ENCICLOPEDIE RELAȚII RUSO-AMERICANE XVIII-XXika Autorul și editorii Enciclopediei doresc să mulțumească Ambasadei SUA pentru ajutor și sprijin financiar ENCICLOPEDIE RUSO-AMERICAN RELAȚII Secolele XVII-XX Moscova "Relații internaționale" UDC ((+)+) " / " ( ) BBC ( )-(US)i + ( ) (US)i E Programul Federal de Publicare a Cărților din Rusia Enciclopedia este recomandată pentru publicare de către Consiliul Academic al Institutului pentru SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe Autor și compilator: Profesorul E A Ivanian În rolurile principale: candidat la științe istorice V I Batyuka, ML Litvinova, doctor în științe istorice V O Pechatnova ISBN - - - (c) E A Ivanyan, (c) Pregătirea pentru publicare și înregistrare a editurii "Relații internaționale", Principalele abrevieri adoptate în Enciclopedie Enciclopedia folosește un sistem de abrevieri Pe lângă abrevierile general acceptate în limba rusă (de exemplu, și altele, deoarece, inclusiv, adică etc), sunt folosite și următoarele abrevieri: Auth Academia de Științe a URSS -Autor -Academia de Științe a Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice V secole VVS Vneshtorgbank VPK VSNKh VS URSS Cheka - secolul - secolul - forțele aeriene - Banca pentru comerț exterior - complex militar-industrial - Consiliul integral rusesc al economiei naționale - Forțele armate ale URSS - Comisia extraordinară a Rusiei - oraș ha - hectar Departamentul de Stat - Departamentul de Stat al SUA Secretar de stat GPU DNA USD, im IMLI INION - Secretar de Stat al SUA - Direcția Politică Principală a NKVD a RSFSR - acid dezoxiribonucleic - dolar - numit după - Institutul de Literatură Mondială A M Gorki RAS -Institutul de Informații Științifice despre Științe Sociale RAS și despre comitetul executiv mp km km Universitatea de Stat din Leningrad -în exercițiu -Comitetul executiv -kilometru pătrat -kilometru -Universitatea de stat din Leningrad A I Herzen din Moscova - Universitatea de Stat din Moscova numită după M V M V Lomonosov MGIMO - Institutul de Stat de Relații Internaționale din Moscova al Ministerului Afacerilor Externe al Federației Ruse (URSS) MSPII - Institutul Pedagogic de Stat al Limbilor Străine din Moscova M Torez MFA milioane - Ministerul Afacerilor Externe - milioane miliarde Ministerul rus al Apărării Teatrul de Artă din Moscova Institutul de Cercetare a Teatrului de Artă din Moscova - miliarde - Ministerul Apărării al Federației Ruse - Teatrul Academic de Artă din Moscova - Teatrul de Artă din Moscova - institut de cercetare - activități de cercetare și dezvoltare NKVD NKID - Comisariatul Poporului pentru Afaceri Interne - Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe (pentru afaceri externe) ONG Insule cca Apărare aeriană R· R· RAS RKKA RSDRP frec RF St ST vezi CIS S -Pb Sankt Petersburg URSS n sh SUA t TASS tzh trilion, tt mii Centrosoyuz al Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune -asociație științifică și de producție -insulă -insule -lângă -apărare aeriană -născut -râu -Academia Rusă de Științe -Armata Roșie a Muncitorilor și Țăranilor -Social Democrat Rus Partidul Muncitoresc -ruble, ruble -Federația Rusă -Sfânta -mai sus -vezi -Comunitatea Statelor Independente -Sankt Petersburg -Sankt Petersburg -Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste -latitudine nordică -Statele Unite ale Americii -ton -Agenția Telegrafică a Sovietului Uniunea - de asemenea - trilioane - volume - mii - Uniunea Centrală a Societăților de Consumatori URSS - Comitetul Central al Partidului Comunist Uniune (bolșevici) Comitetul Central al PCUS - Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice Comitetul Central al PCR(b) - Comitetul Central al Partidului Comunist Rus (bolșevici) oameni copie - om - exemplu, cazuri Abrevieri găsite în text, cum ar fi SUA, Sev America, fac parte integrantă din citatele sau

titlurile unor lucrări specifice și sunt incluse în Enciclopedie în forma în care sunt folosite în originale De la autor Ideea de a scrie Enciclopedia relațiilor ruso-americane, care acoperă o perioadă de aproape trei secole, aparține de drept directorului Institutului pentru SUA și Canada, membru corespondent al Academiei Ruse de Științe S M Rogov Când a început să lucreze la Enciclopedie, autorul a ținut cont de faptul că în întreaga istorie a acestor relații din Rusia și Uniunea Sovietică nimeni nu a întreprins astfel de lucrări, deși anumite zone și perioade ale acestor relații și trăsăturile lor au fost acordate suficientă atenție de numeroase cercetători autohtoni În Statele Unite, ceva similar - un studiu cronologic detaliat în trei volume al acestor relații (până în prezent au fost publicate două volume care acoperă perioada istorică -) - a fost întreprins de celebrul istoric american Norman E Saul States & Russia - , Distant Friends, University Press of Kansas, și The United States & Russia, - , Concord & Conflict, University Press of Kansas,) S-ar putea aminti și cartea lui David Shevit, Relațiile SUA cu Rusia și Uniunea Sovietică, care este semnificativ inferioară ca volum și nivel profesional lucrării sus-menționate Dicţionar istoric Greenwood Press, (David Shavit Relațiile Statelor Unite cu Rusia și Uniunea Sovietică A Historical Dictionary Greenwood Press,) Peste patru ani de muncă asiduă au fost consacrați implementării proiectului de publicare a Enciclopediei, la care au fost implicați mai mulți cercetători de la Institutul din SUA și Canada în calitate de autori și coautori ai articolelor individuale, contribuția fiecăruia dintre ei la realizarea acestei lucrări merită o mențiune specială Doctor în științe istorice, șef al Departamentului Institutului de Relații Internaționale al Ministerului Afacerilor Externe al Federației Ruse V O Tipăritul a fost pregătit de cei incluși în Enciclopedie în versiunea autorului sau în coautor cu E A Ivanyan următoarele articole: AMTORG, D Acheson, America, Carta Atlanticului, Coaliția Anti-Hitler, Balancing on the brid of war, B M Baruch, J Byrnes, J Baker, Conferința de la Berlin , A Berkman, "The Bern Incident", J Breslauer, Brzezinski, Balance of Power, Bretton Woods Conference, E Hoover, "Voice of America", E Goldman, J Gaddis, "Unchiul Joe", M Eastman, M Litvinov, R Pipes Candidat la Științe Istorice V I Batyuk le-a pregătit pe cele incluse în Enciclopedie în versiunea autorului sau în co-autor cu E A Ivanyan următoarele articole: Yu V Andropov, planul Baruch, L I Brejnev, Strategia "Răspuns flexibil", M S Gorbaciov, B N Eltsin, B Clinton, Comitetul pentru Securitatea Statului, Lend-Lease, Strategia "Masive Retaliation", program Nunn-Lugar, Comisia ruso-americană pentru cooperare economică și tehnologică, K U Chernenko, Doctrina Schlesinger, precum și articole despre acordurile ruso-sovietice-americane în diferite domenii ale relațiilor interstatale Cercetător principal al Institutului pentru SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe M A Litvinova a pregătit Cronica relațiilor ruso-americane în secolele XVIII-XX și a oferit o mare asistență la editarea Enciclopediei Autorul îi este sincer recunoscător lui A G Melik-Șahnazarov, A V Bobrysheva, M V Vasyanin, D G Grabbe, profesor al Academiei Teologice din Moscova, candidat la teologie A K Svetozarsky, ale cărui consultări s-au dovedit a fi foarte utile în pregătirea unui număr de articole Autorul îi mulțumește în mod deosebit lui E K Rogulskaya, fără a cărei editare atentă a întregului text și sfaturi extrem de profesioniste, această lucrare ar fi fost mult mai puțin utilă cititorilor Membrii personalului Bibliotecii Institutului pentru SUA și Canada a Academiei Ruse de Științe N A Korovkina și N A Demyanenko, care a oferit autorului o asistență semnificativă în

sprijinul bibliografic al acestei lucrări de cercetare fundamentală Autorul este recunoscător Fundației Ruse pentru Științe Umaniste (RFBR) și Institutului pentru Studii Avansate (Princeton, SUA), care au oferit granturi pentru pregătirea Enciclopediei pentru publicare O ședere de trei luni la Princeton și munca la Biblioteca Firestone de la Universitatea Princeton i-au oferit autorului o oportunitate unică de a se familiariza cu numeroasele lucrări tipărite și materiale de arhivă care sunt reflectate în textul Enciclopediei De asemenea, merită sinceră recunoștință și Consiliul pentru Cercetare Internațională și Schimburi Științifice (IREX), care a alocat un grant autorului în , care i-a permis să desfășoare o muncă de cercetare de două luni în cele mai mari arhive științifice ale Statelor Unite (US National Archives) , Biblioteca Congresului SUA, Biblioteca Butler a Universității Columbia, Institutul de Război Hoover, revoluție și pace), ale căror rezultate au fost folosite în lucrările asupra articolelor Enciclopediei Autorul este recunoscător Instituției Hoover pentru Război, Revoluție și Pace și Bibliotecii Butler de la Universitatea Columbia pentru permisiunea de a cita din materialele lor Autorul își exprimă recunoștința sinceră ambasadorului Jack F Matlock, care a oferit un sprijin neprețuit în obținerea unui grant de la Institutul pentru Studii Avansate din Princeton, datorită căruia autorul a reușit să finalizeze cu succes lucrarea în Enciclopedie Și în sfârșit, ultima, dar nu în ultimul rând, mulțumire către Departamentul de Cultură al Ambasadei SUA la Moscova, care a facilitat publicarea Enciclopediei în condițiile în care posibilitățile de finanțare a publicării acesteia de către fundațiile științifice rusești și agențiile guvernamentale au fost epuizate În concluzie, este necesar să facem o mică remarcă pentru a evita nedumerirea cititorilor cu privire la absența în biografiile unui număr de personalități proeminente din stat, politice și militare, oameni de știință și personalități culturale din Rusia (URSS) și Statele Unite ale Americii multe, inclusiv detalii importante din viața lor Trebuie spus că atunci când lucra la Enciclopedie, autorul a pornit de la faptul că astfel de informații sunt disponibile în orice publicație de referință Scopul autorului a fost să se concentreze asupra acelor momente din calea lor de viață care sunt într-o oarecare măsură legate de relațiile ruso-sovietice și, de regulă, erau complet absente din biografiile oficiale ale acestor indivizi Cât de mult a reușit autorul rămâne să judece cititorul ABEL Rudolf Ivanovich (-) (nume real, nume și patronimic Fisher William Genrikhovich), spion ilegal sovietic, colonel al KGB Născut la Newcastle upon Tyne (Newcastle upon Tyne), Anglia, în familia de emigranți politici marxişti ruși, expulzați din Rusia în pentru activități revoluționare Tatăl lui A , Heinrich Matveyevich Fischer, unul dintre primii muncitori-democrați ruși, s-a întâlnit cu V I Lenin După ce s-a stabilit în Anglia, a acceptat cetățenia engleză În , familia Fisher s-a întors în Rusia și a luat cetățenia sovietică A a lucrat ca traducător în Comitetul Executiv al Internaționalei Comuniste (Comintern) În a intrat la Institutul de Studii Orientale, dar un an mai târziu a fost înrolat în armată, unde a primit specialitatea de operator radio După demobilizare, a lucrat la Institutul de Cercetare al Forțelor Aeriene ale Armatei Roșii A intrat în departamentul de externe al OGPU în A lucrat în linia informațiilor ilegale în două țări europene, îndeplinind concomitent atribuțiile de operator radio de rezidențe în mai multe țări europene În a fost demis din NKVD cu gradul de locotenent și a lucrat ceva timp la Camera de Comerț a întregii uniuni, iar apoi la o fabrică de avioane Din , din nou în NKVD, într-o unitate care organizează un război partizan în

spatele naziștilor În această perioadă, a cunoscut și a lucrat cu adevăratul R I Abel, al cărui nume și biografie le-a folosit mai târziu În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a fost abandonat în Canada cu un pașaport german, mutat ulterior sub numele artistului Emil Robert Goldfuss în Statele Unite, unde a condus rețeaua de informații sovietică A fost rechemat la Moscova și apoi trimis într-o misiune specială în Finlanda În a fost din nou trimis în Statele Unite, unde a fost angajat în activități de informații timp de ani până la arestarea sa de către Biroul Federal de Investigații El a menținut legătura cu cuplul Coen, care a furnizat Centrului informații despre armele atomice americane În , Reino Heihanen a fost trimis să-l ajute pe A de la Centru, a cărui trădare a fost motivul eșecului lui A În timpul arestării sale ( ), el s-a prezentat ca Rudolf Ivanovich Abel (numele unui prieten defunct la acel moment)), anunțând astfel Centrul despre eșecul acestuia A fost condamnat la de ani de închisoare ( ), dar la februarie a fost schimbat cu un pilot american F G , care a fost închis în URSS Powers, condamnat în dosarul U- A fost distins cu Ordinul Lenin, trei Ordine Steagul Roșu, Ordinul Steagul Roșu al Muncii, Ordinul Războiului Patriotic de gradul I, Ordinul Steaua Roșie și insigna "Ofițer de Onoare al Statului" Organisme de securitate" În ultimii ani ai vieții, a lucrat ca consilier în Prima Direcție Principală a Comitetului Securității Statului URSS COLONIA INDUSTRIALĂ AUTONOMĂ "KUZBASS", AIK (Colonia Industrială Autonomă "Kuzbass") Proiectul de creare a unei asociații de producție și comunitate a americanilor Muncitorii Kansk din Siberia, lângă Kemerovo, a fost propus de un grup de comuniști și socialiști de stânga americani și europeni, ai căror reprezentanți sunt S Rutgers, W Haywood NJ S Calvert sa întâlnit cu V I Lenin la Moscova în septembrie În numele muncitorilor americani (în cea mai mare parte membri ai organizației Muncitorilor industriali ai lumii), care au decis să răspundă apelului guvernului sovietic de asistență tehnică pentru Rusia sovietică, acest grup și-a exprimat dorința de a pune în funcțiune uzina metalurgică Nadezhda și parțial bazinul de cărbune Kuznetsk din Urali și organizează acolo o colonie industrială de muncitori americani În Statele Unite, a fost creată Societatea Kuzbass, unind organizații americane care recrutau voluntari pentru a lucra în colonie În martie , într-o serie de publicații comuniste din Statele Unite a fost publicat un anunț: "E nevoie de pionierii pentru Siberia! Pentru construcții industriale pentru a sprijini revoluția rusă și pentru a demonstra lumii ce pot face muncitorii liberi atunci când talentul lor nu este împiedicat de sistemul de profit și atunci când ei înșiși sunt proprietarii și unicii proprietari ai produselor muncii lor Procesul de negocieri între reprezentanții autorităților sovietice și grupul de inițiativă american a continuat până la sfârșitul anului Guvernul sovietic a insistat categoric cu condiția ca toată finanțarea și furnizarea muncitorilor americani să fie efectuată fără atragerea de fonduri de la bugetul rus La inițiativa lui Lenin, liderii și membrii coloniei au trebuit să dea o "semnătură" pe care și-o asumă și vor fi colectiv responsabili pentru a se asigura că "doar oamenii care sunt capabili și gata să îndure conștient o serie de greutăți grave asociate inevitabil cu restaurarea a industriei din țară" mergeți în Rusia , foarte înapoiat și nemaiauzit ruinat Partea americană, reprezentată de Rutgers, s-a opus la fel de categoric la intervenția Consiliului Economic Suprem în treburile "coloniei industriale autonome" Demersurile practice de punere în funcțiune a Kuzbass-ului au fost împiedicate de grave contradicții între autoritățile sovietice

reprezentate de V V Kuibyshev și S Rutgers, incl asupra condițiilor financiare și asupra componenței membrilor consiliului (comitetului de organizare) al coloniei din muncitori americani, sub rezerva aprobării Consiliului Muncii și Apărării (numai în perioada - , problema creării unei colonii a fost discutată la întâlniri ale STO de mai mult de de ori) Iar inițiatorii creării coloniei, așa cum credea Lenin, din diverse motive nu au îndeplinit cerințele părții sovietice: J Calvert - din cauza "improprietății sale", W Haywood - ca "numai un agitator, semi- anarhist", și S Rutgers - fiind, deși "un excelent tovarăș, propagandist", dar "cu greu un administrator", ceea ce a necesitat eforturi pentru a găsi "tovarăși mai calificați" pentru a fi incluși în comitetul de organizare Drept urmare, Rutgers a devenit șeful coloniei, care a rămas în acest post până în și l-a părăsit din motive de sănătate Inginerul rus Korobkin, care l-a înlocuit, a întors întreaga colonie străină împotriva sa, ceea ce a dus la lichidarea ei treptată Judecând după absența oricărei mențiuni a inițiativei lui Rutgers și a asociaților săi în sursele oficiale de referință sovietice după , activitățile AIK nu au adus rezultatele așteptate Conform datelor din , cca de americani în loc de cei planificați (în total au lucrat de străini în colonie) În denumirea oficială a coloniei nu se menționa componența predominant americană a contingentului de voluntari care lucrează în ea, dar în presă și chiar în documentele oficiale apărea adesea sub denumirea de "Colonia americană" Activitățile coloniei au fost tratate în Buletinul Kuzbass, publicat în mod regulat la New York, publicat de Societatea Kuzbass Începând cu , specialiști străini, în special americani, au început să fie arestați și reprimați, unii au fost împușcați în anii Sens- o mare parte a americanilor s-au întors în Statele Unite Până în , în Rusia nu au rămas mai mult de coloniști, care s-au dispersat în curând în alte orașe ale țării Unul dintre liderii complexului agroindustrial, muncitor ereditar la uzina Ford din Detroit și primul primar ales al satului american din Kuzbass, John Tuchelsky, după lichidarea AIC ( ), s-a mutat la Automobilul Gorki Plant și în a fost reprimată Cărțile de referință enciclopedice sovietice nu conțin nicio mențiune despre AIC și contribuția sa semnificativă la dezvoltarea industrială a Siberiei ADAMS John Quincy (Adams, John Quincy) (-), al șaselea președinte al Statelor Unite (-) Născut în Braintree (acum Quincy, Massachusetts) Fiul celui de-al doilea președinte american J Adams A studiat la Paris (-), Amsterdam ( ) La vârsta de ani, l-a însoțit pe trimisul american Francis Dane ca secretar personal și traducător într-o călătorie în Rusia ( ) El și-a reflectat primele impresii despre Rusia în primele sale jurnale, unde, în special, a scris: "În general, această națiune este departe de a fi civilizată; obiceiurile, îmbrăcămintea și chiar distracția lor sunt vulgare și barbare; Se spune că în unele părți ale Imperiului, femeile cred că soții lor le disprețuiesc sau le disprețuiesc, cu excepția cazului în care le bat ocazional, dar eu nu susțin că acesta este un fapt; în Sankt Petersburg au băi în care bărbații și femeile se scaldă goi împreună; mai întâi se scaldă în apă foarte fierbinte, apoi se scufundă în zăpadă și se rostogolesc în ea Se obișnuiesc cu asta încă din copilărie și cred că îi protejează de scorbut Și-a însoțit tatăl ca secretar în timpul mandatului său de trimis al SUA în Marea Britanie S-a întors în SUA în A absolvit Universitatea Harvard (-) A studiat dreptul Admis în practica dreptului în Boston ( ) A scris articole și eseuri sub pseudonimele Publicola, Marcellus, Columbus (-) Numit trimis al SUA în Olanda ( ), apoi în Portugalia ( ) senator american (-) Primul trimis diplomatic oficial al SUA în Rusia (-)

Candidatura lui A a fost aprobată de Senatul SUA abia la a doua încercare sub presiunea administrației președintelui J Madison A ajuns la Sankt Petersburg pe octombrie , unde a fost întâmpinat de L Harris În timpul șederii sale în Rusia, A a reușit să stabilească un contact personal cu împăratul Alexandru I în timpul plimbărilor dimineții comune periodice de-a lungul digului Nevei El a notat în jurnalele sale dispoziția invariabil prietenoasă a împăratului rus și a guvernului rus în ansamblu față de Statele Unite A fost adoptată în cele mai înalte cercuri guvernamentale și instanțe A negociat și a obținut un monopol timp de ani pentru compatriotul său Robert Fulton asupra construcției de nave cu aburi în Rusia, dar proiectul lui Fulton nu a fost niciodată implementat În a fost acceptat ca membru al Societății Naturaliștilor din Moscova, căruia i-a prezentat o colecție de minerale Informandu-l pe A despre acceptarea lui ca membru al societatii, academicianul rus G I Fischer și-a exprimat speranța că atenția oamenilor de știință de la Moscova va fi atrasă "spre regiuni care sunt încă puțin cunoscute și ale căror daruri le avem încă în cantități foarte mici" Şederea lui A în Rusia a coincis cu Războiul Patriotic din , Războiul Anglo-American din - şi cu complicarea relaţiilor ruso-britanice În acea etapă istorică, așa cum l-a asigurat pe A cancelarul rus, contele Romanțov, a existat o coincidență a intereselor Rusiei și ale Statelor Unite, în special din punctul de vedere al necesității de a limita invadările prea pretențioase ale Marii Britanii asupra comerțului maritim mondial trasee Mai presus de toate, nici SUA, nici Rusia nu s-au văzut reciproc ca potențiali adversari sau rivali în niciun domeniu al relațiilor internaționale Plecând din Rusia, A a recunoscut că nu a avut sentimente calde pentru această țară: "După patru ierni rusești la rând, aproape că nu există o persoană obișnuită cu un o dată, asigurați-vă personal că atunci când anotimpurile se schimbă, ar trebui să fie vară Nu am făcut aici astfel de contacte sociale care să ne dea motive să regretăm această țară; şi nu am asemenea îndatoriri care să-mi permită să mă consolez cu gândul că fac bine ţării mele După ce a părăsit Rusia, a fost trimisul SUA în Marea Britanie (-) secretar de stat al SUA (-); este considerat principalul autor al Doctrinei Monroe, dezvoltată în timpul mandatului său Autor de cărți: Memorii Ed de Charles Francis Adams (-) în vol si scrieri Ed de WCFord ( ) în voi AZAR Vladimir Nikolaevici (pe numele real Zarovsky) (-), editor, editor În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a fost ofițer subordonat în Armata Rusă de Eliberare Vlasov (ROA) După încheierea războiului, s-a mutat în Statele Unite, unde a fondat la San Francisco editura rusă Globus A contribuit la publicarea unui număr mare de lucrări despre mișcarea antistalinistă în timpul celui de-al Doilea Război Mondial A murit în SUA CRIZA AZERBAIJANIA , conflict international Prima ciocnire postbelică a intereselor naționale ale URSS cu interesele aliaților săi în timpul celui de-al Doilea Război Mondial Începutul A to a fost stabilit în prin formarea Republicii Autonome Azerbaidjan în partea de nord a Iranului de către Uniunea Sovietică Sub presiunea guvernelor americane și britanice, unitățile militare sovietice din regiune au fost retrase în , ceea ce a pus capăt atât existenței "republicii", cât și conflictului în sine Isaac Asimov (Asimov, Isaac) (-), scriitor american de science-fiction, chimist de educație Născut în orașul Petrovichi, în Rusia Când A avea ani ( ), familia sa s-a mutat în Statele Unite și s-a stabilit în Brooklyn (pc New York), unde a crescut A absolvit Departamentul de Chimie de la Universitatea Columbia ( ), a primit o diplomă în biochimie și și-a susținut teza de doctorat acolo ( ) A predat la Universitatea din

Boston, cu care a colaborat până la sfârșitul vieții, deși din nu se mai ocupa cu predarea În a început să scrie povestiri științifico-fantastice pentru reviste, iar în a publicat prima sa carte Autor a de lucrări științifice și științifico-fantastice, dintre care majoritatea au fost traduse în rusă Cărțile sale includ binecunoscuta colecție de povestiri I - Robot ( ), precum și romane: The Stars like Dust ( ), Foundation ( ), Foundation and Empire ( ), The Currents of Space ( ) , Second Foundation ( ), The Caves of Steel ( ), The Naked Sun ( ), The Disappearing Man and other Stories ( ), etc Autorul autobiografiei în două volume In Memory Yet Green și In Joy Stili Felt (-), precum și memoriile I Asimov: A Memoir, publicată în Universalitatea unică a intelectului lui A este evidențiată de faptul că el este singurul scriitor din lume ale cărui cărți apar în toate cele secțiuni ale celor mai mari colecții de carte de bibliotecă, catalogate conform unui index de subiecte recunoscut internațional Melvila Dewey (Dewey Decimai System) IREX, vezi Consiliul pentru Cercetare Internațională și Schimburi Științifice UNIUNEA ACADEMICĂ A OAMENILOR DE ȘTIINȚĂ RUȘI DIN SUA, vezi Asociația Oamenilor de Știință Ruso-Americani din SUA ACADEMIA DE ȘTIINȚE, principala instituție științifică din Rusia Fondată în la Sankt Petersburg prin decret al lui Petru I Inițial a fost numită Academia de Științe și Arte (-), apoi Academia Imperială de Științe (-), Academia Imperială de Științe din Sankt Petersburg (- februarie), Academia Rusă de Științe (februarie) -), Academia de Științe a URSS (iulie -) Din decembrie - Academia Rusă de Științe (RAS) Lunarul AN, care tipăria știri politice, raporta în septembrie despre crearea în America a "un ordin militar special sub denumirea de Ordinul Independenței Acesta este format din Președintele Ordinului, Ion Gangkok (John Hancock - Președintele celui de-al II-lea Congres Continental, a cărui semnătură este prima sub Declarația de Independență a Statelor Unite - Auth) și de cavaleri, printre care se numără și rebelii liderii Wasgington (General George Washington (George Washington - Auth), Putnam (General Rufus Putnam (Rufus Putnam - Auth) și Woster (General John Wooster - Auth) " Numărul din octombrie al revistei pentru același an conținea informații despre un "anunț clar al Congresului" care declara independența americană Cu o corespondență destul de extinsă între oamenii de știință ruși și americani și un schimb regulat de literatură științifică între ei, care a fost deja stabilit în anii , nu a existat niciun schimb de vizite între reprezentanții comunității științifice a Rusiei și ai Statelor Unite până în anii , și nici unui om de știință rus nu a fost trimisă nicio invitație să viziteze SUA sau unui om de știință american în Rusia Primul om de știință american care a vizitat Observatorul Pulkovo la invitația celebrului astronom rus Otto Struve a fost astronomul Andrew D White ( ) A fost urmat și de astronomul american Cleveland Abbe ( ), invitat de O Struve, care a lucrat la observator aproximativ ani Aproape simultan cu el, un alt om de știință american, mineralogistul Raphael Pumpelly, a ajuns la Sankt Petersburg Benjamin Franklin ( ) a fost ales primul membru american al Academiei Ruse De la înființarea Academiei, oameni de știință americani au fost aleși de membrii acesteia în momente diferite (din), inclusiv americani celebri precum inventatorul Thomas Edison, biogeneticianul, laureatul Premiului Nobel Hermann Möller, chimist, de două ori laureat al Premiului Nobel Linus Pauling, fizicianul teoretician Victor F Weiskopf, fizicianul John Bardeen (John Bardin), economist, laureatul Nobel Wassily Leontiev În alegerea membrilor străini ai Academiei de Științe a URSS, factorul ideologic a avut o importanță decisivă; s-a luat în considerare "fața

politică" a candidatului Spre deosebire de membrii sovietici, membrii străini puteau fi scoși din Academie pentru declarații sau acțiuni care contraziceau punctele de vedere și punctele de vedere acceptate în URSS Printre cei retrași din calitatea de membru al Academiei de Științe a URSS a fost, în special, Hermann Möller În , erau de membri americani activi ai Academiei Ruse de Științe Nu există statistici oficiale privind numărul total de personalități politice și publice americane, precum și oameni de știință aleși în diferite momente ca doctori onorifici ai instituțiilor individuale de cercetare sovietice și instituțiilor de învățământ superior Până în nu existau institute speciale de cercetare pentru studiul SUA în sistemul Academiei de Științe a URSS; Cercetarea americană a fost efectuată de diviziile științifice ale Institutului de Istorie Mondială și ale Institutului de Economie Mondială și Relații Internaționale În decembrie a fost fondat Institutul SUA al Academiei de Științe a URSS, în a fost redenumit Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (din Institutul SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe) În februarie , a fost semnat un acord privind schimburile științifice și cooperarea între Academia de Științe a URSS și Academia Națională de Științe din SUA pentru anii - , a cărui valabilitate pentru următorii doi ani a fost prelungit prin încheierea unui acord suplimentar În , după expirarea acordului, valabilitatea acestuia nu a fost prelungită, deși au continuat să se desfășoare contacte științifice bilaterale între Academia de Științe a URSS și Academia Națională de Științe din SUA La sfârșitul anului , pentru realizările remarcabile în domeniul fizicii stării solide, profesorului american Frank Press a primit cel mai înalt premiu al Academiei Ruse de Științe - Marea Medalie de Aur numită după M V Lomonosov În iunie , a fost semnat un nou acord de cooperare pe doi ani între Academia Rusă de Științe și Academia Națională de Științe din SUA Carl William Ackerman (Ackerman, Cari William) (-), jurnalist american A fost corespondent pentru New York Tribune în Mexic, Spania, Franța și Elveția (-) Corespondent pentru New York Times în Siberia (-) Autor al cărții Trailing the Bolsheviki: Twelve Thousand Miles with the Allies in Siberia ( ), care descrie evenimentele asociate cu intervenția străină în Siberia și Orientul Îndepărtat în - AKSENOV Vasily Pavlovici (n), scriitor Născut în Kazan În anii , părinții lui A au fost reprimați Împreună cu mama sa, scriitoarea Yevgenia Ginzburg, a locuit în Magadan A absolvit Institutul Medical din Leningrad, a lucrat ca medic în Nordul Îndepărtat În calitate de scriitor, a câștigat o mare faimă în URSS cu prima sa poveste Colegii ( ) Poveștile ulterioare - "Biletul stelelor" ( ), "Portocalele din Maroc" ( ) - l-au făcut pe A unul dintre cei mai importanți reprezentanți ai literaturii de tineret sovietice a anilor ' A emigrat în În prezent locuiește în SUA, predă la instituțiile de învățământ superior din țară În anii șederii sale în exil, a scris lucrări precum "Saga Moscovei", "Insula Crimeei", "Peisaj de hârtie", "În căutarea unui copil trist", "Un nou stil dulce", "Arde", "Căutarea unui gen", etc Vizitează adesea Rusia, unde operele sale literare sunt publicate în mod regulat În timpul șederii sale la Moscova în , întrebat al cui scriitor se simte a fi - rus sau american, el a răspuns: "În America mă simt ca un scriitor rus Și iată Diavolul știe Poate american? Nu mă încadrez în procesul literar local Cumva ne era dor unul de altul " ALAMERICO, vezi United American Company ALDAN Andrei Georgievici (numele real Neryanin) (-), colonel Născut în Urali S-a alăturat Armatei Roșii în timpul Războiului Civil Absolvent al Academiei Militare Frunze ( ) și Academia Statului Major ( ) În timpul celui de-al Doilea Război Mondial - Șef de Stat

Major al Armatei a -a Capturat de germani; a intrat în ROA Vlasov, devenind adjunctul șefului de cabinet S-a evitat întoarcerea forțată în URSS Evadat dintr-un lagăr de prizonieri din Germania, a trăit în lagăre pentru persoane strămutate (-) În s-a mutat în Statele Unite, unde a predat un curs de prelegeri despre forțele armate sovietice la Departamentul de Apărare al SUA Autor al unei cărți publicate la New York despre armata lui Vlasov, The Army of the Doomed ( ) A murit în SUA ALDANOV Mark Alexandrovich (nume real Landau) (-), scriitor, filozof, chimist Născut la Kiev în familia unei fabrici de zahăr A studiat la Universitatea din Kiev la Facultatea de Drept și Fizică și Matematică A publicat primele articole despre chimia fizică la Kiev și Paris În a emigrat în Franța, iar în anii , din motive financiare, s-a mutat în Statele Unite Prima carte în exil - "Lenin" (, în franceză limba) Lucrarea istorică în patru volume Gânditorul, publicată în - , i-a adus lui A faima mondială, dar nu a fost publicată în URSS din motive ideologice și politice În anii - , un număr mare de lucrări ale sale au fost publicate la Paris și Berlin, inclusiv în două volume Foc și fum ( ), Simfonia a zecea ( ), Contemporani ( ), Sinucidere ( ), "Surse " ( ), etc În SUA, împreună cu M Tsetlin, a fondat New York "New Journal" ( ) A atras I A Bunin (-), care l-a nominalizat de mai multe ori pe A la Premiul Nobel pentru Literatură Mulți critici au preferat nu romanele sale, ci eseurile istorice și biografice și jurnalismul A Sedykh a scris despre opera lui A : "Romanele lui Aldanov, în esență, sunt o galerie imensă de portrete istorice: Robespierre și Napoleon, Speransky și Suvorov, Michelangelo și Beethoven, Dostoievski și Zhelyabov, Lenin și Troțki, multe personaje studiate temeinic Iar în apropiere sunt oameni obișnuiți, filosofând sumbru, bătrâni deștepți, Kremeneți vulgari, jurnaliști ca Don Pedro, femei fatale și fermecătoare în golul lor rece Ce gamă uriașă de scriere uimitoare! Aldanov a fost, în primul rând, un maestru al portretului istoric - literatura rusă nu cunoștea înaintea lui un asemenea istoric-eseist M Gorki l-a numit pe A "un scriitor înțelept, dar sec, ca un smochin evanghelic" Portretele politice ale liderilor bolșevici (V I Lenin, I V Stalin, L D Trotsky, G E Zinoviev) ocupă un loc aparte în jurnalismul lui A Din , a început să publice în URSS (Rusia), unde de atunci au fost publicate toate lucrările sale principale La Moscova, în , a fost publicată o lucrare în șase volume de A Ultimii ani ai vieții și-a petrecut în Franța, unde a murit ALEXANDRU I (-), împărat rus (-) A stabilit relații diplomatice între Rusia și SUA ( ) și a primit primul trimis oficial al SUA în Rusia, John Quincy Adams, viitorul președinte al SUA A menținut un contact personal informal cu el A fost în corespondență cu T Jefferson A început în , când președintele american a trimis AI pentru informații cu privire la o listă de lucrări demne de atenția împăratului privind constituția americană AI însuși a scris mai devreme într-o scrisoare privată despre dorința lui de a-l cunoaște mai bine pe Jefferson În corespondența stabilită în între A I și Jefferson, a existat atunci o întrerupere cauzată de motive de politică internă și externă, dar a fost reluată în la inițiativa lui Jefferson și a jucat un rol pozitiv în dezvoltarea ulterioară a relațiilor ruso-americane și în stabilirea relaţiilor diplomatice La începutul anului , împăratul rus l-a felicitat pe Jefferson pentru realegerea sa la președinție, iar în august a subliniat importanța extraordinară pe care o acordă relațiilor comerciale dintre cele două țări și a promis privilegii și ospitalitate speciale americanilor din Rusia În septembrie , el și-a oferit medierea în rezolvarea relațiilor dintre Marea Britanie și Statele Unite, în primul rând pe baza interesului Rusiei de a elibera

oportunitățile și resursele Marii Britanii pentru opoziția comună față de Napoleon în Europa În plus, războiul dintre Statele Unite și Marea Britanie a împiedicat dezvoltarea relațiilor comerciale și economice ruso-americane, de care era interesată și Rusia Președintele SUA J Madison a acceptat cu recunoștință această propunere (martie) și i-a numit pe Albert Gallatin și James Bayard drept reprezentanți ai lor în negocierile cu Anglia, fără să aștepte măcar acordul Londrei pentru participarea Rusiei la acestea Regatul Unit a respins medierea rusă, afirmând că negocierile au implicat principii referitoare la prerogativele sale guvern După o scurtă perioadă de contact prietenos restrâns, relațiile interstatale dintre Rusia și Statele Unite au intrat într-o perioadă de agravare vizibilă cauzată de înaintarea Statelor Unite către coasta Pacificului, pe care coloniștii ruși se stabiliseră deja cu mult înainte Atitudinea schimbată a Statelor Unite față de Rusia s-a reflectat în corespondența privată a lui Jefferson, care a ajuns la concluzia că împăratul rus a devenit complice la planurile politice ale Sfintei Alianțe, care vizau "înrobirea omenirii pentru totdeauna" La începutul anilor , a apărut problema necesității de a trasa o graniță de stat contractuală clară între posesiunile rusești și anglo-americane de pe coasta de vest a Americii de Nord septembrie AI a emis un decret conform căruia teritoriul din nord-vestul Statelor Unite la sud la ° N latitudine a fost declarat sub jurisdicția Companiei Ruso-Americane Navelor străine li s-a interzis intrarea în porturile și așezările rusești pe toată lungimea coastei în aceste limite La septembrie, un nou decret imperial a stabilit monopolul Companiei Ruso-Americane asupra vânătorii, pescuitului și comerțului în această regiune Pe parcursul a mai bine de doi ani de negocieri, SUA au înaintat o contracerere formulată rigid pentru o nouă graniță ruso-americană în America de Nord la °N, ceea ce ar însemna practic transferul tuturor posesiunilor rusești din America către SUA După ce Statele Unite au adoptat Doctrina Monroe ( ), această cerință a primit justificare politică și legală În ciuda obiecțiilor cercurilor navale ruse și a recomandărilor lor insistente de a nu ceda Statelor Unite teritoriul de pe coasta Pacificului la nord de ° N, în orice caz, păstrează așezarea Ross (Fort Ross), AI și ministrul său de externe contele K IN Nesselrode semnează Convenția ruso-americană din , acceptând transferul în SUA a unui teritoriu vast de , ° lungime Ulterior, pe acest teritoriu s-au format două state americane - Oregon ( ) și Washington ( ) Potrivit înscrierii din jurnalul lui A S Pușkin din mai , P I Poletika i-a povestit o poveste despre IA de natură clar anecdotică: de parcă împăratul urma să dea Rusiei libertate și o constituție, apoi să abdice de la tron și să plece în America Mai aproape de starea reală a lucrurilor, exista o opinie că concesiunile rusești în temeiul Convenției din se datorau stării de sănătate a împăratului, dese crize de depresie și absențe regulate din capitală, ceea ce nu îi permitea să fie pe deplin conștient de evenimentele actuale și l-au făcut dependent de recomandările consilierilor care au insistat asupra necesității atenuării cursului politic și economic față de Statele Unite pentru a menține relații de prietenie cu această țară ALEXANDRU II (-), împărat rus (-) Fiul cel mare al lui Nicolae I Primindu-l pe noul trimis al SUA K Clay în iunie , el și-a exprimat speranța pentru continuarea relațiilor de prietenie dintre Rusia și Statele Unite, legate, pe lângă legăturile deja existente, de un interes comun în cauza emancipării În timpul Războiului Civil din Statele Unite, el a susținut puternic Nordul și președintele A Lincoln După începerea războiului, a instruit trimisul rus la Washington, E A

Stekl să-i transmită președintelui american "asigurări ferme ale simpatiei Rusiei pentru Uniune" Cancelarul A M Gorceakov l-a asigurat pe Clay că nordicilor li se va permite să așeze navele sudiste capturate în porturile rusești Cu cunoștințele lui A II, Gorchakov și Clay au dezvoltat un plan de a pune un cablu telegrafic peste Strâmtoarea Bering pentru a stabili o conexiune directă între Sankt Petersburg și San Francisco, care urma să servească drept o apropiere și mai strânsă între cele două țări Potrivit proeminentului istoric american T Bailey, "osoz Cunoașterea faptului că Statele Unite au avut un singur prieten adevărat în Europa, care și-a reținut dușmanii, a susținut scăderea moralului din Nord și (deși acest lucru nu poate fi dovedit niciodată) ar fi putut juca un rol decisiv în alegerea între capitulare și continuarea războiului spre un final victorios În , Congresul SUA a adoptat o rezoluție comună a ambelor camere prin care își exprimă satisfacția față de prevenirea unui atentat la viață A II Textul rezoluției a fost predat împăratului de către secretarul adjunct al Marinei americane G V Fox, liderul expediției navale americane trimis în Rusia în iulie același an În mesajul său de răspuns adresat președintelui Statelor Unite, A II a numit rezoluția Congresului "o altă dovadă a sentimentelor care leagă statul american de Rusia" și a subliniat că aceste țări nu au nemulțumiri reciproce, ci doar prietenie reciprocă , iar acest lucru îi dă motive să spere în continuarea procesului de întărire a relațiilor de prietenie dintre ei În ciuda faptului că A II a considerat că este necesară restabilirea măreției Rusiei și a continuat politica de expansiune teritorială și de întărire a Imperiului Rus, el a jucat un rol decisiv în decizia de a vinde Alaska și insulele adiacente Statelor Unite prin sancționând Tratatul privind vânzarea Alaska rusească către Statele Unite În , în legătură cu centenarul Declarației de Independență a SUA, A II l-a trimis pe președintele SUA W S Acordați un mesaj de salut în care și-a exprimat cele mai calde urări cu ocazia datei aniversare Grant și-a semnat mesajul de întoarcere cu recunoștință: "Bunul tău prieten" Uciderea lui A II a provocat un val de simpatie publică în Statele Unite Exprimându-și condoleanțe lui Alexandru al III-lea pentru moartea tatălui său, secretarul de stat american James Blaine (James Blaine) a remarcat asistența acordată Uniunii pe care A II a oferit-o Statelor Unite în timpul Războiului Civil, "chiar cu riscul de a-și prăbuși propriul imperiu în război": "Împăratul a trimis o flotilă mare și puternică de nave de război, demonstrând lumii întregi simpatia lor pentru lupta noastră și disponibilitatea lor de a lovi de partea Uniunii în cazul în care orice putere străină decide să lovitură în ajutorul rebelilor În legătură cu asasinarea împăratului rus, ziarul New York Times scria la martie : "Acum, ca niciodată înainte, masca a fost smulsă din nihilism și a apărut în fața noastră ca principalul dușman al libertății poporul rus Nihilismul a întârziat creșterea libertății ruse de la începuturile sale, iar acum, poate, i-a dat o lovitură din care nu se va mai recupera pentru viața unei generații Motive similare pot fi urmărite în rezoluțiile de condoleanțe adoptate de Senatul SUA și Adunarea Statului New York ARHIPELAGUL ALEXANDER (Arhipelagul Alexandru), în largul coastei de vest a Americii de Nord O parte a statului Alaska Populația din St de mii de oameni Constă din aproximativ de insule și stânci Cele mai mari insule: Prințul de Wales, Amiraalitatea, Baranov, Chichagov și altele Descoperite în de o expediție B Bering și A Chirikov În - a fost centrul coloniei ruse din America, cu capitala la Novoarkhangelsk (din - orașul Sitka) pe aproximativ Baranov ALEKSANDROV Grigori Vasilievici (-) (pe numele real Mormonenko), regizor de film sovietic Împreună cu

S Eisenstein și cameramanul E Tisse au călătorit prin SUA (-) Este cunoscut pentru comediile muzicale populare de uz casnic montate în anii (inclusiv "Circul", al cărui laitmotiv a fost problema rasială în Statele Unite) În timpul Războiului Rece, a regizat filmul de propagandă politică anti-americană Întâlnire pe Elba ( ), pentru care a fost distins cu Premiul Stalin ( ), iar în anii , filmul The Starling and the Lyre, care nu a fost niciodată lansat publicului ecran, - întrucât orientarea sa antiamericană nu a îndeplinit cerinţele momentului în condiţiile dezgheţului început în relaţiile sovieto-americane ALEKSANDROVA Vera Alexandrovna (Schwartz) (-), critic literar și redactor În ajunul lunii octombrie , ea a fost angajată în activități politice de stânga După războiul civil, ea a emigrat și s-a stabilit în Statele Unite În anii , ea a condus Editura Cehov din New York și a publicat o serie de memorii ale emigranților ruși cu fonduri alocate de Fundația Ford, păstrând astfel manuscrise extrem de valoroase pentru istorie A murit în SUA ALEKSEEVA Lyudmila Mikhailovna (n), poetesă, istorică, activistă pentru drepturile omului Născut în Evpatoria Absolvent al Universității de Stat din Moscova A participat activ la mișcarea pentru drepturile omului, membră a Grupului Helsinki de la Moscova ( ) A emigrat în SUA în Din - președinte al grupului Helsinki din Moscova; din - Președinte al Federației Helsinki Autorul cărților: "Dizidenții sovietici" ( ), "Istoria disidenței în URSS: ultima perioadă" ( ) ALEXEY ALEKSANDROVICH, Mare Duce (-), fiul împăratului Alexandru al II-lea În grad de ofițer de la vârsta de ani A intrat în istoria relațiilor ruso-americane datorită unei vizite în Statele Unite în Această vizită a fost precedată de zvonuri care au circulat în Statele Unite de câțiva ani despre o posibilă vizită în țară a unui membru al regalului rus casa Cadrul oficial al vizitei sub conducerea lui Alexandru al II-lea a fost trimiterea escadronului rus în SUA în A A a fost numit ofițer superior pe nava amiral a expediției - fregata "Svetlana" sub comanda amiralului K N Posyet În termeni politici, această vizită trebuia să mărturisească dorința Rusiei de a întări prietenia cu America (Impresiile Marelui Duce din șederea sa în această țară s-au reflectat în scrisorile sale către părinții săi, care au fost prezentate pentru prima dată în Statele Unite la expoziția "Diamonds of the Romanovs and Treasures of the Imperial Court", care a fost deschisă în noiembrie la Washington) Pentru cheltuielile personale ale Marelui Duce în timpul șederii sale în Statele Unite a primit fonduri mari, care contrastau cu finanțarea extrem de slabă a vizitei în sine de către trezoreria rusă O ședere în SUA, care a durat câteva luni și a inclus vizite într-un număr mare de orașe, a făcut o impresie foarte puternică asupra A A Răspunzând la o întrebare a unui jurnalist american, A A a spus: "Dacă aș avea motive să spun ceva neplăcut, aș rămâne tăcut și nu aș răspunde la întrebarea ta, dar șederea mea a fost atât de plăcută și oamenii de aici au fost atât de amabili încât nu pot decât să regret că nu pot sta aici mai mult Și dacă nu aș fi fost destinat unui drum în viață, mi-ar plăcea să trăiesc în America, împărțindu-mi timpul din mai până în ianuarie între New York și prerii și petrecând restul timpului în New Orleans Poate mă voi întoarce dacă pot " Singurul lucru neplăcut pentru A A momentul șederii sale în Statele Unite a fost o primire scurtă (minute) și uscată oferită de președintele US Grant la Casa Albă A A a scris despre asta tatălui său din Sankt Petersburg și și-a exprimat regretul față de manierele americane, referindu-se la comportamentul lui Grant Neatenția președintelui SUA față de un membru al familiei imperiale ruse a stricat relațiile ruso-americane pentru o lungă perioadă de timp

Evident, sfidând lui Grant, în cadrul următoarei recepții de la Palatul de Iarnă, împăratul și soția sa Maria Alexandrovna l-au tratat cu o atenție emfatică pe trimisul american E Curtin, cerându-i să transmită recunoștință poporului american pentru "primirea călduroasă" dată lui fiul lor în America Mesagerul a răspuns că va transmite aceste cuvinte de recunoștință față de președintele Statelor Unite, cărora Maria Alexandrovna (conform altor surse, era însuși împăratul) le-a replicat imediat: "Mi-am adresat recunoștința poporului, domnule, și numai poporului" Răspunsurile din presa americană la vizita unui membru al familiei conducătoare în Rusia au fost în general binevoitoare, deși au fost exprimate opinii similare cu cea apărută într-unul din ziarele americane: "Dacă rușii preferă monarhia absolută (și este destul de evident că această formă de guvernare a făcut din Rusia o țară puternică, bogată și prosperă, cu un intelect social care progresează rapid), atunci nu avem dreptul să ne opunem Să ne arătăm respectul pentru o persoană care poartă coroana cu onoare și demnitate nu este în niciun caz dovada respectului nostru pentru coroană Dar avem un respect profund pentru regi și președinți care își îndeplinesc îndatoririle înalte cu o minte sănătoasă, un simț al dreptății și calitățile proprii oamenilor de stat " A doua sa vizită în SUA A A impus în ca căpitan al navei amiral "Svetlana" în escadronul flotei ruse mediteraneene sub comanda amiralului A Butakov A A a fost primit cu căldură la Casa Albă de către nou-alesul președinte american R Hayes și de membrii cabinetului său Un articol din New York Times din mai reflecta în mod adecvat atitudinea americanilor față de Rusia în acei ani: "Se spune adesea că americanii și rușii sunt prieteni naturali Așa părem pentru că știm atât de puțin unul despre celălalt Practic nu există nimic în comun între noi și, din moment ce nu avem nimic în comun, interesele noastre nu intră în conflict unele cu altele Rusia are o limbă complet diferită, o religie diferită, tradiții diferite, o formă diferită de guvernare, o altă soartă Ne putem baza pe că vom fi de partea Rusiei în oricare dintre războaiele pe care ea le va duce, cel puțin până ne vom cunoaște mai bine În A A a devenit șef al departamentului maritim, din - amiral general Insulele Aleutine sunt un arhipelag din Oceanul Pacific de Nord, la sud-vest de Alaska Deschis la mijlocul secolului al XVIII-lea Marinarii și comercianții ruși Vitus Bering, Emelyan Basov, Mihail Nevodchikov, Andrey Tolstykh, Stepan Glotov Au fost declarate posesiuni rusești în Expedițiile rusești ale P K Krenitsyn și M D Levashova (-), G L Pri-bylova ( ), O E Kotzebue (-) și F P Litke (-) Din fac parte din Statele Unite în temeiul Tratatului de vânzare a Alaska Rusiei către Statele Unite, din fac parte din statul american Alaska Constă din aproximativ de insule și numeroase stânci Populatie - aprox mii de oameni, incl câteva sute de indigeni - aleuții Există grupuri de insule în arhipelag - Fox, Andreyanovsky, Krysy și Near ALESHKOVSKY Yuz (Iosif) Efimovici (n), scriitor Născut în Krasnoyarsk Nu a primit studii medii A lucrat la o fabrică, a servit în Marina A fost judecat pentru huliganism și furt de mașini, condamnat la închisoare, a petrecut câțiva ani în lagăre După eliberare, a lucrat ca șofer, a scris poezie A început să publice în în revista Physical Culture and Sport A câștigat faima în URSS în primul rând datorită cântecelor de tabără "Tovarășă Stalin, ești un mare om de știință", "Fag", o colecție de povestiri "Două bilete pentru tren" ( ) și povestirea "Nikolai Nikolaevici" ( ) Publicat în "samizdat", în special, în almanahul dezamăgit "Metropol" ( ) În a emigrat în Statele Unite, a primit cetățenia americană Autor al unui număr mare de romane și nuvele publicate în SUA și în Rusia (după), incl Cangur ( ), Mână (

), Batista albastră modestă ( ), Moarte la Moscova * ( ), "Flea Tango" ( ), "Ring in a Case" ( ), în care numeroase ulcere ale sistemului politic sovietic și ale societății sovietice sunt reflectate într-o formă grotească și satirică În anii emigrației a publicat cărți, incl în Rusia, unde a fost publicată o ediție în trei volume a lucrărilor sale ( ) Regizorul M Zakharov l-a numit pe A "o sinteză fenomenală a tristeții și sarcasmului rusesc" ALLILUEVA Svetlana Iosifovna (n) Fiica I V Stalin S-a născut la Moscova Absolvent al Facultății de Istorie a Universității de Stat din Moscova Viața lui A , plină de căsătorii oficiale și civile, în URSS s-a încheiat în , după ce i s-a permis să plece în India pentru a incinera trupul următorului ei soț de drept comun, indianul B Sing Devenită "nereturner", A a ajuns mai întâi în Elveția, de unde, cu ajutorul serviciilor speciale americane, a fost transferată în Statele Unite Ea a scris și publicat în Statele Unite două cărți de memorii despre viața ei la Kremlin - "Douăzeci de scrisori către un prieten" ( ) și "Numai un an" ( ), publicate în anii "perestroikei" și în URSS De ceva timp, s-a bucurat de patronajul lui Harrison Salisbury și Louis Fisher, intrând într-o căsătorie civilă cu acesta din urmă După moartea lui Fisher ( ), s-a căsătorit cu arhitectul american William Leslie Peters și a avut o fiică, Olga (care s-a căsătorit cu un cetățean american în) Neputând să reziste condițiilor de viață din comună - prototipul comunității comuniste, din care era membru Peters, ea l-a părăsit și a plecat cu fiica ei în Anglia În , s-a întors pe neașteptate în URSS, unde a încercat să se stabilească pentru reședința permanentă, dar nici aici nu și-a găsit liniștea sufletească După ani, a părăsit Georgia, unde a fost trimisă prin decizie a guvernului sovietic, și s-a întors în Statele Unite De ceva vreme, fiica A a trăit și a studiat în Anglia, unde a fost urmată curând de A A rămas practic fără fonduri ca urmare a operațiunilor frauduloase ale agenților ei literari și a plasării nereușite a banilor primiți din cărțile publicate, A și fiica ei s-a întors în Statele Unite și locuiește la New York în condiții materiale înghesuite Judecând după informațiile publicate în Rusia la sfârșitul anilor , fiica lui A lucrează într-o florărie, iar seara lucrează ca chelneriță A finalizează lucrările despre memorii în mai multe volume, extrase din care au început să fie publicate în Rusia din iunie ALPROVITZ Ger (Alperovitz, Gar) (n), istoric american, politolog Specialist în relațiile sovieto-americane în timpul Războiului Rece Un susținător activ al direcției "revisioniste" în studiul istoriei postbelice În - a slujit în Departamentul de Stat al SUA Profesor la Universitatea din Maryland (din) Autor de cărți: Atomic Diploma-su: Hiroshima and Potsdam (,), Coid War Essays ( ), Rebuilding America ( ), American Economic Policy ( ) ALASKA, o peninsula din nord-vestul Americii de Nord Teritoriul peninsulei alcătuiește partea de sud-vest a statului Alaska Armenia a aparținut Rusiei ca țară a descoperitorilor săi timp de de ani (-) Zvonuri și legende despre apariția primilor coloniști ruși în Azerbaidjan încă din secolul al XVI-lea rămâne nedocumentat Primele studii ale lui A au fost efectuate în anii și au fost asociate cu expedițiile lui P Nagibin, V Bering, A Melnikov, I Fedorov și M Gvozdev Descoperirea sa este asociată oficial cu expediția lui A Chirikov ( ), care a făcut parte din a -a expediție din Kamchatka a lui V Bering Unul dintre membrii expediției, suedezul Sven Waxel, colegul lui Bering, a sugerat să-l numească pe A "Noua Rusie" În negustorii G I Shelikhov, N P Mylnikov și I I Golikov a înființat Compania Nord-Est Americană, pe baza căreia a fost înființată Compania Ruso-Americană (RAC) în și în a cărui utilizare în monopol a fost transferată tuturor

industriilor și fosilelor situate pe coasta de nord-vest a Americii de la ° N S spre strâmtoarea Bering și pe Aleutine, Kuril și alte insule De asemenea, RAC a primit dreptul de a dezvolta terenuri neocupate de alte puteri Orașul Novoarkhangelsk (acum Sitka) a devenit centrul Azerbaidjanului A Baranov a devenit primul conducător șef al așezărilor rusești din America Conform recensământului din , populaţia A era de locuitori, incl albi, mestizo, aleuți, eschimoși și indieni Odată cu dezvoltarea lui A de către coloniștii ruși, a continuat procesul de răspândire a ortodoxiei și a limbii ruse în rândul locuitorilor locali, aleuților și indienilor Unul dintre cei mai cunoscuți misionari ortodocși din A a fost Innokenty (Veniaminov) al Aleutinei Inițiativa de a vinde A Statelor Unite aparține Marelui Duce Konstantin și trimisului Rusiei în Statele Unite ale Americii E Stekl, care, începând din , a insistat asupra necesității de a salva Rusia de costuri financiare nerezonabil de mari pentru întreținerea acestui teritoriu și companiile comerciale rusești situate pe el și, de asemenea, pentru a evita pericolul unei ciocniri militare cu Marea Britanie sau chiar cu Statele Unite din cauza acesteia Şeful Ministerului Naval al Rusiei, N K Crabbe l-a îndemnat pe cancelarul A M Gorchakov că viitorul Rusiei nu este în Alaska, ci în "Extremul Orient", și în primul rând în regiunea Amur: "Dacă adăugăm la aceasta beneficiile excepționale pe care ni le poate oferi o alianță strânsă cu statele nord-americane și necesitatea de a înlătura tot ceea ce ar putea da naștere la dezacord între cele două mari puteri, nu se poate spune că cesiunea acestor colonii îndepărtate neavând nicio legătură semnificativă cu Rusia și pe care nu le putem proteja în caz de nevoie, ar satisface cerinte de previziune si prudenta Abia mult mai târziu s-a știut că împăratul Alexandru al II-lea și guvernul rus erau conștienți de prezența minereurilor bogate purtătoare de aur pe teritoriul Armeniei (cum știa despre acestea secretarul de stat american W Seward, în special) Încă din , inginerul minier rus Doroshin a descoperit aur în A , iar în a fost descoperit acolo un filon bogat purtător de aur, iar o mică cantitate din aur extras a fost trimisă la San Francisco Dar această împrejurare nu a făcut decât să accelereze decizia de a vinde A de teama că minerii de aur americani, auzind despre bogatele zăcăminte de aur, vor începe în mod independent și masiv să pătrundă pe acest teritoriu rusesc și să-l pună mâna pe acesta, ceea ce ar putea duce în orice caz la pierderea sa din cauza incapacității de a o proteja sau chiar de a intra în conflict cu Statele Unite Decizia guvernului SUA de a achiziționa A din Rusia a fost primită negativ în SUA W Seward, principalul participant la negocierile din partea americană și semnatar al Tratatului privind vânzarea Alaska Rusiei către Statele Unite, a fost aspru criticat de o serie de personalități politice proeminente și de presa americană, iar A însăși a fost numită "capriciul lui Seward", "congelatorul lui Seward" și "Morzhoviya" (Walrussia, un derivat al morsei engleze - morsă și Rusia - Rusia) Atitudinea Rusiei față de vânzarea lui A nu a fost, de asemenea, clară; de-a lungul anilor, criticile la adresa acestei decizii "nechibzuite" a autorităților ruse au sunat din ce în ce mai des și mai ascuțite Dicționarul enciclopedic al lui Brockhaus și Efron ( ) evită să menționeze cuvintele "vânzare" sau "cesiune", limitându-se la observația că "din peninsula Alaska aparține Statelor Unite" Cu toate acestea, în intrarea despre A din dicționar, se remarcă faptul că "Alaska va deveni importantă pentru Statele Unite doar atunci când vor dobândi în cele din urmă posesiuni englezești în nord-vest, situate între teritoriul Alaska și Washington", ceea ce a fost menit să indice o mică importanţa lui A pentru Rusia din cauza absenţei altor

posesiuni în această parte a continentului american şi a nerealismului dobândirii lor în viitor Un secol mai târziu, senatorul american William Fulbright a remarcat: "Am făcut o afacere foarte bună cu ea (Rusia - Auth) Când am cumpărat Alaska pentru de dolari și am extras imediat aur în munții săi pentru o sumă care depășește de dolari " La sfârșitul anilor , după retragerea contingentului militar american de pe teritoriul A , populația locală s-a simțit lipsită de atenția Washingtonului și chiar și-a exprimat intenția de a se adresa Marii Britanii cu cererea de a-l lua pe A sub protecția lor În presa americană au apărut judecăți despre oportunitatea returnării lui A în Rusia, deoarece Statele Unite nu sunt în măsură să acorde atenția cuvenită nevoilor acestui teritoriu îndepărtat Abia în America a fost recunoscută ca parte constitutivă cu drepturi depline a Statelor Unite ale Americii, iar în ianuarie a fost admisă oficial în Statele Unite, devenind al -lea stat la rând "AMERICA" (America Illustrateci), o revistă ilustrată populară în limba rusă care acoperă viața în SUA Publicat de departamentele americane de propagandă de politică externă în - pentru distribuire în URSS Creat la inițiativa ambasadei americane la Moscova, parțial sub influența marelui succes al propagandei tipărite britanice din URSS în timpul celui de-al doilea război mondial (ziarul British Ally și revista British Chronicle) În primăvara anului , a fost obținut acordul NKID pentru distribuirea a de exemplare revistă la - luni, supusă cenzurii sovietice preliminare, iar în aprilie primul număr al "A" În analiza sa pentru conducere, experții Comitetului Central al PCUS(b) au remarcat că "frumoasele ilustrații", "o simplă prezentare fascinantă" "întăresc puterea de propagandă" a acestei reviste, al cărei scop adevărat "este numai pentru a promova rolul și importanța Statelor Unite în acest război, tradițiile și instituțiile americane" Totuși, în condițiile cooperării dintre cei Trei Mari în anii de război și începutul așezării postbelice, autoritățile sovietice nu numai că au tolerat distribuția sa limitată (cea mai mare parte a circulației a fost strict reglementată între "activul" partid-stat a ţării, iar restul s-a dus la comerţul cu amănuntul), dar a acceptat şi să mărească de la iunie tirajul "A" până la de mii de exemplare (Revista, după cum a asigurat ambasadorul SUA W B Smith conducerea Ministerului Afacerilor Externe al URSS, "este o propagandă atât de sigură încât Uniunea Sovietică nu are de ce să se teamă de ea") Cu toate acestea, în evaluările lor interne, americanii s-au referit la "A" mult mai serios, considerându-l drept "singura bucată de teritoriu cucerită de presa americană în URSS" "Pe baza informațiilor din diverse surse", a relatat depeșa ambasadorului american de la Moscova la începutul anului , "ambasada este convinsă că acei ruși pe care îi "A" revista face o impresie foarte puternică", mai ales ilustrațiile sale: "orice fotografie răspândită înfățișând o școală americană, un orășel sau chiar o bucătărie americană obișnuită dramatizează pentru cititorii sovietici faptul că, contrar tuturor pretențiilor propriei propagande, noi au un nivel de trai și cultură mai înalt" Urmărirea răspândirii "A" la Moscova și în alte orașe, ambasada a raportat o "cerere extraordinară" pentru revistă, care, conform informațiilor sale, se apropia de prețul american de pe piața neagră, i e era destul de mare pentru un cetățean sovietic Nu este surprinzător, pe măsură ce Războiul Rece a escaladat, toleranța autorităților sovietice față de "A" s-a uscat repede Deja la sfârșitul anului , Departamentul de propagandă și agitație al Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune în memorandumul A A Jdanov a găsit o cale de ieșire din situație: "Dacă nu

este posibil să interziceți importul acestei reviste, atunci cel puțin de mii de exemplare fiecare emisiune ar fi trebuit să fie lăsată nevândută" (adică, distrusă - Auth), iar pierderea rezultată pentru Soyuzpechat (care s-a ridicat la , milioane de ruble în , care erau plătibile Ambasadei SUA) ar trebui să fie acoperită de la bugetul de stat În același timp, presa sovietică a fost desfășurată acea campanie de discreditare a revistei drept "reclamă flagrantă" și ca mijloc de "dezinformare tipărită a cititorului" (Ambasada SUA, la rândul ei, a văzut în aceste atacuri "un semn încurajator că" A "pătrunde prea adânc în mintea inteligenței sovietice pentru ca partidul să continue să-și păstreze calmul") Un fost angajat al Ambasadei SUA la Moscova, A Bucard, care a decis să nu se mai întoarcă în Statele Unite și a publicat cartea Adevărul despre diplomații americani ( ) în URSS, a scris cu un îndemn clar din partea serviciilor secrete sovietice: "Ambasada știe foarte bine, dar ei ascund cu atenție opiniei publice SUA faptul că revista "Amerika" nu este citită de mase largi ale Uniunii Sovietice și că cei care citesc această revistă își exprimă disprețul față de ea revista nu poate înșela cititorii sovietici, așa cum nu le poate face pe plac Rușilor nu le place să fie înșelați în mod flagrant" Practica distrugerii ascunse și a "distribuirii nomenklaturii" a lui "A" a persistat în anii următori, ceea ce nu era un secret pentru partea americană, care s-a mulțumit cu faptul că "obține acces la o mică, dar influentă parte a publicului sovietic" (din raportul ambasadei de la Moscova în) Cu toate acestea, în , iritația a luat mai bine calculului, iar Statele Unite au încetat să mai publice A și distribuirea buletinului informativ "URSS" în propria țară în semn de protest față de condițiile inegale de distribuire a acestora În decembrie , la inițiativa Statelor Unite, a fost semnat un acord de reluare a publicării și distribuției revistei în URSS pe bază de paritate cu revista sovietică "URSS" (din - Viața sovietică, iar din - Russian Life), destinat distribuției în SUA Practica autorităților sovietice în raport cu "A" nu sa schimbat, cu excepția adoptării unor măsuri și mai active de contra-propaganda "Pentru a neutraliza influența revistei America", spunea o scrisoare specială închisă a Comitetului Central al PCUS pe această temă la sfârșitul anilor ' , "organizațiile de partid trebuie să pună în practică cu pricepere contra-propaganda, să se asigure că în presă, pe radioul, în reportaje, prelegeri și conversații s-au oferit mai des materiale care expuneau "modul de viață american", "democrația americană", astfel încât fără trimiteri la revista "A" cifrele și faptele citate în ea au fost infirmate cu pricepere Restricții privind distribuția "A" în URSS au fost eliminate în a doua jumătate a anilor , iar revista a început să fie vândută gratuit în chioșcurile presei periodice În a încetat să mai existe din cauza dificultăților financiare Publicarea revistei a fost reluată în anul la inițiativa Camerei de Comerț Americane din Rusia Fostul membru al Dumei de Stat a Federației Ruse K N Borovoy AMERICANISTICS (Studii americane), o disciplină științifică care se ocupă cu studiul Statelor Unite ale Americii În Europa, conceptul englez de "Studii americane" include de obicei studiul Americii de Nord și de Sud, în timp ce în URSS și Rusia conceptul de "Studii americane" implică în mod tradițional studiul doar al Statelor Unite, iar pentru activitățile de cercetare în alte regiuni ale continentului american sunt introduse conceptele de "studii canadiane" și America Latină Originea A rusă ca zonă specială de studii regionale a avut loc în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, deși deja la sfârșitul secolului al XVIII-lea și prima jumătate a secolului al XIX-lea au apărut primii

americaniști în Rusia, printre care F V Karzhavin, P P Svinin şi alţii Reprezentanţi de seamă ai lui A în a doua jumătate a secolului al XIX-lea au fost jurist, profesor la Universitatea din Harkov D I Kachenovsky (-); Inginerul minier și scriitorul K A Skalkovsky (-?), care s-a distins printr-o gamă largă de interese și cunoștințe și a scris, printre alte cărți: "Legislația minieră în SUA" ( ), "În țara jugului și a libertății Impresii de călătorie ( ), comerțul rusesc la în Oceanul Pacific" ( ), "Politica externă a Rusiei și poziția puterilor străine" ( ); economiști și statisticieni soțul I I Yanzhul (-) și E N Yanzhul-Velyasheva (ani de viață necunoscuți), care a scris individual sau în comun cărți: "Sindicate de producție sau uniuni de afaceri pentru a reglementa producția în principal în Statele Unite ale Nordului America", "Metode de predare în școlile primare din Statele Unite", "Școala americană: Eseuri despre metodele pedagogiei americane" și un număr mare de articole, inclusiv "Edenul muncitorilor (American Statistics on American Working) Femeile)" ( ), "Un eseu comparat despre educația primară în Anglia, coloniile sale și Statele Unite ale Americii Sev America"; sociologul M M Kovalevsky (-), specialist în Marea Britanie, dar care a publicat încă din anii un număr mare de lucrări despre dreptul constituțional american și istoria Constituției SUA, administrația locală și problemele agrare ale SUA, incl lucrare "Ce este Parlamentul?" ( ); cetățean de onoare al Moscovei, profesor al Universității din Moscova, filosof și avocat B N Chicherin (-), autor al unei istorii în cinci volume a doctrinelor politice și al unui "Curs de științe de stat" ( ) în trei volume, precum și al unui curs de științe politice, ale cărui secțiuni sunt dedicate SUA după războiul civil; profesor la Universitatea din Moscova, care a ținut prelegeri despre dreptul constituțional și istoria politică a Statelor Unite, S F Fortunatov (-?), autor al lucrării în două volume "Învățături politice în Statele Unite" ( ); politolog (sau, așa cum era numit atunci, "scriitor de științe politice") M Ya Ostrogorsky (-), autorul cărții Democracy and the Party System in the United States, publicat în în franceză și în la New York în engleză, dar niciodată publicat în Rusia în timpul vieții autorului (în și la Moscova) , două volume din lucrarea sa "Democrația și partidele politice" au fost publicate în traducere din franceză) Perioada de glorie a lui A ca zonă specială de studii regionale a început în URSS după al Doilea Război Mondial, care a fost în mare măsură facilitată de relațiile aliate din anii de război dintre SUA și URSS Vezi și: Institutul pentru SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe, Primele publicații rusești despre America, Cărți de referință despre SUA publicate în URSS și Rusia, precum și biografii individuale ale americaniștilor sovietici și ruși AMERICAN-RUSSIAN TRADE ASSOCIATION (American-Russian-sian Trade Association), un forum internațional creat în anii pentru a face schimb de informații între parteneri de afaceri din diferite țări și pentru a-și ajuta membrii în găsirea de contacte de afaceri, negocierea, finanțarea și implementarea proiectelor internaționale de afaceri Membrii asociației sunt antreprenori din țările din America de Nord și de Sud, din Federația Rusă și din țările Europei de Est Asociația are sediul în Orlando, Florida, SUA; finanţat de corporaţia americană EXIM Development Corporation CAMERA DE COMERȚ AMERICANO-RUSĂ (Camera de Comerț Americano-Ruse) (Camera de Comerț Americano-Ruse), o organizație publică a cercurilor de afaceri din SUA și Rusia Fondată neoficial în la Sankt Petersburg de americanii Harry Vezey și S J Weinberg (SG Weinberg) cu scopul de a "reanima spiritul de prietenie care exista în Rusia în raport cu America înainte de războiul (ruso-japonez - Auth)"

și de a promova dezvoltarea relațiilor comerciale și economice ruso-americane Un rol remarcabil încă de la înființarea A -r t p a jucat casa financiară a lui Morgan, ai cărei reprezentanți controlau sucursalele sale din Moscova și Sankt Petersburg La începutul anului , un grup de antreprenori ruși la Moscova a format ruși Camera de Comerț Americană (RATP) (Camera de Comerț Ruso-Americană), a cărei sarcină era promovarea dezvoltării relațiilor comerciale dintre cele două țări, ocolind Germania Până în mai , RATP avea peste de membri corporativi și persoane fizice, iar până la sfârșitul anului - În - începutul anului , filialele RATP au fost deschise la Petrograd, Kiev și Tașkent, iar negocierile erau în curs de deschidere a filialelor în încă orașe rusești În ianuarie , la inițiativa vicepreședintelui RATP, A V Bera, prin decizia adunării constituante de la Washington, a fost creată o nouă Cameră de Comerț americano-rusă, ai cărei membri ai consiliului și ai consiliului erau reprezentanți majori ai cercurilor bancare și comerciale și industriale din SUA Charles Hudson Bointon, un om de afaceri american și fost director executiv al Associateci Press, a fost ales președinte al camerei Scopul camerei nou-create este "dezvoltarea relațiilor comerciale reciproce și stabilirea unor relații de prietenie puternice între cele două mari țări" A Ber a venit cu ideea creării unei bănci ruso-americane cu cote egale de capital de origine rusă și americană, dar inițiativa sa nu a găsit sprijin în Statele Unite În timpul Primului Război Mondial și în primii ani de la încheierea acestuia, A -r t p a fost controlată de corporații financiare și bănci conservatoare din New York, în principal dintre cele care, după octombrie , au suferit pagube ca urmare a naționalizării proprietăților străine din Rusia sovietică de către bolșevici și până în au luat o poziție negativă dură asupra dezvoltării comerţul cu Rusia sovietică şi cu privire la recunoaşterea ei diplomatică Membrii A-r t p in existau de companii americane, printre care si unele mari precum Standard Oil of New Jersey (Standard Oii of New Jersey), Chase National Bank si altele iunie A -r t P a fost reorganizat de angajații AMTORG cu participarea A S Gumberg cu scopul de a sprijini dezvoltarea relațiilor comerciale și economice între cercurile de afaceri și antreprenorii individuali din Statele Unite și organizațiile comerciale și industriale ale Rusiei sovietice Vorbind la una dintre primele ședințe ale camerei reorganizate din iulie , primul ei președinte, unul dintre liderii Băncii Naționale Chase, Reeve Schley, a declarat: "Vreau să subliniez faptul că această cameră a fost reînviată pentru unicul scop de a promova comerţul şi comerţul între cele mai mari două ţări ale lumii Aceasta este singura ei funcție " Biroul din Moscova al camerei a fost redeschis în ; a fost condus de inginerul minier Charles H Smith În condiţiile crizei economice din - care a început în SUA, A -r t p a organizat o călătorie de afaceri în URSS pentru de lideri întreprinzători americani care au reușit să încheie contracte reciproc avantajoase cu întreprinderi comerciale și industriale sovietice, ceea ce a făcut posibilă creșterea exporturilor SUA către URSS cu % Până în membrii A -r t p Au existat aproximativ de companii bancare, industriale, comerciale și tehnice din SUA atrase de perspectiva dezvoltării vastei piețe rusești și a zonelor de investiții de capital și reprezentând, în special, interesele unor astfel de giganți ai economiei americane precum Standard Oil Company of New York (Standard Oil Company of New York) New York), General Motors Corporation, International General Electric Company, International Harvester Company, Westinghouse International Electric Company) ș a Din până în toamna anului A -r t p a făcut eforturi active în interesul stabilirii

relațiilor diplomatice între Statele Unite și Rusia Sovietică, transformându-se într-un centru de lobby pentru procesarea opiniei publice americane și a cercurilor politice din țară Acesta a finanțat activitățile unui număr de companii americane influente a căror sarcină principală este să £Λ făcea campanie pentru recunoașterea diplomatică a Rusiei În iunie , cu câteva luni înainte de stabilirea relaţiilor diplomatice între URSS şi SUA, M M Litvinov a asigurat cercurile de afaceri din SUA de disponibilitatea guvernului URSS de a plasa comenzi în străinătate în valoare de aproximativ miliard de dolari, ceea ce a stârnit un mare interes în cercurile care se așteptau ca majoritatea acestor comenzi să fie plasate în Statele Unite Ulterior, această asigurare a început să fie asociată de guvernul URSS cu primirea de împrumuturi mari din partea Statelor Unite În cursul anului (iulie - iunie), URSS a cumpărat mărfuri din SUA în valoare totală de cca de milioane de dolari, în timp ce volumul total al achizițiilor din anul precedent a fost estimat la jumătate din sumă Prin eforturile Camerei, au fost publicate regulat buletine cu informații despre starea exporturilor sovietice, finanțelor, producției industriale, transporturilor etc , precum și rapoarte speciale despre viața economică a URSS, inclusiv Manualul Economic al Sovietului Union (din) și Manualul Uniunii Sovietice (din) de jurnalistul spion Louis Edgar Browne A -r t p a încetat să mai existe în și a fost reînființată în sub denumirea de "Camera de Comerț Americano-Sovietică" (Camera de Comerț Americano-Sovietică), al cărui președinte al consiliului de administrație era președintele PepsiCo, Donald M Kendall , Vezi și: Camera de Comerț Americană din Rusia AMERICAN-RUSSIAN BUSINESS COUNCIL (US-Russia Business Coun-cil, American-Russian Business Council), o organizație non-profit a cercurilor de afaceri din SUA de natură lobbyist Fondată în California, SUA, în ianuarie , pentru a promova dezvoltarea contactelor de afaceri între antreprenorii din ambele țări, pentru a-i familiariza cu particularitățile activității antreprenoriale din aceste țări, cu legislația acestora etc Își stabilește sarcina de a deveni o organizație internațională Potrivit unuia dintre liderii americani ai consiliului, "dacă deschizi o afacere în America, Japonia, Norvegia, chiar și în China, poți afla imediat totul sau aproape totul despre condițiile de muncă Poate îți place sau nu, dar îți alegi propriul destin În Rusia, te trezești într-o lume a misterelor Legile, chiar și cele adoptate recent, sunt contradictorii și pot fi interpretate în moduri diferite Dar chiar dacă totul este clar, nu este ușor să aplici legile " Ținând cont de aceste caracteristici, A -r d s oferă asistență practică și de consultanță antreprenorilor străini în găsirea de parteneri de afaceri în Rusia Printre aceste sarcini se numără promovarea comerțului și cooperării economice reciproc avantajoase între cele două țări, precum și plasarea investițiilor străine în economia rusă Membrii consiliului pot fi șefi de corporații și companii Taxa anuală de membru este (în funcție de categoria de membru) de la la de dolari Consiliul are sediul la Washington Biroul din Moscova a fost deschis în Consiliul publică revista sa video publicitară Fact în limba rusă în California, iar din , trimestrial, Russia Business Watch AMERICANO-RUSSIAN TRADING COMPANY (mai corect, American Russian Trading Company), ARTK (American Russian Commercial Company), o companie antreprenorială pe acțiuni A fost fondată în toamna anului de reprezentanți de seamă ai cercurilor de afaceri din San Francisco, în frunte cu Beverly Chun Sanders (Sanders, Beverly Chuñe) (-), primul președinte al companiei, cu scopul de a vinde gheață livrată din America Rusă până în California, care era rară în

această parte a țării și din acest motiv, promițând profituri mari Potrivit consulului rus din San Francisco, P S Kostromitinov, "aceste condiții erau extrem de favorabile" pentru Compania ruso-americană, pentru că, "fără a cheltui capital și fără a risca nimic, a primit un număr rotund de de dolari pe tonă, care nu a costat-o mai mult de , de dolari conform unei estimări aproximative" Potrivit lui Kostromitinov, în cursul anilor - , din Novoarkhangelsk au fost exportate de tlds, iar în , alte de tone, în urma cărora RAC a primit o sumă impresionantă de USD pentru acele vremuri În , aprovizionarea cu gheața s-a ridicat la de tone În total, în perioada - , din America Rusă au fost exportate , mii de tone de gheață Rentabilitatea comerțului cu gheață a creat concurență cu alți furnizori de gheață din California, forțând RAC să scadă prețul Negocierile dintre RAC și guvernul rus cu ARTK au condus la o extindere a gamei de articole comerciale, care includeau pește, cărbune și cherestea Contractul corespunzător dintre RAC și ARTK a fost semnat oficial în iunie și a intrat în vigoare în octombrie pentru o perioadă de de ani La rândul său, ARTK s-a alăturat aprovizionării Americii Ruse și Kamchatka cu bunurile necesare și construcția de nave pentru flota rusă INSTITUTUL AMERICANO-RUS (ARI) (Institutul Americano-Rus), organizație publică americană Creat în Predecesorul ARI (-) a fost numit Societatea Americană pentru Relații Culturale cu Rusia și a introdus în mod activ publicul american în viața poporului sovietic: a ținut prelegeri, rapoarte, concerte, a organizat demonstrații de filme sovietice , expoziții organizate A menținut un contact strâns cu Societatea All-Union pentru Relații Culturale cu Țările Străine (BOKS), primind de la el materiale de agitație și propagandă pentru distribuție sau expoziție în Statele Unite Legăturile ARI cu VOKS au fost folosite pentru a trimite personalități proeminente ale culturii americane în URSS, inclusiv Marian Anderson, Paul Robeson, Albert Rhys Williams, Langston Hughes și alții A publicat trimestrial American Quarterly of the Soviet Union Consiliul economic și comercial american-sovietic (ASTEC), o organizație consultativă bilaterală neguvernamentală A fost înființată la februarie de către antreprenorii americani și departamentele economice și comerciale sovietice cu scopul de a promova dezvoltarea comerțului și turismului, a contactelor de afaceri între bănci, organizații de asigurări și transport și schimbul de tehnologie între cele două țări Aparatul ASTEC era format din cetățeni ai ambelor țări În , a început să publice la New York Journal of American-Soviet Trade and Economic Council, un jurnal comercial de două luni care a publicat materiale despre comerțul și relațiile economice sovieto-americane S-a desființat în noiembrie la inițiativa cercurilor de afaceri americane și contrar poziției părții ruse Aproape concomitent cu această decizie, în Statele Unite a fost creată o organizație americană, Consiliul de Afaceri Americano-Rus La început În , Consiliul pentru Comerț și Cooperare Economică (CSI-SUA) a fost format în Rusia, care a devenit succesorul ASTEC Din același an, publicația consiliului se numește Jurnalul Consiliului pentru Comerț și Cooperare Economică AMERICAN AID ADMINISTRATION (ARA) (denumită în mod eronat în aparatul științific al lucrărilor complete ale lui V I Lenin ca "American Administrative Relief Administration") (American Relief Administration - ARA), o organizație umanitară neguvernamentală condusă de Herbert Hoover Creat în pentru a oferi asistență populației țărilor europene afectate de Primul Război Mondial, în primul rând copiilor și pre vechi Ca răspuns la apelul personal al lui G Hoover, întreprins din inițiativa lui Lenin, de a oferi asistență celor înfometați și bolnavi, în special copiilor, în regiunile afectate de foamete din Rusia, ARA a

fost de acord să acorde această asistență pe următoarele condiții, în special: " ARA poate trimite în Rusia personalul pe care îl consideră necesar pentru a-și îndeplini activitatea, iar autoritățile sovietice îi garantează deplină libertate și protecție pe durata șederii sale în Rusia Autoritățile sovietice, la cererea ARA, vor furnizați imediat persoana menționată în π personalului posibilitatea de a intra și de a părăsi Rusia, iar pe durata șederii personalului menționat în Rusia, autoritățile sovietice îi vor asigura acestuia libertate deplină de intrare, ieșire, deplasare în jurul Rusiei în scopuri oficiale și îi vor furniza toate cele necesare documente ARA și-a asumat obligația de a ajuta copiii și bolnavii, fără deosebire de rasă, religie sau statut social, și a promis că reprezentanții ARA și asistenții săi din Rusia nu se vor implica în activități politice august M M Litvinov, un participant direct la negocierile cu reprezentanții ARA, a scris lui G V Chicherin: "Am impresia că ARA vine la noi fără motive ascunse, dar va fi multă agitație cu ea " Un acord între guvernul RSFSR și ARA, care conținea de puncte, a fost semnat la august În aceeași zi, președintele W Harding a autorizat eliberarea de pașapoarte străine americanilor pentru călătoriile în Rusia sovietică Printre principalele condiții de ajutorare a celor înfometați, ARA a numit eliberarea imediată a tuturor americanilor închiși în Rusia sovietică din diverse motive (în documentele oficiale sovietice, toți erau numiți "prizonieri") În sursele sovietice ulterioare, inclusiv în aparatul științific al Operelor complete ale lui V I Lenin, s-a remarcat că "poziția decisivă" a guvernului sovietic i-a forțat pe reprezentanții ARA să renunțe la revendicările lor ultimatum Cu toate acestea, după cum mărturisesc materialele de arhivă ale perioadei sovietice desecretizate în anii , guvernul Rusiei Sovietice a acceptat toate condițiile ARA și, în special, a eliberat toți "prizonierii" americani (partea americană i s-a spus că numai ́I cetățeni americani au fost reținuți) în locurile de detenție sovietice la acea vreme, deja eliberate) Cât despre restul de de prizonieri numiți de autoritățile americane, nimeni din Rusia, s-a spus, nu știe unde se află, pentru că "nu există nicio înregistrare a lor și nu există birouri de adrese" S-a sugerat că poate sunt undeva în provincie sau în Siberia William N Haskell a fost numit director al reprezentanței ARA în Rusia Președintele W Harding a obținut aprobarea de către Congresul SUA a finanțării ajutorului acordat Rusiei în sumă de de milioane de dolari, care a însumat aproape % din bugetul federal al SUA pentru Încă de la septembrie , nava americană Phoenix a livrat prima marfă umanitară de grâu în portul Petrograd Sprijinind decizia de a oferi asistență Rusiei Sovietice, New York Herald scria la noiembrie : "Atâta timp cât Rusia rămâne izolată, pacea pe Pământ nu poate fi garantată Milioanele de ruși înfometați sunt acum mai mult ca niciodată o amenințare pentru vecinii ei " La decembrie a fost depus la Congresul SUA și apoi adoptat un proiect de lege, conform căruia s-au alocat milioane de dolari (mai târziu această sumă a fost majorată la de milioane de dolari) pentru "asistența poporului îndurerat și înfometat din Rusia" La ianuarie , Senatul SUA a permis Departamentului de Război să transfere ARA consumabile medicale în valoare de milioane de dolari Aproape simultan, a început o campanie de vaccinare pe scară largă împotriva tifoidei, holerei și variolei în regiunile afectate de foamete din Rusia (mai mult peste milioane de ruși au fost vaccinați în) Guvernul SUA a cerut guvernului sovietic să aloce milioane de dolari în aur din vistieria țaristă pentru cumpărarea de grâu pentru în străinătate, la care Moscova a fost imediat de acord În același timp, la conducerea lui Lenin, s-au întreprins măsuri de represalii pentru a

preveni posibilitatea intervenției politice și administrative a Statelor Unite în procesul de acordare a asistenței pe teren, ținând cont (conform declarației lui Lenin) că " Negustorii americani vor să creeze aparența că suntem capabili să păcălim pe cineva" Șeful guvernului sovietic s-a oferit să depună aur la una dintre băncile din New York cu o sumă egală cu % din ceea ce Statele Unite intenționau să aloce într-o lună pentru un milion de copii ruși înfometați și bolnavi, condiționat de acest depozit de către faptul că partea americană a fost privată de dreptul la orice intervenție în treburile interne ale Rusiei Cu această propunere, potrivit lui Lenin, "ne vom freca nasul de vânzători și, ulterior, îi vom face de rușine în fața lumii întregi" Pentru a reduce strigătul public din Rusia și din lume cu privire la programele umanitare ale ARA, sub conducerea lui Lenin, Komintern a fost instruit să ceară lucrătorilor din alte țări să-și deducă câștigurile de o zi sub formă de o donație către Rusia înfometată "la adresa directă a reprezentanților Rusiei Sovietice în străinătate", ocolind ARA Apelul Komintern nu a avut un succes serios Anii de ședere ai reprezentanțelor ARA din Moscova și alte orașe ale RSFSR au fost marcați de acuzații reciproce și neîncredere Lenin i-a sugerat lui F E Dzerzhinsky să creeze un grup special al Ceka pentru a "sluji ARA", condus de V R Menjinski Angajații ARA, dintre care unii erau ofițeri sau foști ofițeri ai armatei și serviciilor secrete americane, au fost limitati în libertatea de mișcare pe teritoriul Rusiei și au fost "neutralizați" de agenții serviciilor speciale sovietice din rândul cetățenilor străini și sovietici care lucrau în aparatul ARA (deja în primele zile ale prezenței aparatului ARA la Moscova, între și septembrie , Ceka a recrutat agenți care să lucreze în rândul personalului acestui aparat) Cu ajutorul agenților și informatorilor săi, Ceka a reușit să stabilească că printre cei sosiți se numărau persoane aparținând "poliției secrete americane", iar cea mai mare parte a aparaturii ARA era militară Guvernul a fost informat despre trecutul acestor oameni, precum și despre declarațiile acestora, ceea ce a făcut posibilă determinarea chipului lor politic Guvernul a mai fost informat că contesa A L Tolstaya, care "exprimă în mod clar ura față de regimul sovietic" Activitățile ARA în URSS au fost încheiate în iunie , după ce o nouă recoltă de cereale a dat guvernului sovietic motive suficiente pentru a refuza asistența ARA Pentru a-i ajuta pe cei afectați de foamete din Rusia, ARA a strâns peste de milioane de dolari, trimițând de metri de hrană în Rusia Ajutorul, ajungând la un total de , milioane de ruși, în special în regiunile Volga și Siberia, a fost oferit prin intermediul a de centre de distribuție ale ARA, care au angajat de americani și de ruși La iunie , ziarul Izvestiya a publicat un material în care activitățile ARA din Rusia erau salutate ca prim pas spre ajungerea la un acord între URSS și SUA: "Activitățile ARA erau foarte apreciate de guvernul nostru Ajutorul lor nu va fi uitat niciodată în țara noastră " Pe iulie, același ziar a publicat o declarație a Consiliului Comisarilor Poporului din URSS, care spunea: "Datorită eforturilor enorme și absolut dezinteresate ale Administrației americane de ajutor, milioane de oameni de toate vârstele au fost salvați de la moarte și sate întregi și chiar orașe au rămas neafectate de pericolul unei catastrofe teribile" O scrisoare de mulțumire către ARA, semnată de G Chicherin, a fost publicată în Chicago Tribune Cu toate acestea, activitățile ARA în Rusia au fost ulterior considerate în literatura istorică sovietică ca o manifestare a antisovietismului și o încercare de a consolida pozițiile politice și economice ale Statelor Unite în Rusia și în alte țări europene L D

Troţki i-a convins pe ruşi că angajaţii ARA nu erau deloc filantropi, ci erau "misionari ai capitalismului" care au căutat să deschidă piețele rusești către Statele Unite pentru a atenua "criza comercială și industrială fără precedent în întreaga lume, în special în America și Anglia" După încheierea activităților ARA în URSS în vara anului , organele GPU au arestat câteva sute de foști angajați ai filialelor regionale ale ARA, acuzați de spionaj contrarevoluționar în interesele și pe banii lui Washington La Moscova, s-a anunțat că persoanele arestate se aflau deja de mult timp sub supravegherea GPU, dar că arestarea lor a fost amânată până la finalul șederii ARA în țară Arestarea foștilor angajați ARA l-a înfuriat pe H Hoover Corespondentul New York Times W Duranty a scris mai târziu: poziție (sau) a comis acte care au justificat acțiunile GPU-ului Spre deosebire de ediția din a Marii Enciclopedii Sovietice, care conținea informații despre asistența ARA ca o acțiune pur caritabilă care a salvat milioane de ruși de la foame, ediția din a Marii Enciclopedii Sovietice, recunoscând "asistenta anume a ARA în lupta împotriva foametei" , a remarcat că "în același timp, cercurile conducătoare ale SUA au încercat să o folosească pentru a sprijini elementele contrarevoluționare și activitățile de spionaj și subversive, pentru a lupta împotriva mișcării revoluționare și a întări pozițiile imperialismului american în țările europene" ACADEMIA AMERICANĂ DE ARTE ȘI ȘTIINȚE (Academia Americană de Arte și Științe) (Academia Americană de Arte și Științe), organizație de științe sociale A fost fondată în la Boston de participanții activi la Revoluția Americană cu scopul de a pune bazele filozofice ale unei noi societăți și de a crea un sistem de gestionare a acestei societăți Inițiatorul creării A a i s John Adams, viitorul președinte al Statelor Unite Ea a menținut contacte sistematice cu Academia de Științe din Sankt Petersburg, Societatea Naturaliștilor din Moscova, Observatorul Pulkovo, Corpul Inginerilor Minieri și multe alte instituții științifice rusești Din , în A a i n era format din de oameni de știință americani și de membri de onoare străini, specializați în patru domenii: fizică, științe biologice, științe sociale și cultură, umaniste și arte plastice Printre membrii A a i n - de laureați ai Premiului Nobel și de câștigători ai Premiului Pulitzer A a i n acordă propriile premii: la fizică Premiul Rumford, la științe biologice și medicale Premiul Amory, la științe sociale Premiul Talcott Parsons, la literatură Medalia Emerson-Thoreau Medalia) și Științe Umaniste - A a i s în Studii Umanistice (Premiul Academiei Americane pentru Studii Umanistice) Primul membru rus al A a i n a fost remarcabilul fizician Leonhard Euler ( ), care a lucrat în Rusia În urma lui, membrii A a i n au fost aleși mulți oameni de știință ruși: abia în prima jumătate a secolului al XIX-lea membrii săi erau academicieni N I Fuss, G I Fisher și F F Schubert (toate în), astronomul V Ya Struve și matematicianul M V Ostrogradsky ( ), nepotul matematicianului L Euler E Collins ( ), fondatorul embriologiei K M Baer ( ) Membrii A a i n chimistul D I Mendeleev, mineralogul K A Etter și alții ASOCIAȚIA AMERICANĂ PENTRU PROMOVAREA STUDIILOR SLAVE (Asociația Americană pentru Avansarea Studiilor Slave), o organizație profesională de cercetare care reunește cca de oameni de știință și profesori specializați în studiul URSS (acum Rusia, Ucraina ny și Belarus) și țările slave din Europa de Est Fondată în Asociația are sediul la Universitatea Stanford, Palo Alto, California Publică trimestrial Revista Slavă și altele FOX'S AMERICAN NAVAL EXPEDITION OF (MISIUNEA FOX), o acțiune amicală a US Navy Vizita navelor americane în Rusia (Kronstadt), care a început la iulie , a avut ca scop oficial

transferul către împăratul Rusiei a unei copii a rezoluției adoptate la mai de ambele camere ale Congresului SUA în legătură cu cu atentatul asupra vieții lui Alexandru al II-lea (aprilie) și sub impresia morții recente în mâna asasinilor președintelui SUA A Lincoln Escadrila sub comanda lui A Murray (Alexander Murray) includea monitorul Miantonomoh și nava de patrulare Augusta În rezoluția Congresului SUA, în special, se afirma: " Congresul Statelor Unite ale Americii a aflat cu profund regret despre atentatul asupra vieții împăratului Rusiei, comis de inamicul emancipării Congresul trimite salutările sale Majestății Sale Imperiale și poporului rus și felicită douăzeci de milioane de iobagi pentru eliberarea, prin voința Providenței, de pericolul suveranului, căruia îi datorează mintea și inima binecuvântările libertății lor Congresul SUA a instruit secretarul adjunct al Marinei americane, căpitanul First Rank G V să predea rezoluția lui Alexandru al II-lea Vulpe Într-un dispecer care informa Ministerul Naval al Rusiei despre viitoarea vizită a navelor americane, trimisul rus la Washington, E A Stekl a subliniat necesitatea de a-i acorda căpitanului Fox un respect deosebit, având în vedere atenția constantă acordată nevoilor ofițerilor ruși care au vizitat Statele Unite în numele guvernului său Fiind la cunoștință de expedierea lui Stekl, împăratul a ordonat ca americanii să fie primiți "cu cordialitate rusă", alocand fondurile necesare de la vistieria statului Conducerea programului de ședere a misiunii americane în Rusia a fost încredințată contraamiralului S S Lesovsky, care a comandat escadronul rus, care a făcut o vizită prietenoasă în Statele Unite în - Escadrila americană a fost întâmpinată la ieșirea din portul Helsingfors (Helsinki) de către escadrila blindată rusă, care i-a însoțit pe americani ca escortă onorifică la Kronstadt "Raidul de la Kronstadt a prezentat o imagine maiestuoasă în acea zi Zidurile Portului Negustor erau pline de oameni, în fundal se vedea escadrila rusă și fortificațiile masive din Kronstadt, multe bărci și iahturi se năpusteau în toate direcțiile iar în prim plan Miantonomo înainta încet, întâmpinat de lovituri de tun de la forturi și de sunetele imnului național american", așa a descris un contemporan atmosfera întâlnirii cu oaspeții la rada Kronstadt Şederea "Ambasadei Extraordinare a Statelor Unite ale Americii de Nord sub comanda căpitanului Fox" în Rusia a fost larg mediatizat în presa rusă, devenind un eveniment naţional şi un prilej de exprimare a sentimentelor prieteneşti ale ruşilor faţă de oamenii din Rusia Statele Unite Șeful misiunii și cei care îl însoțeau au fost primiți de Alexandru al II-lea, care a mulțumit americanilor pentru primirea cordială acordată escadrilei ruse din Statele Unite cu trei ani mai devreme G Fox și persoanele care îl însoțeau au făcut o vizită mântuitorului vieții țarului, artizanul din Sankt Petersburg O I Komissarov, care a eliminat un pistol din mâinile lui D Karakozov, care a încercat să-l asasineze pe țar, și a fost ridicat la nobilime pentru aceasta De asemenea, americanii au făcut o excursie la un stejar tânăr din Tsaritsyno, crescut dintr-o ghindă dintr-un stejar care crește lângă mormântul președintelui George W Washington Numeroase recepții și banchete în cinstea americanilor, care au avut loc pe toată durata șederii misiunii, au demonstrat din plin ospitalitatea rusă Căpitanul Fox a fost ales cetățean de onoare al orașului de către Duma Orășenească din Sankt Petersburg, în cinstea americanilor, galopul "Miantonomo" a fost compus și interpretat la baluri Vorbind la una dintre recepțiile în cinstea oaspeților americani, ministrul rus de externe A M Gorceakov a onorat memoria președintelui A Lincoln, "acel mare cetățean care și-a sacrificat viața în îndeplinirea datoriei

sale", și a subliniat că manifestările de simpatie rusă seamănă "între două popoare, voi spune chiar între două continente, semințele de bunăvoință și prietenie reciprocă, care dau roade; ei creează o tradiție pentru viitor și întăresc relațiile impregnate cu adevăratul spirit al dezvoltării creștine" Ministrul a mai remarcat că apreciază în mod deosebit relațiile stabilite între cele două țări pentru că "ele (țările) nu reprezintă nicio amenințare sau pericol pentru nimeni Domnul a acordat ambelor țări asemenea condiții de existență încât să se mulțumească destul de mult cu mare viață interioară" Corespondentul american pentru New York Herald, Oscar Sawyer, care a fost prezent la rostirea acestor cuvinte, le-a considerat atât de importante încât a trimis textul integral al discursului lui Gorceakov pe linia telegrafică stabilită cu doar o lună mai devreme Această telegramă a costat ziarul său de dolari (dolari pe cuvânt) Misiunea a mai vizitat Moscova, Nijni Novgorod, Kostroma, Rybinsk, Uglich, Tver și alte orașe din Rusia Centrală Nivelul de recepție extins la misiunea lui Fox, sute de articole în ziare și reviste rusești, numeroase publicații speciale dedicate șederii americanilor în Rusia, bijuterii donate de Alexandru al II-lea lui Fox și însoțitorilor săi, s-au dorit a fi dovezi convingătoare ale prieteniei relaţii care s-au dezvoltat în timpul războiului Crimeei şi au continuat după încheierea acestuia relaţiile dintre cele două ţări Fox a părăsit capitala Rusiei în ziua execuției lui Karakozov, care a avut loc în apropierea portului din care au plecat navele americane În , o carte scrisă de secretarul lui Fox, J F Lubat (JF Loubat Narațiunea misiunii în Rusia, în , a onorului Gustavus Vasa Fox,), care descrie în detaliu fiecare zi a șederii misiunii în Rusia, precum și informații despre orașele rusești vizitate de membri despre misiunea și obiectivele vizitate, precum și despre personalitățile guvernamentale și militare ruse care s-au întâlnit cu membrii misiunii În - , au fost publicate scrisorile lui Fox în două volume (Corespondența confidențială a lui Gustavus Vasa Fox, Secretar Adjunct al Marinei, -) INTERVENȚIA AMERICANĂ ÎN SIBERIA ȘI ORIENTUL ÎPREPRIT - , operațiuni militare ale Forței Expediționare Americane în Siberia și Orientul Îndepărtat Reprezentanții SUA în regiune sunt ambasador la Tokyo R S Morris (Morris, Roland S), consul general la Vladivostok J Caldwell (Caldwell, John) și atașat militar la Beijing, maiorul W S Drysdale (Drysdell, Walter S) - timp de câteva luni a informat Washingtonul despre întărirea influenței germane în Orientul Îndepărtat ca urmare a formării de unități militare de către prizonierii de război austro-germani și datorită faptului că bolșevicii siberieni sunt agenți germani De asemenea, capitalei americane au fost transmise informații că unitățile albe care se formau în Siberia sunt pro-japoneze și că Japonia plănuia serios o intervenție Japonia, la rândul ei, a încercat să lase țărilor europene impresia că va fi de acord cu intervenția în Rusia doar sub presiunea puternică din partea lor și numai dacă Statele Unite vor fi de acord să ia parte la această acțiune Vorbind despre dezinteresul său față de intervenție, Japonia a declarat simultan că ar putea fi forțată să facă acest pas dacă ar apărea o amenințare la adresa intereselor sale naționale Pe decembrie , sub pretextul protejării firmelor și cetățenilor japonezi din Vladivostok, navele de război japoneze au intrat în Golful Cornului de Aur Trupele japoneze nu au debarcat în oraș, pentru că un protest puternic din partea guvernului SUA a fost primit la Tokyo Cu toate acestea, câteva zile mai târziu, o navă de război americană a ancorat lângă navele japoneze în golf Din acea zi, acțiunile ambelor părți au fost sub control reciproc neîncetat La iulie , președintele SUA W

Wilson a emis un memorandum în care se adresa guvernului japonez cu o propunere de intervenție comună în Orientul Îndepărtat al Rusiei, explicând-o prin necesitatea acordării de asistență corpului cehoslovac aflat în Siberia În acest document, Wilson a numit Irkutsk punctul limită pentru înaintarea trupelor japoneze în adâncul teritoriului rus și a limitat numărul de unități militare japoneze la de oameni Declarația oficială americană din august , stabilind scopurile intervenției, începea cu următoarele cuvinte: "Intervenția militară ar face mai degrabă rău Rusiei decât să o ajute în situația ei dificilă" Cu toate acestea, guvernul SUA și-a explicat decizia de a participa la intervenție din următoarele motive:) dorința de a-i ajuta pe cehoslovaci pentru a-i proteja de acțiunile ostile ale prizonierilor de război austrieci și germani internați în Rusia;) dorința de a asigura siguranța pe teritoriul Rusiei a depozitelor cu tehnică militară primită de la aliați, în interesul viitoarei armate ruse;) dorința de a-i ajuta pe ruși, în limitele pe care ei le consideră acceptabile, în organizarea autoapărării lor (cum s-a înțeles, din Germania) În același document, guvernului japonez i s-a cerut să trimită un detașament de câteva mii de oameni la Vladivostok pentru "activități comune cu trupele americane" (deși unități militare japoneze se aflau în regiune de câteva luni) La rândul său, guvernul SUA a declarat că nu intenționează "să efectueze nicio modificare teritorială acum sau mai târziu" Decizia luată de președintele Wilson a fost explicată neoficial prin intenția sa de a restrânge aspirațiile imperialiste ale Japoniei Prima unitate militară americană care a sosit în Siberia a fost Batalionul de Infanterie, comandat de colonelul Henry D Styer, care a aterizat la Vladivostok la august unități în numeroase bătălii împotriva partizanilor Siberiei și cazuri frecvente de atrocități împotriva partizanilor și civililor , documentele de arhivă mărturisesc o singură operațiune militară comună cu japonezii și cehoslovacii, la care această unitate a participat în valea râului Ussuri Pe august, Forța Expediționară Americană, în număr de aproximativ de oameni, a aterizat la Vladivostok Numărul total al trupelor americane din Siberia până la sfârșitul anului a fost de peste mii După sosirea în Siberia la septembrie , generalul William S Graves, numit comandant al Forței Expediționare Americane în Siberia și Orientul Îndepărtat , și transferul Batalionului Infanterie sub comanda sa, funcțiile trupelor americane în Siberia s-au limitat la protecția Căii Ferate Transsiberiane Datorită comportamentului prudent și prudent al generalului, unitățile militare americane din această regiune au intrat foarte rar în ostilități împotriva rușilor În mai-iunie , partizanii Siberiei, conduși de bolșevici locali, au deschis ostilitățile împotriva americanilor și au început să le producă pierderi semnificative de forță de muncă Până la sfârșitul lunii iunie, luptele s-au intensificat pe măsură ce unitățile americane au ripostat prin curățarea zonei de partizani În timpul acestor bătălii, a fost înregistrat un caz de moarte a unui civil rus și de distrugere a proprietății civile ca urmare a acțiunilor soldaților americani Din septembrie , unitățile militare americane au luat parte și la paza minelor de cărbune Suchansk de lângă Vladivostok - Până în mai , relația soldaților americani cu partizanii și cu populația locală în ansamblu se distingea prin prietenie și au existat cazuri frecvente când populația locală, inclusiv liderii bolșevici din zonă, apelau la americani pentru ajutor și protecție împotriva atamanii cazaci Semyonov și Kalmykov, care au comis atrocități în zonă, precum și personalul militar japonez Potrivit raportului comisarului sovietic pentru afaceri

externe în Siberia și Orientul Îndepărtat, trimis lui Lenin la octombrie , "într-o perioadă în care japonezii sunt pe deplin obișnuiți cu rolul lor de a suprima revoltele partizane, americanii se comportă foarte cu reținere, limitându-se doar la protejarea liniei de cale ferată " Un proiect de rezoluție înaintat Senatului SUA în februarie prin care se cerea retragerea trupelor americane din Rusia a fost învins de doar un vot al vicepreședintelui american Thomas Marshall (cu un raport egal de voturi în Senat "pentru" și "împotrivă" dreptului) a exprima vot decisiv se acordă vicepreședintelui țării) La ianuarie , guvernul SUA a decis să-și retragă trupele de pe teritoriul Orientului Îndepărtat și a ordonat imediat generalului Graves să concentreze unitățile militare la Vladivostok, care să fie trimise acasă cel târziu în aprilie Ultimele unități militare americane au părăsit Vladivostok la aprilie , mult mai târziu decât Nordul Rusiei (iulie), ceea ce, potrivit istoricilor americani, s-a datorat suspiciunii pe care americanii o adăposteau față de japonezi INTERVENȚIA AMERICANĂ ÎN NORDUL RUSSIEI - , o acțiune militară a guvernului SUA Trupele americane au început să sosească în zona Murmansk în mai : pe mai, crucișătorul american Olympia a pătruns în Golful Kola (acum păstrat ca relicvă istorică în Philadelphia) și a ancorat în rada Murmansk Iunie a devenit un punct de cotitură în poziția SUA cu privire la problema intervenției aliaților în Rusia Literal, în fiecare zi, declarațiile președintelui Wilson privind participarea trupelor americane la intervenție au devenit din ce în ce mai clare, iar acțiunile sale au căpătat din ce în ce mai multă hotărâre Un anumit rol în acest sens l-au jucat recomandările persistente ale ambasadorului SUA în Rusia, D Francis, care a subliniat în mesajele sale către Washington "nerezonabilul transferului britanicilor controlului deplin asupra acestui port (Murmansk - Auth), care este o ieșire către un vast teritoriu bogat în resurse naturale " Pe iunie, aliații europeni au luat decizia comună de a-și debarca trupele în Murmansk și Arhangelsk sub comanda generală a generalului englez F Poole, ceea ce la început l-a nemulțumit pe președintele Wilson Dar o săptămână mai târziu, Statele Unite au fost de acord să trimită batalioane de infanterie în nordul Rusiei, pe lângă cei de pușcași marini debarcați anterior, subordonându-i comandamentului britanic Deja după fapte, la iunie, secretarul de stat american R Lansing, acționând în numele președintelui Wilson, a informat oficial aliații de decizia guvernului american de a-și trimite trupele la Murmansk Pe iunie, de pușcași marini americani au debarcat din Olympia, cărora li sa alăturat curând unități militare britanice mult mai mari Iar pe iulie, Washingtonul a primit, după toate indicațiile, o cerere din partea cehoslovacilor, vădit inspirată de aliați, de a-i ajuta să se întoarcă în patria lor În aceeași zi, Wilson a primit un mesaj de la Consiliul Militar Suprem Aliat, care a cerut intervenția imediată în Rusia, cu scopul de a "salva Rusia de la instaurarea unui regim autocratic bazat pe baionetele germane" și de a "scurta durata războiului" prin restaurarea frontului rusesc" Pentru a da legitimitate acțiunilor lor în nordul Rusiei, reprezentanți La iulie , Antanta și Statele Unite au semnat, împreună cu Consiliul Regional Murmansk, un "Acord temporar pentru circumstanțe speciale", transferând puterea deplină pe teritoriul Murmansk, inclusiv comanda forțelor armate ruse din regiune și punerea în aplicare a alimentelor și a altor ajutoare promise autorităților locale (cu o intrare în datoria generală a statului Rusia), în mâinile intervenționștilor În sectorul Arhangelsk, al doilea cel mai mare contingent militar era deținut de americani, care la începutul lunii

septembrie numărau de oameni acolo (Engleză - de persoane) În nordul Rusiei, participarea trupelor americane la ostilitățile împotriva Armatei Roșii a fost foarte vizibilă, drept urmare numărul militarilor americani care au murit acolo a ajuns la aproximativ de oameni până în iulie După bătălia de lângă Shenkursk, în urma căreia dintr-o unitate militară americană de de oameni au fost uciși, americanii nu au fost folosiți în nicio operațiune militară majoră în nord Potrivit ofițerului de informații și diplomat britanic B Lockhart, "bolșevicii nu au manifestat ostilitate față de americani, în ciuda faptului că Statele Unite s-au alăturat debarcării de la Arhangelsk Ei nu au fost menționați în protestele oficiale împotriva atrocităților trupelor franceze și britanice din nordul Rusiei În articolele furioase ale presei de la Moscova îndreptate împotriva francezilor și britanicilor, nici ele nu erau menționate Un proiect de rezoluție înaintat Senatului SUA în februarie prin care se cerea retragerea trupelor americane din Rusia a fost învins de doar un vot al vicepreședintelui american Thomas Marshall (cu un raport egal de voturi în Senat "pentru" și "împotrivă" dreptului) a exprima vot decisiv se acordă vicepreședintelui țării) Trupele americane au fost retrase din Nord în iulie , după ce trupele americane (în special, printre soldații Regimentului Infanterie) au început să fermenteze Numărul total de pierderi ale trupelor americane în nordul Rusiei a depășit de oameni Potrivit datelor cuprinse în cererile Rusiei sovietice la Conferința de la Genova, prejudiciul provocat Rusiei prin intervenție și blocaj s-a ridicat la peste de milioane de ruble aur, iar o parte semnificativă din această sumă a căzut pe ponderea Statelor Unite ASOCIAȚIA COMERCIALĂ AMERICANĂ PENTRU DEZVOLTAREA COMERȚULUI CU RUSIA (Asociația Comercială Americană pentru Promovarea Comerțului cu Rusia), o organizație publică a cercurilor de afaceri din SUA Fondată în decembrie de președintele Pennsylvania Lehigh Machine Company, Emerson P Jennings, care a primit o comandă de la guvernul sovietic pentru producția de echipamente de imprimare în valoare de , milioane de dolari Momit de o comandă mare, Jennings a fondat asociaţia dintre reprezentanţii micilor firme de export şi comerţ ale ţării în încercarea de a face presiuni asupra autorităţilor americane pentru a le obliga să-şi schimbe politica faţă de Rusia sovietică Ulterior, în timp ce investigau activitățile A k a și Biroul sovietic asociat pentru regimul sovietic, o subcomisie a Comisiei pentru Afaceri Externe a Senatului a Congresului SUA a concluzionat că ea făcea parte dintr-o "schemă de propagandă pricepută pentru a trezi simpatia bazată pe lăcomie pentru rușii sovietici și pentru a promova indirect adoptarea sovietică Rusia într-un parteneriat de relații internaționale, care nu a putut fi asigurat prin alte mijloace Departamentul de Stat a concluzionat, în legătură cu propria anchetă, că A k a a fost "principalul și cel mai favorabil instrument al propagandei (sovietice) (în SUA) pentru această activitate" Motivul principal al eforturilor asociației de a dezvolta comerțul cu Rusia sovietică a fost numit "lăcomie primitivă și obișnuită" de către Departamentul de Stat al SUA Sam Jennings h* a vizitat Rusia Sovietică (decembrie - iunie) și, la întoarcerea în SUA, a raportat asociației sale că sovieticii și L K Martens sunt "o grămadă de escroci, înșelători și escroci" și că dacă nu îndeplineau contractele încheiate cu el nu vede "nici un motiv pentru care să li se încredințeze nici măcar un cent de către oamenii de afaceri și industriașii americani" Odată cu pierderea entuziasmului lui Jennings pentru stabilirea comerțului cu Rusia Sovietică, A k a a încetat activitatea în toamna anului Liga Americană de Asistență și Cooperare cu Rusia, una dintre

numeroasele și de scurtă durată organizații create de cercurile liberale americane în primii ani de după octombrie Samuel N Harper a jucat un rol decisiv în crearea acesteia Alături de cunoscuți liberali americani - senatorul William Borah, Lincoln Steffens, Norman Hapgood (Hapgood, Norman), soția colonelului R Robins, fostul șef al Crucii Roșii din Rusia, colonelul W B Thompson (Thompson, William Vouse) și alții, membri ai Ligii au fost oponenți înflăcărați ai bolșevismului precum Samuel Gompers, președintele Universității Johns Hopkins Frank Goodnow (Goodnow, Frank), senatorul John Sharp Williams (Williams, John Sharp), Erving Winslow (Winslow, Erving) și alții Liga a încetat să mai existe din cauza imposibilității de a reconcilia opiniile polare opuse ale facțiunilor sale asupra Rusiei sovietice AMERICAN FUR COMPANY (American Fur Company), o companie comercială americană Fondată în de J Astor Una dintre primele companii de afaceri din SUA care a stabilit relații de afaceri cu Compania Ruso-Americană prin încheierea unei convenții de patru ani cu aceasta (aprilie / mai) Părțile s-au angajat să nu interfereze în activitățile celorlalte și să nu vândă arme populației locale și indienilor În plus, A m k și-a asumat obligația de a aproviziona coloniile rusești cu toate bunurile și alimentele necesare, iar RAC, la rândul său, s-a angajat să nu achiziționeze aceste bunuri de la alte companii Evenimentele internaționale din acei ani (războaiele SUA cu Anglia și Rusia cu Franța) au împiedicat implementarea cu succes a acestor acorduri AJUTORUL AMERICAN PENTRU FOAMEAȚII DIN RUSIA, activități caritabile ale guvernului SUA și/sau organizațiilor publice pentru a oferi asistență populației înfometate din Rusia în anii - și - În legătură cu eșecul sever al recoltei din , care a cuprins sudul Rusiei și regiunea Volga, pe vastul teritoriu al țării a început o foamete, agravată de exportul în continuare de grâu rusesc în străinătate Guvernul rus, însă, a negat că a existat o foamete, spunând că Occidentul exagerează gravitatea situației Oficial, ajutorul umanitar american Rusiei a fost oferit de misiunea diplomatică a SUA la Sankt Petersburg la mijlocul lunii noiembrie și acceptat de guvernul rus la decembrie Marele Duce Nikolai, viitorul împărat al Rusiei, a fost numit șef al grupului special comitetul pentru ajutorarea celor afectați de foamete; coordonatorii asistenței americane din partea rusă au fost ministrul Curții I I Vorontsov-Dashkov și A A Bobrinsky Campania de ajutorare a Rusiei afectate de foamete a fost dusă în Statele Unite sub sloganul nevoii ca americanii să răsplătească Rusiei pentru sprijinul acordat în timpul Războiului Civil American Oponenții ajutorului acordat Rusiei, atât în rândul membrilor Congresului, cât și în cercurile publice, au citat drept contraargument intensificarea persecuției rușilor din motive politice și religioase dumneavoastră și a cerut refuzul de a ratifica Convenția privind extrădarea infractorilor încheiată cu Rusia în În Statele Unite, a fost creat Comitetul rus de ameliorare a foametei din Statele Unite, care a primit sprijinul moral al autorităților americane, deși asistența a fost oferită în primul rând pe cheltuiala fondurilor strânse de cetățenii americani și organizații private Asistență activă în strângerea de fonduri pentru țăranii înfometați din Rusia a fost acordată de Fondul Tolstoi, creat în de traducătoarea Isabel Hapgood; toate fondurile colectate de fond au fost trimise în Rusia către L N Tolstoi O parte din fondurile strânse, în special, de fiul fostului președinte american A Garfield, au fost folosite de fundație pentru a organiza așa-zisa în Rusia "bucătării cu supă" (În septembrie , Tolstoi i-a scris lui Hapgood: "Îți mulțumesc de mai multe ori pentru toate eforturile tale în folosul compatrioților noștri

suferinzi Chiar și acum cantinele și adăposturile pentru copii continuă cu acești bani ") Nava de transport Indiana echipată cu publicul din Philadelphia cu o încărcătură de alimente cu o greutate totală de de tone a sosit în portul baltic Libau (Liepaja) la martie de făină de porumb cu o greutate totală de de tone către Libau pe aprilie (Un marș a fost compus special în cinstea sosirii Missouri) Washington, în iulie - altul din New York Un concert caritabil al cântăreților de operă și al Orchestrei Simfonice din New York, organizat pe martie la New York, a adăugat de dolari la cei de dolari adunați anterior în favoarea celor afectați de foamete din Rusia Până la jumătatea lui aprilie , misiunea americană din Sankt Petersburg a primit de dolari din diverse orașe din SUA pentru a ajuta oamenii înfometați din Rusia Costul total al asistenței umanitare private și publice furnizate Rusiei în - (inclusiv costurile de transport) a fost estimat la milion de dolari Potrivit informațiilor din surse americane, guvernul SUA (Departamentul de Interne) a oferit asistență financiară persoanelor din Rusia provincii sub formă de împrumuturi în valoare totală de de milioane de dolari Viitorul împărat al Rusiei, Nicolae al II-lea, a spus: "Cu toții suntem profund mișcați de faptul că navele pline cu mâncare vin la noi din America" O rezoluție pregătită de reprezentanți de seamă ai publicului rus, inclusiv D I Mendeleev, în special, a spus: "Trimițând pâine poporului rus într-o perioadă de lipsuri și nevoi, Statele Unite ale Americii arată cel mai palpitant exemplu de sentimente fraterne Chimiștii ruși, care s-au dedicat slujirii științei mondiale, la întâlnirea lor din mai ( ) au decis să le ceară fraților lor de la Instituția Smithsonian să transmită sincera lor recunoştinţă tuturor persoanelor sau instituţiilor care au contribuit la furnizarea de servicii fraterne asistenţă Simpatia americană pentru rușii înfometați a atenuat temporar tensiunile dintre cele două țări care au apărut ca urmare a fricțiunilor legate de emigrare Statele Unite au început să apară din nou pe primele pagini ale ziarelor rusești Cu toate acestea, în anumite cercuri ale publicului american, alături de amabilitatea și disponibilitatea de a ajuta, au existat aprecieri extrem de negative asupra asistenței umanitare oferite rușilor În acest sens, a fost remarcată atitudinea negativă a comunității evreiești din orașele mari, precum și a indivizilor care aveau motive să nutrească sentimente negative față de Rusia (P Bigelow și alții) și guvernul acesteia Printre oponenții ajutorării rușilor înfometați s-a numărat și J Kennan, care credea că, în realitate, acesta este un ajutor la despotism (a rămas totuși membru al comitetului public pentru ajutorarea celor înfometați) Caracteristică a oponenților acordării de asistență umanitară Puterea Rusiei au fost afirmații de genul acesta: "De ce ar trebui să ne cheltuim puterea și banii noștri pentru a prelungi viața mizerabilă a acestor sărace, nefericite creaturi? De ce să nu-i lăsăm pe lupii răpitori, oficialii guvernamentali, să-și folosească foamea pentru a-i devora pe toți deodată? Fiecare dolar pe care îl trimitem Rusiei este un dolar dat pentru a sprijini cel mai prost guvern din lume " Cercurile conservatoare și panslavice ruse, din pozițiile lor, s-au opus primirii asistenței americane, crezând că rușii ar trebui să facă față singuri foametei Al doilea caz de asistență umanitară pe scară largă pentru Rusia înfometată a fost decizia guvernului SUA adoptată în decembrie Raportând la cel de-al IX-lea Congres al Sovietelor All-Russian cu privire la decizia guvernului SUA de a aloca de milioane de dolari pentru a-i ajuta pe cei înfometați din Rusia (decembrie), V I Lenin s-a referit la L B Krasin o telegramă de la guvernul american, în care se propunea oficial să se garanteze

primirea de alimente și semințe pentru Rusia sovietică pentru aceste de milioane de dolari în termen de luni, sub rezerva acordului guvernului rus de a cheltui milioane de dolari pentru același După ce a propus acceptarea acestei condiții, Lenin a remarcat că suma indicată nu este suficientă pentru a acoperi toate nevoile, dar "este tot un ajutor, care, fără îndoială, își va face treaba în atenuarea nevoilor disperate și a foametei disperate" Biroul Politic al Comitetului Central al PCR(b) a numit, la propunerea lui Lenin, o comisie formată din V Molotov, L Kamenev și L Troțki pentru "rezolvarea zilnică a problemelor legate de asistența celor înfometați" oferită de America și Liga Națiunilor Potrivit lui Lenin, "aici jocul este extrem de complicat Meseria Americii, Hoover și Consiliul Ligii Națiunilor este absolută Trebuie să-l pedepsim pe Hoover, să-l plesnim public, ca să vadă lumea întreagă, și Consiliul Societății Națiunilor de asemenea Este foarte greu să faci asta, dar trebuie făcut " A se vedea, de asemenea, American Relief Administration, AMERICAN UNITED COMPANY, vezi compania ruso-americană AMERICAN CHAMBER OF COMMERCE IN RUSSIA (Camera de Comerț Americană din Rusia, AmCham), o asociație non-profit și non-guvernamentală a oamenilor de afaceri americani care lucrează în Rusia Fondată în ianuarie pentru a ajuta antreprenorii americani care desfășoară afaceri în Rusia Reprezintă interesele acestora în negocierile cu departamentele guvernamentale ale Federației Ruse Carta A t p este oferit atât calitatea de membru corporativ, cât și individual Până în membrii A t p au devenit peste de persoane juridice Membrii Consiliului de Administrație al A t p sunt reprezentanți ai marilor companii americane și bănci cu legături de afaceri cu Rusia, inclusiv American Express, Amoco, Bank of America, Chase Manhattan, Coca-Cola, Delta Airlines, Dresser Industries, General Electric, Hewlett-Packard, Johnson & Johnson, Caterpillar, AT & T și alții sunt comitete, inclusiv Aerospațial, piețe de capital, energie, afaceri mici, transporturi, bunuri de consum și agricultură, imobiliare, asistență medicală, resurse umane, tehnologia informației, investiții, impozitare, telecomunicații, securitate, publicitate și multe altele, etc , sunt o sursă importantă de informații pentru guvernul SUA și cercurile de afaceri din SUA în negocierile lor cu partea rusă; sunt utilizate pe scară largă de către Comisia ruso-americană pentru cooperare economică și tehnologică Activitățile A t p este foarte apreciat de conducerea rusă, care consideră că opiniile membrilor Camerei au mare greutate, întrucât locuiesc în Rusia și au o idee bună despre mediul de afaceri din Rusia A t p publică revista AmCham News în engleză și rusă (publicată de șase ori pe an) Susține conferințe, expoziții și alte evenimente culturale și sociale, incl sărbătorirea în masă a Zilei Independenței SUA în moșia Kuskovo American Tractor Brigade, o brigadă industrială cunoscută inițial sub numele de Unitatea de ajutor agricol a prietenilor Rusiei Format din Harold Ware, format din persoane care au ajuns la inceputul anului la ferma de stat Toikino din raionul Perm, langa Sarapul Tractoarele livrate de aceștia au fost folosite în campania de semănat și pentru instruirea populației locale în modul de operare și reparare a acestora Membrii brigăzii s-au întors în Statele Unite la sfârșitul anului , lăsând locuitorilor din Toykino tractoarele și echipamentele pe care le-au adus cadou Federația Americană a Muncii (AFL) este cel mai mare sindicat din Statele Unite Fondată în de S Hompers ca organizație a sindicatelor de artizanat În V I Lenin a scris că "lângă partidul socialist în creștere rapidă, această uniune pare a fi un fragment viu al trecutului: vechiul meșteșug, tradițiile liberal-burgheze, care cântăresc în întregime

aristocrația clasei muncitoare din America" (italice de V I Lenin) - Auth) Conducerea AFL, reprezentată de fondatorul și primul președinte al acesteia, S Gompers, a apreciat foarte mult Revoluția din februarie din Rusia, trimițând o telegramă de felicitare Guvernului provizoriu și numind revoluția un "triumf al democrației ruse" În mesajul său către președintele Sovietului de la Petrograd, N S Chkheidze S Gompers a scris: "Împreună cu muncitorii Rusiei, ne bucurăm de noua lor libertate dobândită Proclamarea magnifică de către guvernul dumneavoastră provizoriu a libertății de exprimare și a presei și a dreptului muncitorilor de a-și forma propriile organizații și, dacă este necesar, de a face grevă pentru a-și apăra drepturile, le garantează muncitorilor din Rusia posibilitatea de a libertate și progres și asigură noii Rusii o glorie mai mare viitoare Munca internațională salută triumful libertății și prăbușirea despotismului în întreaga lume După Revoluția din octombrie în Rusia, conducerea AFL a acționat ca unul dintre cei mai activi oponenți ai recunoașterii diplomatice a guvernului sovietic, a sprijinit intervenția străină în Rusia sovietică și a împiedicat dezvoltarea relațiilor comerciale și economice sovieto-americane În anii , AFL s-a opus intrării Consiliului Central al Sindicatelor din întreaga Uniune în Organizația Sindicală Internațională (așa-numita Internațională de la Amsterdam) Timp de decenii, în deplină concordanță cu caracterizarea lui Lenin, AFL a apărut în publicațiile sovietice ca o organizație sindicală americană, "unind în principal "aristocrația muncitorească" și condusă de o clică coruptă de lideri reacționari - agenți ai imperialismului în mișcarea muncitorească din SUA" , care a dus "politica perfidă a așa-zisului cooperarea de clasă, subordonând interesele clasei muncitoare intereselor capitalului monopolist american Datorită complexității unei explicații acceptabile din punct de vedere ideologic pentru existența unei "aristocrații muncitoare" de milioane în Statele Unite, cea de-a patra ediție a "Marea Enciclopedie Sovietică" conținea o descriere a AFL ca asociație a celor mai calificați muncitori americani , admiterea la care era închisă negrilor și emigranților În avea , iar în peste , milioane de membri (respectiv , și % din numărul total de muncitori angajați în sectorul neagricol) //"Ч sectoare ale economiei țării) În , AFL a fuzionat cu Congresul Organizațiilor Industriale (CU), care menținuse anterior relații de lucru cu sindicatele sovietice și, la inițiativa acestora din urmă, chiar a aderat la Federația Mondială a Sindicatelor După crearea asociației sindicale AFL-CIO, în conducerea acesteia a predominat linia antisovietică, exprimată în strânsă cooperare cu Agenția Centrală de Informații (CIA) și Departamentul de Stat al SUA, subminând pozițiile comerțului de stânga și pro-sovietic organizații sindicale din alte țări ale lumii, în promovarea necesității izolării URSS și crearea mișcării sindicale internaționale anticomuniste în jurul Confederației Internaționale a Sindicatelor Libere, fondată în În anii - prima jumătate a anilor , AFL-CIO s-a opus îmbunătățirii relațiilor cu URSS și alte țări ale taberei socialiste, a organizat un boicot al navelor comerciale sovietice, a făcut lobby împotriva acordării URSS a tratamentului națiunii celei mai favorizate în comerț , a jucat un rol activ în adoptarea amendamentului Jackson-Vanik, s-a opus limitării armelor strategice În anii , ea a participat la acordarea de asistență secretă sindicatelor anticomuniste din Europa de Est, în special Solidaritatea poloneză Portretul ideologic al AFL-CIO ca organizație sindicală conciliantă care luptă pentru o alianță de clasă cu exploatatorii clasei muncitoare a persistat până la începutul anilor , când a unit cca milioane de oameni - o parte semnificativă a

clasei muncitoare organizate din Statele Unite La sfârșitul anilor , AFL-CIO a început să se îndepărteze de politica de nerecunoaștere a sindicatelor rusești MEDICI VOLUNTARI AMERICANI ÎN RĂZBOIUL CRIMEIEI, acțiune umanitară internațională În - , peste de medici americani au sosit în Rusia din Statele Unite, care s-au alăturat voluntar în armata rusă și au luat parte la Războiul Crimeei, inclusiv acordând asistență medicală în apărarea asediului Sevastopol Admiterea lor în serviciul militar rus s-a efectuat în conformitate cu permisiunea specială a lui Nicolae I, instruindu-l pe trimisul rus în Statele Unite, E A Stekl, să trimită în Rusia doar acei medici "despre care se va primi aprobarea " Durata lor de viață a fost determinată la ani; în funcție de calificări, li s-a atribuit un salariu de la la de ruble pe lună, care era de aproape trei ori salariul medicilor militari ruși care lucrau în spitale Aproximativ jumătate dintre medicii americani, majoritatea tineri, au murit din cauza diferitelor boli Nota Marii Ducese Maria Nikolaevna adresată prințului V A a mărturisit despre dăruirea și loialitatea față de datoria medicilor din SUA Dolgorukov, care a afirmat că "folosind cu rară pricepere și cunoștințe în materie, acești tineri, pe lângă îndeplinirea cea mai zeloasă și neobosită a îndatoririlor lor directe, preiau și munca care aparține subordonaților și colegilor lor" În ciuda numărului mare de solicitări continue din partea medicilor americani de admitere în serviciul militar rus, în conformitate cu decizia guvernului rus, admiterea lor a fost oprită în septembrie Medicii americani care au participat la apărarea Sevastopolului au primit medalia "Pentru Apărarea Sevastopolului" de pe panglica Sfântului Gheorghe, precum și medalia "În amintirea războiului din - " pe panglica Ordinului Sf Andrei Mai multe persoane (Dr P Harris, W J Holt, C A Lees, W R Troll) au primit Ordinul Sf Stanislaus, iar Dr C Henry - Ordinul Sf Ana, gradul III "ROCKERCOASTER", vezi "Rollercoaster" CONCESIUNI AMERICANE ÎN RUSIA - , o serie de acorduri între guvernul Rusiei sovietice și companii private americane care prevedeau dezvoltarea mineralelor pe teritoriul Rusiei și construirea de întreprinderi industriale cu participarea capitalului și a specialiștilor americani și a forței de muncă rusești În octombrie , V I Lenin i-a scris lui G V Chicherin: "Înțelegerile și concesiile cu americanii sunt primordiale pentru noi" (italicele lui Lenin - Auth) În condițiile situației economice dificile în care s-a aflat Rusia ca urmare a Războiului Civil și a intervenției străine, a fost imposibil de ignorat promisiunile generoase ale solicitanților străini de concesii în Rusia Astfel, Washington B Vanderlip a promis, în cazul în care i s-au acordat concesii în Kamchatka, "să aranjeze împrumuturi corespunzătoare în valoare de miliard de dolari pentru a plăti achizițiile RSFSR în Statele Unite" Interesul cercurilor de afaceri americane pentru posibilitatea obținerii de concesii în Rusia sovietică pentru dezvoltarea resurselor sale naturale a fost stimulat de declarația reprezentantului oficial al guvernului sovietic la Londra, M M Litvinov despre disponibilitatea Rusiei sovietice de a face concesii semnificative, inclusiv plata datoriei de stat a Rusiei în aur sau concesii dacă Antanta este de acord cu recunoașterea diplomatică a guvernului sovietic și stabilirea de relații pașnice LIVRE Krasin a elaborat propuneri specifice pentru alocarea teritoriilor din Kamchatka pentru acordarea de concesii antreprenorilor occidentali Planul lui Krasinsky prevedea, în special, că "încă de la începutul acestei concesiuni se creează în această zonă o miliție sau chiar o armată roșie din elemente rusești și cu siguranță sub comanda rusă (comunistă), dar cu aprovizionare cu muniție, provizii și artilerie în

detrimentul concesionarilor americani" Ca principală condiție pentru acordarea de concesii americanilor, Krasin a numit recunoașterea guvernului sovietic de către guvernul SUA "sau cel puțin admiterea măcar a reprezentanților comerciali sau ai Uniunii Centrale" Dezvoltând propunerile lui Krasin în august , unul dintre liderii comerțului exterior sovietic, A M Lezhava a văzut acordarea de concesii americanilor din Kamchatka ca pe o modalitate de a "face America să fie extrem de interesată de a-i da afară pe japonezi din Siberia" IN SI Lenin a formulat această perspectivă astfel: "Dând această concesiune (în Orientul Îndepărtat - Auth), exacerbăm relaţiile dintre Japonia şi America" Recomandările de posibile locații pentru concesiuni străine s-au bazat pe propuneri elaborate urgent de oameni de știință și ingineri și prezentate lui Lenin Aceste propuneri acopereau, pe lângă regiunile Siberiei, regiunile de sud-est ale Rusiei, Caucazul de Nord, Don, Kuban, Terek, Vladikavkaz, Stavropol, Teritoriul Astrakhan și alte regiuni În , compania petrolieră americană Standard Oil (Standard Oii) a semnat un contract cu guvernul sovietic pentru dezvoltarea câmpurilor petroliere caucaziene, dar scandalul financiar din Statele Unite, care a implicat compania, l-a forțat pe președintele acesteia, Harry F Sinclair (Harry F Sinclair) să refuze din contract O altă concesiune acordată aceleiași companii pentru dezvoltarea câmpurilor petroliere din Sahalin de Nord de către guvernul Republicii Orientului Îndepărtat a fost anulată în din cauza dispariției Republicii Orientului Îndepărtat (această concesiune a fost ulterior transferată de guvernul sovietic Japoniei ca o încurajare pentru recunoaşterea diplomatică a Rusiei sovietice în ianuarie) În perioada - , cercurile de afaceri străine au depus peste de cereri de concesii în URSS, dar în marea majoritate a cazurilor nu au fost satisfăcute din motive de natură politică sau practică În martie , în URSS existau de concesii străine, dintre care au fost acordate cetățenilor americani (inclusiv lui Armand Hammer, inclusiv Fabrica de creioane din Moscova și minele de azbest Alapaevsk și - la Averell Harriman - mine de mangan Chiatura și o linie de cale ferată de la Chiatura până la punctul de încărcare a minereului extras în vehicule) În anii , guvernul URSS era convins că nu este nevoie de concesii străine, iar acordurile încheiate în anii au fost anulate unul câte unul Vezi și Relațiile comerciale și economice dintre Rusia (URSS) și SUA AMERICAN JEWISH JOINT DISTRIBUTION COMMITTEE ("JOINT") (American Jewish Joint Distribution Committee, Inc , JDC) Fondată în pentru a ajuta evreii din Palestina și Europa de Est, precum și refugiații și alți civili afectați de conflictele din aceste regiuni După finalizarea asistenței American Relief Administration (ARA) pentru Rusia afectată de foamete, mai mulți angajați ARA au rămas în țară ca reprezentanți ai "D" să asiste la relocarea și așezarea în sudul țării (în regiunea Mării Negre, în Crimeea) ca artizani și muncitori agricoli ai evreilor - imigranți din Belarus, Ucraina și, de asemenea, din alte regiuni ale țării La începutul anilor , J Rosen a venit în Rusia din Statele Unite, cu participarea activă a American Jewish Joint Agricultural Corporation, "D" (American Jewish Joint Agricultural Corporation, Agro-Joint), cu scopul declarat oficial de a sprijini activitățile agricole ale evreilor din URSS Proiectul dezvoltat de corporație pentru a crea o autonomie națională evreiască a acoperit un teritoriu cu o suprafață totală de , milioane de hectare cu o populație estimată la de persoane de naționalitate evreiască Potrivit proiectului prezentat spre examinare de Biroul Politic în toamna anului , această autonomie trebuia să includă o zonă care acoperă Odesa, Herson, Crimeea de Nord și coasta Mării Negre până la granițele Abhaziei, inclusiv Soci

Am vorbit deja despre populația evreiască a autonomiei, în număr de de mii de oameni În cazul în care proiectul a fost implementat, inițiatorii săi au garantat primirea a multor zeci de milioane de dolari sub formă de donații din partea organizațiilor evreiești americane și internaționale Comisarul Poporului pentru Afaceri Externe G V Chicherin a asigurat comunitatea internațională că guvernul sovietic a luat acest proiect "foarte în serios" și că nu sunt de așteptat dificultăți în implementarea lui Congresul Evreiesc American a alocat milioane de dolari pentru implementarea proiectului Crimeea Total "D " a transferat URSS pentru implementarea proiectului peste de milioane de dolari Pe lângă fondurile alocate în aceste scopuri de către organizațiile caritabile evreiești și persoanele fizice din Statele Unite, guvernul sovietic a alocat teren (până în suprafața sa era de cel puțin mii de hectare), în principal în Ucraina și în Crimeea - Dzhankoy, Evpatoria, Simferopol, Kakhovka, precum și în regiunea Odesa Dezvoltarea terenurilor ucrainene și ale Crimeei de-a lungul liniei "D" a început în - Până în , cel puțin de evrei care părăsiseră alte regiuni ale țării s-au stabilit acolo Corporația a oferit asistență micilor artizani și comercianți, precum și muncitorilor evrei necalificați în învățarea meșteșugurilor și a artei agriculturii Coloniștii evrei, care erau în mare parte muncitori necalificați și mici comercianți, oameni din orașele mici din Rusia, s-au dovedit a fi absolut nepregătiți pentru munca agricolă independentă sau meșteșuguri, ceea ce a condamnat inițial proiectul eșecului Comitetul și-a desfășurat activitățile în URSS între și , când a fost închis prin decizie a guvernului sovietic Ulterior, și până la dizolvarea oficială din , "D" a apărut în mod repetat în documentele politice oficiale sovietice ca o organizație antisovietică subversivă (în special ness, în legătură cu lupta împotriva "cosmopolitismului", "cauza medicilor" din etc) AMERICAN QUAKER COMMITTEE (American Friends Service Committee, AFSC), organizație religioasă și publică A fost fondată în de către organizația Quaker Society of Friends pentru a-i ajuta pe quakerii din Rusia Și-a desfășurat activitatea principală la Samara (-), unde a fost deschis sediul organizației După începerea activităților în Rusia, Administrația Americană de Ajutor a devenit cunoscută ca o ramură a ARA și a rămas în Rusia după încheierea ARA În cele din urmă, a părăsit URSS în AMERICAN COMMITTEE FOR CULTURAL FREEDOM (Comitetul American pentru Libertatea Culturală), organizație publică americană A fost fondată în cu asistența activă a Partidului Socialist din SUA și a liderului său, Norman Thomas, ca ramură a Congresului pentru Libertate Culturală, o organizație publică internațională creată în de Marvin Lasky și Michael Josselson și care reunește reprezentanți ai anticomuniștilor intelectualitate Primul congres al Congresului a fost convocat la inițiativa lui Eleanor Roosevelt, Upton Sinclair și a altor personalități publice importante și personalități ale științei și culturii din multe țări ale lumii La lucrările sale au participat delegați din de țări, printre care Arthur M Schlesinger, dl , Arthur Koestler, M Lasky, Sidney Hook și alții Scopul convocării Congresului a fost crearea unui front unit împotriva bolșevismului Următorul congres a fost convocat la Berlinul de Vest, iar în a avut loc o conferință în India, care a fost un răspuns la convocarea Congresului Mondial de Pace de la Moscova; N Thomas, L Fisher și alții au luat parte la activitatea sa Printre membrii activi ai A k s k au fost N D Nabokov, Rheingold Niebur, John Dos Passos, Daniel Bell și alți reprezentanți de seamă ai comunității științifice și culturale din SUA, care s-au opus activ încălcării libertății individuale și a creativității în URSS Primul

președinte al A K S K a fost S Hook În centrul activității comitetului se afla convingerea că conspirația comunistă a pătruns în fiecare poru al societății americane Cunoscutul economist american John Kenneth Galbraith, și el membru al comitetului, a menționat ulterior că există suspiciuni că această organizație a fost fondată și finanțată de Central Intelligence Agency Această informație a fost confirmată în scurt timp (aprilie), iar faptul finanțării activităților A k s k Informațiile americane (aproximativ de mii de dolari, peste ani) au încetat să mai fie un secret Mai târziu, s-a cunoscut și faptul că CIA a finanțat și jurnalul Congressional for Cultural Freedom Encounter, cu sediul la Londra, ai cărui redactori-șefi au fost americanii M Lasky și Irving Kristol, care au făcut o încercare nereușită de a se disocia de CIA Legătura Congresului și a filialei sale americane cu CIA, care a fost larg comentată în presa americană și internațională, a devenit motivul încetării activităților A k s k Comitetul American pentru Acordul Est-Vest, organizație publică non-profit Înființat în ca Comitetul american pentru Statele Unite (Relații sovietice), cu scopul de a ajunge la un acord între Est și Vest privind controlul și reducerea armelor nucleare, cu un accent deosebit /J volum pentru a îmbunătăți relațiile sovieto-americane, precum și pentru a promova implementarea unor programe reciproc avantajoase în domeniul științei, culturii și comerțului COMITETUL AMERICAN PENTRU APĂRAREA LEV TROTKI, o organizație publică creată în pentru a investiga temeinicia acuzațiilor aduse de guvernul sovietic împotriva lui Leon Troțki Comisia de anchetă preliminară, creată special în cadrul comitetului, a fost condusă de proeminentul filozof american John Dewey (Dewey, John) Reuniunile comisiei au avut loc la Coyacan, Mexic, însuși Troțki fiind convocat la audieri Acuzațiile aduse lui Troțki în cursul proceselor politice de la Moscova din - au fost respinse de A k z L T ca nefondat În același timp, în Statele Unite se desfășura o campanie pentru a-i permite lui Troțki să intre în țară, în special în legătură cu ideea prezentată în de a-l asculta la o ședință a Comitetului pentru activități antiamericane a Camerei Decizia de a elibera o viză de intrare a fost amânată de Departamentul de Stat al SUA din cauza pericolului unui atentat la viața lui Troțki și a lipsei de voință a autorităților americane de a-și asuma responsabilitatea pentru viața lui Sosirea lui Troțki în Statele Unite pentru a depune mărturie nu a avut loc, deoarece a fost ucis în curând Comitetul american (național) pentru încurajarea Guvernului Democrat al Rusiei, o organizație publică americană de scurtă durată Creat în martie prin decizia unei adunări în masă a publicului din New York, desfășurată în clădirea Operei Metropolitane (Operei Metropolitane) Printre membrii comitetului s-au numărat Charles E Hughes, Alton B Parker, Charles W Elliot și alți politicieni americani și reprezentanți ai comunității de afaceri din SUA, care au salutat cu entuziasm Revoluția din februarie din Rusia Philander Kpoh, William McCombs și Thomas A Edison s-au oferit voluntari pentru a servi ca președinți de onoare ai reuniunii Fostul președinte american T Roosevelt a trimis o telegramă la întâlnire, în care a spus: "Mă bucur din suflet că Rusia, un prieten tradițional al țării noastre, s-a dovedit a fi de partea libertății decente, a unei voințe luminate și este în favoarea unei îndepliniri clare a obligațiilor asumate de statele libere din întreaga lume" Un alt fost președinte american W G Taft a trimis un mesaj telefonic la întâlnire după cum urmează: "Sfârșitul absolutismului în Rusia este prima mare victorie a acestui război Că s-a realizat fără violență serioasă și vărsare de sânge este un miracol istoric Marele stat rus va înflori sub

influența libertății civile într-un membru conducător, util și progresist al familiei de state Libertatea lui prevede, sperăm cu toții, sfârșitul unei dinastii militare ale cărei ambiții și a cărei luptă actuală pentru existență sunt singurul obstacol în calea păcii într-o situație în care puterea în Rusia și Germania va fi în mâinile popoarelor lor Întâlnirea a primit o scrisoare din partea fostului secretar de stat al SUA și ministru al Primului Război, Rut, care și-a exprimat bucuria față de crearea "autoguvernării libere în Rusia" Printre cei care au salutat întâlnirea s-a numărat și președintele Federației Americane a Muncii, S Gompers, care și-a promis sprijinul în publicarea materialelor întâlnirii și în organizarea prin canalele sale a transmiterii de mesaje de felicitare Dumei de Stat a Rusiei din partea diverselor părți ale Statelor Unite, precum și în organizarea altor evenimente care marchează "triumful democrației ruse" "Poate Comitetul american să facă ceva pentru a împinge determinăm guvernul nostru să ajute noul guvern rus cu bani și bunuri în condițiile cele mai ușoare cu putință?" a întrebat vicepreședintele congregației, scriitorul american Charles Elliot George Kennan a vorbit la miting Rezoluția adoptată în unanimitate de adunare spunea: "Având în vedere că în ultimii ani Rusia a dat un exemplu uluitor de dezvoltare a principiilor democrației în întreaga lume și având în vedere că guvernul care a ajuns la putere în Rusia se bazează pe astfel de concepte a libertății, a drepturilor și a justiției care i-a inspirat pe fondatorii Republicii Americane și considerând că Statele Unite ale Americii, prin ambasadorul său la Petrograd, acționând în numele guvernului său, au salutat pentru prima dată intrarea Noii Rusii în frăția țărilor libere; se hotărăște că în spiritul acestei întâlniri poporul Statelor Unite, bucurându-se de triumful democrației în Rusia, îi acordă asistența și toată asistența posibilă pentru păstrarea și dezvoltarea instituțiilor liberale; și, de asemenea, se hotărăște că noi, ca americani, suntem încrezători că aderarea Rusiei în rândurile țărilor cu o formă constituțională de guvernare este un mare pas înainte către momentul în care toate guvernele Europei vor fi formate de oameni, de către oameni și pentru oameni The New York Times a scris în dimineața următoare: "Cei de oameni care au participat aseară la un miting în masă la Opera din Manhattan pentru a sărbători succesul Revoluției Ruse au fost întâmpinați cu aplauze de predicția conținută în scrisoarea lui Eli Ruth că Hohenzollernii și Habsburgii va urma pe Romanov Bucuria arătată în acea seară "cu mare entuziasm" a durat doar câteva luni - comitetul a fost dizolvat imediat după octombrie AMERICAN NATIONAL RED CROSS (Crucea Roșie Națională Americană), o organizație publică umanitară Înființată în Statutul oficial a fost acordat printr-o decizie a Congresului SUA din , care i-a determinat funcțiile: acordarea de asistență victimelor dezastrelor la scară națională și internațională și formarea și educarea specialiștilor capabili să acorde asistență în situații de urgență, indiferent de naționalitatea sau rasa victimelor dezastrelor, opiniile lor religioase, de clasă sau politice Conform principiilor fundamentale ale existenței organizației, aceasta nu are dreptul de a lua parte într-un conflict sau de a interveni în el O mare delegație de reprezentanți ai A n K K (de persoane) au însoțit-o pe Ruta într-o misiune în Rusia în iunie (Petrograd) și au adus cu ea în Rusia două mașini încărcate cu materiale sanitare pentru Crucea Roșie Rusă Ea a părăsit Rusia în Reprezentantul Crucii Roșii Americane în Rusia Sovietică, colonelul R Robins, care l-a înlocuit pe magnatul industrial William Boyce Thompson în acest post, a fost respectat de primii lideri ai Rusiei sovietice

Mai târziu, A n K K și-a trimis misiunile în Rusia în anii de intervenție străină la Arhangelsk ( ) și Vladivostok (-) El a luat parte activ în ajutorarea celor înfometați din regiunea Volga și din alte regiuni ale țării în - , a colaborat cu Administrația Americană de Ajutor și a distribuit ajutorul alocat prin propriile canale ' FORȚA EXPEDIȚIONARĂ AMERICANĂ ÎN SIBERIA ȘI ORIENTUL ÎPREPARAT (Forțele Expediționare Americane în Siberia), o unitate specială a forțelor armate americane Trimis în Rusia Sovietică cu scopul proclamat oficial de a "proteja depozitele militare" și "asista la organizarea evacuării personalului militar cehoslovac, prins în Siberia de izbucnirea Războiului Civil din Rusia și care ar fi fost în drum spre Vladivostok pentru evacuare pe mare în Franța și posibilă participare la război în teatrul european de operațiuni din partea a Antantei La iulie , fără a consulta țările Antantei, președintele SUA W Wilson a emis un memorandum în care se adresa guvernului japonez cu o propunere de intervenție comună în Orientul Îndepărtat al Rusiei, cu scopul explicit de a preveni acțiunile unilaterale ale Japoniei și de a-și consolida influență în această regiune În acest document, Wilson a numit Irkutsk drept punct limitativ pentru înaintarea trupelor japoneze adânc în Rusia și a limitat, spre nemulțumirea japonezilor, componența cantitativă a unităților militare japoneze participante la intervenție la de persoane Pe august, Divizia a -a de infanterie japoneză a aterizat la Vladivostok, iar până în noiembrie erau deja peste de soldați japonezi în Orientul Îndepărtat Pe august, Forța Expediționară Americană sub comanda generalului W Graves a aterizat la Vladivostok Până la sfârșitul anului , contingentul militar japonez era cea mai mare unitate a armatei de ocupație din Siberia, cu o putere totală de de oameni Al doilea ca mărime au fost americanii (mai mult de mii de oameni) A e c practic nu a participat la ostilități; Pierderile sale de forță de muncă s-au datorat în primul rând înghețurilor severe din iernile anilor și Potrivit datelor cuprinse într-unul dintre documente, care este stocat în Institutul Hoover pentru Război, Revoluție și Pace, în total, ca urmare a SUA participarea la intervențiile aliate în Rusia, au fost uciși și ofițeri americani și de soldați au murit din cauza rănilor și bolilor (inclusiv, după cum se arată în document, acei militari americani care au murit beți înghețați în zăpadă) A e c a părăsit Rusia în aprilie Vezi și intervenția americană în Siberia și Orientul Îndepărtat - FORTA EXPEDITIONARA AMERICANA IN NORDUL RUSSIEI (Fortele Expeditionare Americane in Nordul Rusiei) A debarcat în nordul Rusiei în august Dimensiunea corpului comandat de colonelul U R Richardson (Richardson, Wilds Preston) (-), a fost ca mii de oameni Scopul oficial al debarcării corpului a fost declarat a fi protecția depozitelor militare din zona Arhangelsk și Murmansk în legătură cu pericolul capturarii lor de către trupele germane care înaintau, precum și protecția calea ferată Murmansk-Petrograd Fiind sub comanda generală a comandanților britanici - generalul F Poole (Frederick S Rooie), generalul W E Ironside (WE Ironside), a luat parte la lupte împreună cu soldații britanici și a suferit pierderi grave Marea majoritate a pierderilor suferite de militarii americani în timpul intervențiilor militare în Rusia au căzut pe ponderea corpului care operează în nordul Rusiei Corpul a părăsit teritoriul rus în iunie Vezi și Intervenția americană în Rusia de Nord - AMERICAN SOCIETY OF FRIENDS OF RUSSIAN FREEDOM (American Society of Friends of Russian Freedom), o mică organizație publică americană Fondată în la inițiativa lui J Kennan și a emigrantului politic rus S M Stepnyak-Kravcinsky Și-a declarat scopul "de a stârni opinia publică în toată America în sprijinul unei forme

reprezentative de guvernare în Rusia" și pentru o perioadă a publicat revista Rusia Liberă, care a fost tradusă în rusă și introdusă ilegal în Rusia Membrii societății, printre care Mark Twain, s-au adresat președintelui american G Cleveland cu o cerere de condamnare a persecuției regelui guvernul disident, dar președintele a răspuns cu prudență că orice declarație care subliniază poziția sa "ar putea fi ineficientă" Societatea a devenit centrul opoziției față de tratatul ruso-american privind extrădarea reciprocă a criminalilor din și și-a suspendat activitățile în după eșecul unei campanii naționale organizată în SUA pentru denunțarea acestui tratat În , și-a reluat activitatea; în a contribuit la invitarea în SUA P N Milyukov pentru prelegeri Curând, activitățile societății au dispărut și a încetat să mai existe Vezi și Kennan George AMERICAN SOCIETY FOR CULTURAL RELATIONS WITH RUSSIA (American Society for Cultural Relations with Russia), organizație publică americană A fost fondată în cu scopul de a uni oameni interesați de cultura și viața rusă în Rusia, precum și cu scopul de a dezvolta legături științifice și culturale între cele două țări, inclusiv schimbul de oameni de știință, studenți, personalități culturale și cu scopul schimbului de informații științifice și culturale În a fost redenumit Institutul Americano-Rus AMERICAN PHILOSOPHICAL SOCIETY (American Philosophical Society), prima societate științifică din Statele Unite Fondată în Philadelphia în de Benjamin Franklin, care a devenit primul său președinte Franklin a fost succedat ca președinte de Thomas Jefferson Încă din primii ani de existență, unul dintre obiectivele principale ale societății a fost stabilirea de contacte științifice și personale între oamenii de știință americani și colegii străini Membrii A f o oameni de știință proeminenti americani și străini au fost și sunt aleși ca recunoaștere a contribuției lor remarcabile la știința mondială Începutul contactelor științifice între A f o iar Academia Rusă de Științe ar trebui considerată alegerea academicianului rus T N von Klingstadt, primul membru rus al A f o ( ) și B Franklin - primul membru american al Academiei Ruse de Științe ( ), care a fost urmat în același an la inițiativa lui B Franklin de alegerea președintelui Academiei, Prințesa E R Dashkova, membru al A f o Doi ani mai târziu, a fost ales membru al A f o Om de știință rus, autor al lucrării "Dicționarul tuturor limbilor și dialectelor, aranjat în ordine alfabetică" P S Palas În decembrie , vicepreședintele societății, filologul Du Ponceau, îi scrie colegului său rus F P Adelungu: "Recenta pacificare generală a făcut posibil ca lumea să se angajeze nestingherită în științele și meșteșugurile care unesc omenirea; vederile largi ale augustului vostru suveran și progresele extraordinare pe care țara dumneavoastră le-a făcut în toate domeniile științei - toate acestea indică faptul că o putere străină poate deveni pentru noi o sursă din care munca noastră va primi un ajutor semnificativ; permiteți-ne, așadar, prin intermediarul vostru, să începem unirea celor două emisfere, prin eforturi comune de promovare a dezvoltării științei, a cărei nevoie este resimțită în egală măsură de oamenii educați din țara dumneavoastră și de propriii noștri oameni de știință Și o lună mai târziu, F P Adelung a fost ales membru rus al A f o Până la începutul anilor , li s-au adăugat încă de oameni de știință ruși, inclusiv I F Kruzenshtern ( ) și V Ya Struve ( ) Meritele științifice ale D I Mendeleev în domeniul chimiei, în special, descoperirea sa a tabelului periodic al elementelor ( ), au fost marcate de acceptarea sa ca membru al A F O Ca o consecință directă a legăturilor științifice stabilite între Academia de Științe din Sankt Petersburg și A F O a fost crearea în biblioteca societății a unei

valoroase colecții de publicații științifice rusești, al cărei început a fost pus de lucrările lui P S Pallas, F P Adelunga, I F Kruzenshtern și alții Încă din , stocul bibliotecii cuprindea de volume de lucrări ale oamenilor de știință ruși A f o există astăzi ca o asociație de elită a oamenilor de știință În ultimele decenii, lista membrilor ruși ai A f o completat cu numele lui V I Arnold, V I Goldansky, D S Lihaciov LA FEL DE Spirin și alți oameni de știință proeminenți Societatea are o bogată bibliotecă și arhivă, precum și un fond de fonduri lăsate în moștenire sau donate pentru dezvoltarea științei Plătește granturi și burse AMKINO (Amkino Corporation), corporație sovieto-americană Creat în iulie cu participarea președintelui American Motion Pictures Producer and Distributors, Inc (Producători și distribuitori de filme, Inc) Will Hays și A S Humberg Ea a fost angajată în schimbul de filme între Rusia Sovietică (URSS) și SUA, precum și organizarea de călătorii pentru personalități marcante ale cinematografiei americane în URSS (Mary Pickford, D Fairbanks etc) și realizatori sovietici în SUA (S Eisenstein, G Alexandrov, E Tisse și etc) AMO (Joint-Stock Machine-Building Society, Moscow Automobile Society), numele original (din) al Uzinei de Automobile din Moscova IN ABSENTA Likhachev (până în - Planta numită după Stalin, ZIS) În conformitate cu decizia celor mai înalte organe de partid, de stat și economice ale Rusiei Sovietice - Biroul Politic al Comitetului Central al PCR (b), Consiliul Suprem al Economiei Naționale și Consiliul de Apărare din martie , practic nu -uzina funcțională a fost închiriată americanilor veniți în țară prin Societatea de Asistență Tehnică a Rusiei Sovietice Această decizie a fost luată la insistențele lui V I Lenin, care a criticat aspru poziția de "neîncredere ignorantă" luată de oponenții atragerii specialiștilor străini pentru a rezolva problemele economice naționale ale țării Potrivit lui Lenin, uzina pusă în mișcare de specialiștii străini "poate fi indicativă atât pentru directorii noștri de afaceri, cât și pentru muncitorii noștri", iar "munca americanilor le poate învăța pe amândouă, arătându-le cum ar trebui să lucrăm în Rusia sovietică" Primul grup de mecanici auto americani care a sosit la Moscova în ianuarie era format din de persoane, dintre care erau comuniști Deja la mijlocul anului , de americani au început să lucreze la uzină, aducând cu ei o mare cantitate de echipamente moderne, unelte și materiale achiziționate în SUA din banii lor Mulți dintre specialiștii americani lucraseră anterior la fabricile Ford din Detroit și aveau o vastă experiență în industria auto Decizia de a închiria uzina muncitorilor americani a provocat nemulțumiri față de muncitorii ruși care lucrau la fabrică, care au spus că americanii au venit să-i "înrobească" Frecvența care a apărut la uzină a necesitat sosirea lui Lenin însuși, care a reușit să-i "liniștească" pe muncitorii ruși cu promisiuni de succes industrial care așteptau fabrica Timp de ani, prin eforturile specialiștilor americani, uzina a fost ridicată din ruine și a fost lansată producția de vehicule cu sistem White, care au îndeplinit pe deplin cerințele de atunci Până în , fabrica a primit o comandă pentru producția unui lot mare de mașini noi Cu toate acestea, constrânsă de resurse financiare limitate, fabrica nu a putut ține pasul cu progresul tehnologic străin în domeniul ingineriei auto, ceea ce a dat naștere la acuzații de către specialiștii americani de a opri în mod deliberat dezvoltarea AMO și de a lansa modele învechite Până atunci, problemele politice, financiare, psihologice și interne asociate șederii specialiștilor străini în Rusia deveniseră atât de complicate încât au necesitat o altă intervenție a autorităților Situația s-a complicat și mai mult de poziția luată de

serviciile speciale ruse, care i-au acuzat pe americani de activități antisovietice și de critici la adresa metodelor de construcție socialistă Discursurile critice ale ziarului au fost deosebit de active Pravda, care a urmat în mod clar orientările politice și ideologice ale partidului Ca urmare a campaniei anti-americane declanșate , specialiștii și muncitorii americani au început să plece, mutându-se în alte întreprinderi sau părăsind cu totul Rusia În mijlocul acestei campanii, directorul american al AMO, inginerul Artur Alexandrovich Adams, a fost "demis" de la locul său de muncă (dintr-un motiv anunțat oficial, "nu a lucrat cu echipa " S-a întors în Statele Unite ale Americii deja ca agent de informații sovietic - Ahile ilegal, șef de reședință ilegală a GRU în SUA În , a reușit să convingă un om de știință american să coopereze cu informațiile militare sovietice, de la care a primit o cantitate mare de materiale secrete legate să lucreze la crearea unei bombe atomice în Statele Unite) În , AMO a devenit o întreprindere de stat și a devenit oficial cunoscută drept Prima Uzină de Automobile de Stat AMTORG (Amtorg Trading Corporation), o societate pe acțiuni sovieto-americană Fondată ca o corporație americană la mai , ca urmare a fuziunii companiilor comerciale controlate de guvernul sovietic ARCOS (ARCOS) și Producis Exchange Corporation pentru a promova dezvoltarea comerțului ruso-american în primii ani ai Rusiei sovietice Înregistrat în conformitate cu legile statului New York Din a publicat revista științifică și tehnică lunară American Engineering and Industry, care a fost trimisă în URSS și distribuită întreprinderilor și instituțiilor științifice sovietice La originile creației lui A a stat L K Martens și socialistul finlandez Santeri Nuorteva Formal, principalii acționari au fost Vneshtorgbank, Tsentrosoyuz și chiar liderii sovietici ai corporației Atribute de credit bancar moștenite, leasing și alte acorduri și contracte, personal de la Allied American Corporation (Almerico), deținută de Julius și Armand Hammer Timp de mulți ani, în absența unei misiuni comerciale oficiale a URSS în SUA, A a servit ca principală organizație de cumpărare a Uniunii Sovietice în America, precum și o sursă de informații economice despre SUA În anii - prin A de companii americane au vândut mărfuri în valoare de , milioane de dolari, care au reprezentat peste % din volumul total al comerțului dintre cele două țări, o parte semnificativă (%) din achizițiile din SUA au reprezentat de către Sindicatul de Textile All-Russian Crearea și activitatea ulterioară a lui A a devenit posibilă în legătură cu poziția oficială luată de guvernul SUA - fără a recunoaște Rusia sovietică pe cale diplomatică și fără a dezvolta relații comerciale și economice cu aceasta la nivel oficial, pentru a nu împiedica, în același timp, companii private americane care manifestă interes pentru stabilirea de relații comerciale și economice cu organizațiile și departamentele comerciale și industriale sovietice Legile și reglementările emise de autoritățile americane au făcut posibil ca oficialii sovietici care se ocupă de probleme comerciale și economice să intre și să locuiască în Statele Unite fără restricții speciale Oamenii de afaceri și profesioniștii americani privați li s-a permis să călătorească și să locuiască în Rusia sovietică, cu condiția ca guvernul SUA să-și decline responsabilitatea dacă aveau dificultăți cu autoritățile sovietice și nu le putea oferi nicio asistență în astfel de situații În anii crizei economice din Statele Unite ale Americii din - (așa-numita "Marea Depresie" (Marea Dépréssion), A a anunțat prezența în URSS a circa mii de posturi vacante în diverse industrii În același timp , într-o serie de periodice de stânga liberale din Statele Unite au fost publicate reclame precum cea apărută în The Nation la

ianuarie : "Intelectuali, muncitori - servicii sociale, bărbați și femei cu o specialitate, din suflet sunt invitați în Rusia o țară în care se desfășoară cel mai mare experiment din lume, o țară cu o constelație de popoare pitorești, natură minunată, arhitectură uimitoare și civilizații exotice Propaganda a avut succes, provocând o reacție imediată din partea sute de mii de șomeri americani Potrivit revistei Business Week, până în septembrie , de muncitori americani calificați plecaseră în URSS, se pregăteau să plece, iar cererile pentru restul de de posturi vacante au fost depuse de cel puțin de alți solicitanți (mai mult % erau născuți în afara SUA) , predominant în Europa de Est) Mii de străini care au răspuns invitației, dintre care mulți americani, s-au trezit pe șantierele de construcții din Ural și Trans-Ural din primele planuri cincinale din Magnitogorsk, Kuzbass, Chelyabinsk și, în cea mai mare parte, au fost forțați să trăiască înfometați în colibe și barăci temporare în condiții de înghețuri de - de grade (până în - aproape toți au părăsit URSS și s-au întors în patria lor) Cu ajutorul lui A autoritățile sovietice au reușit să stabilească contacte personale și de afaceri cu mari organizații și firme americane din toată Statele Unite Principalul consilier financiar și bancher A a fost una dintre cele mai mari bănci din SUA "Chase National Bank" (Chase National Bank) Cu A au colaborat și alte organizații financiare și cercuri de afaceri americane, primind sau sperând să primească dividende din dezvoltarea relațiilor comerciale și economice cu Rusia sovietică Experții sovietici în comerț care au lucrat în Azerbaidjan au jucat un rol decisiv în crearea Camerei de Comerț americano-rusă În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, A , împreună cu Comisia de Achiziții de Stat, s-a angajat în furnizarea de echipamente militare și industriale către URSS În octombrie , autoritățile americane au cerut ca A să fie înregistrat la Departamentul de Justiție în temeiul Legii Smith (vezi Actul Smith) ca organizație reprezentând interesele unui stat străin (în anii de război, conform aceleiași legi, un s-a făcut excepție pentru A , de atunci activitățile sale au fost considerate "importante pentru Apărarea SUA) Conducerea lui A , în conformitate cu instrucțiunile Ministerului Afacerilor Externe și ale Ministerului Comerțului Exterior, a refuzat cu încăpățânare să se înregistreze, până când în octombrie s-a ajuns la arestarea a angajați superiori ai companiei de către agenții FBI pentru încălcare Legea Smith Numai sub amenințarea unui proces și acuzații de implicare nu numai în activități comerciale și după ordinul personal al lui Stalin, A a mers la înregistrare, iar dosarul împotriva lui a fost respins cu ajutorul tacit al administrației G Truman, ca urmare din care, timp de zeci de ani, A și-a continuat activitățile, plătind taxe americane și raportând autorităților americane în forma prescrisă A a încetat automat să existe în fără nicio decizie oficială sau decrete ale Guvernului Federației Ruse în acest sens Amphiteatrov, Daniel (Daniil Alexandrovich) (Amphiteatrov, Daniel) (-?), compozitor american Născut în Sankt Petersburg A plecat în Italia, unde a devenit pianist concertist, a susținut turnee în alte țări europene Director al Radioului Italian din Torino În a plecat în SUA, a început să scrie muzică pentru lungmetraje americane (-) ANDERSON Anna (Anderson, Anna), "Necunoscut", "Anastasia Chaikovskaya" (nume și prenume real Francis Shchanzkovskaya - Franziska Schanzkowska) (-), cea mai faimoasă dintre femeile care s-au declarat fiica țarului Nicolae al II-lea, care se presupune că a scăpat de la execuția de către familiile regale în Casa Ipatiev din Ekaterinburg în (Printre "reclamanți" s-a

numărat în diferite momente un american Eugenia Smith, siberiana Nadezhda Ivanovna Vasilyeva etc) Născută în Prusia într-o familie poloneză Ea a atras atenția pentru prima dată în Germania în ca o "femeie necunoscută" care a încercat să se sinucidă Abia un an mai târziu, ea și-a anunțat pretențiile asupra numelui Marii Ducese Anastasia Iluzia credibilității pretențiilor ei a fost întărită de zvonurile răspândite în acei ani că unul dintre membrii familiei regale a reușit să scape În s-a mutat în SUA și, cu asistența compozitorului SV Rachmaninoff, s-a stabilit în Long Island, lângă New York, sub numele de familie Anderson, la care a adăugat curând numele Anna În s-a stabilit la New York În a plecat în Germania După sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, a locuit în Germania de Vest Şederea lui A în Germania a fost însoţită de numeroase procese în legătură cu pretenţiile sale de recunoaştere ca moştenitoare a dinastiei Romanov Acolo, în Germania, A a fost tratat în clinici de psihiatrie În , la invitația unui cetățean american, fost profesor de istorie și științe politice, John Manahan, s-a mutat în Statele Unite și în scurt timp s-a căsătorit cu el Până la moarte, ea a trăit în Statele Unite, înconjurată de setteri scoțieni și de nenumărate pisici vagabonzi Procesele aflate în desfășurare în Statele Unite s-au încheiat în zadar din cauza "neputinței de a respinge sau de a confirma validitatea afirmațiilor" lui A și a explicat de către soțul ei existența unei "conspirații comuniste internaționale" A murit în SUA Afirmațiile lui A au atras din nou atenția publicului după moartea ei, când în în presa rusă și străină s-au relatat că în timpul exhumării cadavrelor presupușilor membri ai familiei regale, cadavrul uneia dintre Marile Ducese, precum Țareviciul Alexei, nu a fost găsit Identificarea lui A a continuat pentru un total de peste de ani, atât în timpul vieții lui A , cât și după moartea ei, cu participarea celor mai apropiate rude supraviețuitoare ale familiei regale și ai membrilor Asociației Nobilimii Ruse, dintre care marea majoritate au negat categoric pretențiile lui A s-au întrerupt în , la ani după moartea lui A , în legătură cu rezultatele obținute prin testarea ADN a rudelor apropiate ale familiei regale (în special, prințul Philip, soțul a Reginei Elisabeta a II-a a Angliei), dovedind că A în niciun caz nu putea fi membru al familiei lui Nikolai I În anii , a fost creat la Hollywood un lungmetraj cu Ingrid Bergman în rolul principal, bazat pe fapte individuale din viața adevăratei Prințese Anastasia și viața inventată de A După ce filmul a fost lansat pe ecran, scenariștii care habar n-aveau că A era încă în viață, au fost nevoiți să-și împartă onorariile cu ea În Statele Unite, au fost publicate mai multe cărți despre soarta lui A , dintre care cele mai faimoase sunt concluziile polare opuse ale cărții lui Peter Kurt (Peter Kurth Anastasia Thè Riddle of Anna Anderson Boston,) și cartea lui Robert K Massie (Robert Massie Thè Romanovs, The Final Chapter, NY,) ANDERSON Marian (Anderson, Marion) (-), cântăreț Unul dintre cei mai mari interpreti din lume de imnuri bisericești negre din genul "suflet" (suflet) Timp de mulți ani a fost supusă discriminării rasiale în Statele Unite, deși era deja faimoasă în întreaga lume În - a făcut un turneu cu succes în URSS, unde concertele ei au fost văzute ca o demonstrație a "internaționalismului proletar" și o dovadă a absenței inegalității rasiale și etnice în această țară Datorită sprijinului publicului american și internațional, ea a primit ocazia de a cânta la New York Metropolitan Opera Theatre ( ), devenind prima femeie de culoare americană care a evoluat pe scena acestuia Ea a primit de către președintele L Johnson cel mai înalt premiu civil din Statele Unite - Medalia Prezidențială a Libertății ( )

ANDROPOV Yuri Vladimirovici (-), politician și om de stat sovietic, secretar general al Comitetului Central al PCUS (-), președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al URSS (-) O complicație gravă a relațiilor sovieto-americane în anii șederii la putere a lui A a fost rezultatul mai multor evenimente de politică externă, printre care anunțul președintelui SUA R Reagan (martie) cu privire la începerea munca ca parte a inițiativei de apărare strategică, distrugerea sistemelor sovietice de apărare aeriană la septembrie a aeronavei sud-coreene KAL- , pe care pasagerii americani se aflau printre cetățenii altor țări, invazia trupelor americane în Grenada în octombrie , , precum și desfășurarea rachetelor americane cu rază medie de acțiune, care a început în noiembrie în Europa Declarația sovietică din noiembrie , semnată de A , spunea: "Deoarece Statele Unite, prin acțiunile sale, au zădărnicit posibilitatea de a ajunge la un acord reciproc acceptabil în negocierile privind limitarea armelor nucleare în Europa Uniunea Sovietică consideră că este imposibil să participe în continuare la aceste negocieri Deoarece prin desfășurarea rachetelor sale în Europa, Statele Unite ale Americii sporesc amenințarea nucleară la adresa Uniunii Sovietice, armele sovietice corespunzătoare vor fi desfășurate în regiunile oceanice și în mările, luând ținând cont de această împrejurare În ceea ce privește caracteristicile lor, aceste mijloace ale noastre vor fi adecvate amenințării pe care o reprezintă pentru noi și aliații noștri rachetele americane desfășurate în Europa " În scurta ședere a lui A în fruntea statului sovietic nu au fost semnate acorduri între URSS și SUA și nici măcar o singură întâlnire nu a avut loc între liderii de vârf ai acestor țări ANIKIN Andrey Vladimirovici (n), om de știință-american rus Doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) om de știință onorat al RSFSR ( ) Laureat al Premiului N G Academia de Științe Cernîșevski a URSS ( ) Născut în Tomsk Absolvent al Institutului de Comerț Exterior al Ministerului Comerțului Exterior al URSS ( ) A lucrat în Ministerul Comerțului Exterior al URSS (-) și în Comitetul de Stat al Consiliului de Miniștri al URSS pentru Relații Economice Externe (-) Din lucrează la Institutul de Economie Mondială și Relații Internaționale al Academiei Ruse de Științe Specialist în economia SUA, relații economice internaționale, probleme monetare valutare și creditare și istoria gândirii socio-economice occidentale și ruse Autor și editor de lucrări despre economia și politica SUA, printre care: "Sistemul de credit al capitalismului modern A Study in the US ( ), The United States of America: The Economics and Politics of Modern Capitalism ( ) (Autor și Managing Editor), The Mechanism of the US Business Cycle ( ) (Autor și Co-Editor), Statele Unite ale Americii Modern Monopoly Capitalism ( ) (autor și co-editor) Editor-șef al Dicționarului englez-rus de economie și finanțe și autor al lucrării biografice "People of Science Întâlniri cu economiști eminenti ( ) și A History of Financial Turmoil: From John Lo to Sergei Kiriyenko ( ) ANISFELD Boris Izrailevich (numele real și patronimul Ber Srulevich) (-), pictor, grafician, scenograf Născut în Basarabia într-o familie de negustori A studiat la Școala de Artă din Odesa și la Academia de Arte din Sankt Petersburg (-) Elevul I E Repin Din a expus la expozițiile de reportaj ale Academiei de Arte și ale Uniunii Artiștilor Rusi; în anii următori a expus în multe orașe europene În august a plecat în SUA și în s-a stabilit la New York Cu expoziția sa, a făcut un turneu de doi ani în Statele Unite, a primit o medalie de aur pentru pictura "Spania" la o expoziție din Philadelphia În - a conceput spectacole pentru turneul străin al lui A Pavlova În - a lucrat ca scenograf în teatrele americane, în principal la

Metropolitan Opera, în s-a mutat la reședința permanentă la Chicago, unde din până în a predat la Institutul de Arte Tablouri și schițe A depozitate în Muzeul Rus, Galeria Tretiakov, Muzeul Teatrului Bolșoi A murit în SUA COALIȚIA ANTI-HITLER, o asociație militaro-politică a statelor conduse de URSS, SUA și Marea Britanie, care au luptat împotriva țărilor "axei" fasciste în timpul celui de-al Doilea Război Mondial A k s-a dezvoltat treptat, pe măsură ce războiul a crescut și tot mai multe state au fost implicate în el La început, componenta anglo-americană a coaliției a luat contur, până în vara lui (chiar înainte ca SUA să intre oficial în război) a atins nivelul de planificare militară comună și asistență militară și economică pe scară largă a SUA pentru britanici (împrumut-închiriere) Apoi, după invazia germană a teritoriului URSS, lui A k Uniunea Sovietică a început să se alăture, mai întâi prin acorduri cu Marea Britanie (inclusiv pe iulie privind acțiunile comune în războiul împotriva Germaniei naziste), iar apoi cu Statele Unite (vizita lui G Hopkins la Moscova în - iulie, prelungire) a acordului comercial etc) Primul forum tripartit al marilor puteri a fost Conferința de la Moscova a reprezentanților acestora (septembrie - octombrie), care a marcat începutul asistenței militare și economice americane și britanice pentru URSS A to s-a format în cele din urmă după intrarea în război a Statelor Unite cu adoptarea Cartei Atlanticului din și a Declarației Națiunilor Unite, semnată la Washington la ianuarie în numele a de state, care s-au angajat să folosesc toate resursele lor pentru a lupta împotriva țărilor "axei" fasciste (vezi și conferințele de la Washington -) Următoarele etape majore în interacțiunea celor trei mari puteri ca bază a A K a devenit: încheierea tratatului sovietico-englez de alianță și război împotriva Germaniei și a aliaților săi (mai), Conferința miniștrilor de externe ai SUA, Angliei și URSS de la Moscova (- octombrie)), conferințe de la Teheran (noiembrie - decembrie), Crimeea (Ialta) (- februarie) și Berlin (Potsdam) (iulie - august) La aceste conferințe a fost coordonată strategia generală de coaliție pentru războiul cu Germania și Japonia (în primul rând deschiderea unui al doilea front în Europa și intrarea URSS în războiul cu Japonia), s-au dezvoltat principiile unui acord de pace postbelic, și s-a discutat despre crearea unor organisme pentru implementarea lor (inclusiv ONU) Cel mai apropiat din A k a existat o cooperare între Statele Unite și Marea Britanie, care au creat un comandament militar comun și au cooperat strâns în domeniul informațiilor și al creării de arme atomice (în secret din URSS) În A K au existat fricțiuni serioase (în special cu Uniunea Sovietică) pe teme precum deschiderea unui al doilea front, distribuirea și implementarea proviziilor militare, politica față de Italia, Polonia și alte țări din Europa de Est, contacte separate cu țările fascistei "axă" Cu toate acestea, prezența unui inamic comun plus relațiile personale dintre F Roosevelt, W Churchill și J Stalin au împiedicat-o să se despartă Odată cu dispariția acestei amenințări comune, în ciuda asigurărilor reciproce ale liderilor "Trei Mari" cu privire la menținerea cooperării în perioada postbelică, fosta comunitate de interese a marilor puteri a început să cedeze rapid loc rivalității lor pe astfel de probleme precum politica față de Germania și Japonia, controlul strict al URSS în Europa de Est și încercările de a-l răspândi în Iran și Turcia, producția de arme atomice și controlul asupra acestora Procesul prăbușirii lui A K nu se pretează la datarea exactă, dar până în primăvara anului , recentii aliați au început să se vadă în primul rând ca niște oponenți F Roosevelt era convins că alianța formată în timpul celui de-al Doilea Război Mondial îi va

supraviețui, dar A K , creat pentru a învinge dușman și asigurând o pace postbelică durabilă, nu a supraviețuit cu mult lui Hitler ANFILATOV Xenofont Alekseevici (-), negustor rus A organizat primele călătorii directe ale navelor comerciale rusești în SUA cu mărfuri rusești ( ) (Statisticile comerciale americane oferă date despre sosirea în țară a primei nave comerciale rusești cu o deplasare de de tone în , dar nu s-a găsit nicio dovadă documentară în acest sens) nu colectează taxe vamale pe primele trei nave trimise către SUA cu mărfuri rusești, iar la întoarcerea lor cu mărfuri din SUA Ulterior, pe baza primei experiențe, însuși A și alți negustori ruși care au făcut comerț cu America au încercat fără succes să obțină beneficii similare În a fondat Banca Publică Sloboda Aptheker, Herbert (n), istoric comunist american Editor-șef al revistei teoretice Politicai Affairs al Partidului Comunist din SUA Din este director al Institutului American de Studii Marxiste Lucrările istorice ideologizate ale lui A au servit în anii și ca una dintre principalele surse de idei pentru cititorii sovietici despre istoria Statelor Unite și viața societății americane Autor de cărți: A Documentary History of the Negro People in the United States ( ), American Negro Slave Revolts ( ), The American Revolution - O istorie a poporului american: o interpretare ( ), Misiunea la Hanoi ( ), Natura democrației, libertății și revoluției ( ), Adevărul despre Ungaria ( ), Istoria poporului american în două volume ( ) -), "Despre esența libertății" ( ), "The American Negro Today" ( ), "Politica externă a SUA și războiul rece" ( ), Istoria afro-americană: epoca modernă ( ) APA (ARA), vezi American Relief Administration, ARBATOV Alexey Georgievici (n), om de știință internațional rus, americanist, doctor în științe istorice ( ) Specialist în securitate internațională și relații ruso (sovietice)-americane Membru al Dumei de Stat a Federației Ruse (din), vicepreședinte al Comitetului de Apărare Născut la Moscova Absolvent al MGIMO ( ) și studii postuniversitare la IMEMO ( ) Din - la Institutul de Economie Mondială și Relații Internaționale al Academiei Ruse de Științe, șef al Centrului pentru Prognoze Politice și Militare Autor al cărților: "Security in the Nuclear Age and the Policy of Washington" ( ), "Military-Strategic Parity and US Policy" ( ), editor executiv și coautor al cărții "The United States and the Problem de reducere a armelor: un aspect al spațiului nuclear s" ( ), "Security: Russian Choice" ( ), coautor al cărților: Implications of the Strategie Defense Deployments for US-Russian Relations ( ), Implications of the START- Treaty for US-Russian Relations ( ), etc ARBATOV Georgy Arkadyevich (n), om de știință ruso-american, politolog, doctor în științe istorice ( ), membru titular al Academiei Ruse de Științe ( ) Specialist în domeniul relațiilor internaționale, relațiilor sovietice (ruse)-americane, probleme militaro-politice și socio-economice Membru al Marelui Război Patriotic Născut în Herson Absolvent al MGIMO ( ) A lucrat la ziarul "Pravda", revista "Probleme ale păcii și socialismului" (Praga), Institutul de Economie Mondială și Relații Internaționale Academia de Științe a URSS, în departamentul internațional al Comitetului Central al PCUS Fondator și director (-) al Institutului pentru SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Deputat al Sovietului Suprem al URSS (-), membru al Comitetului Central al PCUS (-), deputat popular al URSS (-) A fost implicat direct în punerea în aplicare a cursului politicii externe sovietice și ruse, inclusiv în calitate de consilier al L I Brejnev, Yu V Andropova, M S Gorbaciov și B N Elțin și, în special, în dezvoltarea și implementarea politicii externe a URSS față de Statele Unite de la sfârșitul anilor Membru al Consiliului prezidențial (-) Din -

Director de onoare al Institutului pentru SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe Autor, coautor și redactor director al următoarelor cărți: SUA: Modern Management Methods (coautor) ( ), The Nixon Doctrine (coautor) ( ), SUA: The Scientific and Technological Revolution and Foreign Policy Trends (coautor)) ( ), "Intrarea anilor " (coautor) ( ) și memorii "O recuperare prelungită (-) Relatarea martorilor oculari ( ) "ARGONAUT" (Argonaut), numele de cod al întâlnirii de la Ialta a "Trei Mari" - liderii celor trei state - membri ai coaliției anti-Hitler, folosit în corespondența lor secretă Vezi și Conferința din Crimeea (Yalta) din "ARDIS" (Ardis), editura americană Creat în de profesorii slavi Ellendea și Cari Proffer de la Universitatea din Michigan Titlul este împrumutat din romanul Ada al lui V Nabokov Activitatea editorială a început odată cu lansarea Triquarterlyului de literatură rusă, concepută ca o revistă literară Prima carte "A" a fost o culegere facsimil de poezii de O Mandelstam "Piatra" În "A" lucrările lui V Nabokov, V Aksenov, A Bitov, I Brodsky, M Bulgakov, F Iskander, S Sokolov, Yu Aleshkovsky, E Popov și alții au fost publicate în limba rusă, peste de cărți în total scriitori ruși Reviste tipărite "Metropol" și "Catalog" I Brodsky credea că din punctul de vedere al literaturii ruse, creația lui "A" a fost în condițiile acelor ani "al doilea eveniment ca mărime din literatură, al doilea doar după inventarea tiparului" ARLE-TILTZ Coretti (nume și prenume real Coretta Alfred) (Arle-Tilz, Coretti) (c - după), cântăreață Membru al grupului american de vodevil Louisiana Amazon Guard, care a venit în turneu în Rusia în și a concertat la Sankt Petersburg și Moscova A rămas în Rusia, a studiat la conservatoarele din Sankt Petersburg și Moscova, în anii a fost angajată în activități de concert și a făcut un turneu activ în țară În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, ea a jucat în unitățile militare sovietice de primă linie, cu performanța unor "spirituali" (spirituali) negri Ea a murit la Moscova ARONSON Grigory Yakovlevich (-), om politic, jurnalist Participant activ la mișcarea menșevică După octombrie a fost arestat și exilat în repetate rânduri A emigrat în Statele Unite, unde a publicat cartea în două volume a evreilor rusești Autorul unei lucrări despre influența lojilor masonice asupra vieții statului rus la începutul secolului al XX-lea iar în anii revoluţionari A murit în SUA ARSENIEV Nikolai Sergheevici (-), scriitor, filozof, teolog Născut la Stockholm în familia unui diplomat A absolvit Universitatea din Moscova ( ) A predat literatura vest-europeană la Universitatea din Saratov ( ) A emigrat în Polonia în și a predat în mai multe țări europene După Al Doilea Război Mondial s-a mutat în Statele Unite, unde din a predat la Seminarul Ortodox Sf Vladimir din New York Autor al multor lucrări filozofice și teologice, inclusiv așa-numitele: "Lupta pentru existența autentică", "Misticismul și Biserica Răsăriteană", "Tradiția culturală rusă" A murit în SUA ARTSYBASHEV Boris Mihailovici (-), artist Născut la Harkov în familia scriitorului rus M P Artsybashev, care a emigrat în străinătate în A primit o educație juridică și artistică privată În a servit în armata Radei Centrale a Ucrainei A emigrat în SUA în A lucrat într-un atelier de gravură din New York, a pictat pereții restaurantelor rusești, a modelat haine, a ilustrat cărți și a scris cărți pentru copii În a început să lucreze pentru revista Fortune și apoi pentru revista Time În perioada petrecută la revista Time, a fost autorul a peste de coperți de reviste cu portrete ale celor care au atras atenția publicului american și mondial A murit în SUA ASOCIATION OF RUSSIAN AMERICAN Scientists IN THE USA (Asociația Ruso-Americanilor de Știință din SUA), o organizație publică profesională americană Cunoscut și sub

numele de Grupul Academic Rus din SUA și Uniunea Academică a Oamenilor de Știință Ruși din SUA Fondată în Reunește de oameni de știință americani de origine rusă și slavă care sunt angajați în cercetare în Rusia și URSS, care au o diplomă academică de cel puțin un master în științe și care au primit studii superioare la universități americane sau studii similare instituții din alte țări Scopul asociației este de a oferi asistență profesională în organizarea contactelor și cooperării cu colegii ruși din domeniul pedagogic și științific Conduce seminarii, simpozioane și prelegeri Publică o revistă anuală, Trans-actions/Zapiski, care publică articole și materiale despre literatură, arte plastice, istorie și cultură El ține convenții la fiecare ani (de obicei la New York iarna) ASOCIAȚIA NOBILITĂȚII RUSE (Asociația Nobilimii Ruse), o asociație publică a descendenților nobililor ruși Fondată în la New York În anii , a reunit aproximativ de oameni din familii care erau considerate cândva elita nobilimii ruse Principala sursă a existenței asociației o reprezintă cotizațiile de membru și Balul anual al Mai Conține o bibliotecă de cărți și înregistrări genealogice și istorice, care include St de volume Nu are publicații proprii Angajat în activități caritabile În , ea a fuzionat cu Societatea Rusă de Istorie și Genealogică din America, care de atunci a încetat să mai existe Președintele asociației este prințul Alexei Shcherbatov ( ) În anii - , asociația și membrii săi individuali au participat activ la stabilirea identității Anna Anderson, care a revendicat numele Prințesei Anastasia Asociația Creștină a Tinerilor din America (YMCA), o organizație neguvernamentală de tineret americană Fondată în în SUA În a fost creat Comitetul Internațional de Asociere, care și-a început activitatea la Sankt Petersburg în sub numele de Mayak Apogeul activităților sale A kh m ajuns în - ; a jucat un rol activ în ajutarea celor înfometați din regiunea Volga și alte regiuni ale Rusiei în anii - În anii celei mai înalte activități a lui A kh m numărul membrilor săi în Rusia a fost de peste de persoane În același timp, sub "acoperișul" lui A kh m funcţionat un număr considerabil de ofițeri profesioniști de informații ai Statelor Unite, care nu puteau decât să atragă atenția asupra activităților sale din serviciile speciale ale Rusiei sovietice Activitățile lui A H M în URSS a fost încetat de guvernul sovietic în În Rusia post-sovietică, există o organizație locală - Asociația Interregională a Tineretului Creștin și Familiei ASTOR John Jacob (-), om de afaceri american, comerciant de blănuri, milionar Născut în Germania S-a mutat în SUA ( ), unde și-a deschis afacerea la New York pentru comerțul cu blănuri și instrumente muzicale ( ) Am cumpărat blănuri în California și Canada A fondat American Fur Company ( ), iar ani mai târziu - Pacific Fur Company (Pacific Fur Company) A încheiat o convenție privind comerțul cu Compania Ruso-Americană ( ) A monopolizat comerțul cu blănuri în valea râului Mississippi ( ) La sfârșitul anilor , s-a implicat în afacerile hoteliere, achiziționând și construind o serie de hoteluri mari din New York A fost un sponsor al publicării operelor literare ale lui Washington Irving, înainte de moartea sa a fost cel mai bogat om din America Cu fonduri lăsate moştenire , Biblioteca Publică din New York a fost înființată în ASTEC, vezi Consiliul economic și comercial american-sovietic ATENEY, revista rusă de critică, istorie modernă și literatură (-), care a introdus pentru prima dată cititorul rus în povestirile și nuvele de V Irving, fragmente din romanul Pionierii lui F Cooper Pe parcursul celor luni de existență a revistei au fost publicate numere I A a colaborat cu jurnalul Goncharov, I S Turgheniev, M E Saltykov-Șcedrin, N G Cernîșevski și alți scriitori ruși de seamă

Mulțumită lui A Scriitorii și criticii literari ruși au avut ocazia să apreciieze abilitățile artistice înalte ale proeminenților scriitori americani "A " a încetat să mai publice, după cum se menționa în postfața ultimului număr al revistei, "după ce au epuizat toate mijloacele în lupta împotriva indiferenței publicului" CARTA ATLANTICĂ (Carta Atlanticului), un document de politică externă internațională Declarație privind obiectivele războiului împotriva țărilor Axei și principiile ordinii mondiale postbelice, semnată de liderii americani și britanici F Roosevelt și W Churchill în cadrul unei întâlniri la bordul portavionului Augusta la armata americană baza Argentia (Newfoundland) august Adoptată la inițiativa lui Roosevelt ca platformă comună pentru adunarea forțelor antifasciste, similar programului de paisprezece puncte al lui Wilson în timpul Primului Război Mondial Oh a constat din opt puncte, dintre care principalele au fost respingerea achizițiilor teritoriale, excluderea modificărilor teritoriale fără acordul popoarelor afectate de acestea, dreptul la autodeterminare al popoarelor, egalitatea în drepturi a tuturor statelor în comerțul mondial și acces la sursele de materii prime, cooperarea postbelică în economie și securitate Inițial, diplomația sovietică a privit acest document cu mare suspiciune "Britanicii și americanii fără centură", a raportat V M Molotov, adjunctul său S A Lozovsky august - Noi, desigur, nu putem merge la acest șantaj, pentru că acest lucru nu ar face decât să aprindă poftele britanicilor și americanilor în ceea ce privește prezentarea cererilor politice către noi pentru asistență militară și economică Dar mai târziu, după clarificarea faptului că pentru URSS, ca aliat militar deosebit de valoros, s-ar face o excepție că ocuparea de către trupele sovietice Baltica, Basarabia și provinciile estice ale Poloniei vor fi ignorate și că asistența militară va fi acordată Uniunii Sovietice fără precondiții politice, URSS a aderat la A Kh într-o declarație citită de ambasadorul sovietic la Londra în cadrul unei conferințe interaliate din septembrie Declarația exprima acordul cu principiile de bază ale lui A Kh , oferea o interpretare mai largă a naturii și obiectivelor războiului, și a făcut o rezervă ca aplicarea practică a acestor principii să fie în concordanță cu circumstanțele și trăsăturile istorice ale acestei sau aceleia țări" Luând în considerare completările cuprinse în declarația sovietică (în special, necesitatea unei victorii complete și mobilizarea tuturor resurselor disponibile pentru aceasta), A kh a devenit baza Declarației Națiunilor Unite, semnată de reprezentanții a de state la ianuarie la Washington ATOMIC DPLOMACY (Atomic diplomacy), politica externă a SUA după cel de-al Doilea Război Mondial, care s-a bazat pe monopolul nuclear al SUA Bombardarea atomică a orașelor japoneze Hiroshima (august) și Nagasaki (august) de către avioanele americane, conform științei istorice sovietice și istoricilor revizioniști americani, a marcat începutul erei lui A D , bazată pe posesie de arme atomice de către Statele Unite, care le-a oferit o oportunitate unică de a dicta lumii termenii structurii postbelice și dezvoltării politice Potrivit lui G Alprovitz, decizia SUA de a bombarda atomic orașele japoneze a fost dictată de considerente politice referitoare la Rusia și anume de a pune capăt ostilităților înainte de intrarea trupelor sovietice în Manciuria În anii următori, până la apariția unor arme similare în URSS (prima bombă atomică sovietică a fost testată la un loc de testare din Kazahstan în) și la transformarea URSS într-o putere nucleară, Statele Unite au recurs activ la A D ca mijloc de presiune politică şi diplomatică asupra Uniunii Sovietice AUER Leopold Semenovich (-), violonist și dirijor Născut în Ungaria A studiat la Conservatoarele

Pest și Viena În a fost invitat la Conservatorul din Sankt Petersburg, unde până în a condus clasele de vioară, cvartet și ansamblu de cameră Printre elevii lui A se numără celebrii interpreți americani Yasha Kheyfets, Ephraim Zimbalist, Misha Elman și alții În s-a mutat la New York Autor a multor piese pentru vioară A murit în SUA AUER Misha (Auer, Mischa) (numele real Unskovsky) (-), actor de teatru și film Născut în Sankt Petersburg A emigrat în SUA A început să joace în filme de la Hollywood în A apărut în roluri minore în peste de filme, printre care: Tarzan fără frică ( ), Anna Karenina ( ), O sută de bărbați și o fată ( ) și altele aspectul a jucat mai ales roluri caracteristice, adesea personaje rusești Nominalizat în la Premiul Oscar pentru cel mai bun actor în rol secundar în My Man Godfrey ( ) ACHESON Dean Gooderham (-), om de stat american, secretar de stat al SUA (-) A absolvit Universitatea Yale ( ), apoi Harvard Law School ( ) În a devenit asistent al judecătorului L Brandeis (Louis Brandéis) al Curții Supreme a SUA, iar în a intrat în prestigioasa firmă de avocatură Covington & Berling din Washington (coproprietarul acesteia din), cu care a fost apoi conectat toata viata lui Începând cu anii , a început să ia parte activă Î în politica locală şi naţională de partea democraţilor A început serviciul public în ca secretar adjunct al Trezoreriei (din care a părăsit curând din cauza neînțelegerilor cu președintele F Roosevelt privind politica financiară) În , ca o recompensă pentru sprijinul activ al politicii externe prezidențiale, Roosevelt l-a numit pe A secretar de stat adjunct pentru afaceri economice În această calitate, A a condus negocierile cu partea sovietică privind împrumutul-închiriere, a reprezentat Departamentul de Stat în crearea sistemului Bretton Woods și Administrația ONU pentru Ajutorare și Reconstrucție post-război (UNRRA) După un scurt mandat ca subsecretar de stat pentru afacerile Congresului (septembrie -august) din septembrie până în iunie - prim subsecretar de stat pentru afaceri politice, în legătură cu absența frecventă a lui J Byrnes și J Marshall, a condus activitatea Departamentului de Stat În această perioadă, sub influența evenimentelor și a unei schimbări de dispoziție de la Washington, A a trecut de la o politică de cooperare cu URSS la "ilimitarea" acesteia: dacă la sfârșitul anului a susținut interacțiunea cu URSS în controlul armelor atomice ("planul Acheson-Lilienthal") și a susținut acordarea unui mare împrumut Uniunii Sovietice pentru reconstrucția postbelică, apoi în primăvara anului , în timpul crizelor din jurul Iranului și Turciei, A a devenit unul organizatorilor unei respingeri dure la cererile sovietice ("singura modalitate de a-i opri pe ruși", scria el într-un memorandum către G Truman, "este să le impresionezi că Statele Unite sunt gata, dacă este necesar, să se opună agresiunii cu forță militară") Plecarea care a urmat a Angliei din Grecia și Turcia l-a convins în cele din urmă pe A de necesitatea ca Statele Unite să-și asume rolul principalului contrabalans al "expansiunii sovietice" ("dacă nu îi înlocuim pe britanici, rușii o vor face, " i-a spus el unui jurnalist de încredere " Necazul este că toate acestea cad peste noi prea devreme, când nu suntem încă pregătiți Sarcina dublă - dezvoltarea practică a unei politici de "confinare" a URSS și pregătirea societății americane pentru un nou rol de lider mondial - devine sensul principal al doctrinei A și împingerea ei prin Congresul Statelor Unite El i-a convins pe senatori că pătrunderea sovietică în Grecia, ca "un măr putrezit într-o cutie, va infecta Iranul și alte țări din estul acesteia" Mai târziu condusă de A analogia găsită expresie în "teoria domino" A a devenit unul dintre autorii și principalul lobbyist al

"Planului Marshall" în Statele Unite și Europa de Vest (tezele fundamentale ale acestui plan au fost testate pentru prima dată în discursul lui A din mai) Aceste merite ale lui A au fost apreciate în mod corespunzător de partea sovietică, care l-a caracterizat drept "unul dintre apărătorii și conducătorii politicii expansioniste a guvernului SUA", cunoscut pentru "atitudinea sa extrem de ostilă față de Uniunea Sovietică " (din cartea de referință închisă a Comitetului Central al PCUS "Despre figurile de conducere SUA, întocmită în aprilie) În același timp, chiar în Statele Unite, A a devenit una dintre principalele ținte pentru macarthyști, care l-au acuzat de "pierderea Chinei" și "împlinirea comunismului" Apogeul de activitate A a venit în - , când era secretar de stat al SUA Având încrederea și sprijinul deplin al lui Truman și bazându-se pe Departamentul de Stat, care era în plină expansiune a influenței sale instituționale, A a fost o figură cheie americană în crearea NATO, integrarea militaro-politică a Germaniei de Vest în sistemul de alianțe ale Occidentului, în sprijinul diplomatic al războiului SUA din Coreea De asemenea, a jucat un rol principal în decizia lui Truman privind producerea de arme nucleare, privind sprijinirea Franței în Indochina, în elaborarea și adoptarea principalului document de politică al strategiei americane pentru Războiul Rece - directiva Consiliului Național de Securitate N(r) ( ) (vezi SNB-), care prevedea o consolidare accelerată a armatei americane și a potențialului de forță pentru contracararea globală la "amenințarea sovietică" În conformitate cu postulatele Războiului Rece, A considera URSS un stat imanent agresiv, care înțelegea doar "logica forței" Fundamentarea publică a acestei politici a fost conceptul "creării unei situații de forță (superioară)" proclamat de A în , până la care orice negocieri cu URSS erau considerate lipsite de sens Descriind esența politicii sale față de URSS, A a comparat-o cu "construirea de baraje" pe calea "râului expansiunii sovietice" în Vest și Est, inclusiv "transformarea foștilor noștri inamici în aliați" Ulterior, însuși A a recunoscut în memoriile sale că, în mobilizarea societății americane pentru Războiul Rece, "ne-am făcut argumentele mai clare decât adevărul" și că, poate, "am reacționat exagerat față de Stalin, iar acest lucru, la rândul său, l-a făcut să reacționeze exagerat la politica SUA" Odată cu venirea la putere a administrației lui D Eisenhower, A a demisionat, continuând să fie o figură de politică externă autorizată a Partidului Democrat A participat activ la formarea platformei de politică externă a democraților în și , a fost implicat ca consilier independent al președinților John F Kennedy, L Johnson și R Nixon, mai ales în perioadele de criză în relațiile cu URSS (criza de la Berlin, criza din Caraibe) În toate aceste situații, A a rămas fidel mesajelor originale de "diplomație din poziție de forță", susținând cele mai stricte măsuri de contracarare a Uniunii Sovietice Ultimele obiecte de critică A au devenit Tratatul SALT- și "politica de Est" a RFG Autor de cărți: A Democrat Looks at His Party ( ); A Citizen Looks at Congress ( ); Putere și diplomație ( ); Schițe din viață ( ); Dimineața și amiaza ( ); Prezent la Creation: My Years in the State Department ( ) (Premiul Pulitzer) BAIDUKOV Georgy Filippovici (-), pilot sovietic, general colonel Erou al Uniunii Sovietice ( ) Membru al echipajului (V P Chkalov, A V Belyakov și B), care în a efectuat primul zbor non-stop de la Moscova către Statele Unite prin Polul Nord În a fost inclus într-un grup de aviatori sovietici trimiși în Statele Unite pentru a organiza transportul de materiale militare către URSS, alocate de guvernul SUA în baza Lend-Lease Împreună cu alți membri ai grupului, a fost primit de

președintele F Roosevelt, s-a întâlnit cu generalul J Marshall, pe care îl cunoștea din Membru al celui de-al Doilea Război Mondial După ce s-a retras mulți ani, ca membru al consiliului de administrație al Societății URSS-SUA, a fost activ în munca publică pentru dezvoltarea relațiilor sovieto-americane Autorul cărților: Zborul nostru spre America ( ), Notele pilotului ( ), Despre Chkalov ( ) BAKALEINIKOV Vladimir Romanovici (-), violonist, dirijor Născut la Moscova Membru al Cvartetului Mecklenburg (-) și al Cvartetului Stradivarius (-) Dirijor al Teatrului de Dramă Muzicală (-), a lucrat în studioul de muzică al Teatrului de Artă din Moscova (-) Profesor la Conservatorul din Moscova (-) Emigrat în Din în SUA Autor al cărții Notele unui muzician ( ) A murit în SUA Bakunin Mihail Alexandrovici (-), revoluționar rus, unul dintre fondatorii și teoreticianul populismului și anarhismului revoluționar Născut în provincia Tver A studiat la Școala de Artilerie din Sankt Petersburg Cunoștea multe figuri importante ale mișcării revoluționare mondiale, printre care K Marx și F Engels A luat parte activ la evenimentele revoluționare din Europa de la mijlocul secolului al XIX-lea A fost condamnat la moarte de mai multe ori de către instanțele europene A fost extrădat către guvernul țarist de autoritățile austriece și închis la Alekseevsky Ravelin În a fost trimis într-o așezare din Siberia Fiind o rudă cu guvernatorul Irkutsk N N Muravyov-Amursky, sa bucurat de sprijinul său și a obținut un loc de muncă în Compania Amur A fugit în din exilul siberian pe o navă americană prin Japonia către SUA Intenționa să solicite cetățenia americană A călătorit prin SUA împreună cu cunoscutul susținător al achiziției de către senatorul Statelor Unite din Alaska California, W Gwin A scris din America A I Herzen și N P Ogarev: "Ma interesează în mare măsură și lupta dintre statele nordice și sudul Americii Toate simpatiile mele, desigur, tind spre Nord, dar vai! Se pare că Sudul este încă mai puternic, mai deștept, mai prietenos decât el, iar în toate întâlnirile a avut o superioritate indubitabilă Și este adevărat că Sudul a început să se pregătească pentru luptă în urmă cu trei ani, în timp ce nordul statelor B luat prin surprindere Succesele incredibile ale speculațiilor fericite și rareori complet oneste, vulgaritatea prosperității materiale fără suflet și satisfacția prea ieftină a deșertăciunii naționale teribile și copilărească le-au corupt foarte mult și poate că această luptă va fi salutară prin faptul că va întoarce sufletul pierdut la poporul american A plecat la Londra cu intenția de a se întoarce în cele din urmă în Statele Unite, dar a rămas în Europa până la sfârșitul zilelor sale BALABANOVA Angelica (Angelina) Isaakovna (-), revoluționară socială Născut la Cernigov într-o familie bogată de evrei Ea a trăit o parte semnificativă a vieții ei în Europa A absolvit mai multe universități europene, vorbește fluent limbi doctorat la Universitatea din Bruxelles Ea a participat activ la activitățile Partidului Socialist Italian În l-a întâlnit pe Benito Mussolini și a fost până în secretarul și asistentul său, jucând rolul de legătură între Partidul Socialist Italian și partidele socialiste din alte țări Ea a locuit cu M Gorki la Capri și împreună cu el s-a angajat în strângerea de fonduri pentru a sprijini mișcarea revoluționară din Rusia S-a întors în Rusia în aprilie împreună cu V I Lenin în celebra "trăsură sigilată" ca reprezentant oficial al Comitetului Zimmerwald În s-a alăturat Partidului Bolșevic; ținând cont de "trecutul revoluționar", ea a fost creditată cu de ani de experiență în partid Mai târziu a fost secretara Internaționalei a III-a și o vreme secretară a V I Lenin Îl cunoștea bine pe R Luxembourg, J Reid, L Bryant, era prieten cu K Zetkin J Reed o

considera "cea mai bună revoluționară pe care am întâlnit-o vreodată în Rusia" Ea a fost prezentă cu vot consultativ la Primul Congres al Internaționalei Comuniste A emigrat la sfârșitul anului , divergendu-se în opinii cu conducerea bolșevică a Rusiei (în special, cu G Zinoviev); în cele din urmă a devenit un oponent ardent al comunismului A fost exclusă din PCR(b) în S-a stabilit în SUA, unde a trăit într-o mare nevoie, sprijinită de asistență periodică din fondurile Partidului Socialist din SUA cu sprijinul personal al liderului partidului N Thomas Autor al cărții My Life as a Rebel ( ) și mai multor cărți despre V I Lenin Memoriile orale B despre Revoluția din octombrie din Rusia și Lenin au fost transcrise și stocate în Biblioteca Butler de la Universitatea Columbia (Biblioteca Butler, Universitatea Columbia) A murit în SUA "BALANCE OF FORCE" (echilibrul puterii), politică externă și concept militar-politic: a) starea relațiilor internaționale, caracterizată printr-o egalitate (sau echilibru) aproximativă a forțelor părților în conflict; b) teoria relaţiilor internaţionale, postulând oportunitatea prevenirii unei concentrări excesive a puterii în mâinile unui stat sau a unei coaliţii de state şi propunând un set de mijloace politice şi militare pentru aceasta Teoria "B S " a apărut în Europa în secolul al XVII-lea, a fost utilizat pe scară largă în diplomația europeană și mondială, incl SUA și Rusia Dezvoltarea tehnologiei și a sistemelor moderne de arme au dat "B S o nouă dimensiune, incluzând factorul nuclear în conceptul de "forță" și extinderea componentei sale tehnice și economice Din punct de vedere conceptual, este strâns legat de școala americană de "realism politic" și geopolitică În timpul Războiului Rece, a fost folosit de facto de ambele părți pentru a analiza și justifica "ilimitarea" inamicului în condițiile unei confruntări bipolare între URSS și SUA Brinkmanship, un concept de politică externă propus de secretarul de stat american J F Dulles în ianuarie într-un interviu acordat revistei Life Potrivit lui Dulles, aceasta însemna "capacitatea de a merge la marginea prăpastiei fără a fi implicat într-un război" pentru a preveni "războaie limitate" sau pentru a atinge alte obiective de politică externă în Războiul Rece Bazat pe amenințarea folosirii armelor nucleare ca principal factor de descurajare, acest concept a fost asociat cu doctrina "răzbunării masive" adoptată de administrația D Eisenhower A provocat critici ascuțite în Statele Unite și în alte țări, în practică, elementele sale au fost folosite de administrația americană în timpul războiului din Coreea și al crizelor din jurul insulelor chineze Quemoy și Matsu (,) Balanchine, George (nume real, patronimic și prenume Georgy Melitonovich Balanchivadze), coregraf (-) Fiul celebrului compozitor georgian Meliton Balanchivadze și al Mariei Vasilyeva Unul dintre reprezentanții de seamă ai artei baletului mondial din secolul XX Născut la Sankt Petersburg, a studiat la Școala Imperială de Balet, la Conservatorul din Sankt Petersburg, apoi la școala de teatru a Teatrului Mariinsky din Petrograd A participat la spectacole de balet ale teatrului În a primit permisiunea de a face un turneu în străinătate ca parte a unei trupe de balet în Europa Înainte de accidentarea primită în , a lucrat ca dansator, iar apoi până în ca coregraf în trupa S P Diaghilev Timp de ani a montat mai multe balete S-a mutat în Anglia, unde a lucrat în filme și a montat musicaluri În anii următori, s-a mutat dintr-o țară europeană în alta, alternând între a fi tratat pentru o boală pulmonară cu munca în diferite trupe europene de balet Până în a montat de spectacole de balet, iar în octombrie a aceluiași an s-a mutat în Statele Unite, devenind fondatorul (împreună cu Lincoln Kurstine și primul director artistic al

New York City Ballet) Creat pentru această trupă aproximativ de spectacole de balet În lumea creativă, Statele Unite erau cunoscute drept "Mr B" (Mister B) A avut o mare influență asupra dezvoltării baletului american postbelic, precum și a coregrafiei mondiale Din până în , B baletele lui au fost montate în de țări de pe continente Timp de decenii, numele lui B și opera sa nu au fost recunoscute în URSS, iar producțiile sale nu au fost permise pe scena sovietică În , pentru prima dată după emigrare , și-a vizitat patria în timpul unui turneu al trupei sale în URSS, inclusiv la Tbilisi Recunoașterea largă B în Rusia a început practic după , când baletele sale într-un act au apărut în repertoriul teatrelor Mariinsky și Bolșoi A murit în S U A În ziua morții lui B , înainte de începerea spectacolului de seară, L Kerstein a anunțat moartea marelui coregraf, spunând: "Acum este împreună cu Mozart, Ceaikovski și Stravinski BALIEV Nikita Fedorovich (Balieff, Nikita) (nume real, patronimic și prenume Balyan Mkrtich Asvadurovich) (-), actor, regizor, impresar Absolvent al Academiei Practice din Moscova A oferit asistență materială Teatrului de Artă din Moscova (MKhT) și, împreună cu milionarul N Tarasov, a devenit acționar al teatrului A jucat uneori roluri episodice în producții de teatru Din "sketch-urile" de teatru cu participarea sa, s-a născut cabaretul artiștilor Teatrului de Artă din Moscova "The Bat" ( ), al cărui director și director artistic a fost B În , împreună cu un mic grup de actori de teatru, a plecat în turneu în străinătate și nu s-a mai întors în Rusia După ce a organizat Teatrul de Dramă Rusă din Paris, a făcut un turneu cu succes în întreaga lume în anii și începutul anilor S-a mutat în SUA, dar nu a avut succes acolo Criza economică din - din SUA l-a ruinat complet pe B , iar teatrul a fost închis în Ultimii ani ai vieții și-a petrecut în SUA, unde a conferit și a încercat să joace în filme de la Hollywood, dar el a reușit să joace doar într-unul singur - Once in a Blue Moon ( ), în care a jucat rolul generalului Onegin A murit în SUA BARANOV Alexandru Andreevici (-), comerciant Kargopol, om de afaceri, conducător al coloniei ruse din America (-) Născut în provincia Oloneţ într-o familie săracă A învățat să citească și să scrie de la un diacon local La vârsta de ani a plecat la Moscova, unde a trăit până la de ani, după ce a obținut un oarecare succes în afaceri, dar nu a fost niciodată acceptat în breasla comercianților În a plecat la Irkutsk, unde a reușit în afaceri, angajându-se în comerț, în special cu Chukchi În a semnat un contract cu G I Shelikhova-I I Golikov în nord-vestul Americii A plecat din Okhotsk în august , dar a naufragiat în jur Unalaska După ce a iernat pe această insulă, s-a mutat în iunie la aproximativ Kodiak, unde a fondat o așezare rusească și un post comercial Timp de de ani a fost practic unicul "proprietar" al Americii Ruse S-a angajat în studiul teritoriului, în căutarea terenurilor de vânătoare și a mineralelor, a fondat noi așezări permanente rusești, le-a aprovizionat cu alimente și produse manufacturate și a facilitat schimburile cu băștinașii și cu comercianții de ceai din Boston El a jucat un rol activ în asigurarea teritoriilor vaste de pe coasta Pacificului Americii de Nord pentru Rusia El a echipat și a finanțat partide de pescuit, folosind adesea în mod arbitrar munca forțată a populației locale în aceste scopuri și oprimându-le Se distingea printr-un caracter dur; a adus la agravarea extremă a relațiilor cu Biserica Ortodoxă, care a încercat să conteste puterea seculară în teritoriile în curs de dezvoltare S-a căsătorit cu fiica unui lider local indian sau aleuțian (la botez - Anna Grigoryevna Razkazchikova) În a explorat țărmurile de nord și de est ale Golfului Alaska până la aproximativ Sitka El a construit o fortăreață și un sat

lângă Golful Yakutat ( ), a fondat cetatea Mikhailovskaya pe aproximativ Sitka ( ), care a fost ulterior ars de indieni, care au ucis de oameni A fondat Compania Ruso-Americană (RAC), a devenit acționar și șeful acesteia În a sosit pe aproximativ Sitka în fruntea unui detașament armat și a fondat Fortăreața Noua Arhangelsk, care a devenit capitala Americii Ruse (-) și sediul conducătorului principal al coloniei ruse din America (acum orașul Sitka) În a fost distins cu Ordinul Sfântul Vladimir de către împăratul Alexandru I și acțiuni ale RAC în valoare de de mii de ruble În - a organizat expediții sub conducerea unuia dintre cei mai apropiați asistenți ai săi, I A Kuskov până la coasta Californiei În i s-a conferit de către împăratul Alexandru un alt ordin - Sf Ana, gradul II În mai , la instrucțiunile lui B , a fost fondată cea mai suică așezare și fortăreață Ross (Fort Ross) de pe coasta de nord-vest a Americii Mentinerea relatiilor comerciale cu Boston, New York, California H P Rezanov, care a vizitat Novoarkhangelsk cu un audit în , a raportat consiliului RAC din Sankt Petersburg: "Domnul Baranov este o lucrare foarte originală și, în același timp, fericită a naturii Numele lui este zgomotos pe tot coasta de vest până în California Bostonienii îl venerează și îl respectă, iar popoarele americane, temându-se de el, îi oferă prietenia lor din cele mai îndepărtate locuri" Din cauza deteriorării sănătății, a obținut un înlocuitor ca șef al RAC și în a mers pe nava "Kutuzov" spre Sankt Petersburg, dar a murit pe drum în timpul trecerii prin strâmtoarea Sunda Îngropat în apele Oceanului Indian În , în centrul orașului Sitka, în prezența ambasadorului URSS Yu V Dubinin, un monument al lui B INSULA BARANOV, o insulă din Arhipelagul Alexander în largul coastei de vest a Alaska Centrul este orașul Sitka (Sitkha) Numit după A A Baranov Insula are un lac numit după el, precum și lacurile Irina și Antipater, care poartă numele copiii lui Baranov Vândut de Rusia în temeiul Tratatului de Vânzare către Statele Unite ale Alaskai Ruse din , BARGHORN Frederick Charles (-), om de știință american, profesor la universitățile Yale și Princeton Născut la New York A absolvit Universitatea Harvard ( ) În - a fost atașat de presă la Ambasada SUA la Moscova În - a condus un proiect federal de studiere a societății sovietice pe baza informațiilor primite de la "dezertorii" sovietici În anii a fost consultant al Departamentului de Stat al SUA Arestat la Moscova sub acuzația de spionaj ( ) După ce administrația americană și personal președintele J Kennedy au cerut cu tărie eliberarea necondiționată și imediată a savantului american, la conducerea lui N S Hruşciov B a fost eliberat și expulzat din URSS Dar mai întâi, guvernul sovietic a primit o asigurare confidențială de la guvernul SUA că B nu a fost implicat în activitatea de informații Autor de cărți: The Soviet Image of the United States: A Study in Distortion ( ), Soviet Russian Naționalism ( ), The Soviet Cultural Ofensive: The Role of Cultural Diplomacy in Soviet Foreign Policy ( ), Soviet Foreign Propaganda ( )) , Politica în URSS ( ), Detente și mișcarea democratică în URSS ( ) Barker, Wharton (-), bancher american În a fost numit de guvernul rus ca agent financiar special în Statele Unite pentru a executa comenzi pentru construirea a crucișătoare în docurile de construcții navale americane El a vizitat Rusia în ca consilier pentru dezvoltarea zăcămintelor de minereu de fier și cărbune de pe coasta de nord a Mării Azov Pentru serviciile aduse Rusiei, i s-a conferit titlul de nobilime și Ordinul Sf Stanislav de către împăratul Alexandru ( ) A venit din nou în Rusia în și pentru a negocia cu guvernul rus pentru a-i acorda o concesiune pentru construirea unei părți a Căii Ferate Transsiberiane BARKOVSKII Vladimir Borisovici (n),

ofițer de informații sovietice, colonel al Comitetului pentru Securitatea de Stat al URSS Erou al Rusiei ( ) Născut în Belgorod, regiunea Kursk După ce a părăsit școala, a lucrat ca mecanic, a studiat la facultatea muncitorilor Era angajat în planuri și parașutism A absolvit Institutul de Mașini-Unelte din Moscova ca inginer, proiectant mecanic În agențiile de securitate a statului din până în La sfârșitul anului a lucrat în Anglia în linia inteligenței științifice și tehnice, a primit informații prețioase de la agenții pe care i-a recrutat în domeniul energiei nucleare și al armelor atomice În anii următori, a plecat în lungi călătorii de afaceri în Statele Unite și Europa de Vest A trecut de la un cercetaș obișnuit la un rezident în Statele Unite După pensionare, s-a angajat în activități didactice, fiind șef al catedrei institutului de informații, candidat la științe istorice, profesor A fost distins cu Ordinul Steagul Roșu, trei Ordine Steagul Roșu al Muncii, Ordinul Războiului Patriotic, Ordinul Steaua Roșie, Insigna de Onoare, insigna "Pentru Serviciu în Informații" Membru al echipei de autori "Eseuri despre istoria informațiilor străine ruse" Barlow, Joel (-), poet și diplomat american A acționat ca o legătură în corespondența personală dintre Alexander / și G Jefferson Într-o scrisoare către Jefferson, el a notat: "Rusia și Statele Unite nu au posesiuni străine care să aibă nevoie de protecție; exportul lor merge direct la nevoile țărilor producătoare a căror industrie le alimentează, - prin consumul produselor ei Toate acestea îi fac puternici atât din punct de vedere moral, cât și din punct de vedere material de apărare Exemplul lor va fi de mare importanță pentru țările mici în interesul cărora va fi să le urmeze Având în vedere toate circumstanțele menționate, ar fi cel mai potrivit și benefic pentru întreaga lume ca guvernele acestor două puteri să pledeze împreună pentru libertatea navigației, propunând un plan împotriva căruia nu se poate face obiecții Ambele guverne ale despre care vorbesc sunt la fel de remarcabil faptul că țările lor ocupă teritorii vaste, iar populația crește rapid Populația Rusiei va fi predominantă într-o emisferă, la fel ca populația Statelor Unite în cealaltă Aceste circumstanțe fac cu atât mai important ca aceste țări, cu o diligență deosebită, să urmeze principii corecte, nu numai în beneficiul numeroaselor lor populații, ci pentru că în acest fel aceste principii vor fi larg răspândite și acceptate de vecinii lor și chiar de majoritatea al lumii " În octombrie a fost numit trimis american la Paris El a fost trimis de președintele american James Madison într-o misiune personală la Vilna pentru a se întâlni cu împăratul francez Napoleon I, în special, pentru a discuta despre tratatul comercial franco-american Când B a ajuns la Vilna, Napoleon părăsise deja orașul și Rusia B a asistat la scenele dramatice ale retragerii armatei franceze prin întinderile înzăpezite ale Rusiei, presărate cu cadavrele soldaților francezi Ultima operă poetică a lui B a fost poemul pacifist anti-napoleonic "Sfatul corbului în Rusia", pe care l-a scris cu puțin timp înainte, avînd o pneumonie, a murit într-un sat polonez prin care francezii se retrăgeau În , în poemul Viziunea lui Columb, B a prezis dezvoltarea viitoare a legăturilor comerciale și culturale dintre Rusia și America B a prezentat o copie a poeziei trimisului rus la Londra, contele S R Vorontsov Baruch Bernard Mannes (-), om de stat și politician american, finanțator, filantrop Consilier economic neoficial al multor președinți ai SUA, autor al planului Baruch (vezi planul Baruch) El a jucat un rol proeminent în politica și diplomația SUA în prima jumătate a secolului al XX-lea Născut în Camden, Carolina de Sud, a crescut în New York, unde a absolvit City College A făcut o mare avere prin

tranzacționarea cu acțiuni pe Wall Street (din - membru al Bursei de Valori din New York) Prin - - unul dintre cei mai bogați brokeri de pe Wall Street, cel mai mare donator al Partidului Democrat A finanțat campaniile electorale ale lui W Wilson în și și a devenit unul dintre cei mai apropiați consilieri ai săi pe probleme financiare și economice În a fost plasat de Wilson în fruntea Administrației Industriale Militare, principala agenție de stat pentru gestionarea economiei militare a SUA Ca consilier și confident al lui Wilson, a participat la lucrările Conferinței de pace de la Paris din , unde a devenit apropiat de W Churchill În anii , a trecut la finanțarea senatorilor democrați, printre care se numărau J Byrnes, O Barkley (Alben Barkley), J Robinson (Joseph Robinson) și alții , A Krok, F Kent, D Lawrence), folosind influența în rândul democraților și rolul unui "consilier al președinților" din culise, B s-a transformat, în cuvintele biografului său J Schwartz, într-o "instituție politică independentă la Washington" S-a opus recunoașterii diplomatice a URSS, deși a susținut dezvoltarea relațiilor comerciale și economice cu aceasta; în s-a întâlnit cu această ocazie la Paris cu L Krasin În anii "New Deal", pe care B l-a susținut cu mari rezerve, nu a avut o influență notabilă asupra politicii lui F Roosevelt, deși acesta și-a păstrat rolul de consilier independent și donator al democraților În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, rolul lui B ca autoritate în domeniul economiei de război a crescut: a consiliat Departamentul de Război, a condus pregătirea recomandărilor privind materii prime (inclusiv cauciucul) și reconversie ( ) Până la sfârșitul anului , a susținut dezvoltarea cooperării cu URSS, recunoașterea sferei de influență sovietice în Europa de Est, cu condiția ca piețele acesteia să fie deschise Statelor Unite Când imposibilitatea acestui lucru a devenit evidentă, B s-a reorganizat rapid în spiritul Războiului Rece, folosind pentru prima dată (la sugestia lui G Svope) acest termen însuși într-un discurs din În martie , B a fost numit de președintele G Truman ca reprezentant al SUA la Comisia pentru Energie Atomică a ONU (despre care el, în propriile sale cuvinte, "nu știa nimic") Truman avea nevoie de o figură respectabilă pentru a împinge agenda administrației în această problemă prin Congresul SUA Cu toate acestea, B nu numai că a înăsprit proiectul pregătit de Departamentul de Stat (Planul Acheson-Lilienthal), dar l-a și făcut și Planul Baruch Relațiile sale cu J Byrnes și Truman (care îl numeau "bătrânul capră" la spate) erau departe de a fi prietenoase Pe viitor, B nu a mai îndeplinit nicio misiune de stat, primind refuzul lui Truman de a-i cere să-l trimită la negocieri personale cu I V Stalin ( ) În anii și , semnificația politică a lui B a dispărut, deși era încă înconjurat de aureola unui "om de stat" pensionat Propaganda și jurnalismul politic sovietic, cu hipnotizarea lor caracteristică bolșevică de către "mariații magnați ai afacerilor", au exagerat rolul politic al lui B , considerându-l "cel mai mare bancher", "unul dintre cei mai influenți reprezentanți ai administrației Truman" În anii , B s-a întâlnit în mod repetat cu A A Gromyko, care coresponda cu el în mod regulat Autor al propriei mele povești ( ) PLAN BARUCH (Planul Baruch), un plan de stabilire a controlului internațional asupra energiei atomice, înaintat de șeful delegației americane la Comisia pentru Energie Atomică a ONU B Baruch la iunie Planul prevedea crearea unui plan internațional organ administrativ (Administrația ONU pentru Dezvoltare a Energiei Atomice) cu puteri extrem de largi controlul zăcămintelor de materii prime atomice, întreprinderilor industriei nucleare și de cercetare-dezvoltare în domeniul energiei atomice, coordonarea activităților industriale și științifice în domeniul

energiei atomice Organismul trebuia să aibă competențe nelimitate în domeniul inspecției și pedepsirii contravenienților regimului de control, fără a fi necesară o rezoluție corespunzătoare a Consiliului de Securitate al ONU Potrivit B P , SUA au păstrat un depozit de bombe atomice sub jurisdicția sa națională până când Administrația pentru Dezvoltarea Energiei Atomice a stabilit controlul global al energiei atomice Partea sovietică l-a găsit pe B p complet inacceptabil pentru el însuși, susținând că avea scopul în primul rând de a asigura Statelor Unite posesia monopolului armelor atomice La zile de la nominalizarea lui B p șeful delegației sovietice la Comisia pentru Energie Atomică a ONU A A Gromyko și-a prezentat planul, conform căruia ar fi menținut un regim național de control asupra energiei atomice, în timp ce un organism internațional (acționând sub controlul Consiliului de Securitate al ONU) ar supraveghea doar ca energia atomică să fie utilizată exclusiv în scopuri pașnice Folosindu-și prerogativele de membru permanent al Consiliului de Securitate, URSS a blocat aprobarea lui B p Ulterior, guvernul sovietic a încercat să-și apropie poziția de cea americană, completând propunerile sale privind interzicerea armelor atomice, cuprinse în planul Gromyko, cu o propunere de sistem de monitorizare a respectării acestei interdicții Cu toate acestea, Washington a rămas ferm angajat față de B P până la începutul anilor , când activitățile Comisiei pentru Energie Atomică a ONU au fost de fapt înghețate * BARYSHNIKOV Mihail Nikolaevici (n), solist de balet, coregraf, actor de film Unul dintre reprezentanții de seamă ai artei baletului din secolul XX Născut în Riga, Letonia A absolvit Școala Coregrafică din Leningrad și a devenit solist de balet la Teatrul Mariinsky Rămas în Canada în timpul turneului de teatru ( ), s-a stabilit ulterior în Statele Unite, solicitând acolo azil politic A fost solist la American Ballet Theatre (până în), apoi s-a mutat la New York City Ballet, George Balanchine În s-a întors la American Ballet Theatre și a devenit directorul artistic al acestuia În , la invitația președintelui J Carter, a cântat la un concert de gală la Casa Albă, printre alți interpreți de renume mondial Era prieten cu I Brodsky Numeroase hobby-uri romantice B asociază numele său cu numele unor femei americane celebre - cântăreața și actrița de film Liza Minnelli, actrița de film Jessica Lange (de la care are o fiică), etc A atins faima mondială și faima americană, fiind capabilă să spună: "Nu mă mai interesează ce cred ei despre mine Și sunt fericit că am ajuns în această stare " Unul dintre cei doi ruși numiti cu afecțiune "Misha" de către americani (celălalt este M S Gorbaciov, denumit mai frecvent "Gorbi") A jucat într-o serie de lungmetraje americane, a fost nominalizat la Oscar pentru rolul din Turning Point ( ), în care a jucat alături de celebrele actrițe americane Shirley MacLain și Anne Bankroft Cetățean american din În a părăsit Teatrul American de Balet și și-a fondat propria sa companie de balet contemporan White Oak Dance Project, cu care face turnee în întreaga lume Și-a fondat, de asemenea, propria afacere - o companie de milioane de dolari Baryshnikov Incorporated, specializată în vânzarea de haine și pantofi de balet de marcă, precum și de parfumuri pentru bărbați și femei (parfum Misha și apă de toaletă Baryshnikov) "Sunt un capitalist fericit, care poate să danseze bine", spune el BATALOV Eduard Yakovlevich (n), savant ruso-american, doctor în științe politice ( ) Specialist în domeniul filosofiei politice Născut în Voronezh A absolvit MGIMO ( ) și studii postuniversitare la Institutul de Filosofie al Academiei de Științe a URSS ( ) A lucrat la Institutul de Filosofie al Academiei de Științe a URSS (-), Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (-

, -); din până în - profesor la Universitatea de Stat din Moscova Autor al următoarelor cărți: "Utopia socială și conștiința utopică în SUA" ( ); Utopia americană ( ); Contemporary Political Consciousness in the United States ( ) (coautor și co-editor); "Public Consciousness and US Foreign Policy" ( ) (coautor); "În lumea utopiei" ( ); "Cultura politică a societății americane contemporane" ( ); "Politicul este prea "uman" ( ) BATALION LINCOLN-WASHINGTON / BATALION ABRAHAM LINCOLN (Brigada Abraham Lincoln), o unitate militară americană - parte a forțelor internaționale, unul dintre liderii cărora a fost viitorul președinte al Iugoslaviei, Josip Broz Tito Inițiatorul formării de unități militare străine menite să sprijine Spania republicană a fost conducerea de la Moscova a Internaționalei Comuniste și, în consecință, conducerea PCUS(b), în Conform directivei Komintern, cu participarea activă a comuniștilor și socialiștilor americani și cu sprijinul mai multor sindicate (în special mineri), în Statele Unite s-a format Comitetul Unit pentru Sprijinul Luptei Împotriva Fascismului în Spania state Liderul comuniștilor americani, E Browder, a anunțat că "datoria tuturor în Muncitorii americani și toți oamenii progresiști pentru a ajuta poporul spaniol să învingă intervenția fascismului Trebuie să sprijinim demersurile Uniunii Sovietice pentru a demasca acțiunile criminale ale dictatorilor fasciști Aproximativ mii de tineri americani și femei americane s-au înscris ca voluntari, exprimând dorința de a lua parte personal la înfrângerea naziștilor sub steagul republicanilor (conform lui Browder, aproximativ % dintre ei erau comuniști și membri ai Komsomolului) Voluntarii au devenit parte a Brigăzii Internaționale a -a, formând două batalioane - batalionul lui Abraham Lincoln și batalionul lui George Washington Robert Minor a devenit șeful voluntarilor americani După pierderile uriașe suferite în lupte, aceste batalioane au fost combinate într-o divizie Spre deosebire de "voluntarii" sovietici, care, de regulă, erau ofițeri militari și politici obișnuiți, marea majoritate a voluntarilor străini erau într-adevăr civili, mânați de ideile de solidaritate internațională în lupta împotriva fascismului emergent Printre voluntarii americani s-au numărat jurnaliști și scriitori E Hemingway, J North, G Fischer, A Bessie și alții În sprijinul luptei împotriva fascismului din Spania, au ieșit multe organizații publice ale Statelor Unite, ai căror membri erau astfel de americani celebri ca fizicianul Albert Einstein (Albert Einstein), Paul Robeson, Upton Sinclair, Rockwell Kent, Sinclair Lewis, poetul Archibald MacLeish, Lillian Hellman, Theodore Dreiser, S A Koussevitzky, compozitorul George Gershwin , regizorul și actorul de film Orson Welles, congresmanul Vito Marcantonio, viitorul membru al Curții Supreme a SUA Felix Frankfurter și alții La începutul anului , Comintern-ul a decis să recheme voluntarii străini din Spania din cauza pierderilor uriașe (doar printre voluntarii americani au fost de morți, de răniți) și de ineficiența evidentă a utilizării lor în ostilități La întoarcerea în patria lor, voluntarii americani au format Veteranii Brigăzii Abraham Lincoln și Prietenii Brigăzii Abraham Lincoln; mulți dintre ei au participat la al Doilea Război Mondial În decembrie , DBAL a fuzionat cu VBAL În , Comitetul pentru activități antiamericane a Camerei a declarat VBAL o organizație subversivă a "organizației frontului comunist" În anii McCarthy, Consiliul de Control al Activităților Subversive a hotărât că VBAL a fost "direcționat, condus și controlat de Partidul Comunist din Statele Unite" și l-a invitat să se înregistreze ca una dintre organizațiile "frontului comunist" În legătură cu refuzul de a se înregistra ca atare, activitățile sale au fost interzise, dar în , prin ordinul procurorului general american

Nicholas Katzenbach (Nicholas Katzenbach), au fost oprite încercările de a forța VBAL să se înregistreze VBAL a existat până la mijlocul anilor BAHMETEV Georgy (Yuri) Petrovici (-), diplomat rus Ultimul ambasador al Imperiului Rus în Statele Unite (noiembrie - martie) A fost căsătorit cu un cetățean american Mary Beal (Mary Beai), fiica unui general american A demisionat după Revoluția din februarie , refuzând să reprezinte Guvernul provizoriu (Coincidența numelor lui B și a succesorului său ca ambasador al Rusiei în Statele Unite atât în ortografia engleză, cât și în cea rusă explică multe distorsiuni ale faptelor istorice găsite în publicațiile interne și străine despre ei Cel mai probabil, tocmai pentru a evita confuzie de-a lungul timpului că au început să folosească o scriere ușor diferită sanarea numelui ambasadorului Guvernului provizoriu al Rusiei în SUA) Vezi Bakhmetiev B A BAHMETIEV Boris Alexandrovici (-), om de știință rus, specialist în domeniul hidrodinamicii, diplomat profesor de mecanică Născut în Tiflis A absolvit gimnaziul din Tiflis și Institutul de Ingineri de Căi Ferate din Sankt Petersburg ( ) În și-a continuat studiile la Institutul Politehnic din Zurich Din până în a predat la Institutul Politehnic din Sankt Petersburg Înainte de numirea sa ca ambasador al Guvernului provizoriu în Statele Unite, a fost membru activ al menșevicului și apoi al Partidului Constituțional Democrat În aprilie , în grad de tovarăș (adjunct) ministru al comerțului și industriei, a fost trimis de Guvernul provizoriu în Statele Unite în calitate de șef al unei misiuni diplomatice de urgență pentru a negocia problemele navale, financiare și economice apărute în timpul Primul Război Mondial (inclusiv chestiunea unui împrumut) și pentru a aborda problema achizițiilor în baza împrumuturilor acordate de Statele Unite În iunie a fost numit ambasador al Rusiei în Statele Unite El a efectuat toată corespondența diplomatică sub numele de familie Bakhmetev, care a coincis complet cu numele de familie al predecesorului său în postul ambasadei, dar mai târziu, aparent pentru a evita confuzia, a început să apară sub numele de familie Bakhmetev După lovitura de stat din octombrie, el a refuzat să recunoască guvernul sovietic, convingând oamenii de stat și politicienii americani că revoluția bolșevică nu a fost altceva decât o conspirație germană sortită eșecului, cu care poporul rus nu va fi niciodată de acord În condițiile nerecunoașterii Rusiei Sovietice de către guvernul SUA, B a continuat să ocupe clădirea ambasadei și a folosit marile resurse financiare care i-au rămas la dispoziție În acord cu guvernul SUA, el a alocat bani pentru achiziționarea de echipamente și arme militare pentru amiralul Kolchak El a recomandat cu insistență guvernului american să elimine așa-zisa "Aurul lui Kolchak" și transferați aceste comori "ambasadei Rusiei" pentru a le folosi în lupta împotriva bolșevicilor Kolchak, însă, a refuzat să predea nimănui acest aur, crezând că aparține Rusiei și a declarat că este mai degrabă gata să-l predea bolșevicilor B și cel mai apropiat angajat al său, un agent al Ministerului de Finanțe la Ambasada Rusiei la Washington S A Uget a fost acuzat în mod repetat atât de guvernul sovietic, cât și de mulți reprezentanți ai emigrației ruse în străinătate de cheltuirea necontrolată și iresponsabilă a resurselor financiare, precum și de fraudă financiară și deturnarea unor sume mari de bani aparținând Rusiei Potrivit informațiilor sovietice raportate de V I Lenin în mai , până în octombrie , mai mult de de milioane de dolari au rămas în contul lui B Cu toate acestea, până când acest raport a ajuns pe biroul lui Lenin, lui B nu mai avea aproape nimic Potrivit aceluiași raport, B a vândut chiar și nave rusești, care până în octombrie se aflau în apele teritoriale americane

și au fost internate de autoritățile americane Diplomatul rus G N Mihailovski a scris în memoriile sale că "după înfrângerea lui Wrangel, Bakhmetyev a transferat o mică sumă din fondurile pe care le avea la dispoziție în beneficiul Conferinței de la Paris, apoi s-a stabilit în SUA ca persoană privată, deschizând acolo o fabrică de chibrituri cu el economii Bakhmetyev a fost singurul reprezentant diplomatic care, de la începutul revoluției bolșevice și până la sfârșitul șederii sale în postul de ambasadă, nu a fost subordonat nimănui și nu a dat nimănui nimic și nu a dat socoteală Cu toate acestea, în rândul emigrației ruse care s-a stabilit la Paris, B era privit ca o zeitate, un fel de "unchi american" care distribuia dolari americani la propria discreție și, potrivit lui Mihailovski, "nici măcar nu se putea gândi la vine ideea că cineva îl poate controla sau înlocui Au existat zvonuri în cercurile emigrației ruse că B s-a ocupat de mulți oameni de știință emigranți ruși (V Zvorykin, O Struve, I Sikorsky, S Timoshenko etc), care i-au păstrat un sentiment de recunoștință pentru ajutor cu dispozitivul în SUA B a rămas oficial ambasadorul Rusiei la Washington până la iunie , când a fost înștiințat de guvernul SUA de încetarea puterilor sale O parte dintre angajații ambasadei Rusiei au avut voie să-și continue munca, în timp ce S A Ughet În , B a deschis o firmă de consultanță în New York pentru proiectarea sistemelor hidraulice Angajat în activități de cercetare la Universitatea Columbia; din a fost profesor la catedra de inginerie civilă din această universitate A fost membru al mai multor societăți și fundații științifice americane și a primit mai multe premii onorifice Universitatea Columbia are Fundația Umanitară Bakhmetiev și Arhiva Bakhmetiev de Istorie și Cultură Rusă și Est-Europeană Biblioteca Butler, Universitatea Columbia deține înregistrări interesante din punct de vedere istoric ale memoriilor orale ale lui B Un interes deosebit este moștenirea sa epistolară, inclusiv corespondență cu ambasadorul Guvernului provizoriu în Franța, V S Maklakov, ținut la Instituția Hoover pentru Război, Revoluție și Pace din Palo Alto, California Pe lângă scrierile de specialitatea sa tehnică (despre hidraulică), a publicat în Statele Unite cartea Legacy of War-Peace ( ) și o carte despre istoria mișcărilor revoluționare din Rusia, Birth of the Russian Democracy A murit în SUA MISIUNEA BAHMETIEV, o misiune diplomatică de urgență trimisă în SUA în aprilie de guvernul provizoriu pentru a negocia un împrumut de la guvernul american pentru achiziționarea de mașini și echipamente agricole Şeful misiunii a fost numit tovarăşul (adjunct) ministrul comerţului şi industriei al Guvernului provizoriu B A Bakhmetiev', în calitate de reprezentant al Ministerului Agriculturii, N A Borodin Misiunea a plecat prin Vladivostok spre Coasta Pacificului a Statelor Unite, de unde s-a mutat la Chicago cu un tren special Sosirea delegației ruse și șederea acestora în cele mai mari orașe ale Americii, inclusiv New York, Washington și Boston, au fost acoperite pe larg și foarte favorabil de presa americană În iunie a fost transformată în Ambasada Rusiei în SUA, iar șeful acesteia a fost numit ambasador al Guvernului provizoriu în SUA Bayard, James Ashton (-), om de stat și diplomat american A fost numit de președintele SUA J Madison ca reprezentant personal la negocierile dintre SUA și Marea Britanie inițiate în de împăratul rus Alexandru cu scopul de a pune capăt războiului anglo-american din - În mai , B , împreună cu un alt reprezentant al președintelui SUA, Albert Gallatin, a navigat spre Sankt Petersburg pentru a se alătura trimisului american J K Adams Mai bine de șase luni de ședere a delegației în Rusia s-au încheiat în zadar: negocierile cu Marea Britanie cu participarea Rusiei au fost respinse de Londra, care

nu dorea amestecul Rusiei în chestiunile legate de prerogativele coroanei britanice În același timp, Londra s-a oferit să țină negocieri directe de pace anglo-americane, care au avut loc la Gent (-) cu participarea lui A Gallatin, J K Adams, precum și Henry Clay și Jonathan Russell Inutilitatea șederii vaniya în Rusia și-a pus amprenta asupra impresiilor lui B despre această țară În jurnalele sale, el a scris: "Situația noastră din Sankt Petersburg a devenit neplăcută Societatea [înalta] nu ia bine cu străinii obișnuiți și, din moment ce știu că șederea noastră aici va fi scurtă, nu are rost să încercăm să ne împrietenim cu cineva Aceasta, de altfel, nu este o sarcină ușoară, deoarece rușii sunt la fel de reci ca clima lor în cea mai geroasă perioadă a anului În același timp, B a avut o impresie excepțional de favorabilă asupra calităților personale ale împăratului Alexandru I În , B a fost numit în postul de trimis al SUA la Sankt Petersburg, dar a murit înainte de a ajunge acolo BAKER James Addison, al -lea (Baker, James Addison III) (p), om de stat american Șef de cabinet al președintelui R Reagan (-) Secretarul Trezoreriei Statelor Unite (-) A jucat un rol decisiv în dezvoltarea principalelor direcții ale politicii economice și externe ale administrațiilor președinților R Reagan și George W Bush Unul dintre principalii participanți la toate negocierile la cel mai înalt nivel dintre liderii URSS și SUA din anii și începutul anilor S-a întâlnit în mod repetat și a negociat cu liderii Ministerului de Externe al URSS cu privire la o gamă largă de relații interstatale În , președintele Bush l-a numit pe B secretar de stat al SUA În această postare, B a dat dovadă de un talent politic și diplomatic remarcabil, concentrându-se pe probleme legate de sfârșitul Războiului Rece La început, la fel ca Bush, a avut o atitudine de așteptare față de schimbările din URSS și din Europa de Est, dar, realizând seriozitatea și pozitivitatea lor pentru Statele Unite, l-a sfătuit pe președinte să treacă la o politică mai activă Punctele de cotitură în această direcție au fost "revoluțiile din " din Europa de Est și reuniunea la summit de la Malta (decembrie), unde Bush și B au avut contact personal cu M S Gorbaciov și E A Shevardnadze Apropierea de Bush și relațiile de încredere cu conducerea sovietică (în primul rând cu Shevardnadze) l-au ajutat pe B să devină o figură cheie în politica externă americană în negocierile complexe cu URSS cu privire la problemele încheierii Războiului Rece, dintre care principalele au fost unificarea Germaniei , reducerea armelor convenționale și strategice, precum și războiul din Golful Persic B a jucat un rol important în realizarea unui acord privind viitorul statut al Germaniei ( ), pregătirea tratatelor CFE ( ) și START- ( ) și crearea unei coaliții internaționale militaro-diplomatice sub auspiciile ONU pentru războiul cu Irak (-) În vara anului , într-un moment de criză al campaniei sale electorale, Bush a apelat din nou pentru ajutor la B , care a condus campania, părăsind postul de secretar de stat În , B a devenit partener principal la firma de avocatură din Washington Baker & Botts (Baker and Botts), ai cărei clienți includ mari companii petroliere americane care operează pe piața rusă Autor al cărții de memorii Politică și diplomație ( ) Bailey, Thomas Andrew (-?), istoric american, specialist în relațiile ruso-americane și în politica externă a SUA Profesor la o serie de universități de top din SUA, în special Harvard și Cornell Autor de lucrări fundamentale: A Diplomatie History of the American People (-) (numeroase reeditări); Politica externă a Americii (,); America trecută și prezentă se confruntă cu Rusia: relațiile ruso-americane de la timpuri timpurii până în zilele noastre ( ) etc BELINSKY Vissarion Grigorievici (-), critic literar rus,

publicist Născut în Sveaborg În a intrat la facultatea verbală a Universității din Moscova, dar în a fost expulzat În așteptare anxioasă B Le-a scris părinților săi că, dacă ar fi "expulsat de la universitate", va merge să slujească "în Siberia, Caucaz sau posesiunile rusești din America de Nord", dar nu a îndrăznit să meargă nicăieri A început să publice în Impresionat de cartea pe care A de Tocqueville o citise, Despre democrația în America, a scris un articol critic despre civilizația americană, care a fost publicat în revista Telescope în În aceasta, B și-a exprimat îngrijorările despre viitorul Rusiei: "Stai, și vom avea drumuri din fontă și, poate, poștă aeriană, iar fabricile și manufacturile noastre vor ajunge la perfecțiune, bogăția națională va crește; dar vom avea un sentiment religios, vom avea moralitate - aceasta este întrebarea! Vom fi tâmplari, vom fi lăcătuși, vom fi producători; dar vom fi oameni - asta este întrebarea! Nu și-a ascuns admirația pentru opera literară a lui F Cooper, pe care l-a plasat deasupra lui W Scott Bellamy Edward (Bellamy, Edward) (-), scriitor utopic Numele B și-a câștigat faima în Rusia după publicarea romanului său de science-fiction Looking Backward or - ( ), care în următorii ani a fost publicat în Rusia în limba rusă în traduceri diferite (titlul original al romanului a fost tradus ca "În o sută de ani", "Privind înapoi: din până în " și "În ") V G Korolenko a scris despre B și despre romanul său: "Nu este un artist, dar încearcă să ofere atât imagini, cât și un sentiment, un sentiment al unei persoane al cărei suflet s-a uitat viitorul Încă nu știe exact ce forme va lua, le desenează la întâmplare, uneori nici nu desenează, ci doar desenează M Gorki credea că B și teoriile sale expuse în carte "sunt cunoscute de fiecare student rus" Sistemul "socialist" și reformele democratice descrise în roman au atras atenția îndeaproape a publicului și a cercurilor și sindicatelor muncitorești cu minte revoluționară din Rusia, au dat impuls creării de cluburi de susținători ai socialismului utopic În - , în Rusia au fost publicate și alte lucrări ale lui B , inclusiv romanele sale Mrs Sora lui Ludington (în rusă "Ida Ludington") și Dr Procesul lui Heidenhoff (în rusă "Visul minunat") După octombrie , circulația cărților lui B publicate în Rusia sovietică, în special a lui Tales of Water, o pildă despre răul adus societății și individului de proprietatea privată, a ajuns la multe sute de mii de exemplare BELYAVSKAYA Irina Alexandrovna (n), savant ruso-american Născut la Mariupol Absolvent al Institutului de Istorie și Arhive din Moscova ( ) A lucrat în presa periodică În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a fost asistentă civilă, apoi a lucrat ca designer În a intrat la Institutul de Limbi Străine, iar în a intrat la școala postuniversitară a Institutului de Istorie al Academiei de Științe a URSS În și-a susținut teza de doctorat despre studiul reformismului burghez în Statele Unite la începutul secolului al XX-lea Unul dintre fondatorii Departamentului de Istorie a Statelor Unite și a Canadei (acum Centrul pentru Studii Nord-Americane) al Institutului de Istorie Mondială al Academiei Ruse de Științe Autorul cărților: "Politica economică internă a SUA (-)" ( ); Reformismul burghez în SUA la începutul secolului XX (-)" ( ); "Theodore Roosevelt și viața publică și politică a Statelor Unite" ( ) etc Berberova Nina Nikolaevna (-), scriitoare Născut în Sankt Petersburg A studiat la Rostov-pe-Don Membru al studioului lui Nikolai Gumilyov "Sounding Shell" Debutul ei literar a avut loc la Petrograd în ; ea și-a publicat primul poem în în almanahul Ushkuiniki În a devenit soția poetului V Hodasevici, cu care a emigrat din Rusia în A fost secretara lui M Gorki la Capri A trăit în sărăcie la Paris, s-a despărțit de Khodasevich ( ) și s-a căsătorit cu

un emigrant Makeev A lucrat la Parisian Latest News, unde și-a publicat lucrările în proză și poezii, precum și articole critice despre problemele literaturii sovietice În timpul celui de-al doilea război mondial, ea a rămas în Franța ocupată de germani După sfârșitul războiului, ea a lucrat la Gândirea Rusă În s-a mutat în SUA, unde a predat la diferite universități A primit un contract permanent la Universitatea Princeton; s-a pensionat în , dar a continuat să locuiască în Princeton până în Doctorat onorific la Middlebury College ( ) și la Universitatea Yale ( ), Cavaler al Legiunii de Onoare ( ) Autor a numeroase lucrări de proză și poezie, incl romane: "Ultimul și primul: un roman din viața de emigrant" ( ), "Doamna" ( ), "Fără apus" ( ); biografii fictive: "Ceaikovski, povestea unei vieți singuratice" ( ), "Borodin" ( ); autobiografia My Cursive ( ), care povestește despre viața literară din Occident între cele două războaie mondiale; cărți biografice: "Femeia de fier: o poveste despre viața lui M Zakrevskaya-Benkendorf-Budberg, despre ea și prietenii ei", "Alexander Blok și timpul lui"; un eseu despre lojile masonice din Rusia "Oameni și loji" ( ); ciclu de povești despre rușii din străinătate "Sărbătorile Biankur" Cărțile lui B au fost traduse în toate limbile europene majore, publicate în URSS și Rusia (Iron Woman, ; Ceaikovski, ; Biyankur Holidays, ; Alexander Blok, etc) Au fost realizate mai multe documentare despre B în Franța și Rusia În , pentru prima dată în de ani, a vizitat Rusia, unde a primit o primire călduroasă A murit în SUA Berdan Hiram (Berdan, Nigash) (-), inventator armurier american, general al armatei nordicilor în timpul Războiului Civil American După ce a eșuat în negocierile cu guvernul american cu privire la producția pistolului pe care l-a inventat, a intrat într-o cooperare de afaceri care a durat câțiva ani (-) cu reprezentanții Rusiei, inclusiv cu generalul Alexandru Gorlov Ca urmare a acordului încheiat la fabrica de arme S Colt din Hartford, a fost stăpânită și începută producția de puști ale sistemului Berdan-Berdanok adaptate de Gorlov la specificațiile rusești Deși Berdank-urile testate în în prezența lui Alexandru al II-lea au fost adoptate de armata rusă, calitatea oțelului din care erau fabricate țevile puștii a provocat critici din partea experților militari ruși, iar după ceva timp producția lor a fost stăpânită la fabricile de arme de Izhevsk, iar mai târziu - Tula și Sestroretsk Producția de Berdans în Rusia a fost finanțată parțial de frații Nobel Până în , uzina Izhevsk producea peste de mii de barili pe an Până la începutul războiului ruso-turc (aprilie), fabricile de arme din aceste orașe produceau de barili pe zi, iar până în armata rusă avea peste milion de berdani în arsenalul său Berdanks a rămas în serviciu cu armata rusă în timpul Primului Război Mondial și au fost folosiți în timpul Războiului Civil Rus În Statele Unite, Berdanks nu a primit distribuție și au fost cunoscuți ca "pușca rusă" În , B a plecat cu familia la Sankt Petersburg, unde a rămas pentru următorii ani, plimbându-se adesea prin oraș în uniformă de general și făcând eforturi active pentru a fi acceptat la curtea regală și în înalta societate a capitala Rusiei Producția de puști Berdan a fost stăpânită de armurierii ruși în așa măsură încât, în legătură cu izbucnirea războiului spanio-american din , Rusia s-a oferit să vândă de puști de acest tip (Berdanka-) Statelor Unite BEREZHKOV Valentin Mihailovici (-), jurnalist rus, savant american, editor Doctor în științe istorice ( ) Născut la Petrograd A absolvit Institutul Industrial din Kiev și cursuri de limbi străine de trei ani (catedrele germană și engleză) După ce a servit în Marina, a fost înrolat în pentru a lucra în Comisariatul Poporului pentru Comerț Exterior, iar mai târziu în

același an - în Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe al URSS Din decembrie până în iulie a lucrat la Ambasada URSS în Germania și a participat ca interpret la negocierile sovieto-germane din acea vreme Din iulie a lucrat în aparatul central al Ministerului de Externe al URSS A participat ca interpret pentru I V Stalin la lucrările Conferinței de la Teheran din În - a lucrat în revista Novoye Vremya Primul redactor-șef al revistei lunare "USA: Economics, Politics, Ideology", organ al Institutului pentru SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (- , -) În anii , s-a mutat în Statele Unite, unde a fost angajat în predare și predare Autor de memorii: "Într-o misiune diplomatică la Berlin - " ( ); "Teheranul La conferința celor Trei Mari și pe margine" ( ); "Anii de serviciu diplomatic" ( ); Nașterea unei coaliții ( ); "Drumul spre Potsdam" ( ); "Pagini de istorie diplomatică" (,); "Cum am devenit traducătorul lui Stalin" ( ) și alții A murit în SUA Îngropat la Moscova BEREZOV, Rodion Mihailovici (Akul'shin) (-), scriitor, unul dintre primii săteni ruși Născut în Rusia În timpul celui de-al Doilea Război Mondial a fost prizonier de război, după război a ajuns într-un lagăr pentru persoane strămutate din Germania Evitând să se întoarcă în URSS cu ajutorul unor documente falsificate, a emigrat în Statele Unite, unde a fost judecat pentru că a înșelat autoritățile de imigrație A fost iertat date fiind circumstantele care au facut necesara falsul Și-a publicat poezia și proza în SUA A câștigat notorietate pentru reminiscențele sale despre atrocitățile colectivizării din Rusia, cu care a trebuit să se ocupe personal în anii Autor de cărți: "Perlele poporului" ( ); în două volume "Forever Lives!" (-) A murit în SUA BERING Vitus Jonassen (Ivan Ivanovici) (-), căpitan-comandant ( ), primul navigator rus A descoperit lanțul Insulelor Aleutine, insulele Shu-magina, Foggy, partea de nord-vest a Americii etc Și-a dedicat întreaga viață clarificării întrebării dacă "Asia este sau nu legată de America" La decembrie , a primit o instrucțiune scrisă de mână de la Petru I (care s-a dovedit a fi ultimul decret din viața lui), în care B a fost instruit să afle dacă Kamchatka face parte din America și "unde s-a întâlnit cu America " Grupul de avans al expediției lui B a părăsit Sankt Petersburg în ianuarie , cu patru zile înainte de moartea țarului Pregătirea expediției, inclusiv construcția navei și îndeplinirea comisiei regale a durat câțiva ani Atins în timpul primei sale expediții în Kamchatka (august) ° 'N și asigurându-se de existența strâmtorii care desparte Asia de America (numită ulterior după el), a ajuns la concluzia că "Asia nu poate fi legată de America" Pe drum, a descoperit un grup de insule numite Insulele Shumagin (vezi Insulele Shumagin) pe numele marinarului decedat al expediției Considerând că sarcina sa încheiat, s-a întors și s-a întors la Sankt Petersburg în martie cu o hartă a Kamchatka A doua expediție din Kamchatka a lui B , echipată în numele Ecaterinei I, avea ca scop să meargă în America pe mare La începutul anului B a părăsit Sankt Petersburg și a plecat la Ohotsk, unde de câțiva ani construia nave și pregătea o expediție Parasind Ohotsk in iunie si rotunjind Kamceatka, in septembrie a intrat in golful Avacha, pe malul caruia a intemeiat orasul, pe care l-a numit Petropavlovsk dupa cele doua nave ale sale St Petru" și "Sf Paul" A plecat din nou la mare din Portul Petru și Pavel abia pe iunie pe aceștia I aceleași corăbii, dintre care prima și-a poruncit singur, iar a doua - A I Chirikov, la săptămâni de la părăsirea portului, ca urmare a condițiilor meteorologice grele, navele s-au despărțit În iulie, marinarii expediției au ajuns pe coasta de nord-vest a Americii și au explorat-o, după care expediția a pornit în călătoria de întoarcere La

mijlocul lunii august, pe navă a izbucnit o epidemie de scorbut, în urma căreia de marinari s-au îmbolnăvit În noiembrie, expediția a ajuns pe uscat, dar a fost nevoită să petreacă iarna pe una dintre insulele din Orientul Îndepărtat (din grupul numit mai târziu Insulele Comandante) În timpul iernii, o altă parte a echipei a murit, iar B însuși a fost printre primii morți, a fost îngropat pe una dintre insule, ulterior numită după el Expediția s-a întors la Petropavlovsk în august Berkman Alexander (Berkman, Alexander) (-), anarhist Născut la Vilna, a crescut și a studiat la Sankt Petersburg Primul erou al lui B a fost unchiul său Maxim Natanson, participant la tentativa de asasinare a lui Alexandru al II-lea, mai târziu unul dintre liderii Partidului Socialist Revoluționar Romanul lui N G Chernyshevsky "Ce să faci?" În , după ce s-a certat cu rudele bogate și evitând să fie înrolat în armată, B a emigrat în Statele Unite, unde s-a alăturat imediat mișcării anarhiste În timpul faimoasei greve "de gospodărie" a muncitorilor din oțel ( ), cu ajutorul lui E Goldman, a făcut o încercare îndrăzneață asupra unuia dintre "regii oțelului" ai Statelor Unite - Henry Frick (Henry C Frick) A fost condamnat la de ani de închisoare, dar deja în a fost eliberat fiind deja autorul senzaționalelor Memorii de închisoare ale unui anarhist În - a editat revista anarhistă Mama Pământ, a participat activ la multe acțiuni ale organizației Muncitorilor industriali ai lumii, socialiști și alți radicali de stânga În timpul Primului Război Mondial, a fost unul dintre liderii mișcării anti-război: organizatorul asediului Territown (reședința lui John Rockefeller), apărarea liderului sindical T Mooney (Thomas Moopu) și campania de boicotare a recrutării militare În a fost arestat pentru "instigare la înregistrarea" recruților Autoritățile californiene au cerut extrădarea lui B în "cazul Mouni", care l-a amenințat cu o pedeapsă lungă de închisoare, dar sub presiunea opiniei publice (precum și amenințarea marinarilor din Kronstadt de a face față cu ambasadorul SUA în Rusia D Francis ca răspuns) după intervenția președintelui V Wilson condamnat la New York "doar" la ani În decembrie , la inițiativa lui E Hoover, a fost deportat în Rusia împreună cu E Goldman și alți de radicali de stânga (în mare parte foști emigranți din Rusia) B a venit în Rusia ca un înflăcărat admirator al Revoluției din octombrie și al bolșevicilor, plin de dorință (cum scria în jurnalul său) "de a ajuta marii oameni care refă lumea întreagă" A fost implicat activ în munca organizatorică în rândul revoluționarilor imigranți, a condus o expediție specială pentru a colecta materiale pentru crearea Muzeului Revoluției din Petrograd, a comunicat cu V I , Lenin, L D Troţki, G V Zinoviev, A V Lunacharsky, G V Chicherin și alți lideri bolșevici (Lenin l-a impresionat pe B ca pe un "fanatic", "nemilos față de sine și cu ceilalți", "încrezător de neclintit că numai planul său poate salva umanitatea ") Cu toate acestea, sub influența evenimentelor și o cunoaștere mai apropiată cu realitatea crudă a guvernării bolșevice (înainte doar rampanta "Teroarea roșie") B devine treptat adversarul său ideologic El și-a reconsiderat părerile despre teroarea revoluționară, a refuzat sarcina onorifică a Comitetului Central al PCR (b) - traducerea în engleză a lucrării lui Lenin "The Childhood Disease of" Leftism "in Communism", a protestat împotriva represaliilor împotriva Left Social Revoluționarii, anarhiștii și alți opozitori, au încercat să salveze rebelul Kronstadt, oferind mediere în negocierile cu bolșevicii Suprimarea sângelui rebeliunea, potrivit lui B - "cea mai mare crimă a guvernului sovietic împotriva revoluției din Rusia" - l-a condus la o ruptură definitivă cu bolșevicii Parasind Rusia cu E Goldman la sfarsitul anului , B a

devenit unul dintre principalii organizatori ai campaniei internationale de solidaritate cu victimele terorii politice din Rusia A organizat Comitetul Internațional de Asistență pentru Deținuții Politici din Rusia, rămânând secretarul-trezorier permanent al acestuia Perioada postrusă a vieții sale B a petrecut un emigrant politic în Germania și Franța Grav bolnav, s-a sinucis Autor al Mitului bolșevic; Jurnal, - ( ), care au fost jurnalele sale rusești, precum și cărți: Rebeliunea Kronstadt ( ), Revoluția rusă și Partidul Comunist ( ), Tragedia rusă ( ) și altele BERLIN Irving (Berlin, Irving) (-) (nume și prenume real Israel Moiseevich Balin), compozitor american Născut în Odesa S-a mutat împreună cu părinții săi în SUA în Autor de cântece populare cunoscute în SUA, vândute în înregistrări muzicale și muzicale în milioane de exemplare, printre care: Alexander's Ragtime Band, White Christmas, God, Bless America (a doua, neoficială Imnul SUA "Dumnezeu, binecuvântează America"), Cant de leagăn rusesc ("Cantic de leagăn rusesc") CONFERINȚA DE LA BERLIN (POTSDAM) , ultima conferință internațională a celor trei puteri aliate - URSS, SUA și Marea Britanie în timpul celui de-al Doilea Război Mondial (nume de cod "Terminal" (Terminal)) A avut loc în perioada iulie - august la Potsdam, o suburbie a Berlinului La conferință au participat: președintele SUA G Truman, premierul britanic W Churchill (până pe iulie; din iulie - noul premier britanic C Attlee) și I V Stalin Locul de desfășurare a conferinței a fost propus de partea sovietică în locul Alaska preferată de G Truman, la care Stalin a obiectat Începutul lucrărilor sale a fost amânat la cererea lui Truman, care aștepta rezultatele primului test al unei arme atomice, succesul căruia l-a informat "în privat" pe I V Stalin pe iulie La începutul uneia dintre întâlnirile din acea zi, Truman s-a apropiat de Stalin și, conform propriilor amintiri, a remarcat dezinvolt că Statele Unite dețin acum "o nouă armă de o putere distructivă fără precedent" În același timp, noua armă nu a fost numită nici nucleară, nici atomică Mesajul președintelui american a fost preluat de Stalin destul de calm (știa deja despre progresul lucrărilor în SUA privind bomba atomică și succesul obținut de americani din serviciile secrete sovietice) - și-a exprimat speranța că această armă va fi cu succes folosit în lupta împotriva japonezilor (La întoarcerea sa la Moscova, Stalin a ordonat accelerarea lucrărilor la bomba atomică sovietică) În cursul negocierilor dificile și uneori tensionate de la conferință, s-au ajuns la decizii convenite cu privire la o serie de probleme cheie ale organizației postbelice și însumând rezultatele celui de-al Doilea Război Mondial în dezvoltarea deciziilor conferinței din Crimeea (Ialta) din Cele mai importante dintre acestea au fost deciziile privind Germania, Polonia și încheierea tratatelor de pace cu foștii aliați ai Germaniei Pe problema germană, s-au adoptat principii generale pentru a trata Germania în perioada inițială de control (demilitarizare, democratizare, denazificare), s-a convenit asupra chestiunii reparațiilor (Statele Unite și Anglia s-au îndepărtat de acordul de la Yalta privind volumul despăgubirilor, dar a fost de acord cu retrageri suplimentare de echipamente din zonele vestice de ocupație în favoarea URSS) și împărțirea flotei germane, precum și transferul unei părți din teritoriul Prusiei de Est din orașul Koenigsberg în URSS În Polonia, recunoașterea guvernului provizoriu polonez a naționalului unitate condusă de B Bierut (ținând cont de consimțământul său pentru organizarea anticipată a alegerilor libere), s-a convenit trasarea temporară a graniței poloneze de vest de-a lungul Oder-Neisse (până la deciziile conferinței de pace) și transferul Populația germană din zonele Reichului german a fost transferată în Polonia În ceea ce

privește foștii aliați ai Germaniei, s-a decis începerea pregătirii tratatelor de pace în cadrul Consiliului Miniștrilor de Externe al Marilor Puteri, creat la propunerea Statelor Unite, cu admiterea ulterioară a acestor țări la ONU "În rezumat, putem spune că conferința s-a încheiat cu rezultate foarte satisfăcătoare pentru Uniunea Sovietică", a rezumat V M Molotoe în scrisoarea sa circulară către conducerea Comisariatului Poporului pentru Afaceri Externe al URSS O serie de probleme discutate în cadrul conferinței - despre teritoriile de încredere, regimul strâmtorilor Mării Negre și navigația pe Dunăre, despre politica față de Iugoslavia și Grecia - au rămas nerezolvate URSS în perioada post-Ialta și-a extins cererile pentru tutela fostelor colonii italiene și revizuirea Convenției de la Montreux, în timp ce Statele Unite și Anglia în aceeași perioadă și-au revizuit dorința de a răspunde cererilor sovietice în aceste chestiuni Stalin a confirmat acordul ajuns la Ialta cu privire la intrarea URSS în războiul împotriva Japoniei la august (în ciuda încercărilor făcute de guvernul japonez de a negocia cu Moscova și în ciuda nedorinței deja manifeste a lui Truman ca URSS să intre în război cu Japonia când rezultatul ei era deja o concluzie de dinainte) În general, Conferința de la Berlin a fost ultimul compromis major între membrii "Trei Mari", punând capăt perioadei de cooperare aliată din timpul războiului și anticipând trecerea la rivalitatea lor postbelică CRIZA DE LA BERLIN, situație conflictuală internațională de la sfârșitul anilor - începutul anilor Agravarea până în a relațiilor dintre aliații din anii războiului a dus la retragerea reprezentanților sovietici din Comisia Aliată de Control, care era responsabilă de zonele de ocupație aliate din Berlin, o consecință concretă a căreia până în iunie era controlul sovietic strict peste căi de transport terestre și pe apă care duc din zonele de ocupație vestice până la Berlin, acelea de fapt, blocada Berlinului de Vest În aceste condiții, transportul aerian a devenit singurul canal de aprovizionare pentru această parte a orașului Până la această oră, Aliații livrau zilnic pe calea aerului Berlinului de Vest până la de tone de marfă, inclusiv alimente și combustibil, și intenționau să crească volumul acestor livrări la mii de tone Blocada s-a încheiat la martie N S Hrușciov a cerut în noiembrie convocarea unei conferințe internaționale privind securitatea europeană, statutul de liber nuclear al Germaniei și încetarea regimului de ocupație de la Berlin, amenințând Uniunea Sovietică cu un tratat de pace separat cu Republica Democrată Germană Chestiunea de la Berlin a fost principala problemă în negocierile de la Summitul de la Washington din , urma să fie discutată la Summitul de la Paris din , torpilată de incidentul U- și a fost din nou discutată la Summit-ul de la Viena din Hrușciov cu J F Kennedy În cadrul discuției la această întâlnire a chestiunii de la Berlin, potrivit consilierului președintelui american A M Schlesinger, Hrușciov a fost "extrem de animat și de încălzit" Situația cu Berlinul, din punctul de vedere al liderului sovietic, a rămas intolerabilă, deși trecuseră ani de la sfârșitul războiului După semnarea unui tratat de pace cu RDG, drepturile SUA în Berlinul de Vest vor fi revizuite, a spus Hrușciov și a reamintit că Statele Unite au semnat odată un tratat de pace separat cu Japonia Kennedy a spus ca răspuns că Berlinul prezintă un interes vital pentru Statele Unite și, dacă Statele Unite își permiteau să fie expulzate de acolo, toate obligațiile lor stva și promisiunile se vor transforma în "bucăți goale de hârtie" O retragere a SUA din Berlin ar însemna o retragere din Europa de Vest, a adăugat el Într-o conversație personală informală cu Hrușciov, Kennedy a spus că, în interesul relațiilor sovieto-americane, Statele Unite nu ar

trebui să se confrunte cu o criză care le-ar afecta interesele vitale atât de grave "Vreau pace", a răspuns Hrușciov, "dar dacă vrei război, asta e problema ta", adăugând că SUA ar trebui să decidă dacă au nevoie de război sau pace, iar URSS nu a avut de ales decât să accepte provocarea Înainte de a se despărți de liderul sovietic, Kennedy a remarcat: "Dacă lucrurile merg așa, vremea în Europa va deveni în curând urâtă", referindu-se la posibilitatea unui război În iulie , președintele Statelor Unite a vorbit la radioul și televiziunea americană, declarând că semnarea de către Uniunea Sovietică a unui tratat de pace german (cu RDG) amenință că va începe un nou război Această declarație a lui Kennedy a fost privită de conducerea sovietică ca un ultimatum, iar Hrușciov, întâlnit la iulie cu J McCloy, a declarat că URSS va accepta provocarea președintelui SUA și va semna până la urmă tratatul de pace "Dar dacă Statele Unite vor începe un război împotriva noastră", a adăugat el, "atunci, se pare, Kennedy va fi ultimul președinte american" Comunicatul țărilor participante la Pactul de la Varșovia, publicat la august , solicita guvernului RDG să ia "măsurile temporare" necesare pentru "protecția și controlul" graniței dintre Berlinul de Vest și de Est pentru a opri spionaj antisovietic Construcția de baricade din lemn cu sârmă ghimpată, care a început imediat, a fost oprită după zile și imediat a început construcția unui zid de beton Construcția Zidului Berlinului a marcat începutul unei noi etape de confruntare, care a intrat în istorie sub denumirea de "Criza Zidului Berlinului" (Criza Zidului Berlinului) Răspunsul SUA la construcția zidului a fost de a crește dimensiunea forțelor armate americane din Berlinul de Vest de la la de oameni În consecință, URSS și-a mărit dimensiunea forțelor armate din RDG La octombrie , Congresul SUA a adoptat o rezoluție prin care reafirmă drepturile puterilor occidentale asupra zonelor de ocupație din Berlin și subliniază că Statele Unite sunt hotărâte să prevină "prin orice mijloace, inclusiv folosirea armelor" orice încălcare a acestora drepturi direct de către Uniunea Sovietică sau folosind alte state "Criza Zidului Berlinului" s-a încheiat doar cu distrugerea zidului însuși în noiembrie "INCIDENTUL BERN", o situație conflictuală acută în relațiile dintre URSS și aliații săi militari în etapa finală a celui de-al Doilea Război Mondial A apărut în martie , ca urmare a negocierilor din culise dintre A Dulles, rezident al Oficiului SUA pentru Servicii Strategice din Elveția, și generalul lui Hitler Karl Wolff în Alpii elvețieni cu privire la posibila capitulare a trupelor germane din nord Italia în contextul negocierilor deja dificile dintre URSS și SUA privind formarea guvernului polonez Conflictul a fost rezolvat în corespondența personală a lui I V Stalin cu F Roosevelt La martie , președintele SUA l-a asigurat pe liderul sovietic că nu se pune problema de altceva decât de capitularea necondiționată a Germaniei Stalin a răspuns cu acuzația că Aliații au ajuns deja la un acord cu germanii și că ostilitățile de pe Frontul de Vest au încetat practic, deși au continuat pe Frontul de Est împotriva trupelor sovietice Într-un mesaj de răspuns, Roosevelt a explicat motivul înaintării rapide a forțelor aliate în Occident și și-a exprimat "dezamăgirea amară" față de "fabricațiile rău intenționate" ale informatorilor lui Stalin Următorul mesaj al lui Stalin a fost scris pe tonuri mai conciliante, ceea ce, cel mai probabil, a fost rezultatul faptului că negocierile dintre americani și Wolf au fost în curând întrerupte, lucru pe care Stalin le-a făcut deja B bine cunoscut din surse sigure de informații sovietice Cu o zi înainte de moartea sa, aprilie, Roosevelt i-a mulțumit lui Stalin pentru ultimul său mesaj și

a remarcat că "în orice caz, nu ar trebui să existe neîncredere reciprocă, iar neînțelegeri minore de această natură nu ar trebui să apară în viitor" Ambasadorul A Harriman, care a primit acest mesaj la Moscova pentru a fi transmis lui Stalin, l-a reținut din proprie inițiativă, sugerând ca Roosevelt să taie cuvântul "nesemnificativ", întrucât a considerat neînțelegerea rezultată "majoră" Roosevelt i-a telegrafat pentru ultima dată lui Harriman: "Nu vreau să elimin cuvântul "minor", deoarece intenționez să consider neînțelegerea de la Berna un incident minor" Textul telegramei în versiunea sa originală, Roosevelt, a fost primit de Stalin pe aprilie, când Roosevelt nu mai era în viață IMORTAL Alexandru Alexandrovici (n), diplomat sovietic, om de stat Născut pe teritoriul Altai Absolvent al MGIMO ( ) A lucrat la Ministerul de Externe al URSS (-), la Secretariatul ONU (-), apoi din nou la Ministerul de Externe, într-un grup de asistenți ai Ministrului de Externe al URSS (-) Consilier, apoi consilier-trimis al Ambasadei URSS la Washington (-), șeful Departamentului SUA al Ministerului Afacerilor Externe al URSS (-), adjunct, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe al URSS (-)) În - a fost ambasadorul URSS în SUA În ianuarie a fost numit ministru al Afacerilor Externe al URSS, membru al Consiliului de Securitate și al Consiliului de Apărare Națională A fost demis din funcția de ministru după august Din - Președinte al Asociației pentru Politică Externă - o organizație independentă care analizează și dezvoltă problemele fundamentale ale dezvoltării Rusiei și ale comunității mondiale În a fost ales președinte al Consiliului Mondial al foștilor miniștri de externe Membru al Consiliului de Administrație al Institutului de Afaceri Internaționale al Universității Stanford (SUA), Președinte al Consiliului de Administrație al Fundației Internaționale de Caritate, Academician al Academiei Internaționale de Creativitate Autor a numeroase publicații pe tema politicii externe, strategice și militare Președinte al Asociației Internaționale a foștilor miniștri de externe BESTUZHEV Nikolai Alexandrovici (-), ofițer de marină rus, decembrist A condus propagandă revoluționară în rândul ofițerilor de marina Cel mai apropiat asistent al lui K F Ryleev în zilele pregătirii performanței decembriștilor Condamnat la muncă silnică veșnică, redusă la de ani Și-a ispășit pedeapsa în minele Nerchinsk, a fost angajat în educația populației locale În exil în provincia Irkutsk (din), a citit cartea lui A de Tocqueville "Despre democrația în America" și a tradus pasaje individuale din aceasta în rusă B deține și prima traducere a celebrei nuvele a lui Washington Irving, Rip Van Winkle, publicată în în jurnalul Son of the Fatherland Brzezinski Zbigniew K (Brzezinski, Zbigniew Kasimierz) (n), om de stat american, politolog Născut la Varșovia, în familia unui diplomat polonez care a plecat în Canada în pentru a lucra în consulatul polonez și a refuzat să se întoarcă în Polonia după încheierea celui de-al Doilea Război Mondial A absolvit Universitatea McGill (Montreal) și școala absolventă la Universitatea Harvard ( ), a primit cetățenia americană în Căsătorit cu E Benes, strănepoata primului președinte postbelic al Cehoslovaciei În - - lector, cercetător la Centrul de Cercetare Rusă de la Universitatea Harvard, în - - profesor, angajat al Centrului de Studii Internaționale de la Universitatea Harvard, în - - profesor la Columbia Universitatea, director al Institutului pentru Problemele Comunismului (-) Pe la mijlocul anilor ' , B a dobândit în cercurile Partidului Democrat autoritatea unui expert major în problemele comunismului și "blocului sovietic", devenind unul dintre creatorii "modelului totalitar" În această calitate, încep să-l atragă să consulte Departamentul de Stat,

iar în - B a lucrat ca angajat al Departamentului de Planificare al Departamentului de Stat, unde a susținut o politică mai activă și diferențiată față de țările socialiste din Est Europa, care urmărea "slăbirea" "blocului sovietic" și slăbirea în el a influenței URSS B , în special, aparține de paternitatea conceptului de "construire punți" între Statele Unite și Europa de Est Pledând pentru de-sovietizarea treptată a Europei de Est, B nu s-a gândit încă la prăbușirea socialismului chiar în URSS, pe care o considera atunci "o societate muncitoare stabilă" În anii următori, B și-a extins gama de interese cu tema regiunii Asia-Pacific, a devenit (cu sprijinul lui D Rockefeller (David Rockefeller) unul dintre fondatorii influentei Comisiei Trilaterale, care a unit grupurile internaționaliste de elită din SUA, Europa de Vest și Japonia, în - a fost al acesteia Ca parte a acestei comisii, a făcut cunoștință îndeaproape cu J Carter și mulți viitori membri ai cabinetului său, ceea ce a deschis calea pentru B mai întâi către consilierii lui Carter în timpul campania electorală din , iar apoi la numirea asistentului președintelui pentru securitate națională) a jucat un rol important în modelarea și implementarea politicii externe a administrației Carter Punctul de plecare al cursului politic propus de B a fost convingerea că raportul de putere în Războiul Rece, după ce tensiunile internaționale au început să se dezamorseze în , a început din nou să se schimbe în favoarea Occidentului: "sindromul post-Vietnam cauzat de înfrângerea în războiul din Vietnam, iar țările occidentale au început să-și revină după consecințe a crizei economice globale din - și să consolideze interacțiunea lor, în timp ce URSS a intrat într-o perioadă de stagnare economică, stăpânire a gerontocrației și dezordine crescândă în cadrul sistemului socialist Acest lucru a condus la concluzia că Statele Unite își pot permite o politică mai dură și mai agresivă față de URSS B a devenit principalul inițiator al campaniei privind drepturile omului, apropierea de China pe bază antisovietică, politica de "legare" a procesului de limitare a armelor nucleare cu comportamentul URSS în conflictele regionale din Asia și Africa și în acest sens, principalul inspirator al liniei dure a SUA față de URSS ca răspuns la evenimentele din Cornul Africii ( ) și din Afganistan (-) Această linie a lui B a întâlnit rezistență din partea secretarului de stat S Vance, care a aderat la un curs mai conciliant față de URSS, dar până la sfârșitul președinției lui Carter, influența lui B a devenit predominantă În B a fost distins cu Medalia Prezidenţială a Libertăţii Din , este consilier al Centrului de Studii Strategice și Internaționale din Washington (Centrul de Studii Strategice și Internaționale), implicat periodic în consultări cu Departamentul de Stat și președinții SUA Membru al Consiliului de administrație al Comisiei Trilaterale După prăbușirea URSS și a lagărului socialist, B s-a concentrat pe sarcina de a întări situația "pluralismului geostrategic" în spațiul post-sovietic, a devenit unul dintre ideologii și lobbyiștii activi pentru extinderea NATO spre Est și distanțarea Ucrainei din Rusia (fiul lui B lucrează ca consilier la guvernul Ucrainei) Autor de cărți: Blocul sovietic: Unitate și conflict ( ); Ideologie și putere în politica sovietică ( ); Puterea Politică: SUA/URSS ( ); Între cele două epoci ( ); Floarea fragilă ( ); Putere și principii ( ); Game Pian ( ); Marele eșec ( ); Out of Control ( ); The Great Failure: The Rise and Fall of Communism in the th Century ( ); The Grand Chessboard ( ) etc - LIBRARY OF CONGRESS (Biblioteca Congresului), o agenție guvernamentală, Biblioteca Națională a SUA este un depozit de lucrări protejate prin drepturi de autor Fondată în pentru a servi membrilor Congresului SUA În

conformitate cu Legea drepturilor de autor din (cu completările ulterioare), înregistrează toate lucrările publicate în Statele Unite în domeniul literaturii, culturii și artei, cu transferul unora dintre ele în fondurile B K În prezent, este cea mai mare bibliotecă științifică din lume, cu peste de milioane de articole în aproape de limbi O caracteristică unică a B K este că, în calitate de bibliotecă guvernamentală, creată în primul rând pentru a deservi Congresul SUA și alte autorități, este publică și sălile de lectură sunt deschise unui public larg Utilizarea B K nu prevede dreptul de a scoate fonduri din sălile sale de lectură Directorul BK, numit Librarían al Congresului SUA, este numit pe viață de președintele Statelor Unite și confirmat de Congres Din regizorul B K este J H Billington B K menține relații active interbibliotecare cu multe dintre cele mai mari biblioteci din lume, incl cu rușii, cu care s-a stabilit un schimb activ de literatură Colecția rusă B K este una dintre cele mai mari din bibliotecă ca mărime și cea mai mare din afara Rusiei Include cca de mii de unități de depozitare (cărți, colecții, dosare de periodice etc) în limba rusă și aproximativ același număr de unități de depozitare în alte limbi ale popoarelor fostei URSS și cărți în alte limbi despre Rusia și fosta Uniunea Sovietică În plus, B K conține un număr mare de partituri muzicale, manuscrise, documentare și lungmetraje (inclusiv filme mute pre-revoluționare), discuri de gramofon, fotografii, postere, atlase și hărți geografice și alte materiale direct legate de Rusia și URSS, precum și înregistrări ale concerte simfonice din , înregistrări audio și video ale programelor de radio și televiziune sovietice și rusești și filme de televiziune În ultimii de ani, B K a constat într-o selecție atentă a literaturii din Rusia (URSS) și despre Rusia (URSS) pentru includerea în fondul bibliotecii, dar și cu aceasta, B K este cel mai complet depozit de literatură despre Rusia și URSS din lume B K stochează doar un număr limitat sau nu stochează manuale școlare rusești, literatură pentru copii, traduceri ale cărților publicate în Rusia (URSS) în alte limbi (cu excepția englezei), broșuri sau materiale de propagandă publicate în circulație în masă (cu excepția celor din valoarea cercetării științifice), literatură de ficțiune O atenție deosebită este acordată achiziționării de literatură și publicații socio-politice, socio-economice din domeniul istoriei, geografiei, științelor politice, etnografiei, arheologiei, antropologiei, artei, literaturii și culturii ruse, lingvisticii și lingvisticii, precum și lucrări ale emigraţiei ruse şi sovietice B K are un număr mare de diverse enciclopedii, dicționare, cărți de referință, materiale bibliografice și biografice publicate în Rusia și URSS Literatura în limba rusă despre științe naturale și tehnologie este prezentată în colecțiile lui B K Mai puțin Începutul colecției rusești a lui B K a fost pusă în prin achiziționarea așa-zisului "Colecția Yudin" (Colecția Yudin), care a constat din aproape de mii de volume adunate de G V Yudin din Krasnoyarsk și a fost considerată cea mai mare bibliotecă privată din Rusia Neavând nicio dorință din partea autorităților ruse de a-și achiziționa biblioteca, Yudin i-a sugerat lui B K atât biblioteca, cât și catalogul complet de carduri (o parte din Colecția Yudinsky a rămas în Rusia, iar soarta acesteia este necunoscută) La sfârșitul anilor și începutul anilor , B K a achiziționat de la URSS mii de volume de cărți prezentate lui Alexandru al III-lea și Nicolae al II-lea și conținând note personale ale membrilor familii regale Printre cele mai valoroase cărți rusești din fondurile B K - "Apostol" de Ivan Fedorov ( ) și "Biblia lui Ostrog" ( ), "Codul" țarului Alexei Mihailovici ( ), "Cartea pilot" a

Patriarhului Nikon ( ), o colecție de scrisori scrise de mână ale secolul al XVII-lea, arhivele companiei ruso-americane și ale Bisericii Ortodoxe Ruse din SUA (secolul XVIII -) (inclusiv traduceri ale Bibliei și cărților liturgice în limbile popoarelor care locuiesc în Alaska, care nu mai există) , arhive muzicale, arhive foto (inclusiv o colecție unică de fotografii ale Rusiei - - x aduse de J Kennan din Siberia), jurnalele lui S V Rahmaninov (precum și operele sale inedite), S S Prokofiev, I F Stravinsky, S A Koussevitzky, S P Diaghilev, S Lifar, N L Lopatnikova, V V Nabokov, Societatea Pușkin din America, G Morgenthau, A Harriman, J Davis și alții În B K sunt stocate dosare recent restaurate complet ale ziarelor "Pravda" și "Izvestia" pentru anii - În , sub conducerea lui B K A fost deschisă o expoziție unică a "Arhivei Rusiei", conținând documente care au fost stocate până în anii în diferite arhive ale statului și ale partidului sovietic și care anterior erau inaccesibile cercetătorilor sovietici sau străini Expoziția prezintă documente care conțin informații până acum puțin cunoscute despre represiunile din anii , Gulag, colectivizare și industrializare în URSS, foamete în regiunea Volga, propagandă antireligioasă, lupta împotriva disidenței, dezastrul de la Cernobîl, "perestroika" , mișcarea comunistă, relațiile sovieto-americane etc Cel mai complet și util ghid al fondurilor rusești B K este Ghidul academic al Centrului Woodrow Wilson către Washington, DC pentru studii rusești, centra-eurasiatice și baltice (ed a treia,) În plus, au fost publicate cataloage detaliate ale mai multor secțiuni ale colecției ruse a lui B K : "Reviste sovietice"; "Presa Independentă Sovietică" (inclusiv perioada "perestroikei" - -); Colecția de fotografii Prokudin-Gorskii etc Poultney Bigelow (-), călător și publicist american Influențat de cartea recent publicată de J Kennan cu ilustrații ale artistului J Frost, a vizitat Rusia în împreună cu artistul Frederick Remington, după ce a încheiat un contract preliminar cu revista lunară Harper's Monthly pentru a pregăti o serie de articole despre Rusia cu ilustrații de Remington Conform contractului, B avea dreptul la de dolari pentru fiecare articol, iar Remington - de dolari pentru fiecare ilustrație Confruntați cu dificultăți în obținerea vămuirii pentru a-și transporta canoele peste granița polono-rusă, B și Remington au fost forțați curând să plece spre Kovno, iar apoi în Germania, fără să fi văzut cu adevărat Rusia Această împrejurare nu l-a împiedicat pe B să publice cartea The Borderland of Tzar and Kaiser / Notes from Both Sides of the Russian Frontier ( ) În anii războiului ruso-japonez din - , a luat o poziție activă anti-rusă, a continuat să lucreze la lucrarea în volume "Șaptezeci de veri" ( ), în care a încercat să stabilească conturi cu Rusia BILLINGS (Billings) Joseph Iosifovich (-), astronom și navigator rus Un originar din Anglia A participat la expediția lui Cook (-) La sfârșitul expediției, a fost invitat în serviciul naval rus ca intermediar A condus în gradul de locotenent comandant împreună cu căpitanul G A Sarychev, întreprinsă la ordinul Ecaterinei a II-a "expediție astronomică și geografică secretă", care a ajuns în Insulele Aleutine și coasta Americii (-) În timpul călătoriei, au fost descrise Insulele Aleutine de la Amli la Unalashka, insulele Sanak, Shumagin, Evdokeevsky și Kodiak ( ) * În , au fost descrise Insulele Comandant, Aproape, Andreyanovsky și Pribylov, precum și insulele Sf Matei și Sf Lawrence Rezultatul unei expediții pe termen lung au fost de planuri și hărți actualizate ale Kamchatka, toate Insulele Aleutine, Chukotka și coasta Americii de Nord, precum și materiale privind etnografia Insulelor Aleutine și Alaska predecesori - marinarii ruși ai al XVIII-lea, asigurând pentru Rusia pământurile descoperite în partea

de nord-est a Oceanului Pacific O pelerină și o așezare de pe coasta Chukchi a Mării Siberiei de Est poartă numele lui B BILLINGTON James Hadley (Billington, James Hadley) (n), savant american, istoric internațional A absolvit universitățile Princeton ( ) și Oxford ( ) În - a slujit în armată cu gradul de locotenent A predat istoria la universitățile Harvard (-) și Princeton (-) A participat la programe de schimb cu Universitatea de Stat din Leningrad ( ) și Universitatea de Stat din Moscova ( ) În - a colaborat cu Institutul de Istorie Mondială al Academiei de Științe a URSS În - - Director al Centrului Internațional de Cercetare W Wilson (Centrul Internațional pentru Savanți Woodrow Wilson) Director pe viață al Bibliotecii Congresului (Librarían of Congress) (din) Autor de cărți: Mihailovski și populismul rus ( ), The Icón and the Axe: An interpretative History of Russian Culture ( ), The Arts of Russia ( ), Fire in the Minds of Men; Origins of the Revolutionary Faith ( ), Rusia transformată Breakthrough to Burrow: August ( ) et al BIPOLARITATE, SISTEM BIPOLAR (bipolaritate, Sistem bipolar), categorie a teoriei relațiilor internaționale Conceptul de lume bipolară s-a bazat pe afirmarea existenței unui echilibru a două centre de putere (echilibrul puterii) ale superputerilor - URSS și SUA, de care depinde rezolvarea tuturor problemelor de război și pace, si in jurul caruia se unesc restul componentelor acestui echilibru Nominalizat de Henry Morgenthau Și-a pierdut semnificația odată cu prăbușirea URSS și încetarea activităților Pactului de la Varșovia, făcând loc unei noi categorii sistemice a lumii multipolare BIRMAN Igor Yakovlevici (n), economist Născut la Moscova Absolvent al Institutului de Economie Națională Plehanov A emigrat în SUA în Autor de cărți despre economia sovietică, printre care: Venitul secret al bugetului de stat sovietic ( ), Economia deficitelor ( ), Construirea din nou ( ), Consumul personal în URSS și SUA ( ) Lucrări B publicate adesea în Rusia Byrnes, James Francis (-), om de stat american, secretar de stat al SUA (-) Era cunoscut în Ministerul de Externe britanic drept "alunecosul Mr Byrnes" (alunecosul Mr Byrnes) și a fost criticat de Londra pentru că "a liniștit în mod sincer Moscova" Membru al Camerei Reprezentanților din Carolina de Sud din , senator american din ; a susținut "New Deal" al lui F Roosevelt și a fost pilonul său principal printre democrații din Sud În a fost numit de Roosevelt membru al Curții Supreme a SUA, în - șef al Oficiului de Stabilizare Economică, iar în - Biroul de Mobilizare Militară (primind apoi porecla de "asistent al președintelui pe frontul intern") A participat la lucrările conferinței din Crimeea (Yalta) în calitate de consilier personal al lui Roosevelt În iulie a fost numit de G Truman (cu care a avut o relație personală strânsă de lungă durată) în postul de stat secretar de stat al SUA Membru al Conferinței de la Berlin (Potsdam), unde a contribuit la realizarea unor compromisuri reciproc acceptabile pe probleme majore Încă de la începutul activității sale diplomatice, a luat poziția de "negocire dură" cu URSS pe probleme de reglementare postbelică, a încercat să folosească monopolul SUA asupra armelor atomice în negocieri A recomandat cu tărie ca Truman să folosească bomba atomică împotriva Japoniei pentru a "face Rusia mai gestionabilă în Europa" În același timp, a păstrat o anumită flexibilitate și angajament pentru continuarea dialogului, ceea ce a stârnit critici în Statele Unite ale adresei sale atât din stânga, cât și din dreapta (la Moscova nu s-au acordat prea multă atenție acestor nuanțe, având în vedere B "un reprezentant al aripii reacţionare a Partidului Democrat un susţinător al unei aşa-zise "politici dure" faţă de Uniunea Sovietică")

Principalul forum pentru negocierile lui B cu partea sovietică au fost sesiunile Consiliului Miniștrilor de Externe din - și Conferința de Pace de la Paris din , marcate de cearta sa obositoare cu V M Molotov În cadrul sesiunii de la Moscova a Consiliului Ministerial (decembrie), B a propus încheierea unui acord privind demilitarizarea Germaniei (respins ulterior de URSS) și a convenit asupra unui compromis privind recunoașterea guvernelor pro-sovietice ale României și Bulgariei Acest lucru a provocat nemulțumire latentă față de Truman, care, într-o scrisoare privată către B (ulterior senzațională, dar apoi rămasă netrimisă) a declarat că a venit timpul să nu mai "jucăm cu compromisuri" și că "s-a săturat să se găsească cu sovieticii" Pe măsură ce URSS a înăsprit controlul asupra Europei de Est și a escaladat cererile asupra Iranului și Turciei, B a trecut la poziții din ce în ce mai dure împotriva URSS și a devenit un susținător activ al strategiei de "ilimitare" În special, "sub conducerea sa", așa cum s-a menționat într-o analiză închisă a departamentului de politică externă al Comitetului Central al Partidului Comunist Bolșevici din întreaga Uniune, "a fost jucată o comedie despre presupusa "intervenție" a URSS în afacerile interne ale Iranului" (vezi Criza din Azerbaidjan) Cu jumătate de lună înainte de discursul de la Fulton, într-unul dintre discursurile sale, Winston Churchill a lăsat să se înțeleagă înăsprirea iminentă a politicii americane față de URSS În septembrie , B a ținut un discurs binecunoscut la Stuttgart, care a conturat noua poziție a SUA asupra chestiunii germane și, de asemenea, l-a împins pe Truman să-l demisioneze pe H Wallace pentru critica deschisă a cursului oficial al politicii externe Considerând expansiunea sovietică o continuare a unei politici "înrădăcinate în istoria Rusiei", B l-a citat aprobator în memoriile sale pe K Marx, care a cerut Occidentului în anii să "respinge cu fermitate" pretențiile Rusiei față de Turcia Eficacitatea lui B în calitate de secretar de stat a fost redusă de absența sa frecventă de la Washington, independența în negocieri, care l-a tulburat pe Truman și cunoștințele slabe despre Departamentul de Stat În ianuarie , după ce a finalizat pregătirile pentru semnarea tratatelor de pace cu foștii aliați ai Germaniei, Truman a acceptat demisia lui B din "motive de sănătate" Membru al Conferinței de la Moscova a miniștrilor de externe ai puterilor aliate (martie-aprilie), în cadrul căreia s-a întâlnit cu I V Stalin și V M Molotov În anii următori, cu excepția guvernatului din Carolina de Sud (-), B nu a luat parte activ la viața politică Autor de memorii: Speaking Frankly ( ) și All in One Lifetime ( ) Bessie Beatty (Beatty, Bessie) (-), scriitoare și jurnalistă americană Pe parcursul jurnalismului ei, ea a contribuit la Los Angeles Herald (-) și la San Francisco Bulletin (-) Din Buletinul San Francisco a fost trimisă ca corespondent special în Rusia în , unde a devenit martoră la evenimente revoluționare Apoi s-a întâlnit cu ajutorul lui A S Humberg cu L D Troţki Recomandat pentru atentie V V I , Lenin L K , Martens Secretarul lui Lenin L A Fotiyeva i-a scris lui Martens în acest sens că opinia sa despre B "este puternic în dezacord cu opinia lui Cicherin, care crede că sosirea ei (în Rusia - Auth) nu va aduce decât rău" În ciuda acestui fapt, B s-a întâlnit în mod repetat cu Lenin; Ultima oară am vorbit cu el cu J Reed și L Bryant în timpul A R Williams în fața voluntarilor care merg pe front Avea de gând să facă un film despre Rusia, dar până la plecarea definitivă din țară, în februarie , intenția ei nu a fost niciodată realizată Ea a scris și publicat cartea Inima roșie a Rusiei ( ), în care a transmis o imagine a zilelor trăite în Rusia Din până în a fost redactor la

revista McCall În a fost trimisă ca corespondent pentru Good Housekeeping în Rusia În anii , a condus o firmă de relații publice și a găzduit un program zilnic la radioul din New York Harriet Beecher Stowe (-), scriitoare americană, al cărei roman Cabana unchiului Tom a fost publicat în limba rusă în ca anexă la M N Katkov (sub titlul "Cabana unchiului Tom, sau viața negrilor în statele sclave din America de Nord") și a fost publicată în revista "Fiul patriei" de N I Hrişcă Romanul a fost publicat și ca anexă la Sovremennik nr al lui Nekrasov pentru , drept urmare abonamentul la acesta a crescut considerabil În total, în a doua jumătate a secolului al XIX-lea Romanul a fost publicat în Rusia în peste traduceri și adaptări diferite, atât în ediții separate, cât și în reviste BLACK Cyril Edwin (Negru, Cyril Edwin) (-), savant internațional american, sovietolog Profesor la Universitatea Princeton (-) Născut în Bryson City (buc Carolina de Nord) În - a studiat la Colegiul American din Sofia, apoi la Viena și Berlin (-) A absolvit Universitatea Duke ( ) și Universitatea Harvard ( ) În - - angajat al Departamentului de Stat al SUA, consultant al Departamentului de Apărare al SUA; a participat la lucrările mai multor comisii internaţionale ( ) Unul dintre experții de top în relațiile internaționale, precum și în politica externă și istoria URSS Autor al cărții Înțelegerea politicii sovietice: perspectiva istoriei ruse ( ); coautor și editor al cărților: Challenge in Eastern Europe ( ); Rescrierea istoriei Rusiei; Interpretarea sovietică a trecutului Rusiei ( ); Învățătura americană despre Rusia ( ); Transformarea societății ruse: aspecte ale schimbării sociale din ( ); Comunism și revoluție: utilizările strategice ale violenței politice ( ); Modernizarea Japoniei și Rusiei ( ) etc BOGATUROV Alexey Demosfenovich (n), savant american, doctor în științe politice ( ), profesor ( ) Născut în Nalchik, Republica Kabardino-Balkariană A absolvit MGIMO ( ) și studii postuniversitare la Institutul Orientului Îndepărtat al Academiei de Științe a URSS ( ) A lucrat la MGIMO și la Institutul pentru SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe (din - Director adjunct) Autorul cărților: "URSS-USA-Japonia: în căutarea unui echilibru de interese" ( ); "Marile puteri în Pacific" ( ) BOGDANOV Radomir Georgievici (-), om de știință american, doctor în științe istorice, profesor Specialist în domeniul politicii externe și militare a SUA Născut la Moscova Absolvent al MGIMO ( ) Timp de mulți ani a lucrat diplomatic în India Din până în - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS, din - vicepreședinte al Sovietului B comitetul de pace Autor de cărți: "Informație și politică externă" ( ) (coautor); SUA: War Machine and Politics ( ) și Nuclear Madness in the Rank of US Public Policy ( ) (coautor) BOGOLEPOV Alexander Alexandrovich (-), filozof, istoric al religiei A absolvit Facultatea de Drept a Universității din Sankt Petersburg ( ) Ultimul rector ales al Universității din Petrograd În a fost expulzat din Rusia Sovietică din ordinul lui V I Lenin, împreună cu un grup mare de filozofi și scriitori ruși importanți A trăit și a predat în Germania; din - în Germania de Vest În s-a mutat în Statele Unite, unde a devenit profesor de drept și doctor în teologie la Seminarul Teologic Sf Vladimir Președinte și membru de onoare al Asociației Oamenilor de Știință Ruso-Americani din SUA (-) A murit în SUA BODISKO Alexander Andreevici (-), diplomat rus Fratele Decembriștilor B A și M A Bodisco Trimis al Rusiei la Washington (-), de mulți ani - decan al corpului diplomatic din capitala americană În contextul reorientării politicii externe a Rusiei către apropierea de Marea Britanie din cauza refuzului de a consolida în continuare relațiile ruso-americane, el a apărat activ necesitatea menținerii

legăturilor cu Statele Unite ca "aliat tradițional" al Rusiei și "adevărat și singurul prieten politic pe care te poți baza " El a sugerat cu insistență ca guvernul lui Nicolae I să-și unească forțele cu Statele Unite pentru a se împărți între Rusia și Statele Unite ale Americii California Superioară și Golful San Francisco, "scăpând mâinile guvernului mexican care slăbește" Propunerile lui B nu au primit sprijinul regelui și K V Nesselrode, coincizând în timp cu propunerile persistente ale Companiei Ruso-Americane de a abandona Fort Ross din motive economice și politice În , la vârsta de de ani, B s-a căsătorit cu o școală americană de ani, Harriet Brooks Williams; la nunta lor au fost prezenți reprezentanți ai înaltei societăți a capitalei americane, printre care președintele M Van Buren, vicepreședintele R Johnson, viitorul președinte american J Buchanan și alții Căsnicia inegală s-a dovedit a fi fericită: în următorii ani (în total, a rămas trimis în Statele Unite ani, stabilind un record pentru diplomații ruși și sovietici în acest post, depășit doar de A F Dobrynin în -); soţii B au avut cinci copii S-a bucurat de respect și de o mare popularitate în Statele Unite sub numele de "Unchiul Sasha" Având un capital personal impresionant, avea depozite importante atât în Rusia, cât și în SUA B este creditat cu autorul unor eseuri publicate în Franţa şi Anglia în - : A Sketch of the Internai Conditions of the United States of America and of their Politicai Relations with Europe A murit și este înmormântat în SUA Hjalmar Hjorth Boyesen (-), scriitor american de origine norvegiană A studiat filozofie și lingvistică la Universitatea din Leipzig Stabilit în SUA ( ) A publicat săptămânalul norvegian "Fremad" A predat greacă și latină la Universitatea Urbana și germană la Universitatea Cornell S-a întâlnit cu I S Turgheniev la Paris ( ), i-a atras atenția asupra mai multor scriitori americani, incl pe W D Howells El a scris despre întâlnirea sa cu Turgheniev: "Am auzit adesea despre asemănările dintre ruși și americani Ambele reprezintă națiunile viitorului, fiecare cu mari oportunități Suntem obișnuiți cu ideea că societatea noastră nu are definit, clar tipurile conturate, că suprafața mereu în mișcare a vieții americane nu este potrivită pentru efecte artistice, nu se pretează la prelucrare artistică Probabil că rușii s-au gândit la fel despre țara lor până când a venit Turgheniev și le-a arătat că aparenta monotonie a vieții era în realitate o mare imagine spirituală Când vom avea un mare romancier - așa cum ar trebui - el ne va da o lecție similară Și acum Rusia este înaintea Americii - pentru că nu avem Turgheniev Autor a peste de volume de opere literare, inclusiv romane, nuvele și eseuri critice Boylston, Nicholas (? -?), antreprenor din Boston Proprietarul brigantului Wolfe, prima navă din istoria relațiilor ruso-americane care a efectuat o călătorie transatlantică direct în Rusia și a ancorat în portul Kronstadt în mai Nava a livrat Rusiei mărfuri coloniale din Indiile de Vest - zahăr, rom, indigo, mahon, sassafras și s-a întors în Noua Anglie cu o încărcătură de cânepă, fier și lenjerie cumpărată din Sankt Petersburg Această primă vizită a americanilor în Rusia a trecut aproape neobservată de ruși, deoarece nu se puteau deosebi încă de oaspeții britanici frecventi, însă trimisul englez în Rusia nu a omis să informeze Londra despre vestea tulburătoare a provocării coroanei britanice Încercările autorităților britanice din coloniile americane de a interzice o astfel de activitate a constructorilor și comercianților americani s-au încheiat cu un eșec - prima navă Boston a fost urmată de nave din New York, Philadelphia și același Boston, ceea ce a consolidat dreptul americanilor de a face comerț cu Rusia independent de țara mamă

Profiturile uriașe primite de B din comerțul cu Rusia, i-au oferit ocazia de a crea ulterior Fundația Boylston, cu care oamenii de știință americani erau plătiți "burse Boylston" În , John Quincy Adams a devenit primul profesor-erudit al fundației În cinci nave americane au ancorat în porturile rusești, iar în doar St de nave comerciale americane care au adus în Rusia ceai, cafea, orez, zahăr brut, țesături de mătase, citrice, migdale, plută, ulei de măsline și cărți Fier, pânză, cânepă, peri, grăsime, in, cânepă și blănuri au fost exportate în mod regulat din Rusia Până în , navele comerciale americane au făcut mai mult de de escale în porturile rusești, drept urmare, potrivit contemporanilor, în America toate pânzele navelor erau făcute din pânză rusească, ancorele și tachelajul erau din fier rusesc, iar în Noua Anglia, în special, nu a existat nici o singură casă sau navă, în construcția căreia să nu fie folosite cuie rusești BOLDYREV Vasily Nikolaevici (-), fiziolog, gastroenterolog Născut în Voronezh într-o familie de negustori A studiat la gimnaziul Voronezh și la Academia de Medicină Militară din Sankt Petersburg (-), după care a lucrat ca medic zemstvo în Transcaucaz În s-a întors la Sankt Petersburg și a fost invitat de I P Pavlov în departamentul fiziologic al Institutului de Medicină Experimentală Din până în , sub conducerea lui Pavlov, a efectuat o serie de studii experimentale în domeniul fiziologiei digestiei Din a fost disector, iar din a fost Privatdozent al Departamentului de Fiziologie a Academiei de Medicină Militară Din februarie - profesor al Departamentului de Farmacologie al Universității din Kazan De la începutul Primului Război Mondial, a slujit în Crucea Roșie Rusă, prin care a plecat în călătorii de afaceri în Franța și Anglia În decembrie a emigrat în Japonia, iar de acolo în în SUA Până în , a condus Laboratorul Pavlovsk din Battle Creek (Michigan), a continuat cercetările în gastroenterologie și endocrinologie, publicate în publicații de fiziologie de top SUA și alte țări În anii emigrării, a continuat să mențină legături strânse cu academicianul Pavlov și colaboratorii săi A murit în SUA BOHLEN Charles Eustis, "Chip" (Bohlen, Charles Eustis, "Chip") (-), diplomat american În serviciul diplomatic din În calitate de interpret pentru președintele SUA F D Roosevelt a participat la conferințele de la Moscova ( ), Teheran ( ), Crimeea (Ialta) ( ); ca interpret și consilier al președintelui american G Truman, iar apoi ca angajat responsabil al Departamentului de Stat al SUA, a participat la conferințele de la San Francisco ( ) și Berlin (Potsdam) ( ), în lucrările celei de-a -a, Sesiunile a -a și a -a ale Consiliului Miniștrilor de Externe, Conferința de la Moscova din , Conferința de pace de la Paris din și alte conferințe internaționale majore A fost Asistent Special al Secretarului de Stat al SUA pentru Relațiile cu Casa Albă în administrațiile lui F Roosevelt și H Truman A participat la pregătirea tratatului de instituire a NATO În a fost numit ambasador al SUA în URSS și a rămas în această funcție până în În anii de activitate a lui B la Ambasada SUA la Moscova, serviciile secrete ale URSS au încercat să difuzeze informații despre el ca "descendent" " din familia industriașilor militari germani - Krupp von Bohlen A Bucard, angajat al Ambasadei SUA, care a cerut azil politic în URSS în , prin intermediul căruia s-a realizat această "operațiune specială", și-a exprimat ulterior îndoielile cu privire la fiabilitatea acestor informații, făcând în același timp o concluzie uluitoare datorită la lipsa de logică: "Dacă această persoană ar fi de fapt un reprezentant al familiei Krupp von Bohlen din America, este greu de imaginat cum ar putea să reprezinte mai bine sau cu mai mult succes interesele lor și

ale tuturor marilor imperialiști Pe viitor, pe toată durata șederii lui B la Moscova în calitate de ambasador al SUA, nu i s-au făcut astfel de acuzații Autor de memorii: Martor istoriei - ( ) și The Transformation of American Foreign Policy ( ) BOLESLAVSKY Richard Valentinovich (nume real Strzheznitsky) (Ryszard Strzednicki Boleslawski) (-), actor, regizor, scenograf Născut în Dembova Góra, provincia Plock, în familia unui artist A studiat la Universitățile Novorossiysk și Moscova Din - artist al Teatrului de Artă din Moscova Considerat un favorit al CS Stanislavski Remarcabila actriță rusă S Giatsintova și-a amintit: "Pentru tot depozitul său aventuros, Boleslavsky a fost foarte talentat, devotat cavaleresc teatrului, înzestrat cu abilități organizatorice evidente și farmec uman neîndoielnic" În primul studio al Teatrului de Artă din Moscova, fondat de el, a organizat o serie de spectacole, rămânând în același timp actor În - a jucat mai multe roluri în filmele lui Y Protazanov și a regizat el însuși mai multe filme La începutul anului a plecat în Polonia, unde a continuat să se angajeze în regie de teatru și a jucat în spectacole în teatrele din Poznan și Varșovia În a regizat câteva scurte filme de propagandă anti-bolșevică În s-a alăturat grupului Kachalovsky de actori ai Teatrului de Artă din Moscova în turnee în Europa, iar în s-a alăturat trupei Teatrului de Artă din Moscova, care a făcut un turneu în Statele Unite, unde a rămas alături de alți câțiva actori de teatru (A Nazimova, A Ta) -mirov si altii) În - a organizat un mic teatru-studio, apoi a organizat o serie de spectacole pe Broadway În - a regizat Teatrul American Laboratory; în - a realizat filme la Hollywood, printre care: Rasputin and the Empress ( ); Les Mizerabili ( ); Grădina lui Allah ( ); Ultimul din doamna Cheney ( ) În filme B a jucat, în special, Marlene Dietrich (Marlen Ditrich) și Greta Garbo Autorul romanului-memorii despre luptele lăncirilor polonezi din Rusia la sfârşitul primului război mondial (împreună cu H Wood- Word) și manual de actorie Primele șase lecții ( ) A murit în SUA BOLHOVITINOV Nikolai Nikolaevici (n), om de știință-american rus, doctor în științe istorice ( ), profesor ( ), membru titular al Academiei Ruse de Științe ( ) Născut la Moscova Absolvent al MGIMO ( ) Șef al Centrului de Studii Nord-Americane la Institutul de Istorie Mondială al Academiei Ruse de Științe Specialist în istoria SUA, relațiile ruso (sovietice)-americane și politica externă rusă, istoriografia SUA Autor de cărți: The Monroe Doctrine: Origins and Character ( ); "Formarea relațiilor ruso-americane - " ( ); relațiile ruso-americane - " ( ); Rusia și Războiul de Independență al SUA - " ( ); "Rusia și SUA: materiale de arhivă și cercetare istorică Revista analitică" ( ); Relațiile ruso-americane și vânzarea Alaska - " ( ); "Rusia descoperă America - " ( ); Începuturile relațiilor ruso-americane - ( ); Rusia și revoluția americană ( ); Rusia y Amerika: Siglo XVII- ( ); redactor executiv al lucrării în volume "Istoria Americii Ruse - " (-) BOLM Adolf (Emily) Rudolfovich (-), dansator, coregraf, profesor Născut în Sankt Petersburg A absolvit Școala de Teatru din Sankt Petersburg ( ) Dansat la Teatrul Mariinsky; din a fost solist de teatru Partenerul lui A Pavlova în timpul primului ei turneu în străinătate ( ) Dansat în "Baletul rusesc" al lui Diaghilev (-) În , în timpul unui turneu în Statele Unite, s-a rănit la picior și a părăsit trupa, stabilindu-se în această țară În același an, a organizat Ballet Intime, în care a acționat ca regizor și dansator În - a fost un dansator și coregraf de frunte la Metropolitan Opera; au pus în scenă spectacole de balet de către alte trupe În - dansator și coregraf al Operei din Chicago; în - unul dintre organizatorii și coregraful trupei de balet "Chicago Allied Arts"

(Chicago Allied Arts Inc) În anii a lucrat la Hollywood ca regizor de dansuri în filme, din până în a fost coregraf cu trupa de balet al Operei din San Francisco Din - din nou la New York, unde a lucrat la New York Ballet Theatre (New York Ballet Theatre); în - - coregraf și director șef al acestui teatru A fost activ în predarea la școlile de balet din San Francisco, Los Angeles și New York Autor de memorii: Zilele unui dansator ( ) A murit în SUA BOLȘAKOV Georgy Nikitovici (-), ofițer de informații militare sovietice, jurnalist Născut la Moscova În a absolvit cursurile de traducători militari la facultatea militară a Institutului de Limbi Străine În - a fost traducător regimental în armata activă, apoi asistent al șefului de informații divizionare În - a studiat la cursurile de informații ale Școlii Superioare de Informații a Statului Major al Forțelor Armate ale URSS În - a fost student al Academiei Diplomatice Militare a Armatei Sovietice Din a lucrat în Direcția Principală de Informații a Ministerului Apărării al URSS În a fost trimis într-o călătorie de afaceri în Statele Unite ca redactor al filialei TASS din New York, apoi la Washington, unde a stabilit o serie de contacte utile în cercurile guvernamentale și jurnalistice din țară La întoarcerea dintr-o călătorie de afaceri, a servit ca ofițer pentru misiuni speciale sub ministrul apărării al URSS, mareșalul G K Jukov În - a fost trimis din nou în SUA și a restabilit contactele stabilite anterior în cercurile guvernamentale ale țării Prin aceste contacte, l-a cunoscut pe procurorul general al SUA, Robert F Kennedy, fratele președintelui John F Kennedy La inițiativa lui R Kennedy și cu acordul Moscovei, el a fost implicat ca o legătură la negocieri secrete între liderii URSS și SUA, al căror scop a fost rezolvarea crizei de la Berlin și a crizei din Caraibe din S-au întâlnit în mod repetat în secret cu R și J Kennedy În septembrie a plecat la Moscova cu un mesaj secret de la N S Hrușciov de la președintele american, care a exprimat îngrijorarea guvernului SUA cu privire la proviziile militare sovietice către Cuba La începutul lunii octombrie, s-a întors la Washington cu un mesaj de răspuns din partea liderului sovietic, care conținea asigurări din partea guvernului URSS că numai arme defensive erau furnizate Cubei (nu numai B , ci și ambasadorul URSS în SUA A F Dobrynin) şi Reprezentant permanent al URSS la ONU V A Zorin) Cu puțin timp înainte de moartea sa, B și-a amintit: "Desigur, nu i-am spus (R Kennedy - Auth) absolut tot ce știam, dar a fost o înșelăciune atât de monstruoasă încât este înfricoșător să gândești Chiar și atunci mi-a fost neplăcut să aflu, dar acum, la bătrânețe, este deosebit de neplăcut să-mi amintesc În i s-a acordat postum Ordinul de Onoare "Big Three" (Big Three), un concept utilizat pe scară largă în presa mondială în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, simbolizând liderii celor trei puteri conducătoare ale coaliției anti-Hitler și puterile înseși - URSS, SUA și Marea Britanie BOND, Thomas (-), medic A studiat medicina la Paris Angajat în practica medicală în Philadelphia în anii Unul dintre fondatorii Societății Filosofice Americane, care în a recomandat colegilor săi să dezvolte cooperarea în toate modurile posibile cu oamenii de știință din Rusia, care, prin promovarea dezvoltării științei și literaturii, "a crescut la măreție, ca soarele dimineții " Autor al mai multor lucrări publicate despre medicină BORA William Edgar (Borah, Willam Edgar) (-), om politic american, senator (-) Unul dintre cei mai activi oponenți ai participării SUA la intervenția străină în Rusia sovietică El nu a văzut posibilitatea "stabilirii adevăratei păci în Europa până când problema rusă nu va fi rezolvată" Poziția de principiu a lui B în această problemă și-a găsit expresie în

cuvintele sale, rostite în ianuarie : "Poporul rus are același drept de a crea un stat socialist ca și noi o republică" În septembrie , el declara în Senatul SUA: "Păstrăm o armată în Rusia; furnizăm muniție și alimente altor forțe armate din această țară și ne angajăm în conflicte armate de parcă Congresul și-ar fi dat sancțiunea și ca și cum ar fi fost declarată stare de război și națiunea a fost chemată la arme Aceasta este o încălcare a primelor principii a unui stat liber Sunt împotriva oricărei lupte, sunt pentru orice formă de guvernare pe care poporul rus ar considera potrivită pentru sine Susțin ca ei înșiși să-și rezolve dificultățile și să creeze orice guvern care să le îndeplinească cerințele În februarie , ziarul World, care era considerat purtător de cuvânt al grupului "neconciliabililor" din Senat, condus de B , și-a trimis corespondentul Lincoln Eyre la Moscova cu sarcina de a-l intervieva pe V I Lenin În cadrul interviului a fost discutată o gamă largă de probleme legate de stabilirea relațiilor diplomatice, comerciale și economice între Rusia Sovietică și Statele Unite El a fost unul dintre cei mai activi inițiatori și susținători ai acordării de asistență umanitară celor înfometați din Rusia sovietică, afirmând că achiziționarea a milioane de busheli de grâu pentru a oferi această asistență nu va avea niciun impact grav asupra pieței americane de grâu, care a însumat , miliarde de busheli în A condus campania pentru demisia lui B A Bakhmeteva, toate B încă listat în ca ambasador al Guvernului provizoriu al Rusiei în Statele Unite și l-a acuzat de abuz financiar al fondurilor de stat ale Rusiei În aprilie-mai , la inițiativa lui B , în presa americană a fost lansată o campanie de dezvăluire a atrocităților din Orientul Îndepărtat ale lui Ataman G Semenov, căruia i s-a permis intrarea în țară de către Departamentul de Stat al SUA Un susținător activ al stabilirii relațiilor diplomatice și al dezvoltării legăturilor comerciale și economice între SUA și URSS Conducerea Comisiei Senatului pentru Afaceri Externe (-), B , împreună cu senatorii J W Norris (George W Norris) și B K Wheeler (Burton K Wheeler) a inițiat introducerea mai multor rezoluții în Senat care cer recunoașterea URSS (, , ,) A colaborat strâns cu A S Gumberg, a cărui informație, care era favorabilă URSS, a folosit-o în discursurile sale oficiale și publice în sprijinul recunoașterii diplomatice a URSS și a dezvoltării relațiilor comerciale cu aceasta După prezentarea de către senatorul H K Lodge (Henry Cabot Lodge) la Senatul SUA (ianuarie) a documentelor care confirmă că Partidul Comunist conduce Rusia Sovietică și desfășoară activități de propagandă internațională prin canalele Cominternului, B a fost nevoit să se schimbe oarecum poziția sa, declarând: "Aparent, ne străduim pentru același lucru - să rezolvăm pretențiile, să stingem datorii și să oprim propaganda, dacă este cazul Nimeni nu cere recunoașterea guvernului rus fără a rezolva aceste probleme litigioase " Prima telegramă primită de Casa Albă în ziua semnării documentelor privind stabilirea relațiilor diplomatice dintre URSS și SUA (noiembrie) a fost o telegramă de la B către președintele F Roosevelt, în care scria: " Perioada de felicitări Ați făcut un pas minunat, important și curajos " BOROVIK Genrikh Aviezerovich (n), scriitor rus, dramaturg, publicist internațional, americanist Câștigător de două ori al Premiului de Stat al URSS și al mai multor premii internaționale și naționale în domeniul dramei, literaturii și jurnalismului S-a născut în Minsk Absolvent al MGIMO ( ) Din până în a lucrat în revista "Spark"; din până în - șef al biroului APN și Literaturnaya Gazeta din SUA corespondent special APN în SUA (-) Din până în - redactor-șef al revistei "Teatru" În - - Președinte al Comitetului Sovietic pentru Pace (Federația Păcii și Acordului) Din

până în - comentator politic la Compania de Televiziune și Radio de Stat, autor și gazdă a unor programe populare de televiziune: "Camera se uită la lume", "Poziție", etc În - - Adjunct al Poporului al URSS , Vicepreședinte al Comisiei Permanente a Sovietului Suprem al URSS pentru Afaceri Internaționale Din - redactor-șef al revistei Passport to the New World, președinte al companiei de televiziune VTV (din) Membru al sindicatelor de creație: scriitori (în - - secretar al Uniunii Scriitorilor), personalități de teatru, realizatori și jurnaliști Autor de lucrări de ficțiune și documentare, incl "One Year of Troubled Sun (American Chronicle)" ( ); "Povestea unei crime" ( ); roman-cronică "Prolog" ( ); piesa "Rebeliunea necunoscutului" ( ); "Trei minute de Martin Grow" ( ); "Interviu la Buenos Aires" ( ); "Fișierul Philby" ( ); scripturile ok de documentare și lungmetraje etc BORODIN Mihail Markovich (nume real Gruzenberg) (-), revoluționar sovietic și lider de partid Născut în Yanovichi, lângă Vitebsk De la începutul anilor , a participat la mișcarea revoluționară ca membru al partidului Bund Membru al RSDLP din În , după ce s-a întors de la Conferința social-democraților de la Stockholm, a fost arestat La sfârșitul aceluiași an, a fost expulzat din Rusia și a locuit ceva timp în Anglia În exil, s-a întâlnit IN SI Lenin, care l-a trimis în să participe la lucrările organizației bolșevice din Riga Curând B devine secretar al Comitetului de la Riga al PSRDS (b), a fost ales delegat și membru al prezidiului Conferinței Bolșevicilor din Tammerfoor și al Congresului IV al Partidului În - a locuit în Chicago, SUA, unde sub numele de familie Berg, împreună cu soția sa, a organizat o școală specială pentru emigranți politici A studiat la Universitatea din Valparaiso (Indiana) A participat activ la activitatea Partidului Socialist din SUA, a jucat un rol organizatoric și coordonator important în alocarea aripii sale stângi către Partidul Comunist din America; a menținut contacte cu conducerea bolșevică, care se afla în exil în Europa La începutul anului , împreună cu V Vorovsky, a fost expulzat din Statele Unite și s-a întors în Rusia, unde a devenit unul dintre cei mai de încredere reprezentanți ai aripii leniniste a RSDLP A îndeplinit misiuni speciale de importanță deosebită într-o serie de țări, atât personal, cât și prin intermediul cunoscuților săi În , a ajuns în Mexic cu sarcina de a promova transformarea Partidului Socialist Mexican într-unul comunist, pe care a finalizat-o cu succes până în noiembrie a acelui an Organizator și participant direct la transferul în Statele Unite a "Scrisorii către muncitorii americani" a lui Lenin cu ajutorul mai multor persoane, printre care celebrul poet american Carl Sandburg (Cari Sandburg) (-) ("Scrisoare către muncitorii americani" începe cu cuvintele lui Lenin care îl priveau pe B : "Tovarăși! Un bolșevic rus, care a participat la revoluția din și apoi a petrecut mulți ani în țara dumneavoastră, mi-a oferit să preiau livrarea scrisorii mele către tu ") În a intrat în serviciul diplomatic sovietic, iar mai târziu în acel an s-a mutat la Internaționala Comunistă, devenind unul dintre primii ei curieri în Statele Unite O poveste misterioasă este legată de numele lui B cu un lot mare de diamante în valoare de de milioane de dolari livrate ilegal în SUA pentru nevoile mișcării comuniste americane, a cărei soartă, începând din , a făcut obiectul a numeroase investigații atât în Rusia, cât și în străinătate și a devenit clar abia în , când diamantele au fost returnate Rusiei în anumite condiții de către guvernul irlandez La cel de-al treilea Congres al Komintern, a devenit secretar al uneia dintre principalele divizii administrative ale Comitetului Executiv al Comintern, departamentul de agitație și propagandă, iar în a fost numit

responsabil pentru ediția în limba engleză a revistei Komintern, The Communist Internaţional La începutul anilor , fiind trimis la Glasgow sub pseudonimul George Brown, a fost implicat în reorganizarea Partidului Comunist din Marea Britanie, a fost arestat și, după o ședere de luni în închisoare, a fost expulzat din țară În B a fost trimis de guvernul sovietic în China, unde a devenit consilier politic principal al Comitetului Executiv Central al Kuomintangului și prieten personal al lui Sun Yat-sen, iar mai târziu consilier al lui Chiang Kai-shek El a jucat un rol major în pregătirea revoluției chineze, câștigând porecla de "Richelieu Roșu" și "Împăratul Roșu al Chinei", dar a fost forțat în , sub amenințarea cu moartea, să părăsească de urgență China prin deșertul Gobi La întoarcerea sa din China, printr-o rezoluție a Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor, a fost numit membru al Biroului din Orientul Îndepărtat al Comitetului Executiv al Comintern, a lucrat ca director adjunct al TASS , din - redactor-șef al ziarului Moscow News (Moscow News), în - - redactor-șef al Sovinformburo A fost reprimat în și a murit într-unul din lagărele din Gulag BORODIN Nikolai Andreevici (-), om de știință rus și persoană publică Născut în Uralsk A absolvit Facultatea de Fizică și Matematică a Universității din Sankt Petersburg ( ) El a venit pentru prima dată în Statele Unite ca parte a unei delegații ruse pentru a participa la Expoziția Mondială de Artă și Industrială din de la Chicago, organizată în onoarea a de ani de la descoperirea Americii de către Columb În opera științifică a lui B prezintă invariabil teme americane A fost un propagandist activ pentru nevoia de a studia cultura americană și toate aspectele "industriei înfloritoare, vieții agricole și sociale" a Statelor Unite, dezvoltarea schimburilor științifice și culturale între cele două țări El a susținut implicarea pe scară largă a capitalului american în dezvoltarea Rusiei, în special în regiunile ei nedezvoltate Inițiator al creării Societății de Apropiere între Rusia și SUA ( ) A fost trimis în SUA de guvernul provizoriu în aprilie , ca parte a misiunii Bakhmetiev A participat activ la organizarea de asistență pentru prizonierii de război ruși, distribuită de Crucea Națională Roșie Americană și diferite organizații publice americane (Societatea Ruso-Americană pentru Colectarea Donațiilor Victimelor Războiului în Rusia (Societatea Ruso-Americană de Ajutorare a Războiului)), Societatea de Asistență a Prizonierilor de Război Ruși (Prietenii Americani ai Prizonierilor de Război Ruși), etc) La începutul lui septembrie s-a întors în Rusia La întoarcerea sa la Petrograd, el a susținut un raport pe tema "Relațiile ruso-americane în legătură cu situația actuală" la o reuniune a societății A fost ales membru al Adunării Constituante din armata cazacului Ural După octombrie , a intrat în mișcarea albă, a intrat în serviciul Ministerului Agriculturii din guvernul Omsk, amiralul A V Kolchak A predat la Institutul Agricol din Omsk A rămas în SUA în timpul unei călătorii de afaceri pentru a cumpăra utilaje și utilaje agricole (aprilie) A predat la Universitatea Populară Rusă din New York (de la sfârșitul anului), a lucrat la Muzeul de Artă și Știință din Brooklyn ( ), la Muzeul American de Științe Naturale (-) Profesor la Universitatea Harvard, membru al Asociației Oamenilor de Știință Ruso-Americani din SUA Autor al lucrării fundamentale "Armata cazacilor din Ural Descriere statistică" ( ); unică pentru lucrarea sa de timp "Statele Americii de Nord și Rusia" ( ); "Fundațiile economice ale agriculturii" ( ) BOTEZAT Georgy Alexandrovich (-), proiectant de aeronave Născut la Sankt Petersburg într-o familie nobilă de imigranți din Basarabia În a intrat în departamentul de mecanică al Institutului

Tehnologic Harkov; în - a studiat la Institutul Electrotehnic din Montefo (Belgia), unde a primit diploma de electrotehnică La întoarcerea sa în Rusia, în , și-a susținut diploma de inginer-tehnolog la Harkov, după care a studiat la Universitățile din Göttingen și Berlin În și-a continuat studiile la Sorbona, unde și-a susținut teza de doctorat ( ) pe tema "Studiul stabilității aeronavei" În s-a întors în Rusia și a început să predea la Institutul Politehnic din Sankt Petersburg, în timp ce își continua activitatea de cercetare în domeniul aerodinamicii A devenit unul dintre fondatorii așa-zisului Şcoala ştiinţifică de aviaţie din Petersburg A ținut adesea prelegeri despre teoria zborului și mecanică în diferite orașe din Rusia și din străinătate În timpul Primului Război Mondial, a fost angajat în lucrări științifice în domeniul balisticii, a devenit autorul unui număr de dezvoltări în scopuri militare, în special, teoria impulsurilor elicelor Prima aeronavă proiectată de B a fost construită în octombrie În mai a emigrat în Statele Unite, unde a devenit în scurt timp expert în cadrul Comitetului Consultativ Naţional pentru Aeronautică al SUA A ținut prelegeri la Institutul de Tehnologie din Massachusetts, Universitățile Columbia și Chicago În , a început să construiască primul elicopter american al Armatei SUA la Centrul de Cercetare Aviației Wright-Fill din Dayton, Ohio Cu toate acestea, elicopterul, testat cu succes în decembrie , nu a mai primit finanțare de la Departamentul de Război al SUA În , B și-a fondat propria companie, De Bothezat Impeller Company, care a început construcția de ventilatoare axiale de înaltă presiune, care au fost instalate pe armata americană D tribunale, iar mai târziu în clădiri industriale și rezidențiale Majoritatea angajaților companiei B erau emigranți din Rusia În , împreună cu un alt emigrant rus, pilotul și inginer B V Sergievsky, a fondat Air-Screw Research Syndicate , redenumit mai târziu Helicopter Corporation of America și a creat un elicopter experimental GB- , transformat în într-un nou model GB- Lucrări ulterioare B a întrerupt moartea BOCHKAREVA Maria Leontievna (-), ensign, comandantul "batalionului morții" de șoc feminin, cavaler Sf Gheorghe La sfârșitul anului , cu permisiunea personală a lui Nicolae al II-lea, a fost înscrisă ca soldat în batalionul de rezervă Tomsk, s-a remarcat în luptele de pe fronturile Primului Război Mondial și a câștigat un premiu de luptător După februarie , la propunerea președintelui Dumei de Stat M Rodzianko, a format o unitate de femei de luptă și a devenit comandantul acesteia Unitatea a fost formată din voluntari din rândul studenților Institutului Smolny pentru Fecioare Nobile și a altor instituții de învățământ pentru femei În octombrie B , împreună cu unitatea ei, a fost trimisă să apere Palatul de Iarnă Fără să tragă nici un foc, "batalionul morții" a fost împrăștiat de unitățile militare "proletare" care au pătruns pe teritoriul palatului B a mers în Statele Unite și, conform memoriilor sale, sa întâlnit cu secretarul de stat R Lansing și ministrul de război N Baker; iulie a fost acceptată de președintele W Wilson Potrivit lui B , Wilson a fost șocată până la lacrimi de povestea ei despre ceea ce se întâmplă în Rusia și de pledoariile ei pentru necesitatea intervenției împotriva bolșevicilor B s-a întors curând în Rusia Ea a condus detașamentul sanitar din armata amiralului A V Kolchak Viața lui B s-a încheiat tragic în mai , când a fost împușcată la Omsk de verdictul GubChK din Omsk În concluzia unui anchetator militar analfabet în cazul lui B , s-a remarcat, în special, că "după răsturnarea puterii lui Kerensky Bochkarev, fiind un dușman implacabil al puterii sovietice, fiind un susținător al politicii generalului Kornilov, a plecat în America, unde

a avut o întâlnire cu președintele american Wilson și apariția ei în America la San Francisco, s-a trezit împotriva maselor proletare americane ca o martiră pentru idealul dreptății, dar în realitate fiind prietenă cu imperialiștii " Louise Bryant (Bryant, Louise) (/ -), jurnalist american, soția lui John Reed (din), iar după moartea acestuia, William Bullitt (din ; divorțat în) Împreună cu J Reed, a fost martoră la evenimentele revoluționare din din Rusia, despre care a scris o serie de articole în revista americană din New York și cartea Six Red Months in Russia Un observator despre Rusia înainte și în timpul dictaturii proletare ( ) M-am întâlnit și am discutat cu V I Lenin În - a venit din nou la Moscova, s-a întâlnit din nou cu Lenin și alți lideri bolșevici, impresiile conversațiilor cu care a conturat în cartea Oglinzile Moscovei ( ) Un certificat eliberat de Lenin în ianuarie pe numele lui B a recomandat-o drept "o comunistă americană, văduva tovarășului John Reed", deși B nu era membru al Partidului Comunist la acea vreme, iar recomandarea lui Lenin se baza asupra activităților ei literare și sociale pro-comuniste A murit de alcoolism la Paris BRIGHTON BEACH (Brighton Beach), o parte rezidențială a cartierului Bronx din New York, pe malul Golfului Hudson (Hudson), în care s-au stabilit o parte semnificativă a emigranților din URSS care s-au mutat în SUA în anii - pentru rezidenta permanenta Cunoscut ca punctul central al unui nou val de emigrare și comunitățile evreiești și caucaziene cu infrastructura, serviciile și obiceiurile lor caracteristice, obiectul a numeroase glume și anecdote BROWDER Earl Russell (Browder, Earl Russell) (-), unul dintre liderii Partidului Comunist din Statele Unite La ani a devenit membru al Partidului Socialist A fost arestat în pentru propagandă împotriva războiului și condamnat la trei ani de închisoare Și-a ispășit pedeapsa de închisoare în noiembrie , iar în ianuarie a intrat în Partidul Comunist A jucat un rol decisiv în implicarea viitorului lider al CP SUA, U Z Plasament În - a fost secretar general al CP SUA; Din este membru al Prezidiului Comintern și colaborator permanent al revistei Communist International În și a candidat pentru funcția de președinte al Statelor Unite din partea Partidului Comunist din SUA Din până în , a vizitat URSS prin Comintern la fiecare doi ani În legătură cu dizolvarea Comintern-ului (mai), a decis (mai) să transforme CP SUA într-o organizație publică - o asociație politică comunistă, pentru care a fost declarat renegat, mai întâi de către Partidul Comunist al Sovietului Unirii, iar apoi de către mișcarea comunistă internațională CPUSA a fost reînființată și W Z Plasament În Caietele sale despre comunism, liderul comunist francez J Duclos a scris că B a prezentat conceptul de pace de clasă durabilă în Statele Unite, posibilitatea slăbirii luptei de clasă în lumea postbelică și stabilirea unei păci de clasă între munca salariata si capitalul Declarațiile lui B în favoarea "autodeterminării" Europei de Vest pe o bază democratică burgheză au fost supuse unor critici deosebite Mișcarea revizionistă pe care a fondat-o a fost numită Browderism după numele său În , B spunea într-un interviu că "Stalin avea nevoie de un război rece pentru a menține o tensiune internațională acută, singura modalitate prin care putea menține un astfel de regim în Rusia Stalin trebuia să înceapă o ceartă cu Statele Unite, principala țară capitalistă Și am fost sacrificat pentru asta " Potrivit lui Arthur M Schlesinger, Jr , ostracismul lui B a servit drept semnal pentru partidele comuniste din Occident cu privire la necesitatea de a se pregăti pentru noile realități ale politicii postbelice Autorul cărții Război sau reacție cu Rusia? ( ) Brownell-Butler Act din , vezi Evil-con on control of communist activities

BREZHNEV Leonid Ilici (-), om de stat sovietic și lider de partid Născut în orașul Kamenskoe (din - Dneprodzerzhinsk), Ucraina Absolvent al Institutului Metalurgic Dneprodzerjinsk ( ) Din - în munca sovietică și de partid În timpul celui de-al Doilea Război Mondial - în posturile politice ale armatei ca brigadier, apoi comisar al armatei și în grad de colonel, apoi general-maior După încheierea războiului și demobilizare - la munca de partid în Zaporojie, Dnepropetrovsk, Moldova, Kazahstan, Moscova Din - Secretar al Comitetului Central al PCUS, din - Prim-secretar al Comitetului Central al PCUS, din - Secretar General al Comitetului Central al PCUS În a fost ales președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al URSS B a avut trei întâlniri la nivel înalt cu președintele R Nixon în - , ceea ce a inaugurat o perioadă de detenție sau detenție În B a avut o întâlnire de lucru la Vladivostok cu președintele SUA J Ford, iar în la Viena cu președintele J Carter Semnarea lui B se referă la tratate și acorduri fundamentale sovieto-americane precum Fundamentele relațiilor dintre URSS și SUA ( ), Tratatul ABM ( ), SALT- ( ) și SALT- ( )), Acordul privind prevenirea războiului nuclear ( ), Tratatul privind limitarea testelor nucleare subterane ( ) și multe altele documente bilaterale În dezvoltarea relațiilor sovieto-americane B a văzut o modalitate de a întări prestigiul internațional al Uniunii Sovietice și prestigiul său personal în interiorul țării În același timp, el credea că dezvoltarea pozitivă a acestor relații este compatibilă cu acumularea puterii militare a URSS, precum și cu asistența sovietică din partea așa-zisului "mișcări de eliberare națională" Creșterea potențialului militar sovietic, precum și politica sovietică în "Lumea a treia" s-au numărat printre principalele motive ale prăbușirii destensiunii și a întoarcerii către confruntare în relațiile sovieto-americane Intrarea trupelor sovietice în Afganistan în decembrie , care a fost decisă de conducerea sovietică de vârf condusă de B , a dus la înghețarea cooperării sovieto-americane în multe domenii În anii următori, el nu s-a întâlnit cu liderii americani Premiat cu peste de comenzi și medalii ale URSS și ale altor țări, incl patru stele de aur ale eroului muncii socialiste, o stea de aur a eroului Uniunii Sovietice, Ordinul Victoriei, i e mai multe premii decât toți liderii URSS din întreaga istorie a țării, la un loc În numele lui B a semnat cărți: "Țara mică", "Renașterea" și "Țările fecioare", de fapt, neavând nicio legătură cu paternitatea sa BRESLAUER George William (Breslauer, George William) (n), politolog american, specialist în politica externă a URSS și a Rusiei Absolvent al Universității din Michigan, profesor la Universitatea din California (Berkeley), șef al Centrului de Studii Slave și Est-Europene Autor de cărți: Hrușciov și Brejnev ca lideri ( ); Strategia sovietică în Orientul Mijlociu ( ); Învățarea în politica externă a SUA și sovietică ( ) CONFERINȚA BRETTON WOODS (Bretton Woods Conférence), o conferință a Națiunilor Unite privind politica monetară și financiară, desfășurată la Bretton Woods (SUA) între și iunie Majoritatea membrilor coaliției anti-Hitler (prezidată de secretarul Trezoreriei SUA) G Morgenthau Jr) Obiectivul conferinței a fost de a promova reconstrucția postbelică, stabilizarea economică și dezvoltarea comerțului pentru a preveni noile crize economice mondiale Conferința a marcat începutul creării organizațiilor financiare internaționale - Fondul Monetar Internațional (FMI) și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (Banca Mondială, BIRD) FMI a fost chemat să eficientizeze relațiile valutare dintre țări prin eliminarea practicii devalorizării arbitrare a monedelor naționale pentru a obține avantaje comerciale unilaterale și alte discriminări în

acest domeniu (inclusiv prin furnizarea de rezerve valutare pentru menținerea cursurilor de schimb ale monedelor naționale)) Banca Mondială, finanțată de membrii FMI, urma să ofere împrumuturi și credite pe termen lung pentru programele majore de dezvoltare economică națională URSS a luat parte activ la negocierile privind crearea sistemului Bretton Woods și la lucrările conferinței în sine, a primit a treia cea mai mare cotă (după SUA și Marea Britanie) din fondul statutar al FMI (, miliarde de dolari) Cu toate acestea, nu a existat o unitate în conducerea sovietică în problema participării la sistemul Bretton Woods În cursul dezbaterilor interne pe această temă (sfârșitul anului - începutul anului), oponenții unei astfel de participări, în frunte cu președintele de atunci al Comisiei de Stat de Planificare, prim-vicepreședinte al Consiliului Comisarilor Poporului din URSS, N A Voznesensky, care se temea de consecințele negative ale fixării cursului de schimb al rublei față de monedele Occidentului pentru comerțul exterior al URSS și nu erau siguri de realitatea primirii de împrumuturi de către Uniunea Sovietică din Statele Unite și organizații din Bretton Woods Un alt argument important împotriva acestei participări a fost lipsa de voință a conducerii sovietice de a dezvălui o serie de indicatori cheie - făuritori ai stării rezervelor lor de aur, a sistemului monetar și financiar și a comerțului exterior și, în general, își deschid economia către cooperarea cu Occidentul La sfârșitul anului (la scurt timp după ce Voznesensky a fost numit șef al comisiei pentru participarea URSS la FMI și BM), Moscova a anunțat Washingtonul despre refuzul său de a semna acordurile de la Bretton Woods, iar în a eliminat această problemă din discuție În timpul Războiului Rece, URSS a continuat să ignore sistemul Bretton Woods, problema aderării care a fost pusă de Rusia după prăbușirea sistemului sovietic În - , Rusia a aderat la FMI și la Banca Mondială, ale căror împrumuturi au devenit de mare importanță pentru economia și finanțele sale BRINNER Yul (Yuli Borisovich) (Vgushieg, Yul) (sau -), actor de film american Născut în Sakhalin Și-a petrecut copilăria în China, unde a emigrat mama lui În s-a mutat la Paris împreună cu mama și sora sa, unde a lucrat ca cântăreț de cabaret și acrobat într-un circ În s-a mutat în SUA, unde a început să studieze actoria cu Mihail Cehov Debutul actoricesc B a avut loc în același an În anii următori, a jucat în teatrele din Broadway, în producții de teatru la televiziunea americană, iar din a jucat în filme de la Hollywood Primul său succes pe scena americană a venit atunci când a jucat rolul principal al Regelui Siamului în musicalul de Broadway The King and I ( ), care i-a adus un Premiu al Academiei ( ) A jucat în multe filme western de la Hollywood, binecunoscute în Rusia, jucând rolul unui cowboy A câștigat o popularitate deosebită în URSS după lansarea filmului "Magnificent Seven" (Magnificent Seven) ( ) A jucat rolul lui Dmitri Karamazov în filmul "Frații Karamazov" (Frații Karamazof) de F M Dostoievski ( ) și Taras Bulba în filmul cu același nume bazat pe N V Gogol ( ) După ce a fost diagnosticat cu cancer, a jucat într-un videoclip special anti-reclamă în care s-a opus publicității produselor din tutun și fumatului A murit în SUA BRODSKY Joseph Alexandrovich (-), poet, Premiul Nobel pentru Literatură ( ) La sfârșitul anilor a început să scrie poezie; publicat pentru prima dată în URSS în În , după un proces spectacol al lui, a fost condamnat la ani de închisoare sub acuzația de parazitism În a fost expulzat cu forța din URSS Stabilit în SUA, a predat literatura rusă la universitățile americane A publicat adesea articole, eseuri și poezii în SUA A obținut cetățenia americană în Reabilitat în Rusia în , la ani de la primirea Premiului Nobel Toate acuzațiile

împotriva lui au fost renunțate Cetățenia sovietică a fost restaurată în În , primele lucrări colectate ale lui B în volume au fost publicate la Moscova A fost înmormântat la New York, dar în iunie cenușa lui a fost transportată la Veneția și îngropată în cimitirul din San Michele BULGARIN Faddey Venediktovici (-), jurnalist și scriitor rus A studiat la Corpul de Cadeți din Sankt Petersburg; a participat la campaniile trupelor ruse din - Din a slujit în trupele lui Napoleon ca legionar polonez; după înfrângerea lui Napoleon, a fost amnistiat, iar în s-a mutat de la Varșovia la Sankt Petersburg Din a publicat cotidianul Severnaya pchela, un organ secret de anchetă politică A fost un participant frecvent la discuții aprinse și la întâlniri ale viitorilor decembriști în sediul biroului din Sankt Petersburg al Companiei Ruso-Americane, fiind în același timp și un informator al filialei III Romanul lui B "Ivan Vyzhigin" a devenit primul roman rusesc publicat în SUA ( ) alături de romanele "Yuri Miloslavsky" de M N Zagoskin ( ) și "Am-malat-bek" de A A Bestuzhev-Marlinsky ( ) BULLETIN OF THE ATOMIC Scientists (Buletin of the Atomic Scientists), revistă lunară socio-politică și științifică-industrie Fondată în Publicată la Chicago Editorul este Nuclear Science Education Foundation Tiraj - de mii de exemplare (din) Publică materiale dedicate problemelor vieții internaționale, politicii interne și externe a Statelor Unite și a altor țări ale lumii În anii de agravare a tensiunilor internaționale, el a pledat pentru încheierea de acorduri între părțile aflate în conflict, pentru stabilirea legăturilor economice și științifice între acestea În , a început să imprime pe copertă simbolul "ceasul catastrofei mondiale", reflectând gradul de intensitate al tensiunii internaționale, în primul rând ca urmare a stării relațiilor sovieto-americane Bullitt, William Christian (-), diplomat american, jurnalist, om politic În - s-a angajat în jurnalism, a călătorit prin Europa ca corespondent pentru diverse periodice și agenții de presă americane În serviciul diplomatic din decembrie Potrivit contemporanilor, se distingea prin ambiție și ambiție exorbitante, combinate cu observație și capacitatea de a lua decizii rapide, și era predispus la intrigi Aceste calități au atras atenția colonelului E House, care l-a luat cu el ca membru al delegației SUA la Conferința de pace de la Paris din - A părăsit Parisul pentru Rusia sovietică în martie , știind președintele american Woodrow Wilson (vezi misiunea Bullitt), dar fără autoritatea oficială de a negocia cu guvernul sovietic M-am întâlnit și am discutat cu V I Lenin, asupra căruia, se pare, a făcut o impresie favorabilă Principala concluzie la care a ajuns B a fost că "nici o pace reală nu se poate stabili în Europa și în întreaga lume până când pacea nu se va face cu revoluția" După eșecul misiunii sale în Rusia Sovietică, a demisionat (mai) A venit din nou la Moscova la sfârșitul anului - începutul anului și s-a întors în Statele Unite cu recomandarea de a stabili relații diplomatice cu Rusia sovietică Fiind de acord la început cu această recomandare și chiar numind-o pe B asistent special al Secretarului de Stat al SUA, proaspăt alesul președinte american W Harding a abandonat curând această idee În acești ani, B și-a câștigat reputația de "susținător al Kremlinului", a fost acuzat de neloialitate față de Statele Unite Această reputație a fost promovată prin căsătoria sa din cu văduva comunistului J Reid - Bryant Louise De ceva vreme a fost angajat în cercetări psihologice și a colaborat cu Freud, intenționând să scrie un portret psihologic al lui V Wilson Din inițiativa lui G Morgenthau, acesta a fost implicat în negocieri informale preliminare cu B E Skvirsky cu scopul de a suna atitudinea guvernului sovietic față

de posibila recunoaștere diplomatică a URSS de către Statele Unite În a venit la Moscova, creând viguros impresia că a venit în numele "viitorului președinte american Franklin Roosevelt", deși nu avea nicio autoritate oficială Ținând cont de experiența anterioară de comunicare cu B , oficialii sovietici nu s-au arătat interesați de șederea lui în țară de data aceasta După stabilirea relațiilor diplomatice dintre URSS și SUA, B a devenit primul ambasador al SUA în URSS cu rang de Asistent Special al Secretarului de Stat al SUA (-) El a atras tineri diplomați să lucreze la ambasadă, care au devenit ulterior experți americani de top în Uniunea Sovietică, care au obținut o înaltă recunoaștere în cariera lor diplomatică - Ch Bohlen, L Henderson, J Kennan și alții B ' Numirea a fost acceptată cu satisfacție de partea sovietică, mizând pe stabilirea unor relații speciale din SUA; Ziarul Izvestia nota: "William Bullitt avea dreptul să spună despre sine că a venit în țara noastră nu ca un străin, ci ca o persoană care și-a dovedit atitudinea prietenoasă față de popoarele Uniunii Sovietice" A fost primit excepțional de prietenos de I V Stalin, V M Molotov, K E Voroshilov, precum și M I Kalinin, care a promis asistența deplină a guvernului URSS în administrarea lui B în calitate de ambasador, inclusiv libera circulație în jurul URSS pe un avion privat, transferul unui teritoriu imens pe Dealurile Vrăbiilor (Lenin) din Moscova pentru construcția de o nouă clădire a ambasadei SUA, un curs special de schimb de dolari pentru ruble pentru ambasadele angajaților etc (teritoriul de pe Dealurile Lenin nu a fost alocat în legătură cu planurile de dezvoltare urbană a Moscovei în zonă și stabilirea unui mediu favorabil cursul de schimb valutar exclusiv pentru angajații Ambasadei SUA la Moscova a fost considerat nepotrivit Într-un plan informal, Litvinov a recomandat ambasadei să recurgă la serviciile monedei din Moscova "piață neagră", ceea ce a fost făcut de multă vreme de toate celelalte ambasade străine) Potrivit lui B , Stalin a promis că îl va primi "în orice zi și oră la prima cerere" Comentând întâlnirile lui B cu liderii sovietici înainte de numirea sa în postul de ambasador american în URSS, I V Stalin a vorbit despre el în felul următor într-o conversație cu corespondentul New York Times (New York Times) W Duranty la decembrie : "Bullitt mi-a făcut o impresie bună asupra mea și a camarazilor mei Nu l-am mai întâlnit până acum, dar am auzit multe despre el de la Lenin, căruia îi plăcea și el Ceea ce îmi place la el este că nu vorbește ca un diplomat obișnuit - este o persoană directă, spune ce crede A făcut o impresie foarte bună aici " De la începutul anului , relațiile lui B cu conducerea sovietică au început să se deterioreze considerabil, mai ales ca urmare a intensificării activităților internaționale ale Internaționalei Comuniste, iar poziția dură a ambasadorului în această problemă s-a reflectat în rapoartele sale către Washington În , el a insistat ca Roosevelt să declare în mod deschis metodele de pătrundere a comuniștilor americani în sindicatele americane, organizațiile de agricultori, tineri, religioase și negre și în mișcarea pentru pace În corespondență cu Departamentul de Stat și președintele Roosevelt, el și-a declarat gata să "deschidă focul asupra lui Litvinov", l-a numit pe Stalin "bandit caucazian" și a descris Uniunea Sovietică ca personificarea răului În , în memoriul său, el și-a exprimat convingerea că este imposibil să se mențină relații cu adevărat de prietenie cu URSS sau cu vreun lider comunist și a concluzionat: "Rusia a fost întotdeauna un stat polițienesc Este încă un stat polițienesc Puterea Kremlinului se bazează pe forța armatei, pe influența poliției secrete și pe pasiunea comuniștilor convinși " Până atunci, șederea

continuă a lui B ca ambasador al SUA în URSS devenise nedorită atât pentru Washington, cât și pentru Moscova În iunie a fost rechemat în Statele Unite, iar în august a fost numit ambasador în Franța În , el a susținut participarea Statelor Unite la al Doilea Război Mondial pentru a obține victoria asupra Germaniei naziste După intrarea trupelor germane în Franța, a plecat în Statele Unite, sperând să obțină postul de secretar de stat sau un alt post ministerial, dar mult timp a rămas fără muncă În anii de război, el a luat o poziție puternic antisovietică, cerând formarea unei noi alianțe pentru a proteja civilizația occidentală de amenințarea imperialismului sovietic În , a candidat fără succes pentru funcția de primar al Philadelphiei În pleacă în Europa ca corespondent la revista "Viața" (Viața); a continuat în rapoartele sale să justifice necesitatea combaterii amenințării comuniste Publicațiile B au avut un strigăt public vizibil în Statele Unite Autor al Misiunii Bullitt în Rusia ( ) MISIUNEA BULLIT , o misiune internațională în Rusia Sovietică întreprinsă la inițiativa colonelului E House și W Bullitt în martie cu acordul președintelui SUA W Wilson și cu cunoștințele primului ministru britanic D Lloyd George Propunerile elaborate de Bullitt și convenite cu consilierii lui Wilson și Lloyd George priveau posibilitățile și condițiile de încetare a ostilităților între grupurile politice și militare aflate în conflict din Rusia, i e încheierea Războiului Civil, care amenința să ducă la grave consecințe internaționale Cu toate acestea, Bullitt nu avea autoritatea oficială de a negocia cu liderii Rusiei sovietice Deși au fost de acord cu plecarea lui Bullitt în Rusia, liderii Statelor Unite și Marii Britanii nu au acordat o importanță serioasă acestei misiuni, mizând în primul rând pe primirea de informații operaționale de la Bullitt despre situația din țară și planurile guvernului sovietic Înainte de plecarea sa temporară de la Paris la Washington, Wilson i-a remarcat lui W Churchill, membru al delegației britanice, că delegații Conferinței de la Paris sunt interesați să obțină informații sigure despre Rusia, și nu să ajungă la o înțelegere cu V I Lenin Alegerea lui W Bullitt ca executor al propriului plan a fost făcută la recomandarea secretarului de stat american R Lansing și a colonelului House Misiunea a inclus și ofițerul american de informații militare, căpitanul W Pettit (WW Pettit) și secretarul-stenograf R Lynch (RE Lynch) Împreună cu ei, L Steffens, care nu făcea parte oficial din delegație, a plecat în Rusia Fără a menține relații oficiale cu liderii țărilor occidentale, guvernul sovietic a fost nevoit să se bazeze pe declarațiile personale ale lui Bullitt despre puterile sale, precum și pe rapoartele din presa occidentală despre caracterul oficial al misiunii "secrete" a lui Bullitt, care explica atitudinea serioasă la negocieri cu el și la nivelul înalt de primire care i-a fost acordat În timpul unei șederi de o săptămână (- martie) la Petrograd și Moscova, Bullitt a raportat la Washington "atitudinea favorabilă" a guvernului sovietic față de încetarea ostilităților pe teritoriul rus, sub rezerva anumitor garanții Ca urmare a întâlnirilor cu liderii sovietici, inclusiv V I Lenin și G V Chicherin, a fost întocmit "Proiectul de propunere de pace a țărilor aliate și asociate", care prevedea stabilirea unui armistițiu de două săptămâni, timp în care urmau să fie discutate și convenite condițiile de încetare a ostilităților, precum și ridicarea blocada economică și reluarea comerțului dintre Rusia sovietică și țările asociate Potrivit Bullitt, guvernul sovietic a fost chiar de acord ca toate guvernele aflate în război de pe teritoriul fostului Imperiu Rus să păstreze controlul asupra teritoriilor pe care le ocupau la momentul acordului, adică le-a recunoscut drept guverne de

facto Ca condiție, guvernul sovietic a înaintat cererea de retragere a trupelor străine de pe teritoriul Rusiei sovietice și încetarea ajutorului extern pentru forțele antisovietice Într-un raport către Wilson despre întâlnirile cu liderii sovietici, Bullitt a scris: "Lenin, Cicherin și majoritatea din Partidul Comunist insistă că principala sarcină a momentului este să salveze proletariatul Europei în general și proletariatul Rusiei în special foamete și susțin că revoluția va câștiga puțin din victoria asupra Europei dacă guvernul Statelor Unite va răspunde prin înfometarea Europei Prin urmare, ei susțin acorduri cu Statele Unite, chiar și cu prețul unui compromis cu privire la multe dintre principiile cele mai dragi lor" Concluziile și propunerile lui Bullitt nu l-au interesat pe Wilson, care era preocupat în primul rând de viitorul Ligii Națiunilor, problema reparațiilor germane și alte probleme care erau mai presante din punctul său de vedere Toate întrebările legate de B m și sovietic O Relațiile americane, președintele le-a predat colonelului House Interesul puterilor aliate în rezultatele B m a fost complet redusă la zero de speranțele apărute în rândul liderilor occidentali pentru succesul ofensivei Kolchak care începuse După primirea la Paris, care s-a dovedit a fi falsă, a capturarii Samarai de către Kolchak, s-a pus chiar și problema recunoașterii oficiale a guvernului său Acordurile ajunse în timpul negocierilor lui Bullitt cu liderii sovietici au fost complet ignorate, iar Bullitt însuși a fost dezavuat de Wilson și Lloyd George Răspunzând la întrebările unui corespondent al lui Chicago Daily News, pe octombrie , Lenin a remarcat că guvernul sovietic l- a acceptat pe domnul Bullitt" Nu s-a vorbit despre vreun acord încheiat cu liderii statelor occidentale BURLYUK David Davidovich (-), poet, pictor futurist rus Un prieten apropiat al lui V Mayakovsky, V Khlebnikov; era apropiat de V Kandinsky; fondator și patron al artei moderniste din Rusia, organizator de expoziții de artă A fost considerat una dintre cele mai strălucite personalități ale lumii artei moderniste din anii Născut la ferma Semirotovshchina din provincia Harkov într-o familie de descendenți ai cazacilor Zaporizhzhya A studiat la gimnaziile din Sumy, Tambov, Tver (-), apoi la Școala de Artă din Kazan ( ) și la Școala de Artă din Odesa (din) A eșuat să intre la Academia de Arte din Sankt Petersburg ( ), a studiat la München și Paris Din - un participant frecvent la expoziții în Rusia și în străinătate, compilator de colecții futuriste A fost recunoscut drept "părintele futurismului rus" A primit o diplomă de la Școala de Artă din Odesa ( ) și a intrat la Școala de Pictură din Moscova, dar în a fost expulzat împreună cu Maiakovski În , locuind în provincia Ufa, ca urmare a revoltei corpului cehoslovac, a ajuns în spatele liniei frontului În - a ținut prelegeri despre arta contemporană în Urali, Siberia, Orientul Îndepărtat, a ținut expoziții, a publicat colecții de poezii Din octombrie - în Japonia, unde a realizat aproximativ de picturi, și-a ilustrat colecția de poezii, a scris mai multe cărți despre Japonia Din - în SUA, din - cetățean american A ținut prelegeri în publicul de lucru, promovând experiența sovietică, a colaborat cu publicații comuniste și cu ziarul New Russian Word A fost membru al grupului literar Hammer and Sickle și al clubului John Reed El a considerat activitățile sale în străinătate ca un serviciu adus "fraților, muncitorilor și țăranilor mei din Marea mea Patrie Socialistă" În anii și a publicat mai multe culegeri de poezie și proză Compilator al cărții de referință "Artiștii ruși în America" ( ), autorul unui număr de cărți, incl "Secolele V : Rusia-America-URSS - Cu ocazia celei de-a cincizecea zile de naștere" ( ), poezii "Zece

octombrie" ( ), "Amar" ( ), memorii despre V Khlebnikov, P Filonov, V Kandinsky A realizat numeroase portrete, inclusiv N Roerich, V I Lenin, V Mayakovsky și picturi fantastice A participat la toate expozițiile importante de artă contemporană din SUA, Europa și Australia În , picturile lui B au fost expuse la Moscova, unde criticii au apreciat pozitiv temele operei sale artistice, dar l-au considerat o continuare a "tradițiilor burgheze" ale avangardei prerevoluționare Tablouri B achiziţionate de marile muzee din Statele Unite În și a vizitat URSS; aproximativ dintre picturile sale se află într-un număr de muzee din Rusia, inclusiv Galeria Tretiakov, Muzeul Rus, etc A murit în SUA BUKHARIN Nikolai Ivanovici (-), partid și om de stat sovietic Născut la Moscova A studiat la Facultatea de Drept economic pe care facultatea Universității din Moscova, dar nu a absolvit-o Arestat de mai multe ori pentru activități revoluționare; după o altă arestare în și eliberarea ulterioară, a emigrat din Rusia și a trăit în mai multe țări, inclusiv în Elveția, Polonia și Anglia A sosit în SUA la începutul lui noiembrie În timpul șederii sale în SUA, a colaborat cu ziarul socialiștilor radicali americani Novy Mir, aducând o contribuție semnificativă la transformarea acestuia într-un organ influent al propagandei socialiste de stânga Înainte de a veni în SUA, L Trotsky era considerat cel mai productiv autor al ziarului Primul articol al lui B în ziarul Novy Mir a apărut pe noiembrie În numărul ziarului din ianuarie , B a fost anunțat că va fi secretarul executiv al redacției A luat parte activ la elaborarea planurilor pentru crearea Partidului Comunist din Statele Unite, fiind pe tot parcursul șederii sale în Statele Unite una dintre acele puține persoane (împreună cu Troțki) în mâinile cărora a fost viitorul Partidului Socialist și întreaga mișcare de stânga americană În memoriile socialistului american Ludwig Lore și ale socialistului japonez Sen Katayama, în special, se face referire la o întâlnire a socialiștilor de stânga americani și a emigranților ruși (L Trotsky, B , V Volodarsky, G Chudnovsky, A Kollontai) să discute "programul de acţiune al socialiştilor de stânga cu scopul de a organiza forţele radicale ale mişcării socialiste americane" În multe aspecte ale acestei probleme, el a luat o poziție opusă celei a lui Troțki, ceea ce a dus adesea la diferențele lor politice și ideologice serioase și chiar la lupta totală pentru controlul mișcării de stânga din Statele Unite B a insistat asupra ieșirii aripii de stânga din Partidul Socialist și formarea propriului său partid, în timp ce Troțki a insistat asupra menținerii unității organizaționale cu Partidul Socialist, dar crearea, în același timp, a unui organ de stânga independent care să reflecte opiniile lui Cu privire la această întrebare, părerile lui Troțki au prevalat A părăsit SUA pentru Rusia în aprilie împușcat în BUSH, George Herbert Walker (n) Al -lea președinte al Statelor Unite (-) Născut în Milton (buc Massachusetts) A participat la al Doilea Război Mondial ca pilot naval Are decorații militare americane A absolvit Universitatea Yale ( ), după care până în s-a angajat în activități antreprenoriale în domeniul dezvoltării și producției de petrol În - - congresman; - - Reprezentant SUA la ONU; - - Președinte al Comitetului Național al Partidului Republican; - - director al CIA; - - Șef al Biroului de Comunicații al SUA din China; - - Vicepreședinte al Statelor Unite în administrația lui Ronald Reagan Anii președinției lui B sunt asociați cu stabilitatea relativă a relațiilor sovieto-americane și cu sfârșitul perioadei Războiului Rece În timpul mandatului de ani a lui B în calitate de Președinte al Statelor Unite, s-au ținut întâlniri la cel mai înalt nivel cu liderii URSS și ai Rusiei - M S Gorbaciov și B N Eltsin (vezi Summituri) La

iulie , împreună cu Gorbaciov, a semnat Tratatul dintre URSS și SUA privind reducerea și limitarea armelor strategice ofensive (START-) În timpul primei întâlniri B cu Elțin din februarie , ambele părți au anunțat că nu se mai consideră potenţiali adversari Ca urmare a încheierii unui acord în iunie privind reducerea cu / a armelor strategice ale Rusiei și Statelor Unite până în , în ianuarie , a fost semnat la Moscova Tratatul START- Buchanan, James (-), al -lea președinte al Statelor Unite (-) Născut în Cove Gap (buc Pennsylvania) Trimisul SUA în Rusia (-) Participant activ la negocierile privind încheierea Tratatului ruso-american de comerț și navigație în Senatorul SUA (-) secretar de stat al SUA (-) După mai multe încercări nereușite de a lupta pentru președinție, a demisionat Trimisul SUA în Marea Britanie (-) În a participat la alegerile prezidențiale și a câștigat Spre deosebire de câțiva dintre predecesorii săi în calitate de președinte al Statelor Unite (Taylor, M Fillmore, F Pierce) și, se pare, ca rezultat al experienței sale anterioare de a trata cu Rusia, el a acordat mult mai multă atenție statului SUA -Relațiile cu Rusia În primul său mesaj anual către Congresul SUA din decembrie , el i-a descris ca fiind în mod tradițional "cei mai prietenoși" "Actualul împărat, ca și predecesorii săi, a arătat întotdeauna bunăvoință față de țara noastră la fiecare ocazie care li s-a prezentat, iar prietenia lor a fost întotdeauna foarte apreciată de guvernul și poporul Statelor Unite", a subliniat B Dorința de a menține relațiile de prietenie cu Rusia nu este împiedicată B să acorde o atenție deosebită întăririi poziției economice a Statelor Unite în Oceanul Pacific și dezvoltării comerțului cu China și Japonia, întrucât "istoria mondială arată că statul care a stăpânit comerțul cu Asia de Est a devenit invariabil bogat și puternic Poziția geografică specială a Californiei și a posesiunilor noastre din Pacific deschide calea pentru capitalul american și antreprenoriatul către această regiune care promite potențiale beneficii Declarațiile despre relațiile de prietenie dintre Statele Unite și Rusia au fost repetate în mod regulat în toate mesajele prezidențiale anuale ulterioare, iar în ultimul mesaj către Congresul SUA din decembrie B spunea: "Relațiile noastre cu Imperiul Rus sunt limita dorințelor noastre " BYUKAR Annabella (Bucar, Annabelle) (n ?), angajată a Ambasadei SUA la Moscova (-) Născut lângă Pittsburgh (pc Pennsylvania) într-o familie de emigranți Absolvent al Universității din Pittsburgh A lucrat în firme comerciale private din SUA În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, ea a devenit ofițer de informații pentru US Air Force și mai târziu a lucrat pentru US Office of Strategic Services (OSS) și Departamentul de Stat al SUA După încheierea războiului, a fost trimisă să lucreze ca angajată a filialei US Information Service (USIS) la Ambasada Americană la Moscova După ce s-a îndrăgostit de solistul Teatrului de Operetă din Moscova Lapshin, a cerut azil politic și a rămas în URSS, unde s-a căsătorit cu această cântăreață și a născut un fiu În numele ei, serviciile secrete ale URSS au pregătit cartea "Adevărul despre diplomații americani" ( ), care conținea dezvăluiri ale colegilor ei - angajați ai ambasadei ca ofițeri de informații americani și inamici înflăcărați ai guvernului sovietic, "făcând totul în puterea de a provoca o catastrofă mondială" Printre "monopoliștii în afacerile sovieto-americane" pe care i-a "demascat" din "clica antisovietică" a Departamentului de Stat al SUA se numără Ch Bohlen, L Henderson, J F Kennan, L Thompson, J Davis, E Page (E Page) și alții, în mâinile cărora, așa cum se spune în carte, soarta relațiilor sovieto-americane era în întregime în mâinile lor Uniunea

Sovietică a fost caracterizată ca o țară care a perturbat "lucrarea lor de sabotaj împotriva lumii, împotriva aspirațiilor popoarelor pentru o viață mai bună și mai fericită" și ca împiedicând "bogații americani să câștige dominația lumii" Cartea B a fost una dintre primele publicații ale izbucnirii Războiului Rece Timp de mulți ani, ea a lucrat ca crainic pentru Redacția Principală a Radiodifuziunii din SUA și Anglia al Radio Moscovei sub numele Lapshi-na-Bukar Filmul "Adio America" de A Dovzhenko este dedicat istoriei lui B , în care au jucat actori sovietici celebri, inclusiv Lilia și Nikolai Gritsenko, Yuri Lyubimov și alții De la sfârșitul anilor , el călătorește adesea în Statele Unite Bialer Severin (Bialer, Seweryn) (n), politolog american, Kremlinolog Născut la Berlin Membru al mișcării partizane din Polonia în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a lucrat ulterior în Secretariatul Comitetului Central al PUWP El are premii guvernamentale sovietice de luptă A absolvit Academia de Științe Politice ( ) și Institutul de Științe Sociale ( ) din Varșovia În a primit un doctorat în economie și a emigrat în Statele Unite în același an A absolvit Universitatea Columbia ( ) A predat la Universitatea Columbia în și a devenit profesor la Universitatea Columbia în Autor al cărților: Stalin and His Generais ( ); Urmașii lui Stalin Conducere, stabilitate și schimbare în Uniunea Sovietică ( ); Conținutul intern al politicii externe sovietice ( ); Paradoxul sovietic ( ); Relațiile sovieto-americane după războiul rece ( ) (coeditor) VAVILOV Nikolai Ivanovici (-), genetician, biolog, botanist sovietic Unul dintre organizatorii și liderii științei biologice și agricole sovietice Membru titular al Academiei de Științe a URSS ( ), președinte al Academiei de Științe Agricole din întreaga Uniune IN SI Lenin (VASKHNIL) (-) În mai V a luat parte la lucrările Congresului Internaţional pentru Agricultură, desfăşurat în Statele Unite Discursurile sale la congres au făcut o impresie uriașă asupra participanților și publicului larg american "Dacă toți rușii sunt ca Vavilov, ar trebui să fim prieteni cu Rusia", scriau ziarele americane în acele zile Pe parcursul celor luni de ședere în Statele Unite, V a avut ocazia să viziteze numeroase stații de reproducere și să se familiarizeze cu oameni de știință și crescători americani; a reușit să achiziționeze loturi mici de semințe de elită pentru a continua munca de reproducere în Rusia, precum și loturi mari de semințe de soi pentru însămânțare în regiunea Volga afectată de secetă V a fondat în Statele Unite o filială a Departamentului de Botanică Aplicată, pe care l-a condus la Petrograd, și l-a pus în fruntea crescătorului și botanistului său D N Borodin, care a emigrat în SUA cu mult înainte de În cei ani de existență a acestui departament, D N Borodin a cumpărat și a trimis la Petrograd un număr mare de semințe care au fost de interes pentru oamenii de știință sovietici În V conducea Laboratorul de Genetică al Academiei de Științe a URSS, care în a fost reorganizat în Institutul de Genetică al Academiei de Științe a URSS A fost conducătorul a numeroase expediții botanice și agronomice, inclusiv în SUA (în , -) În timpul unei vizite în Statele Unite, în septembrie , a făcut o călătorie de studiu la o plantație de cauciuc fondată în California de celebrul inventator american Thomas Edison, care l-a însoțit personal pe oaspetele din URSS V a fost inițiatorul și organizatorul multor forumuri internaționale de geneticieni, a întreținut contacte științifice și personale strânse cu geneticienii americani De-a lungul vieții și-a demonstrat convingerea că "oamenii cu "genele decenței" ar trebui să lucreze în știință" În a fost ales vicepreședinte al celui de-al VI-lea Congres Internațional al Geneticienilor, desfășurat la Ithaca, SUA Autor al unui număr de

descoperiri importante în domeniul geneticii Membru și membru de onoare al multor academii și societăți străine, incl Societatea Americană de Botanică Arestat în , a murit în arest VALENTINOV Nikolai (nume real, patronimic și prenume Nikolai Vladislavovich Volsky) (-), jurnalist, istoric La începutul secolului, membru al RSDLP, mai întâi ca bolșevic, apoi ca menșevic Înainte de Primul Război Mondial, eram în exil, eram aproape de V I Lenin După octombrie s-a întors în Rusia Emigrat în Publicat în multe periodice din Occident A scris cărți despre Lenin pe baza experiențelor sale personale CJ Despre chatleny din comunicarea cu liderul; este considerat unul dintre cei mai profundi cercetători ai perioadei timpurii a bolșevismului A locuit în Franța, apoi în SUA, unde a murit VAN BUREN (Buren) Martin (Buren, Martin Van) (-), al - lea președinte al Statelor Unite (-) În primul său mesaj către Congresul SUA (decembrie), el a declarat: "Sentimentele de bunăvoință care există între Rusia și Statele Unite vor continua să fie susținute de ambele țări Trimisul nostru, recent acreditat la Curte, a fost primit cu sinceritate, cordialitate și o dovadă de respect pentru țara sa, ceea ce nu ne lasă niciun motiv să ne îndoim că relațiile de prietenie și bunăvoință, care au existat întotdeauna între țările noastre de mult timp , va fi continuat și Mai departe Ne așteptăm cu încredere ca negocierile dintre noi pe o serie de probleme să fie finalizate în viitorul apropiat, spre satisfacția reciprocă " Cu toate acestea, deja în următorul său mesaj anual (decembrie), președintele a informat legiuitorii despre dificultățile apărute între Statele Unite și Rusia în legătură cu refuzul guvernului rus de a prelungi valabilitatea articolului al Ruso-Americanului Convenția privind comerțul, navigația și pescuitul (aprilie), privind comerțul american cu indienii pe teritoriul Americii ruse Președintele a insistat asupra dreptului Statelor Unite de a face comerț cu populația locală pe toată coasta de nord-vest a Americii de Nord În cei ani rămași ai mandatului său ca președinte al Statelor Unite, el a caracterizat relațiile dintre SUA și Rusia ca fiind armonioase și prietenoase VANDERLIP Washington B (Vanderlip, Washington V) (-?), inginer american, aventurier La sfârșitul anilor , a fost trimis de o companie minieră engleză în Kamchatka și Siberia de Nord pentru a explora perspectivele exploatării aurului Poate că a venit din nou în Kamchatka în Pe baza rezultatelor căutării sale, a scris în colaborare cu H B Cartea Halbert (HBHalbert) În căutarea Klondikului Siberian ( ) În , V s-a adresat (probabil în numele unui grup de oameni de afaceri de pe Coasta de Vest a Statelor Unite) cu o scrisoare guvernului Rusiei Sovietice, în care scria că speră într-o victorie la viitoarele alegeri prezidențiale ale candidatul Partidului Republican U G Harding și că "politica noastră (adică noua administrație republicană - Auth) nu va repeta prostiile care au implicat America în treburile europene, ne vom ocupa de propriile interese Interesele noastre americane ne aduc în conflict cu Japonia, vom fi în război cu Japonia Pentru a lupta, trebuie să avem petrol în mâini, fără petrol nu putem duce un război modern Nu numai că trebuie să avem petrol, dar trebuie luate măsuri pentru a împiedica inamicul să aibă petrol Japonia se află într-o poziție proastă în acest sens Lângă Kamchatka există un fel de golf (am uitat numele lui) unde sunt surse de petrol, iar japonezii vrem să nu aibă acest ulei Dacă ne vindeți acest pământ, vă garantez că oamenii noștri vor fi atât de entuziasmați încât vă vom recunoaște imediat guvernul Dacă nu vinzi, ci dai doar concesii, nu pot spune că am refuzat să luăm în considerare acest proiect, dar nu pot promite un asemenea entuziasm care să garanteze recunoașterea guvernului sovietic Pe această scrisoare V I

Lenin a scris o rezoluție privind necesitatea unei acțiuni "rapide" în legătură cu propunerile conținute în ea În , V a venit în Rusia și, se pare, ținând cont de interesul lui Lenin pentru el, a fost prezentat publicului rus ca un mare industriaș și bancher american (ceea ce nu a fost niciodată), primit cu toate onorurile și plasat într-un stat conac Presa americană a scris apoi că V locuiește în casa lui Lenin și a devenit "dictatorul Rusiei în comerț și economie în domeniul științei, înlocuindu-l pe Lenin Ca urmare a negocierilor lui V cu guvernul Rusiei Sovietice, a fost pregătit un proiect de acord privind acordarea unei concesii americanilor, deși, la cererea urgentă a lui V , faptul pregătirii sale urma să rămână secret până la data lui Harding victorie în alegeri, pentru a nu compromite legăturile sale cu comuniștii La rândul său, V a promis guvernului sovietic să organizeze împrumuturi americane în valoare de miliard de dolari pentru a plăti achizițiile RSFSR în SUA, ceea ce a făcut o impresie puternică asupra liderilor sovietici Guvernul sovietic a luat chiar în considerare problema transferului lui V a drepturilor agentului său financiar în America Informațiile despre încheierea acordului au pătruns însă în presa americană, iar Harding a emis o infirmare, afirmând că V nu are autoritate de la el să negocieze și a acționat în nume propriu, mai ales că el, Harding, nu recunoaște nicio relație cu guvernul sovietic Până la sfârșitul anului , încrederea guvernului sovietic în V a fost zdruncinată după ce acesta a încercat să revinde britanicilor acordul de concesiune convenit La recomandarea lui G V Chicherin, guvernul sovietic nu a fost de acord cu această înțelegere, iar V a fost numit un "grunder" care "dorește să obțină un contract pentru a-l vinde mai profitabil" În octombrie F E Dzerjinski i-a mărturisit lui L B Kamenev, într-o notă secretă, că informațiile sovietice "nu au funcționat bine" și "l-au înșelat pe Vanderlip" De la mijlocul anilor , soarta lui este necunoscută VASILYEV Alexander Alexandrovici (-), istoric bizantin Născut în Sankt Petersburg Profesor al Universității din Petrograd și al Institutului Pedagogic În a emigrat în Statele Unite, unde a devenit profesor la Universitatea din Wisconsin Autorul în două volume Istoria Bizanțului Considerată una dintre cele mai mari autorități din lume în domeniul Bizantologiei A murit în SUA VASILYEV Vladimir Sergeevich (n), om de știință-american rus, doctor în economie ( ), membru corespondent al Academiei Internaționale de Informatizare ( ) Specialist în sistemul financiar federal al SUA Născut la Washington (SUA) Absolvent al MGIMO ( ) Din - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Autor al cărților: "Bugetul federal și sectoarele sărace din SUA" ( ); SUA: buget federal și priorități naționale ( ); "Revoluția fiscală a anilor în SUA: de la deficitele record la soldul bugetar" ( ); "SUA: La începutul secolului" ( ) (coautor) WASHINGTON SUMMIT între NA Hruşciov şi D Eisenhower a avut loc în perioada - septembrie la Washington şi Camp David (Maryland) în timpul şederii lui Hruşciov în SUA, într-o vizită oficială din - septembrie Raport despre prima vizită oficială a unui lider sovietic în SUA și o vizită de întoarcere programată anterior a președintelui american în URSS în toamna acelui an a fost publicată pe august Cu zile înainte de vizită, URSS a aterizat cu succes o navă spațială pe Lună, ceea ce a produs efectul de propagandă dorit asupra cercurilor politice americane și a publicului Tema principală a discuțiilor a fost "Întrebarea Berlinului" Au mai fost ridicate probleme legate de dezarmare, interzicerea testelor de arme nucleare, probleme de comerț și credit, dar nu s-a ajuns la un acord specific cu privire la niciuna dintre problemele discutate N S Hrușciov a făcut însă concesii cu

privire la "chestiunea de la Berlin" în schimbul acordului lui Eisenhower de a participa la summitul de la Paris din și de a vizita O Moscova S-a ajuns, de asemenea, la un acord asupra plății Statelor Unite a datoriei URSS sub Lend-Lease, sub rezerva acordării Uniunii Sovietice a statutului de națiune cea mai favorizată în comerțul cu Statele Unite și alocării unui împrumut de către SUA Banca de export-import către Uniunea Sovietică N S Hrușciov l-a asigurat pe Eisenhower că negocierile pe această temă vor continua în Acordurile ajunse în timpul întâlnirii au rămas în istorie ca Acordurile de la Camp David, marcând începutul așa-ziselor "spiritul Camp David", care a personificat disponibilitatea ambelor țări de a normaliza relațiile și de a elimina motivele de neîncredere reciprocă "Spiritul lui Camp David" a fost puternic criticat de instituția politicii externe de la Washington și a fost considerat extrem de periculos pentru interesele naționale ale SUA "Spiritul de la Camp David" a fost pus capăt de incidentul U- (vezi incidentul U-) și de perturbarea ulterioară a Summit-ului de la Paris din Adunarea Națiunilor Unite cu o propunere de dezarmare generală și completă și de asemenea, a făcut scurte călătorii în Los Angeles și San Francisco WASHINGTON SUMMIT între L I Brejnev și R Nixon au avut loc în perioada - iunie la Washington și San Clemente (California) În timpul vizitei de întoarcere a liderului sovietic în Statele Unite în , care a urmat vizitei lui Nixon la Moscova în , au fost semnate acorduri și protocoale, inclusiv Acordul privind prevenirea războiului nuclear și Principiile de bază ale negocierilor privind limitarea ulterioară of Strategic Ofensive Arms " un acord prin care ambele părți vor depune toate eforturile pentru a se asigura că până la sfârșitul anului este semnat un acord privind armele strategice ofensive Printre alte documente bilaterale semnate au fost: Acordul de cooperare în domeniul cercetării Oceanului Mondial, Acordul de cooperare științifică și tehnică în domeniul utilizării pașnice a energiei atomice, Acordul de cooperare în domeniul transporturilor WASHINGTON SUMMIT între M S Gorbaciov și R Reagan au avut loc în perioada - decembrie la Washington A fost rezultatul a peste ani de negocieri intense și complexe privind eliminarea rachetelor cu rază medie și mai scurtă Întâlnirea dintre liderii sovietici și americani a fost precedată de demisiile secretarului american al Apărării C Weinberger (Cas-par Wineberger) și a asistentului său R Pearl (Richard Pearl), care au fost considerați oponenți ai ajungerii la un acord în această problemă În cadrul întâlnirii a fost semnat un Tratat între URSS și SUA privind eliminarea rachetelor cu rază intermediară și cu rază mai scurtă de acțiune, precum și un memorandum și protocoale privind procedurile care reglementează eliminarea acestor rachete și inspecțiile în legătură cu acest tratat S-au înregistrat progrese și în problema încheierii unui acord privind reducerea armelor strategice ofensive Ținând cont de atmosfera tensionată de la negocieri, care a fost rezultatul acuzațiilor reciproce și al încercărilor de a exercita presiuni, M S Gorbaciov a concluzionat că este "prea devreme să vorbim despre o schimbare radicală în relațiile noastre" WASHINGTON SUMMIT între M S Gorbaciov și George W Bush au avut loc în perioada mai- iunie la Washington În cadrul întâlnirii, Acordul privind distrugerea și neproducția de arme chimice și măsurile de promovare a Convenției multilaterale privind interzicerea armelor chimice arme chimice, precum și alte acorduri: Acordul privind relațiile comerciale dintre URSS și SUA, Acordul pe termen lung privind furnizarea de cereale, Acordul privind comunicațiile aeriene, Acordul privind anumite aspecte ale navigației maritime, Acordul pe linia de delimitare a spațiilor

maritime, Acordul de cooperare științifică și tehnică în utilizarea pașnică a energiei atomice, Acordul de Cooperare în Explorarea Oceanului Mondial, Acordul privind extinderea schimburilor de studenți ai instituțiilor de învățământ superior, Acordul de cooperare și asistență reciprocă între serviciile vamale ale URSS și SUA și Acordul privind înființarea centrelor culturale și de informare ale URSS și SUA S-a ajuns și la un acord privind crearea unui parc internațional sovieto-american în zona strâmtorii Bering Au fost adoptate declarații comune privind cooperarea sovieto-americană în diverse domenii, inclusiv protecția mediului, conservarea resurselor de pește din Marea Bering și crearea unui reactor experimental termonuclear internațional V v , care a avut loc după întâlnirea acelorași lideri care a precedat-o în decembrie la bordul navelor sovietice și americane în largul coastei de cca Malta (numită "summit-ul rău de mare" din cauza mării agitate din zona în care se aflau navele), a dat comunității internaționale motive să vorbească despre înțelegerea tot mai mare dintre cele două mari puteri V v a pus bazele sprijinului Uniunii Sovietice pentru acțiunea SUA împotriva Irakului în timpul conflictului militar din Golful Persic Summitul de la WASHINGTON dintre președintele SUA George W Bush și președintele rus B N Elțîn a avut loc în perioada - iunie S-a ajuns la un acord-cadru privind reducerea până în a arsenalului nuclear al ambelor state la - de focoase nucleare Acordul la care sa ajuns oferă un avantaj nuclear al SUA față de Rusia prin eliminarea tuturor armelor nucleare terestre rusești, permițând în același timp SUA să păstreze % din ICBM-urile sale DECLARAȚIA WASHINGTON DIN (DECLARAȚIA NAȚIUNILOR UNITE), un document internațional care proclamă crearea unei coaliții anti-Hitler Proiectul de declarație a fost pregătit în timpul unei întâlniri între președintele SUA F Roosevelt și prim-ministrul britanic W Churchill la Washington în decembrie A fost semnat de de state (inclusiv URSS) și publicat la ianuarie Guvernele țările care au semnat declarația, "fiind convinse că o victorie completă asupra dușmanilor lor comuni este vitală pentru apărarea vieții, libertății, independenței și libertății religioase și pentru apărarea drepturilor omului și a justiției atât pe propriul lor teritoriu, cât și pe teritoriul alte țări, s-au angajat să folosească toate resursele militare și economice disponibile împotriva "acelor membri ai Triplei Alianțe și aliaților lor" cu care sunt în război Declarația a fost declarată deschisă spre semnare de către toate statele care au acordat sau au fost în măsură să acorde asistență luptei pentru victoria asupra hitlerismului WASHINGTON CONFERENCE - , conferință internațională A avut loc în noiembrie - februarie la Washington cu participarea a țări - SUA, Marea Britanie, China, Japonia, Franța, Italia, Țările de Jos, Belgia și Portugalia Principalul obiectiv declarat al conferinței a fost încheierea cursei înarmărilor, deși guvernul SUA a avut în vedere în primul rând să împiedice întărirea poziției Japoniei în Pacific regiune Rusia sovietică nu a primit o invitație, în legătură cu care a protestat de două ori față de discuția de la conferința despre problema Căii Ferate de Est Chineze (CER), referitoare la "exclusiv China și Rusia" În decembrie , o delegație din Republica Orientului Îndepărtat a sosit la Washington, dar nu a fost admisă la lucrările conferinței Conferința a stabilit echilibrul de putere în Orientul Îndepărtat Tratatul cu patru puteri încheiat în urma conferinței (SUA, Marea Britanie, Franța și Italia) prevedea apărarea comună de către aceste țări a drepturilor lor teritoriale în Oceanul Pacific WASHINGTON CONFERENCES - , conferințe internaționale cu participarea președintelui SUA F Roosevelt și a prim-

ministrului britanic W Churchill În timpul primei conferințe (denumită în cod "Arcadia" (Arcadia), desfășurată în perioada decembrie - ianuarie , părțile au convenit să acorde prioritate teatrului de operațiuni atlantic împotriva Germaniei și a aliaților săi și, de asemenea, au convenit asupra textului Declarația de la Washington (Declarația Națiunilor Unite) La cea de-a doua conferință (- iunie), pe lângă problemele intensificării și dezvoltării predominant a producției militare, comerțului, precum și acordarea de asistență Chinei, au apărut problemele s-a discutat despre necesitatea deturnării unei părți a trupelor germane de pe frontul sovieto-german și declanșarea ostilităților trupelor aliate anglo-americane în America de Nord Africa Tema principală a celei de-a treia conferințe, desfășurată în perioada - mai (denumită de cod) "Trident" (Trident), a fost planuri pentru continuarea operațiunilor militare ale trupelor anglo-americane în Italia și debarcarea în Sicilia (numit de cod "Eskimo" (Eskimo) cu scopul de a accelera retragerea Italiei din război, intensificarea bombardarea aviației aliate a Germaniei (pentru a "distruge industria inamicului, a anula puterea avioanelor de luptă germane și a submina moralul populației civile din Germania"), extinderea ostilităților în Oceanul Pacific, precum și problema deschiderii un al doilea front în Europa, pentru care s-a decis reluarea concentrării forțelor terestre aliate în Anglia (după Roosevelt, "conform planurilor actuale în Insulele Britanice în primăvara anului , un număr suficient de mare de oameni și materiale; ar trebui să fie concentrat pentru a permite o invazie cuprinzătoare a continentului să fie întreprinsă în acest timp") I V a fost informat despre rezultatele negocierilor Stalin, care, după ce i-a mulțumit lui Roosevelt pentru că l-a informat cu privire la deciziile luate, a atras atenția pe un ton destul de dur asupra faptului că acestea contrazic deciziile anterioare privind deschiderea unui al doilea front în Europa de Vest în august-septembrie Decizia de amânare deschiderea unui al doilea front până în primăvara anului , potrivit lui Stalin, "creează dificultăți excepționale pentru Uniunea Sovietică, care de doi ani poartă război cu principalele forțe ale Germaniei și cu sateliții săi, cu toate eforturile sale forțe și lasă armata sovietică luptând nu numai pentru țara sa, ci și pentru aliații săi, propriile forțe, aproape în luptă unică cu un inamic încă foarte puternic și periculos Stalin a subliniat că decizia aliaților, adoptată, de altfel, fără participarea URSS și fără încercarea de a discuta în comun această problemă cea mai importantă, "ar face o impresie grea și negativă în Uniunea Sovietică - în rândul poporului și în armată " Guvernul sovietic, a declarat Stalin, nu găsește posibil să se alăture unei astfel de decizii, care amenință cu consecințe grave pentru continuarea războiului, și "nu se poate împăca cu o asemenea desconsiderare a intereselor fundamentale ale Uniunii Sovietice într-un război împotriva unui inamic comun" Stalin le-a reamintit Aliaților că "vorbim despre salvarea a milioane de vieți în zonele ocupate din Europa de Vest și Rusia și despre reducerea colosală victime ale armatelor sovietice, în comparație cu care victimele trupelor anglo-americane sunt o cantitate mică În timpul Conferinței de la Teheran din , care a avut loc câteva luni mai târziu, "Trei Mari" au dat Uniunii Sovietice asigurări ferme că un al doilea front în Europa va fi deschis în mai VASHCHENKO Alexander Vladimirovici (n), filolog rus, critic literar-americanist Specialist în domeniul literaturii etnice americane și al folclorului american Doctor în filologie ( ) Membru al Asociației pentru Studiul Culturii din Statele Unite, al Comisiei pentru Studiul Culturii din SUA și Canada a Academiei Ruse de Științe Director al

Centrului Internațional pentru Culturi și Habitate Tradiționale (din) Absolvent al Facultății de Filologie a Universității de Stat din Moscova ( ) Din a predat literatură străină și studii americane la instituții de învățământ superior din Moscova și alte orașe ale URSS În - a lucrat la Institutul de Literatură și Artă Mondială A M Gorki Din profesor la Universitatea de Stat din Moscova A compilat primele antologii ale literaturii indiene americane, primele antologii ale westernurilor, participant la proiectul editorial și unul dintre autorii cărții The History of US Literature Autor al următoarelor cărți: "America în disputa cu America: Literatura etnică a SUA" ( ), "Folclor istoric și epic al indienilor din America de Nord Typology and Poetics" ( ), coautor al enciclopediei în două volume "Myths of the Peoples of the World" ( ), al dicționarului " American Writers" și alții VENGEROVA Isabella Afanasievna (-), pianistă, profesoară S-a născut în Minsk În a absolvit Conservatorul din Sankt Petersburg ca student extern, a devenit profesor acolo, iar apoi profesor (-) În - a făcut un turneu în Rusia și Europa, iar în s-a mutat în SUA Debutul american V a avut loc în , când a cântat cu Orchestra Simfonică din Detroit În anii următori, a cântat ocazional în concerte, dedicându-se în principal predării A predat pian la una dintre cele mai importante școli de muzică din Statele Unite, Curtis Institute of Music Ea a crescut o galaxie de muzicieni de renume mondial, inclusiv dirijorul L Bernstein (Leonard Bernstein), compozitorul S Barber (Samuel Barber) A murit în SUA VENEDIKTOVA Tatyana Dmitrievna (n), filolog rus, americanist Doctor în filologie ( ) Membru al Consiliului Asociației Ruse pentru Studiul Statelor Unite Profesor al Departamentului de Istoria Literaturii Străine, Facultatea de Filologie, Universitatea de Stat din Moscova Specialist în domeniul istoriei literaturii americane a secolelor XIX-XX S-a născut la Moscova Absolvent al Facultății de Filologie a Universității de Stat din Moscova ( ) Autorul cărților: The Poetry of Walt Whitman ( ), Poetry of the United States of the th Century: Tradition and Innovation ( ), Finding a Voice American National Poetry Tradition ( ), editor-compilator și coautor al colecției Self-Made Man: The American Experience in Types and Faces ( ) "VENONA" (Operațiunea Venona), numele de cod pentru o operațiune sub acoperire a serviciilor speciale americane în timpul celui de-al doilea război mondial, în urma căreia a fost descifrată corespondența secretă a informațiilor sovietice Operațiunea a fost încheiată oficial în Materialele au fost publicate pentru prima dată într-o colecție în două volume publicată în de către Agenția Centrală de Informații și Agenția de Securitate Națională a SUA (Venona: Spionajul sovietic și răspunsul american -) Colecția conține dovezi ale activităților unui număr de D Agenți ricani ai informațiilor sovietice, incl soții Rosenberg, J Coplon (Judith Coplon) (vezi cazul Coplon), G D Alb (Harry Dexter White) SUMMIT-UL DE LA VIENA Întâlnire dintre Ya S Hrușciov și președintele SUA John F Kennedy, ținută în perioada - iunie , în cadrul căreia s-au discutat chestiuni legate de dezarmare, Laos și statutul Berlinului Pe baza materialelor disponibile ale întâlnirii și a memoriilor participanților la pregătirea acesteia, se poate argumenta că partea sovietică a decis să testeze tânărul președinte american "pentru putere", adică verificați reacția acestuia la presiunea exercitată asupra sa (conform memoriilor participanților americani la întâlnire și a rapoartelor presei americane din acei ani, obiective similare au fost stabilite pentru președintele SUA) La întâlnire, Hrușciov, într-un ultimatum, a ridicat problema schimbării statutului Berlinului, care a fost respins brusc din partea lui Kennedy Hrușciov

i-a spus președintelui american că dacă Statele Unite ar încălca granița cu Germania de Est, agresorii vor primi o respingere militară "Vreau pace", a spus liderul sovietic, "dar dacă vrei război, asta e problema ta" Ca răspuns, Kennedy a spus: "Nu sunt eu, ci tu ești cel care faci forță pentru schimbare" și a adăugat: "Ne așteaptă o iarnă rece" Kennedy a declarat ulterior într-un interviu cu comentatorul politic James Reston: "În opinia mea, el (Hruşciov - Auth) a făcut acest lucru din cauza Golfului Porcilor [fiasco-ului invaziei militare susţinute de CIA a contrarevoluţionarilor cubanezi din Cuba în Golful Porcilor în aprilie -Autor) Cred că a crezut că oricine era atât de tânăr și lipsit de experiență să intre în această mizerie și să nu facă față ei era slab în genunchi Și din acest motiv, m-a atacat Atâta timp cât aderă la astfel de idei, nu vom realiza nimic cu el Deci trebuie să acționăm " Nefiind soluționat o singură problemă a relațiilor bilaterale și internaționale, V V s-a încheiat în zadar: o încercare de a negocia dintr-o "poziție de forță" a eșuat de ambele părți, iar ambii lideri s-au întors în capitalele lor fără nicio speranță de a se putea pune de acord asupra ceva semnificativ în următorii ani SUMMIT-UL VIENA Întâlnirea L I Brejnev cu președintele SUA J Carter, a avut loc în perioada - iunie Întâlnirea a fost marcată de semnarea Tratatului între URSS și Statele Unite privind limitarea armelor strategice de ofensivă (SALT-) și a Protocolului la acesta Carter a numit tratatul "o victorie pentru pace" A fost adoptată o declarație comună privind principiile și direcțiile principale ale negocierilor ulterioare privind limitarea armelor strategice, precum și documentul "Declarații convenite și înțelegeri comune în legătură cu Tratatul dintre URSS și SUA privind limitarea armelor strategice ofensive " Fotografia cu Brejnev și Carter sărutându-se a făcut înconjurul presei mondiale, oferind presei americane și anumitor reprezentanți ai cercurilor politice americane un motiv pentru a-l acuza pe Carter de conformare și reconciliere cu comunismul Sintagma "oricine poate să-l sărute" a devenit unul dintre principalele argumente ale propagandei antisovietice în campania pentru alegerea lui R Reagan ca președinte al SUA în Senatul SUA a concluzionat că tratatul permitea URSS să continue un- cursa înarmărilor laterale Intervenția sovietică în Afganistan de la sfârșitul anului a pus capăt apariției V V dezgheț în relațiile sovieto-americane Pe ianuarie , Carter a propus Congresului SUA să amâne ratificarea tratatului semnat la Viena, dar părțile au convenit să respecte prevederile acestuia În timpul campaniei pentru alegerile prezidențiale, R Reagan a promis că va anula tratatul din cauza deficiențelor sale grave, dar la mai - D a fost de asemenea de acord să respecte prevederile sale atâta timp cât acestea au fost respectate de partea sovietică După V V a avut loc o pauză lungă în întâlnirile la vârf dintre liderii americani și sovietici Următoarea întâlnire a avut loc abia în noiembrie VERESCHHAGIN Vasily Vasilyevich (-), pictor rus de lupte A devenit cunoscut pe scară largă în SUA în anii războiului din Turkestan (-) și în anii războiului ruso-turc (-) datorită picturilor și schițelor sale de luptă, ale căror reproduceri abundau în acei ani în numeroase reviste şi cărţi americane În noiembrie , la New York a avut loc prima expoziție cu lucrările lui V ; a fost sponsorizat de Asociația Americană de Artă din New York O recenzie din The Critic a remarcat: "Cuvântul "naționalitate" pare să fie scris cu litere de aur pe aceste pânze misterioase, confuze, fiecare dintre acestea formând una dintre pietricelele din mozaicul caleidoscopic al expoziției" În martie , V a ajuns în Statele Unite și timp de câteva săptămâni, fără prea mult succes creativ, a lucrat în garsoniera pe care o închiriase

la Washington În , V a venit din nou în Statele Unite pentru a participa la o expoziție cu lucrările sale "filipine", deschisă sub auspiciile Institutului de Artă din Chicago (Institutul de Artă din Chicago) Eșecul acestei expoziții a fost pus pe seama modei impresioniștilor francezi care au măturat Statele Unite VERNADsky Georgy (George) Vladimirovici (-), istoric, fiul academicianului și personalității publice V I Vernadsky (-) A absolvit Universitatea din Moscova ( ) Din a fost Privatdozent la Universitatea din Petersburg A aparținut partidului cadeți În a acceptat catedra de istorie rusă la Universitatea din Perm, de unde a plecat la Simferopol după retragerea trupelor amiralului AI Kolchak A fost șef al departamentului de presă din guvernul generalului Wrangel A emigrat în împreună cu trupele Wrangel în Turcia, apoi în Grecia; mai târziu (din) a locuit la Praga, a fost profesor asistent la Institutul de Drept din Rusia, autor al manualului "Eseu despre istoria dreptului statului rus în secolele XVIII-XIX" ( ) În s-a mutat în SUA, unde, la inițiativa lui M I Rostovtseva a fost invitată să predea la Universitatea Yale; a predat mai târziu la universitățile Harvard, Columbia și Chicago Cetățean american din A primit titlul de profesor în A corespondat activ cu părinții săi care au rămas în URSS prin ambasadorii sovietici în SUA M M Litvinov și A A Gromyko, care contau pe întoarcerea lui V în patria sa Este considerat cel mai proeminent istoric al mișcării eurasiatice, ai cărui reprezentanți privesc Rusia ca o legătură între Europa și Asia Autor a peste de lucrări de cercetare care acoperă cronologic întreaga istorie a Rusiei, incl cărți: Lenin, Istoria diplomatică roșie a Rusiei ( ); Rusia antică (,); Legile ruse medievale ( ); Rusia Kievană (,); Originile Rusiei ( ); Rusia în zorii epocii moderne ( ); Țaratul Moscovei ( ); Lenin, Red Dictator ( ) și alte lucrări istorice Coautor și editor al istoriei în șase volume a Rusiei: O istorie a Rusiei (, -) Editor al Dicționarului de termeni istorici ruși ( ) În studiul său The Mongols and Russia ( ), el a emis ipoteza Rusiei ca parte a Imperiului Mongol medieval A murit în SUA Westinghouse Company, o corporație industrială americană În , a primit o concesiune pentru furnizarea de frâne pneumatice ("frânele sistemului Westinghouse") pentru trenurile feroviare rusești de călători, precum și dispozitive de semnalizare, motoare electrice etc În anii următori, ea a început să manifeste interes pentru investițiile directe în DESPRE economia Rusiei După ce compania americană Baldwin Locomotive Works a semnat un contract de asistență la proiectarea și construcția Uzinei de Construcție de Mașini Sormovo, V K construită la sfârșitul secolului al XIX-lea fabricile sale de lângă Sankt Petersburg și Moscova (de muncitori erau deja angajați la această fabrică la începutul secolului al XX-lea) și, de asemenea, au deschis birouri de inginerie electrică în aceleași orașe După octombrie , în contextul companiei de naționalizare care amenința fabricile, R Robins s-a alăturat negocierilor cu guvernul sovietic, care a reușit să-l convingă pe V I Lenin să excludă întreprinderea V K în interesul dezvoltării relațiilor comerciale și economice ruso-americane (precum și întreprinderile International Harvester și Singer Sewing Machine Company din lista fabricilor străine supuse naționalizării V K a raportat ulterior că a reușit să stabilească "relații excelente între muncitori și conducere " A fost naționalizată în anii , alaturi de alte intreprinderi straine inca functionale VIDOV Oleg Borisovici (n), actor de film S-a bucurat de o mare popularitate printre cinefilii sovietici în anii , jucând într-un număr de filme de succes de box office (Călărețul fără cap, Moscova, Dragostea mea etc) În anii , a început să acționeze activ în

filme coproduse cu Japonia, Suedia și alte țări În timpul unei călătorii în străinătate, a devenit "dezertor", stabilindu-se în Statele Unite Încercările de a obține recunoașterea ca actor de film la Hollywood nu au avut un succes deosebit, deși a jucat în mai multe filme, inclusiv și coproducție, jucând mai ales roluri secundare Din când în când continuă să acționeze în Rusia Împreună cu soția sa, a fondat Films by Jove, o companie angajată în restaurarea și dublarea celor mai bune desene sovietice din trecut pentru programul educațional al televiziunii publice americane (Public Broadcasting System) VICTOR KAMKIN BUXTOR, INC (Victor Kamkin Bookstore, Inc), un lanț de librării care distribuie cărți, discuri, înregistrări audio și video, ziare și reviste din Rusia și alte țări CSI din Statele Unite Fondată în anii de Felix Kamkin La începutul anilor , după un atac terorist la New York împotriva librăriei Four Continents Book Stores, care distribuia literatură sovietică, acest magazin a fost achiziționat de V K b și și-a continuat activitatea sub un nou nume "V K b " lunar publică și trimite clienților săi un catalog de noi achiziții și publică anual un catalog de publicații periodice în Rusia și alte țări CSI, trimițându-l la cererea clienților Activitatea principală a rețelei de magazine este distribuirea literaturii prin sistemul "Carte - prin poștă" Magazinele companiei sunt situate în New York și Washington WILSON Woodrow Thomas (Wilson, Woodrow Thomas) (-), al -lea președinte al Statelor Unite (-) Unul dintre cei mai activi participanți la dezvoltarea politicii externe a puterilor occidentale în raport cu Rusia după revoluțiile din februarie și octombrie din în Rusia În raportul Ambasadorului Rusiei în SUA G Bakhmetev adresat tovarășului (adjunct) Ministrul Afacerilor Externe al Rusiei A A Neratov din iunie , s-a făcut următoarea descriere a unui posibil viitor președinte american V : "Domnule Wilson în felul său un tip complet nou de politician în America Profesor, istoric renumit, * fostul rector al universității, așadar, o persoană destul de educată cultural, a părăsit domeniul academic în urmă cu doar doi ani și a acceptat postul de guvernator al statului New Jersey; propovăduiește teorii extrem de liberale, ele sunt construite mai mult pe idealuri decât pe baze practice, și se bucură de gloria unui om cinstit și decent, nepătat încă de murdăria intrigilor politice În cazul în care va reuși să ia în mâinile sale soarta Statelor Unite, va fi interesant de văzut cum își va aplica principiile abstracte, umanitare, de egalitate și libertate într-o țară în care acestea există doar în cuvinte Deja în calitate de președinte al Statelor Unite, dar chiar înainte de intrarea Statelor Unite în Primul Război Mondial, V a făcut pași energici pentru, la fel ca T Roosevelt, să intre în istorie ca un făcător de pace și a făcut apel la statele beligerante cu un apel la își anunță opiniile cu privire la condițiile pentru încheierea unui tratat de pace Totuși, așa cum a explicat ambasadorul SUA în Rusia, D Francis, în nota sa adresată Ministerului de Externe al Rusiei, "Președintele nu oferă pace, nici măcar nu acționează ca mediator Pur și simplu face apel la țările neutre și beligerente să explice cât de aproape este portul păcii, spre care toată omenirea se străduiește cu o mare și din ce în ce mai urgentă V a văzut la început în evenimentele din februarie din Rusia ecouri ale Revoluţiei americane În apelul său la Congresul SUA, cerând acordul legiuitorilor să declare război Germaniei, V a menționat pentru prima dată oficial Revoluția din februarie în Rusia: "Nu simt fiecare american că evenimentele minunate și plăcute inimii care au loc în Rusia, în ultimele săptămâni, au adăugat temeiuri pentru speranțele noastre pentru o viitoare pace mondială? Pentru cei care au cunoscut-o mai bine decât alții, Rusia a

fost întotdeauna fundamental democratică în tot ceea ce privea tradițiile vitale ale gândirii ei, în toate relațiile apropiate ale poporului ei, care reflectau instinctele lor naturale, atitudinea lor obișnuită față de viață Autocrația care i-a încununat structura politică, pentru tot ce a existat acolo de mult timp și că realitatea puterii sale era terifiantă, de fapt nu era de origine rusă și în caracterul și scopurile ei nu era nici rusă Și astăzi a fost răsturnat, iar marele și nobilul popor rus, în toată măreția și puterea sa, a devenit parte integrantă a forțelor care luptă pentru libertate în lume, pentru dreptate și pace Acesta este un partener demn în liga de onoare " Chiar și după octombrie , V a continuat de ceva timp să se refere la pretinsa comunitate de interese dintre Statele Unite și guvernul ajuns la putere în Rusia Autor al "programului de pace" cunoscut sub numele de "paisprezece puncte" (vezi "paisprezece puncte") al lui Wilson În discursul său la cel de-al patrulea Congres extraordinar al sovieticilor din întreaga Rusie (martie), V a exprimat simpatia poporului Statelor Unite pentru poporul rus, care încearcă să "se elibereze pentru totdeauna de puterea guvernului autocrat" și să devină stăpânul propriilor vieți", și l-a asigurat că în zilele în care puterea germană cu scopul de a "întoarce lupta pentru libertate și de a subordona voința poporului Rusiei planurilor Germaniei", guvernul SUA "folosește orice ocazie pentru a garanta Rusiei restabilirea suveranității depline și a independenței în afacerile interne, precum și restabilirea deplină a rolului său uriaș în viața Europei și pacea modernă" "Poporul Statelor Unite din toată inima alături de poporul Rusiei, străduindu-se pentru totdeauna să se elibereze de puterea autocrației și să devină stăpânul propriilor vieți", și-a încheiat V mesajul Descriindu-l pe V , comisarul poporului sovietic pentru afaceri externe G V Chicherin a scris: "Președintele Wilson, plin de opiniile sale morale, religioase, abstracte și de tot felul de idealiste, ne-a tratat destul de favorabil, ceea ce a fost exprimat în discursul său la Congresul Sovietelor" V I Lenina V merita însă să fie descrisă ca un "idol al filistenilor și pacifștilor", precum și ca autoarea unor fraze ipocrite despre "democrație" și "unirea popoarelor" și un slujitor al "rechinilor imperialiști" și in stiinta D În intrarea în Operele complete, reflectând și rezumand atitudinea lui Lenin față de personalitatea lui V , a fost dată următoarea caracterizare a președintelui american: "Wilson Woodrow a dus o politică de suprimare dură a mișcării muncitorești din interiorul țării Politica externă a guvernului Wilson a fost de natură prădătoare, expansionistă Apărând interesele miliardarilor americani, Wilson a contribuit la atragerea Statelor Unite în războiul imperialist mondial de partea Antantei După victoria Revoluției Socialiste din octombrie, Wilson a căutat dezmembrarea Rusiei, a fost unul dintre organizatorii intervenției militare americane împotriva Rusiei sovietice În el a prezentat un "program de pace" imperialist ("paisprezece puncte") menit să stabilească dominația mondială a SUA Sub presiunea Angliei și Franței, precum și a cercurilor de emigrați ruși și pentru a evita pericolul întăririi poziției Japoniei în Orientul Îndepărtat al Rusiei, V a decis participarea Statelor Unite la intervenția în Rusia Caracteristic este apelul emigranților ruși care locuiesc la Londra către V în iunie , în care, în special, se sublinia: "Ca popor ruși care împărtășesc scopurile democratice ale războiului, pe care le-ați indicat în repetate rânduri în discursurile și notițele dvs , zicem: du-te în Rusia până nu e prea târziu Acest lucru este necesar pentru Patria noastră, acest lucru este necesar pentru aliații înșiși, acest lucru

este necesar pentru generațiile viitoare, pentru că fără renașterea Rusiei, nicio pace nu va fi de durată " Potrivit diplomatului american R J Maddox (RJ Maddox), care a servit ca consul al SUA în Japonia în anii de intervenție străină în Rusia, "deciziile din culise (ale guvernului Wilson - Auth) indică în mod convingător că președintele Wilson s-a opus bolșevicilor chiar din început și nici măcar cea mai mică intenție nu a ajuns la o înțelegere cu ei Unul dintre inițiatorii creării Ligii Națiunilor În a primit Premiul Nobel pentru Pace WILSON "FOURTEEN POINTS", declarația de politică a președintelui SUA V Wilson privind problema soluționării pașnice a conflictului militar, cuprinsă într-un apel către Congresul SUA din ianuarie De-a lungul întregii perioade sovietice din istoria Rusia, a fost caracterizată ca un "program ipocrit de pace", al cărui scop era "afirmarea dominației americane în afacerile internaționale" În timp ce declarația lui Wilson a fost o încercare clară de a prelua inițiativa de pace de la bolșevici și de a-i împiedica să devină purtător de cuvânt și stindard al mișcării pentru o pace justă și reforme democratice care s-au intensificat considerabil în Europa, ea a arătat opinia publică dominantă în Statele Unite State, care era simpatic față de Rusia în ceea ce privește victima exorbitantelor apetite imperialiste ale Germaniei Pe lângă partea generală a declarației, unde s-a vorbit despre Rusia și poporul rus în tonuri simpatice, din cele puncte ale programului lui Wilson, doar un punct a vizat direct Rusia - al șaselea Ea a propus ca una dintre cerințele pentru încheierea pașnică a Primului Război Mondial și stabilirea unei păci universale "eliberarea întregului teritoriu rus și o astfel de soluționare a tuturor problemelor legate de Rusia, care ar putea garanta cea mai fructuoasă și mai liberă cooperare a alte state ale lumii pentru a-i oferi nestingherită și nestingherită posibilitatea de a determina independent dezvoltarea sa politică și politica națională și de a-i asigura primirea sinceră în societatea statelor libere, cu libera sa alegere a sistemului politic; și pe lângă faptul că îi primiți călduros, oferiți-i și tot ajutorul de care are nevoie și pe care ea însăși și-l dorește Atitudinea față de Rusia din partea statelor ei rude în lunile următoare va fi un test serios al bunei lor voințe, al înțelegerii nevoilor ei și nu al propriilor interese, D simpatie pentru ea, arătată de ei cu înțelegere și dezinteres Acest punct al programului a fost precedat de câteva paragrafe în care Wilson a justificat decizia reprezentanților ruși de la Brest-Litovsk de a întrerupe negocierile de pace cu Germania* pentru că nu puteau fi de acord cu revendicările teritoriale prezentate de aceasta împotriva Rusiei "Aceasta este vocea poporului rus Este învins și aproape neajutorat, după cum pare, în fața puterii nemiloase a Germaniei, care nu a cunoscut până acum nici condescendență, nici milă Aparent, puterea lui este ruptă Cu toate acestea, sufletul lui protestează împotriva sclaviei El nu va ceda nici în principii, nici în fapte Ceea ce investește în conceptele de dreptate, umanitate și onoare este afirmat sincer, cu o viziune largă asupra lucrurilor, cu generozitate spirituală și compasiune umană universală, meritând admirația tuturor prietenilor omenirii Și a refuzat să-și sacrifice idealurile și să-i lase pe alții să-i asigure siguranța El ne cere să-l informăm despre dorințele noastre, să-l informăm despre diferența, dacă este cazul, dintre scopurile noastre și gândurile noastre Și sunt convins că poporul Statelor Unite vrea să le răspund rușilor cu toată sinceritatea și sinceritatea Indiferent dacă actualii lor lideri cred sau nu, ne străduim din toată inima și sperăm să găsim o cale prin care vom fi onorați să ajutăm Rusia să-și atingă

cea mai profundă speranță pentru libertate și pace dreaptă A doua zi după discursul lui Wilson în Congres, secretarul de stat R Lansing a trimis textul integral al declarației prezidențiale ambasadorului SUA în Rusia D Francis, instruindu-i să-l predea în mod informal lui L D Troțki și, de asemenea, să ia măsuri pentru a disemina acest document cât mai larg posibil Textul mesajului a fost transmis la Petrograd reprezentantului Comitetului American de Informare Publică, E Sisson Traducând-o urgent în rusă, Sisson, conform memoriilor sale, s-a grăbit la Smolny, dar nu l-a găsit pe Lenin, iar Troțki plecase deja la negocieri de pace cu Germania Sisson a predat textul angajaților din Smolny cu o cerere urgentă de a-l trimite lui Troțki în Brest-Litovsk, dar oamenii cu care a vorbit nu s-au arătat entuziasmați "Mi-au zâmbit", și-a amintit Sisson, "și m-au întrebat ce fel de truc nou și-a permis să facă guvernul imperialist american" Abia a doua zi Sisson, care de data aceasta era însoțit de șeful Crucii Roșii Americane din Rusia, colonelul R Robins, a reușit să predea personal traducerea mesajului prezidențial lui Lenin Potrivit lui Sisson, "Lenin și-a dat seama imediat că acest document ar putea fi util pentru participanții sovietici la negocierile de la Brest" Sisson scrie că Lenin "a salutat mesajul ca pe ceva neașteptat, dar demn de atenție Cu toate acestea, nu ne-a lăsat să uităm nici măcar o secundă că o considera o declarație a unui oponent de clasă imparțial și tolerant, dar în nici un caz o persoană cu gânduri similare Era bucuros, ca un copil, pentru uman, cuvintele rezonabile ale Președintelui adresate Rusiei și recunoașterea sa a integrității intențiilor bolșevicilor Dar în ultimul moment a fost la nivelul revendicărilor bolșevice (cuvântul bolșevic a venit din cuvântul mai mult), spunând : "Toate acestea sunt foarte bune, dar de ce nu recunoașterea oficială și când va fi?" Era în spiritul bolșevicilor - cere din ce în ce mai mult până obții totul Robins, la rândul său, a raportat la Washington pe ianuarie că textul mesajului prezidențial i-a fost transmis lui Lenin de către el personal și că, într-o conversație cu el, Lenin "și-a exprimat aprobarea față de mesaj și l-a numit un potențial mijloc de atingere a păcii " "La rândul său", a adăugat Robins, "Lenin a promis că va trimite textul mesajului prezidențial prin telegraf lui Troțki la Brest" Observatorii străini de la Petrograd au remarcat entuziasmul cu care (după cum sa dovedit, abia la început, adică înainte de a primi directiva de conducere a partidului privind D reacția dorită), bolșevicii au primit mesajul lui Wilson Potrivit unui membru al misiunii militare franceze de la Petrograd, căpitanul Jacques Sadoul, într-o scrisoare adresată liderului Partidului Socialist din Franța, Albert Thomas, liderii bolșevici au fost deosebit de impresionați de tonul prietenos al mesajului, care contrasta puternic cu intransigenţa care a caracterizat reacţia altor ţări Antantei sub orice menţiune despre Rusia sovietică E Sisson a recomandat conducerii sale de la Washington ca președintele să emită o declarație scurtă, dar succintă, în care să declare angajamentul Statelor Unite față de obiectivele anti-imperialiste ale războiului și păcii democratice El a raportat la Washington cu satisfacție că Lenin a salutat mesajul președintelui SUA "ca un mare pas înainte în direcția instaurării păcii în întreaga lume" Autoritățile de la Petrograd l-au ajutat cu ușurință pe Sisson în difuzarea textului mesajului prezidențial în toată Rusia Acest text a fost tipărit sub formă de pliante, afișe și broșuri, care au fost apoi atârnate pe pereții clădirilor din Petrograd sau distribuite pe străzile capitalei Textul integral al discursului prezidential a fost publicat in ziarul Izvestia, care a circulat in un milion de exemplare

in toata tara Editorialul ziarului nota că "Condițiile președintelui Wilson reprezintă o mare victorie în marea luptă pentru pace democratică și putem spera să găsim în poporul american un aliat fidel în această luptă" Potrivit lui Sisson, redactorii acestui ziar au decis să îndrăznească paragrafele mesajului care vorbeau despre Rusia Sisson a mai raportat la Washington că, conform informațiilor sale, editurile din Petrograd și Moscova au tipărit aproximativ , milioane de exemplare ale textului mesajului prezidențial, fără a număra milioanele de exemplare ale ziarelor, precum și pliantele distribuite în cele mai mari orașe ale țării, inclusiv Odesa, Tiflis, Kiev, Chita, Omsk și Ekaterinburg Aproximativ milion de pliante au fost distribuite soldaților germani de pe Frontul de Est și prizonierilor de război din Rusia Politologul american Arno Meyer a atras însă atenția asupra diferenței dintre modul în care a fost comentat mesajul lui Wilson, pe de o parte, în Soviet și, pe de altă parte, în presa de partid Astfel, în ziarul bolșevic Pravda, textul mesajului prezidențial a fost publicat la rubrica "Wilson sub masca unui internaționalist", iar în editorialul dedicat acestui mesaj era menționat doar poporul american, dar nu și guvernul (într-un mod similar, Wilson și-a adresat judecățile nu guvernului Rusiei, ci poporului său) Pe ianuarie , într-un editorial din Pravda, pacifismul lui Wilson a fost spulberat, iar Wilson însuși a fost numit reprezentantul "bursei americane" și al "dictaturii imperialiste americane" care își amenință propriii muncitori și săraci cu închisoarea, munca forțată și sentințe secrete J F Kennan se îndoiește de validitatea evaluării lui Sisson cu privire la reacția lui Lenin la mesajul lui Wilson "Poate că Lenin a fost într-o oarecare măsură mulțumit de apariția acestei declarații în ceea ce privește impactul ei pe termen scurt asupra opiniei publice germane și internaționale Dar nu există nicio dovadă că a luat-o în serios ca pe o manifestare a bunăvoinței politicii americane sau că a schimbat ceva în opiniile sale cu privire la motivele guvernului Statelor Unite El nu a ascuns faptul că dispretul său căci scopurile guvernelor aliate și ale puterilor centrale au rămas neschimbate WILLIAMS (Williams) Albert Rhys (Williams Albert Rhys) (-), publicist și scriitor american A sosit la Petrograd în iunie ca corespondent pentru New York Evening Post Martor luând cu asalt Palatul de iarnă și un propagandist activ al Revoluției din octombrie în Rusia Prieten al lui J Reid și L Steffens M-am întâlnit cu V I Lenin (ianuarie-aprilie), cu care a convenit să creeze un detașament internațional care să protejeze puterea sovietică (în memoriile sale s-a autointitulat "organizatorul Legiunii Internaționale a Armatei Roșii", creată cu ajutorul lui Lenin); luptat pe fronturile Războiului Civil Potrivit propriilor sale memorii, Lenin a considerat necesar să ajute la ridicarea nivelului cunoștințelor teoretice ale lui V și a încercat să-l convingă să înceapă cursurile în "cercul marxist" În primăvara anului a plecat din Moscova în Statele Unite prin Vladivostok, unde a rămas până în vară, colaborând cu ziarul local Țăran și Muncitor Întors în Statele Unite în vara lui , împreună cu Reed, a ținut activ prelegeri în toată țara despre Rusia Sovietică, prezentându-se drept "trimisul plenipotențiar al lui Lenin și al guvernului sovietic la poporul american" Vorbind în fața unei comisii speciale a Senatului SUA, el a spus: "Nu îmi voi lua libertatea de a pretinde că știu întreg adevărul despre Rusia Dar spun doar adevărul despre Rusia și îmi exprim punctul de vedere pe baza propriei mele experiențe " A venit din nou în URSS în - , și , petrecând în total cca ani Într-una dintre vizitele sale, a trăit mai mult de un an în satul Volga din volost Khvalynsk În timpul celui de-al Doilea Război Mondial,

în prelegerile și publicațiile sale, le-a povestit americanilor despre fapta eroică a poporului sovietic El a scris că "în timp ce apără Moscova și Leningradul, rușii apără New York și Washingtonul" A editat revista Survey Graphie, în care și-a publicat articolele antifasciste După cel de-al Doilea Război Mondial, s-a opus activ politicii Războiului Rece, în favoarea găsirii unor modalități de stabilire a cooperării sovieto-americane A corespondat cu personalități marcante din literatura și cultura americană, inclusiv cu scriitorii Upton Sinclair, cu mare interes pentru operele sale literare, J Steinbeck (John Steinbeck) (-), al cărui roman The Grapes of Wrath a fost tradus în URSS datorită asistenței lui V , Sinclair Lewis și, de asemenea, ambasadorul SUA în URSS J Davis Ultima dată când am fost în URSS a fost în pentru tratament Autor de memorii: Through the Russian Revolution ( ), cărți: Lenin: The Man and His Work ( ) (în traducerea rusă a Amintirilor lui Lenin,), The Soviets ( ), The Russians, the Land, the People , and Why They Fight ( ), Journey into Revolution, Petrograd, - ( ), etc Wiener, Leo (-), istoric literar, filolog, lingvist american Născut în Bialystok, provincia Grodno A studiat la gimnaziile din Minsk și Varșovia În a studiat la Universitatea din Varșovia, în - - la Universitatea Politehnică din Berlin Fără a absolvi facultatea, a plecat în în Statele Unite În - a predat în Kansas City; din - profesor de limbi slavone la Universitatea Harvard, în - - profesor la aceeași universitate Din - pensionar Redactor al Antologiei literaturii ruse în limba engleză Tradus în engleză și publicat lucrările colectate ale lui L N Tolstoi în de volume Fiul lui V - Norbert Wiener (Wiener, Norbert) a câștigat faima mondială ca "părintele ciberneticii" WITTE Serghei Yulievici (-), om de stat rus A fost unul dintre inițiatorii construcției căii ferate din Siberia În februarie a devenit directorul Ministerului de Finanțe, iar în curând a fost aprobat de ministru A deținut această funcție timp de ani S-a ocupat de cele mai importante probleme ale economiei, a influențat dezvoltarea politicii interne și externe a țării În politica externă, a acordat o atenție deosebită direcției Orientului Îndepărtat, a fost un susținător al metodelor financiare și economice de expansiune Jucat pentru activ O noua dezvoltare a comerțului și relațiilor economice ruso-americane, nu și-a ascuns admirația pentru "miracolul economic" american și a crezut în posibilitatea utilizării modelului economic american pentru Rusia El a promovat activ participarea Rusiei la Expoziția mondială de artă și industrială din la Chicago Avertizat de împăratul german Wilhelm cu privire la expansiunea comerțului american în Europa, el a refuzat propunerea de a dezvolta o politică comercială unificată anti-americană și tarife protecționiste, invocând relațiile tradiționale prietenoase dintre Rusia și Statele Unite În , i-a spus ambasadorului american Charles Tower (Charlemagne Tower): "Ne plac americanii și vrem să menținem relații bune cu ei, pentru că avem încredere în acest popor în cea mai mare măsură Sunt cei mai cinstiți și sinceri Ei susțin că interesele lor sunt comerciale, iar noi îi credem Când vin în țara noastră să facă comerț, știm că sunt sinceri în ceea ce spun, iar când vorbesc despre scopurile lor, știm că acestea sunt scopurile lor, spre deosebire de alți oameni cu care suntem nevoiți să facem afaceri America este o țară tânără și în curs de dezvoltare ca a noastră și nu există dușmănie sau gelozie între noi, pentru că nu există conflict de interese și nu poate exista Vă spun sincer vrem să luați calea comerțului și comerțului cu Rusia Când mi se spune despre un interes de afaceri american care caută un punct de sprijin în Imperiu, îl încurajez în toate felurile posibile; și vă

asigur că nu fac asta când este vorba despre alte state " A participat la discuțiile de pace de la Portsmouth cu Japonia și, în calitate de prim plenipotențiar rus la discuții, a atins condiții relativ favorabile pentru încheierea păcii pentru Rusia În timpul șederii sale în Statele Unite în legătură cu încheierea Tratatului de pace de la Portsmouth din , s-a întâlnit cu președintele T Roosevelt, care a trimis o scrisoare lui Nicolae al II-lea prin V privind "conflictul pașapoartelor" După ce a încheiat partea de afaceri a șederii sale în Statele Unite, a refuzat călătoria propusă în jurul țării, mai târziu în memoriile sale explicând refuzul prin faptul că s-a săturat de hrana și condițiile de viață americane, precum și prin faptul că fondurile alocate lui pentru cheltuielile din Statele Unite au fost epuizate A stabilit relații de afaceri cu casa financiară Morgan (vezi Casa bancară Morgan), cu care a negociat acordarea de împrumuturi către Rusia VISHNYAK Mark (Mordukh) Veniaminovici (Markov Veniamin) (- ?), politician, jurnalist, avocat Născut la Moscova, a absolvit Facultatea de Drept a Universității din Moscova ( ) În a devenit membru al Comitetului de la Moscova al Partidului Socialist Revoluționar și a luat parte activ la revolta armată de la Moscova În a fost arestat, dar în curând a evadat din închisoare în străinătate La întoarcerea sa în Rusia, a fost arestat în mod repetat și exilat de guvernul țarist În anii care au precedat până în octombrie , a fost un SR activ de dreapta, justificând ideea de terorism A fost secretar al Adunării Constituante ( ); după dizolvarea acesteia, a fost declarat "dușman al poporului" În a emigrat; a locuit la Paris, a fost redactorul revistei Sovremennye Zapiski Din a fost profesor la Facultatea de Drept din Rusia la Institutul de Studii Slave din Paris În octombrie , cu câteva zile înainte de ocuparea Parisului de către trupele germane, s-a mutat în Statele Unite A fost colaborator și consultant în problemele rusești la revista Time (din), a predat limba rusă la cursurile Universității Cornell Autor de cărți: "Bolșevism și democrație" ( ); "Anul negru Eseuri jurnalistice "( ); memorii: "Adunarea Constituantă a Rusiei" ( ); "Omagiu trecutului" ( ); "Anii de emigrare - Paris - New York "( ) și o serie de alte lucrări A murit în SUA ÎNTÂLNIREA VLADIVOSTOK LA CEL MAI ÎNALT NIVEL Şedinţa de lucru a L I Brejnev și președintele SUA J R Ford, a avut loc în perioada - noiembrie la Vladivostok În timpul întâlnirii, au fost convenite abordări comune ale Acordului SALT- și plafoane cantitative pentru anumite tipuri de rachete nucleare strategice ( ) și pentru rachete cu focoase multiple ( ) La finalul întâlnirii, a fost emisă o declarație comună sovieto-americană privind reluarea negocierilor privind limitarea armelor strategice ofensive VLADIMIROV Petr Nikolaevici (-), dansator, profesor de balet Născut în Sankt Petersburg A absolvit Școala de Teatru ( ) A jucat la Teatrul Mariinsky A dansat în Baleții Ruși ai lui Diaghilev (, ,) și în trupa Annei Pavlova (-) A predat la New York School of American Ballet (-) A murit în SUA "În noua lumină", un ziar săptămânal ruso-american Fondată în și publicată în limba rusă la New York în colaborare cu ziarul Moskovsky Komsomolets (MK) Ziarul publică știri politice, economice, culturale și sportive, precum și materiale pregătite de jurnaliștii MK VOEIKOV Alexander Ivanovici (-), climatolog și geograf rus Născut la Moscova În tinerețe a călătorit mult în jurul lumii În a intrat la Universitatea din Sankt Petersburg, dar în a plecat în străinătate și și-a continuat studiile la universitățile din Berlin, Heidelberg și Göttingen Doctor în filozofie la Universitatea din Göttingen ( ) Din membru al Societății Geografice Imperiale Ruse În februarie a vizitat Statele Unite, a călătorit activ prin țară A adunat

un număr mare de observații meteorologice, care i-au permis să descopere asemănarea condițiilor climatice din Colorado și Siberia de Vest Timp de câteva luni a lucrat la Instituția Smithsonian, în a publicat un articol în Raportul Smithsonian despre realizările meteorologiei ruse A participat la crearea lucrării institutului Winds of the Globe ( ) A întreprins o călătorie științifică în America de Sud Membru corespondent al Academiei de Științe din Sankt Petersburg ( ) Membru de onoare al Societăților Geografice din diferite țări, inclusiv Societatea Americană National Geographic MISIUNEA NAVALĂ J GLENNON , vizita ofițerilor de marina americani în cele mai mari porturi navale rusești din Marea Baltică și Marea Neagră Contraamiralul James G Glennon (-) a fost membru al misiunii diplomatice a lui I Ruth, trimis de președintele american Wilson în Rusia la sfârșitul lunii mai cu scopul de a sprijini democrația rusă în curs de dezvoltare, aflând posibilitatea de a intensifica participarea Rusiei la Primul Război Mondial și de a o feri de o pace separată cu Germania În cadrul programului șederii în Rusia a misiunii Ruth, după sosirea la Petrograd, marinarilor navali americani li s-a oferit ocazia să se familiarizeze cu situația din flota baltică, agitată de Revoluția din februarie Câteva zile mai târziu V m G format din ofițeri de marină americană și un reprezentant al Statului Major Naval Rus D N Fedotova a ajuns la Sevastopol, în care tulburările revoluţionare în legătură cu demisia amiralului A V Kolchak și activarea durerii anti-război Propaganda șevistă după Revoluția din februarie a provocat îngrijorare serioasă la Washington În timpul unei vizite care a durat aproximativ o zi (- iunie), Glennon s-a adresat unei reuniuni a delegaților armatei, marinei și muncitorilor cu un discurs în care, urând fericire poporului rus și tinerei democrații ruse, a menționat că a venit pentru a afla cum ar putea americanii să ajute Rusia și cum îi poate ajuta Rusia și dacă va ajuta în lupta dintre democrație și autocrație Potrivit martorilor oculari ruși și americani, în urma acestei întâlniri, intensitatea revoluționară a situației din flota Mării Negre a scăzut considerabil, deși nu pentru mult timp CHELTUIELI MILITARE ALE URSS (RUSIA) ȘI RELAȚIA SUA, - Mărimea creditelor pentru nevoile securității naționale a URSS și a SUA după încheierea celui de-al Doilea Război Mondial a fluctuat periodic direct proporțional cu nivelul tensiunii internaționale și gradul de confruntare dintre aceste două țări În ciuda faptului că nivelul cheltuielilor militare a crescut constant în termeni nominali, ponderea acestor cheltuieli în produsul brut total al URSS și al Statelor Unite, chiar și ținând cont de necesitatea neutralizării consecințelor proceselor inflaționiste, s-a modificat în într-o direcție sau alta într-o măsură mult mai mică În primii ani postbelici, Statele Unite au fost caracterizate de o scădere constantă a cheltuielilor militare ca pondere din PNB, care până la sfârșitul anilor a atins cel mai scăzut nivel din istoria postbelică - % (în , SUA cheltuielile militare s-au ridicat la , miliarde USD în prețuri curente)) În timpul războiului din Coreea, totuși, ponderea lor în PNB-ul SUA a crescut la %, iar apoi a început să scadă din nou până la sfârșitul anilor , ridicându-se la , % din PIB-ul țării în În anii ' , a avut loc o nouă creștere a cheltuielilor militare americane în legătură cu războiul din Vietnam, iar la apogeul acestui război acestea se ridicau la cel puțin % din PNB-ul SUA (în - , miliarde de dolari, la prețuri curente) Până la mijlocul anilor , acestea se ridicau la , miliarde de dolari, scăzând la , % din PNB În , cheltuielile militare americane au fost , miliarde de dolari, iar până la sfârșitul anilor au ajuns la , miliarde de dolari ( ) În , cheltuielile SUA pentru apărarea

națională au fost de , miliarde USD la prețurile curente, în , , miliarde USD, în , , miliarde USD, în , , miliarde USD; , miliarde de dolari, rămânând, în principiu, neschimbate proporțional cu PNB (media cca , %) În , cheltuielile pentru apărarea națională a SUA au fost de , miliarde de dolari (, %); Pentru anul au fost alocate de miliarde de dolari (, %) Proiectul de buget militar al SUA pentru prevede alocarea unei sume de de miliarde de dolari pentru securitatea națională Calcule similare ale cheltuielilor militare sovietice sunt dificile din cauza gradului ridicat de secret și a specificului reglementărilor reciproce între întreprinderile complexului militar-industrial, și adesea denaturarea deliberată a informațiilor legate de problemele de securitate națională a Uniunii Sovietice Se știe că în anii a avut loc o creștere semnificativă a cheltuielilor militare ale URSS din cauza agravării generale a situației internaționale și a creșterii costului armelor strategice Potrivit estimărilor americane, între anii și cheltuielile militare ale URSS s-au ridicat la - % din PNB (în timpul războiului din Coreea - - %), scăzând lent proporțional cu PNB până la începutul anilor ' Conform datelor oficiale publicate în URSS, cheltuielile militare ale țării s-au ridicat la aproximativ % din PNB în - și % în - Potrivit datelor oficiale sovietice, timp de de ani, din până în , cheltuielile pentru apărare au rămas practic neschimbate și au fluctuat între și de miliarde de ruble în an În , bugetul militar oficial al URSS a fost aprobat în cuantum , miliarde de ruble (, % din cheltuielile bugetare), i e la cursul din acea vreme - mai puţin de miliarde de dolari În mai , M S Gorbaciov a anunțat că în cheltuielile militare nu se ridicau de fapt la , miliarde de ruble, ci la , miliarde, deoarece cifrele bugetului militar publicate anterior nu includeau cheltuieli pentru achiziționarea de arme, cercetare și dezvoltare, construcție etc , care au fost deținute la alte posturi bugetare În , a fost făcută publică o sumă de de miliarde de ruble (, % din PNB) ca cheltuieli pentru nevoile militare ale URSS pentru anul în curs Dar chiar și această cifră părea a fi extrem de subestimată (Academicianul GA Arbatov credea că adevărata cifră a cheltuielilor militare nu poate fi în niciun caz mai mică de de miliarde de ruble) Deja în , Independent Military Review a publicat date actualizate privind cheltuielile militare în (ținând cont de prețurile din) - , miliarde de ruble (, % din PNB), iar în (ținând cont de reforma monetară din aprilie) - , miliarde de ruble, ceea ce a fost izbitor (de câteva zeci de ori) diferit de datele oferite de Ministrul Apărării al Federației Ruse P S Grachev Luând în considerare paritatea puterii de cumpărare (PPP), cheltuielile militare ale Rusiei în s-au ridicat la , miliarde de dolari, în - , miliarde, în - , miliarde, în - , miliarde de dolari În , Rusia a publicat următoarele date privind cheltuielile Apărarea națională a Rusiei: - , trilioane freca (, % din PNB), - , trilioane (, %), - , trilioane (, %), - , trilioane (, % din PNB), în (ținând cont de reforma monetară din) - miliarde, în - miliarde ruble Bugetul Ministerului Apărării al Federației Ruse pentru anul s-a ridicat la de miliarde de ruble Proiectul de lege privind bugetul federal al Federației Ruse pentru prevede alocarea a miliarde de ruble pentru apărarea națională AIRWAY ALASKA-SIBERIA, ruta de feriboturi pentru aeronavele americane furnizate URSS sub Lend-Lease în timpul celui de-al Doilea Război Mondial A început să fie utilizat după ce rutele maritime considerate inițial convenabile pentru livrarea aeronavelor cu o navă peste Oceanul Pacific până la coasta Golfului Persic, apoi pe cont propriu prin Iran până în Transcaucaz și peste Atlanticul de Nord până la Murmansk și Arhangelsk au fost considerate

fie prea lung și ineficient (ruta de sud), fie prea periculoasă (ruta de nord) Ruta Alaska-Siberia a fost deschisă pe septembrie , la scurt timp după tragedia cu convoiul PQ- Lungimea totală a traseului este de mii km (de la punctul de adunare din Great Falls, Montana, unde au fost transportate aeronave construite la diferite fabrici de avioane din SUA, prin Canada, Alaska, strâmtoarea Bering până la Chukotka și apoi până la Krasnoyarsk) În Alaska, piloții americani au fost înlocuiți cu piloți sovietici În ciuda vremii frecvente fără zbor și a condițiilor climatice dure din această regiune, în anii - , cca mii de avioane americane, incl Avioane de vânătoare Airacobra și Kingcobra, bombardiere A- Boston și B- Mitchell, avioane de transport C- Mai târziu, aceste avioane au participat la bătăliile de la Stalingrad și Kursk, în Marea Neagră, Baltică și Barents, în bătălia pentru Berlin Livrările de avioane americane prin Alaska au atins apogeul în august - de avioane Erou al Uniunii Sovietice, generalul I P Mazuruk Misiunea de acceptare militară a Forțelor Aeriene ale Armatei Roșii din Alaska a fost condusă de generalul M G Machin Printre piloții americani care au zburat cu avioane de-a lungul rutei s-a numărat viitorul ambasador al SUA la Moscova și președintele companiei americane IBM, Thomas J Watson (Thomas J Watson) (-) Ruta aeriană stabilită prin Siberia a fost folosită și pentru zborurile oamenilor de stat din ambele țări VOLKOV Solomon Moiseevich (n), muzicolog, scriitor Născut în Asia Centrală, lângă Pamir Absolvent al Conservatorului din Leningrad Era aproape de D D Şostakovici şi a adunat materiale despre viaţa lui În a emigrat din URSS în Statele Unite, unde a scris cartea Mărturie Amintiri despre Dmitri Shos O Despre takoviche ( ), tradus în multe limbi Publicarea unei cărți care conținea criticile lui Șostakovici la adresa regimului sovietic a provocat o campanie de condamnare în URSS din V pentru "denaturarea" declarațiilor unui compozitor și patriot sovietic remarcabil V a fost acuzat și de furt și export ilegal în străinătate de documente și scrisori personale ale compozitorului În , pe baza cărții publicate la Hollywood, a fost creat filmul Testimony ("Dovezi") Peru V deține și cartea "Dialoguri cu Brodsky" V VOLODARSKY (nume real, patronimic și prenume Goldstein Moses Markovich) (-), om politic sovietic În anii țarismului, el a fost adesea persecutat pentru activități revoluționare și a fost arestat în mod repetat După ce s-a întors din exil în , a emigrat în Statele Unite, unde s-a alăturat Partidului Socialist, a luat parte activ la mișcarea sindicală americană A colaborat la săptămânalul newyorkez al socialiştilor de stânga "Lumea Nouă" S-a întors în Rusia în mai și în curând a devenit membru al Partidului Bolșevic După octombrie - Petrograd, comisar pentru presă, propagandă și agitație, redactor la Krasnaya Gazeta Ucis în iunie de socialist-revoluționar Sergheev ARMED NEUTRALITY (Armed Neutrality), bloc internațional Inițiată și condusă de împărăteasa rusă Ecaterina a II-a, uniunea statelor baltice, cărora li s-au alăturat mai târziu aproape toate statele neutre ale Europei, a fost creată pentru a dezvolta o politică comună în contextul pozițiilor dominante de pe mările din " tiranul mării" - Marea Britanie A contribuit în mod obiectiv la lupta americanilor pentru independența lor Până când Rusia a anunțat Declarația de neutralitate armată, cercurile oficiale americane considerau guvernul rus un posibil aliat al Angliei Membrii alianței au inclus Rusia, Prusia, Danemarca, Norvegia, Suedia, Sfântul Imperiu Roman, Portugalia și Regatul celor Două Sicilii Președintele SUA J Adams s-a referit în mod disprețuitor la V N "bulă maiestuoasă", iar împărăteasa rusă, care însăși a jucat un rol decisiv în crearea uniunii, a numit-o "nesemnificație armată" Totodată, V N joacă un

anumit rol în unirea statelor europene împotriva stăpânirii maritime a Marii Britanii, care a jucat în mâinile Statelor Unite și a contribuit la dezvoltarea legăturilor comerciale și economice americano-europene și americano-ruse În decembrie , împăratul Paul I, succesorul Ecaterinei a II-a, a încheiat acorduri cu Danemarca, Suedia și Prusia, facilitând astfel formarea unui nou bloc VN, îndreptat și mai mult împotriva Marii Britanii și conducând în cele din urmă la formarea de noi alianțe în Europa , la actuala o stare de război între Rusia și Marea Britanie și o apropiere ruso-americană FORȚELE ARMATE ALE URSS (RUSIA) ȘI CORELAȚIA SUA, - Până la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, URSS și SUA aveau forțe armate aproximativ egale, numărând peste milioane de oameni În anii postbelici, s-a înregistrat o scădere semnificativă a numărului de oameni sub arme în ambele țări, iar în erau , milioane de oameni în forțele armate ale SUA și , milioane de oameni în forțele armate ale URSS Operațiunile militare ale SUA în Coreea și agravarea generală a situației internaționale și a relațiilor sovieto-americane au condus la o creștere vizibilă a dimensiunii forțelor armate în ambele țări, drept urmare, în , dimensiunea forțelor armate americane a crescut la , milioane, iar în URSS la , milion de oameni După încheierea războiului din Coreea, acestea indicatorii au început să scadă, iar în erau milioane în forțele armate ale SUA și milioane în URSS În anii următori, nu s-au observat schimbări serioase în dimensiunea forțelor armate ale URSS și ale SUA, iar până în au fost , milioane în SUA și , milioane în URSS Războiul din Vietnam a dus la o creștere semnificativă a forțelor armate ale SUA, care până în numărau , milioane de oameni, în timp ce forțele armate ale URSS s-au menținut la nivelul de , - , milioane de oameni În , armata SUA era de cca , milioane, iar URSS - , milioane de oameni Aproximativ aceeași compoziție cantitativă (, - , milioane de oameni) s-a menținut în SUA în a doua jumătate a anilor și pe tot parcursul anilor În , puterea forțelor armate din ambele țări (excluzând rezerva militară și personalul civil) a fost: în SUA - mii de oameni, în Federația Rusă - mii de oameni (conform datelor americane) și de mii de oameni (conform datelor rusești) În , nivelul forțelor armate ale Rusiei și Statelor Unite nu s-a schimbat fundamental Numărul trupelor și formațiunilor militare ale tuturor structurilor de putere ale Rusiei în s-a ridicat la , milioane de oameni Fundamentele politicii de stat a Rusiei privind dezvoltarea militară, aprobate de Președintele Federației Ruse B N Elțîn în septembrie , numărul de trupe și formațiuni militare din toate structurile de putere ale Rusiei până în a fost planificat la nivelul de , milioane de oameni (al doilea război cecen nu a putut să nu facă ajustări la aceste cifre), iar până în - , milioane de oameni La sfârșitul anului , aceste cifre au fost aduse ajustări semnificative: conform reformei planificate, până în numărul total de forțe armate ale Federației Ruse va fi adus la un nivel care nu depășește milion de oameni VORONTSOV Iulius Mihailovici (n), diplomat rus, ambasador extraordinar și plenipotențiar Unul dintre cei mai importanți experți ai Statelor Unite în diplomația rusă (sovietică) Născut la Leningrad Absolvent al MGIMO ( ) În activitatea diplomatică din , incl în aparatul Misiunii Permanente a URSS la ONU (- , -) și în Ambasada URSS în SUA (-) Ambasador sovietic în India (-), Franța (-) și Afganistan (-) Reprezentant permanent al URSS (mai târziu Rusia) la ONU (-), Ambasador al Federației Ruse în SUA (-) Participant la întâlniri și negocieri la cel mai înalt nivel între președinții B N Elțin și B Clinton din Președinte al Consiliului de Cooperare a Afacerilor Ruso-American WRANGEL Ferdinand Petrovici (/ -), baron,

figura navală, navigator, amiral ( ), general adjutant ( ) Conducătorul principal al așezărilor rusești din America (-) Director al Companiei Ruso-Americane (RAC) (-), sub conducerea căreia se desfășurau expediții și lucrări de cercetare și se desfășura comerț cu țările vecine Ministru naval al Rusiei (-) Membru al Consiliului de Stat din Unul dintre cei mai activi apărători ai Companiei Ruso-Americane și ai Americii Ruse împotriva tentativelor de lichidare a companiei și de a vinde posesiunile rusești către Statele Unite În susținerea temeiniciei poziției sale pe această temă, el a operat cu cifre și fapte specifice care mărturiseau succesul afacerilor și activităților financiare ale RAC, care au adus beneficii neîndoielnice Rusiei "Physicians of the World for the Prevention of Nuclear War" (International Physicians for the Prevention of Nuclear War), o organizație publică internațională Fondat la inițiativa medicilor americani și sovietici în anii Copreședinții organizației au fost un medic sovietic, academicianul E I Chazov și II Despre Medicul american Bernard Lawn În , organizația a primit Premiul Nobel pentru Pace După nu există informații despre organizație și locația acesteia WORLD ART AND INDUSTRIAL EXHIBITION IN CHICAGO (Chicago World's Fair), un eveniment internațional cu participarea Rusiei, dedicat aniversării a de ani de la descoperirea Americii de către X Columb Negocierile privind participarea Rusiei la a -a Expoziție Mondială au început în , iar invitația a fost acceptată de guvernul rus în Membrii comitetului de organizare rus au vizitat Chicago în iunie și s-au familiarizat cu locul viitoarei expoziții rezervate rușilor expunere Până la sfârșitul anului , guvernul rus a alocat peste de ruble (aprox mii de dolari) pentru pregătirea expoziției "Expoziției Columb la Chicago" Vernisajul a avut loc la mai , deși o parte semnificativă a exponatelor rusești nu sosiseră încă la Chicago (ca urmare, vizita președintelui SUA G Clevelend la secțiunea rusă a expoziției a provocat confuzie de înțeles printre ruși) Un grup mare de specialiști ruși (aproximativ de persoane) a fost trimis la Chicago pentru a se familiariza cu expozițiile din alte țări și pentru a pregăti rapoarte către guvern cu privire la inovațiile tehnice expuse la expoziție Printre membrii delegației ruse care au pregătit astfel de rapoarte pe cea mai largă gamă de probleme s-au numărat și O K Aderkas (Educația surzilor și orbilor în Statele Unite ale Americii de Nord,), N A Borodin ("Statele Unite ale Americii de Nord și Rusia",), S D Kareisha ("Căile ferate nord-americane",), E P Kovalevsky ("Educația publică în Statele Unite ale Americii de Nord: superior, secundar, inferior",), P G Mizhuev ("Școala modernă în Europa și America",), N N Plisky ("Motivele pentru îmbogățirea rapidă a americanilor și superioritatea milionarilor americani asupra celor europeni",) și altele Lucrarea expoziției a fost acoperită de mulți jurnaliști ruși care au ajuns special în SUA sau erau deja acolo (inclusiv V G Korolenko, Varvara McGahan, P A Dementiev, P I Popov și alții) La expoziție au venit și mulți cetățeni din Rusia (inclusiv unul dintre primii americani ruși, soții Yanzhul, care a scris un număr mare de articole despre expoziție pentru revista Russkiye Vedomosti) Deschiderea a fost programată să coincidă cu următoarea vizită a navelor Marinei Ruse ("General-Amiral", "Rynda" și nava amiral "Dmitri Donskoy") sub comanda viceamiralului N Kaznakov (mai târziu li s-au alăturat încă nave de război ale Rusiei) Revista Harper's Weekly a comentat vizita escadrilei ruse: "Fiecare dintre nave este un model al celor mai moderne structuri de construcții navale și în clasa sa reprezintă cel mai bun exemplu al navelor celei de-a treia puteri navale din lume" Delegația navală oficială a Rusiei era condusă de

nepotul țarului, Marele Duce Alexandru Mihailovici, care a fost profund impresionat de șederea sa în Statele Unite, iar la întoarcerea în patria sa a devenit un susținător zelos al "americanizării" Rusiei Pe iunie au fost deschise solemn secțiuni din partea rusă a expoziției Rusia a expus picioare Oryol, blănuri, produse din piele și in, porțelan, argint și produse din cristal A fost deschisă și o expoziție de picturi de I Aivazovsky, I Repin și K Makovski, obiecte de artă populară Un total de aprox de exponate De interes deosebit pentru vizitatori au fost două vaze de malachit de , metri care stăteau la intrarea în pavilionul rusesc, precum și șalul pufos din Orenburg, care consta din , milioane de bucle și cântărea doar de grame În cadrul expoziției rusești, corul popular rusesc sub conducerea lui E Lineva și orchestra simfonică sub conducerea lui V Gla- vacha, care a interpretat lucrări de P Ceaikovski, M Glinka, N Rimski-Korsakov, A Rubinstein, M Mussorgsky și A Glazunov ALL-RUSSIAN TEXTILE SYNDICATE SUA (All-Russian Textile Syndicate, ARTS) A fost fondată la New York în decembrie , ca o subsidiară a organizației cu sediul la Moscova condusă de V P Nogin de la Sindicatul de Textile All-Russian pentru a cumpăra bumbac american pentru industria textilă rusă Prin decizia lui Nogin, vicepreședinte și trezorier al biroului din New York al V t s a fost invitat să-l însoțească într-o călătorie în Statele Unite ( ) A S Humberg Potrivit contemporanilor americani ai lui Gumberg, prizonierii lui V t s Acordurile de cumpărare de bumbac din SUA "au făcut mai mult decât orice altceva pentru a stabili gradul ridicat de încredere necesar dezvoltării viitoare a comerțului ruso-american" În - , i e în anii mandatului lui Humberg ca șef, prin V t s au fost realizate peste % din cifra de afaceri totală a comerțului sovieto-american și aproximativ % din exporturile americane către URSS Prin canalele reprezentanței din New York a V t s au fost cu % mai multe exporturi americane către Rusia în termeni monetari decât înainte de Primul Război Mondial; prin această reprezentare, URSS a primit mai mult de jumătate din bumbacul brut necesar pentru economia naţională a ţării Despre gradul de încredere al cercurilor de afaceri americane în V t s iar personal lui Gumberg, care și-a folosit activ contactele în lumea afacerilor din țară, a fost dovedit de faptul că a primit un împrumut de milioane de dolari emis de Chase National Bank ÎNTÂLNIREA LA ELBA, evenimentul etapei finale a ostilităților forțelor armate ale coaliției anti-Hitler din Europa Întâlnirea părților Armatei a -a Gărzi (comandantul general al armatei A S Zhadov) și a armatei americane (comandantul general Courtney H Hodges) în centrul Germaniei pe râu Elba lângă Torgau, în urma căreia grupările de nord și de sud de trupe germane au fost separate una de alta (aprilie) În cinstea acestui eveniment istoric, Moscova a salutat trupele Frontului I ucrainean și forțele aliate cu de salve de artilerie de la de tunuri Generalul Hodges a primit Ordinul Sovietic Suvorov, clasa I, iar generalul Zhadov a primit Ordinul American ÎNTÂLNI LA CEL MAI ÎNALT NIVEL, SOVIETIC (RUS)-AMERI-CAN Pentru prima dată, conceptul de "Summit Conférence" a fost folosit atunci când se face referire la conferința liderilor celor patru puteri (Big Four Conférence) de la Geneva în Ulterior au avut loc întâlniri la nivel înalt sovietic (rus)-american: în - la Washington între N S Hruşciov şi D Eisenhower; în - între ei la Paris (torpilați în legătură cu incidentul cu aeronava U-); în - la Viena între N S Hruşciov şi J F Kennedy; în - în Glasborough între A N Kosygin și președintele L Johnson; în - la Moscova între L I Brejnev și R Nixon; în - la Washington între ei ; în - la Moscova între ei; în (funcţional) - la Vladivostok între L I Brejnev și J Ford; în - la Viena între L I

Brejnev și J Carter; în - la Geneva între M S Gorbaciov și R Reagan; în - la Reykjavik între ei; în - la Washington între ei; în mai-iunie - între ei la Moscova; o întâlnire informală între ei, cu participarea lui George W Bush în , pe Insula Guvernatorilor, lângă New York, în legătură cu șederea lui Gorbaciov la Adunarea Generală a ONU, a fost întreruptă O din cauza unui cutremur puternic în Armenia; în decembrie - pe cca Malta între M S Gorbaciov și George W Bush, în - de două ori (în mai-iunie la Washington și în septembrie la Helsinki) între ei (fără a socoti întâlnirea din noiembrie la Paris la conferința OSCE); în iulie - la Moscova între ei; în , întâlniri ale președintelui George W Bush cu B N Eltsin - in februarie la Camp David si in iunie la Washington; în , şedinţă a B N Eltsin cu presedintele George W Bush la Moscova in ianuarie si intalniri cu B Clinton - in aprilie la Vancouver si in iulie la Tokyo (ca parte a intalnirii liderilor tarilor industrializate dupa formula "sapte plus unu"); în , şedinţe ale B N Eltsin și B Clinton - în ianuarie la Moscova în timpul primei vizite de stat a președintelui Clinton în Rusia, în iulie la Napoli (în timpul întâlnirii anuale a "Celor șapte mari") și în septembrie la Washington, în timpul vizitei de stat a președintelui Federația Rusă către Statele Unite; în au avut loc întâlniri între B N Eltsin și B Clinton - în mai la Moscova cu ocazia sărbătoririi a de ani de la victoria asupra Germaniei naziste, în iunie la Halifax, Canada, în timpul întâlnirii șefilor de stat ai G , iar în octombrie în Hyde Park, SUA; în - în martie la Sharm al-Sheikh, Egipt, în timpul reuniunii la summit privind procesul de pace în Orientul Mijlociu și lupta împotriva terorismului internațional și în aprilie la Moscova (în timpul reuniunii G); în , în cadrul diferitelor foruri internaționale, au avut loc întâlniri ale B N Eltsin și B Clinton - negocieri oficiale în martie la Helsinki, culminate cu semnarea a declarații comune, în mai la Paris, în cadrul unei întâlniri a liderilor a țări membre NATO, la care a fost semnat Actul de fondare Rusia-NATO, iar în iunie la Denver în timpul întâlnirii G În , ședințe ale B N Eltsin și B Clinton - în luna mai la Birmingham, Marea Britanie, în timpul întâlnirii G și în septembrie la Moscova, când au fost semnate acorduri privind siguranța aviației, precum și o serie de memorandumuri și declarații comune, inclusiv pe probleme de cooperare în domeniul științei și culturii, interzicerea armelor biologice, distrugerea stocurilor excedentare de plutoniu, asupra situației din Kosovo În iunie , prima întâlnire a președintelui Federației Ruse V V Putin cu președintele american B Clinton; în iulie pe aproximativ Okinawa (Japonia) a avut o întâlnire cu V V Putin și B Clinton în cadrul întâlnirii liderilor și șefilor de guverne din principalele țări industriale ("Big Seven") V V Putin și B Clinton s-au întâlnit, de asemenea, la New York în septembrie , ca parte a "summit-ului mileniului" și au semnat o declarație comună prin care reafirmă angajamentul lor față de tratatul ABM ca "piatra de temelie a stabilității strategice" Ultima întâlnire a lui V V Putin și B Clinton în calitate de președinți ai țărilor lor a avut loc în noiembrie în Sultanatul Brunei în timpul summitului liderilor din regiunea Asia-Pacific FRONT AL DOILEA, termen militar-politic Asociat istoric cu începutul ostilităților active ale forțelor armate anglo-americane împotriva Germaniei naziste și a aliaților săi de pe continentul european Problema deschiderii unui c f a fost una dintre cele mai dificile probleme ale cooperării militare a URSS cu SUA și Marea Britanie în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, fiind subiectul a numeroase vizite reciproce și mesaje schimbate între liderii acestor state și reprezentanții acestora V M Molotoe, G Hopkins, W Wilkie și

alții din Pentru prima dată, problema descoperirii unui w f a fost crescut deja la sfârșitul lunii iunie în timpul unei vizite incognito (sub numele "Brown") a lui V M Molotov în SUA În ianuarie , la Washington, W Churchill și F Roosevelt au adoptat un plan general de desfășurare a războiului, care nu prevedea deschiderea unui fond militar in Europa S-a avut în vedere posibilitatea descoperirii sale, și apoi la infinit - D numai pentru În aprilie , președintele SUA F Roosevelt a pus problema necesității unei întâlniri personale cu I V Stalin să discute despre o "propunere militară importantă" legată de utilizarea forțelor armate americane pentru a atenua "situația critică" de pe frontul sovieto-german Pe aprilie, într-un mesaj către W Churchill, Roosevelt a scris: "Poporul tău și al meu cer crearea unui front care să ușureze presiunea asupra rușilor, iar aceste popoare sunt suficient de înțelepte încât să înțeleagă că rușii ucid astăzi mai mulți germani și distrugând mai multe echipamente decât tine și eu, luați împreună" În iunie , W Churchill a reușit să-l convingă pe F Roosevelt că debarcarea trupelor anglo-americane în nord-vestul Africii a fost mai mult în interesul Statelor Unite și al Marii Britanii decât al oricărei alte operațiuni Recunoscând importanța operațiunilor militare ale forțelor armate anglo-americane din Africa de Nord, care au deturnat o parte din trupele germane de pe frontul de est, conducerea sovietică a subliniat cu insistență necesitatea deschiderii rapide a armatei f în Europa pentru a învinge țările "axei" fasciste Răspunzând la o întrebare a lui G Cassidy, corespondent al agenției americane Associated Press, despre locul în evaluarea sovietică a situației actuale pe care o ocupă posibilitatea deschiderii unui VF, Stalin a răspuns: "Un foarte important, s-ar putea spune, un loc primordial " În decembrie , Stalin, într-o scrisoare către Roosevelt, și-a exprimat încrederea că promisiunile făcute de președintele american și prim-ministrul britanic W Churchill "în raport cu și deja, în orice caz, în raport cu primăvara lui , Al doilea front în Europa va fi, de asemenea, îndeplinit, va fi într-adevăr deschis prin eforturile comune ale Regatului Unit și SUA în primăvara viitoare " Pe baza posibilității deschiderii unui v f în , Stalin a fost de acord cu o reducere a livrărilor de împrumut-închiriere către URSS pentru a elibera vehicule pentru transferul forțelor militare americane în Marea Britanie V M Molotov a fost mai sceptic cu privire la posibilitatea de a descoperi un w f în Potrivit lui C Bohlen, promisiunea de a deschide un v f în a fost dat conducerii sovietice doar pentru a întări voința URSS în războiul împotriva fascismului și nu a reflectat intențiile reale ale aliaților La ianuarie , ca răspuns la mesajul lui Roosevelt despre acțiunile forțelor armate aliate și ale aviației de a lega forțele aeriene germane și de a le deturna pe acestea și alte forțe germane de pe frontul rus, Stalin îi reamintește din nou președintelui SUA de importanța deschiderea unui aerf în Europa și solicită informații despre "operațiunile planificate în mod specific în acest domeniu și datele planificate pentru implementarea acestora" În februarie , din corespondența conducătorilor URSS, SUA și Marea Britanie, devine clar că descoperirea V F este amânat pentru august-septembrie, iar Stalin subliniază că "situația actuală impune ca aceste termene să fie scurtate cât mai mult și ca cel de-al doilea front din Occident să fie deschis mult mai devreme decât data indicată Pentru a preveni revenirea inamicului este foarte important ca greva din Occident să nu fie amânată până în a doua jumătate a anului, ci să fie lovită primăvara sau începutul verii Într-o scrisoare de răspuns din februarie , Roosevelt l-a asigurat pe liderul sovietic că "după

succesul din Africa de Nord, de îndată ce eforturile noastre maxime ne vor asigura mijloace de transport, eforturile militare americane vor fi extinse pe continentul european" Totuși, în locul intensificării promise a acțiunilor forțelor armate aliate în Africa de Nord, ofensiva anglo-americană de acolo a fost amânată, ceea ce a ușurat poziția germanilor pe frontul sovieto-german În același timp, operațiunea promisă a trupelor anglo-americane în Sicilia, potrivit lui Stalin, nu putea înlocui descoperirile V F în Franța Stalin a continuat să facă presiuni pentru deschiderea sa în Franța în primăvara sau începutul verii anului , subliniind cu alarmare "pericolul serios al unei noi întârzieri" În mai-iunie , după o întâlnire între Churchill și Roosevelt la Washington, a devenit clar că momentul deschiderii V F din nou din D sunt stabilite și că invazia anglo-americană a Europei de Vest este amânată pentru primăvara anului Afirmând această împrejurare, Stalin îi scrie lui Roosevelt: "Această decizie a ta creează dificultăți excepționale pentru Uniunea Sovietică, care a purtat război cu principalele forțe ale Germaniei și ale sateliților săi de doi ani încoace, cu o tensiune extremă asupra tuturor propriilor forțe, și lasă armata sovietică, care luptă nu numai pentru propria țară, ci și pentru aliații săi, în mâinile propriilor forțe, aproape în luptă unică cu un inamic încă foarte puternic și periculos Este necesar să spunem ce impresie grea și negativă face această nouă amânare a celui de-al doilea front și abandonarea armatei noastre, care a adus atâtea victime, fără sprijinul serios așteptat din partea armatelor anglo-americane, face în Uniunea Sovietică - printre oameni și în armată? Deși Stalin recunoaște complexitatea organizării unei invazii anglo-americane a Europei de Vest, în special, a organizării transferului de trupe peste Canalul Mânecii, tonul corespondenței sale cu Roosevelt și Churchill pe tema deschiderii unui V F devine din ce în ce mai iritat Iritația lui Stalin este agravată de faptul că decizia de a amâna data deschiderii V F în Franța au fost acceptate de aliați fără participarea guvernului sovietic și fără nicio încercare de a invita reprezentanții săi la întâlniri pe această temă "Ideea aici nu este pur și simplu dezamăgirea guvernului sovietic", i-a scris Stalin lui Churchill în iunie , "ci păstrarea încrederii sale în aliați, care este sever testată" La sfârşitul lunii octombrie , situaţia militară din Italia s-a complicat pentru aliaţi într-o asemenea măsură încât s-a pus problema posibilităţii unei noi amânări a datei de deschidere a av din mai până la o dată ulterioară În timpul Conferinței de la Teheran din , liderii Statelor Unite și Marii Britanii (după o declarație făcută în ziua deschiderii conferinței despre posibilitatea amânării datei de deschidere a V F "pentru o lună, două sau trei") în cele din urmă l-a asigurat pe Stalin că V F în Europa va fi deschis în mai Partea sovietică și-a asumat o obligație reciprocă de a lansa ofensiva de vară a trupelor sovietice la mijlocul lunii iunie În ajunul deschiderii v f pentru a devia cel mai mare număr de trupe germane din nordul Franței și de pe frontul de est german, aliații au lansat o ofensivă împotriva germanilor în Italia; în același timp, amenințarea debarcării trupelor aliate pe coasta mediteraneană a Franței a rămas Deschiderea w f (Operațiunea Overlord) datează din iunie și este asociată cu debarcarea trupelor anglo-americane în Normandia, în nord-vestul Franței Natalie WOOD (nume real și nume Natasha Gurdin) (Wood, Natalie) (-), actriță de film americană Rusă de origine În cinema din Primul rol major din filmul Rebel Without a Cause ( ) s-a asociat cu idolul tineretului american din anii ' , James Dean (James Deán) Ea a jucat rolul principal în filmul muzical West Side Story, care a câștigat mai multe

premii Oscar A murit într-un accident (înecat) "Vietnik", o poreclă derogatorie pentru un membru al mișcării anti-războiului din Vietnam Terminația rusă a cuvântului simboliza legătura dintre mișcare și oamenii care au participat la ea cu propaganda URSS și sovietică VANCE Cyrus Roberts (Vanee, Cyrus Roberts) (n), om de stat și politician american Născut în Clarksburg, Virginia de Vest A absolvit Universitatea Yale ( ) Mulți ani a practicat avocatura A intrat în serviciul public în În a devenit membru al echipei viitorului președinte american John F Kennedy și în a fost numit secretar al Armatei SUA În a fost numit de președintele L Johnson ca secretar adjunct al apărării, a demisionat din această funcție în Reluat * practică juridică privată Președintele J Carter a fost numit secretar de stat al SUA (-) A participat la negocierile sovieto-americane privind limitarea armelor strategice, a susținut necesitatea dezamorsării tensiunii internaționale și a normalizării relațiilor cu URSS, a promovat activ încheierea Tratatului privind SV- , a susținut ratificarea acestuia A demisionat în , oficial din cauza eșecului politicii SUA în Iran, dar în realitate din cauza dezacordului cu înăsprirea cursului politic al lui J Carter față de URSS După ce a părăsit posturile guvernamentale, a participat la activități de menținere a păcii în Iugoslavia prin intermediul ONU (-) Autor al cărții de memorii Hard Choices: Four Criticai Years in Managing America's Foreign Policy ( ) VER (Ware) Harold M (Ware, Harold M) (-), fermier american, agronom Membru al Partidului Muncitorilor din SUA A organizat o brigadă americană de tractoare și a mers cu ea în Rusia ( ) pentru a oferi asistență tehnică A lucrat în timpul sezonului la ferma de stat Toikino din districtul Perm IN SI Lenin l-a numit pe V "om-dinam-maşină" S-a întors în URSS în și a fondat o fermă mixtă ruso-americană de reconstrucție rusă în satul Maslov Kut din Caucazul de Nord, al cărei director a rămas până în În s-a căsătorit cu Jessica Smith În - a lucrat la ferma de stat Camel de lângă Rostov-pe-Don În aceeași fermă de stat, în , viitorul secretar adjunct al Agriculturii al SUA (-) Milburn Lincoln Wilson (-) a lucrat ca consultant V a jucat un rol proeminent în colectivizarea agriculturii în URSS, nu doar conducând o campanie de propagandă pentru unificarea fermierilor individuali în gospodăriile colective, dar și contribuind la aceasta prin acțiunile sale Așadar, după ce a arat la cererea fermierilor individuali doar o parte din suprafața lor însămânțată pe tractorul său, a încetat apoi să lucreze, referindu-se la dimensiunea prea mică a parcelelor și la imposibilitatea de a se întoarce acolo pe tractor A urmat concluzia, pe care a adus-o în atenția celor încăpățânați în refuzul lor de a se alătura fermelor colective: trebuie să vă combinați micile parcele într-un câmp de fermă colectivă, pe care tractoarele vor avea loc să se întoarcă W s-a întors în SUA în și a fondat o companie angajată în cercetare în domeniul agriculturii GABRILOVICH Osip Solomonovich (-), pianist, dirijor Propagandist activ al muzicii ruse în SUA Născut în Sankt Petersburg A făcut un turneu cu succes în Rusia Din a locuit în străinătate, din - în SUA, unde a dirijat Orchestra Simfonică din Detroit (din) A fost căsătorit cu fiica lui Mark Twain, Clara Clemens A murit în SUA GAGEMEISTER Leonty Andrianovich (Andreanovici) (-), navigator rus, căpitan de rangul I A intrat în Marina la vârsta de ani În a fost trimis în Anglia pentru a-și continua studiile în afaceri maritime Liderul unei semicircumnavigații pe sloop "Neva" (-), a ajuns în America Rusă, a iernat în portul Pavlovsk de pe Kodiak În - , a condus o călătorie în jurul lumii pe navele Kutuzov și Suvorov deținute de Compania Ruso-Americană Ajuns în America Rusă în

noiembrie , a înlocuit A A Baranov ca conducător principal A luat parte la implementarea unei încercări de lungă durată a lui G I Shelikhov va stabili o bază comercială în Hawaii A plecat din America Rusă în noiembrie La bordul navei sale se afla A A Baranov G numit după insula de pe coasta de sud-vest a Alaska și strâmtoarea care desparte această insulă de continent Albert Gallatili (-), om de stat și diplomat american ȘI EU Dashkov l-a considerat "unul dintre cei mai pricepuți politicieni americani în chestiuni referitoare la Europa și propria sa țară" A fost numit de președintele SUA J Madison ca reprezentant al său la negocierile inițiate ( ) de împăratul rus Alexandru I între SUA și Marea Britanie cu scopul de a pune capăt războiului anglo-american din - În mai , G , împreună cu un alt reprezentant al președintelui SUA, J Bayard, a navigat spre Sankt Petersburg pentru a se alătura trimisului american în capitala Rusiei, J K Adams Negocierile cu Marea Britanie cu participarea Rusiei au fost respinse de Londra, care nu dorea ca Rusia să se amestece în chestiunile legate de prerogativele coroanei britanice În același timp, Londra s-a oferit să țină discuții directe de pace anglo-americane (noiembrie), care au avut loc la Gent, cu participarea lui G , Bayard, J K Adams, precum și Henry Clay și Jonathan Russell GAMOV Georgy (George) Antonovich (Gamoff, George) (-), fizician Unul dintre cei mai proeminenți fizicieni nucleari din lume Născut în Odesa A absolvit școala reală din Odesa în A studiat ceva timp la Facultatea de Fizică și Matematică a Universității din Odesa, apoi s-a mutat la Petrograd, unde a intrat la Facultatea de Fizică a Universității din Petrograd În a primit recomandarea de a studia la Universitatea din Göttingen Din acel moment începe o lungă perioadă de comunicare G cu cei mai importanți fizicieni ai lumii, dintre care mulți au devenit ulterior câștigători ai Premiului Nobel S-a întâlnit la Copenhaga cu Niels Bohr (Niels Bohr) (-), care i-a oferit lui G să lucreze un an la universitatea sa, dar în curând a primit o bursă de la Fundația Rockefeller și a plecat la Laboratorul Cavendish, condus de E Rutherford (Ernest Rutherford) (-) La Cambridge l-a cunoscut și s-a împrietenit apropiat cu P L Kapitsa (-) Din Anglia s-a mutat din nou la N Bor la Copenhaga, unde a primit o invitație de la G Marconi (Guglielmo Marconi) (-) În , la recomandarea urgentă a ambasadorului sovietic la Copenhaga, s-a întors în URSS, regăsindu-se imediat în mijlocul conflictelor politice din mediul academic La întoarcerea sa în URSS, a primit postul de profesor de fizică la Universitatea din Leningrad (-) După o încercare nereușită de a părăsi ilegal țara făcând caiac peste Marea Baltică până în Suedia, G și soția sa au reușit să obțină pașapoarte pentru a călători la Bruxelles pentru a participa la următorul congres al fizicienilor nucleari ( ) Cu ajutorul celor mai mari fizicieni europeni ai vremii: M Sklodowska-Curie (Marie Sklodowska-Curie) (-), P Langevin (Paul Langevin) (-) si altii G si sotia lui au ramas in Europa În vara anului , cuplul G s-a mutat în Statele Unite, unde G a predat la Universitatea George Washington (-), iar apoi la Universitatea din Colorado (-) În vara anului , împreună cu E Teller (Edward Teller) (n), a formulat celebra "regula Gamow-Teller" În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, dl a fost consultant al Marinei SUA cu privire la explozibili , iar din , împreună cu E Teller, a lucrat la Los Alamos pentru a crea o bombă cu hidrogen Împreună cu Ralph Alpher (Ralph Alpher) și Hans Bethe (Hans Bethe) a devenit autorul teoriei "Big Bang" (Big Boom), care ar fi dus la apariția universului A făcut primul calcul al codului genetic Membru corespondent al Academiei de Științe a URSS ( ), membru al Societății

Americane de Fizică, al Academiei Naționale de Științe din SUA, al Academiei Regale de Științe din Danemarca etc Câștigător al Premiului UNESCO ( ) Autor al cărților: "Sursele energiei nucleare și evoluția stelelor" ( ) (împreună cu E Teller), "Universul în expansiune" ( ), "The Neutrino Theory of Stellar Collapse (Compression)" ( ) , "Energia atomică în viața Cosmosului și a omului ( ), Unu, Doi, Trei Infinit ( ), Apariția Universului ( ), Luna ( ), Materia, Pământul și Cerul (coautor) ( ) , multe studii importante în domeniul biologiei și biogeneticii, precum și lucrări de știință populară, inclusiv dl Tompkins în Țara Minunilor ( ) și Mr Tompkins învață faptele vieții ( ) A murit în SUA GANELIN Rafail Sholomovich (n), istoric-americanist rus, doctor în științe istorice, profesor, membru corespondent al Academiei Ruse de Științe ( ) Specialist în istoria relațiilor ruso-americane și istoria politică internă a Rusiei Născut la Leningrad Absolvent al Facultății de Istorie a Universității de Stat din Leningrad Angajat al filialei din Sankt Petersburg a Institutului de Istorie Rusă al Academiei Ruse de Științe Autor de cărți: "Rusia și SUA Eseuri despre istoria relațiilor ruso-americane - " ( ), "Relațiile sovieto-americane la sfârșitul anului - începutul anului " ( ) William Andrew Horsley Gantt (-), psiholog medical În - a fost angajat al Institutului de Cercetări de Medicină Experimentală, condus de academicianul I IL Pavlov, și este considerat ultimul student american al marelui fiziolog rus La întoarcerea sa în SUA, a devenit un propagandist activ al învățăturilor lui Pavlov și cel mai autoritar specialist american în problema reflexelor condiționate; a tradus în engleză prelegerile lui Pavlov despre reflexele condiționate Lecturi despre reflexele condiționate (-) Din până în a fost director al Laboratorului Pavlovsk al Spitalului de Administrație Veteranilor din Perry Point (Maryland) (Spitalul Administrației Veteranilor, Perry Point) Autor al medicinei ruse ( ) GUNTER (Gunther) John (Gunther, John) (-), jurnalist și publicist american Autor al unei serii de cărți de studii politice și de țară despre anumite regiuni și țări ale lumii populare în anii și : Inside Europe ( ), Inside Asia ( ), Inside Latin America ( ), Inside USA ( ), Inside Africa ( ), Inside Europe Today ( ) L-a intervievat pe JL Trotsky în timpul șederii sale în exil pe Insulele Prinților A vizitat în repetate rânduri URSS ca corespondent pentru Chicago Daily News (și), revista Readers' Digest și alte periodice americane ( ) Împreună cu un grup de muncitori americani, I V Stalin, conversația cu care a durat ore G și-a amintit mai târziu: "În timpul celor șase ore de conversație, telefonul nu a sunat niciodată; nicio secretară nu avea voie să întrerupă conversația " În anii următori, i s-a refuzat de mai multe ori viza sovietică, dar la sfârșitul anului i s-a eliberat o viză de intrare în URSS G a vizitat Moscova, Leningrad, Kiev, Crimeea, Tbilisi, Alma-Ata, Tașkent și alte orașe din Asia Centrală, unde a adunat materiale pentru o nouă carte Inside Russia Today ( ) Cartea lui G , care conținea o cantitate imensă de informații obiective și se baza în mare parte pe observații imparțiale ale autorului, a devenit principala sursă de informații despre URSS pentru mulți americani și prima lucrare fundamentală despre Uniunea Sovietică publicată în Statele Unite Statele de după al Doilea Război Mondial Cartea a fost într-un fel precursorul cărților publicate în anii - de X Smith, R Kaiser și alți jurnaliști americani În ciuda atitudinii negative față de comunism și URSS, el a justificat prudența manifestată de Uniunea Sovietică în afacerile internaționale de istoria țării: doar pagube minore Acum uitați-vă la Rusia și la granița sa de vest neapărată și vulnerabilă! Timp de de ani, Rusia a fost invadată

din Vest de ori, iar numai Minsk a fost supus ocupației străine de ori de la înființare Adevărat, Rusia a reușit întotdeauna să scape de invadatori Dar a fost nevoie de timp, vieți umane și efort, iar Uniunea Sovietică nu vrea să treacă niciodată prin acest proces dureros și dureros GARBO Greta (Garbo, Greta) (nume și prenume real Greta Lovisa Gustafson) (-), actriță de film americană În cinema din A jucat în de filme de la Hollywood, creând mai multe imagini memorabile ale femeilor rusoaice, printre care Anna Karenina în filmul Love bazat pe romanul lui L N "Anna Karenina" de Tolstoi ( ) și în filmul Anna Karenina ( ), Tanya în filmul Mysterious Lady ( ), ofițerul rus de informații Nina Ivanovna Yakushova în filmul Ninochka ( ) A fost nominalizată de patru ori la Oscar pentru rolul principal feminin (de două ori în , în și), dar nu l-a primit niciodată Din a încetat filmările În , a primit un Oscar onorific pentru rolurile sale de neuitat în filme și pentru contribuția ei la cinematografia mondială Locul în lista celor mai buni de actori de film din toate timpurile ( ) A fost înmormântată la New York, dar în cadavrul a fost reîngropat la Stockholm, Suedia GARBUZOV Valeri Nikolaevici (n), om de știință-american rus, doctor în științe istorice ( ) Născut la Pskov A absolvit Institutul Pedagogic de Stat din Pskov ( ) și studii postuniversitare la Institutul Pedagogic de Stat din Leningrad, care poartă numele A I Herzen ( ) A lucrat la Institutul Pedagogic de Stat din Pskov (-) Din - la Institutul SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe Autorul cărții The Reagan Revolution: Theory and Practice of American Conservatism - " ( ) GARVI Petr Abramovici (Yuri Bronstein) (-), sindicalist Născut în Odesa A participat la mișcarea social-democrată rusă; după scindarea partidului, a refuzat să coopereze cu bolșevicii și sa alăturat menșevicilor ( ) Arestat în și eliberat după februarie Unul dintre redactorii Rabochaya Gazeta După octombrie a fost arestat de mai multe ori și exilat în Siberia A primit permisiunea de a emigra; a trăit în Europa, din - în SUA Membru al conducerii menșevice în exil, un participant activ în mișcarea socialistă Autor al memoriilor "Memorii ale unui social-democrat" și al monografiei "Sindicatele Rusiei" ( ) A murit în SUA Warren Gămăliei Harding (-), al -lea președinte al Statelor Unite (-) Oponent decisiv al recunoașterii URSS În ciuda faptului că în mesajul inaugural al lui G țării i s-a promis recunoașterea ordinii stabilite în lume și promovarea spiritului de fraternitate și cooperare, Rusia a fost exclusă de guvernul său din cercul țărilor care meritau o asemenea atitudine din partea Statele Unite În discursul său către Congresul SUA din decembrie , G a reacționat astfel la apelul Rusiei pentru ajutor pentru cei înfometați: "America nu poate rămâne surdă la un astfel de apel Nu recunoaștem guvernul rus și nu vom tolera propaganda care emană de acolo, dar nu uităm tradițiile prieteniei ruse Putem uita pentru o vreme toate considerentele noastre de politică externă și diferențele fundamentale în formele de guvernare Principalul lucru este chemarea celor care suferă și pier Ca răspuns la mesajul guvernului sovietic din martie , care conținea o propunere de normalizare a relațiilor comerciale sovieto-americane, a fost emisă o declarație de către guvernul SUA, care spunea: "Guvernul SUA simpatizează profund cu poporul rus, care se află într-o situație dificilă, în care suferă și dorește să-l ajute prin toate mijloacele posibile, făcând tot ce îi stă în putință pentru a relua relațiile comerciale pe o bază solidă " Cu toate acestea, după cum se afirmă în răspuns, guvernul SUA a fost "destul de clar că în condițiile actuale nu poate exista încredere în posibilitatea dezvoltării comerțului", deoarece "ar fi complet inutil să se reia

relațiile comerciale înainte de a se crea o bază economică solidă stabilit " Poziția luată de guvernul lui G a fost enunțată în fraza finală a declarației: "Dacă se vor face modificări fundamentale pentru a asigura inviolabilitatea vieții și proprietății și se vor asigura condiții favorabile pentru menținerea comerțului, guvernul va fi fericit pentru a primi asigurări că schimbări de această natură vor fi implementate Cu toate acestea, până la primirea unor astfel de asigurări de către guvernul american, acesta nu va putea găsi baza necesară pentru studierea problemei dezvoltării comerțului Această declarație a fost comentată de Agenția Telegrafică din Moscova la martie pe un ton dur, fără ceea ce a stârnit îndoieli că guvernul Rusiei sovietice nu avea de gând să renunţe la poziţiile sale pentru a stabili relaţii comerciale cu Statele Unite În august , prin ordinul lui G , Departamentul de Stat al SUA a început să elibereze pașapoarte străine americanilor care și-au exprimat dorința de a vizita Rusia sovietică în privat, dar toate persoanele care călătoreau acolo au fost avertizate că statul american nu le poate garanta siguranța Unul dintre americanii care a profitat de această permisiune a fost Washington B Vanderlip, care a susținut că a fost autorizat de către președintele SUA să negocieze cu guvernul Rusiei sovietice pentru concesiuni de petrol în Kamchatka Eșecul negocierilor cu Vanderlip a fost atribuit de autoritățile sovietice ipocriziei președintelui american Singura schimbare reală a relațiilor dintre Rusia sovietică și Statele Unite, care a avut loc în anii administrației Georgiei, a fost restabilirea comunicațiilor poștale între cele două țări, întreruptă după octombrie (mai) Harriman William Averell (-), industriaș și finanțator american, om de stat și politician, diplomat Născut în familia unui magnat și finanțator feroviar E G Harriman (Edward Henry Harriman) (-), cu puțin timp înainte de moartea sa, a făcut încercări active de a achiziționa Căile Ferate de Est din Rusia (CER) în efortul de a consolida poziția SUA în Siberia În , dl a devenit director și vicepreședinte al companiei de căi ferate Union Pacific (Union Pacific) În , ca urmare a negocierilor de succes cu guvernul sovietic, compania bancară a familiei G a primit o concesiune de de ani pentru a dezvolta cele mai mari mine de mangan din lume din Georgia, Chiatura După o scurtă perioadă de dezvoltare cu succes a zăcămintelor de minereu, G a venit la Moscova pentru a clarifica condițiile concesiunii și s-a întâlnit cu L Trotsky, care până atunci fusese demis din funcția de ministru de război și a devenit președintele concesiunii comitet În legătură cu dificultățile apărute de natură financiară și socială, societatea G a refuzat să participe la concesiune (septembrie), acceptând să ramburseze pentru ani capitalul investit (, milioane de dolari) cu titluri de stat ale URSS în suma de , milioane de dolari (luând în considerare un împrumut de milion de dolari acordat de G guvernului sovietic) În august , în calitate de reprezentant special al președintelui SUA F Roosevelt, a condus o misiune specială la Moscova pentru a ajuta URSS în grad de ambasador Şeful delegaţiei SUA la Conferinţa de la Moscova din şi membru al delegaţiei la Conferinţa de la Moscova din , condusă de C Hall Ambasador al SUA în URSS (-) În a primit cadou un basorelief de perete din lemn al stemei americane, care a împodobit ulterior unul dintre pereții biroului ambasadei timp de aproape ani Dispozitivul de ascultare încorporat în basorelief de către serviciile speciale sovietice a făcut posibil ca KGB-ul să fie la curent cu ceea ce se întâmpla în biroul a ambasadori succesivi ai SUA Această împrejurare a dat ulterior FBI și CIA un motiv pentru a investiga serios dacă G era un agent KGB A participat la conferințele

de la Teheran ( ), Crimeea (Ialta) ( ) și Berlin (Potsdam) ( ) Cu puțin timp înainte de moartea președintelui Roosevelt (aprilie), acesta i-a scris, impresionat de rezultatele Conferinței de la Ialta, că una dintre principalele direcții ale politicii externe sovietice a fost pătrunderea în alte țări prin subminarea proceselor democratice cu ajutorul Partidelor Comuniste locale și profitând de dificultățile economice ale acestor țări: "Ar trebui să vă faceți un raport clar că programul sovietic este de a instaura totalitarismul, eliminarea libertăților individuale și a democrației, eu așa cum le vedem și le respectăm " Până la sfârșitul războiului, el a devenit un susținător al unei linii dure împotriva URSS, a jucat un rol proeminent în a-l convinge pe noul președinte american G Truman de necesitatea unei astfel de linii El a fost unul dintre susținătorii fermi ai necesității de a opri asistența cu împrumut-închiriere acordată URSS după încheierea celui de-al Doilea Război Mondial din cauza faptului că rușii "au greșit atitudinea noastră generoasă față de ei ca un semn al slăbiciunii noastre și al acordului cu ei politică " Potrivit memoriilor lui A R Goffman, care a luat masa cu președintele Roosevelt cu puțin timp înainte de moartea sa, după ce a primit raportul lui G , Roosevelt a remarcat iritat: "Averell are dreptate; nu putem avea de-a face cu Stalin A încălcat toate promisiunile pe care le-a făcut la Ialta" Cu toate acestea, G s-a bucurat de respectul personal și dispoziția lui I V Stalin, care i-a făcut cadou de rămas bun doi cai de elită Cu toată respingerea comunismului ca antipod al democrației și a revoluției bolșevice ca un "pas tragic înapoi în dezvoltarea civilizației", G a susținut invariabil negocieri și detenție: "Privind înapoi la experiența mea de aproape cincizeci de ani în tratarea cu Uniunea Sovietică, constat că părerile mele principale s-au schimbat puțin, deși situația a suferit o schimbare radicală Continui să fiu de părere, ca în , că în sfera ideologică nu există nicio perspectivă de compromis între Kremlin și noi Cu toate acestea, trebuie să găsim modalități de a rezolva cât mai multe situații de conflict posibil pentru a trăi împreună pe această mică planetă fără război " Din a condus lucrările practice privind implementarea Planului Marshall în Europa Șeful delegației SUA la negocierile privind încheierea Tratatului de interzicere a testelor de arme nucleare în atmosferă, în spațiul cosmic și sub apă Ambasador-at-Large, secretar de stat adjunct sub președinții John F Johnson (și -) În anii și , s-a întâlnit în mod repetat cu liderii sovietici ca mediator neoficial între Kremlin și Casa Albă A primit Ordinul Războiului Patriotic, clasa I ( ) pentru "contribuția sa personală profundă la stabilirea și întărirea cooperării sovieto-americane în timpul Marelui Război Patriotic și cu ocazia împlinirii a de ani de la Victoria" Autor de memorii: Rease cu Rusia? ( ); America și Rusia într-o lume în schimbare; Jumătate de secol de observații personale ( ) și trimis special la Churchill și Stalin - ( ) (cu Elie Abel) Garst Rosswell (-), fermier milionar american din Iowa A jucat un rol activ în dezvoltarea relațiilor sovieto-americane în anii , inițiind vânzarea către URSS a unor noi soiuri hibride de porumb crescute de el și a tehnologiei de însămânțare a acestuia Primele contacte ale lui G cu departamentele agricole sovietice au fost stabilite în , în timpul șederii unei delegații agricole oficiale sovietice în Statele Unite, ceea ce a dus la apelul lui G la Departamentul de Stat al SUA cu o propunere de a vinde semințe de porumb și de însămânțare tehnologie către Uniunea Sovietică Problema oportunității acestui acord a fost decisă la nivelul secretarului de stat american John F Dulles Cu sprijinul preşedintelui D Eisenhower, în

anii următori, au avut loc mai multe vizite reciproce ale delegaţiilor agricole din URSS şi SUA, la care a participat invariabil G În timpul vizitelor sale în URSS (şi), N S Hrușciov la casa sa din Crimeea și Soci În timpul șederii sale în SUA în , N S Hrușciov a vizitat ferma prosperă a lui G din Coon Rapids și s-a familiarizat cu productivitatea sa ridicată Pe larg mediatizate în presa sovietică, evenimentele asociate cu vizita lui Hrușciov în Statele Unite, inclusiv o vizită la ferma lui G și șederea unui fermier american în URSS au devenit parte a unei campanii de propagandă de extindere fără gânduri a zonei culturile de porumb în URSS HART (Hart) Francis Bret (Harte, Francis Bret) (-), scriitor, editor american Prima traducere rusă a lui G a fost publicată în Rusia (fără a indica numele autorului) în În , mai multe povestiri și eseuri ale lui G despre viața californiană au fost publicate în limba rusă în revista Vestnik Evropy Remarcândumanismul lui G , N G Chernyshevsky a scris: "Puterea lui Bret Hart este că, cu toate deficiențele sale, el este un om cu o minte naturală foarte puternică, un om cu un suflet neobișnuit de nobil " Jurnalul social-democrat Pravda a remarcat că "Bret Hart imediat devenit favoritul publicului A fost citit și îndrăgit de oameni din cele mai diverse tabere A fost tradus atât de Otechestvennye Zapiski, cât și de Russkiy Vestnik; pe piața cărților apăreau din când în când colecții din poveștile sale; a fost publicat pentru cititori inteligenți, pentru oameni au publicat o ediție ieftină a operelor sale G a câștigat recenzii bune de la autorități literare ruse precum M E Saltykov-Șchedrin, N S Leskov, G Uspenski M Gorki credea că G a fost unul dintre acei scriitori americani care au "plantat" "romantism criminal", la un moment dat îndreptat împotriva moralității aspre a puritanilor, primii coloniști ai Americii, și apoi a degenerat în "romantism ipocrit" HARTMAN Thomas Alexandrovich (-), compozitor, dirijor Născut lângă Harkov A studiat la Conservatorul din Sankt Petersburg (-), elev al lui A Arensky și S Taneyev A lucrat cu succes la teatrele Mariinsky ( ) și Bolșoi ( ) A predat la Conservatorul din Tiflis (-) Din în străinătate, mai întâi la Constantinopol, apoi la Berlin, unde a creat o orchestră rusă În anii s-a mutat în SUA, unde și-a continuat activitățile de compoziție și concert Autor al baletelor: Floarea stacojie ( ), Babette ( ), opera Esther, patru simfonii și mai multe concerte A murit în SUA GARTHOFF Raymond L (Garthoff, Raymond L) (n), diplomat și politolog american, kremlinolog Născut în Cairo A absolvit universitățile Princeton ( ) și Yale ( ) Din - a fost consultant în afaceri externe pentru Departamentul Armatei SUA Din - a fost Asistent Special al Secretarului de Stat al SUA pentru Afaceri Est-Europene În - a participat la negocierile sovieto-americane privind limitarea armelor strategice, ambasadorul SUA în Bulgaria Fellow al Brookings Institution Autor de cărți: The New Soviet Leadership ( ), Soviet Military Doctrine ( ), The Soviet Image of Future War ( ), Soviet Strategy in the Nuclear War ( ), Soviet Military Policy: A Historical Analysis ( ) , Reflecții asupra crizei rachetelor din Cuba ( ), Evaluarea adversarului: estimări ale Administrației Eisen-hower ale intențiilor și capacităților sovietice ( ), Detente și confruntare: relațiile american-sovietice de la Nixon la Reagan (,), Marea Tranziție; Relațiile americano-sovietice și sfârșitul războiului rece ( ) GWIN William McKendree (-), politician american senator american (-) Participant activ la negocierile privind vânzarea Alaska către Statele Unite Era G într-o conversație privată cu ambasadorul rus E A Steklem a menționat mai întâi interesul președintelui american James Buchanan pentru Alaska, avertizând însă că negocierile pe această temă ar trebui să fie secrete și să se

desfășoare doar prin intermediul secretarului de stat adjunct al SUA El a menționat chiar că președintele este gata să plătească Rusiei milioane de dolari pentru Alaska, a considerat și a încercat să convingă politicienii și diplomații ruși că "ar fi foarte benefic pentru Statele Unite și guvernul rus dacă aceasta a cedat americanilor coloniile ei din America de Nord El a numit Strâmtoarea Bering o graniță naturală între Rusia și Statele Unite și a fost convins că, prin cedarea coloniilor sale SUA, Rusia va întări și mai mult relațiile de prietenie dintre cele două țări, care erau mult timp simpatice una cu cealaltă GEEVSKII Igor Aleksandrovici (n), om de știință-american rus, doctor în științe istorice ( ) Specialist în problemele socio-politice și etnice ale Statelor Unite Născut în Tsageri, Georgia A absolvit Institutul Literar ( ) și Școala Superioară de Partid din cadrul Comitetului Central al PCUS ( ) În - a fost jurnalist, contribuind la ziarul Komsomolskaya Pravda, la Compania de radio și televiziune de stat și la alte instituții de presă Din la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Autor de cărți: SUA: The Negro Problem ( ); SUA: Războiul secret împotriva disidenților ( ) (coautor); "Mafia, CIA, Watergate" ( ); "The national question in the public and politic life of the United States" ( ) (coautor); Americanii de culoare în istoria SUA - " ( ) (coautor); SUA: Constituția și drepturile cetățenilor ( ); "American Mosaic" ( ) (coautor); "Femeile americane la locul de muncă, în familie și în viața intimă" ( ); "Președintele Kennedy: Asasinarea secolului, misterul secolului" ( ) Gail, Robert Peter (n), medic american Specialist in oncologie, hematologie, imunologie si transplant de maduva osoasa A absolvit Universitatea de Stat din New York ( ), UCLA ( ) A venit în URSS împreună cu Armand Hammer în legătură cu dezastrul de la Cernobîl în pentru a oferi sfaturi medicilor sovietici El a fost unul dintre primii care a vorbit despre consecințele tragice și imprevizibile ale accidentului de la centrala nucleară de la Cernobîl, respingând asigurările propagandistice iresponsabile, optimiste și încurajatoare ale autorităților oficiale ale URSS și RSS Ucrainei, care subliniau nesemnificația daune cauzate de accident asupra mediului și oamenilor Autor a peste de cărți și a sute de articole Gaylord Franklin Augustos (-), personaj public american A sosit în Rusia în ca secretar general al filialei ruse a Asociației Tineretului Creștin din America și a deținut această funcție până în În - a fost director al Societății Ruse pentru Dezvoltarea Morală și Fizică a Tinerilor, iar în a fost secretar al spitalului american pentru soldații ruși răniți În - a fost reprezentant al Comitetului Internațional al Asociației Tinerilor Creștini din Odesa HENDERSON (Henderson) Loy Wesley (Henderson, Loy Wesley) (-), diplomat american, unul dintre fondatorii direcției sovietice a școlii diplomatice americane În serviciul diplomatic din După stabilirea relațiilor diplomatice între SUA și URSS - al doilea, apoi primul secretar al Ambasadei SUA la Moscova (-) Din această perioadă îi aparține afirmația că "relația dintre guvernele american și sovietic nu poate deveni cu greu la inimă bună decât dacă cel puțin unul dintre ei manifestă dorința de a face unele schimbări radicale în politica sa externă generală și nu abandonează unele dintre principiile care până acum a fost respectat cu strictețe" Una dintre principalele dificultăți în menținerea unor relații satisfăcătoare cu URSS G a considerat creșterea pretențiilor guvernului sovietic față de alte țări pe măsură ce economia se îmbunătăți poziția politică a Uniunii Sovietice și autoritatea sa ca mare putere mondială s-au extins G era convins că principalul scop final al conducătorilor sovietici este

crearea Uniunii Mondiale a Republicilor Sovietice Socialiste, deși acest scop, nerătăcit complet din vedere, devine de-a lungul anilor din ce în ce mai iluzoriu și începe să cedeze în importanță realități mai apropiate de astăzi În anii proceselor politice de la Moscova din - , el a apreciat "epurările" ca pe o manifestare a unei lupte acerbe pentru putere, a susținut că politica lui I V Stalin va duce în cele din urmă la haos și anarhie în țară În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a fost angajat al Ambasadei SUA la Moscova și Kuibyshev ( ) În august , în calitate de reprezentant american, a participat la discuțiile lui Stalin cu prim-ministrul britanic W Churchill la Moscova Memoriile sale au fost publicate în SUA: A Question of Trust; Originile relațiilor diplomatice SUA-sovietice Amintirile lui Loy W Henderson (Editare de George W Baer) ( ) GERMAN din Alaska (/ -), cleric ortodox rus, educator al populației din Alaska, cunoscut sub numele de "nenorocitul Herman" (așa și-a semnat scrisorile și este menționat sub acest nume într-o serie de documente ale vremii sale)) Născut la Serpuhov A fost unul dintre călugării mănăstirii Valaam, trimis în pr Kodiak pentru a răspândi creștinismul în rândul populației locale Cu filantropia și umilința sa, a câștigat respectul și dragostea aleuților și indienilor care locuiau în Alaska Celebrul istoric și scriitor ruso-american V P Petrov în cartea sa "Russian Columbuses" ( ) l-a descris pe G A în acest fel: "Involuntar, atenția s-a oprit cumva asupra unui german modest, cu aspect modest Nu deosebit de diferit de ceilalți călugări, Herman, însă, a atras atenția tuturor cu o oarecare simplitate excepțională, și cel mai important, cu ochi strălucitori și strălucitori, din care părea să emane o strălucire magică Acestea sunt sfințenia liniștită, blândă, radiantă a vechilor pictori de icoane sfinții, părinții Bisericii Skete G de pe Insula Spruce a fost numită neoficial New Valaam (din , din ordinul lui F P Wrangel, acest nume a devenit oficial) După ce a părăsit Alaska în , A A Baranova G și-a adăpostit soția, originară din acele locuri, Anna Grigoryevna Razkazchikova A murit și a fost înmormântat pe teritoriul mănăstirii sale Până astăzi, localnicii îl consideră un făcător de minuni, iar mormântul și chiliile lui sunt venerate ca niște sanctuare, la care se fac pelerinaje Fiecare casă ortodoxă din Alaska are o icoană a Sfântului Herman, iar săptămânal îi este servit un acatist Canonizat de Biserica Ortodoxă Autocefală din America la august Numele "Rev Herman din Alaska, făcător de minuni al întregii Americi" a fost înscris în calendarul liturgic al Bisericii Ortodoxe Ruse la decembrie Pe insula Kodiak, există un seminar al Sfântului Herman, în care învață tinerii locali care au decis să se dedice slujirii Bisericii Ortodoxe Herzen Alexander Ivanovici (-), democrat și scriitor revoluționar rus Născut la Moscova; în - a studiat la Departamentul de Fizică și Matematică a Universității din Moscova A aderat la concepții extrem de stângiste, revoluționare, pentru promovarea cărora a fost arestat în și trimis în exil La întoarcerea din exil, a apărut activ în presă cu lucrări filozofice și jurnalistice Printre operele sale se numără drama "William Penn", dedicată unuia dintre primii coloni americani care a devenit guvernatorul coloniei, care ulterior a fost numită după el (acum statul Pennsylvania) În scena finală a dramei, peste mormântul lui Penn se află trei călători care au venit să se închine în cenușa lui - J Washington, B Franklin și marchizul Lafayette - "cetățeni ai Republicii Nord-Americane" Am crezut că acea ființă antipode, Rusia și Statele Unite, în ciuda tuturor, trebuie să găsească un mod de vivendi pentru a fi unite împotriva Europei în descompunere și au văzut în viitor Rusia un prieten și tovarăș de călătorie al Statelor Unite ale

Americii Mai târziu, dezamăgit de instituțiile sociale ale Republicii Americane, G refuză să idealizeze această țară Impresionat de cartea pe care o citise, A de Tocqueville, Despre democrația în America, scria în că l-a cuprins cu "durere și tristețe" "El (Tocqueville) încheie spunând: "Două țări dețin viitorul: America și Rusia" Dar unde este începutul dezvoltării viitoare în America? Țara este rece, prudentă Și viitorul Rusiei este imens - oh, cred în progresivitatea sa Totodată, G a făcut apel la apropierea dintre Rusia și Statele Unite, subliniind importanța în acest sens a dezvoltării regiunii Amur și a utilizării Oceanului Pacific În articolul "America și Siberia", el a citat unul dintre ziarele din Philadelphia, care a remarcat perspectivele strălucitoare pentru dezvoltarea coastei Pacificului a Rusiei și apropierea ruso-americană în legătură cu finalizarea construcției căii ferate din Pacific în Statele Unite state Această înțelegere reciprocă a devenit posibilă deoarece între Rusia și Statele Unite "există un întreg ocean de apă sărată, dar nu există o lume întreagă de vechi prejudecăți, concepte oprite, parohialism invidios și o civilizație oprită" "Nu suntem răsfățați de simpatia altor popoare și nici nu suntem răsfățați de înțelegerea lor", scria G în Kolokol la decembrie Numai America înțelege, el credea că Rusia iese din perioada deținerii iobagilor politica lui Nicolae, care a fost "întregul Sf din " și "primul o salută" "Dacă Rusia se eliberează de tradiția rusă", credea G , "are un aliat - statele nord-americane" Am văzut multe trăsături comune în aceste două țări: "Ambele țări abundă în forță, plasticitate, spirit de organizare, perseverență care nu cunoaște obstacole; amândoi sunt săraci în trecut, amândoi încep cu o ruptură completă de tradiție, amândoi întinși pe văi nesfârșite, căutându-și granițele, ambii ajung din părți diferite prin spații teribile, marcându-și drumul peste tot cu orașe, sate, colonii - până la țărmurile Oceanului Pacific, această Marea Mediterană a viitorului" În articolul "America și Rusia" G remarca însă diferența fundamentală dintre individualismul american, conceptul de "încredere în sine", proclamat de poetul și filozoful american R W Emerson (Ralph Waldo Emerson) (-) și principiul comunal stabilit în poporul rus După încheierea Războiului Civil American, el se temea că dezvoltarea ulterioară a Statelor Unite va duce la centralizarea puterii politice și economice în țară G interesat de subiecte literare legate de America Într-o scrisoare către M K I-a scris lui Reichel de la Londra în septembrie : "În America, poveștile lui Turgheniev despre un vânător sunt traduse în germană în Revue M-au citit și ei cu simpatie Rus' ocupă pe toată lumea - cu excepția moscoviților noștri STRATEGIA (CONCEPT) "FLEXIBLE REPONSE" (strategie de răspuns flexibil), strategie militar-politică (concept) a Statelor Unite Proclamată în dezvoltare și în locul doctrinei "răzbunării masive" A fost descris pentru prima dată de generalul Maxwell Taylor în într-un raport adresat Comitetului șefilor de stat major al forțelor armate americane Adoptat oficial în și de atunci a fost asociat cu secretarul de atunci al Apărării, Robert McNamara Esența doctrinei constă în folosirea "dozată" a forței, corespunzătoare condițiilor dictate de nevoile de protecție a intereselor americane Prevăzută cu posibilitatea de a desfășura războaie limitate, locale, acțiuni militar-politice Spre deosebire de strategia "răzbunării masive", "g r " prevedea posibilitatea, împreună cu utilizarea masivă și flexibilă a armelor nucleare, precum și utilizarea mai largă a factorilor non-nucleari și non-militari Puterea americană de a asigura interesele naționale ale Statelor Unite Odată cu Uniunea Sovietică dobândind capacitatea de a lansa o lovitură termonucleară asupra Statelor Unite,

administrația președintelui J F Kennedy a căutat să dezvolte o strategie de securitate națională care să garanteze interesele naționale ale Statelor Unite, fără a pune în același timp și Statele Unite cu risc de moarte în incendiul unui război termonuclear Astfel, într-un memorandum comun adresat președintelui din august , secretarul de stat D Rusk (Deán Rusk), secretarul apărării R McNamara, directorul CIA John McCone și președintele șefilor de stat major L Lemnitzer (Lyman Lémnitzer) a subliniat importanța dezvoltării strategiei militare în așa fel încât să creeze alternative militare credibile pentru o gamă largă de scenarii, de la război total la războaie locale și agresiune la scară mică Noua strategie militaro-politică prevedea obținerea victoriei nu ca urmare a unei lovituri nucleare masive, ci prin asigurarea așa-zisului "dominanță escalativă" asupra Uniunii Sovietice atât în timpul conflictului convențional, cât și în timpul conflictului nuclear Dezvoltatorii "g r "s a pornit de la faptul că distrugerea totală a inamicului nu este necesară pentru victoria într-un război nuclear; este suficient să provoci o lovitură de dezarmare sau contraforță asupra potențialului militar-economic al părții opuse După cum spunea R McNamara, "în cazul unui război nuclear scopul ar trebui să fie distrugerea forțelor militare ale inamicului, și nu populației sale civile Cu alte cuvinte, oferim unui posibil inamic cel mai puternic stimulent să se abțină de la a lovi orașele noastre" Planul operațional integrat unificat întocmit în de Statele Unite pentru a conduce un război nuclear împotriva URSS prevedea tocmai o lovitură de dezarmare asupra instalațiilor militare sovietice Noua strategie militaro-politică a necesitat forțe nucleare strategice mult mai flexibile și fiabile, capabile să îndeplinească diverse sarcini, ceea ce a dus la formarea definitivă în a triadei nucleare strategice clasice a SUA: rachete balistice intercontinentale (ICBM), rachete balistice lansate de submarin (SLBM), bombardiere strategice Ca urmare, bombardierele grele și-au pierdut rolul de principal purtător al armelor nucleare strategice: ICBM-urile și SLBM-urile au devenit baza puterii nucleare strategice a Statelor Unite "G R " p De asemenea, a avut în vedere acțiuni mult mai active ale SUA la nivel pre-nuclear în cadrul confruntării bipolare globale, inclusiv în conflictele locale Spre deosebire de creatorii strategiei "răzbunării masive", creatorii "G R "-urilor a pornit de la faptul că Statele Unite şi aliaţii săi ar trebui să ia iniţiativa în aceste conflicte S-a înregistrat o creștere notabilă a bugetului de apărare al SUA, a dimensiunii forțelor lor armate convenționale și în special a forțelor speciale (Rangers, Beretele Verzi, Sigilii etc) Înfrângerea Statelor Unite în Indochina și realizarea unei parități militare-strategice aproximative între URSS și Statele Unite la sfârșitul anilor au forțat oficialul Washington să reconsidere principalele prevederi ale "G R " SLBM și bombardiere strategice) în Statele Unite State a fost înființată la nivelul (în -), iar în URSS - (în -) Gilels Emil Grigorievici (-), pianist sovietic Născut în Odesa Unul dintre galaxiile reprezentanților de seamă ai școlii muzicale sovietice Câștigător al premiului I la Concursul de pian E Ysaye la Bruxelles ( ) Artist al Poporului din URSS ( ) Primul dintre interpreții sovietici care au făcut un turneu în Statele Unite după al Doilea Război Mondial ( ), care a deschis calea extinderii legăturilor culturale dintre URSS și Statele Unite ale Americii în stadiul critic al Războiului Rece Mai târziu, a făcut în mod repetat turnee în Statele Unite, cu concerte care au fost întotdeauna un mare succes GILENSON Boris Aleksandrovich (n), critic literar-american rus, doctor în filologie ( ), profesor ( ), om de

știință onorat al Federației Ruse ( ), membru corespondent al Academiei Internaționale pentru Educația Umanistică Specialist în istorie literară americană Absolvent al Facultății de Filologie a Universității de Stat din Moscova ( ) A predat literatură străină la Institutul Pedagogic Orekhovo-Zuevsky (din) Din - profesor la Universitatea Pedagogică de Stat din Moscova și la Universitatea Academiei Ruse de Educație Autor de cărți: "Octombrie în literatura americană - " ( ); America de Sinclair Lewis ( ); "Literatura americană a anilor secolul XX" ( ); Tradiția socialistă în literatura americană ( ); "Modern Negro Writers USA" ( ); "Sinclair Lewis" ( ); "John Reed La originile realismului socialist în literatura americană" ( ); "În căutarea unei Americi "diferite" Din istoria literaturii progresiste în SUA ( ); Ernest Hemingway ( ); şi manualul A History of American Literature ( ) Gilmore Lanier King ("Eddy") (-), jurnalist american Corespondent, mai târziu șef de birou al Associated Press la Moscova (-) Intervievat de I V Stalin în Roman G cu o elevă de ani a Școlii Coregrafice de la Teatrul Bolșoi Tamara Chernysheva a dus la expulzarea ei din școală și expulzarea din Moscova După intervenția trimisului președintelui F D Roosevelt Wendell Wilkie Chernysheva i s-a permis să se întoarcă la Moscova, unde s-a căsătorit cu G În anii , ea și soțul ei au călătorit în Statele Unite, dar pentru mulți ani următori cuplul G nu a avut voie să părăsească URSS Li s-a permis să părăsească URSS numai după moartea lui Stalin Autor de cărți: Eu și Mu Russian Wife ( ), Troika ( ) și alții Benjamin Gitlow (-), comunist american El a stat la originile transformării aripii de stânga a Partidului Socialist Muncii din SUA în Partidul Muncii Comunist (Partidul Muncii Comunist) (august) A fost arestat și condamnat la ani de închisoare pentru "sindicalism criminal" A fost în relații amicale cu Julius Hammer, care l-a ajutat la eliberarea lui G din închisoarea Sing Sing În timp ce se afla în închisoare, a fost ales membru de onoare al Consiliului de la Moscova A fost nominalizat ca candidat pentru postul de vicepreședinte al Statelor Unite din Partidul Muncitorilor (Comunist) din SUA (Partidul Muncitorilor (Comunist)) în pereche cu W Z Foster în și ; a candidat odată la funcția de primar al orașului New York Membru al Prezidiului Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste (Comintern) (-) și al Comitetului Executiv al Profintern Ca confident special al Comintern-ului, a fost un oponent activ al Internaționalei Socialiste și al socialiștilor și troțkiştilor americani A venit la Moscova în În a devenit șef adjunct al Secretariatului Creditorului Anglo-American al Comitetului Executiv al Comintern, dar până în a fost revocat din postul său Expulzat din CP SUA și Comintern pentru "antisovietism" și "anticomunism" El a expus Partidul Comunist din SUA și metodele acestuia în cărțile: I Confess: The Truth About American Communism (,) și The Whole of Their Lives ( ), în care a vorbit sincer despre sarcinile pe care le-a îndeplinit la Moscova pentru a a divizat mișcarea socialistă și a subminat autoritatea liderilor ei, în special a lui Norman Thomas Fost autor cărți "susținute ideologic": Communist Unity ( ) și America for the People ( ) GLASSBORO, VÂMMITUL GLASSBORO Întâlnirea și negocierile președintelui Consiliului de Miniștri al URSS A N Kosygin și președintele SUA Lyndon B Johnson la Glasboro (New Jersey) pe și iunie A N Kosygin a fost în Statele Unite în fruntea delegației sovietice care a participat la sesiunea specială a Adunării Generale a ONU în legătură cu războiul de zile din Orientul Mijlociu Dorința sa exprimată de a se întâlni cu președintele Johnson a fost adusă în atenția Casei Albe, iar premierul sovietic a fost invitat la Washington Cu toate acestea, în aceste circumstanțe, Kosygin a

preferat o întâlnire neoficială uneia oficiale în orice alt oraș decât capitala SUA Cu acordul ambelor părți, a fost ales micul oraș Glasboro, la jumătatea distanței dintre Washington și New York În cadrul discuțiilor, au fost discutate aspecte legate de încheierea unor acorduri pentru reducerea ritmului cursei înarmărilor și furnizarea de arme Orientului Mijlociu S-a discutat și posibilitatea unor discuții de pace cu Hanoi (Kosygin i-a transmis lui Johnson un mesaj din partea guvernului nord-vietnamez în care a acceptat să intre în discuții de pace cu Statele Unite, cu condiția ca bombardamentele americane asupra teritoriului țării să înceteze) S-au înregistrat unele progrese în rezolvarea problemei privind acordurile privind neproliferarea armelor nucleare și limitarea armelor nucleare strategice (acordul corespunzător a fost semnat de reprezentanții a peste de state la iulie la Washington) În ciuda lipsei unor acorduri specifice, a spus Johnson, întâlnirea "a făcut lumea puțin mai mică și, de asemenea, puțin mai puțin periculoasă" Conform acordului la care sa ajuns, președintele Johnson urma să viziteze Moscova în primele zece zile ale lunii octombrie, dar intrarea trupelor țărilor din Pactul de la Varșovia în Cehoslovacia la august a eliminat problema vizitei de pe ordinea de zi Glomar Explorer, o navă cu destinație specială deținută de CIA și care navighează sub pretextul navei de foraj Summa Corporation a miliardarului american Howard Hughes, cu funcția anunțată oficial de a extrage minerale pe fundul oceanelor A participat în iulie-august la proiectul secret "Jennifer" (Proiectul Jennifer) inițiat de Agenția Centrală de Informații din SUA pentru a detecta și ridica la suprafață submarinul sovietic K- , care s-a scufundat (probabil ca urmare a unei coliziuni cu un submarin american) în Oceanul Pacific, la mile de aproximativ Oahu, Hawaii, la o adâncime de aprox km Informațiile despre operațiunea unică pregătită în secret au devenit cunoscute ambasadei sovietice de la Washington, dar Moscova nu a răspuns la criptarea ambasadei, considerând că informațiile sunt nedemne de încredere, iar operațiunea în sine a fost imposibilă din punct de vedere tehnic Implementarea proiectului a costat Statele Unite - de milioane de dolari În timpul operațiunii, barca a fost ridicată cu , - km, dar carena i s-a rupt, și doar de bărci cu de corpuri de marinari sovietici (din de echipaj estimați) membri) au fost ridicate Restul conținutului părții înălțate a carenei a fost ținut secret, deși ulterior s-a știut că informațiile americane au reușit să restaureze mașina de criptare a submarinului și să citească corespondența Presa americană a relatat că în partea ridicată a submarinului au fost găsite mai multe rachete secrete Corpurile a șase marinari sovietici, conform tradiției maritime, au fost trimise pe mare în cadrul unei ceremonii oficiale filmate pe film Este posibil ca predarea doar a șase cadavre către mare să fi fost menită să servească drept dovadă că operațiunea a avut succes doar parțial, - pentru a nu provoca o reacție nedorită în URSS Potrivit unor rapoarte neconfirmate, ulterior, cu ajutorul celor mai recente progrese tehnologice (în special, inventarea cablurilor din polipropilenă practic fără greutate), informațiile americane au reușit să ridice restul submarinului sovietic de pe fundul oceanului În , prin decret al președintelui Federației Ruse, toți membrii echipajului submarinului au primit postum Ordinul Curaj HOWARD (Howard) Edward Lee (Howard, Edward Lee) (n ?), ofițer al Agenției Centrale de Informații din SUA, dezertor Se pregătea să lucreze la Moscova, dar nu a trecut testul poligrafului ("detectorul de minciuni") și a fost concediat A luat legătura cu agenți KGB din Statele Unite și le-a dat informații secrete despre operațiunile și agenții CIA la Moscova A primit

recompense în numerar pentru informațiile transmise Simțind că este urmărit, a părăsit supravegherea agenților FBI și a fugit la Moscova ( ) A devenit primul ofițer CIA care a trecut de partea URSS În raportul său, Comitetul de Informații al Camerei Reprezentanților a Congresului SUA a numit rezultatele lui G "una dintre cele mai grave pierderi din istoria informațiilor" a Statelor Unite A primit azil politic în URSS Trăiește în Moscova GODUNOV Alexander Borisovich (-), solist de balet Născut pe aproximativ Sakhalin A crescut în Riga Câștigător al premiului I la Concursul Internațional de Balet de la Moscova ( ) Solist al Teatrului Bolșoi În timpul unui turneu în Statele Unite, a devenit "dezertor" ( ) Soția lui G , balerina Lyudmila Vlasova, a fost interceptată de ofițerii KGB care se aflau în trupa Teatrului Bolșoi și dusă la Moscova, unde și-a condamnat soțul dezertor Mai târziu, timp de câțiva ani, a încercat să meargă la soțul ei în Statele Unite, dar nu a primit permisiunea cerută de legea sovietică de atunci de la mama ei în vârstă G a lucrat cu o serie de companii de balet din SUA, sa bucurat de un oarecare succes A jucat în mai multe filme de la Hollywood, printre care: Witness ( ), Thè Money Pit ( ), Die Hard ( ), The Rhinestone ( ) A murit în SUA GOLDEN John Oliver (Golden, John Oliver) (-), muncitor agricol A lucrat la o plantație de bumbac din Mississippi În s-a alăturat Partidului Comunist din SUA și a plecat în URSS ca reprezentant al partidului S-a întors în SUA în După formarea unui grup de muncitori agricoli și specialiști din rândul negrilor americani, a semnat un contract de trei ani cu Comisariatul Poporului pentru Agricultură al URSS și a plecat cu grupul pentru Uniunea Sovietică ( ) A lucrat ca parte a unei echipe formate de el din familii într-o plantație de bumbac din apropiere de Tașkent (Uzbekistan), iar mai târziu a predat la Institutul de Irigații și Mecanizare Agricolă din Tașkent În a primit cetățenia URSS Fiica lui G Lily a devenit cercetător; nepoata sa Elena Khanga a absolvit Facultatea de Jurnalism a Universității de Stat din Moscova, a colaborat cu ziarul Moscow News, a lucrat la Fundația Rockefeller din New York, iar în anii a devenit gazda programului de televiziune About This de la NTV Ea deține autorul cărții "Soul to Soul Istoria unei familii negre ruso-americane - " GOLDER Frank Alfred (Golder, Frank Alfred) (-), istoric În - a lucrat ca profesor într-una dintre școlile publice din Alaska Mai târziu a absolvit Universitatea Harvard A scris cartea Expansiunea Rusă pe Pacific - ( ) A plecat în Rusia în pentru a colecta materiale despre istoria americană din arhivele ruse, ceea ce a rezultat în Ghidul său de materiale pentru istoria americană în arhivele ruse - La Sankt Petersburg, a reușit să găsească un număr mare de scrisori nepublicate de la John Paul Jones, care au fost incluse în cartea sa John Paul Jones în Rusia ( ) A venit din nou în Rusia în , reprezentând Societatea Americană National Geographic, cu scopul de a traduce și pregăti pentru publicare jurnalele lui Vitus Bering El a asistat la stadiul inițial al evenimentelor revoluționare din Rusia În - a strâns materiale în Rusia pentru Biblioteca Hoover de la Universitatea Stanford Mai târziu a predat istoria Rusiei la Universitatea Stanford și a devenit director al Bibliotecii Hoover A venit în URSS în și Coautor al cărților The Russian Revolution ( ) și On the Trail of the Russian Famine ( ) GOLDMAN Marshall (Goldman, Marshall) (p), om de știință, economist sovietic american Specialist în economia sovietică și protecția mediului Născut în Elgin, Illinois A absolvit universitățile din Pennsylvania ( ) și Harvard ( ) Din - la Universitatea Harvard, din - Director al Centrului de Cercetare Rusă de la Universitatea Harvard Autor de cărți: Marketing sovietic,

distribuție într-o economie controlată ( ); Comparative Economie Systems: A Reader ( ); Ajutorul extern sovietic ( ); Economia sovietică: mit și realitate ( ); Spoils of Progress: Environmental Pollution in the Soviet Union ( ); Detente și dolari: a face afaceri cu sovieticii ( ); URSS in Crisis: The Failure of an Economie System ( ); Provocarea lui Gorbaciov: reformele economice în URSS în era tehnologiei înalte ( ); Enigma petrolului sovietic: pe jumătate plin sau pe jumătate gol? ( ); What Went Wrong with Perestroïka (,); Fostele republici sovietice și Europa de Est ( ); Oportunități pierdute: de ce nu au funcționat reformele economice din Rusia ( ), etc
GOLDMAN Emma (-), activistă a mișcării anarhiste americane și internaționale, participant activ la evenimentele post-revoluționare din Rusia (una dintre poreclе este "Ema roșie") S-a născut în Kovno (acum Kaunas), Lituania În a emigrat în Statele Unite ale Americii, unde a lucrat ceva timp la o fabrică A fost purtată de ideile anarhismului și a devenit coleg și prieten cu A Berkman L-a asistat pe acesta din urmă în tentativa de asasinare a lui G Frick în timpul "grevei Homestead" ( ) În - a fost arestată pentru prima dată pentru "răzvrătire" și a petrecut un an în închisoare În anii următori, a devenit o cunoscută propagandistă a anarhismului și feminismului: a fondat revista Mother Earth ( ), a ținut prelegeri și a scris broșuri, inclusiv "Anarhismul și alte eseuri" ( ) Ea a participat la campanii de solidaritate cu victimele persecuției politice și a boicotului militar în timpul primului război mondial, s-a opus exploatării muncitorilor, pentru eliminarea proprietății private, instituirea căsătoriei etc Părerile radicaliste ale lui G s-au format în mare măsură sub impresia romanelor I S Turgheniev "Părinți și fii" și N G Chernyshevsky "Ce să faci?", iar personajul acesteia din urmă, Vera Pavlovna, a devenit idealul ei După arestarea liderului anarhiștilor americani, A Berkman ( ), a fost din nou arestată și condamnată la doi ani de închisoare și o amendă de de dolari La eliberare, a condus mișcarea anarhistă din Statele Unite În , G și Berkman au fost deportați din Statele Unite în Rusia pe nava "Buford" (Buford) (poreclit presa americană "Arca roșie") ca "doi dintre cei mai periculoși anarhiști din țară", potrivit Reuters organizatorul deportării E Hoover G a salutat Revoluția din octombrie în Rusia, deși încă de la început a fost mai precaută față de bolșevici decât Berkman Împreună cu el, a participat la colecția de materiale pentru Muzeul Revoluției din Petrograd, lucrări organizatorice și de propagandă cu străini * "colegii de călători" ai Rusiei Sovietice, s-au întâlnit cu V I Lenin, A Kollontai, M Gorki, A Lunacharsky și alții (G a scris în jurnalul ei că Lenin, pe care a încercat fără succes să-l convingă de necesitatea libertății de exprimare, "este gata să sacrifice atât revoluția, cât și țara în numele îndeplinirii schemei ei politice") Împreună cu Berkman, ea a încercat să creeze organizația "Russian Friends of American Exiles", sau Societatea Rușilor Prieteni ai Libertății Americane pentru a ajuta mișcarea revoluționară din Statele Unite, dar poziția luată de Lenin - să-l facă un anex al Internaționala Comunistă - i-a forțat să abandoneze această idee În fața realității dictaturii bolșevice, ea a început curând să o perceapă ca pe o trădare a idealurilor revoluționare de libertate, egalitate și demnitate umană G nu numai că a devenit complet dezamăgit de "experimentul sovietic", dar și, sub influența acestuia, s-a îndepărtat de fosta admirație a anarhismului pentru "cultul distrugerii" și promiscuitatea lui în mijloace ("metodele revoluției", ea scria la acel moment, "ar trebui să fie în armonie cu scopurile sale") După răscoala de la Kronstadt și încercările zadarnice de a-și salva colegii

anarhiști din mâinile Ceka (doar o mică parte dintre ei au fost deportați în străinătate), G , împreună cu Berkman, au părăsit Rusia la decembrie , profitând de invitație la congresul internaţional al anarhiştilor de la Berlin Sentimentele trăite de G la părăsirea Rusiei sunt reflectate în următoarele rânduri din cartea ei scrisă mai târziu: "Visele mele sunt zdrobite, credința mea este distrusă, inima mi s-a transformat în piatră Mama Rusia sângerează cu o mie de răni, pământul ei este plin de cadavre După ce a părăsit Rusia în Canada, iar apoi în Anglia, G a devenit unul dintre primii și cei mai activi în mișcările internaționale anarhiste și radicale de stânga ale expuntorilor regimului bolșevic Ea a desfășurat o activitate largă de prelegeri în Europa și SUA, a scris mai multe cărți și broșuri pe această temă (inclusiv senzaționalele două volume Mu Deziluzie în Rusia și Mu Further Disillusionment in Russia -) Privind bolșevismul ca un eșec al "socialismului de stat", G a dezvoltat ideile de anarho-sindicalism ca singura alternativă acceptabilă la capitalism În - , a condus campania anarhistă internațională în sprijinul republicanilor din Spania, a continuat să lupte împotriva "satrapilor stalinişti", care, în opinia ei, au subminat "realizările revoluţionare ale poporului spaniol" Peru G deține și cartea Living My Life ( ) A murit în Canada GOLIKOV Ivan Illarionovici (Larionovici) (-), negustor Kursk A fost exilat pe viață în exilul siberian pentru fraudă financiară, dar a obținut un succes impresionant în comerț și alte chestiuni, devenind una dintre cele mai respectate persoane din Siberia A fost coproprietar cu comerciantul G I Shelikhov al Companiei de Nord-Est (predecesorul Companiei Ruso-Americane) și a echipat cu el o expediție de la Okhotsk pe țărmurile de nord-vest ale Americii, condusă de Shelikhov ( ) Pentru serviciile aduse patriei, exprimate în întemeierea așezărilor rusești de pe insulele Kodiak și Afognak, G și Shelikhov au fost premiați de Catherine a II-a cu medalii de aur, săbii de argint și scrisori de laudă După moartea lui Shelikhov ( ), relația lui G cu moștenitorii lui Shelikhov, și în special cu văduva sa N A Shelikhova, a escaladat, ceea ce a dus la încetarea cooperării lor de afaceri GOLITSYN Anatoly Mikhailovici (n), ofițer al Comitetului pentru Securitatea Statului (KGB), dezertor Născut lângă Poltava În s-a mutat la Moscova, unde a devenit cadet la o școală militară În a intrat la școala de contrainformații din Moscova; după absolvire - să servească în KGB În a fost trimis la Viena ca angajat al Înaltului Comisar La întoarcerea sa la Moscova în , a studiat la Institutul KGB și și-a susținut teza de doctorat În a fost trimis în Finlanda În , în Finlanda, împreună cu familia, a cerut azil politic în Statele Unite El a dezvăluit Agenției Centrale de Informații a SUA (CIA) mulți agenți sovietici profund sub acoperire, inclusiv Kim Philby, J Blake și alții În , a acceptat cetățenia SUA și a luat un nou nume - John Stone A fost primit și a avut o conversație cu procurorul general al SUA, Robert Kennedy, fratele președintelui John F Kennedy Potrivit informațiilor disponibile, la această întâlnire, G a solicitat de milioane de dolari pentru serviciile prestate, dar a fost refuzată În i s-a acordat medalia CIA pentru servicii distinse Consiliază serviciile de informații americane și britanice Autor al memoriilor New Lies for the Old: The Communist Strategy of Deception and Disinformation, care au fost publicate cu o prefață scrisă de patru ofițeri de informații americani și britanici care lucraseră anterior cu G În URSS, acesta a fost condamnat la moarte pentru trădare GOLITSYN Dmitri Alekseevici (-), prinț, diplomat, om de știință Ambasadorul Rusiei la Torino, Paris și Haga (-), a susținut fără succes recunoașterea Statelor Unite S-a

întâlnit la Haga cu trimisul SUA în Olanda și viitorul președinte al SUA J K Adams A primit o mustrare aspră, provocând nemulțumirea Ecaterinei a II-a pentru faptul că a trimis un portret al lui John Washington prin poștă diplomatică de la Haga, la cererea unei terțe persoane, lui Francis Deina, care se afla neoficial la Sankt Petersburg Pe mustrare scria: "Ajuns aici curierul Kokoshkin a adus un portret al Washingtonului, dat lui din ordinul tău de la consilierul ambasadei Novikov pentru a fi predat unui anume Dan, numit nobil american Dar, deoarece această persoană nu este cunoscută de Majestatea Sa Imperială și de Ministerul Ei, atunci după ce a primit cel mai înalt ordin de a returna acest portret în același loc de unde a ajuns la curier, ți-l trimit, grațioasă suverană Majestatea Sa este încântat că atât Excelența Voastră, cât și domnul Morkov nu mai acceptau nicio scrisoare și colet de la americani și către americani pentru a fi trimise prin curieri, pentru că, pe lângă motivele anunțate în scrisoarea mea din mai, tot ar fi incomod să le livreze oamenilor despre care Ministerul Majestății Sale nu știe unde sunt și de ce sunt aici" După retragerea din serviciul diplomatic ( ) G s-a angajat în știință și, în special, a îmbunătățit paratrăsnetul, inventat de B Franklin GOLITSYN Dmitri Dmitrievich (Dmitri-Avgustin) (-), locotenent de gardă, fiul lui D A Golitsyn și fiica feldmareșalului prusac Amalia Schmettau Născut la Haga A sosit la Baltimore în toamna anului pentru a studia la Seminarul Catolic St Mary's În a fost hirotonit preot catolic și în a fondat o misiune catolică în Loretto, Pennsylvania, la de mile de Philadelphia Era cunoscut ca tatăl Augustine Schmett sau Smith (derivat din numele de familie al mamei sale) și ca Demetrius A Galitzen (Demetrius A Galitzen) Primul emigrant cunoscut din Rusia care s-a stabilit definitiv în Statele Unite Decizia sa de a rămâne în SUA a fost condamnată de patrioții ruși, în special de P P Svinin, care credea că inima lui G nu a aparținut niciodată Rusiei, dar care a găsit justificarea acestei decizii în faptul că G "s-a născut și a crescut într-un pământ străin, într-o religie străină, în reguli străine" Prin decizia Senatului Rusiei, a fost privat de dreptul la moștenire și pământul lăsat de mama sa, care a murit în A murit și este înmormântat pe motivul misiunii pe care a fondat-o Micul oraș american Gallicin (Gal-litzin) (Pennsylvania), precum și intrarea în tunel din Munții Allegheny, poartă numele lui G Departe Ruda lui G , Prințesa Elizaveta Golitsyna, i-a urmat curând exemplul, s-a convertit la credința catolică și s-a mutat în Statele Unite, unde a murit în timpul unei epidemii de febră galbenă în Louisiana "Hollywood Ten" (Hollywood Tep), 0́ regizori și scenariști proeminenți de la Hollywood, care au refuzat să depună mărturie în fața Comitetului pentru activități antiamericane ale Camerei (HUAC) în și au fost incluși pe lista neagră de "comsimps" Toți au fost condamnați la diverse pedepse de închisoare - de la luni la un an - pentru "scăpat de Congres" și și-au ispășit întreaga pedeapsă de închisoare (cu excepția directorului Edward Dmytryk, care a acceptat să coopereze cu comitetul și a fost eliberat în curând) Martorii acuzării împotriva lor în comisie au fost proprietarii studiourilor Metro-Goldwyn-Mayer Louis B Mayer (Mayer, Louis B) și Warner Brothers (Warner Brothers) Warner (Warner, Jack), precum și actorii Gary Cooper (Cooper, Gary)), Robert Taylor (Taylor, Robert), Robert Montgomery (Montgomery, Robert) și președintele de atunci al Screen Actors Guild, Ronald Reagan Mai mulți membri ai "g d " a câștigat o mare popularitate în URSS ca luptători împotriva macarthysmului; filmele pe care le-au creat au fost lăudate în presa sovietică ca exemple de artă realistă și ideologie înaltă, în special

filmul Sarea pământului ( ) regizat de Herbert Biebermann (-), iar operele lor literare au fost publicate în ediții mari, de exemplu, Albert Maltz (Maltz, Albert) (n), forțat de câtiva ani să scrie în țara sa sub numele de John B Sherry (John B Sherry) În "g d " au mai fost scenaristul și scriitorul Alva Bessi (Bessie, Alvah) (-), fost luptător al Brigăzii Internaționale în timpul Războiului Civil Spaniol ( ), scenarist a filme de la Hollywood, incl filmul nominalizat la Oscar din Target, Burma; scenarist a peste de filme de la Hollywood Dalton Trumbo (Trambo, Dalton) (-), care a primit premii Oscar: în și pentru scenariile filmelor Kitty Foii și Roman Holiday, iar în sub numele de Robert Rich - pentru scenariul filmului The Brave One și ulterior a scris mai multe scenarii sub pseudonimul Jack Davis (Davis, Jack); Scenarista Ring Lardner Jr (Lardner, Ring, Jr) (n), care a câștigat un Oscar în pentru Femeia anului și în pentru MASH; scenaristul Michael Wilson (Wilson, Michael) (-), care a scris scenariile pentru filmele Bridge over the Kwai River ( ) (Premiul Academiei pentru), Lawrence of Arabia ( ) (numele său a fost eliminat din genericul a ambelor filme) , iar în URSS - scenariul filmului "Întâlnire pe un meridian îndepărtat" ( ) "G D " făcea doar parte dintr-un grup de artiști proeminenți de la Hollywood care au fost suspectați de "simpatizează comunismul" Printre aceștia s-au numărat și scriitorul german Bertolt Brecht, care a plecat în Germania de Est la scurt timp după ce a vorbit în fața Comitetului pentru activități antiamericane, unde a negat acuzațiile de apartenență la Partidul Comunist, Lillian Hellman și alții GOLOVIN Ivan Gavrilovici (-), călător rus, publicist A lucrat în Ministerul rus al Afacerilor Externe După ce a scris și publicat cartea "Rusia sub Nicolae I", care conținea remarci critice despre sistemul de stat rus, și-a eliberat iobagii și în a emigrat în Anglia, unde a acceptat cetățenia engleză Devenind unul dintre primii emigranți politici ruși, s-a lipsit de posibilitatea de a se întoarce în patria sa A locuit în SUA în - și a călătorit prin țară aproape un an El și-a exprimat impresiile în timpul călătoriei în scrisori către oameni celebri multor personalități politice și literare europene, printre care A de Tocqueville, V Hugo, L Blanc și alții Aceste scrisori au stat la baza cărții Stars and Stripes or American Impressions ( ) publicată de el un an mai târziu, care a constat în principal din scrisorile sale către prieteni despre America și în care erau criticate sistemul politic american, principiile morale ale societății americane, subestimarea rolului religiei etc GOLOVIN Pavel Nikolaevici (? -?), ofițer de marină rus Locotenent comandant, mai târziu căpitan de gradul , auditor al Ministerului Naval al Rusiei, trimis în în America Rusă cu puteri largi pentru a determina oportunitatea menținerii Companiei Ruso-Americane și extinderea privilegiilor acordate acesteia de guvernul rus pe data teritoriul posesiunilor ruse din America de Nord La întoarcerea sa în Rusia, în toamna anului , G a înaintat guvernului un raport detaliat despre situația din coloniile ruse din America ("Privire de ansamblu asupra coloniilor ruse din America"), în care și-a prezentat punctele de vedere în favoarea oportunitatea necondiționată a menținerii companiei și împotriva vânzării Americii Ruse către SUA El a subliniat, în special, că, în cazul în care s-au realizat transformările necesare, oamenii întreprinzători "vor descoperi și în coloniile noastre bogății, a cărei existență nu este acum nici măcar bănuită" Comentând acuzațiile răspândite în rândul susținătorilor vânzării că acest pas ar contribui la întărirea relațiilor de prietenie dintre Statele Unite și Rusia, G a remarcat: se manifestă atâta timp cât nu îi obligă la nimic sau atât

timp cât le este benefică Americanii nu își vor sacrifica niciodată interesele pentru simple convingeri În același timp, el a remarcat deficiențe grave în gestionarea posesiunilor rusești de către RAC, inclusiv fapte de gestionare defectuoasă și abuz S-a remarcat în special lipsa de apărare practică a Americii ruse față de posibilele atacuri Rezultatele revizuirii stării de fapt a RAC au fost atât de neîncurajatoare încât s-a decis să se abțină de la publicare Autor al cărții Civil and Savage Encounters: The Worldly Travel Letters of an Imperial Russian Navy Officer - ( ) GOLOVNIN Vasily Mihailovici (-), ofițer de marina rusă, navigator Membru corespondent al Academiei de Științe din Sankt Petersburg ( ), vice-amiral ( ) A studiat la corpul de cadeți naval La vârsta de ani a participat la războiul ruso-suedez, a primit o medalie pentru vitejie ( ) A absolvit corpul de cadeți și în a fost avansat la gradul de ofițer Din până în a fost în Anglia, unde a fost trimis să servească în flota engleză A servit sub comanda amiralului Nelson În a fost numit comandant al sloop-ului "Diana" și trimis pentru cercetări geografice în partea de nord a Oceanului Pacific ( ) În - a făcut o călătorie în jurul lumii cu vaporul "Kamchatka", în cadrul căreia l-a vizitat pe pr Kodiak ( ) cu revizuire Confruntat cu faptele de arbitrar și abuz din coloniile ruse de către autoritățile locale ruse, și în special de către conducătorul Americii Ruse A A Baranov, precum și exploatarea crudă a populației indigene, pe care a raportat-o conducerii sale la întoarcerea sa la Sankt Petersburg în "Nota căpitanului nd Rank Golovnin despre starea Companiei ruso-americane în " A publicat multe lucrări geografice În , lucrările și traducerile lui G au fost publicate la Sankt Petersburg în volume, G numit după o serie de obiecte geografice din Alaska, printre care Golful Golovnin (Golovnin Wow) și Laguna Golovnin (Laguna Golovnin) "Voice of America" (Vocea Americii), postul internațional de radiodifuziune oficial al Statelor Unite, difuzând mai mult de de ore pe săptămână în de limbi, inclusiv în rusă în Rusia și în limbile popoarelor din CSI (anterior în principalele limbi ale popoarelor URSS) Unul dintre principalele organe de propagandă de politică externă care făcea parte din fosta Agenție de Informații a SUA Nu transmite în Statele Unite Postul de radio a fost fondat la februarie cu scopul de a combate propaganda nazistă și de a crea o imagine favorabilă a Statelor Unite în timpul celui de-al Doilea Război Mondial Principalul inițiator al programului în limba rusă al postului de radio a fost A Harriman La începutul anului , observând eficacitatea limitată a propagandei tipărite americane în URSS (îngustimea distribuției, părtinirea culturală, condițiile cenzurii sovietice), el a susținut guvernului său că "radioul este singurul mijloc pentru Statele Unite de apel liber și direct poporului sovietic" În același timp, partea americană a pornit de la faptul că este puțin probabil ca autoritățile sovietice să poată împiedica o astfel de difuzare (mai ales că ei înșiși au fost de mult angajați în propagandă radiofonica împotriva Statelor Unite) și dacă merg la bruiaj radio transmisii (sau confiscarea receptoarelor radio cu unde scurte), aceasta le va discredita în ochii poporului său și a lumii întregi și va crește interesul poporului sovietic pentru aceste programe "URSS nu va putea învinge SUA într-un război radio", a asigurat Harriman, "pentru că autoritățile sovietice sunt foarte conștiente de faptul că oamenii lor sunt mult mai vulnerabili la adevăr decât al nostru la calomnie" Primele emisiuni ale "G A " în limba rusă a început la februarie de la Munchen, despre care partea sovietică a fost informată oficial Cu toate acestea, aparent, ea era deja bine informată despre această acțiune După cum sa dovedit curând, una dintre

antenele postului de radio din München a fost dezactivată, ceea ce a înrăutățit calitatea recepției primelor transmisii În evaluarea conținutului acestora, Ambasada SUA la Moscova a subliniat că "rușii sunt înfometați de umor, muzică veselă și orice divertisment care ar oferi o ieșire din realitatea sumbră a existenței cotidiene" și a recomandat să se străduiască pentru "mijlocul de aur dintre standul care este nu suficient de cultivat pentru ascultătorul sovietic, căzând în urechile audienței radio americane și controverse politice aprinse, zdrobindu-i pe ascultătorii sovietici de radio Totodată, ambasada a avertizat împotriva entuziasmului excesiv pentru "culturalism" în detrimentul principalelor obiective politice ale programului: "neutralizarea propagandei sovietice care vizează incitarea ostilității și disprețului față de Statele Unite, precum și crearea unei instituții binevoitoare atitudine față de Statele Unite" Programele "G A " în rusă a câștigat rapid popularitate în URSS, în special în rândul intelectualității urbane, ceea ce a provocat nemulțumiri de înțeles în rândul autorităților sovietice Primul său simptom public a fost articolul lui I Ehrenburg "A False Voice" ("Cultură și viață", aprilie) Pentru a discredita "G A " capacitățile contrainformațiilor sovietice erau conectate activ Un fost angajat al Ambasadei SUA în URSS, A Bucard, care a decis să nu se mai întoarcă în Statele Unite și a fost folosit activ de serviciile secrete sovietice în activități de contra-propaganda, a scris: "În Uniunea Sovietică poate oricând să dezactiveze programul american difuzat de Vocea Americii și să pornească o operetă, un concert, o prelegere, un program de știri, o piesă de teatru etc Ce om normal ar asculta propaganda americană naivă și de slabă calitate difuzată în rusă "veche"? Cine și-ar dori să le asculte într-un moment în care poți asculta un concert al artiștilor tăi preferați? Este clar pentru toată lumea că Vocea Americii nu are succes în Uniunea Sovietică și aproape nimeni nu o ascultă, deși oricine poate cumpăra un radio și poate asculta liber acest program atâta timp cât dorește Din ordinul președintelui G Truman, postul de radio "G A " a devenit parte permanentă a Departamentului de Stat Statele Unite, iar din - parte a Agenției de Informații din SUA În "G A " a fost atacat de senatorul J McCarthy, care a acuzat postul de radio că a angajat un număr mare de simpatizanți comuniști în personalul său, câștigând astfel ocazia de a influența conținutul emisiunilor și politica editorială a conducerii AG În octombrie , Ambasada SUA la Moscova, pe baza unor informații "foarte confidențiale" de la o sursă din cercurile de partid și jurnalistice din Moscova, a raportat că "autoritățile sunt serios îngrijorate de eficacitatea programelor Vocea Americii și sunt discutarea măsurilor de răzbunare, inclusiv bruiaj" Informația s-a confirmat curând: după o campanie zgomotoasă din presa sovietică împotriva postului de radio (care a început să fie asemănată cu "prostia radioului fascist"), în primăvara anului a început bruiajul transmisiilor radio, care a continuat (cu scurte întreruperi) în timpul destinderii anilor ') până în a doua jumătate a anilor ' În prezent, transmisia "G A " în limba rusă se desfășoară fără piedici pe diferite benzi Samuel Gompers (-), sindicalist american; în a fondat Federația Americană a Muncii și a devenit primul ei președinte; a rămas în acest post, iar mai târziu ca președinte al Federației Americane a Muncii - Congresul Sindicatelor Industriale (AFL - UC) până la moartea sa, cu excepția anilor - A salutat Revoluția din februarie în Rusia și a fost un susținător activ al recunoașterii Guvernului provizoriu În mesajul său către ședința publicului din New York, convocat de Comitetul (Național) American pentru Asistență Guvernului Democrat al Rusiei, G

și-a promis asistența în publicarea materialelor întâlnirii, în organizarea, prin canalele sale, a trimiterii mesaje de felicitare către Duma Rusă din diverse părți ale Statelor Unite, precum și în organizarea altor evenimente care sărbătoresc "triumful democrației ruse" El a trimis, de asemenea, președintelui Sovietului N S de la Petrograd Chkheidze a scris un mesaj de felicitare, în care, în special, a scris: "Împreună cu muncitorii Rusiei, ne bucurăm de libertatea lor recent dobândită Proclamarea magnifică de către guvernul dumneavoastră provizoriu a libertății de exprimare și a presei, a dreptului muncitorilor de a-și forma propriile organizații și, dacă este necesar, de a face grevă în apărarea drepturilor lor, le garantează muncitorilor din Rusia posibilitatea libertății și libertății progres și asigură noii Rusii o glorie mai mare viitoare Munca internațională salută triumful libertății și prăbușirea despotismului în întreaga lume După octombrie , a devenit un adversar la fel de activ al recunoașterii Rusiei sovietice și a rămas așa până la capăt, ceea ce i-a câștigat atitudinea ostilă a guvernului sovietic și evaluări negative în toate publicațiile oficiale ale erei sovietice În deplină concordanță cu cea dată ce i-a fost dată de V I Lenin a fost considerat de-a lungul erei sovietice drept un lider sindical care a urmat o "politică de cooperare de clasă cu capitaliştii" şi s-a opus "luptei revoluţionare a clasei muncitoare" Coautor (împreună cu W I Walling) din Out of Their Own Mouths: A Revélation and an Inctment of Sovietism ( ) Hopkins, Harry Lloyd (-), om de stat și diplomat american Asistent apropiat și confident al președintelui american Franklin D Roosevelt Șeful mai multor agenții federale create de New Deal al președintelui (în special, Administrația Federală de Ajutorare de Urgență) Fiind o figură cheie în administrația Roosevelt, el și-a îndeplinit cele mai importante misiuni de politică externă, inclusiv conducerea misiunilor speciale pentru negocieri cu W Churchill și I V Stalin în timpul celui de-al Doilea Război Mondial Se bucura de un respect deosebit pentru Churchill ("o persoană extraordinară"), precum și pentru Stalin ("prima America net, care mi-a plăcut") și V M Molotov ("o persoană minunată") G K Jukov a scris în "Memorii și reflecții": "G Nu l-am cunoscut pe Hopkins, dar, conform lui I V Stalin, a fost o personalitate remarcabilă A făcut multe pentru a întări legăturile de afaceri ale SUA cu URSS" G a fost coordonatorul programelor de asistență Lend-Lease pentru țările care au luptat împotriva Germaniei naziste La sfârșitul lunii iulie a vizitat Moscova (vezi Misiunea Hopkins în URSS), membru al delegației SUA la conferințele de la Teheran ( ) și Crimeea (Ialta) ( ) Potrivit lui C Bolen, influența lui G asupra lui Roosevelt "a fost de natură personală și din acest motiv a avut flux și reflux, în funcție de starea de spirit a lui Roosevelt Uneori și-a dobândit încrederea deplină a lui Roosevelt, alteori, fără un motiv aparent, s-a dat deoparte ", dar nu există nicio îndoială că în ceea ce privește gradul de influență asupra președintelui nu existau persoane egale cu G în administrația Roosevelt Se remarcă influența deosebită a lui G asupra politicii externe a Statelor Unite în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, deși punctul de vedere conform căruia G a fost un abil implementator al voinței și deciziilor șefului statului american, preluând adesea însuși, spre evidenta nemulțumire a lui C Hull, funcțiile de secretar de stat După cum a recunoscut A Harriman, "când aveam nevoie de decizia președintelui am preferat să obțin mai întâi sprijinul lui Hopkins și apoi aș expune problema pe o foaie de hârtie într-un singur exemplar (destinat președintelui - Auth)" În mai-iunie (deja după moartea lui Roosevelt), G a negociat la

Moscova cu privire la chestiunile unei reglementări postbelice și la pregătirile pentru Conferința de la Berlin (Potsdam) din În numele președintelui G Truman, el temporar a atenuat tensiunea din relațiile sovieto-americane care a apărut ca urmare a unei anulări neașteptate a livrărilor americane de împrumut-închiriere către URSS în mai , explicând-o ca pe o neînțelegere La iulie , G a părăsit funcția publică, rămânând până la sfârșitul zilelor un susținător activ al continuării cooperării cu URSS, deși era îngrijorat de dificultățile apărute în comunicarea cu Moscova MISIUNI HOPKINS ÎN URSS, acțiuni internaționale Prima vizită a lui G în URSS ca reprezentant personal al președintelui SUA Franklin D Roosevelt a avut loc la sfârșitul lunii iulie I V Stalin, a discutat cu V M Molotov și mulți lideri militari și economici sovietici În cursul întâlnirilor de două zile (- iulie) cu liderii sovietici, s-a discutat problema proviziilor militare americane către URSS Înainte de G , însă, președintele Roosevelt a fost însărcinat să afle dacă statul sovietic a fost capabil să reziste la izbucnirea războiului cu Germania și cât de oportun a fost să-i extindă ajutorul american în cadrul Lend-Lease, în condițiile în care Departamentul de Război al SUA a prezis că forțele armate sovietice aveau să le înfrângă complet la săptămâni după începerea războiului cu Germania Guvernul sovietic, reprezentat de I V Stalin a insistat să trimită în URSS piese de artilerie, tancuri, precum și benzină și aluminiu cu o valoare octanică ridicată pentru construcția de avioane în URSS "Dă-ne tunuri antiaeriene și aluminiu", i-a spus Stalin, "și putem lupta încă trei sau patru ani" În memoriul de mână al lui Stalin, predat lui G , erau enumerate nevoile militare primare și specifice ale URSS: tunuri antiaeriene, mitraliere, puști și aluminiu Pe baza impresiilor primite în urma negocierilor cu liderii sovietici, G a ajuns la o convingere fermă cu privire la hotărârea poporului sovietic de a învinge agresorul În mare măsură influențat de condamnarea lui G , guvernul SUA a decis să extindă Legea Lend-Lease la URSS (octombrie) În același timp, G a remarcat că oamenii care doreau moartea Uniunii Sovietice și s-au opus acordării de asistență poporului sovietic în lupta lor împotriva fa schismă, în Statele Unite în acei ani erau "uimitor de mulți" În raportul lui G despre călătoria sa în URSS, Stalin arăta ca un lider politic și militar eficient, cu care nu numai că era posibil, ci și de dorit să coopereze în cadrul coaliției antifasciste În a doua jumătate a anului , în contextul contraofensivei în expansiune a Armatei Roșii, care se apropia deja de granițele de vest ale URSS, G a considerat inevitabilă stabilirea controlului sovietic asupra Europei de Est și a cerut Statelor Unite să vină în concordanţă cu această inevitabilitate A doua vizită a lui G în URSS, de data aceasta în calitate de emisar al președintelui american Harry Truman, a avut loc în (mai - iunie) În cadrul întâlnirilor cu liderii sovietici s-au discutat problemele reglementării postbelice în Europa, în special problemele controlului aliat asupra Germaniei, formarea guvernului polonez, procedura de vot în Consiliul de Securitate al ONU etc Într-o conversație cu Stalin , el a confirmat natura globală a intereselor de politică externă a SUA, afirmând că "politica de bază a președintelui Roosevelt, care a fost susținută pe deplin de poporul american, a fost conceptul că interesele SUA au cuprins întreaga lume și nu s-au limitat deloc la Nord și America de Sud și Oceanul Pacific În cadrul acestei întâlniri, obligația URSS de a intra în război împotriva Japoniei a fost confirmată la cel mult luni de la încheierea războiului pe continentul european GORBACIOV Mihail Sergheevici (n), om de stat și om politic sovietic Secretar general al Comitetului

Central al PCUS (-), Președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al URSS (-), Președinte al Sovietului Suprem al URSS (-), primul și ultimul președinte al URSS (-) Laureat al Premiului Nobel pentru Pace ( ) Născut în cu Privolnoe, lângă Stavropol Absolvent al Facultății de Drept a Universității de Stat din Moscova ( ) Devenind liderul URSS, a adus o mare contribuție personală la dezvoltarea relațiilor sovieto-americane: în mare parte datorită lui, a reușit să pună capăt Războiului Rece și să normalizeze relațiile dintre URSS și SUA El a prezentat concepte radicale de "nouă gândire politică și o lume fără nuclear" A participat la reuniuni la nivel înalt sovietico-american cu președintele R Reagan și președintele George W Bush În decembrie , dl a fost numit revista "Time" (Time) "omul deceniului" Cu participarea personală activă a lui G , documente fundamentale sovietice-americane precum Tratatul privind eliminarea rachetelor cu rază intermediară și rază de acțiune mai scurtă ( ), Tratatul START- ( ), Acordul privind linia de delimitare al Spațiilor Maritime ( ), precum și un întreg o serie de acorduri de cooperare în sfere comerciale, economice, științifice și tehnice Normalizarea relațiilor bilaterale a fost facilitată și de inițiativele unilaterale luate simultan de G și de președintele american George W Bush pentru limitarea armelor nucleare tactice ale părților ( ) Cu toate acestea, slăbirea pozițiilor politice interne ale lui G , asociată cu criza profundă a sistemului socio-politic sovietic, a subminat posibilitățile diplomației sale, inclusiv în direcția americană Chiar și după ce a părăsit arena politică activă, numele lui G continuă să se bucure de o mare popularitate în Statele Unite Vizitează în mod regulat Statele Unite, unde ține prelegeri pentru diverse audiențe în calitate de președinte al "Fundației Gorbaciov" creată la Moscova Autor al cărții Perestroika și o nouă gândire pentru țara noastră și pentru lume ( ) GORKY Arshile (nume și prenume real Vosdanig Manuk Adoyan) (Gorky, Arshile) (-), artist american Născut în Armenia S-a mutat în SUA în În - a studiat la Boston și New York În - a pictat pereții aeroportului din Newark, a fost angajat în proiectarea de pavilioane la World L expoziție la New York în A avut expoziții personale din Reprezentat pe scară largă în expoziția Muzeului de Artă Modernă din New York și a altor muzee americane și străine S-a sinucis HOROVITS Vladimir Samoylovich (-), pianist Născut la Kiev Absolvent al Conservatorului din Kiev ( ); a debutat în A emigrat în S-a stabilit la New York în Unul dintre cei mai mari pianiști ai secolului XX A încetat turneele în , dar a continuat să înregistreze În a reluat activitatea concertistică A fost căsătorit cu fiica renumitului dirijor A Toscanini (Arturo Toscanini) Cu puțin timp înainte de moartea sa, a vizitat pentru prima dată URSS după emigrare și a susținut un concert la Moscova "ORASUL DIAVULUI GALBEN", o caracteristică a New York-ului, introdus în propaganda sovietică de către M Gorki timp de multe decenii, în mod clar ca răzbunare pentru "atitudinea porcului" din timpul șederii sale acolo în cu soția sa în comun, actrița al Teatrului de Artă din Moscova M F Andreeva (-) (Marea Enciclopedie Sovietică a susținut că M F Andreeva l-a însoțit pe Gorki "în numele Comitetului Central al Bolșevicilor ") Într-o scrisoare către L B Gorki i-a scris lui Krasin (-): "Ziarul World (World) a publicat un articol în care dovedea că, în primul rând, eram bigam, iar în al doilea rând, anarhist, a tipărit un portret al primei mele soții cu copii, abandonată de mine despre arbitraritatea sorții și moartea de foame Faptul este rușinos Toată lumea s-a ferit de mine M-au dat afară din trei hoteluri " Mândria rănită a determinat într-o anumită măsură tonul judecăților "publice" ale lui Gorki despre viața

din New York, care s-au reflectat într-o colecție de eseuri ale sale numită "Orașul Diavolului Galben": "De departe, orașul pare un uriaș maxilarul cu dinți neuniformi, negri El respiră nori de fum spre cer și sforăie ca un lacom obez Când intri în el, simți că ai intrat într-un stomac făcut din piatră și fier, un stomac care a înghițit câteva milioane de oameni și le freacă și le digeră " La fel de imparțiale sunt și observațiile lui referitoare la americani înșiși: "Toți sunt de prisos în haosul vieții străzii, toate deplasate în lăcomia sălbatică, în captivitatea strânsă a unei fantezii sumbre de piatră, sticlă și fier" "Libertatea interiorului, libertatea spiritului - nu strălucește în ochii oamenilor Aceasta este libertatea instrumentelor oarbe în mâinile Diavolului Galben - Aur"; "Pentru prima dată văd un oraș atât de monstruos și niciodată până acum oamenii mi s-au părut atât de neînsemnati, atât de sclavi"; "Oamenii din casele orașului Diavolului Galben îndură calm tot ceea ce ucide o persoană", acestea sunt doar câteva dintre declarațiile lui Gorki despre G Zh D , care contrastează vizibil cu recenziile despre America, americani și New York din partea sa propriile scrisori private Deci, într-o scrisoare către K P Lui Piatnitsky (-) i-a scris: "America! Nu toată lumea poate vedea asta Interesant aici - uimitor Și al naibii de frumos, la care nu mă așteptam Acum vreo trei zile am condus prin New York cu mașina - vă spun, o frumusețe atât de dulce și puternică pe malul Hudsonului! E doar emoționant " Și într-o scrisoare către A V Amfiteatrov (-) scria: "America este o țară în care se vrea să aibă patru capete și de mâini pentru a munci, munci, munci! Te simți ca o bombă care explodează în mod constant, dar în așa fel încât conținutul să zboare, iar coaja este intactă Doamne, aceasta este o țară minunată pentru o persoană care poate și vrea să muncească! Despre adevărata atitudine a autorului față de colecția "G Zh D " O caracterizare autocritică mărturisește: "Un lucru care nu are valoare artistică Americanii mă vor bate pentru asta " GORCHAKOV Alexandru Mihailovici (-), om de stat rus, diplomat Ministrul de externe și cancelarul de stat Ros acestea (-) Membru al Consiliului de Stat din A fost considerat unul dintre cei mai proeminenți lideri ai politicii externe a Rusiei în anii - În anii Războiului Civil din Statele Unite, el a susținut sprijinul Nordului și al președintelui A Lincoln, exprimând în același timp regretul în numele lui Alexandru al II-lea că americanii au luat armele unul împotriva celuilalt "De mai bine de optzeci de ani de existență, Uniunea Americană și-a datorat independența, ascensiunea înaltă și progresul său acordului dintre membrii săi, sfințit sub auspiciile străluciților săi fondatori de instituții care au reușit să împace uniunea cu libertatea Această unire a fost fructuoasă El a demonstrat lumii întregi o prosperitate fără egal în analele istoriei " Subliniind că Statele Unite sunt un element necesar al echilibrului politic mondial, G a remarcat interesele comune ale Statelor Unite și ale Rusiei El a participat direct la decizia de a vinde America Rusă Statelor Unite în și la implementarea sa practică ulterioară Aderând la o poziție de așteptare în prima etapă a negocierilor cu guvernul SUA, la sfârșitul anilor a considerat renunțarea la posesiunile rusești din America de Nord ca o decizie care nu aducea niciun beneficiu Rusiei După reluarea negocierilor la mijlocul anilor , și mai ales în procesul de luare a unei decizii finale, și-a schimbat poziția sub influența Marelui Duce Konstantin, Ministrul Finanțelor M Kh Reitern și alți susținători ai cesiunii Americii Ruse către Statele Unite, de fapt, împărtășind convingerea în viitorul continental, și nu maritim, al Rusiei și susținând opinia trimisului rus în Statele Unite, E A Stekl

despre existența unei amenințări tot mai mari pentru posesiunile rusești din America de Nord din partea americanilor (mai ales după descoperirea zăcămintelor bogate de aur acolo) și incapacitatea de a proteja aceste pământuri GORKI Maxim (-), (nume real, nume și patronimic Peshkov Alexey Maksimovici), scriitor, dramaturg, persoană publică Unul dintre cei mai mari scriitori și dramaturgi ruși sovietici ai secolului al XX-lea A venit în SUA în împreună cu actrița Teatrului de Artă din Moscova Maria Fedorovna Andreeva (-) cu o scrisoare de recomandare a lui V I Lenin în numele socialistului american M Hilquit, care a devenit organizatorul discursurilor lui G cu prelegeri și agentul său literar în Statele Unite Scopul oficial al șederii lui G în Statele Unite a fost acela de a strânge fonduri pentru a-i ajuta pe revoluționarii ruși, care au dat motive ambasadei Rusiei la Washington să insiste asupra necesității expulzării lui din America Printre americanii care au asigurat primirea lui G în Statele Unite s-au numărat Mark Twain, William Dean Howell, Jane Addams (Addams, Jane) Şederea lui G în Statele Unite a fost însoţită de declaraţii scandaloase ale publicului american şi ale presei legate de faptul că Andreeva era soţia de drept comun a lui G (-) cu soţia oficială rămasă la Moscova În propriile sale cuvinte, el a primit adesea scrisori "scrise nu rău în limba rusă, cu prevestirea că voi fi ucis", iar "presa burgheză tipăriază articole în care asigură publicul că sunt anarhist și că trebuie să trec peste ocean în gât " (Într-unul dintre articolele pe care le citează, este scris: "Țara nu a experimentat niciodată o asemenea rușine și umilință pe care o răsplătește acest anarhist rus nebun, lipsit de simț moral din fire și lovind pe toată lumea cu ura lui față de religie, ordine și, în cele din urmă, , oameni ") În mare măsură, aceste discursuri împotriva lui și a lui M F Andreeva explică aprecierile dure ale Americii și ale americanilor în scrisorile și lucrările personale ale scriitorului, jignită de "atitudinea porcului" față de sine în "afurisitul ăsta de avion, unde nu-i interesează nimic în afară de bani" În scrisoarea sa către A V Amfiteatrov (-) scria în august : "Muncesc Privind cultura americană cu lăcomia unui sălbatic În întregime - Mi se face rău, dar uneori râd ca un nebun Chiar și acum mă simt în stare să scriu ceva despre America pentru care mă vor expulza Oameni minunați, știi! Orice aș tasta aici, ei obiectează imediat, iar cele mai grosolane obiecții sunt lipite pe poarta fermei în care locuiesc Întâlnindu-mă pe drum, sar în lateral, ca lăcustele Acest lucru este foarte amuzant Senatorii se opun cel mai bine " Și lui în septembrie același an: "Dacă ți-ai putea imagina ce popor plictisitor, gri și ignorant este!" Și într-o scrisoare către I P Ladyzhnikov (-) a remarcat: "Știi ce-ți voi spune? Suntem cu mult înaintea acestei Americi libere, cu toate nenorocirile noastre! Acest lucru este deosebit de clar când comparați fermierul sau muncitorul local cu țăranii și muncitorii noștri Și, în același timp, într-o scrisoare către Amfiteatrov: "America este o țară în care cineva vrea să aibă patru capete și de mâini pentru a munci, a munci, a munci! Te simți ca o bombă care explodează în mod constant, dar în așa fel încât conținutul să zboare, iar coaja este intactă Doamne, aceasta este o țară minunată pentru o persoană care poate și vrea să muncească!" sau "O, interesantă țară! Ce naiba fac, cum lucrează, câtă energie, ignoranță, complezență, barbarie au! Admir și jur, mă simt rău și vesel și - dracu' știe cât de amuzant! Cea mai mare parte a impresiilor lui G despre America a fost inspirată de șederea sa la New York, care în niciun caz, mai ales în acei ani, nu putea fi considerată o reflectare adecvată a vieții din toată America Aceste impresii au stat la baza

colecției de eseuri "Orașul Diavolului Galben" S-a arătat indignat de faptul că "ziarele locale nu sunt deloc interesate de noi (Rusia - Auth) - o sălbăticie uimitoare aici!" Pe când se afla în Statele Unite, a participat, după propriile sale cuvinte, la viața politică a țării în timpul campaniei electorale interimare pentru alegerile din pentru Congresul SUA, scriind apeluri politice în interesul, cel mai probabil, al candidaților Partidul Socialist În - G trăia aproximativ Capri, continuând să-i finanțeze pe bolșevici S-a întors în Rusia în După Revoluția din octombrie , a criticat dictatura comunistă în ziarul său Novaia Zhizn în articolele - , incluse în colecția Gânduri intempestive (nepublicată în URSS până în) În legătură cu începutul foametei în Rusia sovietică, la iulie , a publicat o telegramă deschisă adresată "tuturor oamenilor cinstiți", în care scria: "Au venit zile întunecate pentru patria lui Tolstoi, Dostoievski, Mendeleev, Pavlov, Mussorgsky, Glinka și alți oameni de renume mondial Rog toți oamenii cinstiți din Europa și America să ajute rapid poporul rus Dă-mi pâine și ajutor medical" Totodată, din inițiativa lui V I Lenin s-a adresat în cu o scrisoare directorului Administrației Americane de Ajutor (ARA) G Hoover cu o scrisoare disperată care conținea o cerere de a oferi asistență populației înfometate din regiunea Volga În telegrama sa de răspuns, Hoover a spus că ARA este pregătită să ofere o astfel de asistență dacă partea sovietică îndeplinește o serie de condiții ARA și-a deschis misiunea la Moscova și în alte orașe rusești și timp de ani a oferit asistență serioasă celor înfometați, în special copiilor În legătură cu complicarea relațiilor cu V I G Lenin a părăsit Rusia în și s-a întors abia în A fost canonizat ca un mare scriitor proletar care a creat genul literar al realismului socialist Activitatea sa jurnalistică din anii a fost caracterizată de declarații critice ascuțite despre personalități politice și culturale internaționale proeminente, adesea în mod clar nemeritate de aceștia Unul dintre cele mai faimoase articole de G "Cu cine sunteți, "maeștri ai culturii"?" a fost publicată în ziarele Pravda și Izvestia la martie cu subtitlul "Răspunsul corespondenților americani" În articolele lui G din acea perioadă, președintele SUA G Hoover a fost clasat printre oamenii cu "abilități cerșetoare" și "aventurieri" De la G a primit "cerșetorul spirit" Mahatma Gandhi, "conciliator talentat, dar vulgar" OTenry, "lăudat exorbitant" W Whitman, "insuportabil de vorbăreț" Marcel Proust, "diferiți Hemingway" și chiar "monoton de sentimental și plictisitor" Charlie Chaplin A fost în corespondență cu A R Williams, T Dreiser, E Sinclair ș a A contribuit la publicarea în URSS a lucrărilor lui Sinclair, care mai târziu (-) au fost interzise și au fost scoase din bibliotecile sovietice "HOT LINE" (linia fierbinte), "linia fierbinte", denumire comună pentru o linie directă de comunicare între liderii de stat ai URSS și SUA, instituită pentru a lua măsuri de urgență pentru a preveni izbucnirea accidentală a războiului Necesitatea stabilirii unei linii directe de comunicare, care să asigure un contact direct între liderii ambelor țări, a fost recunoscută după criza din Caraibe (cubană) din , în timpul căreia s-a manifestat în mod deosebit nevoia unui canal de comunicare mai fiabil Absența unui astfel de canal i-a forțat pe N S Hrușciov și J Kennedy să facă schimb de mesaje extrem de importante și urgente privind soluționarea conflictului apărut prin telegraf și prin mesageri speciali Un memorandum de înțelegere între SUA și URSS privind stabilirea unei linii directe de comunicație a fost semnat la iunie la Geneva La septembrie , la Washington a fost semnat un acord între URSS și SUA privind măsurile de îmbunătățire a liniei de comunicație directă

URSS-SUA La iulie , a avut loc la Washington un schimb de note între Departamentul de Stat al SUA și Ambasada URSS în SUA privind organizarea comunicațiilor prin fax în plus față de linia telegrafică directă existentă URSS-SUA Cablu "gl " vă permite să mențineți o comunicare simultană bidirecțională între Moscova și Washington de ore pe zi La ianuarie , a fost deschisă o linie telefonică directă care face legătura între birourile miniștrilor apărării din Rusia și Statele Unite În iulie , a fost semnat un memorandum ruso-american privind organizarea unui "G L" între Ministerul de Externe al Rusiei și Departamentul de Stat al SUA A se vedea, de asemenea, Acordurile de linie directă ruso(sovietică)-americană Hawthorne (Hawthorne, Nathaniel) (-), scriitor american, romantic și umanist După eșecul primului său roman Fanshawe, care a fost publicat anonim ( ) și al cărui autor nu a recunoscut-o niciodată, s-a orientat spre scrierea de povestiri, publicate ulterior sub aceeași copertă ca Twice Told Tales ( ) În anii a început să scrie din nou romane și a continuat să publice nuvele I S a fost foarte apreciat Turgheniev și N A Dobrolyubov și N G Cernîșevski l-a numit pe G "un scriitor de mare talent", deși nu era de acord cu viziunea sa asupra lumii În jurnalul Sovremennik, nr , , a fost publicată prima traducere în limba rusă a povestirii lui G "Casa celor șapte turle", în prefața la care se spunea: "Povestirile lui Hawthorne, în general, nu sunt interesante doar pentru că dezvăluie un talent original și îndrăzneț: sunt o dovadă remarcabilă a eforturilor pe care literatura americană modernă le face pentru a se elibera de comercialismul său copleșitor; în această societate, ocupată numai de dezvoltarea bunăstării sale materiale, există deja gânditori și poeți, cunoscuți în țară și în străinătate Revista Sovremennik a publicat lucrările lui G RĂZBOIUL CIVIL ÎN SUA - ȘI RUSIA Încă de la primele manifestări ale conflictului iminent dintre nordul și sudul Statelor Unite, Rusia, reprezentată de Alexandru al II-lea și cancelarul rus Prințul A M Gorchakova a sprijinit-o puternic necesitatea de a păstra Uniunea Americană și a cerut conducerii SUA să depună toate eforturile pentru a evita "distrugerea totală" a uneia dintre părțile în conflict, deoarece "mai devreme sau mai târziu va fi necesar să se ajungă la un fel de acord " La rândul său, prin gura lui Gorceakov, Rusia și-a exprimat disponibilitatea de a facilita negocierile dintre nordul și sudul aflat în conflict în cazul în care ambele părți își exprimă interesul de a atrage o terță parte Când guvernul rus a fost informat că Nordul nu are suficientă putere navală pentru a bloca Sudul, Gorceakov a exclamat: "Dacă nu o au, noi o avem! Împăratul nu va permite nimănui să intervină într-o astfel de blocada, chiar dacă aceasta duce la un nou război Încercările Franței și Angliei de a obține sprijinul Rusiei în recunoașterea secesiunii sudicilor au întâmpinat o respingere decisivă din partea guvernului rus, care a arătat clar că Rusia nu va recunoaște Confederația statelor sudice până la administrarea lui A Lincoln a făcut-o "Secesiunea Sudului", potrivit lui Gorchakov, "va fi privită de Rusia drept cea mai mare dintre toate nenorocirile posibile" Poziția Rusiei, exprimată în disponibilitatea de a oferi sprijin politic și moral președintelui Lincoln, a devenit curând proprietatea publicului american Atitudinea guvernului rus față de evenimentele care au avut loc a fost demonstrată cel mai clar prin acțiuni specifice, exprimate, în special, prin trimiterea unei expediții navale rusești în porturile New York (sub comanda amiralului S S Lesovsky) și San Francisco (sub comanda amiralului S S Lesovsky) în - comanda amiralului A A Popov) Timp de multe decenii, aceste acțiuni au reprezentat o dovadă a relațiilor de prietenie dintre cele

două țări S-au făcut referiri la ele când a devenit necesar să se sublinieze relațiile tradițional binevoitoare dintre cele două popoare Diplomatul și omul de stat american Andrew Curtin (Andrew Curtin) a susținut că a existat un ordin secret pentru Lesovsky de a transfera escadrila rusă la dispoziția președintelui Lincoln în cazul intrării Angliei în război În același timp, oponenții explicării vizitei navelor rusești prin dorința guvernului rus de a oferi sprijin moral și, dacă este necesar, militar guvernului lui A Lincoln, au prezentat propria lor versiune: dorința rusului guvern pentru a salva navele din blocada flotei engleze din Marea Baltică Potrivit acestora, Rusia nu urma să sprijine deloc Statele Unite, iar Statele Unite au fost cele care și-au arătat prietenia față de ruși, acceptând să găzduiască nave rusești condamnate în porturi neutre Bancherul american Wharton Barker, care are relații de afaceri cu guvernul rus, s-a referit în memoriile sale la o conversație cu Alexandru I, care a declarat: "Am făcut acest pas pentru că am înțeles că Rusia s-ar fi confruntat cu o sarcină mai serioasă dacă Republica Americană , cu nivelul său ridicat de dezvoltare industrială ar fi fost rupt și majoritatea ramurilor dezvoltării industriale moderne ar fi fost sub controlul Marii Britanii Atitudinea rușilor față de războiul civil american s-a manifestat și prin faptul că mulți ofițeri ruși și-au exprimat dorința și disponibilitatea de a se oferi voluntari în armata nordicilor În timp ce susținea administrația Lincoln în timpul Războiului Civil, guvernul rus a făcut și încercări active de a-l convinge de necesitatea urgentă de a negocia cu Sudul pentru a evita o scindare a țării "Rusiei i se cere să se alăture unui fel de plan de intervenție", a spus Gorchakov unui diplomat american la Sankt Petersburg "Dar ea va respinge orice astfel de invitație Rusia va lua aceeași poziție ca la începutul luptei Vă puteți baza pe ea, nu își va schimba poziția Dar nu pot să nu vă exprim cât de profund suntem îngrijorați cât de serioase sunt preocupările noastre " Grant Ulysses Simpson (-), al -lea președinte al Statelor Unite (-) În anii de mandat al lui G ca președinte al Statelor Unite, relațiile ruso-americane au fost umbrite de motive pur subiective: Casa Albă, reprezentată de G , a dat dovadă de "lipsă de respect" față de fiul lui Alexandru al II-lea, Marele Duce Alexei Alexandrovici în timpul șederii acestuia din urmă în Statele Unite în , dedicându-i o întâlnire în reședința sa doar minute Cu toate acestea, în anul aniversar al centenarului Declarației de Independență a SUA ( ), G a făcut schimb de mesaje cu Alexandru al II-lea, semnând propriile cuvinte: "Bunul tău prieten" G a fost primul și singurul (înaintea lui R Nixon) ex-președinte al Statelor Unite care a vizitat Rusia Fiind deja pensionat, G a decis să viziteze Rusia, în ciuda faptului că diplomații americani din Sankt Petersburg nu l-au sfătuit să facă acest lucru, referindu-se la ostilitatea țarului rus despre care se presupune că i-a fost hrănit personal lui G Contrar acestor recomandări, G împreună cu soția sa și persoanele care îi însoțeau au vizitat Rusia în iulie-august , ca parte a călătoriei lor prin marile țări ale lumii În cele două săptămâni de ședere în Rusia, nerecunoscutul G a rătăcit pe străzile din Sankt Petersburg, bând bere în parcuri Alexandru al II-lea l-a primit pe G la Tsarskoye Selo, ignorând afrontul prezidențial adus fiului său Întâmpinându-l pe fostul președinte american, împăratul a remarcat: "Din ziua în care guvernul dumneavoastră a fost fondat, relațiile dintre Rusia și America au fost de natură amicală și, atâta timp cât voi trăi, se vor depune toate eforturile posibile pentru a continua această prietenie" În răspunsul său, G a spus că "în ciuda faptului că cele două guverne ale noastre

sunt complet diferite ca natură, marea majoritate a americanilor simpatizează cu Rusia" și și-a exprimat speranța că aceste bune relații vor continua mulți ani de acum înainte Deși Alexandru al II-lea nu a susținut o cină oficială în cinstea fostului președinte american (de obicei astfel de evenimente de stat se țineau doar în cinstea oficialităților), G i s-a pus la dispoziție un iaht imperial pentru a vizita monitorul Petru cel Mare construit în SUA și a fost dat un salut în onoarea sa de la tunuri Mai târziu, la dispoziția lui G i sa dat o trăsură imperială pentru o călătorie la Moscova, unde guvernatorul Moscovei a oferit o cină în onoarea sa, iar amiralul S S Lesovsky a oferit o recepție luxoasă La întoarcerea sa în Statele Unite, G își amintea adesea de ospitalitatea rusă Grebenshchikov Georgy Dmitrievich (Sibiryak) (/ -), scriitor rus Născut în Siberia, lângă Tomsk A fost celebru înainte de primul război mondial ca scriitor pe "tema siberiană" Creativitatea G a primit sprijinul lui M Gorki, care îl considera pe G "cu siguranță o persoană talentată", al cărui talent însă necesita "finisare și lustruire" A emigrat în timpul războiului civil și s-a stabilit în Statele Unite Autor al romanului în volume despre familia de țărani siberieni "Chugaevs" (-), culegeri de nuvele "În câmp", "Nastasya" A murit în SUA Graves (Greve) William Sidney (Graves, William Sidney) (-), personalitate militară americană, general-maior, comandant al Forței Expediționare Americane în Siberia și Orientul Îndepărtat A primit gradul de general-maior în iunie , iar în august a fost chemat la Kansas City, unde a primit de la Secretarul de Război al SUA Newton D Baker (Newton D Baker) numirea de comandant al Forței Expediționare Americane în Siberia și un memorandum al Departamentului de Stat al SUA, care definește, în termeni cei mai generali, sarcinile stabilite de guvernul SUA pentru el și corpul său "Fii atent", l-a avertizat ministrul pe general, "va trebui să mergi pe ouă umplute cu dinamită" Primele debarcări americane au aterizat la Vladivostok pe august G a sosit în calitate de comandant al celui de-al -lea american - Kan Corps la septembrie Ulterior, el a scris: "Am coborât de pe navă fără să mă fi format vreo părere despre ce ar trebui și ce nu trebuie făcut Nu eram ostil niciunei grupări rusești și speram că voi putea coopera în deplină armonie cu toți aliații Oficial, președintele Wilson și Departamentul de Război al SUA l-au instruit pe general să ajute unitățile formate din cehoslovaci capturați să evacueze din Rusia prin Vladivostok în Europa, în timp ce nu se amestecă în afacerile interne ale Rusiei G însuși era convins că nu este autorizat să intervină în conflictul dintre facțiunile beligerante din Rusia și că sarcina lui era doar să protejeze Calea Ferată Transsiberiană și proprietatea americană și avea dreptul de a folosi forța numai în cazul a unui pericol de capturare de către cineva sau această proprietate G , care s-a bucurat de sprijinul deplin al ministrului său Baker, a încercat să-și mențină loialitatea față de această convingere pe tot parcursul mandatului său de comandant al Forței Expediționare Americane în Siberia și Orientul Îndepărtat, ceea ce a stârnit ostilitate față de el din Marea Britanie și Japonia, deoarece precum și de la Departamentul de Stat al SUA, care era clar înclinat către necesitatea de a oferi asistență militară amiralului A V Kolchak și guvernului de la Omsk Lipsa unei astfel de intenții în G l-a determinat pe Kolchak să aibă contacte mai strânse cu Tokyo, ceea ce, printre alte motive, a contribuit în cele din urmă la căderea guvernului de la Omsk și la moartea lui Kolchak În ultimii ani ai vieții, a susținut activ aducerea în fața justiției pe atamanul cazac G M , care a încercat să se stabilească în Statele Unite Semenov pentru

crimele pe care le-a comis în Siberia și Orientul Îndepărtat Menține relații de prietenie cu B E Skvirsky, a cărui viață a salvat-o în timpul șederii Forței Expediționare Americane în Siberia Autor al Aventura siberiană a Americii - ( ), tradus și publicat în URSS A murit în Statele Unite și este înmormântat în cimitirul Arlington GRECCH Nikolai Ivanovici (-), editor al revistei Fiul patriei, care a publicat lucrări literare de autori americani, incl celebra nuvelă de W Irving "Rip Van Winkle" tradusă de decembristul N A Bestuzhev Aceeași jurnal a publicat în mod regulat materiale despre America și situația sclavilor negri, ceea ce a făcut posibilă realizarea unei paralele între sclavia negrilor americani și situația iobagilor din Rusia El a participat la discuțiile aprinse ale viitorilor decembriști în sediul biroului din Sankt Petersburg al Companiei Ruso-Americane A menținut o strânsă cunoștință cu trimisul american în Rusia și viitorul președinte american John Buchanan GRECHANINOV Alexander Tihonovici (-), compozitor rus Născut la Moscova A studiat la conservatoarele din Moscova (-) și Sankt Petersburg (-) Student N A Rimski-Korsakov Profesor de Școală de Muzică și Dramă a Societății Filarmonice din Moscova A emigrat în Din - în SUA Stânga St de lucrări, inclusiv opere, cantate, lucrări pentru pian și cântece M Gorki a scris despre G : "Este un om drag! Îi place cântecul popular, îl știe și se simte grozav " A murit în SUA GRIGORENKO Petr Grigorievici (-), general-maior ( ), activist pentru drepturile omului Născut în Ucraina Membru al Marelui Război Patriotic Lector la Academia Militară M V Frunze După un discurs cu critici la adresa lui I V Stalin și stalinismul a fost eliberat de postul său la Academie, exclus din partid și deposedat de rangul său general În , a fost închis într-un spital de psihiatrie sabat Un participant activ la campania pentru întoarcerea tătarilor din Crimeea deportați pe teritoriile lor originale din Crimeea A părăsit URSS în , a fost privat de cetățenia sovietică A murit în SUA GROMYKO Anatoli Andreevici (n), savant internațional, americanist și africanist, doctor în științe istorice ( ), profesor, membru corespondent al Academiei de Științe a URSS ( ) Născut în Borisov, Belarus Absolvent al MGIMO ( ) A lucrat la Ministerul Afacerilor Externe al RSFSR Consilier al Ambasadei URSS la Londra (-) În - a lucrat la Institutul din SUA și Canada, director al Institutului de Studii Africane al Academiei de Științe a URSS (RAS) (-) Din - Director al Centrului de Evaluare a Politicii "Flash" Autor al următoarelor cărți: The US Congress ( ), President Kennedy's Days ( ), The Scientific and Technological Revolution and International Relations ( ) (coautor), US Foreign Policy: Lessons and Reality - " ( ), "New Thinking in the Nuclear Age" (coautor) ( ), "The Kennedy Brothers" (coautor) ( ), "Andrey Gromyko În labirinturile Kremlinului "( ) și altele GROMYKO Andrei Andreevici (-), om de stat și diplomat sovietic Doctor în Științe Economice Și-a început cariera ca om de știință-economist După epurarea aparatului NKID în , a fost promovat la serviciul diplomatic De la sfârșitul anului - consilier al ambasadei (din - ambasada) URSS în SUA La început, nu a fost foarte apreciat atât de către superiorii săi direcți (ambasadorii K Umansky și M Litvinov), cât și de către Departamentul de Stat al SUA, unde în a fost caracterizat drept "încet gânditor, lipsit de imaginație" Merită, însă, locația lui I V , Stalin și V M Molotov, a devenit în ambasador al URSS în SUA și a rămas în acest post până în Reprezentant permanent al URSS la ONU (-), a fost simultan ministru adjunct al afacerilor externe al URSS; din - Prim-viceministru al Afacerilor Externe al URSS Ministrul Afacerilor Externe al URSS (-) Președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al URSS (-) A participat

la lucrările conferințelor din Crimeea (Ialta) și Berlin (Potsdam), stejarul Dumbarton și alte conferințe internaționale și întâlniri bilaterale sovietice-americane, inclusiv în toate reuniunile summit-urilor din anii - prima jumătate a anilor Timp de aproape decenii, a formulat și implementat politica externă a PCUS și a statului sovietic, inclusiv și în sfera relațiilor sovieto-americane, în care, datorită experienței sale de mulți ani în țară și a numeroaselor întâlniri cu liderii acesteia, a fost considerat un specialist major El a considerat relațiile cu Statele Unite o prioritate în politica externă sovietică, crezând că acestea determină în mare măsură starea de lucruri în lume În Statele Unite, s-a bucurat de o reputație de partener insolubil, deși autoritar în negocieri, câștigând poreclele "fund de fier" și "Domnul NU" În același timp, G Kissinger l-a numit pe G "unul dintre cei mai capabili diplomați moderni", care "și-a apărat țara, acoperindu-și cu pricepere punctele slabe" Se știe zicala preferată a lui G : "Este mai bine să nu spui de o sută de ori ceea ce trebuie spus decât să spui o dată ce nu trebuie spus" Autor al unor memorii în două volume "Memorable" ( ) și al unui număr de lucrări științifice, printre care și cartea "Extinderea externă a capitalului Istorie și modernitate" ( ) GRONSKY Pavel Pavlovich (-?), profesor al Școlii Politehnice din Petrograd, membru al Dumei de Stat, Comisar al Poștelor și Telegrafelor al Guvernului Provizoriu al Rusiei În septembrie a fost numit general A I Denikin, șeful delegației autorizat să se întâlnească cu președintele SUA V Wilso- unsprezece* nom, reprezentând pozițiile și interesele comandamentului principal al forțelor armate din Sudul Rusiei (Armata de Voluntari) Delegația a fost însărcinată să țină negocieri politice și economice cu oficialii americani și să exercite o influență asupra opiniei publice americane care să fie benefică pentru oponenții bolșevismului, "nu oprindu-se la cea mai frenetică reclamă" Ar fi trebuit, în special, să întocmească un manifest în numele unor proeminenți oameni de știință ruși care trăiesc pe teritoriul încă neocupat de bolșevici, cu un apel de ajutor adresat colegilor lor americani și, în general, comunității culturale și științifice al Statelor Unite, mizând pe simpatie și asistență în lupta împotriva bolșevicilor Înainte de călătoria în Statele Unite, delegația a sosit la Paris, unde a întâmpinat rezistență din partea unei părți a emigrației ruse, care s-a opus căutării sprijinului Americii în lupta împotriva bolșevismului și, cel mai important, împotriva trimiterii unei misiuni pregătite fără acordul lor Statele Unite Potrivit acestor cercuri, trimiterea unei delegații în Statele Unite a fost doar "o invenție fără valoare a unor oameni care doreau să organizeze o călătorie în SUA pe cheltuială publică" Rezistența la ideea de a trimite o delegație s-a intensificat după ce s- a știut că SUA ar prefera să aibă de-a face cu o Rusie republicană, democratică, decât țaristă Această poziție americană a fost văzută ca un atac la suveranitatea Rusiei După multe luni de întârzieri cauzate de certuri interne și încercări nereușite de a coordona puteri și sarcini cu liderii mișcării albe din diferite regiuni ale Rusiei, inclusiv amiralul A V Kolchak, la începutul anului , delegația a fost dezavuată de succesorul lui Denikin, generalul P Wrangel Potrivit diplomatului rus G N Mihailovski, pe lângă disputele interne și înfrângerea armatei lui Denikin, un rol important în anularea călătoriei delegației în Statele Unite l-a jucat nedorința egoistă a lui B A Bakhmetiev să se expună pe sine și activitățile sale la control de la oricine altcineva și să primească o delegație înzestrată cu puteri foarte largi, care ar putea fi interesată de soarta "marilor sume de stat" însușite de

aceștia Ulterior, G s-a mutat în Statele Unite, împreună cu P A Sorokin, P B Struve, N O Lossky și alți sociologi emigranți ruși au participat la lucrările despre Teoria sociologiei și la dezvoltarea sociologiei dreptului Editor la The US Government ( ) și autor al cărții The War and the Russian Government ( ) Hoover Herbert Clark (-), al -lea președinte al Statelor Unite (-) Organizator și acționar majoritar al companiilor și sindicatelor petroliere Maikop, partener al antreprenorului englez Leslie Urquhart în dezvoltarea resurselor forestiere și minerale ale Uralilor și Siberiei (Kyshtym Mining Plants Society și Tanalyk Corporation) Fondator, împreună cu L Urquhart, al Corporației Ruso-Asiatice (-), a cărei filială, Irtysh Corporation, a fondat companiile miniere Ridder și Kirghiz în , care au primit mari concesii în Rusia (după octombrie erau toate naţionalizat) Șeful Administrației Americane de Ajutorare (ARA) (-) Șeful Programului american de ajutor alimentar ( ), președinte al Consiliului European de Ajutor ( ) Secretarul de Comerț al SUA (-) în guvernele președinților W Harding și K Coolidge, Prin propria sa recunoaștere (martie), în chestiunea ajutorării rușilor înfometați, el a fost ghidat în primul rând de dorința de a împiedică prin orice mijloace invadarea Europei de către "ideile sau armatele bolșevismului" Acordarea de asistență, a subliniat el, nu ar trebui să fie în niciun caz neagă recunoașterea sau stabilirea oricărei relații cu "ucigașii bolșevici" În opinia sa, "comunismul era tocmai groapa în care ar putea cădea toate guvernele dacă popoarele lor nebune ar fi târâte de călăreții foametei și ai Ciumei" El a susținut ideea de a oferi asistență Rusiei, considerând-o "cea mai bună metodă de a asigura prăbușirea bolșevismului" Numindu-se "cel mai adevărat prieten" al poporului rus, s-a pronunțat invariabil, în același timp, împotriva stabilirii unor relații comerciale, economice și diplomatice între SUA și URSS Nominalizat ca candidat la președinție în și ales După ce a părăsit președinția în legătură cu înfrângerea de la alegerile din , a vizitat Germania nazistă ca persoană privată ( ), s-a întâlnit cu Hitler A susținut Acordul de la München din A fost un oponent hotărât al politicii lui F Roosevelt care vizează recunoașterea diplomatică a URSS Și-a păstrat ostilitatea față de URSS până la sfârșitul zilelor sale În a fost numit de președintele H Truman coordonator al programului european de aprovizionare cu alimente Autor al unui număr de lucrări, inclusiv Individualismul american ( ), Memorii în volume ( ) și memorii în volume (-) Hoover, John Edgar (-), om de stat american, director al Biroului Federal de Investigații (FBI) timp de de ani (-) Născut la Washington A studiat dreptul la Universitatea George Washington A intrat în serviciul Ministerului Justiției în A câștigat faima pentru prima dată în ca asistent special al ministrului Justiției A M Palmera - organizatorul raidurilor Palmer, sau "Raidurile Palmer", asupra comuniștilor și a altor radicali de stânga (-), inclusiv urmărirea penală a reprezentantului sovietic în SUA, L Martens În - a fost asistent, apoi director adjunct, din a fost director permanent al FBI, care l-a transformat într-un instrument puternic de anchetă politică, contrainformații și lupta împotriva crimei organizate din țară Principalul domeniu al vieții G a fost lupta împotriva "penetrării comuniste" în Statele Unite, precum și în America Latină (din transferat în domeniul activităților de contrainformații ale FBI) Sub conducerea sa a fost dezvoltat un sistem de supraveghere constantă a Partidului Comunist SUA și a altor organizații și indivizi pro-sovietici, care nu s-a oprit în anii alianței militare dintre URSS și SUA în timpul celui de-al Doilea Război Mondial În mare parte datorită

intervenției personale a lui G , un acord între NKVD și Oficiul SUA pentru Servicii Strategice privind schimbul de misiuni permanente la Moscova și Washington ( ) a fost zădărnicit Păzindu-și gelos sfera de influență, G se amesteca adesea în afacerile informațiilor externe (inclusiv în direcția sovietică), furnizându-i lui F Roosevelt informații despre acțiunile și intențiile sovietice Odată cu sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial G a intensificat puternic lupta împotriva acțiunilor informațiilor sovietice din Statele Unite și a încercat în toate modurile posibile să atragă atenția Casei Albe asupra acestei probleme Deja în mai , l-a informat pe președintele G Truman cu materiale compromițătoare strânse în timpul Operațiunii Venona asupra secretarului adjunct al Trezoreriei Harry D White (Harry Dexter White), principalul autor al planului Morgenthau (vezi planul Morgenthau) și principalul american dezvoltatorul sistemului Bretton Woods În noiembrie - martie , pe baza mărturiei dezertorului sovietic Gouzenko, agenților FBI W Chambers și E Bentley (Elizabeth Bentley), G i-a trimis lui Truman o serie de rapoarte despre spionajul sovietic în Statele Unite, în care G D White, J Coplon, A Hiss și alți înalți oficiali ai administrației, precum și prezența unei "mari conspirații" în jurul secretului producției de arme atomice Truman l-a numit însă pe White director executiv al FMI și în programul său de "test de loialitate" pentru oficialii guvernamentali a limitat brusc rolul FBI-ului Deziluzionat de Truman, G a trecut să se unească în Congres cu republicanii, care au lansat o campanie uriașă împotriva "penetrării comuniste", iar apoi cu însuși J McCarthy FBI a jucat un rol important în lupta împotriva "spionajului atomic": a participat activ la acuzația lui A Hiss, dezvăluirea (mulțumită decodării codului sovietic) a legăturilor de agenți Fuchs-Gold și Gringlas-Rosenberg, în organizarea procesului soţilor Rosenberg (deşi G însuşi era împotriva condamnării la moarte a lui Ethel Rosenberg) În plus, G a inițiat un proces împotriva liderilor Partidului Comunist din SUA, care s-a încheiat cu condamnarea lor pe baza Legii Smith ( ) În anii următori, G și-a propus să elimine în cele din urmă CP SUA ca un stat viabil organizare În , FBI a lansat o operațiune ascunsă la scară largă "COINTELPRO" pentru a submina PC-ul din interior prin infiltrare, dezinformare, incitare la o scindare și așa mai departe Ulterior, acest program a fost extins și la activiștii din lupta pentru drepturile civile și mișcarea anti-război și a continuat până în În ultimii ani ai vieții și după moartea sa, a fost criticat pentru abuz în serviciu și folosirea lui în scop personal ; Publicațiile americane au susținut că G a aderat la orientarea sexuală netradițională Hoover Institution on War, Revolution and Peace (Hoover Institution on War, Revolution and Peace), unul dintre cele mai mari centre de cercetare din Statele Unite, situat în Palo Alto (California) Institutul a fost fondat în de viitorul președinte al SUA H Hoover ca centru de cercetare pentru probleme de politică externă și internă la Universitatea Stanford (fondat în) A apărut ca un centru de colectare și stocare a documentelor care fac lumină asupra cauzelor și consecințelor Primului Război Mondial, transformându-se în cele din urmă într-una dintre cele mai mari arhive din lume de documente și materiale politice, economice și socio-economice Este cea mai faimoasă sursă de bază a istoriei Rusiei și URSS a celei mai noi perioade, care, în special, conține un număr mare de documente originale și alte materiale, în principal în limba rusă, referitoare la perioada istoriei Rusiei de după Fondul Rus al Bibliotecii și Arhivelor Institutului (după prăbușire Fondul URSS - Rus / CSI (Colecția Rusă / Comunitatea Statelor Independente)) include mii de cărți, precum și seturi anuale

de reviste și alte periodice și unităţi de dosare de ziar În plus, conține de role de microfilm, de filme, de colecții de manuscrise, de pamflete, de postere politice și de fotografii Printre dosarele ziarelor se numără peste de ziare, începând de la ziarele Imperiului Rus de la sfârșitul secolului al XIX-lea și inclusiv dosare complete ale marilor ziare sovietice și ca mii de ziare din perioada post-sovietică din Rusia și alte țări CSI Fondurile institutului conțin cca de volume de documente de la guvernele rus și sovietic, inclusiv o colecție completă de legi ale Imperiului Rus, stenograme ale ședințelor Dumei, ministere individuale, provincii și orașe, precum și o colecție impresionantă de documente de la guvernul sovietic și Partidul Comunist al URSS Institutul desfășoară activități de cercetare de către experți de seamă în economie, științe politice, istorie, relații internaționale, drept și alte științe din diferite țări ale lumii GUL Roman Borisovici (-), scriitor, redactor Născut la Kiev Și-a petrecut copilăria și tinerețea în Penza A intrat la facultatea de drept a Universității din Moscova, dar a fost mobilizat în armată în legătură cu izbucnirea primului război mondial A participat la ostilități ca ofițer După octombrie s-a alăturat Armatei de Voluntari a generalului L Kornilov, a participat la "campania de gheață" După moartea lui Kornilov, s-a mutat în Ucraina, a fost internat de autoritățile germane de ocupație și deportat în Germania, unde a rămas să locuiască A scris memorii critice despre colaborarea sa cu Albii, precum și romanul The Ice Campaign ( ), care a stârnit interesul lui V I Lenin Potrivit memoriilor lui G , acesta a primit și o scrisoare de laudă de la M Gorki, care a numit cartea "interesantă", iar în chiar i-a recomandat-o lui I V Stalin Până în a fost corespondent la ziarele sovietice din Berlin După ce Hitler a venit la putere, a fost internat într-un lagăr de concentrare, iar după încheierea războiului s-a stabilit în Franța În s-a mutat în SUA Secretar, membru al redacției (din) și redactor pe termen lung al Novy Zhurnal (din) Părerile lui G "Smenovehov" în acești ani s-au transformat în unele rigid anticomuniste și antisovietice Autor al unor memorii în volume "Am luat Rusia Apologia emigrației" (-), care sunt considerate una dintre cele mai complete surse de informare despre literatura rusă din străinătate, precum și cărți: "Tuhacevsky, Red Marshal" ( ); "Mareșali roșii Voroshilov, Budyonny, Blucher, Kotovsky "( ) și alții A murit în SUA GUMBERG (Gomberg, Gamberg) Alexander Semenovich (-), finanțator american, om de afaceri Născut în Elizavetgrad, Ucraina, în familia unui rabin A emigrat în în Statele Unite, unde și-a luat cetățenia americană și în cele din urmă a devenit farmacist În același timp, a fost unul dintre liderii ziarului socialist radical din New York Novy Mir (până în), cu care au colaborat de ceva timp L Trotsky, N Bukharin și A Kollontai S-a întors în Rusia în ca reprezentant de vânzări pentru o serie de companii americane, devenind în curând consilier personal al lui Raymond Robins, șeful Crucii Roșii Americane din Rusia Profitând de contactele strânse stabilite în SUA cu Troțki și alte figuri sovietice (inclusiv N Bukharin, A Kollontai, K Radek), a acționat ca o legătură între Robins și guvernul Rusiei Sovietice Era prieten cu A R Williams, B Beatty, E E Ross, pe care l-a predat limba rusă; era într-o relație extrem de tensionată cu J Reed, care a supraviețuit până la moartea acestuia din urmă (în cartea lui Reed "Ten Days That Shook the World" G a fost în mod clar numit "laș", iar fratele său Veniamin Zorin a fost înfățișat ca un dușman a puterii sovietice) După ce Reed a fost numit consul sovietic la New York, la cererea lui Robins, care a acționat la inițiativa ambasadorului SUA D Francis, a reușit să se întâlnească cu V

I Lenin să-i spună despre proiectarea lui Reed, care a fost cel mai probabil motivul pentru anularea de către Lenin a numirii lui Reed Poate că în timpul acestei întâlniri, care a rămas neînregistrată în arhiva Lenin, Lenin i-a cerut lui G să ajute la transmiterea americanilor adevărul despre revoluția bolșevică din Rusia, pe care G l-a amintit mai târziu " G a denaturat rolul din urmă în istoria primelor decenii sovietice și ulterior și-a șters practic numele din el A fost interpretul misiunii Rut din Rusia; în perioada din toamna lui până în primăvara anului , practic toate comunicările dintre guvernul sovietic și ambasada americană și unele departamente guvernamentale și organizații publice ale SUA au fost efectuate prin Georgia I-a prezentat lui Troțki pe Robins și Beatty I-a predat lui E Sisson materiale privind finanțarea bolșevicilor de către Statul Major German, primite de la prietenii săi antisovietici din Petrograd În , împreună cu Robins, l-a însoțit pe ambasadorul Francis și pe alți angajați ai Ambasadei SUA la mutarea la Vologda, după care s-a întors la Petrograd, apoi s-a mutat la Moscova, unde se mutase guvernul sovietic În luna mai a aceluiași an, împreună cu Robins, a plecat în Statele Unite, unde urma să devină reprezentant al Agenției de Telegraf Petrograd în America de Nord, dar din cauza interdicției impuse de guvernul SUA cu privire la utilizarea telegrafului de către reprezentanții Rusiei sovietice, nu și-a preluat niciodată atribuțiile Înainte de a părăsi Moscova, el a acceptat ca Troțki să-i fie agentul literar în Statele Unite și să-și reprezinte interesele în publicarea cărții The Internationale and War Troțki i-a dat lui G și manuscrisul lucrării sale "Revoluția noastră", care a fost publicat ulterior în Statele Unite În s-a împrietenit cu E Sinclair, pe care l-a sfătuit cu privire la situația din Rusia A fost un susținător activ și organizator al asistenței pentru cei înfometați din Rusia, a contribuit la crearea comitetelor de asistență publică, inclusiv Fondul Rusiei pentru Foamete, nu se bazează pe asistența oferită de organizațiile guvernamentale americane, în special Administrația Americană de Ajutorare (ARA), și apoi nu are încredere în H Hoover În , a participat în calitate de secretar la negocierile comerciale cu o delegație din Republica Orientului Îndepărtat care a sosit în Statele Unite, a cărei sarcină principală era ridicarea embargoului american asupra comerțului cu Rusia Sovietică El a jucat un rol activ în lansarea unei campanii pentru recunoașterea diplomatică a URSS, fiind, în special, o sursă de informații pozitive despre țară, care a fost folosită în discursurile lor oficiale și publice de asemenea susținători cunoscuți ai recunoașterii URSS ca senator W Bora, R Robins, guvernator al Statelor Unite Indiana J P Goodrich (James P Goodrich) și alții Odată cu formarea filialei din New York a ROSTA ( ) a devenit corespondentul ei special; până în noiembrie , a colaborat cu Biroul de Informare al Uniunii Sovietice, fondat de B E Skvirsky În a deschis filiala americană condusă de V S Nogin de la All-Russian Textile Syndicate, care se ocupa cu achizițiile pe scară largă de bumbac american, și a fost vicepreședinte și trezorier al acestuia până la sfârșitul anului A vizitat din nou Moscova în , apoi în , și Până în a fost consilier al Băncii Naționale Americane Chase (Chase National Bank), ulterior a devenit angajat al companiei de investiții din Wall Street Atlas Corporation De-a lungul anilor și începutul anilor , el a continuat să se ocupe de achiziționarea de echipamente industriale americane pentru URSS S-a bucurat de încrederea atât a oficialilor americani, cât și a celor sovietice, fiind până în cel mai cunoscut cetățean american care s-a ocupat de extinderea comerțului și dezvoltarea relațiilor politice,

economice și culturale dintre URSS și SUA La începutul anului , numele lui G a început să fie asociat în ziarul Pravda cu numele fratelui său, iar G a fost acuzat de activitățile lor comune antisovietice bazate pe relații de familie G a scris o respingere detaliată a acuzațiilor împotriva lui, care a fost publicată în Pravda în aprilie După recunoașterea diplomatică a URSS de către Statele Unite, Robins l-a felicitat pe G "un vechi tovarăș și bun prieten" la acest punct culminant al său activitate înțeleaptă, curajoasă în numele bunăstării generale a patriei sale și a țării care l-a adoptat Primul ambasador al URSS în SUA, A A , a întreținut relații de prietenie cu G Troianovsky, reprimat în scriitorul B Pilnyak Până la sfârșitul vieții, G nu a putut crede în vinovăția celor acuzați la procesele politice de la Moscova din - , i-a cunoscut personal pe mulți dintre acești oameni și a colaborat fructuos cu aceștia Potrivit lui J K Libby (James K Libbey), autorul cărții Alexander Gumberg & Soviet-American Relations - ( ), "Humberg a exercitat o influență complexă, complicată și subtilă de la "ușa din spate" în interesul unor relații mai strânse sovieto-americane Uneori era ca un regizor invizibil al unei piese de teatru El a scris scenariul, dar apoi a cedat controlul actorilor angajați de producătorul care a jucat rolurile principale Având în vedere împrejurările apariției sale pe plan politic la scurt timp după octombrie , a fost numit o "pată gri" în istoria relațiilor sovieto-americane, un om al cărui adevărat rol în dezvoltarea acestor relații nu a fost încă pe deplin clarificat GUSEV-ORENBURGSKY Serghei Ivanovici (-), scriitor rus Născut în Orenburg În a devenit preot, dar după ani s-a rupt de Biserică din motive ideologice A debutat ca scriitor în Era aproape de M Gorki și era sub influența lui, a venit la el cam Capri ( ) Opera lui G -O , dedicată în principal vieții grele a satului rusesc, s-a bucurat de sprijinul neclintit al lui Gorki A emigrat în și s-a stabilit în SUA Într-una dintre lucrările sale, el și-a descris astfel calvarurile post-revoluționare: "Trei ani am rătăcit în jurul granițelor Rusiei în vârtejele Războiului Civil, am trăit în Ucraina, sub germanii, Skoropadsky, am fost foame și am răcit timp de un an la Moscova, a călătorit de-a lungul frontului polonez, s-a mutat de-a lungul Ucrainei cu armata lui Denikin, a supraviețuit perioadei de glorie și prăbușirii, a supraviețuit pogromurilor, bombardării Kievului și Rostovului, a trăit în Crimeea după Wrangel și din nou la Moscova, cu puțin timp înainte de tranziție la o nouă politică economică El și-a explicat decizia de a părăsi Rusia cu considerente creative care l-au forțat "cu amărăciune în inimă" să părăsească granițele ei După ce a părăsit Rusia, a fost în corespondență cu M Gorki A editat revista Life in New York (-) Procesele lui G -O în volume au fost publicate la Petrograd (-) A murit în SUA GADDIS John Lewis (Gaddis, John Lewis) (n), istoric american, unul dintre cei mai mari experți din Occident în istoria Războiului Rece și a relațiilor sovieto-americane A absolvit Universitatea din Texas, și-a susținut teza de doctorat în Din a predat la Universitatea din Ohio, unde a fondat în Institutul de Istorie Contemporană (Contemporary History Institute) A predat, de asemenea, la Universitatea din Helsinki (-), la Colegiul Naval de Război al SUA (-) și la Universitatea Oxford (- , -) Din este profesor la Universitatea Yale Reprezentant al așa-zisului școală "postrevizionistă" din Statele Unite, gravitând spre interpretarea tradiționalistă a istoriei Războiului Rece Autor de cărți: Statele Unite și Originile Războiului Rece - ( ); Rusia, Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii: O istorie interpretativă (, ediția a doua); Strategii de izolare: o evaluare critică a politicii americane

de securitate națională postbelică ( ); Pacea lungă: anchete în istoria războiului rece ( ); Statele Unite și sfârșitul războiului rece ( ); Știm acum: regândirea istoriei războiului rece ( ) și colab DAVYDOV Gavrila Ivanovici (-), ofițer de marină rus, călător Angajat al Companiei Ruso-Americane (RAC) Membru al mai multor expediții maritime în America El a comandat goeleta Avos Autorul notelor "Călătorie de două ori în America a ofițerilor de marină Hvostov și Davydov, scrisă de acesta din urmă" ( ) Note despre a doua sa călătorie în America, "Jurnalul călătoriei companiei americane a licitației" Avos "în , sub comanda aspirantului Davydov", nu a avut timp să le finalizeze A murit în urma unui accident la Sankt Petersburg (în timpul podului peste Neva) împreună cu colegul și prietenul său, locotenentul N A Hvostov ( ) DAVYDOV Yuri Pavlovich (n), politolog-americanist rus, doctor în științe istorice ( ), profesor ( ), membru titular al Academiei Ruse de Științe Militare ( ) Specialist în domeniul relațiilor americano-europene Născut la Moscova A absolvit Facultatea de Jurnalism a Universității de Stat din Moscova ( ) și studii postuniversitare la Academia de Științe Sociale ( ) Din lucrează la Institutul SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe Predă un curs de teoria relațiilor internaționale la MGIMO și la Universitatea Lingvistică de Stat din Moscova Membru al Biroului Asociației Ruse pentru Studii Europene ( ) Autor al cărților: "SUA și Europa de Est" ( ), "SUA și Europa de Vest într-o lume în schimbare" ( ), coautor al cărților "International Detente and Ideological Struggle" ( ), "US Foreign Policy" " ( ), "SUA - Europa de Vest și problema detentei" ( ), "Rusia și SUA după Războiul Rece" ( ), "SUA la începutul secolului" ( ) (coautor), etc DICE Martin Jr (Dies, Martin, Jr) (-), politician american Membru al Camerei Reprezentanților a Congresului SUA (- și -), din - - Președinte al Comitetului pentru activități antiamericane ai Camerei, cunoscut și sub denumirea de Dice Committee După invazia trupelor germane în URSS, el a prezis căderea iminentă a regimului sovietic și s-a opus acordării de asistență URSS: "Asistența Americii Rusiei este o prostie: nemții vor prelua doar echipamentul nostru" Vicepreședintele de atunci al Statelor Unite, Henry Wallace, declara în : "Îndoielile și expresiile de nemulțumire pe care afirmațiile domnului Dyce le trezesc în mintea cercurilor largi, în efectul lor practic, ar putea fi cauzate de însuși Goebbels" Din anii , a publicat în mod regulat liste cu organizații pro-comuniste și indivizi suspectați de "simpatiza cu comunismul", precum și liste cu cărți și periodice care promovau comunismul În , lista organizațiilor pro-comuniste din SUA întocmită de Comitetul Dice cuprindea de organizații; simultan a subliniat că conducerea a peste de sindicate americane care făceau parte din AFL era dominată de comuniști După sfârșitul războiului și în anii macarthysmului, a dezvoltat o operă activă, expunând pătrunderea comuniștilor în departamentele guvernamentale, organizațiile publice și culturale din Statele Unite Autor de cărți: The Troian Horse in America ( ), Martin Dies Story ( ) DALLAS George Mifflin (-), om de stat și diplomat american A servit ca secretar al lui A Gallatin în timpul călătoriei acestuia din urmă în Rusia pentru a negocia medierea rusă în soluționarea războiului anglo-american din Senator american (-), trimis al SUA în Rusia ( ) Vicepreședinte al SUA (-), trimis al SUA în Marea Britanie (-) În timpul scurtului său mandat ca trimis american la Sankt Petersburg, el a contribuit în mare măsură la dezvoltarea exportului de bumbac și tutun american în Rusia Popularitatea tutunului american în Rusia a crescut până la mijlocul anilor într-o asemenea măsură încât semințele celor mai bune soiuri de tutun american au fost achiziționate în

cantități mari, iar tehnologia cultivării lor în coloniile germane din regiunea Volga rusă a fost stăpânită Allen Welsh Dulles (-), om de stat american Fratele secretarului de stat american J F Dulles Născut la Washington A studiat la Universitatea Princeton, după care a intrat în serviciul diplomatic A slujit la Viena, Berna, Paris, Berlin și Istanbul A condus Departamentul pentru Afaceri din Orientul Mijlociu al Departamentului de Stat al SUA (-), apoi a părăsit funcția publică și a practicat dreptul (-) Între - a fost ofițer superior al Oficiului pentru Servicii Strategice din SUA, predecesorul Agenției Centrale de Informații În primăvara anului , el a fost principalul inițiator și participant la evenimentele care au devenit cunoscute sub numele de "Incidentul de la Berna" și au fost cauza unei grave crize în relațiile sovieto-americane în etapa finală a celui de-al Doilea Război Mondial Odată cu formarea CIA, a fost director adjunct ( ), iar apoi director al Agenției Centrale de Informații din SUA (-), inițiator și organizator al multor operațiuni de informații americane și război psihologic împotriva URSS în anii Eșecul debarcării organizate de CIA a forțelor anti-Castro în Playa Giron (Cochinos Bay) ( ) l-a forțat pe D să demisioneze Autor de cărți: German's Underground ( ), The Craft of Intelligence ( ), The Secret Sur-render ( ), etc Dulles, John Foster (-), om de stat, avocat și diplomat american Născut la Washington A studiat la Universitatea Princeton și la Sorbona A practicat avocatura În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, el a susținut activ crearea unei organizații mondiale și a luat parte activ la Conferința de la San Francisco și la elaborarea Cartei ONU ( ) A devenit membru al delegației SUA la Adunarea Generală a ONU Unul dintre cei mai activi participanți la dezvoltarea politicii externe postbelice a SUA față de URSS, care, potrivit lui D , "continuă cu încredere să-și pună în aplicare planul de cucerire a lumii" Unul dintre autorii doctrinei "echilibrării în pragul războiului" și inițiatorii unei opoziții dure față de Uniunea Sovietică El a respins politica "izolării", propovăduind necesitatea "răzbunării masive" S-a opus oricăror negocieri cu URSS În timpul campaniei pentru alegerile prezidențiale din , candidat Pi Partidul Republican și viitorul președinte american Dwight Eisenhower, vorbind cu membrii Legiunii Americane, a cerut "eliberarea pașnică a țărilor care au căzut sub tirania comunistă" Ceva mai târziu, vorbind în Buffalo, D , criticând politica externă a lui Truman, a repetat acest apel, dar a omis cuvintele "pașnic" Agresivitatea declarației sale a stârnit alarmă în rândul aliaților europeni ai SUA, care au cerut o explicație guvernului SUA D a fost nevoit să recunoască că a dat dovadă de imprudență în alegerea expresiilor și că în realitate se referea la "eliberarea prin mijloace pașnice" Politologul american W LaFiber a remarcat în acest sens că "aceasta a fost o ciudată imprudență din partea unui proeminent avocat internațional care și-a perfecționat abilitățile în formulări precise în ultimii de ani" secretar de stat al SUA (-); în această calitate a urmat cu energic un curs de diplomaţie personală în întâlnirile cu liderii străini Din primele zile ale administrației Eisenhower D au primit toate competențele pentru a formula politica externă a țării, inclusiv dreptul de a lua inițiative în acest domeniu în numele guvernului SUA În toți anii de mandat al lui D ca șef al Ministerului de Externe al SUA, președintele Eisenhower s-a bazat în întregime pe punctul său de vedere și pe abordările sale pentru rezolvarea celor mai complexe probleme internaționale După cum a remarcat unul dintre cei mai apropiați consilieri ai lui D , "deciziile și planurile deja adoptate care s-au maturizat în detaliu în mintea inventiva și

neobosită a lui Dulles" au fost coordonate cu președintele Potrivit memoriilor fostului premier britanic G Macmillan, D l-a sfătuit să nu-și facă griji în privința punctului de vedere al lui Eisenhower, declarând cu prezumție: "La urma urmei, scriu tot ce spune el" O singură dată Eisenhower a acționat contrar sfatului lui D "să nu ai nimic de-a face cu comuniștii", plecând în la Geneva, pentru a se întâlni cu liderii sovietici, dar, pe când era acolo, a urmat complet scenariul dezvoltat de D , care exclude orice posibilitate de a ajunge la un acord cu Uniunea Sovietică După ce a proclamat un curs politic "în pragul războiului", el a argumentat: "Abilitatea de a te apropia de pragul [de război] fără a intra efectiv în el este o artă necesară Dacă ți-e frică să te apropii de acest prag , esti pierdut Am privit războiul în față cu privire la problema extinderii războiului din Coreea, la problema intrării în război din Indochina, la problema Taiwanului Ne-am apropiat de prag și am privit războiul în față A demisionat din funcția de secretar de stat în din motive de sănătate Cu puțin timp înainte de moartea sa, i s-a acordat cel mai înalt premiu civil din Statele Unite - Medal of Freedom (Medal of Freedom) Aeroportul internațional al capitalei SUA poartă numele lui În ultimii ani, în lumina documentelor declasificate de politică externă, istoricii americani au reconsiderat oarecum reputația tradițională a lui D de fanatic înverșunat al "pactomaniei" și al diplomației "de bloc", care a împins o serie de state nealiniate (Egipt, India) departe de Statele Unite și a "trecut cu vederea" apariția contradicțiilor sovieto-chineze Se susține că politica lui D în anii de mandat ca șef al Ministerului de Externe al SUA prevedea necesitatea de a împinge conducerea sovietică să își asume obligații copleșitoare de a oferi asistență altor țări, ceea ce a dus adesea la o agravare a contradicțiilor între URSS şi aceste ţări DALLIN Alexander (Davidovich) (Dallin, Alexander) (n), istoric și strateg politic american, specialist în politica externă a URSS și sovietică Fiul lui David Dallin, un menșevic celebru care a emigrat din URSS și s-a mutat în SUA în , autor al cărților: Adevărata Rusia sovietică ( ), Cei trei mari Statele Unite, Marea Britanie și Rusia ( ), etc Născut la Berlin Cetăţean; Ij-ij Statele Unite din În - a servit în armata americană A absolvit Universitatea Columbia ( ) Profesor la Universitatea Columbia (-), unde a condus Institutul Rus al Universității (-) Din este profesor la Universitatea Stanford În - a fost în același timp consultant al Departamentului de Stat al SUA pentru afacerile sovietice Căsătorit cu sovietologul Gail Lapidus Autor de cărți: German Rule in Russia - : A Study of Occupation Politics (,); Uniunea Sovietică la Națiunile Unite: o anchetă asupra motivelor și obiectivelor sovietice (coautor) ( ); Uniunea Sovietică și dezarmarea ( ); Politicai Terror in Communist Systems ( ); Politjcs in the Soviet Union: Seven Cases ( ); Politica sovietică de la Hrușciov ( ); Epoca Gorbaciov ( ); Sistemul sovietic în criză ( ); editor de carte: Anii Hrușciov și Brejnev ( ); Între totalitarism și pluralism ( ); Relațiile civilo-militare în Uniunea Sovietică ( ); Partidele politice din Rusia ( ); Sistemul sovietic: de la crize la prăbușire ( ); Dimitrov și Stalin: - ; Scrisori din arhivele sovietice ( ) și altele REPUBLICA DE ORIENT ÎMĂRÂT (FER), stat-tampon creat în contextul intervenției militare străine în Orientul Îndepărtat Scopul principal al creării DVR-ului a fost de a preveni o ciocnire militară directă între Rusia sovietică și Japonia Înainte ca conducerea republicii să treacă în mâinile bolșevicilor, puterea în ea aparținea unui grup de revoluționari radicali care considerau crearea FER ca un scop autosuficient și

intenționau să-l păstreze ca stat independent A existat de la aprilie până la noiembrie , când a devenit parte a RSFSR Unul dintre principalii autori ai ideii de a crea un stat-tampon "independent, democratic", un fost muncitor devenit avocat din Chicago și participant activ la mișcarea socialistă din SUA, A M Krasnoshchekov, originar din provincia Kiev, a emigrat în Statele Unite în și s-a întors în Rusia imediat după Revoluția din februarie Fostul redactor al revistei radical-socialiste din New York Novy Mir, Agarev, a fost numit primar al Chiței, care a devenit capitala republicii în Postul de ministru al transporturilor în guvernul *FER a fost deținut de un alt "rus-american", fostul cetățean american Bill (Vladimir) Shatov, cândva membru activ al organizației americane de orientare socialistă Muncitori industriali ai lumii (toți aceștia) au fost buni prieteni ai lui L Trotsky și A Gumberg în America) Pozițiile rămase în guvern au fost ocupate în principal de siberieni, printre care se număra viitorul mareșal al URSS V V Blyukher, care a servit ca ministru al apărării La scurt timp după formarea sa, guvernul FER a avertizat Moscova și Tokyo că ambele capitale se abțin de la orice încercare de a se amesteca în treburile sale interne, a cerut retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriul său și a cerut tuturor "puterilor aliate" să stabilească relații de prietenie La mai , guvernul sovietic a recunoscut oficial FER ca o "republică democratică independentă și independentă" și și-a numit propriul reprezentant diplomatic în capitala sa La Moscova a fost deschisă o misiune diplomatică a Orientului Îndepărtat În august , Krasnoshchekov, președintele guvernului FER, a raportat lui V I Lenin că "în ciuda urletului urale-comunişti, s-a convocat o adunare constituantă şi s-a creat acea înfăţişare exterioară, forma este "pacea civilă" şi legalizarea dictaturii noastre (comuniste - Auth) în ochii din afară lume " În același timp, Krasnoshchekov a remarcat: "Faptul trist, dar incontestabil, că peștele auriu imperialist nu mușcă viermele concesiunii, subliniază și mai mult necesitatea unei momeli "democratice" recunoașterea proprietății private într-un mediu democratic și un astfel de loc este Dalniy A Estul, care pentru aceasta trebuie să fie formal independent Potrivit lui Krasnoshchekov, FER urma să joace rolul de "un pod, un coridor între America și Japonia și RSFSR" Nicio altă țară din lume, inclusiv Statele Unite, nu a recunoscut FER, deși republica a fost invitată la Conferința de la Washington din - În octombrie-noiembrie , o delegație comercială din FER formată din A A Yazykova (cap), B E Skvirsky și P N Karavaeva, dar nu i s-a permis să participe la conferință (decembrie - februarie) și așa-numita "Chestiunea siberiană" nu a fost inclusă pe ordinea de zi a conferinței Această delegație neoficială a Republicii i s-a permis totuși să depună un aide-mémoire pentru informarea Departamentului de Stat al SUA și a delegației americane Datorită eforturilor energice ale lui Yazykov și A S Humberg, care a devenit secretara delegației în timpul șederii sale în SUA, "problema siberiană" a atras atenția presei și a publicului american, iar Departamentul de Stat al SUA a fost nevoit să protesteze împotriva Japoniei pentru prezența ei continuă în Orientul Îndepărtat al Rusiei Statele Unite au depus, de asemenea, eforturile necesare pentru a demonstra Japoniei intenția de a preveni extinderea influenței sale în Orientul Îndepărtat rus, trimițând la Chita în aprilie o comisie specială de diplomați americani care lucrau la Tokyo și instruindu-i să constate viabilitatea FER Însuși faptul că oficialii americani se aflau la Chita a contribuit la ridicarea prestigiului guvernului FER și a demonstrat lui Tokyo atitudinea negativă a Statelor Unite față de prezența japoneză în această regiune

(Până la octombrie , în primul rând ca urmare a acțiunilor de succes ale partizanilor siberieni, precum și a presiunii americane asupra Japoniei, guvernul japonez a fost forțat să-și retragă trupele din Siberia) La începutul anului , guvernul FER a furnizat Petrol american Harry F Sinclair (Harry F Sinclair) concesiune pentru explorarea petrolului pe Sakhalin, dar până la începutul acordului, în februarie , FER a încetat să mai existe, iar concesiunea a fost anulată de guvernul URSS DANILOV Nicholas (Daniloff, Nicholas) (p), jurnalist american Corespondent pentru US News and World Report la Moscova, arestat în august sub acuzația de spionaj "Cazul Danilov" s-a transformat într-un "război al nervilor și al rezistenței" pentru ambele părți în conflict Președintele R Reagan într-un mesaj personal către M S Gorbaciov a cerut eliberarea imediată și necondiționată a lui D Din cauza lipsei unui răspuns din partea conducerii sovietice la această cerere, de angajați sovietici ai Secretariatului ONU suspectați de activități de informații au fost expulzați din Statele Unite În același timp, s-a adus la cunoștință guvernului URSS că, în absența oricăror pași pozitivi din partea sa în "cazul Danilov", vor urma pași suplimentari din partea guvernului SUA În plus, Moscova a fost informată că guvernul SUA nu va tolera nicio acțiune ulterioară împotriva angajaților ambasadei SUA la Moscova Guvernul URSS a fost obligat să reducă numărul cetățenilor sovietici care lucrează oficial în Statele Unite la un nivel similar cu numărul cetățenilor americani care lucrează în instituțiile americane de pe teritoriul URSS Având în vedere că majoritatea cetățenilor sovietici care lucrează în Statele Unite erau angajați ai Secretariatului ONU din New York, această cerință, dacă a fost implementată, a însemnat o reducere semnificativă a numărului de angajați sovietici ai Secretariatului ONU și ai Ambasadei Sovietice la Washington Ca urmare a înțelegerii la care sa ajuns între J Schultz și E A Shevardnadze, după săptămâni D a fost eliberat din arest în schimbul eliberării Angajatul sovietic al Secretariatului ONU la New York, Gennady Zakharov, acuzat de încălcarea legilor americane și de spionaj În același timp, s-a ajuns la un acord ca autoritățile sovietice să-l elibereze din închisoare pe disidentul Yuri Orlov, căruia i se va permite să plece în Statele Unite împreună cu soția sa La începutul lunii septembrie , "cazul Danilov" părea să se fi încheiat Cu toate acestea, în scurt timp, conducerea sovietică a decis să expulzeze diplomați americani din țară ca o sancțiune de represalii Guvernul SUA, la rândul său, a cerut expulzarea din țară a de diplomați sovietici din Washington și San Francisco, stabilind simultan un "plafon": de angajați ai ambasadei URSS la Washington și de angajați ai consulatului URSS la San Francisco În același timp, s-a presupus că autoritățile sovietice vor rechema cetățenii sovietici care lucrau la Ambasada SUA la Moscova și la consulatul din Leningrad După ce i-au rechemat pe toți cetățenii sovietici care au lucrat în aceste instituții americane din URSS prin intermediul UPDC, autoritățile sovietice au permis simultan să fie înlocuiți cu cetățeni americani care lucrau deja în ambasadă, dar în același timp au expulzat încă cinci americani diplomaţi La întoarcerea sa în SUA D a lucrat ca corespondent diplomatic la Washington Director al Școlii de Jurnalism de la Universitatea de Nord-Est Autor al cărților: Kremlinul și Cosmosul ( ) și Două vieți, o singură Rusia ( ) Danilova Alexandra Dionisievna (-), balerină rusă, profesoară de balet Născut în Peterhof într-o familie de angajați ai Departamentului Palatului A absolvit Școala Imperială de Teatru din Petrograd ( ) A dansat la Teatrul de Operă și Balet din Leningrad (fostul Mariinsky) (-) A

emigrat din URSS în cu un grup de prieteni, printre care George Balanchine, a cărui soție a devenit în A dansat în marile companii de balet din Europa și SUA (Baletul Monte Carlo, Baletul Colonel de Basil etc); în a devenit prima balerină a Baletului Diaghilev S-a mutat în SUA în În , împreună cu partenerul ei Frederick Franklin, și-a creat propria companie de balet în turneu, cu care a făcut turnee în SUA, Canada, Japonia, Africa de Sud și alte țări A fost cunoscută pe scară largă în Statele Unite ca balerină clasică și a participat adesea la producții de la New York Metropolitan Opera ca coregrafă Și-a dat spectacolul de rămas bun la Metropolitan Opera în După ce și-a încheiat cariera pe scena de balet, a jucat într-un musical de pe Broadway și a pus în scenă dansuri la New York și Milano În anii a predat la New York School of American Ballet (American Ballet School) și la baletul negru "Harlem" (Harlem); asistat la repetițiile baleturilor lui J Balanchine; în a repetat cu M Baryshnikov În a venit la Leningrad, a vizitat școala de balet unde a studiat cândva și și-a donat portretul și o parte din arhivă muzeului școlii Autor al cărții de memorii "Shura" ( ) A murit în SUA REUNIUNI DARTMOUTH (CONFEREnțe) (Dartmouth Conférences), conferințe anuale ale reprezentanților publicului sovietic și american, convocate alternativ în URSS și SUA Inițiativa de a avea prima întâlnire în toamna anului la Dartmouth College din Hanover (New Hampshire) i-a aparținut președintelui SUA D Eisenhower, care a venit cu ideea unor întâlniri regulate ale politicienilor și economiștilor, precum și personalităților știința, cultura și arta SUA și URSS ca persoane private, și nu ca reprezentanți oficiali ai țărilor lor Scopul unor astfel de întâlniri a fost numit un schimb de opinii deschis, lipsit de abordări ideologice, informal asupra curentului problemele relațiilor dintre ambele țări și relațiile internaționale și căutarea modalităților de îmbunătățire a acestora Din până în au avut loc întâlniri (conferințe), cu excepția perioadei - , când au fost întrerupte la inițiativa părții sovietice în legătură cu războiul din Vietnam Pe partea americană, întâlnirile au fost finanțate de fundații filantropice private (Fundația Ford, Fundația Rockefeller, Fundația Johnson, din Fundația Charles Kettering etc) Pe partea sovietică, întâlnirile au fost finanțate de Fondul sovietic de pace Un rol activ în organizarea și conducerea D V din , a început să joace Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS Organizatorul principal și copreședintele aproape permanent pe partea americană a fost Norman Cousins, iar după moartea sa în , David Mathews Din partea sovietică, copreședinții întâlnirilor au fost A E Korneichuk, E K Fedorov, Yu A Jukov, G A Arbatov Din , în vederea pregătirii unor conferințe regulate, a fost introdusă practica ținerii unor ședințe consultative intermediare, care s-au transformat în cele din urmă în forumuri în care s-au discutat idei și concepte noi de îmbunătățire a relațiilor sovieto-americane și a situației internaționale în ansamblu Este pe D v s-au născut ideile creării Institutului Internațional de Analiză a Sistemelor Aplicate (Laxenberg, Austria) și a Consiliului Economic și Comercial Americano-Sovietic (ASTEC) În au fost create grupuri de lucru: pe controlul armelor, pe conflicte regionale și pe relații politice Ultima a -a întâlnire (conferință) Dartmouth a avut loc în iunie la Leningrad În , a fost creat un nou grup de lucru pe problemele societății civile, la o ședință a căreia s-a născut ideea creării unui Centru de Educație Civică la Moscova, în fața căruia scopul era distrugerea stereotipurilor gândirea totalitară și dezvoltarea bazelor culturii politice Înființat la Moscova și în alte orașe rusești, Centrul este finanțat de Fundația Kettering și menține contacte cu

centre similare din Europa de Est și America Latină Pe ținut în - D V s-au discutat probleme legate de organizarea viitoarelor forumuri, dar problema formelor lor specifice a rămas deschisă S-a decis să se implice D v pe lângă Institutul SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe, și Institutul Europei al Academiei Ruse de Științe La sfârșitul anilor , doar grupul privind conflictele regionale și-a continuat activitatea, după prăbușirea URSS și-a concentrat activitățile pe conflictele din țările CSI și impactul acestora asupra relațiilor ruso-americane DASHKOV Andrey Yakovlevich (-), om de stat rus Primul consul general al Rusiei și însărcinat cu afaceri al Rusiei în Statele Unite (din iunie), iar din august - concomitent trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Rusiei la Congresul Statelor Unite ale Americii (după contele F P Palen, numit de trimisul rus în Statele Unite, dar a refuzat acest post) Când a fost trimis în Statele Unite, a fost instruit de către Colegiul de Comerț din Rusia să contribuie în orice mod posibil la dezvoltarea comerțului și a navigației Prin decizia lui Alexandru I, el a servit simultan ca membru corespondent al Companiei Ruso-Americane care i-a dat dreptul de a servi ca punct de legătură al companiei cu guvernul SUA și de a-și apăra interesele în fața lui I-a predat lui T Jefferson, pe care l-a vizitat în la moșia sa din Monticello, ultima scrisoare a lui Alexandru I, adresată, după cum scria împăratul, "prietenului meu drag și nobil" El a fost în corespondență cu inventatorul american al navei cu aburi R Fulton, care i-a propus lui D și, prin el, Rusiei, ideea sa de a crea torpile Cunoscut pentru rapoartele sale detaliate din Sankt Petersburg cu o analiză a evenimentelor politice interne din țară și relațiile comerciale externe ale SUA, precum și un raport entuziast \ΐΙ despre celebrarea în America a victoriei poporului rus asupra lui Napoleon El a fost rechemat ca urmare a primului scandal diplomatic grav din istoria relațiilor ruso-americane, cauzat de "cazul lui N Kozlov" DASHKOVA Ekaterina Romanovna, Prințesă, născută Contesa Vorontsova (-), scriitoare rusă, enciclopedă, om de știință, călătoare Prin decizia împărătesei Ecaterina a II-a, care i-a fost binefăcătoare, la a cărei urcare la tron a contribuit activ, a fost numită primul președinte al Academiei Ruse de Științe și Arte (-) În timpul șederii sale la Paris, în , îl cunoaște pe B Franklin și, la inițiativa și recomandarea acestuia, a fost acceptată în același an ca membru al Societății Americane de Filosofie, devenind al doilea reprezentant al Rusiei (primul a fost T N von Klingstadt) și prima femeie membru de onoare al Societății La recomandarea lui D în același an, B Franklin a fost admis la Academia Rusă de Științe și Arte A fost caracterizată ca o femeie de o inteligență neîndoielnică, dar în același timp excesiv de capricioasă, avară și cu un caracter morocănos Potrivit D L Mordovtsev, "contemporanii ei erau prea părtinitori - fie au ridicat-o la înălțimi transcendentale, fie au călcat-o în noroi" A I a vorbit foarte laudativ despre D Herzen, considerând-o un model de rusoaică, "trezită de reformele lui Petru" și cerând participarea la treburile guvernamentale, la știință și la transformarea Rusiei A fost publicată în reviste sub pseudonimul "Rossiyanka" A fost expulzată de împăratul Paul I din Sankt Petersburg și Moscova și exilată în nordul Rusiei pentru că a participat la răsturnarea de pe tron a tatălui său Petru al III-lea; Sub Alexandru I, s-a întors la Moscova, unde a murit Autor al memoriilor Mon histoire (Mémoires) ( ) D'VULF (D'Wolf) John (D'Wolf, John) (?-?), călător american, căpitan În august , pe goeleta Juno, a pornit din Bristol (Rhode Island) într-o lungă călătorie pe mare În vara anului ajunge la pr Sitka, aproape de viitorul Novoarkhangelsk

Coloniștii ruși, care aveau nevoie de o navă oceanică bună, i-au oferit lui Juno o sumă mare de numerar, blănuri și o navă mai mică lui D'V a putut să se întoarcă Rolul decisiv în decizia N P Rezanov va cumpăra "Juno" de la D'V jucat de faptul că calele navei erau pline cu alimente, de care coloniștii aveau mare nevoie D'V a fost de acord cu condiția propusă de Rezanov de a primi bani mai târziu la Sankt Petersburg și a făcut o lungă călătorie în capitala Rusiei iarna prin Oceanul Pacific și Siberia, iar în s-a întors în patria sa pe mare, înconjurând întregul glob La Sankt Petersburg, cu ocazia sosirii lui, a fost organizată o petrecere veselă, după care doi ofițeri de marină ruși, care erau membri ai echipajului lui N Rezanov în timpul expediției sale în America, au murit tragic în timpul divorțului unuia dintre cei doi Sf ȘI Davydov și intermediarul N A Cozi Întreaga călătorie a lui D'V a durat in total ani A scris O călătorie în nordul Pacificului și o călătorie prin Siberia ( ) Episodul pe care l-a povestit despre întâlnirea cu o balenă albă uriașă în Marea Okhotsk a făcut o impresie uriașă asupra nepotului său Herman Melville, care a bazat povestea unchiului său pe baza celebrului său roman Moby Dick Navele "Juno" și "Avos", legate într-un fel sau altul de numele lui D'V , i-au sugerat poetului A Voznesensky numele poemului său, al cărui conținut a stat la baza celebrului musical de A Ribnikov DeBakey, Michael Ellis (p), chirurg cardiac american Unul dintre cei mai mari specialiști din lume în domeniul cardiologiei rurgii, care a efectuat personal un număr mare de operații pe inimă cu succes Este adesea invitat ca consultant în cadrul unor operații cardiace deosebit de importante în diferite țări ale lumii A consultat chirurgi ruși care au efectuat, în special, intervenții chirurgicale cardiace pentru președintele Academiei de Științe a URSS M Keldysh și operații de bypass cardiac pentru președintele rus B N Elțin (noiembrie-decembrie) DEBS Eugene Victor (Debs, Eugene Victor) (-), lider al mișcării muncitorești din SUA, unul dintre organizatorii Partidului Social Democrat ( ) și lideri ai Partidului Socialist din SUA El a condus aripa stângă a Partidului Socialist Candidat la președintele Statelor Unite la alegerile din , , , și În a primit mii de voturi la alegeri (% dintre americanii care au luat parte la vot) S-a opus activ participării Statelor Unite la Primul Război Mondial Despre sine scria în septembrie : "Nu sunt soldat capitalist, sunt revoluționar proletar, nu fac parte din armata regulată a plutocrației, ci din armata neregulată a poporului Refuz să intru în război pentru interesele clasei capitaliste Sunt împotriva oricărui război, cu excepția unui singur război, vorbesc din toată inima pentru acest război: pentru un război mondial în numele revoluției sociale Sunt gata să particip la acest război dacă clasele conducătoare fac războiul necesar " Pentru activitățile sale împotriva războiului din septembrie a fost arestat și condamnat la ani de închisoare împreună cu alți membri ai Partidului Socialist În timpul procesului, el a fost acuzat de "simpatie pentru bolșevici", cărora le-a declarat solidaritatea cu aceștia și, la rândul său, a acuzat presa americană că a denaturat în mod deliberat adevărul despre bolșevici, așa cum au mințit despre Iisus Hristos, după cum au mințit și l-au condamnat pe Socrate În martie , Curtea Supremă a SUA a respins recursul lui D , menținând sentința anterioară, după care a fost închis În timp ce a fost închis, în a primit peste mii de voturi (, % dintre americanii care au luat parte la vot) în calitate de candidat al Partidului Socialist la președinția Statelor Unite Apelurile din partea publicului american pentru eliberarea anticipată a lui D , adresate președintelui V Wilson, s-au lovit de un refuz

categoric din partea Casei Albe În legătură cu deteriorarea stării de sănătate, a fost eliberat devreme din închisoare (decembrie) la instrucțiunile personale ale președintelui W Harding, dar nu a fost amnistiat și nu a fost readus în drepturi civile În primăvara anului V I Lenin știa puțin despre D , așa cum reiese din scrisoarea sa, în care era interesat de "cine este Debs" și dacă era la fel de "spină" ca Kautsky În vara aceluiași an, Lenin, după ce a primit informații despre D , l-a numit "Americanul Bebel, liderul iubit al muncitorilor americani", iar mai târziu - "cel mai popular lider al socialiștilor americani" Până în acest moment, opiniile lui D coincideau în mare măsură cu opiniile lui V I Lenin El a salutat Revoluția din octombrie din Rusia În D declara: "Lumea se schimbă sub ochii noștri Soarele capitalismului apune Soarele socialismului răsare Va veni vremea când cauza noastră va triumfa și în acest ceas cel mai mare moment istoric clasa muncitoare va găsi libertatea și toți oamenii vor deveni frați " În timpul unei vizite la D în închisoare, Ch Rutenberg l-a invitat să intre în Partidul Comunist, dar D a refuzat, referindu-se la inacceptabilitatea tezei despre dictatura proletariatului pentru el Autor de Walls and Bars ( ) LUCRĂTOR ZILNIC, vezi Lumea Săptămânală a Poporului DANA (Dana, Dana) Francis (Dana, Francis) (-), avocat american, diplomat Membru al Congreselor Continentale ale Statelor Unite (- , - ία) El a fost trimis de Congresul SUA în Rusia în - pentru a efectua o sondă despre perspectivele stabilirii relațiilor diplomatice și semnării tratatelor de prietenie și comerț între Rusia și SUA, precum și pentru a afla posibilitatea asistenței ruse în război împotriva Marii Britanii Instrucțiunile oficiale ale președintelui Congresului Continental al SUA, Samuel Huntington, l-au instruit să "obțină favoarea și sprijinul Majestății Sale Imperiale pentru suveranitatea și independența Statelor Unite și să pună bazele unei bune înțelegeri și a legăturilor de prietenie între supușii Majestății Sale Imperiale și cetățenii "Statele Unite pentru beneficiul reciproc al ambelor părți " D a fost, de asemenea, instruit să o convingă pe împărăteasa rusă de "înalt respect pe care Congresul îl are pentru Majestatea Sa Imperială, strălucirea numelui ei, pentru generozitatea și amploarea opiniilor ei" și să-i dea Ecaterinei a II-a și guvernului ei o idee despre natura și puterea tânărului stat american "Trebuie să subliniați în termeni emfatici", spuneau instrucțiunile, "că inamicul luptă în moduri barbare, contrar legilor adoptate între popoarele civilizate; schițați dificultățile pe care le-am depășit și anumite perspective de a alunga inamicul de pe teritoriul nostru cu ajutorul lui Dumnezeu și de a ne întări independența în folosul nostru și al tuturor țărilor unite prin legături comerciale D a fost de asemenea instruit să solicite admiterea Statelor Unite în Liga Statelor Neutre În drum spre Rusia, s-a oprit la Paris pentru o consultare cu Benjamin Franklin, care se afla acolo, care l-a sfătuit pe D să obțină acordul prealabil al guvernului rus pentru sosirea sa la Sankt Petersburg, având în vedere posibila reacție negativă a guvernului al Marii Britanii, un aliat al Rusiei, la sosirea unui reprezentant al unei nerecunoscute Rusia Republicii Americane După ce a primit informații despre sosirea iminentă a lui D în capitala Rusiei, ministrul britanic de externe Stormont a adus în atenția Ministerului de Externe al Rusiei că ar considera că este "o insultă la adresa sentimentelor prietenești ale împărătesei față de Anglia" dacă ar sugera că ea a avut chiar și cea mai mică intenție de a-l primi pe acest "ambasador proaspăt bătut" Potrivit ambasadorului britanic în Rusia, J Harris, acesta a primit o asigurare de la curtea imperială rusă că șederea trimisului american în

Rusia va fi "un exercițiu inutil" și că Ecaterina a II-a "nu va accepta niciodată să asculte propunerile care vin din tabăra rebelilor" D a decis, însă, să vină în capitala Rusiei ca persoană privată, ceea ce nu necesita nicio aprobare prealabilă Luând cu el pe John Quincy Adams, care cunoștea într-o oarecare măsură franceza, ca interpret și secretar, D a ajuns la Sankt Petersburg în august După cum era de așteptat, Ecaterina a II-a a refuzat să-l accepte pe D , demonstrând nepregătirea Rusiei de a stabili relații diplomatice cu SUA și refuzul de a strica relațiile cu Marea Britanie În cercurile politice rusești s-a exprimat și teama că Statele Unite ar putea dăuna intereselor comerciale și economice ale Rusiei D nu a reușit să stabilească legături politice utile în capitala Rusiei, în primul rând din cauza necunoașterii altor limbi decât engleza În ciuda încercărilor lui D de a obține asistență de la politicienii ruși și de la Ministerul de Externe al țării, misiunea sa nu a adus rezultatele dorite Acreditările care i-au fost eliberate de Congresul SUA au fost puse în discuție sub pretextul că data semnării lor a precedat recunoașterea independenței SUA de către coroana engleză D nu a reușit să ajungă la încheierea acordului comercial ruso-american, deși guvernul rus nu a interzis comerțul cu Statele Unite În mai , Congresul SUA a ajuns la concluzia că schimbarea situației politice din lume a scos problema relațiilor cu Rusia de pe agenda principală, ÎQ ca urmare, în august , D a fost rechemat din Rusia, după ce a petrecut acolo doi ani fără niciun rezultat DECABRIȘTI, democrații revoluționari ruși care au vorbit în decembrie împotriva autocrației și iobăgiei Ideile Revoluției Americane și scrierile "părinților fondatori" ai Statelor Unite au fost puternic influențate de mulți tineri militari ruși care s-au familiarizat cu ei în timpul campaniilor militare străine din - Dintre aceşti tineri, dr S G Volkonsky a scris în Notele sale că urma să viziteze "Statele americane, care apoi au ocupat mințile tineretului nostru rus în ceea ce privește viața lor independentă și compoziția politică democratică" P G Kakhovsky a scris că apariția Lumii Noi și înființarea guvernului Statelor Unite ale Americii de Nord "a împins Europa la competiție", adică copiend exemplul american și că Statele Unite vor servi drept exemplu pentru generațiile viitoare de oameni, iar numele "prietenului, binefăcător al poporului" al Washingtonului "va trece din generație în generație" și "când ține minte, dragostea pentru binele și patria vor fierbe în pieptul cetățenilor" Era convins că rușii trebuie să urmeze exemplul revoluției americane și nu franceze, deoarece prima nu a dat naștere unei contrarevoluții Unii dintre ei, printre care se număra și directorul de afaceri al biroului principal al Companiei Ruso-Americane (RAC) din Sankt Petersburg, poetul K F Ryleev, precum și G S Batenkov, O M Somov, V P Romanov, până la arestare, au fost angajați ai RAC În clădirea Consiliului principal de la adresa: Moika Embankment, casa , unde se aflau apartamentele unor angajați (Ryleev însuși, precum și A A Bestuzhev), membrii Societății de Nord se adunau adesea Potrivit memoriilor unui contemporan, biroul RAC s-a transformat într-un centru de colectare a "elementelor nemulțumite" ale Imperiului Rus, deși printre vizitatorii frecventi ai biroului RAC se puteau întâlni mulți oameni de seamă ai orașului, inclusiv primarul din St Petersburg, precum și editori și scriitori: F V Bulgarin, N I Grecha şi alţii Când A M În timpul interogatoriului, Muravyov a fost întrebat de unde "a dobândit" un mod liber de gândire, s-a referit la lucrările iluminatorilor europeni, adăugând numele lui B Franklin În timpul interogatoriului despre activitățile Societății de Sud, S G Volkonsky a mărturisit că "conversația constantă a membrilor [societății] a fost că

Constituția americană este cel mai bun model pentru Rusia" "Doar că compania s-a adunat acolo", a spus iritat Nicolae I, aflat în timpul interogatoriului șefului consiliului RAC, Orest Somov, despre serviciul mai multor acuzați în această companie Unul dintre membrii consiliului RAC, precum și ofițerii, dintre care unul era prezis a fi conducătorul Americii Ruse, iar celălalt în postul de comandant al garnizoanei militare din Fort Ross, au luat parte la discuțiile aprinse ale viitoare sate După suprimarea discursului lor, aflându-se în exilul siberian, D a continuat să vorbească cu elogii despre ideile și personalitățile care au jucat un rol decisiv în lupta de succes a americanilor pentru libertatea și independența lor DACĂ Glinka a numit Războiul de Independență al SUA un "război al poporului sfânt", iar N A Bestuzhev a numit America revoluționară "mama libertății" Fratele său, A A Bestuzhev, citind lucrările lui Franklin în exil, a scris într-o scrisoare către rudele sale: "În ultimul timp, Franklin m-a consolat Ce claritate convingătoare! Era un bărbat!" Proiectul Constituției Rusiei, elaborat de N M Muravyov, a coincis în multe articole cu Constituția SUA și cu constituțiile statelor americane individuale D fraţii A P și P P Belyaevs au tradus în rusă opera marchizului Lafayette "Călătorie în America", dar au reușit să o ardă înainte de inevitabila arestare La sfârșitul anilor , exilatul d I I Pushchin și V I Stengeil a tradus Notele lui Franklin în rusă Nu mai puțin populare printre exilați au fost numele lui J Washington și T Jefferson Capitole din cartea lui A de Tocqueville "Despre democrația în America" a fost tradusă în Siberia de către N A Bestuzhev și M A Fonvizin În anii , traducerile lui F Cooper au ajuns la exilați, pe care i-au citit, iar frații Belyaev au tradus chiar și în rusă lucrările lui Cooper Piratul roșu și Vrăjitoarea mării DE LEON Daniel (De Leon, Daniel) (-), socialist american, lider al mișcării muncitorești din SUA S-a alăturat Partidului Socialist Laburist (Partidul Socialist Laburist) SUA în , devenind în curând lider și ideolog; în a fost redactor al săptămânalului socialist (din un cotidian care a încetat să mai existe în) People (Reorye) A fost considerat un oponent al politicii oportuniste a liderilor Internaționalei a II-a, care au numit opiniile lui D "deleonism" În , lucrarea sa Two Pages from Roman History a fost publicată la New York, care în a atras atenția lui V I Lenin, care s-a oferit să traducă această lucrare în rusă și să o publice în Rusia sovietică Totuși, cartea nu a fost publicată, aparent din cauza faptului că aparatul ideologic sovietic îl considera pe autor un oponent al rolului de conducere al partidului în mișcarea muncitorească și un oponent al dictaturii proletariatului, precum și un apolog al teoria excepționalismului american În același timp, potrivit lui Robert Minor, care a publicat un interviu pe care l-a luat cu Lenin în februarie în ziarul New York World, liderul sovietic, citind D Industrial Unionism ("Industrial Unionism"), a susținut opiniile sale autor: "Americanul Daniel De Leon a fost primul care a formulat ideea guvernului sovietic, care a devenit dezvoltarea propriei sale idei Sovieticii vor forma baza viitoarei societăți Statele vor avea granițe sovietice, nu geografice Principalul este sindicalismul industrial Este exact ceea ce construim " În D a jucat un rol activ în crearea organizaţiei Muncitorilor din lume ai industriei Contributor: Ce înseamnă această grevă? ( ), Reconstrucția socialistă a societății ( ) A tradus în engleză opera lui K Marx "Al optsprezecelea brumaire al lui Louis Bonaparte" și o serie de lucrări ale scriitorului francez Eugene Sue DEMENTIEV Igor Petrovici (-), istoric-americanist rus, doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) Profesor la Universitatea de Stat

din Moscova Laureat al Premiului Lomonosov al Universității de Stat din Moscova Specialist în domeniul gândirii sociale în Statele Unite, istoria științei istorice americane Născut la Harkov Absolvent al Facultății de Istorie a Universității de Stat din Moscova ( ) Autorul cărților: "Istoriografia americană a războiului civil american - " ( ), "Lupta ideologică în Statele Unite pe probleme de expansiune (la începutul secolelor -)" ( ) Autor de capitole din lucrări colective și redactor-șef al mai multor cărți Un număr de cărți au fost traduse și publicate în străinătate, inclusiv în SUA, China, România și alte țări DEMENTIEV Petr Alekseevici (pseudonimele Peter A Demene, P A Tverskoy) (? -), ofițer de gardă, jurnalist, critic literar Locuiește în SUA din Pe parcursul mai multor decenii din viața sa în SUA, și-a schimbat multe profesii - fermier, muncitor la o fabrică de cherestea, constructor; în plus, a publicat în mod regulat articole literare despre Statele Unite în presa rusă Multe dintre aceste articole (Modern Fiction in American Periodicals, A New Trend in American Fiction etc) au fost publicate în revista Vestnik Evropy, o revistă populară în cercurile politice și literare rusești, iar în au fost publicate la Sankt Petersburg sub titlu "Eseuri despre Statele Unite ale Americii de Nord" Cu bunăvoința lui față de Statele Unite, "lubrifiind acuitatea contradicțiilor de clasă" articole liberal-burgheze, el a câștigat o apreciere critică ascuțită a lui M Gorki, așa că care a vorbit despre el într-o scrisoare către scriitorul I P Ladyzhnikov (-): "Ce idioți sunt toți acești Tversky și scriitori ruși similari despre America!", iar într-o scrisoare către A V Lunacharsky (-), care l-a numit pe D "un aventurier celebru" D aparține uneia dintre primele traduceri în limba rusă de G Longfellow, În SUA este cunoscut ca constructorul căii ferate din Florida și ca fondator al orașului Sankt Petersburg din același stat, pe coasta orașului Golful Mexic Parcul orașului de pe litoral poartă numele lui și există un monument al lui D DENIKIN Anton Ivanovici (-), general, comandant al Armatei Voluntarilor, comandant șef al forțelor Gărzii Albe din Rusia în timpul Războiului Civil Născut lângă Varșovia A absolvit Școala Militară din Kiev ( ), apoi Academia Marelui Stat Major ( ) A participat la războiul ruso-japonez În timpul Primului Război Mondial a comandat o divizie a Armatei de Sud Din - general-locotenent A participat la rebeliunea Kornilov împotriva guvernului provizoriu Arestat, evadat din închisoare (decembrie) A mers la Don, unde a devenit unul dintre organizatorii Armatei Albe După moartea generalului L Kornilov - comandantul Armatei Voluntarilor În timpul Războiului Civil din Rusia, el a încercat să stabilească contacte cu guvernul SUA pentru a-și obține sprijinul pentru "cauza albă" În septembrie l-a numit pe P P Gronsky în calitate de șef al delegației autorizat să se întâlnească cu președintele SUA V Wilson, reprezentând pozițiile și interesele comandamentului principal al forțelor armate din Sudul Rusiei (Armata Voluntariată) El a pus în fața delegației sarcina de a purta negocieri politice și economice cu oficialii americani și de a exercita o influență benefică asupra opiniei publice americane pentru oponenții bolșevismului, "fără oprire la cea mai frenetică publicitate" Din cauza situației din mediul emigrației străine ruse, vizita delegației în Statele Unite nu a avut loc Amiralul recunoscut A V Kolchak ca conducător suprem al Rusiei În luptele împotriva Armatei Roșii, a fost învins și plecat la Constantinopol ( ), de unde s-a mutat la Paris În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, el a respins toate încercările naziștilor de a stabili contactul cu el ca posibil lider în jurul căruia forțele antisovietice s-ar putea uni Până la sfârșitul zilelor sale a rămas un

patriot al Rusiei După încheierea războiului, s-a mutat în Statele Unite, unde a trăit până la sfârșitul zilelor sale Autor al unor memorii în volume Eseuri despre problemele rusești (-), o sursă valoroasă de informații despre anii revoluțiilor și Războiul Civil din Rusia ZIUA VICTORIEI PENTRU GERMANIA (Ziua Victoriei în Europa, Ziua VE), ziua victoriei asupra Germaniei în al Doilea Război Mondial Spre deosebire de Rusia (unde Ziua Victoriei este sărbătorită oficial pe mai), în Statele Unite, mai este considerată Ziua Victoriei asupra Germaniei - ziua în care a fost semnat Actul de Predare, dar nu este sărbătorită oficial Ziua Victoriei asupra Japoniei (Ziua VJ), ziua victoriei asupra Japoniei în al Doilea Război Mondial Japonia s-a predat pe august, dar Instrumentul de capitulare a fost semnat la bordul USS Missouri pe septembrie Această zi nu este sărbătorită oficial în Statele Unite Derzhavin Gavrila Romanovici (-), poet rus Născut într-o familie nobilă săracă A studiat la Gimnaziul din Kazan (-) Din a slujit ca soldat în Regimentul de Gardă Preobrazhensky, ani mai târziu a fost promovat ofițer El a atras atenția Ecaterinei a II-a cu oda "Felitsa" dedicată acesteia ( ) și a fost premiat cu generozitate cu aceasta Numit pe Oloneț ( ), iar apoi pe Tambov (-) guvernator A devenit secretar de cabinet al Ecaterinei a II-a ȘȘ fcȚJ (-), dar a fost demis de ea În a fost numit președinte al Colegiului de Comerț În calitate de șef al acestui departament, el a vorbit pentru dezvoltarea relațiilor comerciale dintre Rusia și America, îndemnând negustorii ruși "să-și îndrepte toate forțele către Levant, către India, către China și America, care pentru o lungă perioadă de timp, întinzându-se întinse mâinile, cereți rușilor să-și ia comorile de la ei fără nicio rivalitate într-un mod foarte avantajos D numit navigatorul rus G I Shelikhov "Columbus rus" În D a fost numit ministru al justiției, iar în s-a pensionat Autorul "Însemnări" - memorii despre viața sa de la naștere până în "DETANT" (detente), vezi Detente of international tension JADSON NOTE, document diplomatic al primei luni de existență a Rusiei Sovietice (noiembrie) În această notă, semnată cu încălcarea dreptului internațional de către atașatul militar al Ambasadei SUA în Rusia, generalul de brigadă Judson, William Voorhees (-), guvernul bolșevic a fost informat că în presa americană a apărut o publicație despre încetare "până la clarificarea situației din țară" aprovizionarea cu echipament militar și alimente către Rusia Nota menționa că, judecând după această publicație, guvernul SUA ar dori să știe, înainte de a continua să furnizeze produse americane, în mâinile cui va cădea "Exporturile către Rusia", se mai spune, "vor fi reluate numai după formarea unui guvern puternic, care poate fi recunoscut de Statele Unite Dacă bolșevicii rămân la putere și continuă să se îndrepte către un tratat de pace cu Germania, atunci interdicția reală a exporturilor către Rusia va rămâne în vigoare "În prezent", se spunea în același loc, "împrumuturile acordate Guvernului provizoriu al Rusiei au ajuns la de milioane de dolari, dintre care de milioane de dolari au fost deja alocați, iar o parte semnificativă din această sumă a fost deja emisă pentru achiziționarea de echipamente și alimente, care sunt deja gata de expediere Navele desemnate de America pentru transportul acestei mărfuri sunt deja pregătite să navigheze, dar nu vor avea voie să părăsească portul de încărcare și nu li se va da cărbune În nota se spunea că, deși nici ambasadorul SUA la Guvernul Provizoriu, D Francis, nici atașatul militar însuși nu au primit instrucțiuni oficiale cu privire la această problemă de la Washington, el a considerat că este de datoria lui să raporteze că această publicație reflectă corect punctele de vedere ale SUA guvernului și că instrucțiunile cu privire

la acest cont pot apărea în orice moment la ambasadă Atașatul militar a atras atenția noilor autorități ruse asupra faptului că conținutul notei sale a fost convenit cu ambasadorul Francisc "Mesajul ambiguu al generalului american" a provocat indignarea Comisarului Poporului pentru Afaceri Externe al Rusiei Sovietice L Troţki, care a numit-o o încercare a plutocraţiei americane "de a ne furniza locomotive în schimbul capetelor soldaţilor ruşi " Troțki a remarcat interesul poporului rus de a menține relații economice și politice prietenoase cu actualii săi aliați, dar a subliniat că poporul Rusiei nu intenționează să plătească pentru aceste relații cu promisiunea de a-și vărsa sângele în numele intereselor dlui Clemenceau sau regii New York-ului industriei militare Guvernul creat de Congresul panrusesc al Sovietelor deputaților muncitorilor și soldaților, a declarat el, nu are nevoie de recunoaștere pentru a fi considerat autoritatea legitimă a soldaților, muncitorilor și țăranilor din Rusia Prin gura lui Troţki, Consiliul Comisarilor Poporului a pus întrebarea fără îndoială guvernelor altor ţări: sunt ele gata să discute încheierea unei păci care interesează popoarele tuturor statelor beligerante? În orice caz, a declarat Troțki, poporul Rusiei este gata să facă pace și o va realiza în ciuda tuturor obstacolelor din calea sa În următoarele decenii ΰα LȘ în studiile sovietice ale acestei perioade a istoriei ruse D N figurat ca o dovadă a "întreaga falsitate a diplomației americane, înșelăciunea și ipocrizia liniștii lui Wilson" Ulterior, Judson a reușit să stabilească relații de lucru cu Troțki, ceea ce a provocat nemulțumiri la Washington, iar în decembrie , la propunerea secretarului de stat R Lansing, generalul a fost rechemat de Departamentul de Război al SUA James Henry (-), scriitor american, critic literar și teoretician literar A cunoscut bine și foarte apreciați scriitori ruși, în primul rând I S Turgheniev, a cărui activitate literară a considerat-o un model pentru sine Am scris articole despre opera acestui scriitor rus între și L-am cunoscut personal la Paris, unde am ajuns special pentru această întâlnire (noiembrie) Între ei a avut loc o conversație, în care Turgheniev a descris D procesul său creativ Descriind opera lui Turgheniev, D scria: "Imaginația lui își găsește hrană atât în oraș, cât și la țară, printre bogați și săraci, înțelepți și idioți, diletanti și țărani, în tragic și vesel, credibil și grotesc Are un ochi ascuțit pentru toate dependențele noastre și o simpatie profundă pentru sufletul uman uimitor de complex D credea că societatea rusă, ca și cea americană, este în proces de formare "Caracterul rus nu a fost încă stabilit", a scris el, ignorând istoria rusă de o mie de ani (spre deosebire de cea americană care tocmai începea) în care s-a format caracterul rus A corespondat cu Turgheniev din timp de ani și i-a trimis în mod regulat toate cărțile publicate Până acum, doar scrisorile lui Turgheniev către D Andrew Jackson (-), al șaptelea președinte al Statelor Unite (-) Vorbind în fața Congresului SUA, în decembrie , cu primul său mesaj anual, el a subliniat că "în fața Rusiei, în întinderile sale teritoriale, populația mare și în puterea ei care ocupă un rang înalt printre alte state, Statele Unite au găsit întotdeauna un prieten ferm " Un an mai târziu, în al doilea mesaj, D a remarcat natura stabilă a relațiilor dintre SUA și Rusia "Respectul pentru Imperiul Rus și încrederea în atitudinea sa prietenoasă față de Statele Unite au fost păstrate cu noi atât de mult timp și atât de atent păzite de actualul împărat și de ilustrul său predecesor, încât au devenit parte din conștiința publică a Statelor Unite Statelor", a spus D , asigurând membrii Congresului că va face tot posibilul pentru dezvoltarea relațiilor la care s-a ajuns, inclusiv în domeniul

comerțului dintre cele două țări Evaluări similare asupra stării relațiilor politice americano-ruse au fost date în anii următori ai mandatului său ca președinte Constatând climatul favorabil care se dezvoltase în relațiile comerciale dintre cele două țări, D și-a exprimat în același timp regretul față de refuzul Rusiei de a încheia un acord comercial (decembrie) Acesta, aparent, a fost vorba despre un acord comercial cuprinzător, deoarece în a fost încheiată o convenție de ani privind comerțul, navigația și pescuitul între Rusia și Statele Unite, al cărei efect a fost limitat la teritoriile rusești din America de Nord (refuzia Rusiei de a încheierea unui acord cuprinzător a fost explicat cel mai probabil prin poziția companiilor ruso-americane) În al -lea discurs prezidențial (decembrie), o scurtă mențiune a Imperiului Rus a fost asociată doar cu starea relațiilor comerciale ruso-americane, dar un an mai târziu, în decembrie , D a remarcat cu satisfacție dezvoltarea ulterioară și consolidarea relațiilor ruso-americane, care a fost facilitată de încheierea Tratatului despre Thor ȘŞ comerţul şi navigaţia la decembrie Acest acord, a subliniat D , "oferă temeiuri suplimentare pentru prietenia reciprocă pe care ambele ţări au avut-o una pentru cealaltă până acum" Starea relațiilor dintre SUA și Rusia în anii următori ai președinției lui D l-a mulțumit în așa măsură încât s-a limitat la a afirma "cea mai bună înțelegere reciprocă" între cele două țări, deși umbrit de dificultățile cu reînnoirea acord privind comerțul în America rusă În ultimul său discurs la Congresul SUA din decembrie , D , trasând o linie sub președinția sa de ani, a afirmat doar existența "cea mai bună înțelegere reciprocă" și a dezvoltat relații comerciale între Rusia și SUA După ce a părăsit Casa Albă, D a găsit totuși posibil să declare: "Următorul nostru mare război va fi un război cu Rusia", iar când i s-a amintit de declarațiile sale din anii trecuți și de existența unor legături amicale între cei doi țări, a adăugat el: "Este adevărat, dar monarhia absolută în curs de dezvoltare și guvernarea democratică înfloritoare sunt prin natura lor antagonice Nu este greu să găsești un motiv pentru război; destul de proximitatea noastră de posesiunile sale de nord-vest din Oceanul Pacific Jackson-Vanik Amendment (Jackson-Vanik Amendment), vezi Trade Act Jackson Amendment, un amendament la rezoluția Senatului de ratificare a Tratatului privind sistemele de rachete antibalistice (Tratatul ABM) din În conformitate cu amendamentul de către senatorul Henry M Jackson, Congresul SUA avea puterea de a revoca tratatul în cazul sau acțiunile URSS care amenința forţele americane de descurajare Modificarea impunea președintelui Statelor Unite să se asigure că viitoarele acorduri cu URSS nu limitau limitele cantitative ale rachetelor strategice intercontinentale americane sub nivelul specificat pentru arme nucleare sovietice similare În plus, modificarea prevedea ca guvernul SUA să continue eforturile viguroase de a desfășura programe de cercetare, dezvoltare și modernizare pentru armele cerute de interesele strategice ale SUA Amendamentul reflecta poziția fermă a Senatului SUA, care a insistat să mențină o paritate strictă la încheierea unor viitoare acorduri pe termen lung cu Uniunea Sovietică "GENERAL ELECTRIC COMPANY" (General Electric Co), companie electrică americană Fondată în , ca urmare a fuziunii Thompson-Houston Company (Thompson-Houston Co) și Edison General Electric Company (Edison General Electric Co) Filiala "D e k " În , International General Electric a semnat un contract cu una dintre companiile rusești pentru a-i oferi asistență tehnică În același an, la Harkov, compania "D e k " a fost construită o fabrică de lămpi electrice, care a fost naționalizată de autoritățile sovietice un an

mai târziu În ciuda afirmațiilor companiei că, ca urmare a refuzului bolșevicilor de a plăti datorii regale și a naționalizării întreprinderilor sale din Rusia de către autoritățile sovietice, aceasta a suferit prejudicii în valoare de milioane de dolari, D E K a continuat să coopereze cu succes cu organizațiile comerciale sovietice și, în mare măsură, datorită asistenței sale în , AMTORG a primit un împrumut pe ani în valoare de cca de milioane de dolari Guvernul sovietic a fost de acord să plătească companiei o dobândă sporită la creditul primit (, % în loc de %) În același an, compania a semnat un contract cu URSS pentru vânzarea de produse electrice sovietice, iar la iulie a intrat în vigoare un contract semnat de guvernul sovietic cu D E K, care prevedea Pi schimb de informații și tehnologie de brevet timp de ani În cuvintele președintelui companiei Clark Minor, "Am început adevărata noastră afacere cu Rusia în Am ignorat datoria de milioane de dolari a guvernului țarist, dar nu am regretat niciodată Indirect, am mai mult decât returnat costurile suportate " "D e c " a devenit principalul furnizor de generatoare pentru Dneprostroy și a continuat să ofere asistență tehnică URSS în stabilirea producției de echipamente electrice până la sfârșitul anilor JEFFERSON Thomas (Jefferson, Thomas) (-), al treilea președinte al Statelor Unite (-) Ca răspuns la interesul manifestat de împăratul Rusiei Alexandru I pentru personalitatea lui D , pentru instituțiile politice americane și pentru experiența americană a relațiilor dintre guvernul central și teritorii, a trimis în o listă de lucrări demne de atenția împăratului asupra constituției americane, precum și a altor câteva lucrări tipărite, inclusiv The Federalist (Federalist), însoțind coletul cu o scrisoare personală În , s-a stabilit o corespondență între Alexandru I și D Într-o scrisoare către monarhul rus din iunie , D scria: "Profit de această ocazie pentru a-mi exprima cea mai mare satisfacție că, în scurta perioadă în care vă aflați pe tronul statului dumneavoastră, am fost martor la multe decizii ale guvernului dumneavoastră , în care am văzut manifestarea înaltelor virtuți și înțelepciunii care stau la baza lor Totodată, D l-a asigurat pe împărat că steagul rus "se va întâlni în porturile noastre cu ospitalitate, libertate, patronaj, iar supușii tăi se vor bucura de toate privilegiile națiunii cele mai favorizate" Într-o scrisoare de răspuns din noiembrie , Alexandru I și-a exprimat speranța că "Statele Unite vor putea avea un conducător atât de demn și luminat în fruntea guvernului său pentru o lungă perioadă de timp", cum a spus D Later, D a fost în corespondență neregulată cu monarhul rus pe diverse probleme de politică externă care se aflau în fața ambelor țări În , el a scris într-o scrisoare privată: "Apariția unei astfel de persoane (Alexander I - Auth) pe tron este unul dintre fenomenele prin care epoca actuală va fi uimitor de diferită în istoria omenirii" El a subliniat în mod repetat rolul lui Alexandru I ca persoană care a contribuit la instaurarea păcii pe arena internațională În , i-a trimis o scrisoare de mulțumire lui Alexandru I pentru ajutorul acordat în rezolvarea problemei cu fregata americană Philadelphia, care a fost reținută în portul Tripoli, și pentru primirea prietenoasă dată consulului american L Harris în St Petersburg În aceeași scrisoare, el și-a exprimat speranța că creșterea comerțului dintre Statele Unite și Rusia va contribui la strângerea legăturilor dintre cele două state Într-un mesaj de răspuns, Alexandru I a apreciat foarte mult interesul manifestat de președintele american pentru bunăstarea și prosperitatea Rusiei și l-a asigurat pe D de sentimente la fel de prietenoase din partea sa Corespondența dintre D și Alexandru I, fără a conduce la rezultate practice imediate în îmbunătățirea relațiilor dintre Rusia și

Statele Unite, a jucat totuși un rol semnificativ în stabilirea relațiilor diplomatice oficiale care au avut loc câțiva ani mai târziu, inițiate de D Într-un scrisoare privată din La iulie , D i-a scris prietenului său despre Alexandru I: "Dă dovadă de o afecțiune extraordinară pentru țara noastră și pentru guvernarea ei și de mai multe ori mi-a dat mărturii publice și private ale acestei afecțiuni Țara noastră, ca și țara sa, este prin natura sa neutră, interesele noastre în ceea ce privește drepturile puterilor neutre, iar sentimentele noastre sunt aceleași Am aprofundat acest subiect, pentru că sunt sigur că Rusia (atâta timp cât actuala ei monarh trăiește) este țara cea mai sincer prietenoasă cu noi din toate țările lumii; serviciile ei ne vor fi de folos în viitor, iar noi J~U este necesar să se caute în primul rând locația lui Este de dorit ca astfel de sentimente să fie împărtășite de întreaga națiune D era convins că Rusia și Statele Unite erau sortite să rămână prieteni Johnson, Lyndon Baines (-), al -lea președinte al Statelor Unite (-) Și-a început cariera politică ca membru al Camerei Reprezentanților din Texas (-), un susținător ferm al politicilor lui F Roosevelt Din - senator american, în - - lider al majorității democrate din Senat În - - Vicepreședinte al Statelor Unite, care a devenit președinte după asasinarea lui John F Kennedy El a fost caracterizat de R Nixon drept "cel mai capabil și mai priceput politician al timpului nostru", iar de E Stevenson - ca "un maestru al artei posibilului în politică" În decembrie , a vorbit în fața Adunării Generale a ONU, cerând încetarea Războiului Rece, dar în iunie a anunțat pregătirea Statelor Unite pentru acțiuni militare pentru a proteja pacea în Asia de Sud-Est În campania electorală din , adresându-se alegătorilor, s-a prezentat ca un garant al păstrării păcii, spre deosebire de principalul său rival la alegeri, senatorul B Goldwater (Barry Goldwater): "Al cui deget ai vrea să-l vezi pe butonul (instalații nucleare - Autor)! Pe care dintre candidați ați dori să-l vedeți ridicând telefonul "liniei fierbinți" atunci când sunt rostite cuvintele "Moscova pe fir"? Cu toate acestea, prin politica sa ulterioară, el a contribuit la escaladarea războiului din Vietnam, ceea ce a dus la o complicare gravă a relațiilor sovieto-americane în anii următori ai șederii sale la Casa Albă În , într-un interviu cu jurnaliştii americani, publicat în revista "America" în limba rusă, el a afirmat existenţa unor probleme controversate şi chiar "dezacorduri foarte grave" între URSS şi SUA, dar şi-a exprimat încrederea că aceste diferenţe ar putea fi eliminat "mod demn și pașnic" S-a întâlnit cu președintele Consiliului de Miniștri al URSS A N Kosygin în Glasborough ( ) Deși s-au făcut unele progrese la Glasborough în problema unui acord privind neproliferarea armelor nucleare și limitarea armelor nucleare strategice, A N Kosygin a declarat într-o conferință de presă după întâlnire că "nu se poate aștepta ca relațiile sovieto-americane să se îmbunătățească în timp ce Statele Unite comite o agresiune împotriva Vietnamului" În același timp, după întâlnirea de la Glasborough au început primele contacte oficiale între URSS și Statele Unite în domeniul limitării strategice a armelor (începutul negocierilor în sine a fost zădărnicit de invazia sovietică a Cehoslovaciei în august) , s-a finalizat pregătirea Tratatului de neproliferare a armelor nucleare și s-a semnat Acordul privind forțele aeriene comunicare între SUA și URSS ( ) Continuă să trăiască zvonuri despre implicarea lui D în uciderea predecesorului său Autor de cărți: Mu Nore for America ( ); Punctul de observație: perspectivele președinției - ( ) JOHNSON Robert Lee (Johnson, Robert Lee) (? -), soldat american, agent al Comitetului pentru Securitatea

Statului URSS A servit în armata SUA la Berlin În a intrat în contact cu ofițerii de informații sovietici și a fost recrutat de aceștia La instrucțiuni de la KGB, el și-a recrutat prietenul, sergentul James Allen Mintkenbaugh Ulterior a lucrat la Paris, la Centrul de Comunicații al Forțelor Armate de pe aeroportul Orly, prin care treceau materiale de top secret În , cu ajutorul KGB-ului, D a reușit să citească codul de depozitare a acestor materiale și să le sechestreze pentru o perioadă Materialele au fost predate ofițerilor de informații sovietici care au ținut legătura cu el, l-au fotografiat și s-au întors în seif La întoarcerea sa în SUA D a lucrat la Pentagon În legătură cu amenințările soției sale de a-l extrăda către autorități, a fugit, dar s-a predat în scurt timp ( ) Există dovezi că un dezertor a fost de fapt eliberat com Yu Nosenko D și prietenul său Mintkenbo au fost judecați și condamnați la de ani de închisoare D a fost ucis de propriul său fiu în închisoare JONES (Jones) John Paul (Jones, John Paul) (-), marinar american A comandat nava comercială "John" în expediții în Indiile de Vest (-) A purtat mai multe bătălii navale de succes împotriva britanicilor în timpul Războiului de Revoluție Americană, câștigând primele premii militare ale țării și devenind unul dintre cei prim-locotenenți din Marina SUA Era cunoscut în acei ani pentru faptul că, ca răspuns la o ofertă de predare, a spus: "Domnule, dar încă nu am început să lupt" A fost în corespondență cu B Franklin și marchizul Lafayette (de Lafayette) În cinstea lui D , prin decizia Congresului SUA, a fost bătută o medalie Cântat în operele multor scriitori și poeți americani, inclusiv F Freno (Philip Freneau), G Melville (Herman Melville), S Orne Jewett (Sarah Orne Jewett), J Boyd (James Boyd), F Cooper și autori străini - R Kipling (Rudyard Kipling), A Dumas-tată (Alexandre Dumas, père), etc În Enciclopedia Americană (Encyclopedia Americana) este numit "primul și unul dintre cei mai proeminenti eroi ai Marinei Americane în întreaga istorie a existenţei sale" În ziarul "Moskovskie Vedomosti", publicat de N I Novikov a tipărit în mod constant mesaje despre bătăliile navale cu participarea lui D și victoriile sale și, de asemenea, a publicat un eseu scris de D despre una dintre aceste bătălii După începerea războiului dintre Rusia și Turcia în , știind Ecaterina a II-a, a venit în Rusia, unde și-a oferit serviciile de marinar militar ( ) A fost numit contraamiral al Flotei Mării Negre și a servit acolo câțiva ani (-) Cunoscut pe scară largă în Rusia ca Paul Zhones, Paul Zhones, John-Paul și Pavel Iones Împreună cu A V Suvorov a participat la operațiuni navale împotriva turcilor în estuarul Niprului, la bătăliile de pe Kinburn Spit, a comandat o flotilă de nave cu vâsle lângă Ochakov A avut o contribuție semnificativă la construirea flotei ruse Distins cu Ordinul Sf Ana El este creditat cu paternitatea ideii de a crea o alianță între Rusia și Statele Unite pe baza unui bloc de "neutralitate armată" pentru a lupta împotriva corsarilor mediteraneeni, precum și un plan de cooperare ruso-americană în construcție a navelor de pe Marea Neagră Planurile lui D nu erau destinate să devină realitate, deoarece a fost acuzat că a violat o minoră Au existat suspiciuni serioase că provocarea a fost pusă la cale de britanici, care se temeau de numirea așteptată a "piratului yankee" D în funcția de comandant al Flotei Baltice Acuzația nu a fost dovedită și apoi a fost renunțată, dar șederea în continuare a lui D în Rusia a fost considerată imposibilă După ce D a părăsit Rusia ( ), numele său a fost uitat El a fost amintit din nou la începutul anilor în legătură cu publicarea în Rusia a romanului lui F Cooper "Pilotul", care s-a bazat pe o poveste de viață fictivă a acestei persoane extraordinare În ultimii ani a trăit la Paris, unde a

murit Există o legendă că, atunci când D a fost găsit mort, purta o uniformă de amiral rus În , rămășițele lui D au fost transportate în Statele Unite și îngropate pe teritoriul Academiei Navale SUA (Academia Navală SUA) din Annapolis Publicat postum Memorii ale admiratorului John Paul Jones ( ) RELAȚIILE DIPLOMATICE ÎNTRE RUSIA (URSS) ȘI SUA Încercările de a stabili relații diplomatice cu Rusia au fost făcute de Statele Unite deja în primii ani de existență Prin decizia Congresului continental al Statelor Unite, un trimis special F Dane a fost trimis în Rusia ( ), a cărui misiune s-a încheiat cu eșec În , Congresul SUA a decis că este necesar să se încheie un acord cu Rusia privind "prietenia și Ș comerț", dar nu au urmat acorduri între cele două țări Relațiile diplomatice au fost stabilite în decembrie prin corespondență între trimisul rus la Londra M M Alopeus și ministrul Afacerilor Externe al Rusiei A Ya Budberg, pe de o parte, și trimișii americani la Londra, J Monroe și W Pinckney, precum și secretarul de stat al SUA, J Madison, pe de altă parte A Da Dashkov John Quincy Adams a fost primul trimis al SUA în Rusia Statutul misiunilor diplomatice ale ambelor țări a fost menținut la nivel de misiune timp de de ani Pentru prima dată, propunerea de a ridica statutul reprezentanților diplomatici la nivelul ambasadorilor și al reprezentanțelor la nivelul ambasadelor a fost înaintată de Statele Unite în , dar abia ani mai târziu, Rusia și-a exprimat disponibilitatea de a fi de acord la această propunere Arthur Cassini ( ) a devenit primul reprezentant diplomatic al Rusiei în Statele Unite cu rang de ambasador Ethan Allen Hitchcock a devenit primul reprezentant diplomatic american în Rusia cu rang de ambasador Până în , între Rusia și Statele Unite existau următoarele acorduri: Convenția privind comerțul, navigația și pescuitul din ; Tratat de comerț și navigație (denunțat la ianuarie Vezi "Conflictul pașaportului")', Convenția privind neutralitatea maritimă ; Convenția privind recunoașterea reciprocă a certificatelor de măsurare a navelor comerciale, ; Convenția Sigiliului din și Convenția privind extrădarea reciprocă a criminalilor din După Revoluția din februarie , Statele Unite au fost primele care au recunoscut guvernul provizoriu al Rusiei și au stabilit relații diplomatice cu acesta la martie Diplomatică relațiile dintre Rusia și Statele Unite au fost întrerupte după octombrie și primirea instrucțiunilor de la Departamentul de Stat de către Ambasada SUA în Rusia "de a se abține de la orice contact direct cu guvernul bolșevic", deși de ceva timp atât ambasada, cât și SUA ambasadorul la Guvernul provizoriu al Rusiei, D Francis, a continuat să funcționeze în mod neoficial După plecarea ambasadorului și a personalului ambasadei de la Petrograd, mai întâi la Vologda (februarie), apoi la Arhangelsk (iulie), iar apoi din Rusia (septembrie) și până în noiembrie relațiile diplomatice dintre sovietici Rusia (din decembrie URSS) și SUA nu au fost Ultimul ambasador al Guvernului Imperial Rus în SUA G P Bakhmetev l-a informat pe secretarul de stat al SUA pe aprilie că guvernul provizoriu i-a acceptat demisia Guvernul provizoriu l-a numit succesor pe B A Bakhmetiev (iulie), care a continuat să fie recunoscut de guvernul SUA până la iunie În noiembrie , Departamentul de Stat al SUA a notificat consulatele ruse din Boston, Chicago și Seattle că le-au fost anulate puterile M M Litvinov i s-a refuzat acreditarea de către guvernul american În , președintele W Wilson a declarat: "Nu putem să recunoaștem, să intrăm în relații cu sau să acceptăm liber agenți ai unui guvern care a hotărât ferm și urmează să desfășoare o conspirație împotriva instituțiilor noastre politice, ai căror diplomați intenționează să fie predicatori de revoluții periculoase, ai căror

reprezentanți declară că semnează acorduri fără intenția de a le păstra " martie M I Kalinin a trimis o telegramă cu două săptămâni mai devreme președintelui american W Harding, în care acesta propunea trimiterea unei delegații speciale în SUA pentru a discuta despre stabilirea relațiilor diplomatice dintre Rusia sovietică și SUA Nu a existat niciun răspuns la acest mesaj În discursul său către Congresul SUA din decembrie În , președintele K Coolidge, care l-a înlocuit pe Harding, decedat subit, a declarat: "Guvernul nostru nu va intra în relații cu un regim care Y refuză să recunoască caracterul sacral al obligațiilor internaționale " decembrie Comisarul Poporului pentru Afaceri Externe al URSS G V Chicherin i-a trimis o telegramă lui K Coolidge, în care îi propunea să țină discuții pe problemele ridicate de președinte Eforturile active ale guvernului sovietic de a obține recunoașterea diplomatică a Statelor Unite nu au dat rezultate pe toată durata președinției Coolidge La iulie , secretarul de stat al SUA F Kellogg a declarat: "Nimic util pentru poporul Statelor Unite sau chiar poporul Rusiei nu va veni din decizia de a intra în relații diplomatice cu actualul regim din Rusia până în prezent conducătorii Rusiei renunță la acele scopuri și sarcini ale lor care sunt contrare principiilor relațiilor internaționale de prietenie Absența relațiilor diplomatice oficiale între URSS și SUA nu a constituit însă un obstacol în calea dezvoltării unor relații comerciale și economice destul de active între organizațiile comerciale de stat sovietice și capitalul privat american, mai ales în cazurile în care acesta din urmă avea motive să se aștepte la primesc dividende mari (A Harriman, A Hammer, V Vanderlip și alții) Pregătirea guvernului sovietic de a vinde comori din muzeele rusești pentru aproape nimic a servit drept momeală suplimentară pentru reprezentanții cercurilor de afaceri americane (familia Mellon, A Hammer și alții) Poziției negative luate de administrațiile americane în problema stabilirii relațiilor diplomatice între URSS și SUA i s-a opus un grup restrâns de membri ai Congresului SUA care au vizitat URSS în diferite momente și s-au întâlnit cu oficiali sovietici, printre care senatorii W Bora, W King (William H King, Edwin F Ladd, Robert M La Follett, B K Wheeler (Burton K Wheeler), S W Brookhart (Smith W Brookhart), congresmanul J A Freer (James A Frear) și alții Loviți de o demonstrație special organizată a succeselor sistemului sovietic și ospitalității rusești, s-au întors în Statele Unite ca propagandiști activi pentru normalizarea relațiilor sovieto-americane Propagandiști activi ai necesității recunoașterii diplomatice au fost mulți specialiști tehnici americani reveniți din URSS care au asistat la construcția de instalații industriale și energetice, inclusiv J Calder, X Cooper, HJ Freyn și alții Un sondaj realizat de Departamentul de Stat al SUA în octombrie printre ziarele americane de top a constatat că două treimi dintre aceștia susțin ideea recunoașterii diplomatice a URSS La octombrie , la inițiativa președintelui SUA Franklin D Roosevelt, s-a adresat președintelui Comitetului Executiv Central All-Rusian, M I Kalinin a trimis un mesaj care conținea o invitație de a trimite un reprezentant special în Statele Unite pentru a discuta cu Președintele și guvernul SUA toate problemele legate de perspectiva stabilirii relațiilor diplomatice între cele două țări Mesajul exprima regretul că cele două mari popoare, "între care de mai bine de un secol există o fericită tradiție de prietenie, benefică ambelor părți", nu mențin relații normale Pe octombrie, semnat de Kalinin, Roosevelt a primit un răspuns prin care își exprimă disponibilitatea de a intra în negocieri cu Statele Unite pe probleme de interes pentru ambele state; M M a fost numit reprezentant al URSS Litvinov, care a sosit în Statele

Unite pe noiembrie , și chiar a doua zi sa întâlnit cu secretarul de stat al SUA, K Hall Întâlnirea lui Litvinov cu Roosevelt a avut loc pe noiembrie Principalele probleme ridicate în timpul acestor întâlniri au fost legate de plata datoriilor Guvernului provizoriu și compensarea americanilor pentru pierderile suferite ca urmare a naționalizării proprietăților lor de către guvernul sovietic, încetarea propagandei și a altor activități subversive împotriva Uniunii Statelor, precum și garanțiile libertății religioase și drepturilor legale pentru cetățenii americani, constatând B locuind pe teritoriul URSS Negocierile care au durat câteva zile cu participarea lui Roosevelt s-au încheiat cu semnarea unor note aproape identice (Acordul Roosevelt-Litvinov), al căror schimb între Litvinov și Roosevelt a marcat începutul relațiilor diplomatice dintre URSS și SUA (noiembrie,) În scrisoarea care a servit ca atașament la notă, semnată de Litvinov, guvernul URSS și-a asumat obligația de a nu se amesteca în treburile interne ale Statelor Unite; să se abțină de la acțiuni care ar putea dăuna păcii, prosperității și ordinii Statelor Unite, inclusiv a conducerii de propagandă care ar putea dăuna integrității teritoriale a Statelor Unite; să nu permită pe teritoriul său crearea și activitățile de organizații sau grupuri cu scopul de a duce o luptă armată împotriva Statelor Unite sau de a răsturna sistemul socio-politic american Într-un mesaj de răspuns semnat de F Roosevelt, guvernul SUA și-a confirmat disponibilitatea de a adera la obligații similare Salutând acordul la care sa ajuns, președintele Roosevelt a scris în aceeași zi: "Sper ca relațiile stabilite acum între țările noastre să rămână pentru totdeauna normale și prietenoase și că popoarele noastre vor putea de acum înainte să coopereze în beneficiul lor reciproc și pentru păstrarea lumii pace " Părțile au început negocieri privind stingerea creanțelor pentru datorii reciproce din anii anteriori; aceste negocieri au continuat cu succes diferite în următoarele câteva decenii Partea sovietică a renunțat la orice pretenții împotriva Statelor Unite în legătură cu acțiunile forțelor lor armate din Siberia în - , dar a considerat imposibil să ia o decizie similară cu privire la revendicările în legătură cu acțiunile forțelor armate americane din nord a Rusiei în aceiaşi ani La noiembrie , Departamentul de Stat al SUA a trimis o scrisoare circulară tuturor misiunilor diplomatice americane din străinătate, conținând următoarele instrucțiuni: "În legătură cu actul de recunoaștere a URSS de către guvernul Statelor Unite, ar trebui să intrați în relații oficiale și laice de bună inimă cu colegii tăi sovietici în conformitate cu practica adoptată în țara de reședință În aceeași zi, a fost anunțată numirea lui William Bullitt ca prim ambasador al SUA în URSS, iar pe noiembrie s-a emis un acord prezidențial pentru primul ambasador sovietic în SUA, A A Troianovsky (din cauza întârzierii sosiri ambasadorului în Statele Unite, B E Skvirsky a fost numit însărcinat cu afaceri al URSS în Statele Unite) Subsecretarul de stat al SUA, R Walton Moore, a declarat într-o declarație pentru presă și radio: noi înșine am refuzat să recunoaștem guvernul Rusiei Evenimentul actual deschide o nouă eră, dând temeiuri pentru realizarea celor mai secrete speranțe și așteptări În martie , guvernul sovietic, temându-se clar de activarea aspirațiilor geopolitice ale Germaniei în apropierea granițelor de vest ale URSS și Japoniei în Orientul Îndepărtat, a sugerat cu insistență ca președintele și guvernul SUA să încheie un pact bilateral de neagresiune, dar Roosevelt, referindu-se la preocuparea americană doar cu planurile japoneze în Oceanul Pacific, a respins această idee, afirmând că SUA ar putea fi de acord doar cu un pact de neagresiune

care să includă toate statele cu interese în regiunea Pacificului Semnarea Pactului de neagresiune sovieto-german din a complicat semnificativ relațiile sovieto-americane, dar președintele Roosevelt și guvernul SUA au avut o atitudine de așteptare, crezând că cele două regimuri dictatoriale se vor "agăța inevitabil unul de celălalt, deoarece de ură reciprocă" După izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial și în așteptarea conflictului inevitabil cu Germania nazistă, guvernul sovietic a ales calea normalizării relațiilor cu Statele Unite, deși războiul sovieto-finlandez din și formarea republicilor socialiste sovietice ale statelor baltice în august au înrăutățit serios relațiile dintre URSS și Occident, inclusiv Statele Unite, care nu au recunoscut niciodată anexările acestor republici După ce a dat dovadă de perspicacitate politică și gândire sobră, președintele Roosevelt a refuzat să rupă relațiile diplomatice cu URSS, limitându-se la declararea unui "embargo moral" Poziția conducerii sovietice cu privire la reacția negativă a Statelor Unite a fost neobișnuit de restrânsă: conform raportului ambasadorului SUA la Moscova L A Steinhardt (Laurence Adolph Steinhardt) din septembrie , presa și radioul sovietic au primit instrucțiuni de către autoritățile URSS "să nu tipărească sau să difuzeze declarații ostile Statelor Unite" Relațiile diplomatice dintre URSS și Statele Unite în deceniile următoare au fost influențate de situația internațională, de perioade de relaxare temporară sau de creștere a tensiunii în relațiile interstatale, din când în când complicate de demersuri reciproce sub forma trimiterii de note diplomatice sau impunerea de sancțiuni, inclusiv declararea diplomaților persona non grata, arestarea sau expulzarea jurnaliștilor sau a altor persoane care nu au imunitate diplomatică etc Consulatele generale ale Statelor Unite în Rusia au fost deschise în anii - ai secolului al XIX-lea în Sankt Petersburg, Moscova, Odesa, Reval, Varșovia, Helsingfors, Batumi, Vladivostok, Tiflis (consulatul general a fost deschis la Riga mult mai devreme - în) și a existat după octombrie pe teritoriul Rusiei sovietice încă câțiva ani, în ciuda faptului că lipsa relaţiilor diplomatice oficiale Ultimul consulat al SUA (la Vladivostok) s-a închis pe mai După restabilirea relațiilor diplomatice în , la ambasada SUA la Moscova în URSS a existat doar un departament consular Consulatele generale ale Statelor Unite în alte orașe - Leningrad (Petersburg), Vladivostok, Ekaterinburg - au fost deschise abia în anii și După , consulatele generale ale Rusiei au funcționat în orașele Washington, New York, Philadelphia, San Francisco, Los Angeles și Boston În timpul Războiului Rece, toate aceste consulate, cu excepția secției consulare de la Ambasada Sovietică din Washington, au fost închise și au început să se redeschidă abia începând cu anii : mai întâi la New York, apoi la San Francisco și Seattle DMITRISHIN Basil (Dmyrishin, Basil) (n), istoric american, specialist în istoria Rusiei Născut în Polonia În s-a mutat în SUA În a primit cetățenia SUA A absolvit universitățile din Arkansas ( ) și California, Berkeley ( ) În - a fost profesor la Universitatea din Portland (Oregon) A predat istoria Rusiei la Universitatea din Illinois (-) Autor de cărți: Moscova și Ucraina - : A Study of Russian Bolsevic Nationality Policy ( ); URSS: O istorie concisă (,); Rusia medievală - ( ); Rusia imperială, - ( ); Modernizarea Rusiei sub Petru I și Ecaterina a II-a ( ); America rusă colonială: - ( ); O istorie a Rusiei ( ); The End of Russian America ( ); Rusă Statecraft ( ); Cucerirea rusă a Siberiei - ( ); Coloniile Rusiei în America de Nord - ( ) etc Dobell (Dobel) Peter (Peter Vasilyevich) (Dobell, Peter) (-), negustor american, călător A încercat să stabilească relații

comerciale cu Rusia, ajungând cu mărfuri comerciale pe nave în Petropavlovsk-on-Kamchatka ( ) În a ajuns la Sankt Petersburg În - , poveștile sale despre Siberia au fost publicate în revista Son of the Fatherland După ce a dobândit o oarecare experiență în comerțul cu Kamchatka, în anii următori a vorbit cu proiecte pentru dezvoltarea relațiilor comerciale dintre Kamchatka și America Rusă cu Filipine, California și Kanto nom, precum și dezvoltarea resurselor naturale ale acestor teritorii rusești Proiectele lui D au fost respinse de guvernul țarist aproape concomitent cu respingerea cererii "proprietarului Insulelor Sandwich" (Insulele Hawaii) Kaumualiya de a-l accepta în cetățenie rusă și cu refuzul de a susține propunerea dr G A Schaeffer despre anexarea insulelor Hawaii la Rusia (-) A luat cetățenia rusă ( ) A fost în slujba Ministerului Afacerilor Externe al Rusiei (-), a fost un susținător înfocat al construirii bazelor navale rusești în Filipine și Hawaii, precum și al consolidării Rusiei în California Timp de câțiva ani a fost considerat consulul Rusiei în Filipine (-) și chiar a încercat să meargă acolo, dar nu a fost recunoscut în această calitate de autoritățile spaniole și și-a schimbat ruta la jumătatea drumului și a plecat spre Hawaii În a plecat din nou în Kamchatka și s-a întors la Sankt Petersburg în Autorul notelor: Tgavek în Kamchatka și Siberia, cu o poveste despre rezidența în China ( ) și Rusia așa cum este, și nu așa cum a fost reprezentat ( ) DOBRZHANSKY Feodosy Grigorievich (-), profesor de genetică Născut lângă Vinnitsa A absolvit Facultatea de Fizică și Matematică a Universității din Kiev ( ) A predat la Departamentul de Genetică a Universității din Leningrad ( ) După ce a primit o invitație la un stagiu în laboratorul lui T X Morgan ( ) ca membru al Fundației Rockefeller, a plecat în SUA împreună cu soția sa Hotărând să nu se întoarcă în patria sa, s-a stabilit în Statele Unite, unde în - a lucrat la Institutul de Tehnologie din California, iar în a devenit profesor de genetică la Universitatea Columbia, lucrând acolo până în În s-a mutat la Institutul Rockefeller din New York, unde a lucrat până în Împreună cu H Möller și alți biologi americani, a condamnat persecuția geneticienilor și geneticienilor din URSS ( ) Se bucură de faima unuia dintre cei mai importanți geneticieni americani A publicat peste de lucrări științifice, inclusiv cărți: Ereditatea și natura omului ( ), Evoluția ( ) A murit în SUA DOBROLYUBOV Nikolai Alexandrovici (-), critic literar rus, democrat revoluționar Recenzând cartea lui A Lakier "Călătorie prin statele nord-americane, Canada și insula Cuba", a analizat sistemul politic al SUA cu intenția de a convinge cititorii ruși de avantajele unui sistem democratic în comparație cu autocrația Având în vedere "discuții inutile și zadarnice despre beneficiile și dezavantajele democrației", D s-a limitat la "o prezentare calmă și imparțială a modului în care s-a exprimat în instituțiile Statelor Unite și a ceea ce a reușit să producă în această țară" crezând că faptele prezentate de el vor vorbi de la sine eu însumi În perioada sovietică a istoriei Rusiei, opiniile lui D asupra Statelor Unite și a avantajelor democrației americane au fost adesea criticate în efortul de a convinge publicul sovietic că D nu considera deloc sistemul politic al SUA ideal și că, criticând sistemul feudal și capitalist, nu a făcut nicio excepție pentru Statele Unite, deoarece idealul său era sistemul socialist Cu toate acestea, s-a susținut că D într-o recenzie a cărții lui Lakiera "a tolerat mari exagerări, vorbind despre natura democratică a sistemului politic al SUA" D , judecând după recenzie, a intenționat să scrie un alt articol despre unele trăsături ale vieții și obiceiurilor din America de Nord, dar acest articol nu a fost

niciodată scris de el DOBRYNIN Anatoly Fedorovich (n), diplomat sovietic, ambasador extraordinar și plenipotențiar Erou al muncii socialiste ( ) Născut în Krasnaya Gorka, lângă Moscova Absolvent al Institutului de Aviație din Moscova ( ) și Şcoala Superioară Diplomatică a Ministerului Afacerilor Externe al URSS ( ) În activitate diplomatică din Consilier, apoi Consilier-Trimis al Ambasadei URSS în SUA (-); secretar general adjunct al Națiunilor Unite (-); șef al Departamentului Americi al Ministerului Afacerilor Externe al URSS (-); Ambasador al URSS în SUA (-) Mulți ani a fost decanul corpului diplomatic la Washington A luat parte la lucrările a numeroase conferințe și întâlniri internaționale și la toate negocierile la nivel înalt dintre liderii URSS și SUA în anii de mandat record ca ambasador sovietic în SUA Apogeul influenței lui D la Washington a venit în anii detentei internaționale și a președinției lui R Nixon, când un canal secret de comunicare telefonică directă a funcționat între Casa Albă și D Cu ajutorul acestui canal s-au convenit principalii parametri ai Tratatului SALT- "Dobrynin", își amintește partenerul său de negocieri din acei ani, G Kissinger, "era eliberat de tendința diplomaților sovietici obișnuiți de a se certa mărunte pentru a-și demonstra vigilența superiorilor săi; a înțeles că în afacerile externe o reputație de fiabilitate era un atu important Un om fin și organizat, fermecător pe dinafară și invariabil prudent pe dinăuntru, Dobrynin a urcat în eșaloanele superioare ale Washingtonului cu o îndemânare rară Combinația dintre talentul diplomatic remarcabil cu apogeul puterii geopolitice sovietice care i-a susținut eforturile personale i-a permis lui Dobrynin să devină cel mai influent ambasador al URSS la Washington din întreaga istorie a relațiilor sovieto-americane Autor al memoriilor "Purely Confidential Ambasador la Washington pentru șase președinți americani - " ( ) Dobryansky Lev (Dobriansky, Lev Eugene) (n), istoric american, specialist în politica externă sovietică Născut la New York A absolvit Universitatea din New York ( ), unde și-a susținut teza de doctorat în În a primit doctoratul în drept la Universitatea Liberă din Ucraina din München, Germania Din este profesor la Universitatea Georgetown În - a fost membru al Comisiei Prezidenţiale pentru Problemele Populaţiei Din - a fost ambasadorul SUA în Bahamas Autor de cărți: Preluarea comunistă a națiunilor non-ruse din URSS ( ); Vulnerabilitățile URSS ( ); Rușii vulnerabili ( ); SUA și mitul sovietic ( ) etc DOBUZHINSKY Mstislav Valeryanovich (-), pictor, scenograf Născut în Novgorod A studiat la Sankt Petersburg și München Înainte de Primul Război Mondial, a devenit celebru pentru decorurile sale pentru spectacolele de la Teatrul de Artă din Moscova și pentru spectacolele de balet ale S P Diaghilev Profesor al Academiei de Arte din Petrograd ( ) După ce a emigrat în , a ajuns în SUA S-a ocupat în principal de scenografie A murit în SUA DOVLATOV Serghei Donatovici (-), jurnalist, scriitor A început să scrie în anii , dar nu a publicat în URSS A emigrat în SUA în În - a fost redactor-șef al săptămânalului newyorkez The New American, publicat sub subtitlul Jewish Newspaper în limba rusă În legătură cu achiziționarea ziarului de către un om de afaceri american și trecerea acestuia la funcția de iudaism ortodox, D și-a dat demisia din funcția de redactor-șef Lucrările literare ale lui D au început să fie publicate pentru prima dată în diverse reviste literare străine Prima carte a lui D , publicată în Statele Unite (postum), a fost o colecție de nuvele "Compromis" La sfârșitul anilor , a început să publice în mod activ în URSS și apoi în Rusia, unde a fost publicată o colecție în trei volume a lucrărilor sale A murit în SUA ACORD PRIVIND VÂNZAREA ALASKA RUSĂ CĂTRE STATELE UNITE (Tratat ruso-

american de vânzare a Alaska către SUA Acord între Rusia și SUA privind cesiunea coloniilor ruse din America de Nord Convenția ruso-americană privind Alaska), străinătate document de politică Tratatul a fost semnat în numele guvernelor lor la / martie la Washington, din partea rusă, trimisul Rusiei la Washington, consilierul privat E A Sticlă de la americanul - secretarul de stat american William Henry Seward Conform tratatului, granița de stat dintre cele două țări urma să treacă de acum înainte astfel: "Granița de vest a teritoriilor cedate trece printr-un punct din strâmtoarea Bering la grade șaizeci și cinci și treizeci de minute de latitudine nordică la nivelul său intersecție cu un meridian care separă la o distanță egală insulele Krusenstern sau Ignaluk de insula Ratmanova sau Nunarbuk și merge în linie dreaptă fără margini spre nord, până când se pierde complet în Oceanul Arctic Pornind din același punct de plecare, această limită de vest trece de acolo aproape în direcția sud-vest prin strâmtoarea Bering și Marea Bering, astfel încât se desfășoară la o distanță egală între vârful de nord-vest al insulei Sf Lawrence și vârful de sud-est al insulei Chukotka Prow la meridianul o sută șaptezeci și două de grade vest; din acest punct, pornind de la punctul de intersecție al acestui meridian, granița merge în direcția sud-vest, trecând la o distanță egală între Insula Attu și Insula Kupper, care se află în grupul de mici Insule Commander din Oceanul Pacific de Nord până la meridianul o sută nouăzeci și trei de grade longitudine vestică și include astfel în teritoriul cedat toate Insulele Aleutine situate la est de acest meridian Printre teritoriile cedate de Rusia Statelor Unite pe continentul nord-american și în Oceanul Pacific s-au numărat: întreaga Peninsula Alaska (de-a lungul liniei care trece de-a lungul meridianului ° V); o fâșie de coastă la mile sud de Alaska de-a lungul coastei de vest a Columbia Britanică; Arhipelagul Alexandra Insulele Aleute din cca Attu; insulele Apropiate, Krys'i, Lis'i, Andreyanovsk, Shumagina, Trinity, Umnak, Unimak, Kodiak, Chirikov, Afo-gnak și alte insule mai mici; insule din Marea Bering: Sf Lawrence, Sf Matei, Nunivak si Insulele Pribylov - Sf Paul si Sf Gheorghe, numite dupa navele rusesti: "Sf Paul" sub comanda lui A I Chirikov ( ) și "Sf George" sub comanda lui G I Shelikhov ( ) Dimensiunea totală a teritoriului cedat Rusiei a fost de mii de metri pătrați km Împreună cu teritoriul, toate imobilele, toate arhivele coloniale, documentele oficiale și istorice referitoare la teritoriile transferate au fost transferate în Statele Unite (Toate arhivele documentare sunt acum stocate în original în Arhivele Naționale ale SUA din Washington În Rusia, există doar copii pe microfilm ale acestor documente) Rezidenții din teritoriile transferate au primit dreptul de a se întoarce în Rusia în termen de ani sau, dacă doresc, , rămân în SUA Transferul oficial al Americii Ruse a avut loc la octombrie Ceremonia de înlocuire a drapelului rus cu cel american nu a fost lipsită de suprapunere: steagul rus s-a înfășurat cu încăpățânare în jurul stâlpului steagului în vânt, de parcă n-ar fi vrut să-l părăsească Câteva zile mai târziu, în timpul unui uragan extrem de rar în aceste locuri, nava rusă Konstantin, care era ancorată în port, a fost complet distrusă, numită după principalul inițiator al vânzării Americii Ruse - Marele Duce Konstantin Statele Unite s-au angajat să plătească Rusiei pentru teritoriile cedate în termen de luni de la data schimbului documentelor de ratificare, i e de la data intrării în vigoare a contractului, de dolari în aur, care, conform unui calcul ulterior (până la semnarea contractului, suprafața totală a teritoriului vândut era necunoscută de nimeni), cca , dimineața c pe mp km Senatul SUA a

ratificat tratatul în aprilie (voturi la) Alexandru I a ratificat-o în mai Schimbul oficial de documente de ratificare a avut loc la Washington la iunie Decizia de a aloca , milioane de dolari prevăzută de acord a fost adoptată de Camera Reprezentanților a Congresului SUA pe an mai târziu, în iulie (- "pentru, împotrivă și congresmeni nu au luat parte la vot) Din suma stipulată în contract, au fost reținute de mii de dolari, care erau destinate plății deducerilor de comisioane bancherilor și avocaților americani, precum și cheltuiți de către Stekl (la instrucțiunile speciale ale lui Alexandru al II-lea) pentru "utilizare cunoscută de el" (i e , pentru darea de mită a oamenilor de stat și politicienilor americani, inclusiv a membrilor Congresului SUA care au votat pentru ratificarea tratatului, precum și a oficialilor americani și reprezentanților presei care au creat un mediu favorabil în SUA în jurul achiziției Alaska) Din aceeași sumă s-a făcut plata remunerației către E A Stekl pentru "eforturile", despre care Alexandru al II-lea a vorbit după cum urmează: "Pentru tot ceea ce a făcut el (Stekl - Auth), a meritat un "mulțumesc" special din partea mea" Atunci când a decis să vândă Alaska Statelor Unite, guvernul rus a fost ghidat în primul rând nu de considerente financiare, ci de politică generală, de convingerea fermă că acest act va elimina eventualele contradicții viitoare dintre Rusia și Statele Unite și ar contribui la întărirea de uniune de fapt între ele Reacția publicului american și rus la încheierea tratatului a fost mixtă În ambele țări, au existat destul de multe personalități politice și organe de presă care au vorbit din poziții polare opuse în evaluarea semnificației și consecințelor tratatului Oponenții americani ai achiziției Alaska s-au caracterizat prin declarații precum cele făcute, în special, de Harper's Weekly: o colonie îndepărtată cu o populație străină nouă În termeni practici, întrebarea este: este rezonabil să ne extindem teritoriul în orice direcție cu un asemenea cost? În cercurile politice ale statelor nordice, i e susținători ai achiziției Alaska, s-a susținut că Statele Unite ar fi trebuit să plătească Rusiei de o sută pentru sprijinul acordat în timpul Războiului Civil, care a fost urmat de propunerea generalului B Butler de a plăti bani Rusiei, dar să lase Alaska în seama ei "Am făcut tot ce am putut pentru Rusia", a scris unul dintre săptămânalele americane, "dar cerându-ne să plătim de dolari pentru terenurile de vânătoare epuizate și pentru clima arctică, indiferent de dimensiunea teritoriului, cu drepturi ale proprietarului a de dolari semi-sălbatici care trebuie transformați în cetățeni americani, înseamnă prea mult să ne bazăm pe caracterul nostru bun În general, în Statele Unite, în ciuda criticilor frecvente ale secretarului de stat W Seward și ale tratatului, evaluările pozitive sau neutre au prevalat asupra celor negative, mai ales când a fost vorba despre poziția strategică și resursele naturale ale Alaska, deși Comitetul pentru Foreign Affairs al Congresului SUA și-a exprimat apoi convingerea că pădurea, peștele, rezervele minerale din Alaska nu au nicio valoare pentru o "persoană civilizată" În Rusia, primele informații despre încheierea tratatului nu au fost crezute, considerând că informațiile primite despre acest eveniment sunt o "răță" de ziar, "o glumă crudă asupra credulității societății", întrucât statul rus nu a mai avut niciodată înainte voluntar s-a despărțit de o parte din teritoriul său Ascuțimea primelor declarații ale presei ruse poate fi judecată de ziarul Golos, care scria în martie : "Astăzi, zvonurile vând calea ferată Nikolaev, mâine, colonii ruso-americane; Cine poate garanta că aceleași zvonuri nu vor începe să vândă poimâine provinciile Crimeea, Transcaucazia, Ostsee? Nu vor fi afaceri pentru vânători Ce

mare greșeală și imprudență a fost vânzarea sau cesiunea coloniei noastre Ross de pe coasta Californiei purtătoare de aur; Este permis să repetați o astfel de greșeală acum? Și chiar este sentimentul de mândrie națională care merită atât de puțină atenție încât poate fi sacrificat pentru vreo - milioane de dolari? Este posibil ca munca lui Shelikhov, Baranov, Hlebnikov și a altor oameni dezinteresați pentru Rusia să fie folosite de străini și să-și adune roadele în beneficiul lor? Nu Refuzam hotărât să credem aceste zvonuri ridicole " Ministrul Afacerilor Externe al Rusiei A M Gorceakov a recunoscut cu amărăciune că poartă o parte din responsabilitatea pentru decizia suveranului Vânzarea Alaska către Statele Unite, care a fost ținută secretă față de publicul larg rus, a fost o surpriză chiar și pentru ministrul rus de Interne P A Valuev, care a vorbit extrem de negativ despre această decizie Discursurile lui Sankt-Peterburgskiye Vedomosti au fost polari opuse, luând invariabil o poziție pro-guvernamentală și subliniind raționalitatea acestui pas și speranța unei "alianțe puternice și durabile cu americanii, care sunt străini de prejudecățile și tradițiile occidentale puteri în chestiuni de politică europeană şi cu care Rusia nu are ciocniri în Lumea Nouă" O poziție similară a luat-o Birzhevye Vedomosti, care a remarcat în același timp beneficiile politice și economice viitoare enorme pe care le promitea achiziția americană a Alaska Influențată de informații despre o întârziere din vina Congresului SUA de a plăti Rusiei suma convenită, opinia publică rusă a început să încline din ce în ce mai mult spre respingerea vânzării Alaska Consulul american Yu Skyler a raportat la Washington: "Predarea voluntară a unei părți din teritoriul aparținând Rusiei a fost efectuată contrar părerii tuturor rușilor, iar o masă uriașă de ruși au fost nemulțumiți de decizia guvernului de a renunța la Alaska Singura circumstanță reconfortantă a fost că a fost achiziționată de Statele Unite, care aveau atunci o atitudine cu adevărat prietenoasă Chiar și în urmă cu șase luni, ar fi trebuit să ofere beneficii și oportunități largi americanilor care fac afaceri aici sau care vin aici Dar situația s-a schimbat de când Congresul a amânat plata banilor În secolul XX din cauza declarațiilor neprofesioniste și a aparițiilor în presă, o parte a publicului rus a fost făcută să creadă că Alaska nu a fost vândută, ci închiriată Statelor Unite pentru o anumită perioadă - numită de obicei de ani și că, în decursul timpului, Alaska ar trebui sau ar trebui să fie "returnată" Rusiei De fapt, în tot timpul care a trecut de la semnarea tratatului, guvernul rus și din anii , guvernul sovietic s-a referit în mod repetat la acesta ca fiind un tratat valabil Ultima dată, acordul a fost confirmat oficial printr-un acord sub forma unui schimb de note între URSS și SUA în DOCTOR ZHIVAGO (Dr Zhivago), un lungmetraj produs de compania de la Hollywood Metro-Goldwin-Mayer (Metro-Goldwin-Mayer) ( ), creat pe baza romanului cu același nume al laureatului Premiului Nobel pentru literatură B Pasternak (autorul romanului de mulți atribuit adesea lui V V Nabokov de americani din motive necunoscute), regizat de David Lean Celebrul actor de la Hollywood de origine egipteană, Omar Sharif, a jucat în rolul principal Unul dintre cele mai mari recorduri de box office americane din istoria Hollywoodului În a fost distins cu Globul de Aur și Oscaruri Timp de aproape de ani a fost interzis să fie afișat în URSS împreună cu interzicerea publicării originalului său literar [j~ij Dostoievski, Fedor Mihailovici (-), scriitor rus Lucrările lui D au fost folosite în secolul al XIX-lea și a continuat să fie folosit în secolul al XX-lea un mare succes la criticii literari și la cititorul american serios Prima traducere a lui D (Notes from the House of the

Dead) a apărut în SUA în prin eforturile editorului H Holt (H Hoit) Yu Skyler, într-o recenzie a literaturii ruse pentru , la scurt timp după publicarea romanului Idiotul, l-a numit pe D "un romancier proeminent" Analiza mai mult sau mai puțin detaliată a creativității D a fost dată de Skyler în săptămânalul "Harper" (Harper's Weekly) după publicarea romanului "Adolescent" În , în SUA a fost publicată o traducere a romanului Crime și pedeapsă, care a făcut furori în rândul UD Howells exclama că de acum înainte va "citi tot ce scrie acest om" Cu toate acestea, atitudinea față de D în SUA a fost mult mai restrânsă decât, în special, față de Turgheniev sau Tolstoi Mulți scriitori americani de seamă nu au înțeles și nu au acceptat D Interesul pentru D în Statele Unite a crescut considerabil după publicarea în engleză a lucrărilor sale colectate în volume (-), dar respingerea operei sale a rămas o caracteristică caracteristică a declaraţiilor multor scriitori americani E Sinclair l-a numit pe D "ortodocșii creștinismului răsăritean sau bizantin", precum și "un slavofil, un patriot-mistic rus care crede că ceva deosebit și minunat este conținut în sufletul rusesc" Sinclair a declarat Idiotul ca fiind "o predicare idioată a creștinismului" Antipatia pe care Nabokov a avut-o toată viața este cunoscută Spre deosebire de Sinclair și Nabokov, E Hemingway, William Faulkner (-), Eugene O'Neill (-), Arthur Miller (Arthur Miller) au apreciat foarte mult opera lui D (n), Robert Penn Warren (Robert Repp Warren) (-), Mario Puzo (Mario Puzo) (-) și alți reprezentanți de seamă ai literaturii americane În opera lui D însuși, imaginea Americii a ocupat un loc foarte proeminent: mențiunea Statelor Unite sau dorința de "evadare" în această țară se regăsește în multe dintre lucrările scriitorului ("Crime și pedeapsă", "Demoni", "Frații Karamazov", "Adolescent") Așa că, după uciderea unui bătrân amanet, Raskolnikov mormăie într-o stare semi-delirоasă: "Este mai bine să fugi complet departe în America și să nu-ți pese de ei!" Eroii din The Possessed, Kirillov și Shatov, au călătorit în America pentru a "experimenta viața unui muncitor american și astfel să testeze cu experiența personală condiția unei persoane aflate în cea mai dificilă poziție socială" Tema "americană" servește ca un fel de reactiv pentru filosofia de viață a lui Mitya Karamazov și atitudinea sa față de Rusia Dole Nathan Haskell (-), scriitor și traducător american Unul dintre primii traducători ai operelor scriitorilor ruși A fost redactorul unei lucrări despre istoria Rusiei: Popular History of Russia from the Earliest Times to (-) și autorul unei istorii a Rusiei pentru copii: Young Folk's History of Russia ( ) Tradus în engleză mai multe romane de L N Tolstoi și și-a scris biografia: Viața contelui Lyof N Tolstoi ( ) DREISER, Théodore (-), scriitor american, autor al celor mai populare romane din URSS la vremea sa Unul dintre cei mai cunoscuți autori americani din Uniunea Sovietică (cum ar fi Jack London), ale cărui lucrări aproape toate au fost traduse în rusă (Collected Works in volumes M ,) D cunoștea bine și foarte apreciat literatura rusă și reprezentanții ei de seamă, în special L Tolstoi "Dacă ai putea scrie ca Tolstoi, forțând întreaga lume să-ți asculte cuvintele!", a menționat el În romanul lui D "Genius" personajele sale vorbesc despre "Anna Karenina" și despre principiile etice ale lui Tolstoi În - D a fost în URSS, lj~TJ a vizitat-o pe Iasnaia Poliana și a vorbit cu fiica lui Tolstoi D a fost primul și unul dintre puținii scriitori americani care au apreciat opera lui F M Dostoievski și l-a numit "un mare artist rus", "mândria poporului căruia îi aparține" Binevoința deosebită a autorităților oficiale sovietice față de D s-a explicat în primul rând prin apropierea sa, iar mai târziu prin apartenența sa la Partidul Comunist

din SUA, deși talentul său de scriitor este fără îndoială La alegerile prezidențiale din , D a votat pentru candidatul CP USA W Z Foster, explicând decizia sa astfel: "Comuniștii spun: "Toată bogăția țării ar trebui să aparțină oamenilor muncii" Dacă crezi așa, înseamnă să fii comunist, atunci eu sunt comunist "(Literele lui Dreiser - Auth) D a colaborat activ în anii cu periodicele de centru-stânga și comuniste din Statele Unite (inclusiv Daily Worker), publicându-și lucrările jurnalistice în ele criticând capitalismul american (Tragic America,) și lăudând URSS - "țara de progres și eroism" și "farul omenirii" (cum erau numite dintre publicațiile sale din acei ani) A apărat activ "dreptul maselor la revoluție" atât în Statele Unite, cât și în alte țări Pentru succesele legislației sociale din Statele Unite în anii , a mulțumit lui K Marx și "Rusia roșie" Membru al Primului Congres al Scriitorilor Sovietici de la Moscova ( ) Pe lângă romanele lui D , larg cunoscute în URSS, a scris lucrarea jurnalistică Dreiser Looks at Russia ( ) PLANUL "DROPSHOT" (Dropshot), numele de cod pentru un document de politică externă extrem de secret care conținea un plan pentru desfășurarea războiului SUA împotriva URSS, bazat pe presupunerea că un război nuclear va începe la ianuarie planul prevedea atacuri cu bombă nucleară asupra celor mai mari orașe și centre industriale ale Uniunii Sovietice Dezvoltat de șefii de stat major comun sub conducerea generalului Omar N Bradley în , cu cunoștințele și acordul președintelui H Truman FRIENDS OF THE RUSSIAN REVOLUTION (Friends of the Russian Revolution), prima organizație publică americană pro-sovietică În același timp, era cunoscut și sub numele de "Prietenii Noii Rusii" Creat în decembrie pentru a sprijini cererile Rusiei sovietice pentru încheierea imediată a păcii fără anexări și despăgubiri A schimbat mai multe nume de-a lungul anilor Nefiind succesoare de drept ai DRR, noile organizații publice și-au păstrat orientarea inițială pro-sovietică a activităților lor, stabilindu-și obiective care reflectă mai adecvat cerințele vremii La începutul anului , luând în considerare noile împrejurări și noi sarcini de înlocuire a "D r r" a venit Liga pentru Recunoașterea Rusiei Sovietice, și Liga Rusiei de Recunoaștere a Sovietelor, o organizație publică care din primele zile de existență a început să organizeze mitinguri și conferințe în masă sub sloganurile "Recunoașteți guvernul sovietic al Rusiei!", iar mai târziu - "Opriți intervenţie!" La unul dintre mitingurile de masă organizate la New York sub auspiciile Ligii în februarie , s-a decis crearea unei Gărzi Roșii Americane pentru a participa la "bătăliile de clasă din Rusia" de partea guvernului sovietic Inițiatorii activi ai creării acestor organizații și a desfășurării de demonstrații în masă în apărarea Rusiei Sovietice au fost J Reid, A R Williams, W Heywood, A Trachtenberg ș a În iulie , a fost înființată Liga Prietenilor Rusiei Sovietice, o organizație publică voluntară nepartizană, care își declară scopul "de a asigura o atitudine corectă față de rusă Oamenii mei " Într-o petiție trimisă Congresului SUA, ea a făcut apel să ia măsuri pentru ridicarea blocadei Rusiei sovietice și să se decidă retragerea tuturor trupelor americane de pe teritoriul său În (august) a fost creată o nouă organizație - Prietenii Rusiei Sovietice, care a participat activ la organizarea trimiterii de voluntari americani în Rusia pentru a-i oferi asistență tehnică Până la sfârșitul anului avea de filiale în diferite orașe din SUA și Canada DUKELSKY Vladimir Alexandrovich (pseudonim Vernon Duke (Vernon Duke)) (-), compozitor Născut lângă Pskov A studiat la Conservatorul din Kiev Elevul lui R Gliere (-) În timpul Războiului Civil, a fugit în sudul Rusiei de la revoluție și a locuit acolo în - ;

a emigrat în Franța în , unde a scris baletul Zephyr și Flora pentru trupa de balet S P Diaghilev ( ), a scris muzică pentru producții de teatru Mutat în SUA în Cetăţean american din La sugestia lui J Gershwin (George Gershwin) a luat pseudonimul Vernon Duke A scris muzică de balet pentru producții de L F Massina și J Balanchine și s-au bucurat de o mare popularitate A scris un concert de pian pentru A G Rubinstein Autor a multor melodii cunoscute, a fost influențat de jazzul american și de music hall Autor al oratoriului "Sfârșitul Sankt Petersburgului" ( ), numeroase musicaluri, operete și comedii muzicale, lucrări de muzică de cameră, muzică pentru filme și producții teatrale Autor al autobiografiei Pașaport la Paris ( ) și al colecțiilor de poezii în limba rusă (-) A murit în SUA DUNCAN Isadora (Duncan, Isadora) (-), dansatoare americană Fondator al școlii de dans modern din Petrograd A făcut tururi repetate în Rusia (, -) În iulie a venit în Rusia sovietică la invitația lui A V Lunacharsky și L B Krasin să organizeze o școală de balet Complexitatea amenajării sale în Rusia a provocat frecări între G V Chicherin și cei care l-au invitat pe D (V I Lenin a fost nevoit să intervină în stabilirea relațiilor dintre ei) În cele din urmă, D a primit unul dintre palatele rechiziționate de bolșevici, în care, sub îndrumarea fiicei sale adoptive Irma, de elevi au fost instruiți în deprinderi de dans A fost lipsită de cetățenia SUA pentru că a făcut "propaganda roșie" Pe când se afla în Rusia (-), s-a căsătorit de două ori cu poetul S Yesenin (a doua oară după un scurt divorț în) și a călătorit cu el în SUA (-) Căsătoria cu Yesenin s-a dovedit a fi dezastruoasă: conform memoriilor unui contemporan, "la Moscova și oriunde s-au dus, de la Paris la Kazan, toți oamenii rezonabili știau că această alianță încheiată orbește era o nenorocire atât pentru amândoi, cât și pentru mobilier de hotel " M Gorki a scris într-o scrisoare privată: "Cred că pentru el (S Yesenin - Auth) O aventură cu bătrâna Isadora Duncan a fost fatală" Însuși Yesenin a scris despre D : "Am căutat fericirea în această femeie, / Dar am găsit accidental moartea / Nu știam că dragostea este o infecție, / Nu știam că dragostea este o ciumă / S-a apropiat și și-a mijit ochii / Bătăușul a înnebunit După un divorț de Yesenin, s-a întors în SUA ( ), unde a fost hărțuită ca "spion bolșevic" Drept urmare, a fost nevoită să se mute în Franța, unde a rămas până în ultimele zile din viață Ea a murit tragic în apropiere de Nisa, când o eșarfă înfășurată în jurul gâtului ei (un atribut scenic al dansului Marsilieza pe care l-a interpretat) a fost trasă în volanul mașinii în care călătorea și a sugrumat-o Autorul vieții mele ( ) "SPIRITUL Jurnalelor", un periodic rusesc abstract de direcție liberală, un prototip al "resumelor" moderne Am plecat la Sankt Petersburg Burg în - sub titlul Spiritul jurnalelor sau o colecție de tot ce este cel mai bun și mai curios în toate celelalte reviste de istorie, politică, economie de stat, literatură, arte diverse, economie rurală etc Alături de reflectarea celor mai importante evenimente din țările europene, a publicat un număr mare de materiale detaliate despre diverse aspecte ale vieții socio-politice și caracteristici ale sistemului politic american, biografii ale principalelor personalități politice ale țării În , scrisori de la un german din Philadelphia au fost publicate în mai multe numere ale revistei, care era o scuză pentru sistemul politic și social al Statelor Unite În , revista a început să publice un fel de enciclopedie a vieții societății americane, în pre-avizul editorial care spunea: "Când vor să numească o țară în care oamenii se bucură de toate beneficiile unui guvern înțelept, iubitor de libertate pe baza unor legi imuabile, ei o numesc America de Nord!" El a prezentat publicului

rus publicistul revoluționar american Thomas Pâine (-) și lucrarea sa principală, Bunul simț Pentru prima dată a publicat în limba rusă Constituția Statelor Unite ale Americii sub formă de prezentare, cu includerea în text a citatelor și comentariilor la acestea Comentariul a fost caracterizat prin afirmații precum următoarele: "Trebuie să admitem că nu a existat nicio altă țară în care drepturile naturale ale unei persoane să fie atât de apropiate de obligațiile sale civile ca aici" Atenția sporită a revistei pentru Statele Unite și natura materialelor publicate în ea despre diverse aspecte ale vieții societății americane, economie, comerț, sistemul de stat, armata și poliția etc au dat naștere la acuzații împotriva lui (în special, în revistele "Fiul patriei" și "Russian Disabled") în promovarea unor opinii străine intereselor Rusiei monarhiste și tipărirea (în cuvintele ministrului educației publice al Rusiei A I Razumovsky) articole politice "nu în spiritul guvernului nostru" și au fost cel mai probabil motivul închiderii acestuia de către cenzura țaristă DAVIS Angela Yvonne (Davis, Angela Ivonne) (n), lider al mișcărilor comuniste și sociale americane A studiat la Universitatea Sorbona din Paris și la Institutul de Științe Sociale din Frankfurt pe Main Îi plăcea învățăturile lui Herbert Marcuse Revenită în Statele Unite, a devenit membră a celulei numite după Che Guevara și P Lumumba, creată de Partidul Comunist din SUA A predat filozofie la Universitatea din California, în iunie a fost concediată sub acuzația de a preda o natură subversivă A fost arestată ( ) sub acuzația de transfer de arme către inculpatul, care a organizat un atac armat asupra instanței, în urma căruia judecătorul a fost luat ostatic și apoi ucis Sub presiunea mișcării de protest public inițiată de comuniștii americani și susținută de URSS, acuzația împotriva lui D a fost renunțată într-un număr de țări (iunie) A candidat la funcția de vicepreședinte al Statelor Unite din Partidul Comunist din Statele Unite în tandem cu G Hall (, ,) A fost distinsă cu Ordinul Sovietic Prietenia Popoarelor A venit în mod repetat în URSS La sfârșitul anilor , ea s-a retras din politică Autor al "Autobiografiei" tradus în rusă (O autobiografie) DAVIS Jerome (-), persoană publică americană, sociolog Profesor la universitățile din Baltimore și Yale În - a fost în Rusia, ajungând pentru prima dată acolo ca reprezentant al Asociației Tineretului Creștin American pentru a-i ajuta pe prizonierii de război din Tașkent La începutul anului s-a mutat la Petrograd și în aprilie a asistat la sosirea lui V I Lenin După octombrie s-a întâlnit în repetate rânduri și a vorbit cu Lenin A reacționat cu simpatie la chemarea lui M Gorki de a-i ajuta pe cei înfometați din Rusia sovietică; a fost unul dintre organizatorii strângerii de fonduri în America și a livrării de alimente către populația săracă a Rusiei în După o conversație cu Gorki, Lenin a remarcat rolul lui D în strângerea de fonduri pentru oamenii înfometați din regiunea Volga În anii și începutul anilor a vizitat URSS de cel puțin ori În vara anului , a venit în URSS cu un grup de sindicaliști americani și, împreună cu aceștia, a stat de vorbă cu I V mai bine de ore Stalin În - , împreună cu senatorul W Bora, R Robins, colonelul E House și alții, a purtat o campanie energică pentru cea mai rapidă recunoaștere diplomatică a URSS Se aștepta să devină primul ambasador al SUA în URSS În timpul celui de-al Doilea Război Mondial a fost printre jurnaliştii care au vizitat Minsk după eliberarea sa (-) El și-a conturat impresiile din șederea sa în oraș, din cunoașterea istoriei mișcării partizane și a activităților clandestinului în cartea În spatele puterii sovietice ( ) Mai târziu, a luat parte activ la mișcarea pentru pace, însoțind adesea grupuri de

turiști americani în URSS, întâlnindu-se cu N S Hrușciov ( ) și A N Kosygin ( ) DAVIS Joseph Edward (Davies, Joseph Edward) (-), avocat, diplomat american A oferit sprijin financiar solid Partidului Democrat și candidatului său la președintele SUA Franklin Roosevelt în și Ambasador al SUA în URSS (-) Numirea unui D neprofesionist în postul de ambasador la Moscova a fost privită la Washington drept intenția lui Roosevelt de a-și urma propriul curs către URSS A contribuit la încheierea unui acord comercial între URSS și SUA în Fiind ambasadorul SUA la Moscova în anii proceselor politice împotriva "dușmanilor poporului", a susținut invariabil acuzațiile împotriva acestora și necesitatea de a lupta împotriva "quisling-urilor" rusești ca una dintre măsurile "aspirației hotărâte și energice a guvernului stalinist să te protejezi nu numai de o lovitură de stat din interior, ci și de un atac din exterior Ca urmare a "epurării" în timp util care a adus "ordine în țară" și "a eliberat-o de trădare", după cum a scris mai târziu D , în Rusia în nu a existat o "coloană a cincea" a puterilor "axei" fasciste În rapoartele sale către Departamentul de Stat al SUA, el a raportat că aproape toți diplomații străini de la Moscova și-au împărtășit punctul de vedere cu privire la corectitudinea sentințelor pentru "dușmanii poporului" și a respins valabilitatea zvonurilor care circulă în Occident despre nemulțumirea în masă în URSS şi prăbuşirea iminentă a puterii sovietice Lăudat I V Stalin și umanitatea societății sovietice este incomparabil mai energic și mai convins decât oricare dintre compatrioții săi George F Kennan, care a lucrat la Ambasada SUA sub conducerea lui D , a vorbit extrem de negativ despre el în (fără să-l numească): "O persoană goală și vanitosă din punct de vedere politic, care nu știe nimic despre Rusia și nu este serios interesată de ea Singurul lucru care îl interesează cu adevărat este publicitatea pe care o poate obține când se întoarce în patria sa Ne este rușine de el în fața colegilor noștri diplomați, dar nu pentru calitățile sau neajunsurile lui personale ci pentru nepotrivirea lui evidentă pentru postul său Pentru noi, ofițerii acreditați ai Serviciului Extern, desfășurarea lui ca șef pare a fi un gest de dispreț al președintelui față de noi și față de eforturile noastre " În ceea ce privește poziția lui D cu privire la victimele proceselor politice, J Kennan, care a servit ca interpret ambasadorului, este convins că D nu a înțeles deloc ce se întâmplă cu adevărat Bilanțul oficial al lui D din punctul de vedere al autorităților sovietice arăta foarte impresionant În - , D a fost președintele Consiliului de Control al SUA pentru Asistență Aliaților în Timp de Război În calitate de reprezentant special al președintelui SUA F Roosevelt în mai-iunie , a negociat cu I V Stalin După BOW-nj sfârșitul negocierilor de la Moscova a mers către Urali și Siberia El și-a rezumat impresiile în următoarea declarație: "A vedea acest pământ înseamnă a te asigura că nici Hitler, nici oricine altcineva care decide să-i urmeze exemplul, nu va putea învinge această țară și oamenii ei " A susținut activ necesitatea ca aliații să deschidă un al doilea front în Europa ca cea mai eficientă asistență pentru URSS în A fost consilier special al președintelui american G Truman la conferința de la Berlin (Potsdam) din În anii petrecuți în Moscova, a adunat o bogată colecție de obiecte de artă neprețuite, inclusiv icoane antice, picturi din colecții publice și private, bijuterii, porțelan etc , pe care guvernul sovietic i-a permis să le scoată din țară fără să plătească taxe vamale Unul dintre organizatori și președinte de onoare al Consiliului Național al Prieteniei Americano-Sovietice Singurul fost ambasador al SUA la Moscova care a primit Ordinul lui Lenin Autor al cărții Mission to Moscow ( ), filmată

în Statele Unite în de regizorul de film Michael Curtiz la inițiativa președintelui Roosevelt C Bohlen a numit filmul "Misiunea la Moscova" drept cea mai propagandă făcută vreodată în Statele Unite (coautorul D scenaristul Howard Koch a fost inclus pe lista neagră de către macarthyști pentru că a participat la crearea acestui film) Ultima dată când a venit la Moscova cu puțin timp înainte de moartea sa nu a mai fost ca diplomat, ci ca persoană privată, colectionar de artă DUBOIS William Edward Burghardt (-) a fost un istoric, scriitor și educator american A absolvit Universitatea Harvard, apoi a studiat la Universitatea din Berlin (-) A predat la Universitatea Wilberford (Ohio) (-) și la Universitatea Atlanta (Georgia) (- și -) Editor al revistelor Horizon (-), Crisis (-), etc Timp de mulți ani a scris articole pentru diferite ziare și reviste americane În s-a alăturat Partidului Socialist din SUA, dar curând a părăsit rândurile acestuia El a considerat Revoluția din octombrie din Rusia "cel mai remarcabil și promițător fenomen", dar și-a exprimat îndoielile cu privire la finalizarea ei cu succes Aceste îndoieli, cercetătorii sovietici creativitatea D atribuite lipsei sale de conștientizare sau părtinire a informațiilor primite În a vizitat URSS și a călătorit prin țară timp de două luni La întoarcerea sa în Statele Unite, a publicat o serie de eseuri despre ceea ce a văzut în URSS, evaluând pozitiv realizările poporului sovietic "Dacă ceea ce am văzut și auzit în Rusia este bolșevism, atunci sunt bolșevic", a spus D Cu toate acestea, D a negat că comunismul rus ar putea fi potrivit pentru America și cu atât mai mult pentru negrii A susținut un curs de prelegeri "Marx și negrii" la Universitatea din Atlanta, punând ca bază pentru curs "Manifestul Partidului Comunist" După cel de-al Doilea Război Mondial - unul dintre liderii Partidului Progresist, fondat de G Wallace', în anii ' a condus Centrul de Informare pentru Pace El a fost arestat sub acuzația de a fi "un agent neînregistrat al unei puteri străine" A fost achitat de tribunal A vizitat URSS în , , - , La vârsta de de ani s-a alăturat Partidului Comunist din SUA, făcând următoarea declarație: "În această primă zi a lunii octombrie , fac cerere pentru admiterea mea în comunismul Partidul Statelor Unite Mi-a luat mult timp și încet să ajung la această decizie, dar în cele din urmă am acceptat-o " Până la sfârșitul zilelor sale, el a considerat URSS "cel mai promițător stat din lume" Autor de cărți: The Philadelphia Negro ( ); The Souls of Black Folk ( ); John Brown ( ); Negrul ( ); Darkwater ( ); Black Reconstruction ( ); Dusk of Dawn: An Essay Toward an Autobiography of a Race Concept (,); Culoare și democrație ( ); Lumea și Africa ( ); În Battle for Peace ( ); Autobiografie ( ); π The Seventh Son ( ) și alții Lucrările lui D sunt combinate într-o Opere Complete de de volume Walter Duranty (-), jurnalist american de origine engleză Colaborator la New York Times (-) Corespondent permanent al acestui ziar la Moscova în , - În - - corespondent în Japonia și URSS de la North American Newspaper Alliance în Europa (North American Newspaper Alliance in Europe) A petrecut - luni la Moscova în fiecare an A reflectat în presa americană procesele politice de la Moscova din - , justificând necesitatea și legitimitatea acestora Într-una dintre cărțile sale, el a descris rămas bun de la L D Troțki de la gara din Moscova din orașul Verny (Alma-Ata), la care a fost martor, fără să știe că Troțki a fost deportat într-o altă zi și că a asistat la o punere în scenă cu dubla A fost în relații amicale strânse cu Armand Hammer în timpul șederii acestuia din urmă în Rusia sovietică la începutul anilor El a fost adevăratul coautor al "autobiografiei" lui Hammer În anii șederii sale în URSS, a intervievat mulți lideri

sovietici, inclusiv de două ori - I V Stalin L M Kaganovici îl considera pe D "cel mai deștept dintre toți incorurile (corespondenții străini - Auth)" Autor de cărți: Procesele de la Moscova ( ), Loteria curioasă și alte Taies ale justiției rusești ( ); Duranty Reports Russia ( ), I Write as I Please ( ); O viață, un Kopeck ( ); Trenul de aur ( ); Kremlinul și oamenii ( ); URSS: The Story of Soviet Russia ( ), Search for a Key ( ); Stalin și compania: The Politburo - The Men Who Run Russia ( ); precum și nuvele În ultima carte a lui D , Stalin și Compania, autorul înlătură vina pentru crimele comise în țară de la liderul sovietic, atribuindu-le anturajul său de la Kremlin - membri ai Biroului Politic "UNLE JOE" (Unele Joe), porecla ironic respectuoasă a lui I V Stalin, care a fost folosit în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și după încheierea acestuia în cercurile politice și în presa americană A fost folosit și în corespondența lui F Roosevelt și W Churchill ca nume condiționat pentru Stalin Într-o scrisoare adresată secretarului Muncii al administrației sale, Francis Perkins, Roosevelt și-a amintit că l-a numit pentru prima dată "Unchiul Joe" în timpul unei întâlniri din timpul Conferinței de la Teheran din "Poate că cu o zi înainte s-ar fi gândit la această familiaritate, dar apoi a râs din nou, s-a ridicat și mi-a strâns mâna " Poate că această poreclă reflecta dorința liderilor și a publicului țărilor aliate de a "umaniza" regimul sovietic și liderul acestuia, care a devenit cel mai important partener al coaliției anti-Hitler G Kissinger a scris că "Transformarea lui Stalin din organizatorul "epuriilor", care până de curând a colaborat cu Hitler, în "Unchiul Joe" a fost într-adevăr un triumf complet al speranței asupra experienței" În principiu, Stalin însuși a tratat această poreclă cu o ostilitate vădită, văzând, aparent, în ea o slăbire a demnității sale: când această poreclă a fost menționată de senatorul K Pepper (Claude D Rerreg) în timpul unei conversații cu acesta din septembrie , liderul cu răceală a întrebat ce merită Odată cu sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, această poreclă a căzut rapid în dezavantaj, devenind un sinonim pentru iluziile de război ale Occidentului cu privire la posibilitatea cooperării cu sistemul stalinist EVENKO Leonid Ivanovici (n), om de știință-economist rus, americanist Doctor în Științe Economice ( ), profesor ( ), membru titular al Academiei de Management și Piață ( ) Specialist în domeniul managementului modern, teoria managementului corporațiilor industriale din SUA Născut la Moscova Absolvent al Institutului de Economie Națională din Moscova G V Plehanov ( ) În - a predat la același institut În - a lucrat la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS Din - rector al Școlii Superioare de Afaceri Internaționale a Academiei de Economie Națională din cadrul Guvernului Federației Ruse Din - Președinte al Asociației Ruse de Educație în Afaceri fondată de el Președinte al Consiliului de experți și membru al Comisiei pentru formarea personalului de conducere pentru organizațiile economiei naționale a Federației Ruse Șef al comitetului editorial al revistei "Educația în afaceri" Autor al cărții "Organizational Structures of Management of US Industrial Corporations: Theory and Practice of Formation" ( ), coautor al cărții "American Capitalism and Management Decisions" ( ), redactor-șef al cărților: "SUA: Organizarea Programelor Guvernamentale" ( ); "Managementul inovării" ( ), etc EVSTAFIEV Alexei Grigorievici (-), diplomat rus Don Cazacul după origine În - a fost corist la ambasada Rusiei din Londra A publicat anonim câteva dintre cărțile sale în limba engleză, precum și o traducere a tragediei de A P Sumarokov "Dmitri pretenționul" consul rus la Boston și New York (-) El a stabilit un

record de neîntrecut pentru a fi reprezentantul diplomatic oficial al Rusiei în străinătate A scris în engleză rapoartele sale oficiale către Sankt Petersburg Multe dintre cărțile publicate de el în America sunt dedicate problemelor civile generate de războiul cu Napoleon și victoria poporului rus în Războiul Patriotic din În lucrările sale publicate în SUA, E le-a povestit americanilor despre istoria a patriei sale și a caracterului național rus, despre cazacii lui Don apropiați care îi ajută la educarea americanilor despre Rusia și poporul ei A mai scris tragedia "Țarevici Alexei" ( ), o carte despre Petru I ( ), o dramă în trei acte "Cazacii în drum spre Paris" ( ), o poezie "Dmitri Donskoy" ( ), politică poezii și numeroase articole Activitățile literare și de propagandă E au dat naștere deseori la atacuri vicioase asupra Rusiei și asupra sa în presa britanică și americană Discursul lui E la sărbătorile de la Boston din martie cu ocazia victoriei poporului rus asupra lui Napoleon, urând succesul Partidului Federalist de opoziție, l-a nemulțumit pe secretarul de stat american James Monroe, care a văzut în el un atac împotriva guvernul democrat-republican, care pe tot parcursul conferinței ruso-franceze £ Likta a fost categoric prietenos cu Franța În urma unei explicații date Departamentului de Stat al SUA de către trimisul rus AL Dashkov, conflictul a fost soluționat fără concluzii în privința lui E , deși ulterior autoritățile americane au făcut împotriva lui diverse pretenții și acuzații, inclusiv și în încercarea de a proteja proprietatea britanică în timpul războiului anglo-american din - Potrivit academicianului M P Alekseev, "a fost o figură modestă, dar onorată în apropierea culturală și literară americano-rusă A fost o figură rusă care a lucrat dezinteresat în domeniul literaturii americane încă tinere timp de câteva decenii și, prin urmare, nu fără motiv, a fost clasat printre "scriitorii americani" CATHERINE II (-), împărăteasă rusă (-) Ea a jucat un rol decisiv în determinarea poziției Rusiei în raport cu Revoluția Americană și în trimiterea regelui britanic a refuzului de a oferi asistență militară - trimiterea unui corp militar de de mii de oameni pentru a lupta împotriva coloniilor americane rebele În iunie , pe baza unui raport eronat al trimisului englez la Sankt Petersburg, regele englez George al III-lea a decis că împărăteasa rusă era gata să ofere sprijin activ Marii Britanii în conflictul ei cu coloniile nord-americane, iar în scrisoarea ei cu recunoștință a acceptat ajutorul care i se presupunea că i-a fost promis, care, pentru că el credea că ar putea fi necesar "pentru înăbușirea rebeliunii în coloniile americane" Într-o scrisoare de răspuns din septembrie (octombrie) , E P l-a informat pe Georg despre imposibilitatea Rusiei de a oferi o astfel de asistență Explicația oficială a refuzului a fost o referire la oboseala trupelor ruse după ani grei de război cu Turcia și suprimarea regiunii Pugaciov ("Abia încep să mă bucur de pace, iar V V știe că imperiul meu are nevoie de pace Știți, de asemenea, în ce stare iese o armată, deși victorioasă, dintr-un război lung și încăpățânat într-un climat ucigaș În primul rând, vă mărturisesc că perioada de acum până în primăvară este prea scurtă, chiar dacă doar pentru a-mi da odihnă armatei mele din ostenelile suferite și îngrijește-te de a-l aduce la ordinea corespunzătoare") Adevăratul motiv al refuzului, pe lângă o atitudine personală ostilă față de George al III-lea, a fost dorința lui H P de a preda o lecție Marii Britanii, a cărei expansiune maritimă și comercială a fost în detrimentul intereselor Rusiei În scrisorile sale private, E P și-a exprimat convingerea că cauza coloniilor americane este corectă și a prezis victoria lor Deja în iunie , ea a ajuns la

concluzia că "America va deveni independentă de Europa" în timpul vieții și că "coloniile și-au luat rămas bun de la Anglia pentru totdeauna" Noile apeluri ale lui George al III-lea care au urmat în cu o cerere de reconsiderare a hotărârii luate anterior de împărăteasă și de a trimite cazaci ruși, obișnuiți să desfășoare operațiuni militare în condiții de stepă, pentru a ajuta trupele britanice au avut un rezultat similar: E P " Ea a inițiat formarea unui bloc internațional, care a intrat în istorie sub denumirea de " Neutralitate Armată" , cu scopul de a dezvolta o politică comună a țărilor neutre ale Europei în condițiile pozițiilor dominante pe mările " tiranul maritim" al Marii Britanii, contribuind astfel la întărirea independenței Statelor Unite și la dezvoltarea relațiilor comerciale și economice americane-europene, inclusiv ruso-americane, în care ea a arătat un interes nedisimulat Într-o declarație adresată statelor neutre ale Europei, ea a propus o listă a drepturilor acestora la comerț, care să se bazeze, conform formulării Congresului Continental SUA, "pe principiile justiției, imparțialității și moderației" Propunerile E P au fost aprobate și luate în considerare de majoritatea puterilor maritime neutre ale Europei și Continenului £ de către Congresul SUA La începutul anului , ea a respins oferta tentantă a guvernului englez pentru Rusia de a transfera insula Minorca în Rusia, în anumite condiții, inclusiv promisiunea Rusiei de a obține consimțământul Franței și Spaniei pentru pacea cu Anglia, fără a menționa "subiecții rebeli ai Majestatea Sa" (adică americanii) în tratatul de pace În același timp, neavând simpatie pentru ideile și personalitățile asociate cu Revoluția Americană, HP nu s-a arătat pregătit să stabilească contacte oficiale cu tânăra republică americană LA FEL DE Pușkin în articolul său "Alexander Radishchev" se referă la notele secretarului E P A V Hrapovitski (-), în prezența căruia împărăteasa, după ce a citit Călătoria lui Radișciov de la Petersburg la Moscova, a exclamat: "Da, este un rebel mai rău decât Pugaciov; îl laudă pe Franklin", care, după cum știți, a fost unul dintre principalii ideologi ai Revoluției americane Ea a refuzat să-l accepte pe trimisul Congresului SUA, Francis Dane, care a venit în Rusia în pentru a cerceta posibilitățile de a stabili relații diplomatice între Rusia și Statele Unite Explicația oficială a refuzului de a-l accepta a fost lipsa recunoașterii oficiale a tinerei republici americane de către statul rus Adevăratul motiv a fost lipsa de voință a curții imperiale și a E P însuși de a complica relațiile cu monarhiile europene, care erau mult mai importante pentru Rusia în acea etapă istorică Pușkin își dă explicația pentru refuzul lui E P de a promova apropierea ruso-americană: "Monarhul, străduindu-se să unească toate părțile eterogene ale statului (rus), nu a putut vedea indiferent respingerea coloniilor de sub stăpânirea Angliei" După Revoluția Franceză și revolta poloneză din , care o înspăimântase, Revoluția americană nu i-a mai părut lui E P departe și sigură pentru puterea ei personală La început, ea a reacționat cu îndoială evidentă la ideea lui G I Shelikhov despre declararea coastei de nord-vest a Americii de Nord ca teritoriu rusesc, declarând refuzul Rusiei de a revendica orice posesiuni în America, deoarece, după cum credea ea, experiența engleză cu coloniile americane ar trebui să servească drept avertisment pentru alte state să se abțină de la astfel de încercări în viitorul Cu toate acestea, după consolidarea comercianților ruși în aceste teritorii și activitățile lor de succes acolo în interesul Rusiei, ea a susținut această idee Ea a arătat un interes sincer pentru dezvoltarea relațiilor științifice dintre Rusia și Statele Unite, în special, în munca comună la proiectul

de creare a unui dicționar universal care să includă limba indienilor din America de Nord Prin marchizul Lafayette, ea a fost în corespondență pe această temă cu B Franklin și J Washington, acesta din urmă exprimându-și aprobarea ideii E II și exprimându-și speranța că acest proiect "într-o oarecare măsură va pune bazele asimilării a limbilor, iar aceasta va presupune asimilarea moralelor și intereselor, iar într-o zi va putea elimina multe cauze de dușmănie în rândul rasei umane ELAGIN Ivan Venediktovici (Matveev) (-), poet Născut în Vladivostok Și-a petrecut prima copilărie în Harbin; s-a întors cu părinţii în URSS în A studiat la Institutul de Medicină din Kiev În timpul războiului a trăit la Kiev ocupat de naziști După război s-a mutat în Germania, unde și-a publicat primele poezii S-a mutat în SUA în A lucrat la fabrici, în ziarul "New Russian Word", în alte publicații emigrate, dar și la postul de radio "Freedom" A predat la universitățile americane Autor al mai multor lucrări, printre care: "Pe drum de acolo" ( ); "Tu, secolul meu" ( ); "Sub constelația toporului" ( ); "Stele grele" ( ) A murit în SUA YELAGIN Yuri Borisovich (-), violonist, scriitor Născut la Moscova A cântat în orchestrele unui număr de teatre de teatru din Moscova, inclusiv Teatrul de Artă din Moscova, G E Teatru Vakhtangov și alții Împreună cu tatăl său, a fost reprimat în anii În timpul celui de-al Doilea Război Mondial a fost în lagărele de concentrare germane; după război - în lagăre pentru persoane strămutate S-a mutat în Statele Unite, unde a devenit concertmaestru al Orchestrei Simfonice din Houston (Orchestra Simfonică din Houston) sub conducerea lui Leopold Stokowsky (Léopold Stokowsky) Autor al cărții The Taming of the Arts ( ) și una dintre cele mai bune biografii ale lui V E Meyerhold "Geniu întunecat Vsevolod Meyerhold" cu o prefață de Mihail Cehov ( ) A murit în SUA ELISEEEV Serghei Grigorievici (-), orientalist, japonist Fiul comerciantului Grigory Grigoryevich Eliseev, fondatorul și proprietarul celebrelor magazine Eliseevsky din Moscova și Sankt Petersburg Născut în Sankt Petersburg A studiat la Sankt Petersburg, iar în a plecat la Berlin, unde a studiat cu specialiști germani de seamă în limba japoneză Din și-a continuat studiile la Universitatea Imperială din Tokyo, după ce a absolvit în a rămas în Japonia până în La întoarcerea sa în Rusia, în , a început să predea literatura japoneză la Universitatea din Petrograd În paralel cu activitatea didactică, a lucrat la Muzeul Asiatic și a colaborat cu editura World Literature, fondată la inițiativa lui M Gorki În a fost arestat și închis pentru o vreme După eliberare, a emigrat în Franța în , unde a trăit mai bine de ani, a lucrat la Universitatea Sorbona și și-a publicat activ lucrările științifice despre Japonia La începutul anilor a primit cetățenia franceză În a fost invitat în SUA, unde a predat la Universitatea Harvard În a devenit director al Institutului Yangjing de la Universitatea Harvard, care a studiat Japonia, China, Mongolia și Coreea și, în același timp, a fost numit director al centrului pentru studiile Chinei și Japoniei din aceeași universitate A ținut prelegeri despre limba, cultura, literatura și arta japoneză A fondat Școala de Studii Japoneze în Statele Unite Printre studenți E mulți japoniști americani cunoscuți, care au devenit ulterior oameni de știință și diplomați de seamă În s-a pensionat, iar în s-a întors la Paris, unde a locuit până la sfârșitul vieții Autor al cărții "Mitologia Japoniei" ( ), coautor al lucrărilor fundamentale: Les langues du monde ("Limbile lumii") ( ); Histoire et Historiens depuis cinquante ans ( ) ("Istorie și istorici în ultimii cincizeci de ani"); Le théâtre Japonais (Kabuki) ("Teatrul japonez Kabuki") ( ), etc ELȚIN Boris Nikolaevici (n), primul președinte al Federației Ruse (-) El a

considerat întărirea relațiilor ruso-americane drept una dintre principalele sarcini ale politicii sale externe A participat la întâlniri ruso-americane la cel mai înalt nivel (cu președintele George W Bush, cu președintele B Clinton) Cu participarea sa directă activă, acorduri cheie ruso-americane precum Declarația de la Camp David ( ), Carta parteneriatului și prieteniei ruso-americane ( ), Tratatul START ( ), Declarația de la Vancouver ( ), Declarația de la Moscova ( ), Declarația comună privind parametrii viitoarelor reduceri ale armelor nucleare ( ), Declarația comună a președinților privind Tratatul anti-rachete balistice ( ) și multe alte documente bilaterale Progresele înregistrate în relațiile ruso-americane în anii au permis Federației Ruse să se integreze într-o serie de organizații internaționale, cum ar fi G , Fondul Monetar Internațional, Banca Mondială, Clubul de la Paris, Consiliul mixt permanent Rusia-NATO și altele la faptul că după încheierea Războiului Rece, relaţiile dintre noua Rusie democratică £ iar Statele Unite vor ajunge la nivelul unei alianțe militaro-politice, nu sa materializat Decizia Washingtonului de a extinde NATO spre Est, precum și numeroasele dezacorduri între Federația Rusă și Statele Unite cu privire la o serie de probleme militar-politice, regionale și economice, au complicat climatul "parteneriatului" ruso-american proclamat de lideri a Rusiei și a Statelor Unite A demisionat din funcția de președinte al Federației Ruse la decembrie Autorul cărților: "Mărturisire pe o anumită temă" ( ), "Maraton prezidențial" ( ) Yergin, Daniel Howard (n), politolog american, istoric revizionist A absolvit Universitatea din Cambridge (Anglia) ( ) și Universitatea din Missouri ( ) A predat la Harvard Business School (-) și la Kennedy School of Government (-) Autor al unui număr de cărți despre relațiile sovieto-americane și istoria Războiului Rece, printre care: Shattered Rease (,); Coid War ( ) (coscris); Securitatea globală ( ); Premiul: Epic Quest for Oii, Money and Power ( ), Premiul Pulitzer ( ); Rusia : Și ce înseamnă pentru Occident ( ) etc Ershov Stal Alexandrovich (-), om de știință internațional rus Doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) Născut la Stavropol Absolvent al Institutului Pedagogic de Stat al Limbilor Străine din Moscova ( ), studii postuniversitare la Institutul de Economie Mondială și Relații Internaționale al Academiei de Științe a URSS ( ) Specialist în problemele situației socio-economice a muncitorilor și a mișcării muncii în țările cu economii dezvoltate Autor al următoarelor cărți: USA: Capitalist Production and Workers' Health ( ); SUA: Dezvoltarea formelor și metodelor de exploatare capitalistă ( ); Automation and the Working Class under Capitalism ( ) (coautor și editor director); "Sindicatele și afacerile: "integrare" sau antagonism de interese? ( ); Sindicatele și monopolurile internaționale ( ) (coautor); Sindicatele și relațiile cu piața ( ) Yesenin Serghei Alexandrovici (-), poet rus (sovietic) A început să scrie la ani, iar la ani devenise deja un poet cunoscut, publicat în cele mai mari reviste din Sankt Petersburg În s-a căsătorit cu dansatoarea americană Isadora Duncan, care a adoptat numele de familie Duncan-Yesenina Această căsătorie a fost urmată curând de un divorț și o nouă căsătorie cu ea, după care Duncan a luat numele de familie E În toamna anului , a plecat cu ea în Europa și America; a stat în Statele Unite câteva luni, până în februarie Cu puțin timp înainte de călătorie, E a scris o poezie dramatică "Necazurile de țară", care a fost publicată abia în - În această lucrare, reiese clar atitudinea prejudecata a lui E față de America, cu care a venit în această țară În gura unuia dintre personajele poeziei, comisarul Rassvetov, care,

potrivit lui, a lucrat cândva în minele de aur din Klondike, a pus următoarea afirmație despre America: "Oh! Acești americani Și sunt o molii indestructibile Și azi e în zdrențe, Și mâine regele de aur " Și mai departe: "California este visul And All bețivilor și vagabonzilor proști Și cel care e prost sau sătul de gândire, Și vegetează în marginile lui Și acești oameni sunt pești putrezi Și toată America este o gură lacomă Și acolo sunt lanțurile lumii pentru tine, Și acolo sunt escrocii lumii pentru tine Și asta e - schimbul mondial! Și iată-i - ticăloșii tuturor țărilor Potrivit lui E , la intrarea în Statele Unite, acesta a fost supus unei proceduri simplificate de control la frontieră, întrucât prietenii lui Duncan au spus un cuvânt despre soți într-o telegramă adresată președintelui american W Harding Deja în noiembrie E i-a scris poetului A B Mariengof (-) din New York: "Isadora este cea mai frumoasă femeie, dar nu minte mai rău decât Vanka Toate malurile și castelele ei - despre care ne-a cântat în Rusia este o prostie Stăm fără un ban, așteptăm colectarea pe drum și ne întoarcem la Moscova " Impresionat de șederea sa în Statele Unite, E a scris un scurt eseu, Iron Mirgorod, publicat în august-septembrie în ziarul Izvestia În ciuda atitudinii inițial negative față de Statele Unite, E a scris: "Am călătorit prin toată Europa și aproape în toate statele Americii de Nord Vederea mea s-a refractat mai ales după America În fața Americii, Europa mi s-a părut un vechi conac Cinstită mamă! Cât de incompetente sunt poeziile lui Maiakovski despre America! Este posibil să exprime această putere de fier și granit în cuvinte?! Aceasta este o poezie fără cuvinte El a lăudat țara "care a înălțat atât de sus stindardul culturii industriale", dar, în același timp, a subliniat că "acea uriașă cultură a mașinilor care a creat gloria Americii este doar rezultatul muncii creatorilor industriali și nu se aseamănă în niciun caz la manifestarea organică a geniului poporului" În "Mirgorod", puțin cunoscut cititorului sovietic până în anii , reiese clar admirația autorului pentru ceea ce a văzut în SUA, interesul său pentru viitorul țării; în fraza finală a eseului E scrie: "Europa fumează și se lasă, America ridică mucuri de țigară, dar ceva grandios crește din aceste mucuri de țigară" Stilul de viață al lui E în Statele Unite, precum și anii vieții sale de căsătorie cu Duncan, au avut un impact negativ asupra operei sale, fapt dovedit de lipsa oricărui succes creativ impresionant al poetului în - În autobiografia sa, scrisă în iunie , E scria: "[În] m-am căsătorit cu A Duncan și am plecat în America, călătorind anterior prin toată Europa, cu excepția Spaniei După ce plec în străinătate, îmi privesc țara și evenimentele într-un alt mod Nu-mi place tabăra noastră abia răcită Îmi place civilizația Dar chiar nu-mi place America America este acea duhoare în care nu numai arta dispare, ci și cele mai bune impulsuri ale omenirii în general Căsătoria lui E cu Duncan s-a dovedit a fi dezastruoasă: conform memoriilor unui contemporan, "la Moscova și oriunde s-au dus, de la Paris la Kazan, toți oamenii rezonabili știau că această alianță încheiată orbește era o nenorocire atât pentru ambii ele și pentru mobilierul hotelier" M Gorki a scris într-o scrisoare privată: "Cred că aventura cu bătrâna Isadora Duncan i-a fost fatală" E însuși a vorbit despre anii vieții lui cu Duncan: "Am căutat fericirea în această femeie și am găsit accidental moartea Și nu știam că dragostea este o infecție, Și nu știam că dragostea este o ciumă Și S-a apropiat cu ochiul tăiat // L-a înnebunit pe huligan După un divorț de Duncan E s-a întors în Rusia, unde ani mai târziu s-a sinucis Fiul E dintr-o altă căsătorie - Yesenin-Volpin Alexander Sergeevich (n) - matematician Născut la Moscova A fost persecutat de autoritățile sovietice pentru că a

participat la mișcarea dizidentă, unul dintre liderii căruia era A fost internat în mod repetat în spitale de psihiatrie din Moscova și Leningrad A emigrat în și s-a stabilit în SUA S-a retras din activitatea politică activă EFIMOV Alexei Vladimirovici (-), om de știință sovietic american, doctor în științe istorice, profesor ( ), membru corespondent al Academiei de Științe a URSS ( ) și al Academiei de Științe a URSS ( ) Unul dintre pionierii studiilor sovietice americane Și-a început activitatea științifică după ce a absolvit Universitatea de Stat din Moscova în primii ani ai puterii sovietice Prima lucrare a lui E , Despre istoria capitalismului în SUA, a fost publicată în Autor și editor al următoarelor cărți: Eseuri despre istoria SUA De la descoperirea Americii până la sfârșitul războiului civil ( ), Din istoria marilor descoperiri geografice rusești în Oceanele Arctic și Pacific în secolele al XVII-lea - Prima jumătate a secolului al XVIII-lea ( ), "Etnografia americană modernă Direcții și tendințe teoretice ( ), Atlasul descoperirilor geografice din Siberia și America de Nord-Vest (editor) ( ), Descoperiri geografice rusești" ( ), "Probleme ale istoriei și etnografiei Americii" ( ) Editor al lucrării colective în volume The Peoples of America ( ) EFIMOV Igor Markovich (pseudonim Moskovit Andrey) (n), scriitor A câștigat faima în anii ca autor de eseuri în "samizdat" și în revista "Frontiers" ( ), unde a publicat sub pseudonim A emigrat în SUA ( ) A devenit fondatorul și directorul editurii americane Hermitage ZHAROV Sergey Alekseevich (-), dirijor, director de cor Născut lângă Kostroma În timpul primului război mondial, a fost ofițer cazac, a părăsit Rusia după războiul civil A creat Corul de Cazaci Don, care a câștigat faima mondială și a făcut turnee cu succes în Europa și America timp de aproape de ani Înainte de al Doilea Război Mondial, s-a mutat în Statele Unite, unde s-a stabilit A continuat să facă turnee cu corul în Europa, a jucat în filme A murit în SUA "IRON BACK" (Iron Butt), o poreclă ironică pentru A A Gromyko, introdus de jurnaliştii americani prin analogie cu definiţia stalinistă a ministrului de externe V M Molotov ca un "măgar de piatră" "Cortina de fier" (cortina leului), termen care a intrat în uz politic și propagandistic internațional după discursul fostului prim-ministru britanic W Churchill în orașul american Fulton (Missouri) pe martie În această zi, a fost rostită o frază celebră: "O perdea de fier a coborât peste un continent care se întinde de la Stettin în Marea Baltică până la Trieste în Marea Adriatică Dincolo de această linie se află toate capitalele statelor antice din Europa Centrală și de Est Varșovia, Berlinul, Praga, Viena, Budapesta, Belgradul, Bucureștiul și Sofia, toate aceste orașe celebre și populația din jurul lor sunt, așa cum o numesc eu, în sfera sovietică și într-o formă sau alta sunt supuse nu numai influenței sovietice, dar și la un nivel ridicat și, în unele cazuri, la un grad din ce în ce mai mare de control de către Moscova Președintele SUA G Truman, care a fost prezent la discursul lui Churchill, cu care s-a convenit orientarea generală antisovietică a discursului, a susținut ulterior că nu știe dinainte despre ce anume intenționează să vorbească Churchill (conform memoriilor prezidențiale) consilieri, în special Clark Clifford, în De fapt, președintele a citit textul integral al discursului lui Churchill în trenul către Fulton) Pentru prima dată, Churchill a menționat existența "zh z" într-o conversație cu I V Stalin în timpul conferinței de la Berlin (Potsdam) din Această afirmație a fost apoi urmată de reacția laconică a liderului sovietic: "Toate acestea sunt basme!" Înainte de Churchill, termenul "zh z" a fost folosită în același sens (ca coborând "de deasupra istoriei ruse") de

scriitorul V Rozanov în "Apocalipsa timpului nostru" ( ), de publicistul englez E Snowden, care în cartea sa despre Rusia ( ) a numit-o "țara din spatele Cortinei de Fier", ministrul propagandei al lui Hitler, Goebbels, și jurnalistul turc Yal-chin ZHIDKOV Oleg Andreevici (n), om de știință-american rus, doctor în drept ( ), profesor ( ) Academician al Academiei Internaționale de Învățământ Superior ( ) Născut în Golitsyn, regiunea Moscova Absolvent al Institutului de Drept din Moscova ( ) Specialist în istoria statului și a dreptului, dreptul antitrust al SUA, istoria controlului constituțional judiciar A lucrat la Institutul de Stat și Drept al Academiei de Științe a URSS și la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS În - - consilier al președintelui Comitetului de stat al Federației Ruse pentru politica antimonopol Autor de cărți: "US Antitrust Law" ( ); "Legislația asupra monopolurilor capitaliste" ( ); SUA: Legea antitrust în serviciul monopolurilor ( ); Curtea Supremă a SUA: Drept și politică ( ); "STATELE UNITE ALE AMERICII Constituție și acte legislative" ( ) (editor responsabil și autor al introducerii) etc ZHUKOV Georgy Konstantinovich (-), Mareșal al Uniunii Sovietice, de patru ori Erou al Uniunii Sovietice În armată încă din primul război mondial S-a alăturat Armatei Roșii în și a comandat un regiment de cavalerie în timpul Războiului Civil A absolvit Cursurile superioare militare de comandanți ai Armatei Roșii ( ) A primit prima stea de aur a eroului în timpul luptelor cu japonezii de pe râu Khalkhin-Gol ( ) În timpul Războiului Patriotic, a fost numit mai întâi comandant al Frontului de la Leningrad; în iarna anului / a condus apărarea Moscovei În timpul războiului, sub comanda sa, au fost efectuate un număr mare de operațiuni militare de succes; în calitate de comandant suprem adjunct al Forțelor Armate ale URSS, a condus atacul asupra Berlinului în După încheierea războiului, a căzut în dizgrație, din iulie a comandat Districtul Militar Odesa, iar din - Districtul Militar Ural Ministrul Apărării al URSS (-) Din octombrie - din nou în dizgrație Singurul cetățean al URSS, distins cu cel mai înalt ordin militar al Statelor Unite - Ordinul Legiunii Valoroase de gradul de comandant șef (gradul de comandant șef al Legiunii de merit) (J însuși a numit acest premiu "Legiunea de Onorarea gradului de comandant șef") Ordinul i-a fost prezentat în numele guvernului american de generalul D Eisenhower la iunie la Berlin, la sediul Zh S-au întâlnit pentru prima dată cu câteva zile înainte, potrivit lui Zh Eisenhower, luându-mă de mână, s-a uitat lung la mine, apoi a spus: "Deci asta ești!" J a întreținut relații de prietenie cu D Eisenhower, atât când era comandantul trupelor americane în Europa, cât și mai târziu, când a devenit președinte al Statelor Unite D Eisenhower a făcut singura sa vizită în URSS în august ca oaspete oficial al lui Zh , deși decizia de a-l invita pe Eisenhower în URSS a fost luată de I V Stalin J l-a însoțit pe Eisenhower în călătoria sa la Leningrad În august același an, J a primit o invitație de la președintele H Truman de a efectua o vizită de întoarcere în Statele Unite, care a fost mai întâi acceptată și apoi respinsă de partea sovietică (mai precis, de Stalin) Autor al unor memorii în volume "Amintiri și reflecții" ( ) ZHURKIN Vitali Vladimirovici (n), om de știință internațional rus, americanist și europeanist, doctor în științe istorice ( ), profesor ( ), membru titular al Academiei Ruse de Științe ( ) Academician-secretar al Departamentului de Economie Mondială și Relații Internaționale al Academiei Ruse de Științe (-) Membru al Academiei Europene de Științe, Arte și Litere (din), membru al Academiei Mondiale de Arte și Științe (din) Laureat al Premiului de Stat al URSS ( ) Născut la

Moscova Absolvent al MGIMO ( ) A devenit jurnalist, apoi a plecat să lucreze la Ministerul de Externe al URSS Ca corespondent pentru ziarul Pravda, a lucrat la Cairo, Egipt Din - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (director adjunct al Institutului statut din) În - a fost director al Institutului Europei al Academiei de Științe a URSS (RAS) Autor de cărți: International Conflicts ( ) (coautor); "SUA și crizele politice internaționale" ( ); Strategia globală a SUA în condițiile revoluției științifice și tehnologice ( ) (coautor); "URSS- SUA: anii și " ( ); Conceptele strategice militare ale SUA ( ); Studiul Națiunilor Unite privind descurajarea ( ) (coautor); "Suficiență rezonabilă și nouă gândire politică" ( ) (coautor); "Uniunea Europeană: politică externă, securitate, apărare" ( ); "Europa într-o lume multipolară" ( ) (coautor) ZAVALISHIN Dmitri Irinarkhovich (-), ofițer de marină rus, decembrist Membru al circumnavigației sub comanda M P Lazarev (-), al cărui scop a fost să studieze perspectivele extinderii în continuare a prezenței ruse în California de Nord Călătoria a inclus o vizită la Fort Ross A propus ca Compania Ruso-Americană (RAC) să ocupe teritoriul de la °N la sud, inclusiv Golful San Francisco, precum și Teritoriul Oregon O parte integrantă a planului său a fost și o propunere de a asigura RAC în Haiti și de a crea o bază comercială acolo, precum Fort Ross În memoriile sale ulterioare, Z a scris: "de îndată ce toate inconvenientele locurilor de coastă pentru agricultură au fost dezvăluite și a devenit clar că scopul propus nu poate fi atins în zona ocupată inițial, atunci găsirea și ocuparea unor noi locuri convenabile a devenit prima nevoie " Planul a fost susținut de amiralul I F Kruzenshtern și directorul RAC N S Mordvinov Alexandru a respins însă planul , instruindu-l pe Mordvinov să facă o mustrare serioasă lui K F Ryleev, supervizorul imediat al lui Z , pentru raportul subordonatului său și pentru a-i aminti că comercianții nu au dreptul să-i critice pe diplomați "Interziceți-i să scrie aceste memorandumuri", a ordonat împăratul Prietenia personală a lui Z cu participanții la revolta din decembrie a dus la arestarea lui și la exilul de de ani în Siberia, punând capăt acestui plan deja nerealist În timpul interogatoriului decembriștilor arestați, s-a dovedit că Z credea că "Statele nord-americane ne pot servi drept exemplu (Rusia - Auth ") Chiar și în așteptarea transferului în Siberia, Z nu și-a lăsat speranța de a-l convinge pe împăratul Nicolae I de oportunitatea proiectului său și a scris la începutul anului cu cel mai înalt nume: "California, sucomandă Rusiei și populată de ruși, va rămâne pentru totdeauna în ea putere Achiziționarea porturilor sale și ieftinitatea fac posibilă menținerea acolo a unei flote de observație, ceea ce ar da Rusiei stăpânire asupra Oceanului Pacific și a comerțului chinez, ar întări posesiunea altor colonii, ar limita influența Statelor Unite și Anglia În întors din Siberia, a colaborat la "Moskovskie Vedomosti", "Buletinul rus" și alte ziare și reviste În a călătorit în Statele Unite Rezultatul observațiilor și impresiilor sale a fost proiectul publicării unei serii de articole despre orașele americane numite "Exemple de dezvoltare rapidă a orașelor din Statele Unite", dar a fost publicat un singur articol despre Chicago ( ) A fost un oponent ardent al vânzării Alaska către Statele Unite și a emis în mod repetat avertismente cu privire la pericolul expansiunii americane pe coasta Pacificului Rusiei Autor al "Însemnărilor decembristului" ( ) ZAGOSKIN Lavrenty Alekseevich (-), ofițer de marina rus, explorator al Alaska A absolvit Corpul Cadeților Navali, a servit la Sankt Petersburg, Astrahay Din - în serviciul Companiei Ruso-Americane (RAC) În - a

condus o expediție care a explorat întinderi interioare neexplorate până acum ale Alaska Rezultatele expediției au fost publicate în lucrarea A Pedestrian Inventory of a Part of the Russian Possessions in America, Produced in , and , republicata în sub titlul Travels and Explorations of Lieutenant Lavrenty Zagoskin in Russian America in - ÎMPRUMUTURILE ȘI CREDITELE SUA GUVERNULUI PROVIZIOR AL RUSIEI ȘI GUVERNULUI SOVIETIC Intrarea SUA în Primul Război Mondial (aprilie), pe lângă efectul moral, a oferit și un ajutor material serios aliaților Mulți americani au cerut asistență cu bani și muniții puterilor Antantei care erau în război cu Germania și în primul rând cu Rusia În - , guvernul SUA a oferit Rusiei împrumuturi în valoare de câteva sute de milioane de dolari și a fost de acord cu punerea în aplicare a obligațiilor pe termen scurt ale Trezoreriei de Stat a Rusiei (împrumut guvernamental rus) în valoare de St milioane de dolari prin National City Bank of New York și Guarantee Trust Company Atunci când a acordat împrumuturi Rusiei, Washington a prezentat condiția participării sale continue la război La ( ) aprilie , ambasadorul SUA în Rusia, David Francis, a primit o scrisoare de la secretarul de stat R Lansing cu privire la decizia Congresului SUA de a aloca miliarde de "Liberty Loan", miliarde de dolari, dintre care erau destinate pentru ţările Antantei, inclusiv Rusia În același timp, Lansing și-a exprimat îngrijorarea guvernului american cu privire la răspândirea zvonurilor despre posibilitatea ca Rusia să încheie o pace separată cu Germania Ambasadorul a fost instruit să aducă în atenția Guvernului provizoriu într-o manieră delicată că astfel de zvonuri fac o impresie proastă asupra publicului american și ar putea împiedica Rusia să primească partea sa din împrumutul american Primul împrumut în valoare de de milioane de dolari a fost acordat Guvernului provizoriu la mai , iar până în octombrie a aceluiași an, suma totală a împrumuturilor și creditelor alocate de Statele Unite Guvernului provizoriu se ridica la de milioane de dolari Până în octombrie , împrumutul către Guvernul provizoriu a fost plătit efectiv în numerar doar , milioane de dolari, din care a cheltuit , milioane de dolari Soldul de cca milioane de dolari, datorate tot Guvernului provizoriu sub formă de datorie, dar reprezentau suma obligațiilor de credit rusești pentru vânzarea de arme excedentare și pentru asistență din partea American Relief Administration (ARA) După octombrie , toate datoriile Rusiei față de țări străine au fost anulate de bolșevici Potrivit estimărilor ziarelor americane, valoarea totală a datoriei Rusiei față de America până la acel moment era de la de milioane la miliard de dolari (inclusiv milioane de dolari, direct către guvernul SUA) Refuzul Rusiei sovietice de a plăti datoriile guvernelor țariste și provizorii nu a cauzat daune semnificative Statelor Unite, deoarece datoria față de Statele Unite se ridica la doar % din toate datoriile externe ale Rusiei (principalii creditori ai Rusiei erau Marea Britanie) , Franța, Germania și Belgia) Ulterior, ambasadorul Guvernului provizoriu în SUA B A Bakhmetiev și-a amintit: "Noi (adică, guvernul provizoriu - Auth) am primit mai multe împrumuturi și sume destul de importante de bani de la guvernul Statelor Unite, care au fost creditate în conturile noastre În plus, aveam și mai multe contracte cu parteneri americani de bună credință pentru care urma să primim sume suplimentare de bani din Statele Unite Desigur, în condițiile care s-au ivit (după octombrie - Auth), guvernul Unit Statele nu ne mai puteau da bani pentru că nu reprezentam niciun guvern Mai mult, întrebarea a fost dacă să ne înghețăm conturile și dacă am putea retrage bani din conturile noastre emise ambasadei și altor departamente ruse, deoarece puterea noastră în Rusia a fost

răsturnată" Pe lângă datoria oficială a Guvernului provizoriu față de Statele Unite, existau datorii ale Guvernului provizoriu către bănci private americane, companii americane și cetățeni individuali Valoarea totală a creanțelor SUA împotriva guvernului Rusiei Sovietice, inclusiv toate datoriile restante ale Guvernului provizoriu, precum și valoarea proprietăților naționalizate de bolșevici și proprietatea americanilor, s-a ridicat la cca milioane de dolari, inclusiv obligațiuni ale Guvernului provizoriu și alte obligații de datorie către guvernul SUA - , milioane de dolari; Obligațiuni guvernamentale rusești deținute de cetățeni privați din SUA - de milioane de dolari; împrumuturi interne rusești (în special în anii de război) achiziționate de guvernul SUA - , milioane USD; valoarea bunurilor confiscate și a depozitelor bancare ale cetățenilor americani este de , milioane de dolari pretenții împotriva URSS, cu condiția ca o astfel de decontare să fie efectuată pe bază de reciprocitate Într-o notă de răspuns semnată de secretarul de stat al SUA Ch Hughes, se afirma categoric că, dacă autoritățile sovietice ar fi gata să-și recunoască datoriile față de Statele Unite, atunci acest lucru nu ar necesita nicio conferință sau negociere, ci doar bunăvoința Moscova Declarații similare au fost repetate de guvernul sovietic în decembrie și pe tot parcursul anului și și-au exprimat disponibilitatea de a recunoaște datorii nu numai față de guvern, ci și față de companii private și cetățeni americani, aceștia din urmă, totuși, prin plata dobânzilor sporite la împrumutul viitor acorduri cu guvernul SUA și companii private S-a exprimat disponibilitatea de a plăti dobânda pentru împrumutul acordat în valoare de până la % în loc de % obișnuit Primul astfel de aranjament a fost un acord de împrumut cu International General Electric; Datoria Rusiei față de această companie era de cca , milioane de dolari Conform acestui document, compania a oferit guvernului sovietic un împrumut pe termen lung în valoare de de milioane de dolari pentru achiziționarea de echipamente electrice, iar guvernul URSS a fost de acord să plătească o dobândă destul de mare pentru împrumut la acel moment în valoare de - pe an, ceea ce ar permite să plătească integral datoria rusă a acestei companii până la sfârșitul contractului (Conform calculelor Departamentului de Stat al SUA, până la martie , suma totală a datoriei Rusiei față de Statele Unite, inclusiv dobânzile acumulate în ultimii ani, era de , milioane de dolari Printre purtătorii a de creanțe de datorie către guvernul sovietic erau următoarele companii: "National City Bank", Singer Manufacturing Company, New York Life Insurance, Equitable Life Insurance Society, Guarantee Trust, Vacuum Oii etc) în noiembrie în legătură cu stabilirea relațiilor diplomatice între URSS și SUA M M Litvinov a spus că problema nu este mărimea datoriei Rusiei față de Statele Unite, ci că "dacă ne recunoaștem datoriile față de America, alte guverne ne vor cere să ne rambursăm datoriile" Aspectele financiare ale negocierilor care au precedat stabilirea relațiilor diplomatice dintre URSS și SUA nu au fost niciodată convenite definitiv în Printre argumentele lui Litvinov împotriva condițiilor prezentate de guvernul SUA pentru recunoașterea URSS au fost următoarele: a a supraestimat în mod clar valoarea totală a datoriilor Rusiei, o încercare de a include în suma datoriilor costul armelor vândute de Statele Unite către Amiral A V Kolchak, faptul că ambasadorul B A Bakhmetiev o parte semnificativă din banii emiși Guvernului provizoriu pentru armarea și aprovizionarea armatei lui Kolchak etc Suma maximă a datoriei de rambursat (potrivit pentru Statele Unite) a ajuns la de milioane de dolari, minimul pe care Litvinov era gata să-l accepte a fost de de milioane de dolari "Acordul

domnilor" la care sa ajuns în negocierile dintre F Roosevelt și M Litvinov, valoarea datoriei URSS față de Statele Unite a fost determinată în valoare de nu mai puțin de de milioane, dar nu mai mult de de milioane de dolari milioane de dolari și a fost supusă rambursării sub formă de plată a dobânzii sporite la viitoarele împrumuturi sau credite americane către Uniunea Sovietică F Roosevelt și M Litvinov au parafat acest document, dar nu a fost publicat și a rămas secret până în Negocierile privind plata de către guvernul sovietic a datoriilor guvernelor țariste și provizorii față de Statele Unite au încetat la începutul anului Problema datoriilor a fost legată de problema stingerii plății datoriilor sovietice în cadrul Lend-Lease și a datoriei totale a URSS și a succesorului său Rusia față de Statele Unite ale Americii În , guvernul sovietic a ridicat de două ori problema împrumuturilor americane necesare URSS pentru a restabili economia națională distrusă de război (în valoare de miliarde, respectiv miliard de dolari), dar în condițiile începutului complicațiilor în Relațiile sovieto-americane, guvernul SUA nu a considerat oportun să satisfacă aceste apeluri Negocierile privind stingerea datoriilor URSS în cadrul Lend-Lease au început în , dar după nesfârșite întreruperi și întârzieri, s-au încheiat în zadar în Au fost reluate în , dar s-au încheiat din nou în zadar În septembrie , negocierile privind datorii au fost reluate în cadrul negocierilor privind un acord comercial între cele două țări, iar la octombrie a fost încheiat un Acord între Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Guvernul Statelor Unite ale Americii America privind soluționarea împrumuturilor, asistenței reciproce și a creanțelor, conform cărora URSS s-a angajat să plătească o sumă cuprinsă între milioane USD și milioane USD (SUA au cerut plata unei sume de milioane USD) pe o perioadă de de ani (adică până în)) ca plată pentru bunuri și materiale , livrate în baza Lend-Lease, neutilizate în anii de război și nereturnate în Statele Unite în conformitate cu Lend-Lease Act În , URSS a făcut două plăți în valoare totală de de milioane de dolari Evoluțiile ulterioare - adoptarea de către Congresul SUA a Legii comerciale din și amendamentul Jackson-Vanik la acordul comercial sovieto-american din - au condus la faptul că acordul din octombrie , a rămas pe hârtie și ambele părți nu s-au întors oficial la ea până în anii Datoria URSS, moștenită de Federația Rusă după prăbușirea statului sovietic, se ridica la de milioane de dolari la începutul anilor În octombrie , guvernul rus a recomandat creditorilor străini privați să creeze un "grup de creditori comerciali" pentru negociază creanțele pentru datorii față de fosta URSS În - , Statele Unite au oferit Rusiei asistență umanitară și tehnică pentru un total de cca , miliarde de dolari, dar ajutorul direct american către Rusia prin intermediul statului a fost relativ mic: atins un vârf în , apoi a început să scadă Pe lângă ajutorul nerambursabil, Rusia a primit cca , miliarde USD în împrumuturi comerciale și de investiții și , miliarde USD în împrumuturi agricole O parte semnificativă a acestor fonduri a fost primită nu direct de Rusia, ci de diverse organizații americane care au acționat ca consilieri și dezvoltatori ai reformelor pieței rusești Actul de securitate reciprocă din este un statut american Potrivit acestei legi, Agentul a fost creat Agenția de Securitate Mutuală (înlocuind fosta Administrație de Cooperare Economică) și prevede o sumă de până la de milioane de dolari pentru a ajuta "persoanele care trăiesc sau părăsesc Rusia sau alte țări controlate de comuniști" Legea a fost privită de guvernul sovietic ca o încercare a Statelor Unite de a se amesteca în afacerile interne ale URSS și de a provoca activități

anticomuniste în țările aliate cu aceasta Adoptarea legii, se spunea în nota sovietică corespunzătoare, a încălcat acordurile încheiate în în corespondența oficială între președintele F D Roosevelt și M M Litvinov Guvernul SUA a considerat acuzațiile sovietice ca fiind nefondate INTERNATIONAL SECURITY Act din (Internai Security Act din), vezi McCarran Act/McCarran-Wood Act Johnson Act (Johnson Act, Johnson Debt Default Act din), o lege adoptată de Congresul SUA în aprilie , care interzice acordarea de împrumuturi americane guvernelor străine care nu și-au plătit datoriile anterioare către guvernul SUA Proiectul de lege a fost prezentat Senatului SUA de senatorul Hiram Johnson Până la sfârșitul anului , datoriile statelor străine față de Statele Unite, care se acumulaseră de-a lungul anilor de la Primul Război Mondial, inclusiv plata dobânzilor pentru acestea, depășeau miliarde de dolari aproape toți aliații americani ai Primului Război Mondial au căzut sub ea, a fost îndreptat în primul rând împotriva Uniunii Sovietice, cu care în acel moment erau în curs de negocieri cu privire la problema plății datoriilor Guvernului provizoriu și compensarea prejudiciului suferit de băncile private și de cetățenii americani ca urmare a naționalizării proprietăților și investițiilor lor de către guvernul sovietic Agențiile guvernamentale americane sub Z D nu au fost acoperite oficial, însă, Banca de Export-Import din SUA s-a grăbit să adopte o rezoluție corespunzătoare, al cărei text a fost citit legiuitorilor americani în ziua în care au adoptat Z D Rezoluția, parțial, spunea: "Nu vor fi efectuate operațiuni de credit cu guvernul sovietic până și în cazul în care acest guvern nu prezintă un text acceptabil al unui acord care să prevadă plata datoriei Rusiei" Încălcatorul legii a fost amenințat cu închisoare de până la ani sau cu amendă de până la mii de dolari Z D a fost desființat oficial în iunie , dar de fapt a încetat să fie respectat de la începutul celui de-al Doilea Război Mondial Actul de control comunist din este un statut american Cunoscut și sub numele de Legea Brownell-Butler Adoptată de Congresul SUA la august A înăsprit formularea și cerințele legilor McCarran / McCarran-Wood din și McCarran-Walter din A stabilit o serie de restricții suplimentare privind activitățile Partidului Comunist din SUA, făcându-l practic ilegal Sindicatele controlate de comuniști au lipsit de drepturile garantate de Legea națională privind relațiile de muncă din , în special dreptul de a încheia contracte colective de muncă LEND-Lease Act, un act legislativ american Adoptată de Congresul SUA la martie A oferit cuvântul președintelui SUA □ puterea de a vinde, transfera proprietatea, schimba, închiria, împrumuta sau furniza în alt mod arme, muniție, materii prime strategice, alte resurse materiale și informații militare și mai târziu - și alimente și bunuri industriale de consum către guvernul oricărei țări, dacă apărarea sa împotriva agresiunii era considerată vitală pentru apărarea Statelor Unite Președintelui Statelor Unite a primit dreptul de a stabili condițiile în care urmau să fie efectuate aceste operațiuni În aceste scopuri, la cererea administrației Roosevelt din martie , Congresul SUA și-a alocat miliarde de dolari, Marea Britanie a fost prima țară acoperită de lege La sfârșitul lunii octombrie , toate beneficiile acordate Marii Britanii au fost extinse și la Uniunea Sovietică Acordurile dintre Statele Unite și țările care fac obiectul legii prevedeau ca, la stabilirea finală a sumei plăților pentru bunuri, interesele lor reciproce să fie luate în considerare, astfel încât termenii și condițiile de plată să nu afecteze negativ comerțul dintre aceste țări și Statele Unite, dar, dimpotrivă, ar contribui la dezvoltarea relațiilor economice dintre ele În conformitate cu

condițiile de asistență prin împrumut-închiriere, bunurile și materialele folosite în timpul războiului, precum și cele distruse, pierdute sau nepotrivite pentru utilizare ulterioară, nu au fost supuse plății Funcționarea legii a fost prelungită de Congres pentru prima dată în cu alocarea aproape a întregii sume solicitate de guvern în aceste scopuri, iar apoi a fost prelungită din nou în primăvara anului Implementarea programului de împrumut-închiriere către Uniunea Sovietică, spre deosebire de acordarea de asistență de împrumut-închiriere a zeci de alte țări ale lumii, a fost controlată de departamentele guvernamentale americane special formate și efectuată în conformitate cu o procedură special agreată Potrivit memoriilor lui G K Jukov, URSS a primit sub Lend-Lease în timpul războiului mașini, echipamente și materiale importante pentru economia națională a țării Deci, au fost primite peste de mii de mașini din SUA și Anglia, au fost primite locomotive cu abur, combustibil, echipamente de comunicații Din aceste țări, , mii de aeronave au fost primite, de asemenea, sub împrumut-leasing (inclusiv , mii din SUA), , mii tancuri (inclusiv peste mii din SUA), , mii tunuri (, mii din SUA), , mii mitraliere (toate din SUA) Cheltuielile SUA pentru împrumut-închiriere din martie până la august s-au ridicat la de miliarde de dolari Livrările militare către URSS s-au ridicat la de milioane de dolari în termeni monetari În ciuda faptului că aceste provizii au asigurat doar o mică parte din resursele țării nevoile reale, care au fost satisfăcute în primul rând de industria autohtonă, importanța lor pentru apărarea Uniunii Sovietice a fost incontestabilă nu numai din punct de vedere material, ci și psihologic Sub forma așa-zisului Statele Unite au primit împrumut-închiriere inversă de la țările coaliției anti-Hitler, inclusiv iar din URSS, bunuri si servicii pentru , miliarde de dolari Cuantumul total al datoriei URSS sub Lend-Lease a fost determinat in anul , luand in calcul dobanzi, la milioane de dolari Conform acordului la care sa ajuns atunci, s-a numit anul data de scadență finală (vezi (vezi și: Împrumuturi și credite din SUA către guvernul provizoriu al Rusiei și guvernul sovietic Împrumut-închiriere) ACTUL DE ÎNREGISTRARE STRĂINĂ, vezi Actul Smith din LEGEA DIN PRIVIND COMERȚUL (Trade Act din), un act legislativ american A acordat puteri largi Președintelui Statelor Unite în domeniul acordurilor comerciale cu țări străine, inclusiv reducerea tarifelor vamale, ajustarea politicii comerciale și economice și adoptarea de sancțiuni împotriva țărilor străine care restricționează exportul de produse fabricate în SUA În decembrie , Congresul SUA a adoptat un amendament la secolul al III-lea, introdus de senatorul Henry M Jackson (Henry M Jackson) și membru al Camerei Reprezentanților Charles Vanik (Charles Vanik) (așa-numitul amendament Jackson-Vanik)) Amendamentul lega acordarea de împrumuturi și statutul de națiune cea mai favorizată de orice "țară comunistă", și în special de viitorul acordurilor comerciale și economice dintre Statele Unite și URSS, cu cerința ca aceste țări să respecte drepturile și libertățile civile, inclusiv călătorii gratuite în străinătate pentru cei care doresc să emigreze Motivul adoptării amendamentului a fost, în special, practica de restricție a ieșirii persoanelor de naționalitate evreiască din URSS Condițiile cuprinse în amendament au fost caracterizate de guvernul URSS drept amestec în afacerile interne ale țării și respinse, drept urmare URSS a fost refuzată tratamentul națiunii celei mai favorizate După și în condițiile de liberă ieșire și emigrare a cetățenilor URSS (ac - Federația Rusă), amendamentul și-a pierdut semnificația, dar nu a fost abrogat oficial A rămas în vigoare până în anul , deși efectul său în contextul o t poate fi limitat sau chiar

anulat în fiecare caz concret printr-o decizie specială a președintelui Statelor Unite National Security Acts din și (National Security Acts of and), acte legislative americane din primii ani postbelici, al căror scop a fost reorganizarea departamentelor militare americane în contextul confruntării dintre URSS și URSS SUA care au început până atunci Conform unei legi adoptate de Congresul SUA la iulie , cele ministere autonome existente anterior ale forțelor armate (Armata, Forțele Aeriene și Marinei) au fost fuzionate în Unitatea Militară Națională sub comanda unificată a ministrului civil al Apărării și Consiliul de Securitate Națională (NSC) a fost format (Consiliul Național de Securitate, NSC) ca cel mai înalt organism consultativ în probleme de securitate națională A fost creată și Agenția Centrală de Informații (CIA) Conform legii din , Departamentul Național de Război a fost desființat, iar Consiliul de Securitate Națională a fost transferat în jurisdicția Biroului Executiv sub președintele Statelor Unite ZAMOSHKIN Yuri Alexandrovici (-), om de știință-american rus, sociolog Doctor în filozofie ( ), profesor ( ) Specialist în domeniul gândirii politice și problemelor socio-ideologice ale Statelor Unite Născut la Moscova A absolvit MGIMO ( ), iar apoi studii postuniversitare la același institut A fost angajat în predare: a predat la MGIMO, Școala Diplomatică a Ministerului Afacerilor Externe al URSS, Institutul de Științe Sociale din subordinea Comitetului Central al PCUS La Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS - din Autor al următoarelor cărți: American Public Opinion and Politics ( ) (editor executiv și coautor); "Contemporary Political Consciousness in the USA" ( ) (Redactor responsabil și coautor); Personalitatea în America modernă Experiență în analiza valorii și a orientării politice" ( ); "Provocările civilizației și experiența SUA Istorie, psihologie, politică" ( ) etc ZANEGIN Boris Nikolaevici (-), savant și orientalist ruso-american, specialist în strategia politicii externe a SUA, relațiile americano-chineze și problemele generale ale relațiilor internaționale și geopoliticii Doctor în științe istorice ( ) Născut în Serpukhov, regiunea Moscova A absolvit facultatea militară a Institutului de Studii Orientale din Moscova ( ) și MGIMO ( ) Fellow al Institutului pentru SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) în - Membru al societății "Oamenii de știință ruși de orientare socialistă" ZASURSKY Iasen Nikolaevici (n), savant internațional, critic literar, jurnalist Doctor în filologie ( ), profesor ( ) Specialist în literatura americană și mass-media Născut la Moscova Absolvent al Facultății de Filologie a Universității de Stat din Moscova ( ) Din - la Facultatea de Jurnalism a Universității de Stat din Moscova; din - decanul permanent al facultăţii Din - Președinte al Comisiei pentru Televiziune și Radiodifuziune Autor de cărți: The Works of Walt Whitman ( ); "Theodore Dreiser" (,); Literatura americană a secolului XX (,); "Jurnalismul în structura politică a societății" ( ) etc PROGRAMUL STAR WARS, vezi Strategic Defense Initiative (SDI) Zworykin, Vladimir Kozma (-), inginer-fizician, inventator al televiziunii Născut la Murom, lângă Vladimir, în familia unui negustor bogat În a absolvit Institutul de Tehnologie din Sankt Petersburg În timpul Primului Război Mondial, a servit în armata rusă în trupele de semnalizare A emigrat în A absolvit College de France din Paris A ajuns în SUA în S-a angajat la Westinghouse Electric Corp din Pittsburgh ( ) A absolvit Universitatea din Pittsburgh cu un doctorat ( ) Din a condus laboratorul Radio Corporation of America (RCA) din Camden și Princeton A proiectat primul iconoscop (camera de televiziune) în și primul kinescop (receptor de

televiziune) în Aceste invenții au fost brevetate în În a convins conducerea RCA să vândă Uniunii Sovietice un sistem electronic de televiziune livrat la Moscova și lucrând acolo până la începutul războiului În același an a îmbunătățit microscopul electronic În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a proiectat dispozitive de vedere pe timp de noapte, iar după război a dedicat mult timp și efort dezvoltării și îmbunătățirii echipamentelor de diagnostic medical În - vicepreședinte al RCA; din - vicepresedinte onorific si consultant tehnic al RCA Director al Centrului de Electronică Medicală (-) Membru al Academiei Naționale de Științe din SUA ( ) și al altor academii Distins cu Medalia Națională pentru Realizări Științifice ( ) În SUA, a fost înființat un premiu numit după el (Zworykin Prize Award), care este acordat pentru o contribuție tehnică remarcabilă la dezvoltarea televiziunii electronice Autor de cărți: Televiziune ( ); Televisión in Science and Industry ( ) si altii A murit in SUA ZIMENKOV Rudolf Ivanovici (n), om de știință-american rus, doctor în economie ( ), profesor ( ), academician al Academiei de Științe Economice și Antreprenoriat din Rusia ( ) Specialist în relațiile comerciale și economice ale SUA cu țările în curs de dezvoltare și Rusia Născut în Klin, regiunea Moscova A absolvit MGIMO ( ), precum și studii postuniversitare la London School of Economics and Political Science ( ) Lucrează la Institutul de Studii din SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe (din) Profesor la MGIMO (din) Autor de cărți: "Neocolonialismul american și transferul de tehnologie" ( ); "Neocolonialismul american în stadiul actual aspect economic" ( ); Parteneriat inegal: relațiile economice ale SUA cu țările în curs de dezvoltare ( ); Cuceritorii secolului al XX-lea Expansiunea corporațiilor transnaționale în țările în curs de dezvoltare" ( ); Zonele economice libere: experiența SUA și realitățile rusești ( ); "Economia SUA : stare, perspective și experiență pozitivă pentru Rusia" ( ) (coautor); "Statele Unite la începutul secolului" ( ) (coautor) Singer Manufacturing Company, compania americană de mașini de cusut Singer, cunoscută și sub numele de Singer Sewing Machine Company Fondată în Prima mașină de cusut fabricată de compania Singer a fost vândută în Rusia în , după care a început o campanie largă de publicitate și vânzare în țară În , compania de producție pe acțiuni Singer a fost fondată în Rusia, în urma căreia produsele companiei au câștigat o mare popularitate În , prima fabrică a companiei a fost construită în Rusia, urmată de construcția altor fabrici, depozite și sute de magazine care vând mașini de cusut, ceea ce a creat condițiile pentru un monopol practic al produselor companiei pe piața rusă Până în , compania a cumpărat de la comerciantul din Moscova I E Smirnov pentru , milioane de ruble o imensă moșie forestieră, pe teritoriul căreia s-a organizat recoltarea lemnului pentru treimi de lemn ale mașinilor de cusut Odată cu izbucnirea Primului Război Mondial, compania s-a alăturat executării comenzilor militare, dotând, în special, atelierele de cusut uniforme militare cu mașinile sale Fabrica din Podolsk a companiei a început producția de muniție, inclusiv obuze de artilerie, pe mașini-unelte special livrate din SUA Fabricile Singer din Podolsk, lângă Moscova, și din Petrograd au fost naționalizate de guvernul sovietic în , iar fabrica din Vladivostok în Până în octombrie , suma totală a creanțelor companiei față de guvernul URSS se ridica la , un milion de dolari ZILOTI Alexander Ilici (-), dirijor, pianist Elevul lui F Liszt și profesorul lui S Rahmaninov Promotor activ al muzicii simfonice Profesor la Conservatorul din Moscova (-) A fost numit director al fostelor Teatre Imperiale ( ), dar în curând a fost

îndepărtat de A Lunacharsky A emigrat în SUA în A predat muzică la New York, la renumita Juilliard School of Music ( ), a adus o contribuție majoră la cultura muzicală a Statelor Unite, educând mulți dintre cei mai importanți interpreți ai țării Autor al cărților: "Amintirile mele de Liszt" ( ) și "Memorii în scrisori" ( ) A murit în SUA ZOLOTUKHIN Vladimir Petrovici (n), om de știință-american rus, doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) Specialist pe sistemul politic american, mișcarea agriculturii și politica agricolă a SUA Născut la Leningrad A absolvit Universitatea de Stat din Moscova ( ) și studii postuniversitare la Institutul de Istorie al Academiei de Științe a URSS ( ) Din a lucrat la institutele de cercetare ale Academiei de Științe a URSS Din - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Autor al cărților: "Farmers and Washington" ( ), precum și coautor: "The State System of the USA" ( ); "Istoria SUA", volume ( ); Instituțiile politice din SUA: istorie și modernitate ( ); "Statele Unite ale Americii moderne" ( ) ZONNTAG George S (Sonntag George, George, Yegor Vasilievich) (Sonntag, George S) (-), conducător militar Născut în Philadelphia în familia unui veteran al războiului de revoluție americană A venit în Rusia în circumstanțe necunoscute În a intrat în flota Mării Negre cu gradul de locotenent, apoi a fost transferat pentru a servi în armata rusă În timpul Războiului Patriotic din , cu grad de maior, a comandat un regiment de pușcași marini și, ca parte a armatei ruse, a intrat în Paris în A primit numeroase premii militare, inclusiv Ordin Sf Vladimir Următorii câțiva ani din viața lui au fost plini de aventuri legate de încercarea lui nereușită de a se întoarce în SUA În acești ani, s-a întâmplat să fie chiar căpitanul unei bărci cu pânze pirat După lungi rătăciri în Europa cu ajutorul diplomatului și savantului rus G I Langsdorf, a reușit să se întoarcă în Rusia, unde din a slujit din nou pe navele Flotei Ruse de la Marea Neagră Sub patronajul M S Vorontsov a fost numit căpitan peste portul de carantină Odessa ( ) (sursele americane susțin în mod eronat că ar fi primit gradul de amiral al Flotei Ruse de la Marea Neagră și a fost numit guvernator al Odessei) S-a căsătorit cu nepoata lui V A Jukovski - scriitoare pentru copii Anna Petrovna Yushkova și s-a stabilit să locuiască într-o moșie rurală de lângă Odesa A adunat o bibliotecă unică "America", care avea o selecție impresionantă de cărți ale autorilor americani și cărți de referință americane, hărți, gravuri și periodice proaspete (pe acestea din urmă le-a primit din Philadelphia în schimbul periodicelor din Odesa) Serile literare se țineau adesea în casa cuplului Z însuși a participat activ la modernizarea portului Odesa, la îmbunătățirea orașului, la construirea de spitale și la organizarea aprovizionării armatei ruse în timpul războiului ruso-turc din - , activități caritabile A murit la Odesa ZORIN Valentin Sergheevici (n), om de știință-american rus, doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) Laureat al Premiului de Stat al URSS, al Premiului de Stat al RSFSR Academician al Academiei Internaționale de Informatizare ( ) Născut la Moscova Absolvent al MGIMO ( ) Din august , lucrează în sistemul de televiziune și radio ca observator, ulterior - redactor-șef adjunct la Latest News, observator politic Timp de ani, a găzduit emisiunea politică TV th Studio În anii și , a fost implicat în activități științifice și didactice la Institutul de Stat de Relații Internaționale din Moscova al Ministerului Afacerilor Externe al URSS Din colaborează cu Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS A participat la reflectarea reuniunilor la summit dintre liderii URSS (Rusia) și SUA în - Autor de cărți: "Monopoluri și politica SUA" ( ); Dollars and

Washington Politics ( ); "Domni fără măști" ( ); Regii neîncoronați ai Americii ( ); "Domnul miliarde" ( ); "America controversată" ( ) Mai multe cărți au fost traduse în limbi străine Autor al unui număr de documentare de lungă durată dedicate Statelor Unite, printre care: "The Secret of the Death of John F Kennedy"; "În mijlocul Americii"; "Doi New York-uri"; "Fum peste Chicago" ZORIN Valerian Alexandrovici (-), diplomat sovietic Ambasador extraordinar și plenipotențiar Candidat la științe istorice, profesor În activitatea diplomatică din În - , - - ministru adjunct al afacerilor externe al URSS, în - - Reprezentant permanent al URSS la Consiliul de Securitate al ONU În - a fost reprezentantul permanent al URSS la ONU A ocupat acest post în timpul crizei Caraibe (Cubane) ( ), în ajunul căreia au avut loc ciocniri violente între reprezentanții diplomatici ai URSS și SUA În special, schimbul de declarații la o reuniune a Consiliului de Securitate al ONU între și Reprezentantul SUA la ONU E Stevenson a primit o largă acoperire în presa mondială Neavând informații sau instrucțiuni de la Moscova cu privire la o "refuzare corectă" la acuzațiile americane la adresa URSS privind desfășurarea secretă de rachete sovietice pe teritoriul Republicii Cuba, a promis americanilor să dea un răspuns "la timp", la care i s-a spus că partea americană este gata să aștepte până când iadul îngheață (până când iadul îngheață) Dezvoltarea ulterioară a evenimentelor a condus gâtul la criza din Caraibe, a eliminat problema necesității de a primi un răspuns din partea sovietică prin canale diplomatice oficiale Din - Ambasador general al Ministerului Afacerilor Externe al URSS Autor al cărții Fundamentele serviciului extern ( ) ZUBOK Lev Izrailevici (-), om de știință rus, istoric americanist Doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) Specialist în domeniul istoriei moderne și recente a Statelor Unite În a emigrat în SUA, unde a rămas până în ; a luat parte activ la socialistul muncitoresc american, iar mai târziu - mișcarea comunistă, a fost ales membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din America În s-a întors în URSS, unde a intrat în PCUS (b) ( ) Timp de mulți ani a predat cursuri de istorie modernă, istoria Statelor Unite și mișcarea internațională comunistă și muncitorească în instituții de învățământ superior de conducere din Moscova, inclusiv la Școala Superioară de Partid din cadrul Comitetului Central al Partidului Comunist Bolșevic din întreaga Uniune (-), Facultatea de Istorie a Universității de Stat din Moscova (-), MGIMO (-) În - și din a fost membru al Institutului de Istorie al Academiei de Științe a URSS Autor al cursului "Istoria recentă" (, ,), cărți: "Politica imperialistă a SUA în Caraibe - " ( ); Eseuri despre istoria mișcării muncitorești din SUA, - ( ); "Politica expansionistă a Statelor Unite la începutul secolului al XX-lea" ( ); "Istoria recentă a SUA" (coautor) ( ), etc ZYABLYUK Nikolay Gordeevich (n), om de știință-american rus Doctor în științe politice ( ), specialist în sistemul politic american și lobby-ul american Născut în satul Romankivtsi, regiunea Cernăuți, RSS Ucraineană A absolvit Universitatea de Stat din Leningrad ( ) În - - angajat literar al ziarului "Tyumenskaya Pravda" (Tyumen); în - a fost student postuniversitar la Universitatea de Stat din Moscova Din este membru al Institutului pentru SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Autor de cărți: SUA: Lobbying and Politics ( ); Guvernul SUA și întreprinderile mici ( ); Instituțiile politice din SUA ( ) (coautor); "Practica de lobby" ( ); Finanțarea campaniei federale din SUA ( ); "Statele Unite la începutul secolului" ( ) (coautor) - IVANOV Robert Fedorovich (n), om de știință rus, istoric-americanist, doctor în științe istorice ( ), profesor ( ), membru titular al Academiei Ruse de

Științe ale Naturii ( ) Lucrător onorat al științei al Federației Ruse Laureat al Premiului de Stat al URSS ( ) Specialist în istoria Statelor Unite și a poporului afro-american Născut la Moscova Membru al Marelui Război Patriotic Absolvent al MGIMO ( ) Autor de cărți: American History and the Negro Question ( ); Copii vitregi negri ai Americii ( ); "Dwight Eisenhower" ( ); lucrarea în două volume Black Americans in US History (editor responsabil și coautor) ( ); Diplomația lui Abraham Lincoln ( ); "Forțele sociale și politice ale URSS și SUA în anii de război: - " (coautor) ( ); "Dwight Eisenhower Om, politician, comandant" ( ); Stalin și aliații - " ( ) și alții IVANYAN Eduard Alexandrovich (n), om de știință rus, istoric-americanist, doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) om de știință onorat al Federației Ruse ( ) Academician al Academiei Internaționale de Informatizare ( ) Din , este redactor-șef al revistei SUA-Canada: Economics, Politics, Culture Specialist în istoria Americii, relațiile sovietice (ruso-americane)-americane și președinția SUA Născut în Tbilisi, Georgia Absolvent al MGIMO ( ) Din până în a lucrat la Ministerul Culturii al URSS ca șef al departamentului pentru Europa de Vest și America și a participat activ la stabilirea și dezvoltarea schimburilor culturale între URSS și SUA Din până în - angajat al Biroului de Informații Publice al Secretariatului ONU din New York și Geneva Din - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Președinte al filialei din Moscova a organizației internaționale People to People (-) Autor de cărți: The White House: Presidents and Politics (,); "Viața sub amenințarea armei" (în bulgară,); Casa Albă și presa: De la George Washington la George W Bush ( ); "Ronald Reagan: o cronică a vieții și a timpului" ( ); carte de referință enciclopedică "Modern Statele Unite ale Americii" ( ) (editor-managing și co-autor); "Kremlinul împotriva Casei Albe / Casa Albă împotriva Kremlinului" ( ); Dicționar lingo-cultural englez-rus "Americana" ( ) (coautor); Madeleine Albright Portret politic" ( ); "SUA la începutul secolului" ( ) (coautor), etc ICES Harold LeClair (Ickes, Harold LeClair) (-), politician american Ministrul de Interne în administrațiile prezidențiale F D Roosevelt și G Truman (-), director al Administrației Lucrărilor Publice (-) Un susținător activ al dezvoltării relațiilor americano-sovietice în anii celui de-al Doilea Război Mondial, care credea că URSS este singura forță din Europa capabilă să reziste Germaniei naziste Criticând aspru inițiatorii campaniilor antisovietice și anti-britanice din presa americană din anii războiului, el a declarat: "Chiar trebuie să-ți urăști patria și să nu-i respecți instituțiile pentru a stârni în mod conștient ura față de cei doi mari puteri, al căror ajutor avem nevoie dacă vrem să-l învingem pe Hitler" ( ) "X" (X), semnătura autorului anonim Descrierea celebră mondială a lui George F Kennan sub articolul "The Sources of Soviet Conduct" (The Sources of Soviet Conduct), publicat în revista Foreign Affairs (iulie), care conținea o expunere a teoriei "ilimitării" a amenințării sovietice "EMPIRE OF EVIL" (imperiul malefic), caracteristica URSS, rostită de președintele SUA R Reagan într-un discurs rostit de acesta înaintea unei întâlniri a evangheliștilor la Orlando (Florida) din martie Reagan a recunoscut ulterior că aceasta Fraza, a cărei autor îi aparținea scriitorului său de discursuri Tony Dolan, era "un fel de declarație ignorantă și arhi-conservatoare care nu putea decât să-i împingă pe sovietici în manifestări și mai extreme de paranoia și îndoiala de sine" În , Reagan, invocând "evoluții remarcabile în timpul mandatului lui Mihail Gorbaciov", a declarat: "Cu toată sinceritatea, astăzi nu mai pot numi

Uniunea Sovietică un imperiu rău" INDUSTRIAL WORKERS OF THE WORLD (IWW) (Industrial Workers of the World), o organizație sindicalistă americană A fost fondată în ca un contrabalans la Federația Americană a Muncii, care se baza pe principiile cooperării de clasă care erau inacceptabile pentru socialiștii de stânga W Haywood, Y Debs, D de Leon au luat parte la crearea IRM Avea propria sa orgă tipărită "Lucrătorul Rebel" (Lucrătorul Rebel) Ea a salutat Revoluția din octombrie din Rusia Abținându-se de la activitatea politică deschisă, ea a desfășurat o activitate de propagandă activă în interesele și la recomandările Internaționalei Comuniste (Comintern), ai cărei agenți fățiș sau ascunși erau lideri individuali ai IWW După crearea Partidului Comunist din America ( ), acesta a început să-și piardă din importanță și a dispărut treptat de pe scena politică Mulți membri ai IWW, la inițiativa lui W Heywood și a altor lideri, au luat parte la crearea Coloniei Industriale Autonome "Kuzbass" Cu toată natura sa "revoluționară", a fost criticată de ideologii sovietici pentru greșelile anarho-sindicaliste Ralph McAllister Ingersoll (-?), jurnalist, editor și editor american A fost primul redactor-șef al revistei The New Yorker (-), iar mai târziu vicepreședinte și director general al Time, Inc (-), care a publicat reviste Time (Time), "Life" (Life), "Fortune" (Fortune), etc În a fondat tabloidul liberal PM (ziarul de seară), devenind redactor-șef al acestuia în ; apoi a creat o companie de editură care producea de ziare zilnice și peste de ziare săptămânale în nord-estul Statelor Unite Odată cu izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial, a vizitat toate teatrele de operațiuni În a venit la Moscova, unde l-a intervievat pe I V Stalin În s-a alăturat voluntar în armata SUA ca soldat obișnuit; a participat la bătăliile și debarcarea trupelor aliate în Normandia Până în a ajuns la gradul de locotenent colonel Premiat cu multe premii militare A scris o serie de cărți despre al Doilea Război Mondial, în * inclusiv cartea "Top Secret" (Tor Secret), publicată și promovată pe scară largă în URSS ( ) INNOKENTY Aleutsky (Ivan Evseevici Veniaminov, Popov) (-), etnograf, geograf, lingvist rus, misionar ortodox Mitropolitul Moscovei și al Kolomnei, "Apostolul Alaska" Născut în satul Anginskoye, lângă Irkutsk, în familia unui sacristan A absolvit seminarul și a devenit preot În s-a oferit voluntar să fie preot paroh pe pr Unalaska și familia sa au ajuns în Alaska pentru a predica Sfânta Evanghelie popoarelor din America de Nord În școala pe care a construit-o, unde preda soția sa, au studiat cca de copii de ambele sexe; băieții, pe lângă stăpânirea alfabetizării și aritmeticii, precum și a educației religioase, au dobândit un meșteșug Cei mai capabili dintre ei au mers la Novoarkhangelsk pentru a studia navigația După moartea soției sale, a luat jurăminte monahale și, sub numele de Inocențiu, a devenit, din porunca împăratului Nicolae I, episcop de Kamchatka, Kurili și Aleuți și a rămas așa timp de de ani (-) Unul dintre cei mai importanți predicatori ai Ortodoxiei din America de Nord, autorul a numeroase lucrări misionare și educaționale Răspândiți creștinismul în Insulele Aleutine I-a convertit pe aleuți la creștinism, i-a învățat diverse meșteșuguri, a construit o biserică cu ajutorul lor În a ajuns la Novoarkhangelsk, unde a pus bazele unei noi eparhii rusești, o parte din care a devenit posesiunile rusești de atunci în America de Nord El a răspândit creștinismul printre urechi; a predat cursuri în limba aleutiană, a creat un dicționar, gramatică și primer în limba aleutiană, care se baza pe alfabetul rus; a tradus Sfânta Scriptură în Aleut și a scris o scurtă istorie a Bisericii Ortodoxe în limba respectivă Fructele lucrării sale misionare în Insulele Aleutine au

fost foarte apreciate mai mult de un secol mai târziu de Patriarhul Alexei al II-lea, care, după ce a vizitat Alaska în , a spus: "Am simțit o diferență uriașă între Alaska și Orientul nostru Îndepărtat și Siberia, deoarece acestea locurile s-au găsit în condiții diferite Dacă acolo, în Alaska, Ortodoxia s-a dezvoltat și s-a întărit liber în secolul al XX-lea, dacă acolo le-a dat oamenilor puterea și curajul să depășească asprimea climei și să se sprijine reciproc, atunci în Siberia și Orientul Îndepărtat tornada ateismului a măturat totul în Alaska am văzut o Ortodoxie vie" La întoarcerea lui I A la Moscova, a fost ales ( ) primul ierarh al Moscovei - Mitropolitul Moscovei și Kolomnei Nu știa atunci că Alaska, căreia și-a dedicat viața, a fost vândută în Statele Unite În a fost distins cu Ordinul Sf Alexandru Nevski La inițiativa I A în a fost înființată eparhia Aleutinelor și Alaska cu un scaun în San Francisco La Moscova (în Cherkizovo), un conac din lemn construit după planul lui I A imediat după întoarcerea sa din America Rusă, unde și-a petrecut ultimii ani Îngropat în Lavra Treimii-Sergiu În octombrie , Biserica Ortodoxă Rusă din afara Rusiei (ROC) a clasat I A către sfinți A scris o lucrare în trei volume despre Insulele Aleutine ("Note despre insulele departamentului Una-lashka",) și o serie de articole care au fost traduse în franceză și germană INOZEMTSEV Nikolai Nikolaevici (-), om de știință-economist sovietic și istoric internațional, membru titular al Academiei de Științe a URSS ( ) Laureat al Premiului de Stat al URSS ( ) Specialist în domeniul relațiilor internaționale și al economiei mondiale, și în special în problemele relațiilor politice și comerciale și economice sovieto-americane Absolvent al MGIMO ( ) Redactor-șef adjunct al ziarului Pravda pentru probleme internaționale (-) Director al Institutului de Economie Mondială și Internațională Relațiile Academiei de Științe a URSS (-) Autor și redactor-șef al cărților: "Imperialismul american și problema germană (-)" ( ); "Politica externă a SUA în epoca imperialismului" ( ); "Capitalismul modern: noi fenomene și contradicții" ( ), etc INSTITUTUL SUPERIOR DE CERCETĂRI DIN RUSIA IM AVERELL GAR-RIMANA (Institutul Harriman) (Institutul Averell Harriman de Studii Avansate Ruse, Institutul Harriman) Subdiviziunea Școlii de Relații Internaționale și Publice a Universității Columbia (până în a fost numită "Institutul Rus"), Institutul de Studii Superioare al Uniunii Sovietice Averell Harriman) Fondat în Finanțat de Universitatea, Carnegie, Ford, Rockefeller, PepsiCo, Mellon, Mary A H Ramsey, precum și de către persoane private Bugetul anual pentru cercetare este de mii de dolari, personalul este de de persoane Efectuează cercetări pe probleme sociale, economice, politice, geografice, naționale, lingvistice și culturale, pe probleme politico-militar, politică externă și internă, despre interacțiunea dintre știință, tehnologie și politică, precum și istoria rusă și sovietică, rusă și sovietică literatură și critică literară Acordă o mare atenție studiului grupurilor de elită, precum și grupurilor cu interese comune Institutul are la dispoziție, în special, baze de informații despre grupurile de elită din Rusia și din alte țări CSI accesibile tuturor Menține contacte strânse cu alte departamente ale universității, care se desfășoară sub forma unui schimb de specialiști, în pregătirea comună a cercetărilor și publicațiilor Are o sală de lectură proprie și o bibliotecă cu de mii de cărți, inclusiv în rusă și limbile altor popoare ale fostei URSS Există un grup de lectori, se organizează un număr mare de seminarii și colocvii pe teme corespunzătoare profilului activităților de cercetare ale institutului Publică lunar seria Studies of Harriman Institute, The Harriman Institute Forum, Index of Research

and Publications yearbook INSTITUTUL SUPERIOR DE CERCETĂRI AL UNIUNII SOvietice IM AVERELL HARRIMAN, vezi Institutul de Studii Superioare din Rusia Averell Harriman INSTITUTUL SUPERIOR DE CERCETARE RUSĂ IM J KENNAN (Institutul Kennan pentru Studii Avansate Ruse), un centru de cercetare interdisciplinar Fondată în la Centrul Științific Internațional Woodrow Wilson International Center for Scholars, inițiat de George F Kennan, James Billington și S Frederick Starr Numit după exploratorul american al Siberiei din secolul al XIX-lea George Kennan Finanțat din granturi de la guvernul federal, fundații filantropice, corporații industriale Sarcina principală a Institutului este de a promova îmbunătățirea cunoștințelor despre Rusia și fosta URSS, atât pentru angajații și specialiștii Institutului, cât și pentru specialiștii din numeroase centre "rusești" ale diferitelor universități din SUA Angajat în schimbul de materiale de arhivă cu organizațiile ruse relevante Oferă burse în științe umaniste și sociale pentru savanți, oficiali guvernamentali, membri ai presei și persoane fizice, oferă oportunități extinse de cercetare la Institut, oferă acces la biblioteci, arhive și centre de cercetare din SUA Conduce cursuri active, organizează seminarii și colocvii pe probleme rusești, cu participarea generaliștilor din Rusia și ţările fostei URSS Are o bibliotecă, ale cărei fonduri (mai mult de mii de volume) includ colecții de documente despre politica externă a URSS și a Rusiei, colecții de lucrări ale unor istorici ruși de seamă din trecut - Karamzin, Klyuchevsky, Solovyov etc , un număr mare de materiale referitoare la popoarele individuale care trăiesc pe teritoriul Rusiei și alte țări CSI, în special ucrainenii și belarusii, precum și popoarele care trăiesc în statele baltice Publică un raport anual, lucrări de cercetare individuale INSTITUTUL PENTRU RELAȚII SOVIETO-AMERICANE (ISAR), organizație publică Fondată în la Washington Fondatorul și președintele de multă vreme este Harriett Crosby A colaborat cu Institutul Americano-Rus, Consiliul Național al Prieteniei Americano-Sovietice, Consiliul de Prietenie Americano-Sovietic din Chicago, Societatea SUA-URSS pentru prietenie și relații culturale din Los Angeles, Federația Oamenilor de Știință Americani, Comitetul pentru o Prudent Nuclear Policy, organizația publică "Americanii pentru Acțiune Democratică, Asociația Tinerilor Creștini, Liga Internațională a Femeilor pentru Pace și Libertate, Femeile Luptă pentru Pace! Până în august , aproximativ de organizații publice americane și-au exprimat disponibilitatea de a coopera cu ISAO Din până în (în primii ani - de ori pe an, apoi trimestrial) a publicat revista Surviving Together: A Journal on Soviet American Relations INSTITUTUL SUA ȘI CANADA RAS (ISKRAN), un centru de cercetare în sistemul institutelor umaniste ale Academiei Ruse de Științe Fondat în decembrie ca Institutul SUA al Academiei de Științe URSS, cu scopul de a oferi un nivel teoretic înalt și aplicare științifică și practică a cercetării în domeniul studiilor americane În , a fost redenumit Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS datorită faptului că la Institut a fost creată o nouă direcție canadiană de cercetare Institutul dispune de un personal înalt calificat de specialişti, studii postuniversitare proprii Institutul are consilii specializate pentru susținerea tezelor de doctorat și de candidați în domeniul științelor istorice, politice și economice Cercetarea cuprinzătoare asupra SUA și Canada moderne se concentrează pe următoarele domenii principale: politica externă și regională a SUA și Canada; relațiile ruso-americane și ruso-canadiene; probleme politice și sociale interne; sisteme politice; cultura politică; probleme politico-militare, inclusiv controlul dezarmării și reducerea

armelor; economia și caracteristicile dezvoltării economice, inclusiv dezvoltarea complexului agroindustrial; probleme de management al întreprinderilor industriale Institutul are o amplă, incl și informatizată, baza de informații în domeniul său de specializare și publică rezultatele cercetărilor sale Are o bibliotecă cu fond de carte, numărând cca de mii de unități de depozitare Din ziua înființării și până în , directorul Institutului a fost academicianul G A Arbatov Din - Doctor în Științe Istorice, Membru Corespondent al Academiei Ruse de Științe S M Rogov Din , Institutul a publicat revista lunară USA*Canada: Economics, Politics, Culture Din septembrie , Facultatea de Politică Mondială a Universității de Stat pentru Științe Umaniste a fost deschisă și a început să funcționeze în cadrul Institutului INTERVENȚIA SUA ÎMPOTRIVA RUSIEI SOVIETICE, - , vezi Intervenția americană în Rusia de Nord, - și Intervenția americană în Siberia și Orientul Îndepărtat, - INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY (International Harvester Company), companie de inginerie agricolă Creat în prin fuziunea companiei McCormick cu Deering Harvester și alte companii mici de inginerie În , a construit la Lyubertsy, lângă Moscova, cea mai mare fabrică din Rusia prerevoluționară pentru producția de mașini agricole Până în a primit cca milioane de dolari pentru vânzarea de mașini și echipamente agricole fabricate în Lyubertsy sau importate din SUA Odată cu izbucnirea Primului Război Mondial, a redus producția de cositoare, secerătoare și bundle și a lansat producția de produse militare, inclusiv muniție (grenade) În același timp, și-a extins activitățile în Rusia prin crearea de departamente în Rostov-pe-Don și Moscova și extinzându-și bazele în portul Odesa În , la direcția lui V I Lenin, care a acționat la cererea lui R Robins, "I kh k " i sa permis să continue temporar să funcționeze Construită la începutul anilor în Omsk, uzina de mașini agricole (Omskselmash) a devenit cea mai mare dintre cele deținute de I Kh K fabrici străine (naționalizate în) Ea a participat la proiectarea și construcția Uzinei de Tractor Stalingrad (dată în funcțiune în) Interesat de dezvoltarea ingineriei agricole, guvernul sovietic a insistat să continue investiția lui I Kh K în dezvoltarea fabricii din Omsk, dar predat de experiența amară a altor companii străine din URSS "I Kh K " a refuzat, ceea ce a dus la naționalizarea întreprinderilor sale, ceea ce i-a cauzat un prejudiciu material serios Valoarea creanțelor "I H K " la guvernul URSS a fost evaluat în octombrie , i e cu putin timp inainte de stabilirea relatiilor diplomatice intre URSS si SUA, in , milioane de dolari US INFORMATION AGENCY, USIA (United States Information Agency, USIA), agenție de cercetare și propagandă a politicii externe a guvernului SUA A fost creat prin decizia Congresului SUA de la august în cadrul Departamentului de Stat al SUA (pentru a înlocui Administrația Internațională a Informațiilor existente anterior) în primul rând cu scopul de a contracara propaganda "comunistă" sovietică desfășurată atât din străinătate, cât și în Statele Unite în sine Actul juridic care a recunoscut în mod oficial necesitatea unui serviciu de informare al guvernului SUA în timp de pace a fost Legea , adoptată în ianuarie și cunoscută sub numele de Legea Smith-Mundt (Legea Smith-Mundt), care autoriza secretarul de stat al SUA să supravegheze, dacă necesar, pregătirea și difuzarea în străinătate a "informațiilor despre Statele Unite, poporul american și politică prin presă, publicații, radio, filme și alte mijloace media și prin centre de informare și instructori din străinătate" La aprilie , a fost redenumită Agenția de Comunicații Internaționale a Statelor Unite și a devenit parte integrantă a Oficiului pentru Afaceri Educaționale

și Culturale al Departamentului de Stat (Biroul pentru Afaceri Educaționale și Culturale); în august vechiul nume a fost returnat Situat St de birouri-servicii (Serviciul de Informații al Statelor Unite) în de țări ale lumii În , în conformitate cu Legea Internațională de Radiodifuziune din , Congresul SUA a decis să reorganizeze sistemul de radiodifuziune străin din SUA, realizat de departamentele guvernamentale, și să transfere toate emisiunile străine guvernamentale nemilitare către USIA Postul de radio Vocea Americii a fost o divizie funcțională a USIA, ale cărei activități (precum și Radio și Televiziune Marty, posturile de radio Free Europe/Liberty și Asia Pacific Radio Network (Asia Pacific) Network) a fost controlată și finanțată de Consiliul guvernatorilor de radiodifuziune USIA a operat rețeaua de televiziune prin satelit Worldnet, care a furnizat non-stop știri, programe educaționale și de informare culturală întregii lumi prin ambasadele americane, filialele USIA și rețelele de televiziune străine, inclusiv prin cablu Unul dintre cele mai cunoscute programe ale USIA a fost Programul de Schimb Educațional și Cultural, în special Programul de Schimb Fulbright, care acoperă peste de țări În fiecare an, - de personalități publice, științifice și culturale străine vin în SUA timp de până la lună pentru a participa la întâlniri și consultări profesionale USIA a operat Consiliul pentru Cercetare Internațională și Schimb Științific (IREX), precum și un număr mare de servicii și centre de informare cu cele mai noi instrumente electronice și capacitatea de a disemina informații despre Statele Unite Până în , bugetul USIA a depășit , miliarde de dolari La octombrie , USIA a fost desființată, funcțiile sale individuale au fost transferate Departamentului de Stat Divizia Departamentului de Stat care se ocupă de problemele aflate anterior sub jurisdicția USIA se numește Office of International Information Programs (OPA) INCIDENT CU K- , un accident pe un submarin nuclear sovietic care amenința cu consecințe internaționale imprevizibile În octombrie , în Oceanul Atlantic, la de mile de coasta Statelor Unite, un incendiu a izbucnit asupra unui submarin K- aflat în serviciul de luptă cu rachete balistice la bord, provocând o scurgere gravă de combustibil pentru rachete extrem de toxic Gazele toxice au deteriorat sistemul de răcire și protecție al reactorului nuclear O reacție în lanț necontrolată părea inevitabilă, iar acest lucru ar putea duce la un dezastru nuclear în largul coastei New York-ului, comparabil ca amploare cu Cernobîl Membrul echipajului, locotenentul senior Nikolai Belikov, inginer al serviciului de telecomandă, nu a reușit să închidă reactorul din compartimentul nuclear, unde doza de radiații era deja aproape fatală Când Belikov era inconștient, marinarul Serghei Preminin, în vârstă de de ani, a reușit să intre în compartimentul reactorului submarinului și să coboare manual grilele de compensare, care au înecat în mod fiabil reactorul nuclear Preminin însuși nu a putut ieși din compartiment, dar a reușit să evite problemele de pe teritoriul Statelor Unite Marinar S A Preminin a fost distins postum cu Ordinul Steaua Roșie În , ani mai târziu, i s-a acordat titlul de Erou al Rusiei, iar de membri ai echipajului din submarinieri salvați au fost nominalizați la premiile de stat ruse Un lungmetraj Hostile Waters ("Hostile Waters") a fost filmat în SUA, pe baza evenimentelor cu submarinul K- Compania canadiană CineNova a produs un film documentar "Underwater Hell" dedicat acestei isprăvi YOHELSON Vladimir Ilici (-), etnograf Născut în Vilna populist revoluționar; a fost arestat în și exilat la Kolyma, în Iakutia ( ) A participat la expediții prin Siberia de Nord (-), a studiat limbile locale, comunicațiile dintre Asia de Nord-Est și America de Nord în

expedițiile - și - A devenit un specialist proeminent în limba și cultura triburilor din Siberia de Nord și Orientul Îndepărtat În a emigrat în Statele Unite, unde a murit IPAT'EV Vladimir Nikolaevici (-), chimist organic Unul dintre chimiștii remarcabili ai Rusiei Născut la Moscova A ales o carieră militară gradul de ofițer în A studiat la Academia de Artilerie Mihailovski din Sankt Petersburg (-), unde mai târziu a predat chimia În a plecat în Germania, unde timp de ani a lucrat în laboratorul celebrului chimist german Adolf von Bayer În a primit titlul științific de profesor de chimie, în - gradul militar de general-locotenent Deja în a făcut prima sa descoperire (cataliza heterogenă a presiunilor înalte), care a fost urmată de altele noi una după alta În a fost ales membru corespondent, iar în membru cu drepturi depline al Academiei de Științe din Sankt Petersburg În a fost numit director al Laboratorului Central de Chimie din Petrograd, precum și președinte al Administrației Științifice și Tehnice, care a supravegheat institute După octombrie a fost ales membru cu drepturi depline al Academiei Ruse de Științe (mai târziu Academia de Științe a URSS), membru al Prezidiului Consiliului Economic Suprem al RSFSR, deși a continuat să fie un susținător ferm al RSFSR monarhie constitutionala IN SI Lenin l-a numit pe mine "șeful industriei noastre chimice" În a fost trimis în Europa de Vest pentru a stabili o cooperare științifică, tehnică și economică cu companii și departamente străine În a fost distins cu V I Lenin În legătură cu debutul unei boli grave, a primit permisiunea de a călători cu soția sa în Europa pentru tratament Din cauza arestărilor multora dintre colegii săi și a procesului din cauza Partidului Industrial, a decis să nu se mai întoarcă în URSS dintr-o călătorie de afaceri în străinătate ( ) Cu ajutorul prietenilor, s-a mutat împreună cu soția sa în SUA ( ) A combinat activitățile didactice active ca profesor la Universitatea Northwestern cu activitatea de cercetare ca director al laboratorului de cercetare Universal Oil Products La încheierea contractelor, el a insistat invariabil cu condiția ca toate dezvoltările sale să devină gratuit proprietatea URSS și a trimis întotdeauna articole cu rezultatele cercetărilor sale către publicațiile sovietice A trimis echipamente limitate și materiale de laborator către instituțiile științifice ale URSS A dus un stil de viață extrem de nepretențios, dând o parte semnificativă a câștigurilor sale lucrărilor de cercetare și înființării unui premiu pentru tinerii cercetători care poartă numele lui "Meritată", însă, condamnarea ambasadorului sovietic în Statele Unite ale Americii A A Gromyko, care a declarat: "Academia de Științe a URSS și comunitatea științifică a țării noastre și-au exprimat indignarea legitimă față de acțiunile omului de știință, care a avut toate oportunitățile pentru o muncă fructuoasă în patria sa Este clar că urmărea "dolarul lung" În a încercat să se întoarcă în URSS, pentru care a realizat o întâlnire cu Gromyko, căruia i-a anunțat intenția de a transfera rezultatele cercetărilor sale în URSS Nu a primit răspuns la cererea sa Timp de de ani de viață în SUA, a fost autorul și coautorul a peste de invenții și lucrări și a primit St de brevete (mai mult decât T Edison) A fost ales membru al Academiei Naționale de Științe din SUA ( ), al Academiei de Științe din Paris, membru de onoare al numeroaselor universități europene A murit în SUA și este înmormântat într-un cimitir din Chicago; La câteva zile după el, a murit și soția sa Varvara Dmitrievna Ipatyeva, cu care au locuit împreună timp de de ani După moartea sa, Uniunea Americană a Chimiștilor le-a stabilit un premiu anual Ipatiev Unul dintre elevii lui I , profesorul american G Sainz, a spus: "Voi, rușii, nu vă puteți imagina pe cine ați pierdut în persoana lui

Ipatiev, nici nu înțelegeți cine a fost această persoană Fiecare oră a vieții sale aici, în SUA, și-a dedicat toată activitatea științifică Rusiei Dragostea nemărginită pentru patrie, pe care nu am văzut-o niciodată la niciunul dintre emigranți, a fost solul pe care au crescut toate rezultatele deosebite ale lucrărilor de cercetare ale lui Ipatiev Oamenii de știință sovietici au fost invitați la evenimentele ceremoniale desfășurate în Statele Unite cu ocazia împlinirii a de ani de la nașterea omului de știință, însă această invitație nu a fost acceptată Numele lui I a fost șters multă vreme din istoria științei sovietice Autor al unui manual de chimie organică, cărți: Aluminium Oxide as Catalyst ( ); Reacții catalitice la presiuni și temperaturi înalte ( ); memoriul Viața unui chimist ( ) Irving Washington (-), scriitor romantic american A practicat dreptul și jurnalismul Primele lucrări literare au fost publicate în În a publicat istoria New York-ului în genul benzii desenate literare În - a fost atașat la ambasada SUA din Madrid, unde a publicat mai multe lucrări despre istoria și cultura spaniolă în secolul al XIX-lea trimis american în Spania (-) Activitate literară şi iar lucrările sale erau bine cunoscute în Rusia I deschis cititorului rus N A Polevoy și revista sa Moscow Telegraph, în care a fost publicat pentru prima dată în februarie eseul lui I "Arta de a face cărți" În același an, nuvela sa "Rip van Winkle" a fost publicată în revista rusă Son of the Fatherland, tradusă de decembristul N A Bestuzhev În anii următori, traduceri din I au fost publicate în aproape toate revistele majore rusești ale secolului al XIX-lea Prima carte în limba rusă a lui I (Tâlharii italieni) a fost publicată în , iar la mijlocul anilor popularitatea lui I a înflorit în Rusia Polevoy a exclamat cu entuziasm în : "Dă-mi stiloul lui Irving ", iar Bestuzhev-Marlinsky a scris în : "L-am imitat pe Irving în formă, nu în esență " VC Kuchelbecker a scris în jurnalele sale după ce a citit una dintre lucrările lui Marlinsky că "a imitat mai multe metode ale lui Washington Irving și, în unele locuri, Hoffmann", dar a tras o concluzie importantă: "Există multă rusă cu adevărat în această imitație, o mulțime de lucruri că doar un romancier rus ar putea scrie" I a avut o anumită influență asupra lui Kuchelbecker însuși, ca, într-adevăr, asupra altor scriitori romantici ruși Admirându-l pe I , F Cooper și alți scriitori americani, A A Akhmatova era convinsă că sursa literară a Poveștii cocoșului de aur a lui Pușkin este Legendele astrologului arab de Irving Cercetătorii ruși au tras analogii între "Istoria satului Goriukin" a lui Pușkin și "Istoria New Yorkului" a lui Irving, între povestea satirică a lui F V Bulgarin "Strămoș și Descendent" și "Rip Van Winkle" Totuși, N Polevoy a negat validitatea acuzațiilor conform cărora I și F Cooper ar fi avut o influență serioasă asupra scriitorilor ruși și asupra personajelor literare pe care le-au creat În anii , I era considerat printre scriitorii ruși exilați - Eekyabrislpyaya un model fără vârstă al literaturii romantice mondiale A fost în strânse relații de prietenie cu diplomatul rus Prințul D I Dolgorukov (-) Max Forrester Eastman (-), filozof, editor și editor american Una dintre cele mai proeminente figuri ale "stângii" americane de la începutul secolului al XX-lea, ale cărei opinii au suferit o evoluție ideologică complexă sub influența sa, un analist proeminent al experimentului sovietic A început ca animal de companie al boemului romantic-revoluționar Greenwich Village Prieten al lui Eugene Debs și al lui John Reid, cu care a editat revista lunară Massies în - Fondator și editor al revistei Liberator (Liberator) (-) care l-a înlocuit pe Massis, care a finanțat prima călătorie a lui John Reed în Rusia Printre autorii care au colaborat activ cu reviste

editate de I s-au numărat M Gorky, Bertrand Russell, John Dos Passos, Carl Sandberg, Bernard Shaw, Alexander Berkman, Upton Sinclair, John Reed și multe alte personalități literare și publice cunoscute Un oponent activ al intrării SUA în Primul Război Mondial El a susținut că până în noiembrie numele lui V I Lenin nu a fost cunoscut nici măcar în redacția revistei Massiz El a susținut cu căldură Revoluția din octombrie eu În a plecat însuși în Rusia pentru a "afla dacă spun adevărul", și a stat acolo vreo doi ani, studiind limba rusă și bazele marxism-leninismului și călătorind mult prin țară Spre deosebire de alți radicali americani care au vizitat Moscova (A Berkman, E Goldman), I a rămas o vreme un susținător al lui Lenin, căruia i-a dedicat chiar poezii A devenit confidentul lui L Troţki şi l-a sprijinit în lupta pentru putere după moartea lui Lenin El a numit guvernul bolșevic "uman și democratic" Propagandist activ al Scrisorii lui Lenin către muncitorii americani S-a alăturat Partidului Comunist și a decis să scrie o biografie a lui Troțki, pe care l-a întâlnit în mod repetat și l-a intervievat adesea În , a scos o copie a "testamentului" lui Lenin predat de Troţki, care l-a sfătuit să părăsească Rusia (Troţki a negat categoric acest fapt până la expulzarea sa din URSS, dar mai târziu a recunoscut că spunea o minciună) În a publicat cartea De când Lenin a murit în Statele Unite, în care a publicat acest document, descriind lupta din culise a grupului stalinist cu Troțki ca adept fidel și adevărat moștenitor al lui Lenin Cartea a făcut mult zgomot în Occident și chiar la Moscova, câștigându-i autorului ura arzătoare a lui I V Stalin și anturajul său (V M Molotoe, într-o scrisoare către Stalin, l-a numit pe I "un ticălos filistean și o gardă semi-albă", iar Stalin însuși l-au declarat ulterior public "mincinos notoriu" și "gangster al condei") I a devenit unul dintre liderii troțkismului american, traducător și propagandist al lucrărilor lui Troțki în Statele Unite, iar la sfârșitul anilor a început o critică teoretică temeinică a marxismului (în Marx și Lenin Știința revoluției) În cartea Artiști în uniformă ( ) a descris în mod viu sistemul de suprimare a libertății de creativitate în URSS "Marile epurări" din anii au îndepărtat în cele din urmă Israelul de modelul sovietic de socialism și de ideile socialiste în general Curând a părăsit partidul, iar în a renunțat public la opiniile socialiste ca fiind "fanatism prea evident și universal" În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, el a scris articole revelatoare despre "coloana a cincea" a Kremlinului din Statele Unite și despre deportările micilor popoare din Uniunea Sovietică Lucrările I au avut un impact semnificativ asupra stării de spirit a intelectualității americane în raport cu sistemul sovietic După război, I devine redactor al revistei conservatoare Readers Digest (Readers Digest) și unul dintre inspiratorii Comitetului american anticomunist pentru libertate culturală, apără macartismul În anii ' și ' , I a fost un ideolog la modă al mișcării de dreapta, coeditor al principalului purtător de cuvânt al conservatorilor de dreapta, revista National Review (din până în) Autor a peste de cărți, printre care: Rusia lui Stalin și criza socialismului ( ); Eroii pe care i-am cunoscut ( ); precum și memoriile: Enjoyment of Living ( ) și Love and Revolution: Joumey through an Epoch ( ) Eaton Cyrus Stephen (-), om de afaceri și persoană publică americană Născut în Pugwash, Canada Cetăţean american din În primii ani petrecuţi în SUA, a lucrat ca agent de securitate şi secretar pentru John D Rockefeller Și-a creat prima companie în în Cleveland, Ohio După ce a dat dovadă de calități strălucitoare ca om de afaceri și administrator, a înființat uriașul sindicat Continental Gas and Electric Company la sfârșitul anilor , iar

în anii a achiziționat un număr mare de companii metalurgice, chimice și de transport A fondat Republic Steel Company și a preluat controlul mai multor companii de căi ferate din Midwest După al Doilea Război Mondial, a devenit unul dintre liderii grupului financiar Cleveland Datorită calităților sale personale, el a dobândit în Statele Unite reputația de cea mai izbitoare întruchipare a antreprenoriatului capitalist La sfârșitul anilor și începutul anilor , el a susținut normalizarea și dezvoltarea economiei sovietice-americane relaţii În , a inițiat convocarea Conferințelor Pugwash ale oamenilor de știință și personalități publice ale lumii, la prima dintre care în au participat oameni de știință proeminenti americani și sovietici (inclusiv oameni de știință americani: fizicianul Leo Szilard, biologul laureat al Nobel Herman Möller (Hermann) Muller), academicienii sovietici D V Skobeltsyn, A V Topchiev) Întâlnirile Pugwash au continuat anual până în , după care s-a dat preferință scrierilor și studiilor periodice întocmite de membrii mișcării În timpul vizitelor frecvente în URSS în anii , N S Hruşciov Laureat al Premiului Internațional Lenin "Pentru întărirea păcii între popoare" ( ) Considerat de Biroul Federal de Investigații al SUA (FBI) drept "un tovarăș de călătorie sovietic sub pretextul unui apostol al păcii" La sfârșitul anilor ' , una dintre companiile lui I , Tower International, a investit într-o serie de proiecte antreprenoriale în URSS, inclusiv construirea unui centru comercial înalt la Moscova și a unei conducte de gaz prin Siberia, dar nu a reușit să implementeze lor În , un pachet de control al acțiunilor sale a fost achiziționat de Armand Hammer, care a convenit cu I asupra transferului de proiecte neterminate către compania Hammer Occidental Petroleum (Occidental Petroleum), pentru care I i s-a promis că va acoperi datoriile companiei sale și % din profiturile viitoare din implementarea proiectelor sale K- SUBMARIN, vezi Glomar Explorer KODIAK (KODIAK) (Kodiak, Kodiak), cea mai mare insulă de pe coasta de sud a Alaska Separat de continent de strâmtoarea Shelikhov Descoperit în de navigatorul rus Stepan Glotov Cea mai mare așezare a insulei - orașul Kodiak - o fostă bază de vânătoare de transbordare, fondată în de G I Shelikhov În , în oraș a fost construită o biserică ortodoxă, în care clerul sosit din Rusia a botezat populația locală În a fost înființată o așezare permanentă rusă, iar în două companii rusești, Compania de Nord-Est și Compania Americană Unită, care făceau comerț în această zonă, au fuzionat și în scurt timp au fondat Compania Ruso-Americană ( ), care, prin decretul împăratului Paul Eu, am primit drepturi exclusive de comerț în nord-vestul Americii de Nord A fost cedată SUA, printre alte teritorii ale Americii Ruse, în temeiul Acordului privind vânzarea Alaska Rusiei către Statele Unite în Pe insula funcționează seminarul Sf Herman, în care tinerii locali care au decis să se dedice slujind Biserica Ortodoxă studiază Vezi și Herman din Alaska Norman Cousins (-), jurnalist american, editor, persoană publică Redactor-șef al Revistei Sâmbătă (-) Membru al comitetului editorial al Encyclopædia Britannica Unul dintre inițiatorii, organizatorii și copreședinții întâlnirilor (conferințelor) de la Dartmouth În timpul președinției lui John Kennedy a fost unul dintre emisari Casa Albă în relațiile cu Moscova și în contactele conducerii sovietice cu Vaticanul Autor al cărții The Pathology of Power ( ) * Kaiser, Robert Greeley (n), jurnalist american Corespondent, apoi șef de birou al ziarului Washington Post din Moscova (-) La întoarcerea sa în Statele Unite, a lucrat în redacția centrală a ziarului din Washington, iar din până în a fost redactor executiv Din - Redactor adjunct și Corespondent principal al ziarului Autor de cărți: Coid Winter, Coid War ( ); Rusia:

poporul și puterea ( ); Rusia din interior ( ); De ce s-a întâmplat Gorbaciov ( ) CALVERT J S (Calvert GS) (numele complet necunoscut) (?-?), muncitor american Membru al muncitorilor industriali ai lumii În a luat parte activ la organizarea Coloniei Industriale Autonome "Kuzbass" Împreună cu alți inițiatori ai înființării coloniei, s-a întâlnit și a discutat cu V I Lenin, care l-a caracterizat ca fiind o persoană "de cinste" și din acest motiv, inapt să îndeplinească "rolul responsabil de membru al corpului de conducere al coloniei" Soarta ulterioară este necunoscută Calder, John Knight (-), inginer civil american În , a fost atras de guvernul sovietic în calitate de consultant în construcții industriale la construirea unui număr dintre cele mai mari întreprinderi industriale din URSS, inclusiv a fabricilor de tractoare Stalingrad și Chelyabinsk M-am întâlnit cu I V Stalin, care l-a vorbit foarte bine și chiar și-a exprimat dorința ca o operă literară să fie scrisă despre K Se crede că K a devenit prototipul protagonistului piesei lui N Pogodin "Temp", scrisă în În anii următori, a acționat ca consilier pe probleme de construcții în departamentele guvernamentale ale URSS Întors în SUA în KALININ Mihail Ivanovici (-), om de stat și om politic sovietic Născut în Trinitatea de Sus a provinciei Tver Membru al RSDLP din Membru al Comitetului Central al PCR (b) ( ) Din - Președinte al Comitetului Executiv Central al RSFSR, din - Comitetul Executiv Central al URSS, iar din - Președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al URSS Membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune din În calitate de șef oficial al statului sovietic, a semnat mesaje oficiale în octombrie , pe care le-a schimbat cu președintele SUA Franklin D Roosevelt, inițiind astfel negocieri privind stabilirea relațiilor diplomatice dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii în noiembrie KALUGIN Oleg Danilovici (n), agent de informații, general al Comitetului pentru Securitatea Statului (KGB) Născut la Leningrad Absolvent al Universității din Leningrad În KGB - din La primul schimb de studenți cu Statele Unite, a studiat jurnalismul la Universitatea Columbia (-) La începutul anilor ' a lucrat "sub acoperișul" Moscow Radio din Moscova, iar apoi la New York Prim-secretar al Ambasadei URSS în SUA (-) La întoarcerea dintr-o călătorie de afaceri în străinătate, a lucrat în aparatul central al KGB al URSS (-) În a fost avansat general-maior, devenind cel mai tânăr general KGB În , a fost îndepărtat de la locul de muncă în Prima Direcție Principală a KGB și trimis la Leningrad Prim-adjunct al șefului Departamentului Leningrad al KGB (-) A fost demis în În legătură cu aparițiile în presă care expun KGB-ul și metodele sale de lucru, a fost privat de gradul de general și de premii El a dezvăluit câteva detalii despre activitățile informațiilor sovietice în străinătate, în special, participarea KGB la uciderea jurnalistului bulgar G Markov În urma popularității câștigate de aceste dezvăluiri, a fost ales adjunct al poporului al URSS La mijlocul anului a plecat în SUA Împreună cu fostul director al CIA, William Colby, a început un proiect comun de creare a jocurilor electronice bazate pe materiale declasificate de la două agenții de informații - URSS și SUA În , și-a anunțat intenția de a rămâne în Statele Unite pentru ședere permanentă A predat la Universitatea Catolică din Washington, și-a fondat propria firmă de consultanță în SUA și călătorește prin țară cu prelegeri În , a solicitat azil politic la autoritățile americane A scris mai multe cărți bestseller, inclusiv "Vedere din Lubianka" ( ); memorii "The First Directorate" ( ); mai mult, conform acuzațiilor, memoriile sale au fost motivul arestării fostului angajat al Agenției de Securitate

Națională a SUA Robert S Lipka (Robert S Lipka) KAN Albert (Kahn, Albert) (-), industriaș american Proprietarul companiei de arhitectură și construcții Albert Kahn, Inc (Albert Kahn, Inc), după recomandările lui Henry Ford, care a sfătuit guvernul sovietic cu privire la construcția de întreprinderi industriale, a proiectat Uzina de tractoare Stalingrad și a participat la proiectarea Uzinei de tractoare Chelyabinsk, Uzina de tractoare din Moscova, cunoscută sub numele de Avtostroy și Fabrica de siderurgie Nizhny Tagil la sfârșitul anilor și începutul anilor În total, timp de mai puțin de două decenii, Albert Kahn a construit de întreprinderi industriale în de orașe ale URSS cu un cost total de cca miliarde de dolari KAN Albert Eugene (Kahn, Albert Eugene) (-?), publicist Coautor (împreună cu M Sayers) al cărților Războiul secret împotriva Americii ( ) și Războiul secret împotriva Rusiei sovietice ( ) traduse în rusă și promovate pe scară largă în URSS În ciuda faptului că cartea "Războiul secret împotriva Rusiei sovietice" conține o cantitate mare de materiale faptice atât de origine americană, cât și sovietică, acest material este interpretat părtinitor, bazat pe interesele și recomandările serviciilor oficiale sovietice și ale persoanelor care i-au asistat pe autori în pregătirea și publicarea cărții În plus, multe fapte sunt deformate în mod deliberat, după cum se poate presupune, în conformitate cu recomandările primite, sau nu corespund realității Coautor al cărților: Sabotaj Războiul secret împotriva Americii ( ); Complotul împotriva păcii; A Warning to the Nation ( ); Marea Conspirație, Înalta trădare; The Plot Against the People ( ) (toate cu M Sayers); autor al lui Day s with Ulanova ( ) KANTEMIR Antioh Dmitrievich (-), poet-satirist rus, diplomat, gânditor Fiul domnitorului moldovean, mai târziu sfetnic al lui Petru I Unul dintre cei mai educați oameni ai vremii sale, care vorbea mai multe limbi străine Activitatea literară a început cu traduceri În a tradus în rusă tratatul scriitorului francez, popularizatorul B le Bovier de Fontenelle "Conversații despre pluralitate", în notele sale la care ( ) dă data exactă a descoperirii Americii și numește "un italian din Genova" X Columb " Inventatorul Americii Într-o altă lucrare, el se referă la descoperirea Americii de către Columb - "a patra parte a lumii" În calitate de reprezentant diplomatic al Rusiei, a trimis un raport oficial de la Londra (ianuarie), în care și-a conturat gândurile cu privire la măsurile pe care guvernul rus ar trebui să le ia pentru a ajuta negustorii ruși astfel încât aceștia să poată concura cu succes în comerț cu America cu Anglia KARAGANOV Serghei Aleksandrovici (n), om de știință internațional rus, americanist Doctor în științe istorice Specialist în domeniul relațiilor internaționale Născut la Moscova Absolvent al Facultății de Economie a Universității de Stat din Moscova ( ) Din , este student postuniversitar și a lucrat la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS), iar apoi la Institutul Europei al Academiei Ruse de Științe (din - director adjunct al Institutului) Președinte al Prezidiului Consiliului pentru Politică Externă și de Apărare (din) Autor, coautor și editor al cărților: USA: Transnational Corporations and Foreign Policy ( ); "SUA - Dictator al NATO" ( ) (coautor); "Armonizarea evoluției politicii de apărare a Rusiei și a Statelor Unite" ( ) (coeditor), etc KARAMZIN Nikolai Mihailovici (-), scriitor și istoric rus Născut în Simbirsk A studiat la internate private În - a fost membru al Lojii Masonice În "Mesajul său către A A Pleshcheev" ( ) a scris: "Daredevil, Ame care a deschis riku, / nu a deschis calea fericirii; / Indienii în lanț au concluzionat / El însuși era legat în lanțuri Jurnalul Vestnik Evropy, pe care K a editat-o în

primii doi ani, a publicat un număr mare de materiale despre America, în special despre sclavia negrilor americani Popularizatorul lui Benjamin Franklin în Rusia; l-a considerat eroul său preferat și și-a atârnat portretul în biroul său În poemul "Spre secolul actual" ( ) l-a numit pe Franklin, alături de Voltaire și J Washington, printre oamenii care au dat strălucirea secolului al XVIII-lea Într-o trecere în revistă a traducerii în franceză a Autobiografiei lui Franklin, Franklin scria: "Franklin, care rătăcea pe străzile Philadelphiei într-un caftan subțire, fără bani, fără cunoștințe, neștiind nimic altceva decât engleză și un sărac meșteșug tipografic - acest Franklin a devenit celebru după o câtiva ani și onorat în două părți ale lumii, a umilit mândria britanicilor, a acordat libertăți aproape întregii Americi și a îmbogățit științele cu mari descoperiri În același timp, în Vestnik Evropy a lui Karamzin au fost publicate articole care conțineau critici imparțiale la adresa democrației burgheze americane "Spiritul comerțului este personajul principal al Americii", a scris revista Toată lumea încearcă să cumpere Bogăția cu sărăcia și sclavia este într-un contrast izbitor De fapt, așa-zișii oameni au foarte puține mijloace de distracție Dar nici cei mai bogați oameni nu cunosc adevăratele facilități ale unui hostel L-a mai înțeles și J Washington, care "nu știa să distreze oamenii într-un mod plăcut, era sec, rece și semăna prin importanța sa cu vreun rege asiatic" KARZHAVIN Fedor Vasilevici (-), pedagog, călător, scriitor rus Fiul unui negustor bogat A studiat la Universitatea din Paris Întors în Rusia în , a lucrat cu arhitectul V Bazhenov și a predat limba franceză În a plecat în Franța, iar în prin Martinica - în SUA Unul dintre primii "rus-americani" din Virginia și de pe coasta atlantică a Americii de Nord A trăit în SUA până în , călătorind activ prin țară sub numele de "Doctor Karzhavin" și făcând note detaliate de călătorie Inițiator și organizator al primelor contacte personale între ruși și americani El a stat la originile legăturilor literare ruso-americane; în ciuda faptului că el însuși nu cunoștea bine engleza, a observat diferența dintre limba vorbită de britanici și limba folosită de americani și a sugerat să o numească anglo-americană Arhivele Naționale din Washington ale Statelor Unite dețin o scrisoare către K , din iunie , în care acesta își oferă serviciile președintelui Congresului Continental, John Hancock (John Hancock), ca traducător din franceză și latină, ca precum şi un emisar american în Rusia El a fost asociat cu masonii și, se pare, cunoscut personal de J Washington, T Jefferson, J Madison În timp ce se afla în America, a corespondat cu N I Novikov În s-a întors în Rusia S-a angajat în traduceri și lucrări literare, publicate ocazional sub pseudonimul "Russian American" A lăsat multe povești despre viața în America și Revoluția americană, bazate pe impresii personale Arhivele rusești conțin schițele și fragmentele sale de jurnal datând din anii - Majoritatea înregistrărilor lui K sunt în franceză Judecând după corespondența privată a lui K , acesta intenționa să publice o carte bazată pe jurnalele sale, dar nu au fost găsite urme ale unei astfel de cărți sau manuscrisului acesteia Pe ultima pagină a uneia dintre cărțile achiziționate în America s-a păstrat propria inscripție scrisă de mână a lui K : "Fyodor Karzhavin: un rezident american; elev parizian; originar din Petersburg; în patrie nu a cuiva; în lumea asta un străin " CRIZA CARAIBELOR (CUBANĂ) (Criza rachetelor cubaneze), o situație de conflict internațional (octombrie), cauzată de plasarea Consiliului rachete cu rază medie de acțiune în Cuba (nume de cod "Anadyr") Decizia a fost luată de Biroul Politic al Comitetului Central al PCUS (mai) după eșecul încercării inițiate de Statele Unite ale

forțelor contrarevoluționare cubaneze de a ateriza pe Playa Giron (Golful Cochinos) (aprilie) și în legătură cu planurile militare ale SUA pentru Cuba care au devenit cunoscute guvernului sovietic Într-unul dintre discursurile sale, N S Hrușciov a declarat că, dacă SUA ar atinge Cuba, URSS le-ar riposta După ce au primit informații prin canalele lor de informații despre creșterea numărului de "specialiști" sovietici și activitățile lor "de neînțeles și noi" pe insulă, autoritățile americane au avertizat guvernul URSS cu privire la consecințele grave inevitabile ale extinderii capacităților sovietice sau cubaneze de a lovi în Statele Unite Într-un mesaj de răspuns, guvernul URSS a declarat că furnizarea de arme și echipamente militare către Cuba a fost efectuată "exclusiv în scopuri de apărare" și a acuzat Statele Unite că "se pregătesc pentru agresiunea împotriva Cubei și a altor state iubitoare de pace" Descoperirea de către aeronavele americane de recunoaștere U- pe teritoriul insulei rachetelor sovietice cu rază medie de acțiune gata de instalare a dat motive Statelor Unite să acuze că timp de câteva luni, prin decizia guvernului sovietic, au fost create condiții pentru insula pentru un atac cu rachete nucleare asupra Statelor Unite URSS, prin gura reprezentanților săi diplomatici din străinătate, a negat aceste acuzații, deși, după cum s-a cunoscut mai târziu, diplomații sovietici nu aveau informații despre ceea ce s-a întâmplat cu adevărat în Cuba, precum și că unele dintre rachete erau deja echipate cu focoase , iar comandamentul militar sovietic autorizat să decidă la fața locului aplicarea acestora În cele câteva zile de criză, lumea a fost mai aproape de un al treilea război nuclear decât oricând în deceniile postbelice Manifestarea hotărârii de a aplica măsuri extreme a fost însoțită de o campanie de propagandă activă atât în URSS, cât și în SUA, menită să exercite o influență psihologică pe partea opusă Punctul culminant al crizei a fost discursul președintelui american John F Kennedy la televiziune din octombrie , în care "ca primii pași" a fost anunțată o blocada navală a Cubei și a fost prezentat un ultimatum Uniunii Sovietice pentru ca imediat scoateți rachetele sovietice de pe teritoriul insulei Sintagma "ca primii pași" subliniată în discursul președintelui a arătat clar că administrația SUA era pregătită să ia măsuri mai decisive și mai dure, până la începerea ostilităților în cazul în care Cuba și Uniunea Sovietică nu vor respecta prevederile cereri formulate Decizia poziției Statelor Unite ar fi trebuit să fie evidențiată de cuvintele președintelui că ar fi ordonat forțelor armate americane "să fie pregătite pentru orice evoluție a evenimentelor", și de avertismentul acestuia că o rachetă lansată de pe teritoriul cubanez împotriva orice țară din emisfera vestică ar fi considerată un atac sovietic asupra Statelor Unite, care necesită o lovitură de răzbunare adecvată împotriva Uniunii Sovietice Întreaga lume a înghețat în așteptarea evoluțiilor ulterioare, în timp ce două duzini și jumătate de nave sovietice au continuat să urmeze în direcția Cubei, iar de nave de război americane și portavioane au ocupat poziții la periferia insulei cu scopul de a le intercepta și căutând prezența rachetelor și armelor lor la bord Potrivit memoriilor fostului secretar al Apărării al SUA, R McNamara, unul dintre participanții la evenimentele din acele zile, întorcându-se acasă sâmbătă noaptea, octombrie, nu spera să trăiască până sâmbăta următoare Pentru a evita agravarea în continuare a situației internaționale, care amenința să escaladeze într-o confruntare militară cu consecințe imprevizibile până la începutul unui nou război mondial, guvernul URSS a considerat rezonabil să fie de acord cu cererea SUA de retragere a sovieticilor rachete de la - teritoriul Cubei (octombrie) în schimbul

asigurărilor din partea guvernului SUA cu privire la respectarea integrității teritoriale a insulei, garanții de neamestec în afacerile interne ale Cubei și promisiunea de a retrage rachetele americane cu rază medie de acțiune de pe teritoriu a Turciei, vecină cu URSS În materialele Plenului Comitetului Central al PCUS, care a decis demisia lui N S Hrușciov (octombrie), alături de numeroasele pretenții împotriva lui Hrușciov, s-a remarcat că "poporul cubanez și Castro considerau îndepărtarea rachetelor ca lăsând Cuba la soarta ei", în urma cărora au apărut "fisuri serioase" în sovieto-cubanez relaţii Luând cuvântul în cadrul lucrărilor Plenului, A N Shelepin pe nume K K jonglandu-se cu soarta popoarelor În ianuarie , ONU a primit asigurări de la URSS și SUA că criza cubaneză a fost eliminată În septembrie , în ciuda obiecțiilor părții cubaneze, președintele URSS M S Gorbaciov a anunțat retragerea de pe teritoriul Cubei a "brigăzii de antrenament" sovietice formată din mii de oameni Vezi și: Bolshakov G N , Zorin V A , Kennedy J F , Kennedy R F , McNamara R , Stevenson E CARNEGIE HALL (Carnegie Hall), o sală de concerte din New York, una dintre cele mai vechi și mai perfecte săli de concerte acustic din Statele Unite A fost deschis solemn în cu un concert din operele lui P I Ceaikovski, iar orchestra a fost condusă de autorul însuși După reluarea legăturilor culturale sovietice (ruse)-americane în în K -x interpreți de frunte din URSS și Rusia au susținut concerte, inclusiv D F Oistrakh, E G Gilels, M L Rostropovici, V V Ashkenazi În anii , sala a fost amenințată cu demolarea din cauza dezvoltării străzii cu clădiri moderne, dar clădirea istorică a fost salvată de eforturile publicului din New York Mișcarea pentru conservarea K -x condus de celebrul violonist american Isaac Stern KARPOV Viktor Pavlovici (-), diplomat rus Ambasador extraordinar și plenipotențiar Născut în Penza Absolvent al MGIMO ( ), apoi studii postuniversitare la Institut doctor în drept Din - în Ministerul de Externe al URSS A trecut de la asistent principal la viceministrul de Externe al URSS, care a fost responsabil cu pregătirea întregului proces de negocieri pe probleme de dezarmare În calitate de șef al Direcției pentru Probleme de Limitare a Armelor și Dezarmare a Ministerului Afacerilor Externe al URSS (-), a participat activ la numeroase negocieri sovieto-americane, inclusiv privind eliminarea treptată a armelor nucleare; a condus delegația sovietică la discuțiile de la Geneva privind eliminarea rachetelor cu rază medie de acțiune (IRM) în Europa și reducerea cu % a armelor strategice ofensive (START), ceea ce a dus la încheierea, la decembrie , a Tratatului dintre Statele Unite Statele și URSS cu privire la eliminarea rachetelor lor cu rază medie și mai scurtă în Europa și iulie - până la încheierea Tratatului START- KARPOV Lev Nikolaevici (n), om de știință-economist rus, americanist, doctor în economie ( ), profesor ( ) Specialist în economia resurselor naturale și economia regională în Statele Unite și Canada Născut la Moscova Absolvent al Institutului de Comerț Exterior ( ) A studiat la școala postuniversitară a Universității de Stat din Moscova (-) În - a lucrat la Institutul de Economie Mondială și Relații Internaționale al Academiei de Științe a URSS Din - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Autor de cărți: "Noi zone în economia țărilor capitalismului dezvoltat" ( ); "Programarea regională în țările capitalismului dezvoltat" ( ); "America de Nord" ( ) (coautor); Politica economică externă a SUA ( ) (coautor); SUA: Energy Strategy ( ); American Capitalism in the s ( ) (coautor); "Lu- US nopoli capital" ( ); Politica economică externă a SUA: probleme și contradicții ( ) (coautor); "USA la începutul secolului" ( ) (coautor^

KARPOVICH Mihail Mihailovici (-), istoric, critic literar Unul dintre fondatorii disciplinei de studii științifice ruse din Statele Unite, care a jucat un rol semnificativ în creșterea atenției instituțiilor de învățământ superior americane asupra predării istoriei și literaturii ruse Născut în Tiflis (Tbilisi) În a intrat la Facultatea de Istorie și Filologie a Universității din Moscova, dar în a părăsit-o și a plecat la Paris În - a ascultat prelegeri la Universitatea Sorbona, iar în s-a întors la Universitatea din Moscova, de la care a absolvit în În tinerețe a fost arestat de mai multe ori pentru activități revoluționare În aprilie , a primit o invitație de la B A Bakhmetyev a devenit secretarul său și a plecat în SUA După ce ambasada a fost închisă în , el și-a câștigat existența predând, traducând și redactând și a predat la Universitatea Populară Rusă În ianuarie , la invitația lui Archibald Coolidge, a primit un post de profesor de noua istorie europeană și mai târziu a Rusiei la Universitatea Harvard În - a fost profesor de istoria acestei universități, în - a fost șeful catedrei de limbi și literaturi slave, în - a fost profesor de limbi și literaturi slave A contribuit la crearea și dezvoltarea Centrului de Studii Ruse de la Universitatea Harvard, a fost fondatorul ( ) și co-editor al revistei Russian Review În și-a luat cetățenia americană Împreună cu G V Vernadsky a conceput o "Istoria Rusiei" în volume, a reușit să preia scurtarea cursului său de prelegeri, care ar fi trebuit să fie inclus în această publicație (în - a fost publicată o istorie a Rusiei în volume sub redacția lui G V Vernadsky) Autor a numeroase publicații despre istoria și literatura rusă, incl Rusia imperială - ( ); co-editor al memoriilor P N Miliukov ( ) KARTVELI Alexander Mikhailovici (-), proiectant de avioane Născut în Tiflis (Tbilisi) în familia unui judecător de pace, georgian după naționalitate Cuvântul "kartveli" este tradus ca "georgian", iar numele de familie arată ca un pseudonim, deși nu există date despre numele de familie real al lui K (probabil Kartvelishvili) A absolvit o școală militară și în timpul Primului Război Mondial a fost ofițer de artilerie în armata rusă În timpul serviciului militar, a devenit interesat de aeronave În a fost trimis la Paris pentru a-și continua studiile militare și a intrat la Școala Superioară de Aviație Ulterior a absolvit Școala Superioară Electrotehnică din Paris Din proprie inițiativă, a preluat proiectarea unui avion de pasageri gigant pentru zborurile între Paris și New York Americanii au devenit interesați de munca lui La sfârșitul anului s-a mutat la New York Proiectul de a construi un avion gigant a eșuat În , l-a cunoscut pe celebrul pilot și inventator A Seversky, care i-a oferit lui K postul de inginer șef la Seversky Aircraft Corporation, pe care a fondat-o, la New York În , după înlăturarea lui Seversky din funcția de președinte al companiei și redenumirea acesteia în compania "Republica" (Republica), K și-a numit vicepreședintele și șeful biroului de proiectare Până la începutul anilor , K a fost proiectantul șef al tuturor aeronavelor companiei Republic, inclusiv cel mai puternic avion de luptă din Al Doilea Război Mondial, R- Thunderbolt și unul dintre primele avioane de luptă cu reacție, F- Thunderbolt Sub conducerea lui K a creat un avion supersonic F- Thunderbolt, care a făcut primul zbor în * telebombardiere, al căror proiectant șef a fost K În , compania "Ripablik" a fuzionat cu compania "Fairchild Hiller" (Fairchild Hiller), iar K a devenit consultant al companiei în proiectarea aeronavelor; a rămas în acest post până la sfârșitul vieții A murit în SUA CARTER James (Jimmy) Earl (Carter, James Earl, Jimmy) (p), al -lea președinte al Statelor Unite (-) Președinția lui K a căzut în anii de tranziție de la destinderea în relațiile sovieto-americane

la noua lor agravare la sfârșitul anilor și începutul anilor Și-a început șederea la Casa Albă declarând concepte de politică externă în spiritul recomandărilor "Comisiei Trilaterale" (ai cărei membri, pe lângă K însuși, erau mulți membri ai cabinetului său): menținerea detenției militare cu URSS subliniind în același timp diferențele ideologice (drepturile omului) și o scădere generală a priorității relațiilor cu URSS prin întărirea relațiilor SUA cu aliații săi și cu țările în curs de dezvoltare Treptat, sub presiunea forțelor de dreapta din Statele Unite și a ofensivei geopolitice în curs, URSS a trecut la o linie mai dură în relațiile cu URSS În iulie , el a justificat politica externă dură a SUA față de URSS prin nevoia de a reînvia sentimentul americanilor de încredere în sine și puterea țării lor, prin nevoia de a proteja securitatea SUA Totodată, el și-a asigurat compatrioții că nu intenționează să extindă cursa înarmărilor sau să se întoarcă la anii Războiului Rece, subliniind că "atmosfera de conviețuire pașnică este mult mai propice respectării drepturilor individuale decât atmosfera de dușmănie sau ură sau confruntare militantă" Tema drepturilor omului a devenit, la inițiativa lui K , predominantă în relațiile sovieto-americane pe parcursul aproape întregii șederi a lui K la Casa Albă, determinând conducerea sovietică să respingă orice inițiative venite din administrarea lui K și sunt adesea asociate în URSS cu problema drepturilor omului În iunie , în timpul summitului sovietico-american de la Viena, a semnat, împreună cu L I Brezhnev, Tratatul privind limitarea armelor strategice (SALT-), care însă nu a fost ratificat în mare măsură din cauza începerii intervenția militară sovietică în Afganistan, care a devenit pentru K un punct de cotitură în percepția sa asupra politicii sovietice El a anunțat o serie de sancțiuni comerciale și economice împotriva URSS, în special un embargo asupra vânzării de grâu, precum și un boicot al Jocurilor Olimpice din de la Moscova, după care a avut loc o deteriorare gravă a relațiilor sovieto-americane, care a durat până la sfârșitul mandatului de ani al lui K ca președinte al Statelor Unite În anii următori, a fost implicat de succesorii săi la Casa Albă în desfășurarea negocierilor informale cu liderii altor țări și, din proprie inițiativă, a participat la negocieri informale pentru soluționarea conflictelor internaționale din diferite regiuni ale lumii A fost activ în activități filantropice în SUA și în străinătate și în a ajuta țările în curs de dezvoltare să rezolve problemele sociale În a devenit profesor la Universitatea Emory din Atlanta (Georgia); predă școala duminicală și este diacon la biserica baptistă din orașul său natal, Plains Autor a cărți, printre care: Why Not the Best (,); Keeping Faith: Memoriile unui președinte (,); Negocierea: Alternativa la ostilitate ( ); Sângele lui Avraam (,); Tuming Point: Un candidat, un stat și o națiune la vârsta majoratului ( ); Talking Peace: A Vision for the Next Generation (,); Credință vie ( ) CONFERINTA CASABLANCA , întâlnirea președintelui SUA F Roosevelt și a prim-ministrului britanic W Churchill din - ianuarie La întâlnire (denumită în cod "Simbol" (Simbol)) au participat membri ai Guvernele franceze libere care au emigrat în Anglia Conducătorii statelor aliate cu URSS au decis să reprogrameze data deschiderii celui de-al doilea front din până în și să invadeze Sicilia în de către trupele anglo-americane, în așteptarea obiecțiilor aspre ale conducerii sovietice la o astfel de decizie , liderii Statelor Unite şi Marii Britanii au convenit să-l informeze pe I Stalin doar în termenii cei mai generali, lăsând puține speranțe că un al doilea front ar putea fi încă deschis în În același timp, ei au subliniat importanța primordială de a continua să ofere URSS un sprijin

militar și politic cuprinzător, deși au remarcat că materialul asistența Uniunii Sovietice ar trebui să fie oferită astfel încât implementarea sa ulterioară să nu fie periclitată (astfel, formularea aleasă de Roosevelt și Churchill conținea un indiciu al unui nivel inacceptabil de pierderi pentru aliați în implementarea ulterioară a livrărilor cu împrumut-închiriere) , în special, periculoasa rută nordică) Din nou, pentru a atenua impactul negativ al deciziei lor de a amâna deschiderea celui de-al doilea front, liderii Statelor Unite și Marii Britanii au fost de acord cu conducerea sovietică, care a insistat asupra necesității de a lucra împreună pentru a realiza predarea necondiționată a Germania ca singurul rezultat acceptabil al celui de-al Doilea Război Mondial KVASNIKOV Leonid Romanovici (-), cercetaș, Erou al Rusiei (titlu acordat postum în), colonel în retragere Născut la stația Uzlovaya din provincia Tula Și-a început cariera la vârsta de ani ca muncitor la poduri A absolvit Școala Tehnică a Căilor Ferate Tula ( ), a lucrat ca asistent mecanic, mecanic de locomotivă În a absolvit catedra de mecanică a Institutului de Inginerie Chimică din Moscova A lucrat ca inginer, a studiat la liceu În agențiile de securitate din până în În , la inițiativa lui K , a fost trimisă o orientare către rezidențele Comitetului pentru Securitatea de Stat al URSS din SUA, Anglia și Germania cu privire la necesitatea de a colecta informații despre atomic arme După ce a primit informații despre intensificarea dezvoltării armelor atomice în Statele Unite, K călătorește ca rezident la New York (-) și oferă Centrului informațiile necesare Datele despre dispozitivul bombei atomice au ajuns la dispoziția Centrului înainte de prima sa explozie experimentală în apropiere de Alamogordo pe iulie K a trimis în mod regulat Centrului alte informații documentare importante, precum și mostre de echipamente din aviație, radar , chimie, medicină, care prezentau un interes considerabil pentru industria care lucra pentru nevoile frontului În - , K a condus departamentul de progres științific și tehnic al Primei Direcții Principale a KGB, lucrând în strânsă legătură cu oamenii de știință, inclusiv cu I V Kurchatov A fost distins cu Ordinul Lenin, două Ordine Steagul Roșu al Muncii, Ordinul Războiului Patriotic și două Ordine Steaua Roșie I s-a acordat titlul de "Ofițer Onorific al Securității Statului" În , o timbru poștal dedicat lui K CONFERINȚE DE LA QUEBEC și , întâlniri internaționale cu președintele SUA Franklin D Roosevelt și prim-ministrul britanic W Churchill În cadrul primei întâlniri, desfășurată în perioada - august (cu numele de cod "Cadrant" (Cadrant)), a fost elaborată strategia Aliaților în al Doilea Război Mondial Pregătirea de a deschide un al doilea front în Europa a fost confirmată în vara lui prin debarcarea trupelor aliate în Normandia, iar apoi prin invazia sudului Franței Churchill nu a fost de acord cu propunerea lui Roosevelt de a considera Operațiunea Overlord ca o direcție prioritară de lovitură, spre deosebire de direcția mediteraneană Aliații occidentali au convenit să aloce resurse suplimentare pentru războiul cu Japonia, în special în Birmania Pe august, Roosevelt și Churchill au semnat un acord extrem de secret dezvoltarea comună a bombei atomice de către Statele Unite și Marea Britanie A doua întâlnire, ținută în perioada - septembrie (denumită în cod "Octogon" (Octogon)), a fost dedicată dezvoltării strategiei aliate după sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial În cadrul întâlnirii, s-a ajuns la un acord privind împărțirea Germaniei în zone de ocupație și Planul Morgenthau (vezi Planul Morgenthau) și Planul Hull (planul propus de secretarul de stat american C Hull pentru a transforma Germania învinsă într-un stat industrializat democratic și

să-l integreze în economia mondială) au fost luate în considerare În cadrul întâlnirii s-a discutat, de asemenea, problema desfășurării operațiunilor militare aliate împotriva Japoniei în Pacific KEYNET Roger (Canet Roger) (n), politolog american, specialist în politica externă și internă a URSS Născut în Cincinnati (Ohio) A absolvit Universitatea Princeton ( ), în și-a luat doctoratul A predat la universitățile din Denver și Kansas În - a fost cercetător la Institutul Rus de la Universitatea Columbia Din este profesor la Universitatea din Illinois Din - Director Programe Internaționale și Cercetare, Prorector pentru Cercetare la aceeași universitate Autor al cărții "Uniunea Sovietică și Africa sub-sahariană" ( ); editor de carte: Pe drumul comunismului: Eseuri despre politica internă și externă sovietică ( ); Uniunea Sovietică și Națiunile în curs de dezvoltare ( ); Economia sovietică și relațiile politice cu lumea în curs de dezvoltare ( ); Politica externă sovietică și relațiile Est-Vest ( ); Politica externă sovietică în anii ( ); Europa de Vest în strategia globală sovietică ( ); Politica externă sovietică în tranziție ( ) și altele Frank Billings Kellogg (-), om de stat și diplomat american Senator american (-), ambasador al SUA în Marea Britanie (-) În calitate de secretar de stat al SUA (-) a jucat un rol activ în încheierea Pactului Kellogg-Briand din , pentru care a primit Premiul Nobel pentru Pace pentru După ce a părăsit funcția publică, a revenit la cabinetul de drept privat și a fost membru al Curții Internaționale de Justiție de la Haga (-) PACT Kellogg-Briand (Pactul Kellogg-Briand), un document internațional privind respingerea războiului ca instrument al politicii naționale Semnat la Paris la august Numit după numele principalilor dezvoltatori - secretarul de stat american F Kellogg și ministrul francez de externe A Briand URSS nu a luat parte la dezvoltarea sa La august, guvernul URSS și-a anunțat disponibilitatea de a semna C -B P Într-un interviu pentru ziarul Izvestia, comisarul poporului pentru afaceri externe al URSS G V Cicherin a afirmat că refuzul Uniunii Sovietice de a semna pactul ar fi o dovadă convingătoare a orientării antisovietice a acestui document, "o altă dovadă a pregătirii pentru război ca instrument al contrarevoluției mondiale" și "o integrantă parte a pregătirii pentru război împotriva URSS" Interesul guvernului sovietic de a semna pactul a fost evaluat pozitiv în cercurile politice americane URSS a fost invitată să semneze pactul și l-a semnat la septembrie KENDALL Donald McIntosh (Kendall, Donald McIntosh) (n), antreprenor american Președinte al Pepsi-Cola International (-), Pepsi-Cola Company (-), PepsiCo, Inc (din) Membru al consiliului de administrație al Pan American Airways și al altor companii Președinte al Consiliului de Administrație al Camerei de Comerț Americano-Sovietice Membru al Consiliului Director America dar Consiliul Economic și Comercial Sovietic (ASTEC) La cererea insistentă a K N S Hrușciov a băut Pepsi în fața camerelor și camerelor TV la Expoziția Americană de la Moscova în , ceea ce a contribuit la publicitatea acestei băuturi K a fost unul dintre primii antreprenori americani care au stabilit relații de afaceri cu URSS în perioada de detenție a anilor ' În și a venit la Moscova și a purtat negocieri de succes cu privire la producția și vânzarea de Pepsi în URSS în schimbul achiziției de vodcă rusească pentru vânzare în SUA Kennan, George (-), călător american, explorator al Siberiei, jurnalist Rudă îndepărtată a lui George F Kennan Unul dintre cei mai activi participanți la proiectul de construcție a telegrafului ruso-american - o linie de telegraf, care, așa cum era planificat, trebuia să conecteze Rusia, precum și toată

Europa, cu Statele Unite prin strâmtoarea Bering Considerând că proiectul de construire a unei linii telegrafice care să leagă Europa de America peste Oceanul Atlantic, anunțat cu câțiva ani mai devreme, este sortit eșecului, a achiziționat un număr mare de acțiuni la P M Collins După ce proiectul Collins a fost anulat din cauza încheierii cu succes a construcției liniei telegrafice Europa-SUA de peste Atlantic, a decis să călătorească prin Rusia prin toată Siberia până la Sankt Petersburg pentru a colecta materiale pentru carte și a rămas acolo timp de aproape ani (-) În - a fost din nou în Rusia și a întreprins o călătorie în Caucaz, sub impresia căreia a scris mai multe articole În , după o scurtă călătorie în partea europeană a Rusiei, a decis să organizeze o expediție în Rusia, pe care a întreprins-o în vara anului Expediția a durat un an, din care a petrecut luni în Siberia K a fost însoțit de fotograful și artistul George A Frost (George A Frost) (-), care a vizitat și Siberia în ca membru al expediției Collins O bună cunoaștere a limbii ruse i-a fost de ajutor K În timpul călătoriei, a întâlnit și a discutat cu peste de revoluționari exilați în Siberia, printre care și V G Korolenko, prințul A A Kropotkin (fratele lui P A Kropotkin), E Breshko-Breshkovskaya și alții K a scris că "printre ei s-au numărat unele dintre cele mai bune, mai curajoase și mai generoase suflete de reprezentanți și reprezentanți ai umanității pe care i-am întâlnit vreodată aș fi mândru de ei dacă ar fi frații și surorile mele și, atâta timp cât sunt în viață, se pot baza pe orice ajutor pe care îl poate oferi fratele meu La întoarcerea sa în Statele Unite, a publicat (-) în revista Century, care i-a finanțat expediția, o serie de articole în care descrie condițiile îngrozitoare de detenție a condamnaților politici în Siberia și își exprima indignarea față de despotism și persecuție a opoziţiei politice Revista, respingând acuzațiile (inclusiv în articolul angajatului ambasadei ruse la Washington P S Botkin "Vocea pentru Rusia") că articolele critice ale lui Kennan creează o imagine nejustificat de sumbră a vieții în Rusia, a scris în : "Aceasta este critica provine dintr-o țară a cărei relație cu Rusia este deosebit de cordială Este publicat în jurnalul care a publicat Viața lui Petru cel Mare și care a contribuit în mod semnificativ la creșterea interesului prietenos al americanilor pentru viața în Rusia, iar această critică vine din condeiul unui om care și-a demonstrat în mod deschis prietenia față de guvernul rus K însuși a reacționat la aceste acuzații cu pamfletul "Vocea pentru poporul rus", tradus în rusă și publicat la Geneva pentru import și distribuire ilegală ulterioară în Rusia Cenzura oficială rusă a reacționat negativ la scrierile lui K , dar acestea au fost distribuite pe scară largă în capitala Rusiei sub formă de tăieturi de reviste K era considerat cel mai mare specialist american al timpului său în Rusia A călătorit prin Statele Unite cu prelegeri despre Rusia și, conform memoriilor lui P Botkin, "a urcat pe scenă în cătușe, îmbrăcat ca un condamnat, printr-un felinar magic a arătat diverse orori și a țesut prostii incredibile despre Rusia După ce a ascultat unul dintre aceste discursuri ale lui K , M Twain a exclamat: "Dacă un astfel de guvern nu poate fi răsturnat decât cu ajutorul dinamitei, ei bine, să-i mulțumim Domnului Dumnezeu pentru dinamită" Articolele și prelegerile lui K , care era considerat a fi simpatic față de Rusia, au stat la baza ideilor negative ale publicului american despre Rusia, care au rămas în următoarele decenii, ale căror manifestări dureros de exagerate au fost numite în mod obișnuit "kennanit" După publicarea articolelor lui K despre viața exilaților din Siberia și, în unele cazuri, la inițiativa sa în Statele Unite, la sfârșitul anilor și

începutul anilor , au fost create mai multe organizații și comitete publice de scurtă durată, ca parte a Mișcarea pentru o petiție în apărarea exililor siberieni (Exilul siberian) Mișcarea pentru petiții: Comitetul de ajutor pentru exilul rus, Societatea Umanică a Statelor Unite ale Americii pentru exilul din Siberia, Societatea americană a prietenilor libertății ruse etc K i-a scris soției sale în : "Dacă ai fi opus călătoria mea în Siberia în , nu aș fi fost niciodată acolo, iar viața mea ar fi luat-o pe o altă cale Poate că aș fi reușit în viață, dar, cel mai probabil, nu m-aș fi bucurat de o reputație notabilă în întreaga lume, deoarece această călătorie a marcat începutul activităților mele literare și de prelegere După moartea mea, voi fi amintit de multă vreme, cel puțin în Rusia" Dar, în ciuda popularității sale, după moartea lui K a fost rapid uitat în Rusia La sfârșitul lunii iunie , K a sosit din nou în Rusia și a reușit să rămână la Sankt Petersburg aproximativ săptămâni, dar de îndată ce autoritățile au aflat de șederea sa în țară, a fost escortat politicos, dar hotărât a teritoriului rusesc Impresiile și materialele pe care a reușit să le adune în acest timp au stat la baza unei noi serii de articole și prelegeri despre Rusia După izbucnirea războiului ruso-japonez din - , K a acceptat propunerea președintelui T Roosevelt și a plecat în Japonia, unde a scris multe articole care acoperă războiul din punctul de vedere al Japoniei, inclusiv articole anti-ruse pentru ziarul japonez The Times În același timp, a desfășurat o activitate de propagandă pro-japoneză în rândul prizonierilor de război ruși și a contribuit la organizarea celulelor revoluționare antiguvernamentale printre aceștia, considerând această activitate "datoria sa morală" Potrivit propriilor declarații, el a făcut "revoluționari" din de soldați ruși În timpul Primului Război Mondial, el a scris că țarul rus și oficialii săi "nu își vor părăsi niciodată calea până când nu vor fi aruncați de acolo cu forța" și a prezis inevitabilitatea unei revoluții în Rusia, deși a susținut că aceasta ar fi de natură parlamentară și nu reprezintă o explozie socială A salutat Revoluția din februarie , dar încă din primele zile ale Revoluției din octombrie a fost un oponent al Rusiei sovietice În august el a criticat aspru a doua constituție sovietică, numind-o "camuflaj" pentru suprimarea libertăților fundamentale și alegeri libere: "Nimeni nu trebuie să se înșele Leopardul rus nu și-a schimbat petele " Autor de cărți: Siberia și sistemul exilului (,); Viața în cort în Siberia și aventuri între coriac și alte triburi din Kamchatka și Siberia de Est (prima ediție - ; a rezistat la numeroase retipăriri, inclusiv în limba rusă: "Viața de stepă în Siberia Rătăciri între koriaci și alte triburi din Kamchatka și Asia de Nord" (prima ediție -)); și O comedie rusă a erorilor, cu alte povești și schițe ale vieții rusești ( ) KENNAN George Frost (n), istoric și diplomat internațional Unul dintre fondatorii sovietologiei în SUA Stranepotul lui George Kennan A absolvit Universitatea Princeton ( ) Din - în serviciul diplomatic; a lucrat la Berlin, Praga, Riga Împreună cu Ch Bohlen, a devenit unul dintre primii diplomați americani special pregătiți pentru munca în URSS În - - Prim-secretar, în - - Consilier al Ambasadei SUA la Moscova De-a lungul anilor de muncă în URSS, a devenit un oponent înflăcărat al sistemului stalinist, convins de imposibilitatea cooperării cu acesta În - a condus departamentul de planificare a politicii externe al Departamentului de Stat al SUA; a jucat un rol proeminent în dezvoltarea Planului Marshall, o strategie de "război psihologic" împotriva URSS Autorul doctrinei "ilimitării" politicii externe, expusă pentru prima dată în așa-zisa "Telegrama lungă" a lui Kennan către

secretarul de stat al SUA (februarie) și dezvoltată ulterior în binecunoscutul articol anonim "The Sources of Soviet Conduct" (The Sources of Soviet Conduct), publicat sub semnătura "X" ("X ") în numărul de iulie al revistei Foreign Affairs, "Statele Unite nu pot conta pe afinitatea politică cu regimul sovietic în viitorul apropiat", îi sfătuiau K președintele H Truman și secretarul de stat J Marshall "Ar trebui să continue să vadă Uniunea Sovietică ca pe un rival, nu ca pe un partener în arena politică" Teza principală a celui de-al doilea articol, de data aceasta semnat în revista Foreign Affairs (aprilie) a fost inacceptabilitatea și inutilitatea unei soluții militare la un conflict politic, fie cu URSS, fie cu alt stat Singura soluție rezonabilă, potrivit lui K , a fost un proces lent de schimbare pașnică, combinat cu o demonstrație convingătoare de către Statele Unite a propriului exemplu "Și dacă prin voința sorții se va dovedi că libertatea va veni în Rusia ca urmare a dezintegrarii despotismului și nu ca urmare a impunerii forțate a libertății asupra ei, atunci vom putea declara că politica noastră a echivalat cu o atitudine favorabilă față de ea și că nu am interferat cu ea cu prejudecățile, nerăbdarea sau disperarea noastră În același timp, s-a opus producției de arme nucleare și integrării RFG în structura militaro-politică a Occidentului Din cauza neînțelegerilor cu D Acheson și Casa Albă asupra acestor probleme, el și-a dat demisia în , luând activitatea de cercetare la Universitatea Princeton La începutul anului a fost numit ambasador al SUA în URSS, unde a avut o primire rece Singurul ambasador al SUA din întreaga istorie a relațiilor ruso-americane, declarat persona non grata, se crede că ar fi criticat atitudinea guvernului sovietic față de diplomații străini (K a comparat situația în care au lucrat diplomații occidentali la Moscova cu situația care a predominat în Germania nazistă) În , el a susținut public neutralizarea Germaniei unite și retragerea trupelor sovietice și americane din Europa Centrală La mijlocul anilor ' , el a revizuit teoria "ilimitării" propusă de el ca nemaiîntâlnind noile condiții, explicând, de asemenea, că în anii Rusia reprezenta mai degrabă nu o amenințare militară, ci o "amenințare ideologică și politică" și că în situația actuală nu era atât de mult Uniunea Sovietică, cât de multă cursă înarmărilor în lume Cu excepția unei perioade de doi ani (-) petrecută ca ambasador al SUA în Iugoslavia, el și-a dedicat viața muncii științifice Autor a numeroase lucrări despre istoria Rusiei și a relațiilor ruso-americane, printre care: Diplomația americană - ( ); Relațiile sovieto-americane - , voi , Rusia părăsește războiul (, Premiul Pulitzer,); Relațiile sovieto-americane - , voi , Decizia de intervenție ( ); Rusia și Occidentul sub Lenin și Stalin ( ); Memorii în volume - (, Premiul Pulitzer,); Marchizul de Gustine și Rusia sa în ( ); memoriile - ( ); Norul pericolului; Realitățile actuale ale politicii externe americane ( ); The Nuclear Delusion: Relations Soviet-American in the Atomic Age ( ); La sfârșitul unui secol; reflexii - ( ) Telegrama lungă a lui Kennan, o telegramă secretă cu cifra de de cuvinte, pregătită de însărcinatul cu afaceri american de atunci, care se află la Moscova, George F Kennan A fost trimisă Departamentului de Stat al SUA la februarie În mod tradițional se crede că această telegramă a fost prima care a conturat doctrina de politică externă a "ilimitării" în termeni cei mai generali K "d t " a constat din secțiuni, intitulate: "Principalele trăsături ale concepțiilor sovietice postbelice reflectate de mașina oficială de propagandă", "Originile acestor opinii", "Apărarea lor în politica practică la nivel oficial", "Apărarea lor la nivel oficial" nivelul politicii neoficiale, i e politică secretă pentru care guvernul

sovietic nu poartă nicio responsabilitate", "Concluzii practice din punctul de vedere al politicii americane" Concluzia fundamentală din cele afirmate în K "d t " a constat în fraza: "Așadar, avem aici (reprezentată de URSS - Auth) o forță politică care crede fanatic că este imposibil să se ajungă la un acord cu Statele Unite privind modus vivendi și că dacă guvernul sovietic vrea să ne simțim în siguranță, este de dorit și necesar ca armonia internă a societății noastre să fie încălcată, astfel încât modul nostru tradițional de viață să fie distrus, astfel încât autoritatea internațională a statului nostru să fie subminată Remarcând că URSS nu este înclinată să ia decizii nerezonabile și să efectueze acțiuni care implică riscuri și se retrage atunci când este întâmpinată cu o respingere puternică, autorul conchide: "Dacă inamicul are forță efectivă și arată clar că este gata să o folosească, de obicei nu trebuie să recurgă la el Cu gestionarea abil a situației, nu este nevoie de un final care să salveze chipul În scrierile ulterioare, Kennan a revizuit multe dintre judecățile pe care le-a făcut în telegramă, punând la îndoială validitatea lor sau specificând că acestea sunt justificate numai atunci când sunt aplicate unei anumite perioade istorice INSTITUTUL SUPERIOR DE CERCETARE RUSĂ KENNANOVSKY, vezi Institutul de Studii Superioare Ruse J Kennan KENNEDY, John Fitzgerald (-), al -lea președinte al Statelor Unite (-) Născut în Brookline (buc Massachusetts) A studiat la școli private din Massachusetts, New York și Connecticut, precum și la London Summer School of Economics ( ) În a intrat la Universitatea Harvard, dar în a luat un concediu academic A practicat la Ambasadele SUA la Paris și Londra ( ) A absolvit Harvard ( ) cu o diplomă de licență cu onoare și a intrat la Universitatea Stanford în același an Din septembrie - în Marina SUA cu grad de sublocotenent A participat la operațiuni militare pe mare, a primit o comoție gravă În a fost demobilizat, i s-au acordat mai multe medalii și ordine militare În calitate de corespondent al ziarului, în a acoperit lucrările Conferinței de la San Francisco, alegerile din Marea Britanie și conferința de la Berlin (Potsdam) a celor Trei Mari A fost ales membru al Camerei Reprezentanților a Congresului SUA în și a fost reales în și În și a făcut călătorii lungi în țări europene, vizitând inclusiv URSS ( ) Ales senator al SUA în A luat o atitudine dură în privința politicii externe a SUA, a insistat asupra necesității de a lupta împotriva comunismului pe arena internațională și în SUA A fost învins la începutul alegerilor prezidențiale din , dar a câștigat alegerile ani mai târziu În cursul luptei pentru Casa Albă, el a înaintat și dezvoltat ulterior programul "noua frontieră", în care s-a încercat să reflecte echilibrul schimbat de forțe din lume și spiritul vremurilor din Statele Unite în sine Sosirea lui K la Casa Albă a fost văzută ca "transferul puterii de la oamenii născuți în secolul al XIX-lea, unei noi generații născute în secolul al XX-lea În discursul inaugural, K , conform lui U Lippman, a cuprins "întreaga filozofie a Statelor Unite care îndeplinește îndatoririle unui jandarm mondial" În primul său mesaj către Congresul SUA (ianuarie), K a declarat că pentru a rezolva "conflictul dintre libertate și comunism, Statele Unite ar trebui mai întâi să-și construiască armamentul" Încă din primele luni de mandat de președinte, s-a confruntat cu serioase probleme internaționale care au necesitat acțiuni decisive din partea sa În aprilie , Cuba a autorizat o invazie armată a unităților militare ale contrarevoluției cubaneze în Cuba (Cochinos Bay), dar în momentul decisiv a refuzat intervenția directă a SUA în conflict, condamnând astfel această aventură la înfrângere Vina pentru fiasco a fost pusă pe seama CIA și a liderului

acesteia, Allen Dulles În iunie , s-a întâlnit la Viena cu N S Hrușciov, care a încercat fără succes o conversație dură cu tânărul președinte american, în special asupra "chestiunii de la Berlin", care s-a reflectat în starea ulterioară a relațiilor sovieto-americane În cadrul unei întâlniri cu Hrușciov, K a spus că "dacă va continua așa, vremea în Europa va deveni în curând dezgustătoare", referindu-se la pericolul de a începe un nou război K a luat o atitudine atât de dură, încercând să convingă URSS de hotărârea guvernului SUA de a-și apăra interesele în orice parte a globului: "Sarcina noastră este să încercăm să dovedim că suntem puternici" Vorbind în iulie la radioul și televiziunea americană, K a anunțat din nou pericolul real de război dacă Uniunea Sovietică ar semna un tratat de pace german (cu RDG), care a fost privit de conducerea sovietică ca un ultimatum Discursul președintelui Statelor Unite a fost urmat de reacția lui N S Hrușciov, care a spus într-o conversație cu J McCloy că URSS acceptă provocarea americană și că tratatul de pace va fi semnat până la urmă, dar că "dacă Statele Unite vor începe un război împotriva noastră, atunci, se pare, Kennedy va fi ultimul președinte american" K a proclamat doctrina "răspunsului flexibil", care prevedea acumularea puterii nucleare și militare convenționale a SUA și întărirea influenței SUA în lume Asia de Sud-Est a fost aleasă ca regiune pentru demonstrația de forță Criza din Caraibe (cubană) care a izbucnit în octombrie a pus lumea în fața amenințării războiului termonuclear În momentul decisiv, K a dat dovadă de bun simț și de spirit de stat, nepermițând crizei să crească într-o confruntare militară între URSS și SUA Pericolul real al unui conflict nuclear l-a determinat pe K să revizuiască semnificativ cursul politic al administrației sale față de URSS În iunie , a vorbit la Universitatea Americană cu un apel pentru a găsi un punct de vedere comun între URSS și SUA, afirmând că, printre multele asemănări pe care le au popoarele URSS și SUA, "nu există nimic mai pronunțat decât aversiunea noastră reciprocă la război" El a făcut apel la căutarea unor soluții la problemele internaționale controversate la masa negocierilor și la necesitatea unei abordări mai realiste a relațiilor sovieto-americane, fără a abandona în același timp principiul negocierii cu URSS "din poziție de forță" În august , a semnat Tratatul privind interzicerea testării armelor nucleare în atmosferă, în spațiul cosmic și sub apă, numindu-l "primul pas către pace, un pas către rațiune și un pas departe de război", întâlnindu-se " interesele noastre și în special interesele copiilor și nepoților noștri" În același timp, s-au ajuns la acorduri între Moscova și Washington cu privire la stabilirea unei "linii fierbinți" și la vânzarea unui lot mare de grâu către Uniunea Sovietică, ceea ce a fost privit în cercurile politice internaționale ca o demonstrație a dorinței SUA normalizarea relaţiilor cu URSS Totodată, la conducerea lui K , pe căi diplomatice și neoficiale, a început o sondare a terenului pentru o nouă întâlnire între acesta și N S Hruşciov "Totul era vizibil", a raportat el Moscovei despre ultimele sale conversații cu K și anturajul său Ambasadorul URSS A F Dobrynin, "că președintele, mai ales în contextul campaniei electorale în desfășurare, ar dori să poată continua un astfel de dialog pentru a, la figurat vorbind, să țină degetul pe pulsul relațiilor cu Uniunea Sovietică, să ia în considerare luați în considerare acest factor cel mai important în cursul campaniei electorale, pentru a putea naviga și a nu permite nicio greșeală majoră de calcul, plină de o agravare bruscă a relațiilor sovieto-americane A primit Premiul Pulitzer în pentru lucrarea sa biografică Profiles in Courage ( ) Ucis de un asasin KENNEDY, Robert Francis (-), politician

și om de stat american Născut în Boston A absolvit Facultatea de Drept de la Universitatea din Virginia și a fost admis să practice dreptul în Massachusetts ( ) Ca angajat al Departamentului de Justiție al SUA, a fost unul dintre susținătorii activi și participanții la campania lansată de senatorul J McCarthy pentru a dezvălui "penetrarea comunistă" în agențiile guvernamentale și sindicatele americane (-) A fost consilier juridic la Subcomitetul permanent de investigații al Senatului ( ), care a fost prezidat de senatorul McCarthy Timp de câțiva ani de macartism, numele său a fost asociat cu activități anticomuniste și antisindicale A luat parte activ la campania electorală a fratelui său J F Kennedy (-), iar odată cu alegerea sa ca președinte, a devenit procuror general al SUA (-) În calitate de consilier-șef al președintelui, el a avut cea mai directă influență asupra multor decizii ale administrației fratelui său, atât în problemele politice externe, cât și interne În numele său, a condus adesea cele mai delicate negocieri neoficiale cu reprezentanți străini, inclusiv reprezentanți ai URSS, pe cele mai dificile probleme ale politicii internaționale (vezi G N Bolshakov) Ambasadorul sovietic la Washington A F Dobrynin, care s-a întâlnit adesea cu K , și-a remarcat în același timp "aroganța" și "atitudinea vădit ostilă față de URSS" A jucat un rol activ în rezolvarea crizei din Caraibe (cubaneze) din După moartea fratelui său ( ), s-a dedicat în întregime activității politice, a câștigat alegerile din pentru Senatul SUA și a devenit senator (-)) A candidat pentru președinția Statelor Unite în , dar a căzut victima unei tentative de asasinat în timpul campaniei electorale KENNELL Ruth Epperson (Kennell, Ruth Epperson) (-), scriitoare americană A venit în Rusia sovietică la începutul anilor ca membru al Coloniei Industriale Autonome din Kuzbass, devenind secretar și bibliotecar al coloniei (-) Din până în a fost corespondent pentru revista Nation în Rusia și a lucrat și ca bibliotecară la Biblioteca de literatură străină din Moscova (-) În - l-a însoțit pe T Dreiser ca secretar-traducător în timpul șederii sale în URSS În anii și-a continuat activitățile jurnalistice Autor a mai multor cărți pentru copii, precum și a unei cărți de memorii de Théodore Dreiser și Uniunea Sovietică - : O cronică personală ( ) Kent Rockwell (-), pictor, ilustrator, scriitor american A studiat arhitectura la Universitatea Columbia Din s-a angajat în pictură și grafică în Alaska, mai târziu în Groenlanda și Islanda În opera lui K dominată de peisajul nordic A făcut și sculptură în lemn Este renumit în special pentru ilustrațiile sale de cărți Deja în anii , s-a impus ca "prieten al Uniunii Sovietice", susținând în mod deschis politica externă sovietică El credea că pactul sovieto-german privind neagresiunea în a făcut imposibilă politica de înșelare a URSS din partea puterilor occidentale El a fost chemat în mod repetat să depună mărturie în fața Comitetului pentru activități antiamericane a Camerei În , numele K a fost inclus de Subcomisia Senatului pentru Securitate Internă (Senate Internai Security Subcommittee) în lista celor de americani, cei mai activi sponsori ai "organizațiilor de front comunist" (organizații de front comunist) Datorită activităților sale sociale active, legate în special de lupta pentru pace, dezarmare și dezvoltarea legăturilor culturale cu URSS, a devenit unul dintre cei mai cunoscuți artiști americani ai poporului sovietic A venit adesea în URSS, unde erau organizate în mod regulat expoziții personale În , el a oferit Ministerului Culturii al URSS să doneze o colecție a picturilor sale ca o expresie a "sentimentelor sale fierbinți pentru poporul sovietic" În luna mai a aceluiași an, prin decizia Prezidiului Comitetului Central al PCUS,

acest cadou a fost acceptat și s-a decis achitarea costurilor asociate transportului tablourilor din SUA în URSS A fost ales președinte al Consiliului Național al Prieteniei Americano-Sovietice Membru de onoare al Academiei de Arte a URSS Laureat al Premiului Lenin pentru pace ( ), al cărui echivalent monetar l-a donat Vietnamului de Nord Autor al multor cărți ilustrate de el, printre care: The Seven Ages of Man ( ); Wilderness, A Journal of Quiet Adventure in Alaska (,); Rockwellkentiana ( ); Of Men and Mountains ( ); Greenland Journal ( ); autobiografii This is My Own ( ) și Dacă sunt eu, Doamne! ( ) KEREMETSKY Iakov Nikolaevici (n), savant ruso-american, doctor în științe politice ( ), specialist în problemele relațiilor de proprietate în Statele Unite Născut în Polotsk, regiunea Vitebsk Absolvent al MGIMO ( ) În - a lucrat ca jurnalist în ziarul "Cultura sovietică" Din până în - cercetător la Institutul de Economie Mondială și Relații Internaționale al Academiei de Științe a URSS În - - la Institutul de Cercetări Sociale Concrete al Academiei de Științe a URSS Din până în - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Din - la Institutul de Muncă și Dezvoltare Socială al Federației Ruse Autor de cărți: "SUA: Sindicatele în lupta împotriva capitalului" ( ); "Structura de clasă și agentul schimbării sociale" ( ); Conștiința politică a clasei muncitoare din SUA ( ); Restructurarea privatizării și proprietatea muncitorilor în URSS ( ) (coautor); Transforming Enterprises ( ) (coautor) Kerensky Alexander Fedorovich (-), politician rus A studiat jurisprudența la Universitatea din Sankt Petersburg, s-a angajat cu succes în advocacy În februarie s-a alăturat social-revoluționarilor, după Revoluția din februarie a devenit adjunct al șefului Comitetului provizoriu al Dumei de Stat și vicepreședinte al Sovietului de la Petrograd Ministru al Justiției al Guvernului Provizoriu (martie-mai), ministru al Războiului și Marinei (mai-septembrie), ministru-președinte (din iulie) și comandant-șef suprem (din august) A emigrat în mai , mai întâi în Anglia, apoi la Paris (-) S-a mutat din Europa în SUA în În anii și a lucrat la Instituția Hoover pentru Război, Revoluție și Pace, a predat la universități americane, a scris și dictat memorii, manuscrise nepublicate și transcrieri ale cărora sunt stocate într-o serie de importante universități și centre din SUA, inclusiv Biblioteca Universității Butler Columbia, Institutul Hoover pentru Război, Revoluție și Pace etc Autor al unei publicații documentare în volume despre activitățile guvernului provizoriu, precum și cărți: The Kornilov Case ( ); Preludiul bolșevismului; sovietic Rusia în toamna lui ( ); Politica aliată față de Rusia ( ); "De departe Culegere de articole "( ); "Gatchina (din amintiri)" ( ); Catastrofa: povestea lui Kerensky despre revoluția rusă (,); Răstignirea libertății ( ); Rusia la punctul de cotitură al istoriei ( ); "Familia regală și guvernul provizoriu" ( ) etc În - a dictat ultima ediție a memoriilor sale, care au fost publicate în A murit la New York, a fost înmormântat în Anglia Keeley, Royal Rockwood (-), inginer mecanic american A sosit în Rusia Sovietică pentru a acorda asistență în septembrie După ce a inspectat fabricile provinciei Moscova și s-a familiarizat cu condițiile generale de viață din RSFSR, V I Lenin un raport despre impresiile sale cu o serie de considerații cu privire la modalitățile de restabilire a industriei distruse A lucrat în Consiliul Economic Suprem ca inginer-organizator A devenit celebru în istoria sovietică doar pentru că la început Lenin s-a ocupat personal de cazarea și aprovizionarea cu alimente (în special dulciuri și ciocolată) la Moscova Judecând după încercările lui K de a-i scrie personal lui Lenin cu orice ocazie și de

a sugera modalități de a rezolva orice problemă, el era în mod clar o persoană nesănătoasă din punct de vedere mintal Arestat de Ceka în când a încercat să părăsească Rusia și condamnat la ani de închisoare pentru spionaj În august , se afla încă printre prizonieri (sau, așa cum i-a numit V I Lenin, "prizonieri"), a căror eliberare imediată Herbert Hoover a cerut ca o condiție necesară pentru acordarea de ajutor alimentar populației înfometate din Rusia prin canalele Administrația Americană de Ajutorare (ARA) Într-o scrisoare din august , adresată membrilor Biroului Politic al Comitetului Central al PCR (b), Lenin a scris că consideră că este oportun să-l scoată pe K "din numărul total, pentru că a fost pedepsit printr-un verdict judecătoresc " și, eventual, să-l elibereze "mai devreme decât alții și pe alte motive" În K a fost eliberat și a părăsit Rusia El și-a descris nenorocirile din Rusia sovietică în revista "American Machinist" (American Machinist) din decembrie KINGSBURY John Adams (Kingsbury, John Adams) (-), personaj public american Din până în , a făcut mai multe călătorii în URSS, adunând materiale despre sistemul sovietic de sănătate, care a stat la baza cărții Red Medicine: Socialized Health in Soviet Russia ( ), pe care a scris-o în calitate de coautor În a devenit președinte al Consiliului Național al Prieteniei Americano-Sovietice și unul dintre principalii coordonatori ai programului de asistență militară pentru URSS A vizitat URSS în și , scriind ulterior cartea Impresii sovietice: după un interval de optsprezece ani, pe baza impresiilor sale - ( ) Kingsbury Smith Joseph (-), jurnalist american Toți cei de ani de activitate profesională a K -S au fost asociați cu Hearst Corporation, pe care a reprezentat-o în URSS în anii Timp de decenii, s-a bucurat de încrederea deosebită a conducerii sovietice: a intervievat mulți lideri sovietici, inclusiv I V Stalin, N S Hrușciov, Yu V Andropova, K U Cernenko În a primit Premiul Pulitzer pentru Reportaj Internațional KIPP Jacob W (Kipp, Jacob W) (n), politolog american, specialist în politica militară rusă A absolvit Universitatea de Stat din Pennsylvania cu un doctorat în Istoria Rusiei ( ) În a studiat ca student de schimb la Universitatea din Leningrad S-a căsătorit cu un cetățean sovietic care a devenit profesor de limbi slave, literatură, teatru și cinema la Caen Universitatea Zassky A predat la Universitatea din Kansas (-), după care a plecat să lucreze ca cercetător principal la Biroul pentru Studiul Armatei Sovietice, redenumit ulterior Biroul de Studii Militare Străine (Oficiul de Studii Militare Străine) al United States Army Combined Arms Center (Centrul de arme combinate al armatei SUA) din Fort Leavenworth (Kansas) Director al Diviziei de Studii Militare Europene Membru al comisiei de redacție a Revistei anuale a forțelor armate sovietice (-), redactor adjunct al Revistei de istorie militară (fostă Afaceri militare) (-) Din - membru al redacției Revistei de Studii Militare Slave (fostă Revista de Studii Militare Sovietice) Din - editor american al revistei European Security Primul om de știință american care a fost ales membru al secțiunii de geopolitică și strategie a Academiei Ruse de Științe Naturale (RANS) și primul om de știință străin care a primit premiul P L Kapitsa a Academiei Ruse de Științe Naturale pentru cercetare în domeniul securității mondiale ( ) Membru activ al Academiei Internaționale de Informatizare ( ) KIREEV Ivan Nikolaevici (-), coregraf A studiat la Școala de Balet din Petersburg Dansat cu A Pavlova la Teatrul Mariinsky După octombrie a emigrat, a jucat la Teatrul de Operă și Balet din Varșovia și a făcut deseori turnee în alte țări europene S-a mutat în SUA, unde a continuat să pună în scenă spectacole de balet A murit în SUA KISLOV Alexander Konstantinovich

(n), om de știință internațional rus, americanist Doctor în Științe Istorice ( ), profesor ( ), membru titular al Academiei Ruse de Științe ale Naturii ( ) Specialist în domeniul teoriei relațiilor internaționale și al politicii externe a SUA Născut la Moscova Absolvent al MGIMO ( ) A lucrat la TASS, a fost corespondent TASS în SUA (-) Din lucrează în sistemul Academiei de Științe URSS: la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe URSS (-), director al Institutului Păcii (-), la Institutul de Economie Mondială și Relații Internaționale al Academiei Ruse de Științe din Coautor și editor al lucrării în volume "Politica externă modernă a SUA" ( ), autor al cărții "Strategia SUA în Orientul Mijlociu în - (Goals, Principles, Tools, Methods)" ( ) Kissinger, Henry Alfred (n), om de stat și politolog american Născut în Germania În familia K a emigrat în Statele Unite A studiat la Universitatea Harvard În timpul celui de-al Doilea Război Mondial a servit în armata SUA Din - a predat la Universitatea Harvard Asistent al președintelui R Nixon pe probleme de securitate națională (-), principalul participant la negocierile SUA privind încheierea războiului din Vietnam (a primit Premiul Nobel pentru Pace pentru - împreună cu reprezentantul Vietnamului de Nord la aceste negocieri , Le Duc Tho) secretar de stat al SUA (-) A desfășurat "diplomația navetă" pe scară largă, participând la negocierile dintre Israel și țările arabe El a fost primul secretar de stat al SUA care a venit în secret în RPC pentru a negocia, ceea ce a dus la recunoașterea diplomatică a RPC de către Statele Unite Un participant activ la negocierile cu URSS privind controlul armelor și dezarmarea în perioada "detentei" A fost unul dintre actorii principali în timpul reuniunilor la vârf dintre liderii URSS și SUA din - După ce a demisionat din funcțiile guvernamentale în , a devenit unul dintre cei mai importanți experți în politică externă ai Partidului Republican și unul dintre susținătorii activi ai unei linii dure față de URSS și după prăbușire Uniunea Sovietică către Rusia El credea că sub președintele B N Elțîn, politica externă a Rusiei a devenit din ce în ce mai asertivă și în multe regiuni ale lumii a intrat în conflict cu ideile americane despre "ordinea mondială" El a prezentat teza că "expansiunea târâtoare" a fost și rămâne laitmotivul istoriei Rusiei și că Rusia, căutând să se protejeze, rămâne o sursă de pericol pentru vecinii săi El și-a exprimat dezacordul categoric cu punctul de vedere al politicienilor care consideră că sarcina grea a răspunderii pentru Războiul Rece revine Statelor Unite și că ar fi putut fi evitată dacă Statele Unite ar fi ales o politică de îndemn, mai degrabă decât de confruntare cu URSS În ciuda vastei sale experiențe în politică externă, el nu a arătat o cunoaștere elementară a istoriei Rusiei și a geografiei lumii în afirmația sa că Rusia nu cunoștea nici Iluminismul, nici Epoca Descoperirilor (în ciuda faptelor evidente, dovezi convingătoare ale cărora este harta Statelor Unite în sine și a insulelor, strâmtorilor și etc învecinate) Fondator al firmei de consultanță Kissinger Associates Autor a numeroase lucrări despre politica externă a SUA, incl memori: The White House Years ( ); Pentru înregistrare ( ); Anii de tulburări ( ); Diplomație ( ) În , a fost publicată The Kissinger Transcripts; Discuțiile secrete cu Beijing și Moscova (ed de W Burr) Kistiakovsky, George (numele real și patronimul Georgy Bogdanovich) (-), fizician și chimist american Absolvent al Universității din Kiev În timpul evenimentelor revoluționare din din Rusia, a servit ca voluntar în Armata Albă În a primit un doctorat în științe la Universitatea din Berlin În s-a mutat în SUA; Cetățean american din În și-a susținut cea de-a doua teză de doctorat la

Universitatea Harvard Profesor de chimie la Universitatea Harvard (-) Asistent special al președintelui D Eisenhower pentru știință și tehnologie (-) Cunoscut drept autorul detonatorului primei bombe atomice Membru al Academiei Naționale de Științe din SUA, al Societății Americane de Filozofie și al altor academii și societăți științifice americane și străine Un participant activ la Conferințele Pugwash, organizația internațională "Medicii din lume pentru prevenirea războiului nuclear" El a adus o contribuție semnificativă la negocierile dintre URSS și SUA la cel mai înalt nivel pe probleme de dezarmare și controlul armelor Autor a numeroase lucrări științifice "CHINA CARD" (Cartea Chinei), un limbaj american Expresia "playing the Chinese Card" simbolizează încercările guvernului SUA de a folosi problema relațiilor SUA-China în toată diversitatea lor pentru a asigura succesul politicii sale externe în alte domenii, în special în politica sa sovietică din anii ' și ' Astfel de încercări au inclus folosirea "amenințării" unei apropieri între SUA și China pentru a face presiuni asupra conducerii sovietice să accepte condiții nefavorabile pentru URSS în problema controlului armelor sau pentru a limita "expansionismul sovietic" CLIBURN (Cliburn) Harvey Lavan (Van) (Clibum, Harvey La Van) (p), pianist american Laureat american al premiului I al Primului Concurs Internațional de Interpreți P I Ceaikovski la Moscova ( ) De mulți ani a fost un simbol al cooperării culturale de succes între URSS și SUA; a fost un participant regulat la programele de concerte la etapa finală a întâlnirilor la summit între liderii americani și sovietici (ruși) În ultimul deceniu și jumătate a secolului XX K nu s-a angajat în activități de concert, dar a fost invitat, inclusiv și la Moscova, în calitate de membru al juriului unor prestigioase competiții internaționale de muzică sau participant la evenimente culturale majore Clay Cassius Marcellus (Clay, Cassius Marcellus) (-), om de stat american, diplomat Ambasador al SUA în Rusia (- , -) A contribuit activ la dezvoltarea unei politici favorabile față de Nord și președintele A Lincoln în Rusia în timpul Războiului Civil din Statele Unite A raportat mulțumit la Washington punctul de vedere al Ministerului Afacerilor Externe al Rusiei că statele confederate rebele nu ar îndrăzni să-și deschidă ambasada la Sankt Petersburg A precizat că ministrul Afacerilor Externe A M Gorceakov și-a exprimat speranța că revolta statelor din sud va fi în scurt timp înăbușită K a contribuit în mare măsură la achiziționarea Alaska de către Statele Unite, furnizând guvernului său informații despre bogatele sale resurse naturale Autor al cărții Viața lui Cassius Marcellus Clay: Memorii, scrieri și discursuri ( ) KLEPIKOVA Elena Konstantinovna (n), jurnalist, scriitor Născut în Kostroma A absolvit Universitatea de Stat din Leningrad În , împreună cu soțul ei V Solovyov, a creat o agenție de presă independentă pentru a furniza jurnaliştilor occidentali informații despre URSS În același an, ea a părăsit Uniunea Sovietică împreună cu soțul ei și s-a stabilit în Statele Unite Coautor (împreună cu V Solovyov) al cărții Lupta la Kremlin: de la Andropov la Gorbaciov ( ) KLINOV Vilenin Georgievici (n), om de știință rus Doctor în Economie ( ), Profesor ( ) Specialist în domeniul economiei mondiale și al economiei SUA Născut în Tver Absolvent al MGIMO ( ) A lucrat la Institutul de Cercetări de Piață al Ministerului Comerțului Exterior al URSS (- , -); în reprezentanța Comitetului de stat al URSS pentru relații economice în India (-); la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (-); Institutul de brevete (-) Din predă la MGIMO Autor al cărților: "Economia industriei azotului din SUA" ( ); SUA: Measuring Economic

Growth ( ); "Fundamentele conjuncturii economiei mondiale" ( ); "Probleme ale teoriei conjuncturii economice" ( ); "Marile cicluri ale economiei mondiale" ( ) CLINTON William (Bill) Jefferson (Clinton, "Bill", William Jefferson) (n), al -lea președinte al Statelor Unite Născut în Hope, Arkansas În a absolvit Universitatea Georgetown, iar în - studii postuniversitare la Universitatea Oxford În a vizitat Uniunea Sovietică ca turist În - a fost angajat în practică juridică privată În - - procuror general, în - și - - guvernator al Arkansasului În a fost ales președinte al Statelor Unite Aderarea lui K la președinție a avut loc după prăbușirea oficială a URSS Apariția unei Rusii democratice, potrivit lui K , a însemnat pentru americani o reducere a cheltuielilor pentru apărare, o reducere a amenințării nucleare, o reducere a riscului de dezastre ecologice, o reducere a exportului de arme și a distribuției acestora, o creșterea accesului la resursele naturale ale Rusiei prin dezvoltarea comerțului pașnic cu aceasta și crearea unei noi piețe vaste pentru bunurile și serviciile americane M-am întâlnit cu B N de trei ori Elțin la Moscova și de două ori în Statele Unite, fără a număra reuniunile anuale ale șefilor de stat și de guvern din principalele țări industrializate ("Cele șapte mari") În iunie , K sa întâlnit la Moscova cu președintele rus V V Putin (anterior, a avut două întâlniri cu V V Putin în calitate de șef al guvernului Federației Ruse) În iulie - sa întâlnit cu Putin despre Okinawa (Japonia) în cadrul reuniunii șefilor de stat și de guvern G În politica sa față de Rusia, K a aderat la o abordare ambivalentă El a căutat să consolideze consecințele geopolitice ale "victoriei SUA" în Războiul Rece, susținând ideea deplasării NATO în Est și încercând să consolideze pozițiile americane în fosta zonă de influență sovietică, inclusiv în noile state independente În același timp, a depus eforturi mari în vederea integrării Rusiei în sistemul economic și politic mondial, în special în Fondul Monetar Internațional, Banca Mondială, Clubul Paris, Consiliul Permanent Comun Rusia-NATO, Parteneriatul pentru Pace cu un personal activ K a participat la semnarea unor astfel de documente cheie ruso-americane precum Declarația de la Vancouver ( ), Declarația de la Moscova ( ), Declarația comună privind parametrii viitoarelor reduceri a armelor nucleare ( ), Declarația comună a președinților privind Tratatul anti-rachete balistice ( ) , Declarația comună privind principiile stabilității strategice ( ), Memorandumul dintre Federația Rusă și Statele Unite privind înființarea unui centru comun pentru schimbul de date din sisteme de avertizare timpurie și notificări de lansare de rachete ( ) etc În septembrie , în cadrul Summit-ului Mileniului, a avut loc o întâlnire a lui V V Putin și K , în urma căreia a fost semnată o declarație comună conform căreia Rusia și Statele Unite "își reafirmă angajamentul față de tratatul ABM ca piatră de temelie a stabilității strategice" În noiembrie , K sa întâlnit cu V V Putin în Sultanatul Brunei, în cadrul summitului liderilor statelor din regiunea Asia-Pacific CLUBURI John Reed (John Reed Clubs), organizații publice create în - de Partidul Socialist și Partidul Comunist din America în multe orașe din Statele Unite pentru a promova ideile revoluției proletare și experimentul sovietic Numele lui J Reed, care a murit în , a fost atât de popular în cercurile de stânga, inclusiv iar în mediul socialist de lucru din America în acei ani în care nou-născuții au primit numele după el, portretele și afișele sale cu declarațiile sale atârnau în locuri proeminente în cluburi din locuri proeminente Mișcarea pentru crearea K D R , dispărând treptat în a doua jumătate a anilor , reactivat la începutul anului odată cu crearea unui astfel de club la New York "de către un mic grup de

scriitori, artiști, sculptori, muzicieni și balerini revoluționari" Potrivit prietenului lui Reid, Max Eastman, inteligența de stânga americană avea nevoie de Henri Barbusse și de Romain Rolland: a fost îngropat lângă zidul Kremlinului și al cărui spirit a continuat să-l însoțească pe Stalin, a fost cel mai bun dintre poeții noștri și mândria filozofiei noastre politice K D R a existat în SUA până în În aprilie , la inițiativa și cu participarea activă a comuniștilor americani, a luat ființă Liga Scriitorilor Americani, care includea C D R COVERDA Boris Sofronovych (-), inginer Născut lângă Vilna A studiat la Samara După octombrie s-a întors la Vilna A lucrat în ziarul "Belorusskoye Slovo" În iunie , la gara din Varșovia, l-a împușcat pe ambasadorul sovietic în Polonia, P Voikov, care a luat parte la execuția familiei regale la Ekaterinburg A fost condamnat la închisoare pe viață, dar a fost eliberat în Înainte de al Doilea Război Mondial, a trăit în Iugoslavia și Polonia; după război s-a mutat în SUA ( ) A lucrat în ziarele rusești publicate acolo A murit în SUA KOZLOV Nikolai Yakovlevich (? -?), diplomat rus Consul general al Rusiei la Philadelphia (-) El a lăsat o amprentă notabilă în istoria relațiilor diplomatice ruso-americane, participând activ la crearea unei imagini demne a Rusiei și a rușilor în rândul americanilor în condițiile dificile ale propagandei active anti-ruse desfășurate în SUA de către francezi în timpul Războiul ruso-francez din Fiind curatorul diplomatic direct al A G Evstafiev a apreciat activitățile sale de propagandă în Statele Unite în interesul Rusiei, acționând uneori ca apărător al lui Evstafiev în fața autorităților americane, care și-au exprimat nemulțumirea față de declarațiile și comportamentul său Nu întâmplător, K a fost acuzat de violul unei fete minore, în urma căruia a fost adus în judecată (noiembrie) Cazul lui K a fost preluat de cele mai înalte autorități oficiale ale ambelor țări, inclusiv președintele SUA J Monroe și țarul rus Alexandru I, care au acceptat "cazul lui K" ca un afront personal După o îndelungată corespondență pe canale diplomatice și prezentarea unor revendicări reciproce, care a dus la primul scandal diplomatic grav din istoria relațiilor ruso-americane, K a fost eliberat În curând, însă, K și A Ya Dashkov-ii au fost rechemați din posturile lor Rezultatul scandalului a fost o răcire vizibilă a relațiilor ruso-americane, care a durat câțiva ani KOZLOV Fedor Mihailovici (-), dansator Absolvent al Școlii Coregrafice din Moscova Dansat la Teatrul Bolshoi (, -), la Teatrul Mariinsky (-) Din - în trupa Diaghilev "Baletul rus" la Paris În și-a organizat propria trupă de balet, alături de care a concertat în Europa și SUA Și-a creat propriile școli de balet în San Francisco, Dallas și Hollywood Profesorul celebrei balerine și coregrafe americane Agnes de Mille A murit în SUA COINTELPRO (Programul de contrainformații, COINTELPRO), un program de activități de contrainformații dezvoltat de Biroul Federal de Investigații (FBI) cu cunoștințele și aprobarea șefului mișcărilor sociale și politice J E , și chiar mișcarea consumatorilor) care a criticat guvernul federal Prevăzută cu posibilitatea de a folosi falsuri, acuzații calomnioase împotriva acestor persoane și a fondurilor și organizațiilor care îi susțin Organizațiile de informații străine (în primul rând sovietice) și comuniste au fost numite drept principalele obiecte ale operațiunilor Prima operațiune din cadrul programului a fost efectuată împotriva Partidului Comunist din SUA în , urmată de operațiuni împotriva Partidului Muncitorilor Sociali ( ), a grupărilor rasiste albe ( ), a extremiștilor de culoare ( ) și a mișcării Noua Stânga ( ) În , la instrucțiunile personale ale lui Hoover, programul a fost încheiat Într-un raport al Departamentului de

Justiție al SUA publicat la noiembrie (la ani de la moartea lui Hoover), operațiunile desfășurate în cadrul programului au fost numite "dezgustătoare din punctul de vedere al oricărei societăți libere" Ea a fost condamnată în de către Comitetul Selectat al Senatului pentru Activitățile de Informații, cunoscut sub numele de Comitetul Bisericii (după președintele său, senatorul Frank Church), dar această condamnare a schimbat puțin modul în care funcționează FBI, care a recurs la metode similare de a trata cu disidenţă mai târziu * Compania Coca-Cola, o supercorporație de băuturi răcoritoare, ocupă locul printre primele de corporații din SUA după vânzări (, miliarde USD), locul după venituri și locul (după compania General Electric - la valoarea de piață a activelor curente ale companiei ( ))) Biroul corporativ este situat în Atlanta (Georgia) Coca-Cola Refreshments Moscow, prima companie importantă din SUA care a construit o fabrică de băuturi răcoritoare în Solntsevo, are peste de angajați În anii Războiului Rece, mașina de propagandă a URSS în mass-media națională a exagerat în mod activ afirmația că băutura Coca-Cola, "dizolvând treptat smalțul dinților, distruge dinții" Concurență pe termen lung pe piața sovietică și rusă a corporații americane de top pentru producția de băuturi răcoritoare - "PepsiCo" și K -to - s-a încheiat la începutul anilor cu o victorie convingătoare pentru K -K , care a stors în mod vizibil băutura Pepsi-Cola și alte băuturi nealcoolice ale companiei PepsiCo, Inc În anii , s-au deschis fabrici de îmbuteliere în orașe rusești; abia în octombrie au fost deschise noi fabrici ale companiei în Vladivostok, Krasnoyarsk, Nijni Novgorod și Rostov-pe-Don K -k este cel mai mare investitor străin în domeniul bunurilor de larg consum din Rusia Volumul total al investițiilor de capital K -k în producția de băuturi răcoritoare și în diverse infrastructuri de pe teritoriul Rusiei, până la sfârșitul anului se ridica la cca milioane de dolari În a doua jumătate a anilor , K -k și-a dublat volumul vânzărilor în Rusia în fiecare an În , compania a vândut peste de milioane de litri de produse în Rusia K -k controlează cca % din piața rusă a băuturilor răcoritoare K -k implicat activ în activități caritabile și de patronaj la Moscova și Federația Rusă, incl plătește burse celor mai buni studenți ai Universității Internaționale din Moscova, patronează programul New Names, care formează peste de tineri muzicieni ruși în muzică În , s-a înregistrat o scădere a vânzărilor produselor companiei pe piața rusă KOKOSHIN Andrey Afanasevich (n), om de știință și om de stat rus-american, doctor în științe istorice ( ), membru corespondent al Academiei Ruse de Științe ( ) Specialist în relații internaționale, politică externă și militară a SUA și relații sovietice (ruse)-americane Născut la Moscova Absolvent al Universității Tehnice de Stat din Moscova Bauman ( ) Din până în - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Prim-viceministru al Apărării al Rusiei (-), secretar al Consiliului de Apărare al Federației Ruse (-), din martie - secretar al Consiliului de Securitate al Federației Ruse Din iulie - vicepreședinte al Academiei Ruse de Științe Din - adjunct al Dumei de Stat, director al Institutului pentru Probleme de Securitate Internațională Autor al cărților: "Forecasting and Politics: Methodology, Organization and Use of Forecasting International Relations in US Foreign Policy" ( ); "Despre previziunile burgheze pentru dezvoltarea relaţiilor internaţionale" ( ); SUA: Information and Foreign Policy ( ) (coautor); SUA: În spatele fațadei politicii globale ( ); SUA: O criză a puterii politice ( ); SUA în sistemul de relații internaționale din anii : hegemonismul în politica externă a Washingtonului ( ); Frații Kennedy ( ) (coautor); "The Grey Cardinals

of the White House" ( ) (coautor); "Armata și politica" ( ); "Calea Rusiei în economia globală" ( ) "Columbia Artists Management" (Columbia Artists Management), o companie americană care a stat la originile schimburilor culturale dintre URSS și SUA în perioada postbelică În a organizat primul turneu în SUA din celebri interpreți sovietici: violonistul D F Oistrakh și pianistul E G Gilels, iar în - violoncelistul M L Rostropovici În anii următori, ea a pierdut conducerea în organizarea de turnee reciproce ale interpreților sovietici și americani la compania Yurok Artiste, deținută de S Yurok COLBY NOTE, un document de politică externă care conține o declarație făcută de secretarul de stat al SUA Bainbridge Colby (Bainbridge Colby, -) la august ca răspuns la o solicitare a ambasadorului Italiei în Statele Unite, baronul Camillo Avezzana, cu privire la poziția luată de Statele Unite asupra Rusiei - chestiunea poloneză Conținutul notei era mult mai larg decât întrebarea restrânsă adresată de ambasadorul Italiei Nota proclama oficial politica de nerecunoaștere a Rusiei Sovietice de către Statele Unite, subliniind în același timp atitudinea prietenoasă a Statelor Unite față de poporul rus și exprimând speranța în capacitatea acestuia "de a face față anarhiei existente, precum și ca suferinţa şi sărăcia" care le-a căzut în soarta Menționând că Statele Unite au fost prima țară care a recunoscut guvernul provizoriu rus, Departamentul de Stat a remarcat că "deși Statele Unite au regretat profund retragerea Rusiei din rândurile beligeranților într-un moment critic și capitularea sa ignominioasă la Brest-Litovsk, ei înțeles pe deplin că poporul rus nu este în niciun fel responsabil pentru acest lucru" Statele Unite și-au exprimat încrederea că "o Rusia reînviată, liberă și unită va prelua din nou o poziție dominantă în lume, unindu-se cu alte popoare libere în menținerea păcii și a justiției" Documentul menționa că politica americană de nerecunoaștere a Rusiei sovietice "nu a fost în niciun caz asociată cu un anumit sistem politic sau social" la care poporul rus avea dreptul de a-l alege, ci a fost rezultatul convingerii autorităților americane că "regimul existent în Rusia se bazează pe negarea tuturor principiilor onoarei și bunei voințe" și pe bazele dreptului internațional, i e toate principiile pe care se pot construi relaţii armonioase şi de încredere Nota sublinia în mod special că Statele Unite au avut întotdeauna sentimente de prietenie loială față de Rusia și tocmai din acest motiv nu au dorit Rusia, care se află "într-o stare neputincioasă la mila unui guvern care nu o reprezintă , pentru care singurul drept este forța brută, ar fi și mai slăbit de politica dezmembrării, servind altcuiva, dar nu intereselor rusești În acest sens, nota atrage atenția asupra intenției ferme a Statelor Unite de a nu recunoaște independența "așa-ziselor republici Georgia și Azerbaidjan" A fost subliniată în mod deosebit atitudinea extrem de negativă a guvernului american față de ideea "de a face revoluții în toate țările civilizate majore, inclusiv în Statele Unite", și de a stabili o stăpânire bolșevică pentru a înlocui guvernele legitime existente "Guvernul Statelor Unite", continuă nota, "este conștient de faptul că guvernul bolșevic este el însuși supus controlului unui partid politic cu numeroasele sale ramificații internaționale prin Internaționala a Treia și că această instituție, subvenționată pe scară largă de bolșevic Guvernul din fondurile populare ale Rusiei, are ca obiectiv stabilit în mod deschis realizarea revoluțiilor bolșevice din întreaga lume În opinia guvernului american, nu ar putea avea nimic în comun cu o asemenea putere ale cărei idei despre relațiile internaționale sunt atât de străine de conceptele sale, atât de puternic contrare simțului ei al

moralității "Nu poate exista încredere reciprocă, sau chiar respect între părți, dacă se fac promisiuni și se încheie acorduri, cu condiția ca o parte a minții să nu recunoască în mod cinic nicio obligație în avans Nu putem a cunoaște, a menține relații oficiale sau a primi un bun venit prietenos agenților unui guvern care complotează cu hotărâre și cu bună știință împotriva instituțiilor noastre, ai cărui diplomați vor fi agitatorii unei rebeliuni periculoase, ai cărui reprezentanți spun că semnează acorduri fără niciun fel intenția de a le îndeplini", se declara cu insistență în nota În Ph D nu s-a făcut nicio referire la refuzul bolșevicilor de a plăti datorii regale sau la naționalizarea proprietăților străine ca motiv al nerecunoașterii Rusiei Sovietice de către Statele Unite, deși aceste argumente au fost reflectate în alte declarații și documente oficiale americane John Spargo este considerat a fi principalul autor al ideilor și pozițiilor reflectate în K S Caldwell Erskin (-), scriitor și jurnalist american Începutul Marelui Război Patriotic (iunie) l-a prins pe K pe litoralul Mării Negre a URSS La întoarcerea sa la Moscova, a acceptat oferta mai multor edituri americane de a le deveni corespondent în URSS A mers în prima linie cu un grup de jurnalişti occidentali El a scris cu mare respect despre eroismul poporului sovietic și eficacitatea în luptă a Armatei Roșii: "Eroismul poporului, setea lor de victorie, probabil că nu au egal în istorie" Rapoarte, articole și eseuri de K , scrise în acei ani, au alcătuit cartea All-Out on the Road to Smolensk ( ) ("Totul este aruncat la Smolensk",) K a mai scris romanul Toată noaptea ( ) (publicat în în limba rusă sub titlul Toată noaptea) despre mișcarea partizană din Rusia Autor de romane: Drumul Tobáceo ( ), Micul lui Dumnezeu ( ), Dragoste și bani ( ) și altele Venit în URSS în și , jucat în biblioteci, stârnind invariabil un mare interes în rândul cititorilor sovietici Soția lui K , jurnalistul-fotograf Margaret Bourke White (-), a fost singura jurnalistă occidentală care a primit permisiunea autorităților sovietice de a fotografia în URSS, ceea ce i-a permis să publice ulterior cartea Shooting the Russian War ( )) COLLINS James Franklin (Collins, James Franklin) (n), diplomat american El a vizitat pentru prima dată URSS ca student de schimb și a studiat la Facultatea de Istorie a Universității de Stat din Moscova în - Din - a ocupat funcția de secretar al doilea, iar din octombrie până în noiembrie ca consilier-trimis și însărcinat cu afaceri al Ambasadei SUA la Moscova În a doua jumătate a anilor și în anii a lucrat în Departamentul de Stat și Consiliul Național de Securitate al SUA Până în , a ocupat funcția de coordonator principal și apoi de ambasador general și consilier special pe problemele CSI al Secretarului de Stat al SUA În septembrie a fost numit ambasador al SUA în Federația Rusă În calitate de unul dintre cei mai importanți experți americani în problemele cheie ale relațiilor dintre SUA și Rusia, el a participat la toate reuniunile la nivel înalt dintre președinții Federației Ruse și ai Statelor Unite COLLINS Perry (Percy) McDonough (-), om de afaceri și explorator american Din a menținut un contact strâns cu Compania comercială americano-rusă Autorul și inițiatorul proiectului de așezare a telegrafului ruso-american - o linie de comunicație telegrafică între emisfera estică și vestică printr-un tunel săpat de-a lungul strâmtorii Bering, pentru a îmbunătăți relațiile comerciale dintre statele americane din California, Oregon și Washington și Siberia rusă, în special pe toată lungimea râului Amur În Siberia, această linie trebuia să fie conectată la linia transsiberiană și mai departe la Paris Propunerile lui K au fost susținute de președintele SUA F Pierce (Franklin Pierce) și de stat Secretarul W Marcy (William Learned

Magsu), care l-a numit reprezentant comercial al SUA pe Amur Întreprinsă de K (la început, împreună cu un alt compatrioți ai săi - Bernard Peyton (Bernard Peyton)) în decembrie , o călătorie de la Moscova prin toată Rusia până la țărmurile Oceanului Pacific a fost descrisă mai târziu de el în cartea A Călătorie pe Amoor: cu o călătorie pe uscat prin Siberia și notificări incidentale din Manchooria, Kamchatka și Japonia ( ) În timpul întâlnirilor cu oficialii ruși din Siberia, K a prezentat ideea construirii căii ferate Baikal-Amur, concepută pentru a conecta râul Amur prin Chita cu Irkutsk Această idee K , care a fost raportată guvernului rus, a fost considerată prematură din motive strategice și politice și respinsă (În - , guvernul rus a luat în considerare în mod repetat propunerea inginerului francez Loic de Lobel, care a solicitat "acordarea unei concesiuni sindicatului american pentru construirea și exploatarea unei linii de cale ferată care să lege linia principală din Siberia de căile ferate nord-americane printr-un tunel de sub Strâmtoarea Bering printr-o cale ferată continuă " războiul și evenimentele ulterioare din Rusia au scos în cele din urmă această problemă de pe ordinea de zi) Guvernul rus a susținut însă propunerea de a de a construi o linie telegrafică ruso-americană A găsit sprijin la început nu numai în Rusia și Statele Unite, ci și în Europa Secretarul de stat american W Seward credea că implementarea proiectului K va răspândi "ideile și principiile americane ale economiei publice și private, politicii, moralității, filosofiei și religiei în întreaga lume" În Rusia, au fost pregătite un proiect și o estimare a cheltuielilor viitoare pentru așezarea unei linii telegrafice peste Strâmtoarea Bering, iar în toamna anului a început construcția unei linii telegrafice de la Nikolaevsk-pe-Amur Construcția unei linii telegrafice a început și în Statele Unite, de la punctul de plecare din San Francisco În septembrie , K a sosit la Sankt Petersburg pentru a obține acordul oficial al guvernului rus pentru construirea liniei Acest consimțământ a fost obținut în iunie În toamna anului , negocierile au fost continuate la Sankt Petersburg privind amplasarea unui telegraf peste Strâmtoarea Bering, cu participarea lui K și a președintelui companiei americane de telegraf Western Union (Western Union Telegraph Company)) Hiram Sibley, în cadrul căreia, printre altele, s-a pus problema unei posibile vânzări a Americii Ruse către Statele Unite O companie combinată a fost creată cu denumirea complexă Collins Overland-Western Union Extension, numită mai frecvent Telegraful ruso-american al Collins Overland În martie a fost semnat un acord de construcție, iar în au început lucrările fundamentale la construcția unei linii telegrafice, care au continuat în iarna anului / În martie , unul dintre principalii participanți la construcție, J Kennan, a aflat că încă din vara lui , construcția unei linii telegrafice care leagă Europa de America peste Oceanul Atlantic a fost finalizată cu succes Western Union, căruia i s-au promis profituri fabuloase de către Atlantic Line, a abandonat ideea construirii liniei Pacific Informațiile despre anularea acordului au ajuns la Sankt Petersburg abia în martie și au provocat nemulțumiri extreme, deși deja ineficiente, autorităților ruse Implementarea proiectului K a fost încheiată K a fost un susținător activ al achiziționării de către Statele Unite a Alaskai rusești, argumentând pe baza datelor de care dispunea că Alaska are resurse naturale uriașe, inclusiv pește, cherestea, blănuri și mai ales aur Kollontai Alexandra Mikhailovna (-), politician și diplomat sovietic Până la primul război mondial, a stat pe pozițiile menșevice iah, și după ce a început, s-a alăturat

bolșevicilor și a devenit unul dintre cei mai apropiați asociați ai lui V I Lenin Există dovezi că K a sosit pentru prima dată în Statele Unite în ianuarie la direcția lui Lenin pentru a stabili contacte cu socialiștii americani, dar după luni a plecat în Rusia pentru a-și salva fiul de la mobilizarea în armată și a-l lua in Statele Unite Din octombrie se află din nou în Statele Unite, unde a venit pentru un turneu de trei luni prin țară cu prelegeri pe probleme sociale și feministe și unde a început să colaboreze la ziarul socialist radical Novy Mir Agitată activ pentru Internaționala a III-a și mișcarea Zimmerwald Îndeplinind instrucțiunile lui Lenin, K a stabilit contacte cu Socialist Propaganda League of America și cu editorii de literatură socialistă din Chicago ("Ne punem multe speranțe în această călătorie", a scris Lenin într-o scrisoare către K) În special, cu ajutorul lui K sa planificat publicarea în SUA în broșura engleză a lui Lenin Socialism and War Spre indignarea și dezamăgirea lui Lenin, K nu a reușit să publice acest pamflet Ea a participat activ la activitățile aripii de stânga a Partidului Socialist American și la elaborarea planurilor pentru crearea unui partid comunist în Statele Unite În memoriile socialistului american Ludwig Lore și ale socialistului japonez Sen Katayama, în special, se face referire la o întâlnire a socialiștilor de stânga americani și a emigranților ruși (inclusiv L Trotsky, N Bukharin, V Volodarsky și G Chudnovsky, precum şi K) să discute "programul de acţiune al socialiştilor de stânga cu scopul de a organiza forţele radicale ale mişcării socialiste americane" Potrivit senatorului Katayama, socialiștii de stânga americani intenționau să prindă contur sub conducerea lui Troțki și a "Madame Kollontai", care urma să călătorească în Europa pentru a stabili contacte între mișcările de stânga americane și europene Pe când se afla în America, ea a menținut o corespondență activă cu Lenin, care se afla la Zurich, căruia îi relata în mod regulat despre starea de lucruri din mișcarea socialistă americană și despre activitățile altor emigranți ruși în Statele Unite, colegii ei din ziar - L Trotsky, N Bukharin, V Volodarsky și alții , precum și luptele constante dintre Troțki și Buharin KOLCHAK Alexander Vasilievici (-), explorator arctic rus, amiral ( ) Născut în Sankt Petersburg Membru al unor mari expediții maritime, inclusiv expediția polară din - , o călătorie de-a lungul coastei Siberiei și o expediție în strâmtoarea Bering (-) Autor al mai multor lucrări despre aceste și alte expediții În timpul războiului ruso-japonez, a fost luat prizonier de japonezi ca om rănit și s-a întors în Rusia prin SUA în În - a fost angajat în prelucrarea științifică a rezultatelor expedițiilor la care a participat; a primit o mare medalie de aur Konstantinovsky pentru aceste expediții În următorii câțiva ani (-), prin intermediul Statului Major, s-a ocupat de problemele reînvierii flotei ruse după pierderile pe care aceasta le-a suferit în urma războiului ruso-japonez A participat la organizarea și desfășurarea unei expediții pentru a studia problema rutei Mării Nordului de la Pacific la Oceanul Atlantic în jurul coastei de nord a Siberiei; a comandat vasul expediționar "Vaigach" În a revenit în serviciul naval Comandantul forțelor din Golful Riga ( ), comandantul Flotei Mării Negre (-), a demisionat în iunie În timpul șederii sale la Sankt Petersburg, Ruta al misiunii s-a întâlnit cu liderul acesteia și a prezentat un plan pe care el l-a elaborat pentru debarcarea trupelor americane pe Bosfor și Dardanele și pentru stabilirea controlului aliaților asupra acestor strâmtori (Proiectul nu a primit sprijin din partea aliaților și cu atât mai mult din partea Statelor Unite, al căror guvern a fost asigurat odihnit în primul rând

de atacurile în curs ale submarinelor germane asupra navelor americane) La inițiativa unui membru al misiunii Root, amiralul Glennon, și la invitația guvernului SUA, a trecut prin Anglia și Canada într-o misiune oficială în Statele Unite State, unde a consiliat departamentele navale ale SUA cu privire la războiul naval, a participat la manevrele Marinei SUA în Oceanul Atlantic și a ținut prelegeri în specialitatea sa - "cercetare polară" Am avut o întâlnire cu președintele W Wilson, în cadrul conversației cu care s-au discutat chestiuni legate de situația din Rusia și starea flotei ruse În timpul șederii sale în Statele Unite, a ajuns la concluzia că "atitudinea Americii față de ruși a fost extrem de negativă și a fost greu să rămână acolo" S-a întors la Vladivostok prin Japonia și China La noiembrie a preluat postul de ministru militar și naval al directorului Ufa cu grad de amiral al flotei Declarat conducătorul suprem al statului rus la noiembrie La o întâlnire cu K la Omsk, consulul general al SUA în Siberia, Ernest Lloyd Harris, i-a spus: "Cred că în America acest eveniment (anunțul lui Kolchak în calitate de Conducător Suprem - Auth) se va da cea mai nedeterminată, cea mai incorectă iluminare, dar, observând întreaga atmosferă, întreaga situație, nu pot decât să salut că ați luat puterea în propriile mâini, cu condiția, desigur , că îți consideri puterea ca fiind temporară, tranzitorie Sarcina ta este să aduci oamenii în punctul în care ar putea prelua controlul în propriile mâini, adică alege guvernul la alegere " K l-a asigurat pe american că aceasta este și sarcina lui principală și că nu va abuza de puterea sa și nu se va ține de ea "o zi în plus" K a fost învins în luptele cu Armata Roșie, a fost predat de cehoslovaci socialiști-revoluționari și menșevici la Irkutsk în ianuarie , iar apoi predat bolșevicilor A fost împușcat la Irkutsk la februarie prin verdictul Comisiei extraordinare de investigație a Comitetului Militar Revoluționar din Irkutsk Samuel Colt (Colt, Samuel) (-), inventator american, armurier A menținut relații de afaceri cu Rusia încă din vremurile premergătoare Războiului Crimeii din - Reprezentantul Rusiei la fabrica de arme K din Hartford, generalul A Gorlov, a colaborat cu K un număr de ani la producerea lui Berdanok pentru armata rusă În , K a venit la Sankt Petersburg pentru a conduce negocieri comerciale privind achiziționarea de către Rusia a armelor produse la întreprinderile sale A participat la încoronarea lui Alexandru al II-lea M-am întâlnit și am discutat cu Marele Duce Konstantin A semnat un contract cu guvernul rus pentru furnizarea de puști armatei ruse Unul dintre ofițerii ruși a sosit la New York cu K sub masca valetului său și a pregătit transportul către Rusia de de arme deghizate în baloți de bumbac Un contract semnat cu K a fost în curând anulată, ceea ce a dus la introducerea unui proces împotriva Rusiei și la trecerea cauzei la tribunalul de arbitraj ( ) Problema s-a încheiat cu faptul că, în urma negocierilor, a fost semnat un nou contract, mai profitabil pentru K , care prevedea începerea producției de revolvere ale sistemului Colt în Rusia folosind echipamente americane, mașini-unelte și desene Mulțumit de noul contract, K i-a oferit lui Alexandru al II-lea un set de pistoale și pistoale făcute la comandă În anii , armata rusă a preferat revolverele Smith-Wesson revolverelor Colt KOMAR Vitaly Anatolevici (n), artist Născut la Moscova Absolvent al Școlii Stroganov Participant activ la expoziții de artă neoficiale Prima expoziție a fost la Moscova (împreună cu Alexander Melamid) în cafeneaua Blue Bird ( ) A participat la foarte apreciat "expoziție de buldozer", pentru care a fost exclus din secția de tineret a Uniunii Artiștilor din Moscova Prima expoziție străină comună cu Melamid a avut loc la New

York în A emigrat din URSS în , mai întâi în Israel și de acolo în SUA ( ) Lucrează cu A Melamid în genul colajului politic A avut mai multe expoziții de succes în Statele Unite, care au atras atenția presei occidentale și ruse Mai multe tablouri de K și Melamid achiziționate de Muzeul Metropolitan din New York și Muzeul de Artă Modernă Este expus cu succes în multe țări ale lumii COMISIA GOR-CHERNOMYRDIN, vezi Comisia ruso-americană pentru cooperare economică și tehnologică COMITETUL DE SECURITATE DE STAT (KGB), serviciul secret sovietic A existat sub diferite denumiri (VChK, GPU, OGPU, NKVD, NKGB, MGB, MVD, KGB, FSB) din (conform art) decembrie Pentru prima dată în istorie, în cadrul unei structuri și sub un singur comandament, informațiile politice, contrainformații politice și militare, trupele de frontieră, trupele de sabotaj și recunoaștere în scopuri speciale, protecția înalților oficiali de stat, comunicațiile guvernamentale și decriptarea Acest lucru a predeterminat influența enormă a KGB-ului în URSS și nu numai KGB-ul a fost întotdeauna "brațul înarmat" al Partidului Comunist și al regimului sovietic totalitar pe care l-a condus Concomitent cu crearea Cecăi, a fost creată și inteligența politică a Rusiei Sovietice, care a existat sub diferite denumiri (Departamentul de Externe, Prima Direcție Principală) În anii și , inteligența politică sovietică nu a acordat prea multă atenție Statelor Unite ale Americii, considerând statele europene (Anglia, Germania, Italia, Franța) și Japonia drept principalii adversari ai URSS pe arena internațională Situația s-a schimbat la sfârșitul anilor , când NKVD a creat o rețea ilegală în porturile de pe Coasta de Vest a SUA, al cărei scop era să efectueze acte de sabotaj și sabotaj împotriva navelor japoneze în cazul unui război între URSS și Japonia După atacul Germaniei naziste asupra Uniunii Sovietice, informațiile politice sovietice și-au intensificat activitățile în Statele Unite Începând cu , Proiectul Manhattan a devenit centrul atenției informațiilor politice sovietice Locuitorii NKVD din Statele Unite V Zarubin, G Kheifits, S Semenov, A Yatskov, G Ovakimyan, A Feklisov și V Barkovsky au reușit să creeze o rețea extinsă de spionaj atomic (cei mai faimoși agenți care au lucrat pentru inteligența politică sovietică au fost K Fuchs, B Pontecorvo, D Greenglass, G Gold, J și E Rosenberg, M și L Cohen, Morton Sobell (Morton Sobell) și alții), cu ajutorul lui care a fost posibil să dezvăluie caracteristicile de performanță, caracteristicile de design și secretele tehnologice ale "superarmei" create de americani Odată cu debutul Războiului Rece, Statele Unite au început să fie denumite "principalul dușman" al informațiilor externe ale KGB Printre cele mai de succes operațiuni ale KGB din Statele Unite se numără recrutarea cetățenilor americani care au avut acces la materiale electronice de informații efectuate de Agenția de Securitate Națională (NSA) și Departamentul de Apărare al Statelor Unite Prin agenți precum B Mitchell (Mitchell, Bernon F), W Martin (Martin, William), J Walker Jr (Walker, John Anthony, Jr), D Barnett (Barnett, David), E G Myp (Moore, Edwin Gibbon), E Lee Howard (Howard, Edward Lee), P Pelton (Pelton, Ronald), P Miller (Miller, Richard), R L Johnson (Johnson, Robert Lee) și alții, informațiile politice sovietice au obținut informații valoroase despre sistemul de criptare și decriptare din instituțiile guvernamentale și militare ale SUA Una dintre cele mai Colonelul R Abel este considerat a fi cel mai de succes rezident ilegal KGB din Statele Unite în timpul Războiului Rece Printre cele mai de succes operațiuni ale KGB din Statele Unite se numără recrutarea ofițerilor de rang înalt CIA E Howard, R Pelton și ofițerului intern de contrainformații CIA O Ames, expuși ulterior de FBI În , au devenit

cunoscute numele a încă doi americani - ofițerul CIA Harold Nicholson (Nicholson, Harold) și ofițerul FBI Earl Edwin Pitts (Pitts, Earl Edwin), care au fost agenți KGB mulți ani și expuși de FBI unul după altul cu un interval de o lună Contrainformațiile KGB-ului a început să lucreze activ împotriva Statelor Unite, literalmente, din primele zile ale existenței sale Deja la august , în timpul lichidării așa-zisului "conspirația ambasadorilor" Cheka l-a arestat pe ofițerul american de informații K Kalimatia-no (K Calimatiano) Cu toate acestea, SUA au devenit "principalul adversar" al contrainformațiilor sovietice după cel de-al Doilea Război Mondial După cum se menționează în Buletinul secret al Biroului de Informații al Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor (nr , noiembrie), "după război, când imperialismul american a acționat ca un escarmant și un bastion de reacție în întreaga lume, inteligența sa și-a trimis forțele principale să lupte împotriva Uniunii Sovietice" La sfârșitul anilor și începutul anilor , eticheta de "spion american" a fost folosită de regimul sovietic și de autoritățile sale punitive pentru a defăima oamenii cinstiți (în special, biologii sovietici N Klyueva, G Roskin și V Parin, supuși astfel -numite "curți de onoare) Agențiile de informații sovietice au fost întotdeauna agresive în eforturile lor de a instala dispozitive electronice de ascultare în ambasada americană la Moscova În , în clădirea ambasadei au fost descoperite câteva sute de dispozitive de ascultare În , în biroul ambasadorului american a fost descoperit un dispozitiv de ascultare A fost construit într-un basorelief de lemn prezentat în ambasadorului A Harryman înfățișând stema americană cu un vultur, care a atârnat pe perete timp de ani cu ambasadori succesivi ai SUA Autoritățile americane au păstrat secrete informațiile despre acest dispozitiv de ascultare timp de ani Pentru prima dată, a fost raportat la o reuniune a Consiliului de Securitate al ONU cu o demonstrație a dispozitivului în sine, Reprezentant permanent al SUA la ONU Henry Cabot Lodge (Henry Cabot Lodge) ( ) Expunerea KGB de către Lodge a fost un răspuns al SUA la incidentul U- și expunerea ulterioară a activităților de informații americane împotriva URSS Numeroase dispozitive de ascultare au fost instalate în anii în noua clădire a ambasadei SUA la Moscova, dintre care au fost descoperite în Potrivit părții americane, dispozitive de ascultare au fost găsite și în noul complex de clădiri al ambasadei americane, care a fost în construcţie în - În , KGB-ul a reușit să recruteze doi marini din gărzile ambasadei (sergent C Lawntree și caporal A Bracey), datorită cărora agenții KGB au reușit să pătrundă în incinta protejată a ambasadei În același timp, ofițerii de contrainformații sovietici au reușit la acea vreme să-l demască pe inginerul laboratorului de unde ultrascurte al Ministerului Comunicațiilor al URSS V , care transmitea armatei americane informații despre R&D sovietic în domeniul comunicațiilor militare și al radarului inteligenţă La sfârșitul anilor , președintele KGB V V Bakatin, acționând cu consimțământul conducerii sovietice din acei ani, a predat părții americane planuri pentru echipamentele de interceptare în clădirea ambasadei SUA aflată în construcție la Moscova, fiind astfel acuzate de trădarea intereselor țării Printre victoriile sale asupra serviciilor secrete americane, KGB poate include expunerea colonelului GRU Penkovsky (care a lucrat și pentru informațiile britanice), colonelului GRU Popov, general-maior GRU Polyakov, colonelului GRU Baranov (eliberat anticipat din închisoare), ofițer al Ministerului de Externe rus Makarov (Președintele Rusiei iertat), angajați ai Institutului secret de cercetare din Tolka Chev, Finkel și alții În același timp, KGB-ul nu a

reușit să neutralizeze în timp util agenți CIA precum Belenko și Shevchenko și nici să împiedice evadarea către vest a ofițerilor KGB Hokhlov, Golitsyn, Nosenko, Gundarev, Gordievski, Sheimov și alții The Dies Committee, vezi House Un-American Activities Committee Committee on Public Information, agenția de propagandă a guvernului SUA în timpul Primului Război Mondial, cunoscută și sub numele de Comitetul Creel, după directorul său, George Creel Creat în din ordinul președintelui W Wilson cu scopul de a mobiliza "resurse publice" pentru a asigura victoria în război În toamna anului a stabilit o legătură telegrafică cu Petrograd, a asigurat direcția materialelor de film documentar către Rusia, a deschis un birou de cursuri și un serviciu de editare în capitala Rusiei Pe lângă activitățile pur propagandistice, el a desfășurat activități de informații politice și sub acoperire cu ajutorul angajaților săi din Rusia Comitetul de securitate intern al Camerei, vezi Comitetul pentru activități antiamericane ai Camerei House Un-American Activities Committee (cunoscut și sub numele de The Dies Committee), un corp de lucru al Camerei Reprezentanților Congresului SUA, creat prin decizia Congresului din mai , format din persoane sub președinția congresmanului Martin Dice, inițial "să investigheze gradul, natura și scopurile activităților de propagandă anti-americană din Statele Unite" și "suprimarea activităților organizațiilor naziste, fasciste, comuniste și a altor organizații care sunt de natură anti-americană" În , K a negociat cu L Trotsky, care ar fi trebuit să fie chemat în Statele Unite în calitate de martor autorizat să depună mărturie despre pericolul comunist care amenință Statele Unite Potrivit New York Times din decembrie , Troțki a declarat că o considera datoria sa politică să vorbească cu K În primii ani ai activităților sale a existat ca un comitet special sau temporar, adică ca un comitet, a cărui continuare a necesitat o extindere anuală a puterilor sale printr-o decizie specială a Congresului SUA După înfrângerea lui Dice la alegerile pentru Congres din , congresmanul J S Lemn (John S Wood) În ianuarie , la propunerea congresmanului John Rankin, Camera Reprezentanților a Congresului SUA a decis să-i acorde lui K statutul de comisie permanentă a Congresului cu puteri largi A devenit în scurt timp principalul instrument în lupta împotriva comunismului și "a cincea sa coloană" în Statele Unite K a recomandat concedierea cca de oficiali guvernamentali acuzați de "simpatizare cu comunismul" sau de a fi membru al Partidului Comunist din SUA, dar după o investigație a Departamentului de Justiție al SUA, acuzația a fost confirmată împotriva a doar de persoane Din , congresmanul J Parnell Thomas a devenit președintele Comitetului În - , la inițiativa Film Alliance for the Preservation of American Ideais (Alianța Cinematografică pentru Conservarea Ideilor Americane), K investiga acuzațiile de activitate comunistă împotriva unor oameni celebri nyh scriitori americani (Clifford Odets (Clifford Odets), Irwin Shaw (Irwin Shaw) și alții), precum și regizori și scenariști proeminenți de la Hollywood - "Hollywood Ten" În , K a condus o anchetă în cazul lui Alger Heath-s, în timpul căreia numele congresmanului R Nixon a căpătat faima națională pentru prima dată Printre celelalte "cazuri" cele mai cunoscute luate în considerare de K a fost cazul savantului american O Lattimore (Lattimore, Owen), acuzat de activități pro-comuniste, dar găsit nevinovat (-) În - , K , sub conducerea congresmanului John S Wood, a început din nou investigarea "activităților subversive" de la Hollywood, pregătind o listă cu de personalități foste și actuale din industria cinematografică din SUA care au avut vreodată sau aveau legătură cu Partidul Comunist al ţării dintre ei, care încă lucrează la

Hollywood, au fost incluși pe lista neagră și apoi concediați În aprilie , congresmanul James Roosevelt (James Roosevelt), fiul președintelui F Roosevelt, a propus lichidarea lui K datorită faptului că s-au cheltuit mai multe fonduri bugetare pentru activitățile sale decât pentru lucrările unor comisii atât de importante ale Congresului, precum cele bugetare sau legală, totuşi, K a fost reţinut în legătură cu activarea diferitelor mişcări sociale din Statele Unite, suspectate că ar fi "controlate de comunişti" În , a fost redenumită Comitetul de Securitate Internă a Camerei, iar în ianuarie , prin hotărâre a Camerei Reprezentanților, a încetat complet să mai existe COMITETUL DE ASISTENȚĂ PENTRU TOȚI RUSII CARE AU NEVOIE, vezi Fondul Tolstoi COMMITTEE ON THE PRESENT DANGER (Committee on the Present Danger), o organizație social-politică non-profit Fondată în Privea politica militară și externă sovietică ca o amenințare majoră la adresa securității naționale a SUA A susținut activ creșterea cheltuielilor pentru apărare, modernizarea armelor și un curs dur către URSS, jucând un rol important în creșterea tensiunii relațiilor sovieto-americane la începutul anilor Membrii organizației erau persoane fizice care nu erau în serviciul public, de regulă, foste personalități politice și militare importante ale țării K a publicat o colecție de Alerting America: Thè * Papers of the Committee on the Present Danger ( ) Până la sfârșitul anilor , el și-a încetat activitatea ♦ CEDAR VALLEY COMMUNE (Comuna Cedar Vale), o comună utopică americană Fondată în de emigranții ruși, adepți ai învățăturilor socialiștilor utopici Charles Fourier și Robert Owen, Vladimir Konstantinovich Heinz, care a adoptat numele și prenumele William Frey în SUA, și soția sa Maria Slavinskaya (Mary Frey) A fost creat pe un teren confiscat indienilor Osage de lângă Cedar Vale (Valea Cedarului) din sudul Kansasului Cunoscută și sub numele de Comunitatea Progresivă (începută în) și Comuna Frey Constituția "K K d " a proclamat sloganul "Unul pentru toți și toți pentru unul; de la fiecare după capacitatea lui, la fiecare după nevoile lui; Libertate, Egalitate și Fraternitate" Numărul de membri ai K K d variat în cadrul a persoane care au împărțit în mod voluntar sarcinile între ei în comună Ei s-au angajat în creșterea copiilor și au predicat vegetarianismul, protecția mediului, egalitatea în drepturi pentru femei, monogamia și divorțul facilitat al soților Frey a considerat "K K d " experiment social, al cărui scop a fost respingerea completă a individualismului: comunarul a trebuit să excludă fraze din lexicul său, cum ar fi "aceasta este afacerea mea", "nu te implica în afacerile altora", "nu te deranjează de treaba ta", etc Comuna avea dreptul de a se amesteca în viața personală și intimă a membrilor săi, până la reglementarea numărului de copii Frey și-a numit scopul final "crearea unei rețele de comune în întreaga lume" care să fie liberă de orice presiune din exterior în organizarea vieții lor, adică crearea, în înțelegerea sa, a unei "vieți ideale" "K K d " a atins apogeul în , după ce Frey a reușit să achiziționeze hârtie de ziar și a început să publice buletinul lunar Progressive Communist ("Progressive Communist"), care a apărut într-o ediție extrem de limitată sub deviza "Justice and Fraternity" Frey a dactilografiat și a tipărit personal ziarul în tipografia orașului din apropiere, Elk Falls Un abonament anual la ziar costa de cenți "K K d " s-a bucurat de o oarecare faimă atât în SUA, cât și în Rusia și a fost vizitat (deseori sub pseudonime) de ruși în vizită, printre care se număra și fratele celebrului critic NA, Dobrolyubov V A Dobrolyubov, scriitorul G A Mastet (-), sculptor F F Kamensky (-), socialist-revoluționar N V Ceaikovski (N Gray) (-), care a câștigat faima în anii Războiului Civil din Rusia

Sovietică ca șef al guvernului din Nordul Rusiei la Arhangelsk și alții După vizitatorul K K D V G Korolenko și membrii săi locuiau în colibe prăbușite, cu pereți crăpați, acoperișuri cu scurgeri și fără tavan, în care era un frig infernal Le lipseau nu numai hrana, ci și hainele, încălțămintea, uneltele, ustensilele La cererea lui Machtet ( ), multe dintre aceste obiecte vitale au fost trimise comunardilor din Sankt Petersburg de fratele lui Frey, care le-a oferit și ajutor financiar În , Frey a reorganizat K K d Comunităţii de anchetă, dar din diverse împrejurări, inclusiv diferenţe ideologice şi personale cu comunarii (li se cerea să muncească ore pe zi, li se interzice să mănânce carne, să bea băuturi alcoolice, cafea, ceai, să consume sare şi zahăr) , comuna s-a sărăcit, o parte semnificativă a comunizilor s-a întors în Rusia, iar până în primăvara anului K K d a încetat să mai existe, iar bunurile și proprietățile sale au fost vândute Valoarea totală a tuturor bunurilor comunei, inclusiv terenul și clădirile de pe aceasta, a fost estimată la de dolari PARTIDUL COMUNIST AL AMERICII, vezi Partidul Comunist al Statelor Unite ale Americii Partidul Comunist din Statele Unite este un partid politic american Se caracterizează ca un "partid marxist-leninist al clasei muncitoare, care unește bărbați și femei negre, brune și albe, tineri și bătrâni", ca un partid care "exprimă punctul de vedere al clasei muncitoare asupra tuturor problemelor vitale", ca un partid al "unității în acțiune" și "o parte integrantă a oricărui tip de luptă și mișcare pentru schimbare pentru eradicarea sărăciei și șomajului, împotriva rasismului și pentru egalitate deplină" Partidul pretinde că este "participant, inițiator și lider al oricărei mișcări pentru îmbunătățirea vieții de acum și pentru o îmbunătățire semnificativă a vieții în viitorul socialist" A luat contur organizatoric la septembrie , ca urmare a unei scindări care a avut loc la Congresul Partidului Socialist (Partidul Socialist), iar aripa stângă, condusă de Charles Rutenberg, a părăsit-o După cum a recunoscut mai târziu B Gitlow, la instrucțiunile Moscovei, aripa stângă a Partidului Socialist "a stârnit zgomot și zarvă cu privire la toți socialiștii care au refuzat să recunoască bolșevismul, iar războiul civil din Partidul Socialist American s-a desfășurat serios" Ei se considerau în aripa stângă la acea vreme cca de mii de membri de partid, inclusiv cei care simpatizează cu opiniile radicale de stânga La acelasi În aceeași zi, un grup de socialiști de stânga conduși de Alfred Wagenknecht și John Reed, care nu au fost admiși de conducerea Partidului Socialist în congres, și-au convocat congresul și au anunțat formarea Partidului Muncii Comunist Socialiștii din Michigan și-au creat propriul partid (Partidul Socialist de Stat Michigan), care a devenit curând Partidul Proletar al Americii Lupta dintre dreapta și stânga Partidului Socialist a luat o scară națională Cea mai mare parte a radicalilor de stânga era formată din federații național-lingvistice socialiste - rusă, letonă, lituaniană, ucraineană, maghiară, iugoslavă și poloneză, ai căror membri erau împrăștiați aproape în toată țara După cum a remarcat Gitlow, "Nu a fost dificil să distrugi Partidul Socialist American, deoarece era format în principal din non-americani, iar Revoluția bolșevică a avut un efect profund asupra membrilor săi născuți în afara Statelor Unite" În aprilie , a avut loc o altă scindare în Partidul Comunist, condus de Rutenberg, în urma căreia s-au format noi grupuri fracționale În mai , ambele partide au fuzionat într-un singur Partid Comunist din America (Partidul Comunist din America), în care erau cca mii de oameni, deși rapoartele către Comintern indicau o cifră supraestimată de - mii Până în septembrie , procesul de unificare a partidelor era practic încheiat, dar Partidul

Comunist din America a continuat să rămână într-o poziție ilegală Soluția a fost găsită în decizia de a dizolva partidul și de a se alătura Partidului Muncitorilor din America, care a recunoscut oficial Internaționala Comunistă Comintern, la rândul său, a recunoscut Partidul Muncitorilor ca fiind "compatibil" cu acesta Al treilea Congres Național al Partidului Comunist din America a adoptat o decizie în aprilie , iar în următorii câțiva ani nu a existat niciun partid în Statele Unite care să se autointituleze comunist În , s-a decis redenumirea Partidului Muncitorilor din America în Partidul Muncitorilor (Comunist) din America, iar în - în Partidul Comunist din America (Partidul Comunist, SUA) De-a lungul numeroaselor decenii de existență a partidului, documentele ideologice sovietice și conducerea CPUSA au afirmat că terenul politic și ideologic pentru crearea partidului și forțele care l-au format au fost pregătite de condiții obiective De fapt, scindarea din Partidul Socialist din SUA și crearea PC-ului SUA au fost atent gândite și pregătite la Moscova și realizate cu ajutorul celor mai de încredere și de încredere angajați și agenți ai Komintern, ambii membri ai aripa stângă a Partidului Socialist și care au fost trimiși special în SUA pentru a îndeplini sarcinile care le-au fost încredințate La o reuniune a Comisiei Americane a Internaționalei a Treia, convocată la Moscova în mai , I V Stalin, definind, în special, sarcinile cu care se confruntă partidul, a declarat: "Partidul Comunist American este unul dintre acele puține partide comuniste din lume cărora istoria i-a încredințat o sarcină de natură decisivă din punctul de vedere al revoluționarului mondial mișcarea Criza capitalismului mondial se dezvoltă tot timpul mai rapid și cu siguranță se va răspândi la capitalismul american Este imperativ ca Partidul Comunist American să poată face față acestui moment de criză pe deplin pregătit să preia conducerea în viitoare războaie de clasă în Statele Unite " (Având în vedere caracterul secret al întâlnirii, textul discursului nu a fost inclus în scrierile lui Stalin publicate în URSS înainte de) În , la cel de-al -lea Congres al CPUSA, a fost luată decizia de a redenumi partidul în comunist Partidul Statelor Unite În anii și , CPUSA a fost organizatorul a numeroase acțiuni ale muncitorilor americani - greve, demonstrații în masă, campanii fără muncitori împotriva Washingtonului etc , jucând un rol proeminent în intensificarea luptei economice pentru protejarea intereselor lor vitale După stabilirea relațiilor diplomatice dintre URSS și SUA în noiembrie , organul Partidului Comunist din SUA, ziarul The Daily Worker, scria că "toate încercările de a afirma că articolul din Pactul Litvin (mesajul semnat de M M Litvinov, în care s-a dat obligația de a nu permite pe teritoriul URSS crearea și activitățile organizațiilor și grupurilor al căror scop este subminarea sistemului socio-politic din Statele Unite - Auth) se extinde asupra comunistului Internaționale, sunt sortite eșecului În anii , a luptat activ împotriva amenințării războiului și fascismului, dar în același timp a susținut pactul de neagresiune sovieto-german din , urmând necondiționat linia politică și ideologică a PCUS (b) - a cunoscut cea mai impresionantă creștere în rândurile CPUSA din întreaga sa istorie Până la începutul celui de-al Doilea Război Mondial, rândurile CPUSA erau formate din - de mii de membri În același timp, tocmai în anii și au existat încercări repetate ale liderilor de partid individual - Jay Lovestone (nume și prenume real Jacob Liebstein) (-), Earl Browder (-) etc - susține ideea de "cooperare de clasă", contestă principiul "centralismului democratic" și transformă partidul într-o asociație de masă fără partid - Asociația Politică Comunistă Aceste încercări au

fost primite extrem de negativ la Moscova, în direcția căreia s-au efectuat "epurări" severe în conducerea Partidului Comunist din Statele Unite ale Americii, cu excluderea "renegaților" din rândurile sale și înlocuirea lor cu credincioși executori ai testamentului PCUS (b), urmând strict linia Moscovei {William Foster, Elizabeth G Flynn, Henry Winston, Benjamin Davis, Eugene Dennis, Robert Thompson, Gus Hall Materialele de arhivă ale CPUSA, păstrate la Moscova, mărturisesc că mulți membri ai partidului au fost expulzați în principal din următoarele motive: "pentru troțkism", "pentru abaterea corectă", "pentru fracționism", "pentru legături cu un străin și dăunător element" În același timp, conducerea partidului a susținut în cea mai mare parte toate deciziile și acțiunile conducerii bolșevice a URSS, inclusiv colectivizarea satului, "demascarea dușmanilor poporului", procesele politice din anii și alte încălcări ale drepturilor civile practicate în Uniunea Sovietică În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, CPUSA a dus o politică de creare a unui front popular unit, unind toate forțele democratice ale țării în lupta împotriva fascismului, susținând cu consecvență deschiderea unui al doilea front, pentru acordarea de asistență URSS În același timp, declarațiile despre meritele deosebite ale CPUSA că de comuniști americani au luptat împotriva fascismului în rândurile armatei SUA în timpul celui de-al Doilea Război Mondial au fost de natură pur ideologică, întrucât mobilizarea generală din anii de război a presupus întocmirea tuturor celor răspunzători pentru serviciul militar, indiferent de simpatiile lor politice și de altă natură și de apartenența la partid În anii macarthysmului și ai Războiului Rece, mulți lideri ai CPUSA au fost închiși sub acuzația de subversiune (G Hall, R Thompson, B Davis, Y Dennis, E G Flynn, G Winston și alții) În decembrie a avut loc cel de-al -lea Congres al Partidului Comunist din SUA, care l-a ales pe W Z Foster președinte de onoare al partidului, Y Dennis - președinte, G Hall - secretar general Până la sfârșitul anilor ' , multe articole ale legilor "anti-comuniste" adoptate în anii și (îndreptate în esență împotriva tuturor organizațiilor "subversive", inclusiv a legilor profasciste, pro-comuniste etc), au fost anulate, care a fost privită la Moscova ca o "mare victorie" a Partidului Comunist SUA În a fost restabilit dreptul membrilor CP de a primi pașapoarte străine; în a fost abrogat articolul Landrum-Griffin din lege, care interzicea membrilor "organizațiilor subversive", inclusiv CPUSA, să ocupe funcții de conducere în sindicate; în noiembrie Curtea Supremă a So Statele Unite au declarat neconstituțional unul dintre articolele Legii McCarran/Macaren-Wood din , care impunea înregistrarea CP ca agent al unei puteri străine, drept urmare acuzația de spionaj pentru o putere străină împotriva mai multor persoane peste de figuri de frunte ale partidului au fost abandonate În decembrie , Curtea Supremă a SUA a declarat neconstituțional un articol din Legea McCarran care interzicea comuniștilor să lucreze în fabricile militare Timp de multe decenii înainte de și din , CPUSA a luat parte la campaniile prezidențiale ale SUA, propunând propriile candidați pentru președinte și vicepreședinte al SUA Printre liderii de partid care au candidat pentru președinția Statelor Unite s-au numărat W Z Foster, Sharlin Mitchell, E Browder și G Hall, vicepreședinți - Benjamin Gitlow, Jarvis Tyner (Tupeg, Jarvis), Mike Zagarell (Zagarell, Mike), Angela Davis Numărul de voturi primite de candidații PC nu a depășit niciodată câteva zeci de mii (cu excepția anului , când în apogeul Marii Depresiuni și apogeul mișcării muncitorești din țară, PC SUA a primit aproximativ mii de voturi), cu o apartenență oficială totală la partid la diferite etape ale existenței

sale de cca - de mii de oameni Până la mijlocul anilor ' , CP SUA nu avea mai mult de mii de membri (datele privind apartenența oficială la PC au fost păstrate cu cea mai strictă confidențialitate sub pretextul siguranței personale a comuniștilor americani, deși principalul motiv pentru acoperirea secretul a fost cifrele extrem de neimpresionante ale acestei membri De asemenea, trebuie avut în vedere că printre membrii partidului se numărau numeroși agenți și provocatori ai FBI) Potrivit U Z Foster, % dintre membrii CPUSA erau non-americani După prăbușirea URSS, faptele despre sprijinul financiar colosal al Moscovei pentru Partidul Comunist din SUA într-un stadiu incipient prin Internaționala Comunistă (Comintern) și apoi prin canalele secrete ale Comitetului Central al PCUS și ale altor organizații au devenit proprietatea lumii si a publicului rus Organele tipărite ale PC: ziarul cotidian Lumea cotidiană a poporului (People's Daily World), din - ziarul săptămânal Lumea Săptămânală a Poporului, jurnalul teoretic lunar Afaceri politice Asociația Comuniștilor Politici, o organizație politică creată în de Earl Browder pentru a înlocui Partidul Comunist din Statele Unite ale Americii, pe care l-a dizolvat Motivul formal al creării C p a în locul CP SUA a avut loc dizolvarea Internaționalei Comuniste ( ), întreprinsă la conducerea lui I V Stalin ca "gest de bunăvoință" în relația cu președintele SUA F D Roosevelt și aliații americani în timpul celui de-al Doilea Război Mondial Decizia lui E Browder a fost condamnată mai întâi de Moscova, iar apoi - la instrucțiunile tacite ale conducerii partidului sovietic - de întreaga mișcare internațională comunistă și muncitorească, ca o încercare a "revizioniștilor americani" de lichidare a PC-ului SUA PARTIDUL MUNCITORILOR COMUNISTI (de asemenea, Partidul Muncitorilor [Comunist]), vezi Partidul Comunist al Statelor Unite ale Americii COMMUNIST INTERNATIONAL (tot Comintern, III International), o alianță internațională a partidelor comuniste și muncitorești, creată la inițiativa lui V I Lenin cu scopul de a "asista la realizarea nevoilor și sarcinilor mișcării revoluționare a clasei muncitoare în prima etapă a crizei generale a capitalismului" Să participe la lucrările Congresului Constituant K i Au fost invitate de partide, mișcări și grupuri de stânga din diverse țări ale lumii Printre semnatarii invitației s-a numărat și un reprezentant al Muncii Socialiste - al cărui partid american (Partidul Laburist Socialist) Boris Reinstein Textul invitației a fost difuzat de G V Chicherin la ianuarie Congresul a avut loc la Moscova în martie-aprilie La lucrările sale au participat de persoane, dintre care doar câteva persoane au venit la congres din străinătate (H Eberlein din Germania, olandezul S Yu Rutgers, reprezentând Liga Propagandei Socialiste, și câțiva oameni din Finlanda, cărora li sa acordat tuturor doar un vot consultativ), restul erau cetățeni ruși sau emigranți care locuiesc în Rusia Partidul Socialist Muncii din SUA a fost reprezentat de B Reinstein, care până atunci devenise oficial cetățean al Rusiei, dar a primit dreptul la un vot decisiv Congresul a cerut muncitorilor din toate țările să se unească pe principiile internaționalismului proletar în lupta revoluționară pentru răsturnarea burgheziei și instaurarea dictaturii proletariatului O consecință directă a creării lui K i a fost formarea Partidului Comunist din America ( ) și declarația Partidului Socialist de ruptură cu "Internaționala a II-a oportunistă"; un reprezentant al CPUSA a devenit membru al Comitetului Executiv K i (În , Comitetul Executiv al Partidului Comunist, format din de membri, includea reprezentanți ai partidelor comuniste și muncitorești din țări străine și reprezentanți ai Rusiei) În timpul lucrărilor celui de-al III-lea Congres K i (iunie-iulie) Lenin sa întâlnit cu membrii delegației

americane (M Bedakht, R Minor (Duncan), N Gurvich și O Tverovsky), a avut o conversație cu aceștia despre tacticile ulterioare ale comuniștilor americani în contextul diviziunii în curs de desfășurare a partidului și a subliniat necesitatea creării unui organ de presă de partid și asigurarea activității de masă a muncitorilor americani După stabilirea relațiilor diplomatice dintre URSS și SUA în , problema lui K I a căpătat o urgenţă politică deosebită În legătură cu răspândirea informațiilor despre viitorul congres din , K I La Moscova, ambasadorul SUA W Bullitt s-a întâlnit la octombrie cu Comisarul Poporului pentru Afaceri Externe al URSS M M Litvinov Ambasadorul a afirmat că dacă în timpul lucrărilor celui de-al VII-lea Congres K i Dacă se fac atacuri împotriva guvernului american sau există semne că Moscova conduce mișcarea comunistă americană, atunci acest lucru poate avea consecințe grave, până la ruperea relațiilor diplomatice inclusiv Judecând după rapoartele sale către Washington, ambasadorul însuși, având în vedere situația internațională tensionată din Orientul Îndepărtat și din Europa, a fost împotriva ruperii relațiilor diplomatice și a considerat oportun să se limiteze la proteste verbale și expulzarea consulilor sovietici din Statele Unite și mai târziu, eventual, atașați militari și navali Ca posibilă sancțiune, s-a propus și limitarea eliberării vizelor de intrare în Statele Unite ale Americii pentru oficialii sovietici, în special membrii PCUS (b) și angajații K I Congresul desfășurat la Moscova în perioada iulie- august (la lucrările sale a luat parte o delegație americană condusă de E Browder și W Z Foster) a provocat un protest din partea Statelor Unite, care acuza URSS de încălcarea obligațiilor cuprinse în documente de stabilire a relaţiilor diplomatice între URSS şi SUA W Bullitt a telegrafat Departamentului de Stat al SUA și Curții Supreme că publicarea la Moscova a unei broșuri cu textul discursurilor participanților la congres (printre vorbitori s-au numărat membri ai delegației americane E Browder și Samuel Adams Darcy) și trimiterea acestuia în SUA a încălcat acordurile încheiate cu președintele SUA, dar că orice protest oral sau scris adresat guvernului sovietic ar fi întâmpinat cu "dispreț" În această situație, Bullitt a recomandat să se ia "măsuri eficiente pentru a preveni mașinațiunile celei de-a Treia Internaționale în SUA" MM Litvinov, a cărui semnătură se afla în temeiul acordurilor privind recunoașterea diplomatică a URSS de către Statele Unite, a insistat că obligația guvernului sovietic de a nu se amesteca în afacerile interne ale Statelor Unite nu se aplică Komintern Înapoi în Litvinov oficial a declarat că "asocierea < -a Internațională cu guvernul sovietic este complet nejustificată" Într-o discuție cu ministrul de externe al Marii Britanii de atunci, Lord Curzon, care a cerut și încetarea activităților K I , G V Chicherin a declarat: "Avem un guvern, avem un aparat oficial, angajați guvernamentali, iar guvernul cu toate aparatele sale se obligă să nu facă nicio propagandă; dar guvernul nu poate prevedea ca vreun cetatean privat undeva va spune ceva Dacă un cetățean privat încalcă legile sau tratatele, el este tras la răspundere, dar nu putem forța Partidul Comunist să nu fie Partidul Comunist Nu putem forța un membru al partidului comunist să nu mai vorbească ca comunist" La august , Bullitt a prezentat reprezentantului Comisariatului Poporului pentru Afaceri Externe al URSS o notă de protest din partea Departamentului de Stat al SUA, în care, în special, textul scrisorii lui Litvinov către președintele SUA F Roosevelt despre propagandă , care nu fusese publicat anterior în presa sovietică, a fost dat (Tocmai din acest motiv textul integral al notei americane nu a fost publicat nici atunci în URSS: s-a decis să se limiteze la

raportul TASS din septembrie , în care se afirma că guvernul american a procedat dintr-o interpretare incorectă a obligațiilor reciproce asumate de URSS și SUA cu privire la neamestecul reciproc în treburile interne) În Statele Unite, activitățile oponenților URSS s-au intensificat, cerând ca Roosevelt să ia o poziție mai fermă în această problemă și insistând să se ceară dizolvarea K I și CP SUA Într-o notă de răspuns a NKID al URSS către Departamentul de Stat al SUA din august , sa indicat că partea americană nu a adus în discuție niciun fapt de încălcare de către guvernul URSS a obligațiilor sale și că Moscova nu și-a asumat orice obligații în legătură cu K I În nota se spunea că corespondența lui Litvinov cu Roosevelt se referea doar la relațiile interstatale și că guvernul URSS intenționează să continue politica de cooperare amiabilă cu Statele Unite în interesul menținerii păcii mondiale În ciuda activităților continue ale lui K I , guvernul SUA a decis să nu mai facă pași și acțiuni în această direcție, considerând că astfel de proteste "nu vor provoca decât un răspuns insultător și vor complica relația deja dificilă dintre cele două țări În ceea ce privește Comintern și secțiunea sa americană, activitățile lor vor continua " Potrivit cercetătorului rus al mișcării comuniste americane M I Lapitsky, "familiaritatea cu cea mai bogată arhivă a Statelor Unite, stocată la Moscova, mărturisește că Komintern-ul a dirijat și controlat literalmente fiecare pas al comuniștilor americani: a sfătuit, a mustrat, a convins, a insistat, a cerut, "și-a strâns mâinile" (uneori nu numai în sens figurat) El a intervenit literalmente în toate sferele vieții partidului, până la viața personală a liderilor acestuia: a dat instrucțiuni despre cum să ducă o grevă într-o industrie sau alta, cum să recruteze membri de sindicat în rândurile sale, cum să dezintegrați Federația Burgheză Americană a Muncii, ce mișcări și partide să susțină și pe care să le "expune", etc și așa mai departe " Atmosfera de suspiciune și manie de spionaj, caracteristică PCUS(b) și întregii societăți sovietice din anii , s-a extins în aparatul Comitetului Executiv al Partidului Comunist, unde, din , căutarea "dușmanilor" a intensificat atât în aparatul propriu-zis şi în mişcarea comunistă internaţională Abia în ianuarie-iulie , St de persoane (din) cu formularea "dușman al partidului și al poporului" Mulți dintre ei au fost arestați de autoritățile punitive sovietice, puși în judecată și împușcați mai V M Molotov, acționând la instrucțiunile lui I V Stalin, a discutat cu G Dimitrov și D Manuilsky problema necesității dizolvării K I datorită faptului că "și-a depășit utilitatea ca formă de relații internaționale și a devenit un obstacol în calea dezvoltării independente a partidelor comuniste și a îndeplinirii sarcinilor acestora în * lupta antifascistă" în condițiile războiului mondial, când unele partide comuniste (germane, italiene etc) s-au confruntat cu sarcina de a-și răsturna guvernele, în timp ce altele (britanic, american etc) urmau să-și susțină guvernele în fiecare cale posibilă pentru a învinge inamicul Potrivit memoriilor lui G Dimitrov, la o întâlnire cu Stalin din mai, acesta a aprobat proiectul de rezoluție al Prezidiului Comitetului Executiv cu privire la dizolvarea K I , spunând: "Experiența a arătat că este imposibil să existe o organizație internațională centru de conducere pentru toate țările Poate că ar trebui să trecem la asociații regionale, cum ar fi America de Sud, Statele Unite și Canada dar nici măcar această chestiune nu trebuie grăbită La mai , la o ședință a Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor, Stalin a luat cuvântul, care a declarat: "Ne-am supraestimat puterea când am creat Internaționala Comunistă și am crezut că putem conduce mișcare în

toate țările A fost greșeala noastră Existența continuă a CI va fi o discreditare a ideii de Internațional, pe care nu o dorim " K i A fost dizolvat la mai , așa cum a fost anunțat oficial, "în interesul asigurării celei mai mari unități de acțiune posibilă a tuturor forțelor naționale și internaționale gata să lupte împotriva fascismului" și în legătură cu îndeplinirea "scopului inițial stabilit pentru asta " S-a exprimat opinia că în realitate această decizie a fost luată de I V Stalin ca "gest de bunăvoință" pentru a-l liniști pe F Roosevelt COMPANY RUSSIAN AMERICA (Compania Rusă America), vezi Compania ruso-americană "COMSIMP" (comsymp), abreviere pentru un "tovarăș de călătorie" comunist în Statele Unite, o persoană care simpatizează cu comuniștii CONVOY PQ- (Convoi PQ-), un convoi de nave comerciale americane și britanice trimis în URSS de-a lungul rutei de nord cu mărfuri militare în cadrul programului Lend-Lease în iunie , escortat de un convoi de mai multe crucișătoare și distrugătoare britanice Ca urmare a unei evaluări incorecte a situației militare și a unui ordin formulat imprudent de către Amiraalitatea Britanică, crucișătoarele și distrugătoarele au încetat să escorteze și au lăsat neprotejate nave comerciale, care au fost atacate pe iunie de flota și aeronavele germane Ursul, în largul coastei Norvegiei Din cele de nave, cu de tone de marfă au fost scufundate, restul de au reușit să ajungă la Arhangelsk Într-o conversație cu ambasadorul SUA la Moscova, amiralul William Standley, I V Stalin a învinuit complet tragedia PQ- pe seama Amiralității Britanice, pe care a numit-o incompetentă Tragedii similare, deși la scară mai mică, s-au repetat în iulie, în urma cărora s-au pierdut încă de tone de marfă militară Pentru a evita repetarea tragediilor, utilizarea rutei nordice pentru livrarea mărfurilor în cadrul programului Lend-Lease a fost suspendată pentru câteva luni la jumătatea lunii iulie ; reluat pe septembrie, dar suspendat din nou în octombrie Presa sovietică a acuzat Marea Britanie că, prin anularea convoaielor, încearcă să obțină pentru sine ceea ce se datora URSS La mesajul lui Churchill că s-a decis oprirea trimiterii de convoai în URSS, Stalin a răspuns scurt: "Mulțumesc", după care corespondența dintre liderii puterilor aliate a încetat mult timp Pierderi grave de vieți omenești și de echipamente în direcția aprovizionării militare pe ruta nordică au devenit baza pentru punerea în funcțiune a noilor rute, în special ruta aeriană Alaska-Siberia, ruta Pacificului către Vladivostok, prin strâmtoarea Bering până în Siberia și Ruta caucaziană prin Persia Tragedia cu K PQ- a stat la baza unui număr de cărți, inclusiv cărţi ale scriitorului sovietic V Pikul CONGRESUL RUS-AMERICANilor (Congresul Ruso-Americanilor), organizație publică americană Fondată în cu binecuvântarea patriarhilor Bisericii Ortodoxe Ruse din străinătate și ai Bisericii Ortodoxe Americane pentru a păstra și dezvolta moștenirea culturală rusă și a proteja interesele legale, economice și sociale ale ruso-americanilor, precum și pentru a dezvolta relații de prietenie între Rusia si Statele Unite Combină cca de ruso-americani care trăiesc în de state americane K r a a fost implicat activ în lupta pentru drepturile omului în URSS, a pledat pentru dizidenți, a oferit asistență materială organizațiilor și indivizilor care au fost persecutați în URSS Apare în Congresul SUA ca o organizație de lobby pentru ruso-americanii În timpul organizării a fost creată Camera Gloriei, onoarea de a aparține de care se pot mândri doar cei mai importanți ruso-americani Are o bibliotecă de referință și o arhivă Filialele K r a operează în statele New York, California, Florida, Illinois; există și o reprezentanță în Washington Sediul central K r a situat în Nyack, New York Editează lunar Buletinul CRA cu

un tiraj de de exemplare și revista "Russian American" (Russian American) (din - ani cu un tiraj de , mii de exemplare) Ține conferințe la fiecare ani (de obicei în aprilie-mai) KONDRASHOV Stanislav Nikolaevici (n), publicist rus și jurnalist internațional, unul dintre americaniștii de frunte în jurnalismul rus Născut în Kulebaki, regiunea Nijni Novgorod Absolvent al MGIMO ( ) Din lucrează în ziarul Izvestia Corespondent permanent al ziarului în SUA în anii - , - Editorialist politic la ziar din Autor al cărților: Răscruce de drumuri ale Americii Notele jurnalistului" ( ), "Viața și moartea lui Martin Luther King" ( ), "Întâlnirea cu California" ( ), "Noi și ei în această lume mică: jurnalul unui observator politic" ( ), " Călătoria unui americanist" ( ), "Oameni de peste ocean: eseuri americane în diferiți ani" ( ), "O lungă privire asupra Americii" ( ), etc KONENKOV Serghei Timofeevici (-), sculptor rus Născut în regiunea Smolensk În - a studiat la Școala de Pictură din Moscova, iar apoi la Academia de Arte din Sankt Petersburg (-) În timpul revoluției din a participat la bătălii de baricade A creat portrete sculpturale ale muncitorilor revoluționari ("muncitor bolșevic din Ivan Churkin", etc) A salutat Revoluția din octombrie În a creat o placă memorială "Celor căzuți în lupta pentru pace și fraternitatea popoarelor", care a fost deschisă în Piața Roșie de către V I Lenin În - a participat activ la dezvoltarea propagandei revoluționare monumentale în Rusia În a plecat cu o mare colecție de lucrări de sculptură la New York pentru a participa la o expoziție de artă rusă După închiderea expoziției, a primit comenzi și a rămas în SUA, unde a locuit până în În timpul vieții sale în SUA, a realizat un număr mare de portrete sculpturale ale contemporanilor marcanți (S Rachmaninov, A Einstein, I Pavlov etc) În , la invitația lui I V Stalin s-a întors în URSS Membru titular al Academiei de Arte a URSS ( ), Artist al Poporului din URSS ( ) Autor a numeroase sculpturi celebre și portrete sculpturale Sculpturile K împodobesc clădirea Curții Supreme a SUA; la Universitatea Princeton există o galerie sculpturală de portrete ale oamenilor de știință, care prezintă un portret sculptural în bronz al lui Albert Einstein de K , instalat în biblioteca universității A murit la Moscova Potrivit memoriilor ofițerului de informații sovietic P Sudoplatov, soția lui K , Margarita Konenkova, era agent KGB sub pseudonimul "Lukas" și, la instrucțiunile serviciilor speciale ale URSS, întreținea corespondență cu Einstein, care era îndrăgostit de ea M Konenkova a primit sarcina de a "influența" oamenii de știință implicați în dezvoltarea armelor nucleare ca parte a Proiectului Manhattan, deși Einstein însuși nu a avut nimic de-a face cu acest proiect și nu există dovezi ale activităților de informații ale destinatarului sau destinatarului în corespondenţa dintre ei CUCERIRE (George) Robert (Acworth) (Cucerire, (George) Robert (Acworth) (p), istoric, scriitor, poet A studiat la universitățile din Anglia și Franța În serviciul diplomatic britanic în - Dirijat lucrări de cercetare în universități și centre de cercetare americane de top din Cercetător la Universitatea Stanford în - și din Autor a numeroase lucrări despre istoria URSS, printre care: Common Sense About Russia ( ), Power and Police in the URSS ( ); Afacerea Pasternak ( ); Rusia după Hrușciov ( ); Marea teroare ( ); Unde a greșit Marx ( ); VILenin ( ); Kolyma; Lagărele arctice ale morții ( ); Prezent Pericol: spre o politică externă ( ), Ce să faci când vin rușii ( ), Politica secretă a lui Stalin NKVD Politics - ( ), Recolta tristeții: colectivizarea sovietică și teroarea-foamete ( )); Stalin and the Kirov Murder ( ); The Great Terror: A Reevaluation ( ); Stalin: Breaker of Nations ( ) KONSTANTIN NIKOLAEVICH (-), Mare Duce, al

doilea fiu al împăratului Nicolae I, Amiral General La de ani, cu gradul de căpitan de gradul I, a comandat fregata Pallada, care a făcut două expediții pe mare în - Din activând, iar în - - director al marinei ruse și al Ministerului Naval El a jucat un rol decisiv în soarta Americii Ruse și a Companiei Ruse Americane (RAC) El a apărat oportunitatea vânzării Alaska Statelor Unite, ghidat de convingerea că Rusia nu o poate păstra în cazul unui atac din exterior sau al tulburărilor interne și, de asemenea, pe baza considerațiilor de menținere a relațiilor de prietenie între Rusia și Rusia Statele Unite Până la sfârșitul anului , el s-a opus dezvoltării în continuare a activităților RAC și pentru privarea de privilegiile care i-au fost acordate anterior Într-o scrisoare din decembrie , el a insistat că Rusia "pe cât posibil" a încercat să devină mai puternică în centru, în acele regiuni inițial rusești care constituiau principala ei forță în ceea ce privește populația și credința, astfel încât puterea dobândită să fie folosită să-și țină "extremele" care aduc beneficii reale El a propus un program pentru construirea unei marine puternice cu aburi de mare viteză în Orientul Îndepărtat și înființarea unui port situat strategic acolo, ceea ce a dus la începutul construcției bazei navale din Vladivostok (-) El a facilitat transferul RAC către departamentul Ministerului rus de Finanțe, care s-a opus "risipirii inutile" de fonduri publice în interesul Americii ruse sortite închiderii El a fost inițiatorul trimiterii de auditori în America Rusă pentru a confirma neprofitabilitatea activităților RAC A fost unul dintre cei cinci oficiali de rang înalt ai statului rus (împreună cu țarul Alexandru al II-lea, ministrul de externe A M Gorchakov, amiralul N K Krabbe și ministrul de finanțe M Kh Reitern, cu participarea ambasadorului rus la Washington E A Stekl) , care, la o "întâlnire specială" secretă din decembrie , a luat decizia finală de a vinde Alaska Statelor Unite Unul dintre fondatorii Societății Geografice Ruse ( ) În - a condus Consiliul de Stat În Poveștile Sevastopolului, L Tolstoi a scris despre convingerea soldaților și marinarilor ruși că K va conduce flota americană pentru a-i ajuta pe apărătorii asediați ai Sevastopolului După urcarea pe tronul lui Alexandru al III-lea, a fost înlăturat din toate posturile sale POLITICA DE CONFRONTARE (confruntare, politica de), o strategie de politică externă bazată pe confruntarea dintre URSS și SUA și între cele două blocuri - NATO și Pactul de la Varșovia A fost apogeul Războiului Rece și o consecință directă a politicii de "poziții de forță" urmate de toate părțile aflate în conflict Respingerea confruntării și trecerea la o politică de normalizare a relațiilor dintre URSS și SUA a fost proclamată după primele întâlniri la vârf din - dintre L I Brejnev și R Nixon, totuși, recăderile politicii de confruntare au fost caracteristice relațiilor sovieto-americane în anii următori până în KONTSEVICH Ivan Mihailovici (-), teolog Născut în Poltava Absolvent al Facultății de Matematică a Universității din Harkov ( ) A emigrat în anii A absolvit Sorbona ( ) și a trăit mulți ani în Franța S-a mutat în SUA, unde a predat teologie, limba și literatura rusă Autor al următoarelor lucrări: "Dobândirea Duhului Sfânt în căile Rusiei antice" ( ); "Bătrânul Nectarie al Optinei" ( ); "Istoria dezastrului psihic al lui Tolstoi" ( ); "Optina Pustyn și timpul său" ( ) KONCHALOVSKY (Mikhalkov-Konchalovsky) Andrei (Andron) Sergheevici (n), regizor de film rus Născut la Moscova A absolvit VGIK ( ) În - a realizat filme la Mosfilm La începutul anilor s-a mutat în SUA; a realizat lungmetraje la Hollywood, incl Iubitorii Mariei ( ); Runaway Train ( ); Duet for One ( ), Tango and Cash ( ); precum și serialul de televiziune The Odyssey

( ) A fost căsătorit cu celebra actriță americană de film Shirley Maclain După întoarcerea în Rusia, el este angajat în regie de film, pune în scenă spectacole de operă, balet și dramă, precum și evenimente publice COPLON CASE (Cazul Coplon), dosar judiciar La martie , o angajată a Departamentului de Securitate Internă al Departamentului de Justiție al SUA, Judith Coplon, a fost arestată la New York sub acuzația că a încercat să-l transfere pe inginerul sovietic V A Informații și documente secrete Gubichev, care, după cum sa dovedit mai târziu, i-au fost plantate de FBI În ciuda afirmațiilor ei că întâlnirile ei cu Gubichev au fost romantice și nu au avut nimic de-a face cu spionajul, ea a fost condamnată la de luni până la ani de închisoare în același an O curte de apel a eliberat-o de acuzația de spionaj în legătură cu încălcările legilor americane comise în timpul arestării ei, în urma căreia Coplon a fost eliberat pe cauțiune În , acuzația de spionaj a fost în cele din urmă înlăturată de ea printr-o decizie a Departamentului de Justiție al SUA KORZHAVIN Naum Moiseevich (numele adevărat Mandel) (n), poet Născut la Kiev A început să publice în A fost arestat în , amnistiat în A absolvit Institutul Literar din Moscova M Gorki ( ) A emigrat din URSS în și s-a stabilit în SUA Vine adesea în Rusia, unde sunt publicate poeziile sale KORNIENKO Georgy Markovich (n), diplomat sovietic Ambasador extraordinar și plenipotențiar Erou al muncii socialiste ( ) Absolvent al Institutului de Drept din Moscova În muncă diplomatică din Consilier, apoi Consilier-Trimis al Ambasadei URSS în SUA (-) Șeful Departamentului SUA al Ministerului Afacerilor Externe al URSS (-) ministru adjunct de externe afacerile URSS din Un participant activ la negocierile sovieto-americane la toate nivelurile de aproape de ani Din - pensionar Autorul cărții Războiul Rece: Mărturia unui participant ( ) KOROLENKO Vladimir Galaktionovich (-), scriitor rus Născut în Zhitomir A studiat la Institutul de Tehnologie din Sankt Petersburg ( ) și la Academia Agricolă Petrovsky ( ), de unde a fost exmatriculat pentru organizarea de spectacole studențești A trăit în Sankt Petersburg, a fost angajat în activități jurnalistice și revoluționare În a fost arestat sub suspiciunea de activitate revoluționară și exilat în Iakutia (-) Din a trăit în exil la Nijni Novgorod Ca parte a unei delegații de figuri ale culturii ruse, a vizitat Expoziția Mondială de Artă și Industrială din la Chicago, dedicată aniversării a de ani de la descoperirea Americii de către Columb Până în acest moment, mai multe povestiri K au fost traduse și publicate în Statele Unite, ceea ce a atras atenția presei americane asupra vizitei sale în țară În timpul șederii sale în Statele Unite, a strâns material amplu pentru lucrările sale, în care a descris, în special, prima emigrare în masă din Rusia în America la sfârșitul secolului al XIX-lea, o proporție de neinvidiat a imigranților care nu cunoșteau limba țării în care au ajuns (povestea "Fără o limbă") Materialele care conțin impresiile americane ale lui K (note fragmentare, scenete, tăieturi de ziare etc , dintre care unele au fost incluse în eseurile finalizate, dar rămase nepublicate "To America"), au rămas neprocesate din cauza circumstanțelor tragice ale familiei (decesul fiica cea mică) La întoarcerea sa din SUA, K a scris într-o scrisoare privată: "Simt că, menționând călătoria mea în America, trezesc în tine invidie involuntară și întrebări involuntare: ce este acolo, interesant, bun, excelent Bun Da, bun pentru americani Și totuși, dacă mi s-ar oferi personal să locuiesc în America sau în regiunea Yakutsk (desigur, cu dreptul la mișcare decentă), ați crede că cel mai probabil l-aș alege pe cea din urmă Este rău pentru un rus dintr-o țară străină și, poate, cel mai rău lucru din America

Activitățile literare și sociale ulterioare K i-au câștigat reputația de apărător activ al drepturilor omului După octombrie , a protestat aspru împotriva încălcării libertăților civile, împotriva nedreptăților și terorii practicate de bolșevici Nu a recunoscut dreptul comuniștilor de a vorbi în numele poporului, fapt pentru care a fost aspru criticat de V I Lenin Poziția și opiniile lui K au fost motivul pentru care o serie de lucrări ale sale din ultimii ani nu au fost publicate în URSS A murit de foame la Poltava Overseas Private Investment Corporation (OPIC), o agenție federală din SUA Ajută investitorii americani prin acordarea de împrumuturi directe și garanții pentru împrumuturi, asigurarea investițiilor împotriva riscurilor politice și economice și furnizarea de informații și alte servicii investitorilor Înființată în K z ch i în Rusia a început în ca urmare a semnării unui acord de cooperare între guvern și Agenția federală pentru Cooperare în Interesele Dezvoltării Internaționale (Agenția de Cooperare Internațională pentru Dezvoltare a Statelor Unite, USAID), din care este o divizie În - , Rusia s-a clasat pe primul loc printre alte țări în ceea ce privește volumul investițiilor corporative K z ch i sprijină de proiecte diferite în Rusia, cu o valoare totală de peste miliarde de dolari, în diverse domenii ale economiei ruse, inclusiv servicii financiare, minerit, dezvoltarea comunicațiilor celulare, conversia industriei de apărare, producția de băuturi răcoritoare Domeniul de activitate prioritar al corporației în Rusia este sprijinirea investitorilor americani în petrol complexul tegas al tarii La sfârşitul anului K z ch i a alocat peste de milioane de dolari pentru asigurarea și finanțarea proiectelor de conversie în Rusia Corporația oferă, de asemenea, asigurare de garanție pentru valute neconvertibile pentru proiectele de investiții americane în Rusia pentru până la de milioane USD per proiect K z ch i a oferit, în special, garanții de împrumut în valoare de milioane de dolari pentru dezvoltarea zăcămintelor de petrol și gaze de pe raftul Sahalinului "PEACE CORPS" (Peace Corps), o agenție independentă americană (din) Fondată la inițiativa președintelui SUA J F Kennedy în în cadrul Departamentului de Stat al SUA inițial pentru a-și forma o imagine pozitivă a Statelor Unite în ochii opiniei publice din țările în curs de dezvoltare În termeni reali, în sarcina "K m " a inclus asistarea populației acestor țări în obținerea de cunoștințe tehnice elementare și abilități de muncă Voluntari "K m " lucrează pentru o taxă nominală în multe țări din întreaga lume Din , Corpul Păcii american din Rusia operează în Rusia în conformitate cu un acord semnat de guvernele celor două țări Din acel moment, St de americani care au fost însărcinați să ajute la construirea înțelegerii între popoarele Statelor Unite și ale Rusiei O atenție deosebită este acordată problemelor dezvoltării economice a Rusiei: primii voluntari ai "K M " a început să lucreze ca consultanți în afaceri mici și agrobusiness în regiuni adiacente Volga și Don Până la începutul anului , voluntarii au lucrat în centre de afaceri, centre de afaceri agricole, organizații neguvernamentale ruse, biblioteci și alte instituții În regiunile de vest ale Rusiei, numărul de voluntari - profesori de engleză a crescut de la persoane în la aproape de persoane începutul anului ; predau la universități, școli medii, academii de specialitate, institute pedagogice și centre de limbi străine RUSSIAN RAILWAY SERVICE CORPORATION, vezi Stevens John Frank, Misiunea Stevens Kosciuszko Tadeusz Andrzei Bonaventure (-) Născut în Marele Ducat al Lituaniei A absolvit o școală militară din Varșovia cu gradul de căpitan și a intrat în armata poloneză ( ) S-a mutat în Statele Unite în , cu gradul de colonel al trupelor inginerești, s-a angajat în

construcția de fortificații pentru Armata Continentală A devenit aghiotant al generalului George Washington ( ) și a fost numit general de brigadă prin decizia Congresului continental ( ) În s-a întors în Polonia, unde în a primit gradul de general-maior în armata poloneză și a jurat că va lupta împotriva Rusiei până la sfârșitul zilelor sale pentru a obține independența completă a țării sale A comandat armata poloneză în lupte cu armata rusă ( ) A condus revolta din , a fost rănit, capturat și închis (-) După ce a fost eliberat din Cetatea Petru și Pavel, a continuat să lupte A murit în Elveția, înmormântat la Cracovia El este cunoscut pe scară largă în Statele Unite ca un erou al luptei pentru independență americană În special, unul dintre podurile impresionante din New York, Podul Kosciuszko, poartă numele lui K Kotkin Stephen (Kotkin, Stephen) (n), istoric american, specialist în istoria Rusiei și a URSS Absolvent al Universității din Rochester ( ); în și-a susținut teza de doctorat la Universitatea din California (Berkeley) În anii - , a fost angajat în lucrări de cercetare în URSS (Rusia): în - și - - prin Consiliul pentru Cercetare Internațională și Schimburi Științifice; în și - prin Academia de Științe a URSS (Academia Rusă de Științe), în - prin Institutul de Studii Slave și Balcanice din Moscova și Institutul de Istorie Novosibirsk Din - Profesor asociat de istorie la Universitatea Princeton; din este director al Programului de Studii Ruse la Universitatea Princeton Autor de cărți: Steeltown URSS: Societatea sovietică în epoca Gorbaciov ( ); Magnetic Mountain: Stalinismul ca civilizație ( ) KOTTMAN Thomas (Cottman, Thomas) (?-?), medic american Ajuns în Rusia la începutul anului ca persoană fizică, în scurt timp a obținut onoarea de a fi acceptat la curte, a primit gradul de ofițer și a fost numit chirurg al armatei ruse, refuzând o recompensă bănească Pregătirea lui K de a servi Rusia din motive umane a devenit una dintre senzațiile din viața înaltei societăți a capitalei Potrivit observației unuia dintre contemporanii săi, "niciun străin nu a obținut un asemenea succes la curtea rusă într-un timp atât de scurt" Cunoașterea fluentă a limbii franceze l-a făcut un interlocutor frecvent al membrilor familiei regale și al membrilor proeminenți ai guvernului rus Unul dintre principalele subiecte ale conversațiilor dintre K și Marele Duce Konstantin, în care, probabil, guvernatorul Irkutsk N N Muravyov-Amursky, a fost viitorul teritoriilor ruse din America de Nord Se presupune că a fost K cel care a fost autorizat să aducă în atenția guvernului SUA informații despre disponibilitatea Rusiei de a ceda Alaska Informațiile despre misiunea secretă a lui K au pătruns în presa franceză și americană, făcând furori și dând hrană dezbaterii care a continuat multă vreme în cercurile politice și publice ale Statelor Unite Numele lui K a încetat curând să fie menționat, iar soarta lui ulterioară este necunoscută KOSHEVAROV Alexander Filippovici (? -?), general-maior, hidrograf Născut dintr-o căsătorie mixtă a "industrialului" F A Kosevarov, fost iobag al negustorului N Golikov și originar din America rusă În , împreună cu alți câțiva copii creoli, a fost trimis la Sankt Petersburg pentru a studia la Școala de Navigatori Baltici, după care în a fost promovat la gradul de insigne al corpului de navigatori navali Mai târziu a comandat navele Companiei Ruso-Americane În a fost șeful unei expediții hidrografice care a realizat o descriere a părții de nord a continentului american În a fost transferat la Sankt Petersburg cu gradul de căpitan de gradul În s-a pensionat KOSHITS Nina Pavlovna (-), cântăreață Născut la Kiev în familia solistului Teatrului Bolșoi P A Poray-Koshitsa A absolvit Conservatorul din Moscova ( ) A cântat împreună cu S Rahmaninov în

ansambluri de operă și camera din Emigrată în SUA în , a fost angajată în activități concertistice, a cântat cu orchestre simfonice sub conducerea lui O S Gabrilovich, S A Koussevitzky, L Stokowski La sfârșitul anilor , s-a mutat definitiv la Hollywood, unde a predat canto A jucat în șase filme, inclusiv în filmul Alger ( ) alături de celebrul actor francez C Boyer Ea a tradus în engleză textele de romanțe ale compozitorilor ruși, a înregistrat mai multe înregistrări de romane rusești și arii din opere ale compozitorilor ruși în spectacolul ei A murit în SUA Fiica K - Marina Ko-shitz (Schubert) (n), cântăreață și actriță, a jucat în filme de la Hollywood, inclusiv The Great Caruso ( ) COHEN Morris (Cohen, Morris) (-) și Cohen (Petke) Leontina Teresa (Cohen, Leontyne) (-), un cuplu american căsătorit de ofițeri sovietici ilegali de informații care lucrau pentru informațiile Comitetului pentru Securitate de Stat din Statele Unite și din - în Marea Britanie sub numele de Peter și Helena Kroger Eroii Federației Ruse ( ) M Cohen s-a născut într-o familie de imigranți din Rusia În a absolvit Universitatea Columbia A participat la Brigada Internațională din Războiul Civil Spaniol, unde a intrat în atenția informațiilor sovietice Și-a întâlnit viitoarea soție la un miting antifascist la New York în A atras-o către munca de informații În timpul celui de-al Doilea Război Mondial a servit în armata SUA După demobilizare, a continuat să coopereze cu agențiile de informații ale URSS Soții K au oferit o legătură secretă cu o serie dintre cele mai valoroase surse ale rezidenței din New York Avem secretele laboratorului atomic american de la Los Alamos, mostre de uraniu În , soții K au fost transferați la R Abel pentru comunicare, dar în , din cauza amenințării eșecului, au fost duși în URSS În au fost trimiși în Marea Britanie și transferați la K Molodoy ("Ben") pentru comunicare Din până în , un număr mare de materiale secrete importante au fost predate informațiilor sovietice, inclusiv pe motoare nucleare și noi tipuri de arme de rachetă, care au fost foarte apreciate de specialiști Au fost arestați împreună cu Molody în ianuarie , ca urmare a trădării ofițerului de informații polonez M Golenevsky, recrutat de CIA, care s-a pozat în fiul lui Nicolae al II-lea, Alexei, care scăpase de execuție Aceștia au fost judecați și condamnați la , respectiv de ani de închisoare În , au fost schimbate cu agentul de informații britanic Gerald Brooke, care a fost arestat în URSS S-au întors în URSS, unde au locuit până la sfârșitul vieții Soții au primit Ordinele Steagul Roșu și Prietenia Popoarelor În , o timbru poștal dedicat soților K COHEN Stephen Friend (Cohen, Stephen Frand) (n) ', savant american al Kremlinului Unul dintre cei mai importanți experți americani în istoria politică a URSS A absolvit Universitatea de Stat din Indiana ( ) și Universitatea Columbia ( ) Profesor la Universitatea Princeton Autor a numeroase cărți, printre care: Buharin și revoluția bolșevică O biografie politică - ( ); Regândirea experienței sovietice Politică și istorie din ( ); Sovieticus: American Perceptions and Soviet Realities (,); Uniunea Sovietică de la Stalin (Ed) ( ); Vocile Glasnostului: Interviuri cu reformatorii lui Gorbaciov ( ); Cruciadă eșuată: America și tragedia Rusiei post-comuniste ( ) KRAVCHENKO Victor Andreevici (-), inginer, dezertor Născut în Ekaterinoslav Metalurgist de studii În timpul celui de-al doilea război mondial - căpitanul armatei sovietice; a fost membru al comisiei sovietice de cumpărare din SUA În aprilie , a devenit "dezertor", vorbind cu o condamnare a politicii lui I V Stalin Încercările persistente ale autorităților sovietice de a-l extrăda pe K au fost fără succes A scris cartea "Am ales libertatea" despre viața sa în URSS, care a fost condamnată de propaganda sovietică

și de mișcarea comunistă internațională ca fiind o minciună și o provocare flagrantă A locuit în SUA, unde a murit în circumstanțe neclare (a fost găsit mort în apartamentul său cu răni împușcate) Există o suspiciune că a fost ucis la instrucțiunile KGB A fost înmormântat în Statele Unite pe teritoriul moșiei E Hapgood, care a devenit refugiu pentru emigranții din URSS în timpul celui de-al doilea război mondial KRAMAROV Savely Viktorovich (-), actor de film Absolvent al VGIK Unul dintre cei mai populari artiști ai cinematografiei sovietice A jucat în de filme, majoritatea în roluri de comedie, creând imagini memorabile În anii emigiro în Statele Unite, după cum se menționează în surse americane, "sacrificând o carieră de succes în filmul său în țara natală de dragul libertății religioase și al rolurilor episodice în Statele Unite" Câțiva ani după emigrarea sa, filmele cu participarea sa nu au fost difuzate în cinematografe și la televiziunea sovietică, sau numele i-a fost tăiat din genericul A jucat mai multe roluri episodice la Hollywood, de obicei personaje rusești, în filme, printre care: " " ( ); Moscova pe Hudson ( ); Red Heat ( ); Tango and Cash de A Konchalovsky ( ); Afacerile rusești ( ) În anii , a început din nou să acționeze în Rusia A murit în SUA Crevecoeur Michel-Guillaume Jean de (pseudonime - Saint John, Jean Hector) (Crevecoeur, Michel-Guillaume Jean de) (-) franceza prin nastere S-a mutat în Canada, unde a luptat în războaiele franceze și indiene A călătorit mult în America și Canada A trăit în America din până în În a publicat în Europa o colecție de scrisori Letters from an American Farmer, în care a creat o imagine idealizată a structurii politice, a naturii coloniilor americane și a vieții coloniștilor Autorul uneia dintre scrisorile incluse în colecție, care apare sub numele "Domnul Ivan Alekseevici, nobil rus", scrie: "Consider actualii locuitori ai Americii ca fiind precursorii viitoarelor popoare care vor popula în curând acest nemărginit continent Rușii sunt oarecum ca tine Și noi suntem un popor nou, nou în cunoștințe, artă și tot felul de îmbunătățiri Cine poate spune cu ce revoluții sunt pline Rusia și America Evident, suntem legați unul de altul prin legături mai strânse decât ne imaginăm uneori Comparând sistemele agricole rusești și americane, K spune: "Cât de abundenți, fericiți și puternici am fi dacă în întregul Imperiu Rus pământul ar fi cultivat în același mod ca în Pennsylvania" Rusia, credea el, nu va putea prospera până când nu va scăpa de "guvernul cu inima tare" și până nu va avea loc "emanciparea necesară a țăranilor" Printre cărțile scrise de K , o serie de lucrări literare despre America în secolul al XVIII-lea A murit în Franța Crane Charles Richard (Crane, Charles Richard) (-), industriaș, politician, diplomat american A venit pentru prima dată în Rusia în S-a întâlnit cu împăratul Nicolae al II-lea și mai târziu și-a amintit cum i-a spus monarhului rus că "poporul său a reușit să păstreze cele mai încântătoare tradiții ale Orientului, tradițiile ospitalității și că modul în care se manifestă la toate nivelurile, de sus până jos, este excepțional de simplu și fermecător - cum să o facă exact, ei știu mai bine decât oricine din lume și în această chestiune nu au nevoie de instrucțiunile nimănui Potrivit lui K însuși, în cursul acestei conversații, ambii participanți au recunoscut lipsa de informații disponibile în lume despre Rusia, în special, numărul insuficient de cărți și centre de încredere pentru studiul acestei țări Obsedat de ideea creării unui centru de studii rusești în țara sa, K , la întoarcerea sa în Statele Unite, a fondat un curs de prelegeri la Universitatea din Chicago și a invitat personalități marcante ale lumii slave (inclusiv viitorul președinte al Cehoslovaciei) Tomas Masaryk, P

N Milyukov, istoric, avocat și sociolog rus M M Kovalevsky etc) Activități de cercetare finanțate A călătorit adesea în Rusia (a vizitat-o de de ori) L-a luat cu el în excursii în Rusia pe Samuel N Harper, care a devenit unul dintre cei mai faimoși sovietologi americani ai timpului său În a fost numit ambasador al SUA în Rusia de către președintele W Wilson, dar a respins această numire într-o scrisoare personală adresată președintelui El a salutat participarea Rusiei la Primul Război Mondial, declarând: "Rusia luptă pentru eliberarea sa de dominația prusacă și investește totul inima ta în acest război" Ținând cont de prestigiul câștigat în cercurile liberale ale Statelor Unite ca specialist în Rusia, el a contribuit la formarea opiniilor acestora asupra evenimentelor din această țară, inclusiv şi răsturnările revoluţionare din În mai a venit în Rusia ca parte a misiunii Ruta şi a fost practic singurul membru al acesteia care a înţeles în ce direcţie se vor dezvolta evenimentele din Rusia în următorii ani În drum spre SUA în septembrie (a mai rămas câteva luni în Rusia după plecarea misiunii în SUA și, prin urmare, nu a luat parte la pregătirea raportului său optimist cu privire la situația din Rusia, prezentat lui Președintele Wilson) a spus într-un interviu că Rusia a fost deja nimic nu va salva, Rusia este "omul bolnav al Europei" și are nevoie de "tratament cu odihnă" A fost un oponent hotărât al Revoluției din octombrie în Rusia Ulterior, potrivit unor surse americane, i-a oferit asistență financiară lui Ataman Kaledin în lupta împotriva bolșevicilor K a fost cel mai de încredere consilier al președintelui Wilson în toate chestiunile legate direct de Rusia În anii , el considera Germania nazistă "cel mai sănătos stat din Europa" și o țară iubitoare de pace și i-a recomandat președintelui F Roosevelt să nu se implice în criticile acestei țări El l-a numit un avanpost al luptei "împotriva comunismului evreiesc", preferând "ordinea" anarhiei Ultima vizită a URSS în KREMENYUK Victor Aleksandrovich (n), om de știință-american rus, doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) Laureat al Premiului de Stat al URSS ( ) Specialist în domeniul relațiilor internaționale și al politicii externe a SUA Născut în Odesa Absolvent al MGIMO ( ) Din - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS, din - director adjunct A predat la Southwestern College (Tennessee, SUA), la Academia Diplomatică din Moscova, la Seminarul de la Salzburg (Austria) și la Centrul pentru Studii de Securitate Europeană J Marshall (Germania) În anii , a lucrat ca președinte al consiliului de experți al Comisiei Superioare de Atestare a Rusiei în științe politice Autor al cărților: "Politica SUA în țările în curs de dezvoltare Probleme ale situațiilor conflictuale - " ( ); "SUA și conflictele din Asia" ( ); "SUA: lupta împotriva mișcării de eliberare națională: istorie și modernitate" ( ); "Lupta Washingtonului împotriva revoluției din Iran" ( ); precum și o serie de monografii publicate în străinătate: "International Negotiations" ( ); "Conflicte în Rusia și în jurul ei" ( ); "Rusia și Statele Unite după Războiul Rece" ( ); Negocierile economice internaționale: Modele și realitate (coeditor și coautor) ( ); "SUA la începutul secolului" ( ), etc KREMLINOLOGIE, de asemenea Sovietologie, un concept cvasi-academic comun în Occident; o zonă de știință politică și istorică care se ocupă cu studiul URSS și al Rusiei moderne KRENITSYN Pyotr Kuzmich (-), ofițer de marină rusă, navigator Căpitan de gradul ( ), căpitan de gradul ( ) A condus o expediție secretă guvernamentală trimisă pentru a studia "calculul corect al distanței și al poziției lor exacte pe hartă" și dezvoltarea Insulelor Aleutine și a Peninsulei Alaska (-) Instrucțiunile Colegiului Amiralității, înmânate lui K , mărturiseau caracterul pur de

recunoaștere a expediției pentru a afla posibilitatea declarării acestora teritoriu rus K a primit o "adăugire secretă" specială la instrucțiuni în cazul unei întâlniri neașteptate pe marea liberă cu alte nave rusești sau străine pentru a preveni răspândirea informațiilor despre expediția în străinătate Rapoartele din acei ani au consemnat numeroase cazuri de salvare membri ai unei expediții de orfani aleutienilor înfometați care au fost duși în Kamchatka; unii dintre ei au devenit traducători în călătoriile ulterioare ale expedițiilor rusești K înecat în râu Kamchatka Un număr mare de obiecte geografice din Kurile, precum și insule din grupul Fox, poartă numele lui Cruciada pentru Libertate este o organizație "publică" americană creată în la inițiativa și cu fonduri de la Agenția Centrală de Informații din SUA ca "acoperiș" pentru finanțarea sub acoperire a posturilor de radio Free Europe/Radio Liberty KRIVITSKY Walter (nume real și prenume Ginzburg sau Ginzberg, Samuil) (-), ofițer NKVD, cercetaș, dezertor Născut în vestul Ucrainei La ani a devenit bolșevic Din - în serviciile secrete sovietice Cunoscut ca șeful biroului de informații militare din Europa de Vest și organizatorul rețelei de informații din Germania și Austria, care a funcționat cu succes în timpul celui de-al Doilea Război Mondial A trăit ca agent ilegal de informații în Europa de Vest sub numele Martin Lessner După ce a primit sarcina de a-și lichida fostul coleg, care a dezertat în Occident, a devenit el însuși un dezertor (în Franța) În s-a mutat în Statele Unite (probabil cu ajutorul lui W Bullitt), a scris articole despre munca informațiilor în ziarele occidentale, inclusiv în ziarul american "Saturday Evening Post" (Satur-day Evening Post), a publicat o autobiografie Au dezvăluit metodele de lucru ale OGPU-NKVD, inclusiv contrafacerea pe scară largă a bancnotelor americane pentru finanțarea operațiunilor în străinătate, asasinate politice și falsuri El a fost chemat la Washington pentru a depune mărturie în fața unei comisii din Senatul SUA, dar a fost găsit împușcat în apartamentul său În ciuda notificării de sinucidere pe care a părăsit-o, care a dat temei investigației pentru a concluziona că s-a sinucis, nu este exclusă participarea serviciilor speciale ale URSS, care timp de decenii au negat afilierea lui K la informațiile sovietice KRIVOHIZHA Vasily Iosifovich (n), om de știință internațional rus, americanist Doctor în Științe Politice ( ), specialist în politică externă și aspecte militare ale securității naționale Născut în Mariupol, RSS Ucraineană Absolvent al Facultății de Istorie a Universității de Stat din Moscova ( ) și studii postuniversitare la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS ( ) În - a lucrat la Institutul SUA și Canada; din - în Ministerul Afacerilor Externe al URSS În - - al doilea secretar al Ambasadei URSS în SUA; după ce s-a întors dintr-o călătorie de afaceri în străinătate, până în a lucrat din nou la Institutul din SUA și Canada Din - la Institutul Rus de Studii Strategice (din - prim-director adjunct) Autor de cărți: "Rusia în lumea nouă; timpul de decizie" ( ); coautor al cărților: START II și Nuclear Stability ( ); "Securitatea lumii și a Rusiei; problema armonizării în noua structură a relaţiilor internaţionale" ( ); Stabilitatea strategică în lumea post-război rece și viitorul dezarmării nucleare ( ) (coautor); "Factor nuclear în lumea modernă" (coautor și editor) ( ); "Modern US Geopolitics: Concepts and Reality" (coautor și editor) ( ), etc KRIKALEV Serghei Konstantinovici (n), pilot-cosmonaut rus, singurul cu titlul de Erou al Uniunii Sovietice și Erou al Rusiei Primul rus care a mers în spațiu ca parte a unui echipaj american pe nava spațială americană Discovery ( ) În a fost inclus în echipajul navetei spațiale

americane Endevour, care în decembrie a început instalarea Stației Spațiale Internaționale (ISS) pe orbita Pământului În octombrie , ca parte a unui echipaj comun ruso-american (împreună cu astronautul american Bill Shepard și cosmonautul rus colonelul Yuri Gidzenko), a luat parte la reactivarea ISS, la activarea tuturor sistemelor sale și la pregătirea stației pentru lucrul la acesta de către următoarele echipaje internaționale CRYSTAL, John (-), bancher și fermier american Nepotul lui R Gareth A absolvit Universitatea din Iowa ( ), a primit un doctorat în economie Membru al celui de-al Doilea Război Mondial Din a luat parte activ la stabilirea și dezvoltarea cooperării de afaceri între URSS (Rusia) și SUA în domeniul agricol Participant la numeroase negocieri cu lideri și oficiali sovietici (ruși), inclusiv cu N S Hrușciov, L I Brejnev, M S Gorbaciov În , a organizat sosirea unui grup de de voluntari americani în URSS pentru a oferi asistență consultativă agriculturii sovietice În a fost distins cu Ordinul Prietenia Popoarelor pentru mulți ani de prietenie și cooperare cu URSS și țările CSI, devenind al doilea american care primește acest premiu (primul a fost A Davis) KROPOTKIN Petr Alexandrovici (-), prinț, om politic rus, teoretician al anarhismului A fost în exil în - În a venit în SUA, a vorbit cu publicul activ din New York, Chicago, Philadelphia și Boston cu propaganda anarhismului În s-a întors în SUA, unde a fost invitat să țină prelegeri despre literatura rusă la Institutul Lowell; De asemenea, a ținut prelegeri la universitățile Harvard și Chicago, la instituții de învățământ superior din statele Wisconsin, Illinois și altele KRUZENSHTERN Ivan Fedorovich (-), navigator rus, amiral ( ) Unul dintre fondatorii Societății Geografice Ruse El a susținut activ extinderea prezenței Rusiei în regiunea Pacificului și desfășurarea de expediții de cercetare marine acolo Comandând nava "Nadezhda", împreună cu Yu F Lisyansky, prima călătorie în jurul lumii din istoria Rusiei (-) Primul navigator rus care a vizitat Hawaii Potrivit unei înscrieri din jurnalul lui J K Adams din aprilie , într-o conversație cu K , șederea sa în SUA a fost menționată timp de doi sau trei ani J K Adams se referă la impresia de neșters lăsată de K de la întâlnirea cu J Washington, care nu putea avea loc decât pe teritoriul american ("până la bătrânețe, Kruzenshtern și-a amintit cu plăcere de Washington, cu care a avut ocazia să se întâlnească personal"), cu toate acestea, alte dovezi ale acestui fapt nu au putut fi găsite KRUTSKIH Andrey Vladimirovici (n), om de știință-american rus, diplomat Doctor în științe istorice ( ) Membru activ al Academiei Internaționale de Informatizare ( ), Academiei Internaționale de Telecomunicații ( ) Specialist în domeniul relațiilor internaționale și al politicii externe a Rusiei (URSS) și SUA Născut la Moscova Absolvent al MGIMO ( ) Din lucrează în sistemul Ministerului Afacerilor Externe al URSS (MFA RF) A lucrat la Ambasada URSS la Washington (-) A fost expert al delegațiilor la negocierile sovieto-americane privind limitarea armelor strategice Autor al mai multor cărți, printre care: "Politica americană de "Parteneriat" în regiunea Asiei de Est" ( ), "Politica SUA în Oceanul Indian" ( ), "Militarismul SUA - Mașină de Război, Blocuri, Baze și Acts of Aggression" ( ) (coautor) KRYLOV Ivan Andreevici (-), fabulist rus Născut la Moscova Mutându-se mai târziu la Sankt Petersburg, a început activitatea literară În , împreună cu A I Klushin a scris comedia "Americanii" Comedia a fost refăcută într-o operă comică în două acte pe muzica lui E I Fomin și pus în scenă în Acțiunea comediei se petrece în "America", iar personajele sale principale sunt indienii americani și "liderul american Atzem" Aparent, baza literară a comediei a fost tragedia lui Voltaire Alzir, sau

americanii (tradusă în rusă de D I Fonvizin), deși există puține în comun între aceste două lucrări CONFERINȚA CRIMEANĂ (YALTA) , a doua întâlnire a "Trei Mari" - I V Stalin, F D Roosevelt și W Churchill, ținută în perioada - februarie La sugestia lui F Roosevelt, a primit numele de cod "Argonaut" (Argonaut) Lucrarea principală a lui K, k a avut loc în Palatul Livadia de lângă Yalta Asemenea conferinței de la Teheran din , participanții la întâlnirea din Crimeea nu aveau o agendă pre-acordată, iar fiecare dintre părți avea dreptul și oportunitatea de a introduce orice problemă de interes pentru ea pentru discuție Pe parcursul cursului K K planurile militare ale aliaților au fost coordonate cu scopul de a învinge definitiv Germania fascistă și au fost elaborate principii generale pentru acțiunile aliaților în raport cu Germania după înfrângerea acesteia S-a confirmat că, pentru a asigura cerințele de capitulare necondiționată, forțele armate ale URSS, SUA și Marea Britanie vor ocupa zone speciale de ocupație în Germania cu alocarea Berlinului unei zone speciale supuse ocupației comune de către URSS, SUA şi Marea Britanie În acest scop, a fost creat un Consiliu de Control, format din comandanții șefi ai celor trei puteri, cu sediu la Berlin Sa decis, de asemenea, ca Franța să fie invitată să ocupe o anumită zonă de ocupație și să participe ca al -lea membru al corpului de control Participanții la K K a convenit asupra politicii a puteri în raport cu țările Europei eliberate, viitorul Poloniei și granițele acesteia Au fost discutate aspecte legate de structura postbelică a lumii și, în special, crearea unei organizații internaționale pentru menținerea păcii și securității - ONU și s-a ajuns la un acord privind intrarea URSS în războiul împotriva Japoniei luni după încheierea războiului cu Germania (Acordul la care a ajuns K K cu privire la "prețul" acestei intrări este întoarcerea părții de sud a insulei Sahalin și a insulelor adiacente acesteia către URSS, internaționalizarea portului Dairen (Dalniy), păstrarea statutului quo-ul Mongoliei, controlul comun sovietico-chinez asupra Căii Ferate de Est Chineze și transferul Insulelor Kuril către Uniunea Sovietică - a fost ținut secret până în februarie) La întoarcerea sa în Statele Unite în raportul său către Congres (martie) , Roosevelt a subliniat că "niciodată până acum principalii Aliați nu au fost legați într-o unitate mai strânsă, nu numai în scopuri de război, ci și în scopuri pașnice" "Atmosfera generală de la conferință a fost prietenoasă", a spus V M Aparatul Molotov al Ministerului Afacerilor Externe al URSS, - a existat dorința de a ajunge la un acord pe probleme controversate Într-o conversație privată amicală după întoarcerea în Statele Unite, Roosevelt a recunoscut: "Nu am spus că am reușit, am spus că am făcut tot ce am putut" În următoarele decenii ale Războiului Rece, deciziile lui K K au fost prezentate de mulți politicieni și savanți de dreapta din SUA ca o "trădare a intereselor americane" de către președintele Roosevelt, sau ca o consecință a bolii grave a președintelui, care a dus la moartea acestuia la mai puțin de două luni după ce K K KTOROVA Alla (nume real, patronimic și prenume Kochurova-Sandor Victoria Ivanovna) (n), scriitoare Absolvent al Institutului de Externe din Moscova Limbi ciudate ( ) Ea a lucrat ca însoțitor de bord pentru Aeroflot și angajat al Departamentului pentru Servirea Corpului Diplomatic al Ministerului Afacerilor Externe al URSS S-a căsătorit cu un cetățean american ( ) și a fost printre primii cetățeni sovietici după sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial care au primit permisiunea de a pleca în Statele Unite pentru ședere permanentă Ea a început să scrie sub pseudonimul Alla Ktorova Cele mai cunoscute lucrări ale ei sunt: "Chipul păsării de foc", "Echipa de urzici", "Casa

cu ochelari roz", "Fragmente dintr-un antiroman neterminat", "Expoziția tăcută" Criza din Cuba din , vezi Criza din Caraibe (Cubană) din KUDROV Valentin Mihailovici (n), om de știință rus, economist internațional, americanist Doctor în Științe Economice ( ), profesor ( ), membru titular al Academiei de Științe Economice și Antreprenoriat din Rusia Laureat al Premiului de Stat al URSS ( ) Specialist în economia SUA și relații economice internaționale Născut la Moscova Absolvent al Facultății de Economie a Universității de Stat din Moscova ( ) A lucrat la Consiliul Central al Sindicatelor, Institutul de Cercetare Economică din cadrul Comitetului de Stat de Planificare al URSS, Institutul de Economie Mondială și Relații Internaționale și Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS, la Comisia Economică pentru Europa a Națiunilor Unite Din - la Institutul Europei al Academiei Ruse de Științe Autor de cărți: "US National Income Statistics" ( ); "Ratele și proporțiile producției sociale din SUA" ( ); "Niveluri și tendințe de dezvoltare economică a principalelor țări capitaliste" ( ) SMITH Simon (Smith) (Kuznets, Simon) (-), economist american Născut la Harkov (conform altor surse, în Pinsk) A studiat la Universitatea din Harkov, dar nu a absolvit-o; a lucrat ca statistician A emigrat în SUA în A absolvit Universitatea Columbia ( ) Profesor la Universitatea din Pennsylvania (-), apoi la Universitatea Johns Hopkins și la Universitatea Harvard (până în) Câștigător al Premiului Nobel pentru economie ( ) Unul dintre cei mai mari experți din lume în domeniul metodei cantitative, statistice și analitice de cercetare economică și distribuție a venitului personal în Statele Unite Autor al mai multor lucrări, inclusiv cărți: Venitul național și componența sa ( ); Produs Național din ( ); Acțiunile grupurilor de venituri superioare în venituri și economii ( ); Creșterea economiei națiunilor ( ) KULAEV Ivan Vasilevici (-), om de afaceri Născut lângă Voronezh într-o familie de țărani A devenit milionar, proprietarul minelor de aur din Orientul Îndepărtat A emigrat după războiul civil și s-a stabilit în Statele Unite El a fondat Fundația Kulaev ( ) pentru a oferi asistență copiilor și vârstnicilor ruși din întreaga lume A murit în SUA Coolidge, Archibald Cary (-), istoric Descendent direct al lui Thomas Jefferson Numele lui K este asociat cu începutul studiului Rusiei în Statele Unite Fost angajat al misiunii SUA din Sankt Petersburg (-) În , el a inițiat includerea unui curs de istorie rusă în programa Universității Harvard, care nu mai fusese practicat în universitățile americane În , la întâlnirea anuală a Asociației Americane de Istorie, a prezentat primul raport despre Rusia A predat istoria la aceeași universitate din până în , a fost promovat profesor în În , K a devenit director al bibliotecii la Universitatea Harvard și a rămas în acest post până la moartea sa Într-unul dintre discursurile acelor ani, el a spus că va face categoric - obiectează la angajarea la Universitatea Harvard a oricărui specialist în istorie europeană care nu are cunoștințe de lucru de cel puțin limbi - franceză, germană și rusă În , în numele Crucii Roșii Naționale Americane, a luat parte la negocierile cu guvernul Rusiei Sovietice privind distribuirea ajutoarelor alimentare pentru cei înfometați din Rusia Primul redactor-șef al Afacerilor Externe (-), care a subliniat în mod repetat necesitatea de a publica mai des materiale despre Rusia în acest jurnal El a susținut recunoașterea Uniunii Sovietice, crezând că aceasta a apărut de mult timp Coolidge Calvin (Calvin) (Coolidge, Calvin) (-), al -lea președinte al Statelor Unite (-) Născut în Plymouth (buc Vermont) A absolvit Colegiul Amherst în Era în practică privată În a fost ales în Camera Reprezentanților din Vermont; în - primarul din Northampton (pc

Massachusetts), iar în - în Senatul Massachusetts În a fost ales guvernator al statului Vermont, iar în a fost ales vicepreședinte al Statelor Unite A devenit președinte al Statelor Unite după moartea subită a președintelui W Harding în Încă din primele zile de ședere la Casa Albă, a luat o poziție negativă în problema recunoașterii diplomatice a URSS În prima sa adresă la Congresul SUA din decembrie , el a declarat: "Guvernul nostru nu se opune ca cetățenii noștri să facă comerț cu poporul Rusiei Cu toate acestea, guvernul nostru nu intenționează să intre în nicio relație cu niciun regim care refuză să recunoască inviolabilitatea obligațiilor internaționale Nu am nicio intenție să fac o înțelegere pentru dreptul la comerț în detrimentul vreunui drept foarte apreciat al umanității Nu intenționez să comercializez niciunul dintre principiile americane Toate sancțiunile guvernului nostru trebuie să țină cont de aceste drepturi și principii Dar, în ciuda faptului că bunăvoința Americii nu este de vânzare, sunt gata să fac concesii foarte mari pentru a salva poporul Rusiei K a menționat apoi ca o condiție pentru un astfel de pas din partea sa recunoașterea datoriilor rusești față de Statele Unite Aceste cuvinte ale președintelui au oferit conducerii sovietice hrană pentru speranțe de îmbunătățire a relațiilor cu Statele Unite G Chicherin, Comisarul Poporului pentru Afaceri Externe al URSS, s-a grăbit să răspundă la declarația lui K prin mesaj telegrafic din decembrie , în care declara disponibilitatea guvernului său de a intra în negocieri cu privire la toate problemele ridicate în cadrul prezidențialului mesaj către Congres, inclusiv problema datoriilor și propagandă Guvernul sovietic, potrivit lui Chicherin, era gata să facă tot ce îi stă în putere, în limitele a ceea ce i-ar permite demnitatea și interesele țării sale, pentru a atinge scopul dorit de a restabili prietenia cu Statele Unite ale Americii Cu toate acestea, mesajul guvernului sovietic a fost urmat de o mustrare din partea secretarului de stat al SUA Ch Hughes, care practic a dezavuat, din știrea președintelui, declarația sa despre disponibilitatea sa de a face concesii O atitudine fundamental negativă față de stabilirea relațiilor diplomatice dintre URSS și SUA a persistat de-a lungul anilor de administrație KK K a părăsit Casa Albă KUNINA (Bolshakova) Asya Efimovna (n), om de știință ruso-american Doctor în științe istorice ( ) A absolvit Facultatea de Istorie a Universității de Stat din Moscova ( ) În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a lucrat ca interpret în Comisariatul Poporului de Apărare al URSS, continuând să studieze în lipsă la Universitatea de Stat din Moscova Autorul cărților: "Eșecul planurilor americane de dominare a lumii în - " (,); "Doctrina Eisenhower" ( ); Doctrina Monroe Originea si ha rakter ( ); "The Myth of the Peacefulness of the United States" ( ); "Formarea relațiilor ruso-americane (-)" ( ); "The Ideological Foundations of US Foreign Policy" ( ); Rusia și Războiul de Independență - " ( ); "SUA: probleme metodologice ale istoriografiei (practica de cercetare)" ( ); Relațiile ruso-americane și vânzarea Alaska - " ( ) Cooper, James Fenimore (Cooper, James Fenimore) (-), scriitor și istoric american Deja în anii și , el era bine cunoscut cititorului rus în traduceri din franceză În , o traducere a romanului lui K Spionul a fost publicată la Moscova cu subtitlul A New Novel Containing Details of the American War with a Description of the Mores and Customs of This Country În , Moscow Telegraph a publicat un articol de K , care s-a ocupat de sistemul educațional din Statele Unite și de succesele literaturii americane Autorul a acordat o atenție deosebită problemei libertății de exprimare în Statele Unite În , romanul lui K Pilotul a fost tradus în Rusia, iar

de atunci a devenit unul dintre cei mai cunoscuți romancieri străini din țară În , Otechestvennye Zapiski a publicat prima traducere din engleză a romanului lui K The Pathfinder (sub titlul The Desert Guide, sau, cum se mai spunea, The Pathfinder), iar în traducerea romanului Dirslayer (Sf sunătoare") Despre K și romanele sale au început să vorbească la toate nivelurile societății rusești de lectură - de la curtea regală până la nobilii provinciali În biblioteca personală a A S Pușkin avea o colecție în volume de lucrări ale lui K Potrivit unui număr de critici literari ruși și critici literari sovietici (N A Polevoy, V K Kuchelbeker, A I Herzen, V G Belinsky, D D Blagogoy), scriitorii ruși au experimentat o anumită influență a lui K ' munca lui: M N Zagoskin (în romanul "Yuri Miloslavsky"), I I Lazhechnikov ("Ultimul Novik"), S T Aksakov ("Cronica familiei"), M Yu Lermontov ("Un erou al timpului nostru") V G Belinsky a scris despre K după publicarea în Rusia a romanului său Bravo, or the Venetian Bandit: romancier (Walter Scott - Auth) Aparținând unui număr mic de artiști de primă clasă, mari, a creat astfel de chipuri și astfel de personaje care vor rămâne pentru totdeauna tipuri artistice K a visat să vină în Rusia (din diverse motive, acest vis a rămas neîmplinit) și a păstrat pentru tot restul vieții cea mai caldă atitudine față de această țară și de oamenii ei În "Notele europene ale unui american" ( ), K scria: "America este în prezent legată de Rusia mai strâns decât de orice altă țară europeană" Într-o scrisoare către Prințul D I Dolgorukov scria: "Prima mea introducere în societatea europeană o datorez atenției rușilor, căci timp de multe luni am locuit la Paris, necunoscut de nimeni și neglijat de toată lumea, până când am fost primit cu o rafinată curtoazie într-un cerc care cuprindea diverși membri ai familia Golitsyns, de care îmi amintesc și acum cu plăcere În toate împrejurările, eram convins de dispoziția prietenoasă a rușilor față de noi, americanii Întâlnind rușii, mi-am găsit mereu prieteni în ei și am motive să cred că alți americani au experimentat aceeași curtoazie din partea lor Rusia și-a dovedit prietenia față de America, iar eu sunt unul dintre cei care doresc ca poporul nostru să acorde în mod deschis preferință celor care aparțin patriei și compatrioților (ca și în emisfera noastră) și mai departe) cu generozitate și dreptate " Hugh Lincoln COOPER (Cooper, Hugh Lincoln) (-), inginer electrician american, colonel A participat ca consultant la construcția barajului Aswan din Egipt în și și a barajului Wilson în stat * Alabama În , cu ajutorul lui A S Gumberga a fost invitat de guvernul URSS și numit inginer șef consultant pentru construcția barajului Niprului, în acei ani cel mai mare din lume A participat activ la proiectarea Dneprogesului ( ) M-am întâlnit cu I V Stalin La întoarcerea sa în Statele Unite, în l-a înlocuit pe R Schley (Reeve Schley) ca președinte al Camerei de Comerț americano-rusă, a luat adesea o poziție nehotărâtă în problema oportunității recunoașterii diplomatice a URSS În caracterizarea lui K , dată de Departamentul de Stat al SUA, s-a remarcat că acesta are "un caracter dur, un inginer veteran sobru, care aderă la convingeri puternice anticomuniste, dar caută să câștige bani și să obțină succesul profesional" În timpul audierilor din Congresul SUA din , el a negat categoric că organizația pe care o conducea a fost finanțată de AMTORG sau de orice guvern străin și că era angajată în propagandă sau în orice altă activitate politică Primul cetățean străin a primit Ordinul Steagul Roșu al Muncii COOPER Emil Albertovici (-), dirijor Născut în Herson A studiat la Colegiul Muzical din Odessa, mai târziu la Berlin și Viena Din - dirijor al teatrelor de operă și balet din Kiev și Rostov Din - la Moscova În - a fost dirijor la Teatrul

Bolșoi În - a fost membru al consiliului de conducere și dirijor al Teatrului de Operă și Balet din Petrograd La sfârșitul anilor a emigrat A dirijat la Opera din Paris, La Scala din Milano (-) și Metropolitan Opera din New York (-) A murit în SUA Kurbsky A S (?-?), proprietar rusesc A venit în SUA în cu scopul de a studia viața și modul de viață al americanilor S-a stabilit la început la New York, apoi la Chicago, unde a trăit în comunitatea germană și a lucrat ca simplu muncitor în întreprinderile industriale ale orașului Mai târziu a lucrat cu negrii la o fermă din Arkansas Și-a descris viața în SUA în lucrări publicate mai întâi în Vestnik Evropy (-), apoi în cartea Muncitorul rus la plantatorul american ( ) În această lucrare, în special, există o astfel de observație: "În caracterul unei persoane ruse există unele trăsături asemănătoare cu caracterul americanilor și rareori întâlnite la alți europeni, ceea ce, cred, este rădăcina simpatiei exprimate de americani pentru cei care au ajuns la ei rus Aceeași capacitate de a se obișnui rapid cu orice situație nouă și de a se aplica la ea, aceeași înțelegere rapidă și clară a celor mai mari și mai complexe întreprinderi, dorința de a face totul într-un mod mare și aversiunea față de meschinărie și strângere de bănuți Autor de articole: "The North American Outskirts" ( ); "Pionierii americani" ( ); "Păstorii americani" ( ), publicat în "Herald of Europe", precum și articolul "Colony in Indian Territory" în revista "Domestic Notes" ( ) KUROPYATNIK Gennady Petrovici (n), om de știință-american rus, doctor în științe istorice ( ) om de știință onorat al Federației Ruse ( ) Născut în cu Regiunea Khoroshki Poltava Cercetător principal la Institutul de Istorie Mondială al Academiei Ruse de Științe Specialist în istoria SUA, relații ruso-americane, probleme agrare Absolvent al MGIMO ( ) Angajat al Ministerului de Externe al URSS (-) Din lucrează în sistemul Academiei de Științe a URSS (RAS) În - a lucrat pentru ONU Autor și coautor a numeroase lucrări, printre care: A doua revoluție americană ( ); "Războiul revoluționar și educația Statelor Unite" ( ); Mișcarea agricolă din SUA: de la Grangers la Partidul Poporului ( ); "Rusia și SUA: legături economice, culturale și diplomatice - " ( ); "Istoria politicii externe și diplomației SUA; - ( ) (coautor); Dialog ruso-american privind revoluția americană ( ) (coautor); Dialogul ruso-american privind relațiile culturale - ( ) (coautor) KUSEVITSKY Serghei Alexandrovici (Serge) (-), dirijor Născut în Vyshny Volochek A absolvit școala de muzică și teatru a Societății Filarmonicii din Moscova ( ) Din a predat la această școală Contrabasist virtuos Din a locuit la Berlin, unde a fondat Editura Muzicală Rusă În a creat cea mai bună din Rusia prerevoluționară, Orchestra Simfonică din Moscova ("Koussevitzky Orchestra"), cu care a făcut un turneu în Rusia A vorbit cu P I Ceaikovski și L N Tolstoi, era prieten cu S V Rakhmaninov, A N Scriabin, I F Stravinsky, S S Prokofiev, K S Stanislavsky, F I Chaliapin, K D Balmont Primul dirijor șef ales al Orchestrei Simfonice de Stat (mai -) În noiembrie , într-o scrisoare către presă, el a declarat: "Așa cum am vorbit cu siguranță chiar în primele zile ale ultimei lovituri de stat, nu poate fi vorba despre vreun "contact" între mine și noul guvern actual; împreună cu toți cetățenii ruși conștienți, mă supun doar guvernului care va fi instituit de Adunarea Constituantă; iar până atunci voi continua să conduc orchestra de stat - cu condiția indispensabilă ca nicio nouă "autoritate" sub nicio formă să nu se amestece în treburile acestei instituții În a emigrat în SUA Lider și dirijor al Orchestrei Simfonice din Boston (-) Inițiatorul organizării Festivalului de muzică Tanglewood de vară (Festivalul de muzică Tanglewood), în cadrul căruia s-au organizat concerte și s-au

desfășurat cursuri pentru studenți de diferite specialități muzicale; printre elevii săi s-a numărat și celebrul compozitor american L Bernstein "Nu am întâlnit niciodată o persoană care să iubească muzica atât de pasional", a scris despre K compozitorul american A Copland (Aaron Copiane!) În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a devenit primul interpret din Statele Unite ale Simfoniei a -a de D D Şostakovici Adresându-se publicului înainte de începerea concertului, K a spus: "Îmi declar credința în umanitate, pentru că sper în victoria Rusiei Simfonia lui Șostakovici este un mesaj de credință și de victorie a spiritului uman asupra morții Ar trebui să fim recunoscători acestei mari națiuni, care, prin cele mai grave suferințe, ne duce la speranță, lumină și înviere " Întregul încasări din concert (de dolari) a fost transferat către fondul de ajutor rusesc În , a condus Comitetul muzical american-sovietic, creat la inițiativa sa S-a agitat în legătură cu turneul orchestrei sale în URSS, dar Comitetul Central al PCUS a respins petiția Societății Uniune pentru Relații Culturale (BOKS), invocând decizia că orchestra K era "prea mare" și va includ probabil "cercetași și alte elemente ostile" K l-a invitat pe S S să vină la Boston Prokofiev, D F Oistrakh Turneul Orchestrei Boston din URSS, precum și turneul lui D Oistrakh cu Orchestra Boston din SUA, au avut loc după moartea lui K , la mijlocul anilor ' A murit la Boston KUSKOV Ivan Alexandrovici (-), om de afaceri rus Născut în vechiul oraș rusesc Totma Un angajat al companiei ruso-americane A fost trimis de conducătorul-șef al Americii Ruse A Baranov în sudul Americii de Nord ( ) pentru a căuta o bucată de pământ potrivită pentru agricultura arabilă și creșterea vitelor și, în același timp, pentru a întemeia o bază de vânătoare și hrană în acel loc parte a continentului care nu fusese încă ocupată de spanioli După ce a stabilit relații bune cu liderii indieni locali, a fost de acord să aloce pământ pentru o așezare rusă În , pe direcția lui Baranov, spre Golful Bodega (Bodega Wow) nave au fost trimise în California pentru a recunoaște teritoriul de coastă pentru a-l dezvolta Una dintre nave ("Sfântul Nicolae") s-a prăbușit, dar a doua ("Kodiak") a ajuns în Golful Bodega, pe malul căruia a fost fondat Fortul Rumiantseff Expediția s-a întors la Sitka cu un transport mare de blănuri În martie , K , împreună cu un grup de compatrioți în număr de de persoane a aterizat la Fort Rumyantsev și a construit acolo câteva case de iarnă până în septembrie, devenind fondatorul și primul comandant (-) al Fortului Ross, care a existat până în K s-a remarcat printr-un caracter dur și și-a păstrat subordonații și populația locală la dafin Potrivit memoriilor contemporanilor, el locuia într-o casă confortabilă, unde podelele erau acoperite cu covoare și era un pian, iar la ferestre era introdusă sticlă adevărată A fost căsătorit cu o indiancă, care după botez a luat numele de Ekaterina Prokhorovna, alături de care s-a întors în Rusia Până atunci, Fort Ross devenise o colonie prosperă și confortabilă, care trimitea în mod regulat provizii și pradă de vânătoare la Novoarkhangelsk Numărul de animale deținute de populația locală a depășit mii de capete K a fost înmormântat la Totma, pe teritoriul mănăstirii Spaso-Sumorinsky, dar cu timpul, locul înmormântării sale s-a pierdut În Totma, terasamentul râului poartă numele lui Sukhona pe care se află orașul Pe casa în care a trăit K ultimele luni din viață a fost instalată o placă comemorativă : "Casa lui I A Kuskov, explorator al coastei de nord-vest a Americii de Nord (-) În , cu ocazia împlinirii a de ani de la independența americană, în Statele Unite a fost bătută o medalie comemorativă, pe aversul căreia a fost plasată imaginea Fort Ross, iar pe revers - fondatorul său, K "DEBUTARE ÎN

BUCĂTĂRIE" (DEZbatere în bucătărie) (dezbatere în bucătărie), un emoționant schimb de opinii între N S Hrușciov și vicepreședintele american de atunci R Nixon despre avantajele sistemelor sociale pe care le reprezintă Conversația dintre cei doi oameni de stat a avut loc în parcul Sokolniki din Moscova, în iulie , la Expoziția Americană, organizată ca răspuns la Expoziția sovietică de realizări ale științei, tehnologiei și culturii care s-a deschis la New York pe iunie a aceluiași an Vizita lui Nixon la Moscova a avut loc la doar câteva zile după ce președintele SUA D Eisenhower a semnat Proclamația (Proclamația), care anunța înființarea "Săptămânii Națiunilor înrobite" (vezi și Rezoluția privind Națiunile înrobite) și a provocat o reacție puternică din partea Conducerea sovietică la intenția părții americane aderă ferm la o linie dură în relațiile cu URSS În aceste condiții, întâlnirea lui Hrușciov cu Nixon la Moscova a fost inițial plină de tot felul de complicații După cum a raportat New York Times pe iulie, "vicepreședintele Nixon și premierul Hrușciov au discutat public astăzi despre beneficiile mașinilor de spălat, capitalism, schimbul liber de idei, summituri, rachete și ultimatumuri" Conversația, care a fost condusă de Hrușciov cu o voce ridicată și în stilul său obișnuit de propagandă agresivă, a avut loc în sala de expoziție a bucătăriei unei "căminuri tipic americane" "În Rusia, singurul lucru de care ai nevoie pentru a obține o casă este să te naști în Uniunea Sovietică În America, dacă nu ai un dolar, ai dreptul de a alege între a dormi acasă sau pe trotuar Și totuși spuneți că suntem sclavi ai comunismului", a atacat liderul sovietic Reacția lui Nixon a fost la fel de agresivă și a fost calculată pentru a reflecta în mod adecvat în presa mondială și americană această ciocnire ideologică și politică (uneori denumită în presa internațională și "summit-ul Sokolniki") și propria sa poziție implacabilă asupra problemelor legate de avantaje a sistemului capitalist asupra celui comunist Potrivit lui Nixon, o casă cu șase camere merită mii de dolari, era destul de accesibil pentru bugetul multor americani Interlocutorii nu au reușit să găsească un limbaj comun în problema discutată și fiecare dintre ei a rămas neconvins Campbell, Thomas Donald (-), specialist american în mecanizare agricolă În , printre o serie de experți americani, a fost implicat de guvernul URSS ca consultant în implementarea programului agricol al primului plan de ani A jucat un rol activ în extinderea suprafeței cu culturi agricole din țară M-am întâlnit și am discutat cu I V Stalin la ianuarie ; la întoarcerea sa în Statele Unite, a publicat cartea Rusia - Piață sau amenințare? ( ), în care, în special, își descrie impresiile despre conversația cu liderul sovietic Jurnalul Bolșevik (Nθ , noiembrie) a publicat articolul lui Stalin "Domnul Campbell minte", în care "fabulele" și "supraexpunerea senzațională" ale lui K erau infirmate, referitor, în special, la durata întâlnirii și câteva detalii ale conversației Stalin a considerat publicarea textului înregistrării conversației lor "cea mai bună pedeapsă pentru mincinosul domnul Campbell" Ferma K din statul Montana a făcut obiectul unui interes constant al delegaţiilor agricole sovietice CAMP DAVID ACCOUNTS, vezi Washington Summit Cassidy, Henry Clarence (-?), jurnalist american Angajat al Associated Press (-) A acoperit războiul civil spaniol ( ) Corespondent și șef al biroului acestei agenții la Moscova (-) A vizitat în mod repetat Kremlinul, s-a întâlnit cu liderii statului sovietic, l-a intervievat pe I V Stalin (octombrie , octombrie-noiembrie) S-a dus în față El a vorbit despre evenimentele dramatice din ultimele luni ale anului în cartea Moscow Dateline - ( ), unde au fost publicate și textele interviului său cu

Stalin Vezi și Al doilea front LADYGIN (Lodygin) Dmitri Mihailovici (? -?), scriitor și traducător rus Autorul unei lucrări numite de el "News in America about the villages of English, which is now called the United Provinces; selectat de o listă a ultimilor scriitori despre aceasta pe larg "( ), care era o colecție de informații culese de autor din diverse surse străine și din presa rusă Despre New York, L a scris: "Nei Yurk, New Yurk, țara așa numită lângă Noua Anglie, a fost mai întâi găsită de marinarii suedezi și locuită sub regina lor Christina, apoi suedezii au fost expulzați de olandezi, iar aceștia au fost expulzați de către englezii și așa s-au numit pe ei înșiși" S-a raportat că Philadelphia este "chiar mai caldă decât Azov și Astrakhan" Lyons, Eugene (-), jurnalist american Născut în Uzlyany, provincia Minsk (acum Moldova) A emigrat împreună cu părinții în SUA ( ) A absolvit New York City College (New York City College) și Columbia University (Columbia University) ( ) Cetăţean american din A colaborat cu o serie de periodice americane A publicat revista "Rusia sovietică ilustrată" (Rusia sovietică picturală), a fost șef adjunct al filialei din New York a TASS (-) A devenit angajat al agenției de știri United Press (United Press) și a lucrat ca corespondent în URSS (-) Tratat favorabil "marele experiment" desfășurat în țară În a fost primul jurnalist străin care a primit un interviu de la I V Stalin După ani de muncă în URSS, a fost complet dezamăgit de socialismul de tip sovietic, care a rezultat într-o serie de cărți puternic antisovietice scrise de el Lucrările de dinainte de război ale lui L despre URSS și liderii ei au fost adesea citate de propaganda lui Hitler, care a predeterminat o atitudine extrem de negativă față de autorul lor în URSS în anii de război și postbelici În - a fost președinte al Comitetului american pentru eliberarea popoarelor din Rusia Autor de cărți: Moscow Carusel ( ); Misiunea în utopie ( ); Stalin: țarul tuturor rușilor ( ); The Red Decade: The Stalinist Penetration of America ( ); Aliații noștri secreti: popoarele Rusiei ( ); Paradisul muncitorilor pierdut: cincizeci de ani de comunism sovietic, un bilanț ( ); Deceniul Roșu: lucrările clasice despre comunismul în America în anii treizeci ( ) "LIGHT XOPC" (Light Horse), o navă comercială deținută de Elias Hasket Derby, un locuitor al orașului Salem, care, sub comanda căpitanului Nehemiah Buffington, a făcut în una dintre primele călătorii din istoria SUA la St Petersburg și înapoi Un rezultat important al călătoriei a fost că americanii și-au făcut o idee despre piața rusă și gama de mărfuri care i-au interesat pe ruși LAKIER (Lakier) Alexander Borisovich (-), istoric, călător, scriitor rus Absolvent al Facultății de Drept a Universității din Moscova A părăsit serviciul în Ministerul Justiției ( ) și a plecat într-o călătorie în Europa de Vest, Palestina și Statele Unite A călătorit aproape toată Statele Unite (de la Boston prin Ohio și Indiana până în Iowa), și-a descris impresiile mai întâi într-o serie de articole publicate în revistele Sovremennik, Otechestvennye Zapiski și Russky Vestnik ( ), iar apoi în cele două- lucrare în volum Călătorie prin statele nord-americane, Canada și insula Cuba" ( ) "Deși multe dintre indivizii americani din punct de vedere al calităților personale sunt neplăcute și ne jignesc sentimentele", a scris L , "acești oameni vioi, inteligenți și practici încep să evoce respectul la distanță pentru curajul lor, activitatea lor și realismul lor vedere asupra lucrurilor Unora poate să nu le placă detaliile din America, dar este imposibil să nu iubești America în întregime sau să nu fi uimiți de ceea ce au și cu ce Europa nu se poate compara niciodată - un popor care știe să se guverneze și instituții care, fără cineva - sau ajutați să ofere unei persoane atâta

fericire și bunăstare cât are nevoie El a apreciat foarte mult potențialele capacități ale americanilor: "Vor avea influență asupra Europei, dar nu vor recurge la arme, sabie sau foc, la moarte sau la distrugere Ei își vor răspândi influența prin invențiile, comerțul și industriile lor Și această influență va fi mai durabilă decât orice cucerire " Într-o recenzie a acestei cărți, N A Dobrolyubov l-a criticat pe L pentru atenția insuficientă acordată problemei sclaviei - aceasta "cea mai importantă și plină de viață dintre toate problemele nu numai în America de Nord, ci poate în întreaga lume educată" LAMBERT Yakov (Heinrich) Osipovich, conte (-?), expert rus A servit în Marina Franceză; transferat în serviciul rus în A fost membru al Colegiului de Afaceri Externe (-) Atitudinea negativă a lui L față de dezvoltarea Americii Ruse și de consolidarea Rusiei în America de Nord, reflectată în rapoartele și concluziile sale trimise guvernului, a jucat un anumit rol în decizia ulterioară a curții regale de a vinde Alaska rusească către Statele Unite și lichidează America Rusă El scria la începutul anului că "Rusia, datorită poziției sale geografice, nu mai este destinată să-și dezvolte forțele navale" și, prin urmare, ar trebui să fie foarte precaută atunci când încearcă să dezvolte comerțul în acele regiuni ale lumii care se află la la mare distanță de partea centrală a Rusiei și de porturile sale principale LAMONT Corliss (Lamont, Corliss) (-), personaj public, filosof, profesor american Președinte de multă vreme al Consiliului Național al Prieteniei Americano-Sovietice Bănuit de Biroul Federal de Investigații că este membru al Partidului Comunist din SUA Acuzat că a facilitat pătrunderea influenței comuniste în armata SUA Cazul său a fost audiat de o comisie a Senatului în , unde L , după ce a făcut o declarație de deplină loialitate, a refuzat să răspundă la întrebări suplimentare Autor de cărți: Popoarele Uniunii Sovietice ( ), Rusia Zi de zi (cu soție) ( ), Rusia sovietică și religie ( ), Povestea progresului sovietic ( ), S-ar putea să vă placă socialismul; Un mod de viață pentru omul modern ( ), Rusia sovietică versus Germania nazistă ( ), Rusia sovietică și lumea postbelică ( ), Civilizația sovietică ( ) etc LAN (Kaplan) Veniamin Ilici (-), om de știință sovietic american Doctor în științe istorice, profesor Unul dintre cei mai importanți istorici americani ai erei sovietice Din - la Institutul de Economie Mondială și Internațională relaţiile Academiei de Ştiinţe a URSS Autor de cărți: Classes and Parties in the USA ( ); SUA ( ); "SUA: de la primul la al doilea război mondial" ( ); "SUA în război și în anii postbelici (-)" ( ); "Viața politică în SUA; problemele politicii interne" ( ) (coautor); SUA: De la hispano-american la primul război mondial ( ); "Statele Unite de la primul război mondial la cel de-al doilea război mondial" ( ) Lansing, Robert (-), om de stat american Din a practicat avocatura Ca specialist în drept internațional, a consiliat Departamentul de Stat al SUA în , iar apoi a devenit secretar de stat al SUA (-) În calitate de șef al agenției de afaceri externe a țării, el a jucat un rol decisiv în dezvoltarea cursului politic al SUA pe arena internațională și în special în relația cu Rusia sovietică Potrivit caracteristicilor ce i-au fost date de Ambasadorul Guvernului Provizoriu în SUA B A Bakhmetiev, "Lansing nu a fost o persoană activă, dar a înțeles perfect rolul Rusiei în viitoarele relații ale popoarelor, a susținut cu fermitate unitatea și a respins constant bolșevismul" În februarie , L a comparat "bolșevismul" cu "kaiserismul", crezând că acesta din urmă era mai puțin periculos pentru că era "despotism inteligent", în timp ce "bolșevismul" era "despotismul ignoranței", adică despotismul mafiot El a numit bolșevismul "cea mai rea formă de anarhism" Arhivele

Naționale ale SUA dețin o scrisoare a lui L adresată președintelui W Wilson, în care secretarul de stat i-a sugerat președintelui să explice public atitudinea guvernului SUA față de situația din Rusia Această scrisoare, datată ianuarie , a fost trimisă președintelui după ce Wilson adresase binecunoscutul său mesaj din ianuarie Congresului SUA (vezi Paisprezece puncte ale lui Wilson) La scrisoare era atașat un proiect de declarație a președinției întocmit de L Afirmând că Rusia s-a dezintegrat sau se dezintegrează în grupuri politice aflate în război, fiecare dintre acestea revendicând putere într-o parte sau alta a teritoriului rus, L a sugerat guvernului SUA să-și exprime încrederea că spiritul democratic încă domină în Rusia În același timp, s-a recomandat să se declare că formarea de autorități independente pe teritoriul Rusiei pune Statele Unite în fața necesității de a recunoaște una dintre aceste autorități drept guvern de facto al Rusiei Cu toate acestea, înainte de a recunoaște oficial oricare dintre aceste autorități, un stat străin trebuie să aibă dovezi convingătoare că un anumit grup de cetățeni deține puterea supremă asupra întregului teritoriu al Rusiei, deoarece, altfel, acest stat străin poate fi acuzat de încercări de a influența cursul evenimentelor și se amestecă de fapt în treburile interne ale Rusiei Încercând să evite o astfel de situație, L și-a propus să declare că Statele Unite așteaptă manifestarea voinței poporului Rusiei și nu-și exprimă deloc simpatie pentru cutare sau cutare grup sau organizație "Când guvernul Statelor Unite va avea dovezi convingătoare că voința poporului rus este clar exprimată, va recunoaște cu plăcere reprezentanții poporului suveran al Rusiei drept guvern al Rusiei și va stabili relații diplomatice cu aceștia" Proiectul de declarație s-a încheiat cu o expresie a pregătirii guvernului SUA de a oferi poporului Rusiei orice asistență pe care și-o pot permite pentru a-și atenua situația "Dorința lui (guvernul SUA - Auth) de a ajuta poporul Rusiei se bazează pe sentimente frățești pentru o mare țară democratică care a întâmpinat atâtea dificultăți în lupta împotriva autocrației atât pe propriul teritoriu, cât și în străinătate" L s-a opus categoric la recunoaşterea diplomatică a Rusiei Sovietice, propunând drept argument afirmația că bolșevismul este un rău și mai mare decât absolutismul și reprezintă un pericol și mai mare, întrucât, spre deosebire de acesta din urmă, este o mișcare istoric mai tânără și mai viguroasă El a susținut că bolșevismul va distruge civilizația de dragul " unei mase de oameni ignoranți" și era deosebit de periculos pentru Statele Unite, deoarece amenința existența instituțiilor politice bazate pe proprietatea privată "Bolșevismul", scria el în octombrie , "face un apel la partea nerezonabilă și nepolitică a umanității cu un apel pentru a le lua drepturile și proprietățile oamenilor gânditori care au obținut succes în viață și să-i cufunde într-o stare de sclavie Bolșevismul este cel mai dezgustător și mai urât dintre tot ceea ce a fost creat vreodată de mintea umană El face apel la pasiuni josnice și își găsește adepții printre criminali, depravați și retardați mintal " L iar mai târziu nu și-a schimbat atitudinea față de bolșevism și bolșevici Membru al Conferinței de pace de la Paris A demisionat din funcția de secretar de stat în legătură cu neînțelegerile cu președintele Wilson privind înființarea Societății Națiunilor ( ) Autor al: Government, its Origin, Growth and Form in the United States ( ); Cei patru mari și alții ai Conferinței de pace ( ); Note despre suveranitatea din punctul de vedere al statului și al lumii ( ); Negocierile de pace; O poveste personală ( ); memorii: Memorii de război ale lui Robert Lansing, secretar de stat ( ) LASHCHKY Mark Isaakovich (n), savant

internațional rus, americanist Doctor în științe istorice ( ), profesor la Academia All-Rusian de Comerț Exterior ( ) Specialist în mișcările democratice generale din Statele Unite Născut la Moscova Absolvent al Institutului Pedagogic de Stat din Moscova ( ) Cercetător șef la Institutul de Științe Politice Comparate al Academiei Ruse de Științe (fost Institutul Mișcării Internaționale a Muncii al Academiei de Științe a URSS), unde lucrează din Autorul cărților: "SUA: rolul sindicatelor în viața politică internă; a doua jumătate a anilor ' - începutul anilor ' ( ); "William Heywood" ( ); "Daniel De Leon" ( ); "Fiul Americii Muncii" ( ); Sindicatele din Statele Unite: tradiție politică și modernitate ( ); "La început a fost de lucru Munca în religii ( ) LARIONOV Valentin Veniaminovici (n), om de știință ruso-american, general-maior pensionar, doctor în științe istorice ( ), profesor la Academia Statului Major (-), membru titular al Academiei de Științe Militare a Rusiei Federația ( ) Specialist în aspectele militaro-politice ale relațiilor ruso-americane Născut în Yakhino, regiunea Arhangelsk Din - în armată Membru al celui de-al Doilea Război Mondial Absolvent al Academiei Militare Frunze ( ) și Academia Statului Major Angajat (din) și consultant (din) al Institutului pentru SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe Coautor al cărții Prevenirea războiului: doctrine, concepte, perspective ( ) LAFIBER Walter Frederick (LaFeber, Walter Frederick) (p), istoric american Specialist în istoria URSS, Rusia, relațiile sovieto-americane, istoria Războiului Rece și relațiile externe ale SUA Unul dintre cei mai importanți reprezentanți ai școlii revizionismului din Statele Unite A absolvit Universitatea Stanford ( ) și și-a luat doctoratul la Universitatea din Wisconsin ( ) Din - la Universitatea Cornell; din este profesor la această universitate Membru al comitetelor editoriale ale revistelor: Politicai Science Quarterly, World Politics, International History Review, Diplomatie History, Journal of American History Autor de cărți: The New Empire; O interpretare a expansiunii americane зоо - ( ); America, Rusia și Războiul Rece (выдержавшей изданий, в т ч в , , и); Canalul Panama; Criza în perspectivă istorică ( ); Epoca americană: politica externă a SUA în străinătate și acasă din (,); Căutarea americană de oportunitate - ( ); Confruntarea; Relațiile SUA-Japoneză de-a lungul istoriei ( ) Редактор книг: America și Războiul Rece - ( ) și America și originile Războiului Rece ( ) LEBEDEV Vyacheslav Vladimirovici (n), istoric rus-american Doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) Născut la Moscova A absolvit Facultatea de Istorie a Universității de Stat din Moscova ( ) și, în același timp, MGIMO ( ) Specialist în istoria relațiilor economice ruso-americane și a politicii externe a Rusiei Autorul cărților: "Relații economice ruso-americane - " ( ), "Poziția internațională a Rusiei în ajunul Revoluției din octombrie" ( ) LEBEDEVA Lyudmila Fedorovna (n), om de știință rus, economist internațional Doctor în economie ( ) Născut în Makhachkala În a absolvit Facultatea de Economie a Universității de Stat din Moscova; în - studii postuniversitare la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS Din lucrează la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Autor de cărți: "Capitalul străin în economia SUA" ( ); State and Market: The American Model ( ); "Stat și securitate socială" ( ); "SUA: La începutul secolului" ( ) (coautor) Redactor responsabil și coautor al monografiei "Stat - Om - Economia" ( ) LEVASHOV Mihail Dmitrievici (- ?), ofițer de marina rusă, căpitan-locotenent (din) Membru al unei expediții secrete care a durat mai bine de ani pentru a studia Insulele Aleutine (-) A ajuns în vârful vestic al Alaskai, a iernat cam Unalaska (-) LEVIN Iosif

Arkadievich (Lhevinne, Joseph) (-), pianist, profesor Unul dintre cei mai cunoscuți educatori muzicali din Statele Unite, care a crescut o galaxie de mari pianiști Născut în Orel A studiat împreună cu S V Rakhmaninov și A N Scriabin la Conservatorul din Moscova (-) cu V I Safonov În s-a căsătorit cu Rosinne Bessie (-), studentă la Conservatorul din Moscova, care s-a născut la Kiev și a devenit și pianistă În - a predat la Conservatorul din Tiflis Profesor la Conservatorul din Moscova (-) Împreună cu soția sa a făcut un turneu de concerte în Europa și America în - , a fost internat în timpul Primului Război Mondial În New York din Din a predat la celebra Juilliard School of Music, unde a predat și soția sa Unul dintre elevii ei a fost W Clyburn A murit în SUA Levine, Irving Raskin (n), jurnalist american Angajat al Companiei Naționale de Radiodifuziune din Primul corespondent de televiziune american acreditat la Moscova Autor de cărți: Mainstreet, URSS ( ); Ghidul Travei în Rusia ( ); Noul muncitor din Rusia Sovietică ( ) Legvold Robert (Legvold, Robert) (p), politolog american, specialist în politica externă sovietică și rusă A absolvit Universitatea din Dakota de Sud și Facultatea de Diplomație Fletcher A predat la Universitatea Taft și la Universitatea Columbia Șef program de cercetare l cadre pentru URSS ale Consiliului pentru Relaţii Externe (-) Director al Institutului de Studii Superioare din Rusia Averell Harriman (-) Profesor la Universitatea Columbia, membru al consiliului de conducere al multor organizații științifice și politice publice din Statele Unite, inclusiv Carnegie Endowment for the Promotion of World Peace Autor de cărți: Politica sovietică în Africa de Vest ( ); Uniunea Sovietică și economia mondială ( ); Politica externă a lui Gorbaciov; Cum ar trebui să răspundă Statele Unite ( ); După Uniunea Sovietică: De la Imperiu la Națiuni ( ) MECIURI DE ATLETISM URSS-SUA, evenimente sportive bilaterale Acestea au fost inițiate de Uniunea Sovietică și susținute de Statele Unite ca o completare la Jocurile Olimpice care au loc la fiecare ani Ei aveau ca scop intensificarea și diversificarea contactelor dintre cetățenii ambelor țări în interesul păcii Primul meci a avut loc în ; Ulterior, până în , se țineau anual întâlniri alternativ în SUA și URSS LEDYARD (Ledyard, Levdar) John (Ledyard, John) (-), călător american Născut în Connecticut A studiat teologia la Dartmouth College A servit ca caporal în marina, a participat la a -a expediție a căpitanului Cook în Pacificul de Nord (-) El a făcut o încercare nereușită de a obține asistență financiară în Anglia pentru studiul părții de nord a coastei Pacificului Americii Eșuând, el și-a oferit serviciile Rusiei, obținând anterior sprijinul trimisului american de atunci la Paris, T Jefferson, care i-a trimis o scrisoare de recomandare Ecaterinei I A sosit la Sankt Petersburg în vara anului , după o scrisoare de recomandare extenuanta călătorie de săptămâni de la Stockholm, trecând aprox mii de km pe jos Din capitala Rusiei, a pornit într-o călătorie prin țară, fără să aștepte permisiunea autorităților Ajuns la Irkutsk, s-a întâlnit cu G I Shelikhov, într-o conversație cu care a arătat prea multă curiozitate, ceea ce a trezit suspiciuni în interlocutor, care a raportat despre conținutul conversației și natura acesteia guvernatorului Irkutsk I V Jacobi (noiembrie) Apoi a mers la Yakutsk în încercarea de a se alătura expediției fostului său prieten de expediție Cook I I Billings, care intenționa să ajungă pe Coasta de Vest a Americii prin strâmtoarea Bering și Alaska La întoarcerea sa la Irkutsk, a fost arestat ca spion englez și, la ordinul Ecaterinei a II-a, a fost expulzat din țară peste granița de vest cu un avertisment sever "ca să nu mai îndrăznească să apară nicăieri în imperiul nostru"

(decembrie) A murit în Egipt în timp ce călătorea în Africa de Nord Autorul cărților: Journal of Captain Cook's Last Voyage to the Pacific Ocean ( ) și Joumey through Russia and Siberia - , Jurnalul și scrisori alese ( ) "LENA GOLD FILDS" (Lena Gold Fields), un concern comun anglo-american-rus Una dintre primele societăți străine pe acțiuni care a încheiat un acord de concesiune cu guvernul sovietic în pentru extracția de metale neferoase și aur în Siberia de Est Acordul a fost încheiat pe o perioadă de de ani și prevedea investirea de capital străin în sumă de milioane de dolari Concesiunea a fost anulată de guvernul sovietic în LEND-LEASE (Lend Lease), un sistem de transfer al Statelor Unite către țări - aliați din coaliția anti-Hitler cu împrumut sau închiriere de arme, muniții, materii prime, alimente, bunuri, informații și servicii necesare războiului Politicienii izolaționiști ai țării și o parte semnificativă a publicului american la început nu au susținut ideea asistență acordată URSS în aceleași condiții și baze ca Marea Britanie Un sondaj de opinie publică efectuat la iunie a arătat că doar % dintre respondenți erau în favoarea acordării unei astfel de asistențe, în timp ce % erau împotrivă, iar % nu și-au exprimat opinia Pentru a depăși rezistența oponenților unei astfel de asistențe, F Roosevelt l-a numit pe L -L în locul lui G Hopkins E Stettinius și a fost nevoit să sublinieze în mod repetat diferența dintre a ajuta poporul sovietic și a ajuta comunismul Până în septembrie , toate tranzacțiile comerciale dintre URSS și SUA au fost efectuate prin intermediul Comisiei sovietice de cumpărare din SUA Pe august, președintele SUA F Roosevelt i-a spus secretarului de război G Stimson și secretarului marinei Frank Knox: atâta timp cât va continua să lupte cu succes cu Puterile Axei" (În ianuarie , el a reafirmat că "Lend-Lease a fost și va fi un instrument de război și va fi eliminat odată cu sfârșitul lui ") La octombrie , F Roosevelt a semnat o decizie de extindere a Legii Lend-Lease a martie către URSS (o notificare oficială către guvernul URSS despre această decizie a fost trimisă la octombrie, iar în URSS a fost făcută publică pe noiembrie) Statele Unite au oferit URSS un împrumut fără dobândă de miliard de dolari pentru a plăti aprovizionarea cu arme și materii prime conform l -l La iunie , a fost semnat un acord între guvernele URSS și SUA cu privire la principiile aplicabile asistenței reciproce în desfășurarea unui război împotriva agresiunii, conform căruia guvernul SUA se angaja să continue să furnizeze guvernul SUA URSS "cu acele materiale de apărare, servicii de apărare și informații despre apărare pe care președintele Statelor Unite a decis să le transfere sau să le furnizeze Potrivit articolului V din același acord, "După încetarea stării de urgență existente, Guvernul URSS va returna Statelor Unite, prin hotărârea Președintelui Statelor Unite, cele ale materialelor de apărare primite în temeiul prezentului acord care se dovedește a nu fi distrus, pierdut sau consumat și care, prin hotărârea președintelui, poate fi util pentru apărarea Statelor Unite sau a emisferei vestice sau poate fi folosit în alt mod de către Statele Unite " Conform protocolului semnat, la fiecare luni de la acord, Uniunii Sovietice i s-a promis livrarea a de avioane, de tancuri, de tunuri antiaeriene, de tunuri antitanc, mii de jeep-uri, mii de tone de aluminiu și alte tipuri de echipamente, mașini și echipamente militare În perioada primului protocol (octombrie - iunie), Statele Unite au trimis în URSS în cadrul programului l -l de nave cu o încărcătură de mii tone, dintre care nave au ajuns în Uniunea Sovietică cu mii tone de marfă de nave au fost scufundate și au fost forțate să descarce în Anglia În perioada celui de-al doilea protocol (iulie - iunie), Statele Unite şi Marea

Britanie au trimis în URSS la l -l BINE milioane de tone de marfă militară, o parte din care au pierit, de asemenea, împreună cu nave și echipaje, ca urmare a operațiunilor în mare liberă ale submarinelor și navelor de război germane (vezi Convoiul PQ-) La octombrie , prin decizia lui Roosevelt, a fost creat Comitetul de protocol sovietic al președintelui, condus de G Hopkins, pentru a supraveghea acordarea de asistență URSS în l -l În perioada de valabilitate a celui de-al treilea protocol (iulie - iunie), peste milioane de tone de marfă militară au fost livrate URSS, precum și mărfuri care au rămas sublivrate conform celui de-al doilea protocol Cel de-al patrulea protocol a fost semnat la Ottawa pe aprilie , dar efectul său a început imediat după finalizarea protocolului anterior, adică iulie (Mai târziu, la cel de-al patrulea protocol a fost făcută o completare în legătură cu necesitatea concentrării echipamentelor militare în Orientul Îndepărtat pentru intrare a URSS în războiul cu Japonia) Pe toată perioada de valabilitate a tuturor protocoalelor și mai ales a primelor două, problema asigurării siguranței livrării mărfurilor de-a lungul l -l a fost una dintre cele mai urgente sarcini cu care se confruntau Aliații În anii războiului au fost stabilite mai multe rute pentru livrarea mărfurilor de-a lungul l -l : Atlanticul de Nord (până la Murmansk și Arhangelsk), Pacific (până la Vladivostok), Trans-Siberian (prin Alaska și Chukotka), Trans -Africană (în jurul și prin Africa până în Basra, Teheran și Baku) Aproximativ % din ajutor a ajuns la granițele sovietice pe ruta trans-africană prin Golful Persic și Iran, fiind cea mai sigură, dar și cea mai lungă Restul a fost livrat URSS peste Oceanul Pacific până la Vladivostok, iar de acolo prin transport terestru pe întreg teritoriul URSS, și pe cea mai scurtă, dar și cea mai periculoasă rută - peste Atlanticul de Nord până la Murmansk (pierderea de navelor la folosirea rutei nordice a fost de - %) Transportul armelor se efectua pe nave, iar cele furnizate de l -l avioanele au sosit în formă dezasamblată pe nave în punctele de transbordare pe mare - Basra, Murmansk, Arhangelsk etc O parte semnificativă a echipamentelor americane a fost livrată în porturile din Golful Persic și, după ce au fost asamblate în Iran, a fost distilat cu putere proprie către URSS Avioanele asamblate în Iran au zburat direct către aerodromurile rusești din prima linie, iar cele care soseau pe ruta de nord au fost transportate vara prin Alaska de-a lungul autostrăzii Krasnoyarsk În prima jumătate a anului , peste de nave au fost trimise lunar în URSS cu o încărcătură de l -l În total, până la septembrie , Statele Unite au furnizat URSS proprietăți militare și nemilitare în valoare (la prețurile din) de , miliarde de dolari, inclusiv peste de mii de camioane, mii de avioane (dintr-un total de , mii, furnizate de SUA, Marea Britanie și Canada), mii de tancuri (din totalul de , furnizate de SUA, Marea Britanie și Canada), , milioane de tone de alimente etc (Corespondența dintre organizațiile militare și comerciale ale URSS și SUA, care supravegheau furnizarea de aeronave aeropurtate, precum și dintre I V Stalin și F Roosevelt, indică faptul că avioanele americane au furnizat URSS, cel puțin până în vara anului , erau adesea nepotriviți pentru zboruri în condițiile dure rusești, URSS a furnizat în principal tancuri ușoare și medii, în timp ce armata sovietică avea nevoie de tancuri grele etc) Asistență suplimentară pentru Uniunea Sovietică a fost efectuată prin Crucea Roșie Internațională și o organizație privată non-profit de asistență militară americană Rusia (US Russian War Relief) După încheierea celui de-al Doilea Război Mondial, în Statele Unite s-a acumulat o mare cantitate* de materiale nemilitare, care urmau să fie

trimise în URSS, dar nu au fost trimise din cauza încheierii ostilităților Președintele G Truman a dat primul ordin de a opri livrările de L -L (către țările coaliției anti-Hitler, inclusiv Marea Britanie și Franța, care mai primesc aceste provizii) la zile după capitularea Germaniei, i e mai A doua zi, acest ordin a fost executat cu zel de oficialii civili și militari americani: navele cu provizii pentru URSS care se aflau deja pe mare au fost rechemate la jumătatea drumului Reacția guvernului sovietic la această decizie a fost extrem de dură Ulterior, Truman însuși a recunoscut "eșecul" și "imtemporalitatea" ordinului său, deoarece, conform acordurilor secrete de la Yalta, URSS a promis că va intra în război cu Japonia la luni după încheierea războiului cu Germania și livrările de către l -l au fost necesare în Orientul Îndepărtat pentru a pregăti baza materială pentru ostilitățile din această regiune O opinie similară despre "imtemporitatea" deciziei lui Truman a fost susținută chiar și de astfel de oponenți principiali ai lui L L , precum A Harriman și E Stettinius Pentru a netezi tensiunea din relațiile sovieto-americane care a apărut ca urmare a anulării livrărilor, G Hopkins a fost trimis la Moscova (vezi misiunea Hopkins) Guvernul sovietic i-a spus că nu pot înțelege de ce Statele Unite au luat o astfel de decizie atât de brusc, fără să facă măcar vreo încercare de a ajunge la un acord cu URSS în această problemă Declarația lui Truman despre încetarea livrărilor pe l -l a fost privit în URSS ca o dovadă a plecării Statelor Unite din politica Roosevelt de cooperare cu URSS Într-o conversație cu G Hopkins, I V Stalin a numit această decizie "nefericită și chiar crudă" și a adăugat că, dacă "a fost menită să facă presiuni asupra Rusiei pentru a-și înmuia poziția, atunci aceasta a fost o greșeală gravă" Livrări către URSS conform l -l au fost continuate, deși la scară redusă, până la sfârșitul războiului cu Japonia Data oficială de încetare a L -L pentru URSS se consideră septembrie , când toate livrările s-au oprit complet și în cele din urmă În aceeași zi, Comitetul prezidențial de protocol sovietic a fost desființat, iar în curând toate întrebările legate de L -L au fost transferate în jurisdicția Departamentului de Stat al SUA În conformitate cu acordul dintre guvernele URSS și SUA privind utilizarea materialelor Lend-Lease disponibile sau în curs de a fi achiziționate în SUA, din octombrie , aceste materiale și resurse au fost furnizate de guvernul SUA guvernului URSS pe credit în următoarele condiţii: conform l -l ar trebui să fie plătită de partea sovietică din până în În acest caz, partea sovietică trebuia să îndeplinească art V din acordul din iunie , potrivit căruia materialele de apărare prevăzute de l -l și nu au fost distruse în timpul ostilităților, au fost supuse întoarcerii de partea americană În , administrația SUA a stabilit costul pentru -l livrat Uniunii Sovietice arme și mărfuri la , miliarde de dolari, dar în a revizuit această cifră, reducând-o la , miliarde de dolari (estimarea oficială de către Statele Unite a costului armelor și bunurilor furnizate URSS a fost de peste miliarde de dolari, iar Conducerea SUA a considerat că este generoasă, cerând plata a doar puțin mai mult de % din această sumă) Îndeplinirea condițiilor art V, precum și un acord special privind calendarul și procedura pentru returnarea a spărgătoare de gheață și a de fregate ale Marinei Statelor Unite, primit de URSS la - , din septembrie , partea sovietică a returnat un anumită cantitate de proprietate către Statele Unite În ceea ce privește punerea în aplicare a acordului din octombrie , în ianuarie , în atmosfera Războiului Rece în creștere, Statele Unite au oprit livrările de materiale și echipamente prevăzute de acest acord Conducerea sovietică

a păstrat în strict secret toate informațiile referitoare la cantitatea specifică de asistență acordată Uniunii Sovietice în domeniul l -l În literatura "științifică" sovietică din perioada Războiului Rece, s-ar putea întâlni afirmații conform cărora, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Statele Unite "au folosit o nouă formă de aservire a aliaților săi - împrumut-închiriere" și că "furnizările pe seama împrumutului" -închirierea au fost însoţite de o serie de revendicări politice şi economice de natură, care aveau scopul de a oferi anumite concesii şi beneficii monopolurilor americane din ţările care au primit "ajutor" din partea Statelor Unite Rolul livrarilor pe l -l în chestiunea asigurării victoriei Aliaţilor asupra hitlerismului, acesta a fost în mod deliberat subestimat sau tăcut, deşi I V Stalin a declarat odată la Conferința de la Ialta din că "Lend-Lease este una dintre cele mai remarcabile și vitale realizări ale lui Franklin Roosevelt în crearea coaliției anti-Hitler" În , URSS a fost de acord să plătească Statelor Unite de milioane de dolari drept compensație pentru L L În legătură cu dezacordul Statelor Unite, negocierile pe această temă au fost întrerupte și reluate de mai multe ori, dar din nou s-au încheiat fără niciun rezultat În , după moartea lui Stalin, s-au făcut unele progrese: URSS a returnat de nave mici în Statele Unite și a distrus alte sub control american Restul, conform părții sovietice, au fost fie distruse mai devreme, fie au fost într-o stare inactivă Negocieri privind stingerea datoriilor URSS pe l -l au fost continuate în timpul reuniunii la vârf de la Washington din la Camp David între președintele Consiliului de Miniștri al URSS N S Hrușciov și președintele Statelor Unite D Eisenhower La octombrie , a fost semnat un Acord între Guvernul URSS și Guvernul Statelor Unite cu privire la soluționarea împrumuturilor-închirierii, asistenței reciproce și a creanțelor Valoarea totală a datoriei URSS în termeni de l -l a fost determinată în (inclusiv dobânda) la milioane de dolari Conform acordului la care sa ajuns atunci, anul a fost denumit scadenţa finală legată de condiția acordării Uniunii Sovietice a tratamentului națiunii celei mai favorizate (MFN) și a unui împrumut de la Banca Export-Import În , URSS a făcut două plăți în valoare totală de de milioane de dolari, dar apoi a încetat să facă plăți în legătură cu intrarea în vigoare a amendamentului Jackson-Vanik la acordul comercial sovieto-american din ( ) Datoria URSS, moștenită de Federația Rusă după prăbușirea statului sovietic, la începutul anilor se ridica la de milioane de dolari Vezi și Legea Lend-Lease, Cazul Standley LENIN Vladimir Ilici (-) (numele real Ulianov), politician și om de stat sovietic Până în aprilie au trăit în total cca ani în afara Rusiei în mai multe țări europene, dar nu am fost niciodată în SUA Cu toate acestea, Statele Unite i-au atras periodic atenția ca cercetător și politician Tema americană și problemele specifice realității politice și socio-economice americane au fost prezente în multe dintre lucrările lui L în anii emigrării sale În , el a scris: "Capitalismul american este înaintea tuturor Cea mai mare dezvoltare a tehnologiei, cea mai mare viteză de progres - toate acestea fac ca vechea Europă să ajungă la yankei Referiri la Statele Unite și la experiența americană au fost găsite în L în multe articole din acei ani Odată date de el, caracteristicile statului american, faptele istoriei sale, procesele politice, economice și sociale care au avut loc în această țară, precum și oameni de stat și personalități publice, au prevalat în lucrările și scrierile oficiale ale autorilor sovietici Revoluția americană ("marele război de eliberare împotriva asupritorilor britanicilor") și Războiul civil american ("cea mai mare semnificație istorică mondială,

progresistă și revoluționară" pe care a subliniat el) i-au dat lui L motive să vorbească despre prezență în poporul american "cei mai buni reprezentanți ai proletariatului american" tradiție revoluționară, care suna ca o înaltă evaluare a caracterului național american în gura unui revoluționar profesionist Referirea lui L la construirea unei "vieți libere" în America după "curățarea țării de zimbri deținători de sclavi" este binecunoscută Prima lucrare majoră a lui L despre Statele Unite a fost studiul "Capitalism and Agriculture in the United States" ( ), care trebuia să facă parte dintr-o lucrare mai fundamentală, dar niciodată finalizată, "New Data on the Laws of Dezvoltarea capitalismului în agricultură" Considerat un clasic marxist, "eseul popular" al lui L Imperialism as the Highest Stage of Capitalism ( ) a fost în mare măsură dedicat analizei proceselor economice și sociale care au loc în Statele Unite Se credea că această lucrare conținea un avertisment către mișcarea muncitorească internațională cu privire la pericolul pe care îl reprezentau Statele Unite în condițiile moderne Pe baza statisticilor și faptelor citate, L a susținut că "devenind cea mai mare și mai puternică putere industrială din lume, Statele Unite își propun să împartă întregul glob sub auspiciile sale" Cu toate acestea, L a evaluat pozitiv nivelul de dezvoltare științifică și tehnologică - l a societăţii americane şi un grad ridicat de productivitate a muncii în această ţară L a dedicat două articole publicate în temei speciale a alegerilor prezidențiale din Statele Unite: "Rezultatele și semnificația alegerilor prezidențiale din America" și "După alegerile din America" În același an, a scris încă articole scurte: "Succesele muncitorilor americani" și "În America" În , L a scris un articol scurt, foarte superficial, "Rușii și negrii", care se termină cu cuvintele: "Să fie rușine Americii pentru situația negrilor!" Dar cele mai faimoase articole ale sale despre America au fost Letter to the American Workers ( ) și Letter to the Workers of Europe and America ( ) În anii post-octombrie, în declarațiile lui L despre America, devine caracteristică o "evaluare de clasă" a realității americane și a sistemului statal: "America a devenit una dintre primele țări în adâncul abisului dintre o mână de miliardari insolenți, sufocați de noroi și de lux, pe de o parte, și milioane de oameni muncitori care trăiesc pentru totdeauna la limita sărăciei, pe de altă parte Țara care și-a construit cândva o "viață liberă" este transformată în scrierile lui L într-o țară în care, în condițiile capitalismului monopolist, acum "domină o mână de milionari, ci miliardari , iar întregul popor este în sclavie și captivitate " În calitate de șef al statului sovietic, s-a întâlnit în mod repetat cu personalități politice și publice americane (R Robins, J Reed, L Steffens, M Hilkwit și mulți alții), a discutat cu reprezentanți ai cercurilor oficiale și de afaceri din SUA (A Hammer, P Christensen (Paul Christensen, W Haskell și alții) și delegațiile sindicale și ale muncitorilor americani, au acordat interviuri jurnaliştilor americani (I Levin, K Wiegand, L Eyre și alții) În anii de intervenție străină și Războiul Civil din Rusia Sovietică, el s-a abținut în mod vizibil de la criticile dure la adresa Statelor Unite (dar nu a președintelui Wilson), punând cea mai mare parte a vinei pentru intervenția și blocada economică a Rusiei asupra Angliei, Franța și Japonia Nu și-a ascuns interesul sporit pentru dezvoltarea legăturilor comerciale și economice și a contactelor de afaceri cu Statele Unite, folosind orice oportunitate și canal pentru a-și aduce poziția în atenția autorităților americane, în primul rând conversații cu oameni de afaceri și jurnaliști americani care au venit la Rusia Este curios că

unii americani, care au fost respectați și chiar de încredere personal de L , au apărut în lucrări sovietice separate ca ofițeri americani de informații (inclusiv R Robins W Haskell) În Statele Unite au fost publicate un număr mare de lucrări despre L ale cercetătorilor americani, dintre care Viața lui Lenin a lui L Fisher este cea mai fundamentală și demnă de remarcat LEONOV Alexey Arkhipovich (n), cosmonaut, de două ori Erou al Uniunii Sovietice Născut lângă Kemerovo Absolvent al Academiei Forțelor Aeriene Jukovski ( ) A fost prima persoană care a ieșit dintr-o navă spațială în spațiul cosmic ( ) Comandantul echipajului sovietic al navei spațiale Soyuz (împreună cu V Kubasov), care a andocat cu nava spațială americană Apollo ( ) și a continuat zborul în regim comun timp de zile LEONTIEF Vasily Vasilievich (Leontief, Wassily W) (-), economist Născut în Sankt Petersburg A absolvit Universitatea din Leningrad ( ) și Universitatea din Berlin ( ) A emigrat din URSS în SUA în la invitația economistului american W Mitchell Profesor de economie la Universitatea Harvard (-), fondator și director al Harvard Economic Research Project on the Structure of the American Economy (-) În a fost invitat la Universitatea din New York, unde a condus Institutul aici analiza economica Autorul unui nou tip de analiză economică "cost-output" (input-output), precum și metoda programelor liniare Dezvoltată de L și alți oameni de știință, metoda input-output a întruchipat o combinație fructuoasă de economie, matematică și tehnologie de calcul și a fost pusă în practică în economia unui număr de orașe americane Câștigător al Premiului Nobel pentru Economie în "pentru dezvoltarea metodei input-output și pentru aplicarea acesteia la probleme economice importante" Pentru prima dată după emigrare a venit în URSS în ; De atunci, a vizitat în repetate rânduri fosta sa patrie În a prezentat propuneri de reformare a economiei socialiste din URSS, dar propunerile sale au fost ignorate În vara anului , la Sankt Petersburg a fost fondată Fundația Leontief, menită să promoveze știința economică rusă Autor de cărți: Structure of the American Economy - , An Empirical Application of Equilibrium Analysis ( ); Studies in the Structure of the American Economy ( ) (coautor); Economii input-output ( ); Eseuri adunate ( ) și altele Lesovski Stepan Stepanovich (-), marinar militar rus, navigator, general adjutant ( ) A absolvit Corpul de Cadeți Navali ( ), a servit în Flota Mării Negre În s-a mutat în flota comercială, a supravegheat crearea Societății Ruse de Transport și Comerț Comandant al portului Kronstadt ( ) În a călătorit în SUA, unde s-a familiarizat cu practica construcției de nave blindate În a fost numit căpitan al portului Petersburg În - a comandat o expediție navală rusă care a făcut o vizită prietenească la New York pentru a demonstra poziția Rusiei în timpul Războiului Civil American Ulterior, din ordinul regelui, a fost adesea implicat în organizarea și desfășurarea de evenimente oficiale pentru a primi invitați deosebit de importanți din Statele Unite Fluent în limba engleză În - a fost ministru al mării După demiterea din acest post, a condus escadrila Pacificului LEKHOVICH Dmitri Vladimirovici (-?), bancher, istoric La ani s-a alăturat Armatei Albe A servit în unitățile Wrangel După înfrângerea lui Wrangel, acesta a fost evacuat în orașul turc Gallipoli, apoi mutat în Iugoslavia A servit în trupele de frontieră A locuit în Anglia, de unde s-a mutat în SUA în A absolvit Universitatea Columbia, a devenit bancher Stabilit la New York Era aproape de A I Denikin în ultimii ani ai vieții sale de general în SUA Autor al cărții White against Red: The Life of General Anton Denikin ( ) - istoria Armatei Voluntari, scrisă pe baza documentelor pe care le-a primit din arhiva personală a lui

Denikin A murit în SUA LIBERMAN Alex (Alexander Semenovich) (n , conform altor surse - în), pictor, sculptor, editor, om de afaceri Născut în Sankt Petersburg S-a mutat cu familia la Paris În timpul celui de-al doilea război mondial, s-a căsătorit cu o fostă amantă V V Mayakovsky Tatyana Yakovleva (văduva vicontelui du Plessis) și a plecat în SUA Editor de artă (-), iar din - director al editurii din New York "Conde Nast" (Conde Nast Publications) El a supravegheat publicarea unor reviste americane atât de cunoscute și populare precum House and Garden și Vanity Fair În a publicat o lucrare interesantă "Artistul în atelierul său" despre viața și opera a de artiști contemporani, pe mulți dintre care îi cunoștea personal LEAGUE OF COMMUNIST PROPAGANDA (Liga de Propaganda Comunistă) Fondată de aripa stângă a Partidului Socialist din SUA în noiembrie , * la prima aniversare a Revoluţiei din octombrie din Rusia A urmat Ligii Socialiste de Propaganda din America ca secretar al L K P a devenit Isaac Ferguson (Isaak E Ferguson) Noua denumire a Socialist Propaganda League, care a existat timp de ani, a fost menită să mărturisească orientările schimbate ale mișcării socialiste de stânga din Statele Unite LEAGUE OF NATIONAL MINORITIES (League of National Minorities), o organizație publică americană, una dintre numeroasele, dar de scurtă durată, organizații publice din Statele Unite care au apărut pe valul de solidaritate post-octombrie cu proletariatul rus În , într-o scrisoare adresată guvernului sovietic, ea și-a exprimat sprijinul arzător pentru revoluția proletară din Rusia și sentimente sincere de simpatie și prietenie pentru poporul sovietic, "luptând pentru drepturile tuturor popoarelor asuprite ale lumii" Socialist Propaganda League of America, o organizație socialistă de stânga radicală, un predecesor timpuriu al Partidului Comunist din SUA A fost înființată în la Boston cu scopul de a activa activitatea aripii de stânga a Partidului Socialist și formarea acesteia într-un partid independent Rămânând organizatoric în Partidul Socialist, acesta a fost, în esență, un partid în cadrul partidului Avea filiale în multe orașe mari din SUA Sediul era în Boston Primul manifest al L S IbA din octombrie a fost primit de V I Lenin în Elveția, de unde a trimis la filiala din Boston a ligii "o scrisoare uriașă în limba engleză" adresată secretarului acesteia și o serie de materiale în germană în speranța că va exista o persoană care să cunoască această limbă În scrisoarea sa, Lenin a comentat pozitiv textul manifestului și a cerut să păstreze legătura cu el, dându-și adresele oficiale și personale la Geneva și Berna Se pare că numele lui Lenin era la acea vreme atât de puțin cunoscut în SUA și în mișcarea socialistă a țării, încât liderii L S IbA la acest mesaj nu i s-a răspuns, deși Lenin însuși credea că scrisoarea lui pur și simplu nu a ajuns la Boston În , la instrucțiunile lui Lenin, A M a ajuns în SUA Kollontai Printre sarcinile care i-au fost atribuite a fost stabilirea contactului cu L S IbA În iunie , conducerea Partidului Socialist s-a adresat lui L s ibA a fost acuzat că a încercat să despartă partidul Într-un manifest din noiembrie , liga și-a proclamat scopul de a organiza "acțiuni în masă" Ea a lucrat îndeaproape cu L Trotsky, N Bukharin, A Kollontai, V Volodarsky, G Chudnovsky, care au fost în Statele Unite în acei ani Organul de presă L S IbA a fost ziarul "Internaționalist" (Internaționalist), al cărui redactor-șef era J D Williams (John D Williams) (în ziarul a fost redenumit New International) La începutul anului , împreună cu o serie de organizații pro-sovietice, Statele Unite au înființat Biroul Bolșevic American de Informații, o organizație de propagandă care urmărea diseminarea literaturii și informațiilor socialiste despre revoluția bolșevică din

Rusia În noiembrie L S IbA a fost redenumită Liga Propagandei Comuniste, dar vechea denumire a mai fost găsită în presă până în aprilie LIMONOV Eduard (nume real, patronimic și prenume Savenko Eduard Veniaminovici) (n), scriitor, național bolșevic Născut în Dzerjinsk, regiunea Gorki În s-a mutat la Moscova, unde a încercat fără succes să se angajeze în lucrări literare, pictură Împreună cu soția sa Elena Shchapova, a obținut permisiunea de a părăsi URSS în A locuit în SUA, în a lucrat ca corector în ziarul newyorkez "New Russian Word" În a scris povestea infamă "Eu sunt - Eddie", plină de blasfemie și descrieri ale perversiunilor sexuale ( ) La începutul anilor s-a mutat în Franța, unde s-a angajat în principal în activități literare A oferit de bunăvoie și regulat interviuri și a susținut conferințe de presă, stârnind un interes nesănătos prin declarațiile sale scandaloase, atât personale, cât și politice La începutul anilor , practic s-a mutat la reședința permanentă la Moscova, unde a fondat Partidul Național Radical ( ), în și a candidat la alegerile pentru Duma de Stat, dar a fost învins A creat Partidul Național Bolșevic și a început să publice ziarul Limonka Toate încercările L de a obține un sprijin public larg pentru opiniile și aspirațiile sale politice s-au încheiat cu înfrângere Autor al unei culegeri de poezii ( ), povestiri și romane: "Jurnalul unui ratat" ( ); "Adolescentul Savenko" ( ); "Călăul" ( ); "Am avut Epoch Times" ( ), etc LINDBERG Charles Augustus (Lindbergh, Charles Augustus) (-), aviator american și persoană publică, general de brigadă Pentru prima dată în lume, a efectuat un zbor non-stop peste Oceanul Atlantic cu o aeronavă cu un singur loc ( ) A fost întâmpinat la New York ca un erou național și a primit Medalia de Onoare a Congresului Izolaționist activ, unul dintre fondatorii Primului Comitet al Americii, el a luat poziții pro-naziste și anti-sovietice În a vizitat URSS, unde a petrecut câteva zile La aerodromul central din Moscova, L a fost întâmpinat de liderii aviației sovietice și de comisarul poporului al apărării K E Voroşilov Guvernul sovietic a făcut o mare primire în cinstea sa La întoarcerea sa în Statele Unite, a făcut declarații despre slăbiciunea Forțelor Armate sovietice și despre nerezonabilul pariu pe URSS ca aliat în războiul cu Germania El a susținut o alianță cu naziștii El a recomandat ca politicienii Franței și Marii Britanii să ajungă la un acord cu Hitler și să permită Germaniei să-și extindă posesiunile în est, în detrimentul URSS A vizitat Germania și s-a întâlnit cu liderii naziști Dintr-o conversație cu el, fostul prim-ministru al Marii Britanii D Lloyd George a făcut convingerea că L "slujește ca unealtă în mâinile unor oameni mult mai vicleni și mai răuvoitori decât el însuși" A fost distins cu Ordinul Crucea de Fier de către Goering Autor a mai multor cărți autobiografice: Autobiografia valorilor ( ); Boyhood on the Upper Mississippi: A reminiscent Letter ( ); The Spirit of St Louis ( ); Noi, pilotul și pianul ( ); The Wartime Journals ( ) și colab LINCOLN Abraham (Abraham) (Lincoln, Abraham) (-), al -lea președinte al Statelor Unite (-) După mai multe încercări nereușite de alegeri pentru Senat și înfrângeri la alegerile prezidențiale din , a fost nominalizat la președinția Statelor Unite de la Partidul Republican în și a câștigat A fost reales pentru un al doilea mandat în În anii de mandat al lui L ca președinte al țării, statele din sudul Statelor Unite ale Americii deținând sclavi au încercat să se separe (secesiunea) de nordul industrial și să creeze un Confederația statelor din sud, care a dus la izbucnirea Războiului Civil din - Poziția luată de guvernul rus în problema atitudinii față de război a acordat o preferință clară Nordului și Președintelui Uniunii Încă de la începutul

conflictului dintre nordul și sudul Statelor Unite, Rusia, reprezentată de Alexandru al II-lea și cancelarul rus Prințul A M Gorchakova a susținut puternic administrația L și a susținut conservarea Uniunii Americane Au fost făcute încercări active de a convinge guvernul SUA de necesitatea urgentă de a negocia cu Sudul pentru a evita scindarea țării și "distrugerea totală" a uneia dintre părțile în conflict, întrucât "mai devreme sau mai târziu va fi este necesar să ajungem la un fel de înțelegere" Poziția Ros aceasta, exprimată în disponibilitatea de a oferi sprijin politic și moral lui L , a devenit curând proprietatea publicului american L a apreciat foarte mult sprijinul oferit de Rusia Nordului Tocmai această poziție a Rusiei poate explica decizia lui L de a sprijini guvernul țarist în timpul răscoalei poloneze din , care a fost asociată de presa rusă cu revolta sudicilor din SUA LIPPMAN Walter (Lippmann, Walter) (-), jurnalist, publicist american Unul dintre cei mai de seamă reprezentanți ai jurnalismului politic american al secolului XX, al cărui punct de vedere asupra dezvoltării proceselor politice interne în Statele Unite și asupra evenimentelor internaționale a fost atent studiat și analizat de ambele maluri ale oceanului Încă din primele zile ale existenței Rusiei sovietice și URSS, a urmărit îndeaproape evoluțiile din acea țară și a supus starea relațiilor sovieto-americane unei analize profunde și echilibrate În - a fost unul dintre consilierii lui W Wilson, autorul unui comentariu la "paisprezece puncte" ale sale El s-a opus intervenției în Rusia, susținând recunoașterea diplomatică a acesteia și introducerea treptată în comunitatea occidentală După ce Legea Lend-Lease a fost extinsă în URSS, L , salutând această decizie, a scris că SUA și URSS erau "separate de un abis ideologic, dar legate printr-o punte de interese naționale" El era convins de necesitatea ca Statele Unite să creeze o bază pentru continuarea cooperării cu Moscova pe baza coexistenței pașnice a "orbitelor geopolitice" ruse și americane, pentru a preveni un nou conflict global În același timp, el a subliniat că nu pot exista relații cu adevărat bune între URSS și SUA până când libertățile politice și civile de bază nu vor fi garantate în Uniunea Sovietică După sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial și începutul Războiului Rece, a fost un critic acut al conceptului de "containment" și al "Doctrinei Truman", dar până la sfârșitul anilor a devenit o linie dură împotriva URSS De la sfârșitul anilor , el a recunoscut succesele economice, științifice și tehnice ale URSS, a cerut Statelor Unite să modernizeze societatea pentru a răspunde "provocarii civilizației socialiste" În și a vizitat URSS, l-a intervievat pe N S Hrușciov, care a primit un mare răspuns în lume A fost un consilier neoficial de politică externă al președinților John F Kennedy și L Johnson, cu acesta din urmă, apoi L a divergeat în opiniile sale despre războiul din Vietnam Încă de la sfârșitul anilor , el a prevăzut estomparea treptată a "fervorii ideologice" în URSS și China, trecerea lumii de la un război rece bipolar la multipolaritate; a fost unul dintre reprezentanții influenți ai școlii de "realism al politicii externe" din Statele Unite El a susținut credința că "bătrânii nu ar trebui să declanșeze războaie în care tinerii vor trebui să lupte" Autor de cărți: O prefață la politică ( ); Mizele diplomatiei ( ); Opinia publică ( ); Publicul fantomă ( ); Oamenii destinului ( ); politica externă a SUA Scutul Republicii (,); Războiul Rece; Un studiu în politica externă a SUA (,) Întâlniri personale cu N S Hrușciov i-a dat lui L material pentru a scrie cărți: The Communist World and Ours ( ) și The Corning Tests with Russia ( ) LISYANSKY Yuri Fedorovich (-), navigator rus, locotenent În - a

vizitat multe orașe ale tinerei republici americane, inclusiv New York, Boston și Philadelphia În Philadelphia, L sa întâlnit cu primul președinte al SUA, George Washington (octombrie) Faptul acestei întâlniri este evidențiat de o înscriere în jurnalele încă nepublicate ale lui L : "Președintele Washington m-a tratat în așa fel încât să-i rămân recunoscător în sicriul vieții mele și să spun mereu că nu a existat mai mare acest soț Simplitatea vieții sale și bunăvoința în manierele sale sunt de așa natură încât într-o clipă uimesc și surprind simțurile M-am bucurat de ospitalitatea americanilor obișnuiți Quakerii din Philadelphia au considerat că "mult mai afectuos decât alții față de străini, în ceea ce privește sexul feminin, nu numai că nu este inferior niciunui loc în prietenie, dar chiar îi depășește pe mulți" A vorbit bine despre B Franklin, pe care, judecând după scrisorile și memoriile sale, îl cunoștea personal Interesante sunt însemnările lui L despre sistemul politic și legile Statelor Unite, care conțin, în special, următoarea remarcă: "În America puterea puterii civile și militare este aproape insesizabilă, dar nu am făcut-o vezi acolo orice excese care, în circumstanțe similare, s-ar putea întâmpla în Europa, iar motivul pentru aceasta, cu siguranță, este legile bune și morala Împreună cu I F Kruzenshtern a făcut prima călătorie în jurul lumii din istoria Rusiei (-) (Kruzenshtern a comandat nava Nadezhda, iar L a comandat nava Neva) iulie echipajul "Neva" a aterizat pe aproximativ Sitka și a ajutat industriașii ruși să construiască așezarea Novoarkhangelsk, care a devenit pentru mulți ani centrul Americii ruse În timpul iernii anului / , L și ofițerii săi au descris și au pus pe hartă multe insule, inclusiv Kodiak, Afognak, Sitka și altele L are onoarea de a descoperi una dintre insulele Hawaii, care poartă numele lui Autor al cărții "Călătorie în jurul lumii în , , și " ( ), tradus de el în engleză LITVAK Anatole (Anatoly) (Litvak, Anatole) (-), regizor și producător de film Născut la Kiev A studiat la Universitatea din Petrograd A lucrat ca actor și regizor cu E Vakhtangov și V Meyerhold A emigrat în A făcut primul său film în Germania în În anii a făcut filme în Germania, Franța și Anglia În s-a mutat în SUA și s-a stabilit la Hollywood, unde a devenit în scurt timp un cunoscut regizor de film Dintre cele de filme pe care le-a realizat: Tovarich ( ); Confessions of a Nazi Spy ( ); Bătălia pentru Rusia ( ); Anastasia ( ); Mayerling ( ); The Night of the Generais ( ) și alții au produs filme, a scris filme, s-a jucat în Show Business at War ( ) A fost nominalizat la premiul Oscar pentru regia Decision Befare Dawn ( ) și Snake Pit ( ) Pentru filmul "Battle for Russia" (Battle far Russia), pe care l-a filmat după propriul scenariu, a fost persecutat în anii macarthysmului LITVINOV Maxim Maksimovici (nume real și prenume Max Wallach, pseudonime: Finkelstein, Genokh Moiseevich Meer) (-) Diplomat sovietic, avea gradul de Ambasador Extraordinar și Plenipotențiar Despre munca diplomatică din La iunie , prin ordin personal al lui V I Lenin a fost numit plenipotențiar al Rusiei Sovietice în Statele Unite, despre care G V Chicherin l-a informat pe David R Francis, dar i s-a refuzat acreditarea de către guvernul american Plenipotențiar în Anglia ( ), a fost arestat de autoritățile britanice și schimbat cu diplomatul englez Bruce Lockhart arestat în Rusia sovietică În - - Comisar adjunct al Poporului pentru Afaceri Externe; în - a fost Comisar al Poporului pentru Afaceri Externe al URSS (din a fost Comisar Poporului pentru Afaceri Externe) Un susținător activ al politicii de securitate colectivă și de cooperare cu democrațiile occidentale în anii ' noiembrie , însoțit de angajați ai NKID al URSS I A Divilkovsky și K A Umansky a sosit în Statele Unite pentru negocieri cu președintele SUA F

D Roosevelt privind stabilirea relațiilor diplomatice între URSS și SUA Ca urmare a acordurilor încheiate (vezi Relațiile diplomatice dintre Rusia (URSS) și SUA) și schimbul de note între președintele SUA Roosevelt și L , relațiile diplomatice au fost stabilite în noiembrie În cadrul unei întâlniri cu americanul Președinte, după stabilirea relațiilor diplomatice, a exprimat o idee sedițioasă la acea vreme pentru un lider sovietic: "Cu câțiva ani în urmă eram o țară % comunistă, iar Statele Unite ale Americii erau % capitaliste În câțiva ani, noi vom fi % comuniști, iar voi % capitalist, și va veni o vreme când nu vom fi atât de îndepărtați unul de celălalt " El a explicat procesele politice de la Moscova din - prin faptul că, în realitate, URSS oferă un serviciu lumii, apărându-se de trădarea care o amenința din interior și păstrându-se astfel ca un puternic bastion împotriva pericolului nazist În legătură cu reorientarea politicii externe sovietice către Germania în , V M Molotov Reprezentant sovietic în Liga Națiunilor (-) În toamna anului a fost numit ambasador sovietic în Statele Unite pentru a consolida relațiile cu Washington, rămânând în același timp comisar adjunct al Poporului pentru Afaceri Externe A fost primit cu căldură la Casa Albă, dar nu s-a bucurat de încredere în Kremlin, rămânând obiectul unei supravegheri strânse de către serviciile secrete El a susținut activ accelerarea deschiderii celui de-al doilea front, explicând în dispecele sale întârzierea "prin dorința (a aliaților - Auth) Pentru a maximiza epuizarea, epuiza forțele Uniunii Sovietice pentru a-și reduce rolul în rezolvarea probleme de după război" În vara anului , a fost rechemat în mod neașteptat la Moscova, unde a condus comisia Comisariatului Poporului pentru Afaceri Externe pentru pregătirea tratatelor de pace și a structurii postbelice a lumii, justificând, în special, extinderea revendicările teritoriale ale URSS după război El a susținut un "acord amiabil" cu Anglia și Statele Unite privind împărțirea sferelor de influență, oferind I V Stalin "să-și deschidă cărțile aliaților" În același timp, a continuat contactele confidențiale cu reprezentanții aliaților, semnalând înăsprirea iminentă a politicii sovietice Punctul culminant al acestei misiuni îndrăznețe L a fost interviul său cu corespondentul CBS la Moscova R Hotellet în iunie , în care a condamnat aspru politicile lui Stalin și a avertizat Occidentul împotriva "linișterii sale" Această informație a făcut o mare impresie asupra lui H Truman și J Byrnes Revelations L a devenit cunoscut MGB, iar în august a fost demis Raportând acest lucru la Washington, ambasadorul SUA la Moscova W B Smith a rezumat: "Întotdeauna l-am considerat pe Litvinov o figură sovietică orientată spre vest perioadele participării sale active la diplomația sovietică au coincis cu perioadele de cea mai mare cooperare (URSS) cu comunitatea atlantică și cu cele mai tari discursuri în sprijinul principiul securității colective" În anii săi de declin, V M Molotov și-a amintit că L "era ostil nouă" (adică URSS) și că "a supraviețuit doar în mod miraculos" Nepotul L - Pavel Mihailovici Litvinov (n) a participat activ la mișcarea pentru drepturile omului din A fost arestat pentru participarea la mișcarea de protest împotriva invaziei Cehoslovaciei ( ), exilat în Siberia Eliberat în , dar a continuat să fie persecutat A fost forțat să emigreze în SUA Autorul lucrărilor: "Dreptate sau represalii?" ( ); "Procesul celor patru" ( ) LISHCHENKO Viktor Fedorovich (n), savant american Doctor în Economie ( ), Profesor ( ) Specialist în agricultură din SUA Născut în Kotovsk, regiunea Odesa A absolvit Academia Veterinară din Moscova ( ), după care a lucrat la o întreprindere a industriei biologice din teritoriul Krasnodar A studiat și a făcut

lucrări de cercetare la Institutul de Cercetare de Fiziologie, Biochimie și Nutriție a Animalelor de Fermă din Rusia A făcut stagii de practică la universități canadiene Angajat al Ambasadei URSS în SUA (-) Din până în - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Din - director al departamentului-centru de agrobusiness internațional al Școlii Superioare de Agribusiness Internațional al Academiei Naționale economie sub guvernul Federației Ruse Autor de cărți: "Probleme de producție și utilizare a proteinelor în țările capitaliste" ( ); US AIC în prima jumătate a anilor : Protein Resources ( ); "SUA: The Economics of Protein Production" ( ) (coautor) LOBANOV-ROSTOVSKY Nikita Dmitrievici, prinț (n), bancher, critic de artă, colectionar de artă Născut la Sofia După instaurarea regimului comunist în țară, L -R a încercat să plece ilegal, dar a fost reținut la graniță și arestat Cu ajutorul rudelor străine, a fost eliberat și a părăsit Bulgaria, stabilindu-se în Franța ( ) A absolvit Universitatea Oxford ( ), a studiat la Universitatea Columbia ( ); specializarea Geologie A participat la expediții geologice în Patagonia și alte regiuni din Argentina S-a întors la New York unde a absolvit școala de afaceri A luat cetățenia SUA, a lucrat la bănci americane din Anglia Pe când era încă student, a început să colecteze opere de artă, este proprietarul uneia dintre cele mai mari colecții private ale avangardei ruse (mai mult de de lucrări ale a de artiști și scenografi ruși de seamă) Consultant pentru licitația de la Londra Sotheby și compania sud-africană De Beers Autor a numeroase lucrări de artă Vizitează adesea Rusia, membru al Fundației Culturale Ruse ( ) LOMONOSOV Mihail Vasilevici (-), om de știință, poet, istoric, educator, enciclopedist rus În decembrie a părăsit provincia Arhangelsk pentru Moscova; a studiat la Academia slavo-greco-latină În a fost trimis să studieze în Germania pentru a studia chimia și mineritul Din până la sfârșitul vieții a lucrat la Academia de Științe din Sankt Petersburg Împreună cu contele I I Shuvalov a devenit fondatorul Universității din Moscova Într-un stadiu incipient al vieții sale științifice și literare multifațete, fiind redactor al departamentului de știri străine al ziarului Sankt Petersburg Vedomosti (-), L a contribuit la apariția regulată pe paginile sale a mesajelor din America și despre America El este creditat cu autorul primei descrieri geografice și istorice din Rusia a Americii și a populației sale ( ) În lucrările geografice ale lui L a menționat "satele aglinskie" din America Vorbind, în special, despre populația Insulelor Aleutine, L scria: " oglinzile și uneltele de fier arată la mică distanță satele oamenilor care cunosc aceste meșteșuguri California și satele spaniole din Mexic se află la o distanță considerabilă: trebuie gândit că sunt obținute din satele Aglin din Hudson Bay, unde este construit New York America a intrat în poezia rusă din condeiul lui L ca țară din care europenii lacomi exportă aur În "Letter on the Benefits of Glass" ( ), L scria despre indienii americani: "Trăim în America, bem ceai, nebuni, / Că există metal prețios din râul de argint / Ei dau negustorilor europeni de bunăvoie / Și iau un număr nenumărat de mărgele " În poemul epic "Petru cel Mare", L scria: "Columbii Rusiei, disprețuind stânca mohorâtă, / Între gheață se va deschide o nouă cale spre răsărit / Și puterea noastră va ajunge în America A fost unul dintre autorii proiectului de studiere a traseului maritim spre America În , la inițiativa lui L , expediția lui V Ya Chichagov să găsească rute maritime de la Arhangelsk prin Oceanul Arctic până la țărmurile Americii de Nord, deoarece L credea că "Oceanul de Nord este un câmp vast în care gloria Rusiei poate fi agravată, combinată cu beneficii fără precedent prin

inventarea navigației est-nord în India și America" Primele contacte științifice dintre oamenii de știință ruși și americani sunt asociate cu numele lui L : se cunoaște o scrisoare trimisă lui prin B Franklin de omul de știință american Ezra Stiles în februarie , în care comentează ceea ce L o presupunere științifică despre existența unei rute din Rusia către America prin "mările acoperite de gheață", adică prin Arctica LOMONOSOV Yuri (Georgie) Vladimirovici (-?), inginer rus, profesor, specialist în domeniul construcțiilor de căi ferate A absolvit Institutul de Comunicații, după care a servit pe calea ferată Harkov-Nikolaev În - a fost profesor la Institutul Politehnic din Kiev În următorii câțiva ani a ocupat funcția de șef de tracțiune pe diferite căi ferate rusești, iar în a fost numit asistent șef al Administrației Căilor Ferate din Rusia Avea reputația de "cea mai bună locomotivă cu abur" din Rusia A luat parte activ la Revoluția din februarie , după care s-a autointitulat "general de la locomotive cu abur și soldat de rezervă de la revoluție" În timp ce se afla în Statele Unite, în calitate de Plenipotențiar șef al Ministerului Căilor Ferate din cadrul Guvernului Provizoriu și membru al Misiunii Diplomatice Extraordinare B A Bakhmetyev, a devenit unul dintre puținii reprezentanți ai Rusiei în străinătate care și-au exprimat disponibilitatea de a servi guvernul sovietic după octombrie În ordinul său privind misiunea condusă de el (noiembrie), a anunțat că, în ciuda veștilor grele care vin din Rusia, "datoria noastră este să o slujim aici, nu ne cruțam, până la capăt" În timp ce se afla în SUA, a început să coopereze cu L K Martens Drept recunoaștere a inițiativei și a dorinței sale de a coopera cu noul guvern, a fost numit de guvernul RSFSR ca prim reprezentant și "reprezentant al Comisarului Poporului pentru Comunicații din America pentru Afacerile Feroviare Ruse" (noiembrie -) L a fost instruit "să continue lupta pe care o începuse pentru deținerea unei misiuni deja existente, reorganizând-o în așa fel încât să se dovedească un organism potrivit pentru aceasta (țara sovietică - Auth) în toate condițiile Dacă acest lucru nu este posibil, creați o altă misiune și oferiți-i posibilitatea de a se stabili ferm în America și de a putea oricând să ne plaseze comenzile și să ne apere în general interesele feroviare acolo Inițiatorul convocării și președintele "Conferinței comisarilor noii Rusii pentru achiziții în America" (ianuarie) În , la întoarcerea sa din Statele Unite, a fost numit președinte al Comitetului pentru Construcții de Stat, membru al Prezidiului Consiliului Economic Suprem, iar apoi asistent al Comisarului Poporului de Căi Ferate L B Krasin și adjunctul său pentru așa-numita "comisie feroviară" specială, care a fost angajată în achiziționarea de locomotive cu abur în Vest, incl în SUA Activitățile comisiei din au fost interzise, iar L nu numai că i s-a concediat, dar i s-a interzis "să ocupe funcții guvernamentale responsabile" În cercurile oficiale sovietice, el era considerat "un aventurier prin harul lui Dumnezeu, dar un aventurier nu lipsit de consistență și noblețe" Informații despre L referitoare la perioada de după nu au fost găsite Autor al cărții "Memorii ale revoluției din martie " publicată în Europa ( ) Longfellow, Henry Woodsworth (-), poet american Prima mențiune a numelui său în Rusia datează din în legătură cu publicarea în SUA a notelor sale de călătorie ("Profesor Longfellow") "Over the Ocean" La începutul anului au apărut primele poezii ale lui L în limba rusă, deși deja se încercaseră traducerea poeziei sale în proză Cea mai faimoasă lucrare a sa, Cântecul lui Hiawatha, a apărut într-o traducere în limba rusă de D L Mihailovski în (parțial) și în (mai complet), fără a trezi prea mult interes pentru

critica literară rusă din acea vreme Doar traducerea acestei poezii, realizată de I A Bunin ( ), a devenit un eveniment notabil în viața literară a Rusiei și a fost distins cu Premiul Pușkin al Academiei de Științe ( ) Declarația lui L despre I S Turgheniev, realizat de el în după citirea romanului "Cuibul nobililor", se caracterizează atât pe sine, cât și și opera lui Turgheniev: "Vă mulțumesc că m-ați prezentat scriitorului, despre care am auzit multe, dar încă nu am citit nimic Proza lui este plină de farmec, este ceva prospețime în ea Mai ales în descrierile naturii Evident, a călătorit mult noaptea și a întâlnit zorii pe câmpuri și pajiști M Gorki scria în : "Longfellow este drăguț!" Interesul lui L pentru Rusia și literatura rusă este dovedit de încercările sale de a învăța limba rusă LONDRA Jack (Londra, Jack) (nume și prenume complet John Griffith London) (-), scriitor american Prima carte a lui L a fost publicată în Statele Unite în În următorii ani, a devenit unul dintre cei mai populari scriitori din lume, dar era practic necunoscut în Rusia țaristă După a devenit unul dintre cei mai răspândiți scriitori americani din Rusia sovietică și URSS În Uniunea Sovietică, lucrările sale colectate în mai multe volume și lucrările individuale au fost publicate în milioane de exemplare; pe baza multor lucrări ale sale, au fost puse în scenă lungmetraje ("White Fang", "Lust for Life", "Mexican", "Hearts of Three" etc); în repertoriul multor teatre a fost piesa sa "Furtul" (Furtul,), care a fost, de asemenea, transformată într-un film de televiziune Îi plăcea ideile socialiste; solidarizându-se cu social-democrații ruși, el a protestat aspru împotriva "Duminica Sângeroasă" la ianuarie În a candidat fără succes la funcția de primar al Auckland din partea Partidului Socialist Autor al multor romane și culegeri de nuvele, printre care: O fiică a zăpezilor ( ); Copiii gerului ( ); Oamenii abisului ( ); The Cali of the Wild ( ); Lupul de mare ( ); Colț Alb ( ); Dragoste de viață ( ); Când Dumnezeu râde ( ); Smoke Bellew Tales ( ); Valea Lunii ( ); Ciuma stacojie ( ); The Star Rover ( ); Doamna Casei Mari ( ) Autor al unui număr de lucrări politice scrise din poziții socialiste, printre care: Războiul claselor ( ); Călcâiul de fier ( ), Joacă Scorn of Women ( ) LOPATNIKOV Nikolay Lvovich (-), compozitor Născut în Revel A studiat la Conservatorul din Sankt Petersburg (până în), iar apoi la Conservatorul din Helsinki (-) Până în a locuit în Germania, apoi în Anglia În s-a mutat definitiv în Statele Unite și a primit cetățenia americană A predat compoziție la Universitatea Carnegie Mellon din Pittsburgh (-), a fost în relații amicale cu S Koussevitzky Autor de operă, balet, două concerte pentru pian, simfoniete și alte lucrări muzicale de forme mici Lossky Nikolai Onufrievici (-), filosof Născut în Kreslavka, provincia Vitebsk Absolvent al Facultății de Fizică și Matematică și al Facultății de Istorie și Filologie a Universității din Sankt Petersburg (-) În tinerețe, a fost angajat în activități revoluționare și a servit în Legiunea Străină Doctor în filozofie ( ), profesor de filozofie la Universitatea din Sankt Petersburg ( ) În , a editat revista literară și filozofică Questions of Life, publicată la Sankt Petersburg, în care N A Berdyaev, S N Bulgakov și alții Considerat unul dintre cei mai importanți filozofi ruși ai secolului XX După octombrie , și-a pierdut toate posturile și a fost expulzat în din Rusia sovietică împreună cu un grup de filosofi de seamă Toți anii celui de-al Doilea Război Mondial a trăit în Cehoslovacia După război s-a mutat în Franța și apoi în SUA ( ) Profesor de filozofie la Seminarul Teologic Sf Vladimir din New York (-) Crezul politic al lui L este reforma democratică a societății moderne, al cărei scop este crearea unei societăți a dreptății sociale Autor al cărților:

"Învățăturile de bază ale psihologiei din punctul de vedere al voluntariatului" ( ), "Lumea ca un întreg organic" ( ), "Libertatea voinței" ( ), "Condițiile binelui absolut" (,), "Caracterul poporului rus" (,) A murit și a fost înmormântat la Paris LOUNTRIE Clayton (Lonetree, Clayton) (n), marine americane, sergent indian de origine A lucrat ca gardian la Ambasada SUA la Moscova A fost recrutat de Comitetul de Securitate de Stat al URSS folosind tehnicianul ambasadei ruse Violetta Seina Cu ajutorul lui L , ofițerii KGB au obținut acces la munca secretă de birou și documentele ambasadei (-) După încheierea șederii sale la Moscova, pe când era deja în serviciu într-o altă țară, el și-a mărturisit conducerea în cooperare cu KGB, a fost detașat în Statele Unite și a fost judecat Acuzat că a descoperit zeci de agenți americani cu ajutorul lui KGB ( ) Condamnat la de ani de închisoare; eliberat în Decizia de eliberare condiționată a L a fost explicată de serviciile de informații americane prin faptul că, conform informațiilor primite, dezvăluirea agenților lor a devenit posibilă ca urmare a trădării lui O Ames, iar nu din vina lui L LOUIS Victor (nume real și patronimic Vitali Evgenievici) (-), jurnalist Născut la Moscova Arestat, a petrecut ani în Gulag (conform lui Yu Nosenko, a fost recrutat de Comitetul pentru Securitatea Statului URSS în timpul șederii sale în lagăre) Corespondent la Moscova pentru multe periodice occidentale, inclusiv The Washington Post și The New York Times S-a specializat în știri senzaționale, pe care a reușit să le publice înaintea altor jurnaliști occidentali și sovietici S-a exprimat opinia că s-a bucurat de favoarea KGB, întrucât era agentul acestuia Această convingere a fost întărită de faptul că a fost în mod repetat sursa unor scurgeri de informații clasificate inspirate în mod clar de autoritățile oficiale ale URSS A participat la transferul în vest a "Douăzeci de scrisori către un prieten" de Svetlana Alliluyeva pentru a înăbuși senzaționalismul cărții, care era pregătită pentru publicare de o altă editură LUKIN Vladimir Petrovici (n), om de știință, diplomat, om politic rus Doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) Absolvent al Institutului Pedagogic din Moscova A lucrat la Institutul de Economie Mondială și Relații Internaționale al Academiei de Științe a URSS (-) și în revista "Probleme ale păcii și socialismului" din Praga (-) A fost detaşat pentru condamnarea invaziei Cehoslovaciei ( ) În - a lucrat la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (-) Din a lucrat la Ministerul de Externe al URSS Are rang de Ambasador Extraordinar și Plenipotențiar Ambasador al Federației Ruse în SUA (-) Președinte al Comitetului pentru afaceri internaționale al Dumei de Stat a Adunării Federale a Federației Ruse (-); din - Vicepreședinte al Dumei de Stat Unul dintre liderii blocului Yabloko (litera "L" din abrevierea YABL - Yavlinsky, Boldyrev, Lukin, care a servit drept bază pentru numele blocului) Autor a mai multor lucrări despre politica externă a SUA LURIE Arthur Sergeevich (Lourie, Arthur Vincent) (nume real, patronimic și prenume Lurya Naum Izrailevich) (-), compozitor Născut lângă Mogilev Era aproape de A Akhmatova Compozitor de muzică avangardă, dodecafonică și atonală A emigrat în în Statele Unite, unde s-a convertit la catolicism Cetăţean al SUA din Autor a două simfonii, muzică pentru poezia lui V, Mayakovsky "Left March", piese instrumentale şi vocale, precum şi opera neinterpretată rămasă "Arap lui Petru cel Mare" A murit în SUA "Better dead than Red", o frază rostită pentru prima dată de Edgar Hoover pe martie și care a devenit titlul unei cărți anticomuniste a autorului englez Stanley Reynolds (Stanley Reynolds), publicată în Expresia a apărut ca un un fel de răspuns la ideea exprimată în de către filozoful englez Bertrán

Russell (Bertrán Russell) că în fața alternativei morții omenirii și dominației comuniste, a doua variantă este de preferat Cuvintele lui Hoover au devenit sloganul mișcării anticomuniste din Statele Unite și din alte țări occidentale LVOV Georgy Evgenievich (-), om de stat rus, prinț, prim-ministru al Guvernului provizoriu al Rusiei (până în iulie) Născut la Dresda Adresându-se participanților la mitingul de masă al publicului american de la New York cu ocazia victoriei Revoluției din februarie (martie), el le-a cerut americanilor "să se bucure alături de noi într-o Rusie liberă și fericită" După începerea intervenției străine și debarcarea forțelor expediționare americane în nordul și Orientul Îndepărtat al Rusiei, într-o încercare întârziată de a influența deciziile guvernului american și de a-l împinge la acțiuni mai decisive, a venit în Statele Unite cu scopul, așa cum scria el într-o scrisoare din noiembrie către președintele W Wilson, "înlătura pe cât posibil îndoielile naturale care împiedică intervenția aliaților" Fără intervenția aliaților, i-a scris lui Wilson, Rusia anti-bolșevică, stând de pază asupra civilizației occidentale, va pieri Considerațiile expuse de L într-o scrisoare adresată președintelui au fost dezvoltarea judecăților cuprinse în propria sa scrisoare din octombrie către industriașul american Charles Crane, care era considerat o persoană apropiată lui Wilson Lewis, Harry Sinclair (-), scriitor american În prefața la retipărirea din New York a Părinților și fiilor lui Turgheniev, el a scris în : "Acum, că clasicii ruși au devenit atât de la modă în America, pe de o parte, pentru că admirăm succesele militare ale Uniunii Sovietice și pe de altă parte celălalt, pentru că Vedem cu consternare cât de slabă și superficială este propria noastră literatură, Tolstoi și Dostoievski, acei uriași pocăiți, iar umorul trist al pieselor lui Cehov încep să întunece o altă figură mare, deși nu atât de maiestuoasă, Turgheniev A fost un pic uitat, dar îi va veni vremea " Baza intrigii romanului It Can't Happen Nege ( ) este preluarea puterii în Statele Unite de către naziști Scrierile lui L au fost traduse și publicate pe scară largă în URSS, drept urmare a devenit unul dintre cei mai cunoscuți scriitori americani moderni din Uniunea Sovietică, nu mai prejos în ceea ce privește circulația publicațiilor traduse față de E Sinclair sau G Rapid (Howard Fast) Câștigător al Premiului Nobel pentru Literatură ( ) Autor al unui număr mare de romane, printre care: Domnul nostru Wrenn ( ), The Trail of the Hawk ( ), The Job ( ), The Innocents ( ), Main Street ( ), Dodsworth ( ), Ann Vickers ( ), Prodigai Parents ( ), Gideon Planish ( ), Cass Timberlain ( ), Kingsblood Royal ( ) Romanul L : "Elmer Gantry" (publicat în limba rusă la Leningrad în) a fost numit de M Gorki "cea mai groaznică carte", în care autorul "înfățișa bisericile și bisericii americani într-o formă dezgustătoare" Printre romanele traduse în limba rusă: "Babbit", "Martin Arrowsmith" (Premiul Pulitzer pentru), "Gideon Planish" ACORD LACEY-ZARUBINA (de asemenea, Acordul dintre URSS și SUA privind schimburile în știință, tehnologie, educație, cultură și alte domenii), acord bilateral Semnat la ianuarie la Washington l Ambasadorul URSS G N Zarubin și asistent special al secretarului de stat american W S Lacey (William Sterling Lacy) Primul acord interstatal din istoria relațiilor ruso-americane care a creat baza contractuală și legală pentru dezvoltarea legăturilor culturale și științifice între cele două țări A făcut posibilă, pe o bază planificată, realizarea unui amplu schimb cultural și științific care a avut loc înainte de semnarea acordului în mod neregulat, încheierea de acorduri și contracte individuale Prevăzut schimbul de programe de radio și televiziune de natură științifică și culturală, precum și

"schimbul de programe dedicate discuției unor probleme politice internaționale care pot fi convenite de către părți" De asemenea, prevedea schimbul de echipamente radio și de televiziune și de specialiști Acordul prevedea schimbul de grupuri de specialiști în domeniul industriei, agriculturii și medicinei; reglementarea călătoriilor reciproce ale reprezentanților grupurilor culturale, publice, de tineret și studențești din URSS și SUA; schimbul și achiziția reciprocă de documentare și lungmetraje, precum și producția comună a acestora, deținând o săptămână de film sovietic în SUA și film american în URSS; schimb de artiști, teatru, formații corale și coregrafice, orchestre simfonice; schimburi științifice între Academia de Științe a URSS și Academia Națională de Științe din SUA, precum și specialiști între ministerele sănătății și agriculturii din cele două țări; schimbul de delegații de profesori și profesori între universitățile din Moscova și Columbia, universitățile din Leningrad și Harvard în științe naturale, umaniste și specialități tehnice, precum și schimbul de studenți între universitățile din Moscova și Leningrad, pe de o parte, și universitățile americane, pe de o parte celălalt, în valoare de de persoane din fiecare partid pentru anul universitar / Ambele părți au convenit să asigure schimbul de sportivi și echipe sportive și desfășurarea unui număr de competiții sportive în URSS și SUA în perioada - De asemenea, a fost avută în vedere cooperarea părților în dezvoltarea turismului și schimbul de expoziții și publicații Secțiunea finală a tratatului prevedea stabilirea unei comunicații aeriene directe între URSS și SUA Până la iunie , când a fost semnat la Washington, L -Z s , Acordul General între URSS și SUA privind contactele, schimburile și cooperarea pentru perioada de până la decembrie a fost prelungită o dată la doi ani, ceea ce a făcut posibilă menținerea unui schimb științific și cultural stabil (cu excepția perioadelor de crize internaționale grave, precum criza de la Suez din , când schimburile culturale și științifice au fost suspendate temporar în ciuda acordurilor deja ajunse)) In timpul actiunii lui L -Z s și acordurile ulterioare de doi ani în Statele Unite, au susținut zeci de formații sovietice și soliști individuali (unii dintre ei de mai multe ori), inclusiv trupa de balet a Teatrului Bolșoi, Ansamblul de dans popular de stat al URSS sub conducerea IA Moiseev, Ansamblul Coregrafic de Stat "Beryozka" sub conducerea lui N Nadezhdina, trupa de balet a Teatrului de Operă și Balet din Leningrad, ansambluri de dans din Ucraina, Georgia, Teatrul de Artă din Moscova, Teatrul Central de Stat de Păpuși sub conducerea lui S Obraztsov, trupe de circ, cele mai bune orchestre simfonice ale URSS ; soliştii D Oistrakh, E Gilels, S Richter, M Rostropovich, L Kogan, V Ashkenazy ş a În aceeaşi perioadă, orchestrele simfonice din Boston, New York, Philadelphia, Cleveland au făcut turnee în URSS sub bagheta lui astfel de dirijori americani de renume mondial precum Eugene Ormandi, George Zell, Charles Munche și alții Dirijorul L Stokowski, violonistul A Stern, cântăreții R Tebaldi (Renata Tebaldi), P Robson, M Lanza (Mario Lanza), J Londra (George London) și L Warren (Leonard Warren), grupurile de jazz D Ellington (Duke Ellington) și B Goodman (Benny Goodman) și mulți alții Majoritatea acestor turnee au fost organizate prin medierea șefului biroului antreprenorial de concert Yurok Artiste, Inc , fondat și deținut de Saul Yurok Legea Landrum-Griffin din (Legea Landrum-Griffin din), cunoscută și sub denumirea de Actul de reformă a muncii din și Actul de raportare și divulgare a conducerii muncii din) Una dintr-o serie de legi adoptate în anii și menite să împiedice "pătrunderea comunistă" în structurile guvernamentale, sindicatele și organizațiile

publice din SUA L -G z a înăsprit cerințele pentru conducerea sindicatelor americane, ordonând să furnizeze Departamentului Muncii al SUA documentație financiară cuprinzătoare și informații despre activitățile unui anumit sindicat, inclusiv informații pentru uz intern El a prescris, de asemenea, procedura de alegere a conducerii sindicatelor, interzicând comuniștilor, precum și persoanelor care au executat o pedeapsă cu închisoarea sau celor ale căror interese personale erau în conflict cu interesele sindicatului, să ocupe funcții sindicale de conducere Prevederea legii care interzice comuniștilor să ocupe funcții de conducere în sindicate a fost declarată neconstituțională și abrogată în Landfield, Jerome Barker (-), personaj public, scriitor, jurnalist american A absolvit universitățile Cornell și St Petersburg A fost căsătorit cu prințesa Lobanova-Rostovskaya În a fost angajat în lucrări de sondaj în Urali, în - în Peninsula Chukotka, în - în Siberia de Est Membru al Societății Geografice Imperiale Ruse În - a predat la Universitatea din California În a fost consultant în afacerile rusești la Departamentul de Stat al SUA În - secretar executiv al Ligii Economice Ruse, în - secretar executiv al Camerei de Comerț americano-rusă În - a contribuit la Weekly Review și la ziarul Independent "MAGNETO" (Magneto), numele de cod al orașului Yalta - locul de întâlnire (februarie) al "Trei Mari" - liderii celor trei state - membri ai coaliției anti-hitleriste a lui F Roosevelt, I V Stalin și W Churchill, care a fost folosit în corespondența lor secretă MINOR, Robert (-) (pseudonim Duncan), jurnalist și caricaturist american A colaborat cu ziarele "New York World" (New York World) (-) și "St Louis Post-Dispatch" (St Louis Post-Dispatch), cel mai bine plătit caricaturist din Statele Unite În a devenit membru al Partidului Socialist și, în curând, membru al comitetului orășenesc al partidului din St Louis În , convingerile sale politice au început să manifeste o înclinație spre anarhism Se considera un student al lui Bill Heywood, era prieten cu Alexander Berkman În timpul Primului Război Mondial a fost corespondent de război în Europa El a salutat revoluția bolșevică ca o victorie a individului asupra statului Cu mari așteptări, a plecat în primăvara anului în Rusia sovietică, dar a fost extrem de dezamăgit de ceea ce a văzut și auzit În ianuarie l-a intervievat pe V I Lenin, care l-a convins că statul sovietic era mai despotic și mai crud decât tirania țaristă În publicațiile despre întâlnirea cu Lenin, el a scris că liderul sovietic era gata să facă compromisuri cu "imperialismul capitalist", până la introducerea tehnologiei capitaliste în industria sovietică În același timp, M a scris că Lenin nu a abandonat ideea unei revoluții mondiale și a crezut că aceasta se va întâmpla în Statele Unite în viitorul apropiat Un decalaj clar între ceea ce spun bolșevicii și ceea ce fac ei de fapt, M a văzut în faptul că, la părăsirea Kremlinului, două limuzine luxoase s-au îndreptat spre clădire, din care au ieșit mai mulți "oameni bine îmbrăcați de tip business" , aparent sosind să se întâlnească cu oficialii sovietici M a declarat cu amărăciune că aceștia erau exact genul pe care bolșevicii îi numeau cu ceva timp în urmă "slujitori însetați de sânge ai capitalismului sălbatic" Cu toate acestea, în s-a alăturat Partidului Comunist din SUA, explicând motivele acestei decizii în articolul "Îmi schimb puțin mintea" din revista Liberator din octombrie Timp de mulți ani sub pseudonim, Duncan a fost un membru activ al aparatului al Internaționalei Comuniste, devenind în membru candidat al comisiei de buget a Comitetului Executiv al Comintern (ECCI) În septembrie a fost ales membru candidat al Prezidiului ECCI, iar în decembrie același an membru al Prezidiului,

dar în mai a fost îndepărtat din acest organ suprem de conducere al Comintern În august , la Congresul VII al Comintern, a fost ales membru al Comisiei Internaționale de Control, deja sub numele său real Un adept convins al viitorilor lideri ai Kom- Partidul Moonist din SUA - J Loveston și E Browder, la instrucțiunile Moscovei, care au fost clasificați ulterior drept renegați de mișcarea comunistă internațională În a condus voluntarii americani care au luptat de partea forțelor republicane în timpul războiului civil spaniol MAISKY Ivan Mihailovici (pe numele real Lyakhovetsky) (-), diplomat și istoric sovietic Membru titular al Academiei de Științe a URSS ( ) Născut în provincia Novgorod Expulzat de la Universitatea din Sankt Petersburg ( ) pentru participare la mișcarea social-democrată și exilat în Siberia În a emigrat și a petrecut mulți ani în Elveția, Germania, Marea Britanie În a absolvit catedra de economie a Universității din München După februarie s-a întors în Rusia Din - membru al PCUS (b) În - - șef al departamentului de presă al Comisariatului Poporului pentru Afaceri Externe Plenipotențiar al URSS în Finlanda (-), în Anglia (-) Comisarul adjunct al Poporului pentru Afaceri Externe al URSS (-), a condus comisia NKID pentru reparații, Comisia Aliată pentru întoarcerea cetățenilor sovietici care s-au găsit în Occident în timpul celui de-al Doilea Război Mondial Participant la conferințele din Crimeea (Yalta) și Berlin (Potsdam) ( ) Împreună cu M M Litvinov în Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe, el a susținut un acord postbelic cu Statele Unite și Marea Britanie pe baza împărțirii sferelor de influență În a fost arestat ca "spion englez" După eliberarea sa în , a fost angajat în asistență științifică, didactică și socială Autor al mai multor lucrări despre Germania, Mongolia și Spania, precum și al unor memorii MAKAROVA Natalya Romanovna (n), balerină, coregrafă Născut la Leningrad Solist al Teatrului de Operă și Balet din Leningrad Kirov A rămas la Londra în timpul turneului trupei de balet a teatrului din septembrie A dansat în companii de balet din Europa și SUA, inclusiv la Teatrul American de Balet din New York, Baletul Regal din Londra, Covent Garden, Baletul Canadei și Baletul Regal Danez Partenerii ei de balet au fost Rudolf Nureyev, Mihail Baryshnikov, Alexander Godunov, faimoșii dansatori occidentali Eric Brown, Fernando Buhones, Anthony Dowell și alții S-a stabilit în Statele Unite, unde s-a căsătorit cu un om de afaceri american de origine libaneză, Edward Karkar A predat lecții de balet la televizor și și-a creat propria companie de balet Makarova and the Dancers ( ), care, totuși, nu a obținut succes comercial După începutul perestroikei ( ), a vizitat în mod repetat URSS, unde a jucat și a organizat spectacole de balet Autor al cărții "Autobiografia dansului" ( ) Ajunsă pentru prima dată în ultimii ani în URSS în , a cântat la Leningrad După încheierea carierei sale de balet, ea a încercat mâna la teatrul de teatru atât în Rusia, cât și în Occident Vizitează periodic Rusia MacArthur, Douglas (-), general și om politic american Șef de Stat Major al Armatei SUA (-), comandant al forțelor de ocupație americane în Japonia și al forțelor americane în Coreea (-) El a vorbit laudat despre rolul Forțelor Armate Sovietice în timpul celui de-al Doilea Război Mondial: "Situația care s-a dezvoltat în lume arată acum că speranțele civilizației se sprijină pe steaguri glorioase ale vitejii armate ruse cunosc exemple de respingere atât de eficientă la cele mai grele lovituri ale inamicului până atunci invincibil și apoi o contraofensivă atât de zdrobitoare care l-a împins înapoi la propriile sale granițe Amploarea și amploarea acestui efort este cea mai mare realizare militară din istoria lumii " În anii următori, a devenit unul

dintre liderii aripii drepte a generalilor americani, un susținător înflăcărat al "respingerii" comunismului - Januarius Aloysius MacGahan (-), jurnalist american L-a însoțit pe generalul William T Sherman în călătoria sa în Caucaz în Contrar interdicției guvernului țarist asupra jurnaliștilor, în a mers în regiunile de stepă din Asia Centrală și a însoțit campania militară a trupelor ruse sub comanda generalului K Kaufman la Hanatul Khiva, rămânând alături de trupele ruse tot timpul campaniei militare în Turkestan El a scris o carte de memorii despre această campanie Campaigning on the Oxus and the Fall of Khiva ( ) În calitate de corespondent de război pentru ziarul londonez Daily News, a acoperit campania ruso-turcă și bătălia de la Plevna Soția lui M , Varvara McGahan, de origine rusă, era jurnalist și locuia în Statele Unite încă din anii A fost publicată în mod regulat și pe scară largă în periodice ruse, în special în revista Severny Vestnik, cu Scrisori din America În multe privințe, a contribuit la formarea opiniilor rușilor asupra Statelor Unite McCarthy, Joseph Raymond (-), politician american, senator (-), inițiator al campaniei care îi poartă numele (macartismul) pentru a demasca "infiltrarea comunistă" în departamentele guvernamentale, politice, publice, sindicate, organizații de tineret, sistemul de învățământ și presa din SUA A intrat pentru prima dată în atenția națională în februarie , când a acuzat public Departamentul de Stat al SUA că angajează peste de comuniști proeminenți Acuzații similare au fost făcute de acesta împotriva Agenției de Informații din SUA și a postului de radio Vocea Americii În a devenit președintele Subcomisiei Permanente a Senatului pentru Investigații Printre acuzațiile ulterioare pe care le-a făcut împotriva persoanelor suspectate de activități de informații în URSS, au fost menționate, în special, numele generalului George C Marshall, Alger Hiss și alții, iar de către Adlai Stevenson El a numit anii administrațiilor președinților democrați F Roosevelt și G Truman "douăzeci de ani de trădare" Din decembrie , atenția lui M s-a îndreptat către Departamentul Armatei SUA și Agenția Centrală de Informații, care în cele din urmă au devenit motivul declinului carierei sale politice Din aprilie până în iunie , M a devenit obiectul unei investigații a propriei sale subcomisii de investigații a Comisiei Senatului pentru activități guvernamentale (Comitetul de operațiuni guvernamentale) și a fost supus unei anchete conduse cu expertiză de avocați civili și armați cu experiență, ale căror episoade cele mai impresionante au fost difuzate la televizor La martie , președintele Eisenhower a criticat (fără a numi nume) "demagogii care sunt înfometați de putere personală și recunoaștere publică", referindu-se în primul rând la M , iar la decembrie , M a fost acuzat de "abuz de putere" si condamnat de colegii sai din Senat A murit în dizgrație politică și socială McCarthyism, termen care a intrat în uz american și internațional în - și este asociat cu campania isterica anticomunistă care a început în această perioadă, inițiată de senatorul Joseph McCarthy și a atins proporții mari în urma extremistului de dreapta reacție în Statele Unite la "pierderea Chinei și creșterea "amenințării sovietice" La februarie , Comitetul Național al Partidului Republican a anunțat că principalul slogan al campaniei sale electorale din acel an pentru Congresul SUA va fi "Libertatea împotriva socialismului" Trei zile mai târziu, McCarthy a declarat: "Cu toate acestea, că nu am suficient timp să numesc toți oamenii din Departamentul de Stat despre care se știe că sunt membri ai Partidului Comunist și spioni, țin în mâini o listă cu nume de persoane cunoscute de secretarul de stat (D Acheson -Autor) ca membri ai Partidului Comunist și încă lucrează în

Departamentul de Stat și formează politicile acestuia " Nici lista acestor persoane și nici un nume specific nu a fost numită vreodată, dar, ca urmare a campaniei care a început, sute de angajați loiali ai guvernului american au fost defăimați și concediați din posturile lor Directorul Școlii de Afaceri Internaționale Johns Hopkins și fost consultant al Departamentului de Stat Owen Lattimore, descris de senatorul McCarthy drept "cel mai mare spion sovietic" din SUA, a fost chemat să depună mărturie în fața Comitetului pentru activități antiamericane a Camerei, dar a fost achitat Printre americanii de seamă care au căzut victime ale lui m s-a numărat și fizicianul nuclear R Oppenheimer În virtutea odiosului său, M nu doar a aruncat o umbră asupra democrației americane, ci și a complicat relațiile dintre Statele Unite și aliații săi (până și Ambasada Marii Britanii în depeșele sale de la Washington a văzut în M germenii "fascismului american") În anii următori, m a devenit sinonim cu extremismul în persecuția oponenților politici McCarran Act / McCarran-Wood Act din și Internai Security Act din , un statut Baza legislației anticomuniste în perioada McCarthy în Statele Unite Adoptat în urma cazurilor lui Alger Hiss, Judith Coplon, Klaus Fuchs și alții Incluse anumite prevederi din Legea Nixon-Mundt din (Nixon-Mundt Bill din) privind subversia, respinsă de Congresul SUA El a provocat o respingere atât de clară în societatea americană, încât președintele G Truman a fost nevoit să-i dea veto Vetoul prezidențial a fost anulat de Congres, iar legea a fost adoptată la septembrie Ea prevedea adoptarea de măsuri restrictive și represive împotriva unui număr de partide politice, inclusiv comuniste, fasciste și altele, ale căror activități aveau ca scop stabilirea în Statele Unite, pașnic sau cu forța, controlată din străinătate dictatura și să submineze bazele și legile statului și societății americane Prevăzut măsuri restrictive și represive împotriva "organizațiilor frontului comunist" și a activităților acestora, care vizează subminarea fundamentelor și legilor statului și societății americane Una dintre cele mai controversate prevederi ale legii a fost prevederea privind înființarea "lagărelor de concentrare" în caz de urgență în țară În conformitate cu M La noiembrie a fost creat Consiliul de Control al Activităților Subversive, ale cărui funcții includ înregistrarea membrilor și organizațiilor Partidului Comunist din SUA și supravegherea prevenirii angajării comuniștilor pentru activități legate de apărarea națională, precum și intrarea în Persoane din Statele Unite care sunt membri ai "grupurilor totalitare" La înregistrarea la Departamentul de Justiție al SUA, aceste grupuri și organizații au fost obligate să furnizeze autorităților o listă cu liderii și membrii acestor organizații, documentația financiară completă și informații despre echipamentele de imprimare de care dispun Publicațiile acestor organizații erau obligate să identifice în mod clar că sunt propagandă comunistă Membrilor organizațiilor li s-a interzis să ocupe funcții de stat și sindicale, li s-au refuzat pașapoartele pentru a părăsi țara Aceeași lege prevedea procedura * reținerea persoanelor suspecte în situații de urgență, dar această dispoziție a fost abrogată în Documentele stocate în Arhivele Naționale ale Statelor Unite la Washington conțin rezultatele a mulți ani de activitate a Biroului de Investigare a Activităților Partidului Comunist și organizațiile publice și sindicale asociate sau controlate din Statele Unite, precum și activitățile membrilor individuali ai PC De-a lungul deceniilor Războiului Rece, M z a fost caracterizat în presa și publicațiile sovietice drept pur anticomunistă, mai ales că nu a fost niciodată folosit împotriva organizațiilor sau indivizilor

profasciste În , Curtea Supremă a Statelor Unite a decis într-un dosar intentat de G Aptheker împotriva Secretarului de Stat al SUA (Aptheker vs Secretar de Stat), concluzionand că, prin refuzul membrilor Partidului Comunist a pașapoartelor de ieșire, Departamentul de Stat a încălcat al cincilea amendament conform Constituției SUA, garantând libertatea de călătorie În , pe baza aceluiași amendament, Curtea Supremă a SUA a declarat neconstituțională cerința obligatorie a comuniștilor de a se înregistra, iar în restricțiile privind angajarea în industriile de apărare și cerința de a se autoînregistra au fost abrogate ca fiind contrare SUA Constituţie Aceste decizii ale celei mai înalte instanțe a țării au îngreunat controlul în continuare a activităților comuniștilor de către autoritățile statului SUA, drept urmare în Biroul pentru Controlul Activităților Subversive a fost lichidat prin decizia Congresului SUA Actul McCarran-Walter din , un act legislativ denumit în mod oficial Legea privind imigrația și naționalitatea din Adoptată de Congresul SUA la iunie S-au adus modificări semnificative Actului Originilor Naționale A proclamat eliminarea tuturor barierelor rasiale din calea imigrației în Statele Unite, dar a stabilit cote de imigrare extrem de scăzute pentru africani, asiatici și oameni din Europa de Sud și de Est (sistemul de cote a fost abrogat prin Actul de imigrare din) Totodată, a reglementat procedura de stabilire a apartenenței la partidele comuniste și la "alte organizații subversive" a persoanelor care solicită permisiunea de a intra în Statele Unite pentru a le interzice intrarea A stabilit restricții severe asupra imigrației din "state comuniste și alte state totalitare" a celor care propovăduiesc răsturnarea violentă a guvernului A permis deportarea persoanelor aparținând organizațiilor subversive care au aderat la Partidul Comunist sau care refuză să depună mărturie în fața comisiilor Congresului care investighează activitățile subversive, chiar și după ce s-au stabilit în Statele Unite și au primit cetățenia americană McCloy, John Jay (-), om de stat și avocat american Subsecretar de Război al SUA (-) Ca reprezentant al Departamentului de Război, a fost unul dintre coordonatorii programului Lend-Lease Președinte al Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare (IB RD) (-), Înaltul Comisar al SUA în Germania (-) Din - a fost președinte al Băncii Chase Manhattan Din până în a condus delegația SUA în negocierile cu URSS privind dezarmarea În iulie , în timpul negocierilor de dezarmare de la Moscova, a călătorit la Pitsunda pentru a se întâlni cu H S Hrușciov, care a folosit această întâlnire, în special, pentru a aduce în atenția administrației americane și a președintelui J Kennedy informații despre disponibilitatea sa de a semna un tratat de pace cu Germania (GDR) Referindu-se la o declarație dură făcută cu puțin timp înainte de președintele american, Hrușciov i-a spus lui M că, dacă Statele Unite vor începe un război împotriva URSS, "Se pare că Kennedy va fi ultimul președinte american" M i-a atras atenția lui Hrușciov asupra faptului că președintele SUA a vorbit nu numai despre război, ci și despre negocieri Autor de cărți: The Future of Germany ( ); Provocarea politicii externe americane ( ); Alianța Atlantică: Originile și viitorul său ( ) McNamara, Robert Strânge (n), om de stat american Și-a început cariera ca analist și manager la Ford Motor Company (Ford Motor Co), devenind președintele acesteia în Secretarul Apărării al Statelor Unite (-) Membru al unui grup de oficiali guvernamentali americani condus de președintele J F Kennedy, care a dezvoltat linia de conduită a țării în timpul crizei din Cuba (Caraibe) din El a jucat un rol important în realizarea unei

modalități reciproc acceptabile de rezolvare a conflictului Numele de M este asociat cu modernizarea "triadei strategice" a Statelor Unite din anii , respingerea conceptului de "distrugere asigurată" reciprocă, trecerea la conceptul de "suficiență rezonabilă" și limitarea ulterioară a creșterea cantitativă a armelor nucleare Unul dintre inițiatorii războiului din Vietnam, care în cele din urmă a devenit tragedia lui personală Mai târziu, în memoriile sale, el a numit politica sa din acei ani o "greșeală fatală" La începutul anului , neputând să găsească o cale de ieșire din impasul vietnamez, și-a dat demisia Președinte al Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BIRD) (-) După ce a părăsit arena politică, a pledat pentru reducerea armelor strategice și renunțarea la prima utilizare a armelor nucleare; a participat activ la numeroase conferințe și forumuri internaționale dedicate găsirii unor modalități de reducere a tensiunii internaționale și de normalizare a relațiilor sovieto-americane Autor al unui număr de cărți, printre care: Esența securității ( ); O sută de țări - două miliarde de oameni ( ) Anii McNamara la Banca Mondială ( ); Blundering into Disaster ( ) (tradusă și publicată în în limba rusă sub titlul "Calea greșelilor și catastrofelor"); Out of the Coid ( ) MAXIM grecul (în lume - Mihail Trivolis) (c -), călugăr medieval, scriitor religios, traducător Născut într-o familie grecească bogată Din a locuit multă vreme în Veneția și în alte orașe ale Italiei medievale Întors în Grecia c , unde a primit tunsura monahală în Athos sub numele de Maxim În (după alte surse - în), la invitația Marelui Duce al Moscovei Vasily al III-lea, a ajuns la Moscova pentru a traduce Sfintele Scripturi din greacă în slavona veche A folosit biblioteca greacă a suveranilor Moscovei și a avut o serie de cărți proprii În jurul lui M G s-a format un cerc de scribi ruşi A dobândit mulți dușmani în cercurile bisericești din Moscova, de două ori (și) a fost condamnat de catedrala sfinților din Moscova ca eretic, drept urmare a petrecut un sfert de secol în temnițele închisorilor monahale; a fost eliberat cu câțiva ani înainte de moartea sa În anii de închisoare a scris și a tradus mult Într-una dintre lucrările sale scrise de mână din perioada Moscovei, datând din , el a menționat descoperirea "Lumii Noi", probabil că a citit despre aceasta de la Amerigo Vespucci într-un raport despre a treia călătorie în jurul lumii Această frază M G a fost prima mențiune despre existența "Lumii Noi" în limba slavonă veche A murit în Lavra Trinității MALKOV Viktor Leonidovici (n), om de știință, istoric ruso-american Doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) om de știință onorat al Federației Ruse ( ) Specialist în domeniul istoriei socio-politice a Statelor Unite, relațiile ruso-americane Născut la Moscova Absolvent al MGIMO ( ) Din - la Institutul de Istorie al Academiei de Științe a URSS (după - Institutul de Istorie Mondială al Academiei de Științe a URSS) Autor al următoarelor cărți: "Mișcarea muncitorească din SUA în timpul crizei economice globale - " ( ), The New Deal in USA: Social Movements and Social Policy ( ), Franklin Roosevelt: Problems of Domestic Policy and Diplomacy ( ), The Manhattan Project ( ) MAMULYAN Ruben Zakharovich (-), regizor de film Născut în Tiflis (Tbilisi) A studiat la Universitatea din Moscova Student E B Vakhtangov A susținut mai multe spectacole în teatrele din Tbilisi A emigrat în SUA în (conform altor surse - în) Cetăţean american din A devenit unul dintre cei mai importanţi realizatori de film de la Hollywood Regizor și producător a de filme de la Hollywood A câștigat o popularitate deosebită după lansarea lungmetrajelor sale: Doctor Jekyll și Mr Hyde ( ) și Sign of Zorro ( ), care au declanșat numeroase remake-uri în anii

următori A fost regizorul preferat al Gretei Garbo Printre filmele puse în scenă de el: Appiause ( ), The Song of Songs ( ), Queen Christina ( ), We Live Again ( ) după romanul lui L Tolstoi "Învierea", The Gay Desperado ( ) și altele în toate filmele M , o pisică era mereu prezentă, pe care o considera talismanul său În , Republica Armenia a emis un timbru poștal pentru a comemora de ani de la nașterea regizorului "MANHATTAN PROJECT" (Proiectul Manhattan), denumirea de cod pentru planul de creare a unei bombe atomice, care a fost inițiat în după alocarea unor mari alocări financiare de către guvernul SUA pentru activități de cercetare "M p " a fost înființat în mai Generalul Leslie R Groves a fost pus în sarcina administrării proiectului Lucrarea la crearea bombei atomice a fost realizată de un grup mare de oameni de știință condus de Robert Oppenheimer și Enrico Fermi (Enrico Fermi) Prima bombă atomică americană a fost testată la locul de testare din Alamogordo (New Mexico) pe iulie În timpul lucrărilor conferinței de la Berlin (Potsdam) a "Trei Mari", președintele SUA G Truman în termenii cei mai generali a anunțat testarea cu succes de către Statele Unite a unei noi arme puternice I V Stalin, care la acel moment avea deja informații primite de la informațiile sovietice despre munca desfășurată de oamenii de știință americani cu privire la crearea unei bombe atomice, a reacționat calm la cuvintele lui Truman, exprimând speranța că această armă va fi folosită împotriva unui inamic comun Primele două bombe atomice create ca parte a M P au fost aruncate în august asupra orașelor japoneze Hiroshima și Nagasaki, ceea ce a dus la pierderi colosale de civili MANYKIN Alexander Serafimovich (n), istoric rus, americanist Doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) Specialist în domeniul istoriei SUA, precum și în istoria și teoria relațiilor internaționale Născut la Moscova A absolvit Facultatea de Istorie a Universității de Stat din Moscova ( ), iar în - studii postuniversitare la Universitatea de Stat din Moscova Autor de cărți: Isolationism and the Formation of US Foreign Policy - ( ), History of the US Two-Party System ( ), The Democratic Era: Party-Political Realignment in the US - ( ) și alții MARTENS Ludwig Karlovich (-), diplomat sovietic, inginer Născut în Bakhmut (Artemovsk) A studiat la Institutul de Tehnologie din Sankt Petersburg, unde s-a alăturat activităţilor revoluţionare A fost arestat ( ) și deportat în Germania ca element nedorit; recrutat în armata germană ca persoană de naționalitate germană, dar a fugit în străinătate A trăit în Elveția ( ), Anglia ( ), apoi s-a mutat în SUA ( ) A lucrat într-o firmă de export-import ca reprezentant al unei mari companii rusești de oțel, a stabilit legături strânse cu cercurile de afaceri din SUA și, în același timp, a fost în contact cu cercurile socialiste de stânga ale țării, inclusiv cu ziarul Novy Mir În martie a fost numit reprezentant oficial al RSFSR în Statele Unite, dar puterile sale nu au fost recunoscute de guvernul SUA În aprilie , a condus Biroul de Informații al Rusiei din New York și a cerut ca fostul ambasador al Guvernului Provizoriu al Rusiei, B Bakhmetyev, să-i transfere, în calitate de "reprezentant acreditat corespunzător al guvernului RSFSR", toți ruși proprietate, inclusiv clădirea ambasadei, arhive, fonduri etc Creat din eforturile comune ale lui M și cel mai apropiat asistent al său, socialistul finlandez S Nuorteva și format în mare parte din cetățeni americani, biroul s-a ocupat de probleme economice, tehnice și comerciale, având ca sarcină principală, conform definiției Comisariatului Poporului pentru Afaceri Externe a RSFSR, rupând blocajul economic și stabilind relații comerciale cu SUA Deja în M și biroul său au devenit principalul canal prin care a fost finanțată

aripa de stânga a Partidului Socialist din SUA și apoi activitățile comuniștilor americani Nuorteva, J Hammer și G Weinstein, redactorul ziarului Novy Mir, l-au ajutat în acest sens În primăvara anului a fondat Societatea Rusă de Asistență Tehnică, prin care a organizat plecarea a multor mii de specialiști și muncitori americani în Rusia Din cauza refuzului guvernului SUA de a recunoaște Rusia Sovietică, a fost expulzat din SUA în La întoarcerea sa în Rusia, a devenit președinte al Comitetului pentru Invenții al Consiliului Economic Suprem (-), director al Institutul de Cercetări Științifice Diesel Editat Enciclopedia tehnică sovietică (-) MISIUNEA MARTENS - , o acțiune politică și economică externă a guvernului sovietic, întreprinsă pentru a crea condiții și o bază pentru stabilirea relațiilor comerciale și economice între Statele Unite și Rusia sovietică Trimis în ianuarie fără acordul prealabil cu guvernul SUA Deschiderea misiunii comerciale sovietice la New York de către Martens sa bazat pe singura decizie a Moscovei și a fost o încălcare a dreptului internațional Cu toate acestea, la aprilie , Martens a trimis o scrisoare fostului ambasador al Guvernului provizoriu în SUA, B Bakhmetyev, care încă ocupa conacul ambasadei Rusiei la Washington, cerând ca el, Martens, ca "cel cuvenit" reprezentant acreditat al guvernului RSFSR din SUA", toate proprietatea guvernului rus, aflată în posesia și controlul său, inclusiv clădirea ambasadei din Washington, mobilier, arhive, dosare, corespondență, fonduri etc Această cerință, Martens se bazează pe faptul că postul lui Bakhmetiev de ambasador al Rusiei în Statele Unite a devenit vacant și că drepturile sale în această calitate au încetat să mai existe odată cu depunerea la noiembrie (aceasta era data indicată în scrisoare) a guvern pe care l-a reprezentat în Statele Unite și odată cu formarea Republicii Sovietice Federative Socialiste Ruse "Lucrătorii și țăranii Rusiei și guvernul lor, cu o profundă indignare și mânie justificată, au aflat că tu, împreună cu o grămadă de foști funcționari inactivi, fără niciun drept și care nu reprezintă pe nimeni decât pe tine și o mică bandă de foști exploatatori, folosești bani și proprietăți, aparținând poporului rus sau închiriate în numele acestuia, în scopuri deschis ostile poporului rus", a declarat Martens în numele guvernul sovietic Stabilindu-se deja în Statele Unite ca reprezentant neoficial al Rusiei sovietice, Martens a început să dezvolte în mod activ legături stabilite anterior cu cercurile de afaceri ale țării, dar la iulie a fost reținut Ca răspuns la nota transmisă de guvernul sovietic "cu protest și amenințare cu represiune", întrucât acest document a fost caracterizat de G V Chicherin, guvernul SUA a raportat că Martens nu a fost arestat deloc "Dar activitatea sa comercială", a obiectat Chicherin, "a fost puternic lovită de anunțul guvernului american că niciun acord cu guvernul sovietic nu va fi recunoscut sau protejat de autoritățile americane" O comisie specială a Congresului SUA, creată în statul New York, condusă de senatorul New York K R Laskom (Clayton Riley Lusk) pentru a studia dezvoltarea bolșevismului în Statele Unite, l-a chemat în mod repetat pe Martens pentru a depune mărturie despre canalele și metodele de educație revoluționară a clasei muncitoare americane Martens a fost acuzat de încercarea de a răsturna guvernul SUA sub următoarea structură logică de complicitate: Martens este un reprezentant al guvernului sovietic, care este controlat de Partidul Comunist; care, la rândul său, face parte din Internaționala Comunistă, care și-a declarat scopul răsturnării guvernelor burgheze existente și instaurarea dictaturii proletariatului în întreaga lume Au fost efectuate percheziții în incinta misiunii, Martens a fost obligat să predea

autorităților americane toată corespondența sa cu guvernul sovietic După refuzul lui Martens de a furniza aceste documente, acesta a fost acuzat de disprețul instanței, dar a reușit să se mute într-un stat adiacent New York-ului, căruia nu se aplica jurisdicția Comisiei din New York După încetarea activităților comisiei, cazul Martens a fost transferat în autorităților federale ale Statelor Unite, sub jurisdicția Ministerului Justiției, care era condus de M A Palmer, inițiatorul "marelui pericol roșu" "Deși lucrez de mai bine de un an pentru a stabili relații de prietenie cu Statele Unite, Departamentul de Stat nu mi-a recunoscut autoritatea și am fost interogat de tot felul de autorități de investigație Dacă guvernul american se opune cu hotărâre stabilirii de relații cu Rusia, vreau să știu despre asta pentru a-mi informa guvernul și a-mi opri activitățile", a insistat Martens asupra certitudinii statutului său într-un interviu cu jurnaliştii americani la martie Secretarul Muncii al SUA William B Wilson (William B Wilson) decembrie a făcut o recomandare cu privire la încheierea lui Martens în custodie și deportare din țară La ianuarie , după primirea instrucțiunilor corespunzătoare de la Chicherin, Martens a anulat toate comenzile primite și a părăsit Statele Unite Marshall, George Cutlett (-), soldat și om de stat american În , a întâlnit echipajul Chkalovsky pe pământ american, care a efectuat primul zbor non-stop de la Moscova în SUA prin Polul Nord și a primit echipajul sovietic acasă Șeful Statului Major al Armatei SUA în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, general al Armatei SUA (general cu cinci stele) din , secretar de stat al SUA (-), secretar al apărării al SUA (-) În ajunul Conferinței de la Berlin (Potsdam) din , el a cerut o abordare mai prudentă a relațiilor SUA-sovietice, exprimându-și teama că, în cazul unei agravări a acestor relații, URSS ar putea întârzia intrarea în război împotriva Japoniei, drept urmare Statele Unite "va trebui să-și asume toată munca murdară" În a fost acuzat de senatorul J McCarthy de activități în interesul URSS, precum și de activități "care vizează reducerea rolului Statelor Unite în afacerile internaționale, slăbirea militară a Statelor Unite și subminarea voinței lor de a rezista rău " In dupa- Pe viitor, a devenit unul dintre inițiatorii strategiei de "containment" Câștigător al Premiului Nobel pentru Pace în pentru calitatea de autor al Planului Marshall MASSIN Leonid Fedorovich (Massine, Leo) (-), dansator, coregraf Născut la Moscova Absolvent al Școlii Coregrafice Imperiale din Moscova În - a dansat cu trupa de balet a lui Diaghilev; în - - director artistic și solist al trupei de balet Monte Carlo, a făcut un turneu cu succes în Europa În - - la National Ballet Theatre din New York În și-a organizat propria trupă de balet; în anii următori (-) a fost invitat ca solist de balet și coregraf de numeroase teatre europene de operă și balet, inclusiv Sadler's Wells și Covent Garden din Marea Britanie, Royal Opera House din Copenhaga, Opera din Milano "La Scala" (La Scala), Opera Comică din Paris etc În stagiunea teatrală - , a jucat din nou în producții de balet ale teatrului "La Scala" A jucat și a regizat dansuri în mai multe filme muzicale americane și italiene A murit în SUA STRATEGIA "MASSIVE RETRIEVAL" (DOCTRINE) (Masive Retaliation Strategy, doctrine), strategia militar-politică (doctrina) a SUA Nominalizat de secretarul de stat american John F Dulles la ianuarie , într-un discurs în fața Consiliului pentru Relații Externe de la New York S-a bazat pe teza despre capacitatea Statelor Unite de a provoca o lovitură bruscă și masivă asupra inamicului folosind acele mijloace și în acel moment care erau în interesul securității naționale a SUA În centrul M V S , potrivit lui Dulles, este "decizia de a ne baza în

primul rând pe o capacitate mai mare de a lansa o lovitură de răzbunare instantanee prin mijloace și în locurile pe care le alegem" Conținea, de fapt, o amenințare voalată de a folosi, dacă era necesar, arme nucleare împotriva URSS și a Chinei A determinat politica de securitate națională a Washingtonului în perioada - În discursul său, J Dulles a anunțat o schimbare a accentului în strategia americană de securitate națională de la desfășurarea forțelor convenționale americane în baze străine în apropierea granițelor sovietice și furnizarea de asistență militară și economică altor țări până la utilizarea nuclearului strategic predominant puterea (în primul rând aviatică) a Statelor Unite "M v " p prevedea o reducere a forțelor armate convenționale și a bugetului militar al SUA (care a fost cerută de reprezentanți influenți ai aripii izolaționiste a Partidului Republican SUA care a câștigat alegerile din) sporind în același timp rolul aviației strategice și al armelor nucleare Superioritatea tehnologică a Statelor Unite, potrivit dezvoltatorilor "mv" s , ar fi trebuit să pună conducerea sovietică înaintea unei alegeri: să abandoneze "agresiunea comunistă" sau să treacă printr-o lovitură nucleară Componenta europeană "m v " exista o doctrină de "respingere" a comunismului, care prevedea de fapt că "revoluțiile anticomuniste" din țările din Europa de Est și URSS vor fi luate sub "umbrela nucleară" americană Adevărata strategie militară americană, așa cum a fost formulată în Directiva / a Consiliului de Securitate Națională, aprobată de președintele D Eisenhower în octombrie , punea accent nu pe puterea strategică aeriană a Statelor Unite, ci pe potențialul tactic al acestora Forțele Aeriene și Marinei în teatrele de operațiuni militare În timpul crizelor regionale din anii (în jurul Taiwan, Berlin, Polonia, Ungaria, Indochina și Orientul Mijlociu), Statele Unite nu au recurs niciodată la amenințările cu un atac nuclear strategic împotriva Uniunii Sovietice Inconsecvența lui "m v " a devenit evidentă după ce, în primul rând, Uniunea Sovietică a devenit furnizorul de arme termonucleare ( ) și mijloacele lor de livrare (bombardiere strategice - ; rachete balistice intercontinentale -); O încercare de a adapta strategia americană la noile realități a fost strategia "răspuns flexibil" MATUSOW Harvey Marshall (n), agent plătit al Biroului Federal de Investigații al SUA, care a jucat alături de alți agenți ai acestui departament sau a recrutat agenți sovietici - Herbert Philbrick (Herbert Philbrik), Elizabeth Bentley (Elizabeth Bentley), Whittaker Chambers , Louis Budenz, Paul Crouch au fost proeminente într-o serie de procese politice împotriva Partidului Comunist din SUA și a unor indivizi acuzați de "simpatii comuniste" în timpul macarthysmului înflăcărat din SUA din anii A servit ca soldat în luptele din timpul celui de-al Doilea Război Mondial După război, s-a alăturat Tineretului American pentru Democrație, iar în s-a alăturat Partidului Comunist din SUA În , el și-a oferit serviciile FBI și a devenit agentul plătit al acestuia La instrucțiunile FBI, folosind "dovezile" fabricate de acest departament, el a acționat în mod repetat ca martor pentru urmărirea penală în Comisia de Investigare a Activităților Anticomuniste a Camerei Reprezentanților SUA, primind o recompensă bănească pentru acest lucru În urma acțiunilor lui M , oameni nevinovați au fost condamnați și închiși După ce a fost demascat, a fost condamnat la închisoare pentru mărturie mincinoasă Ulterior, s-a angajat în activități literare și sociale, a jucat pe scenă, a scris muzică de avangardă, a inventat jucării pentru copii și a fost clovn Autor al cărții False Witness ( ), scrisă de el la sugestia și cu sprijinul lui Albert Kahn, în care a vorbit sincer despre activitățile sale provocatoare ca agent FBI și s-a autocritic

autocritic "renegat", "agent" provocator", "dealer de ură" În anii , sub numele de Job Matusow, a început să-și scrie autobiografia, Thè String-less Yo Yo "MACHINE OF THE APOCALYPSE" ("MACHINE OF Judgment Day") (Doomsday Machine), numele unui dispozitiv informatic pus în uz de jurnalişti, care conţine un program de declanşare a unui război nuclear în cazul unui atac din partea opusă MAYAKOVSKY Vladimir Vladimirovici (-), poet sovietic Născut în Baghdadi, Georgia În timpul Primului Război Mondial a devenit cunoscut pentru poezia sa modernistă A întâlnit cu entuziasm Revoluția din octombrie, identificând-o cu revoluția în artă, pe care a promovat-o și implementat-o activ În anii Războiului Civil și a intervenției străine, el și-a publicat propriile caricaturi și poezii de propagandă criticând "imperialismul american": (" ", -) În a petrecut luni în SUA, consacrând acestei țări o serie de lucrări și eseuri poetice critice Remarcând pe bună dreptate "natura rapacioasă, agresivă a dezvoltării americane" ("My Discovery of America",), M parțial din cauza lipsei de cunoaștere a limbii engleze ("La început am făcut eforturi sălbatice să vorbesc engleza timp de o lună; când eforturile mele au început să fie încununate cu succes, apoi în apropiere (în apropiere, stând) și un negustor și un lăptar, și un spălător și chiar un polițist - au început să-mi vorbească rusește"), și din cauza părtinirii politice și ideologice ("Scopul eseurilor mele este de a forța, în așteptarea unei lupte îndepărtate, să studieze punctele forte și slăbiciunile Americii"), el nu înțelegea procesele care au loc în țară, percepând tot ce el a văzut în New York ca pe o imagine adevărată a situației din întreaga țară (" Ei bine, un american / de asemenea / cu ce se mândrește / Vter ochelari din New York / L-am văzut / A o sută de etaje / în cer e împrejmuită / Podele și acoperișuri - / atâta tot") ("Camp" Neat Gedaige",) În limbajul caracteristic afișelor de propagandă de atunci, M , cu respingere nedisimulata a tot ce vedea, scria despre o țară pe care nu o înțelegea: "Mă uit, / și mânia mă duce / la cei care s-au refugiat / în spatele pietrei faţadă / Am încercat / de mile înainte, / dar am ajuns / acum ani" ("Zgârie-nori în secțiune",) Tema "mâniei" se desfășoară ca un fir roșu în alte lucrări ale lui M dedicate Americii: "Munți de furie / deja îndoiți picioarele / Chiar / gâtul se umflă ca o gușă / Intră în gură, / în ochi și înăuntru Se așează, / mânia se strecoară" (ibid , p) "Gând / înlocuiește cuvinte, / și cuvinte - / fapte, / și, vezi tu, / din zgârie-norii orașului, / legănându-se, / în trotuare / împinge trupurile / Vanderlips, / Rockefeller, / Ford-uri / Dar deocamdată / dolarul / din toate poeziile este mai obișnuit / Jefuiește, / bâjbâie, / apucă, / acționează / punând pe Broadway în violet, / capitală - / absurditatea lui "("Provocare",) Așa cum era de așteptat de la un mare poet proletar, M nu a ascuns respingerea sa față de stilul de viață american, în special de acel aspect al acestuia care îi preocupa pe muncitorii americani: "Cum mănâncă un muncitor? Muncitorul nu mănâncă bine Codul Muncii cu zona de masă obligatorie nu a fost încă extins în Statele Unite Degeaba vei căuta în New York caricatură, literatură de organizare glorificată, metodă, viteză, calm Atitudinea lui față de capital și capitaliști este deosebit de intolerantă: "În mare parte, cei bogați sunt cei care fac sport"; oamenii mai bogați "mănâncă moloz piperat, stricat sau conservat în restaurantele scumpe, mănâncă în semiîntuneric pentru că iubesc nu electricitatea, ci lumânările Aceste lumânări mă fac să râd Toată electricitatea aparține burgheziei, iar ei mănâncă la capătul focului În mod inconștient îi este frică de electricitatea ei"; "Dumnezeu este dolarul, dolarul este tatăl, dolarul

este spiritul sfânt" M a încheiat promițător eseul "Descoperirea mea a Americii": "Când altfel vor deveni acești pionieri din Chicago soldați ai revoluției? Când, nu știu, dar dacă există, vor crește " În Statele Unite, M a intrat într-o relație cu o americancă, Ellie Jones, de la care a avut o fiică, Patricia, devenită o cunoscută feministă, specialistă în filosofie, sociologie și economia familiei, autoare a cărți (inclusiv Mayakovsky în Manhattan) (Maua-kovsky în Manhattan), a cărui traducere este în curs de pregătire pentru publicare în Rusia) și profesor la Colegiul Lehman din New York Patricia Thompson, Ph D , care susține că a moștenit un caracter rebel de la tatăl ei, se consideră "Mayakovsky în fustă" Din anii , vine periodic în Rusia INTERNATIONAL EXPO LA NEW YORK, un eveniment internațional dedicat aniversării a de ani de la Constituția SUA O invitație către guvernul URSS de a participa la expoziție a fost trimisă în numele președintelui SUA F D Roosevelt în februarie Toate țările europene dezvoltate, cu excepția Germaniei, au participat la expoziție Atunci când a decis să participe la expoziție, conducerea sovietică a sperat să atragă atenția Statelor Unite și a comunității internaționale asupra succeselor construcției socialiste din URSS și să arate țara ca un aliat demn în asigurarea securității colective Pavilionul URSS (autorul proiectului este arhitectul B M Iofan, coautor este arhitectul K S Alabyan; suprafața totală este de metri cubi) a fost compus din următoarele secțiuni: Structura de stat și socială a URSS; Economia naţională şi munca socialistă; Cultura și recreerea muncitorilor; Apoteotic (unitatea și prietenia popoarelor din URSS) Separat a existat o secțiune dedicată clasicilor marxismului, în care, pe lângă lucrările lui K Marx, F Engels, V I Lenin și I V Stalin, facsimile ale manuscriselor lor au fost expuse Memorandumul privind pavilionul sovietic sublinia că "ideea principală în proiectarea pavilionului a fost aceea de a arăta în cadrul expoziției "Construirea lumii de mâine" că ziua de mâine al omenirii aparține socialismului implementat în țara noastră" În cadrul pavilionului sovietic a fost organizată o expoziție de picturi și sculpturi, o demonstrație de artă sovietică, filme documentare și științifice, ascultarea de înregistrări radio cu muzică și cântece populare sovietice, a fost deschis un restaurant cu bucătărie și vinuri sovietice Expoziția a funcționat din mai până în octombrie Pavilionul sovietic a fost deschis pe mai și închis pe octombrie În timpul lucrărilor pavilionului, l-au vizitat , milioane de oameni Există de mii de intrări în cartea de oaspeți în de limbi străine, inclusiv - emigranți ruși în SUA Recenziile negative s-au ridicat la % Costurile construcției pavilionului sovietic și dezmembrării ulterioare au depășit milioane de dolari Prin decizia Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune din noiembrie , s-a decis demontarea pavilionului expozițional sovietic și preluarea acestuia către URSS împreună cu exponatele pentru a fi folosite în continuare la Moscova Pavilionul a fost livrat la Murmansk de navele de marfă sovietice și apoi transportat la Moscova cu trenul Din cauza izbucnirii războiului, multe decizii privind utilizarea elementelor de construcție și exponate nu au fost puse în aplicare COMITETUL INTERGUVERNAMENTAL RUSO-AMERICAN PENTRU DEZVOLTAREA COOPERĂRII ÎN AFACERI, vezi Comisia ruso-americană pentru cooperare economică și tehnologică MELAMID Alexander Danilovici (n), artist Născut la Moscova, a absolvit Școala Stroganov A participat la multe expoziții de artă neoficiale A părăsit URSS în S-a stabilit în SUA Lucrează cu colegul, artistul Vitaliy Komar în domeniul colajului politic Expune adesea în SUA și este cunoscut pe scară largă în Rusia

Își publică articolele despre artă în revista neoficială de artă rusă "A-Ya" (Paris) MELVIL Andrey Yuryevich (n), om de știință rus-american, politolog Doctor în filozofie ( ), profesor ( ) Specialist în domeniul problemelor ideologice și al proceselor politice din Statele Unite, precum și în științe politice comparate Născut la Moscova Absolvent al Facultății de Filosofie a Universității de Stat din Moscova ( ) Din - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Din - șef al Departamentului de Științe Politice, iar din - prorector al MGIMO Autor al următoarelor cărți: "Modern Political Consciousness in the USA" ( ) (coautor), "The Counterculture and the New Conservatism" The Social Philosophy of Contemporary American Conservatism ( ) (coautor), The US Ideological Strategy on the World Stage ( ) (coautor), SUA: Shift to the Right? Conservatism in the Ideological and Political Life of the USA in the s" ( ), Thè Glasnost Papers (Ed with G Lapidus) ( ), redactor-șef al cărții Global Social and Political Changes in the World ( ) MELNIKOV Yuri Mihailovici (n), om de știință internațional rus, americanist Doctor în științe istorice ( ), profesor ( ), om de știință onorat al Federației Ruse ( ) Specialist în politica externă a SUA și relațiile ruso-americane Născut la Leningrad A absolvit Facultatea de Istorie a Universității de Stat din Moscova ( ) și școala absolventă ( ) A lucrat la IMEMO AN URSS (-) Din până în - șef al Departamentului Școlii Superioare Diplomatice a Ministerului Afacerilor Externe al URSS (Academia Diplomatică a Ministerului Afacerilor Externe al Federației Ruse) Autor de cărți: "SUA și Germania nazistă - " ( ), "Doctrinele politicii externe ale SUA, originea și esența noului program de frontieră al președintelui D Kennedy" ( ), "De la Potsdam la Guam Eseuri despre diplomația americană ( ), Forța și neputința: politica externă a Washingtonului - " ( ), "Politica imperială a SUA: istorie și modernitate" ( ), coautor și editor al lucrării colective în trei volume "Relații internaționale după al doilea război mondial" (, ,) AMINTIRI AMBASADOLOR RUSIEI (URSS) În SUA De-a lungul anilor de existență a relațiilor diplomatice dintre Rusia (URSS) și Statele Unite, au existat doar cazuri izolate de publicare a unor memorii sau lucrări ale foștilor ambasadori ai Rusiei (URSS) în Statele Unite În la Paris și Baltimore (în franceză și, respectiv, engleză) o lucrare anonimă scrisă în - (sub pseudonimul "rusă") A Sketch of the Internai Conditions of the United States of America and of their Politica! Relațiile cu Europa, atribuite stiloului fostului ambasador rus în SUA P I Poletika, însă, autorul acestei lucrări ar putea fi unul dintre angajații ambasadei, în special P P Svinin sau A G Evstafiev În , la New York, memoriile în volume ale lui R R Rosen, de ani de diplomație În , o carte a ambasadorului Guvernului provizoriu în SUA, B A Moștenirea războiului lui Bakhmetiev - Rease În epoca sovietică, prima lucrare publicată a ambasadorului în Statele Unite a fost cartea lui A A Troyanovsky "De ce Statele Unite sunt în război împotriva Germaniei naziste" ( ), care, totuși, nu poate fi clasificată drept un memoriu În , "Memoriile" fostului ambasador sovietic în SUA N V Novikov (sub pseudonimul "N Vasiliev") A F Dobrynin, a fost lucrarea lui "Pur confidențial Ambasador la Washington sub șase președinți americani (-)" ( ) AMINTIRI ALE AMBASADOLOR SUA ÎN RUSIA (URSS) În toți anii de existență a relațiilor diplomatice dintre Rusia (URSS) și Statele Unite, au fost publicate un număr mare de memorii ale ambasadorilor americani, dedicate anilor mandatului lor ca reprezentanți diplomatici plenipotențiari ai statului și guvernului lor în Rusia (URSS) Prima lucrare de acest fel au fost memoriile în mai multe volume ale celui

de-al șaselea președinte american J Quincy Adams Memoriile lui John Quincy Adams, cuprinzând porțiuni din jurnalul său din până în ( ), unul dintre volumele cărora este în întregime dedicat descriindu-și șederea în Rusia drept primul trimis al SUA Exemplul său a fost urmat de solii (ambasadorii) Statelor Unite: George Mifflin Dallas, Jurnalul lui George Mifflin Dallas, în timp ce ministrul Statelor Unite în Rusia - și în Anglia - ( ); John Watson Foster, Memorii ale diplomației ( ); Andrew Dixon White, Autobiografie, vol ( ); Turnul Carol cel Mare, Eseuri politice și istorice ( ); George Thomas Mary e, Nearing the End in Imperiai Russia ( ); David Rowland Francis, Rusia de la Ambasada Americană Aprii -noiembrie ( ); William Christian Bullitt, Misiunea Bullitt în Rusia ( ); Joseph Edward Davis, Misiunea la Moscova ( ); William Harrison Standley (împreună cu Arthur A Ageton), Ambasador Amirai în Rusia ( ); William Averell Harriman (cu E Abel), trimis special la Churchill și Stalin - ( ); Walter Bedell Smith, Trei ani la Moscova ( ); George Frost Kennan, Memorii, vol (-); Charles Eustis Bohlen, Martor al istoriei - ( ); Foy David Kohler (Foy David Kohler), Understanding the Russians: A Citizen's Primer ( ); Джэкоб Дайнли Бим (Jacob Dyneley Beam), Multiple Exposure: An American Ambassador's Unique Perspective in East-West Issues ( ); Джек Фауст Мэтлок, Autopsia asupra unui imperiu Raportul ambasadorului american despre prăbușirea Uniunii Sovietice ( ) MENDELEEV Dmitri Ivanovici (-), om de știință rus În a fost membru al delegației ruse care a vizitat Statele Unite în legătură cu festivitățile cu ocazia împlinirii a de ani de la Declarația de Independență a SUA A fost atribuit oficial expoziției rusești la cea de-a -a Expoziție Mondială organizată la Philadelphia, ca parte a evenimentelor aniversare Asemenea celorlalți colegi ai săi din delegația rusă, a fost instruit să se familiarizeze cu atenție cu realizările americane în domeniul de specializare S-a familiarizat activ cu întreprinderile industriei petroliere și cu ultimele invenții în domeniul producției de petrol A stabilit relații de prietenie strânse cu petroliștii americani, care s-au dovedit a fi foarte utile în viitor în formarea și dezvoltarea industriei petroliere rusești, în special în Caucaz El și-a exprimat admirația pentru eficiența americanilor, capacitatea lor de a rezolva rapid și fără a pierde timpul pentru a rezolva problemele, precum și dorința lor de a extinde cooperarea științifică În același timp, el și-a exprimat dezamăgirea față de atenția insuficientă acordată de oamenii de știință americani - chimiști și geologi - dezvoltării rezervelor de petrol și producției de petrol El credea că în America erau interesați doar să extragă cât mai mult petrol, fără să se gândească la viitor și nu arăta nicio dorință de a găsi modalități mai raționale de îmbunătățire a producției de petrol și a dezvoltării petrolului Era convins că statele nord-americane asimilaseră cele mai rele aspecte ale civilizației europene și că nu va exista "noua zori" de cealaltă parte a oceanului Pe baza rezultatelor călătoriei sale în SUA, el a pregătit și publicat în la Sankt Petersburg lucrarea The Oil Industry in the North American State of Pennsylvania and the Caucaus A fost ales membru de onoare al mai multor societăți științifice americane, inclusiv Academia Americană de Arte și Științe, Societatea Americană de Filosofie MANNING Bruce (Menning, Bruce W) (n), politolog american, specialist în istoria armatei ruse și a doctrinelor militare sovietice Absolvent al Universității St John (Minnesota); Și-a luat doctoratul în istorie la Universitatea Duke În a fost student al Institutului Rus de Vară de la Universitatea de Stat din Moscova Ofițer de rezervă al armatei americane, absolvent al cursului de ofițer de stat major, deține o

diplomă de master în istorie militară O vreme a predat istorie la Universitatea din Miami din Oxford (Ohio), iar apoi (-) a fost directorul departamentului pentru studiul armatei sovietice din Fort Leavenworth (statul Kansas) Din , este instructor în strategie la Departamentul de Operații Comune și Multinaționale al Colegiului Înalt de Comandament și Stat Major al Armatei SUA (US Apple Command și Generai Staff College) Autor al cărții Bayonetes Before Bulléis Armata Imperială Rusă - ( ) şi numeroase articole MELLER German Joseph (Herman Germanovich) (Mueller, Herman Joseph) (-), genetician american, membru al Academiei Naționale de Științe din SUA ( ), câștigător al Premiului Nobel pentru Fiziologie sau Medicină în A absolvit Facultatea de Medicină a Universității Columbia A fost elevul lui T Morgan, cu care a scris cartea "Mecanismele moștenirii mendeliane" A fost invitat să lucreze la Houston Rice Institute (Texas), mai târziu a devenit șeful Departamentului de Zoologie de la Universitatea din Austin (Austin University) În a cunoscut un bărbat care venise în SUA Omul de știință sovietic N I Vavilov, iar în a venit pentru prima dată în Rusia sovietică, aducând cu el primele culturi cu mutații de Drosophila Cu puțin timp înainte de venirea lui Hitler la putere, a ajuns în Germania; a lucrat la Institutul din Berlin, care se ocupă de genetică; a susținut ideile lui N V Timofeev-Resovski După victoria naziștilor, la invitația lui Vavilov, a venit în URSS, unde a început să lucreze ca genetician senior la Institutul de Genetică din Leningrad, iar apoi la Moscova (până în) În a fost ales membru corespondent al Academiei de Științe a URSS (în a părăsit academia în semn de protest împotriva persecuției adevăraților oameni de știință, iar în a fost eliminat oficial din calitatea de membru printr-o decizie a Prezidiului Academia de Științe a URSS) În , s-a implicat în lupta biologilor și geneticienilor sovietici cu T D Lysenko și "școala" lui În mai , i-a adresat o scrisoare personală lui I V Stalin, în care și-a conturat programul de eugenie "Alegerea concepției", propunând să înghețe sperma unor personalități proeminente pentru utilizarea ulterioară în concepția artificială a unei persoane pentru a crea în viitor o generație de oameni perfectă din punct de vedere fizic și psihic Era convins că "eugenia autentică nu poate fi decât un produs al socialismului" Odată cu intensificarea luptei pentru "creșterea partizanității științei" și primele discursuri împotriva teoriilor științifice "metafizice", a fost nevoit să părăsească URSS În a plecat în Spania pentru a menține spiritul americanilor care au luptat de partea republicanilor Potrivit presei sovietice, el a acționat eroic, salvând proprietatea Universității din Madrid în timpul bombardamentelor franquistilor În a ajuns la Universitatea din Edinburgh În s-a întors în SUA În , prin decizia adunării generale a Academiei de Științe a URSS, M a fost reinstalat postum ca membru corespondent al Academiei, deoarece excluderea sa a fost considerată nerezonabilă În necrologurile publicate în reviste americane, el a fost numit "un cruciat pentru îmbunătățirea rasei umane" În timp ce lucra la Moscova, a scris cartea Out of the Night ( ) Middleton, Henry (-), diplomat american Trimisul SUA în Rusia, care a rămas în acest post mai mult decât toți predecesorii sau succesorii săi (-) Se crede că acest lucru a devenit posibil, nu în ultimul rând pentru că, spre deosebire de ei, M și-a putut acoperi șederea foarte costisitoare la Sankt Petersburg din fonduri personale Era înrudit cu unul dintre predecesorii săi, W Pinckney, și, de asemenea, cu creatorul călărețului de bronz, arhitectul francez E M Falcone Cu fonduri personale mari, familia M a dus o viață socială foarte activă în capitala Rusiei

Şederea lui M în calitate de trimis american în Rusia a coincis cu emiterea de către Alexandru I a unui decret privind posesiunile ruse în America, şi în special extinderea posesiunilor Companiei Ruso-Americane (RAC) la sud de-a lungul coastei de nord-vest a Americii de Nord , precum și un alt decret de confirmare a monopolului RAK pentru vânătoare, pescuit și comerț în zonă (septembrie) Ceva mai târziu ( ) a fost un martor direct și un participant la procesul în care împăratul și guvernul rus au luat decizia de a anula aceste decrete și de a deschide porturile rusești de pe coasta Pacificului Americii de Nord pentru navele americane Concesii semnificative către Statele Unite în comparație cu poziția dură luată de Rusia în au fost înregistrate în Convenția ruso-americană din , care, în numele guvernului SUA, a fost semnată de M MIKOYAN Anastas Ivanovici (-), om de stat sovietic Începând din , timp de multe decenii a deținut funcții guvernamentale responsabile, conducând industria alimentară, furnizând zheniya, comerțul intern și extern al țării Președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al URSS (-) A jucat un rol activ în dezvoltarea relațiilor comerciale și economice dintre URSS și SUA În , în calitate de lider al industriei alimentare, a vizitat Statele Unite în fruntea unui grup de specialişti pentru a studia experienţa americană în această ramură a economiei Timp de două luni, delegația a făcut cunoștință cu industria alimentară din SUA și a vizitat aproximativ de întreprinderi din industrie din diferite regiuni ale țării În urma acestei călătorii s-a împrumutat bogata experiență a industriei alimentare americane, precum și organizarea și conducerea comerțului cu produsele din industrie și serviciile consumatorilor Printre ideile împrumutate de la americani, care au fost implementate în URSS și atribuite lui M , se numără procesul de congelare rapidă și ambalare a produselor alimentare, procesele de coacere a produselor de panificație, producerea și depozitarea sucurilor de legume și fructe, deschiderea unui snack bar automat la Moscova, producția de băuturi răcoritoare, fulgi de ovăz "hercules", înghețată "eschimo" etc În calitate de șef oficial al statului sovietic și reprezentant al guvernului URSS, a fost trimis la SUA și Cuba să negocieze cu liderii acestor țări (președintele John F Kennedy și Fidel Castro) în timpul crizei din Cuba (Caraibe) din A reprezentat guvernul URSS la înmormântarea de stat a președintelui John F Kennedy ( ), după care a purtat o conversație cu Lyndon Johnson, care și-a asumat președinția Autor al unor memorii în mai multe volume care acoperă peste de ani de istorie sovietică MILNER Benzion Zakharovich (n), om de știință-economist rus, doctor în științe economice ( ), profesor ( ) Academician al Academiei Ruse de Științe ale Naturii ( ) Lucrător onorat al științei și tehnologiei din Federația Rusă Specialist în domeniul teoriei și metodelor de management Născut în Cherkasy, RSS Ucraineană A absolvit Institutul de Drept pentru Corespondență din întreaga Uniune ( ) și Institutul de Inginerie și Economie din Moscova ( ) În - a lucrat la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS, în - - la Institutul de Cercetare pentru Cercetare Sistemică din întreaga Uniune al Academiei de Științe a URSS, din - la Institutul de Economie al Academiei de Științe a URSS (RAS) Autor și coautor al următoarelor cărți: SUA: Modern Management Methods ( ); "Probleme de management în America modernă" ( ); "SUA: Probleme organizaționale de management" ( ); "Teoriile americane de management" (,); Organizare pentru prognoza si planificare Experiență în Uniunea Sovietică și Statele Unite ( ) Lucrări M publicate în ţări străine MILYPTEYN Mihail Abramovici (-), om de știință american, doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) Locotenent general Născut în orașul

Achinsk, Teritoriul Krasnoyarsk Rămas orfan, a fost crescut în orfelinate Absolvent al Colegiului Pedagogic din Moscova ( ) În a fost înrolat în armată, a trecut de la soldat la general În - a lucrat în Statele Unite prin intermediul serviciilor secrete militare sovietice, în a devenit rezident al acesteia în Statele Unite Membru al celui de-al Doilea Război Mondial; a servit în armata activă (-), apoi până în - în Statul Major al Armatei Sovietice A absolvit Școala Superioară Specială ( ), Academia Militară Superioară a Statului Major General al Forțelor Armate ale URSS ( ) După demobilizare ( ) și până la sfârșitul vieții a lucrat la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) A participat la numeroase conferințe internaționale privind dezarmarea și consolidarea securității internaționale, unul dintre liderii conferințelor Pugwash, expert al Comisiei Palme Autor de lucrări științifice despre politica militară a URSS și SUA, limitarea și reducerea armelor și probleme de securitate Autorul cărților: "Conspirație despre- împotriva lui Hitler (iunie)" ( ); "Prin ani de războaie și sărăcie (memoriile unui ofițer de informații militare)", publicat postum în , coautor al cărților: "Ideologii militari ai țărilor capitaliste despre natura și metodele de desfășurare a războiului modern" ( ) ; "Directii militare în dezvoltarea forțelor armate americane" ( ); "Despre știința militară burgheză" ( ); "Despre doctrina militară a SUA" ( ) MILSHTEIN Natan Mironovich (-), violonist Născut în Odesa Un elev al lui L Auer și E Isai A debutat la Odesa în , susținând un concert de A K Glazunov cu o orchestră dirijată de autor A cântat ca violonist de concert în - Din a cântat împreună cu Vladimir Horowitz A emigrat cu Horowitz în , a susținut concerte la Paris și Bruxelles Curând s-a stabilit în SUA, unde, la invitația dirijorului L Stokowski, a cântat cu Philadelphia Symphony Orchestra în stagiunea de concerte / A cântat adesea în SUA cu Horowitz, uneori li s-a alăturat violoncelistul G Pyatigorsky Autor al "Paganiana" ( ) și al altor aranjamente pentru vioară MILYUKOV Pavel Nikolaevici (-), om de stat și om politic rus Născut la Moscova A absolvit Universitatea din Moscova ( ) Student V O Kliucevski Citat pentru activitate revoluționară (-) A predat în Bulgaria (-) și în SUA (și) Doctor honoris causa al mai multor universități americane Potrivit memoriilor unui contemporan american, "dl Milyukov s-a bucurat de un succes mai mare decât alți lectori, iar la sfârșitul cursului său avea de ascultători" S-a întors în Rusia în În ianuarie , la invitația organizației publice din New York "Civic Forum" (Forumul Civic), Societatea Americană a Prietenilor Libertății Ruse și fostul congresman american Herbert Parsons (Herbert Parsons) au călătorit din nou la Statele Unite pentru câteva zile pentru a conferi prelegeri despre situația politică internă și constituționalismul din Rusia; a jucat la celebra Carnegie Hall din New York În timpul unei scurte vizite în capitala americană, a încercat să obțină audiență la președintele american T Roosevelt, dar Roosevelt, la sfatul ambasadei ruse, a refuzat să se întâlnească cu M Rapoartele au pătruns în presa americană că în cadrul unei cine de protocol a avut loc o întâlnire cu unul dintre congresmenii americani M cu ministrul de război și viitor președinte american W G Taft, dar această informație a fost ulterior respinsă de Departamentul de Stat al SUA Şederea lui M în SUA şi prelegerile sale au fost evaluate extrem de negativ de autorităţile oficiale ruse În timpul Primului Război Mondial, M a criticat curtea imperială și guvernul țarist pentru conduita indecisă a războiului cu Germania A devenit ministru al afacerilor externe odată cu venirea la putere a Guvernului provizoriu ( ) În această calitate, el a jucat un

rol decisiv în a face din Statele Unite ale Americii prima țară occidentală care a recunoscut guvernul provizoriu A emigrat în , s-a stabilit în Franța, a editat cotidianul Latest News, care a publicat cei mai importanți scriitori emigranți ruși (I A Bunin, V V Nabokov, M A Aldanov, N A Teffi, A A Remizov, M A Osorgin, Irina Odoevtseva, Sasha) Cherny, Don Aminado, K D Balmont, N N Berberova și alții) Recunoscut drept lider al emigrației ruse de centru-stânga În martie , la Berlin, după finalizarea prelegerii sale pe tema "America și restaurarea Rusiei", Shabelsky-Bork a încercat asupra lui, dar V D Nabokov (tatăl lui V V Nabokov) l-a protejat cu trupul său și a fost ucis În timpul celui de-al doilea război mondial, îngrijorat de soartă - a patriei sale și, după spusele lui A Sedykh, "la primele vești ale victoriilor de pe frontul de răsărit, Milyukov, în care patriotismul rus a stat mereu mai presus de toate, s-a însuflețit În fiecare scrisoare către angajații săi, a cerut curaj și răbdare Victoria finală asupra Germaniei naziste P N Miliukov nu a așteptat, dar a prezis-o, a crezut în ea și i-a văzut începutul Autor al următoarelor cărți: "Economia de stat în Rusia în primul sfert al secolului al XVIII-lea și reforma lui Petru cel Mare" ( ); "Principalele curente ale gândirii istorice rusești din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea" ( ); "Eseuri despre istoria culturii ruse" (-); "Ani de luptă Cronica jurnalistică a anilor - " ( ); "Istoria celei de-a doua revoluții ruse" (-); "Emigrarea la răscruce" ( ); "Rusia la cotitură" ( ); "Memorii (-)" ( ) și alții A murit în Franța Mints Isaak Izrailevich (-), istoric sovietic, propagandist de partid Membru titular al Academiei de Științe a URSS ( ) Erou al muncii socialiste ( ) Laureat al lui Lenin ( ) și Premiile de stat ale URSS (,) S-a alăturat RSDLP în Comisar politic în Armata I de Cavalerie Absolvent al Institutului de Profesori Roșii ( ) Din a predat marxism și istorie la Universitatea de Stat din Moscova, MIFLI, Școala Superioară de Partid și Academia de Științe Sociale din cadrul Comitetului Central al PCUS și alte instituții de învățământ Înzestrat cu încrederea curatorului de partid al științei istorice sovietice și, în special, a istoriei oficiale a Revoluției din octombrie și a statului sovietic, Războiul Civil Unul dintre principalii și cei mai activi falsificatori ai istoriei ruse, sovietice și mondiale în numele intereselor ideologice ale PCUS și ale statului sovietic A fost considerat un specialist în istoria relațiilor ruso-americane în timpul Războiului Civil și a intervenției străine în Rusia și a distorsionat-o fără rușine, dar a câștigat laude de la M Gorki ca fiind "unul dintre cei mai buni și - poate - cel mai energic lucrător din "Istoria Războiului Civil" A scris o prefață la ediția rusă a memoriilor generalului W Graves "Aventura americană în Siberia", unde a "explicat" dezvăluirile generalului din pozițiile ideologice de partid, ignorând uneori complet faptele expuse în memorii Până în ultimii ani ai vieții, a rămas un confident al PCUS în chestiuni de interpretare a istoriei sovietice (rusești) și mondiale "MR NO" (Domnul No), o poreclă ironică și caustică a lui V M , Molotov, comună în presa americană și cercurile politice din Statele Unite Porecla lui Molotov a fost mai târziu "moștenită" de A A Gromyko MIKHAILOV Evgeny Dmitrievich (-), om de știință-american rus, doctor în economie ( ) Specialist în problemele construcțiilor și amenajării urbane în Statele Unite, urbanizare Născut la Moscova Absolvent al MGIMO ( ) La Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) din Autor al cărților: "USA: problema marilor orașe" ( ), "Problema locuințelor în SUA" ( ) PROIECTUL "MOBY Dick" (Proiectul Moby Dick), numele de cod al programului CIA desfășurat de US Strategic Air Force Command (US

Strategie Air Command) și care asigură recunoașterea fotografică aeriană a teritoriului URSS folosind baloane de recunoaștere fără pilot Zborurile cu balon deasupra teritoriului URSS au început în noiembrie Baloanele au fost lansate în Europa de Vest, au zburat peste întreg teritoriul URSS de la vest la est și au coborât în Japonia cu informații de informații neprețuite la bord Programul a fost închis în din cauza resturi pentru utilizarea aeronavelor de recunoaștere la mare altitudine U- în scopuri similare MOGILAT Elena Tihonovna (-), lingvist, persoană publică Emigrat din Rusia în Stabilit în SUA A predat limba rusă la Departamentul de limbi slavone de la Universitatea Columbia din până în Unul dintre fondatorii Societății pentru Ajutorarea Copiilor Ruși în străinătate ( ) Persoană publică activă în colonia rusă din New York A murit în SUA MOISEEV Igor Alexandrovici (n), coregraf rus, fondator și lider permanent al Ansamblului de dans popular de stat ( ) Născut la Kiev Absolvent al Școlii Coregrafice din Moscova ( ) Dansat la Teatrul Bolshoi (-) Laureat a trei premii de stat și Lenin Artistul Poporului al URSS Membru de onoare al Academiei de Dans din Paris ( ) Ansamblul de dansuri populare condus de M a fost primul grup artistic sovietic care a făcut un turneu în Statele Unite după încheierea celui de-al Doilea Război Mondial ( ) Turneele Ansamblului Moiseev au fost întotdeauna un mare succes în SUA, iar organizatorul lor S Yurok a devenit unul dintre cei mai de succes impresari din SUA YOUTH COMMUNIST LEAGUE SUA (Young Communist League USA), o organizație a tinerilor comuniști din SUA Creată ca organizație națională care făcea parte din Internaționala Tineretului Comunist (KIM) sub numele de Liga Tineretului Socialist (Liga Tinerilor Socialiști) Și-a primit numele actual în Se descrie ca o "organizație națională de tineret multi-rasială care luptă pentru a proteja societatea și a schimba sistemul" "Actualul sistem capitalist nu oferă soluții viabile la problemele profunde cu care ne confruntăm astăzi ca tineri, cum ar fi drogurile, violența, rasismul, sărăcia și ignoranța Ne străduim să construim o societate mai bună și o adevărată democrație pentru toți oamenii", M kl MOLOTOV Vyacheslav Mihailovici (numele real Skryabin) (-), politician și om de stat sovietic Născut în Kukarka, provincia Vyatka, a studiat la o școală adevărată din Kazan Membru al RSDLP din A fost arestat și exilat la Vologda în După eliberare, a studiat la Institutul Politehnic din Sankt Petersburg După Revoluția din februarie , a devenit unul dintre redactorii Pravdei și membru al comitetului executiv al Sovietului de la Petrograd În V I Lenin secretar al Comitetului Central al RSDLP, dar în înlocuit de I V Stalin A devenit a doua persoană din URSS după Stalin Președinte al Consiliului Comisarilor Poporului din URSS (-), Comisar al Poporului (ministrul) Afacerilor Externe al URSS (, - , -) În mai , a venit incognito în Statele Unite (sub numele "Mr Brown") pentru a discuta cu conducerea SUA problema deschiderii unui al doilea front în Europa de către americani și britanici pentru a deturna o parte din trupele germane de la frontul sovieto-german Președintele american F Roosevelt i-a dat asigurări corespunzătoare Un participant activ la conferințele celor Trei Mari de la Teheran, Crimeea (Ialta) și Berlin (Potsdam), întâlnirile de la Moscova și conferințele din războiul și anii postbelici El a fost "mâna dreaptă" a lui Stalin în politica externă, i-a urmat cu strictețe instrucțiunile, dar a fost singura persoană care a îndrăznit să-i opună pe aceste probleme Alte trăsături ale diplomației lui M erau rare * calitate, mare eficiență și scrupulozitate, ceea ce a fost recunoscut de partenerii săi occidentali în negocieri (Churchill l-a comparat chiar cu Mazarin și Metternich) El

se distingea printr-o atitudine invariabil suspectă față de liderii occidentali, care, potrivit lui M , erau ghidați în politica lor externă de o dorință constantă de a rezolva problemele cu care se confruntă țările lor în detrimentul URSS La zile după moartea lui Roosevelt, în drum spre Conferința de la San Francisco din , a ajuns la Washington, unde s-a întâlnit pentru prima dată cu noul președinte american G Truman Conversația lui M cu Truman, referitoare, în special, la acordurile sovieto-americane de la Ialta privind organizarea de alegeri libere în Polonia și includerea membrilor guvernului polonez emigrat ("Londra") în noul guvern al țării, a avut loc într-un mod extrem de atmosfera tensionata La exclamația care a izbucnit de la M că "nimeni în viața lui nu i-a vorbit așa", Truman, niciodată distins prin tact diplomatic, după el, a răspuns: "Îndepliniți înțelegerile pe care le-ați încheiat și nu vor vorbi pentru tine așa " Fratele soției lui M , Polina Zhemchuzhina (pe numele real Karp), Samuil Karp a emigrat din Rusia în Statele Unite în , unde s-a stabilit în statul Connecticut, și-a schimbat mai multe specialități de lucru (pictor, operator de benzinărie) și în cele din urmă a devenit proprietarul unei rețele de benzinării A venit în Rusia în și ; s-a întors în Statele Unite din ultima sa călătorie în URSS cu o sumă mare de bani și sarcina lui Stalin de a ajuta guvernul sovietic la achiziționarea de arme În acest scop, a fondat Compania Carp Export and Import, devenind președintele acesteia ( ) În legătură cu activitatea sa viguroasă în achiziționarea de nave de război, a devenit obiectul unei anchete oficiale a autorităților americane ( ), iar ulterior persecutat de macarthyști M a căzut pentru prima dată în disgrația lui Stalin în toamna anului , când zvonurile s-au răspândit în Occident despre el ca succesor al lui Stalin, iar M însuși a permis aliaților o serie de "indulgențe" în chestiunile legate de mecanismul de control al Japoniei, cenzura corespondenților străini la Moscova etc Cu toate acestea, a fost înlăturat din funcția sa de minister abia în , când la vechile acuzații s-au adăugat noi acuzații - despre legăturile soției sale cu "sionismul internațional" (P Zhemchuzhina a fost reprimat și întors din exil abia după moartea lui Stalin) În - , M a continuat să joace un rol proeminent în modelarea politicii externe a URSS în calitate de curator al comisiei de politică externă și consultant neoficial al ministrului de externe al URSS A Ya Vyshinsky și Stalin însuși M a revenit la postul de minister în , dar în scurt timp părerea sa a început să se îndepărteze de linia lui N S Hrușciov pentru conviețuirea pașnică M s-a opus îmbunătățirii relațiilor cu Statele Unite, Iugoslavia, semnării unui tratat de pace cu Austria în În plenul din iunie ( ) al Comitetului Central al PCUS, a fost îndepărtat din Comitetul Central ca membru a "grupului antipartid" A fost trimis ca ambasador la MPR, iar apoi ca reprezentant al URSS la AIEA (-) În anii săi de declin, el a evaluat rezultatele activităților sale ca șef al diplomației sovietice în felul următor: "În calitate de ministru al afacerilor externe, mi-am văzut sarcina de a extinde pe cât posibil granițele patriei noastre Și mi se pare că Stalin și cu mine am făcut față bine acestei sarcini DOCTRINA MONROE (Doctrina Monroe), o doctrină de politică externă, formulată în cele din urmă în timpul negocierilor dintre Statele Unite și Rusia, revizuirea graniței ruso-americane din America de Nord (-), având ca scop inițial "alungarea Rusiei din America " A fost proclamată la decembrie sub forma unui mesaj al celui de-al -lea președinte american John Monroe (Monroe, James) (-) către Congresul SUA Se crede că M d a fost chemat la viață, în special, prin emiterea de către Alexandru I în septembrie a unui decret privind

răspândirea mai la sudul teritoriului teritoriul posesiunilor rusești de-a lungul coastei de nord-vest a Americii de Nord, care se aflau sub jurisdicția Companiei Ruso-Americane (RAC), precum și un alt decret care confirmă drepturile de monopol ale RAC pentru vânătoarea de blănuri, pescuitul maritim și comerțul în această zonă, pe care a insistat conducerea RAC, referindu-se la pierderile financiare ale companiei din activitățile vânătorilor, pescarilor și comercianților americani care au epuizat resursele naturale ale teritoriului După discuțiile dintre secretarul de stat american J K Adams și trimisul rus la Washington, Adams l-au invitat pe președintele Monroe să facă o declarație oficială conform căreia continentele americane nu ar trebui considerate în continuare obiecte ale noii colonizări de către nimeni Această formulare (deși în esență editată de președinte, care a precizat că este vorba despre puterile europene) a fost folosită de președintele Monroe, care și-a înmuiat tonul cu asigurări că Statele Unite au fost ghidate de dorința de a demonstra o prietenie neschimbată față de ruși Împărat și dorința de a dezvolta înțelegerea reciprocă cu guvernul rus și de a evita conflictele Deja la începutul secolului XX s-a remarcat însă (cum a făcut ambasadorul rus în Statele Unite A P Cassini într-o telegramă din februarie , trimisă Ministerului de Externe al Rusiei) că "guvernul federal (SUA - Auth), deși proclamă întotdeauna cu voce tare Doctrina Monroe, dar caută să-și aplice principiile numai în avantajul său Nepermițând nimănui să se amestece în tot ceea ce privește continentul american, în același timp, mai ales în ultimele vremuri, s-a manifestat dorința de a se amesteca în probleme ce țin exclusiv de Europa și Asia Nu poți să nu te întrebi ce surprize pe care ni le pregătește în viitor MORGAN BANKING HOUSE (Casa lui JP Morgan), una dintre cele mai mari case bancare din Statele Unite Fondată la New York în de tatăl și fiul Julius Spencer Morgan (-) și John Pierpoint Morgan Sr (John Pierpoint Morgan, Sr) (-) M b d a arătat o atenție sporită pentru stabilirea controlului său asupra comerțului ruso-american și acordarea de împrumuturi Rusiei după încheierea războiului ruso-japonez din - Reprezentanții Morgan și Co au venit în Rusia în apogeul evenimentelor revoluționare din Recomandând un reprezentant al M b d J Perkins în atenția Ministerului de Externe al Rusiei, ambasadorul Rusiei în Statele Unite ale Americii Baronul R R Rosen a scris: "Casa pe care o reprezintă și el personal sunt de o importanță capitală în lumea financiară și au depus eforturi constante pentru a se opune tendințelor anti-ruse care au predominat aici (în SUA - Auth) în timpul (ruso-japonez) Război " În ciuda legăturii directe stabilite cu guvernul rus, în special cu fostul ministru de finanțe S Yu Witte, iar apoi cu actualul ministru de Finanțe V N Kokovtsev, reprezentanții casei, potrivit lui M Gorki, "a părăsit Sankt Petersburg fără să dea un ban de bani Au spus că o vor da doar când țara va fi calmă " Deja în a devenit clar că înțelegerea cu M b d cu privire la problema unui împrumut către Rusia nu va avea loc În următorii ani, în fața concurenței acerbe cu alte companii americane, M b d nu a obținut prea mult succes în stabilirea controlului asupra comerțului ruso-american, dar a avut investiții mari în economia rusă Astfel, societatea industrială a cuprului caucazian, care a existat încă din , angajată în extracția minereurilor de cupru și argint-plumb, a ocupat primul loc ca capital în rândul întreprinderilor de topire a cuprului care funcționează în Rusia (investițiile MBD în această societate se ridicau la peste milioane de dolari) Noi opțiuni de ieșire pentru M b d a aparut pe piata ruseasca s-au format după Revoluția din februarie în Rusia și, în special, după sosirea la Petrograd a colonelului R Robins,

care în timpul șederii sale în Rusia executa adesea ordine neoficiale din partea casei bancare, interesat de menținerea puterii Guvernului provizoriu pentru a-si salva investitiile* După octombrie , relațiile financiare dintre guvernul Rusiei Sovietice și M b d s-au dispărut treptat, deși încercările de a le revigora au fost făcute de reprezentanți oficiali și neoficiali ai acestei case bancare în anii și Pe la mijlocul anilor , orientările ideologice ale Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune și ale Internaționalei Comuniste au început să se manifeste din ce în ce mai dur în atitudinea autorităților sovietice față de capitalul internațional, și în special american Aceste atitudini au fost reflectate în raportul lui M Gorki la Primul Congres al Scriitorilor Sovietici din august Gorki l-a numit pe J P Morgana este o "figură de coșmar" care "nu are egal în trecut, dacă uiți de un rege antic căruia i- a fost turnat aur topit în gât" Vorbitorul s-a referit la Morgan la numărul de "oameni mari" creat de practica burgheziei în secolele XIX-XX, cărora "nu li se poate refuza forța de caracter, o abilitate strălucitoare de a număra bani, de a jefui lumea, de a începe măcel internațional pentru îmbogățirea lor personală, nu se poate nega nerușinarea uimitoare și inumanitatea muncii lor diabolic de josnic " MORGENTAU Henry Jr (Morgenthau, Henry, Jr) (-), om de stat american, secretar al Trezoreriei SUA (-) Unul dintre principalii consilieri ai președintelui SUA F D Roosevelt cu privire la problema recunoașterii diplomatice a URSS de către Statele Unite și participanții la negocierile informale preliminare pe această temă cu reprezentanții AMTORGA din Statele Unite Intermediarul personal al lui Roosevelt în organizarea negocierilor între cercurile de afaceri americane și reprezentanții comerciali ai URSS și coordonator în problema finanțării exporturilor americane către Uniunea Sovietică S-a întâlnit cu M M Litvinov la Conferința Economică de la Londra (iunie-iulie) și a condus negocieri informale cu privire la perspectivele de finanțare și extindere a comerțului dintre cele două țări El a fost primul care a declarat că decizia lui Roosevelt de a recunoaște URSS a fost dictată de temerile sale cu privire la aspirațiile agresive ale Germaniei și Japoniei La sfârşitul lunii septembrie , după remarca făcută de F Roosevelt într-o conversaţie privată cu M că "e timpul să mutăm întreaga chestiune rusă în sufragerie, în loc să o ţinem în colţul bucătăriei", el au participat la implementarea planului de apel direct la guvernul URSS cu o propunere de a trimite reprezentantul lor oficial în Statele Unite pentru negocieri privind recunoașterea diplomatică În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a fost un susținător activ al politicii Roosevelt de cooperare cu URSS Cu puțin timp înainte de sfârșitul războiului, el a lansat o inițiativă numită Planul Morgenthau El a vorbit extrem de tranșant despre decizia președintelui G Truman de a rezilia Legea cu împrumut-închiriere la câteva zile după capitularea Japoniei în septembrie : "Guvernul SUA a dat dovadă de cruzime prin rezilierea Legii cu împrumut-închiriere, tăind aliații noștri de asistență într-un moment în care erau încă mutilați și schiloditi de război " Autor de cărți: The Road Ahead ( ); Germania este problema noastră ( ); Politica noastră față de Germania ( ) Planul Morgenthau, un plan numit după Secretarul Trezoreriei SUA Henry Morgenthau Jr , dar dezvoltat în primul rând de Secretarul Adjunct al Trezoreriei Henry D White Prevăzut pentru alocarea unui împrumut Uniunii Sovietice în valoare de miliarde de dolari pentru achiziționarea în Statele Unite de bunuri necesare restabilirii economiei sovietice distruse de război nomici Acesta a fost prezentat în ianuarie într-un memorandum către

Morgenthau adresat președintelui SUA F Roosevelt și numit de autor "cu siguranță și pe termen lung benefic atât pentru Statele Unite, cât și pentru Rusia" Morgenthau și-a exprimat speranța că planul său va ajuta, de asemenea, la netezirea problemelor apărute între SUA și URSS Planul prevedea ca împrumutul să fie acordat pentru o perioadă de de ani la % pe an, cu condiția plății materiilor prime lipsă în Statele Unite Morgenthau i-a explicat președintelui că planul său a fost benefic, deoarece ar permite Statelor Unite să-și conserve resursele naturale în scădere și să ofere de milioane de locuri de muncă după încheierea războiului Într-o conversație telefonică cu secretarul de stat E Stettinius, Morgenthau și-a dezvoltat ideea în felul următor: "Cred că tu și președintele greșești absolut în abordarea ta față de Rusia Și cred că atunci când ajungeți acolo (la conferința din Crimeea a "Trei Mari" - Auth }, va trebui să le puneți un morcov în fața nasului și să le anunțați că li se va acorda asistență financiară în timp ce se luptă şi asistenţă financiară după sfârşitul războiului" Planul nu a găsit sprijin în Departamentul de Stat şi în administraţia prezidenţială, iar până la sfârşitul lunii ianuarie , discuţiile despre asta în cercurile oficiale americane practic încetaseră nu a fost discutat oficial subiectul împrumuturilor americane postbelice către Uniunea Sovietică la Conferința de la Ialta din (Termenul "plan Morgenthau" este folosit și în raport cu planul elaborat și propus de același om de stat american pentru împărțirea Germaniei) după înfrângerea sa în al Doilea Război Mondial în două state independente și crearea unei zone internaționale cu includerea Ruhr, a Canalului Kiel și a întregului teritoriu german la nord de acest canal, sub controlul unui organism internațional, sub care Ruhr a fost lipsit de tot potenţialul său industrial) MORDKIN Mihail Mihailovici (-), coregraf, dansator Născut la Moscova Absolvent al Școlii de Teatru din Moscova Dansat la Teatrul Bolșoi (- și -) A cântat în străinătate în "Anotimpurile rusești" cu M Fokin ca coregraf A concertat cu A Pavlova și cu propria trupă în SUA și Anglia A predat la Teatrul Bolșoi A emigrat în SUA ( ), unde și-a fondat propria școală de balet A fondat Baletul Mordkin (-) și a continuat să cânte ca dansator În , fără participarea sa, a fost creată Compania de teatru de balet pe baza Baletului Mordkin A murit în SUA Morse Samuel Finley Breese (-), inventator american În vara anului a vizitat Sankt Petersburg, încercând să promoveze în Rusia sistemul telegrafic și alfabetul inventat de el A fost invitat la încoronarea lui Alexandru al II-lea, dar, se pare, nu a fost prezent dintr-un motiv necunoscut Maury, Mathew Fontaine (-), ofițer de navă și meteorolog american Absolvent al Universității din Cambridge A servit ca intermediar în Marina SUA ( ) A comandat Marina Confederată în timpul Războiului Civil (-), a fost agent special al Confederației în Marea Britanie (-) Profesor de meteorologie la Institutul Militar Virginia din Lexington Membru al Academiei de Științe din Sankt Petersburg ( ) Autor a numeroase articole despre Marina SUA și lucrări despre meteorologie, navigație, geologie și geografie fizică MOSCOVA (Moscova), capitala Federației Ruse și cel mai mare oraș al său, după care (conform recensământului din) sunt numite unități administrative Orașe din SUA, inclusiv, de regulă, mici orașe sau orașe americane: în statele Idaho (înființată în , populație ; cu un centru administrativ care poartă același nume, persoane); Iowa (mii de oameni); Arkansas (mii de oameni); Vermont (de mii de oameni); Wisconsin (mii persoane); Indiana (mii persoane); Kansas (mii persoane; cu centrul administrativ cu același nume - mii persoane); Minnesota (mii persoane); Michigan (mii persoane); Principal (mii persoane); Ohio

(mii persoane); Pennsylvania (mii persoane); Dakota de Nord (de mii de oameni); Tennessee (mii de oameni) În statul Missouri, există și orașul Moscow Mills (Moscow Mills) - Moscow Mills (mii de oameni) Numele St Petersburg (St Petersburg) poartă un oraș american, fondat, după cum se crede, de P A Dementiev în și situat în statul Florida (populație de peste de mii de oameni) Despre Mitkov (Alaska) există un oraș și un lac numit după vechea capitală a Rusiei Exista un sat minier în URSS, numit New York de minerii americani care au venit în Donbass în anii SUMMIT-UL DE LA MOSCOVA între M S Gorbaciov și președintele american Ronald Reagan A avut loc la Moscova în perioada mai - iunie Înainte de a zbura la Moscova, secretarul de presă al lui Reagan a informat presa că "președintele își dorește foarte mult să dezvolte relații personale cu M S Gorbaciov" Prima vizită a lui Reagan la Moscova a fost în principal de natură de familiarizare și a fost plină de evenimente protocolare Scopul declarat oficial era să creeze o bază mai productivă și mai stabilă pentru relațiile sovieto-americane În cadrul întâlnirii, care s-a desfășurat într-o atmosferă exclusiv de afaceri, au fost discutate toate problemele de pe ordinea de zi convenite la prima întâlnire a liderilor sovietici și americani de la Geneva din noiembrie o gamă largă de probleme internaționale regionale și bilaterale Pentru unele dintre ele s-a ajuns la o înțelegere reciprocă sau un acord de principiu În același timp, cu privire la o serie de probleme ridicate, punctele de vedere ale părților (în special, cu privire la problema respectării drepturilor omului) au fost serios divergente Rezultatul întâlnirii a fost Protocolul privind schimbul de instrumente de ratificare a tratatului dintre URSS și Statele Unite privind eliminarea rachetelor lor cu rază intermediară și rază mai scurtă de acțiune, semnat anterior în timpul Summitului de la Washington din , și a avut loc schimbul de instrumente de ratificare la intrarea în vigoare a acestui tratat De asemenea, miniștrii guvernelor URSS și SUA au semnat o serie de documente bilaterale în domeniul explorării și utilizării spațiului cosmic, al utilizării pașnice a energiei atomice, al științei și tehnologiei transporturilor și al pescuitului Pe lângă întâlnirile de lucru și evenimentele de protocol, la cererea lui Reagan, au fost organizate întâlniri informale și vizitarea obiectivelor turistice din Moscova În Declarația comună, emisă după încheierea întâlnirii, se menționa că "amândoi lideri sunt convinși că extinderea dialogului politic stabilit de ei devine din ce în ce mai mult un mijloc eficient de soluționare a problemelor de interes și interes reciproc Ei nu subminează diferențele reale de istorie, tradiție și ideologie care vor continua să caracterizeze relațiile sovieto-americane Cu toate acestea, ei cred că dialogul va continua, deoarece este bazat pe realism și axat pe obținerea de rezultate concrete Poate servi ca bază constructivă pentru rezolvarea problemelor nu numai de astăzi, ci și de mâine, precum și ale secolului viitor " Summitul de la Moscova între președintele sovietic Mihail Gorbaciov și președintele SUA George W Bush A avut loc la Moscova în perioada - iulie În cadrul întâlnirii a fost semnat Tratatul privind reducerea și limitarea armelor strategice de ofensiv (START-), care prevedea reducerea acestora cu %; părțile au convenit de asemenea să acorde URSS tratamentul națiunii celei mai favorizate în comerț SUMMIT-UL DE LA MOSCOVA între Președintele Federației Ruse B N Elțin și președintele american George W Bush A avut loc la - ianuarie Liderii SUA și URSS au semnat Tratatul privind reducerea și limitarea în continuare a armelor strategice ofensive (START-), care prevede reducerea armelor strategice ale ambelor țări cu / și distrugerea

acelor tipuri de arme care ar putea fi folosite pentru a provoca o lovitură preventivă împotriva unei alte țări, în special a rachetelor terestre cu focoase multiple FABRICĂ DE CUUSUT din Moscova № im III INTERNATIONAL, întreprindere producătoare din Moscova Creat de "reemigranții" americani care au sosit la Moscova în primăvara anului prin Asociația Ruso-Americană de Comerț și Industrial (redenumită mai târziu Corporația Industrială Ruso-Americană) la inițiativa Sindicatului American al Muncitorilor din Îmbrăcăminte pentru a ajuta la renașterea industriei de îmbrăcăminte în Rusia sovietică Muncitorii au strâns fonduri în America, au cumpărat cusut industrial și alte echipamente pentru un total de St de mii de dolari, pe care i-au adus cu ei și i-au donat guvernului sovietic La Moscova, pe direcția lui V I Lenin, li s-a alocat special o clădire cu etaje În iunie , muncitorii s-au adresat lui Lenin în numele adunării generale, spunând că timp de o lună nu pot începe fabrica cu cele mai noi utilaje și utilaje pe care le-au adus din SUA Muncitorii i-au cerut lui Lenin să asiste la obținerea materialelor necesare pentru echiparea fabricii și repararea localului Muncitorii au cerut și ajutor pentru obținerea de locuințe Instrucțiunile corespunzătoare au fost date de Lenin lui L K Martens și președintele Consiliului Gubernia de Economie Națională din Moscova V T Lihaciov, care a fost instruit să ajute muncitorii emigranți să pună fabrica în funcțiune cât mai curând posibil, furnizând materialele necesare și asistând la obținerea de locuințe pentru muncitori Fabrica a fost dată în funcțiune la noiembrie Seful acesteia a fost numit reemigrantul M F Muzicenko În , de muncitori ruși și americani lucrau la fabrică MOSCOVA VEDOMOSTI, vezi Nikolai Ivanovici Novikov SUMMIT-UL DE LA MOSCOVA ȘI între L I Brejnev și președintele SUA Richard Nixon, care a intrat în istorie ca începutul și dezvoltarea procesului de destindere în relațiile internaționale și normalizarea relațiilor sovieto-americane Prima întâlnire dintre liderii URSS și SUA a avut loc la Moscova în perioada - mai și s-a încheiat cu semnarea a tratate și acorduri, inclusiv documente: "Fundamentele relațiilor dintre SUA și URSS", Tratatul dintre URSS și SUA privind limitarea sistemelor de apărare antirachetă și Acordul interimar dintre URSS și SUA privind anumite măsuri în domeniul limitării armelor strategice ofensive (SALT-), Acord între guvernul de URSS și guvernul Statelor Unite privind cooperarea în domeniul științei medicale și al asistenței medicale, Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind prevenirea incidentelor în aer liber marea și în spațiul aerian de deasupra acesteia, precum și acordurile privind cooperarea în știință și tehnologie, protecția mediului și explorarea spațiului cosmic A doua întâlnire de la Moscova dintre liderii URSS și SUA a avut loc în perioada iunie - iulie În cadrul întâlnirii au fost semnate un număr mare de acorduri și tratate bilaterale, inclusiv Protocolul la Tratatul dintre URSS și URSS SUA privind limitarea sistemelor de apărare antirachetă, Tratatul dintre URSS și SUA privind limitarea testării armelor nucleare subterane și Protocolul acestuia, Acordul pe termen lung între URSS și SUA privind promovarea economică, industrială și tehnică cooperare, Acordul dintre URSS și SUA privind cooperarea în domeniul locuințelor și alte tipuri de construcții, Acordul dintre URSS și SUA privind cooperarea în domeniul cercetării științifice și dezvoltării unei inimi artificiale, Acordul dintre URSS și SUA privind cooperarea în domeniul energiei etc CONFERINȚELE DE LA MOSCOVA ALE MINȘTRILOR DE EXTERNE ALE SUA, ANGLIEI ȘI URSS , Molotov, A Harriman, Lord Beaverbrook) în timpul celui de-al Doilea Război Mondial În timpul lucrărilor conferinței, a fost convenit și semnat un protocol secret

privind livrările militare din SUA și Marea Britanie către URSS până la iulie Înainte ca Legea de împrumut-închiriere să fie extinsă la Uniunea Sovietică la sfârșitul lunii octombrie , aceste provizii au fost finanțate printr-un împrumut de milion de dolari oferit de guvernul SUA Deși Statele Unite și Marea Britanie nu și-au îndeplinit pe deplin obligațiile în temeiul Protocolului de la Moscova, conferința din a marcat începutul asistenței pe scară largă acordate Uniunii Sovietice din partea Statelor Unite și Marii Britanii, devenind un pas important în formarea anti- Coaliția Hitler "În sfârșit", a declarat Molotov după încheierea conferinței, "a fost creată o uniune a unor astfel de state împotriva hitlerismului care va găsi modalități și mijloace pentru a șterge abcesul nazist de pe fața pământului" Al doilea M K Miniștrii Afacerilor Externe din SUA, Anglia și URSS au avut loc în perioada - octombrie cu participarea lui V M Molotov, K Hull și ministrul britanic de externe E Eden În cadrul conferinței a fost discutată o gamă largă de probleme de cooperare militaro-politică și structura postbelică Inițiativa întâlnirii a venit din Statele Unite și Marea Britanie, iar locul a fost ales de I V Stalin În cadrul conferinței, a fost semnată o Declarație a celor patru state (inclusiv China) cu privire la problema securității universale, care prevedea crearea ONU și s-au ajuns la acorduri cu privire la principiile predării și tratamentului necondiționat al Germaniei după încheierea războiului , privind crearea unei Comisii Consultative Europene și a unui Consiliu Consultativ pentru Italia În cadrul conferinței s-au primit și asigurări oficiale despre deschiderea unui al doilea front în Europa în și intrarea URSS în războiul împotriva Japoniei Întâlnirea de la Moscova a deschis calea pentru Conferința de la Teheran din În documentele interne ale Departamentului de Stat al SUA, întâlnirea a fost evaluată ca "întoarcerea URSS ca membru al comunității națiunilor, înzestrată cu responsabilitatea corespunzătoare" iar URSS NKID, la rândul său, a văzut importanța întâlnirii prin faptul că "a arătat existența unor puncte de vedere comune asupra unei serii de probleme importante ale războiului și ale sistemului postbelic MULYARCHIK Alexander Sergeevich (n), savant ruso-american, critic literar, specialist în istoria literaturii americane și în relațiile literare și culturale ruso-americane Doctor în filologie ( ), profesor ( ) Membru corespondent al Academiei Internaționale de Științe și Educație ( ), al Academiei de Literatură Rusă ( ) Absolvent de filologie facultatea cue ( ) și școala absolventă ( ) a Universității de Stat din Moscova Din până în - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS Din - la Institutul de Literatură Mondială al Academiei de Științe a URSS (RAS) A predat la Universitatea de Stat din Moscova (-) și la Institutul de Literatură Mondială (-) Din - șef al Departamentului de literatură străină a Universității Pedagogice din Moscova Autor de cărți: The Works of John Steinbeck ( ); Romanul american al anilor ( ); Romancieri americani de după război ( ); "Argumentul este despre o persoană Despre literatura americană în a doua jumătate a secolului al XX-lea" ( ); Roman realist modern din SUA ( ); "Ascultați-vă unii pe alții Despre relațiile literare și culturale ale URSS și SUA" ( ); SUA: secolul XX Fațete ale procesului literar" ( ); "Proza rusă a lui Vladimir Nabokov" ( ) MUNROE, Thomas (? -), lider militar american Ajuns în Rusia în cu intenția de a intra în serviciul militar rus în armata imperială El a servit ca adjutant regal și l-a însoțit pe Alexandru în timpul vizitei sale la Constantinopol într-o misiune de pace Corespondența sa cu prințesa Natalya Golitsyna a fost dovada vieții sale sociale foarte active în capitala Rusiei A murit tragic la Nikolaev MURAVYEV-AMURSKY

Nikolai Nikolaevici (-), conte, om de stat rus, guvernator general al Siberiei de Est Unul dintre cei mai activi susținători ai ideii unui viitor continental mai degrabă decât maritim al Rusiei Un susținător al întăririi poziției Rusiei în Orientul Îndepărtat, o abordare realistă a soartei viitoare a posesiunilor ruse din America de Nord și necesitatea de a menține relații strânse cu Statele Unite ca contrapondere a Marii Britanii Împreună cu Marele Duce Constantin, este considerat unul dintre principalii și cei mai influenți susținători ai cesiunii Alaska în Statele Unite În primăvara anului , el a prezentat o notă împăratului Nicolae I, în care, în special, amintea că Compania Ruso-Americană (RAC) a propus la un moment dat să dezvolte California, care era încă neocupată de nimeni, și și-a exprimat teama că altfel, această zonă ar deveni în curând prada americanilor S U A RAC a fundamentat această propunere cu convingerea că, stabilindu-se în Oceanul Pacific, Statele Unite vor câștiga un avantaj asupra tuturor puterilor maritime ale lumii și vor manifesta în curând interes pentru întreaga coastă de nord-vest a Americii "Stăpânirea statelor nord-americane în toată America de Nord este atât de naturală", a dezvoltat M -A această idee, "încât nu ar trebui să regretăm că acum douăzeci și cinci de ani nu ne-am stabilit în California - mai devreme sau mai târziu ar trebui să renunțăm la el, dar dacă renunțăm la el pașnic, am putea obține și alte beneficii de la americani în schimb Totuși, acum, odată cu inventarea și dezvoltarea căilor ferate, trebuie să fim mai convinși decât înainte că statele nord-americane se vor răspândi inevitabil în toată America de Nord și nu putem să nu avem în vedere că mai devreme sau mai târziu vor trebui să cedeze Nordul American posesiunile noastre "(italice M -A - Auth) În situația actuală, M -A a apărat necesitatea, dacă nu stăpânirea întregii Asiei de Est de către Rusia, atunci cel puțin dominația ei pe întreaga coastă asiatică a Oceanului Pacific Pătrunderea britanicilor în această parte a Asiei, care a avut loc deja cu o oarecare asistență din partea Rusiei, ar putea fi corectată, în opinia lui M -A , printr-o relație strânsă între Rusia și SUA, în interesul din care Alaska ar putea fi sacrificată Fondurile alocate pentru sprijinul administrativ și economic al Alaska, considerate M -A , ar putea fi mai benefice pentru ca patria să fie îndreptată spre dezvoltarea Siberiei și a regiunii Amur În - , din inițiativa lui M -A A fost întreprinsă o expediție militară de-a lungul Amurului Judecând după dezvoltarea ulterioară a ființe în amintitul M -A regiuni, propunerile sale au fost susținute de țarul Nicolae I, de Marele Duce Constantin și de guvernul țarist, precum și de conducerea RAC În aprilie , Compania Ruso-Americană a primit permisiunea împăratului "de a ocupa insula Sahalin pe aceleași temeiuri în care deținea alte pământuri menționate în privilegiile sale, pentru a preveni orice posesiuni străine pe Sahalin" Soarta Americii Ruse a fost o altă dovadă că propunerile guvernatorului general al Siberiei de Est au fost acceptate la Sankt Petersburg cu înțelegere Pentru servicii excepționale aduse statului rus, a fost ridicat la demnitatea de conte cu titlul de "Amur" În , la Khabarovsk a fost deschis un monument al lui M -A , care a fost distrus în Autor a numeroase lucrări științifice MURAVYOV Nikita Mihailovici (-), unul dintre ideologii marcanți ai mișcării decembriste, căpitan al gărzii A studiat la Universitatea din Moscova, dar nu a absolvit-o Participant la campaniile străine ale trupelor ruse în - A fost puternic influențat de ideile de federalism în forma în care acestea au fost expuse în Constituția SUA din Impresionat de ideile constituției americane, a devenit unul dintre autorii "proiectului constituțional" de reformare a Rusiei sistem

politic, care s-a bazat pe ideea împărțirii Rusiei în unități administrative, fiecare dintre acestea să-și aibă reprezentanții în adunarea legislativă federală bicamerală, similar Congresului american (camera inferioară a adunării legislative era numită la fel ca şi în Congresul SUA - Camera Reprezentanţilor) El a negat, însă, dreptul acestor unități administrative la propria lor constituție "Raportul comisiei de anchetă" cu privire la cazul participării lui M la evenimentele din decembrie spunea că proiectul pe care acesta l-a întocmit "sugerează o monarhie, dar lăsa împăratului o putere limitată, similară cu cea dată președintelui Statelor Unite ale Americii de Nord" (Totodată, textul jurământului împăratului rus prevăzut de constituție a coincis literalmente cu textul jurământului președintelui SUA) El a fost printre principalii inculpați în dosarul Decembrist, dar condamnarea sa la moarte a fost comutat în servitutea penală siberiană - în a fost exilat în minele de la Nerchinsk Din a fost într-o așezare din provincia Irkutsk Massie, Robert Kinloch (n), scriitor american Născut în Lexington (buc Kentucky) Și-a primit studiile în istorie de la Universitatea Yale A studiat la Oxford Președinte al Breslei Scriitorilor (Galila autorilor) (-) Autor de bestselleruri a țarilor ruși: Nicholas și Alexandra ( ) (împreună cu soția sa); Peter the Great: His Life and World ( ), pentru care a primit Premiul Pulitzer în ; The Roma-novs; Capitolul final ( ) etc Mass, revista lunară de dreapta a Partidului Socialist Fondată în ianuarie în condițiile tranziției conducerii revistei de partid "International Socialist Review" (International Socialist Review) în mâinile socialiștilor de stânga Un an mai târziu, a încetat să mai existe Ediția "M" reluat în decembrie , după ce M Eastman i-a devenit redactor-șef, transformând jurnalul într-un "punct de contact între munca revoluționară și intelectualitatea radicală" Printre autorii lui "M" s-au dovedit a fi mulți reprezentanți de frunte ai inteligenței creative și ai cercurilor literare din Statele Unite, inclusiv J Reid, L Steffens și alții Cititorii "M" s-au extins semnificativ În martie , revista a salutat Revoluția din februarie în "Rusia sindicalist-socialistă" După formarea Partidului Comunist din SUA ( ), el a devenit purtătorul de cuvânt al cercurilor de stânga ale intelectualității americane În , cu ocazia împlinirii a de ani de la înființare, s-a remarcat că "în lupta sa împotriva fascismului, împotriva reacției, pentru cultură, jurnalul a fost întotdeauna un apărător, un prieten al URSS, un popularizator al realizărilor sale " În loc de "M" în a apărut jurnalul Liberator (Liberator), al cărui redactor-șef până în a fost și M Eastman; în revista a fost redenumită New Masses MATLOCK Jack Faust Jr (Matlock, Jack Foust, Jr) (n), diplomat american Ambasador al SUA la Moscova (-) Născut în Greensboro (buc Carolina de Nord) A absolvit Universitatea Duke și Institutul Rus al Universității Columbia A predat limba și literatura rusă la Dartmouth College În a intrat în serviciul diplomatic Angajat al Ambasadei SUA la Moscova (-) În următorii ani a lucrat în ambasadele SUA într-un număr de țări africane (Ghana, Zanzibar, Tanzania) La începutul anilor , a fost numit șef al secției sovietice din Departamentul de Stat, iar apoi ministru consilier al Ambasadei SUA la Moscova (-) În , după investirea președintelui R Reagan, acesta a condus temporar Ambasada SUA până la sosirea în toamna anului a lui Arthur Hartman, numit ambasador în URSS Ambasador al SUA în Cehoslovacia (-) Membru al personalului Consiliului Național de Securitate al SUA (-) Numit ambasador al SUA în URSS de către președintele Reagan în decembrie și a preluat mandatul în primăvara lui După mandatul obișnuit al diplomaților americani ca ambasador în , a

fost lăsat la Moscova pentru un mandat suplimentar prin decizia președintelui George W Bush , Participant la cele mai importante întâlniri sovieto-americane la cel mai înalt nivel al acelor ani, precum și martor la numeroase evenimente istorice din URSS aflate în pragul prăbușirii Experiența diplomatică bogată și calitățile personale remarcabile ale lui M au contribuit în mare măsură la extinderea legăturilor sociale și culturale dintre URSS și SUA Autor al cărții de memorii Autopsie asupra unui imperiu; Raportul ambasadorului american despre prăbușirea Uniunii Sovietice ( ) Vezi și Popov G Kh NABOKOV Vladimir Vladimirovici (pseudonim Sirin) (-), scriitor și critic literar Născut la Sankt Petersburg, în a intrat la Școala Comercială Tenishevsky În a emigrat în Anglia, după ce a primit o bursă la Universitatea din Cambridge În s-a mutat în Germania și a locuit acolo până în În primii câțiva ani ai vieții sale în Germania, a trăit în sărăcie, câștigându-și existența compilând compoziții de șah pentru ziare și dând lecții de tenis și înot, ocazional jucand în filme germane, adică, ca vărul său N D Nabokov a trăit în "sărăcia sinceră" În , a fost publicat primul roman al lui N , Masha (sub pseudonimul V Sirin) În s-a mutat în Franța, unde a locuit până în , apoi a plecat pentru reședința permanentă în Statele Unite La început, a întâmpinat dificultăți serioase în găsirea unui loc de muncă permanent în Statele Unite "Este ridicol să știi rusă mai bine decât oricine altcineva - cel puțin în America - și engleză mai bine decât orice rus din America - și să ai astfel de dificultăți în a-ți găsi un loc de muncă ca profesor" A călătorit prin toată țara în căutarea unui loc de muncă Câțiva ani mai târziu, a început să predea la universitățile americane, a început să-și scrie operele literare în limba engleză, pe care o cunoaște fluent încă din copilărie În , N și soția sa au primit cetățenia americană Primul succes a venit la N odată cu publicarea în limba engleză a romanului "Lolita" ( ) Potrivit memoriilor lui N D Nabokov, abia după publicarea acestui roman "pasărea ruso-biblică Sirin și-a schimbat penajul și s-a transformat în scriitorul american Vladimir Nabokov" N i-a scris surorii sale Elena, care locuia la Praga: "Îmi place această țară [SUA] Alături de eșecurile în vulgaritatea sălbatică, există vârfuri în care poți avea picnicuri minunate cu prietenii "înțelegători" Mai târziu, mutându-se în Elveția, a tradus în engleză toate operele literare pe care le scrisese anterior în rusă De asemenea, a tradus în engleză o serie de lucrări ale clasicilor ruși, inclusiv lucrări de A S "Mozart și Salieri" de Pușkin (împreună cu E Wilson), "Sărbătoarea în timpul ciumei", "Anchar", "Monument", iar în - "Eugene Onegin" (traducerea lui "Onegin" a fost însoțită de trei comentariu de volum N însuși a considerat că traducerea dvs este nereușită) Prima apariție a lui N în URSS a avut loc în (romanul "Apărarea lui Luzhin" în revistele " " și "Moscova") A murit la Vevey și a fost înmormântat la Montreux, Elveția NABOKOV Nikolai Dmitrievici (-), compozitor Născut în Lyubcha, lângă Novogrudok, provincia Minsk A studiat la Petersburg și Ialta În a emigrat în Germania împreună cu mama și frații săi Și-a continuat studiile muzicale la conservatoarele din Stuttgart și Strasbourg, apoi s-a mutat la Paris, iar în în SUA A scris muzică pentru Baletul Rusesc de la Monte Carlo, fondat de J Balanchine (prima producție a fost baletul "Uniunea Păcii") chiar inainte La sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial (aprilie), a intrat voluntar în dispoziția comandamentului militar american în Germania și a servit ca ofițer în departamentul de informare și propagandă Timp de ani a lucrat în secția de muzică a UNESCO din Paris secretar general al Congresului Libertăţii Culturale (-); director

artistic al festivalurilor de muzică de la Paris ( ), Roma ( ), Berlin (-), festivalurile East meets West din Japonia și India și festivalurile de cultură neagră și muzică barocă A scris muzică pentru balete: "Oda", "Viața Afroditei", "Viața deschizătorului", "Munca iubirii s-a pierdut", "Ultima floare", "Don Quijote"; autor al "Simfoniei biblice", al simfoniei "Rugăciunea", al operei "Sfântul diavol" ( ), al concertului pentru voce și orchestră "Întoarcerea lui Pușkin" ( ), al cantatei "America era speranță" și altele concerte, uverturi și piese pentru pian Transpus la voce cu orchestră poezii de A Akhmatova și poezii de B Pasternak A întreținut relații de prietenie cu compozitorul A Khachaturian, muzicienii D Oistrakh, E Gilels, M Rostropovich A venit de două ori în URSS (și) Autor a două autobiografii publicate la New York, care conțin informații interesante despre prietenii săi - I Stravinsky, S Prokofiev, J Balanchine și alții ("Vechi prieteni și muzică nouă", ; "Bagaj Memorii ale unui cosmopolit rus,), precum și coautor al cărții de referință în mai multe volume Composers of the Twentieth Century POLITICA DE "PUȚI" (politica de construire a podurilor), un curs de politică externă proclamat de președintele L Johnson la mai cu scopul de a "atenua tensiunea internațională și de a elimina pericolele asociate războiului rece dintre state care aderă la ideologii diferite " POLITICA "LA MARCHII RĂZBOIULUI" (brinkmanship), cursul de politică externă al administrației D Eisenhower la mijlocul anilor ' , dezvoltat de secretarul de stat american John F Dulles după abandonarea strategiei de "răzbunare masivă" Conceptul cursului a fost subliniat de Dulles într-un interviu publicat în revista Life pe ianuarie Acesta prevedea "capacitatea de a fi în pragul războiului" în interesul securității naționale a SUA fără a fi implicat în ostilități directe NAZIMOVA Alla Alexandrovna (-), actriță, scenaristă (a scris sub pseudonimul Peter M Winter (Peter M Winter)), producător de film Născut în Yalta, Rusia A absolvit Școala de Muzică și Dramă a Societății Filarmonicii din Moscova A lucrat la Teatrul de Artă din Moscova până în În , în timpul unui turneu străin al Teatrului de Artă din Moscova, a rămas în SUA cu un grup de actori Din a jucat în filme, creând o serie de roluri notabile în de filme de la Hollywood, printre care: "Camille" ( ), "Salome" ( ), "Madonna of the Streets" ( ), "Escape" ( )), etc În anii , a jucat mai ales în teatru În s-a întors la cinema și a jucat în mai multe filme, inclusiv "Sânge și nisip" ( ), "De când ai plecat" Autor a scenarii, incl "Madame Peacock" ( ), "Casa de păpuși" ( ) A fost nașa lui Nancy Reagan, soția președintelui american Ronald Reagan A murit în SUA PROGRAMUL NANNA-LUGARA, un program de acordare a asistenței americane Rusiei și altor state CSI pentru a reduce amenințarea nucleară și amenințarea altor tipuri de arme de distrugere în masă și a mijloacelor de transport ale acestora rămase după prăbușirea URSS (numită și "reducerea cooperativă amenințare) Prevede reducerea armelor nucleare în fostele republici ale URSS și asigurarea securității materialelor nucleare Numele și-a primit de la numele senatorilor Samuel Nunn (n) (democrat din Georgia) și R Lugar (Richard Lugar) (n) (republican din Indiana), care au fost autorii documentului prezentat spre examinare în Senatul SUA a proiectului de lege "Cu privire la reducerea amenințării nucleare sovietice" Legea adoptată de Senatul SUA în , care a inițiat programul de Cooperare pentru Amenințare Nucleară, prevedea alocarea anuală de către Congresul SUA a de milioane de dolari în perioada - în bugetul Departamentului Apărării al SUA și al Departamentului Energiei al SUA pentru a asigura transportul, depozitarea, protecția și distrugerea armelor nucleare și a altor arme

pe teritoriul fostei Uniuni Sovietice și prevenirea proliferării armelor de distrugere în masă În cursul implementării N-L p Părțile au reușit să îndepărteze cu succes toate armele nucleare strategice și tactice de pe teritoriul noilor state independente pe teritoriul Rusiei și să pună acolo sub control de încredere Potrivit fostului asistent al președintelui Statelor Unite pentru afaceri de securitate națională, E Lake, programul a economisit până la de miliarde de dolari pe an în cheltuieli suplimentare pentru programele nucleare americane În conformitate cu N -L p s-a stabilit o cooperare între laboratoarele științifice ruse și americane în materie de asigurare a securității materialelor nucleare foarte îmbogățite și a început implementarea programelor de conversie În total, în cadrul N -L p au fost alocate următoarele fonduri pentru implementarea proiectelor privind securitatea și neproliferarea armelor de distrugere în masă în fosta Uniune Sovietică (în milioane de dolari, începând cu vara anului): eliminarea armelor strategice - , conversie - , neproliferare - , , securitatea și transportul armelor nucleare - , construcția unei instalații de depozitare a materialelor fisionabile - , , eliminarea armelor chimice - , alte programe - ; total - milioane de dolari Gratie eforturilor celor doua tari in cadrul N -L p la mijlocul anului , au fost distruse de tone de combustibil lichid pentru rachete, de focoase nucleare au fost demontate și depozitate în siguranță, au fost testate și distruse arme chimice, a fost oferit sprijin ofițerilor pensionați și au fost oferite oportunități pentru reorientarea oamenilor de știință către cercetarea pașnică În plus, au fost alocate câteva milioane de dolari pentru conversia producției militare la astfel de giganți ai complexului militar-industrial rus cum ar fi Uzina Kirov, Svetlana, NPO Nauka și alții milioane de dolari (doar % din totalul fondurilor alocate au fost efectiv utilizate) În cadrul celei de-a -a sesiuni a Comisiei mixte ruso-americane de cooperare economică și tehnologică a fost adoptat un nou concept de finanțare a conversiei ruse, conform căruia Fondul întreprinderilor de apărare, care acumulează fonduri de la firme private și soldul fondurilor alocate în cadrul N -L p , devine sursa de finantare Proiectul de buget pentru prevedea alocarea a milioane USD pentru continuarea programului până la sfârșitul anului a ajuns la , miliarde de dolari și este planificat să investească alte , miliarde de dolari în ea în primii șase ani ai noului secol Rusia și o creștere a ponderii Ucrainei NAPOLEON I (-), împărat al Franței (-) Fiind exilat la pr Helena și dedicându-și tot timpul amintirilor din trecut, a exprimat ideea că disputa pentru dominația lumii va continua în viitor între Rusia și Statele Unite Această profeție pe moarte a lui N a provocat comentarii sumbre ale cercurilor politice și publice europene, care se temeau de influența tot mai mare a Statelor Unite asupra politicii, economiei și culturii europene NAROKOV Nikolai Vladimirovici (numele real Marchenko) (-), scriitor Născut în Basarabia În anii a fost prizonier al Gulagului În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, în lagărele de concentrare germane După război s-a mutat în SUA A predat limba rusă la universitățile americane și a contribuit la presa rusă din Occident Autor al mai multor lucrări de ficțiune, inclusiv povestea "Valori imaginare" ( ) A murit în SUA HACA (NASA), vezi Administrația Națională pentru Aeronautică și Spațiu, NAUMENKO Viaceslav Georgievici (-), general cazac Ataman ales al cazacilor din Kuban în războiul civil După înfrângerea albilor, a fost evacuat în Turcia, de unde s-a mutat în Europa de Vest În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a menținut legătura cu cazacii anticomuniști După război s-a mutat în SUA A

publicat o colecție în mai multe volume de documente istorice "Culegere de materiale privind extrădarea cazacilor din Lienz și alte locuri" (-), care a stat la baza lucrării sale "Marea trădare" ( ) La bătrânețe a trăit în sărăcie, a lucrat ca muncitor la o fermă de păsări A murit în SUA NAUMOV Alexandru Nikolaevici (-), politician rus al aripii liberale Ministrul Agriculturii al Rusiei înainte de Primul Război Mondial După octombrie , a emigrat în Statele Unite, unde a scris un memoriu în două volume, From Surviving Memories - " (-) A murit în SUA NATIONAL ACADEMY OF SCIENCE US (Academia Națională de Științe), organizație științifică neguvernamentală americană la nivel național, cu membri limitati A fost fondată la martie prin hotărâre a Congresului SUA și în conformitate cu ordinul președintelui A Lincoln cu scopul de a consilia guvernul țării în probleme științifice și tehnice Potrivit statutului N a n , ea a fost însărcinată cu îndatorirea "în cazul în care orice minister guvernamental apela la ea pentru a investiga, studia, testa și raporta orice problemă de știință sau artă" Crearea N a s a fost dictată de necesitatea ca guvernul SUA să primească sfaturi cu privire la probleme științifice și tehnice în timpul Războiului Civil, inclusiv opinii ale experților cu privire la cererile depuse spre examinare guvernamentală pentru noi tipuri de arme militare În calitate de membru al N a n sunt acceptați oamenii de știință de seamă care au adus o contribuție semnificativă la dezvoltarea științei În conformitate cu cartea, părțile constitutive ale N a n sunt Consiliul Național de Cercetare (Consiliul Național de Cercetare), înființat în cu scopul de a coordona activitățile oamenilor de știință din diverse domenii ale științei și tehnologiei și angajați în educație, în economia națională și în guvernarea țării; National Academy of Engineering (National Academy of Engineering), fondată în ; Institutul de Medicină a fost fondat în Toate aceste organizații acționează ca consultanți ai departamentelor guvernamentale pe probleme științifice, țin seminarii, conferințe, participă la distribuirea de granturi și subvenții de la diferite fundații caritabile și sunt angajate în activități de publicare În , Consiliul Academiei a creat un comitet temporar pentru a dezvolta un plan pentru relațiile bilaterale între oamenii de știință americani și reprezentanții științei Rusiei Sovietice, - cu toate acestea, nu au existat schimbări notabile în dezvoltarea legăturilor științifice între cele două țări Membri străini N a n până în existau oameni de știință ruși, inclusiv Academicieni: N N Bogolyubov ( ), N P Dubinin ( ), I M Gelfand ( ), A D Saharov ( ), I R Şafarevici ( ), V L Ginzburg ( ), P A Cherenkov ( ), R Z Sagdeev ( ) La februarie a fost semnat primul Acord privind schimburile și cooperarea științifică între Academia de Științe a URSS și N A S pentru - , care a fost prelungit cu încă doi ani printr-un acord suplimentar În , după expirarea acordului, valabilitatea acestuia nu a fost prelungită, deși au continuat să se desfășoare contacte științifice bilaterale între academii În iunie , a fost semnat un alt acord de cooperare (după) între Academia Rusă de Științe și N a s pe o perioadă de doi ani NATIONAL GEOGRAPHICAL SOCIETY (National Géographie Society), societate americană de cercetare și educație non-profit A fost fondată în ianuarie de un grup de de geografi, călători, avocați, cartografi, finanțatori și militari care au decis să "creeze o societate în scopul extinderii și diseminării cunoștințelor geografice" Fondatorii N g o a decis să-l creeze pe o "bază largă și liberă, ținând cont de cerințele de apartenență la acesta, care este pe deplin în concordanță cu propria sa bunăstare și cu demnitatea științei pe care o reprezintă" Din septembrie , publică la Washington revista lunară de popularitate

geografică National Géographie Magazine, cu un tiraj de milioane de exemplare Spre deosebire de tipărirea modernă, de înaltă calitate și publicațiile colorate, primele numere ale revistei au fost publicate sub o copertă maro deschis pe hârtie de calitate scăzută Cu toate acestea, chiar în primul număr al revistei s-a exprimat speranța că N g o iar jurnalul lui va exista nu numai în secolul următor, ci și în vremuri mai îndepărtate În stadiul inițial de existență, a fost destinat distribuției exclusiv în Statele Unite, dar în timp s-a transformat într-o publicație foarte populară, cu un public global În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, arhiva foto a revistei a fost de mare valoare pentru aviația și informațiile militare americane Astăzi revista publică articole despre natură, călătorii, arheologie, antropologie, țări ale lumii, furnizate cu fotografii de înaltă calitate Acesta finanțează expediții geografice și alte expediții deosebit de interesante în întreaga lume Câteva numere ale revistei în anii postbelici au fost în întregime dedicate Uniunii Sovietice și vieții de zi cu zi a poporului sovietic National Aeronautics and Space Administration, NASA (National Aeronautics and Space Administration, NASA), o agentie federala independenta creata in in temeiul National Aeronautics and Space Act din , influentata in mare masura de succesele sovietice in explorarea spatiului cosmic (lansarea in) al primului satelit sovietic al Pământului) Legea a fost semnată de președintele D Eisenhower la iulie Funcțiile NASA includ toate problemele de cercetare și activități practice în domeniul explorării spațiului NASA operează mai multe centre importante de cercetare și porturi spațiale, inclusiv Centrul de Cercetare Ames (Centrul de Cercetare Ames, Moffett Field), Centrul pentru Zboruri Spațiale Goddard (Centrul de Zboruri Spațiale Goddard), Centrul de Cercetare Spațială Centrul spațial Lyndon B Johnson din Houston, Texas, Centrul pentru Cercetări Spațiale Centrul spațial John F Kennedy de la Cape Canaveral H (Florida), etc În septembrie , sub auspiciile NASA, a fost lansat pe orbita spațială primul satelit american al Pământului februarie Astronautul american John Glenn (Glenn, John H , Jr) a făcut orbite în jurul Pământului cu nava spațială Friendship- Cosmonautul american Neil Armstrong (Armstrong, Neil A) a fost primul dintre pământeni care a pus piciorul pe iulie pe suprafața Lunii NASA are legături extinse cu organizațiile rusești În ianuarie , reprezentanții NASA și ai Academiei de Științe URSS au convenit asupra cooperării în domeniul explorării și utilizării comune a spațiului cosmic, inclusiv zborul comun al navelor spațiale și lansarea laboratoarelor cu cosmonauți la bord pe orbita spațială S-a ajuns și la un acord privind schimbul de mostre de sol lunar Până la sfârșitul anului , ambele țări au lansat sateliți artificiali pe orbită în jurul lui Marte, ale căror rezultate urmau să fie schimbate între oamenii de știință sovietici și americani În iulie , nava spațială americană Apo o- și nava spațială sovietică Soyuz- au fost andocate În februarie , nava spațială reutilizabilă Discovery a fost lansată de la Cap Canaveral, la bord pentru prima dată când a lucrat un echipaj american-rus; din partea rusă, echipajul a inclus cosmonautul S Krikalev În februarie a avut loc întâlnirea navei spațiale americane Discovery și stația orbitală rusă Mir, care a devenit prima întâlnire între obiectele spațiale rusești și americane din ; în martie , a avut loc lansarea navei spațiale Soyuz TM- cu echipajul expediției Mir- la bord, marcând începutul primului zbor al astronautului american Norman Thagard pe stația spațială Mir; în martie , a fost efectuată o revizuire în etape a proiectării programului Stației Spațiale, finalizând cu succes o evaluare cuprinzătoare a stării și fezabilității

primelor zboruri de asamblare a Stației Spațiale Internaționale americane și rusești; au fost luate în considerare problemele de planificare pe termen lung a viitoarelor zboruri pentru asamblarea stației; în mai , modulul Spektr a fost lansat către stația spațială Mir de o rachetă Proton, la bordul căreia au fost plasate aproximativ kg de echipamente americane pentru cercetare în domeniul științelor vieții; În iunie , în baza unui acord cu NASA, echipamentul rusesc pentru programul Mir-Shuttle a fost livrat în Statele Unite, inclusiv o matrice solară dezvoltată în comun, un compartiment de andocare și un nou mecanism de andocare pentru a fi utilizat în zborurile viitoare Prima întâlnire și andocare a navetei cu stația Mir a avut loc pe iunie La martie , în timpul celui de-al treilea zbor de întâlnire și andocare în cadrul programului Mir-Shuttle, astronautul NASA Shannon Lucid a fost livrat în spațiul rusesc stația Mir, devenind prima femeie americană care lucrează pentru Mir OKS În conformitate cu acordurile încheiate în timpul negocierilor dintre reprezentanții ambelor părți, NASA a selectat de proiecte științifice rusești pentru a fi realizate pe Stația Spațială Internațională, pentru care partea SUA a alocat , milioane de dolari, oamenii de știință ruși au luat parte și la programul american "Mars Global Surveyor ", și Statele Unite au furnizat instrumente pentru instalarea la bordul stațiilor de orbit și de aterizare ale navei spațiale ruse "Mars- " NASA participă la crearea navelor spațiale rusești Spektr-X-ray-Gamma și Spektr-Radioastron Cooperarea dintre Rusia și Statele Unite se desfășoară cu succes în studiul Soarelui și Pluto, precum și în geofizica Pământului și a mediului (proiecte "Flacără", "Gheață" și "Meteor- /"TOMS" - " Meteor-ZM/"TORS") În conformitate cu un acord între NASA și Agenția Spațială Rusă, încheiat în , în toamna anului , asamblarea unui Mezh de de tone * Stația Spațială Internațională (ISS), care va costa participanții la program peste de miliarde de dolari pentru construirea și operarea În , mai mulți cosmonauți americani au lucrat multe luni la bordul stației spațiale rusești Mir În - , aproape de ingineri americani de la NASA, precum și companiile americane de aviație Boeing și McDonnell-Douglas, s-au antrenat la Complexul rusesc de rachete și spațiu (RKK) Energia în cadrul programului ISS Ca parte a acestui program, până în primăvara anului , un bloc de marfă funcțional asamblat în Rusia pe cheltuiala părții americane (de milioane de dolari) și modulul de andocare al Unității americane erau pe orbită Echipajul internațional al navetei spațiale americane, care a inclus cosmonautul rus Yu Usachev, a livrat marfă către ISS în primăvara anului și a corectat ISS pe orbită În iulie , partea rusă a trimis legătura sa centrală, modulul de serviciu Zvezda, pentru andocare cu ISS În septembrie , naveta americană Atlantis a livrat ISS un echipaj comun ruso-american de persoane, inclusiv cosmonauți ruși - Y Malenchenko și B Morukov Sarcina echipajului a fost să pună cabluri între modulele Zvezda și Zarya pentru alimentarea cu energie și transmiterea informațiilor către ISS În octombrie , prima expediție comună de lungă durată, proiectată pentru săptămâni de muncă, a sosit la ISS , care a inclus astronautul american Bill Shepard și cosmonauții ruși Yuri Gidzenko și Serghei Krikalev Institutul Național pentru Promovarea Științei (National Institution for the Promotion of Science), o organizație științifică și publică americană Una dintre primele instituții științifice din Statele Unite Fondată la Washington în mai A stabilit contacte sistematice științifice și de afaceri cu guvernul rus și instituții științifice Până în vara anului , printre membrii săi corespondenți străini se aflau reprezentanți ai Rusiei, inclusiv ministrul educației și

președintele Academiei de Științe din Sankt Petersburg S S Uvarov, directorul Observatorului Pulkovo V Ya Struve, navigator amiralul F P Litke, călător și geograf PL Cihaciov, directorul Grădinii Zoologice din Sankt Petersburg F B Fisher și alții Consiliul Național al Prieteniei Americano-Sovietice, o organizație publică americană Fondată în pentru a ajuta la îmbunătățirea relațiilor dintre SUA și URSS A fost activ în diseminarea informațiilor în Statele Unite sub formă de broșuri, expoziții, documentare despre viața în Uniunea Sovietică, a promovat un schimb cultural, științific și educațional mai larg între cele două țări A publicat buletinul "Rusia sovietică de azi" (Rusia sovietică de azi), ulterior redenumit "New World Review" (New World Review) NECUNOSCUT Ernst Iosifovich (n), sculptor Născut în Sverdlovsk A studiat la Universitatea de Stat din Moscova, la Facultatea de Filosofie A absolvit Institutul de Artă Surikov din Moscova Se consideră un student al V E Tatlin Ca urmare a conflictului cu N S Hrușciov la infama expoziție de artă din Manezh ( ) a fost exclus din Uniunea Artiștilor din URSS, lipsit de posibilitatea de a lucra A emigrat din URSS în Timp de câțiva ani și-a schimbat pașapoartele unui cetățean din Elveția, Suedia, Austria, apoi s-a mutat în SUA După , vine regulat în Rusia, unde se află multe dintre sculpturile sale, inclusiv celebrul bust negru și auriu de pe mormântul lui N S Hruşciov, nennenny-i din ordinul familiei defunctului lider sovietic Sculptorul a donat Rusiei o serie de lucrări NEKRICH Alexander Moiseevich (-), istoric, editor Născut în Baku Membru al Marelui Război Patriotic Absolvent al Facultății de Istorie a Universității de Stat din Moscova A publicat numeroase lucrări despre istoria URSS Pentru cartea " , iunie" a fost criticat de cei mai odioși reprezentanți ai științei istorice oficiale sovietice și în a fost exclus din PCUS Cartea a fost retrasă din bibliotecile URSS, restul tirajului a fost pus sub cuțit A fost publicată în limba engleză în de către University of South Carolina Press A emigrat din URSS ( ) și s-a stabilit în SUA Editor al Revistei, un supliment politico-istoric la gândirea rusă Înainte de a emigra, a scris și publicat cărți în URSS: The Policy of British Imperialism in Europe (octombrie - septembrie) ( ); "Politica externă a Angliei - " ( ); a fost redactor al cărții Against the Falsification of World War II History ( ) În exil a scris lucrări: Poporul pedepsit; Deportarea și soarta minorităților sovietice la sfârșitul celui de-al doilea război mondial ( ); Renunțarea la frică: Memoriile unui istoric ( ); "Utopia la putere" A murit în SUA NEMIROVICH-DANCHENKO Vladimir Ivanovici (-), regizor de teatru Unul dintre fondatorii Teatrului de Artă din Moscova A fost în SUA în - A negociat cu Hollywood cu privire la adaptarea filmului "Pugachevshchina", prezentând spre discuție un scenariu preliminar, complot din piesa lui K Trenev, care a fost pe scena Teatrului de Artă din Moscova în , și scene din "Fiica căpitanului" a lui Pușkin " B Pilnyak, care a vizitat Hollywood în , a repetat acolo o poveste populară că scenariul a fost aprobat cu o singură corectare: "Directoarea a considerat sfârşitul lui Pugaciov prea groaznic şi a insistat ca Pugaciov, în loc de eşafod, să o întâlnească pe Catherine, să cadă îndrăgostit de un prieten prieten și - ok - m-am căsătorit Din cauza inacceptabilității finalului întunecat al lui Pugaciov, scenariul a fost în cele din urmă respins de conducerea companiei de film N -D considerată a fi la Hollywood cea mai dificilă perioadă din viața lui NEMCHINOV Vera Nikolaevna (Obuhova) (- ?), balerină S-a născut la Moscova Ea a primit studiile de balet la școala privată a L R Nelidova Din - în străinătate A dansat în trupele Diaghilev "Baletul rus" (-) Ea a fondat baletul Nemchinova-Valley ( )

A făcut turnee în Europa, Australia și SUA, a jucat la Opera Kaunas (-) și la Baletul Rusesc de la Monte Carlo Ea a predat la New York City Ballet School din și la propria școală de balet clasic din NESSELRODE (Nesselrod) Karl Vasilevici (-), om de stat rus Născut la Lisabona în familia unui trimis rus În serviciul diplomatic din A fost sub conducerea lui Alexandru I în timpul Războiului Patriotic din și al campaniilor străine din - A îndeplinit misiuni diplomatice importante ale regelui, fiind de fapt ministrul Afacerilor Externe (-) În a fost numit director al Colegiului Străin Din - membru al Consiliului de Stat; din - Ministrul Afacerilor Externe al Rusiei Vice cancelar (-), cancelar al Imperiului Rus ( ) Poziția lui N a jucat un rol decisiv în restrângerea activităților Companiei Ruso-Americane (RAC) în Oceanul Pacific și America de Nord în - A încheiat cu convențiile sale de asistență cu Statele Unite, inclusiv ruso-americane Convenția de la Kansk din privind comerțul, navigația și pescuitul, care a permis navelor americane să intre în toate mările interne, golfurile și golfurile Americii Ruse "pentru producția de pescuit acolo și comerțul cu locuitorii naturali ai acelei țări", a subminat interesele RAC si in cele din urma a dus la lichidarea lui În i s-a acordat titlul de conte După încheierea Tratatului de pace de la Paris, care a pus capăt războiului din Crimeea din - , a fost demis pentru gafele sale de politică externă NIZHINSKAYA Bronislava Fominichna (-), balerină, coregrafă S-a născut în Minsk Sora lui Vaslav Nijinsky A absolvit Școala de balet din Sankt Petersburg ( ) și a fost admisă la Teatrul Mariinsky În semn de protest împotriva demiterii fratelui ei, ea a părăsit teatrul A cântat cu Baleții Ruși ai lui Diaghilev (-) și cu compania de balet din Londra a fratelui ei ( ) În - , a jucat și a predat la Kiev După ce a emigrat, a dansat, a predat și a organizat spectacole de balet la Paris, Buenos Aires și alte orașe din lume Ea a deținut propria companie de balet (-), a montat în mare parte balete într-un act A murit în SUA Fiica ei, balerină și coregrafă Irina Nijinskaya (-), s-a născut în Rusia; a învățat de la mama ei A fost alături de mama ei toți anii și a jucat în peste de spectacole de balet puse în scenă de ea În s-a mutat în Statele Unite și a deschis Școala de Balet de la Hollywood (Școala de Balet de la Hollywood) ( ) Împreună cu mama ei a organizat spectacole de balet; după moartea mamei sale, și-a reluat producțiile în întreaga lume A murit în SUA NIKIFOROV Boris Sergeevich (-), om de știință sovietic, americanist, avocat internațional Doctor în drept ( ), profesor ( ) Specialist american în drept penal Născut în Tashkent A absolvit Institutul de Drept al Corespondenței din întreaga Uniune ( ), a lucrat în Asociația Avocaților din Moscova Din - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS Autor al unui număr de cărți, incl Crima organizată din SUA în serviciul monopolurilor ( ), SUA: De la mare la bolnav ( ) (coautor), SUA: Probleme de politică internă ( ) (coautor), SUA: Crimă și politică ( )) (coautor), Modern American Criminal Law ( ) (coautor) NICHOLAS I (-), împărat al Rusiei (-) Al treilea fiu al lui Paul I a condus personal politica externă a Rusiei, în care a aderat la linia de amestec activ în afacerile europene În primii ani ai domniei sale, s-a concentrat pe apropierea de Anglia și Franța, dar, confruntat cu rezistența activă a diplomației engleze și franceze la întărirea influenței Rusiei în Orient, a început să caute noi alianțe Într-o conversație cu trimisul american în Rusia și viitorul președinte american John Buchanan, care a avut loc în timpul recepției de Anul Nou ( ) în capitală, acesta a subliniat marea importanță pe care o acordă bunelor relații cu America, relațiilor comerciale active între Rusia și

SUA și contacte personale între ruși și americani El și-a exprimat dorința ca mai mulți americani să vină în Rusia, pentru a putea fi convinși că rușii nu sunt deloc ceea ce dușmanii Rusiei încearcă să-i înfățișeze Spre deosebire de Alexandru I, el a susținut ideea încheierii unui tratat comercial între SUA și Rusia ( ) și a promovat activ semnarea și ratificarea acestuia În timpul primei sale întâlniri cu un alt trimis american la Sankt Petersburg, Thomas Seymour (Thomas Seymour) din martie și-a exprimat speranța că simpatiile SUA vor fi de partea Rusiei și că comerțul dintre cele două țări va continua Cunoscut Respectul ELI pentru președintele SUA E Jackson și istoricul său militar impresionant În timpul șederii sale în Rusia, un politician american, senatorul Stephen Arnold Douglas (Douglas, Stephen Arnold) (-) s-a întâlnit cu acesta și, în prezența Marelui Duce Alexandru, viitorul țar Alexandru al II-lea, și-a exprimat convingerea că "în în lume există doar două forme perfecte de guvernare: una în care domnește întregul popor și a doua în care domnește o singură persoană - formele americane și ruse de guvernare Toate celelalte puteri sunt rase mixte și sunt sortite să fie absorbite de una dintre cele două forme de guvernare menționate NIKOLAICHIK Vladimir Mihailovici (n), om de știință-american rus, doctor în drept ( ) om de știință onorat al Federației Ruse ( ) Membru al Marelui Război Patriotic Născut în Baku A absolvit Institutul de Drept din Moscova ( ), iar apoi studii postuniversitare la Institutul de Stat și Drept al Academiei de Științe a URSS ( ) Din este membru al Institutului pentru SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Specialist în drept penal american, procedură penală, criminologie și criminalistică Autor al unui număr de lucrări dedicate analizei conceptelor de politică de aplicare a legii, starea și dinamica criminalității în Statele Unite, precum și studii comparative ale problemelor juridice din Statele Unite și Rusia (URSS), inclusiv: " SUA: Bill of Rights and Police Investigation" ( ), "US Criminal Procedure" ( ), "SUA: Police Control of Society" ( ), "US Immigration and Citizenship" ( ), "US Criminal Justice" ( ), "SUA: Reglementarea juridică a eticii funcționarilor" ( ), "Statisticii criminalității în SUA" ( ) NICHOLSON, Harold (n), ofițer al Agenției Centrale de Informații din SUA (-), recrutat de serviciile secrete sovietice A lucrat în birourile CIA într-o serie de țări din regiunea Asia-Pacific (Filipine, Thailanda, Japonia), precum și în România Era rezident al CIA în Malaezia La întoarcerea sa în Statele Unite, a lucrat la o bază secretă a CIA pentru pregătirea informațiilor Arestat în noiembrie sub acuzația de spionaj pentru URSS și Rusia, inclusiv în extrădarea la Moscova a ofițerilor americani de informații - ofițeri CIA care se pregăteau să lucreze în Rusia și în transferul de informații către serviciile speciale ruse cu privire la o gamă largă de probleme de interes pentru ei Potrivit serviciilor de informații americane, în timpul activității sale pentru serviciile de informații sovietice și ruse, N a fost plătit cu o recompensă în valoare de de mii de dolari Procesul în cazul lui N , care a început în martie , s-a încheiat cu condamnarea lui EL, care a fost condamnat de instanță la de ani și luni de închisoare NIKOLYUKIN Alexander Nikolaevici (n), om de știință-american rus, critic literar Doctor în filologie ( ) Membru al Uniunii Scriitorilor din Rusia ( ) Membru corespondent al Academiei Internaționale de Științe și Educație ( ) Specialist în literatură americană Născut în Voronezh A absolvit Universitatea de Stat din Moscova ( ) A lucrat la IMLI (-) și la INION a Academiei de Științe a URSS (din) Autor de cărți: American Romantism and Modernity ( ); "Scriitori americani despre literatură" (,) (compilator și autor al

prefață); The Aesthetics of American Romanticism ( ) (compilator, prefață și comentariu); "Legăturile literare dintre Rusia și SUA: formarea contactelor literare" ( ); "William Faulkner Articole, discursuri, interviuri, scrisori" ( ) (compilator); Interrelațiile dintre literatura rusă și cea americană Turgheniev, Tolstoi, Dostoievski și America" ( ), "O privire în istorie, o privire în viitor Scriitori ruși și sovietici despre America ( ) (editor); "Omul va rezista Realismul lui Faulkner" ( ); Robert Penn Warren Cum lucrează un poet? Articole, interviuri" ( ) (compilator); "Publicism of American Romanticism" ( ) (compilator, autor al cuvântului înainte) NIKONOV Vyacheslav Alekseevici (n), istoric-americanist rus, doctor în științe istorice ( ) istoric politic american Născut la Moscova A absolvit Facultatea de Istorie ( ) și studii postuniversitare la Universitatea de Stat din Moscova ( ) În - a lucrat la Departamentul de Istorie Modernă și Contemporană a Facultății de Istorie a Universității de Stat din Moscova Din până în a lucrat în Comitetul Central al PCUS, în - - în biroul președintelui URSS, apoi a devenit asistent al președintelui KGB al URSS Deputat al Dumei de Stat (-) Din - Președinte al Fundației Politika Autor al cărților: "From Eisenhower to Nixon: From the History of the Republican Party" ( ); Republicanii: De la Nixon la Reagan ( ); Consens pus sub semnul întrebării: sistemul bipartid vs Mass Democratic Movements (-începutul anilor) în The Two-Party System: Past and Present ( ) (coautor); "Principiile de funcționare a sistemului bipartid din SUA: istorie și tendințe actuale", părțile și (-) (coautor), etc Nixon, Richard Milhous (-), al -lea președinte al Statelor Unite (-) Vicepreședinte al Statelor Unite (-) În calitate de vicepreședinte al Statelor Unite, a vizitat zeci de țări, inclusiv URSS ( ), unde a deschis Expoziția Americană în parcul Sokolniki din Moscova În cadrul vernisajului expoziției, celebra "dezbatere în bucătărie" cu N S Hruşciov Vizitele lui N pe piețele din Moscova și conversațiile cu moscoviții, larg mediatizate în presa americană, au fost privite de presa sovietică drept metode de publicitate politică în ajunul alegerilor prezidențiale din El a fost învins la aceste alegeri, pierzând victoria lui J Kennedy A fost ales președinte al Statelor Unite în În condițiile unei crize sociopolitice interne și a unei poziții mondiale slăbite, Statele Unite și-au propus să mențină status quo-ul în lume prin normalizarea relațiilor cu Uniunea Sovietică și Republica Populară China În rezolvarea acestei probleme, a avut o mare libertate a mâinilor în interiorul țării datorită reputației sale stabile de anticomunist În noiembrie a semnat un tratat multilateral privind neproliferarea armelor nucleare În - au avut loc întâlniri la vârf între N și L I Brejnev, care a pus bazele perioadei așa-numitului detente of international tension (detente) În cadrul acestor întâlniri au fost semnate un număr mare de acorduri bilaterale, inclusiv documente: "Fundamentele relațiilor dintre SUA și URSS", Tratatul dintre URSS și SUA privind limitarea sistemelor de apărare antirachetă (Tratatul ABM), Acordul interimar dintre URSS și SUA privind anumite măsuri în domeniul limitării armelor strategice ofensive (SALT-G), Tratatul dintre URSS și SUA privind limitarea testelor nucleare subterane și protocolul acestuia, Acordul pe termen lung între URSS și SUA privind promovarea cooperării economice, industriale și tehnice, Acordul dintre URSS și SUA privind cooperarea în domeniul locuințelor și al altor tipuri de construcții, Acordul dintre URSS și SUA privind cooperarea în domeniul cercetarea științifică și dezvoltarea unei inimi artificiale, Acordul dintre URSS și SUA privind cooperarea în domeniul energiei, Acordul dintre URSS și SUA privind prevenirea războiului

nuclear, acorduri între guvernele URSS și SUA privind cooperarea în domeniul științei medicale și al sănătății publice, privind prevenirea incidentelor pe marea liberă și în spațiul aerian de deasupra acesteia, pe cooperarea în domeniul științei și tehnologiei, protecției mediului și explorării spațiului S-a ajuns, de asemenea, la un acord, așa cum este documentat în Principiile de bază pentru negocierile privind limitarea ulterioară a armelor strategice ofensive, conform căreia ambele părți să se angajeze H Depuneți toate eforturile pentru a vă asigura că până la sfârșitul anului se va semna un acord privind măsuri mai cuprinzătoare pentru limitarea armelor strategice ofensive Printre alte documente bilaterale semnate au fost: Acordul dintre guvernul URSS și guvernul SUA privind cooperarea în domeniul cercetării Oceanului Mondial, Acordul dintre URSS și SUA privind cooperarea științifică și tehnică în domeniul utilizării pașnice a energiei atomice, Acordul dintre guvernul URSS și guvernul SUA privind cooperarea în transport etc N a devenit primul președinte american obligat să demisioneze sub amenințarea demiterii ca urmare a scandalului Watergate În - -X, el a servit ca emisar al Casei Albe pentru misiuni speciale, făcând vizite în diferite țări ale lumii și întâlnindu-se cu liderii acestora; a venit în mod repetat la Moscova și s-a întâlnit cu liderii URSS și ai Rusiei El a făcut ultima sa vizită în Rusia cu puțin timp înainte de moarte Autor de cărți: șase crize ( ); RN: Memoriile lui Richard Nixon ( ); Războiul adevărat ( ); Lideri ( ) și alții NIL Fred (Neal, Frederick) (-), politolog american, specialist în relații internaționale și sovieto-americane Născut în Northville, Michigan A absolvit Universitatea din Michigan ( ) În - a fost consultant al Departamentului de Stat al SUA pentru URSS În - a fost președinte al Universității din New York Din - la Universitatea din California; Președinte al Colegiului Claremont Autor de cărți: Politica externă a SUA și Uniunea Sovietică ( ); Război și pace și Germania ( ) NITOBURG Eduard Lvovich (n), om de știință rus-american, doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) om de știință onorat al Federației Ruse ( ) Specialist în domeniul istoriei și etnografiei Statelor Unite și Americii Latine Născut în Vladikavkaz A studiat la universitățile din Leningrad (-) și din Asia Centrală (Tașkent) (-); în - - la școala absolventă a Institutului Pedagogic al orașului Moscova În - - Profesor asociat al Institutului Pedagogic de Stat Chuvash Din - la Institutul de Etnologie și Antropologie al Academiei de Științe a URSS (RAS) Autor de cărți: "Politica imperialismului american în Cuba - " ( ); "Furtul de perle Un secol și jumătate de politică expansionistă a SUA în Cuba" ( ); Ghetourile negre ale Americii ( ); "Negrii din SUA, XVII-timpurii Secolului Eseu istoric și etnografic "( ); The Tragedy of Grenada (coautor) ( ); Africanii din Americi The Negro Component in the Formation of Nations in the Western Hemisphere ( ) (editor responsabil și coautor); Biserica afro-americană din SUA ( ); "Evreii în America" ( ) "NEW ODESSA" (Noua Odesa), o fermă-comună experimentală Fondată în lângă Glendale (Oregon) de un grup de emigranți evrei din Odessa care au fugit în Statele Unite de la pogromuri În stadiul inițial al existenței sale, a primit asistență financiară de la filantropii evrei americani și europeni Un loc pentru așezarea comunei a fost găsit cu ajutorul lui William Frey, care a avut o influență notabilă asupra vieții spirituale a comunei și chiar a încercat să-i învețe pe membrii comunei elementele de bază ale "Augustcontismului" (numit după francezul) filozoful Auguste Comte) În diferite stadii de existență, comuna avea între și de membri, inclusiv copii Frey, împreună cu soția și cei doi copii, au acceptat să se alăture comunei în , iar în a scris

textul unui acord pe principiile comuniste, care urmau să devină baza activităților comunei Acordul, la propunerea lui Frey, urma să fie semnat de toți membrii comunei, dar termenii elaborati de Frey erau peste capacitățile lor fizice și spirituale, iar până în comuna se dezintegrase Unii comunari au devenit mai târziu membri activi ai mișcărilor evreiești socialiste și muncitorești NOVIKOV Lavrenty Lavrentievich (-), dansator, coregraf Născut la Moscova Absolvent al Școlii Coregrafice din Moscova ( ) A dansat la Teatrul Bolshoi până în În a acționat ca partener al lui A Pavlova la Londra și SUA În a revenit la Teatrul Bolșoi, unde a dansat și a lucrat ca coregraf după octombrie În exil a lucrat în trupa Diaghilev "Baletul Rusiei" (-), în compania Annei Pavlova (-) și în Chicago Ballet Company (-) Coregraf la New York Metropolitan Opera (-) După ce a părăsit Opera Metropolitană, și-a fondat propria școală de balet în Buffalo, unde a predat până în ultimele zile ale vieții sale A murit în SUA NOVIKOV Mihail Mihailovici (-), biolog Născut la Moscova A absolvit Universitatea Heidelberg ( ) A predat la Universitatea din Moscova din Profesor la Universitatea din Moscova ( ) Membru al Dumei de Stat ( ) A fost ales de două ori rector al Universității de Stat din Moscova; în a demisionat în semn de protest împotriva amestecului autorităților oficiale în activitatea universității Președinte al comisiei științifice a Consiliului Suprem Economic Exilat din Rusia sovietică împreună cu un grup de oameni de știință și personalități culturale ( ) S-a stabilit în Cehoslovacia, unde a fost decan al Universității Naționale Ruse din Praga (-) După al Doilea Război Mondial, a fost profesor la Universitatea din München În s-a mutat în SUA, unde a fost președintele unui grup de academicieni ruși A murit în SUA NOVIKOV Nikolai Ivanovici (-), educator rus, scriitor, redactor, editor De-a lungul vieții, a fost interesat de temele americane, în special cele indiene În periodicele editate de N - în ziarul Moskovskie Vedomosti, au ocupat un loc proeminent revistele Addition to Moskovskie Vedomosti și Moscow Monthly Edition - subiecte indiene, în special informații despre războiul guvernului american cu "popoarele indiene" De două ori (și) a publicat un roman de memorii de I G Progresul lui Pfeil al americanului sălbatic Primele știri direct din America au apărut în Moskovskie Vedomosti pe iulie Problemele americane au fost dezvoltate în continuare la mijlocul anilor În a publicat o traducere a cărții lui Jean Bernard Bossu Noi călătorii în India de Vest, care conține o descriere a diferitelor popoare care trăiesc în circumferința marelui râu St Louis, numit în mod obișnuit Mi-sisipi În , în revista Supplement to Moskovskie Vedomosti, publicată de N , a fost publicată o știre scurtă despre provincia Virginia (dintr-o scrisoare a unui anumit călător), care era o schiță pitorească a unei călătorii romantice prin Virginia Această publicație a fost traducerea unui fragment din cartea călătorul englez John Ferdinand Smith, care a vizitat America puțin mai devreme în același an În , în Suplimentul la Moskovsky Vedomosti, a fost publicat un articol despre "Generalul Wasgington" (J Washington) - "O scurtă descriere a vieții și caracterului generalului Wasgington", care se termină cu un ditiramb adresat lui: "Aproape toate națiunile și-au avut eliberatorii lor patrioti Israeliții îl aveau pe Moise, Roma îl avea pe Camillus, Grecia îl avea pe Leonidas, Suedia îl avea pe Gustavus, Anglia pe Roussel și Sydney Cu toate acestea, acești eroi glorioși nu sunt egali cu Wasgington, el a fondat o republică, care va fi probabil refugiul libertății, alungată din Europa prin lux și desfrânare Într-unul din numerele ziarului din decembrie , în special, H Se spunea că "americanii sălbatici din vecinătatea Niagarei s-au

aliat între ei până la un capăt, pentru a răzbuna Regiunile independente americane pentru diferite asupriri, pe care le suferă de ceva vreme din partea lor" În anii următori, Moskovskie Vedomosti a acoperit sistematic evoluția conflictului dintre autoritățile americane și indieni și a comentat faptele exterminării directe a triburilor indiene Ziarul avea chiar și o secțiune specială "America", care publica informații despre viața politică, economică, socială și culturală a tinerei republici americane, iar mesajele din America erau tipărite, ca fiind cele mai importante, pe prima pagină a ziarului Ziarul a abordat critic problema sclaviei sclavilor negri, a publicat informații despre revolta Shays (-) Sursele tuturor acestor informații au fost periodice străine, precum și persoane fizice, printre care B Franklin, care locuia atunci la Paris, și americanii veniți în Rusia Ziarul a scris despre Franklin mai des decât despre oricine altcineva, aducând în atenția cititorilor săi aproape toate declarațiile marelui american În legătură cu demisia lui Franklin din postul de trimis american la Paris ( ), Moskovskiye Vedomosti a scris despre numirea în locul său a "domnului Efferson" (Thomas Jefferson) În jurnalul N "Resting hard worker" a fost publicat "Scrisoarea unui indian despre manierele europenilor" O versiune prescurtată a romanului lui Herman Melville (-) Moby Dick ( ) a fost publicată pentru prima dată pe paginile lui Moskovskie Vedomosti În tipografia universitară N a tipărit o traducere a cărții stareț Prevost "Povestea rătăcirilor în general la toate marginile cercului pământului" tradusă de M I Verevkin, în care au fost glorificați J Washington și B Franklin (traducerea unora dintre judecățile autorului a fost făcută cu o oarecare încălcare a originalului, pe baza faptului că împărăteasa Catherine a II-a ar putea fi revoltată de laudele exorbitante ale democrației americane) Din publicațiile lui Moskovskie Vedomosti, cititorul rus a aflat și numele lui John Adams și marchizul de LaFayette În toamna anului , Moskovskie Vedomosti, cu referire la una dintre revistele franceze, a publicat fabula "Pîțoiul în sălbăticie", "referindu-se la Anglia și la fostele sale sate americane" Publicațiile din publicațiile lui N despre Revoluția Americană au provocat nemulțumiri față de autorități și de însăși Ecaterina a II-a, în primul rând pentru că, potrivit lui Moskovskie Vedomosti, "exemplul americanilor începe să ispitească satele noastre, unde frământările au luat-o loc de ceva timp Este periculos ca mai devreme sau mai târziu acest lucru să nu aducă consecințe periculoase între astfel de oameni, care prin natura lor, sub orice formă de guvernare, pot trăi În , N a fost arestat și închis fără proces în Cetatea Shlisselburg timp de ani, iar toate publicațiile sale au fost închise Motivul arestării sale au fost însă legăturile sale cu francmasoneria internațională și discursurile sale satirice usturatoare împotriva guvernului și bisericii, și nu opiniile sale pro-americane Este curios de observat că un număr de oameni de stat și politicieni americani care se bucurau de un respect deosebit pentru N (inclusiv J Washington, B Franklin și alții) au fost, de asemenea, francmasoni În N a fost eliberat, dar fără dreptul de a se angaja în fostele activități literare și editoriale NOVIKOV "TELEGRAM LUNG", telegramă cifrată de pagini trimisă la septembrie de ambasadorul URSS în SUA N V Novikov ministrului afacerilor externe al URSS V M Molotov și care conține o analiză a posibilei dezvoltări a politicii externe a SUA în perioada postbelică Textul telegramei a fost găsit în arhivele Ministerului Afacerilor Externe al URSS și publicat în limba engleză în Statele Unite în În textul telegramei, scris în limba caracteristică acelei vremuri și

conținând elementele politice și politice aprecieri ideologice, sunt subliniere si alte note apartinand lui V M Molotov Istoricii moderni notează asemănarea anumitor prevederi ale acestei telegrame cu prevederile "telegramei lungi" a lui Kennan, care a jucat un rol semnificativ în procesul de formulare a politicii externe americane postbelice față de URSS Potrivit memoriilor lui Novikov însuși, N "d t " a fost întocmit la direcția lui Molotov pentru a confirma necesitatea unei politici sovietice mai dure față de Statele Unite Aparent, N "d t " nu a jucat niciun rol politic semnificativ Novikov însuși nu a împărtășit pe deplin noile linii directoare de la Moscova și a plătit în curând pentru independența sa excesivă, înlăturându-l pe ambasadorul în Statele Unite din postul său "ca nefiind justificat încrederea Comitetului Central" Ulterior, a trecut la activitatea literară, a scris și publicat sub pseudonimul "N Vasilev Autorul cărții Statele Unite ale Americii Eseul popular "( ); memorii "Amintiri" ( ), etc NOVITSKAYA Maria Georgievna (Khmelevskaya, născută Shavelskaya) (-), activistă socială Născut în Sankt Petersburg A studiat la Institutul împărătesei Maria din Sankt Petersburg În timpul Primului Război Mondial, a fost asistentă medicală de primă linie A emigrat în Bulgaria în S-a mutat în SUA, unde s-a căsătorit cu G Novitsky, fondatorul Societății pentru Ajutorarea Copiilor Ruși în străinătate, și timp de aproape de ani, inclusiv în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și după acesta, s-a angajat să ajute copiii refugiaților ruși A murit în SUA NOVOARKHANGELSK, acum Sitka, principalul oraș al Americii Ruse pe aproximativ Sitkha (O Baranova) și primul port de pe coasta de vest a Americii În august , nava expediționară rusă Neva, sub comanda lui Yu F Lisyansky a primit un mesaj despre arderea de către tribul indian a Tlingiților (Koloș) construit în pe aproximativ Sitha al cetății rusești și uciderea a aproape dintre apărătorii ei Trecuți acolo și după un asalt de multe zile asupra cetății, după ce au luat din nou stăpânirea insulei la octombrie , marinarii i-au ajutat pe industriașii ruși, în frunte cu A A Baranov să construiască o nouă aşezare numită N În N a devenit capitala Americii Ruse În septembrie , episcopul Innokenty a sosit în N , care și-a înființat propria catedrală în oraș și a pus bazele unei noi eparhii rusești, din care au devenit parte posesiunile rusești de atunci din America de Nord Populația din N era de de oameni chiar și atunci când în San Francisco nu erau nici măcar de oameni În , de locuitori mărturiseau credința creștină trăiau în oraș Orașul avea o catedrală creștină, un seminar teologic, o școală și chiar două centre științifice A fost construit și un șantier naval, din stocurile căruia în a coborât primul vas cu aburi construit pe Oceanul Pacific N a rămas centrul Americii ruse până în "NEW RUSSIAN SLOV", unul dintre cele mai vechi ziare ruse emigrate din lume Fondată în ca "Cuvânt rusesc"; a existat sub numele actual din Potrivit lui N A Borodin, a fost "fără îndoială cel mai decent și mai priceput ziar rusesc din America" Până la sfârșitul anilor , a devenit cel mai mare ziar cotidian în limba rusă din Statele Unite și a rămas așa la sfârșitul secolului XX (tirajul ziarului era de de exemplare) Editura - "New Russian Word Publishing Corporation" (Novoye Russkoye Slovo Publishing Corporation) Acoperă pe scară largă viața coloniei de emigranți ruși din Statele Unite A aderat consecvent la linia antisovietică aproape tot timpul existenței Uniunii Sovietice, reprezentând aripa liberală a anticomunismului H mișcare neplăcută După prăbușirea URSS, în absența confruntărilor politice și ideologice, a devenit principalul ziar al diasporei ruse din Statele Unite; pe paginile sale au fost tipăriți cei mai importanți reprezentanți ai

literaturii emigrate rusești Timp de multe decenii, M E a fost redactor-șef al ziarului Weinbaum (-) După moartea lui Weinbaum, el a fost înlocuit în acest post de V Weinberg și A Sedykh (Ya M Tsvibak) "NEW FRONTIERS" (New Frontiers), program de politică internă și externă Nominalizat de J Kennedy când era candidatul său din partea Partidului Democrat din SUA la alegerile prezidențiale din În domeniul politicii externe, prevedea consolidarea poziției Statelor Unite prin metode mai flexibile decât "poziția de forță" politica practicată de predecesorii săi în preşedinţie Pe lângă consolidarea componentelor nucleare și convenționale ale puterii militare americane, programul prevedea extinderea asistenței economice și tehnice pentru țările în curs de dezvoltare, inclusiv inițiative reformiste precum Uniunea pentru Progres, Corpul Păcii În anii șederii lui Kennedy la Casa Albă, s-a dezvoltat și a fost completat de noi abordări și obiective, în funcție de situația politică internă și internațională Este general acceptat că unul dintre noile elemente ale N R după celebrul discurs al lui Kennedy la Universitatea din New York (iunie), politica externă față de URSS a fost revizuită cu accent pe necesitatea de a ajunge la înțelegeri cu conducerea sovietică pentru a evita un război nuclear care amenință întreaga umanitate "NEW JOURNAL", revistă lunară literară a emigrației ruse în SUA, fondată în de M A Aldanov și M O Tsetlin După moartea lui Tsetlin, care era și redactorul revistei, finanțarea publicației a fost continuată de soția sa M S Tsetlin (-) Multe lucrări literare ale reprezentanților emigrației ruse au fost publicate în jurnal pentru prima dată În , Roman Gul a devenit redactorul revistei, iar după moartea sa, Yuri D Kashkarov (D Skala) (n) "NOVY MIR" (The New World), un ziar săptămânal din New York al social-democraților (mai târziu - social radical, bolșevic) Fondată în * Multe figuri ale Revoluției din octombrie în Rusia au colaborat activ cu ziarul, inclusiv viitorul comisar al poporului pentru afaceri externe și comisar al poporului pentru afaceri militare și navale L Trotsky, viitorul redactor al Pravda și un teoretician major al partidului N Buharin, viitorul comisar al Poporului pentru Securitate Socială și ambasadorul A Kollontai, viitorul comisar al Petrogradului V Volodarsky, precum și emigranții anteriori în Statele Unite - șeful guvernului viitorului tampon Republica Orientului Îndepărtat A M Krasnoshchekov, ministrul transporturilor al Republicii Orientului Îndepărtat Bill Shatov, primarul orașului Vladivostok Agarev, A S Humberg, B Reinstein, M Yanyshev, A Neibut ș a Redactorii ziarului în diferite momente au fost L Deutsch, N Nakoryakov, V Volodarsky, N Bukharin, L Trotsky, G Weinstein, I Gurvich, D Krynkin După cum a remarcat pe bună dreptate Maurice Hilquit, "pentru a deveni comisar sovietic, trebuia mai întâi să măture podelele din redacția lui Novy Mir" Înainte de sosirea lui Troțki în SUA, principalul colaborator al lucrării a fost Bukharin, care a fost forțat să renunțe la autoritatea articolelor teoretice problematice în favoarea mai prolificului Troțki În curând, după cum V I Pentru Lenin, informatorul său obișnuit A Kollontai, între ei a început o luptă pentru controlul publicației, ceea ce l-a determinat pe Lenin să-i remarce cu asprime lui Troțki: "Ce porc - acest Troțki" În timpul existenței ziarului, ea a fost hărțuită în mod repetat de autoritățile americane Stey, iar în publicarea sa a fost interzisă Curând a început să fie publicat din nou, iar în a fuzionat cu un alt ziar în limba rusă, Russian Voice Knox, Thomas Wallace (-), jurnalist american, scriitor, corespondent de război în timpul Războiului Civil American El este cunoscut și ca inventatorul unei metode de telegrafare a unui plan de câmp de luptă A fost trimis de ziarul din New York

"Herald" (Herald) pentru a acoperi progresul construcției liniei telegrafice ruso-americane în iarna anului / El a descris impresiile sale despre Siberia în articole și în cartea Overland Through Asia: Pictures of Siberian, Chinese, and Tartar Life ( ) El a reușit să creeze o imagine general pozitivă a practicii ruse a exilului siberian, care a fost un substitut pentru pedeapsa cu moartea rar folosită, printre cititori, și să-i convingă că autoritățile oferă condiții de viață relativ favorabile exilaților politici care s-au angajat cu succes în activități creative muncă Autor al mai multor lucrări, inclusiv Ghid de buzunar în jurul lumii ( ) NOSENKO Yuri Ivanovici (n), căpitan al Comitetului pentru Securitatea Statului URSS, dezertor Fiul fostului ministru sovietic al construcțiilor navale I I Nosenko Născut la Nikolaev A studiat la școala Nakhimov Absolvent al MGIMO ( ) În KGB din În timp ce se afla în Elveția, în calitate de consilier al delegației sovietice la discuțiile de dezarmare, în iunie a apelat la un diplomat american cu o cerere pentru o conversație confidențială La o întâlnire cu ofițerii americani de informații, el a predat informații clasificate Printre materialele predate s-au aflat informații că de microfoane au fost instalate în pereții Ambasadei SUA la Moscova, precum și informații despre câțiva agenți sovietici valoroși din SUA și Anglia După ce a convenit asupra cooperării viitoare cu CIA, N s-a întors la Moscova A venit din nou la Geneva în ianuarie În timpul întâlnirilor cu oficialii CIA, el a susținut că L Kh Oswald, asasinul președintelui John F Kennedy și că Oswald nu era de interes pentru KGB și nu a fost recrutat de ei La una dintre întâlnirile ulterioare și-a anunțat decizia de a rămâne în Occident și în februarie a fost dus în SUA Mult timp considerat o "configurație" KGB și cel mai controversat dintre toți dezertorii din istoria CIA Din aprilie , timp de patru ani și jumătate, a fost supus la interogatori și teste dure folosind psihotrope, din moment ce CIA și FBI și-au exprimat părerea că "zborul" către Occident nu a fost altceva decât o încercare de a demonstra Statelor Unite Afirmă că URSS și KGB nu au fost implicate în asasinarea președintelui american Timp de mai bine de ani (august - octombrie) a fost ținut în condiții inumane într-o celulă solitară cu pereți de beton În , CIA era convinsă că N era într-adevăr un dezertor, și nu un provocator KGB, drept urmare a fost eliberat și angajat de CIA ca consultant cu o compensație de de dolari În , N a depus mărturie în fața unei comisii de anchetă asasinate politice a Camerei Reprezentanților a Congresului SUA în cazul asasinarii președintelui John F Kennedy și rechizitoriului lui L Kh Oswald pentru această crimă N a mai spus că în timpul petrecut în detenție i s-au administrat medicamente care provoacă halucinații Nosov Mihail Grigorievici (n), om de știință-american rus, doctor în științe istorice ( ), membru titular al Academiei Internaționale de Informatizare ( ) Specialist în politica externă a SUA în regiunea Asia-Pacific Născut la Moscova A absolvit Universitatea de Stat din Moscova ( ) A lucrat la Institutul de Economie Mondială și Relații Internaționale al Academiei de Științe a URSS (-); din - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) - din decembrie - Director adjunct al Institutului Autor al lucrărilor: US Policy Towards the Pacifie ( ) (coautor); Mutuai Security; A New Approach to Soviet-American Relations ( ) (coautor); Problema coreeană și posibilele forme de interacțiune so-viet-americană Securitate reciprocă; A New Approach to Soviet-American Relations ( ) (coautor); URSS, Japonia și SUA: relații post-război rece în Orientul Îndepărtat Thorny Path to the Post-Perestroika World ( ) (coscris); Rusia și securitatea Asia-Pacific ( ) (coautor); Rusia și Asia de Est:

The st Century Security Environment ( ) (editor și coautor); "Statele Unite la începutul secolului" ( ) (coautor) "OPȚIUNE ZERO" (opțiune zero) O propunere înaintată în de cancelarul german Helmut Schmidt și susținută de președintele SUA R Reagan, care prevedea eliminarea de către Uniunea Sovietică a rachetelor sale cu rază medie de acțiune (SS- , SS- și SS-) în evenimentul în care Statele Unite au refuzat să-și desfășoare rachetele de croazieră în Europa Pershing II și rachetele sol-aer Fiind în principiu calculat pe efectul psihologic, conceptul de "n v " nu a fost implementat, deși a fost dezvoltat în continuare ca un slogan propagandistic ca "opțiune dublu zero" (opțiune zero / zero), care prevedea instituirea unui moratoriu de către Uniunea Sovietică și Statele Unite privind creșterea arsenalului lor nuclear Nici conceptul de "opțiune dublu zero" nu a fost implementat URSS a înaintat o contrapropunere - să înghețe numărul și tipurile de arme nucleare deja desfășurate în Europa și să introducă un moratoriu privind înlocuirea rachetelor SS- și SS- deja disponibile cu rachete SS- Moratoriul sovietic urma să rămână în vigoare dacă SUA refuzau să-și desfășoare rachetele Pershing II și de croazieră Propunerile sovietice au fost respinse de Statele Unite New York Life Insurance Company (New York Life Insurance Com rapu), o companie americană de asigurări Fondată în sub numele de Nautilus Inshu-Rance Company (Nautilus Insurance Company) și și-a primit numele actual în Și-a deschis sucursala în Sankt Petersburg în Activitățile companiei în Rusia au încetat după ce guvernul sovietic a naționalizat sediul și compania imobiliară din În plus, compania a pierdut cca de milioane de dolari investiți în obligațiuni ale căilor ferate rusești Valoarea totală a creanțelor companiei față de guvernul sovietic până la stabilirea relațiilor diplomatice dintre URSS și SUA în era de , milioane de dolari Academia de Științe din New York, Societatea Americană de Științe și Educație Fondată în , devenind a treia societate științifică din Statele Unite Până în , a existat sub numele de Liceu de Istorie Naturală din orașul New York T, Jefferson, T Edison și alții au fost membri ai Liceului în diferite momente, își stabilește ca scop dezvoltarea științei prin diseminarea informațiilor științifice În N -J a n peste de mii de membri individuali și colectivi: oameni de știință, persoane de alte profesii, corporații și organizații neguvernamentale din peste de țări ale lumii, ceea ce dă motive să o considerăm o societate științifică și educațională internațională, dar nu o societate academică Calitatea de membru al N J A N deschis tuturor persoanelor și organizațiilor interesate de rolul științei și tehnologiei în lumea modernă și care doresc să plătească o taxă anuală de membru de USD (USD în SUA) Publică Analele Academiei de Științe din New York (de numere pe an), o revistă științifică bilunară H Științe și alte publicații În anii , la invitaţia lui N -J a n mulți oameni de știință ruși, personalități politice și publice au devenit membri ai săi, care au plătit taxa de intrare stabilită și s-au autointitulat "academicieni" sau "membri cu drepturi depline" ai Academiei de Științe din New York, ceea ce era nerezonabil, deoarece apartenența la societatea științifică și educațională, care este N - J A N nu dă un asemenea drept Newcomb, Simon (-), astronom și matematician american Unul dintre cei mai mari oameni de știință ai timpului său, autor a numeroase lucrări științifice despre astronomie Doctor și doctor onorific în științe din universitățile Yale ( ), Harvard ( ), Columbia ( ), Edinburgh ( ), Princeton ( ), Cracovia ( ), precum și universitățile din Heidelberg ( ), Padova ( ), Dublin ( ), Glasgow ( ), Cambridge ( ), Johns Hopkins ( ), Toronto ( ) ș a Membru al numeroaselor academii de științe

străine, incl membru corespondent al Academiei de Științe din Sankt Petersburg ( ) Exprimându-și recunoștința pentru alegerea sa ca membru al Academiei, N a lăudat titlul care i-a fost acordat "renumita instituție, ale cărei lucrări joacă un rol atât de important în știința modernă" El a vizitat de două ori Observatorul Pulkovo și a oferit asistență valoroasă directorului său O V Străduiți-vă în achiziționarea de noi echipamente în SUA În , portretul lui N a împodobit galeria celebrilor astronomi din Pulkovo, iar în Academia de Științe din Sankt Petersburg i-a acordat Premiul F I Schubert NATIONAL CITY BANK OF NEW YORK (National City Bank of New Wagk \ una dintre cele mai mari bănci din SUA Fondată în ca First Bank of New York; în a fost redenumită City bank of New York "(City Bank of New York) York), a primit numele actual în A avut contacte strânse cu guvernul țarist al Rusiei; în a participat la negocierile privind acordarea primului împrumut Rusiei pentru construcția căii ferate În a fost de acord cu implementarea prin obligații pe termen scurt ale Trezoreriei de Stat a Rusiei în valoare de Sf milioane de dolari În și-a deschis sucursalele la Petrograd și Moscova, devenind prima bancă americană care avea sucursale în Rusia Filialele rusești ale băncii au fost naționalizat de guvernul sovietic în același Până la stabilirea relațiilor diplomatice dintre URSS și SUA în , suma totală a creanțelor băncii față de guvernul URSS se ridica la , milioane de dolari OBUKHOV Anatoly Nikolaevici (-), dansator Născut în Sankt Petersburg Absolvent al Școlii de Teatru din Sankt Petersburg Solist al Teatrului Mariinsky (-) Partenerul Annei Pavlova în timpul turneului său din Rusia ( ) A emigrat în A cântat la Berlin și Africa de Sud, precum și la Opera din Kaunas (-), Baletul rusesc Monte Carlo și Baletul rusesc original (-) A predat la New York City Ballet School A murit în SUA SOCIETATEA PRIETENILOR RUSIEI SOVIETICE este o organizație publică americană Fondată în iulie sub auspiciile Partidului Comunist din America Formalizarea organizațională a avut loc la o conferință a reprezentanților Societății de Asistență Tehnică Rusă și ai altor organizații la New York în august Motivul imediat al creării organizației a fost dorința de a ajuta oamenii înfometați din regiunea Volga, dar obiectivele ale societății au fost definite mai larg și au inclus cereri de demascare a politicii imperialiste a țărilor occidentale față de Rusia, ridicarea blocadei Rusiei sovietice, recunoașterea ei diplomatică, dezvoltarea relațiilor comerciale cu aceasta etc Sarcinile societății au inclus și distribuirea literaturii de propagandă sovietică în Statele Unite Societatea era condusă de proeminenți comuniști americani William Foster, Alfred Wagenknecht, Ella Bloor, Elizabeth G Flynn, Robert Minor și alții Societatea era formată din peste de organizații locale; în mod oficial, în rândurile sale erau de membri Până la sfârșitul anului , a publicat revista Soviet Russia Pictorial, în redacția căreia i-a inclus, în special, W Z Foster, E Sinclair, A R Williams, C Steinmetz și alții După , societatea a fost redenumită Societatea Prietenilor URSS, iar mai târziu Societatea de prietenie URSS-SUA, Societatea URSS-SUA SOCIETATEA PENTRU RELAȚII CULTURALE CU URSS, vezi Societatea Americană pentru Relații Culturale cu Rusia, Institutul American Rus SOCIETATEA DE ABORDARE ÎNTRE RUSIA ȘI AMERICA, organizație publică rusă Fondată la sfârșitul anului , la inițiativa savantului și personalității publice ruse N A Borodin, în scopul de a promova dezvoltarea "relațiilor de prietenie, de afaceri și sociale, între Rusia și statele nord-americane și Canada" Președintele O S R A a fost ales baron R R Rosen, fost ambasador al Rusiei în Statele Unite (-) Din octombrie a început să fie publicat buletinul Izvestia al Societății pentru Apropierea dintre

Rusia și America, al cărui prim număr s-a deschis cu articolul lui Borodin "Căi și mijloace de apropiere între Rusia și America" La ianuarie - OCPA avea de membri În , în timp ce se afla în SUA, Borodin a inițiat crearea unei societăți paralele în SUA cu o filială la New York; postul de președinte al Societății Americane a fost oferit fostului președinte american T Roosevelt O S R A a condus activ prelegeri și lucrări explicative până în octombrie , după care și-a încetat activitățile SOCIETATEA de Asistență Tehnică a Rusiei a fost organizată în SUA de emigranții ruși în mai la inițiativa lui L K Martens şi în acord cu guvernul sovietic Sarcina principală a societății a fost să asiste la plecarea în Rusia a specialiștilor americani de înaltă calificare - muncitori și tehnicieni Prima ramură a societății a fost înființată la New York; mai târziu, s-au înființat filiale în multe alte orașe din Statele Unite și Canada Potrivit ziarului socialist The New York Call (New York Cali), în aprilie , de oameni au devenit membri ai societății, exprimându-și disponibilitatea "de a pleca în Rusia în orice moment și de a-și împrumuta abilitățile mentale și fizice pentru a construi o nouă societate Cei mai mulți dintre ei sunt ruși, dar printre ei sunt mulți cetățeni americani " Înregistrarea celor care doreau să plece în Rusia (au fost numiți "reemigranți") a arătat că printre ei erau mulți comuniști Activitatea societății era privită de V I Lenin ca o manifestare vie a internaţionalismului proletar, a solidarităţii frăţeşti a poporului muncitor Lenin a subliniat, însă, "inutilitatea" oamenilor care nu realizează complexitatea condițiilor de viață care îi așteaptă în Rusia și care nu sunt capabili să îndure aceste greutăți La propunerea lui Lenin, societății a fost trimisă o telegramă în care se spunea: "Este necesar să se țină seama de dificultățile care există în Rusia, care trebuie depășite, dificultățile alimentare și altele Oamenii care merg în Rusia ar trebui să fie pregătiți pentru asta " Aparent, ținând cont de avertismentul lui Martens că muncitorii americani ar trebui să importe "nu mai puțin de tonă de mâncare" pentru fiecare dintre ei, Lenin a sugerat celor care călătoresc în Rusia să ia cu ei o provizie de hrană și îmbrăcăminte pentru ani La noiembrie , la Comisariatul Poporului pentru Muncă a fost înființată o comisie centrală unită pentru a primi și primi muncitorii americani la Moscova Până în ianuarie , conform lui Martens, aproximativ de muncitori și tehnicieni americani erau înregistrați în America , gata să plece pentru reședința permanentă în Rusia Sovietică Până atunci, de americani sosiseră deja în țară, dintre care erau comuniști La iunie , o rezoluție special adoptată a Consiliului Muncii și Apărării al RSFSR "Cu privire la emigrația industrială americană" prevedea: fabricile și fabricile privind drepturile și condițiile ce urmau să fie dezvoltate de Consiliul Suprem al Economiei Naționale și aprobate în mod prescris Până în septembrie , numărul "reemigranților" din Statele Unite care au ajuns în Rusia era de de persoane De la sfârșitul anului până în octombrie , societatea a mai trimis în Rusia încă comune agricole, comune de construcții și minieră (din de persoane), precum și o serie de grupuri care aduceau utilaje, semințe și alimente în cantitate de aproximativ de mii de dolari O parte semnificativă (până la %) din cei care au sosit și au fost înregistrați (au fost mulți dintre cei care au ajuns și nu au fost înregistrați) au fost muncitori și muncitori agricoli; cu toate acestea, restul de % erau tehnicieni calificați Sosirile au fost unite în grupe de producție pentru a "forma un detașament de muncă șoc din fiecare astfel de grup, punând la dispoziție niște fabrici și un maestru ceruri, unde tovarășii sosiți ar

putea aranja întreprinderi demonstrative Mulți dintre "reemigranții" sosiți s-au stabilit în comune și artele agricole din partea centrală a Rusiei, Caucazul de Nord și Ucraina Prima comună agricolă, organizată în ianuarie , a sosit din New York în primăvara anului și s-a stabilit în provincia Tambov la ferma de stat Ira (fosta moșie a prințului Obolensky) Ulterior, comuna a fost transformată în fermă colectivă IN SI Lenin O altă comună agricolă a fost organizată în stepele Salsky, în provincia Rostov Așezarea construită acolo de americanii sosiți din Seattle a fost numită "Semănătorul" în consonanță cu orașul lor natal Comunarzii individuali au primit premii guvernamentale înalte ale URSS Muncitorii americani au creat Prima Uzină Electromecanică Ruso-Americană din Moscova, Uzina de scule din Moscova și Fabrica de cusut din Moscova nr III International, detașamentul de tractor și ferma exemplară "Tol-kino" din regiunea Perm, colonia industrială autonomă "Kuzbass", au participat la restaurarea bazinelor de cărbune Donețk și Kuznetsk etc G V Cicherin, unul dintre principalii adversari ai venirii americanilor în Rusia, era convins (și îi scria lui Lenin despre asta) că "sistemul de deschidere a ușilor în prezent poate face mult mai mult rău decât bine" Mulți dintre americanii sosiți și-au exprimat deschis nemulțumirea față de condițiile de muncă, au criticat manifestările de proastă gestiune și iresponsabilitate întâlnite la fiecare pas, ceea ce nu le-ar putea plăcea tuturor liderilor sovietici La ianuarie , un grup de muncitori americani, în număr de de persoane (dintre care comuniști), îi trimitea lui Lenin o scrisoare furioasă, în care se cita fapte concrete de o asemenea iresponsabilitate: " la uzina Butyrka din curte de acolo sunt două mașini de frezat, complet neprotejate Doar un specialist în domeniul nostru poate înțelege o crimă atât de mare În alte fabrici, am observat strunguri, rindele - în aceeași formă Reacția autorităților sovietice la această scrisoare a fost rapidă și decisivă - prin ordin de sus, mașinile menționate au fost imediat aduse în atelier La septembrie , un grup de "reemigranţi" americani s-au plâns la V I Lenin că, la intrarea în Rusia, grănicerii le-au luat valuta sub pretextul că sistemul monetar a fost abolit în Rusia sovietică Potrivit deciziei Biroului Politic, adoptată o săptămână mai târziu, "remigranților" li s-a plătit despăgubiri la cursul de schimb oficial mediu Mulți dintre specialiștii americani care au sosit nu și-au găsit un folos pentru munca lor calificată și au dorit în curând să părăsească Rusia înapoi în Statele Unite, dar serviciile secrete sovietice le-au împiedicat întoarcerea în Statele Unite Agenții Ceka au raportat conducerii sovietice: "Dispoziția revoluționară a muncitorilor care sosesc se răcește rapid și se transformă într-o dispoziție contrarevoluționară", drept urmare ei "se pot transforma cu ușurință și, în unele cazuri, se întorc deja" , în dușmani ai puterii sovietice" Chicherin a raportat că, la întoarcerea lor în Statele Unite, ei "desfășurau propagandă antisovietică" În cercurile oficiale sovietice, și în primul rând în Ceka, ei au insistat asupra adoptării unui decret guvernamental care interzice "reemigranților" să se întoarcă în America Câțiva ani mai târziu, numărul muncitorilor și specialiștilor americani care și-au exprimat dorința de a se muta în Rusia a scăzut într-o asemenea măsură încât activitățile societății au încetat să mai intereseze guvernul sovietic, iar până în acesta și-a oprit activitatea Întreprinderile, coloniile și comunele americane din URSS și-au încheiat existența până în , fiind transformate în întreprinderi și ferme de stat, mai potrivite cu cerințele denumirii "Semănător" și cu sarcinile unei economii sovietice centralizate * United American Company (Allied American Corporation), o companie americană de export-

import deținută de Armand Hammer A fost înființată la New York în , în baza unui acord cu Comisariatul Poporului pentru Comerț Exterior al RSFSR, pentru a înlocui Allied Drag and Chemical Corporation a lui Julius Hammer (cunoscută în Rusia sub numele de Compania Americană de Medicamente și Produse Chimice), care exista din Reprezentanța din Moscova a O a k a fost situat la Kuznetsky Most, , și mai târziu pe Borodinsky Lane Desfășurarea operațiunilor sale prin companii americane de front ("Communist People's Industrial and Trade Corporation", etc) și organizații sovietice ("Ivan Stacheev și compania", etc), a servit drept principal canal de finanțare a activităților Partidului Comunist din SUA și organizațiile publicului și muncitorilor americani pro-sovietici Raportarea la V I Lenin despre meritele lui "O a k ", reprezentantul SUA în Internaționala Comunistă, și mai târziu în Profintern, B Reinstein a remarcat că activitățile Hammers în interesul cauzei comunismului au acoperit mai mult de de ani timpul și acel "O a To" este o companie prin care se efectuează "vânzarea mărfurilor noastre în New York sub controlul nostru" și că "încasările din aceste vânzări merg către guvernul sovietic" "În persoana tovarășilor Hammer și a companiei lor United American", a concluzionat Reinstein, "avem un contact de mare valoare pentru noi" În , Oak a început să joace rolul de dealer și mediator autorizat oficial în negocierile dintre guvernul sovietic și o serie de companii americane, inclusiv negocierile cu Ford Motor Company privind furnizarea de tractoare Fordson către Rusia sovietică și cu privire la pregătirea sovieticilor specialişti la uzina de automobile Ford din Dearborn, lângă Detroit Până la sfârșitul anului , "O a k " a devenit o companie transnațională ramificată, cu reprezentanțe în Moscova, Petrograd, Riga, Kiev, New York, Londra și Berlin În , a importat de tractoare Ford în Rusia, pentru care a plătit cu veniturile din vânzarea mărfurilor rusești în Statele Unite, în principal blănuri Dezvoltarea minelor de azbest Alapaevsky conform "O a k " concesionarea guvernului sovietic ( ) s-a dovedit a fi nepromițătoare și neprofitabilă, drept urmare O a k a suportat cheltuieli grele și a fost în pragul falimentului După moartea lui Lenin, atitudinea autorităților sovietice față de O A K iar proprietarii săi s-au deteriorat vizibil: acordurile ajunse prin medierea "O a k " cu G Ford, au fost numite "prejudicierea intereselor sovietice", iar auditul a stabilit faptul că ea a primit "super profituri" și a folosit veniturile primite în scopuri personale ale familiei Hammer și ale "terților" La începutul anului , Comisariatul Poporului pentru Comerț Exterior al URSS a decis să creeze o societate comercială oficială sovietică în SUA și l-a informat pe J Hammer de anularea acordurilor de concesiune încheiate cu acesta Cu ajutorul lui L K Martens și B Reinstein și cu asistența lui L D Trotsky J Hammer a reușit să economisească un timp pentru "O a k " unele funcții de export-import și chiar de intermediar (cu Ford) pentru a compensa parțial pierderile suferite de companie În mai , pe O a k O nouă inscripție a apărut la New York: "Amtorg Trading Corporation" (AMTORG Trading Corporation) Vezi AMTORG CONGRESUL UNIT AL EMIGRANȚILOR RUSI DIN AMERICA, eveniment public Primul congres a avut loc la începutul anului la New York, punând bazele mișcării "legiunilor revoluționare" pentru Rusia, care au devenit deosebit de active în anii Războiului Civil și a intervenției străine în Rusia Sovietică (-) Potrivit cifrelor oficiale, aproximativ milion ́I imigranții din Rusia au depus cereri la autoritățile americane cu o cerere de a le permite să călătorească în Rusia În ianuarie , a avut loc cel de-al II-lea Congres al coloniei ruse din SUA și Canada, în cadrul căruia delegații a peste

de mii de imigranți din Rusia, "stăt pe baza luptei de clasă și a revoluției sociale și recunoscând puterea sovieticilor au participat (în total în SUA și Canada până în erau aproximativ milioane de imigranți din Rusia) Congresul a discutat despre posibilitatea "reemigrării" în Rusia sovietică S-a hotărât organizarea de școli de șoferi, mecanici, mecanici, geometriști și alte specialități pentru a oferi toată asistența posibilă Republicii Sovietice Mișcarea "legiunilor revoluționare" a fuzionat în cu alte inițiative * pentru a ajuta la renașterea economică a "primului stat proletar" și a dus la crearea Societății de Asistență Tehnică Rusă "OVERLORD" (Overlord), numele de cod pentru una dintre cele mai cunoscute operațiuni militare ale forțelor aliate în timpul celui de-al doilea război mondial - debarcarea trupelor americane-britanice în Normandia, în nordul Franței, în iunie Operațiunea "O " asociat cu deschiderea unui al doilea front în Europa Ea a fost precedată sau urmată de un număr mare de operațiuni planificate, anulate sau modificate în anii de război ca urmare a și influențate de cerințele în schimbare ale situației militare, precum și schimbările în planurile tactice și strategice ale Aliaților Cunoscut: planul de debarcare a trupelor aliate în sudul Franței (codul "Anvil" (Apviii)), propus la etapa inițială de britanici ca alternativă la "O " preferat de americani, dar implementat numai după implementarea acestuia din urmă; un plan de concentrare a trupelor americane și a armelor pe pământul britanic pentru lovitura masivă ulterioară peste Canalul Mânecii (numit de cod "Bolero" (Bolero), primăvara), anulat după o serie de victorii militare pentru trupele germane în Africa de Nord și a acestora avans rapid în Caucazul sovietic; un plan pentru a lansa o lovitură militară la scară limitată peste Canalul Mânecii în același pentru a devia o parte din trupele germane din zonele succeselor lor militare (cod "Sledgehammer" (Sledgehammer)); plan pentru debarcarea forțelor aliate în nord-vestul Africii (cod "Gymnast" (Gymnast)); același plan sub noua denumire "Torch" (Torch), realizat prin abandonarea planului de invazie peste Canalul Mânecii; plan pentru invadarea Siciliei (cod "Husky" (Husky); nou plan de trecere a Canalului Mânecii în (cod "Roundup" (Roundup)); și în sfârșit, implementat în sub noul plan de nume de cod "O " pentru traversarea Canalului Mânecii, numită anterior "Bolero" Deja în , a fost elaborat un plan de concentrare a forțelor armate sovietice, a armelor și a echipamentelor militare în Orientul Îndepărtat pentru viitoarea acțiune militară a URSS împotriva Japoniei (cod "Milepost " (Milepost)) OGORODNIKOV Pavel Ivanovici (-), ofițer rus, scriitor Pentru "implicare" în tulburări, a fost pus sub supravegherea poliției; Temându-se persecuția pentru citirea literaturii ilegale, a emigrat în Europa de Vest în , de unde s-a mutat în SUA ( ) El și-a descris impresiile despre Statele Unite într-o lucrare publicată în două ediții sub titluri diferite: De la New York la San Francisco și înapoi în Rusia ( ) și În tabăra libertății ( ), în care a descris viața grea a emigranti, inclusiv Rusă, în SUA Scrierile lui O conțineau și o cantitate mare de informații despre cele mai mari orașe din țară - New York, Chicago, San Francisco, unde a locuit în comunitățile locale ruse Se crede că impresiile americane ale lui O au stat la baza lui F M Dostoievski despre părțile întunecate ale vieții din SUA, reflectate în declarațiile lui Shatov, unul dintre personajele din "Demonii" În scrieri O a criticat aspru decizia guvernului rus de a vinde Alaska Statelor Unite, precum și practica de autoservire a companiei ruso-americane Big Red Scare/Red Scare, termen folosit pentru a se referi la o serie de decizii luate de guvernul SUA la instigarea procurorului

general al SUA Mitchell A Palmer și la reacția publică aproape de panică la aceste decizii din - Campania a început în iunie după explozia unei bombe instalate la intrarea casei de la Washington în care locuia Palmer (teroristul însuși s-a aruncat în aer cu propria sa bombă) Incidentul Palmer a fost urmat de explozii la reședința mai multor oficiali guvernamentali de rang înalt din alte câteva orașe din țară Aceste acte teroriste au fost numite de presa americană opera bolșevicilor și anarhiștilor Încercarea lui Palmer, sub pretextul necesității de a combate "pericolul roșu", de a obține acordul Congresului de a majora creditele pentru activitățile ministerului pe care îl conducea s-a încheiat cu un eșec Vorbind în Senatul SUA cu "dezvăluirea" planurilor comuniste de a răsturna guvernul SUA, Palmer a obținut în cele din urmă alocarea a de dolari suplimentari pentru nevoile nou apărute ale Departamentului de Justiție J E Hoover Adresându-se Senatului SUA în aprilie , senatorul Henry Myers a atras atenția colegilor săi asupra "pericolului roșu" în creștere, declarând că "simpatia sau semisimpatia răspândită în țara noastră pentru guvernul sovietic al Rusiei a devenit alarmantă Se pare că s-au infiltrat în toate clasele și în toate categoriile sociale, afectând colegiile și școlile Din punctul meu de vedere, acest lucru este groaznic, scandalos Oamenii ar trebui să se trezească și să vadă pericolul care există în mijlocul nostru și care crește în fiecare zi" Curând, Hoover a avut în mâini o listă de de nume de "radicali", dintre care cel puțin erau considerați comuniști Pașii întreprinși de guvern au marcat începutul acțiunii decisive împotriva "roșilor" - comuniștilor și "colegilor lor de călători" În timpul acțiunilor întreprinse în perioada noiembrie - ianuarie , s-au desfășurat activ "raiduri Palmer" în peste de orașe din SUA pentru a neutraliza activitatea comunistă din țară În prima fază a campaniei, cca mii de persoane (majoritatea au fost eliberate în scurt timp din lipsă de corpus delict), împotriva a dintre ele (inclusiv C Rutenberg, I Ferguson, B Gitlow) au fost inițiate cauze în instanță și trimise ok de persoane, pe care autoritățile le considerau cele mai periculoase pentru pacea publică din Statele Unite Printre primii deportați la decembrie din Statele Unite pe nava "Buford" (Buford), supranumită "Arca sovietică" (Arca sovietică), s-au numărat, în special, cunoscuții anarhiști E Goldman și A Berkman Cu această ocazie, V I Lenin a declarat: "Le-am acceptat Nu ne este frică de revoluționari acasă Nu ne este frică de nimeni deloc și, dacă America se teme de alte sute sau mii de cetățeni ai săi, suntem gata să începem negocieri privind admiterea tuturor și oricăror cetățeni care sunt îngrozitori pentru America (cu excepția criminalilor, desigur) " O altă acțiune de "curățare" a țării de un element radical a fost efectuată în SUA la ianuarie , în urma căreia cca mii de oameni Și din nou, unii dintre ei au plecat în Rusia sovietică Mulți dintre cei expulzați sau plecați de bunăvoie în Rusia sovietică au preferat, totuși, să o părăsească curând, fiind dezamăgiți de bolșevism; unora li s-a "recomandat" cu insistență de către autoritățile sovietice să părăsească țara sub amenințarea unei arestări iminente de către serviciile secrete ale Rusiei sovietice "ONE-STOREY AMERICA", o lucrare de Ilya Ilf (Fainzilberg I A) (-) și Evgeny Petrov (Kataev E P) (-), creată pe baza impresiilor primite dintr-o călătorie de luni în Statele Unite State America ( ) Prin însuși titlul cărții, autorii l-au înțeles cititorului că nu este vorba despre țara zgârie-norilor, așa cum obișnuia să o reprezinte în URSS, ci despre America de provincie, America de orașe și sate mici, de locuitori și ale căror atmosfere sunt

fundamental diferite de locuitorii și atmosfera din zonele metropolitane americane Notele de călătorie, susținute în tonuri umoristice, se distingeau în general prin bunăvoință și respect față de poporul american, obiceiurile și tradițiile acestuia, progresul tehnic în țară, deși, desigur, orientarea lor ideologică nu era pusă la îndoială și era de înțeles, chiar dacă numai datorită faptului că Ilf şi Petrov au fost trimişi de ziarul Pravda Ei au remarcat "letargia spirituală" a americanilor, care a fost pusă pe seama capitalismului pentru că i-a făcut astfel Departe de toate observațiile autorilor, diferă în profunzime de analiză și obiectivitate (de exemplu, "chiar și luptătorii indirecți pentru fericirea omenirii - oameni de știință, inventatori, constructori - sunt nepopulari în America Ei, cu lucrările, invențiile și clădirile minunate ale lor , rămâneți în umbră, toată gloria le revine boxerilor, gangsterilor și vedetelor de cinema Și printre oamenii care văd că odată cu creșterea numărului de mașini viața nu se îmbunătățește, dar și mai rău, există chiar și o ură față de progresul tehnologic ") Autorii au văzut în Statele Unite semne ale nașterii unor "cadre fasciste" capabile să se transforme în "adevărați soldați de furtună la momentul potrivit, cărora li se va ordona să sugrume mișcarea revoluționară cu forța" Specificul ambiguu al atmosferei din Statele Unite în anii imediat care au urmat "Marea Depresiune" din - a fost perceput de autori ca fiind organic inerent țării și oamenilor ei Imaginea unei Americi fasciste, "grav și grav bolnave" s-a opus imaginii Uniunii Sovietice, a cărei viață se bazează pe ideea comunistă: "Avem un scop exact spre care se îndreaptă țara De aceea, noi oamenii, în comparație cu America, deși clasa de mijloc, suntem deja mult mai calmi și mai fericiți decât este - țara lui Morgan și Ford, douăzeci și cinci de milioane de mașini, un milion și jumătate de kilometri de drumuri ideale, un tara cu apa rece si calda, bai si servicii America nu stie ce se va intampla cu ea maine Știm și putem spune cu o anumită acuratețe ce se va întâmpla cu noi peste cincizeci de ani În ciuda părtinirii ideologice a autorilor, ei au reușit să atingă obiectivul pe care ei, potrivit lor, și l-au propus: "Am dori doar să creștem interesul pentru America în societatea sovietică, în studiul acestei mari țări" Impresia generală făcută de autori din șederea lor în SUA a fost cuprinsă în paragrafele finale ale cărții: "Ce se poate spune despre America, care în același timp îngrozește, încântă, provoacă milă și oferă exemple demne de imitat, despre o țară bogată, săracă, talentată și mediocră? Putem spune sincer, mâna pe inimă: această țară este interesantă de urmărit, dar nu vrei să trăiești în ea " ODOEVSKY Vladimir Fedorovich (-), scriitor romantic, filozof, profesor și muzicolog rus În - a fost președinte al Societății de Filosofie fondată de el, co-editor al lui Pușkin Sovremennik Autor a numeroase povestiri, povestiri, romane A experimentat o anumită influență a scriitorului american E A Poe, care s-a reflectat în poveștile sale romantice fantastice În epilogul "Nopțile rusești" ( ) el a ridiculizat "beneficiul material" care predomină în America Una dintre secțiunile cărții se încheie cu cuvinte despre "un dor de netrecut", "un dor de neînțeles", care îmbrățișează o persoană care și-a îndreptat gândurile către Statele Unite: "Iată, domnilor, este rezultatul unilateralității și specialitate, care acum este venerat ca scop viaţă; asta înseamnă cufundarea completă în beneficiile materiale și uitarea completă a altor așa-zise impulsuri inutile ale sufletului O a criticat esența ipocrită a discursurilor președintelui SUA M Van Buren, în care a ridicat probleme de sclavie în țară O a numit sclavia negrilor "revoltatoare" și a condamnat "arbitrăria fără milă a

plantatorilor din America de Sud" În nuvela "Orașul fără nume" O a creat o alegorie satirică a Statelor Unite, crescută sub numele de Bentamia, și a fost primul scriitor rus care a descris prăbușirea "visului american" prin mijloace artistice În "Psychological Notes" ( ) el vorbea despre indian ca despre un american, pe care o persoană de cultură europeană nu este capabilă să-l înțeleagă OLDRIDGE Ira Frederick (Aldridge, Ira Frederick) (c -), tragedian negru american A debutat în Anglia în , unde a locuit până în Membru de onoare al Academiei Imperiale de Arte Frumoase din Sankt Petersburg A făcut un turneu cu succes în Rusia între și (cu excepția anilor și), participând la producții ale tragediilor lui Shakespeare Othello și Regele Lear la Sankt Petersburg, Moscova, Nijni Novgorod, Odesa și Kiev Potrivit criticului de teatru S Durylin, "Aldridge și-a început marea sa campanie Shakespeare în Rusia, care a durat nouă ani" Deși în timpul turneului din iarna anului / succesul său personal a fost redus în mare măsură de faptul că trupa de teatru germană care îl însoțea a jucat în limba germană, studenții din Petersburg, în semn de admirație pentru talentul său actoricesc, s-au înhămat de trăsura și au condus acesta prin străzile capitalei În timpul șederii sale la Sankt Petersburg, O l-a cunoscut și s-a împrietenit cu T G , care se întorsese recent din exil Shevchenko, care și-a pictat portretul Potrivit memoriilor lui E F Junge, în timpul realizării acestui portret, "timp de câteva minute s-a auzit doar zgârierea unui creion pe hârtie, dar cum a putut Aldridge să stea nemișcat? A început să se miște, i-am strigat să stea nemișcat A făcut fețe Nu ne-am putut abține să râdem Şevcenko a încetat furios munca Aldridge făcu o mutră speriată și rămase din nou nemișcat o vreme - Pot să cânt? întrebă el deodată "Ei bine, lasă-l să cânte singur!" Avea să înceapă o melodie emoționantă și jalnoasă de negru, (care) treptat s-a transformat într-un tempo mai plin de viață și s-a încheiat într-un jig disperat dansat de Aldridge în mijlocul atelierului În continuare, ne-a prezentat scene comice de zi cu zi Taras Grigorievich îi plăcea veselia și îi cânta Little Russian Songs Parasind Rusia, O a luat cu el un portret al lui T G Shevchenko de către artistul și sculptorul M O Mikeshin În turneele ulterioare în Rusia, O a vizitat Ucraina de trei ori, dar Șevcenko nu mai era în viață O a murit la Lodz (Polonia) JOCURI OLIMPICE ÎN LACUL, XIII IARNĂ, sporturi internaționale Ca răspuns la boicotul Statelor Unite ale Jocurilor Olimpice de la Moscova din , guvernul sovietic a decis că delegația sportivă sovietică nu va participa la Jocurile Olimpice de iarnă din SUA, invocând eșecul autorităților americane de a asigura siguranța sportivilor sovietici Decizia guvernului sovietic a fost urmată de guvernele majorității țărilor din lagărul socialist JOCURI OLIMPICE LA MOSCOVA, XXII-A VARĂ, competiții sportive internaționale Au avut loc în capitala URSS în perioada iulie - august În legătură cu invazia unui "contingent limitat" de trupe sovietice în Afganistan, care a început în decembrie , a fost anunțat un boicot internațional al Jocurilor inițiativa președintelui SUA J Carter, în urma căreia multe țări au refuzat să-și trimită delegații sportive Jocurile au căpătat astfel un caracter puternic politizat, devenind un domeniu al politicii rivalitatea caracteristică perioadei Războiului Rece În ciuda apelului lui Carter, la Jocurile au participat reprezentanți ai de țări (reprezentanții a peste de țări au refuzat să vină la Moscova în semn de protest și sub diverse pretexte) OPERAȚIUNEA AUR (Operațiunea Aur), o operațiune sub acoperire concepută și desfășurată în de către Agenția Centrală de Informații a SUA (CIA) și serviciile de informații britanice MI- , în urma căreia a fost săpat un tunel subteran la Berlin

și au fost dispozitive de interceptare și înregistrare instalat în imediata vecinătate a instalațiilor secrete sovietice de pe teritoriul RDG cu scopul de a intercepta și înregistra mesajele secrete sovietice și est-germane transmise prin linia de comunicație din Berlinul de Est Operațiunea a fost dezvăluită de serviciile secrete ale URSS în ianuarie datorită informațiilor primite de la K Philby și J Blake Robert Oppenheimer (Oppenheimer, Robert) (-), fizician american, unul dintre creatorii bombei atomice americane Absolvent al Universității Harvard ( ); a studiat la Universitatea din Cambridge (-), doctor în științe la Universitatea din Göttingen ( ) În - a predat periodic la Universitatea din California și la Institutul de Tehnologie din California (California Institute of Technology) În - a fost director al Laboratorului Științific Los Alamos și profesor de fizică la Universitatea Princeton Director științific al Proiectului Manhattan În timpul Războiului Rece, el a fost suspectat că "simpatiza cu comunismul" și că a facilitat transferul secretelor producției de arme cu hidrogen către Uniunea Sovietică (deși el a fost cel care a numit URSS și SUA "doi scorpioni într-un borcan) "în) A fost supus unor critici dure în presa din SUA și din partea unor colegi, cel mai activ în condamnarea lui O a fost un alt fizician atomic american proeminent E Teller (Edward Teller) (n) Raportul Comitetului mixt al Congresului SUA pentru energie atomică (Comitetul mixt pentru energie atomică) a susținut că O "mai degrabă decât să nu fie un agent al Uniunii Sovietice" Decizia comitetului a remarcat "deficiențele sale semnificative de natură personală și asocierile imprudente și periculoase, în special cu personalități suspecte cunoscute care pun interesele puterilor străine mai presus de interesele Statelor Unite" Deși nu au fost aduse acuzații specifice de neloialitate O , decizia comitetului a remarcat că din până cel puțin O a adus contribuții regulate și semnificative la casieria Partidului Comunist din Statele Unite În decembrie , la îndrumarea președintelui D Eisenhower, acesta a fost privat de dreptul de a lucra cu materiale secrete (un decret prezidențial ordona ridicarea unui "zid de nepătruns" între un om de știință și "orice informație oficială sau secretă" natură") Nicio dovadă a presupusei vinovății a lui O nu a fost niciodată prezentată, dar o atmosferă de suspiciune și neîncredere l-a însoțit pentru tot restul vieții și a dus la o moarte prematură O încercare de a reabilita O a fost făcută de președintele John F Kennedy în aprilie , când omul de știință a fost invitat la cină la Casa Albă, ca parte a unui grup de câștigători ai Premiului Nobel Potrivit lui J F Kennan, O a fost un oponent activ al creării unei bombe cu hidrogen, a considerat necesar să încerce să ajungă la acorduri cu URSS înainte de a face acest pas mortal În , prin decizia unanimă a membrilor comitetului consultativ al Comisiei pentru Energie Atomică (Comisia pentru Energie Atomică), O a primit Premiul Fermi, cel mai înalt premiu al Comisiei pentru Energie Atomică, iar în decembrie la o ceremonie la Casa Albă, președintele L Johnson, executând, în cuvintele sale, o decizie luată de J Kennedy, ia oferit lui O un aur o medalie și un cec de de mii de dolari, în semn de recunoaștere a serviciilor oferite de om de știință țării Autor de cărți: Știința și înțelegerea comună ( ); Mintea deschisă ( ); Câteva reflecții asupra științei și culturii ( ) OPAC Pavel Yurievich (-), ofițer al Cheka-GPU, ofițer de informații Născut în Reval (Tallinn) Marinar al Flotei Baltice; participant activ la lovitura de stat bolșevică din Organizator al activităților secrete sub acoperire în Turcia, Suedia, Norvegia și Grecia în anii - Declarată persona non grata în toate aceste țări Primul atașat naval sovietic din Statele

Unite după recunoașterea diplomatică a URSS A jucat un rol activ în desfășurarea de informații secrete în Statele Unite A fost rechemat în URSS și reprimat ORLOV Alexander (Felbin Lev Lazarevich, suedez, Nikolaev, Nikolsky, Berg) (-) ofițer GPU-NKVD, cercetaș, dezertor Născut în Bobruisk În GPU din Organizatorul clandestinului comunist din Polonia în anii , a condus activitățile de informații ale GPU în Europa de Vest, în special în Spania și Franța A îndeplinit sarcini speciale ale conducerii sovietice, inclusiv și caracter terorist Probabil că O a participat la operațiunile de răpire a generalului Kutepov ( ) și a generalului Miller ( ) din Paris În - a fost consilier-șef al guvernului republican spaniol pentru informații și război de gherilă În , în așteptarea arestării și deportării sale în URSS, a fugit din Barcelona la Paris A plecat în SUA, unde a trăit ca persoană privată până la moartea lui I V Stalin în A publicat o serie de articole senzaționale în revista Life în în care susținea că Stalin este un agent al poliției secrete țariste Trăind în Statele Unite, a ținut prelegeri și a sfătuit cu privire la activitățile informațiilor sovietice, deși a preferat să tacă cu privire la rolul său personal în activitățile de informații și teroriste Autor al lucrării The Secret History of Stalin's Crimes ( ) și Handbook of Intelligence and Guérilla Warfare ( ) A murit în SUA ORLOVA Lyubov Petrovna (-), actriță de film sovietică Prima vedetă a cinematografiei sovietice A studiat la Conservatorul din Moscova la clasa vocală (-), apoi la departamentul de coregrafie a Colegiului de Teatru din Moscova (-) Cântăreață și actriță a Teatrului Muzical Nemirovici-Danchenko (-); din a jucat la teatru Consiliul orășenesc Moscova În cinema din Soția regizorului de film G V Alexandrova A jucat cu succes în multe filme sovietice regizate de soțul ei, jucând inclusiv roluri notabile ale femeilor americane: victimele circului ale intoleranței rasiale Marion Dixon în filmul "The Circus" ( ) și cercetașa Janet Sherwood în filmul "Meeting on the Elba" ( ) La începutul anilor , ea a jucat al treilea rol "american" în lungmetrajul regizat de soțul ei, The Starling and the Lyre, dar s-a dovedit a fi atât de deschis anti-american încât demonstrația sa a fost considerată nepotrivită în contextul începutul detenţiei internaţionale şi nu a fost eliberat de închiriere OSV-(Strategie Arms Limitation Talks, SALT-), abreviere folosită în relație cu prima etapă a negocierilor dintre URSS și Statele Unite privind limitarea armelor strategice Negocierile au început în noiembrie la Helsinki, au continuat în aprilie la Viena și s-au încheiat cu semnarea, la mai , în timpul Summitului de la Moscova, a Acordului interimar dintre URSS și SUA privind anumite măsuri în domeniul limitării armelor strategice ofensive, Protocolul la Acordul interimar dintre URSS și Statele Unite privind anumite măsuri în domeniul limitării ofensivei strategice de armament, Declarații convenite în legătură cu Acordul interimar dintre URSS și SUA privind anumite măsuri în domeniul limitării armelor strategice ofensive, precum și Tratatul nelimitat dintre URSS și SUA privind limitarea apărării antirachetă Sisteme Pentru a desemna Acordul interimar privind măsurile de limitare a armelor ofensive, împreună cu Protocolul și Declarațiile comune care îl însoțesc, se folosește denumirea informală "Tratat SALT- " Acordul interimar prevedea încetarea construcției de lansatoare de siloz suplimentare pentru rachete balistice intercontinentale (ICBM), precum și înghețarea numărului de submarine moderne cu rachete balistice (SSBN) și a numărului de lansatoare (PU) de rachete balistice de submarine (SLBM) la nivelul care exista la momentul semnării acordului Astfel, numărul de ICBM a fost înghețat la

nivelul de de unități pentru URSS și pentru SUA Protocolul la Acordul interimar prevedea că URSS nu putea avea mai mult de de lansatoare SLBM și de SSBN moderne, iar Statele Unite - nu mai mult de de lansatoare SLBM și de SSBN moderne În același timp, introducerea de lansatoare suplimentare de peste de unități pentru URSS și de unități pentru SUA a putut fi efectuată doar ca înlocuire a unui număr egal de lansatoare de tipuri vechi (create înainte de) de SLBM sau SLBM dislocate pe submarine învechite Acordul interimar (Tratatul SALT-) a intrat în vigoare la octombrie după schimbul la Washington de notificări privind acceptarea sa de către fiecare dintre părți Acordul interimar a fost în vigoare timp de ani de la intrarea sa în vigoare, dar la septembrie , URSS și SUA, în declarații oficiale paralele, și-au confirmat hotărârea de a nu întreprinde nicio acțiune incompatibilă cu prevederile Acordului interimar OSV- (Strategic Arms Limitation Talks, SALT-), abreviere folosită în legătură cu etapa a -a a negocierilor dintre URSS și Statele Unite privind limitarea armelor strategice Negocierile privind SALT- au fost lansate oficial în iunie la Geneva Parametrii noului acord au fost elaborați în timpul summitului de la Vladivostok din noiembrie În , la Geneva, s-a ajuns la un acord privind un progres în etape pe calea limitării armelor strategice ofensive ale ambelor țări, prima etapă fiind Acordul interimar din (Tratatul SALT -) și Tratatul ABM, al -lea - viitorul acord SALT- și a treia etapă au presupus începerea negocierilor privind SALT- după finalizarea negocierilor privind SALT- și semnarea a documentelor relevante La iunie , Tratatul dintre URSS și SUA privind limitarea armelor strategice ofensive, Protocolul la acesta, Declarația comună privind principiile și direcțiile principale ale negocierilor ulterioare privind limitarea armelor strategice și o serie de alte documente au fost semnate la Viena Întregul complex al acestor documente a fost numit Tratatul SALT- Spre deosebire de Acordul interimar din (Tratatul SALT-), armele strategice limitate prin Tratatul SALT- includeau bombardiere strategice ale părților și, de asemenea, limitau numărul de focoase care puteau transporta orice rachete balistice intercontinentale (ICBM) și rachete balistice lansate de submarine , bărci (SLBM) Tratatul SALT- prevedea o limitare a intrării în vigoare a tratatului a numărului total de lansatoare ICBM și SLBM, precum și bombardiere strategice, la nivelul de de unități pentru fiecare dintre părți Începând cu ianuarie , părțile au convenit să limiteze numărul de arme strategice la de unități și, până la decembrie , să reducă acele arme care ar depăși acest număr Tratatul SALT- a stabilit un plafon egal cu de unități pentru numărul total de ICBM și SLBM echipate de părțile echipate cu pentru vehicule cu reintrare multiplă (MIRV) și bombardiere echipate pentru rachete de croazieră cu rază lungă de acțiune (mai mult de km) Au fost introduse subniveluri suplimentare pentru numărul total de ICBM-uri și SLBM-uri cu MIRV (nu mai mult de de unități) și pentru numărul de ICBM-uri cu MIRV-uri (nu mai mult de de unități) Au fost impuse, de asemenea, restricții la modernizarea existente și la crearea de noi mijloace strategice de livrare a armelor nucleare și a lansatoarelor acestora Contractul a fost valabil până la decembrie Sovietul Suprem al URSS a ratificat Tratatul SALT- ; în Statele Unite, ratificarea tratatului a fost respinsă de Senat pentru o perioadă nedeterminată după intrarea trupelor sovietice în Afganistan Tratatul a rămas neratificat pe toată perioada de valabilitate, însă, în această perioadă, ambele părți au respectat în mod voluntar prevederile sale După expirarea termenului SALT II, Statele Unite au depășit plafonul convenit privind numărul de vehicule de livrare

strategică cu focoase individuale prin desfășurarea unor bombardiere strategice suplimentare echipate cu rachete de croazieră cu rază lungă de acțiune OSWALD Lee Harvey (-), presupusul asasin al președintelui J F Kennedy, născut în New Orleans A servit în armata SUA A ajuns în URSS în octombrie și a solicitat azil politic și cetățenie sovietică I s-a refuzat acest lucru, în legătură cu care O a încercat să se sinucidă După ce i-a acordat un drept temporar de ședere, s-a stabilit la Minsk, unde s-a căsătorit cu o locuință locală Marina Prusakova A părăsit URSS în iunie , după ce a locuit în URSS timp de doi ani și jumătate La întoarcerea sa în Statele Unite, s-a arătat interesat de activitățile organizațiilor radicale și extremiste din Statele Unite; ar fi vizitat ilegal Cuba A fost arestat la câteva ore după moartea lui J F Kennedy, suspectat că a ucis un polițist, a fost acuzat a doua zi de tentativă de asasinat asupra președintelui Câteva zile mai târziu a fost ucis de Jack Ruby Reședința de ani a lui O în URSS a dat la început presei americane și politicienilor individuali americani un motiv de a suspecta Uniunea Sovietică de implicare în asasinarea președintelui SUA, totuși, prin decizia guvernului sovietic, documentele privind O şederea lui în URSS au fost transferate confidenţial părţii americane, inclusiv documente ale Comitetului pentru Securitatea de Stat al URSS, care atestă nefondarea unor astfel de suspiciuni Acest gest a fost foarte apreciat de administrația lui L Johnson Comisia Prezidențială Americană, condusă de judecătorul șef al Curții Supreme a SUA, Earl Warren (Earl Warren) (-) O a fost condamnat pentru tentativa de asasinat asupra lui Kennedy, deși decizia comisiei nu a eliminat suspiciunea că nu a făcut-o actioneaza singur Pe lângă numeroasele versiuni ale circumstanțelor asasinarii lui Kennedy, cu sau fără participarea lui O , există mai multe versiuni ale circumstanțelor morții lui O însuși, ca urmare a atentatului asupra vieții sale Conform uneia dintre aceste versiuni, O , care a primit o rană moderată de la mâna lui J Ruby, a fost apoi ucis de medici care au acționat fie din răzbunare pentru moartea lui Kennedy, fie l-au "vindecat" în mod deliberat, la instrucțiuni "de la mai sus", pentru a evita mărturia revelatoare a lui O în cursul anchetei Liberation, post de radio, vezi Radio Free Europe / Radio Liberty DOCTRINA "ELASARE", vezi doctrina "Respingere" PREMIUL "OSCAR" (Oscar), premiul anual al Academiei Americane de Arte și Științe Cinematografice Înființată în ; Premiat pentru de nominalizări pentru cele mai bune filme americane, precum și pentru diverse realizări în domeniul cinematografiei "O " p este, de asemenea, premiat pentru cel mai bun film străin al anului Din , premiul a fost acordat de șase ori unor filme produse în Uniunea Sovietică și Rusia: documentarul Înfrângerea trupelor naziste lângă Moscova ( ); Film cu episoade "Război și pace" ( ), (regizor S F Bondarchuk); filmul Dereu Uzala ( ) montat la Mosfilm de regizorul japonez Akira Kurosawa; Film cu episoade "Moscova nu crede în lacrimi" ( ), (regizor V V Menshov); filmul "Ars de soare" ( ), (regizor N S Mikhalkov); scurtmetraj de animație bazat pe povestea lui E Hemingway "The Old Man and the Sea" ( ) (regizor și artist A K Petrov) În , realizările oamenilor de știință din Moscova de la NIKFI în domeniul cinematografiei stereo au primit, de asemenea, "O " p (premiul a fost împărțit cu alți câștigători la categoria realizări tehnice în domeniul cinematografiei) BAZELE RELATIILOR DINTRE UNIUNEA REPUBLICILOR SOCIALISTE SOVIETE SI STATELE UNITE ALE AMERICII, , document de politica externa semnat de L I Brejnev și R Nixon la Moscova la mai Acesta conținea principiile și scopurile de bază ale procesului planificat de normalizare a relațiilor dintre cele două țări Ambele

părți au convenit să organizeze întâlniri periodice la nivel înalt cu scopul de a ajunge la un acord privind limitarea armelor, de a dezvolta legături economice, științifice și culturale pe termen lung între URSS și SUA și de a consolida relațiile dintre ele OSTROMYSLENSKY Ivan Ivanovici (-), chimist Născut la Moscova A studiat la Universitatea din Moscova (-), apoi în Elveția și Germania (-) A predat chimie la Universitatea din Moscova și a fost angajat în lucrări de cercetare la Moscova (-), a predat la Universitatea din Nijni Novgorod ( ) A emigrat în Statele Unite, unde a efectuat lucrări de cercetare la United States Rubber Co (-) Fondator al Laboratoarelor de Cercetare Ostro, unde a fost activ în lucrări de cercetare asupra polistirenilor cetățean american din anii Autor al multor descoperiri științifice în domeniul producției de cauciuc artificial A murit în SUA DOCTRINA "DROP-OFF" (Doctrina Roll-Off), politică externă și concept militar Nominalizat de Partidul Republican al Statelor Unite la alegerile prezidențiale din În versiunea sa originală, formulată de D Eisenhower, prevedea "eliberarea" pe căi pașnice a țărilor înrobite de comunism Mai târziu a fost dezvoltat de J F Dulles, care a refuzat să menționeze calea pașnică a eliberării "Open Skies" (Open Skies), o propunere înaintată de Uniunea Sovietică în persoana liderilor săi N S Hruşciov şi N A Bulganin iulie la Conferința de la Geneva a președintelui SUA Dwight Eisenhower Acesta și-a asumat inspecția nelimitată și fotografierea aeriană a teritoriului URSS și, respectiv, SUA, de către aeronavele celeilalte părți contractante, în scopul controlului reciproc asupra construcției militare și asupra măsurilor militare și pentru prevenirea atacurilor bruște unul asupra celuilalt Propunerea a fost respinsă de Uniunea Sovietică sub pretextul că acceptarea ei ar însemna sancțiuni spionaj aerian De fapt, a fost respins la Geneva de însuși Hrușciov, care a participat la conferință în calitate de membru obișnuit al delegației sovietice, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al URSS, subordonat oficial șefului delegației, președinte al delegației sovietice Consiliul de Miniștri al URSS Bulganin Hrușciov a fost cel care, într-o conversație personală cu Eisenhower, a respins categoric ideea "ON", în ciuda acordului de principiu al lui Bulganin cu aceasta "Atunci am înțeles clar cine era exact adevăratul șef al delegației sovietice", și-a amintit mai târziu președintele american Ideea de "o n " a fost reînviat abia după prăbușirea URSS, iar la martie la Viena, de state ale lumii au parafat Tratatul pe "pe n" În , în timpul negocierilor președintelui Federației Ruse B N Elțin și președintele american B Clinton au convenit să efectueze de zboruri anual de fiecare parte pentru a colecta informații fotografice și electronice Primele zboruri ale aeronavelor de recunoaștere ale ambelor țări au avut loc în același an "OPEN SOCIETY", INSTITUTUL (Open Society Fund), o organizație publică care funcționează în cadrul Fundației Soros Fondată în la New York Sarcina principală a "OO" este de a sprijini activitățile instituțiilor independente (non-statale) în domeniul educației, culturii și reformelor economice din țările din Europa Centrală și de Est, fosta URSS și Africa de Sud în perioada "perioadei de tranziție către o societate deschisă" Una dintre cele mai impresionante O O este un megaproiect editorial "Biblioteca Pușkin", care continuă programul "Literatura străină în științe sociale" anunțat în pentru a sprijini traducerile și publicațiile în limba rusă ale celor mai semnificative lucrări ale literaturii clasice și moderne scrise de oameni de știință de seamă occidentali în domeniul stiinte sociale si umaniste Totodată, în anul , a fost anunțat proiectul "Estul traduce Est", care prevede traduceri din limbile est-europene în rusă a

unor lucrări teoretice cunoscute din științele sociale și umaniste Reprezentanțe ale O o deschis în orașe ale Federației Ruse: Moscova, Sankt Petersburg, Nijni Novgorod, Samara și Novosibirsk În "O o " a anunțat, de asemenea, concursul deschis de proiecte "Return", care oferă asistență financiară pentru dezvoltarea de modele eficiente de interacțiune între organizațiile publice și de stat și departamentele din Rusia în reabilitarea și resocializarea persoanelor care au executat o pedeapsă cu închisoarea Decalajul rachetelor, teză prezentată în în cercurile politice și presa americană și exploatată mai ales activ în scopuri electorale în de către candidatul Partidului Democrat la președintele SUA J F Kennedy, în opoziție cu declarațiile președintelui D Eisenhower și ale republicanilor că Uniunea Sovietică nu depășește numărul Statelor Unite în numărul de rachete balistice nucleare desfășurate și gata de utilizare Adresându-se în timpul campaniei electorale membrilor Legiunii Americane din octombrie , Kennedy l-a acuzat pe Eisenhower că "a permis" Statelor Unite să rămână în urmă în acest domeniu și că nu a desfășurat construcția unui sistem de apărare antirachetă După ce a devenit președinte al Statelor Unite și a avut acces la informații relevante de informații, Kennedy a fost mulțumit că Statele Unite au un număr mult mai mare de rachete decât URSS Pi PAUL I (-), împărat rus (-) Fiul Ecaterinei a II-a și al lui Petru al III-lea În mai , pe când era încă mare Duce Pavel Petrovici, el și soția sa au ajuns incognito la Paris sub numele de "Contele Nordului" Un incident rămas în istorie este legat de șederea sa la Paris: Benjamin Franklin, ambasadorul Statelor Unite nerecunoscut de Rusia, i s-a trimis din greșeală o "carte de vizită" În conformitate cu eticheta diplomatică, Franklin a efectuat un apel de curtoazie ambasadei ruse și a semnat cartea de vizitare, care a transformat o eroare tehnică a unuia dintre angajații ambasadei ruse într-un incident internațional A doua zi, în numele ambasadorului Rusiei la Paris, I S Baryatinsky a primit un mesaj oral către Franklin că ambasadorul însuși și "contele Nordului" au un profund respect personal pentru el, dar, deoarece Rusia nu a recunoscut independența coloniilor americane, ambasadorul nu-i poate permite lui Franklin să-l viziteze ca un ambasador al unei puteri independente Franklin i-a sugerat politicos ca Baryatinsky să-și răzuie semnătura în cartea de vizitatori, iar el însuși și-a exprimat disponibilitatea de a arde "cartea de vizită" care i-a fost trimisă În timpul domniei lui Petru I, au existat schimbări serioase în relațiile ruso-americane În noiembrie , cu știrea și acordul lui Petru I, problema stabilirii relațiilor diplomatice între Rusia și Statele Unite a fost discutată între trimisul american Rufus King și trimisul rus S Vorontsov la Londra Vorontsov a fost însărcinat să informeze partea americană că Rusia a fost de acord cu sosirea unui reprezentant american la Sankt Petersburg pentru a încheia un acord comercial între cele două țări S-a discutat problema numirii lui V Lizakevici ca prim trimis rus în Statele Unite Câteva luni mai târziu, a avut loc un alt eveniment care a avut un impact asupra stării relațiilor ruso-americane timp de multe decenii În iulie , prin decret al lui P I, au fost înființate mai multe companii comerciale private ruse, după cum spunea decretul împăratului, "sub cel mai înalt patronaj al nostru, Compania Ruso-Americană" și au fost aprobate regulile de funcționare a acesteia și privilegiile care i-au fost acordate Situația politică internă dificilă din Rusia și, ulterior, asasinarea lui Petru I, au împiedicat obținerea de rezultate concrete în stabilirea relațiilor diplomatice între Rusia și Statele Unite Conferințe Pugwash (Pugwash Conférence), conferințe internaționale cu participarea unor

oameni de știință proeminenți din multe țări ale lumii, precum și personalități politice și publice, care și-au stabilit ca scop reducerea pericolului unui nou război și căutarea unor căi pentru a rezolva împreună problemele globale Prima conferință a fost organizată pe iulie de către industriașul american S Eaton în patria sa, într-un oraș canadian Pugwash Fiul lui Eaton a fost în captivitate germană în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, iar doi nepoți au murit Conferința a fost convocată ca răspuns la "Manifestul" ( ) semnat de Bertrand Russell, Albert Einstein, Frederic Joliot-Curie și alți oameni de știință renumiți ai lumii, în care aceștia au făcut apel la colegii lor să adune și să facă schimb de opinii asupra problemelor de actualitate ale relațiile internaționale, inclusiv amenințarea războiului termonuclear Prima conferință, la care au participat de oameni de știință de renume mondial, inclusiv reprezentanți ai SUA și reprezentanți sovietici, a marcat începutul întâlnirilor regulate care continuă până în zilele noastre, deși din s-a acordat preferință publicării periodice de studii și lucrări pregătite de participanţii la conferinţe Până la sfârșitul anului , au fost ținute peste de conferințe, simpozioane și seminarii, în cadrul cărora cca mii de oameni Până în acest moment, în lume erau peste mii de participanți la mișcarea Pugwash Președintele Mișcării Pugwash este Joseph Rothblat, iar funcțiile administrative sunt încredințate unui comitet executiv format din persoane Filialele mișcării sunt situate la Londra, Geneva și Roma Există grupuri de studenți și tineri Powash În P K în Știință și Relații Internaționale și președintele Mișcării Pugwash, J Rotblat, a fost distins cu Premiul Nobel pentru Pace pentru contribuția sa la reducerea influenței armelor nucleare asupra politicii internaționale și la eventuala eliminare a acestor arme PIPES Richard Edgar (Pipes, Richard Edgar) (n), istoric și politolog american, specialist în istoria rusă și sovietică Născut în Polonia S-a mutat în SUA în Cetățean american din A absolvit universitățile Cornell ( ) și Harvard ( ) A predat istorie la Universitatea Harvard (-), director adjunct, director al Centrului de Cercetare Rusă din aceeași universitate (-) În , a condus activitatea "echipei B" - un grup de cercetare independent al Agenției Centrale de Informații din SUA, care a făcut o estimare alternativă a cheltuielilor militare sovietice care nu corespundea "subestimatului", așa cum se spune în raportul grupului, estimările oficiale ale CIA La sfârșitul anilor , s-a alăturat conducerii Comitetului pentru pericolul existent În a devenit consilier al lui R Reagan pe probleme sovietice, în - a ocupat funcția de director al departamentului pentru Europa de Est și URSS al Consiliului de Securitate Națională (Consiliul Național de Securitate), jucând un rol proeminent în dezvoltarea Politica inițială a lui Reagan față de URSS Consultant la Institutul de Cercetare Stanford Autor a numeroase lucrări despre URSS, Rusia și relațiile sovietice (ruse)-americane, printre care: Formarea Uniunii Sovietice Comunism și naționalism, - (,); Memoriile lui Karamzin în Rusia antică și modernă ( ); Social Democrația și St Mișcarea Muncii din Petersburg ( ); Rusia revoluționară ( ); Struve: Liberal pe Righi - ( ); Rusia sub Vechiul Regim ( ); Rusia observată: Eseuri colectate despre istoria rusă și sovietică ( ); Revoluția Rusă ( ); Rusia sub regimul bolșevic ( ) Editor de carte: Rusia revoluționară ( ); Relațiile SUA-sovietice în epoca destinderii ( ); Supraviețuirea nu este suficientă; Realitățile sovietice și viitorul Americii ( ) etc În anii au fost publicate în Rusia mai multe monografii ale lui P în limba rusă, printre care: Bolșevicii" ( ) "PACTUL ȘEVARDNADZE-BAKER", vezi acordurile ruso-

americane la granița de stat G Palmer Mitchell Arnold (Palmer, Mitchell Arnold) (-), om de stat american Ministrul Justiției în administrarea președintelui W Wilson (-) Inițiatorul campaniei, numit "Marele Pericol Roșu"! "Pericol Roșu", și organizatorul descinderilor poliției care au intrat în istoria țării sub numele său (vezi descinderile Palmer) pentru "curățarea țara" de comuniști și anarhiști Unul dintre cei mai activi oponenți ai Rusiei sovietice și a comunismului în guvernul Wilson În discursurile sale publice, el și-a avertizat compatrioții că ar putea pierde toate proprietățile dobândite în cazul "cuceririi Americii de către comuniști" Cu fonduri alocate de Congresul SUA (de mii de dolari), a înființat Divizia Anti-Radicale din Departamentul de Justiție al SUA, condusă de J E Hoover Până în , cu ajutorul acestuia din urmă, a strâns de dosare despre cei mai cunoscuți liberali și anarhiști americani, care au fost folosite pentru a decide deportarea celor mai activi dintre ei în afara Statelor Unite, inclusiv către Rusia sovietică "Palmer raids" (Palmer raids), acțiune polițienească a guvernului SUA, inițiată și supravegheată de procurorul general al SUA A Mitchell Palmer A fost o "curățare" a persoanelor nedorite și expulzarea lor forțată din Statele Unite ale Americii în noiembrie - ianuarie , la apogeul "Marele pericol roșu" Au avut loc în peste de orașe ale țării Numai în iunie-noiembrie , cca de "radicali" Persoanele suspectate de simpatie pentru Rusia sovietică, pentru comunism, au fost deportate din Statele Unite, aruncate în închisoare La instrucțiunile personale ale lui Palmer, de persoane au fost expulzate din țară (primul grup de de persoane a părăsit Statele Unite pe nava Buford închiriată de Hoover), peste mii au fost aruncați în închisoare Mulți au fost condamnați la pedepse lungi (până la ani) de închisoare, deși cei mai mulți dintre ei au fost eliberați în curând lideri ai organizației Industrial Workers of the World, condusă de Bill Haywood, au reușit să evite arestarea, care a reușit să plece la Moscova J Reed a reușit și el să plece înainte de arestare PANTYUKHOV Oleg Ivanovici (-), fondatorul mișcării de cercetași din Rusia A crescut în Caucaz A studiat la Corpul de Cadeți din Tiflis A servit ca ofițer în armata imperială După ce s-a întâlnit în cu R Baden-Powell (R Badén Powell), organizatorul mișcării cercetașilor mondiale, a jucat un rol activ în dezvoltarea cercetașiei în Rusia Activitatea lui P a fost interzisă de statul sovietic, dar multe dintre elementele acestei mișcări au fost transferate aproape neschimbate în organizația de pionier a URSS Din anii a locuit în SUA, fiind considerat liderul cercetașilor ruși în exil și în această calitate participând la Mișcarea Scout Mondială A lăsat memorii "În zilele de altădată" ( ) A murit în SUA SUMMIT PARIS , o întâlnire a liderilor a puteri (URSS, SUA, Marea Britanie și Franța), anulată din cauza incidentului U- La deschiderea ședinței din mai, N S Hrușciov a cerut președintelui SUA D Eisenhower să renunțe public la viitoarele zboruri ale aeronavelor de recunoaștere deasupra teritoriului URSS și a propus amânarea întâlnirii liderilor cu - luni, ceea ce a însemnat, de fapt, refuzul unor noi întâlniri la summit cu Eisenhower, care urma să părăsească Casa Albă din cauza expirării unui mandat de ani în funcție În același timp, Hrușciov a anulat invitația lui Eisenhower de a face o vizită în URSS Ședința a fost amânată la mai - CONFERINȚA DE PACE DE LA PARIS , un forum internațional cu participarea miniștrilor de externe ai Marii Britanii, URSS, SUA și Franței, reunit pentru pregătirea și încheierea tratatelor de pace între statele coaliției anti-Hitler și țările care au fost fostele Germanii aliați în al Doilea Război Mondial (Italia, Bulgaria, Finlanda, Ungaria și România) (aprilie - mai, iunie - iulie,

iulie - octombrie) La această întâlnire a avut loc una dintre primele confruntări postbelice dintre URSS și SUA Președintele G Truman l-a sfătuit pe secretarul de stat american J Byrnes, care a fost trimis la Paris pentru o conferință, să ia o poziție extrem de dură în negocierile cu URSS atunci când discută despre prevederile tratatelor de pace Lucrările conferinței au fost întrerupte în mod repetat din cauza dezacordurilor între pozițiile URSS, pe de o parte, și ale Statelor Unite și Marii Britanii, pe de altă parte La iulie au fost convenite termenii tratatelor de pace, iar pentru a le discuta s-a decis convocarea unei conferințe cu participarea reprezentanților a de state În noiembrie-decembrie , Consiliul Miniștrilor de Externe și-a continuat activitatea la Washington și a finalizat redactarea textelor tratatelor de pace după ce s-a ajuns la un acord între Byrnes și V M Molotov Cu unele concesii cu privire la problemele de la Trieste, reparații și altele, diplomația sovietică în general și-a atins obiectivele La februarie , la Paris a fost semnat un tratat de pace de către statele învingătoare în al Doilea Război Mondial PARKANSKY Alexander Borisovich (n), om de știință american, doctor în economie ( ) Specialist în domeniul proceselor de integrare globală, aspecte regionale ale dezvoltării economice a SUA Născut la Moscova Absolvent al MGIMO ( ) Din până în - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Din - Șef al Direcției de Informații și al Rețelei Corespondente a Companiei de Radio și Televiziune de Stat din Rusia Autor de cărți: "Contradițiile americano-japoneze în anii " ( ), (coautor); "SUA și China: aspecte economice și științifice-tehnice ale politicii chineze a Washingtonului" ( ); Sinologii americani despre economia Chinei de azi și de mâine ( ); "SUA în procesele de integrare mondială" ( ); The State and the Market: The American Model ( ) (coautor), etc "CONFLIC DE PASAPOARTE", situație de conflict internațional Primele manifestări ale "p k " datează din ultimul deceniu al secolului al XIX-lea A apărut ca urmare a refuzului autorităților ruse de a recunoaște dreptul evreilor americani, și mai târziu al tuturor persoanelor de naționalitate evreiască, indiferent dacă anterior erau sau nu cetățeni ruși, de a intra liber în Rusia Articolul al Tratatului comercial ruso-american din (Tratatul de comerț și navigație), care reglementa unele aspecte ale relațiilor consulare dintre Rusia și Statele Unite, prevedea că subiecților ambelor state "nu le va fi interzis să se oprească acolo și să locuiască peste tot în posesiunile mai sus menționate, unde le vor fi necesare faptele lor cu faptul că vor fi însă supuse legilor și instituțiilor existente acolo Guvernul rus, însă, a refuzat categoric să extindă această prevedere la cetățenii americani de naționalitate evreiască Negând drepturi egale propriilor cetățeni evrei, guvernul rus a extins această practică la cetățenii americani legați de evreii ruși prin legături de familie Oficial, această decizie a fost explicată de guvernul rus ca nedorința de a plasa evreii americani într-o poziție mai privilegiată în comparație cu coreligionarii ruși Legea rusă din martie , care a stabilit această practică discriminatorie, prevedea însă excepții pentru finanțatorii, comercianții și angajații de seamă kov companiile lor și turiști credibili Poziția autorităților ruse nu a putut decât să provoace o reacție negativă din partea guvernului american, care a văzut pe bună dreptate în ea o încălcare a drepturilor cetățenilor săi Propunerea SUA de a semna o convenție internațională privind libertatea de circulație și naturalizare, prezentată încă din , nu a primit sprijinul Rusiei, care a fost considerată de partea americană în drept "principalul pericol pentru bunele relații între două state" În ,

oficialii guvernamentali rusi le-au spus clar autorităților americane că protestele lor față de cazuri specifice de refuz de viză nu pot duce decât la o înăsprire a regulilor Soluția "p k " s-a complicat din cauza pozitiei comunitatii evreiesti bogate din Statele Unite, care a acordat Japoniei imprumuturi financiare mari in timpul razboiului ruso-japonez din - (un total de aproximativ de milioane de dolari) si nu doar a refuzat imprumuturi Rusiei , dar a împiedicat și Franța și Germania Secretarul de stat american Elijah Root (-), totuși, a recunoscut legitimitatea acțiunilor guvernului rus și chiar a emis o circulară prin care interzicea Departamentului de Stat să elibereze pașapoarte pentru călătoria în Rusia foștilor cetățeni ruși și, în general, să toate persoanele de naționalitate evreiască care nu aveau permisiunea specială de a intra în Rusia Rusia, care a provocat critici acerbe la adresa organizațiilor publice evreiești din Statele Unite Ulterior, Ruth a încercat să-și justifice ordinul spunând că voia să-i salveze pe evrei de problemele legate de viză, dar a fost forțată sub presiunea președintelui T Roosevelt să anuleze acest ordin Comentând într-o conversație cu ambasadorul Rusiei în Statele Unite R R Rosen a petiției reprezentanților comunității evreiești americane către Președinte și Congresul SUA, secretarul de stat I Ruth a justificat poziția Washingtonului prin faptul că guvernul SUA nu poate ignora aceste persoane din cauza poziției lor influente în domeniul financiar lume În , un grup de cetățeni americani - evrei de origine germană, l-au prezentat pe contele S Yu Petiția Witte, care conținea o cerere de a acorda evreilor ruși drepturi civile egale cu alte naționalități Recunoscând că printre acei indivizi din Rusia "care încearcă să submineze puterea de stat, există un număr semnificativ de evrei", petiționarii au insistat că majoritatea populației evreiești a țării era "în general respectând legea" În , în timpul campaniei sale pentru alegerile prezidențiale, W G Taft le-a promis alegătorilor să înceapă negocierile cu Rusia pentru a rezolva "p k" și încheierea acordului corespunzător, și chiar a menționat acest lucru întâmplător în discursul său inaugural, dar aceste declarații nu au avut consecințe concrete Partea rusă a continuat să afirme că poziția sa cu privire la "problema pașapoartelor" nu este diferită de poziția similară a Statelor Unite în raport cu persoanele de naționalitate chineză În "p k " a izbucnit cu o vigoare reînnoită când autoritățile ruse au refuzat din nou să recunoască pașapoartele evreilor americani care se aflau temporar pe teritoriul Imperiului Rus sau intenționau să intre acolo pentru afacerile lor private În decembrie , în Statele Unite a fost înființat Comitetul Național al Cetățenilor pentru Abrogare pentru denunțarea tratatului comercial ruso-american din (National Citizens Committee for Abrogation), care a cerut președintelui și guvernului SUA să denunțe acest tratat ca fiind un răspuns în cazul în care guvernul țarist a refuzat să elibereze vize de intrare foștilor cetățeni ruși de naționalitate evreiască care doresc să vină în Rusia din motive de afaceri sau de familie Această propunere a fost susținută de bisericile romano-catolice, armeno-catolice și protestante, cărora clericilor li s-a interzis de asemenea să intre în imperiu fără permisiunea Ministerului de Interne Cererile unei mișcări sociale conduse de bancherul Kuhn-Loeb & Co, Jacob * i Schiff (Jacob Schifi) (conform baronului R R Rosen, acest om era "impregnat de sentimente de fanatic, necunoscând limite, ura față de Rusia, pe care o considera datoria sa sfântă să o lovească prin toate mijloacele disponibile"), au fost susținute de către guvernator al statului New Jersey și viitor președinte american W Wilson În situația actuală de încălcare continuă

a drepturilor cetățenilor americani, guvernul american a anunțat denunțarea Tratatului comercial ruso-american din la ianuarie Această decizie a fost precedată de o rezoluție corespunzătoare a Camerei Reprezentanților Congresul SUA (adoptat cu de voturi contra), redactat pe tonuri dure Reacția guvernului rus a fost adecvată: Consiliul de Miniștri al Rusiei la ședința sa din decembrie , în urma recomandării ambasadorului rus în Statele Unite G P Bakhmetev, a hotărât că, întrucât "adevărul motiv care a determinat guvernul republicii să ia măsura luată a fost hărțuirea evreilor, care se bucură de o influență excepțională în America, care caută să ocupe o poziție privilegiată în Rusia, în comparație cu alți evrei străini", guvernul țarist "în acest sens nu va face nicio concesiune" Senatul și guvernul SUA au înmuiat oarecum formularea deciziei Camerei Reprezentanților, dându-i instrucțiuni ambasadorului american la Sankt Petersburg, C Guild (Curtis Guild) "să notifice guvernul imperial cu privire la dorința guvernului din Nord Statele Unite ale Americii să încheie Tratatul din la ianuarie și să înceapă negocierile pentru încheierea unor noi, mai în concordanță cu interesele ambelor guverne Decizia guvernului SUA de a denunța tratatul din a dus la puternice campanii antiamericane și antisemite, care s-au reflectat în presa rusă din acei ani Practica discriminatorie a autorităților ruse, care corespundea pe deplin literei actualelor legi rusești, nu a suferit nicio modificare, iar la Duma de Stat au fost înaintate câteva proiecte de legi care întăresc cerințele consulare și vamale pentru cetățenii americani și mărfurile americane Una dintre consecințele "p k " Pe lângă denunțarea tratatului comercial ruso-american din , ambasadorul SUA de la Sankt Petersburg a fost rechemat în și absența ulterioară de aproape ani a unui diplomat american de cel mai înalt rang din Rusia Agravat ca urmare a "p k " "Chestiunea evreiască" a căpătat un nou sens în timpul Primului Război Mondial: diplomații ruși care lucrează în Statele Unite și Marea Britanie au remarcat dorința Germaniei de a folosi sentimentele anti-ruse ale populației evreiești din Statele Unite pentru a intensifica pro-german propagandă în societatea americană Unul dintre diplomații ruși care a lucrat la consulatul rus din San Francisco a raportat la Sankt Petersburg: "Consulatele aliate se luptă cu calomniile (germane) cât pot de bine Rusia are cel mai greu timp: este atacată deschis, pentru că țara noastră este puțin cunoscută, rușii s-au obișnuit de multă vreme să mustre, nu există cetățeni influenți de origine rusă în America, iar urătorii rușilor mai mult decât suficient Powers, Francis Gary (-), pilot militar american, maior Pilotul unui avion de recunoaștere U- la mare altitudine doborât de o rachetă sovietică lângă Sverdlovsk la mai (vezi incidentul U-) S-a parașut și a fost reținut cu dovezi de nerefuzat care l-au condamnat pentru încălcarea spațiului aerian al URSS în scopuri de recunoaștere Un pistol cu amortizor, un cuțit de vânătoare, o barcă de salvare gonflabilă, o rezervă de hrană și apă, rachete, o busolă, ruble sovietice, inele de aur și mai multe ceasuri de aur, o monedă goală de dolar cu un ac otrăvit, un dispozitiv exploziv și un afiș de mătase cu abia suflarea cuvintelor în limbi: "Nu aduc rău poporului tău Dacă mă ajuți, vei primi o recompensă " El a fost escortat la Moscova, unde a prezentat dovezi relevante autorităților militare de investigare Într-un proces public i s-a dovedit vinovăția lui P și a fost condamnat la ani de închisoare În februarie , a fost schimbat cu un ofițer de informații sovietic, colonelul R I , care a fost arestat în Statele Unite Abel După ce s-a întors în Statele Unite, a fost supus unui fel de ostracism pentru că a căzut în mâinile autorităților sovietice în viață, a fost demis din

Forțele Aeriene ale SUA, a lucrat ca pilot de testare pentru Lockheed Aircraft și, ulterior, s-a alăturat poliției de trafic din California Serviciu ca pilot de elicopter Ucis într-un accident de elicopter în Los Angeles Contrar obiecțiilor celor care l-au acuzat pe P că a încălcat ordinul de a se sinucide dacă este capturat de inamic, el este înmormântat în Cimitirul Arlington ca un militar american care și-a îndeplinit datoria față de țară În aprilie , în legătură cu împlinirea a de ani de la incident, prin decret al președintelui american B Clinton, lui P i s-au acordat postum medalii și crucea zburătoare distinse, care au fost acordate familiei decedatului Autor (împreună cu C Gentry) al operațiunii Oseer-flight: The U- Spy Pilot Tells His Story for the First Time ( ) PENN William Jr (Penn, William, Jr) (-), fondator al coloniei numite ulterior după el - Pennsylvania Născut la Londra A studiat la Oxford University Persecutat pentru scrierile liber-gândirii Datoria coroanei britanice față de tatăl său a fost rambursată prin transferul teritoriului P în coloniile engleze de pe continentul american, la nord de Maryland (azi Pennsylvania) ( ) La începutul anului , s-a întâlnit la Londra cu Peter /, care s-a arătat interesat de quakerii americani, al căror reprezentant proeminent al mișcării era P Întâlnirea lui P și Petru I este considerată primul contact personal documentat între personaje istorice celebre a Rusiei si Americii PENKOVSKY Oleg Vladimirovici (-), colonel al Direcției Principale de Informații a Ministerului Apărării (GRU), unul dintre cei mai mari agenți secreti ai Agenției Centrale de Informații din SUA Născut în Vladikavkaz (numit mai târziu Ordzhonikidze, Dzaudzhikau, Kharagouli) Fiul unui ofițer al Gărzii Albe care a murit la Rostov în luptele cu bolșevicii în timpul Războiului Civil A studiat la Școala de Artilerie din Kiev Membru al luptei din Finlanda în Din - la Moscova După începutul războiului în , a fost în armată, a participat la bătălii A fost rănit A primit premii guvernamentale A devenit adjutant al generalului (mai târziu - Mareșal) S Varentsov Cu sprijinul lui Varentsov, a intrat la Academia Militară Frunze, după care a fost angajat de GRU În a fost trimis la Ankara, unde a acționat ca rezident al GRU S-a întors la Moscova în Cu puțin timp înainte de o nouă călătorie în India, s-a dovedit că tatăl lui P era ofițer al Gărzii Albe P a fost suspendat din călătorie și retrogradat în grad În noiembrie P a fost transferat la Comitetul de Stat pentru Coordonarea Cercetării Științifice (mai târziu Comitetul de Stat pentru Știință și Tehnologie) P a făcut prima sa încercare de a-și oferi serviciile agențiilor de informații occidentale în august , trimițând o notă Ambasadei SUA prin intermediul studenților americani întâlniți la întâmplare Din cauza lipsei rezidenței CIA la Moscova, P nu a primit un răspuns de la ambasadă și a făcut noi încercări de a contacta CIA prin intermediul britanicilor și canadienilor Serviciul secret britanic MI- a stabilit contactul cu P cu ajutorul unui om de afaceri englez, agent al acestui serviciu de informații, Greville Wynn Desele călătorii în străinătate ale lui P la Londra și Paris au asigurat regularitatea contactelor sale secrete cu serviciile de informații americane și britanice P a transmis Occidentului informaţii detaliate informații despre planurile strategice sovietice și puterea forțelor de rachete, care au jucat un rol important în dezvoltarea liniei tactice a SUA în timpul crizei cubaneze Arestat în octombrie În mai a fost judecat și condamnat la pedeapsa capitală - executare Împreună cu el, legătura sa britanică Greville Winn a fost condamnat, condamnat la ani de închisoare și schimbat în cu ofițerul de informații sovietic Gordon Lonsdale (K T Molodoy) arestat la Londra În , Documentele lui Penkovsky

au fost publicate la New York, scrise aparent de el însuși, dar în realitate pregătite de CIA pe baza materialelor primite la întâlnirile cu P în timpul călătoriilor sale în Occident PEPSICO, INC (PepsiCo, Inc), o supercorporație americană de băuturi răcoritoare Prima (aprilie) a deschis calea pieței sovietice de băuturi răcoritoare și timp de aproape decenii și-a păstrat poziția (până la construirea unei băuturi concurente pe baza aceleiași nuci de cola - Coca-Cola lângă Moscova, în Solntsevo) Conform unui acord general din încheiat cu Soyuzplodoimport pe o perioadă de ani, ea a primit dreptul exclusiv de a vinde vodcă sovietică Stolichnaya, precum și vinuri și alte băuturi alcoolice, în Statele Unite Au fost instalate și puse în funcțiune linii de îmbuteliere Pepsi-Cola în orașe din URSS În , a fost semnat un nou acord pe ani cu IL, după care a fost semnat un nou acord în , depășind orice alt acord între partea sovietică și orice corporație americană în ceea ce privește cantitatea de capital implicată în implementarea sa În august , tribunalul federal al districtului de vest al Washingtonului (Seattle), după un an și jumătate de examinare a cazului "Moscow Crystal Plant vs Pepsi Company, Inc " a decis să-l considere pe acesta din urmă vinovat de încălcarea drepturilor a plantei rusești, exprimată în utilizarea neautorizată a mărcii "Crystal" pe alte soiuri de vodcă rusească vândute în Statele Unite Instanța a mai dispus "P" să plătească "Kristall" pierderi în valoare de mii de dolari Hotărârea instanței a fost atacată de "P" în curtea de apel Începând cu anii , a început să cedeze în fața Coca-Cola în competiția pentru piața rusă La începutul anului , volumul total al investiţiilor lui P în Rusia se ridica la milioane de dolari PO În următorii ani, "P" intenționează să investească în Rusia încă cca de milioane de dolari PRIMELE PUBLICAȚII RUSE DESPRE AMERICA Pe lângă opera lui Maxim Grek și traducerea cronografului M Belsky "Cronica întregii lumi", la sfârșitul secolului al XVI-lea - începutul secolului al XVII-lea în Rusia, a fost publicată o transcriere gratuită din latină în rusă a anonimei "Povestea celor șapte înțelepciuni libere", într-una dintre secțiunile căreia, dedicată geometriei, au fost menționate pe scurt părți ale lumii Despre America s-a spus doar: "Și America este în Asia, chiar și în Europa ", ceea ce mărturisea absența oricărei idei clare despre locația Americii În sau , Atlasul lui Blaeu a fost tradus de părintele Epifanie Slavinețki și colegii săi și publicat în limba rusă sub titlul Rușinea (Oglinda) întregului univers, sau un nou atlas În afara mărcii, a întregului univers și a descrierilor tuturor părților sale, esența a fost publicată, "conținând o descriere a Lumii Noi În , Bogdan Lykov și Ivan Dorn au tradus din latină în rusă cunoscuta lucrare a Atlasului lui Mercator, datată și care conține informații despre America, sub titlul "Cartea cosmografiei verbale, cu alte cuvinte, descrierea întregului lume " În , opera lui Giovanni Botero (Giovanni Botero) Relationi universali a fost tradusă din poloneză în rusă, care a fost numită "Teatrul luminii tuturor, pe care Europa, Asia, Africa și America, precum și popoare, regiuni, obiceiuri locale, bogăție și alte semne expuse, descrise anterior de Jan Boter Benesus într-o vloska, iar apoi de la Vlosky în poloneză din ordinul părintelui Lenticius, avocatul a părinților Bernardyn, a fost corect interpretat Și acum, din nou, în lumea de la Cracovia, în drukarnia dedicurilor lui Stanislav Lenchevsky Berstutovici, se repetă, soarta Domnului este Aproximativ în aceeași perioadă, a fost tradusă în rusă opera geografică a lui Luca de Linda, publicată sub titlul "Luca Delinda Descrierea lumii și a tuturor statelor din ea Tipărit la Amsterdam, în tipografia lui Jacob Desetter, în anul Tradus din latină în dialectul rus Ultima, a -a carte a acestei

lucrări conține o descriere relativ detaliată a indienilor din America de Nord, precum și a unui număr de regiuni din America de Nord și de Sud, inclusiv Florida, Mexic, Peru, Brazilia și Chile Informații detaliate despre multe dintre lucrările menționate mai sus sunt conținute în lucrarea lui A I Sobolevsky "Literatura tradusă a Rusiei Moscovite" în secolele XIV-XVII Materiale bibliografice" ( ) În , probabil la inițiativa unui asociat al lui Petru cel Mare, Jacob Bruce, Vasily Kiprianov a publicat la Moscova prima lucrare cartografică, Imaginea globului pământesc, care includea o hartă a lumii cu emisfera vestică În , la ordinul lui Petru I, a fost tipărită la Moscova prima "Geografie sau o scurtă descriere a cercului pământului" rusă, dintre care câteva pagini au fost dedicate Americii, "a patra parte a globului", descriind circumstanțele a descoperirii Lumii Noi, precum și enumerarea țărilor care alcătuiesc America de Nord și de Sud În cărțile de geografie traduse în deceniul următor, sunt menționate deja un oraș separat al Americii și țările din emisfera vestică, precum Newyork (New York), James Town (Jamestown), Lovisiana (Louisiana), Quatimala (Guatemala) , iar California este numită "cea mai mare insulă din toată America Academia de Științe și Arte a publicat în primul atlas geografic rus, în care New York a apărut ca New Mink "St Petersburg Vedomosti" din noiembrie , a publicat un mic articol de de cuvinte despre America de Nord, istoria descoperirii sale, amplasarea geografică a așezărilor engleze și franceze de pe teritoriul său, precum și relațiile dintre țările lor și populația indiană locală Articolul menționează Jamestown (Jamestown), Mariland (Maryland), New Erzey (New Jersey) și New England Următoarele decenii au fost marcate de publicarea unui număr mare de lucrări geografice traduse și originale, precum și de atlase, în care au apărut în detaliu Lumea Nouă și America Atlasul, publicat pentru tineret în , conținea cel puțin hărți ale Americii În "Cursul de geografie generală" ( ) de Ivan Shulgin, s-a susținut că clima Americii este mai rece decât în Lumea Veche, din cauza populației sale slabe În alte manuale din aceeași perioadă, Insulele Aleutine erau plasate în India de Sud, iar pădurile Americii erau locuite de lei și tigri Au fost publicate și un număr mare de traduceri ale operelor navigatorilor străini, precum și mai multe lucrări consacrate direct Americii, incl "Descrierea ținuturilor din America de Nord și a locuitorilor naturali de acolo" (traducere din germană,); Bossey "Noua călătorii în Indiile de Vest, care conține o descriere a diferitelor popoare care trăiesc în cercurile marelui râu St Louis, numit în mod obișnuit Mississippi, legile lor, guvernarea, obiceiurile, războaiele și administrarea comerțului" ( ); "Vești în America despre satele Angliei, care se numesc acum Provinciile Unite; selectat de lista celor mai recente lucrări ale lui Dmitri Lodygin "( ); Tabără "Descoperirea Americii, o lectură plăcută și utilă pentru copii și tineri" (traducere din germană, -); Phyenktong "Descrierea pământului, manierelor și obiceiurilor unui popor american, care locuiește în partea de jos a Americii de Nord, despre care niciun călător nu a scris încă, cu adaos de știri despre troglodiți "(tradus din franceză,); "Călătoria căpitanului Mears către țărmurile de nord-vest ale Americii, în anii , , și " (tradus din engleză,) În , extrase din notițele lui Benjamin Franklin despre sălbaticii din America de Nord au fost publicate în revista New Monthly Writings, iar în , acolo au fost publicate materiale traduse ale Societății Filozofice Americane despre descoperirea Americii Articolele și eseurile diplomatului rus Z Z au câștigat popularitate în cercurile din Sankt Petersburg și Moscova Carne de porc despre America, orașe americane și americani Primii

scriitori și poeți ruși care și-au dedicat lucrările Americii și figurilor istoriei timpurii americane au fost A D Kantemir, M V Lomonosov, A P Sumarokov, G R Derzhavin, I A Krylov, D I Fonvizin, A N Radishchev, N M Karamzin În a doua jumătate a secolului al XIX-lea în Rusia apar oameni de știință specializați în Statele Unite; Încep să apară studii ruso-americane PRIMUL ZBOR NON-STOP DIN MOSCOVA ÎN SUA PRIN POLUL NORD, zbor transpolar A fost realizată de echipajul aeronavei ANT- format din V P Chkalova, G F Baidukov și A V Belyakova (-) Avionul a decolat de la Moscova pe iunie la ora min GMT, iunie la ora a trecut de Polul Nord și iunie la ora de minute a aterizat pe un aerodrom militar din Vancouver Barracks, lângă Portland (Washington) Durata zborului a fost de de ore de minute Zborul a avut loc în condiții extreme: ore ANT- a zburat cu aripi cu crustă de gheață, un stabilizator și antene, piloții au simțit o lipsă acută de oxigen timp de de ore avionul nu avea comunicare cu Pământul din cauza unei furtuni magnetice care a izbucnit pe traseu ANT- a acoperit o distanță de km (km în linie dreaptă) America i-a salutat cu entuziasm pe eroi Printre cei care s-au întâlnit s-au numărat ambasadorul sovietic în Statele Unite ale Americii A A Troyanovsky și generalul J Marshall, care a servit la Vancouver în acei ani, viitorul șef al șefilor de stat major și secretar de stat al SUA, care a primit echipajul acasă Piloții au fost primiți la Washington de către președintele F Roosevelt Membrii echipajului s-au întâlnit și cu celebrul explorator polar americano-canadian Vilhjalmoor Stefansson (-), care ulterior a participat activ la organizarea căutării aeronavei sovietice H- , care a dispărut la august , cu un echipaj de persoane sub comanda Eroului Uniunii Sovietice S A Levanevski Exploratorul polar american, pilotul Richard Byrd (Byrd, Byrd) (-), care a ajuns primul pe calea aerului la Polul Nord, a comentat zborurile non-stop efectuate de echipajele V P Chkalov și M M Gromov (vezi Zbor Moscova - Polul Nord - SUA)' "Aceste zboruri vor fi pentru totdeauna înscrise cu litere de aur în analele istoriei Ele vor îmbunătăți în mare măsură relațiile dintre țări și vor servi drept bază pentru o cooperare fructuoasă și o înțelegere reciprocă în continuare " Comitetul Chkalovsky funcționează în Vancouver, prin eforturile căruia a fost creat și întreținut un mic muzeu dedicat zborului istoric La locul de aterizare al ANT- , a fost ridicat un obelisc trapezoidal cu o placă de bronz tăiată în granit, care înfățișează un avion care își întinde aripile peste Polul Nord În , în legătură cu împlinirea a de ani de la zbor, a fost deschis un complex memorial Partea americană (Russo-American Business Cooperation Foundation, Comitetul Chkalovsky, Administrația de Stat Washington), cu asistența Ministerului rus de Externe, a pregătit un program de evenimente comemorative în Statele Unite, pentru care guvernul SUA a alocat câteva milioane de dolari Din partea rusă în implementare peste de bănci, întreprinderi și structuri comerciale au participat la proiectul de evenimente aniversare PRIMA VIZITĂ A NAVELOR Marinei SUA în URSS a avut loc în perioada iulie - august Nava amiral, crucișătorul Augusta, însoțit de distrugătoare, a intrat în Golful Cornului de Aur (Vladivostok) pe iulie cu o misiune de prietenie Unul dintre distrugătoare purta numele Paul Jones, binecunoscut istoriei Rusiei Litvinov a raportat guvernului: "Ambasada americană raportează că vizita va fi considerată "informală" (cuvântul englezesc informal este tradus mai exact în rusă ca "neoficial" - Auth) Ambasada dorește să afle informal dacă o astfel de vizită este de dorit pentru guvernul sovietic Propun să răspund afirmativ solicitării ambasadei americane Vizita va avea, fără îndoială, o semnificație politică și va avea un

efect oarecum dezmințitor asupra Japoniei Ținând cont de semnificația propagandistică și de politică externă a inițiativei americane și, în primul rând, în legătură cu intensificarea acțiunilor forțelor armate japoneze în Orientul Îndepărtat și Asia de Sud-Est, guvernul sovietic a fost de acord cu intrarea navelor în Vladivostok, deși a limitat călătoriile de familiarizare ale marinarilor americani în jurul orașului și în industriile urbane Totodată, s-au luat măsurile necesare pentru livrarea produselor în magazinele alimentare și eliminarea cozilor care, după cum se pretindea, creaseră înainte de sosirea escadrilei "dușmani ai poporului" De asemenea, au fost luate măsuri pentru prevenirea "provocărilor japoneze" în oraș, precum creșterea ploșnițelor și șobolanilor în hoteluri destinate americanilor, împrăștierea de nasturi, ace și ace în paturile și scaunele camerelor de hotel, intensificarea cerșetoriei, creșterea numărului de cerșetori pe străzile orașului și așa mai departe Comandamentul naval american, la rândul său, a luat și el măsuri de precauție deosebite, refuzând să plaseze echipajele navelor în hotelurile orașului (acestea își petreceau noaptea pe navele lor), limitând astfel posibilitatea de a comunica cu "comuniștii" pe străzile orașului Programul de divertisment alcătuit pentru marinarii americani a fost bogat și variat, incluzând vizite la opereta regională, vizionarea de lungmetraje sovietice și documentare atent cenzurate Vizita amiabilă de zile a navelor americane în URSS a fost în general evaluată pozitiv atât la nivel oficial al ambelor țări, cât și de către participanții la întâlniri înșiși Cu toate acestea, în timpul proceselor politice din - din URSS, aproape toți marinarii militari din rândul personalului de comandă cel mai înalt care au luat parte la întâlnirile cu americanii au fost declarați "dușmani ai poporului" și reprimați PRIMA VIZITĂ OFICIALĂ A UNUI PREŞEDINTE SUA LA MOSCOVA din întreaga istorie a relaţiilor bilaterale a avut loc în perioada mai - mai În cadrul negocierilor dintre Secretarul General al Comitetului Central al PCUS L I Brejnev și președintele SUA R Nixon, care a durat în total peste de ore, au semnat numeroase documente bilaterale, inclusiv Tratatul privind limitarea sistemelor de rachete antibalistice (ABM), Acordul interimar privind anumite măsuri în domeniul limitării de Arme Strategice Ofensive, și documentul Fundamentele relațiilor dintre URSS și SUA, care a fixat schimbarea raportului de putere în arena mondială și a pus bazele unei cooperări ulterioare între cele două țări pe o gamă largă de probleme de interes comun NEGOCIERI ÎNTRE URSS ȘI SUA PRIVIND REDUCEREA STRATEGICĂ ARME DE BRID au fost lansate la Geneva la noiembrie Au fost reluate în iunie , dar au fost suspendate la sfârșitul anului în legătură cu decizia SUA de a-și desfășura rachetele Pershing- și rachetele de croazieră pe teritoriul mai multor rachete occidentale Țările europene care sunt membre NATO Au fost din nou reînnoite în martie la Geneva La iulie , la Moscova a fost semnat Tratatul de reducere a armelor strategice (START-), care prevedea reducerea cu % a arsenalului nuclear și distrugerea arsenalului de rachete balistice intercontinentale din ambele țări în termen de ani Prevederile Tratatului și intenția Statelor Unite de a adera la acestea în mod unilateral au fost confirmate în cadrul unei reuniuni la nivel înalt din februarie START- nu a intrat în vigoare din cauza faptului că, după dispariția URSS, state cu au apărut armele nucleare - Rusia, Ucraina, Belarus și Kazahstan La mai , toate aceste state, după ce au semnat Protocolul de la Lisabona, și-au asumat obligațiile fostei URSS În mai , Ucraina, Belarus și Kazahstan au asigurat Statele Unite de intenția lor de a elimina toate stocurile lor de arme nucleare în

termen de ani de la intrarea în vigoare a START- Tratatul START- a fost ratificat de Kazahstan (iulie) și Belarus (februarie) Ucraina a ratificat START- pe noiembrie , dar a prezentat o listă de cerințe care contraziceau obligația sa de a elimina toate armele nucleare de pe teritoriul său Schimbul de instrumente de ratificare nu a avut loc din cauza poziției Dumei de Stat a Adunării Federale a Federației Ruse, care a pus condiția ratificării aderării Ucrainei la Tratatul de neproliferare a armelor nucleare Tratatul privind reducerea în continuare a armelor nucleare (START-) a fost semnat la Moscova la ianuarie Acesta prevede reducerea de către Rusia și Statele Unite a numărului de focoase nucleare strategice la - de bucăți până în ianuarie sau decembrie dacă Statele Unite oferă asistență Rusiei în eliminarea armelor ofensive strategice Tratatul START- a fost ratificat de Senatul SUA în și de Duma de Stat a Rusiei în aprilie Ca o condiție pentru respectarea de către Rusia a acestui tratat, Duma de Stat a propus cerința ca Statele Unite să respecte Tratatul ABM Pereira, Norman (n), istoric rus Absolvent al Universității din California (Berkeley) ( ), doctorat la această universitate ( ) Specialist în istoria Rusiei, gândirea politică rusă și problemele sociale ale societății ruse (sovietice) În - , și a făcut practică științifică la Universitatea de Stat din Moscova A fost implicat în activități de cercetare la Institutul de Studii Superioare Ruse J Kennan (,), Centrul de Studii Ruse de la Universitatea Harvard (-), Institutul de Studii Superioare al Uniunii Sovietice A Harriman (-) și Institutul Princeton pentru Studii Avansate ( ) În - - Președinte al Asociației Canadei a Slaviștilor; din - șef al Departamentului de Studii Ruse la Universitatea Dalhousie (Canada) Autor al cărții Thè Thought and Teachings of NG Chernyshevski ( ); Emancipator țar: Alexandru al II-lea al Rusiei - ( ); Siberia: Politică și societate în războiul civil ( ); White Siberia: The Politics of Civil War ( ) ZBOR MOSCOVA - POLUL NORD - SUA, al doilea zbor transpolar Realizat de echipajul M M Gromova (-), A B Yumashev (-) și S A Danilina (-) Zborul a avut loc pe iulie Un record mondial absolut de distanță a fost stabilit în linie dreaptă (km) pe o aeronavă ANT- , ca urmare a unui zbor non-stop deasupra stâlpului, care a durat de ore min Avionul a aterizat în orășelul San Jacinto (California) După încheierea zborului, echipajul a vizitat o serie de orașe din SUA, inclusiv Washington, unde au fost primiți de președintele F Roosevelt Pe fondul primului zbor non-stop de la Moscova către SUA prin Polul Nord, care a avut loc în perioada - iunie, efectuat de echipajul V P Chkalov, semnificația ispravnicului echipajului M M Gromov, care includea piloți fără partid, la conducerea autorităților superioare de stat și de partid ale URSS, a fost subestimat în mod deliberat de presa sovietică și rămâne practic neobservat până în prezent CAZ PERKINS (Scandal Alaska) (Thè Perkins Claim, The Alaska Scandal), caz în instanță În iulie , o petiție a lui Anna B Perkins, văduva lui Benjamin W Perkins, a fost prezentată ambelor camere ale Congresului SUA, care prezenta o cerere de reținere a , milioane de dolari de la Rusia datorate pentru vânzarea Alaska, un sumă suficientă pentru acoperirea procesului defunctului ei soț împotriva guvernului rus Potrivit petiţiei, în iunie (în plin război al Crimeei) B U Perkins ar fi ajuns la un acord oral cu trimisul rus la Washington, E A Sticla privind furnizarea a de tone de praf de pușcă către Rusia și ceva mai târziu a încheiat un acord preliminar cu O Lilienfeld, viitorul director al Uzinei de arme din Sestroretsk, privind furnizarea a - mii de arme către Rusia Aceste provizii nu au fost făcute din cauza faptului că războiul din Crimeea s-a încheiat și

nevoia de praf de pușcă și arme a trecut, dar Perkins a introdus o cerere pentru daunele suferite de el ca urmare a achiziționării de echipament militar comandat care avusese deja loc Suma despăgubirilor a fost calculată de acesta în sumă de Curtea Supremă din New York, care a luat în considerare cererea lui Perkins, a respins-o, hotărând să-i plătească doar de dolari Guvernul rus și E A Stekl a respins categoric afirmațiile lui Perkins, care nu au fost susținute nici măcar de trimisul SUA la Sankt Petersburg, K Clay După moartea lui Perkins, prin eforturile văduvei sale și cu sprijinul mai multor membri ai Congresului SUA, procesul a fost înaintat legiuitorilor americani Oponenții Acordului privind vânzarea Alaska Rusiei către Statele Unite, dintre congresmeni și senatori, au făcut o încercare nereușită de a lega cererea de plata sumei datorate Rusiei în temeiul acordului Această încercare a fost susținută și de o serie de periodice din SUA P d , precum și examinarea în curs de desfășurare în Congresul SUA a cazului de demitere împotriva președintelui E Johnson, nu a făcut decât să întârzie aprobarea de către legislatorii americani a plății sumei datorate Rusiei pentru Alaska, dar în iulie aprobarea a avut loc totuși P D , activând și estompând periodic, a umbrit relațiile ruso-americane timp de multe decenii Perry, Thomas Sergeant (-), critic literar american Unul dintre cei mai activi propagandiști ai literaturii ruse, care a jucat un rol decisiv în asigurarea succesului I S Turgheniev în America Cântecul Rusiei este un lungmetraj american produs la Studiourile Metro Goldwyn Meyer în Regizat de Gregory Ratov Cel mai popular actor de film de la Hollywood al vremii, Robert Taylor, a jucat rolul dirijorului american, iar Susanne Peters a jucat rolul iubitului său rus În ciuda banalității intrigii despre povestea de dragoste a unei fete americane și ruse și a primitivității clișeelor comune atunci când afișează Rusia, filmul s-a remarcat prin căldură și a fost primit cu entuziasm de străini nealterați filme ale publicului sovietic în anii războiului În anii , în apogeul macartismului, realizatorii de film au fost acuzați de simpatii pro-comuniste Sub presiunea opiniei publice din țară, R Taylor a ieșit cu pocăință, spunând că participarea la film a fost greșeala lui PESTEL Pavel Ivanovici (-), colonel, unul dintre principalii ideologi ai mișcării decembriste Fiul guvernatorului general siberian I B Pestel (-), un susținător al extinderii influenței ruse în Oceanul Pacific și America de Nord P a vorbit în favoarea necesității de a crea pentru înfrângerea țarismului "un guvern puternic și de neoprit în acțiunile sale"; s-a referit la experiența Congresului SUA, care i-a acordat generalului George Washington puteri nelimitate în etapa decisivă a Războiului de Independență În timpul interogatoriului sub acuzația de a conduce un discurs antimonarhist din decembrie , el a arătat investigației că schimbarea opiniilor sale monarhico-constituționale în cele republicane a fost facilitată, în special, de informațiile publicate în presa scrisă rusă despre succesele obținute de Statele Unite datorită sistemului politic bazat pe sistemul republican care a triumfat în această țară formă de guvernare Executat împreună cu alți lideri ai mișcării decembriste din Sankt Petersburg ACADEMIA DE ȘTIINȚE PETERSBURG (ACADEMIA DE ȘTIINȚE ȘI ARTE, ACADEMIA DE ȘTIINȚE IMPERIAL ST PETERSBURG), cea mai înaltă instituție științifică a Rusiei (-) A fost redenumită Academia Rusă de Științe în , care a devenit Academia de Științe a URSS în iulie și din nou Academia Rusă de Științe în decembrie Primul membru american al P a n a devenit Benjamin Franklin ( ) Membrii aleși ai academiei în deceniile următoare au fost fizicianul John Churchman ( ), meteorologul Matthew Maury ( ), fizicianul, fondatorul și primul președinte al

Academiei Naționale de Științe a Statelor Unite și președintele Societății Americane de Filosofie Alexander Dallas Bache (Alexander Dallas Bache) ( ), istoric, diplomat și om de stat George Bankroft (George Bankroft) ( ), astronomii Simon Newcomb ( ) și Benjamin Apthorp Gould ( ) și alții PEtru I (-), țar rus (-), împărat (-) La începutul anului , la Londra, s-a întâlnit cu William Penn, fondatorul unei colonii din America de Nord, numită ulterior după el - Pennsylvania Motivul întâlnirii a fost interesul lui P I pentru quakerii americani, al căror reprezentant proeminent era W Penn O împrejurare importantă a fost și interesul manifestat de P I pentru tutunul produs în coloniile americane Potrivit istoricului american N Soule, "economia a jucat rolul primului și cel mai important factor în relațiile ruso-americane timpurii, deși politica a fost o parte integrantă și integrantă a acestora" Această întâlnire a fost prima dintre contactele personale documentate între personalități istorice celebre americane și ruse Istoricii americani și ruși urmăresc o legătură între întâlnirea lui P I cu W Penn și interesul țarului rus pentru America îndepărtată și puțin cunoscută exprimat în ianuarie , exprimat într-o misiune secretă adresată topografilor I M Evreinov și F F Luzhin "pentru a merge în Kamchatka și mai departe unde este indicat, descrieți locurile de acolo, dacă America a convergit cu Asia, ceea ce trebuie făcut cu atenție nu numai spre sud și nord, ci și est și vest și pune totul pe hartă" Din motive meteorologice, expediția lui Evreinov și Luzhin a fost întreruptă după ce a ajuns într-una dintre Insulele Kurile Îndeplinirea sarcinii împăratului a fost încredințată căpitanului-comandant V Bering, care trebuia să exploreze prezența unei "conexiuni" a părții asiatice a Rusiei (Siberia) cu continentul nord-american Cu toate acestea, în "Extractul jurnalelor de navigație și descrierea Mării Caspice" din , există dovezi ale celebrului inspector rus F I Soymonov, care povestește că în , în timpul campaniei lui P I la Derbent, într-o conversație cu țarul despre călătoria marinarilor ruși în Oceanul Pacific și noile descoperiri geografice, a remarcat: "Și, după cum știe Majestatea Voastră, locurile din estul siberian și mai ales Kamchatka, din toate acele locuri și insulele japoneze, Filipine, până în America însăși de-a lungul coastei de vest, insula California poate fi găsită liniştitor din Kamchatka nu departe; și prin urmare ar fi fost posibil ca navigatorii ruși să ajungă în acele locuri mult mai capabili și fără pierderi, față de câți europeni sunt acum nevoiți să ocolească aproape un întreg semicerc "Acele cuvinte ale mele", și-a amintit Soimotsov în continuare, "Maestatea Sa s-a demnit cu sârguință să asculte totul; dar de îndată ce mi-am terminat discursul, atât de curând m-am demnat să spun: "Ascultă, știu totul, dar nu acum, dar e departe" Ideea necesității de a explora cea mai scurtă rută din Rusia către America nu a părăsit P I până la moartea sa Decretul P I Bering (decembrie) a fost ultimul din viața regelui, care a murit în ianuarie PETROV Viktor Porfirevici (n), istoric și scriitor american, specialist în America rusă Născut în China În anii vieții sale în China, a scris și publicat romanul Lola ( ) și culegeri de povestiri: Sub steagul american Shanghai" ( ) și "În Manciuria Shanghai" ( ) În s-a mutat definitiv în SUA, unde a publicat peste de cărți, inclusiv asupra economiei și geografiei Chinei, Mongoliei și, de asemenea, a Uniunii Sovietice A predat la Universitatea George Washington și la Universitatea Victoria (Columbia Britanică, Canada) Multă vreme a fost profesor la Universitatea California din Los Angeles Printre cele publicate: romanul în două volume The Fort Ross Saga (,); romanele Chamberlain of the Court ( ); Proscriși ( ); romane

"Columbus rus" ( ); "Cataclism" ( ); culegeri de povestiri, precum și studii: "America Rusă" (,); "Un scurt eseu despre șederea rușilor în California la începutul secolului trecut (-)" ( ); "Fortul Ross și moștenirea sa culturală" ( ); Rușii în istoria americană ( ); rușii în America secolul XX" ( ) PETROVSKI Vladimir Fedorovich (n), diplomat rus și savant internațional, americanist Doctor în Științe Istorice, profesor, membru titular al Academiei Internaționale de Informatizare Specialist în domeniul relațiilor internaționale și al politicii externe a SUA Născut la Stalingrad Absolvent al MGIMO ( ) În serviciul diplomatic din Membru al Secretariatului ONU la New York (- și -) A lucrat în aparatul central al Ministerului Afacerilor Externe al URSS (-); consilier al Departamentului SUA (-) și șef al Departamentului Organizațiilor Internaționale al Ministerului Afacerilor Externe al URSS (-) Ministru adjunct al Afacerilor Externe al URSS (-) Secretar general adjunct al Națiunilor Unite (-) și director general al Oficiului ONU la Geneva (din) Autorul cărților: "Gândirea de politică externă americană O trecere în revistă critică a organizării, metodelor și conținutului cercetării burgheze din Statele Unite pe probleme de relații internaționale și politică externă" ( ); Dezarmare: Concepte, probleme, mecanism ( ); "Securitatea în era spațială nucleară" ( ) PRINTED Vladimir Olegovich (n), istoric-americanist rus, doctor în științe istorice ( ) Născut la Moscova Absolvent al MGIMO ( ) La Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) din Reprezentant al Institutului în SUA, Secretar I al Ambasadei URSS la Washington (-) Din - Șef al Departamentului Europa și America, MGIMO Autor de cărți: USA: Political Thought and History ( ) (coautor); Partidul Democrat din SUA: Alegători și politică ( ); Hamilton și Jefferson ( ); "Walter Lippman și căile Americii" ( ) PICKFORD Mary (nume și prenume real Gladys Mary Smith) (Pickford, Magoo) (-), cea mai cunoscută actriță, scenaristă, producător de film americană de film mut Pe scena teatrului - de la vârsta de ani, era cunoscută sub numele de Baby Gladys Smith (Baby Gladys Smith), împreună cu părinții ei au călătorit prin țară cu o trupă de teatru A luat pseudonimul Mary Pickford în În cinema din În și-a organizat propria companie, Pickford Film Corporation, iar în , împreună cu C Chaplin, D Fairbanks (Douglas Fair-banks) și D W Griffith a fondat United Artists Timp de de ani (-) a jucat în de filme În a primit un Oscar pentru rolul principal din Cocquette ( ), iar în a primit un Oscar special În a venit în URSS împreună cu soțul ei Douglas Fairbanks (-) și a jucat în scurtmetrajul sovietic Sărutul Mary împreună cu I Ilyinsky și A Sudakevich În , a jucat în ultimul său film Secrets, după care a început să producă PILNYAK Boris Andreevici (numele real Vogau) (-), scriitor sovietic Născut în Mozhaisk Unul dintre primii scriitori ai URSS a stăpânit tema Revoluției din octombrie în Rusia, descriind-o ca o explozie de elemente anarhice În a fost trimis la Berlin cu sarcina de a atrage scriitori ruși emigrați să coopereze cu autoritățile sovietice În ciuda sprijinului activ al lui P pentru îndrumările ideologice ale autorităților țării, o serie de lucrări ale lui P , printre care Arborele roșu și Povestea lunii nestingherite, nu au fost publicate în URSS sau au fost scoase din biblioteci În iunie , cu ajutorul lui A S Gumberg, cu care a întreținut relații de prietenie, a vizitat Statele Unite ale Americii, unde a fost invitat, în special, la consultări privind realizarea unui film "pro-sovietic" (scenariul filmului propunea de către Hollywood nu a putut satisface P ca motive ideologice cât și artistice, iar proiectul a fost anulat) Rezultatul șederii lui P în Statele Unite a fost romanul său O'Key ( ), genul

căruia autorul l-a definit drept "roman american" La fel ca M Gorki înaintea lui și V Mayakovsky după el, P pictează Statele Unite ca pe o țară a libertății călcate în picioare, unde "toată ziua oamenii prind, caută, iau cu nerăbdare particule mici de Aur pulverizate" Cu tendința și judecățile sale polemice, romanul lui P face ecou lucrărilor altor scriitori sovietici care au vizitat Statele Unite în acei ani Distins printr-un patos jurnalistic clar exagerat, romanul nu a oferit cititorului sovietic nimic nou în comparație cu ceea ce știa deja și era în mod clar inferior în limbaj și acuratețea observațiilor față de America cu un etaj al lui I Ilf și E Petrov Romanul nu a putut să nu reflecte slaba cunoaștere a adevăratei istorii a Rusiei, caracteristică multor sovietici din acea epocă, în special acele aspecte ale acesteia care erau asociate cu America Deci, vorbind despre obiectivele turistice din California, autorul a menționat, în special, vizita sa în fosta misiune spaniolă: "S-a dovedit că în secolul al XVII-lea (?) erau ruși aici, atamanul (?) al navei rusești Rezanov avea chiar să se căsătorească cu vreo prințesă nativă (?), dar nu a îndrăznit să facă asta fără permisiunea milei regale (?), a plecat acasă pentru această milă (?) și nu s-a întors înapoi (?) P a fost reprimat în printre alte figuri ale culturii și literaturii A murit în arest Vezi și N P Rezanov, descoperitorii ruși ai Americii în secolul al XVIII-lea PINKNEY William (Pinkney, William) (-), om de stat, avocat, diplomat american S-a angajat cu succes în practica dreptului în Maryland din A fost ales în Camera Reprezentanților a Congresului SUA în , dar a refuzat postul de congresman Trimisul SUA în Marea Britanie (-) În a fost numit de președintele John Monroe drept al doilea trimis al SUA în Rusia din istoria relațiilor ruso-americane (-) După prima întâlnire cu Alexandru /, despre care P avea o părere foarte bună, acesta a raportat la Washington: "Împăratul a vorbit cu mine jumătate de oră și din când în când și-a exprimat cu încredere respectul pentru țara noastră și și-a declarat dorința de a menține cele mai prietenoase relații cu noi" Alexandru I, potrivit lui P , a subliniat de asemenea "asemănarea vizibilă a țărilor noastre" P , însă, nu a reușit să obțină acordul împăratului rus de a semna un acord comercial între Rusia și Statele Unite Pinter Ivan (John) (Pinter, John) (? -?), miner american, "remigrant" Şeful comunei miniere de de persoane (inclusiv comuniști), formată în mai în statul Illinois și trimisă în Rusia Sovietică prin intermediul Societății Ruse de Asistență Tehnică pentru a ajuta la restabilirea industriei cărbunelui Donbass Comuna a fost trimisă la mina Lidievsky de lângă stația Yuzovka din Donbass La sosirea la loc, P în discursul său a spus: "Clasa, prietenia muncitoare ne-a adus pe pământ sovietic America lucrătoare vă întinde o mână de ajutor fratern, mineri ruși Proletariatul american simte o profundă simpatie pentru Rusia, pentru Revoluția din octombrie, pentru marele Lenin Imperialismul nu poate înăbuși tânăra Republică Sovietică! Tovărășia muncitorilor din întreaga lume este invincibilă" Succesele muncitorești ale comunei Pinter și ale conducătorului acesteia, care a devenit cel mai bun operator de mașini la mină, au fost pe larg mediatizate de presa sovietică P a fost acceptat în rândurile PCR (b), iar în trimis să studieze la Universitatea Comunistă Y Marchlevsky După absolvirea universității, a lucrat ca șef al mine Donețk, ca inginer la Institutul Experimental de Proiectare și Proiectare al Industriei Cărbunelui și a participat la testarea primei combine sovietice de cărbune În a fost distins cu Ordinul Steagul Roșu al Muncii și a primit o mașină Soarta ulterioară este necunoscută "PEOPLE TO PEOPLE, INTERNATIONAL" (People to People, International), organizație publică internațională americană

Fondată în la inițiativa președintelui SUA D Eisenhower În februarie N S Hrușciov a venit cu ideea coexistenței pașnice și a cerut Statelor Unite să încheie un acord sovietico-american pentru a obține înțelegerea reciprocă prin dezvoltarea de contacte economice, culturale și științifice În luna septembrie a aceluiași an, Eisenhower a declarat că a susținut de multă vreme contacte mai strânse între cetățenii ambelor țări și și-a anunțat programul, care prevedea extinderea schimbului de indivizi reprezentând diverse domenii ale științei, culturii, artei, educației, sport și așa mai departe Un rezultat direct al declarațiilor liderilor celor două țări a fost crearea în Statele Unite ale Americii a organizației "P t p , and ", al cărei scop a fost promovarea înțelegerii internaționale și a cooperării diferitelor forme de schimb: profesional (Controparte) Programul de schimb), civil (Programul American People Ambassador), tineri-student (Programul de studii universitare și profesionale, Programul Student Ambassador) și școlar (Programul de liceu / gimnaziu) În cadrul programelor "P t p , și " viespe există un schimb de grupuri artistice de tineret, interpreți și artiști individuali (Programul Ambasadorului artistic în muzică și arte plastice) și echipe sportive studențești (Divizia Sport), precum și cursuri de vară pentru învățarea accelerată a tinerilor străini în limba engleză (US Heartland Communication and Programul Cultură) Filiale ale organizației din diverse țări sunt implicate în acordarea de asistență cu medicamente și materiale educaționale în situații de urgență (Programe de Asistență de Urgență) Până în "P t p , și" a fost parte integrantă a Agenției de Informații din SUA, a fost ulterior transformată într-o organizație publică privată non-profit, încorporată în conformitate cu legile statului Missouri Finanțat din donații private, cotizații de membru și venituri din comisioane Organizația are sediul în Kansas City, Missouri Are filiale în zeci de orașe din SUA și multe țări străine Prima filială rusă a organizației a fost deschisă în orașul Troitsk, lângă Moscova, în Din , filialele organizației au fost înființate în alte orașe ale Rusiei, inclusiv la Moscova, Sankt Petersburg, Soci, Omsk, Voronezh, Tyumen, Yuzhno-Sahalinsk "LUMEA COTINICĂ A OAMENILOR", cm "Lumea săptămânală a oamenilor" PEOPLE'S WEEKLY WORLD (People's Weekly World), un ziar săptămânal Organul central al Partidului Comunist din SUA Fondată în sub numele de Daily Worker, cunoscut mai târziu sub numele de Muncitor În , a fost numită Lumea Cotidiană, apoi Lumea Cotidiană a Poporului A primit denumirea actuală în din cauza schimbării periodicității publicației de la zilnic la săptămânal Publicat la New York, New York, cu un tiraj de cca de mii de exemplare De-a lungul anilor de existență a ziarului și a suplimentelor sale, publicația nu a fost niciodată autosusținută și a fost subvenționată din fonduri transferate PCS SUA din fonduri speciale, la început de la Internaționala Comunistă, iar mai târziu de la PCUS (b) și PCUS După dispariția URSS și a PCUS, subvențiile au încetat să mai vină, ceea ce a dus la o schimbare a frecvenței publicării sale PISAREV Vladimir Denisovici (n), om de știință-american rus, doctor în științe istorice ( ) Specialist în domeniul relațiilor internaționale legate de dezvoltarea oceanelor și soluționarea problemelor globale ale timpului nostru Născut la Moscova Absolvent al Institutului de Fizică de Inginerie din Moscova ( ) A lucrat la Departamentul de Fizică Marină a Universității de Stat din Moscova (-) Absolvent al Institutului SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS în Membru al Institutului SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) din Autor al unui număr de lucrări despre Politica americană în rezolvarea problemelor globale

ale timpului nostru, inclusiv: "SUA: revoluție științifică și tehnologică și tendințe de politică externă" (coautor) ( ); "SUA și Oceanul Mondial" ( ); Canada-SUA: Relații economice și politice ( ) (coautor); Oceanele și politica SUA: Noi tendințe ( ); Pacific Resources and US Policy ( ); China's Place in US Global Politics ( ) (coautor); "Strategia globală pentru dezvoltare durabilă: tendințe periculoase și măsuri preventive în Rusia" ( ), etc "SCRISOARE CĂTRE MUNCITORILOR AMERICANI", răspuns de V I Lenin în august la un mesaj al participanților la un miting al muncitorilor din orașul american Seattle - membri ai organizației "Lucrători industriali ai lumii", transmis Rusiei sovietice prin eforturile mai multor membri ai echipajului navei de propagandă Gg ii Flotila de pe litoral "Shilka": bolșevicul M M a jucat un rol activ în organizarea transmiterii scrisorii Borodin, care a îndeplinit de mai multe ori sarcini speciale responsabile ale conducerii sovietice în diferite țări ale lumii Răspunsul lui Lenin, tipărit pe hârtie subțire în mai multe exemplare, a fost livrat în Statele Unite cu ajutorul mai multor "curieri" Unul dintre ei a fost un celebru poet american Carl Sandburg (Cari Sandburg) (-), un cunoscut al lui Borodin, care a primit la Oslo din mâinile sale textul scrisorii, împreună cu o grămadă de literatură de propagandă și un cec de mii de dolari, cu o cerere de livrare totul a fost transferat la Chicago Datorită faptului că înainte de a pleca din Oslo, Sandberg a raportat această solicitare personalului Ambasadei SUA, la sosirea navei la New York, i-au fost luate materiale de propagandă, precum și un cec în numerar, de către reprezentanții autorităților americane Scrisoarea lui Lenin a fost predată de Sandberg lui Santeri Nuorteva, un angajat al Biroului de Informații al Rusiei din SUA O altă copie a scrisorii, cusută într-o curea specială, a fost livrată în SUA de către inginerul P I Travin (Sletov) Textul scrisorii, tradus în engleză, cu asistența lui J Reid, a fost apoi înaintat la Seattle și, de asemenea, publicat cu mici tăieturi în publicațiile aripii de stânga a Partidului Socialist din America: revista New York "Class" Struggle" (Thè Class Struggle) și săptămânalul din Boston "Revolutionary era" (The Revolutionary Age), publicat de J Reid și socialistul japonez Sen Katayama (Sen Katayama) Scrisoarea a fost publicată și ca un pamflet separat Pasajul cel mai des citat din scrisoare a fost caracterizarea lui Lenin despre Revoluția Americană și America contemporană: "Istoria Americii civilizate moderne se deschide cu unul dintre acele războaie mari, cu adevărat eliberatoare, cu adevărat revoluționare, dintre care erau atât de puține în masa vastă a războaielor de pradă a provocat, ca și actualul război imperialist, o luptă între regi, proprietari de pământ, capitaliști pentru împărțirea terenurilor ocupate sau a profiturilor jefuite A fost un război al poporului american împotriva briganilor britanici, care au asuprit și au ținut America în sclavia colonială, la fel cum acești sânge "civilizați" încă opresc și țin în sclavia colonială sute de milioane de oameni în India, Egipt și în toate părți ale lumii De atunci, au trecut aproximativ de ani Civilizația burgheză și-a adus toate roadele magnifice America a ocupat primul loc în rândul țărilor libere și educate în apogeul dezvoltării forțelor productive ale muncii umane combinate, în utilizarea mașinilor și în toate minunile tehnologiei de ultimă oră America a devenit în același timp una dintre primele țări în adâncul abisului dintre o mână de miliardari insolenți, sufocați în noroi și de lux, pe de o parte, și milioane de oameni muncitori, care trăiesc pentru totdeauna în pragul sărăciei, pe de altă parte De-a lungul perioadei sovietice, scrisoarea lui Lenin a fost considerată "un

exemplu de abordare de clasă a evaluării evenimentelor și faptelor", "o contribuție neprețuită la vistieria comunismului științific", "un document inspirațional pentru tabăra de progres și pace din Statele Unite" , fiind de fapt un exemplu clasic de mesaj propagandistic menit să servească un catalizator pentru procesul de fermentație revoluționară în rândul clasei muncitoare pro-socialiste din Statele Unite PO Edgar Alan (Roe, Edgar Alan) (-), scriitor, poet și critic literar american Creator al genului de poveste polițistă Prima cunoaștere a cititorului rus cu operele lui P a avut loc în anii , când revista Sovremennik a publicat una dintre poveștile sale Cu toate acestea, a devenit mai cunoscut în Rusia odată cu publicarea poveștilor sale în Prima poveste care a apărut a fost Gândacul de aur După unii critici literari sovietici și ruși, în opera lui P și a unor scriitori ruși, incl V F Odoevski, N V Gogol (povestea "Nasul"), I S Turgheniev ("Clara Milic"), - F M Dostoievski ("Bobok"), există o anumită asemănare tipologică, deși nu există niciun motiv să se afirme că erau familiarizați unul cu lucrările celuilalt În opinia altor critici literari, se pare că se poate vorbi despre dezvoltarea paralelă a legilor generale ale procesului literar Mai târziu, Dostoievski a scris o prefață la prima traducere (realizată de D Mihailovski) a nuvelelor lui P publicate în Rusia ( ) Printre traducătorii versurilor lui P în rusă s-au numărat poeții ruși V Ya Bryusov și K D Balmont, acesta din urmă traducând, în plus, volume din lucrări alese de P , care au fost publicate în - M Gorki scria: "A fost un om captivat de misterele vieții, a inspirat groază cu dragostea lui pentru ele, a fost sclav al vagii tulburări a spiritului său, dar această sclavie era mai înaltă, mai pură, mai valoroasă decât oricare studiul liber al acestor secrete, pentru că "studiul liber" m-a lovit întotdeauna cu grosolănia și mulțumirea de sine Tot ce se spune și ceea ce ar putea spune acest om strălucit bolnav îl înfățișează ca pe o ființă cuprinsă de o pasiune sfântă de a-și înțelege sufletul, de a ajunge în adâncul lui Multă vreme, P a mistificat publicul american și rus, precum și pe criticii literari, cu "amintiri" sale din șederea sa la Sankt Petersburg în , dar de fapt nu fusese niciodată în Rusia Scriitorul sovietic V P a cedat și el înșelăciunilor lui P Kataev, care a inclus o referire la o presupusă întâlnire dintre P și A S Pușkin la Sankt Petersburg în romanul său Timp, înainte! POZNER Vladimir Vladimirovici (n), jurnalist de radio și televiziune Născut la Paris Și-a petrecut copilăria în SUA S-a întors împreună cu părinții săi în URSS în A absolvit Facultatea de biologie și sol a Universității de Stat din Moscova ( ) Timp de ani a fost secretarul literar al S Ya Marshak A lucrat în revistele "Soviet Life" și "Sputnik", apoi la radio în ediția principală a Broadcasting în SUA și Anglia (-) Multă vreme a fost suspendat din aer în legătură cu criticile sale la adresa deciziei guvernului sovietic privind introducerea forțelor armate sovietice în Afganistan Din lucrează la televiziune A fost co-gazdă a talk-show-ului celebrului jurnalist american de televiziune Phil Donahue (Donahue, Phil) (n) În - și-a creat propriile programe pe canale de televiziune (ORT și NTV): "Noi" și "The Man in the Mask" El găzduiește programul său de vineri seara Ultima ediție la televiziunea americană în direct Președinte al Academiei de Televiziune din Rusia Autor de memorii publicate în SUA Poinsett, Joel Roberts (-), om de stat și diplomat american Congresman (-) Primul trimis american în Mexic (-), secretarul de război al SUA (-), a condus operațiunile militare menite să conducă indienii pe teritoriul de la vest de Mississippi, a condus războiul cu tribul indienilor Seminole din Florida A călătorit

în Rusia în - Ajuns la Sankt Petersburg în noiembrie , cu ajutorul lui L Harris, a fost primit la curte, apoi a primit audiență la Alexandru I și a fost invitat de împărat la serviciul militar rusesc, dar a respins această ofertă, invocându-și dorința de a călători prin Rusia și de a cunoaște țara mai aproape În anul următor, a călătorit prin Asia Centrală și Caucaz, a vizitat Persia și s-a întors în capitala Rusiei la începutul anului Înainte de a părăsi Rusia, a fost primit din nou de Alexandru I, care a cerut să transmită președintelui T Jefferson asigurări a respectului său personal pentru el și a interesului pentru bunele relații dintre Rusia și Statele Unite, inclusiv relațiile comerciale FIELD Nikolai Alekseevici (-), scriitor rus Fiul A E Field, asociat G I Shelikhov în dezvoltarea Americii Ruse În - - editor al revistei Moscow Telegraph, care a deschis literatura americană cititorului rus și a pus în chiar primul său număr, deși într-o formă oarecum paradoxală *, problema stabilirii unor contacte între Rusia și America Telegraful din Moscova a publicat pentru prima dată fragmente din cronografele și cosmografele antice rusești, care raportau despre descoperirea în "Marea Okiyan, în abisul lung al unei noi părți a lumii, numită America" În , jurnalul a publicat un articol scris de P Pe insulele oamenilor sălbatici, pe care poporul german îi numește: Lumea Nouă, sau a patra parte a Universului Promotor activ al operelor literare ale lui Washington Irving și Fenimore Cooper în Rusia Autor al unui studiu original despre dezvoltarea literaturii și jurnalismului american, care a marcat începutul studiilor literare americane ruse POLETIKA Petr Ivanovici (-), diplomat rus A servit ca consilier al misiunii ruse de la Washington (-) Trimisul Rusiei în SUA (-) Autor (sub pseudonimul "rus") al unei cărți despre Statele Unite ale Americii A Sketch of the Internai Conditions of the United States of America and of their Politicai Relations with Europe (scrisă în SUA în -), publicată pentru prima dată în la Paris și Baltimore (cartea ar fi putut, totuși, să fie scrisă de unul dintre angajații ambasadei, în special , Svin'in sau AT Evstaf'ev) Autorul a oferit în cartea sa o imagine detaliată și detaliată a vieții societății americane, a vorbit despre succesul americanilor în diseminarea cunoștințelor Totodată, cartea conținea și următoarea remarcă: "Dar când, renunțând la această dreptate, vom începe să luăm în considerare Științe și Arte în Regiunile Unite, vom vedea că această regiune este încă îndepărtată în acest sens de Europa " Autorul a observat un amănunt psihologic curios, care într-o oarecare măsură persistă până în zilele noastre: "Unii străini, care au locuit de mulți ani în Regiunile Unite, au observat că europenii care le vizitează din curiozitate sau în serviciul diplomatic se atașează rar de acest pământ și în cea mai mare parte așteptând cu nerăbdare ora stabilită pentru plecare Rezumând, autorul a scris: "În concluzie, care este starea actuală a societății în care se află Statele Unite? O populație civilizată, dar distribuită pe un teritoriu vast, încă nou Totul aici este în mișcare și se îndreaptă rapid către o stare de lucruri mai bună Dar această mișcare, din cauza discrepanței foarte mari dintre dimensiunea teritoriului și a populației, este mai mult fizică decât morală Întreprinderea umană pare să fie absorbită de dorința de îmbogățire și încă nu se gândesc să se bucure de ceea ce au dobândit Editorul american al cărții a remarcat cunoștințele excelente ale autorului despre situația din Statele Unite, legile și obiceiurile acestora, precum și obiectivitatea judecăților cu privire la meritele și demeritele vieții americane Un punct de vedere polar opus asupra acestei lucrări a fost exprimat în de către trimisul american în Rusia, J M Dallas, care l-a acuzat pe autor că habar nu are despre țară și

despre istoria ei, precum și că nu este prietenos cu Statele Unite În totalitate, cartea atribuită lui I , din motive de cenzură, nu a fost publicată în Rusia, întrucât era considerată prea radicală Articolul "The State of Society in the United American Regions", care făcea parte din această carte, a fost publicat sub semnătura IL în în Literary Gazette, publicat (împreună cu A S Pushkin) de A A Delvig "CREEPING SOCIALISM" (creeping socialism), o declarație răspândită în cercurile politice din SUA în anii și despre "târâirea" lentă, dar intenționată, a ideilor socialiste în viața societății americane Cu toate că * termenul a fost adesea folosit de republicani atunci când criticau politica internă a democraților New Deal, pentru prima dată la nivel prezidențial, a fost folosit de președintele SUA D Eisenhower în discursul său din vara anului în Dakota de Sud Raportând despre reducerea birocrației federale planificată de administrația sa, președintele s-a referit la faptul că "în ultimii de ani s-a observat socialism târâtor în Statele Unite" Câteva zile mai târziu, în cadrul unei conferințe de presă, el a citat ca ilustrare a acestei declarații Biroul pentru Dezvoltarea Văii Râului, creat sub președintele F Roosevelt Tennessee (Autoritatea din Valea Tennessee) Neavând o relație directă cu URSS, termenul reflecta în același timp temerile care existau în cercurile oficiale ale țării cu privire la răspândirea constantă în societate a opiniilor asociate cu sistemul socialist PAULING Linus Carl (Pauling, Linus Cari) (-), om de știință - chimist și fizician american, specialist în domeniul structurii moleculare a materiei Unul dintre inițiatorii conferințelor Paguian Descoperiri și lucrări științifice P a revoluționat chimia anorganică și biochimia Născut în Portland (buc Oregon) A absolvit Universitatea din Oregon și Institutul de Tehnologie din California A studiat și în mai multe țări europene Profesor la Institutul de Tehnologie din California ( ) și la Universitatea Stanford Membru străin al Academiei de Științe a URSS ( ) Participant activ la mișcarea mondială pentru pace și interzicerea testelor de arme nucleare, pentru care din a fost atacat în cercurile politice și în presa americană, a fost acuzat de "simpatii comuniste" În a scris cartea No More War, în care și-a confirmat respingerea principială a războiului Câștigător al Premiului Nobel pentru Chimie în și al Premiului Nobel pentru Pace în , singura persoană care a primit Premii Nobel neîmpărțite Laureat al Premiului internațional Lenin "Pentru întărirea păcii între popoare" (aprilie) Premiat cu medalia de aur M V Academia de Științe Lomonosov a URSS ( ) POLSKY Mihail (-), protopop, duhovnic ortodox Născut în Kuban A studiat la seminarul teologic ( ), dar nu a absolvit din cauza închiderii acestuia de către bolșevici În a devenit preot Arestat, a petrecut ani în lagărele Solovetsky În a părăsit ilegal URSS și a fost preot în Orientul Mijlociu În s-a mutat la Londra; stabilit în SUA în Preot al Bisericii Ortodoxe Ruse din San Francisco până în ultimele zile ale vieții sale Autor al lucrării în două volume Noii martiri, publicată în SUA, care conține biografii ale preoților persecutați în URSS A murit în SUA POLYAKOV, Walter Nicholas (- ?), inginer mecanic Născut în Luga, Rusia A absolvit Institutul Regal de Tehnologie din Dresda și a studiat la Universitatea din Moscova A venit în SUA în , unde a început să lucreze ca inginer la American Locomotive Company În și-a fondat și a condus compania "Walter N Polyakov și Compania" (Walter N Polakov și Compania) A fost consultant de management la Consiliul Economic Suprem al URSS (-) PONYATOV Alexander Matveevici (-), inginer electronic A studiat la Universitatea din Kazan și la Școala Tehnică Superioară din Moscova A participat la primul război mondial ca pilot După octombrie a emigrat

în China și apoi s-a mutat în SUA A fondat firma californiană "Alex" (Alex) eu" i ( ), care a devenit una dintre cele mai mari companii americane de electronice POPOV Alexey Aronovich (n), om de știință-american rus, doctor în științe istorice ( ) Specialist în domeniul politicii interne a SUA Născut în Arhangelsk A absolvit Universitatea de Stat din Moscova ( ), iar apoi studii postuniversitare la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS ( ) Din este membru al Institutului pentru SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe Autor de cărți: "USA: State and Trade Unions" ( ); "Politica socială a statului în SUA" ( ); Politica socială a SUA: Turning to Conservatism ( ) (coautor); Compensarea accidentelor de muncă din SUA: teorie și practică ( ); "SUA: mecanism administrativ și juridic de reglementare a conflictelor sociale" ( ) POPOV Andrey Alexandrovich (-), general adjutant, amiral al flotei ruse ( ) A fost considerat unul dintre cei mai activi susținători ai oportunității vânzării posesiunilor rusești din America către Statele Unite Era convins că, în ciuda faptului că Compania Ruso-Americană s-a stabilit de mult în America Rusă, influența ei "nu se răspândise dincolo de gardul pe jumătate putrezit" care o separă de locuitorii locali și că coloniile ruse nu erau capabile să se apere pe cont propriu Navele rusești aflate sub comanda sa, cu sediul în Oceanul Pacific, au făcut o vizită în portul San Francisco în În - a comandat o escadrilă a Flotei Pacificului, care a făcut o vizită în portul San Francisco în timpul războiului civil american Această vizită a fost privită de Statele Unite și de comunitatea internațională ca o demonstrație a sprijinului Rusiei pentru președintele A Lincoln și statele nordice în războiul lor împotriva Sudului rebel de sclavi Vezi și Expediția navală rusă în America de Nord - POPOV Gavriil Kharitonovich (n), om politic, economist rus Născut la Moscova Absolvent al Facultății de Economie a Universității de Stat din Moscova Doctor în Științe Economice ( ), profesor A predat la Universitatea de Stat din Moscova din Decan al Facultății de Economie a Universității de Stat din Moscova (-) Editor al revistei "Probleme economice" ( ) Deputat al Poporului al URSS, unul dintre fondatorii și liderii Grupului Interregional de Deputați și a mișcării Rusia Democrată Președinte al Consiliului orașului Moscova (-), primar al Moscovei (-) După demisia din funcția de primar al Moscovei, a revenit la activitatea științifică și pedagogică Președinte al Uniunii Internaționale a Economiștilor cu sediul la New York În iunie , din proprie inițiativă, a cerut o întrevedere cu ambasadorul SUA J Matlock, în cadrul căreia, cu toate măsurile de precauție împotriva eventualelor interceptări ale serviciilor secrete ale URSS, l-a informat pe ambasador despre lovitura de stat în curs pregătit la Moscova și a numit numele a conspiratori principali: președintele KGB V Kryuchkov , ministrul apărării al URSS D Yazov, prim-ministrul V Pavlov și președintele Sovietului Suprem al URSS A Lukyanov El a cerut să aducă această informație la cunoștința președintelui RSFSR B N , aflat la acea vreme în Statele Unite Eltsin Informația a fost raportată de ambasadorul SUA la Casa Albă, iar de președintele american George W Bush, la rândul său, de B N Eltsin În numele președintelui său, Matlock a transmis aceste informații lui M S Gorbaciov, fără a-i numi sursa Judecând după memoriile lui Matlock, M S Gorbaciov nu a crezut această informație POPOVA Evgenia Ivanovna (-), istoric-americanist rus, doctor în științe istorice, profesor Născut în cu provincia Vinnitsa Roșie A absolvit Universitatea de Stat din Moscova ( ) După ce și-a susținut teza de doctorat ( ) a predat la Institutul Pedagogic de Stat Arhangelsk, a condus Departamentul de Istorie Mondială Din - la

Moscova, unde a predat la Institutul Pedagogic al Orașului Moscova, iar apoi - până în ultimele zile ale vieții - la Institutul Pedagogic de Stat din Moscova Lenin Autorul cărților: "USA: Struggle over Foreign Policy - " ( ); Politica SUA în Orientul Îndepărtat - " ( ); "Senatul american și problema limitării armelor" ( ); "Senatul american și politica externă" ( ); "Politica externă a SUA în știința politică americană" ( ) Autor și compilator a mai multor manuale pentru instituțiile de învățământ superior și gimnazial POPOVSKY Mark Alexandrovich (n), jurnalist, scriitor Născut în Odesa Membru al celui de-al Doilea Război Mondial Absolvent al Facultății de Filologie a Universității de Stat din Moscova A publicat mult în presa periodică sovietică și a publicat o serie de cărți de popularizare (-) A participat la mișcarea dizidentă, a furnizat informații reprezentanților presei occidentale de la Moscova, autointitulându-se "Presa lui Mark Popovsky" În a părăsit URSS în SUA Autor al mai multor cărți despre oamenii de știință sovietici, printre care: "Știința controlată" ( ), "Viața și viața lui Voyno-Yasenetsky, arhiepiscop și chirurg" ( ), "Cazul academicianului Vavilov" ( ), etc Scrie pentru Presa de emigrant rus Coleg de călătorie, eufemism folosit în Statele Unite în timpul Războiului Rece pentru a se referi la o persoană liberală care simpatiza cu comuniștii, dar nu era oficial membru al Partidului Comunist din SUA "NAȚIUNI CAPTION (OPOARE)" (națiuni captive), termen folosit în relație cu popoarele URSS și cu țările lagărului socialist în anii , în apogeul Războiului Rece În , Congresul SUA a aprobat în unanimitate Actul - , care conținea o recomandare către președintele american D Eisenhower de a declara a -a săptămână din iulie a fiecărui an "săptămâna națiunilor captive" (Captive Nations Week) până când "libertatea și independența vor fi fost realizat de toate națiunile înrobite ale lumii" Vezi și Rezoluția Popoarelor înrobite POROKHOVSKY Anatoly Alexandrovici (n), om de știință rus, economist american, doctor în economie ( ), profesor ( ) Născut în Golovino, regiunea Kursk Absolvent al Facultății de Economie a Universității de Stat din Moscova ( ); După ce a absolvit facultatea, a predat acolo Din - la Institutul din SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe Din - Decan al Facultății de Economie, Universitatea de Stat din Moscova Autor al cărților: "Dezvoltarea economică a Rusiei și tendințele mondiale la începutul secolului" ( ) (coautor); State and Market: The American Model ( ) (coautor); "Statele Unite la începutul secolului" ( ) (coautor) PORTNOY Mihail Anatolevici (n), om de știință rus, economist american, doctor în economie ( ), profesor ( ), academician al Academiei Internaționale de Informatizare ( ) Specialist în domeniul economiei SUA și al relațiilor comerciale și economice ruso (sovietice)-americane Născut în Odintsovo, regiunea Moscova Absolvent al Facultății de Economie a Universității de Stat din Moscova ( ) Cercetător la Institutul de Economie Mondială și Relații Internaționale al Academiei de Științe a URSS (-) Din - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Profesor al Departamentului de Economie Mondială la MGIMO Autor de cărți: "SUA: Reglementarea de stat a balanței de plăți" ( ); în i "Relații de plată" ( ); "Principii de bază ale relațiilor de plată și ale politicii monetare" ( ); "Dezvoltarea economică a Rusiei și tendințele mondiale la începutul secolului" ( ) (coautor); State and Market: The American Model ( ) (coautor); "Statele Unite la începutul secolului" ( ) (coautor) TRATATUL DE PACE DE LA PORTSMOUTH , un acord internațional care a pus capăt războiului ruso-japonez din - Semnat la august (septembrie) În numele Rusiei, tratatul a fost semnat de Președintele Comitetului de

Miniștri C O Witte și ambasadorul Rusiei în SUA R R Rosen, din partea japoneză - Ministrul Afacerilor Externe D Komura și trimis în SUA K Takahira La cererea Japoniei și cu acordul Rusiei, Theodore Roosevelt a îndeplinit funcțiile de mediere în elaborarea termenilor tratatului Președintele SUA era hotărât să promoveze încheierea timpurie a unui acord de pace, "înainte ca Japonia să forțeze Rusia din Asia de Est" Potrivit acestuia, este mai bine dacă Rusia "rămîne față în față cu Japonia, astfel încât ei să poată exercita o influență descurajatoare unul asupra celuilalt" La sugestia lui Roosevelt, negocierile și procedura de semnare au avut loc la Portsmouth, New Hampshire Roosevelt însuși a urmărit progresul negocierilor și a influențat părțile de negociere fără a-și părăsi reședința și a ajuns la Portsmouth abia în etapa finală, aproape în momentul semnării tratatului POSYET Konstantin Nikolaevici (-), navigator rus, amiral ( ) În - a fost mentorul marelui duce Alexei Alexandrovici El a comandat escadronul rus, care a efectuat o vizită oficială în Statele Unite în Marele Duce Alexei Alexandrovici era ofițerul superior al navei amirale, fregata Svetlana Gama de sarcini stabilite de Alexandru al II-lea pentru P , pe lângă însoțirea Marelui Duce, includea familiarizarea cu sistemul de transport al SUA și punctele cheie care leagă rutele de transport pe apă și pe calea ferată, precum și cu producția industrială și agricultura țării P dobândit în SUA cunoștințele și experiența au jucat un rol decisiv în decizia lui Alexandru al II-lea de a-l numi ministru al Transporturilor al Rusiei (-) Unul dintre inițiatorii activi ai ideii de a construi calea ferată transsiberiană cu participarea antreprenorilor americani (Prin decizia împăratului Alexandru al III-lea ( ), construcția căii ferate a fost încredințată companiilor ruse și urma să fie finanțată de guvernul rus) Membru de onoare al Academiei de Științe din Sankt Petersburg, o serie de societăți științifice POTSDAM CONFERENCE , vezi Berlin (Potsdam) Conference PRESS Mihail Isaakovich (-), violonist Născut în Vilna Un student al lui E Izaya Profesor la Conservatorul din Moscova (-) În a organizat "Trioul rusesc", în care a susținut concerte cu fratele său Joseph Press în țările europene În , împreună cu fratele său, s-a mutat în Statele Unite, unde a cântat ca dirijor, a predat și a scris piese pentru vioară A murit în SUA PRIBYLOV Gavriil Loginovici (-), navigator rus, navigator al flotei ruse El a comandat nava St George", deținută de Compania Ruso-Americană (-) În a descoperit insule vulcanice în Marea Bering, la nord de Insulele Aleutine Sf Gheorghe și Sf Paul, Walrus și Bobrovy dintr-un grup de insule numite ulterior după el de G I Shelikhov Insulele Pribilof, un grup de insule din Marea Bering Ele fac parte din statul Alaska Au fost vândute de Rusia și aparțin Statelor Unite în conformitate cu Tratatul privind vânzarea Alaska către Statele Unite în Deschis GL Pri-bylov în și numit după el de G I Shelikhov în PRIBYTKIN Edmund Vladimirovici (-), matematician Născut la Harkov În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, în copilărie și în tinerețe, a fost în lagăre de muncă și lagăre pentru persoane strămutate din Germania În s-a mutat împreună cu părinții în Brazilia, iar de acolo în SUA ( ) În - a fost profesor de matematică la Universitatea din New York și la Universitatea din Millersville (Pennsylvania) Președinte al Congresului Ruso-Americanilor (-) A murit în SUA PROGRAMUL NUNN-LUGAR, vezi programul Nunn-Lugar Comunitate progresivă, vezi Cedar Valley Commune PROIECT JENNIFER, vezi Glomar Explorer PROKOFIEV Serghei Sergheevici (-), compozitor, pianist, dirijor Unul dintre cei mai mari compozitori ai secolului XX Născut în Solntsevsk, lângă Ekaterinoslav Un elev al lui A Lyadov și N Rimsky-

Korsakov Din până în a trăit și a făcut turnee cu succes în străinătate, incl în SUA în anii Întors la Moscova în Autor al unui număr mare de balete, lucrări simfonice majore și concerte A fost supus unor critici devastatoare la nivel înalt de partid pentru "formalism" în muzică, multă vreme fiind în dizgrație ca compozitor A cântat la Moscova ca dirijor pentru ultima dată în A murit după o lungă boală lângă Moscova, în aceeași zi cu I V Stalin, în legătură cu care moartea sa a trecut neobservată de majoritatea compatrioților Poole DeWitt Clinton (-), spion și diplomat american A fost detașat la Ambasada SUA la Petrograd în În iulie a fost numit asistent special al ambasadorului SUA D Francis, la mijlocul lui decembrie a fost trimis personal de consulul SUA la Petrograd M Summers (Maddin Summers) la Novocherkassk ca ofiţer de informaţii la sediul generalului Kornilov În octombrie a fost numit șef al Secției de afaceri ruse a Departamentului de Stat al SUA El a cerut guvernului SUA să ofere sprijin financiar generalilor Kaledin și Alekseev în calitate de reprezentanți ai forțelor care formează o "alianță strânsă a elementelor resurgente" La începutul anului , într-un memorandum adresat președintelui W Harding, el a insistat că "orice schimbare sau slăbire evidentă a politicii noastre (cu privire la Rusia sovietică - Auth) în prezent va fi dezastruoasă din toate punctele de vedere ale vedere " În timpul celui de-al Doilea Război Mondial - angajat al Oficiului pentru Servicii Strategice (informații), după încheierea războiului - Reprezentant Special al Secretarului de Stat al SUA în Germania ( ) În - - Președinte al Comitetului Național pentru o Europă Liberă (National Committee for a Free Europe), o organizație finanțată de Agenția Centrală de Informații din SUA Din - Președinte al Universității Europa Liberă în Exil (University of Free Europe in Exile) Autor de memorii orale despre Revoluțiile Ruse din și Războiul Civil Rus, stocate în formă literală în Biblioteca Butler de la Universitatea Columbia, precum și cartea The Conduct of Foreign Relations under Modern Democratic Conditions ( ) PUMPYANSKY Alexander Borisovich (n), jurnalist internațional, redactor Născut la Moscova Absolvent al MGIMO ( ) A lucrat în ziarul "Komsomolskaya Pravda", trecând de la reporter la redactor-șef Corespondent al aceluiași ziar în SUA ( ) A fost rechemat din țara gazdă pentru articole în care a încercat să ofere o imagine obiectivă a vieții în Statele Unite A fost forțat să părăsească ziarul, s-a mutat la ziarul Moscow News, devenind redactor-șef adjunct ( ) Din - redactor-șef al revistei săptămânale Novoe Vremya Autor de cărți non-ficțiune: "Nu de marți din această săptămână" ( ); "Se întâmplă marți" ( ); "Incidente din vecinătatea Golgotei" ( ) etc PUTIN Vladimir Vladimirovici (n), președinte al Federației Ruse din Născut la Leningrad Absolvent al Facultății de Drept a Universității de Stat din Leningrad ( ) Din a lucrat în Prima Direcție Principală a Comitetului Securității Statului URSS, ajungând la gradul de locotenent colonel A fost trimis într-o călătorie de afaceri în RDG, unde a lucrat din până în la biroul KGB din Dresda La întoarcerea în patria sa în , a lucrat la Leningrad ca asistent al prorectorului Universității pentru Afaceri Internaționale din Leningrad, rămânând în rezerva de personal KGB În mai a fost numit consilier al președintelui Consiliului orășenesc Leningrad A A Sobchak, iar după ce acesta din urmă a fost ales primar al Sankt Petersburgului, președinte al Comisiei pentru relații externe a primăriei În martie , P a fost numit prim-vicepreședinte al guvernului orașului Din iunie până în martie - adjunct al șefului de afaceri al președintelui Federației Ruse În iulie a fost numit director al Serviciului Federal de Securitate, în martie -

secretar al Consiliului de Securitate al Federației Ruse, păstrându-și atribuțiile de director al FSB, iar la august - prim-adjunct, iar apoi în funcție Prim-ministru al Federației Ruse august numit prim-ministru al Federației Ruse După demisia lui Elțin din decembrie , a ocupat funcția de președinte interimar al Federației Ruse până la alegerile prezidențiale din aprilie A fost ales președinte al Federației Ruse și a preluat oficial mandatul în mai În calitate de șef al guvernului rus, el sa întâlnit de două ori cu președintele american B Clinton (în septembrie - la Auckland, Noua Zeelandă, în timpul lucrărilor forumului "Cooperare economică Asia-Pacific", și în noiembrie - la Oslo, Norvegia) În perioada - iunie a avut loc la Moscova prima întâlnire a lui P ca președinte al Federației Ruse cu B Clinton În cadrul întâlnirii a fost luat în considerare un bloc de probleme, inclusiv stabilitatea strategică, situația în regiunile lumii, relațiile comerciale și economice, cultură și educație, precum și provocări globale, inclusiv lupta împotriva terorismului internațional, crimei organizate, cooperarea în combaterea răspândirii drogurilor Au fost semnate mai multe documente, inclusiv Declarația comună privind principiile stabilității strategice și Memorandumul dintre Federația Rusă și Statele Unite privind înființarea unui centru comun pentru schimbul de date din sistemele de avertizare timpurie și notificările de lansare de rachete În iulie , P sa întâlnit cu președintele SUA B Clinton despre aproximativ Okinawa (Japonia) în cadrul reuniunii liderilor principalelor țări industrializate ale lumii ("Big Seven") În septembrie , la New York, în cadrul Summitului Mileniului, P s-a întâlnit cu președintele SUA B Clinton, în urma căreia a fost semnată o declarație comună prin care Rusia și Statele Unite "confirmă angajamentul său față de tratatul ABM ca piatră de temelie a stabilității strategice " În noiembrie , P sa întâlnit cu B Clinton în Sultanatul Brunei, în cadrul summitului liderilor statelor din regiunea Asia-Pacific PUSHKAREV Serghei Germanovici (-), istoric, scriitor Născut lângă Kursk A absolvit Universitatea Harkov, a studiat la Universitățile din Heidelberg și Leipzig În timpul Războiului Civil din Rusia a fost în Armata Albă, apoi în Marina Evacuat cu trupele albe în A predat la Praga După război, s-a mutat în Statele Unite, unde a predat istoria Rusiei la universitățile Yale, Columbia și Fordham Autor a mai multor cărți, inclusiv a unei lucrări în volume despre sursele istorice rusești și a numeroase articole despre istorie A murit în SUA PUSHKIN Alexandru Sergheevici (-), poet rus Atât în lucrările timpurii, cât și în cele mai recente ale lui P se află America și americanii, interesul neclintit al poetului pentru care este evidențiat de prezența în biblioteca personală a ediției de la Paris a unor fragmente alese din operele lui Benjamin Franklin Prima mențiune despre IL America se referă la : în poemul timpuriu "Către Natalia" apar indieni, numiți "americani nepoliticoși" În articolul "John Tanner" (revista Sovremennik,), P a comentat publicarea "Note" de John Tanner (Tanner) despre indienii americani (A Narrative of the Captivity and Adventures of John Tanner Prepared for the Press) de E James, New York, Carvill,) Deși partea predominantă a articolului lui Pușkin este alcătuită din fragmente din cartea lui Tenner, judecățile și aprecierile personale individuale ale lui P exprimate în acesta mărturisesc atenția sa serioasă față de problemele ridicate de Tenner: "De ceva timp, statele nord-americane au atras atenția celor mai gânditori oameni din Europa Nu evenimentele politice sunt de vină America își urmează cu calm cursul, în siguranță și înfloritoare până astăzi, puternică în pace, poziția geografică întărită de ea, mândră de

instituțiile ei Dar câteva minți profunde s-au apucat în ultima vreme de studiul manierelor și reglementărilor americane, iar observațiile lor au ridicat din nou întrebări care se presupunea că au fost soluționate de mult Respectul pentru acest nou popor și pentru codul lor, rodul ultimei iluminări, a fost foarte zdruncinat Cu uimire, ei au văzut democrația în cinismul ei dezgustător, în prejudecățile ei crude, în tirania ei insuportabilă Tot ce este nobil, dezinteresat, tot ce înalță sufletul uman - înăbușit de egoismul inexorabil și pasiunea pentru mulțumire (mângâiere); majoritatea, oprimând cu nerăbdare societatea; Sclavia negrilor în mijlocul învățării și libertății; persecuție genealogică în rândul oamenilor care nu au noblețe; lăcomia și invidia din partea alegătorilor; timiditate și servilism din partea managerilor; talent, din respect pentru egalitate, obligat la ostracism voluntar; un bogat care îmbracă un caftan zdrențuit ca să nu jignească sărăcia arogantă pe care o disprețuia pe ascuns pe stradă: așa este tabloul Statelor Americane, pus de curând în fața noastră Articolul lui Pușkin despre Tenner mărturisește că el cunoștea bine scrierile unor americani precum F Cooper, W Irving și că remarcile critice conținute în acesta în legătură cu democrația americană au fost într-o anumită măsură dictate de cunoașterea lui IL cu " carte glorioasă" - lucrarea în două volume a lui A de Tocqueville "Despre democrația în America" În biblioteca personală a lui P se afla a IV-a ediție, pariziană, a acestei cărți, care (cel mai probabil nu în întregime) a fost citită de el Într-o scrisoare netrimisă către P Chaadaev din octombrie , IL, în special, și-a exprimat temerile cu privire la "inundarea (Rusia) cu o democrație mai proastă decât în America", și a întrebat în acest sens: "Ați citit Tocqueville? M-a speriat Sunt încă profund impresionat de cartea lui și complet speriat de ea Pușkinski Eugene Onegin a luat "cu el pe drum" cartea larg cunoscută și populară în Rusia a lui R Robertson "Istoria Americii" ( ), care a fost folosită pentru a studia istoria americană de către A Ya Radișciov și decembriștii Unii savanți occidentali și ruși Pușkin exprimă părerea că P are o altă lucrare (poezia "Din Pindemonti"), în care se văd aluzii americane Printre "americaniștii" de atunci cu care IL a comunicat s-au numărat și fostul trimis rus în Statele Unite P I Poletika, fost angajat al aceleiași ambasade , Svinin, secretarul misiunii ruse din Philadelphia A Shabelsky, ceea ce ne permite să vorbim despre o cunoaștere destul de bună a lui P cu realitatea americană În , pentru a comemora de ani de la nașterea lui IL, în capitala SUA, Washington, DC, nu departe de Casa Albă, a fost ridicat un monument al lui P al sculptorului rus A Burganov Inițiatorul acțiunii este Fundația Americano-Ruse pentru Cooperare Culturală, cu participarea conducerii Universității George Washington Sculptura este primul monument al unei figuri ale culturii ruse din Statele Unite PIADISHEV Boris Dmitrievich (n), om de știință internațional rus, americanist, diplomat Ambasador extraordinar și plenipotențiar Doctor în științe istorice ( ), membru titular al Academiei Internaționale de Informatizare ( ) Specialist în domeniul relațiilor sovietice (ruse)-americane și al politicii militare americane Născut în regiunea Saratov Absolvent al MGIMO ( ) Din - în sistemul Ministerului Afacerilor Externe al URSS A lucrat în ambasadele sovietice din Marea Britanie și Bulgaria Din - redactor-șef al revistei "International Affairs" Autor al unui număr de cărți, printre care: "Pentagonul și politica externă a SUA" ( ); SUA: Pericol pe dreapta ( ); SUA: Politicieni-Generali-Diplomați ( ) (toate sub pseudonimul Bor Dmitriev); "Complexul militar-industrial american" ( ); Dialogue Moscova-Washington și Europa ( ) (coautor); Pericol: militarismul în

politica, economia, ideologia SUA ( ); Rusia și lumea ( ) PYATIGORSKY Grigori Pavlovici (-), violoncelist A fost considerat unul dintre cele mai mari din secolul XX interpreți și profesori la ora de violoncel Născut în Ekaterinoslav (acum Dnepropetrovsk) A început să cânte la violoncel la vârsta de ani A studiat la Conservatorul din Moscova În a fost invitat să devină membru al Cvartetului Lenin, primul ansamblu de cameră creat în Rusia Sovietică Solist al Orchestrei Teatrului Bolșoi (-) A emigrat în în Europa, de acolo s-a mutat în SUA ( ) Ocazional a cântat în concerte ca parte a unui trio cu cei mai faimoși muzicieni ai secolului XX - pianistul V Horowitz și violonistul N Miliitein, iar în - cu violonistul J Heifetz și pianistul Arthur Rubinstein A predat la Curtis Institute din Philadelphia; din - la Universitatea din Boston Din până la sfârșitul vieții, a fost profesor la Universitatea din California de Sud, unde a fondat Departamentul de Muzică În a vizitat URSS A continuat să susțină ocazional concerte până în Autor al unor memorii autobiografice Cellist ( ) A murit în SUA STAȚIA DE RADIO "EUROPA LIBERA" / RADIO "SVOBODA" (Radio Europa Liberă / Radio Liberty), un post de radio combinat A fost înființată în ca urmare a fuziunii posturilor de radio Europa Liberă și Libertatea (inițial Liberation), create în apogeul Războiului Rece cu fonduri alocate în secret de către Agenția Centrală de Informații a SUA pentru a desfășura propagandă radio subversivă împotriva URSS și ţările din Europa de Est, incluse în blocul socialist Postul de radio Osvobozhdenie, care a transmis în republicile Uniunii Sovietice, a fost înființat în la Munchen, Germania de Vest A fost difuzat pentru prima dată la martie folosind un transmițător în Lampertheim (Lampertheim) Al doilea emițător radio a început să funcționeze în și a fost situat în Taipei (Taiwan) pentru transmisii radio în Siberia și Orientul Îndepărtat În a fost introdus un al treilea transmițător radio, care transmitea din Playa de Pals, Spania În timpul campaniei pentru alegerile prezidențiale din , candidatul Partidului Republican și viitorul președinte al SUA, Dwight Eisenhower, vorbind cu membrii Legiunii Americane, a cerut "eliberarea pașnică a țărilor care căzuseră sub tirania comunistă", ceea ce a justificat existența unui post de radio sub control numele "Eliberare" Ceva mai târziu, vorbind la Buffalo, John Foster Dulles, viitorul secretar de stat în administrația Eisenhower, criticând politica externă a lui Truman, a repetat acest apel, dar a omis cuvintele "pașnic" Agresivitatea declarației lui Dulles a stârnit alarmă în rândul aliaților europeni ai SUA, care au cerut o explicație guvernului SUA Dulles a fost nevoit să recunoască că a dat dovadă de imprudență în alegerea expresiilor și că a vrut să spună "eliberarea prin mijloace pașnice" Existența unui post de radio numit "Liberation" a început să provoace critici chiar și în rândul aliaților americani (din moment ce nu conținea o referire la "calea pașnică"), iar guvernul SUA a decis să-l redenumească Radio Liberty (Liberty) ( )) Ca urmare a dezvăluirilor senatorului W Fulbright despre CIA ca adevărată sursă secretă de finanțare radio, Casa Albă a fost acuzată în cercurile publice și în presa americană că a înșelat americanii și popoarele din Europa de Est Sprijinul pentru posturile de radio de către Agenția Centrală de Informații a fost încetat în , după care activitățile lor au început să fie finanțate oficial de Congresul SUA Din , prin decizia Congresului SUA, creditele pentru activitățile postului de radio unit au început să se reducă semnificativ, ca urmare a prăbușirii "lagărului socialist" și a prăbușirii URSS Congresul nu mai era dispus să finanțeze propaganda radio învechită pentru aceste țări Sediul Svoboda a fost transferat la Praga, ceea ce nu a contribuit

nici la păstrarea "încrederii" în acesta din partea legislatorilor americani donatori care credeau că postul de radio unit a fost transformat politic Acuzațiile despre "fața politică" schimbată a "Svobodei" au găsit sprijin din partea A D Sinyavsky, care a scris în ultima sa carte, The Russian Intelligentsia: "Fără durere, fără sânge, fără rezistență, postul de radio american (Freedom - Auth) a ajuns practic în mâinile Moscovei în mare măsură și joacă alături de Țarul Moscovei într-un procent mare, repetând destul de des ceea ce oficialitatea Moscovei transmite în mass-media, aceeași propagandă Din , în conformitate cu Actul Internațional de Radiodifuziune din (International Broadcasting Act din), care a definit cele mai frecvente sarcini ale posturilor de radio finanțate de contribuabilii americani, activitățile r "S E "/r "C" a fost responsabil de Broadcasting Board of Govemors, format sub Agenția de Informații din SUA Radio Liberty transmite de ore pe săptămână în de limbi, inclusiv în rusă și în alte limbi ale popoarelor din CSI Personalități politice ruse iau adesea parte la emisiunile radio, inclusiv membri ai guvernului rus, membri ai diferitelor facțiuni ale Dumei de Stat (de la democrați la comuniști) Liderul blocului Yabloko, G Yavlinsky, în special, a spus: "Acum, nivelul minciunilor din Rusia este incredibil de ridicat și, prin urmare, rolul Radio Liberty este mai semnificativ ca niciodată" RADISHCHEV Alexandru Nikolaevici (-), gânditor, scriitor, educator, filozof rus A studiat în Corpul Paginilor; în - - la Universitatea din Leipzig La întoarcerea în Rusia până în - în serviciul public Tema americană a ocupat un loc proeminent în opera literară a lui R , deși el și-a primit ideile despre America din operele autorilor vest-europeni Oda "Libertatea", scrisă sub impresia victoriei Revoluției Americane și a formării Republicii Americane, cântă despre "oamenii fericiți" cărora "șansa le-a acordat libertatea" "Vă bucurați! Și noi suferim aici! / Același lucru, același lucru pe care ne-o dorim cu toții, / Exemplul tău a scos la iveală meta ", a exclamat R , salutând victoria revoluției în țara în care, așa cum visat, avea să-și găsească ultimul refugiu, deși cenușa lui: "Nu sunt implicat în slava ta - / Îngăduie-mi, dacă duhul meu nu este supus, / Ca să se ascundă cenușa ta, deși țărmul meu" În America, el a văzut idealul unui sistem de stat care îndeplinește idealurile sociale: "Împlătit într-un dans rotund vesel, / După ce au înlăturat diferențele de aroganță, / Toate haitele sub bolta de azur / Carta se va ridica în mod natural " Comandantul al armatei revoluționare americane, generalul George Washington, primește o atenție și laude deosebite: "O, războinicul de neclintit, / ești și ai fost invincibil, / liderul tău este libertatea, Washington! În tratatul său filozofic și jurnalistic O călătorie de la Sankt Petersburg la Moscova, publicat anonim în , R se referă în mod repetat la problemele americane, salutând spiritul democratic al Americii postrevoluționare, libertățile civile câștigate de revoluție, inclusiv libertatea de exprimare: "Guvernele americane au adoptat libertatea presei , între primele prevederi legale, afirmând libertatea civilă În același timp, R a condamnat aspru distrugerea indienilor și înrobirea negrilor ca început al dezvoltării statului american pe calea profitului și umilirii persoanei umane: , insufla uciderea cu sânge rece a sclaviei , dobândirea de sclavi voi cumpăra Aceste victime nefericite ale țărmurilor sufocante ale Nigerului și Senagalului, abandonate de casele și familiile lor, s-au strămutat în țări necunoscute de ei, sub toiagul greu al îmbunătățirii, înalță câmpurile abundente ale Americii, care le detestă osteneala Să-i spunem asta o ţară binecuvântată, unde o sută cetățenii mândri se îneacă în

lux, iar mii de oameni nu au hrană sigură și nici propriul adăpost de căldură și dezordine Cartea a provocat o reacție furioasă din partea împărătesei Catherine Ih "Da, este un rebel mai rău decât Pugaciov Îl laudă pe Franklin", un om de stat american care a fost considerat pe drept unul dintre ideologii Revoluției Americane Benjamin Franklin s-a bucurat de R deosebit de mare respect nu numai ca politician și revoluționar, ci și ca om de știință, ceea ce a condus uneori la o subestimare clară a contribuției Rusiei la știința și cultura mondială Aceasta, în special, s-a manifestat în atitudinea lui R față de M V Lomonosov, pe care l-a contrastat pe nedrept cu Franklin ca un fel de artizan din știință - arhitectul științei: "Să-l punem (Lomonosov - Auth) lângă cel căruia i s-a acordat cea mai măgulitoare inscripție pe care o poate vedea o persoană din partea de jos a imaginii lui? Inscripția, inscripționată nu cu lingușire, ci cu putere adevărată și îndrăzneață: "Iată pe cel ce a aruncat tunetul din cer și sceptrul din mâna regilor " Există dovezi că, în timp ce se afla în exilul siberian, R sa întâlnit cu conducătorul aşezărilor ruseşti din America G ŞI Shelikhov, care poate fi considerată o dovadă a interesului continuu al lui R pentru Statele Unite chiar și în condiții extreme DESCARCAREA TENSIUNII INTERNAȚIONALE, concept folosit în mod tradițional pentru a caracteriza perioada relațiilor dintre URSS și SUA, care a început odată cu prima întâlnire la vârf dintre R Nixon și L I Brejnev în mai la Moscova (a fost folosit periodic și în timpul încălzirii anterioare a relațiilor sovieto-americane din -) În această perioadă, Brejnev a avut o serie de întâlniri cu Nixon și succesorul său la Casa Albă, J Ford, și au fost semnate câteva zeci de acorduri și tratate bilaterale între URSS și SUA pe o gamă largă de aspecte militare, economice, culturale, probleme științifice și de altă natură ale relațiilor sovieto-americane Conceptul de R M S a dispărut practic din lexicul oficial al Casei Albe sub președintele Ford deja în , și din uz pe scară largă în anii de mandat a președintelui J Carter la Casa Albă și începutul deteriorării relațiilor dintre URSS și SUA, în în special în legătură cu campania "protejarea drepturilor omului", evaluată extrem de negativ de conducerea sovietică Ulterior, a fost folosită periodic în documente politice și materiale jurnalistice, rămânând, totuși, conceptul din prima jumătate a anilor ' RUSSELL, John Miller (-), om de afaceri și jurnalist din Boston Numit de Congresul SUA în ca consul al SUA la Sankt Petersburg A ajuns în Rusia în , dar nu a fost recunoscut de guvernul rus sub pretextul că numirea sa nu a fost convenită cu autoritățile britanice - singurele recunoscute oficial atunci de Rusia A devenit partener al casei comerciale "Bulkley, Russell and Company" (Bulkley, Russell and Co) din Sankt Petersburg Mai târziu s-a dedicat jurnalismului RATOV Gregory (-), regizor de film, actor, scenarist Născut în Sankt Petersburg A studiat la Scoala Comerciala A apărut pe scena teatrului american în anii A jucat în multe filme de la Hollywood, printre care: Symphony of Six Million, Broadway Through a Keyhole, Ail About Eve În , a montat la Hollywood, după propriul scenariu, filmul Cântecul Rusiei, care a fost foarte popular printre cinefilii sovietici în anii războiului În perioada macarthysmului, filmul a fost motivul pentru care îl acuză pe R de simpatie pentru comunism A jucat într-un total de de filme, inclusiv și făcut după scenariul său, a fost regizorul a de filme, producătorul a și scenarist pentru trei filme Printre filmele pe care le-a regizat s-a numărat și filmul foarte apreciat bazat pe celebrul roman al lui E Hemingway The Sun Also Rises (Fiesta) ( ) RACHMANINOV Serghei Vasilevici (-), compozitor, pianist, dirijor Unul dintre cei mai mari

compozitori și cei mai mari pianiști ai secolului XX Născut în Onega, provincia Novgorod Prima sa profesoară a fost mama lui; apoi a studiat la Conservatorul din Sankt Petersburg și la Conservatorul din Moscova Un elev al lui A Zealot, S Taneyev și A Arensky A absolvit catedra de pian în și cea de compoziție în Din a predat la școala de muzică de la Teatrul Mariinsky, iar mai târziu la institutele Catherine și Elizabeth Dirijor al Teatrului Bolșoi (-) A susținut adesea concerte ca dirijor și pianist în Rusia și în țările europene În a făcut un turneu în Statele Unite pentru prima dată Inspector de muzică rusă al Direcției Principale a Societății Muzicale Ruse (-) Făcând turnee în Europa, a rămas în străinătate (decembrie) Din s-a stabilit în SUA În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, el a devenit unul dintre cei mai activi susținători ai acordării de asistență universală Uniunii Sovietice în războiul împotriva fascismului nazist În mare măsură, sub influența poziției sale patriotice, a fost recunoscut de autoritățile sovietice, iar lucrările sale muzicale au fost permise să fie interpretate în URSS Potrivit memoriilor lui A Sedykh, "când guvernul sovietic a ridicat interdicția asupra numelui lui Rahmaninov și a permis executarea lucrurilor sale, Serghei Vasilyevich a fost încântat și mi-a spus: "Ei trebuie să se fi simțit rușinat Recunoscut ca mândria culturii muzicale rusești A murit în SUA INCIDENT RB- cu o aeronavă de recunoaștere a forțelor aeriene americane doborâtă de un vânător sovietic deasupra Mării Barents, lângă Peninsula Kola, la iulie În urma incidentului, membri ai echipajului american au fost uciși, iar au fost uciși reţinut A devenit cauza unui conflict diplomatic serios între URSS și SUA și din nou (după incidentul cu U- care s-a petrecut cu luni mai devreme) a dat motive pentru temeri cu privire la o nouă rundă a cursei înarmărilor nucleare Cu ocazia învestirii noului președinte american J F Kennedy la ianuarie , N S Hrușciov i-a transmis un mesaj de felicitare în care a declarat că conducerea sovietică este "gata să dezvolte cele mai prietenoase relații între popoarele sovietice și cele americane" și și-a subliniat convingerea că "nu există obstacole de netrecut în calea păstrării și întăririi păcii" A doua zi, din ordinul lui Hrușciov, ambii piloți americani reținuți - căpitanii forțelor aeriene americane John McCone și Freeman Olmstead - au fost eliberați ca un gest de bunăvoință și un semnal al pregătirii conducerii sovietice pentru negocieri constructive În , Statele Unite au recunoscut că RB- transporta echipamente electronice speciale la bord și era angajat în recunoașterea radar Potrivit informațiilor de care dispune partea americană, cadavrul unuia dintre piloții morți, maiorul Eugene Posa, se află cel mai probabil într-un cimitir din apropierea orașului Severomorsk Dacă această presupunere este confirmată, partea sovietică și-a exprimat disponibilitatea de a exhuma rămășițele și de a le returna în patria pilotului decedat REZANOV Nikolai Petrovici (-), ofițer de marină și negustor rus, camerlan Membru de onoare al Academiei Imperiale de Științe ( ) A slujit într-unul dintre regimentele de gardă ale Ecaterinei a II-a A părăsit serviciul militar cu gradul de căpitan și a visat să devină scriitor În a fost în serviciul public, a servit ca secretar-șef al Senatului și, în această calitate, a jucat un rol proeminent în formarea Companiei Ruso-Americane (RAC) și dezvoltarea privilegii acordate ei de guvern A fost angajat în selecția clerului și a țăranilor trimiși în dezvoltarea Americii ruse Însoțit de G I Shelikhov într-o călătorie lungă prin Siberia până în America S-a căsătorit cu fiica lui După moartea lui Shelikhov ( ) el a moștenit o parte semnificativă din acțiunile sale în RAC El a susținut o implicare mai profundă a guvernului rus în

afacerile companiei În , soția sa a murit în timpul nașterii Candidatura lui R a fost aprobată de Alexandru pentru postul de trimis rus în Japonia, iar acesta a plecat la Nagasaki, dar după luni, fără a primi un acord, s-a mutat la Sitka ( ) În , la Novoarkhangelsk, a cumpărat goeleta Juno de la căpitanul american J D'Wolf pentru de dolari Pe această goeletă sub comanda lui N A Hvostov și însoțit de goeleta "Avos" sub comanda lui G I Davydov a plecat într-o campanie de explorare a coastei de vest a Americii de Nord; a înotat până la golful San Francisco El a insistat că Rusia nu va reuși să devină o putere cu drepturi depline a Pacificului dacă nu și-a câștigat un punct de sprijin în nordul Californiei: "Dacă guvernul s-ar fi gândit anterior la această parte a lumii, dacă ar fi respectat-o așa cum ar trebui, dacă urmase continuu vederile lungi ale lui Petru cel Mare, cu mici Dacă expediția lui Bering a fost folosită în acele vremuri pentru ceva care o contura, atunci se poate spune afirmativ că Noua California nu ar fi fost niciodată afilierea lui Gishpan, căci din doar și-au îndreptat atenția și, prin întreprinderea unor misionari, această creastă cea mai bună a pământului s-a întărit pentru totdeauna Acum există încă un interval neocupat care este la fel de profitabil și foarte necesar pentru noi și, deci, dacă îl ratăm, atunci ce va spune posteritatea? În portul Monterrey, s-a logodit cu fiica comandantului cetății spaniole, José Dario d'Argüello, Concepción (Conchita) în vârstă de ani (-) În ciuda rezistenței catolicilor locali și a familiei fetei, el a insistat asupra unei logodne oficiale într-o misiune catolică Conform propriei sale recunoașteri într-o scrisoare către un prieten, logodându-se cu o fată, el a fost condus în primul rând de interesele statului rus și nu de sentimentele personale După logodnă, a plecat la Sitka cu provizii de mâncare, promițându-i miresei că va cere acordul regelui spaniol și al Papei pentru o căsătorie mixtă și se va întoarce după ani A murit la Krasnoyarsk, întorcându-se în Rusia din America rusă Potrivit cunoscutului istoric și scriitor ruso-american V P Petrov, "dacă ar fi supraviețuit, poate că soarta Alaska și chiar California s-ar fi dovedit altfel" Mireasa R , fără să-l aștepte pe mire, a luat tonsura și s-a dus la mănăstire, unde a rămas până la sfârșitul vieții Locația exactă a mormântului lui R îngropat la Krasnoyarsk este necunoscută, dar la inițiativa generalului american de origine rusă Alexei Kiselev, în octombrie , un pumn de pământ din mormântul Conchita d'Arguello a fost livrat la Krasnoyarsk în pentru a-l împrăștia peste locul presupusei înmormântare a lui R O mână de pământ rusesc a fost dus în California pentru o ceremonie similară Povestea de dragoste fictivă a lui R a servit drept bază pentru primul musical sovietic "Juno" și "Avos" (muzică de A Rybnikov, text de A Voznesensky), montat la Teatrul Lenkom din Moscova de regizorul M Zakharov în Lacul poartă numele R , situat pe cca Baranova (Alaska) Captive Peoples (Nations) Resolution, un document politic adoptat de Congresul SUA în apogeul Războiului Rece și al macarthysmului În ianuarie , secretarul de stat american John F Dulles, într-unul dintre discursurile sale, a promis "popoarelor înrobite" din Europa de Est că se pot baza pe Statele Unite în dorința lor de a se elibera de "opresiunea sovietică" Declarația lui Dulles a fost urmată de un apel al președintelui D Eisenhower din februarie la ambele camere ale Congresului SUA cu o cerere de adoptare a unei rezoluții comune prin care să condamne URSS ca imperiu comunist care a înrobit popoarele din țările baltice și din Europa de Est și exprimând speranța că aceste popoare își vor recâștiga independența și dreptul la autodeterminare Proiectul de rezoluție înaintat Congresului a respins interpretarea

sovietică a acordurilor încheiate între aliați în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, care au permis URSS să înrobească popoare libere Rezoluția îi acuza pe liderii sovietici că au denaturat însăși esența acestor acorduri, în urma cărora popoarele din Marea Baltică și din Europa de Est au devenit sclavii "imperialismului totalitar" Totodată, proiectul de rezoluție a evitat cu grijă să se menționeze deciziile specifice perioadei celui de-al Doilea Război Mondial, adoptate în anii administrațiilor președinților F Roosevelt și G Truman, pentru a nu provoca critici din partea democraților - membri al Congresului După moartea lui I V Stalin în martie , proiectul de rezoluție, care era încă în discuție în Congres, a fost temporar retras din discuție și nu a fost supus la vot În aprilie , președintele Eisenhower a înaintat sloganul independenței complete a popoarelor înrobite de Uniunea Sovietică, dar a declarat neamestecul SUA în treburile țărilor din regiune În , Congresul SUA, la o reuniune comună a ambelor camere, a adoptat o rezoluție (Legea -), conform căreia Statele Unite alocă o săptămână pe an pentru "rugăciunile pentru binele popoarelor aflate sub stăpânire comunistă " În conformitate cu această rezoluție, în vara anului , cu puțin timp înainte de vizita vicepreședintelui SUA R Nixon la Moscova în legătură cu deschiderea Expoziției americane de la Sokolniki, Eisenhower a emis Proclamația (Proclamația), declarând săptămâna a -a din iulie a fiecărui an "săptămâna popoarelor înrobite" În legătură cu această afirmație, N S Hrușciov și-a exprimat îndoielile cu privire la oportunitatea vizitei lui Nixon la Moscova, dar, ținând cont de propria sa vizită în Statele Unite, planificată pentru toamna acelui an, a acceptat să-l primească pe Nixon (vezi și "Dezbaterea bucătăriei") În anii următori, Săptămâna Popoarelor Captive a fost sărbătorită în mod regulat în Statele Unite cu demonstrații și evenimente de propagandă organizate de diferite grupuri sociale americane și organizații de imigranți din țările baltice și din Europa de Est REAGAN Ronald Wilson (Reagan, Ronald Wilson) (n), al -lea președinte al Statelor Unite (-) Înainte de începerea activității politice, a fost actor de film de la Hollywood, a jucat în de filme În calitate de președinte al Hollywood Screen Actors Guild, a luat parte activ la campania de "demascare a faptelor de infiltrație comunistă la Hollywood", a depus mărturie în calitate de martor la acuzare în fața Comitetului pentru activități antiamericane a Camerei ( ) Era convins că "rușii și-au trimis deja avangarda să ne cucerească" ( ) Potrivit informațiilor publicate în Statele Unite, în anii macartismului a devenit agent FBI A început activitatea politică în și a fost ales guvernator al Californiei ( ); a rămas în această funcție timp de ani După o încercare nereușită de a deveni președinte al Statelor Unite în , a făcut o nouă încercare în și a fost ales, iar în reales în cea mai înaltă funcție de stat a țării Mandatul de ani al lui R ca președinte a fost marcat atât de tensiune extremă în relațiile sovieto-americane (-), cât și de o schimbare notabilă către normalizarea acestora (după) Caracteristici date de R Uniunii Sovietice ("imperiul răului"), liderilor sovietici ("și-au rezervat dreptul de a comite orice crimă, de a minți și de a înșela") și confruntările sovieto-americane (lupta "între adevăr și neadevăr, bine și răul"), a complicat multă vreme relațiile sovieto-americane deja dificile din prima jumătate a anilor Această perioadă a președinției lui R se caracterizează prin declarația sa despre - imposibilitatea de a negocia cu URSS: "Nu poți face compromisuri cu oameni care neagă existența sufletului, a lumii celeilalte și a lui Dumnezeu" Pentru a doua jumătate a celei de-a -a aniversări prezidențiale, R devine mai

caracteristic propriei afirmații: "Faptul că niciunuia dintre noi nu-i place un alt sistem nu poate servi drept bază pentru refuzul de a negocia" În - , R a participat la întâlniri oficiale și una neoficială la summit cu M S Gorbaciov și a făcut prima sa vizită la Moscova ( ) În același timp, mulți americani atribuie adesea rolul decisiv în prăbușirea statului sovietic ca superputere perioadei de mandat a lui R la președinție, calităților sale personale și politicii duse de administrația sa față de URSS Se susține că, cu atitudinea sa dură și cursa înarmărilor pe care a impus-o Uniunii Sovietice, administrația R a provocat daune ireparabile economiei sovietice, care întâmpina deja dificultăți Vezi și Summit-ul de la Reykjavik , Summit-ul de la Moscova , Inițiativa de apărare strategică REUNIREA REYKJAVIK LA NIVEL SUPERIOR între Secretarul General al Comitetului Central al PCUS M S Gorbaciov și președintele SUA Ronald Reagan a avut loc în perioada - octombrie la Reykjavik, capitala Islandei Casa cu Gorbaciov, Reagan nu s-a întâlnit cu niciun lider sovietic (cu excepția unei întâlniri trecătoare cu Leonid Brejnev la San Clemente în timpul unui eveniment protocolar în timpul mandatului lui Reagan ca guvernator al Californiei) Cu puțin timp înainte de întâlnire, Reagan a recunoscut reporterilor: "Nu am crezut niciodată că aș putea pune bazele pentru ceva nou în negocierile cu secretarul general, că l-aș putea forța să-și abandoneze convingerile și să le accepte pe ale noastre Leopardul nu-și va schimba culoarea pătată Cel mai dificil lucru de rezolvat este politica marxist-leninistă care declară că Uniunea Sovietică ar trebui să creeze o singură lume comunistă Acest lucru trebuie luptat Dacă înțeleg că respingerea noastră față de sistemele celuilalt nu interferează cu buna noastră vecinătate, atunci putem trăi în pace în această lume Scopul principal al summitului de la Reykjavik a fost clarificarea agendei pentru viitorul summit al SUA Pe ordinea de zi a întâlnirii au inclus întrebări despre perspectivele de a se ajunge la acorduri în domeniul armelor strategice, precum și cele referitoare la rachete cu rază medie de acțiune, Tratatul ABM și interzicerea testelor nucleare Implementarea planului propus de liderul sovietic pentru următorii ani de reducere a arsenalelor nucleare, iar după ani de distrugere a tuturor armelor nucleare, a fost amânată pe termen nelimitat din cauza refuzului președintelui Reagan de a sacrifica implementarea Inițiativei de Apărare Strategică (SDI) program, în urma căruia rezultatul întâlnirii s-a dovedit a fi zero, ceea ce a fost recunoscut la început de ambele părți "Este păcat că ne despărțim așa", a spus R Reagan la sfârșitul întâlnirii "De asemenea, îmi pare foarte rău", a răspuns M Gorbaciov, "am vrut un acord și am făcut tot ce am putut pentru ea, dacă nu mai mult " După ceva timp, ambele părți au încercat să extragă capital politic din întâlnire, găsind realizări care au făcut posibil să se vorbească despre aceasta ca aproape un triumf diplomatic REINSTEIN Boris Isaevich (pe numele real Davidson) (-), socialist, unul dintre liderii Partidului Laburist Socialist din America (Partidul Laburist Socialist) Născut la Rostov A primit studii medii farmaceutice A luat parte la activități revoluționare, pentru care a fost arestat A fost expulzat din Rusia și a locuit la Paris În emigro ax în SUA A locuit la un moment dat în suburbiile din Buffalo, unde și-a deschis o farmacie S-a alăturat Partidului Socialist Muncii, în care a obținut posturi de responsabilitate A fost trimis ilegal de partidul său la Stockholm în pentru a participa la o conferință socialistă, dar în timpul conferinței s-a alăturat bolșevicilor și a plecat în Rusia după octombrie Datorită cunoștințelor sale fluente de rusă și engleză, precum și experienței sale de locuind în SUA, a devenit un organizator

indispensabil și un participant la toate evenimentele din Rusia sovietică cu participarea americanilor Era angajat al G V Chicherin de la Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe, la conducerea departamentului de propagandă internațională, care a devenit precursorul Comintern-ului El a fost unul dintre cei care au semnat mesajul transmis de guvernul sovietic partidelor și grupurilor străine de stânga, cu invitația de a participa la lucrările Congresului fondator al Internaționalei Comuniste din A luat parte activ la activitatea acestuia ca reprezentant oficial al Partidului Muncii Socialist American cu vot decisiv El a făcut o scurtă declarație la congres, în care a recunoscut că nu deține informații noi despre situația din mișcarea socialistă a țării sale, din moment ce a părăsit-o de mult, dar a promis sprijin pentru mișcarea revoluționară americană dacă o astfel de a apărut nevoia Până în era un membru senior al aparatului Komintern responsabil de relațiile cu America A fost responsabil de propaganda în rândul soldaților americani și britanici care au participat la intervenția străină în Rusia sovietică în - Autorul cărții Internaționala Comunistă Remington, Frederic (Remington, Frédéric) (-), pictor american A vizitat Rusia în împreună cu călătorul american Poltney Bigelow și a realizat câteva schițe interesante din natură (soldați ruși, polițiști, țărani), cu care Bigelow a intenționat să ilustreze ulterior articolele sale despre Rusia în revista Harper's Monthly În timpul șederii lor în Rusia, R și Bigelow au întâmpinat dificultăți în obținerea permisiunii de a-și transporta ambarcațiunile peste granița ruso-polonă Curând, amândoi au fost forțați să părăsească țara Despre șederea sa în Rusia, R a scris mai târziu: "Eu și Bigelow am fost persecutați în toată Rusia și, ca urmare, am fost aruncați literalmente din țară Acești ruși sunt o bandă groaznică de barbari, iar spionajul lor polițienesc este greu de imaginat Ne-am eschivat de telegramele poliției și am fugit cu notele și schițele noastre - canoele au fost lăsate în Rusia și nu știm dacă le vom primi vreodată înapoi M-am simțit singur, ca o broască într-o fântână - nu știu Nu vorbesc limba aia blestemată și oricine crede că rușii pot vorbi engleza se înșeală profund " În - , peste o sută de schițe de zi cu zi ale lui R , realizate de el în Rusia și Germania, au fost expuse în galeria Asociației Americane de Artă și au atras atenția publicului american "REMIGRANȚI", cetățeni americani de origine rusă care au venit în țară după evenimentele revoluționare din Primul "r" în valoare de cca de persoane au ajuns în Rusia sub guvernul provizoriu în iunie și au fost trimiși la Berdiansk, unde, pe baza echipamentelor tehnice și a instrumentelor pe care le-au adus cu ei, au creat o mică fabrică mecanică cooperativă ruso-americană În iunie , din cauza agravării situației militare din sudul Rusiei, personalul uzinei s-a mutat cu echipamentul la Moscova, unde a creat și a primit, în conformitate cu decizia Consiliului Suprem al Economiei Naționale, proprietatea Rusiei -Uzina de scule americane (RAIZ) în sulf * La sfârșitul anilor , fabrica a fost naționalizată de guvernul sovietic, iar "proprietarii" săi americani fie au rămas pe ea ca muncitori, fie s-au dispersat în alte întreprinderi industriale ale țării, fie chiar au părăsit URSS RJEVSKI Leonid Denisovici (-), scriitor, critic literar Născut lângă Rzhev Absolvent al Facultății de Filologie a Universității din Moscova Membru al celui de-al Doilea Război Mondial; a fost luat prizonier de germani in Dupa razboi a fost in lagarele de stramutati in Germania Unul dintre fondatorii revistei "Frontiers" (Frankfurt) S-a mutat în SUA, a predat la mai multe universități americane Autor al unui număr mare de articole despre lingvistică și

mai multe povestiri, precum și al autobiografiei Între două stele ( ), o carte despre Soljenițîn Creatorul și isprava ( ) etc Reed John (Silas) (Reed, John Silas) (-), poet și jurnalist, socialist A absolvit Universitatea Harvard ( ) A contribuit la American Magazine și la reviste Mass Ca corespondent de război, a fost martor la Revoluția Mexicană și l-a însoțit pe liderul acesteia, Pancho Villa, timp de luni, rezultând cartea Insurgent Mexico ( ) A fost corespondent de război al revistei Metropolitan în teatrul european de operațiuni în timpul Primului Război Mondial, scriind cartea Războiul în Europa de Est ( ) pe baza reportajelor sale din prima linie Într-unul dintre articolele sale, publicat în revista Massiz, R a numit Revoluția din februarie din Rusia "o forță de curățare enormă" și a descris-o ca rezultat al acțiunilor patrioților - oameni din clasa de mijloc și proletariat, care au răsturnat regimul existent pentru a duce cu mai mult succes războaiele cu Germania În iulie , R , care luase complet de partea bolșevicilor și reflecta deja punctul de vedere al grupării leniniste din Sovietul de la Petrograd, a început să vorbească despre crearea unei noi societăți și despre necesitatea de a pune capăt războiului În septembrie , împreună cu prietenul său apropiat Albert Rhys Williams, a mers pe frontul de nord, ale cărui impresii le-a descris în articolele sale S-a întâlnit și a vorbit în mod repetat cu V I Lenin, care i-a primit pe R și pe soția sa, jurnalista americană Louise Bryant, în apartamentul său de la Kremlin Sub influența acestor conversații și a evenimentelor petrecute în Rusia, R a devenit un revoluționar convins Potrivit lui A R Williams, revoluția rusă a pus mâna pe R "în întregime și neîmpărțit" Într-un articol publicat în revista Revolutionary Age pe care a fondat-o, el a scris despre Rusia sovietică: "Acesta este exact tipul de societate care ar trebui creat în fiecare stat" Fiind martor ocular al evenimentelor din februarie și octombrie de la Petrograd, le-a descris în cartea "Zece zile care zguduie lumea" ( ), care a câștigat recenzii pozitive chiar și în presa americană El credea că după evenimentele din februarie, venirea bolșevicilor la putere era inevitabilă și că Partidul Bolșevic era "singurul partid din Rusia care are un program creativ și suficientă putere pentru a-l pune în practică" Prefața acestei cărți a fost scrisă chiar de Lenin, subliniind că "ar dori să o vadă distribuită în milioane de exemplare și tradusă în toate limbile" În prefața sa la o altă ediție a N K Krupskaya l-a numit "un fel de epopee", iar autorul ei - "un revoluționar pasionat, un comunist care a înțeles sensul evenimentelor, sensul marii lupte" (De fapt, timp de decenii după primele ediții post-revoluționare din URSS, această carte a fost editată cu atenție, s-au făcut notițe în ea, apoi a fost retrasă mult timp din bibliotecile publice și a devenit disponibilă cititorului sovietic abia în anii) După lovitura de stat din octombrie, ca recunoaștere a poziției pro-bolșevice luate de acesta în acele luni, guvernul Rusiei Sovietice, la inițiativa lui L Troțki, a hotărât numirea lui R Consul General al Republicii Ruse la New York în locul fostului consul al Guvernului provizoriu, Ustinov (ianuarie) Simțind o mare satisfacție față de numirea sa, R fanteza cu privire la modul în care va înregistra căsătoriile cuplurilor de ruși în Statele Unite și cum, ca urare de bine pentru o nouă familie, ar spune pur și simplu fraza: "Proletari din toate țările, uniți-vă !" Înainte de implementarea funcțiilor consulare R nu a venit, pentru că în curând, prin hotărârea lui Lenin, numirea a fost anulată (Se presupune că aici a jucat un rol discuția lui Lenin cu A S Gumberg, acuzându-l pe R de proiectare egoistă și fantezii fără temei, care s-au manifestat, în

special, în proiectul său de finanțare a unui ziar de propagandă american pro-sovietic cu capital american) întoarcerea sa în SUA (aprilie) R s-a alăturat Partidului Socialist și s-a implicat direct în crearea Partidului Muncitoresc Comunist din SUA ( ), devenind unul dintre liderii acestuia; a condus o activitate jurnalistică activă de promovare a ideilor revoluției socialiste în țara sa A condus organul de presă al partidului, revista Vocea Muncii Guvernul american a făcut încercări de a-l aduce în judecată pentru activități subversive, dar de ambele ori procesele s-au încheiat cu nimic din cauza lipsei de unanimitate în rândul juriului În iarna lui s-a întors la Moscova și a fost ales primul membru american al Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste (Comintern) A continuat să creeze planuri fantastice de finanțare a revoluției proletare mondiale cu ajutorul capitalului american, "muls" la Petrograd printr-un sistem de canale publice A luat parte la lucrările celui de-al II-lea Congres al Komintern de la Moscova La începutul anului , la instrucțiunile Comintern-ului, a plecat în Statele Unite, având cu el pietre prețioase care depășesc de dolari, aparent destinate finanțării activităților comuniștilor americani El a fost arestat de poliția finlandeză în Åbo (Turku) pentru contrabandă, în ciuda acuzațiilor conform cărora bijuteriile erau proprietatea sa personală Bunurile de valoare au fost confiscate de autoritățile finlandeze, iar R însuși a fost ținut în închisoare până la iunie Nu a reușit să-și continue călătoria în SUA, deoarece autoritățile americane au refuzat să-i reînnoiască pașaportul, după care a fost obligat să se întoarcă la Petrograd Vorbind în calitate de reprezentant al Comintern-ului la Primul Congres al Popoarelor Estului de la Baku ( ), el i-a denunțat pe capitaliștii americani, "omorând și arzând în mod brutal negrii de vii", că "în America, muncitorii sunt forțați să lucreze într-un mediu teribil condiții, primind salarii mici cu program lung de lucru " zi", a îndemnat participanții să "urmeze Steaua Roșie a Internaționalei Comuniste" Cu toate acestea, în acest moment R și-a anunțat retragerea din Comitetul Executiv al Comintern în semn de protest față de acțiunile lui G Zinoviev și K Radek Potrivit soției sale, L Bryant, el a fost "extrem de revoltat" de ipocrizia și demagogia lor, în special de faptul că, în drum spre Baku, delegații congresului au acoperit geamurile mașinilor astfel încât luxul în care ei călătorit nu putea fi văzut din exterior Potrivit unor contemporani, la sfârșitul vieții s-a "simțit prins" La octombrie , cauza oficială a morții a lui R a fost febra tifoidă (într- un raport medical trimis de ECCI, s-a indicat că a murit "cel mai probabil din cauza faptului că a mâncat fructe nespălate în timpul unei călătorii recente la Baku") Discursuri grave la mormântul lui R lângă zidul Kremlinului au fost rostite de N Bukharin, A Kollontai, K Radek, B Reinstein și alții Dovada popularității lui R în mișcarea de stânga americană a fost crearea John Reed Clubs în multe orașe din SUA după moartea sa În aceiași ani, pentru copii colonii numite "Copiii lui John Reed" R și soția sa au devenit personajele principale din lungmetrajul de la Hollywood "Reds" (Thè Reds), creat de actorul și regizorul american Warren Beatty ( ) E Sinclair l-a numit pe R "playboy-ul revoluției sociale", iar W Lippman a scris că "nu-și poate imagina niciun fel de dezastru pe care R nu l-ar fi experimentat și să nu fi primit plăcere de la el" Autor al mai multor cărți, printre care: Debutul Dianei ( ); Ziua în Boemia: sau, Viața printre artiști ( ); Tamburlaine și alte poezii ( ); Rusia Roșie ( ); Fiica Revoluției (publicată postum în), precum și câteva piese de teatru Reed Dean (-), cântăreț pop, actor de film Născut în Denver (buc Colorado) Ca

cântăreț, nu a obținut succes în Statele Unite și nu s-a bucurat de faimă în țara sa Era aproape de Partidul Comunist din SUA În anii a venit în URSS, unde i s-a creat artificial o mare popularitate, ceea ce a asigurat succesul concertelor și înregistrărilor sale, care au fost lansate în milioane de exemplare S-a căsătorit cu a treia căsătorie cu actrița de film din RDG Renate Blum, ceea ce l-a apropiat de conducerea Partidului Unității Socialiste din Germania și i-a asigurat succesul spectacolului în această țară A jucat într-o serie de lungmetraje de genul occidental la studioul de film DEFA (GDR) Adesea folosit în scopuri propagandistice de către conducerea sovietică și conducerea RDG A murit în circumstanțe neclare în RDG "RIGA AXIOMS" (Riga Axioms), poziții teoretice dezvoltate de diplomații americani la Riga în anii , conform cărora poziția sovietică, bazată pe ideologia marxistă revoluționară și care prevedea victoria sistemului socialist în întreaga lume, exclude negocierea cu Rusia Sovietică ca reprezentând un pericol pentru restul lumii Misiunea SUA din Riga a pregătit un document de de pagini, "Agențiile de propagandă din Moscova în țările din afara Rusiei", care conținea o analiză a activităților și obiectivelor a de organizații și departamente sovietice și organizații americane asociate Internaționalei Comuniste (Comintern) în contact cu ei Printre aceste organizații și departamente s-au numărat: Profintern, Internaționala Veteranilor de Război și a Victimelor Războiului, Liga Anti-Imperialistă, MOPR (Organizația Internațională pentru Ajutorul Muncitorilor), Asociația Internațională a Scriitorilor Revoluționari, Uniunea Esperantiștilor Proletari , Internaționala Artiștilor Revoluționari, Biroul Internațional de Muzică, Societatea Panorusă pentru Relații Culturale cu Țările Străine (VOKS), Intourist, Conferința Internațională a Muncitorilor Negri, "Prietenii Rusiei Sovietice", comitete anti-război etc RICHMANN Georg Wilhelm (-), om de știință rus A murit în urma unui fulger în timp ce încerca să repete experimentele lui Benjamin Franklin cu un paratrăsnet ROBINS Raymond (Robins, Raymond) (-), șeful Crucii Roșii Naționale Americane din Rusia, colonel Este considerat unul dintre cei mai proeminenți reprezentanți americani ai tendinței politice și ideologice din perioada post-octombrie ( ), numiți mai târziu "însoțitori" A sosit pentru prima dată în Rusia în vara anului ca adjunct al șefului Crucii Roșii Americane, colonelul William B Thompson (William V Thompson) Pentru a se familiariza cu situația de pe frontul ruso-german, a mers în mod repetat la armata activă Pentru a obține o imagine obiectivă a situației din țară, R a călătorit adesea prin Rusia, contribuind la suspiciunile rușilor, iar mai târziu - autoritățile sovietice erau ferm convinse că el aparține informațiilor americane Odată cu aceasta, a contribuit activ la organizarea aprovizionării cu alimente pentru foameții din orașele rusești prin Crucea Roșie După octombrie , în legătură cu rechemarea lui Thompson la Washington, a devenit șeful Crucii Roșii Americane în Rusia Sovietică Fără a-și coordona acțiunile cu ambasadorul SUA D Francis, s-a întâlnit cu L Trotsky sub pretextul de a discuta despre activitățile ulterioare ale organizației sale în Rusia, apoi a introdus treptat vizite mai mult sau mai puțin regulate la Troțki, punând astfel bazele unei activități de lucru , deși semi-oficial, contact cu liderii noului regim Prima întâlnire a lui R cu Troţki a avut loc deja în a -a sau a -a zi după lovitură de stat şi a fost organizată cu ajutorul lui A S Gumberg, care îl cunoștea pe Troțki încă de pe vremea lucrului comun în redacția revistei New York Novy Mir, mai târziu, cu ajutorul lui Troțki însuși, R l-a întâlnit pe V I Lenin Troțki a menționat prima întâlnire cu R Troțki în aceeași zi,

vorbind la o întâlnire a Sovietului de la Petrograd: "Astăzi am fost vizitat aici, la Smolny, de doi americani strâns asociați cu elemente capitaliste americane Înclin să cred că ei au dreptate, desigur, nu pentru că cred în simpatia platonică pentru poporul rus, așa cum vor imperialiștii americani să cred Cert este că, după ceea ce s-a întâmplat în ultimele zile, diplomații americani înțeleg că nu pot învinge revoluția rusă și, prin urmare, vor să intre în relații de prietenie cu noi, considerând că acesta va fi un mijloc excelent de a concura cu germanul și, în special, capitaliştii britanici de după război" Din acel moment, americanii au avut un canal pentru obținerea de informații, deși nu exhaustive, dar sigure despre activitățile guvernului sovietic, și în special pe Troțki însuși Potrivit lui Troţki, la o lună după lovitură de stat, R i-a spus că nu a existat niciodată un guvern atât de puternic ca bolşevicii în Rusia şi că, fără îndoială, America va oferi Rusiei tot felul de asistenţă, cu excepţia echipamentului militar, care, spun ei, ea nu mai are nevoie Mulțumit de acest compliment și promisiune, Troțki a declarat că noua vizită a celor doi americani a demonstrat comisarilor poporului ce mari oportunități le deschidea situația internațională pentru Rusia sovietică Potrivit lui J F Întâlnirile lui Kennan, R cu Troțki și beneficiile evidente ale contactelor stabilite l-au convins pe șeful Crucii Roșii Americane că era posibil să se ocupe de bolșevici, cel puțin pe anumite probleme, și că era posibil să-i influențeze, ceea ce , combinată cu anumite tipuri de asistență va întări poziția Rusiei sovietice în confruntarea Germaniei și va reduce nevoia de a face concesii sub presiunea acesteia din urmă Și pentru aceasta, credea R , este necesar să se acorde în continuare asistență Rusiei prin Crucea Roșie și să se mențină contacte informale cu liderii săi bolșevici R a trebuit chiar, deși destul de ciudat, să-l apere pe Troțki împotriva acuzațiilor că ar fi un agent plătit pentru Germania, care au fost adesea exprimate de ambasadorul Francis și de guvernul SUA Fără a-și ascunde admirația pentru Troțki, R a declarat că este "un fiu de cățea tipic, dar cel mai mare evreu de la Hristos" și că "dacă Statul Major German l-a cumpărat pe Troțki, atunci au primit fructele din care reduce pomeții " Cu puțin timp înainte de plecarea lui R din Rusia, Lenin a vorbit pozitiv despre activitatea misiunii Crucii Roșii Americane și și-a exprimat speranța că își va continua activitatea în Rusia sub conducerea colonelului Robins R nu a rămas îndatorat, exprimându-i recunoștința lui Lenin pentru ajutorul acordat în munca misiunii și încrederea în "victoria democrației sovietice" În scrisoarea sa de adio, R Lenin, rămânând fidel lui însuși și ideilor revoluției proletare mondiale, și-a exprimat încrederea că "democrația proletară va fi stabilit în toate țările și va zdrobi toate obstacolele și sistemul imperialist din Lumea Nouă și Vechea Timp de luni, din decembrie până în mai , R s-a întâlnit cu Lenin de cel puțin ori, iar motivele acestor întâlniri puteau fi atât destul de banale, cât și de o importanță vitală pentru Rusia O astfel de atitudine prietenoasă a lui Lenin față de R a fost explicată în primul rând prin recenziile predominant pozitive ale unui american apropiat de cercurile progresiste din SUA despre evenimentele revoluționare care au loc în Rusia, precum și prin dorința lui Lenin de a avea un canal de încredere de comunicare neoficială cu guvernul american, care în acea etapă a istoriei Rusiei a coincis cu intențiile autorităților oficiale ale SUA R Lockhart în "Memoriile unui agent britanic" a remarcat că Lenin a captat imaginația lui R , care nu și-a ascuns admirația pentru înaltele calități intelectuale și morale ale liderilor revoluției, în special

Lenin, referindu-se în primul rând la nivelul de educație și cultură al șefului și membrilor primului guvern al Rusiei Sovietice Lenin, potrivit lui Lockhart, "a plăcut această adorație", ca urmare, R a fost "singurul străin cu care Lenin s-a întâlnit mereu de bunăvoie și care a reușit chiar să facă o impresie puternică asupra lipsitului de emoții, liderul bolșevicilor " Înainte de a părăsi Moscova în mai , R a primit de la Lenin un memorandum de pagini "Relații comerciale ruso-americane" pentru a fi transmis cercurilor oficiale și de afaceri din Statele Unite Într-o scrisoare către Lenin în ajunul plecării sale din Rusia, R scria: "Timp de mai bine de cinci luni, dorința mea sinceră a fost să fiu oarecum util, explicând noua voastră democrație poporului Americii" La întoarcerea sa în Statele Unite, a călătorit prin țară, vorbind, incl împreună cu J Reid, în audiențe de lucru cu prelegeri și rapoarte despre revoluția bolșevică În anii - , a activat în promovarea recunoașterii diplomatice a URSS; s-a întâlnit de mai multe ori pe această temă cu președinții W G Harding și K Coolidge, sperând să-i convingă de necesitatea schimbării atitudinii Statelor Unite față de guvernul sovietic A venit din nou în URSS în și s-a întâlnit la mai cu I V Stalin, conversația cu care s-a ocupat în principal de probleme legate de construcțiile industriale și de colectivizarea agriculturii în URSS "Nu sunt comunist", a spus R , "și nu înțeleg prea multe despre comunism, dar mi-aș dori ca America să participe, să aibă ocazia să se alăture dezvoltării care se întâmplă aici în Rusia sovietică, astfel încât americanii obțineți această oportunitate prin recunoașterea, prin acordarea de împrumuturi, prin stabilirea de relații normale între ambele țări La sfârșitul conversației, R a reiterat că l-a considerat și îl consideră pe Lenin "cel mai mare om, cel mai mare lider din toată istoria lumii" În anii , R a susținut acuzațiile aduse "dușmanilor poporului" și a vorbit cu aprobare despre procesele troțchiștilor, Zinoviev, Radek și alții înfrângerea ideilor cu baioneta este o afacere fără speranță! Până la sfârșitul zilelor sale, a rămas un susținător entuziast al Revoluției din Octombrie în Rusia și a lui Lenin, considerat "cel mai fericit moment al vieții sale", anii în care a reușit să "vadă lumina speranței pentru eliberarea de tirania veche de secole și asuprirea în ochii muncitorilor și țăranilor din Rusia care au răspuns chemării lui Lenin și a altor lideri ai revoluției sovietice Era convins că "politica lui Stalin a eliminat toate contradicțiile rasiale, religioase, naționale și de clasă din țara sovietică Unitatea și armonia care domnesc printre popoarele sovietice indică calea către pace în întreaga lume ROBINSON, Robert (Robinson, Robert) (-?), producător de scule american A lucrat la fabricile Ford Motor Company din Detroit (-) și a fost trimis de G Ford în URSS în pentru a lucra la Uzina de tractoare Stalingrad Mai târziu, a plecat să lucreze la prima fabrică de rulmenți din Moscova A luat cetățenia sovietică, a fost ales în Consiliul Local al Moscovei A părăsit URSS în Coautor al cărții Black on Red: Mu Years inside the Soviet Union O autobiografie ( ) Paul Robeson (Robeson, Paul) (-), cântăreț, actor și persoană publică Născut în Princeton (pc New Jersey) în familia unui fost sclav, care mai târziu a devenit predicator în biserică R a absolvit Universitatea Rutgers și Facultatea de Drept din Columbia; a fost admis să practice avocatura ( ) Sportiv universal (baseball, baschet, atletism), fotbalist profesionist Sub influența soției sale, a devenit interesat de teatru, a devenit actor dramatic ( ), a jucat în teatrele de la Broadway și a jucat în filme (-) Neavând studii vocale, a devenit cântăreț profesionist ( ) și în a făcut turnee timp de ani în cele mai mari orașe ale Europei În timpul Războiului Civil Spaniol

(-) a vorbit cu luptătorii antifasciști ai Brigăzii Internaționale A cântat în de limbi Pe parcursul unei cariere cinematografice de ani, a apărut în filme, printre care: Emperor Jones ( ), Song of Freedom ( ), King So-lomon Mines ( ) Unul dintre cei mai faimoși și venerați americani din URSS în anii și A venit pentru prima dată în URSS la invitația lui S Eisenstein în ; ulterior a venit în și , a susținut concerte, a cântat un duet cu I S Kozlovsky, care a predat R cântece rusești După sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial în anii macarthysmului, R a fost acuzat în mod repetat de subversie și a fost dusă o campanie de defăimare împotriva lui Numele său a fost asociat în Statele Unite cu apropierea de URSS și de comuniști în așa măsură încât a fost propusă următoarea metodă pentru a identifica apartenența unui american la Partidul Comunist: "toți cei care participă la evenimente la care vorbește Paul Robeson, care îl aplaudă şi îl ascultă" ar trebui considerați comunişti melodiile lui comuniste În , a fost chemat să depună mărturie în fața Comitetului pentru activități antiamericane a Camerei, unde a declarat că nu este comunist, dar admira activitățile comuniștilor care luptă pentru democrație Amenințată de Ku Klux Klan În a părăsit scena profesională pentru a se dedica în întregime luptei pentru drepturile civile și justiție Vorbind la Conferința Mondială a Apărătorilor Păcii de la Paris, în aprilie , el a spus: "Este de neconceput ca negrii americani să intre în război în numele celor care ne-au asuprit de multe generații, împotriva unei țări (URSS - Auth) , Care pentru viața unei generații a ridicat poporul nostru la cel mai înalt nivel al demnității umane " I s-a interzis să susțină concerte în Statele Unite, înregistrările cu înregistrările sale au fost confiscate din magazine În august , pașaportul său străin a fost anulat printr-o decizie specială a Departamentului de Stat al SUA și a fost restaurat abia în În același timp, R a vorbit hotărât (exclusiv în întâlnirile personale cu oficialii sovietici) în apărarea personalităților culturale sovietice care au fost reprimați sau persecutați în mod nerezonabil din motive politice și politice considerații ideologice, precum și pe bază națională, care au provocat nemulțumiri latente în cercurile oficiale sovietice Membru al Consiliului Mondial al Păcii, profesor onorific al Conservatorului din Moscova (din) Laureat al Premiului Internațional pentru Pace ( ), Premiul Internațional Lenin "Pentru întărirea păcii între popoare" ( ) A primit un număr mare de medalii de la organizațiile publice americane Autorul cărții autobiografice Nege I Stand ("On that I stand"), publicată în traducere rusă în Soția lui R - Eslanda Robeson (Eslanda Robeson), persoană publică Ea a luat parte activ la mișcarea de sprijin P Candidatura lui Henry E Wallace la președinția Statelor Unite în și a prezis de acesta pentru postul de secretar de stat al SUA dacă Partidul Progresist condus de Wallace a câștigat alegerile ROGOV Serghei Mihailovici (n), om de știință internațional rus, americanist, doctor în științe istorice ( ), membru corespondent al Academiei Ruse de Științe ( ) Specialist în domeniul relațiilor internaționale și al politicii militare a SUA și Rusia Născut la Moscova A absolvit Institutul de Stat de Relații Internaționale din Moscova ( ) și studii postuniversitare la Institutul pentru SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS ( ) Din martie - Director al Institutului pentru SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe Consilier și consultant la o serie de comitete ale Dumei de Stat a Federației Ruse Președinte al organizației neguvernamentale de cercetare - Centrul pentru Securitate Națională și Relații Internaționale (din) Autor al cărților: "Uniunea Sovietică și SUA: Căutarea unui echilibru de interese" ( ); An Assessment of

Russia's Security Relations with NATO ( ) (redactor-şef şi coautor); Atitudinile membrilor CSI față de BMW și Tratatul IBM Brookings ( ) (redactor-șef și coautor); When Diplomacy Faits: Russian-American Proposis for United Nations Military Actions ( ) (redactor-șef și coautor); "Dezvoltarea economică a Rusiei și tendințele mondiale la începutul secolului" ( ) (coautor); "Strategia eurasiatică pentru Rusia" ( ); "Etapa actuală a relațiilor ruso-americane" ( ); "Statele Unite la începutul secolului" ( ) (coautor) ROZANOV Mihail Mihailovici (n), scriitor Născut în provincia Tambov A lucrat ca reporter la diferite ziare rusești A fugit în Manciuria; în timpul războiului sovieto-chinez a fost arestat și a petrecut ani în lagărele Solovetsky Odată cu începutul Marelui Război Patriotic, a fost eliberat și trimis în armata muncii Capturat de germani; după război a fost ținut în lagăre de strămutate Plecat în SUA în Autor al mai multor lucrări despre sistemul Gulagului, printre care: "Lagărul de concentrare Solovki în mănăstire" în trei volume (-); "Cuceritorii punctelor albe" În s-a întors în URSS ROSEN Joseph A (Rosen, Joseph A) (-), agronom american Născut la Moscova, a crescut în Tula A studiat la Universitatea din Moscova, dar a fost exilat în Siberia pentru activități revoluționare A evadat din exil în Germania și a studiat la Universitatea din Heidelberg În a emigrat în Statele Unite, unde a absolvit Michigan Agricultural College, apoi a studiat la Universitatea din Minnesota A devenit șef al Biroului Agricol american din Minneapolis În acest post, la cererea autorităților orașului Ekaterinoslav (acum Dnepropetrovsk), el a fost angajat în colectarea de informații despre experiența agriculturii în Statele Unite pentru implementarea acesteia în Rusia (- și -) A transferat cantități mari de semințe în Rusia pentru vânzare țăranilor ruși și a vândut semințe de sfeclă rusească în Statele Unite În a devenit reprezentantul New York-ului al Băncii Petrograd În , a colaborat cu American Relief Administration ca reprezentant al American Jewish Joint Distribution Committee ("Joint") A fost în URSS până în , după care s-a întors în Statele Unite ROSENBERG James H (Rosenberg, James N) (-), avocat american, lider al Partidului Comunist din SUA A absolvit Universitatea Columbia și facultatea de drept a aceleiași universități A colaborat cu American Relief Administration din Rusia În a fondat și a devenit primul președinte al American Jewish United Agricultural Corporation ("Joint"), a luat parte activ la relocarea evreilor sovietici în Crimeea și Birobidjan MP ( ) Autor al cărții Despre stepe: un jurnal rusesc ( ), în care și-a descris impresiile despre șederea sa în Rusia în legătură cu organizarea așezărilor evreiești și a cooperativelor agricole în ținuturile ucrainene și Crimeea (A se vedea, de asemenea, American Jewish Joint Distribution Committee) ROSENBERG Julius (-) și ROSENBERG Ethel (Rosenberg, Ethel) (-), un cuplu american, agenți ai serviciilor speciale sovietice, acuzați că au transferat secretele producției bombei atomice către URSS În , informațiile militare americane au început să descifreze depeșele de la stația NKVD din New York către Moscova, ceea ce a făcut posibilă trecerea pe urmele surselor americane de aprovizionare cu secretele atomice ale URSS Printre aceste surse s-au numărat și soții R Dezvăluirea activităților lor de informații a devenit cunoscută prin natura serviciului lor către un alt agent sovietic, englezul Kim Philby, dar informațiile care i-au devenit cunoscute nu au fost transferate la Moscova de rezidența din New York de teama de a nu-l pune în pericol pe Philby însuși și punerea în aplicare a sarcinii puse în fața lui sarcina lui este să se infiltreze în conducerea serviciului britanic de informații MI- J R a

fost arestat la iunie , iar soția sa a fost arestată la scurt timp după aceea În cadrul procesului, care a avut loc la New York în perioada martie - martie , în cazul soților R , în calitate de complici a apărut fratele E R David Greenglass (a acționat ca martor pentru acuzare și, prin urmare, și-a salvat propria viață; trăiește în SUA sub un alt nume de familie), Harry Gold, Morton Sobell și alții Spre deosebire de alți inculpați, soții lor nu și-au recunoscut vinovăția și au negat orice legătură cu spionajul sovietic până la capăt Executată de judecătorul Irwin Kaufmann la aprilie în temeiul Legii de spionaj din și susținută de o majoritate (la) a Curții Supreme a SUA, condamnarea la moarte (execuție pe scaun electric) a fost executată la iunie în închisoarea Sing Sing (New York), în ciuda unui protest larg împotriva cruzimii sale în Statele Unite și în străinătate Ceilalți inculpați au fost condamnați la diverse pedepse de închisoare Într-o scrisoare de sinucidere, soții R au scris că au fost "primele victime ale fascismului american" Cei doi copii ai soților R , Robert și Michael, au fost adoptați de cuplul Miropol și au fost nevoiți să trăiască sub un nume fals pentru a evita persecuția Până la mijlocul anilor , Moscova nu a recunoscut faptul activităților de informații ale soților R în interesul URSS, ulterior, recunoscând-o în esență, a subliniat eficacitatea sa scăzută, mai ales în ceea ce privește circumstanțele apariției bombă atomică în URSS, reducând rolul lui R la "spionaj atomic" la funcția de curieri Principalul merit al lui J R se crede că l-a recrutat pe fratele soției sale, D Greenglass, care a slujit la locul de testare nuclear din Los Alamos din SUA și a obținut prin intermediul acestuia schema site-ului de testare În , a fost publicată în Statele Unite o carte a fiilor soților R, Noi - Your Sons, în care a fost pusă sub semnul întrebării validitatea acuzației împotriva părinților lor În , fiii lui R au apelat la conducerea Serviciului de Informații Externe al Federației Ruse cu o solicitare de a le oferi posibilitatea de a se familiariza cu informații despre părinții lor, care ar putea fi stocate în arhivele de informații Potrivit rapoartelor, acest apel nu a avut consecințe: "Nu răspundem în niciun fel la întrebările despre activitatea Rosenberg pentru Uniunea Sovietică și nu comentăm nicio declarație în acest sens", T Samolis, șef adjunct al biroului de presă al Serviciului Extern, a declarat în iunie informațiile ruse În același timp, ofițerul de informații sovietic A S Feklisov, care, potrivit lui, a lucrat cu soții R , a recunoscut în legătură cu lansarea cărții sale de memorii la Paris în : "Au lucrat pentru noi, dar eu nu pot spun că informațiile pe care le-au transmis au jucat un rol decisiv Pentru noi au fost mai importante convingere ideologică în necesitatea de a ajuta URSS Feklisov și-a cerut scuze rudelor lui R pentru faptul că informațiile sovietice nu au recunoscut niciodată ceea ce cuplul a făcut pentru ea În , în Statele Unite a fost înființat Fondul Rosenberg pentru Copii, o organizație caritabilă care oferă sprijin educațional și moral copiilor ai căror părinți au fost persecutați pentru convingerile lor ROSENTHAL Gustav Heinrich von (Rosenthal, Gustav Heinrich von) (Henderson, John Rose (Henderson, John Rose)) (-), subiect rus de origine germană A luptat în Războiul de revoluție americană sub numele de John Rose Mulți ani a fost în serviciul militar american în armata continentală În , a demisionat din funcțiile sale în Rusia "până când America de Nord este recunoscută ca stat independent" A trăit în Estonia, a purtat mulți ani de corespondență cu generalul de brigadă american William Irwin, al cărui adjutant a fost în timpul războiului de revoluție americană De asemenea, a corespondat cu consulii americani din Sankt Petersburg, L

Harris, J Gibson și alții ROMANOV Boris Grigorievici (-), dansator, coregraf Născut în Sankt Petersburg A absolvit Școala de Teatru din Sankt Petersburg în A lucrat la Teatrul Mariinsky ( ) ca dansator și coregraf A continuat să monteze spectacole de balet în teatrele din Sankt Petersburg după octombrie A condus Teatrul Romantic Rus, cu care a făcut turnee în străinătate (-) A emigrat și a lucrat într-o serie de țări europene, în special în Italia (în "La Scala" din Milano în anii ') A mai lucrat la New York Metropolitan Opera (- și -) A predat la New York Ballet School și a lucrat la Opera din Chicago ( ) A murit în SUA ROSS, COLONIE, vezi Fort Ross Ross Robert (Ross, Robert) (-), actor A emigrat din SUA în URSS în , devenind primul cetățean de culoare al URSS A fost unul dintre cei doi actori de culoare ai Mosfilmului (al doilea a fost Weyland Rodd, cunoscut cinefililor ruși pentru filmele Miklukho-Maclay, Fifteen-Year-Year-Old Captain etc) A jucat o serie de roluri în filme sovietice ("Circul", "Cabana unchiului Tom", "Sfârșitul lui Christy Tucker") A murit la Moscova ROSS Edward Alsworth (-), sociolog A absolvit Universitatea Johns Hopkins Profesor la Universitatea Stanford (-), la Universitatea din Nebraska (-) și la Universitatea din Wisconsin (din) În , la instrucțiunile Institutului American de Servicii Sociale, a plecat în Rusia pentru a colecta informații despre evenimentele revoluționare din acea țară A colaborat strâns cu A S Gumberg, care l-a însoțit în călătoria sa în Rusia și l-a ajutat la colectarea materialelor și la traducerea lor în engleză Înainte de a pleca în SUA, i-a cerut lui R Robins să-i aducă mai multe declarații ale lui V I Lenin și L D Troțki sau exemple ale acțiunilor lor care ar putea convinge Washingtonul că nu sunt agenți germani La întoarcerea sa în Statele Unite, a prezentat un raport despre ceea ce a văzut președintelui V Wilson Autor de cărți: Rusia în răsturnări ( ); Revoluția rusă bolșevică ( ); Republica Sovietică Rusă ( ) Cărțile au fost scrise pe un ton binevoitor față de Rusia sovietică, ceea ce ar putea fi rezultatul comunicării lui R cu Humberg RUSSIAN AMERICAN COMPANY (RAK) (The Russian America Company), o societate pe acțiuni rusă fondată în și a existat până la vânzarea Alaska către Statele Unite în (Numele comun "Russian-American Company" este înșelătoare, deoarece dă impresia companiei ca o societate comună ruso-americană Mai potrivită pentru esența RAC ar trebui considerată traducerea exactă a numelui companiei din engleză: Company of Russian America sau numele său original și mai precis din punct de vedere istoric: "Russian American Company", care apare în titlul acestui articol) Formată în urma fuziunii Northeast American Company (înființată în) și American United Company (înființată în), care erau deținute de soții G I Shelikhov și N A Shelikhov, precum și I I Golikov, M S Golikov și N P Milnikov; dezvoltarea Americii Ruse a început cu activitățile acestor companii Ideea creării RAC a fost susținută de curtea imperială și de oficialii guvernamentali majori ai Rusiei - susținători ai expansiunii influenței ruse în Oceanul Pacific și America de Nord, mulți dintre care au devenit ulterior acționari ai noii companii Crearea unei asociații cu drepturi de monopol a fost considerată drept una dintre modalitățile de contracarare atât a concurenței străine din regiune, cât și a rivalității acerbe dintre comercianții ruși RAC a înlocuit multe companii comerciale private care s-au stabilit în regiune după ca urmare a numeroaselor expediții de pescuit ale primilor navigatori și exploratori ruși În august-septembrie , Colegiul de Comerț a prezentat împăratului Paul I rapoarte "Despre nocivitatea multor companii din America și beneficiile combinării lor împreună" și despre oportunitatea formării unei singure

companii americane puternice, iar în ianuarie a trimis Paul un raport special "Cu privire la înfiinţarea Companiei comerciale nord-americane, care a fost redenumită Compania Ruso-Americană prin decretul imperial din iulie În , printr-un decret special al împăratului Alexandru I, i s-a acordat dreptul de a avea propriul ei steag După semnarea decretului, comercianţilor ruşi care au refuzat să fie absorbiţi de RAC li sa interzis să facă comerţ în Oceanul Pacific Capitalul fix iniţial al companiei a ajuns la mii de ruble (de acţiuni în valoare de mie de ruble fiecare) Acţionari principali au fost însuşi împăratul Alexandru I (care deţinea personal de acţiuni ale companiei), împărăteasa văduvă Maria Feodorovna şi alţi membri ai casei regale, mari oficiali guvernamentali, în special N P Rumyantsev, N S Mordvinov, I A Vedemeyer, precum şi A A Baranov, N P Rezanov şi alţii Unii dintre viitorii decembrişti au fost şi acţionari ai companiei (în special, K F Ryleev, care deţinea acţiuni) După moartea lui Shelikhov, care a jucat un rol important în pregătirea condiţiilor pentru crearea RAC, moştenitorii şi rudele săi au ocupat funcţii de conducere în aparatul administrativ al companiei În pe aproximativ Unalaska, sub auspiciile RAC, a deschis o şcoală în care, sub îndrumarea părintelui Innokenty (Veniaminov), au învăţat copiii din ambele sexe Băieţii, pe lângă cunoştinţele de alfabetizare şi aritmetică, au dobândit un meşteşug şi au primit şi o educaţie religioasă Cei mai capabili dintre ei au mers la Novoarkhangelsk pentru a studia navigaţia Toţi studenţii de sex masculin care au fost educaţi pe cheltuiala RAC au fost obligaţi să lucreze pentru administraţia colonială timp de - ani Cei care aveau o vechime în muncă la RAC li s-a plătit o pensie în numele companiei Compania a plătit abonamente de călătorie foştilor săi angajaţi care doreau să plece şi să se stabilească în Rusia Crearea RAC şi a teritoriilor ruseşti în America de Nord a atras atenţia călătorilor ruşi, printre care s-au numărat şi ofiţerii de marină N A Hvostov şi G I Davydov (la prima sa vizită în America Rusă ambii ofiţeri au devenit acţionari şi angajaţi ai companiei) În , RAC a încercat să pună mâna pe una dintre insulele Hawaii (Kauai) pentru a stabili o bază de aprovizionare rusă pe aceasta Reprezentantul firmei G A Schaeffer a reuşit să construiască posturi comerciale şi plantaţii lângă Honolulu, pe aproximativ Oahu şi ridicaţi un fort rusesc pe aproximativ Kauai Folosind relaţiile ostile dintre cei doi regi hawaieni - Kamehameha (Kamehameha) şi Kaumualiya (Kahumuhalia), Schaeffer a reuşit din proprie iniţiativă să primească o petiţie de la acesta din urmă adresată lui Alexandru I de a accepta pr Kauai "sub protecţia lui" Acţionând în acest fel, Schaeffer a dezvoltat practic ideea RAC despre necesitatea de a ocupa California neocupată de atunci Altfel, potrivit conducătorului Americii Ruse A A Baranov, această zonă în viitorul apropiat "va deveni prada Statelor Unite ale Americii" După ce s-au stabilit în Pacific, credea RAC, Statele Unite vor câştiga un avantaj asupra tuturor puterilor maritime ale lumii şi vor manifesta în curând interes pentru întreaga coastă de nord-vest Iniţiativa lui Schaeffer cu privire la Insulele Hawaii, aprobată neoficial de conducerea RAC, nu şi-a găsit însă sprijin la Sankt Petersburg, iar celebrul navigator O E Kotzebue l-a asigurat pe regele Kamehameha că împăratul rus nu are nicio "dorinţă de a poseda insulele" Până la începutul anilor , sub influenţa lui K V Nesselrode, Ya O Lambert şi alţii, interesul pentru prezenţa Rusiei în America a început să scadă, iar contradicţiile dintre guvernul ţarist şi RAC, incl sub influenţa viitorilor decembrişti (unii dintre ei, inclusiv K F Ryleev, au servit în biroul RAC din Sankt Petersburg), a escaladat În plus, până în poziţia

financiară a companiei era foarte complicată Timp de mulți ani, începând cu , compania nu a plătit dividende Convenția ruso-americană privind comerțul, navigația și pescuitul, încheiată în aprilie , care a acordat Statelor Unite libertatea de comerț și de pescuit în posesiunile rusești timp de ani, a provocat un protest din partea RAC, care a susținut că acordurile cu Statele Unite au fost încheiate în - a încălcat privilegiile companiei și a amenințat existența acesteia În vara anului , conducerea RAC, într-un apel către țarul Nicolae I, a ridicat din nou problema necesității de a lua măsuri pentru protejarea intereselor companiei, întrucât aceasta "se află într-o situație atât de dubioasă și chiar neplăcută că ea amenință nu numai pentru sine cu distrugerea propriei sale existențe, ci și pentru întreaga regiune de acolo " perfect ohqto distrugere " Cererile RAC au întâmpinat opoziție încăpățânată din partea Ministerului Afacerilor Externe, condus de K V Nesselrode, care a refuzat să schimbe textele convențiilor încheiate cu Statele Unite Poziția fermă a RAC a devenit însă principalul motiv al refuzului Rusiei (după expirarea termenului de ani al convenției în aprilie) de la condițiile nefavorabile pentru compania de liber schimb pentru cetățenii americani La cererea conducătorului șef al posesiunilor rusești din America, baronul F / Wrangel, pentru a evita încălcările neintenționate de către partea americană a condițiilor modificate, guvernul țarist a notificat guvernul SUA expirarea acordului și a cerut să informeze "căpitanii navelor comerciale" că nu mai au dreptul de a intra granițele posesiunilor rusești să facă comerț cu băștinașii și, de asemenea, a cerut să informeze publicul american După mai multe încercări nereușite de a reînnoi, cel puțin pentru o perioadă limitată, prevederile convenției, guvernul SUA a recunoscut legitimitatea acțiunilor guvernului rus și a dat curs cererii acestuia Rolul RAC în a exercita presiuni asupra guvernului rus nu era un secret pentru guvernul SUA, ceea ce i-a permis să critice "interesele egoiste" ale companiei, care au fost sacrificate unor considerente politice mai înalte Continuând, în ciuda încheierii convenției, apelurile navelor americane în posesiunile RAC și încercările de a face comerț cu indienii tsami-ul a provocat complicații grave în relațiile ruso-americane în anii și Măsurile luate de RAC pentru a-și proteja interesele au condus însă la o reducere semnificativă a aprovizionării cu alimente și alte provizii către America Rusă, care anterior fusese realizată în principal de nave americane ("constructorii de nave din Boston") Aceste probleme au fost rezolvate abia după încheierea unui acord între RAC și Compania anglo-canadiană Hudson's Bay ( ), care s-a angajat să vândă produsele alimentare necesare Americii Ruse în schimbul închirierii pe ani a posesiunilor rusești Dificultățile politice și financiare asociate cu menținerea viabilității posesiunilor rusești în America de Nord au afectat soarta viitoare a așezării Fort Ross din California Ross", și lipsa unui beneficiu semnificativ pentru companie însăși, Consiliul principal al RAC a sugerat ca guvernul rus să părăsească satul, să desființeze biroul, să înlăture garnizoana rusă, să elimine toate echipamentele, precum și armele și obuzele și să distribuie restul locuitorilor din San Francisco ( ) După absolvire În timpul războiului civil , Statele Unite au început să submineze artificial prețul acțiunilor companiei și, după ce au atins valoarea lor extrem de scăzută la bursă, au început să le cumpere În fața prăbușirii iminente a RAC, provocată în mod deliberat de administrația americană, Rusia a considerat că cele milioane de dolari oferite de SUA pentru Alaska sunt o sumă tentantă Abia în aprilie , deja după semnarea Acordului privind vânzarea Alaska rusească către Statele Unite, care a

avut loc cu o lună mai devreme fără știrea RAC, ministrul de finanțe al Rusiei M Kh Reitern a trimis un mesaj Consiliului General al companiei cu privire la vânzare și a propus "să acorde consiliului de administrație sau persoanelor special alese autoritatea necesară pentru a lua măsuri pregătitoare și pentru a realiza implementarea tratatului menționat anterior" Proprietatea RAC, inclusiv arhivele coloniale, a fost transferată reprezentanților părții americane, o parte din clădirile și structurile aparținând companiei, bunuri și proprietăți, incl mai multe nave au fost vândute aproape de nimic Potrivit căpitanului de gradul A I Peshchurova, care a fost numită de guvernul rus drept unul dintre cei responsabili pentru predarea coloniei RAK americanilor, americanii care au inundat Novoarkhangelsk "și locuitorii din Sitka înșiși au demontat toate pământurile din oraș și din împrejurimile sale și și-au înscris pretențiile asupra acestor terenuri în cartea brokerului din biroul Companiei Ruso-Americane Transferul solemn al Americii Ruse în Statele Unite a avut loc în octombrie Până la sfârșitul anului, a început un exod în masă al populației ruse, incluzând majoritatea foștilor angajați RAC, din Novo-Arhangelsk Valoarea compensației plătite de guvernul rus companiei pentru pierderile suferite de aceasta ca urmare a vânzării Americii Ruse a acoperit doar o mică parte din acestea Formal, RAC a continuat să existe până în și a plătit chiar dividende până în , dar puterea sa în America Rusă a încetat din momentul în care steagul Statelor Unite ale Americii a fost ridicat la Novoarkhangelsk în octombrie Cu toate acestea, conform Tratatului, Biserica Ortodoxă, care deținea biserici în America până în , inclusiv catedrală din Novoarkhangelsk și de capele, și-a păstrat dreptul de a-și continua activitățile în Alaska după achiziționarea acesteia de către Statele Unite, precum și dreptul de a-și deține terenurile, clădirile și proprietate PILOTII RUSI A AMERICII secolul XVIII Începutul descoperirii teritoriilor continentului nord-american de către marinarii ruși a fost pus în timpul Primului Kamchatka expediția lui V Bering ( ), în urma căreia a fost descoperită strâmtoarea, numită ulterior după el, care desparte Asia de America În , navigatorul siberian Mihail Gvozdev pe nava "Sf Gabriel" a mers să-i cucerească pe Chukchi care locuia pe coasta de est a Siberiei, a ajuns în "Țara Mare" (teritoriul Alaska) în zona golfului modern Norton Sound (Norton Sound) și a aterizat cu o echipă pe una dintre Insulele Sf Diomede (descoperite anterior de V Bering), care de atunci au fost uneori denumite ovurile lui Gvozdev, dar astăzi sunt cunoscute sub numele de Pr Ratmanov și pr Krusenstern Ca rezultat al cercetărilor lui Gvozdev, țărmurile strâmtorii Bering au fost cartografiate pentru prima dată În , la inițiativa guvernului rus și a Academiei de Științe din Sankt Petersburg, grandioasa a doua expediție Kamchatka a lui V Bering - A I Chirikov, în urma căruia au fost descoperite noi teritorii bogate în blană din Alaska Vânătorul de blănuri Nijnekamchatka, navigatorul Emelyan Basov, convins de perspectivele bogate ale comerțului cu blănuri în ținuturile descoperite de Bering și Chirikov, a întreprins în anii - , împreună cu negustorul moscovit Andrei Serebrennikov și negustorul de la Irkutsk Nikifor Trapeznikov, mai multe expediții pe nava "Căpitan", iar mai târziu pe nava "Sf Peter", ajungând în insulele crestei Aleutine, de unde a obținut o cantitate uriașă de blănuri Două golfuri pe aproximativ Medny - Golful Basov și Golful Petra Exemplul lui Basov, care a câștigat o avere impresionantă, a fost urmat de alți negustori și marinari ruși care au ajuns pe țărmurile Alaska și pe continentul american - Andrey Tolstykh, care a descoperit insulele care poartă

numele lui Andreyanovsky (c); Membrul expediției lui Bering, Mihail Nevodcikov, care a descoperit Insulele Apropiate, numite astfel datorită apropierii lor de coasta Siberiei ( ); Andrei Serebrennikov, care a echipat expediția care a descoperit grupul Insulelor Sobolanilor ( ); Stepan Glotov, care în a parcurs distanța de la Ohotsk la Kodiak pe nava sa, adică BINE mile (distanța de la Okhotsk până la creasta Aleutine este de aproximativ mile, iar lungimea Insulelor Aleutine în sine este de mile) și a descoperit Insulele Vulpii, numite așa în legătură cu abundența de vulpi care trăiau pe ele; Gavriil Pushkarev, care la scurt timp după Glotov a aterizat în Peninsula Alaska În , o expediție de mai multe nave sub comanda lui Stepan Glotov, Ivan Korovin, Alexei Druzhinin și D Medvedev a pornit spre Insulele Fox, dar numai una dintre ele a reușit să se întoarcă în Kamchatka Restul, împreună cu echipele lor, au murit în confruntări cu aleuții În , din ordinul împărătesei Ecaterina a II-a, pentru a explora Alaska, a fost întreprinsă o expediție maritimă de ani sub comanda locotenentului Sind, care a aterizat pe teritoriul peninsulei în zona actuală orașul Nome În , conform ordinului secret al Ecaterinei a II-a, au fost echipate nave sub comanda lui P K Krenitsyn și M D Levashov pentru a studia insulele crestei Aleutine În , din ordinul guvernatorului general siberian, administrația Insulelor Aleutine a fost transferată în jurisdicția comandantului garnizoanei ruse, Bolșerețk (Kamchatka) În - G I Shelikhov "și tovarășii săi" au întreprins mai multe călătorii pe mare pentru a stabili un comerț cu blănuri cu triburile locale din Insulele Aleutine și Alaska Ca urmare a uneia dintre aceste campanii ( ), prima așezare permanentă rusă a apărut lângă actualul oraș Kodiak, unde a fost construită o școală rusă în În același an, din ordinul secret al Ecaterinei a II-a, a fost organizată o expediție de către I I Billings și G A Sarychev, al cărui scop era să exploreze partea de nord a Oceanului Arctic În urma cercetărilor efectuate de expedițiile lui Krenitsyn-Levashov (-) și Billings-Sarychev (-), a fost finalizat un studiu profesional și un inventar al tuturor Insulelor Aleutine, peste de hărți și planuri ale Kamchatka, Insulele Aleutine și Chukotka au fost compilate și coasta Americii de Nord, care a fixat prioritatea Rusiei pe a deschis insule și pământuri și a asigurat siguranța marinarilor ruși pe țărmurile Americii ruse În , Gavriil Pribiloe a descoperit insulele Sf Paul și Sf Gheorghe, numite ulterior după el Insulele Pribylov În pe circa Kodiak a început să opereze misiunea Bisericii Ortodoxe Ruse din Statele Unite, care a început răspândirea activă a creștinismului în America de Nord În , la conducerea împăratului Paul I , a fost creată Compania Ruso-Americană, care a primit monopolul comerțului în America Rusă Comisia mixtă URSS-SUA pentru cooperare științifică și tehnologică " nu mai era practicată în numele oficial al comisiei) Conform Declarației de la Vancouver a președinților Federației Ruse și Statelor Unite din aprilie , s-a avut în vedere ca să creeze, sub președinția premierului rus și a vicepreședintelui american, o comisie ruso-americană pe probleme de tehnologie care să se ocupe de cooperarea bilaterală în domeniul energiei și spațiului cosmic - în domenii de activitate de interes reciproc Cu toate acestea, deja la ședința de fondare a acestei comisii din - septembrie a fost anunțată crearea unei comisii mixte ruso-americane, ceea ce a însemnat o extindere vizibilă a funcțiilor comisiei concepute inițial Domeniul de aplicare al activităților Comisiei acoperă domenii atât de diverse ale cooperării bilaterale precum energia, explorarea spațiului, controlul armelor, protecția mediului, situațiile de urgență, silvicultură și piețele de capital

Comisia include Comitetul interguvernamental ruso-american pentru dezvoltarea cooperării în afaceri, Grupul de lucru mixt pentru elaborarea unui plan comun de acțiune pentru îmbunătățirea siguranței în industria nucleară, Grupul de lucru pentru mediu, Forumul piețelor de capital, Comisia mixtă privind Situații de urgență Crearea comisiei face posibilă rezolvarea problemelor complexe ale relațiilor ruso-americane, cum ar fi exportul de uraniu rusesc în Statele Unite, livrările reciproce de echipamente aerospațiale și problemele financiare ale cooperării bilaterale Comisia a devenit una dintre principalele surse de stabilire a regulilor în relațiile ruso-americane: în timpul celor sesiuni ale comisiei au fost încheiate peste de acorduri interguvernamentale ruso-americane Ca urmare a lucrărilor comisiei, a existat o creștere vizibilă a comerțului bilateral și transformarea Statelor Unite în cel mai mare investitor străin al Rusiei (din până în inclusiv, Statele Unite au investit , miliarde de dolari în economia rusă, ceea ce reprezintă aproximativ V din volumul total al investiţiilor străine) Reuniunile Comisiei au loc, de regulă, de ori pe an, alternativ la Washington și Moscova Până în , au avut loc sesiuni oficiale ale comisiei Sesiunea ordinară programată pentru nu a avut loc din cauza agravării situației internaționale și a apariției dezacordurilor între Rusia și Statele Unite cu privire la abordarea soluționării unei serii de probleme regionale COMISIA COMUNITĂ RUSO-AMERICANĂ PENTRU PRIZONIERI DE RĂZBOI ȘI DISPARUȚI ÎN CONTACTE, o organizație publică bilaterală dedicată căutării și colectării de informații despre supraviețuitorii sau cetățenii americani decedați care au ajuns pe teritoriul fostei Uniuni Sovietice în timpul și după cel de-al Doilea Război Mondial Creat în la propunerea președintelui american George W Bush Ajutor semnificativ în munca de - Misiunea a primit documente desecretizate în din arhivele sovietice care conţineau informaţii despre cetăţenii americani care au ajuns pe teritoriul URSS în anii de război Aceste documente au fost, de asemenea, transferate la Biblioteca Congresului SUA Conform acestor documente, cetățenii americani eliberați de Armata Roșie din lagărele de concentrare germane au fost internați și chiar au murit după război în lagărele sovietice Mai târziu, în anii Războiului Rece, avioane militare americane au fost doborâte peste teritoriul URSS sau peste apele teritoriale sovietice, ale căror echipaje au dispărut fără urmă, dând părții americane un motiv să creadă că au fost forțat reţinut în URSS Potrivit Pentagonului, în acei ani, apărarea aeriană sovietică a doborât de avioane americane la granițele URSS: de militari și civil, iar de membri ai echipajelor lor sunt dispăruți Prin eforturile comisiei de pe teritoriul Rusiei, au fost găsite rămășițele căpitanului forțelor aeriene americane John Danham, membru al echipajului avionului doborât la octombrie În noiembrie , o declarație a președintelui Rusiei B N Elțîn, care a declarat: "Am ajuns la concluzia că nici un singur cetățean american nu este ținut în Rusia împotriva voinței sale" Comisia continuă să lucreze în arhivele fostelor sovietice, ajutând la clarificarea multor probleme și la eliminarea neîncrederii dintre cele două popoare La sfârșitul anului , prin eforturile reprezentanților americani ai comisiei, s-a stabilit că rămășițele unuia dintre membrii echipajului aeronavei americane de recunoaștere RB- H se află cel mai probabil în cimitirul orașului Severomorsk Vezi și incidentul RB-
ACORDURI RUSO (SOVIETE)-AMERICANE ÎN DOMENIUL MEDICINII ȘI AL SĂNĂȚIILOR, documente privind cooperarea în domeniul protecției sănătății publice, precum și cooperarea și schimburile în domeniul științei și tehnologiei medicale Primul dintre ele - Acordul dintre

URSS și SUA privind schimburile în domeniul culturii, tehnologiei și educației - a fost semnat la ianuarie și prevedea schimbul de delegații medicale În total, în perioadele sovietice și post-sovietice s-au încheiat mai multe acorduri care au legătură direct sau printre altele cu acest domeniu de cooperare Activarea legăturilor bilaterale în domeniul medicinei și al sănătății a căzut în perioada de detenție La mai , în cadrul reuniunii la nivel înalt sovietico-american, a fost semnat un Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind cooperarea în domeniul științei medicale și al asistenței medicale, conform căruia părțile au convenit să-și îndrepte eforturile pentru combaterea celor mai frecvente și grave boli, precum bolile de inimă bolile vasculare și oncologice Acordul a fost încheiat pe o perioadă de ani și era supus reînnoirii dacă una dintre părți nu a notificat celeilalte retragerea sa din acesta Acordul dintre URSS și SUA privind cooperarea în domeniul cercetării științifice și dezvoltării unei inimi artificiale din iunie prevedea schimbul de informații științifice și tehnice; organizarea de conferințe comune, ateliere și întâlniri de experți; schimb de specialiști și delegații; pregătirea de publicații comune și manuale tehnice și familiarizarea și schimbul de mijloace și echipamente tehnice Contractul a fost încheiat pe o perioadă de ani, după care a fost supus prelungirii pentru perioade ulterioare de ani, cu excepția cazului în care una dintre părți notifică celeilalte retragerea sa din acesta După prăbușirea URSS, Moscova și Washington și-au confirmat interesul reciproc pentru dezvoltarea legăturilor în domeniul tehnologiei și tehnologiei medicale În conformitate cu Acordul privind termenii de referință al Comitetului interguvernamental ruso-american pentru dezvoltarea cooperării în afaceri din iunie În cadrul comitetului a fost înființat un grup pentru cooperarea industrială și promovarea comerțului cu un subgrup pentru echipamente medicale educație, materiale și servicii în domeniul asistenței medicale După , Rusia și Statele Unite nu au încheiat noi acorduri care să reglementeze cooperarea în domeniul medicinei și al îngrijirii sănătății ACORDURI RUSO (SOVIETE)-AMERICANE ÎN DOMENIUL LIMITĂRII TESTELOR NUCLARE, documente care reglementează parametrii tehnici ai testării armelor nucleare și exploziilor nucleare în scopuri pașnice Problema limitării testelor de arme nucleare a apărut încă din anii , deoarece aceste teste au un efect negativ asupra mediului și sănătății umane și contribuie la escaladarea cursei înarmărilor nucleare Moratoriile unilaterale ale URSS și SUA privind testele nucleare de la sfârșitul anilor nu au condus la o schimbare fundamentală a status quo-ului Unul dintre primele acorduri de limitare a testelor nucleare (și de control al armelor nucleare în general) a fost Tratatul trilateral privind interzicerea testelor nucleare în atmosferă, spațiul cosmic și sub apă, semnat la august la Moscova de reprezentanți ai SUA, URSS și Marea Britanie Tratatul a contribuit la reducerea contaminării radioactive a mediului, dar nu a limitat cursa înarmărilor nucleare, deoarece principalele puteri nucleare au trecut la testarea subterană a armelor nucleare Schimbările în strategia nucleară a SUA și a URSS au dus la faptul că ambele țări au abandonat focoasele termonucleare super-puternice Acest lucru, precum și începutul detensiunii internaționale, a făcut posibilă încheierea Tratatului dintre URSS și SUA privind limitarea testelor subterane de arme nucleare (iulie) și a Tratatului dintre URSS și SUA pe subteran explozii nucleare în scopuri pașnice (mai) Aceste tratate nu au fost însă ratificate din cauza faptului că partea americană avea îndoieli cu privire la respectarea conștiincioasă a termenilor tratatelor de către Moscova și la posibilitatea

monitorizării respectării acestora cu ajutorul mijloacelor tehnice naționale Partea sovietică a respins acuzațiile Washingtonului de încălcare a tratatelor, dar problema respectării și ratificării ulterioare a acestora nu a fost rezolvată până când părțile au luat o decizie politică cu privire la inspecțiile la site-urile de testare nucleară, care a devenit posibilă abia în a doua jumătate a anilor în ca ca urmare a îmbunătățirii emergente a climatului politic din relațiile sovieto-americane În Declarația Ministrului Afacerilor Externe al URSS și a Secretarului de Stat al SUA privind Experimentul de Control Comun (JEC) din decembrie , sa raportat că părțile sovietice și americane au început să dezvolte un astfel de control Acest experiment urma să fie efectuat cât mai curând posibil la locurile de testare ale celeilalte (în Semipalatinsk și Nevada) pentru a dezvolta măsuri de control îmbunătățite pentru tratatele din și În scopul experimentului, fiecare parte s-a angajat să ofere celeilalte părți alături de posibilitatea de a măsura puterea uneia sau a două explozii în locurile de testare ale celuilalt în interval de - kt După cum se precizează în Acordul dintre URSS și Statele Unite privind desfășurarea unui experiment de control comun, semnat la summitul sovietico-american de la Moscova la mai , "SEC desfășurat în ambele locuri va oferi suficiente informații pentru a elimina totul, cu excepția celor legate statistic, de preocupările exprimate de fiecare dintre părți cu privire la metodele de verificare propuse de cealaltă parte pentru controlul Tratatului din privind limitarea testelor subterane de arme nucleare Finalizarea cu succes a NEC a deschis perspective pentru semnarea unui nou protocol de verificare a Tratatului privind exploziile nucleare pașnice și a unui nou protocol de verificare a Tratatului privind limitarea testelor subterane ale armelor nucleare În Protocolul la Tratatul dintre URSS și SUA privind limitarea testelor subterane ale armelor nucleare din iulie (semnat în perioada sovietică) * reuniunea summit-ului SUA-America de la Washington din iunie) a precizat condițiile pentru activitățile inspectorilor pentru respectarea tratatului la locurile de testare nucleară din cele două țări Sfârșitul Războiului Rece și venirea la putere a administrației americane a lui B Clinton au făcut posibilă încheierea unui acord privind încetarea completă a testelor nucleare Tratatul de interzicere completă a testelor nucleare a fost semnat la septembrie Tratatul a fost ratificat de Adunarea Federală a Federației Ruse la mai , dar în octombrie , Senatul SUA a refuzat să-l ratifice ACORDURI RUSO (SOVIETE)-AMERICANE ÎN DOMENIUL PESCUITULUI, documente care reglementează relațiile în domeniul pescuitului, pretenții reciproce în domeniul pescuitului, precum și conservarea stocurilor de pește Primul astfel de acord între Rusia și America a fost încheiat la (aprilie) - Convenția privind comerțul, navigația și pescuitul, încheiată între Rusia și statele nord-americane, care prevedea că "în nicio parte a Marelui Ocean, numit în mod obișnuit Oceanul Pacific sau Marea Sudului, cetatenii sau subiectii reciproci ai Inaltelor Puteri Contractante nu vor fi deranjati sau impiedicati nici in navigatie, nici in pescuit În perioada sovietică, URSS și SUA au încheiat o serie de acorduri care reglementau relațiile în domeniul pescuitului Conform Acordului dintre URSS și SUA privind pescuitul în partea de nord-est a Oceanului Pacific din decembrie , care a fost ulterior prelungit de mai multe ori, părțile s-au angajat să depună eforturi speciale pentru a proteja uneltele de pescuit ale fiecărei părți de daune cauzate de nave și unelte de pescuit de pe cealaltă parte în părțile de nord-est ale Oceanului Pacific Ținând cont de ratificarea Convenției internaționale

privind platoul continental adoptată de Statele Unite și Uniunea Sovietică la Geneva în , la februarie , un Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind pescuitul regelui crab a fost semnat la Washington Acordul semnat la februarie între URSS și SUA privind luarea în considerare a pretențiilor apărute în legătură cu avariile aduse navelor de pescuit sau a uneltelor de pescuit și privind măsurile de prevenire a conflictelor de pescuit, prevedea crearea a două comisii sovieto-americane privind cererile de pescuit - câte una la Moscova și la Washington Pe februarie și iulie au fost semnate acorduri între URSS și SUA privind pescuitul crabului regal și crabului de zăpadă La iunie , la Copenhaga a fost semnat un acord între guvernul URSS și guvernul Statelor Unite cu privire la anumite probleme ale pescuitului în marea liberă în regiunile vestice ale Oceanului Atlantic mijlociu O continuare și modificare a acestui document a fost un acord cu o denumire similară, semnat la februarie Acordul dintre guvernul URSS și guvernul SUA privind relațiile reciproce în domeniul pescuitului din mai a codificat precedentul Acordurile sovieto-americane privind reglementarea stocurilor de pește în zonele economice ale celor două țări Interesul reciproc al Moscovei și Washingtonului în conservarea stocurilor de pește, în special în nord-estul Oceanului Pacific, nu s-a schimbat nici după prăbușirea URSS Astfel, în Declarația comună privind necesitatea suspendării voluntare a pescuitului în partea centrală a Mării Bering, adoptată în cadrul reuniunii la nivel înalt ruso-american din iunie , părțile au chemat toate statele care pescuiesc în partea centrală a Marea Bering să adere cu fermitate la suspendarea temporară voluntară a activităților de pescuit în zonă, în conformitate cu măsurile luate de Rusia și Statele Unite pentru conservarea resurselor piscicole În Acordul dintre guvernele Federației Ruse și ale Statelor Unite privind conservarea П a stocurilor de pește translator din partea centrală a Mării Okhotsk din iunie , prevede că pescuitul pentru stocurile de pește transzonal din zona specificată, care este complet înconjurată de zona economică exclusivă a Rusiei, ar trebui să se desfășoare luând luarea în considerare a măsurilor pentru conservarea și gestionarea resurselor de pollock ACORDURI RUSO (SOVIETE)-AMERICANE ÎN DOMENIUL TRANSPORTURILOR, documente privind cooperarea în domeniul traficului maritim și aerian, precum și în domeniul tehnologiei transporturilor De la începutul secolului al XIX-lea au fost semnate zeci de astfel de acorduri În conformitate cu Tratatul privind comerțul și navigația, încheiat între Rusia și Statele Unite ale Americii de Nord din ( ) decembrie , "comerțul și navigația între posesiunile Înaltelor Părți Contractante vor fi libere și bazate pe reciprocitate" Revoluția științifică și tehnologică din a doua jumătate a secolului XX a stabilit sarcina de a stabili comunicații aeriene între cele două țări Acordul dintre guvernul URSS și guvernul SUA privind traficul aerian din noiembrie a determinat procedura de operare a liniilor aeriene Moscova - New York și New York - Moscova și, de asemenea, a desemnat companiile aeriene care ar trebui să opereze aceste linii (pentru URSS - Aeroflot, pentru SUA - "Pan American" (Pan American)) Un acord suplimentar la Acordul dintre guvernul URSS și guvernul SUA privind traficul aerian, încheiat în aceeași zi, a determinat rutele, procedura de comunicare între companiile aeriene și controlorii de trafic aerian din cele două țări, precum și principalele și aeroporturi alternative de pe teritoriul celor două țări (pentru Statele Unite, principalul aeroport a fost Aeroportul Internațional J F Kennedy, pentru URSS - Sheremetyevo) În perioada de detenție din prima jumătate a anilor , URSS și Statele Unite au încheiat mai multe acorduri în

domeniul transporturilor și tehnologiei transporturilor Astfel, în cadrul summitului sovietico-american de la Washington, a fost semnat un Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind cooperarea în domeniul transporturilor (iunie) Acordul a fost încheiat pe o perioadă de ani și putea fi prelungit de comun acord al părților Protocolul dintre URSS și SUA privind extinderea cooperării în domeniul comunicațiilor aeriene, semnat la iunie , prevedea înființarea de noi linii aeriene între cele două țări (Moscova-Washington și New York-Leningrad), precum și ca o creştere a frecvenţei zborurilor pe aceste linii Acordul dintre guvernul URSS și guvernul SUA cu privire la anumite probleme de navigație maritimă din decembrie prevedea accesul liber al navelor comerciale ale URSS și SUA în porturile deschise de cealaltă parte, sub rezerva notificării a autorităților relevante cu zile înainte de această intrare Acordul a fost încheiat pe ani, până la decembrie Deteriorarea relațiilor sovieto-americane din a doua jumătate a anilor și prima jumătate a anilor a întrerupt procesul de elaborare a regulilor în acest cel mai important domeniu al bilaterală relații pentru un deceniu întreg Un incident în spațiul aerian sovietic din septembrie cu un avion de linie al unei companii aeriene coreene, în timpul căruia cetățenii americani s-au numărat printre morți, a avut consecințe deosebit de negative pentru relația părților în domeniul transporturilor Cu toate acestea, la mijlocul anilor , de îndată ce relațiile sovieto-americane au început să se îmbunătățească, Moscova și Washington au încheiat o serie de acorduri menite să dezvolte cooperarea în domeniul transporturilor La noiembrie , a fost încheiat un acord între centrul de control al zonei Khabarovsk, centrul de control al zonei Anchorage și centrul de control al zonei Tokyo, care prevedea o serie de măsuri menite să îmbunătățească siguranța aeronavelor civile în Oceanul Pacific de Nord, excluzând posibilitatea probabilitatea repetării tragediei din septembrie Ca urmare a schimbului de note între Ambasada URSS în SUA și Departamentul de Stat al SUA la februarie , a fost încheiat un Acord privind modificarea Acordului dintre Guvernul URSS și guvernul SUA privind traficul aerian din noiembrie și în Acordul adițional la Acordul dintre guvernul URSS și guvernul SUA privind comunicațiile aeriene din noiembrie Pentru a îmbunătăți și mai mult siguranța a aeronavelor și navelor din partea de nord a Oceanului Pacific, la mai , a fost încheiat un Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind crearea unui sistem combinat de radionavigație "Pescăruș" și "Loran -C" ", conform căreia ambele țări și-au combinat sistemele de radionavigație terestră pentru a asigura navigația navelor și aeronavelor în zonele Oceanului Pacific de Nord și ale Mării Bering În aceeași zi, a fost semnat un Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind cooperarea în domeniul științei și tehnologiei transporturilor, conform căruia părțile s-au angajat să "dezvolte și să implementeze cooperarea în următoarele domenii de interes reciproc: a) aviația civilă; b) siguranţa în transportul feroviar; c) construirea de poduri pe autostrăzi; d) siguranța circulației pe drumuri și autostrăzi" Acordul a fost încheiat pe ani și putea fi prelungit de comun acord Noul Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind traficul aerian, încheiat la iunie , era de natură nelimitată (deși putea fi denunțat de una dintre părți) Acesta a înlocuit acordul din noiembrie , modificat și completat, păstrându-și principalele prevederi În aceeași zi, a fost semnat un Acord între guvernul URSS și guvernul Statelor Unite cu privire la anumite probleme ale navigației maritime, ale cărui principale prevederi corespundeau în general prevederilor similare ale acordului din decembrie La în același

timp, prevedea extinderea listei porturilor în care navele comerciale de cealaltă parte puteau face escală și, de asemenea, prevedea mai detaliat acorduri reciproce privind transportul mărfurilor sub pavilion național După prăbușirea URSS și formarea Federației Ruse, Moscova și Washington și-au continuat cooperarea în domeniul transporturilor La iunie , a fost semnat un memorandum de înțelegere între guvernul Federației Ruse și guvernul Statelor Unite privind navigația aeriană, utilizarea spațiului aerian și controlul traficului aerian, conform căruia părțile s-au angajat să ia măsuri pentru extinderea rețeaua de aeroporturi internaționale deschise pentru traficul aerian între Federația Rusă și Statele Unite, rețeaua de aerodromuri alternative pentru asigurarea zborurilor prin spațiul aerian al ambelor țări, precum și zboruri directe între Federația Rusă și Statele Unite La rândul său, guvernul rus s-a angajat să ia măsuri pentru "deschiderea cât mai curând posibil de noi rute aeriene internaționale care să conecteze America de Nord cu țările din regiunea Asia-Pacific de-a lungul celor mai eficiente rute prin spațiul aerian al Federației Ruse" Memorandumul de înțelegere dintre Guvernul Federației Ruse și Guvernul Statelor Unite în domeniul cooperării tehnice a vizat încheierea unui acord bilateral privind navigabilitatea, semnat la iunie în cadrul celei de-a -a sesiuni a Comisiei Ruso-Americane privind Cooperarea economică și tehnologică, a fost, de asemenea, dedicată problemelor de îmbunătățire a fiabilității transportului aerian Memorandumul a fost încheiat pe perioadă nedeterminată În septembrie , guvernele Federației Ruse și ale Statelor Unite au semnat un acord pentru îmbunătățirea siguranței zborului și un memorandum de înțelegere privind cooperarea în investigarea și prevenirea accidentelor și incidentelor aviatice care implică aeronave civile ACORDURI RUSO (SOVIETE)-AMERICANE ÎN DOMENIU ENERGIE NUCLEARĂ Dialogul dintre cele două țări privind energia nucleară a început la doar câteva luni după bombardamentele atomice de la Hiroshima și Nagasaki În timpul sesiunii din decembrie ( ) a Consiliului Miniștrilor de Externe de la Moscova, URSS, SUA și Marea Britanie au decis să discute problema controlului asupra energiei atomice în cadrul comisiei corespunzătoare a ONU Pe parcursul câțiva ani de negocieri, părțile nu au reușit să ajungă la un acord în această problemă (vezi planul Baruch) Abia de ani mai târziu, Moscova și Washingtonul au reușit să încheie primul acord între cele două țări privind cooperarea în domeniul energiei nucleare - Acordul de cooperare dintre URSS și SUA în domeniul desalinării apei sărate, inclusiv utilizarea energiei atomice , din noiembrie Primul acord de amploare între Moscova și Washington în domeniul energiei nucleare a fost încheiat în cadrul summitului sovieto-american din iunie - Acordul dintre URSS și SUA privind cooperarea științifică și tehnică în domeniul utilizărilor pașnice ale energiei atomice Una dintre cele mai izbitoare dovezi ale normalizării relațiilor sovieto-americane a fost acordul de principiu între liderii URSS și SUA, ajuns în cadrul reuniunii la summit de la Geneva din - noiembrie , privind crearea unei reactor termonuclear experimental Noul Acord între URSS și SUA privind cooperarea științifică și tehnică în domeniul utilizărilor pașnice a energiei atomice, semnat la iunie , prevedea cooperarea între cele două țări în asigurarea securității reactoarelor nucleare civile (care a fost un consecință evidentă a accidentului de la centrala nucleară de la Cernobîl din aprilie) În plus, părțile au convenit să exploreze posibilitatea cooperării în gestionarea deșeurilor periculoase și radioactive După prăbușirea URSS, Federația Rusă și-a confirmat interesul pentru continuarea cooperării cu Statele Unite în domeniul

energiei nucleare Astfel, în Declarația comună privind știință și tehnologie, semnată în timpul vizitei președintelui Federației Ruse în Statele Unite, la iulie , dorința Moscovei și Washingtonului de a continua cooperarea în domeniul unui reactor termonuclear experimental internațional a fost confirmat În același timp, odată cu continuarea cooperării între părți în domeniul energiei nucleare în acele domenii care au fost identificate încă din epoca sovietică, Federația Rusă și Statele Unite au conturat noi domenii de interacțiune, precizate într-o serie de acorduri interguvernamentale din Încheierea acestor acorduri a devenit posibilă ca urmare a implementării programelor Nunn- Lugar O nouă etapă a cooperării ruso-americane în domeniul energiei nucleare a fost Acordul dintre guvernul Federației Ruse și guvernul SUA privind utilizarea uraniului foarte îmbogățit extras din arme nucleare, din februarie , conform căruia Guvernul SUA urma să achiziționeze în Federația Rusă de tone de uraniu foarte îmbogățit, răsucit din arme nucleare rusești, în următorii de ani în scopuri civile Valoarea totală a contractului este de cca miliarde USD Cooperarea ruso-americană în domeniul energiei nucleare a atins un nou nivel grație Comisiei ruso-americane de cooperare economică și tehnologică, în cadrul căreia s-au încheiat o serie de acorduri interguvernamentale în perioada - privind cooperarea dintre Federația Rusă și Statele Unite în domeniul energiei nucleare În iunie , la Moscova, președintele Federației Ruse V V Putin și președintele SUA B Clinton au semnat o Declarație comună privind gestionarea plutoniului, care prevede distrugerea a de tone de plutoniu de calitate pentru arme de fiecare parte Potrivit acestei declarații, procesul de distrugere ar trebui să înceapă în , cu o parte din materialul radioactiv care urmează să fie eliminat, iar cantitatea principală eu folosit ca combustibil pentru centralele nucleare (combustibil MOX) ACORDURI RUSO (SOVIETE)-AMERICANE ÎN SFERA COMERȚIALĂ ȘI ECONOMICĂ, documente care reglementează relațiile în domeniul comerțului, prestării de servicii, piețelor, finanțării și cooperării industriale Din până în , au fost încheiate peste de astfel de tratate și acorduri Conform Convenției privind comerțul, navigația și pescuitul, încheiată între Rusia și statele nord-americane la (aprilie) , părțile și-au acordat reciproc dreptul pe întreaga coastă a Pacificului, care se află sub controlul Rusiei și al Statele Unite ale Americii, "să aterizeze fără piedici în astfel de locuri, care nu sunt încă ocupate, pentru comerț cu băștinașii În același timp, potrivit Convenției, "permisiunea de producere a comerțului nu se aplică, însă, băuturilor tari, armelor de foc și armelor cu tăiș, prafului de pușcă și proviziilor militare de orice fel" În Tratatul de Comerț și Navigație, încheiat între Rusia și Statele Unite ale Americii de Nord la ( ) decembrie , a fost stabilit regimul națiunii celei mai favorizate în comerțul dintre Rusia și SUA Potrivit tratatului, "comerțul și navigația între stăpâniile Înaltelor Părți Contractante vor fi libere și bazate pe reciprocitate" Potrivit tratatului, "din produsele pământului sau industriei Imperiului Rus importate în Statele Unite, precum și din produsele pământului sau industriei Statelor Unite importate în Rusia, numai acelea și nu mai mult decât astfel de se vor percepe taxe, care se percep sau vor fi percepute asupra acelorași produse ale pământului sau industriei oricărui alt stat " În , acest tratat a fost denunțat unilateral de Statele Unite (din ianuarie) din cauza unui "conflict de pașapoarte" Pe măsură ce legăturile comerciale și economice s-au dezvoltat, părțile s-au confruntat cu nevoia de a proteja proprietatea intelectuală O încercare de a rezolva această problemă ar trebui considerată Declarația privind protecția mărcilor de

fabrică, încheiată între Rusia și Statele Unite ale Americii de Nord la ( ) martie După octombrie , relațiile dintre Rusia Sovietică (URSS) și Statele Unite ale Americii Statele, inclusiv comerciale și economice, s-au dovedit a fi înghețate de ani de zile Pe tot parcursul anilor - , Washingtonul a urmat o politică de nerecunoaștere a regimului sovietic După însă, părțile au întreprins demersuri care vizează apropierea reciprocă, inclusiv în domeniul comerțului și al relațiilor economice Primul Acord privind relațiile comerciale dintre URSS și SUA a fost încheiat la iulie Ca urmare a schimbului de note între Comisarul Poporului pentru Afaceri Externe al URSS și Însarcinatul de afaceri al SUA în URSS cu privire la problema soluționării creanțelor și a creanțelor pentru proprietăți naționalizate din ianuarie , creanțe financiare reciproce rămase din timpul Revoluției din octombrie în Rusia Ca urmare a schimbului de note, a fost încheiat și Acordul privind relațiile comerciale dintre URSS și SUA din august , în conformitate cu care părțile și-au acordat reciproc regimul națiunii celei mai favorizate În același acord, guvernul sovietic s-a angajat să ia măsuri "pentru creșterea semnificativă a cantității de achiziții din Statele Unite ale Americii pentru exportul către Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste de produse ale solului sau industriei Statelor Unite ale Americii " Drept urmare, în anii a avut loc o creștere a comerțului sovietic-american, iar URSS a devenit cel mai mare importator de mașini și echipamente americane SUA au devenit cel mai mare partener de comerț exterior al URSS În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, relațiile comerciale și economice dintre SUA și URSS au fost reglementate de Acord împrumut între guvernele URSS și SUA pe principiile aplicabile asistenței reciproce în desfășurarea războiului împotriva agresiunii din iunie (vezi Lend-Lease), conform căruia Statele Unite au acordat Uniunii Sovietice un împrumut sau închirierea de arme, muniție, materii prime, alimente, bunuri, precum și informații și servicii necesare pentru a duce război împotriva unui inamic comun În condițiile Războiului Rece, Statele Unite au introdus unilateral licențierea pentru mărfurile furnizate URSS (conform Legii privind controlul exporturilor din și Legii privind controlul asistenței reciproce pentru apărare din), iar în ianuarie au rupt acordul comercial din cu URSS și a lipsit Uniunii Sovietice de statutul de națiune cea mai favorizată Rezultatul unor astfel de acțiuni a fost reducerea comerțului reciproc dintre URSS și SUA Destinderea tensiunilor internaționale din anii a creat un climat moral și politic favorabil pentru normalizarea comerțului și legăturilor economice sovieto-americane Potrivit comunicatului sovieto-american, adoptat la sfârșitul reuniunii la nivel înalt sovieto-american din mai , părțile și-au declarat disponibilitatea de a extinde relațiile comerciale și economice și de a soluționa pretențiile financiare reciproce (inclusiv împrumut-închiriere) La iulie , a fost semnat un acord între guvernul URSS și guvernul Statelor Unite privind achiziționarea de cereale de către Uniunea Sovietică în Statele Unite și cu privire la prelungirea împrumuturilor A fost creată o Comisie mixtă sovieto-americană pentru comerț pentru a promova extinderea comerțului reciproc Acordul dintre guvernul URSS și guvernul SUA privind comerțul, semnat la octombrie , a restabilit tratamentul națiunii celei mai favorizate Guvernul sovietic s-a angajat să plaseze comenzi în Statele Unite pentru echipamente industriale, produse agricole și produse industriale URSS și-a stabilit reprezentanța comercială la Washington, iar SUA biroul comercial la Moscova Conform Acordului dintre guvernul URSS și guvernul SUA privind procedura de finanțare, semnat în aceeași zi, Banca de Comerț Exterior

a URSS (Vneshtorgbank a URSS) a fost autorizată să primească împrumuturi de la Export-Import din SUA Banca în dolari pentru achiziționarea de bunuri și servicii americane În același timp, guvernul URSS a garantat rambursarea oricăror împrumuturi acordate sau garantate de Eximbank Aceste acorduri, însă, nu au fost puse în aplicare, deoarece Actul comercial al SUA din a interzis extinderea tratamentului națiunii celei mai favorizate către țările socialiste, precum și acordarea de împrumuturi de stat și garanții pentru acestea în cazul în care aceste țări impun restricții asupra emigrației În consecință, Acordul dintre guvernul Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și guvernul Statelor Unite ale Americii privind soluționarea împrumuturilor-închirierii, asistenței reciproce și a creanțelor din octombrie a rămas pe hârtie Semnarea la iunie, a fost de mare importanță pentru dezvoltarea legăturilor comerciale și economice și a schimburilor în alte domenii Convenția dintre URSS și SUA privind impozitarea, care avea drept scop evitarea dublei impuneri și prevedea beneficii fiscale pentru angajații guvernamentali, participanții la schimburile științifice și tehnice și studenți din ambele țări Deteriorarea relațiilor sovieto-americane și creșterea tensiunii internaționale la sfârșitul anilor și începutul anilor au condus la apariția de noi obstacole politice în calea dezvoltării legăturilor comerciale și economice sovieto-americane În special, în legătură cu invazia trupelor sovietice în Afganistan, administrația lui John Carter a impus sancțiuni la vânzarea produselor agricole în URSS, iar administrația lui R Reagan, în legătură cu evenimentele din Polonia, a impus sancțiuni asupra vânzarea de tehnologii și echipamente pentru complexul sovietic de petrol și gaze "Perestroika" care a început în URSS la sfârșitul anilor a condus nu numai pentru a îmbunătăți climatul general al relațiilor sovieto-americane, dar a introdus și în realitatea sovietică concepte necunoscute anterior, cum ar fi, de exemplu, "joint venture" Declarația comună privind dezvoltarea ulterioară a relațiilor economice și comerciale sovieto-americane din aprilie a remarcat că "societățile mixte viabile comercial pot juca un anumit rol în dezvoltarea relațiilor comerciale și economice" Acordul privind relațiile comerciale dintre URSS și SUA din iunie a devenit un fel de dovadă a schimbărilor radicale care au loc în Uniunea Sovietică și în economia sovietică Potrivit acestui document, părțile și-au acordat reciproc tratamentul de națiune cea mai favorizată Acordul semnat conținea și angajamentul organizațiilor sovietice de a-și crește comenzile pentru bunuri și servicii americane Documentul mai conținea completări fundamentale, și anume, reglementa activitățile reprezentanțelor firmelor comerciale și organizațiilor ambelor părți și garanta pentru prima dată protecția proprietății intelectuale După prăbușirea URSS și formarea Federației Ruse, relațiile comerciale și economice dintre Moscova și Washington au intrat într-o nouă fază Rusia s-a angajat într-un curs de reforme radicale ale pieței, care sunt imposibile fără garanții ale drepturilor de proprietate Aceste garanții (pentru antreprenorii americani care lucrează în Rusia, precum și pentru antreprenorii ruși care își desfășoară activitatea în SUA) au fost cuprinse în Tratatul dintre Federația Rusă și Statele Unite privind încurajarea și protecția reciprocă a investițiilor din iunie , precum și ca și în Tratatul dintre Federația Rusă și Statele Unite privind evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnat în aceeași zi (Tratatul privind încurajarea și protecția reciprocă a investițiilor a fost ratificat de Senatul SUA, dar rămâne neratificat de Duma de Stat a

Adunării Federale a Federației Ruse) Rusia și SUA au întreprins, de asemenea, o reorganizare majoră a structurilor bilaterale care guvernează relațiile lor comerciale și economice Comisia ruso-americană de cooperare economică și tehnologică a introdus noi schimbări în structura comerțului bilateral și a legăturilor economice Cooperarea comercială și economică dintre Moscova și Washington s-a extins la astfel de sectoare ale economiilor naționale ale celor două țări, care anterior fuseseră strâns închise; dovada unor astfel de contacte, în special, a fost Acordul dintre guvernul Federației Ruse și guvernul SUA privind utilizarea uraniului foarte îmbogățit extras din arme nucleare, din februarie O altă dovadă a tranziției la o nouă etapă de relațiile a fost Declarația comună ruso-americană privind cooperarea în domeniul industriei de conversie a apărării din iunie , precum și Memorandumul de înțelegere dintre Guvernul Federației Ruse și Corporația SUA pentru Investiții Private de peste mări cu privire la problema sprijinirii conversiei în Rusia din decembrie În Declarația comună ruso-americană privind reforma economică, comerțul și investițiile, adoptată la mai , în timpul unei reuniuni la nivel înalt de la Moscova, părțile au identificat astfel de exemple de cooperare industrială ca cooperare în cadrul Acordului-cadru pe petrol și gaze și proiectul de creare a aeronavei IL- M Legăturile comerciale și economice dintre Rusia și Statele Unite au început să dobândească treptat (până acum, însă, doar în anumite zone) semnificație internațională, după cum reiese din Acordul dintre guvernul Federației Ruse și guvernul SUA privind introducerea în Acord între guvernul Federației Ruse și guvernul SUA în ceea ce privește comerțul internațional în domeniul serviciilor comerciale privind lansările spațiale de modificări și completări din ianuarie Activarea ulterioară a legăturilor comerciale și investiționale bilaterale este prevăzută și de acordurile încheiate în iulie în cadrul Comisiei ruso-americane de cooperare economică și tehnologică ACORDURI RUSO (SOVIETICĂ)-AMERICANE ÎN SFERA STUDIULUI ŞI EXPLORĂRII SPAŢIULUI EXTERIOR, documente care reglementează cooperarea în afara atmosferei Pământului (la peste km de suprafaţa planetei) Acordul care a creat temeiul juridic internațional pentru activitățile statelor în spațiul cosmic este Tratatul privind principiile activităților statelor în explorarea și utilizarea spațiului cosmic, inclusiv a Lunii și a altor corpuri cerești, semnat de SUA, URSS și Marea Britanie la ianuarie În conformitate cu acest acord, părțile s-au angajat să nu plaseze în spațiul cosmic obiecte cu arme nucleare și orice alte tipuri de arme de distrugere în masă Anii următori au fost marcați de semnarea unui număr mare de acorduri bilaterale sovieto-americane în domeniul explorării și explorării spațiului În total, din au fost încheiate aproximativ de astfel de acorduri Acordul dintre URSS și SUA privind cooperarea în explorarea și utilizarea spațiului cosmic în scopuri pașnice, semnat la mai , a fost primul acord de acest gen Acordul, încheiat pe o perioadă de ani, prevedea dezvoltarea cooperării în domeniul meteorologiei spațiale, studiul mediului natural, studiul spațiului apropiat al Pământului, al Lunii și al planetelor, al biologiei și medicinei spațiale În conformitate cu acordul, cooperarea se realizează sub formă de schimburi de informații științifice și delegații, precum și sub formă de întâlniri de oameni de știință și specialiști Acordul prevedea crearea de mijloace comune de întâlnire și andocare a navelor și stațiilor spațiale pentru a îmbunătăți siguranța zborurilor spațiale umane și a asigura posibilitatea unor experimente științifice comune ulterioare Zborul experimental al lui Apollo și Soyuz (ASTP) din iulie a devenit o piatră de hotar nu numai în

cooperarea dintre cele două țări în studiul și explorarea spațiului cosmic, ci și în relațiile sovieto-americane în general Implementarea cu succes a ASTP a fost remarcată în special în noul Acord între URSS și SUA privind cooperarea în explorarea și utilizarea spațiului cosmic în scopuri pașnice, încheiat la mai pe o perioadă de ani De fapt, a prelungit acordul din Totuși, deteriorarea relațiilor sovieto-americane a afectat și cooperarea în spațiu, în legătură cu care acordul din , care a expirat în , nu a fost prelungit Normalizarea relațiilor sovieto-americane în a doua jumătate a anilor a făcut posibilă reluarea cooperării în spațiu Acordul dintre URSS și SUA privind cooperarea în explorarea și utilizarea spațiului cosmic în scopuri pașnice, semnat la aprilie , conținea, spre deosebire de documentele similare anterioare, o listă agreată de proiecte de cooperare și făcea posibilă extinderea nu numai cooperare bilaterală sovieto-americană, dar și multilaterală în spațiu, la care au participat activ și URSS și SUA La mai , prin schimb de note, s-a ajuns la un acord între URSS și SUA privind extinderea cooperării în temeiul acordului din După prăbușirea URSS și formarea Federației Ruse, Moscova și Washington și-au confirmat interesul de a continua cooperare în spațiu De la expirarea acordului din , la iunie , părțile au încheiat un nou Acord între Federația Rusă și Statele Unite privind cooperarea în explorarea și utilizarea spațiului cosmic în scopuri pașnice, care prevedea monitorizarea reciprocă a mediului Pământului de la spaţiu; zboruri comune ale stației ruse "Mir" și navetei spațiale americane; obezi siguranța zborului spațial; studiu de biologie și medicină spațială; munca comună în explorarea lui Marte Pentru prima dată, acordurile de acest fel între Moscova și Washington prevedeau protecția proprietății intelectuale Cooperarea ruso-americană în domeniul explorării și explorării spațiului cosmic a atins un nou nivel datorită activităților Comisiei ruso-americane de cooperare economică și tehnologică Chiar primul acord interstatal, încheiat în timpul lucrărilor comisiei de la septembrie , afirma că "guvernele Rusiei și Statelor Unite intenționează să încurajeze cu hotărâre comerțul în domeniul serviciilor spațiale comerciale" În aceeași zi, a fost adoptată o Declarație comună cu privire la dezvoltarea cooperării în domeniul monitorizării mediului folosind instalațiile spațiale și cercetarea științifică spațială Astfel, au fost conturate noi domenii de interacțiune în spațiu În Declarația comună privind dezvoltarea cooperării în domeniul spațiului, adoptată la septembrie , părțile au convenit să ofere posibilitatea de a folosi stația Mir pentru a desfășura experimente dezvoltate de Statele Unite pentru o perioadă de până la ani din timpul total al prezenței unui astronaut american la stație În aceeași zi, a fost semnat un Acord între Guvernul Federației Ruse și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind comerțul internațional cu servicii de lansare spațială comercială, în vigoare până la decembrie , conform căruia operatorii ruși care furnizează servicii de lansare spațială poate încheia contracte cu clienți internaționali pentru a furniza servicii comerciale pentru lansări În conformitate cu acordul semnat la ianuarie între guvernul Federației Ruse și guvernul Statelor Unite, cota de lansări comerciale rusești pe orbita geostaționară a fost mărită la (și în anumite condiții - până la) De mare importanță pentru dezvoltarea cooperării dintre cele două țări în studiul spațiului cosmic a fost Acordul dintre guvernul Federației Ruse și guvernul Statelor Unite privind procedura de vămuire și importul fără taxe vamale a mărfurilor deplasate în cadrul cooperării ruso-americane în domeniul explorării și utilizării

spațiului cosmic în scopuri pașnice din decembrie Dezvoltarea cu succes a cooperării ruso-americane în domeniul explorării spațiului a contribuit la implicarea Rusiei (din) în crearea Stația Spațială Internațională (ISS) Declarația comună privind cooperarea pe stația spațială, adoptată la iunie în cadrul celei de-a -a sesiuni a Comisiei ruso-americane pentru cooperare economică și tehnologică, a remarcat dezvoltarea notabilă a cooperării ruso-americane în spațiu În declarație se precizează că părțile au ajuns la un acord cu privire la conceptul de repartizare a costurilor pentru Stația Spațială Internațională și resursele acesteia De asemenea, s-au convenit etapele viitoare ale părților ruse și americane cu privire la utilizarea stației Mir, la crearea Stației Internaționale și la utilizarea fondurilor în cadrul unui contract de de milioane de dolari între Agenția Spațială Rusă și NASA În procesul de cooperare în crearea ISS, dificultățile au apărut în mod repetat, în primul rând din cauza problemelor financiare ale Rusiei Părțile au trebuit să revizuiască programul pentru crearea componentelor rusești ale stației, care a fost reflectat și într-un astfel de document precum Declarația comună privind zborul spațial cu echipaj și cooperarea științifică adoptată la martie la a -a sesiune a Rusiei -Comisia Americană pentru Cooperare Economică și Tehnologică (vezi și Administrația Națională de Aeronautică și Spațiu) ACORDURI DE COMBATĂ RUS (SOVIETIC)-AMERICAN CRIME, documente care reglementează cooperarea dintre cele două țări în lupta împotriva activităților ilegale Tratatul privind comerțul și navigația, încheiat între Rusia și Statele Unite ale Americii de Nord la (decembrie), prevedea că consulii, viceconsulii sau agenții comerciali aveau dreptul de a cere ajutor autorităților locale pentru "găsirea, luarea în custodia, reținerea și întemnițarea dezertorilor de pe navele militare și comerciale aparținând statului, au stabilit astfel de agenți Convenția privind extrădarea reciprocă a infractorilor, încheiată între Rusia și Statele Unite ale Americii de Nord la (martie), , prevedea extrădarea reciprocă a persoanelor condamnate sau urmărite penal pentru omor, viol, avort ilegal, incendiere, tâlhărie sau furt (dacă valoarea banilor sau a lucrurilor furate se ridica la mai mult de de ruble sau de dolari), falsificarea documentelor oficiale; falsificare de bancnote și monede, diverse documente financiare și bancare, falsificare de sigilii, mărci și eliberare de documente oficiale dotate cu sigilii false, semne, ștampile sau semne, pentru delapidarea de fonduri publice, jaf pe mare sau revoltă pe o navă, distrugere intenționată cu o intenție criminală sau o încercare de a distruge căi ferate, trenuri, nave, poduri, locuințe, clădiri publice sau alte structuri, dacă o astfel de infracțiune a fost însoțită de crearea unui pericol pentru viața umană Deși tratatul a fost semnat în martie , schimbul de instrumente de ratificare a avut loc abia în februarie , după o luptă de ani între organizațiile publice democratice americane și luptătorii ruși împotriva țarismului împotriva încheierii acestui tratat Principalul argument al oponenților tratatului a fost afirmația că, odată cu încheierea acestuia, dreptul la azil politic în Statele Unite ale persoanelor persecutate în Rusia pentru activități revoluționare, pe care l-au folosit adesea, este anulat Tratatul privind extrădarea reciprocă a infractorilor practic nu a funcționat Cooperarea dintre cele două țări în acest domeniu a reluat abia după aproape un secol La decembrie , liderii URSS și SUA au convenit să stabilească o cooperare bilaterală în lupta împotriva traficului internațional ilegal de droguri Din declarația comună a reieșit că autoritățile ambelor țări nu

mai consideră lupta împotriva criminalității ca o problemă bilaterală, ci ca o problemă internațională și chiar globală Această înțelegere a fost reflectată în Memorandumul de Înțelegere și Cooperare în Combaterea Traficului de Droguri din ianuarie , potrivit căruia părțile au convenit să-și furnizeze reciproc informații cu privire la persoanele suspectate sau cunoscute implicate în traficul de droguri în tranzit pe teritoriul unuia dintre cele două părți față de cealaltă, sau importul ilegal de droguri pe teritoriul celeilalte părți; face schimb de informații și experți și organizează ateliere de lucru privind metodele utilizate pentru a ascunde transporturile de droguri ilegale la punctele de trecere a frontierei și metodele utilizate pentru a detecta astfel de transporturi, precum și schimbul de orice alte informații relevante pentru obiectul acordului, inclusiv schimbul de mostre de droguri autentice și alte substanțe periculoase de origine vegetală și sintetică între laboratoarele sale de aplicare a legii și laboratoarele criminalistice în scopuri de cercetare În conformitate cu Acordul dintre guvernul URSS și guvernul Statelor Unite privind traficul aerian din iunie , părțile au convenit să se acorde reciproc toată asistența necesară pentru prevenirea actelor de confiscare ilegală a aeronavelor și a altor acte ilegale îndreptate împotriva siguranței aeronavelor, aeroporturilor și a instalațiilor de navigație aeriană, precum și împotriva oricărei amenințări la adresa securității aviației Acord între guvernul URSS și Guvernul SUA privind cooperarea și asistența reciprocă între serviciile vamale din iunie , prevede că serviciile vamale ale ambelor părți trebuie, la cerere, să-și furnizeze reciproc toate informațiile disponibile referitoare la activitățile care pot duce la încălcarea regulilor din teritoriul celeilalte părți Guvernele au convenit că în cazurile în care pot exista daune semnificative economiei, sănătății, siguranței publice sau orice alt domeniu de interes vital al celeilalte părți, astfel de informații ar trebui furnizate, chiar dacă nu au fost solicitate Moscova și Washingtonul au continuat să adere la o abordare similară a luptei împotriva criminalității chiar și după prăbușirea URSS În Declarația comună a președintelui Federației Ruse și a președintelui Statelor Unite privind cooperarea în domeniul aplicării legii și a luptei împotriva criminalității din septembrie , șefii de stat au remarcat amenințarea pe care o reprezintă criminalitatea pentru Rusia și societăţilor americane şi întregii comunităţi internaţionale S-a exprimat o îngrijorare deosebită cu privire la creșterea criminalității financiare, a contrabandei nucleare, a crimei organizate și a traficului de droguri și sa înțeles că eforturile comune ale ambelor țări și ale comunității internaționale în ansamblu sunt necesare pentru combaterea criminalității Dovada continuării și chiar extinderii cooperării în lupta împotriva criminalității între Moscova și Washington după încheierea Războiului Rece a fost semnat și la septembrie , Acordul dintre guvernul Federației Ruse și guvernul SUA privind cooperarea și asistență reciprocă în chestiuni vamale, care prevedea ca serviciile vamale să poată acorda și acordul reciproc pentru a permite sub controlul lor importul, exportul și tranzitul prin teritoriul statelor lor de mărfuri aflate în circulație ilegală Acordul dintre guvernul Federației Ruse și guvernul SUA privind cooperarea în materie penală din iunie prevede cooperarea între părți în următoarele domenii: obținerea de probe, declarații și materiale; Furnizare de documente, materiale și articole; livrarea documentelor; identificarea și localizarea persoanelor; efectuarea de percheziții și sechestre; punerea în aplicare a măsurilor referitoare la sechestrul și

confiscarea bunurilor, restituirea și încasarea amenzilor, dar nu și extrădarea (extrădarea) reciprocă a infractorilor Între timp, lipsa practicii extrădării infractorilor (deși acordul din nu a fost anulat și rămâne în vigoare din punct de vedere formal) creează un obstacol serios în interacțiunea forțelor de ordine și a organelor de drept din cele două țări Potrivit anexei la acord, părțile s-au angajat să se asiste reciproc în cercetarea, urmărirea penală și prevenirea traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope; investigarea infracțiunilor prevăzute în alte tratate multilaterale la care Rusia și Statele Unite sunt părți, cum ar fi: crima organizată, extorcarea (racketing), spălarea banilor (legalizarea veniturilor din infracțiuni); încălcarea legilor privind controlul armelor, inclusiv armele nucleare și alte arme de distrugere în masă, precum și explozivi, materiale nucleare, dispozitive incendiare și substanțe periculoase pentru sănătate; fraudă și corupție, incl infracțiuni ale funcționarilor, inclusiv luare de mită; infracțiuni violente împotriva persoanei; infracțiuni sexuale împotriva copiilor, inclusiv prostituția infantilă și pornografia infantilă; tentativa sau conspirația de a comite oricare dintre infracțiunile de mai sus, precum și sprijinirea acestora Cu toate acestea, lista nu include astfel de tipuri de infracțiuni precum furtul, incendierea, producerea de bani falși, falsificarea documentelor etc Un nou pas către dezvoltarea cooperării bilaterale în lupta împotriva criminalității a fost semnarea la iunie a Tratatului dintre Federația Rusă și Statele Unite privind asistența judiciară reciprocă în materie penală, dezvoltând multe dintre prevederile Acordului din iunie ACORDURI RUSO (SOVIETE)-AMERICANE PRIVIND FRONTIERA DE STAT, documente care reglementează trecerea frontierei de stat între cele două țări, precum și regimul acestei frontiere Potrivit Convenției privind comerțul, navigația și pescuitul din aprilie ( ), , "în dezgust că drepturile acordate cetățenilor și supușilor Înaltelor Puteri Contractante de a naviga și pescui în Marele Ocean nu trebuie să servească drept pretext pentru comerț nepermis, acord că cetățenii statelor nord-americane nu vor molesta niciun loc unde există o așezare rusă fără permisiunea guvernatorului sau a comandantului și, de asemenea, supușii ruși nu vor molesta fără permisiunea Statelor Unite orice aşezare pe malul de nord-vest Convenția a fost primul acord ruso-american privind trecerea frontierei de stat dintre cele două țări Acordul privind vânzarea Alaska rusească către Statele Unite, încheiat la Washington la ( ) martie , a determinat noile linii ale graniței de stat dintre Rusia și Statele Unite Acordul dintre guvernul URSS și guvernul Statelor Unite privind Comisia regională a strâmtorii Bering din septembrie prevede că această comisie rezolvă "incidente locale, cum ar fi intrarea accidentală a unor persoane pe teritoriul unei alte părți fără permisiunea acelei părți sau fără alte temeiuri legale " Regimul mării teritoriale este determinat de Declarația comună a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și a Statelor Unite ale Americii din septembrie , în care părțile au ajuns la o interpretare comună a normelor de drept internațional care reglementează trecerea nevinovată prin marea teritorială În conformitate cu Acordul dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Statele Unite ale Americii privind linia de demarcație a spațiilor maritime din iunie ("Pactul Shevardnadze-Baker"), "linia descrisă drept "limită de vest" "în articolul din Convenția din este linia de demarcație a spațiilor maritime" între URSS și SUA Acordul a definit mai precis această linie și, în plus, a introdus termenii "regiune specială de est" și "regiune specială de

vest" Statele Unite au ratificat acest acord în , dar el rămâne neratificat de partea rusă și, prin urmare, prin acord între guvernele URSS (și ulterior Federația Rusă) și Statele Unite, funcționează temporar În februarie , Duma de Stat a Federației Ruse a respins proiectul de lege cu privire la ratificarea acestui acord, recunoscându-l ca viciat, deoarece în temeiul acestui acord % din Marea Bering va fi sub jurisdicția Statelor Unite, adică , % mii de metri pătrați mai multe mile decât dacă linia de despărțire ar fi trasă la o distanță egală între coaste Argumentele oponenților ruși ai ratificării se rezumă la faptul că, dacă acest document va intra în vigoare, Rusia va pierde de mii de metri pătrați km de platforma continentală din partea deschisă a Mării Bering, bogată, potrivit geologilor, în petrol și gaze (bazinele Norton și Navarino), iar pescuitul rusesc va fi afectat Susținătorii ratificării susțin că delimitarea din coincide cu linia de frontieră stipulată de tratatul din , așa cum a fost descrisă pe hărțile geografice sovietice Ratificarea eșuată a acordului din de către Federația Rusă dă motive oponenților săi din Statele Unite să ceară o revizuire a acordurilor ruso-americane pe baza faptului că Statele Unite au "cedat" "Imperiul Arctic" Rusiei, inclusiv Fr Wrangel și un grup de insule mai mici din Oceanul Arctic, descoperite de americani în După ratificarea acordului partea americană consideră că a intrat în vigoare și urmărește în judecată navele rusești pentru încălcarea liniilor de frontieră definite de aceasta ACORDURI RUSO (SOVIETICĂ)-AMERICANE PRIVIND REPREZENTAȚILE DIPLOMATICE ALE CELE DOUĂ ȚĂRI, documente care reglementează activitățile instituțiilor diplomatice și consulare și ale angajaților acestora de pe teritoriul celuilalt În perioada - au fost încheiate de astfel de acorduri Primul acord încheiat în august - decembrie în cadrul schimbului de rapoarte între trimisul rus la Londra M M Alopeus și ministrul Afacerilor Externe al Rusiei A Ya Budberg, pe de o parte, și trimișii americani la Londra, J Monroe și W Pinckney cu secretarul de stat american J Madison, pe de altă parte, au vizat stabilirea relațiilor diplomatice între cele două țări la nivelul trimișilor care ar avea acelasi rang Tratatul privind comerțul și navigația încheiat între Rusia și Statele Unite ale Americii de Nord din ( ) decembrie , stabilea că părților contractante " li se acordă dreptul de a avea în porturile lor reciproce consuli, viceconsuli, agenți și comisari de alegerea lor, astfel încât să se bucure de aceleași drepturi și privilegii de care se bucură cei numiți în aceste rânduri din guvernele cele mai favorizate La decembrie , Congresul SUA a adoptat o rezoluție prin care abrogă acordul din de la ianuarie (vezi "Conflictul pașapoartelor") După octombrie , Washingtonul a rupt relațiile diplomatice cu Rusia Sovietică, dar în președintele SUA F Roosevelt a decis să stabilească relații diplomatice între cele două țări, ceea ce s-a făcut prin schimb de note între Comisarul Poporului pentru Afaceri Externe al URSS M M Litvinov și președintele SUA F Roosevelt La noiembrie , guvernele ambelor țări au convenit să stabilească relații diplomatice normale și să facă schimb de ambasadori În aceeași zi a fost încheiat un acord sub forma unui schimb de scrisori între M M Litvinov și F Roosevelt cu privire la problemele protecției juridice a cetățenilor, care, în special, au declarat că consulii ar trebui să fie notificați cu privire la arestarea cetățenilor părții reprezentate în cel mult zile, iar în orașele mari - în termen de zile după arestarea Mai detaliat, activitățile oficiilor consulare ale celor două țări și funcțiile consulare au fost stabilite în Convenția consulară dintre guvernul URSS și guvernul Statelor Unite din iunie Convenția a stabilit procedura de

deschidere a consularelor birouri și funcțiile unui funcționar consular Conform acestei convenții, imunitatea și privilegiile diplomatice au fost extinse oficialilor consulari Ca urmare a unui schimb de note între Ambasada URSS în Statele Unite și Departamentul de Stat al SUA privind privilegiile și imunitățile diplomatice din decembrie , părțile au ajuns la un acord privind extinderea reciprocă a privilegiilor și imunităților diplomatice angajaților din personalul administrativ, tehnic și de serviciu al ambasadelor, precum și membrii familiilor acestora După încheierea Războiului Rece, relațiile dintre Moscova și Washington au intrat într-o nouă etapă, pe care conducerea ambelor țări a descris-o drept "parteneriat" În conformitate cu principiile noii relații, părțile au convenit să lichideze "zonele închise"; trecerea la conceptul de "teren deschis" ca bază pentru dezvoltarea unui regim de circulație a funcționarilor; deschide un consulat rus la Seattle și un consulat american la Vladivostok De asemenea, părțile au convenit să discute despre posibilitatea deschiderii de noi consulate în alte orașe rusești și americane (s-au menționat Ekaterinburg și Chicago) Au fost ridicate restricțiile privind cotele privind numărul personalului oficial al ambasadelor și consulatelor celor două țări (Declarație comună privind Relaţiile bilaterale din iunie) Un loc aparte în relațiile bilaterale dintre Uniunea Sovietică (Federația Rusă) și Statele Unite l-a ocupat problema construirii unor noi complexe de clădiri ale ambasadelor la Moscova și Washington, întrucât vechile complexe nu mai corespundeau nevoilor misiunilor diplomatice La mai , a fost încheiat un acord între guvernul Statelor Unite și guvernul URSS privind acordarea reciprocă a terenurilor la Moscova și Washington pentru utilizare gratuită pentru construirea de noi clădiri pentru ambasada americană la Moscova și cel sovietic de la Washington La decembrie , a fost semnat un acord între guvernul Statelor Unite și guvernul URSS privind condițiile de construcție a complexelor de clădiri pentru ambasada URSS la Washington și ambasada SUA la Moscova Deși clădirile au fost finalizate la mijlocul anilor , mutarea diplomaților din ambele țări a fost amânată pentru o lungă perioadă de timp, întrucât partea americană a acuzat serviciile de informații sovietice că au instalat dispozitive de ascultare nedemontabile în noul complex de clădiri din Ambasada SUA la Moscova (vezi și Comitetul pentru Securitate de Stat) În consecință, partea americană a interzis diplomaților sovietici să se mute în noul complex al ambasadei sovietice de la Washington Părțile au reușit să iasă din impas abia după prăbușirea URSS și lichidarea KGB-ului În Memorandumul de înțelegere dintre guvernul Federației Ruse și guvernul Statelor Unite ale Americii privind soluționarea problemei noilor clădiri administrative ale ambasadelor de la Washington și Moscova din iunie , a fost consemnată înțelegerea părților că Washingtonul își va retrage obiecțiile față de soluționarea diplomaților ruși în noua clădire a ambasadei, iar americanul partidul va reconstrui un nou complex de clădiri al ambasadei sale la Moscova Începând cu anul , diplomații ruși și americani s-au mutat în noile lor clădiri ale ambasadei Vezi și Relațiile diplomatice dintre Rusia (URSS) și Statele Unite ACORDURI DE LINIE DIRECTĂ RUS (SOVIETIC)-AMERICAN, documente care reglementează funcționarea dispozitivelor tehnice care asigură comunicarea directă imediată între guvernele celor două țări Necesitatea menținerii unei astfel de conexiuni a fost recunoscută de guvernele URSS și SUA după evenimentele legate de criza din Caraibe (Cubană) din Din până în au fost semnate acorduri și declarații comune pe linie directă de comunicare între URSS (Rusia) și SUA De-a lungul anilor, linia de

asistență telefonică a fost mult extinsă și îmbunătățită A fost folosit în mod repetat în timpul crizelor internaționale acute în care au fost implicate ambele mari puteri La iunie a fost încheiat un Memorandum de Înțelegere între URSS și SUA privind stabilirea unei linii directe de comunicație, conform căruia părțile au pus în funcțiune puncte terminale de comunicație dotate cu echipamente telegrafice de imprimare directă și canal telegrafic al operațiunii non-stop Moscova-Helsinki-Stockholm-Copenhaga-Londra-Washington ton La septembrie a fost încheiat un acord între URSS și SUA privind măsurile de îmbunătățire a liniei de comunicație directă URSS-SUA, care a remarcat experiența pozitivă în operarea liniei de comunicație directă Au fost create canale suplimentare între URSS și SUA folosind sistemele de comunicații prin satelit Molniya- din partea sovietică și Intelsat din partea americană La iulie , printr-un schimb de note între Departamentul de Stat și Ambasada URSS în SUA, a fost încheiat un Acord privind organizarea unei linii directe de fax între URSS și SUA, potrivit căruia, pe lângă linia telegrafică existentă, au fost create canale de comunicație folosind sistemul de satelit american Intelsat și sistemul sovietic "Stationary" - În iulie , a fost semnat un memorandum ruso-american privind organizarea unei "linii fierbinți" directe (închise) de comunicații telefonice între Ministerul rus de Externe și Departamentul de Stat al SUA A se vedea, de asemenea, Hotline ACORDURI DE FURNIZARE cu cereale RUS (SOVIETIC)-AMERICAN Deteriorarea relațiilor sovieto-americane, creșterea tensiunii internaționale la sfârșitul anilor și începutul anilor a dus la apariția de noi obstacole politice în calea dezvoltării legăturilor comerciale și economice sovieto-americane, în primul rând în sectorul agricol În special, în legătură cu invazia trupelor sovietice în Afganistan, administrația lui John Carter a impus sancțiuni la vânzarea produselor agricole în URSS Încercările de a lega problemele internaționale care separau URSS de SUA la acea vreme și relațiile comerciale și economice dintre cele două țări nu au condus la rezultatele așteptate La august și la iunie au fost încheiate acorduri între guvernul URSS și guvernul SUA privind furnizarea de cereale, care determinau volumele și condițiile pentru achiziționarea de către Uniunea Sovietică a diferitelor tipuri de cereale din Statele Unite Reformele economice începute în Federația Rusă au schimbat dramatic natura cooperării dintre cele două țări în domeniul agriculturii Achizițiile guvernamentale centralizate de la Moscova de cereale și boabe de soia americane și-au pierdut importanța și, prin urmare, acordul din iunie a încetat de fapt să fie implementat de partea rusă cu mult înainte de a expira ACORDURI RUSO (SOVIETICĂ)-AMERICANE PRIVIND SISTEME DE APĂRARE ANTIRACHETE, documente care restricționează și controlează dezvoltarea sistemelor concepute pentru urmărirea, interceptarea și distrugerea rachetelor balistice În total, din până în , între Moscova și Washington au fost încheiate astfel de acorduri și declarații comune Problema controlului asupra sistemelor de apărare antirachetă a apărut după ce părțile au ajuns la o paritate strategică aproximativă la sfârșitul anilor Cu Moscova și Washingtonul având mii de focoase strategice îndreptate unul spre celălalt, orice încercare de a crea un scut antirachetă impenetrabil a devenit o întreprindere extrem de destabilizatoare și costisitoare La o înțelegere preliminară în această chestiune s-a ajuns la o întâlnire între președintele L Johnson și președintele Consiliului de Miniștri al URSS A N Kosygin în în Glasborough Conform Tratatului dintre URSS și Statele Unite privind limitarea sistemelor antirachete balistice (Tratatul ABM), semnat la mai la Moscova, părțile s-au angajat să nu desfășoare sisteme de

apărare antirachetă la nivel național, limitându-se la rachete sisteme de apărare pentru regiuni cu raza de km ale căror centre se vor apăra reciproc la cel puțin km unul de celălalt Părțile s-au angajat să nu creeze stații radar (RLS) care avertizează asupra unui atac cu rachetă altfel decât la periferia teritoriului național cu orientare spre exterior și, de asemenea, să nu desfășoare componente de apărare antirachetă în afara teritoriului lor național Conform Protocolului la Tratatul ABM, semnat la iulie , părțile au convenit să păstreze zonă pentru desfășurarea sistemului de apărare antirachetă (pentru URSS, centrul acestei zone urma să fie Moscova, pentru SUA, zona pentru desfășurarea lansatoarelor de silozuri ICBM) Principiile controlului asupra sistemelor de apărare antirachetă au fost puse sub semnul întrebării după ce administrația lui R Reagan a venit la putere Ca rațiune pentru Inițiativa de Apărare Strategică (SDI) prezentată de Reagan, partea americană a folosit așa-numita "interpretarea extinsă" a uneia dintre declarațiile convenite în legătură cu tratatul, care ar fi dat permisiunea pentru desfășurarea unor sisteme de apărare antirachetă bazate pe noi principii fizice Ca răspuns, conducerea sovietică a propus Shington să încheie un acord conform căruia ambele țări și-au asumat obligația de a nu se retrage din Tratatul ABM în termen de - ani și de a nu desfășura sisteme de apărare antirachetă din spațiu După încheierea Războiului Rece și prăbușirea URSS, noua conducere rusă a încercat să creeze un fel de alianță strategică cu Statele Unite, bazată pe apărarea comună antirachetă împotriva atacurilor limitate cu rachete din țări terțe Rezultatul acestor eforturi a fost Declarația comună ruso-americană privind sistemul global de apărare din iunie , care a exprimat dorința de a dezvolta conceptul unui sistem global de apărare împotriva loviturilor limitate cu rachete balistice, schimb de informații în domeniul avertizării timpurii , să înființeze un centru de avertizare timpurie și să dezvolte un cadru legal de cooperare, inclusiv modificări ale tratatelor și acordurilor existente Administrația B Clinton, care a ajuns la putere în , nu și-a manifestat niciun interes la acel moment în crearea unui sistem global de apărare antirachetă În aceste condiții, Rusia și Statele Unite au revenit la necesitatea respectării Tratatului ABM ca unul dintre fundamentele stabilității strategice în relațiile dintre cele două țări În Declarația comună din mai , părțile și-au reafirmat angajamentul față de Tratatul ABM În Declarația comună privind apărarea antirachetă adoptată la martie de către președinții Federației Ruse și ai Statelor Unite, au fost conveniți principalii parametri de distincție între apărarea antirachetă strategică și nestrategică În , s-au făcut ajustări semnificative la poziția administrației Clinton cu privire la problema creării unui sistem global de apărare antirachetă împotriva unui atac limitat cu rachete din țări terțe, ceea ce, în opinia părții ruse, reprezintă un pericol grav la menținerea eficacității tratatului ABM În septembrie , la New York, în cadrul Summitului Mileniului, a avut loc o întâlnire între președintele SUA B Clinton și președintele rus V V Putin Declarația comună a președinților a subliniat că Rusia și Statele Unite "își reafirmă angajamentul față de tratatul ABM ca piatră de temelie a stabilității strategice" Vezi și START- ACORDURI RUSO (SOVIETICĂ)-AMERICANE DE COOPERARE ÎN DOMENIUL CERCETĂRII OCEANULUI MONDIAL, documente care reglementează cooperarea dintre două țări în studiul proceselor naturale care au loc în Oceanul Mondial Acordul fundamental între guvernele URSS și SUA privind cooperarea în domeniul explorării oceanelor a fost încheiat la Washington la iunie pe o perioadă de ani în cadrul summitului sovieto-american O nouă etapă în

dezvoltarea cadrului legal pentru cooperarea bilaterală în acest domeniu a fost Acordul dintre guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și guvernul Statelor Unite ale Americii privind cooperarea în explorarea Oceanului Mondial, încheiat pentru ani la iunie în timpul vizitei președintelui URSS M S Gorbaciov la Washington Acordurile bilaterale speciale nu epuizează însă cadrul contractual și legal care reglementează interacțiunea dintre Rusia și Statele Unite în domeniul studierii proceselor care au loc în Oceanul Mondial Multe acorduri ruse (sovietice)-americane privind protecția mediului conțin prevederi privind studiul ecologiei Oceanului Mondial și a regiunilor sale individuale Astfel, în Acordul dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Statele Unite ale Americii privind cooperarea în domeniul protecției mediului din mai sunt indicate domenii specifice de cooperare: protecția mediului marin împotriva poluării și a zonei arctice și sistemele ecologice subarctice Declarație comună privind înființarea parcului sovieto-american și a regiunii strâmtorii Bering din iunie * a consemnat dorința părților "de a crea un parc internațional sovietic-american în regiunea strâmtorii Bering, care este un complex de teritorii terestre și zone de apă special protejate" Acordul dintre guvernul Federației Ruse și guvernul SUA privind cooperarea în domeniul protecției mediului și al resurselor naturale din aprilie a evidențiat, printre altele, următoarele domenii de cooperare: zone și resurse marine și costiere; zone și resurse arctice și subarctice În conformitate cu Acordul dintre Guvernul Federației Ruse și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind cooperarea în prevenirea poluării mediului în Arctica din decembrie , părțile au convenit să coopereze în implementarea cercetării științifice, monitorizarea si evaluarea impactului asupra mediului care vizeaza determinarea potentialelor consecinte ale poluarii asupra mediului mediul acestei regiuni ACORDURI RUSO (SOVIETE)-AMERICANE DE COOPERARE ÎN DOMENIUL ȘTIINȚEI, TEHNOLOGIEI, EDUCAȚIEI ȘI CULTURII, documente care reglementează cooperarea și schimburile în domeniul științei, tehnologiei, educației, artei, biblioteconomiei și arhivelor, culturii fizice și sportului, precum și schimburi între agențiile publice și guvernamentale ale celor două țări Începând cu anul , au fost încheiate acorduri care au atins într-un fel sau altul problemele cooperării culturale dintre URSS (Rusia) și SUA La ianuarie a fost semnat la Washington Acordul dintre URSS și SUA privind schimburile în domeniul științei, tehnologiei, educației, culturii și alte domenii (cunoscut sub numele de acordul Lacey-Żarubina), care pentru prima dată în Relațiile sovieto-americane au creat o bază legală pentru dezvoltarea legăturilor științifice și culturale În următorii ani, până în , cooperarea culturală și științifică dintre URSS și SUA a fost stabilă, ceea ce a fost asigurat prin prelungirea regulată a acestui acord la fiecare ani La iunie la Washington a fost încheiat un Acord General între URSS și SUA privind contactele, schimburile și cooperarea pentru perioada până la decembrie Prin acest acord, părțile s-au angajat să "încurajeze și să dezvolte contacte, schimburi și cooperarea în domeniul științei, tehnologiei, culturii educației și în alte domenii de interes reciproc pe bază de egalitate, beneficiu reciproc și reciprocitate " În conformitate cu acest acord, au fost adoptate ulterior programe de schimb în domeniul culturii, științei și educației pentru anii - și - Ținând cont de dificultățile apărute periodic în timpul turneului interpreților sovietici în Statele Unite, după expirarea Acordului General la sfârșitul anului , la negocierile începute la Moscova privind reînnoirea acestui document, partea

sovietică a ridicat problema includerii în textul acordului a unei clauze privind obligația autorităților federale americane de a asigura siguranța și condiții normale de muncă pentru participanții sovietici la schimb În legătură cu dezacordul părții americane cu privire la această condiție, negocierile au fost întrerupte La ianuarie , președintele SUA J Carter a anunțat întreruperea schimburilor economice, științifice, tehnice și culturale cu URSS în legătură cu anunțul de către guvernul sovietic a intrării unui "contingent limitat" de forțe armate sovietice în Afganistan Lipsa unui acord a dus la o reducere a legăturilor culturale În , au expirat o serie de acorduri interguvernamentale între URSS și SUA, în temeiul cărora au fost efectuate cercetări comune de către Academia de Științe a URSS și organizațiile științifice americane, precum și schimburi științifice între acestea Până în , schimburile culturale și științifice dintre cele două țări au fost suspendate În noiembrie , în timpul unei întâlniri la vârf între liderii URSS și SUA la Geneva, a fost semnat un acord general între guvernul URSS și conducător Guvernul SUA privind contactele, schimburile și cooperarea în știință, tehnologie, educație, cultură și alte domenii pentru o perioadă de ani și Programul de Cooperare și Schimburi între URSS și SUA pentru - Programul de cooperare și schimburi între URSS și SUA pentru anii - , semnat la mai în cadrul summitului sovieto-american de la Moscova, a determinat componența cantitativă a participanților la schimb de ambele părți în domenii precum superioare, secundare învățământ de specialitate și primar, artă și cultură; prevedea aducerea tirajului revistelor "Soviet Life" și "America", distribuite, respectiv, în SUA și URSS, la de mii în ; a determinat parametrii cooperării între părți în domenii precum radio și televiziune, periodice, carte și edituri, artă cinematografică, arhive, drepturi de autor, sănătate, sport, schimburi de tineri și cooperare între organizații publice Acord între guvernele URSS și SUA privind înființarea centrelor culturale și de informare ale URSS și SUA, semnat la iunie în timpul vizitei președintelui URSS M S Gorbaciov la Washington, cu condiția că "scopurile și obiectivele centrelor vor fi de a informa publicul țării gazdă despre politicile externe și interne ale țării trimițătoare și de a familiariza publicul țării gazdă cu cultura, literatura, economia , politica, istoria, viața și valorile popoarelor celor două țări" După prăbușirea URSS, liderii Federației Ruse și ai Statelor Unite și-au confirmat interesul pentru încurajarea schimburilor în domeniul științei, tehnologiei, educației, culturii și în alte domenii (Carta parteneriatului și prieteniei ruso-americane din iunie,), însă, după nu au fost încheiate acorduri specializate de cooperare și schimburi în domeniul culturii între Moscova și Washington O parte din motiv este că, de la sfârșitul Războiului Rece, relațiile culturale și de schimb dintre cele două țări s-au mutat din ce în ce mai mult de la sfera dreptului internațional public la sfera dreptului internațional privat În Memorandumul de înțelegere dintre guvernele Federației Ruse și ale Statelor Unite privind principiile cooperării în domeniul culturii, științelor umaniste și sociale, educației și mass-media, semnat în timpul unei vizite la Moscova în septembrie de către președintele SUA B Clinton, părțile s-au angajat să încurajeze cercetarea științifică în domeniul culturii, științelor umaniste și educației, să promoveze studiul limbii engleze și, respectiv, rusă, în Rusia și Statele Unite, să promoveze trimiterea reciprocă a studenților, studenților, absolvenților studenți, profesori și oameni de știință pentru activități de formare și cercetare, precum și profesori ai școlilor secundare pentru stagii

și prelegeri, să încurajeze dezvoltarea contactelor între biblioteci și arhive în vederea asigurării unui acces mai larg la informațiile pe care le dețin, să promoveze schimburile și contactele între jurnaliști, editori și asociații mass-media și, în final, să încurajeze contactele și cooperarea între tineret, femei și alte organizații neguvernamentale din cele două țări ACORDURI RUSO (SOVIETICĂ)-AMERICANE PRIVIND LIMITAREA ȘI REDUCEREA ARMELOR NUCLARE OFENSIVE, acorduri care vizează limitarea, reducerea și controlul armelor nucleare capabile să ajungă pe teritoriul unei părți, fiind lansate de pe teritoriul celeilalte părți De regulă, ele înseamnă arme unite prin denumirea comună "triada strategică": rachete balistice intercontinentale la sol, rachete balistice lansate de submarin și bombardiere grele În total, între și , între Moscova și Washington au fost încheiate de acorduri și declarații comune privind limitarea și reducerea armelor strategice ofensive Deja la începutul erei nucleare, Statele Unite și URSS au încercat să interzică complet armele atomice și să pună energia atomică sub control internațional (vezi și planul Baruch) Această încercare s-a încheiat cu eșec, iar timp de aproape de ani URSS și SUA nu au făcut eforturi serioase pentru limitarea și reducerea armelor nucleare La sfârșitul anilor , după ce s-a atins o paritate relativă între ele în ceea ce privește armele nucleare ofensive strategice, părțile au început negocierile privind limitarea și reducerea armelor strategice ofensive Aceste negocieri au avut loc în noiembrie la Helsinki La mai , în cadrul summitului sovietico-american de la Moscova, a fost semnat Acordul interimar între URSS și SUA privind anumite măsuri în domeniul limitării armelor strategice ofensive (intrat în vigoare la octombrie), numit SALT - Respectarea SALT- urma să fie monitorizată de mijloacele de control naționale sovietice și americane, pe care părțile s-au angajat să nu le obstrucționeze Moscova și Washington au considerat Acordul interimar drept primul pas către controlul asupra armelor strategice ofensive, deoarece limita doar tipuri de lansatoare strategice (ICBM și SLBM), lăsând deoparte bombardierele grele și, cel mai important, focoasele strategice Între timp, în anii , URSS și SUA și-au mărit de câteva ori numărul focoaselor strategice prin desfășurarea de ICBM-uri și SLBM-uri cu vehicule de reintrare multiple (MIRV-uri) În cadrul reuniunii la summit de la Washington din iunie , a fost semnat pe o perioadă nelimitată Acordul dintre URSS și SUA privind prevenirea războiului nuclear Cu toate acestea, au fost necesare părților ani de negocieri încăpățânate pentru a ajunge la un nou acord - Tratatul dintre URSS și SUA privind limitarea armelor strategice ofensive (SALT-) Pașii suplimentari care vizează limitarea și reducerea armelor strategice ofensive au fost împiedicați de o deteriorare bruscă a relațiilor sovieto-americane la sfârșitul anilor și începutul anilor Drept urmare, partea americană a refuzat să ratifice Tratatul SALT- (deși Moscova și Washingtonul au continuat să adere la limitele cantitative stabilite) Negocierile sovieto-americane privind reducerea armelor strategice ofensive au fost reluate la Geneva la iunie , dar au fost întrerupte din noiembrie la inițiativa părții sovietice și reluate în martie la Geneva iulie Liderii sovietici și americani au semnat Tratatul dintre URSS și Statele Unite privind reducerea și limitarea armelor strategice ofensive (START-) Pentru prima dată în istoria cursei înarmărilor ofensive strategice s-a avut în vedere o reducere reală a acestor arme Sfârșitul Războiului Rece și prăbușirea Uniunii Sovietice au creat o situație geopolitică și militar-strategică fundamental nouă și au făcut posibilă efectuarea unor reduceri suplimentare pe scară largă ale armelor strategice

ofensive La ianuarie , președinții Federației Ruse și ai Statelor Unite au semnat Tratatul dintre Federația Rusă și Statele Unite privind reducerea și limitarea în continuare a armelor strategice ofensive (START-) În martie , la Helsinki, președinții Federației Ruse și ai Statelor Unite au semnat o Declarație comună, care prevede prelungirea termenului limită pentru eliminarea purtătoarelor strategice de arme nucleare până la decembrie Protocolul corespunzător la START - Tratatul privind prelungirea termenelor pentru eliminarea armelor strategice a fost semnat la septembrie ACORDURI RUSO (SOVIETICĂ)-AMERICANE PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI, documente care reglementează cooperarea în activitati de mediu Acordul dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Statele Unite ale Americii privind cooperarea în domeniul protecției mediului din mai a definit domenii specifice de cooperare între cele două țări în domeniul protecției mediului: "prevenirea poluării aerului; protecția apei împotriva poluării; prevenirea poluării mediului asociată producției agricole; îmbunătățirea mediului în orașe; protecția naturii și organizarea rezervațiilor naturale; protecția mediului marin împotriva poluării; consecințele biologice și genetice ale poluării mediului; impactul schimbărilor de mediu asupra climei; predicție de cutremur; sisteme ecologice arctice și subarctice; măsuri legale și administrative pentru păstrarea calității mediului" Convenția dintre Guvernul Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind protecția păsărilor migratoare și a habitatelor acestora din noiembrie prevedea cooperarea în domeniul protecției păsărilor Declarația comună a președinților URSS și SUA cu privire la crearea unui parc sovieto-american și a regiunii strâmtorii Bering din iunie a consemnat dorința părților "de a crea un parc internațional sovieto-american în strâmtoarea Bering regiune, care este un complex de teritorii terestre și zone de apă special protejate " După prăbușirea URSS, Federația Rusă și Statele Unite au continuat și chiar și-au intensificat cooperarea în protecția mediului Unul dintre primele acorduri interguvernamentale încheiate în timpul lucrărilor primei sesiuni a Comisiei ruso-americane de cooperare economică și tehnologică la septembrie a fost Declarația comună privind dezvoltarea cooperării în domeniul monitorizării mediului folosind instrumente spațiale și cercetare științifică spațială La aprilie , a fost semnat un Acord între guvernul Federației Ruse și guvernul Statelor Unite privind cooperarea în domeniul protecției mediului și al resurselor naturale, conform căruia au fost specifice domenii și forme de cooperare bilaterală în protecția mediului identificat Acordul dintre Guvernul Federației Ruse și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind cooperarea în prevenirea poluării mediului în Arctica din decembrie prevedea cooperarea părților "în prevenirea, reducerea și controlul poluarea și lupta împotriva poluării mediului arctic ca urmare a introducerii accidentale sau deliberate de substanțe poluante în mediu Acordul dintre guvernul Federației Ruse și guvernul Statelor Unite ale Americii privind cooperarea în cadrul programului Globe, semnat în aceeași zi, prevedea ca în cadrul acestui program "copiii și studenții ambelor țări cu vârsta cuprinsă între și ani (de la grădinița până la clasa a -a sau echivalentul) va efectua cercetări și alte observații ale mediului natural, va studia probleme legate de protecția mediului și va face schimb de date cu comunitatea științifică internațională Mai multe declarații comune ale copreședinților Comisiei ruso-americane pentru cooperare economică și tehnologică au fost dedicate problemelor de mediu ACORDURI RUSO (SOVIETICE)-AMERICANE PRIVIND CONSTRUCTORII DE ÎNCREDERE ȘI COOPERARE ÎN ACTIVITĂȚI MILITARE,

documente care vizează reducerea amenințării unui atac surpriză și eliminarea posibilității interpretării greșite a măsurilor politico-militare Primele acorduri bilaterale privind măsurile de consolidare a încrederii au fost încheiate în anii , într-o perioadă de destindere Acord perpetuu Decretul privind măsurile de reducere a riscului unui război nuclear între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Statele Unite ale Americii din septembrie prevede că "Părțile se angajează să se notifice imediat reciproc în cazul unui incident neautorizat, accidental sau Incident altfel inexplicabil care implică o posibilă explozie a unei arme nucleare care ar putea crea pericolul unui război nuclear " În cazul unui astfel de incident, partea cu ale cărei arme nucleare este asociată s-a angajat să depună imediat "toate eforturi pentru a lua măsurile necesare pentru a inofensivă sau a distruge astfel de arme fără ca acestea să provoace daune" Acordul dintre guvernul Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și guvernul Statelor Unite ale Americii privind prevenirea incidentelor în marea liberă și în spațiul aerian de deasupra acesteia, încheiat la mai , în timpul vizitei președintelui R Nixon către Uniunea Sovietică, a prevăzut măsuri de către căpitanii de aeronave și nave terestre * excluzând coliziunile dintre ei Acordul a fost încheiat pe o perioadă de ani și ulterior a fost prelungit de mai multe ori Acordul pe perioadă nedeterminată între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Statele Unite ale Americii privind prevenirea războiului nuclear, semnat la iunie , tot în timpul Summitului sovietico-american de la Washington, prevedea că "fiecare parte se va abține de la amenințare sau folosirea forței împotriva celeilalte părți, împotriva aliaților celeilalte părți și împotriva altor țări în circumstanțe care pot pune în pericol pacea și securitatea internațională " Procesul de încheiere a acordurilor bilaterale privind măsurile de consolidare a încrederii a fost reluat la sfârșitul anilor într-o atmosferă de îmbunătățire a relațiilor sovieto-americane La mai , în timpul summitului sovietico-american, a fost semnat un Acord pe termen nedeterminat între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Statele Unite ale Americii privind notificarea lansărilor de rachete balistice intercontinentale și rachete balistice lansate submarin Conform acestui acord, fiecare dintre părți s-a angajat să notifice cealaltă parte cu cel puțin de ore înainte de "data planificată, zona de lansare și zona de impact în legătură cu orice lansare a unei rachete balistice strategice" Dovada unui nivel fără precedent de încredere reciprocă între forțele armate ale celor două țări a fost Planul de Contacte dintre Forțele Armate ale Uniunii Sovietice și Statele Unite ale Americii pentru - (prelungit ulterior de mai multe ori) Planul a inclus schimburi de vizite ale liderilor militari sovietici și americani, vizite ale delegațiilor militare, vizite de curtoazie de la navele de război și competiții de tir sportiv Acordul dintre guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și guvernul Statelor Unite ale Americii privind prevenirea activităților militare periculoase din iunie a demonstrat capacitatea conducerii militare și politice de vârf din ambele țări de a răspunde suficient de rapid la noile tendințe în dezvoltarea echipamentelor militare, în special la utilizarea laserelor în afacerile militare și problemele care decurg din aceasta Un nou pas al Moscovei și Washingtonului pentru reducerea și eliminarea pericolului războiului nuclear ca urmare a interpretării greșite, calculelor greșite sau accidentului a fost Acordul pe termen nedeterminat între guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și guvernul Statelor Unite ale Americii privind reciprocitatea notificarea prealabilă a

exercițiilor strategice majore din septembrie În conformitate cu acordul, fiecare dintre părți s-a angajat să furnizeze celeilalte părți "un preaviz cu cel puțin zile de începere * Deci în textul acordului - Auth un exercițiu de forță strategică majoră care implică bombardiere grele", pe care intenționează să îl desfășoare în fiecare an calendaristic Sfârșitul Războiului Rece, intrarea pe arena internațională a Federației Ruse ca stat independent a creat noi condiții pentru extinderea măsurilor de consolidare a încrederii și a cooperării dintre cele două țări în domeniul militar În Carta parteneriatului și prieteniei ruso-americane, adoptată la iunie în timpul vizitei președintelui rus B N Elțin din Statele Unite, a declarat: "Părțile intenționează să intensifice cooperarea pe probleme de apărare între structurile lor militare, inclusiv: să intensifice contactele la toate nivelurile; extinde gama de activități care încurajează deschiderea în doctrină și activități operaționale; să stabilească programe extinse de schimburi și comunicații; de a face schimb de opinii cu privire la dezvoltarea unor relații adecvate între structurile civile și militare într-o societate democratică " În aceeași zi, a fost încheiat un Acord de Cooperare în cadrul programului internațional american pentru educația și formarea personalului militar, care a determinat condițiile unei astfel de cooperări Un pas important în consolidarea măsurilor de consolidare a încrederii în domeniul militar a fost adoptarea la septembrie de către președinții Federației Ruse și ai Statelor Unite ale Americii a unei Declarații comune privind schimbul de informații privind lansările de rachete și avertizarea timpurie În iunie , la Moscova, președintele Federației Ruse V V Putin și președintele SUA B Clinton au semnat un Memorandum de Înțelegere între Federația Rusă și Statele Unite privind înființarea unui centru comun pentru schimbul de date din sistemele de avertizare timpurie și notificările de lansare de rachete ACORD RUS (SOVIETIC)-AMERICAN DE COOPERARE ÎN DOMENIUL LOCUINȚEI ȘI AL ALTE TIPURI DE CONSTRUCȚII, document semnat la iunie pe o perioadă de ani în cadrul unei vizite în Uniunea Sovietică a președintelui SUA R Nixon Conform acordului, în prima etapă, cooperarea ar trebui să se desfășoare în diverse domenii de construcție, ținând cont de aplicarea de noi metode de îmbunătățire a siguranței și fiabilității, a calității și rentabilității clădirilor și materialelor de construcție, precum și îmbunătățirea metodelor de construcție în zonele cu condiții climatice dificile Cooperarea s-a dezvoltat cu succes de-a lungul anilor , dar a fost înghețată la începutul anilor din cauza deteriorării climatului general al relațiilor sovieto-americane Noi acorduri interstatale în acest domeniu nu au fost încheiate până la sfârșitul anului ROSTOVTSEV Mihail Ivanovici (-), istoric, arheolog Una dintre cele mai mari autorități mondiale în domeniul istoriei lumii antice Născut la Kiev A studiat la universitățile din Kiev și Sankt Petersburg Profesor la Universitatea din Sankt Petersburg (-) A emigrat în SUA în Profesor la universitățile Wisconsin (-) și Yale (-) A condus expediția arheologică a Universității Yale la Dura-Europos (Siria) (-), renumită pentru săpăturile sale Membru al academiilor de științe din multe țări, academician al Academiei Ruse de Științe ( ), Academiei de Științe a URSS ( ) A murit în SUA ROSTROPOVICH Mstislav Leopoldovici (n), violoncelist, dirijor Născut în Baku A studiat (-), apoi a predat la Conservatorul din Moscova (-) Profesor la Conservatorul din Moscova (din) A susținut cu succes concerte în URSS și în străinătate, câștigând faima mondială până la sfârșitul anilor Artist al Poporului al URSS ( ), laureat al Premiului de Stat (Stalin) al URSS ( ), laureat

al Premiului Lenin în domeniul artelor spectacolului ( ) Unul dintre primii interpreți sovietici care au făcut turnee în SUA după sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial ( ) Împreună cu a lui soție, solistă a Teatrului Bolșoi al URSS G P Vishnevskaya, a oferit la începutul anilor ' un refugiu pentru disgraziatul A I Soljenițîn, pentru care el însuși a căzut în dizgrație Turele sale în străinătate au fost practic interzise, iar în URSS au fost sever limitate În a fost expulzat din URSS împreună cu familia (în a fost privat de cetățenia sovietică și titlurile onorifice) S-a stabilit în SUA, unde în a devenit dirijor-șef al Orchestrei Simfonice Naționale (Washington) A făcut turnee în întreaga lume cu mare succes ca dirijor cu orchestra sa și ca solist de violoncel În a fost numit cavaler de regina engleză Elisabeta a II-a pentru contribuția sa la cultura muzicală mondială În , R și soția sa au fost redați la cetățenia sovietică Adesea vizitează Rusia, concertează Este implicat activ în activități caritabile în Rusia Soția lui R a deschis un studio de operă la Moscova pe cheltuiala ei "ROTARY INTERNATIONAL" (Rotary International), organizația publică de elită americană care reunește reprezentanți influenți ai cercurilor de afaceri A fost fondată în Până în și-a deschis filiale pe toate continentele lumii Până la sfârșitul anilor , avea peste de mii de filiale-cluburi în de țări ale lumii și cca , milioane de membri Motto-ul organizației este "Service Above Self" Își stabilește ca scop întărirea păcii internaționale, dezvoltarea cooperării și înțelegerii reciproce între țări, promovarea unor standarde morale și etice înalte în activitățile de afaceri Are propria Fundație Rotary, care acordă burse Fundației Rotary celor care doresc să studieze sau să predea în țări străine Contribuțiile voluntare la acest fond din s-au ridicat la St milioane USD Numeroase publicații includ lunarul Rotarian Din , departamentul-cluburi "R i " a început să se deschidă în țările din Europa de Est, iar din - într-un număr de orașe ale Federației Ruse, incl in Moscova RUBINSTEIN Anton Grigorevici (-), compozitor și pianist rus Primul muzician important din Rusia, care a făcut un turneu în Statele Unite în - Succesul concertelor sale s-a datorat în mare măsură popularității deosebite a tot ceea ce este rusesc, cauzată de vizita în Statele Unite a Marelui Duce Alexei Alexandrovici cu un an mai devreme (această vizită a fost subiectul principal al publicațiilor din presa americană timp de multe luni) Sponsorul turneului de luni din R orașe americane și canadiene a fost producătorul pianelor de concert de renume mondial, William Steinway (Steinway, William) În timpul acestor turnee în SUA, a fost interpretat pentru prima dată ciclul lui Rubinstein "Concerte istorice" Taxa primită de R (de mii de dolari) i-a permis să se întoarcă în țara natală pentru a abandona activitatea de concert și a se dedică în totalitate scrisului RUBLE Blair A (Ruble, Blair A) (n), savant american internațional, specialist în politica internă și problemele sociale ale Rusiei (URSS) Director al Institutului de Studii Superioare din Rusia A Harriman Autor de cărți: Sindicatele sovietice: dezvoltarea lor în anii ( ); Sindicatele din statele comuniste ( ); Leningrad: Modelarea unui oraș sovietic ( ); Locuințe rusești în epoca modem Design și istorie socială ( ) ROOSEVELT (Anna) Eleanor (Roosevelt, (Anna) Eleanor) (-), persoană publică, nepoata președintelui american Theodore Roosevelt, din - soția președintelui american Franklin D Roosevelt Unul dintre cele mai civice atuuri nyh femeile americane din vremea lor În a fost numit deputat Director al Oficiului de Apărare Civilă al SUA (Oficiul de Apărare Civilă) A fost delegată SUA la Adunarea Generală a ONU ( ), președinte al Comisiei ONU pentru Drepturile Omului (-) și reprezentantă SUA la

Adunarea Generală a ONU (-) Ea a fost activă în Comitetul American pentru Libertate Culturală și în Congresul pentru Libertatea Culturală În a vizitat URSS, unde a fost întâmpinată cu mare cinste ca văduvă a președintelui american respectată în URSS Mai târziu, ea a scris că a venit la Moscova când "dictatura stalinistă a fost înlocuită cu dictatura mai puțin teribilă - cel puțin în teorie - a lui Nikita S Hrușciov, dar oamenii încă existau sub supravegherea unui sistem de supraveghere care ar trebui să le îngrijoreze și puterea asupra lor, după cum mi se părea mie, era încă îndeplinită cu o mână de fier În cele săptămâni de ședere în URSS, potrivit ei, nu a auzit râsete pe străzi și s-a simțit ruptă de restul lumii "Aș muri dacă ar trebui să locuiesc acolo", a conchis E R Ea a murit în mijlocul crizei din Caraibe (cubaneze) și, prin urmare, moartea ei nu a găsit o acoperire largă în presa sovietică Autor al lucrării autobiografice Autobiografia lui Eleanor Roosevelt ( ) Roosevelt, Theodore (-), al -lea președinte al Statelor Unite (-) În anii care precedau începutul carierei sale politice active, el a fost caracterizat ca o persoană sincer interesată de Rusia și simpatică cu ea Angajat al Ambasadei Rusiei în SUA P S Botkin a citat cuvintele lui R : "Prevăd un viitor imens pentru Rusia Desigur, și ea va trebui să treacă prin răsturnări binecunoscute și, poate, prin răsturnări severe, dar toate acestea vor trece, iar după aceea Rusia se va ridica și va deveni fortăreața întregii Europe, poate cea mai puternică putere din intreaga lume Guvernator al statului New York (-) În timpul campaniei prezidențiale din , a fost nominalizat drept candidat la vicepreședinte al Statelor Unite din partea Partidului Republican Vicepreședinte al Statelor Unite ( ); a devenit președinte după moartea lui W McKinley (McKinley, William (-)) A fost ales președinte pentru un al doilea mandat în În ciuda politicii de "neutralitate binevoitoare" proclamată oficial la începutul războiului ruso-japonez din - , a luat o poziție deschis pro-japonez, a admirat succesele economice și militare a japonezilor și i-a considerat "un popor minunat" Ambasadorul Rusiei în SUA A P Cassini a raportat la Sankt Petersburg că sub influența punctelor de vedere ale lui R și ale secretarului de stat J Hay (John Nau), "atitudinea Statelor Unite față de noi devine din ce în ce mai negativă și neîncrezătoare în fiecare zi" Potrivit lui J F Kennan, R a spus într-o conversație cu unul dintre apropiații lui: "Încă de la început, simpatiile mele au fost de partea Japoniei și am făcut tot posibilul în cadrul dreptului internațional pentru a-i promova interesele Îi admir foarte mult pe japonezi și îi cred Ei au spus întotdeauna adevărul, dar rușii nu au spus" Odată cu dezvoltarea conflictului ruso-japonez și complicația evidentă a situației militare pentru Rusia, el și-a exprimat îngrijorarea cu privire la întărirea poziției Japoniei în Asia din cauza slăbirii Rusiei Participarea activă ulterioară a lui R la soluționarea conflictului ruso-japonez a fost cauzată și de anxietatea sa față de faptul că guvernul rus va decide să se alăture alianței franco-germane, lăsând Statele Unite în izolare politică sau punându-le în fața necesitatea de a intra într-o alianţă cu Japonia Schimbarea atitudinii lui R față de Rusia ar putea fi cauzată și de faptul că, în calitate de ambasador A P Cassini, "Americanii încep să realizeze în ultima vreme că interesele lor în Orientul Îndepărtat sunt mult mai ușor în concordanță cu influența Rusiei agricole în aceste zone decât Japonia, care, cu populația sa supraaglomerată, ar trebui să pară competitorul natural al Statelor Unite în industrie și comerț" Baronul R R , care l-a înlocuit pe A Cassini ca ambasador al Rusiei în SUA în Rosen a raportat la Sankt Petersburg că președintele american "este conștient

de faptul că nu Rusia, ci Japonia, este principalul rival al Statelor Unite din punct de vedere comercial și industrial și că, prin urmare, întărirea excesivă a Japoniei nu poate corespunde în niciun caz cu interesele americane Împingerea completă a Rusiei departe de Oceanul Pacific, ar considera el, din punctul de vedere al echilibrului politic necesar în Orientul Îndepărtat, în cel mai înalt grad indezirabil în general și mai ales indezirabil pentru America Ajuns la concluzia în că există un pericol real pentru Rusia, în cazul înfrângerii sale inevitabile în război, să piardă nu numai Sahalin, ci și toate celelalte posesiuni din Pacific, R a considerat că aceasta este mai potrivită cu interesele Rusiei să încheie pacea cât mai curând posibil, chiar și în condiții dificile Totodată, R s-a indignat de nehotărârea lui Nicolae al II-lea în chestiunea intrării în tratative cu japonezii privind încheierea unui tratat de pace El l-a numit pe țar "o non-entitate absurdă" pentru că s-a dovedit a fi "incapabil de a duce război" și "acum incapabil să facă pace" R a devenit primul președinte american care a primit Premiul Nobel pentru Pace ( ) ca recunoaștere a meritelor sale în inițierea și încheierea Tratatului de pace de la Portsmouth între Rusia și Japonia Acordarea premiului pentru pace unui om de stat care, cu puțin timp înainte de începerea războiului, a contribuit în mare măsură la agravarea conflictului ruso-japonez și, în stadiul inițial, a contat pe slăbirea reciprocă a ambelor țări, a fost considerată de mulți oponenţii politici ai lui R ca o decizie complet nefirească a Comitetului Nobel R interesat de evenimentele din Rusia și din anii următori, când nu mai era președinte al Statelor Unite După Revoluția din februarie din Rusia, o întâlnire a publicului american a avut loc la New York de către Comitetul Național American pentru Promovarea unui Guvern Democrat în Rusia R, a salutat revoluția rusă, trimițând o telegramă la întâlnire, care spunea: "Mă bucur din suflet că Rusia, prietena tradițională a țării noastre, s-a dovedit a fi de partea libertății decente, a voinței luminate și a reprezintă îndeplinirea strictă a obligațiilor asumate de statele libere din întreaga lume" R se considera un mare cunoscător al literaturii și își exprima adesea judecăți peremptorii despre luminarii literari ai lumii Se știe că, sunând pe L N Tolstoi a fost un "mare scriitor", R a considerat totuși romanele Anna Karenina și Război și pace "imorale", iar critica lui la adresa lui Napoleon și a războiului din "absurde" Sonata Kreutzer, în opinia sa, nu putea fi scrisă decât de o "persoană bolnavă moral" A respins punctele de vedere ale lui Tolstoi asupra vieții de familie ca fiind inacceptabile pentru "spiritul sănătos de practic inerent în America", acuzându-l pe Tolstoi de "decadență morală" și de răspândire "o teorie fantastică a distrugerii rasei umane prin abținerea de la căsătorie" Potrivit lui T Dreiser, R a condus campania anti-Tolstoi în Statele Unite: "Singurul lucru pe care îl știu despre activitatea literară a lui Roosevelt sunt atacurile sale asupra lui Tolstoi" Tolstoi însuși îl considera pe R imperialist și militarist Autor de lucrări istorice și de memorii, printre care: History of the Naval War of ( ); Viața guvernatorului Morris ( ); Istoria New York-ului ( ); American Ideais and Other Essays ( ); Noul naționalism ( ); Istoria ca literatura și alte eseuri ( ); O autobiografie ( ); Teme-te de Dumnezeu și ia-ți propria parte ( ); America și războiul mondial ( ); Puterea națională și datoria internațională ( ) ROOSEVELT Franklin Delano (-), al -lea președinte al Statelor Unite (-) Singurul președinte american care a fost ales pentru asta postează de patru ori A jucat un rol major în rezolvarea problemei stabilirii relaţiilor diplomatice dintre URSS şi SUA în noiembrie La octombrie , a adresat un

mesaj preşedintelui Prezidiului Comitetului Executiv Central al URSS M I Kalinin, exprimând regretul că "două mari popoare, între care a existat o tradiție fericită de prietenie de mai bine de un secol, benefică ambelor părți, sunt acum fără o metodă practică de comunicare directă între ele" Într-o conversație cu primul ambasador sovietic în Statele Unite, A A Troyanovsky R și-a exprimat convingerea că odată cu stabilirea relațiilor diplomatice între URSS și SUA "o nouă eră începe nu numai în viața popoarelor noastre, ci, îndrăznesc să spun, în viața întregii omeniri" După stabilirea relațiilor diplomatice dintre cele două țări, R a fost numit I V Stalin a fost "cel mai popular om din Uniunea Sovietică, în ciuda faptului că era liderul unui stat capitalist" Sceptic față de experiența construcției socialiste din URSS, R considera "noul curs" proclamat de el drept o alternativă democratică atât la nazism, cât și la comunism Adresându-se reprezentanților tineretului american în februarie , el a spus: "După cum știe toți cei care se confruntă cu îndrăzneala faptelor Uniunea Sovietică este condusă de un regim dictatorial, la fel de absolut ca orice alt regim dictatorial din lume" În același timp, el credea că "rușii pot fi tratați" și l-a tratat pe I V cu un respect nedissimulat Stalin ca persoană, considerându-l "un om sculptat din granit", un adevărat reprezentant al "inimii și sufletului Rusiei" Potrivit lui E Roosevelt, soțul ei "îl plăcea foarte mult pe Stalin însuși, iar când a dezvoltat un sentiment de simpatie, părea să înceapă să creadă că imposibilul încă se poate întâmpla", adică se poate baza pe liderii sovietici Ghidat în primul rând de interesele naționale ale Statelor Unite, R a jucat un rol decisiv în crearea coaliției anti-Hitler cu participarea URSS în timpul celui de-al doilea război mondial Pentru a-i influența pe americanii de credință catolică, care s-au opus în mod deosebit aspru prelungirii Legii de împrumut-închiriere la URSS, la septembrie , s-a adresat Papei Pius al XII-lea cu un mesaj în care, în special, el a scris: "În Statele Unite există mulți oameni de diferite credințe care cred că o formă de societate comunistă s-a stabilit în Rusia În opinia mea, ideea este că Rusia este condusă de o dictatură la fel de brutală în esență ca dictatura germană În același timp, cred că dictatura rusă este mai puțin periculoasă pentru alte state decât dictatura germană Consider că supraviețuirea Rusiei este mai puțin periculoasă pentru religie, pentru biserică ca atare și pentru civilizația umană în general, decât supraviețuirea varietății germane de dictatură A primit sprijin de la Pius al XII-lea, care în mesajul său de răspuns a notat diferența dintre a ajuta comunismul și a ajuta poporul URSS La avertismentul lui W Bullitt cu privire la pericolul de a avea deplină încredere în Stalin și la recomandarea de a înainta condiții politice pentru acordarea asistenței URSS, R a răspuns: "Nu contest faptele pe care le citați, Bill, sunt adevărate Eu doar cred că Stalin nu este genul ăsta de persoană Harry (Hopkins -Autor) spune că nu este așa și eu cred că dacă dăm tot ce putem și nu cerem nimic în schimb, atunci din sentiment de noblețe nu va încerca să anexeze nimic și va coopera cu eu în numele democrației și păcii mondiale Întâmpinând constant rezistență din partea politicienilor și oamenilor de stat influenți din SUA și chiar a celor apropiați lui și ai membrilor guvernului care s-au opus acordării de asistență militară eficientă URSS în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, inclusiv iar în cadrul programului Lend-Lease, a spus la martie : "Nu vreau să fiu în poziţia în care sunt britanicii Britanicii le-au promis rușilor două divizii Nu și-au ținut această promisiune Au promis că îi vor ajuta în Caucaz Ei nu sunt a îndeplinit această promisiune Britanicii nu au

îndeplinit nicio promisiune făcută rușilor Singurul motiv pentru care menținem relații atât de bune cu rușii este că până acum ne-am ținut promisiunile " Și pentru aceasta, i-a spus lui G Morgenthau: "Sunt gata să mă duc și să scot toate mărfurile de pe rafturile magazinelor și să plătesc orice preț pentru ele și să încarc un camion cu ele și să le livrez rapid pe navă Nimic nu poate fi mai rău decât dacă rușii se vor prăbuși" Ambasadorul sovietic în SUA M M Litvinov a raportat Moscovei în iunie : "Atitudinea lui Roosevelt față de URSS, în comparație cu , când l-am cunoscut, s-a înrăutățit, fără îndoială, oarecum Mai degrabă, agitația ostilă a lui Bullitt și, în special, anumite aspecte ale politicii noastre externe au influențat El este încă mai prietenos cu noi decât orice alt american proeminent și, în mod clar, dorește să coopereze cu noi La ora actuală, fără îndoială, este nemulțumit de nesatisfăcutarea oricăreia dintre cererile sale către noi*, de nedorința noastră evidentă de a discuta cu el problemele politice actuale și postbelice și de a stabili un contact constant cu el Cu toate acestea, este puțin probabil ca această nemulțumire să aibă vreun efect notabil asupra îndeplinirii livrărilor prin împrumut-închiriere Știu documentar că, în limita promisiunilor sale, a împins activ organele executive să ne satisfacă cererile R a fost principalul inițiator și participant activ la întâlnirile celor Trei Mari de la Teheran și Ialta, precum și la formarea Națiunilor Unite Într-o scrisoare a lui Stalin către președintele G Truman cu ocazia morții lui R , acesta a fost numit "cel mai mare politician de clasă mondială și vestitor al organizării păcii și securității de după război" În același timp, se știe remarca lui Stalin, făcută într-o conversație privată cu jurnalistul iugoslav M Djilas, că, spre deosebire de Churchill, care este gata să "strângă chiar și un ban din buzunar", R "își bagă mâna în buzunar numai pentru monede mai mari" ROOSEVELT Elliot (Roosevelt, Elliot) (-?), personaj municipal, fermier, scriitor american Fiul președintelui Franklin D Roosevelt La inițiativa și cu ajutorul lui Armand Hammer, care încerca să intre în cercul apropiat al președintelui, a vizitat URSS în Pentru consimțământul lui R de a se întâlni cu oficiali sovietici și de a obține de la autoritățile americane acordul pentru achiziționarea de către Uniunea Sovietică a de avioane militare sub masca civililor, Hammer i-a promis un comision de de dolari - o sumă mare la acea vreme (înțelegerea nu a avut loc din cauza refuzului din partea URSS) Contactele stabilite R cu cercurile oficiale sovietice au jucat un rol în a decide dacă să publice în URSS o traducere a cărții sale despre tatăl său Membru al celui de-al Doilea Război Mondial; El a încheiat războiul cu gradul de general de brigadă în Forțele Aeriene ale Statelor Unite Premiat cu decorații militare În , a fost ales primar al Miami Beach, Florida Autor al unei cărți despre tatăl său tradusă în rusă, As Not Saw It ( ), și compilator a volume din scrisorile tatălui său ACORD ROOSEVELT-LITVINOVA , vezi Relațiile diplomatice dintre Rusia (URSS) și SUA RUMYANTSEV Nikolai Petrovici (-), conte, om de stat rus, istoric Cancelar ( ) și ministru al Comerțului al Rusiei (-), președinte al Consiliului de Stat (-), consilier privat interimar Unul dintre susținătorii convinși ai extinderii influenței ruse în Pacific și America de Nord, un acționar major al companiei Russian American Company În cinstea lui R în a fost numit, construit un fort (Fortul Rumiantzeff) * Deci M M Litvinov - Auth fondat de primii coloniști ruși pe țărmurile Golfului Bodega (Bodega Wow) din California și redenumit în în Fort Ross Membru de onoare al Academiei Imperiale de Științe Fondatorul (împreună cu fratele său S P Rumyantsev) al bibliotecii Muzeului Rumyantsev, care a

stat la baza Bibliotecii de stat ruse (fosta Bibliotecă de stat a întregii uniuni numită după V I Lenin), organizatorul "Cercului Rumiantsev", care a reunit cei mai mari istorici și arheografi ruși GRUPUL ACADEMIC RUS DIN SUA, vezi Asociația Oamenilor de Știință Ruso-Americani din SUA AMERICA RUSĂ (America Rusă), denumirea neoficială a teritoriilor descoperite și dezvoltate de ruși în Alaska, într-o serie de zone din California de Nord și Insulele Aleutine, aflate în posesia Rusiei de la sfârșitul secolului al XVIII-lea până în , adică înainte de semnarea Acordului privind vânzarea Alaska rusească către Statele Unite Centrul administrativ al R A - Novoarkhangelsk (acum orașul Sitka) Din până în ultimele zile ale R A Rolul decisiv în dezvoltarea și dezvoltarea acestor teritorii a aparținut Companiei Ruso-Americane (RAC) În legătură cu declararea de război împotriva Rusiei de către Anglia și Franța la sfârșitul lunii martie , a existat un pericol real de confiscare a posesiunilor rusești în America de Nord de către forțele navale combinate ale statelor europene Pentru a evita acest lucru, viceconsulul rus la San Francisco P S În numele RAC, Kostromitinov a semnat un acord fictiv cu Societatea Comercială Americano-Rusă cu privire la cesionarea acesteia pentru ani a tuturor proprietăților, comerțului și privilegiilor de pe teritoriul RAC din America de Nord Acordul s-a bazat pe o încredere reciprocă deplină Totuși, ca urmare a dificultăților juridice apărute la scurt timp după semnare, s-a pus problema unei vânzări reale, și nu fictive, a R A Contractul fictiv a fost anulat, iar conducerea RAC a fost mustrat că este prea independentă Această evoluție a evenimentelor a contribuit la răspândirea zvonurilor despre viitoarea vânzare efectivă a R A Statele Unite Se presupunea că aceste zvonuri au jucat un rol în refuzul Marii Britanii de a pune mâna pe posesiunile RAC Acest punct de vedere a fost împărtășit, în special, de către trimisul rus în Statele Unite, E A Glass, care l-a informat pe K V Nesselrode în februarie : " Posesiunile noastre din nord-vest nu au fost nici atacate, nici blocate Doar teama de a afecta interesele americanilor, strâns legate de coloniile noastre, dictează Angliei o astfel de linie de comportament " După încheierea războiului din Crimeea, ideea unei posibile concesii către R A Statele Unite au primit o dezvoltare ulterioară, iar printre susținătorii săi s-au numărat membri ai familiei regale, inclusiv fratele mai mic al lui Alexandru al II-lea, Marele Duce Konstantin Nikolayevich În scrisoarea adresată ministrului Afacerilor Externe A M În special, i-a scris lui Gorchakov în : "Această vânzare ar fi foarte oportună, pentru că nu ar trebui să se înșele singur și trebuie să se prevadă că Statele Unite, străduindu-se constant să-și rotunjească posesiunile și dorind să domine indivizibil în America de Nord, ia de la noi coloniile mai sus mentionate si nu le vom putea aduce inapoi Între timp, aceste colonii ne folosesc foarte puțin, iar pierderea lor nu ar fi prea sensibilă și ar necesita doar o recompensă pentru compania noastră ruso-americană La aceste considerente politice ale Marelui Duce Konstantin s-au adăugat considerente financiare, cauzate de necesitatea reducerii costurilor Ministerului Naval S-a păstrat rezoluția lui Alexandru al II-lea asupra raportului lui Gorceakov care subliniază propunerea Marelui Duce: "Această idee merită luată în considerare" Ideea a fost susținută, în special, de amiralul E V Putyatin, căpitan rangul I I A Shestakov și E A Sticlă Solicitat pe această temă, ministrul Marinei, amiralul F P Wrangel a prezentat un calcul al sumei pe care Rusia ar putea-o primi de la Statele Unite pentru R A - BINE , milioane de dolari, deși și-a exprimat părerea despre potențialul posesiunilor rusești din America de Nord în ceea ce

privește resursele naturale disponibile acolo și porturile maritime excelente E A Paharele cu reprezentanți ai administrației lui John Buchanan au fost întrerupte în toamna anului pentru o perioadă nedeterminată în legătură cu victoria la alegerile prezidențiale a lui Abraham Lincoln În condiţiile create în , în loc să vândă R A au început să fie soluționate problemele legate de revizuirea cartei RAC și extinderea privilegiilor acestuia pe teritoriul posesiunilor rusești din America de Nord pentru un nou mandat Conducerea RAC a insistat să prelungească privilegiile pe de ani, adică până în ; Marele Duce Konstantin și oamenii săi în mod similar din guvern au considerat că este posibilă prelungirea carta RAC pentru doar ani, adică până la ianuarie , cu depunerea ulterioară la R A "autorităților din Siberia de Est" Războiul civil care a început în Statele Unite a scos temporar de pe ordinea de zi chestiunea soartei R A , iar în , în conformitate cu decizia luată de Consiliul de Stat al Rusiei, a fost aprobată o nouă carte a RAC, iar în companiei în sine i s-au acordat noi beneficii și privilegii Motivul revenirii la examinarea problemei R A a fost sosirea lui E A la Sankt Petersburg în octombrie pentru o nouă numire diplomatică Stekl, care a vorbit în mod repetat în trecut pentru vânzarea R A către Statele Unite din cauza "inconvenientului creat de stăpânirea coloniilor noastre americane și de asigurarea slabă a securității acestora" Deja în decembrie , la o "ședință specială" prezidată de Alexandru al II-lea și cu participarea Marelui Duce Konstantin, Ministrul Afacerilor Externe A M Gorchakov, șeful ministerului maritim N K Crabbe, E A Stekl și alții au decis să vândă posesiunile rusești din America de Nord către Statele Unite Stekl, care s-a întors în Statele Unite la instrucțiuni speciale de la țar, a fost instruit să semneze acordul corespunzător, care a rămas în istorie ca Acordul privind vânzarea Alaska Rusiei către Statele Unite Până la vânzarea Alaska, acolo locuiau ruși, peste de mii de eschimoși, indieni și aleuți, precum și aproximativ , mii de creoli - copii născuți din căsătorii și relații extraconjugale ale rușilor cu femei din populația locală aleuțiană și indiană Prin pe aproximativ Sitka a lăsat familii rusești; restul fie s-au întors în Rusia, fie s-au mutat la San Francisco Istoria R A întruchipată în numele a numeroase obiecte geografice de pe teritoriul său, cărora li s-au dat numele de exploratori, marinari, negustori și alte persoane marcante ruși: pr Chirikov, strâmtoarea Shelikhov, cca Wrangel, despre Kupriyanova, muntele și vulcanul Veniaminov, Insulele Krenitsyn, aproximativ Baranov, insula și strâmtoarea Gagemeister, orașul și golful Kotzebue, Capul Kutuzov, aproximativ Shumagin, Insulele Pri-bylov, capul și munții Rumyantsev, aproximativ Chichagov, Cape și strâmtoarea Etolin etc "AMERICA RUSĂ", Societate istorică și educațională Înființată la septembrie își propune să păstreze istoria Americii Ruse, cultura și tradițiile popoarelor care au locuit-o cândva Sub auspiciile societății, în noiembrie , la Fort Ross (California) a fost convocată prima conferință a reprezentanților acestor naționalități, în care, pe lângă albi americani și ruși, iakuti, aleuți, tlingiți, eveni, evenki, yukghiri, pomoși , Miwoks, Yupiks au participat , karoki Participanții la conferință au convenit să organizeze întâlniri anuale de acest fel, iar următoarele conferințe s-au propus să fie organizate pe Kodiak, în Sitka și în Yakutia EXPEDIȚIA NAVALĂ RUSĂ ÎN AMERICA DE NORD - a fost trimisă conform planului de acțiune Ministrul Naval al Rusiei Amiralul N K Crabbe (-) și trebuia să distragă atenția Angliei (și Franței în același timp) de la amestecul în afacerile Poloniei, creând o amenințare la adresa comunicațiilor comerciale ale flotei comerciale

engleze de pe coasta Americii Un alt obiectiv la fel de important al expediției a fost acela de a demonstra în mod deschis sprijinul Rusiei pentru statele federale în Războiul Civil American (-) și, astfel, de a câștiga un aliat în afara Europei în administrația Abraham Lincoln Unii cercetători americani pun la îndoială ambele obiective recunoscute oficial ale expediției, considerând că, atunci când au decis să trimită o escadrilă a Flotei Atlanticului în Statele Unite, guvernul rus a fost ghidat în primul rând de dorința de a evita blocarea flotei ruse într-una din porturile baltice în cazul unui război în Europa din cauza Poloniei Potrivit memoriilor ministrului de război D Milyutin, comandantul escadrilei, contraamiralul S S Lesovsky, a fost chiar instruit să nu se întoarcă cu escadrila în Rusia în cazul unei agravări a situației internaționale și al prezenței unui amenințarea cu intervenția străină Pregătirea și realizarea vizitei au fost efectuate cu respectarea tuturor cerințelor de secretizare Escadrila Flotei Atlanticului, formată din fregate (nava amiral "Alexander Nevsky", "Peresvet" și "Oslyabya"), corvetele "Varyag" și "Vityaz" și clipperul "Almaz", numărul total de echipaje de care a depășit mii de oameni, a ajuns în raidul portului New York la septembrie (fregata Oslyabya a intrat în portul New York pe septembrie, iar soția președintelui Lincoln a făcut în curând o vizită comandantului său, căpitanul Butakov ; mașina de tuns cu aburi Almaz a sosit târziu la raidul din New York) Presa din New York scria în acele zile: "Deși rușii au respins orice motive politice pentru vizita lor în portul nostru, ei nu au încercat să-și ascundă sprijinul explicit și hotărât pentru statul nostru și dorința lor sinceră ca acesta, bazându-se pe propriile forțe și, în ciuda opoziției europene, și-a restabilit fosta unitate și putere Paradă solemnă a marinarilor ruși de-a lungul Fifth Avenue și Broadway pe sunetele imnului "God Save the Tar"! a fost subiectul principal al primelor pagini ale ziarelor americane De asemenea, au existat în presă informații că amiralul Lesovsky avea în mâini un pachet sigilat care conținea instrucțiuni secrete în cazul în care ar izbucni un război între Statele Unite și o anumită putere europeană Marinarilor navali francezi și englezi de pe navele care se aflau pe drumul din New York unul lângă altul cu rușii li s-a interzis prin comanda lor să coboare la țărm pentru a evita incidentele nedorite cu marinarii ruși În cinstea ofițerilor de marina ruși, în capitala americană a avut loc o recepție guvernamentală și o recepție la Casa Albă, unii dintre marinari au asistat la premiera americană a Faustului lui Gounod Printre participanții la expediție a fost un tânăr aspirant al flotei ruse și viitorul compozitor N A Rimsky-Korsakov, care a susținut un concert în teatrul orașului în timp ce clipperul Almaz se afla în portul Boston În timpul șederii lor în Statele Unite, escadronul sau navele sale individuale au vizitat anii Baltimore, Annapolis, Hampton, insulele Cuba (Havana), Curacao și Bahamas, apele Mării Caraibelor și Golful Mexic Escadrila lui Lesovsky a plecat spre Kronstadt în iunie , când rezultatul războiului civil era deja clar și pericolul unei ciocniri militare între Rusia și Franța și Anglia nu mai exista Aproape simultan cu escadronul S S Lesovsky, o escadrilă a Flotei Pacificului a sosit în Statele Unite sub comanda contraamiralului A A Popov format din corvete (Bogatyr, Kalevala, Rynda, Novik) si clipper (Abrek si Gaydamak) Numărul total de echipaje ale acestor nave a fost de de oameni Navele au intrat în raidul din San Francisco pe septembrie și l-au părăsit pe august Corveta Novik s-a prăbușit și s-a scufundat în timp ce se apropia de port, dar echipajul a fost salvat de navele americane care au venit în ajutor Campania escadronului Pacific din San

Francisco a fost întreprinsă la inițiativa ei - comandantul A A Popov pentru a evita o coliziune cu forțele superioare ale flotei engleze în cazul unui război între Rusia și Anglia, și a fost o surpriză pentru Ministerul Naval rus, deși a coincis în timp și scop cu campania sancționată oficial a escadrilă baltică În timpul șederii lor în Statele Unite, escadrila Flotei Pacificului a vizitat Insulele Hawaii (portul Honolulu), portul Vancouver și orașul Sitka Primirea acordată marinarilor escadrilelor ruse din America a devenit o dovadă convingătoare a sentimentelor de prietenie trăite de largi secțiuni ale publicului american față de Rusia și poporul rus Acțiunile eroice și sacrificiul de sine a de marinari ruși în stingerea unui mare incendiu în San Francisco și în salvarea oamenilor (octombrie) au găsit un răspuns larg în rândul americanilor Prezența escadrilelor rusești în Statele Unite la apogeul Războiului Civil nu a putut decât să provoace emoții negative în rândul adversarilor lui Lincoln Ordinul A A Popov să deschidă focul asupra navelor aflate sub comanda sa în cazul unor acțiuni ostile ale forțelor armate ale Confederației Statelor de Sud împotriva rușilor a provocat îngrijorare la Sankt Petersburg și a fost imediat dezavuat de cancelarul A M Gorchakov: "Rusia menține o neutralitate strictă Trebuie să mă abțin să aprob propunerea amiralului Popov" Ordinul primit de Popov pentru ca escadronul să părăsească apele americane ar putea fi considerat o dovadă a incertitudinii Sankt-Petersburgului că amiralul va da dovadă de reținere După întoarcerea ambelor escadrile la locul de desfășurare permanentă, ca răspuns la recunoștința exprimată de Marele Duce Konstantin Nikolaevici pentru primirea caldă adusă marinarilor ruși, ambasadorul american K Clay a spus că Statele Unite trebuie să mulțumească Țarul Rusiei pentru faptul că, mânat de sentimente de prietenie către Statele Unite, a împiedicat amestecul ostil al Angliei și Franței în treburile interne ale Statelor Unite Mai târziu, exprimând condoleanțe lui Alexandru al III-lea la moartea tatălui său Alexandru al II-lea ( ), secretarul de stat american James Blaine a scris: "Împăratul a trimis o flotilă mare și puternică de nave de război, demonstrând lumii întregi simpatia lui pentru lupta noastră și partea sa a Uniunii în cazul în care orice putere străină decide să lovească în ajutorul rebelilor Acest mesaj s-a încheiat cu asigurarea că Statele Unite au apreciat profund acțiunea lui Alexandru al II-lea, "în ciuda riscului de a atrage propriul imperiu în război" În a avut loc o vizită amicală a escadrilei navale americane sub comanda căpitanului G Fox în Rusia Vezi și Expediția navală americană a lui Fox din DIASPORA RUSĂ ÎN SUA Prima mențiune oficială a rușilor stabiliți în Statele Unite a fost înregistrată de al -lea recensământ ( ), care menționează "Rușii în Hartford" (Connecticut), deși pe aproximativ a apărut o colonie rusă permanentă în Lumea Nouă Kodiak în și în ultimii cinci ani ai secolului al XVIII-lea au fost create Compania Ruso-Americană și Administrația Rusă din Alaska și Insulele Aleutine, care au pus bazele creării r d Subiecții ruși individuali au sosit și s-au stabilit permanent în diferite părți ale Statelor Unite deja în - începutul anilor , iar odată cu dezvoltarea Americii ruse și întemeierea orașului Novoarkhangelsk pe aproximativ Sitka ( ) și satul Fort Ross din California ( ), numărul lor a început să crească considerabil După vânzarea Alaska și a Americii Ruse către Statele Unite, numărul rușilor din aceste regiuni a început să scadă Între și au ajuns în SUA din Rusia și s-au stabilit în diferite părți ale țării pentru reședința permanentă a lui St , mii de cetățeni ruși reprezentând diferite grupuri naționale și etnice ale populației Rusiei Potrivit lui N Slavinsky, autorul "Scrisorilor despre

America și coloniștii ruși", fiind I care a venit în SUA în anii - , "numărul emigranților noștri de peste ocean nu este mare: nu sunt mii, ci abia sute Rușii despre care m-am întâlnit sau despre care am auzit zvonuri s-au mutat în America din următoarele motive: unii din cauza nemulțumirii față de condițiile de viață și de muncă din țara lor natală, alții de frica persecuției politice, iar alții încă din cauza unor infracțiuni Până în , cca de ruși, inclusiv, conform mărturiei psalmistului primei Biserici Ortodoxe Ruse din orașul A Lopukhin, "aproximativ o duzină de oameni educați, restul sunt muncitori de rând, în principal din marinari ruși Cu două-trei excepții, toți sunt fii vitregi ai sorții, fii risipitori, unii au fugit de justiția rusă, alții de datorii, alții de serviciul militar și naval Aproape toți duc o viață dezastruoasă aici și regretă că și-au părăsit patria Formarea activă a r d a început cu primul val de imigranți - nativi din Rusia, care au început să se stabilească în Lumea Nouă după ca urmare a pogromurilor evreiești masive și a persecuției sectelor religioase (Doukhobors, Molokans, jumpers, whips, subbotniks etc), precum și ca urmare a persecuției politice a dizidenților din afara autorităților oficiale ruse (mai ales după evenimentele revoluționare din) Încercările autorităților ruse de a împiedica plecarea cetățenilor pentru reședința permanentă în străinătate au eșuat Raportul Ministerului rus de Externe pentru privind emigrarea Rusiei în Statele Unite afirma că "mișcarea de emigrare este un fenomen cauzat de motive economice și de altă natură profunde și că lupta împotriva acesteia prin măsuri de constrângere administrativă nu poate duce la niciun rezultat pozitiv " Conform recensământului din , în Statele Unite trăiau deja de oameni născuți în Rusia, care se considerau și erau considerați de serviciile de imigrare din SUA drept "ruși", dar în cea mai mare parte nu erau etnici ruși Potrivit datelor oficiale americane și rusești, emigrația din Rusia în Statele Unite în anii - s-a ridicat la , mii de persoane (total pentru - - persoane); în - persoane; în - - , milioane de oameni; în - - mii oameni; în - - cca de mii de oameni, cu , % din toți cei care au ajuns și s-au stabilit în Statele Unite în acești ani au fost evrei, iar alți cca % - germani, polonezi, finlandezi, lituanieni și oameni de alte naționalități, oameni din teritoriile periferice ale Imperiului Rus Puțin peste % erau etnici ruși Până în vara anului , conform diferitelor estimări, în Statele Unite trăiau de la la de mii de ruși sau, mai precis, ruși mari, ruși mici și belaruși, iar etnicii ruși nu reprezentau mai mult de % dintre ei Ministerul rus de Externe a declarat în acești ani că revoluționarii ruși care trăiau în America au căutat să folosească muncitorii și țăranii sosiți din Rusia ("această masă întunecată") "în scopul propagandei lor" Evenimentele din au marcat începutul unui nou, al doilea val de emigrare din Rusia în Statele Unite, în care au început să predomine oamenii care și-au părăsit patria în principal din motive politice Practic, aceștia erau oameni educați, profesioniști de nivel înalt care au fost expulzați oficial din țară sau au devenit "dezertori" Cei mai mulți dintre ei, după ceva timp, s-au încadrat cu succes în viață și și-au găsit recunoașterea binemeritată în țara care i-a acceptat Mulți au devenit mândria științei, tehnologiei, artei și culturii mondiale - S V Rahmaninov, I F Stravinsky, I I Sikorsky, A P Seversky, V K Zworykin, PA Sorokin, S A Koussevitzky, G V Vernadsky, I I Ostromyslensky, V S Horowitz et al , Statisticile americane din anii mărturisesc rate de creștere nesemnificative ale r d în legătură cu scăderea emigrației rușilor din diverse motive (în primul rând ca urmare a înăspririi politicii de imigrare a SUA și a introducerii

restricțiilor de cote de către autoritățile americane, precum și a interzicerii practice a autorităților sovietice de plecare) a cetăţenilor sovietici din străinătate) La recensământul din din SUA, de oameni s-au născut în * afacerile Statelor Unite (în plus față de de persoane care aparțineau celei de-a doua generații a emigrației ruse și se considerau încă "ruși") Al Doilea Război Mondial și evenimentele internaționale ulterioare, după ce au dat impuls unui nou val de emigrare din URSS în SUA, au schimbat semnificativ componența socială a RD prin creșterea ponderii foștilor cetățeni sovietici, în principal din rândul prizonierilor de război, al persoanelor strămutate etc , care, de regulă, nu aveau un nivel ridicat de educație Legile adoptate în Statele Unite la sfârșitul anilor și privind înregistrarea străinilor, controlul asupra intrării în țară a "persoanelor indezirabile" etc a contribuit la încetarea efectivă a creșterii cantitative a r d în detrimentul imigranților nou sosiți din Rusia În perioada - , , mii de imigranți de "origine rusă" (adică născuți în Rusia sau URSS) au sosit în Statele Unite, mai puțin de mii venind direct din URSS, în timp ce St mii - din alte țări Cu toate acestea, numărul total de persoane de "origine rusă" din prima și a doua generație din populația SUA a scăzut în de ani de la mii în la mii în Numărul persoanelor care au numit rusă limba lor maternă a scăzut de la mii în până la mii în În termeni procentuali, conform datelor pentru , % dintre imigranți au numit rusă limba lor maternă, % - idiș, % - lituaniană, iar restul - ucraineană, germană, poloneză etc Anii au adus schimbări notabile în compoziția cantitativă a s d ; compoziția sa națională și etnică a suferit și anumite modificări ca urmare a creșterii numărului de persoane de naționalitate evreiască care au primit permisiunea de a pleca în Israel, dar au ajuns în Statele Unite După prăbușirea URSS și eliminarea aproape tuturor restricțiilor privind părăsirea Rusiei în străinătate, s-au produs din nou schimbări în componența socială a imigranților, în primul rând datorită reprezentanților inteligenței ruse, ai comunității științifice și culturale, care au plecat în Statele Unite pentru motive, de regulă, de natură economică sau creativă La sfârșitul mileniului, informațiile despre r d nu reflectă în mod adecvat starea actuală de lucruri din cauza faptului că un număr semnificativ de ruși preferă să trăiască și să lucreze în Statele Unite, păstrând în același timp cetățenia rusă Conform rezultatelor recensământului american efectuat o dată pe deceniu, în erau de mii de oameni care se considerau ruși, dintre care de mii indicau URSS ca loc de naștere; Sf % au peste de ani Până la sfârșitul mileniului w d dispersat pe aproape întregul teritoriu al Statelor Unite; locurile de cea mai mare concentrare a rușilor sunt orașele mari atât de pe coasta de est cât și de vest (New York, Philadelphia, Chicago, Boston, Cleveland, Denver, San Francisco etc), precum și campusurile universitare și centrele științifice ale țării BISERICA ORTODOXĂ RUSĂ DIN SUA Apariția Ortodoxiei și întemeierea primelor biserici ortodoxe ruse din America de Nord de către coloniștii ruși datează de la sfârșitul secolului al XVIII-lea Inițiatorul răspândirii Ortodoxiei pe pământul american este G I Shelikhov, care în a propus guvernului rus și celor mai înalte autorități bisericești să trimită o misiune în America "cu scopul de a hrăni" acolo membrii companiilor comerciale rusești care recoltau blănuri, precum și să desfășoare activități misionare și să răspândească credința ortodoxă în rândul populației locale În , Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse a trimis în Insulele Aleutine, care făceau parte din Imperiul Rus, o misiune formată din călugări (în principal din mănăstirea Valaam)

conduși de arhimandritul Ioasaph (în lume Ivan Ilici Bolotov) Încă din toamna anului , misiunea și-a început activitățile pe cca Kodiak, În , acolo a fost construită o biserică ortodoxă, în care clerul sosit din Rusia a început să boteze populația locală În același an, Sinodul a înființat Kamchatka și America de Nord i eparhia de cannes Primul episcop de Kodiak, i e America rusă, a devenit Joasaph, care a fost ridicat la acest rang în la Irkutsk, dar nu a ajuns la Kodiak: nava pe care a navigat a căzut într-o furtună și toți pasagerii s-au înecat Misiunea Kodiak, în forma în care a luat naștere în , a încetat să mai existe în , după moartea ultimului său călugăr, Herman din Alaska, în , cu puțin timp înainte de aceasta, arhimandritul Innokenty, care luase tonsura, a fost confirmat ca șef al acesteia , dar din ordinul împăratului Nicolae I, el a început să fie numit Episcop de Kamchatka, Kuril și Aleutian În septembrie , episcopul Innokenty a ajuns la Novoarkhangelsk în Alaska, unde a fost înființat departamentul său Acesta a fost începutul unei noi dieceze rusești, o parte din care a devenit posesiuni rusești în America de Nord În , în Novoarkhangelsk a fost construită o mică biserică catedrală a Sfântului Arhanghel Mihail cu clopoței, ale căror părți din fontă au fost turnate chiar de Innokenty Până în , noi biserici ortodoxe au fost construite în America Rusă și de creștini locuiau în Novoarkhangelsk După dobândirea Alaska de către Statele Unite, pe teritoriul său au rămas câteva mii de credincioși ortodocși atât de origine rusă, cât și locală, pentru care, prin decizia Sinodului, a fost creată la Sitka o eparhie ortodoxă autonomă în , condusă de episcopul Ioan (Stepan Mitropolsky) La New York, prima parohie rusă mică a fost organizată la capela de pe nd Avenue ( ), dar în a fost închisă prin decizie a guvernului rus S-a presupus că a fost închis de Alexandru al III-lea sub presiunea procurorului-șef al Sinodului K P Pobedonostsev, care a fost nemulțumit de faptul că în fruntea R p ts există un fost catolic de origine daneză, Nicholas Bjerring, care vorbea prost rusă În , la inițiativa lui Inocențiu, care până atunci devenise Mitropolit al Moscovei și al Kolomnei, Sinodul a înființat eparhia Aleutinelor și Alaska cu un scaun la San Francisco (din) În - , prin eforturile episcopului Nikolai (Mikhail Ziorov) și cu sprijinul Sfântului Sinod al Rusiei, numărul preoților ortodocși, bisericilor și școlilor bisericești din Alaska a crescut semnificativ În , Jurnalul Bisericii Ortodoxe a început să fie publicat la New York în rusă și engleză, iar din , jurnalul American Orthodox Herald, care din a devenit organul oficial al diecezei Bisericii Ortodoxe în SUA În acești ani, a fost R p c a devenit cel mai activ apărător al drepturilor locuitorilor locali care mărturiseau Ortodoxia, cărora li s-a refuzat cetățenia americană de către guvernul SUA și care au fost discriminați împreună cu indienii ținuți în rezervații Până în , pentru întreținerea R p c în Alaska și școlile și misiunile sale din Sankt Petersburg au primit anual de mii de dolari (se presupune că din fondurile primite pentru vânzarea Alaska către Statele Unite) În , Sinodul a redenumit eparhiile Aleutine și Nord-Americane Jurisdicția sa s-a extins la două state - Statele Unite și Canada În , la propunerea arhiepiscopului de atunci al Aleutinelor și Americii de Nord Tihon (viitorul Patriarh al Moscovei și al Întregii Rusii), scaunul episcopal a fost transferat de la San Francisco la New York În , în Pennsylvania a fost deschisă prima mănăstire ortodoxă din America, Sfântul Tihon de Zadonsk, sub patronajul Arhiepiscopului Tihon Biserica Rusă, datorită lucrării sale misionare în America, a devenit Biserica Mamă pentru toți oamenii ortodocși care au ajuns în Statele Unite După octombrie R p c a luat cu hotărâre o poziţie negativă

împotriva regimului sovietic Primul Sinod Străin al Episcopilor Ortodocși Ruși, desfășurat la Constantinopol ( ), a înființat Administrația Superioară a Bisericii Ruse din Străinătate, care se ocupa de cca de mii de soldați ruși și membri ai familiilor lor, precum și pur și simplu refugiați care au părăsit Rusia ca urmare a războiului civil Conexiune temporară Răposatul Sinod al Episcopilor Bisericii Ortodoxe Ruse din străinătate (mai târziu, termenul "temporar" a fost eliminat din nume) a încetat contactele administrative cu autoritățile bisericești din Moscova "din cauza imposibilității relațiilor normale cu aceasta și având în vedere înrobirea sa de către autoritățile sovietice fără Dumnezeu, privându-l de libertatea în voința sa și libertatea de administrare canonică a bisericii" S-a hotărât ca până la restabilirea relațiilor normale cu Rusia și până la eliberarea Bisericii de persecuția puterii sovietice fără Dumnezeu, partea Bisericii Ruse din străinătate să fie autonomă După , în rândul ortodocșilor din Statele Unite a apărut o situație de pluralism jurisdicțional Patriarhia Constantinopolului a venit cu decizia de a transfera parohiile grecești ortodoxe din Statele Unite sub jurisdicția Bisericii Greciei, iar apoi, în , și-a anunțat propriile pretenții de jurisdicție asupra întregii diaspore ortodoxe O parte din parohiile non-ruse au devenit subordonate diferitelor biserici locale ortodoxe la nivel național În septembrie s-a ținut al III-lea Consiliu Bisericesc All-American, care l-a ales pe Mitropolitul Platon (Rozhdestvensky), care a părăsit Rusia la sfârșitul Războiului Civil, șef al Eparhiei Nord-Americane Alegerea mitropolitului Platon, binecunoscut turmei americane (în - el conducea deja această eparhie), a fost aprobată de așa-zisul Sinodul Karlovac, un corp de administrație supremă a bisericii, a fost creat în cadrul Primului Consiliu Bisericesc de Frontieră, care a avut loc în în orașul Sremski Karlovtsy (Iugoslavia) În , Patriarhul Tihon a confirmat și autoritatea mitropolitului Platon Însă după o serie de declarații politice făcute de mitropolitul american, care ar putea agrava situația deja dificilă a Bisericii Ortodoxe Ruse din cadrul URSS, prin decret din ianuarie , l-a demis pe mitropolitul Platon din administrația Eparhiei Nord-Americane Cu toate acestea, mitropolitul Platon nu a primit decretul, deoarece din anumite motive nu a fost trimis de la Moscova În aprilie , la Catedrala a IV-a a Arhiepiscopiei Americane din Detroit, a fost proclamată autonomia sa temporară Unii episcopi din America de Nord au refuzat să-l urmeze pe Mitropolitul Platon și și-au format propriile eparhii, subordonate Sfântului Sinod al Episcopilor Bisericii Ortodoxe Ruse din străinătate Orientarea sinodală, sau "Karlovatsk", a fost respectată de o parte semnificativă a emigranților care au sosit în Statele Unite în timpul Războiului Civil și după acesta din motive politice (mai degrabă decât economice) Dar totuși, majoritatea parohiilor (aproximativ) l-au urmat pe Mitropolitul Platon Acesta din urmă, în anii - , a negociat cu adjunctul patriarhalului Locum Tenens, Mitropolitul (mai târziu Patriarh) Serghie (Strgorodsky) despre restabilirea comuniunii normale în biserică și stabilirea statutului de mitropolie Dar Mitropolitul Serghie a cerut ca clerul Mitropoliei să semneze un angajament de loialitate față de regimul sovietic (loialitate însemna refuzul de a folosi predicile bisericești în scopuri politice) Mitropolitul Platon a respins această condiție, deoarece majoritatea clerului din subordinea lui nu au fost niciodată cetățeni ai URSS În , pentru a clarifica starea afacerilor bisericești din Statele Unite, Patriarhia Moscovei l-a trimis pe Arhiepiscopul (din Mitropolit) Veniamin (Fedcenkov) Raportul său a servit drept bază pentru hotărârea Mitropolitului

Serghie și a Sfântului Sinod Provizoriu din august Prin această hotărâre, mitropolitului Platon i s-a interzis să slujească pentru proclamarea neautorizată a autocefaliei, iar administrarea eparhiei Americii de Nord a fost încredințată Arhiepiscopului Veniamin, conferindu-i titlul de Exarh al Patriarhiei Moscovei din Statele Unite Astfel, pe lângă jurisdicțiile "Karlovatsk" și "Platonov", a apărut o a treia - jurisdicția Patriarhiei Moscovei, care a unit până la sfârșitul anilor cca de parohii La aprilie , mitropolitul Platon a murit Linia sa a fost continuată de către aleși în noiembrie același an Catedrala din Cleveland, mitropolitul Theophilus (Pashkovsky), care a continuat să apere ideea autonomiei bisericești a Mitropoliei În - , s-a ajuns la un compromis temporar între susținătorii acestei idei și adepții Sinodului străin, care s-au unit formal în doamnele aceleiași jurisdicții Dar, în același timp, la Consiliul All-American de la New York din , a fost proclamată autonomia R P C în Statele Unite și a adoptat "Regulamentele temporare" privind conducerea Districtului Mitropolitan, independent de Patriarhia Moscovei În , în SUA s-au format două eparhii - Est, cu sediul episcopal în New York, și Vest, cu scaunul episcopal în San Francisco O eparhie americană a primit pentru prima dată dreptul de a fi numită mitropolie În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, vorbind pentru integritatea Rusiei, ierarhii Mitropoliei Americane s-au opus în același timp la acordarea de asistență materială și financiară Comintern-ului și "dictaturii roșii în fața lui Stalin" "Asistența americană pentru Stalin și acoliții săi va fi interpretată de poporul rus oprimat și înrobit ca o mare nedreptate față de el", a spus mesajul lor către președintele SUA F Roosevelt "Rușii nu s-ar oferi voluntari să lupte pentru Stalin, chiar dacă le-ar trimite cei mai buni experți militari ai noștri și le-ar oferi cele mai bune arme americane Și fiecare dolar american contribuit la vistieria Comintern-ului ar fi privit de ruși ca o încercare a acestei țări de a prelungi agonia existenței lor jalnice sub jugul roșu O poziție diferită a luat-o Exarhul Patriarhiei Moscovei, Mitropolitul Veniamin, care a făcut apel la toți compatrioții să se unească și să uite toate neînțelegerile anterioare în fața unui pericol exterior care amenința însăși existența țării și a popoarelor sale Mitropolitul Veniamin, fostul șef al clerului militar din armata lui Wrangel, a organizat strângeri de fonduri pentru Armata Roșie, a pregătit echipamente pentru spitalele militare și medicamente pentru expedierea în URSS În anii războiului, a fost președinte de onoare al Comitetului ruso-american pentru asistență pentru Rusia și avea dreptul de a raporta președintelui SUA la orice oră din zi sau din noapte Poziția ambivalentă a ierarhilor Metropolei americane a dus la faptul că o parte din parohii au trecut în jurisdicția Patriarhiei Moscovei, care clar și clar din primele zile ale războiului și-a conturat poziția în raport cu invazia Germaniei naziste Biserica Ortodoxă Rusă din afara Rusiei (ROCOR) - "karloviții" - nu a recunoscut legitimitatea hotărârilor Consiliului Episcopilor ținut la Moscova în , care l-a ales pe Mitropolitul Serghie Patriarhul Moscovei și al Întregii Rusii Mitropolia americană a salutat această decizie și și-a convocat Consiliul la Cleveland în , care a hotărât să înceteze comuniunea cu ROCOR și să se unească cu Patriarhia Moscovei, cu condiția ca Patriarhul acesteia să fie recunoscut doar ca "șef spiritual", fără dreptul său administrativ amestec în afacerile Metropolei americane Patriarhia Moscovei nu a fost de acord cu aceste condiții În noiembrie , în numele Patriarhului Alexei I, Mitropolitul Grigorie a prezentat Arhiepiscopului Theophilos de Chicago (mai târziu Mitropolit al Americii de Nord) un proiect de decret patriarhal,

conform căruia Mitropolia americană era recunoscută ca autonomă față de Moscova și supusă hotărârilor sale propriile consilii În același timp, însă, în proiect au fost înaintate condiții: aprobarea mitropoliților de către Patriarhia Moscovei, trimiterea de către mitropolie a delegaților la consiliile întregi rusești și recunoașterea autorității acestora, păstrarea statutului a instanței de ultimă instanță pentru clerul american pentru Moscova și stabilirea de contacte între mitropolie și alte biserici locale prin Patriarhia Moscovei Aceste condiții au fost respinse de consiliul episcopilor din Arhiepiscopia Americană Independența Metropolei americane a fost menținută până în , când s-a ajuns la un acord cu Moscova și americanul Mitropolia Moscovei a primit statutul de biserică autocefală - una dintre bisericile locale ortodoxe, numită acum Biserica Ortodoxă din America Astăzi are eparhii centrate în Syosset, New York, - mănăstiri mici și Academia Sf Vladimir, extrem de academică, din Yonkers (Yonkers) (pc New Jersey) Biserica Ortodoxă din America are aproximativ , milioane de enoriași (aproximativ milion de ruși, precum și sârbi, români și alții) Parohiile ortodoxe care doreau să rămână în jurisdicția Moscovei au primit un statut special Asociația lor se numește "Parohiile patriarhale din SUA și Canada" Este condus de un episcop numit de Patriarhia Moscovei ROCOR continuă să rămână sub încă o jurisdicție rusă în SUA De remarcat însă că niciuna dintre bisericile locale ortodoxe din lume nu-și recunoaște canonicitatea, legalitatea din punctul de vedere al normelor dreptului bisericesc Eparhiile Bisericii Ortodoxe Ruse din străinătate au fost lărgite semnificativ ca urmare a afluxului masiv de refugiați din Europa de Est în Statele Unite în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și după acesta În anii , în America a fost creată organizația "Episcopii canonici în America", la care au participat episcopii tuturor jurisdicțiilor ortodoxe cu eparhiile lor din Statele Unite Cu toate acestea, în , după ce Patriarhia Moscovei a început să fie invitată la întâlniri, participarea ROCOR la acestea a încetat În prezent există eparhii sub ROCOR în Statele Unite - Est-American și New York (din), Western American ( ), Chicago (acum Chicago-Detroit) ( ) și Los Angeles și Texas ( ) - și sufragane episcop Sinodul OCC este situat la New York Președintele Sinodului a fost ales prințul Vladimir Golițin, care din când în când organizează întâlniri între comunitatea ortodoxă din New York și personalități politice și publice din Rusia În noiembrie , a fost inițiatorul unei astfel de întâlniri cu generalul A I Lebădă Fiecare dintre cele de state americane are cel puțin o biserică ortodoxă, dar numărul lor total depășește câteva sute În , mitropolitul Anastassy a sfințit Mănăstirea Sfânta Treime din Jordanville (New York), a organizat o tipografie și a fondat un seminar teologic cu până la de studenți Există, de asemenea, un atelier de pictură cu icoane și un cimitir mare bine îngrijit, cu propriul templu În anul , cu ocazia sărbătorilor cu ocazia împlinirii a de ani de la botezul Rusiei, în fața clădirilor mănăstirii au fost ridicate porți uriașe, încununate cu o clopotniță cu clopote jubiliare turnate special pentru aceasta Acum este centrul eparhiei Syracuse-Trinity Pe lângă Mănăstirea Sfânta Treime, bisericile din Statele Unite sunt deosebit de renumite: Catedrala Sinodală din New York, noua biserică din Lakewood, biserica "de pe Dealul Sf Vladimir" și catedralele din San Francisco, Los Angeles și Chicago, precum și Mănăstirea Novo-Diveev Există o serie de organizații și cluburi publice ortodoxe care funcționează în Statele Unite, inclusiv: Biserica Ortodoxă Rusă din SUA, Biserica Ortodoxă Rusă a Americii și Biserica Ortodoxă Rusă din afara Rusiei (Biserica

Ortodoxă Rusă din afara Rusiei) din New York , United Russian Orthodox Club (Federated Russian Orthodox Club), United Russian Orthodox Brotherhood of America (United Russian Orthodox Brotherhood of America), Fraternitatea Ortodoxă Rusă Liubov din statul Pennsylvania etc "RUSSIAN SECTION" (Secțiunea Rusă), un centru de cercetare înființat de Departamentul de Stat al SUA la Misiunea SUA din Riga (lat M Viy) în pentru a colecta și transmite informații despre Rusia sovietică Inchis in Russian Tea Room, cel mai vechi restaurant popular din New York, cu preparate din bucătăria rusă și program pop rusesc, situat pe strada , lângă sala de concerte Carnegie Hall, SQUADRA RUSĂ În SUA - , vizitând Statele Unite de către navele de război rusești Ideea expediției ca anturaj oficial al vizitei în Statele Unite a fiului împăratului Alexandru al II-lea, Marele Duce Alexei Alexandrovici, a fost dezvoltată la începutul anului de viceamiralul KN, Posyet, la instrucțiunile lui Alexandru al II-lea și în consultare cu reprezentanții diplomatici și militari ai ambelor țări Din punct de vedere politic, vizita în Statele Unite a unui membru al familiei imperiale trebuia să fie o dovadă a dorinței Rusiei de a întări prietenia cu America Dezvoltarea planului de vizită a fost de natură secretă, deși chiar în Statele Unite, posibilitatea unei astfel de vizite a fost discutată în cercurile oficiale și în presă timp de câțiva ani Pe lângă scopurile politice, expediția a fost însărcinată să se familiarizeze cu formularea afacerilor navale în Statele Unite și cu inovațiile tehnice Ministerul rus de Externe a transmis presei din Sankt Petersburg textul anunțului oficial al viitoarei vizite, în care se menționa că misiunea navală rusă pleacă în America ca "oaspete al unui popor prietenos și ca reprezentant al sentimentelor de simpatie ale Rusiei pentru națiunea americană" La sosirea în Statele Unite, comandamentul escadronului a fost instruit să-i exprime președintelui US Grant respectul, bunăvoința Rusiei și dorința de a coopera cu poporul american La New York, a fost creat un comitet public format din de americani proeminenți (inclusiv S Morse, S Colt, K Vanderbilt (Cornélius Vanderbilt), E G Harriman (Edward Henry Harriman), etc) pentru a organiza o "întâmpinare ospitalieră" pentru marinari ruși În ciuda îndoielilor președintelui Grant cu privire la oportunitatea vizitei rușilor în fața relațiilor complicate dintre SUA și Marea Britanie, secretarul de stat american Henry Fish (Hamilton Fish) a reușit să obțină acordul Casei Albe "Oamenii noștri", a motivat Fish nevoia primirii, "are o părere exagerată despre atitudinea prietenoasă a Rusiei față de guvernul nostru Ca toate manifestările internaționale de prietenie, această prietenie se bazează mai mult pe interese naționale decât pe sentimente de afecțiune sau simpatie Dar credința populară că această prietenie este adevărată este dincolo de orice îndoială Rusia a folosit această prietenie (și noi am folosit-o) ca element de influență asupra altor puteri în cursul negocierilor cu acestea Și ne poate fi de asemenea util "Escadrila, formată din nava amiral a fregatei Svetlana (pe care Marele Duce era ofițer superior) și navele Bogatyr și Abrek, a ajuns în portul New York la noiembrie marinarii rusi erau primiti ca oaspeti ai neamului Amiralul Posyet a raportat la Sankt Petersburg că șederea marinarilor ruși în America "este însoțită constant, cu fiecare ocazie posibilă, de cele mai entuziaste expresii ale simpatiei poporului american pentru Rusia" Delegația oficială a Rusiei, care a plecat a doua zi la Washington și a fost primită de președintele Grant la Casa Albă, a inclus, pe lângă Marele Duce Alexei Alexandrovici și Amiralul Posyet, adjutanții Marelui Duce Contele P Shuvalov și Contele A Olsufiev, atașatul militar rus la

Washington, generalul A P Gorlov și alți demnitari și specialiști ruși Prezența Marelui Duce în delegație a dat naștere la zvonuri despre posibilitatea încheierii unei alianțe militare între Rusia și Statele Unite, dar zvonurile s-au dovedit a fi nefondate Pe lângă Washington, delegația rusă a vizitat Philadelphia, Annapolis (militar I Naval Academy), Boston, Cleveland, Detroit, Chicago și multe alte orașe din SUA Din moment ce delegația a inclus ingineri navali și specialiști tehnici, oportunitatea oferită acestora de a se familiariza cu realizările științifice și tehnice ale țării în domeniul construcțiilor navale, cu vizite în porturi maritime, șantiere navale, fabrici de mașini și arme, mine de argint , a avut o importanţă excepţională Marele Duce și alți membri ai delegației au vânat bivoli în Nevada și Colorado și au comunicat cu liderii și războinicii triburilor indiene special aduși la întâlnire Navele rusești au ancorat la New York până la ianuarie , ceea ce a făcut posibil ca marinarilor ruși să profite de numeroasele invitații la bradul de Crăciun în Ajunul Crăciunului în familiile americane Campania escadronului din Statele Unite a durat în total aproximativ luni și a lăsat o amprentă notabilă în istoria relațiilor ruso-americane Dar cheltuielile enorme ale expediției (care prevedeau plata integrală de către partea rusă a călătoriei și șederii în Statele Unite, inclusiv cazare la hotel, recepții în cinstea gazdelor, cadouri scumpe etc) au pus o povară grea asupra bugetul rusesc "RUSSIAN AMERICANS" (ruso-americani), grup etno-lingvistic Din punct de vedere istoric, a inclus primii coloniști ruși din America de Nord, care au stat la baza populației Americii Ruse - în California și Alaska În uz modern, se aplică tuturor imigranților din URSS și Rusia care s-au stabilit în Statele Unite pentru ședere permanentă, dar păstrează limba rusă ca mijloc de comunicare între ei "RUSSIAN SLIDES", o atracție în parcurile de distracție americane La fel ca și "coasterul rusesc" din Rusia Russian Voice (Russian Golos), un ziar săptămânal (până în - zilnic) publicat în limba rusă și destinat americanilor de origine rusă Fondată în de I K Okuntsov si F A Postnikov (din a fost publicat de Okuntsov de două ori pe săptămână, dar în publicarea sa a fost întreruptă din lipsă de fonduri) Editor - "Russian Voice Publishing Company" (Compania Rusă de Editură Golos) Din ziua înființării, a fost considerat un ziar "progresist" în Uniunea Sovietică, deoarece împărtășea pe deplin pozițiile politice și ideologice ale URSS și, cu publicațiile sale, a oferit tot sprijinul posibil pentru tot ceea ce se întâmplă în această țară - de la planurile pe ani de dezvoltare a economiei naționale și a proceselor politice din anii până la lupta cu "disidența" și introducerea unui "contingent limitat" de trupe sovietice în Afganistan Ea a retipărit un număr mare de articole din periodice sovietice, în principal din Pravda și Krasnaya Zvezda În , a fuzionat cu ziarul Novy Mir, editat de D Z Krynkin În timpul celui de-al doilea război mondial, ea a publicat periodic rezultatele strângerii de fonduri pentru Fondul public de asistență pentru Uniunea Sovietică De la începutul anilor până în , redactorul-șef al R g a fost V A Iakhontov LIMBA RUSĂ ÎN SUA Prima instituție americană de învățământ superior care a predat limba rusă în a fost Universitatea Harvard, unde, începând din , Archibald Cary Coolidge a ținut prelegeri despre istoria Rusiei În numărul din aprilie al Harper's Weekly, necesitatea de a studia limba rusă era explicată astfel: "Relațiile noastre cu Rusia promit să fie ceva mai strânse decât înainte" În anii următori, au fost deschise cursuri de limba rusă la Universitatea din California (Berkeley) ( ) și la Universitatea din Chicago ( ), universități statele Wisconsin ( ), Michigan ( ) și

Indiana, Universitatea Johns Hopkins ( ) și alte instituții de învățământ superior ale țării În anii - , limba rusă a fost studiată cel mai activ la universitățile Harvard, Columbia și California, unde această disciplină a fost predată, în special, de profesorii George Z Patrick, George R Noyes, John D Prince (John D Prince)) Popularitatea limbii ruse a crescut considerabil în Statele Unite în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, dar în anii interesul pentru studiul acesteia a început să scadă din cauza macarthysmului În următoarele decenii, limba rusă în popularitate în Statele Unite a fost semnificativ inferioară francezei (În anii , după lansarea primului satelit sovietic și a altor succese ale URSS în explorarea spațiului, a existat o creștere vizibilă, deși relativ de scurtă durată, a numărului de americani care învață limba rusă) CORPORAȚIA INDUSTRIALĂ RUSO-AMERICANĂ, vezi Asociația comercială și industrială ruso-americană CONVENȚIA RUSO-AMERICANĂ (titluri variante: Convenția ruso-americană privind prietenia, comerțul și navigația; Convenția dintre Rusia și Statele Unite privind navigația, pescuitul, comerțul și așezările de pe coasta de nord-vest a Americii; Convenția privind comerțul, navigația și pescuitul, încheiat între Rusia și statele nord-americane), semnat la / aprilie la Sankt Petersburg din partea rusă de ministrul Afacerilor Externe contele K V Nesselrode și trimisul rus în SUA P I Poletika, iar pe partea americană, de către trimisul SUA în Rusia, Henry Middleton Conform condițiilor lui R -a k a declarat libertatea de navigație, comerț și pescuit în Oceanul Pacific cu dreptul "de a ateriza pe țărm în orice loc încă neocupat de nimeni", dar era interzisă aterizarea pe țărmurile celuilalt și comerțul acolo fără permisiunea corespunzătoare a localului Autoritățile Cancer a interzis înființarea în viitor pe coasta de nord-vest a Americii a așezărilor rusești la sud și a așezărilor americane la nord de ° 'N, de-a lungul cărora a fost trasată granița posesiunilor În termen de ani de la semnarea lui R -a k Cetățenilor americani și supușilor ruși li se permitea "să intre în porturile celuilalt, ca înainte, după cum era necesar, și să desfășoare comerț" Cancer a interzis comerțul cu băuturi alcoolice, arme, praf de pușcă și alte muniții și, pentru a respecta această interdicție, a permis inspecția reciprocă a navelor și mărfurilor și impunerea de amenzi Concesiile evidente către Statele Unite, consemnate în această convenție, au fost atribuite de contemporani stării de sănătate vizibil deteriorate a împăratului Alexandru I, frecvente crize de depresie și absențe regulate din capitală, care au dus în cele din urmă la izolarea sa completă de politica politică și problemele economice ale statului rus și la o creștere a dependenței de aceasta unii dintre consilierii săi care, dintr-un motiv sau altul, au insistat să refuze să fie duri în relațiile ruso-americane și asupra necesității de a menține relații de prietenie cu Statele Unite Pe partea rusă, convenția a fost aprobată de împărat Senatul SUA a aprobat aproape în unanimitate R -a k în ianuarie , iar schimbul de instrumente de ratificare a avut loc în noiembrie aceluiași an, după care a intrat în vigoare primul tratat din istoria relațiilor ruso-americane CORPORAȚIA DE COMERȚ RUS-AMERICAN, vezi Asociația Ruso-Americană de Comerț și Industrial ASOCIAȚIA RUSO-AMERICANĂ DE COMERȚ ȘI INDUSTRIAL (RATPRA), (Corporația Ruso-Americană de Comerț și Industrial) (opțiuni privind ranguri: Russian-American Industrial Corporation, Rusaminko, RAIK, Amruss), (Russian-American Industrial Corporation, RAIC, Amniss), o corporație antreprenorială cu capital social mixt În primăvara anului , un grup de muncitori americani din confecții au strâns fonduri, au achiziționat echipamente

industriale și au plecat în Rusia prin intermediul Societății Ruse de Asistență Tehnică Inițiativa lor a fost susținută de Amalgamated Clothing Workers of America și de președintele acesteia, S Hilman Formarea RATPRA a fost dezvoltarea ideii lui Hillman de a crea Corporația de comerț ruso-americană (Russian-American Trade Corporation) pentru a dezvolta relații comerciale între cele două țări, care s-a transformat ulterior în ideea de a crea un comerț și asociație industrială Propunerea de constituire a unei corporații comerciale și industriale mixte a fost susținută de V I Lenin și a fost aprobată printr-o rezoluție a Consiliului Muncii și Apărării al RSFSR la septembrie Un grup de muncitori americani de îmbrăcăminte i s-a oferit posibilitatea de a organiza munca Fabricii de îmbrăcăminte nr din Moscova (numită ulterior după III Internaţional) În octombrie V I Lenin a adresat o scrisoare președintelui asociației, "Tovarășul Sidney Hillman", exprimând recunoștința pentru disponibilitatea muncitorilor americani de a ajuta la redresarea economică a Rusiei sovietice "Lucrătorii avansați devotați și energici din America", a scris Lenin, "vor merge în fruntea muncitorilor dintr-un număr de țări industriale, aducând Rusiei sovietice cunoștințele lor tehnice, hotărârea lor de a trece la greutăți pentru a-i ajuta pe Muncitori și Republica Țărănească pentru a-și restabili economia Dintre mijloacele pașnice de luptă împotriva jugului capitalului financiar internațional, împotriva reacției internaționale, nu există niciun alt mijloc care să promite victoria atât de rapid și atât de sigur ca să ajute la restabilirea economiei naționale a Rusiei sovietice În octombrie , S Hilman a sosit la Moscova și s-a întâlnit cu Lenin În timpul conversației, Hilman și-a exprimat disponibilitatea de a închiria mai multe fabrici de confecții din Moscova, de a le restaura cu fondurile asociației, de a achiziționa echipamente în Statele Unite și de a pune bazele producției La octombrie, a fost încheiat un acord exemplar între Consiliul Muncii și Apărării al RSFSR și RATPRA, care a intrat în vigoare în mai După ce a intrat în nou-înființatul sindicat al industriei confecțiilor din Rusia Sovietică, RATPRA a devenit în același timp primul mare corporație formată din sindicatul american împreună cu guvernul sovietic Transferul de experiență tehnică a fost stabilit ca sarcină principală pentru RATPRA În mai , conform unui acord între Consiliul Muncii și Apărării și sindicatul american de îmbrăcăminte RATPRA, a fost transformată în Corporația Industrială Ruso-Americană (RAIK) În toamna anului , corporația a primit drepturile unei persoane juridice; i s-a garantat siguranţa capitalului investit şi plata anuală a dividendelor Corporația a închiriat fabrici de textile și îmbrăcăminte din Petrograd și din Moscova cu un număr total de muncitori de cca mii de oameni Guvernul sovietic, pe lângă clădirile întreprinderilor transferate corporației, trebuia să îi ofere forță de muncă, materii prime și o piață de vânzare Partea americană, reprezentată de Amalgamated Clothing Workers of America, s-a angajat să ofere capital de investiții și asistență tehnică Capitalul american inițial a fost strâns prin vânzarea acțiunilor de dolari ale companiei către muncitori americani și altora interesați să "reînvie industria rusă și să ajute Rusia" (ca gest simbolic, în noiembrie , însuși Lenin a cumpărat două acțiuni ale companiei) Până în ianuarie , cca de mii de dolari, iar până la sfârșitul aceluiași an, mii de organizații și persoane fizice au devenit acționari ai corporației Mai puțin cota convenită (nu mai mult de %) din dividende de la MI profiturile întreprinderilor de îmbrăcăminte, restul profiturilor trebuiau să meargă la extinderea și dezvoltarea producției Greutățile asociate vieții în Rusia sovietică,

dificultățile practice cu care s-au confruntat muncitorii americani din primele săptămâni de viață în Rusia, gestiunea proastă flagrantă și iresponsabilitatea care predomină în economia națională și-au făcut în cele din urmă treaba În , experimentul cu utilizarea organizată oficial și sprijinit de stat a muncitorilor și tehnicienilor calificați americani în restabilirea economiei sovietice a fost reziliat peste tot, iar contractul guvernului sovietic cu corporația a fost anulat Obligațiile corporației față de investitorii de capital au fost îndeplinite integral, acestea fiind rambursate pentru capitalul investit cu un dividend de % COMITETUL RUSO-AMERICAN, organizație publică Creat la Petrograd în mai ca "cel mai înalt organism influent și autoritar" menit să promoveze unificarea "eforturilor guvernamentale și publice în cauza apropierii ruso-americane" Ultimul ministru de externe țarist N N a fost ales președinte al comitetului Pokrovsky și președintele Camerei de Comerț Ruso-Americane N I Gucikov, adjunctul său A V Ber, E Nobel și alții Ambasadorul SUA în Rusia D Francis și Ambasadorul Guvernului provizoriu în SUA B A au fost aleși membri de onoare ai comitetului Bakhmetiev A încetat să mai existe după octombrie RUSSIAN-AMERICAN TELEGRAPH (Collins Overland Line), un proiect de stabilire a unei linii de comunicație telegrafică între emisfera estică și vestică de peste strâmtoarea Bering Proiectul telegraf a fost o dezvoltare a propunerilor înaintate de omul de afaceri și politician american P M Collins și prevedea intensificarea relațiilor comerciale dintre statele americane California, Oregon și Washington și Siberia Rusă, în special în teritoriile de pe toată lungimea fluviului Amur Propunerile lui Collins au fost susținute de președintele SUA Franklin Pierce și de secretarul de stat W Marcy (William Learned Marcy), care l-au numit Reprezentant comercial al SUA pentru Amur Întreprinsă de Collins (la început împreună cu un alt compatriot al său Bernard Peyton (Bernard Peyton)) în decembrie , călătoria de la Moscova prin toată Rusia până la țărmurile Oceanului Pacific a fost descrisă mai târziu de el în cartea A Voyage down the Amur: cu o călătorie pe uscat prin Siberia și notificări incidentale din Manchooria, Kamchatka și Japonia ( ) În timpul întâlnirilor cu oficialii ruși din Siberia, Collins a prezentat, în special, ideea construirii căii ferate Baikal-Amur, concepută pentru a conecta râul Amur prin Chita cu Irkutsk Propunerea lui Collins, raportată guvernului, a fost considerată intempestivă din motive strategice și politice și a fost respinsă În , din motive de securitate a Orientului Îndepărtat rus, a fost respinsă și ideea de colonizare a regiunii Amur de către coloniști ruși și americani, prezentată de alți compatrioți ai lui Collins Guvernul rus a susținut, totuși, propunerea lui Collins de a construi o linie telegrafică ruso-americană care să lege sistemele telegrafice ale ambelor emisfere peste strâmtoarea Bering Ideea lui Collins a găsit sprijin nu numai în Rusia și Statele Unite, ci și în Europa, care s-a confruntat cu dificultăți serioase în încercarea de a pune un cablu telegrafic intercontinental de-a lungul fundului Oceanului Atlantic Secretarul de stat al SUA W Seward credea că implementarea proiectului propus de Collins va răspândi "ideile și principiile americane de public și privat economie, politică, morală, filozofie și religie din întreaga lume În Rusia, au fost pregătite un proiect și o estimare a cheltuielilor viitoare pentru așezarea unei linii telegrafice peste Strâmtoarea Bering, iar în toamna anului a început construcția unei linii de la Nikolaevsk-pe-Amur, cu așteptarea ca în să fie adusă la Khabarovsk, iar în finalizat într-unul din porturile sudice de pe Marea Japoniei A început construcția unei linii telegrafice în Statele Unite de la punctul de plecare din San

Francisco În toamna anului , negocierile au fost continuate la Sankt Petersburg privind amplasarea unui telegraf peste Strâmtoarea Bering, cu participarea lui Collins și a președintelui companiei americane de telegraf Western Union (Western Union Telegraph Company) Hiram Sibley, în cursul căreia s-a discutat problema despre posibila vânzare a Americii Ruse către Statele Unite, construcția telegrafului a fost considerată în Statele Unite și în Rusia drept o "mare întreprindere" menită să "unească și mai strâns legăturile amicale" dintre cele două țări Cu toate acestea, în februarie , la Sankt Petersburg a fost primit un mesaj că americanii au încetat lucrările în legătură cu soluționarea cu succes a dificultăților tehnice de așezare a unui cablu transatlantic de-a lungul fundului Oceanului Atlantic, care leagă Europa de America În ciuda numeroaselor proteste din partea rusă, participanții americani la proiect au fost de neclintit: comunicațiile telegrafice peste Atlantic s-au dovedit a fi mult mai ieftine decât comunicațiile prin strâmtoarea Bering RUSSIAN BUREAU (Biroul Rus), o ramură a Consiliului Comerțului de Război al SUA Fondată în octombrie pentru a ajuta Rusia în căutarea modalităților de a-și stabiliza economia prin extinderea relațiilor comerciale dintre Rusia sovietică și Statele Unite Neavând niciun succes notabil, R b a încetat să mai existe la mijlocul anului RUSSIAN INFORMATION BUREAU IN AMERICA (Russian Information Bureau in America), o organizație publică a cercurilor de afaceri americane și a emigranților ruși Fondată în aprilie la New York și Chicago, cu participarea activă a profesorului asociat al Universității din Petrograd B E Shatsky (a rămas în SUA după octombrie) "să informeze cercurile publice americane și presa cu condițiile economice, financiare și industriale din Rusia furnizând, dacă este posibil gratuit, instituțiilor, ziarelor și chiar persoanelor fizice materiale de referință " Șeful oficial al R i b a fost A J Sack (AJ Sack) (nume real, patronim și prenume Arkady Iosifovich Zak), însă, activitățile sale au fost serios influențate de ambasada Guvernului Provizoriu al Rusiei, care își pierduse până atunci statutul oficial, condusă de B A Bakhmetiev Conform datelor publicate în , B A Bakhmetiev a alocat anual câteva zeci de mii de dolari din milioanele de fonduri de stat ale Rusiei, care erau necontrolat la dispoziția sa personală pentru întreținerea R I , care s-a angajat în principal să laude "marea revoluție rusă" și "bunica" Breshkovskaya (Bakhmetiev însuși, în raportul său pentru septembrie , indică o sumă lunară de USD) R i b a luat o atitudine ostilă față de guvernul sovietic și s-a opus recunoașterii sale diplomatice și dezvoltării relațiilor comerciale cu Rusia Sprijinit puternic intervenția străină în Rusia Printre membrii de onoare ai R i b a prezentat reprezentanți proeminenți ai cercurilor de afaceri din SUA, în primul rând șefii companiilor și corporațiilor care au suferit daune majore ca urmare a naționalizării proprietăților străine de către guvernul sovietic, cum ar fi General Electric Company, New York Life Insurance Company, National City Bank of New York, Guranty Trust Company etc A "RUSSIAN SYMPHONY SOCIETY" (Russian Symphony Society), o asociație muzicală angajată în promovarea artei și culturii muzicale rusești în Statele Unite Sub auspiciile societății, dirijorul Modest Altshuler a creat New York Russian Symphony Orchestra (Orchestra simfonică rusă), care a interpretat în - lucrări ale compozitorilor ruși: S V Rahmaninov, N A Rimski-Korsakov, A K Lyadov și alții În reprezentația sa din , A N Scriabin RUT Elihu (Elihu) (-), om de stat și om politic american A studiat la New York University School of Law, după care a practicat dreptul la New York Secretar de război al SUA (-), secretar de stat al SUA (-), senator american

(-), Premiul Nobel pentru Pace ( ) pentru rolul său în arbitrajul internațional A participat la crearea Ligii Națiunilor La instrucțiunile președintelui V Wilson, a condus o misiune la Petrograd pentru a negocia cu guvernul provizoriu continuarea participării Rusiei la Primul Război Mondial R s-a întors la Washington, radiind puțin optimism justificat și încredere în forțele încă rămase ale Rusiei și entuziasm militar Wilson, care se aștepta la mai mult de la misiune, l-a învinuit pe R , care, credea președintele, nu avea încredere în Rusia pentru eficacitatea sa scăzută R însuși avea și el puțină încredere în Wilson: "Wilson nu dorea să obțină nimic El a căutat să-și demonstreze simpatia pentru revoluția rusă Când i-am transmis mesajul și am ținut discursurile noastre, el a fost mulțumit - asta era tot ce și-a dorit " După Revoluția din octombrie, el a insistat asupra necesității unui proces al lui V I Lenin sub acuzația de înaltă trădare cu condamnarea la moarte obligatorie Autor de memorii Statele Unite și războiul Misiunea în Rusia ( ) Vezi și Misiunea Ruta în Rusia MISIUNEA RUTA ÎN RUSIA teme cu privire la posibila încheiere a unei păci separate între Rusia și Germania Una dintre sarcinile încredințate misiunii a fost să evalueze situația politică din Rusia, capacitățile și nevoile sale militare; a fost, de asemenea, autorizată să promită guvernului rus asistență americană În mesajul președintelui Wilson către Guvernul provizoriu al Rusiei, care a fost predat de Ruth la sosirea sa la Petrograd, s-a remarcat că aceasta a fost instruită "să exprime prietenia profundă a poporului american față de poporul Rusiei și să discute cele mai bune măsuri practice pentru dezvoltarea cooperării dintre cele două țări în aducerea luptei actuale pentru libertatea întregii omeniri până la finalizarea cu succes Misiunea a inclus Cyrus McCormick, Președintele International Harvester Company, C R Crane, unul dintre liderii Federației Americane a Muncii James Duncan (James Dunkan), socialistul Charles E Russell (Charles E Russell), John R Mott (John R Mott) de la Asociația Tinerilor Creștini din America O dovadă a atitudinii lui Root față de misiunea sa este amintirea lui că a luat cu el un pachet mare de romane și două cutii de whisky Misiunea a ajuns cu fostul tren țarist pus la dispoziție de Guvernul provizoriu la Petrograd pe iunie de la Vladivostok, în perioada - iunie a fost într-o excursie la Moscova, după care s-a întors din nou în capitală, unde a stat până iulie S-au dat membri ai misiunii o primire excepțional de călduroasă, au fost cazați în camerele Palatului de Iarnă și au participat la multe banchete și recepții, dar rezultatele șederii misiunii în Rusia s-au dovedit a fi practic nule În capitală, Ruth s-a întâlnit cu amiralul A V Kolchak, care și-a prezentat planul pentru debarcarea trupelor americane pe Bosfor și Dardanele și stabilirea controlului aliaților asupra acestor strâmtori (Proiectul Kolchak nu a primit sprijin din partea aliaților și cu atât mai mult din partea Statelor Unite, al căror guvern era preocupat în primul rând de atacurile în curs ale submarinelor germane asupra navelor americane) Pe iunie, Ruth a trimis o telegramă cifrată către Departamentul de Stat al SUA, în care a afirmat că situația din țară a ajuns într-un punct critic, lucrurile în industrie și agricultură merg foarte prost, există o prăbușire completă a disciplinei în armată, dar poziția Guvernului provizoriu inspiră încredere , și este convins că până la urmă va reuși să găsească o cale de ieșire din dificultățile cu care se confruntă țara Membrii misiunii, cu excepția lui C Crane, au plecat cu trenul spre Vladivostok, iar de acolo pe mare spre SUA Un raport privind rezultatele activităților misiunii i-a fost prezentat lui Wilson la august , dar președintele nu s-a întâlnit cu niciunul dintre membrii

misiunii, inclusiv cu liderul acesteia Declarațiile publice ale lui Ruth la Petrograd și ulterior după sosirea sa în SUA, în care și-a exprimat deplina satisfacție față de cursul și rezultatele negocierilor cu guvernul provizoriu, diferă semnificativ de rapoartele sale destinate personal lui Wilson "Vă rugăm să spuneți președintelui", i-a telegrafat Root de la Petrograd secretarului de stat R Lansing, "că ne confruntăm aici cu o clasă de o sută șaptezeci de milioane de bucătari, care încă învață să fim liberi și au nevoie de mijloace didactice la nivel de grădiniță Sunt sinceri, amabili și cumsecade, dar sunt cuprinsi de confuzie și orbiți Principalul rezultat al șederii misiunii Root la Petrograd a fost recomandarea președintelui SUA de a sprijini Guvernul provizoriu într-o perioadă dificilă pentru Rusia Desfășurarea ulterioară a evenimentelor din Rusia a demonstrat caracterul superficial al impresiilor făcute de misiune din șederea sa de săptămâni în țară Rușii nu aveau să încheie niciodată pace cu Germania până când aceasta nu va fi în cele din urmă învinsă, au asigurat autorii raportului Una dintre recomandările misiunii cerea ca Statele Unite să aloce milioane de dolari pentru a crea o organizație mare de propagandă în Rusia, care să exercite o influență pro-război asupra opiniei publice din țară (în final, doar aproximativ de dolari au fost alocați propagandei pro-război în Rusia, din milioane alocate pentru propaganda antigermană în țări ale lumii) Sebald Justius Rutgers (-) inginer olandez, socialist, ulterior comunist Teoretician și participant activ la mișcarea socialistă radicală de stânga din Statele Unite, membru al Ligii Propagandei Socialiste din America, care și-a legat soarta cu aceasta din Unul dintre puținii participanți străini la Primul Congres (Constituent) a Internaționalei Comuniste, desfășurată la Moscova în martie-aprilie În noiembrie a fost trimis de Komintern cu sarcina de a stabili contacte cu partidele și grupurile comuniste și socialiste de stânga din Europa de Vest și America și de a organiza convocarea unei organizații internaționale conferința comunistă (ținută la Amsterdam în februarie) Unul dintre inițiatorii (împreună cu W Heywood și J Calvert) ai proiectului de creare a Coloniei Industriale Autonome "Kuzbass", mai târziu (-) - conducătorul acesteia Într-o scrisoare din octombrie către L K Martens, V I Lenin a cerut să-l convingă pe A Hammer să preia finanțarea "grupului Rutgers pentru a salva Uralii, îmbunătățind componența acestui grup, adăugând, să zicem, business am Rikansev "(cursivele și semnele de punctuație sunt ale lui Lenin peste tot - Auth), și a sugerat, de asemenea, să corectați planul lui R " și nu doar să-l renunțați " R însuși a fost caracterizat de V I Lenin ca "un excelent tovarăș, propagandist", deși "cu greu un administrator" și din acest motiv nepotrivit rolului de membru al consiliului de conducere al coloniei, care necesită calificări corespunzătoare În lipsa unor persoane mai experimentate și de încredere dintre membrii coloniei industriale, R a fost ales liderul acesteia în ciuda caracterizării leniniste RUTENBERG Charles Emil (Ruthenberg, Charles Emil) (-), (pseudonim Damon David (Damon, David)), lider al mișcării muncitorești și comuniste americane În s-a alăturat Partidului Socialist, în curând conducând aripa stângă a acestuia Unul dintre fondatorii și liderii Partidului Comunist American În , în timp ce se afla în închisoare, a fost ales secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Statele Unite, format în septembrie În a devenit membru al Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste (ECCI) și în același an a fost ales membru al Prezidiului ECCI, rămânând astfel până în Fondurile destinate PC-ului SUA au fost transportate de la Moscova la SUA pentru transferul lui R

cu ajutorul lui Armand și Julius Hammer În cazurile de întârzieri neprevăzute în transferul fondurilor Comintern și Profintern de către A Hammer, R a trimis mesaje criptate indignate Moscovei, cerând ca Hammer să fie convocat la o ședință a Secretariatului Cominternului și mustrat R a fost arestat în repetate rânduri de autoritățile americane pentru activități subversive A candidat pentru funcția de primar al Clevelandului A murit în închisoare Conform voinței lui R , cenușa lui a fost transportată la Moscova și îngropată lângă zidul Kremlinului RUTHER (Reuther) Walter (Reuther, Walter) (-), sindicalist american Împreună cu fratele său Victor, a venit în Rusia sovietică în noiembrie pentru a construi o fabrică de automobile la Nijni Novgorod (viitorul GAZ), ca parte a unuia dintre primele grupuri de specialiști americani În timpul șederii lor în Rusia, frații au călătorit prin țară (Ucraina, Marea Neagră, Georgia, Samarkand, Tașkent), făcând cunoștință cu viața poporului sovietic Au fost martori la represiunile începute în Rusia în și la dezvăluirea "dușmanilor poporului" după asasinarea lui S M Kirov, care nu a putut decât să aibă un efect de reluare asupra opiniilor politice și ideologice ale ambilor frați În , frații R s-au întors în Statele Unite, unde în , în calitate de copreședinți, au condus unul dintre cele mai mari sindicate americane, Autoworkers Union În R a devenit președintele sindicatului, în - - membru al conducerii Federației Americane a Muncii - Congresul Sindicatelor Industriale (AFL-CIO) În publicațiile sovietice, el a fost criticat pentru promovarea cooperării de clasă și pentru că s-a pronunțat împotriva participării CPUSA la activitățile sindicatelor În legătură cu poziția "de compromis" luată de R , participarea sa la construcția Uzinei de automobile Gorki din URSS nu a fost făcută publicitară Autor al lucrărilor selectate Ed de HM Christman ( ) Fratele P - Victor a scris cartea The Brothers Reuther RYLEEV Kondrat Fedorovich (-), poet rus decembrist Din a fost directorul de afaceri al biroului din Sankt Petersburg al Companiei Ruso-Americane (RAC), unde au slujit și alți decembriști (în special, O M Somov) El a fost un acționar destul de mare al companiei, deținând dintre acțiunile acesteia (împăratul Alexandru I deținea de acțiuni ale acestei companii) Era considerat cel mai pro-american dintre toți decembriștii, încrezător că "nu există guverne bune în lume, cu excepția Americii" Cel mai preferat ("decent") pentru Rusia considerată regiunea - noua stăpânire (prin analogie cu statele SUA) sub împăratul, a cărui putere, potrivit lui R , nu ar fi trebuit să depășească cu mult puterea președintelui SUA În clădirea Consiliului Principal al CCR de la adresa: terasamentul Moika, casa , unde se aflau și apartamentele unor angajați ai companiei, se adunau deseori membri ai Societății de Nord Potrivit memoriilor unui contemporan, biroul RAC s-a transformat într-un centru de colectare a "elementelor nemulțumite" din Imperiul Rus, ceea ce i-a dat împăratului Nicolae I temei de a remarca în timpul interogatoriului decembristului O Somov: "Aveți o companie bună Acolo!" SAVEYEV Vladimir Arkadievici (-), om de știință-american rus Doctor în științe istorice ( ) Specialist în problemele politicii interne și externe a Statelor Unite Născut la Chita Absolvent al Facultății de Istorie a Universității de Stat din Moscova ( ) și studii postuniversitare la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS ( ) Până în - angajat al Institutului; din - angajat al Ministerului Afacerilor Externe al URSS, apoi al Federației Ruse Reprezentant adjunct al Federației Ruse la Consiliul European (-) Autor de cărți: "USA: Senat și Politică" ( ); Guvernul SUA ( ) (coautor); SUA: Criza legislativă ( ); "Capitolul SUA: trecut și prezent" ( ) SAGATELYAN Mihail Rachyanovich (-), jurnalist

internațional, americanist Născut în Saratov Absolvent al MGIMO ( ) A lucrat în ziarul "Izvestiya" (- , -) Editor de ziar internațional (-) În anii a fost corespondent permanent pentru Agenția de presă Novosti din SUA (Washington) Autor de cărți: "Cine l-a ucis pe John F Kennedy?" ( ); "Washington Carusel" ( ) SAGDEEV Roald Zinurovici (n), fizician rus Născut la Moscova A absolvit Universitatea de Stat din Moscova ( ) Angajat al Institutului de Energie Atomică (-), șef al laboratorului Institutului de Fizică Nucleară al Filialei Siberiei a Academiei de Științe a URSS (-) Membru titular al Academiei de Științe a URSS ( ) Director al Institutului de Cercetare Spațială al Academiei de Științe a URSS din , șef al Agenției Spațiale Sovietice (-) A fost consilier al M S Gorbaciov despre știință și dezarmare În s-a căsătorit cu nepoata fostului președinte american D Eisenhower - Susan Eisenhower S-a mutat în SUA, lucrează la Universitatea din Maryland SIMES (Simis) Dmitry Konstantinovich (Simes, Dimitry Konstantin) (n), politolog american Născut la Moscova într-o familie de avocați Absolvent al Facultății de Istorie a Universității de Stat din Moscova ( ) A lucrat la Institutul de Economie Mondială și Relații Internaționale al Academiei de Științe a URSS A emigrat în Statele Unite în A fost angajat ca cercetător la Centrul pentru Strategie și Studii Internaționale Președinte al Centrului pentru Programe Ruse și Eurasiatice de la Carnegie Endowment for International Peace În iulie a fost ales primul președinte al Centrului pentru Pace și Libertate R Nixon (Centrul Nixon pentru Pace și Libertate) Vicepreședinte al Fondului pentru Democrație și Dezvoltare, consultant al Consiliului Național de Informații al CIA Este considerat unul dintre cei mai importanți experți americani despre fosta URSS, Rusia și CSI Autor de cărți: Detente și conflict: politica externă sovietică - ( ); Succesiunea sovietică: Leadership in Transition (coautor) ( ); "După colaps; Rusia își caută locul ca mare putere" ( ) Mama lui S , Kaminskaya Dina Isaakovna (n), avocat, avocat, i-a apărat pe cunoscuții activiști pentru drepturile omului A Ginzburg și V Bukovsky la procesele de la Moscova După ce a emigrat în Statele Unite, ea și-a publicat memoriile Notes of a Lawyer ( ) Tatăl lui S , Konstantin M Saime, este autorul cărții URSS: the Corrupt Society; Lumea secretă a capitalismului sovietic ( ) "SANKT-PETERSBURGSKIE VEDOMOSTI", un ziar rusesc care a înlocuit ziarul "Vedomosti" Fondată în la Academia de Științe și Arte, a fost publicată de două ori pe săptămână, iar din - zilnic De la nr pentru , a devenit cunoscut sub numele de Petrogradskiye Vedomosti Încă de la începutul existenței sale, a tipărit știri din America, dintre care prima a apărut la ianuarie : "Scriu din Boston din New England că acolo, în ziua de octombrie a anului trecut, seara, pe la ora ceas pe vreme calmă și senină, deodată s-a auzit un mare tremur al pământului, dar nu au trecut mai mult de minute și doar câțiva metri nu au fost prea afectați de el Unul dintre primii redactori ai ziarului a fost M V Lomonosov, pe când era redactor al departamentului de știri străine al S -P v (-) a crescut în special numărul mesajelor din America Și în informațiile ulterioare despre America au fost tipărite sistematic în ziar, iar în aceste mesaje s-a acordat o atenție deosebită rivalității dintre britanici, francezi și spanioli de pe continentul american Au fost acoperite și războaiele cu indienii, evadarile sclavilor negri Au fost publicate în mod regulat rapoarte despre dezvoltarea comerțului ruso-american și despre asigurarea siguranței acestuia pentru clasa comercianților rusi Unul dintre cele mai interesante materiale publicate în ziar în acei ani în care M V Lomonosov, a fost "Știrile actualelor sate Agliane și

franceze din America" (noiembrie), în care a fost oferită pentru prima dată în Rusia o descriere geografică și istorică a Americii de Nord și a populației sale Pe baza unei analize textuale a acestui articol nesemnat, se presupune că Lomonosov însuși a fost autorul acestuia De-a lungul anilor Războiului de Independență american, ziarul i-a acordat o atenție deosebită și a luat o poziție pro-britanica, reflectând punctul de vedere care predomina în cercurile oficiale rusești Pe paginile sale, generalul "Washington" (J Washington) și armata americană revoluționară erau numiți "rebeli" În , un ziar referitor la Londra relata despre declarația de independență a "Satelor Unite": Congresul a declarat cele treisprezece sate care intraseră în unire independente, iar problema este acum rezolvată de toate Adunările Generale din diverse Provincii Sunt confiscate pământurile tuturor celor care nu vor încă să se separe de Marea Britanie; și ar trebui să fie îndepărtați din sate: mai mult, unii binevoitori ai guvernului Aglian, ale căror scrisori au fost adoptate de rebeli, au fost de asemenea luați în custodie, ca trădători ai libertății americane Fiind o publicație metropolitană, aflată sub supravegherea curții regale și a cercurilor guvernamentale, atunci când a caracterizat evenimentele istorice americane, sistemul administrației de stat ("lăudatul guvern al Congresului") și personalitățile, a arătat tendința de a reflecta punctul oficial de vedere care le-a fost defavorabil, a prezis capitularea iminentă a armatei revoluţionare americane şi a raportat despre dorinţa poporului "de a se întoarce sub protecţia Angliei" În același timp, cu o oarecare uimire, ea a informat publicul rus că liderii militari de seamă ai Revoluției Americane, înainte de a deveni generali și colonei, erau simpli artizani, cârciumi, paste hami etc Ea nu s-a oprit înainte de a publica zvonuri care au cauzat prejudicii morale personalităților proeminente din SUA Comentând, în special, moartea lui Benjamin Franklin, ea scria în iunie : "Dr Franklin, care a murit în Philadelphia, și-a părăsit fiica, căsătorită în New Mink cu un negustor, nu filozofic, dar mare bogăție lumească A filozofat doar până când indignarea americană i-a servit drept pretext pentru îmbogățire CONFERINȚA SAN FRANCIS , un forum internațional de de state A fost convocat în numele a țări - SUA, URSS, Marea Britanie și China, în conformitate cu deciziile Conferinței din Crimeea (Yalta) din de a pregăti textul final al Cartei ONU S -F K a avut loc în perioada aprilie - iunie La cele de state invitate inițial care au semnat Declarația Națiunilor Unite la ianuarie , (Liban, Siria și Franța) s-au adăugat puțin mai târziu, iar în cursul conferința - încă participanți care au declarat război înainte de martie puterile fasciste, incl Ucraina și Belarus Toți au devenit fondatori ai Națiunilor Unite Proiectul Cartei ONU s-a bazat pe "Propuneri pentru înființarea Organizației Generale de Securitate Internațională", elaborate în timpul Conferinței Dumbarton Oaks din În lucrarea lui S -F k Au participat de delegați, care au făcut numeroase completări și amendamente la proiect (număr total aprox), incl referitoare la problema procedurii de vot în Consiliul de Securitate SAMSONOVA Vera Alexandrovna (-), traducătoare, persoană publică Născut în Sankt Petersburg Ea a crescut în Turkestan, unde tatăl ei era guvernator general În a lucrat la filiala din Petrograd a Administrației Americane de Ajutorare (ARA), iar în la Fondul European pentru Studenți din Odesa În a părăsit Rusia în Franța, unde a absolvit universitatea, iar apoi a lucrat pentru o serie de firme din Paris În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a servit în armata SUA ca traducător În - a lucrat în organizația de ajutorare a refugiaților (UNRRA - Administrația

Națiunilor Unite pentru Ajutorarea și Reabilitarea) din Berlin, mai târziu - în Organizația Internațională pentru Refugiați În a început să coopereze cu Fundația Tolstoi și a lucrat ca reprezentant al acesteia în țări ale lumii În s-a mutat în SUA și a devenit membru al consiliului de administrație al Fundației Tolstoi din New York A murit în SUA Sarnoff David (Samoff, David) (-), magnat american de radio și televiziune Născut în Uzlyany, provincia Minsk A emigrat împreună cu părinții săi în SUA în În copilărie, a fost vânzător stradal de ziare La vârsta de ani, a obținut un loc de muncă ca mesager la Commercial Cable Company, a învățat codul Morse și s-a alăturat Marconi Wireless Telegraph Company of America ca operator de telegrafie A studiat în același timp la Institutul Pratt În aprilie , el a fost primul care a primit un semnal de ajutor de la Titanic care se scufunda și a rămas în contact timp de de ore cu navele care se grăbeau să ajute Titanic, primind cele mai recente informații despre starea lucrurilor și numele pasagerilor supraviețuitori Drept urmare, a câștigat o mare popularitate, a urcat rapid în rânduri și a devenit în curând instructor, apoi asistent inginer șef și director comercial al companiei El a fost primul care a venit cu ideea de a crea un receptor radio În , a fost numit director general al nou-înființată Radio Corporation of America (RCA), a prezentat din nou această idee conducerii corporației sale și finanțatorului O D Tânăr (OD Young) După ce a stăpânit producția de receptoare radio de către RCA, a devenit vicepreședintele acesteia În , sub conducerea sa, a fost creată Compania Națională de Radiodifuziune (NBC), al cărei președinte a devenit În a creat un post de televiziune experimental În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a servit ca consultant în comunicații al generalului D Eisenhower și a primit gradul de general de brigadă A demisionat din funcția de președinte al RCA în pentru a lăsa locul fiului său SARYCHEV Gavrila (Gavriil) Andreevici (-), navigator rus, geograf Membru de onoare al Academiei de Științe din Sankt Petersburg ( ) Amiral ( ) În gradul de locotenent comandant, a participat la expediția de nord-est a I I Beelings El a descris și a cartografiat coasta Mării Okhotsk de la Ohotsk la Al-Doma, multe dintre Insulele Aleutine, a descris insulele Pribylov, Sf Matei, Sf Lawrence, Diomede (Gvozdev), etc , observații hidrografice, climatice și astronomice și săpături arheologice Autorul primului atlas geografic al Americii de Nord-Vest, Asia de Nord-Est și apele care le despart ( ), numeroase planuri pentru țărmurile Insulelor Kurile și Aleutine, schițe ale vieții și vieții populației Aleutinelor Insulele, publicată într-un număr de țări europene a cărții "Călătoria flotei căpitanului Sarychev în partea de nord-est a Siberiei, Marea Arctică și Oceanul de Est timp de opt ani în timpul Expediției maritime geografice și astronomice, care a fost sub comandă a flotei căpitanului Beelings din până în "(ediția rusă , republicată în), precum și o serie de alte lucrări SAFONOV Vasily Ilici (-), dirijor, pianist, profesor Născut într-un sat cazac din Caucazul de Nord A absolvit Conservatorul din Sankt Petersburg ( ) la pian A susținut concerte în Europa Până în a predat la Conservatorul din Sankt Petersburg, apoi s-a mutat la Moscova, unde a devenit profesor la Conservatorul din Moscova Printre elevii săi s-au numărat A N Scriabin, A F Gedike, N K Medtner și alții Din a fost directorul Conservatorului din Moscova (la înlocuit pe S I Taneyev în acest post) În a plecat în turneu în SUA și a rămas acolo câțiva ani Din a fost director al Conservatorului Național de Muzică din New York și dirijor șef al Filarmonicii din New York (-), inițiator al spectacolelor în SUA ale multor muzicieni ruși de seamă, inclusiv UN

Scriabin În s-a întors în Rusia, unde a murit Sakhalin, o insulă în largul coastei de est a Asiei Lungime km cu o latime medie de aprox km Suprafata , mp km În , chiar și în timpul războiului ruso-japonez, în așteptarea înfrângerii inevitabile a Rusiei, cercurile politice ruse s-au temut serios de invadările teritoriale japoneze și a început căutarea unor soluții politice și de altă natură care să poată garanta poziția țării în Orientul Îndepărtat În cazul în care S a fost ocupat de japonezi, s-a luat în considerare problema unei concesiuni ruso-americane pe termen lung pentru exploatarea în comun a tuturor bogățiilor de pește, minerale, lemn și blană ale insulei Cercurile ruse care au înaintat această idee au justificat-o cu pericolul ca după ocuparea S Japoniei să încheie un acord cu Statele Unite privind închirierea acesteia "gândindu-se pentru sume uriașe pentru a avea date care să demonstreze pierderile uriașe pe care le vor suferi Întoarcerea Rusiei le-a ocupat deja o insulă" În același timp, posibilitatea de a achiziționa S din Rusia pentru de milioane de ruble a fost discutată activ în Statele Unite "cu scopul de a preveni modelele Japoniei" Antreprenorii americani care i-au informat pe reprezentanții ruși despre aceste planuri au afirmat că "în acest fel guvernul rus ar dobândi, fără alergând la împrumuturi, o sumă importantă de bani ar asigura granițele de la Sakhalin de atacul japonezilor și, în cazul unor eșecuri ulterioare, ar scăpa de nevoia de a ceda teritoriul japonezilor în baza unui tratat de pace Informarea ambasadorului Rusiei în SUA A P Cassini despre aceste planuri ale SUA, Ministerul de Externe al Rusiei l-a instruit să verifice modul în care aceste intenții merită atenție Cassini a răspuns conducerii sale că, cel mai probabil, guvernul și Senatul SUA nu vor fi de acord cu acest lucru de teamă să nu-i displace pe "noii lor prieteni" - japonezii și, de asemenea, pentru că "deja Filipine singure au cauzat Statelor Unite o mulțime de probleme inutile și este o sursă constantă de complicații politice interne și cheltuieli mari de numerar, încă neplătite " Oponenții ruși ai vânzării lui S către Statele Unite și-au justificat poziția prin faptul că insula aflată în mâinile americanilor "se va transforma într-un puternic post comercial, prin care nu vor renunța să înrobească economic întreaga regiune de nord-est, și nu vom putea opri o astfel de aservire" și că în cazul în care insula va deveni proprietatea americanilor, Rusia va dobândi imediat, în persoana guvernului SUA, "un vecin puternic și un posibil inamic care va avea dreptul de a interveni și de a influența politic toate treburile Orientului Îndepărtat" Din acest punct de vedere, oponenții vânzării au sugerat "să se împace cu necesitatea extremă a insulei să treacă în mâinile Japoniei, din care am putea spera să o recâștigăm în viitor, mai degrabă decât să fim de acord cu cedarea insula la o a treia putere, cu care ne este imposibil să luptăm" În conformitate cu Tratatul de pace de la Portsmouth din , Rusia a cedat Japoniei drepturi de arendă asupra părții de sud a S (până la paralela) SAKHAROV Andrei Dmitrievich (-), fizician nuclear sovietic, academician, activist pentru drepturile omului, laureat al Premiului Nobel pentru Pace ( ), de trei ori Erou al Muncii Socialiste al URSS (, și) El a jucat un rol decisiv în inventarea bombei sovietice cu hidrogen Unul dintre fondatorii Comitetului pentru Drepturile Omului de la Moscova ( ) În ianuarie a fost exilat în orașul Gorki pentru activități legate de drepturile omului și pentru critica politicilor guvernului sovietic După venirea la putere M S Gorbaciov s-a întors la Moscova (decembrie), a fost ales în Congresul Deputaților Poporului din URSS ( ) A vizitat SUA în noiembrie Singurul cetățean sovietic care poartă numele unei piețe din capitala SUA - Washington,

situată în apropierea clădirii fostei ambasade sovietice (actuala reședință a ambasadorului Federației Ruse) SAKHAROV Nikolay Anatolevici (n), om de știință-american rus Doctor în științe politice ( ) Născut la Moscova A absolvit Universitatea de Stat din Moscova ( ) Specialist în domeniul instituțiilor politice din SUA și al problemelor de parlamentarism A lucrat la Institutul SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe (-) Șeful Departamentului de analiză al aparatului Dumei de Stat a Adunării Federale a Federației Ruse Autor al cărților: "Asociațiile antreprenoriale în viața politică a SUA" ( ); "Modern US Monopoly Elite" ( ); "Institutul Președinției în lumea modernă" ( ) Svin'in Pavel Petrovici (-), publicist, diplomat, istoric, geograf, artist rus A lucrat în Ministerul rus al Afacerilor Externe În a fost trimis în Statele Unite pentru servicii diplomatice A fost acolo ca secretar al primului trimis extraordinar al Rusiei și prim consul general în SUA A Ya Dashkov până în Din martie a fost publicat într-una din revistele Philadelphia; publicat în Philadelphia în limba engleză "Eseuri despre Moscova și Petersburg" ( ), în prefața căreia, în special, scria: "Nu există două țări mai asemănătoare decât Rusia și Statele Unite Se poate spera că actualele relații frecvente dintre ambele țări vor contribui la răspândirea știrilor despre ele și le vor uni printr-o alianță și mai strânsă Într-unul dintre articolele sale, el a scris că Statele Unite sunt un exemplu fără precedent în istorie și că "spiritul guvernării sale întrece toate republicile antice și moderne" Prin această împrejurare a explicat progresul enorm realizat de această țară, "progres care pare mai mult un vis decât o realitate" Potrivit Ministerului Afacerilor Externe al Consulului General al Rusiei la Philadelphia N Ya Kozlov, lucrarea lui S "Eseuri despre Moscova și Sankt Petersburg" a fost acceptată de americani "cu mare plăcere", iar acest eseu "va oferi cele mai adevărate idei despre Rusia, mai degrabă decât ceea ce încearcă francezii să inspire" Fiind un mare patriot al Rusiei, S și-a condamnat compatrioții, incl Prințul D D Golitsyn, care a decis să se stabilească în Statele Unite La întoarcerea în patria sa, urma să-și publice lucrările despre America, dar nu a avut timp să le finalizeze publicarea În Rusia, S avea reputația de a fi o persoană "calomnioasă" și chiar a devenit obiectul parodiei lui Pușkin "Micul mincinos" ( ): "Pavlusha era un băiat îngrijit, bun și harnic, dar avea un viciu mare - el nu putea spune trei cuvinte ca să nu mintă La început, toți tovarășii l-au crezut, dar au ghicit curând și nimeni nu a vrut să-l creadă nici când i s-a întâmplat să spună adevărul Nu se știe care dintre scrierile sau declarațiile lui S a dat lui A S Pușkin baza parodiei, dar în scrierile sale despre America S a fost obiectiv și a scris doar despre ceea ce el însuși a fost martor ocular A participat la punerea în aplicare a ideii inventatorului american al cazanului cu abur Robert Fulton privind construcția navelor cu aburi în Rusia ( ) și a publicat în numere ale revistei "Fiul patriei" pentru articolul "Observații ale rusul din America Descrierea unui vas cu aburi (navă cu abur)", însă, din motive independente de controlul lui S (războaie pe continentele europene și americane și moartea lui Fulton care a urmat în), eforturile sale s-au soldat cu eșec Pentru una dintre pânzele sale artistice, a fost ales membru al Academiei Imperiale de Arte Fondator și editor al revistei Domestic Notes (-) Autor a numeroase articole și cărți despre Statele Unite, precum și acuarele, care reprezintă o enciclopedie artistică a vieții americane la începutul secolului al XIX-lea Printre lucrările lui S : "Eseu despre relațiile comerciale ruso-americane", "Scrisori ale unui călător rus în America de Nord", "O privire asupra Republicii

Regiunilor Unite ale Americii", "Călătorie pitorească", "O privire asupra artele libere din Statele Unite ale Americii" DOCTRINA "CONTAINMENT" (Containment Doctrine), doctrina de politică externă din perioada Războiului Rece Ea a stat la baza politicii externe a administrației lui G Truman Acesta a fost expus pentru prima dată într-o "telegramă lungă" secretă trimisă în februarie de J F Kennan, care la acea vreme ocupa postul de însărcinat cu afaceri al SUA la Moscova, ca răspuns la o solicitare a Departamentului de Stat al SUA cu privire la propunerile ambasadei pentru dezvoltarea politicii externe a țării față de URSS (În decembrie , deja șef adjunct al Colegiului Național de Război al SUA, Kennan și-a reiterat ideile într-o scrisoare adresată secretarului american al Apărării J Forrestal Principalele prevederi ale doctrinei au stat la baza unui articol publicat de autor în iulie în revista "Foreign Affairs" sub semnătura anonimă "X") "S " d s-a bazat pe ideea necesității de a conduce afaceri dintr-o poziție de forță pentru a rezista politicilor expansioniste ale URSS, evitând în același timp confruntarea militară Prevăzut pentru "ilimitarea" expansiunii URSS dincolo de teritoriul ocupat de trupele sovietice în , nașterea centrelor de putere vest-europene și japoneze ca contrabalanșe la URSS, folosirea contradicțiilor în lagărul socialist, tactica războiului psihologic și blocarea comercială și economică a URSS Conform precizării făcute în de J F Kennan, "S " d a fost înaintat ca răspuns nu la o amenințare militară, ci la o amenințare politică și ideologică din partea URSS și apoi excesiv de militarizat Dispoziții separate ale doctrinei au fost clarificate și explicate în mod repetat de către autor sau declarate greșit interpretate sau depășite Și-a pierdut semnificația de la sfârșitul anilor , deși elemente ale acesteia sunt încă prezente în dezbaterile de politică externă și în politica SUA Vezi și Kennan George Frost The Northern Star, lungmetraj american ( ) scris de Lillian Hellman Regizat de Lewis Milestone Muzica filmului a fost scrisă de celebrul compozitor american Aaron Copland Produs la studiourile Warner Brothers Creditele de deschidere ale filmului spuneau că la iunie , trupele germane au încălcat granița URSS; Până în acea zi, armata germană încălcase în mod repetat granițele străine, dar de această dată invadatorii s-au confruntat cu "o țară specială și un popor deosebit" Deși acest film (ca și filmul din același an de lansare "Cântecul Rusiei") nu a fost lipsit de exagerare în înfățișarea vieții satului ucrainean și a fermei colective "Steaua de Nord", șoferi de tractor (ruși) cu fețe de păpuși americane, machiaj atent și unghii îngrijite), filmul a marcat noi tendințe în cinematografia americană, care a decis să țină pasul cu vremurile - timpul relațiilor aliate sovieto-americane în lupta împotriva fascismului După moartea lui Franklin Roosevelt în și în legătură cu începutul Războiului Rece, au început să fie făcute acuzații împotriva regretatului președinte american că a "sucit brațele" regizorilor de la Hollywood, forțându-i să facă "filme pro-comuniste" " Creatorii filmului "S Z " acuzat că simpatiza cu comunismul, filmul a fost produs de facturi și a fost însoțit de o narațiune antisovietică care răspundea noilor tendințe din climatul internațional Vezi și Hollywood Ten COMPANIA AMERICANĂ DE NORD-EST, vezi companie ruso-americană SEVERSKY Alexander Nikolaevici (până în - Prokofiev-Seversky) (-), designer american de avioane, om de știință, om de afaceri Primul pilot din lume care și-a pierdut piciorul Născut la Sankt Petersburg într-o familie de nobili ereditari Absolvent al Corpului de Cadeți Navali L-a cunoscut pe I Sikorsky, care a predeterminat soarta viitoare a lui S În timp ce slujea într-una dintre unitățile de aviație din Marea Baltică,

și-a pierdut piciorul în urma unui accident de avion După ce a dat dovadă de o mare voință, a continuat antrenamentul, devenind, ca urmare, pilot de luptă cu permisiunea specială a țarului Nicolae al II-lea În timpul Primului Război Mondial a fost un pilot as; în lupte aeriene, a doborât avioane germane, obținând numeroase premii militare, inclusiv arme personale de aur (de la guvernul țarist) și Ordinul Sfântul Gheorghe (de la Guvernul provizoriu) Între ieșiri, el a inventat diverse dispozitive tehnice pentru aeronava lui, cu scopul de a crește fiabilitatea și manevrabilitatea acesteia În iarna anului / , el a creat un șasiu cu roți-schiuri pentru bărci de luptă zburătoare Eroismul și soarta militară extraordinară a lui S au atras atenția presei ruse, au scris multe despre el, l-au admirat La sfârșitul lunii august i s-a oferit postul de atașat naval asistent al Rusiei în Statele Unite S a refuzat inițial, dar după Octombrie , nerecunoscând revoluția, a decis să fie de acord Mandatul pentru plecarea lui S din Rusia a fost semnat de V I Lenin Cu mari dificultăți în martie a ajuns în Statele Unite, unde s-a adaptat rapid la noile condiții de viață Deja în , și-a fondat propria companie, Seversky Aircorporation, a dezvoltat și îmbunătățit un vizor de bombardier, apoi, împreună cu L Sperry, o mașină automată de corectare a derivei vântului A propus ideea realimentării aeronavelor în aer În a primit cetățenia americană La începutul Marii Depresiuni, compania lui S a dat faliment, dar în a unit un grup de emigranți ruși, a dezvoltat un proiect pentru o aeronavă ușoară amfibie și a fondat o nouă companie, Seversky Aircraft Corporation A stabilit un record mondial de viteză în avionul său, care a durat până în În anii și , a creat mai multe tipuri de luptători: Seversky R- , XP- și XP- , Seversky R- , escortă cu două locuri luptător RA Două luptători model RA au fost achiziționate de Uniunea Sovietică pentru de mii de dolari, cu acordul lui S și permisiunea autorităților americane În timpul celui de-al Doilea Război Mondial și după acesta, a fost consultant al Forțelor Aeriene ale SUA, în a primit cel mai înalt premiu american pentru civili - Medalia Meritului Într-un mesaj special al președintelui SUA G Truman cu ocazia decernării premiului, s-a spus că "cunoștințele aviatice ale domnului Seversky, determinarea și activitățile sale de propagandă energică au fost de mare ajutor în încheierea războiului" În ultimii ani ai vieții, a devenit interesat de problemele protecției mediului, a dezvoltat un filtru electrostatic pentru curățarea deșeurilor industriale și, de asemenea, a inventat un avion prietenos cu mediul "Ionocraft" ( ) A murit în SUA SEVOSTYANOV Grigori Nikolaevici (n), istoric-americanist rus, doctor în științe istorice ( ), profesor ( ), membru titular al Academiei Ruse de Științe ( ) Născut în regiunea Rostov A absolvit Institutul Politehnic Novocherkassk ( ) și Școala Diplomatică Superioară ( ) Din - la Institutul de Istorie al Academiei de Științe a URSS și apoi - la Institutul de Istorie Mondială al Academiei de Științe a URSS Redactor-șef al revistei "Istorie nouă și contemporană" (din) Editor-șef și membru al echipei de autori a lucrării fundamentale în volume "Istoria SUA" (-) Autorul cărților: "Politica marilor puteri din Orientul Îndepărtat în ajunul celui de-al Doilea Război Mondial - " ( ); "Pregătirea pentru războiul din Pacific, septembrie - decembrie " ( ); Istoria diplomatică a războiului din Pacific De la Pearl Harbor la Cairo - " ( ); SUA și Franța în timpul războiului - " ( ) (coautor); Thomas Jefferson ( ) (coautor); Criza europeană și poziția SUA - " ( ); "Istoria SUA" ( ), etc SEDIKH Andrey (nume real Tsvibak Yakov Moiseevich) (-?), jurnalist, editor A emigrat din Rusia în timpul Războiului Civil, s-a stabilit la Paris, unde a

comunicat îndeaproape cu cele mai marcante personalități ale literaturii și culturii ruse care au emigrat din țară după octombrie Reporter pentru cotidianul Latest News, publicat de P N Milyukov S-a mutat în SUA în , a continuat să corespondă și să mențină legături strânse cu reprezentanți ai literaturii și culturii muzicale ruse care trăiesc în Europa de Vest în exil, despre care a lăsat amintiri interesante Co-editor ( ), iar din - editor al New Russian Word Autor a numeroase povestiri și memorii, printre care: "Drumul peste ocean" ( ); "Crazy Organ Grinder" ( ); "Numai despre oameni" ( ); Departe, aproape ( ); "Zăpada te-a acoperit, Rusia" ( ); "Țara promisă" ( ); "Povești din Crimeea" ( ) Sayers, Michael (-?), publicist american Coautor (împreună cu Albert E, Kahn) al Războiului secret împotriva Americii ( ) și al Războiului secret împotriva Rusiei sovietice ( ) În ciuda faptului că cartea "Războiul secret împotriva Rusiei sovietice" conține o cantitate mare de materiale faptice atât de origine americană, cât și sovietică, este interpretată în mod părtinitor, în conformitate cu interesele și recomandările serviciilor oficiale sovietice și ale persoanelor care i-au asistat pe autori în pregătirea și publicarea de cărți În plus, un număr mare de fapte au fost denaturate în mod deliberat, după cum se poate presupune, conform recomandărilor primite, sau nu corespund realității Autor (împreună cu A Kahn) de cărți: Sabotaj Războiul secret împotriva Americii ( ); Complotul împotriva păcii; A Warning to the Nation ( ) SEYMOUR Thomas X (Seymour, Thomas H) (-), om de stat american, diplomat trimis american în Rusia (-) Datorită calităților sale personale, bogăției și vieții sociale active, a fost respectat și popular în straturile superioare ale societății capitalei În rapoartele către Washington, el a subliniat disponibilitatea curții regale, a cercurilor guvernamentale ruse și a unei părți semnificative a publicului de a extinde legăturile dintre Statele Unite și Rusia Descriind starea relațiilor comerciale ruso-americane, el a scris în mai : "Se poate spune că comerțul nostru cu Rusia tocmai a început Timp de câțiva ani înainte de recentul război (Crimeea - Auth), ea a languit în absența oricărui stimulent; De la începutul războiului, acesta a început să se intensifice și se dezvoltă în prezent în direcția corectă, deși nu a atins încă nivelul corespunzător După ce noul președinte american John Buchanan a venit la Casa Albă, sfidând tradiția, a rămas ambasadorul american încă un an și jumătate, iar după demisia sa a făcut o călătorie de luni de-a lungul Volgăi până la Marea Caspică, vizitând Kazan, Saratov și Astrakhan SELIFONTOV Ivan Osipovich (-), locotenent al Marinei Ruse În - , în timp ce se afla în probă în marina engleză, a navigat între pr Antigua și Virginia S-a pensionat cu gradul de brigadier În anii a fost responsabil de posesiunile rusești din nord-vestul Americii A fost guvernator general al provinciilor Irkutsk și Kolyvan (din), guvernator general al provinciilor Tobolsk, Tomsk și Irkutsk (-) SEMEYKO Lev Semenovich (n), om de știință-american rus, doctor în științe istorice ( ), colonel în retragere Specialist pe aspectele politico-militar ale relațiilor sovietice (ruse)-americane Născut în cu Refuz Teritoriul Stavropol Membru al Marelui Război Patriotic A servit în armata sovietică (-) A predat la Academia Militară Frunze, a lucrat ca cercetător la Direcția Științifică Militară a Statului Major General al Forțelor Armate URSS Din - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Coautor și redactor al cărții în volume "USA: concepte militar-strategice, autor al cărților: "Prognoza militar-politică în SUA (metodologie, organizare, analiză a previziunilor)" (-); "Limitarea armelor strategice și problemele

echilibrului strategic sovietic-american (analiza critică a conceptelor și abordărilor americane)" ( ); "Aspecte militare-politice ale relațiilor sovieto-americane" (cartea a fost publicată în germană, cehă și maghiară) (,) SEMENOV Grigori Mihailovici (-), căpetenie cazac Născut în Siberia lângă Chita Membru al Primului Război Mondial În iulie a devenit comisar Guvern provizoriu în Siberia În - a luptat împotriva Armatei Roșii în Siberia, a fost unul dintre comandanții unităților cazaci anticomuniști Organizator așa-numit Rebeliunea Semenov împotriva bolșevicilor (octombrie-decembrie) În , cu sprijinul Japoniei, s-a declarat Ataman al Armatei Cazaci Transbaikal, după înfrângerea amiralului Kolchak, a preluat puterea în Siberia și Orientul Îndepărtat în propriile mâini Sunt cunoscute numeroase cazuri de ciocniri între unitățile sale și Forța Expediționară Americană din Siberia și Orientul Îndepărtat, comandată de generalul W Graves După înfrângerea Armatei Roșii din septembrie , a fugit în străinătate, a ajuns în SUA ( ) cu intenția de a se stabili acolo pentru rezidență permanentă Cu toate acestea, generalul W Graves (care l-a numit "un criminal, un tâlhar și cel mai notoriu ticălos care nu ar fi existat în Siberia o săptămână fără protecția Japoniei"), precum și senatorul U Bora, au încercat să-l aducă la răspunderea penală pentru atrocitățile din Orientul Îndepărtat Atamanul, reținut de autoritățile americane, a reușit să obțină eliberarea, după care a fugit în Canada Mai târziu a trăit în Coreea, Japonia, China În a fost răpit din Manciuria de serviciile secrete sovietice (SMERSH), judecat la Moscova și spânzurat în Lubianka SENYAVIN Ivan Fedorovich (? -?), sublocotenent, mai târziu căpitan de gradul I al flotei ruse A servit ca "voluntar" în marina britanică, pe fregata engleză "Coventry" (Coventry) (-), a petrecut mai bine de luni "la New York, în [H]alifax, în Philadelphia și Virginia", și cu "York și parcare la mal" - în total ani și luni și jumătate S-a întors în Rusia în Ulterior, și-a expus bogatele observații și impresii personale în notițe transmise Consiliului Amiralității Rusiei SERGIEVSKY Boris Vasilievici (-), pilot de încercare, inginer aeronautic, persoană publică Născut în Tsarskoye Selo În a absolvit o școală adevărată din Odesa și a intrat în departamentul de construcții al Institutului Politehnic din Kiev În timpul studiilor l-a cunoscut pe I I Sikorsky A învățat să piloteze un avion de la celebrul pilot rus S Utochkin Dorința lui S de a se dedica serviciului în armata rusă s-a realizat abia odată cu izbucnirea primului război mondial Fiind în armată în rândurile infanteriştilor, a dat dovadă de eroism şi a primit ordine militare În primăvara anului a promovat examenul pentru pilot militar, a luptat în multe bătălii aeriene, a doborât avioane inamice și a fost promovat căpitan de stat major În a plecat în Anglia și a devenit pilot de încercare în Royal Air Force În timpul războiului civil din Rusia, s-a întors în patria sa și a comandat o escadrilă în armata generalului Yudenich, apoi a creat o unitate de aviație a armatei Wrangel în Polonia În a emigrat în SUA și în curând a început să lucreze pentru firma lui I Sikorsky din New York El a adus o contribuție semnificativă la construcția primei aeronave Sikorsky El a fost un tester al aproape tuturor amfibienilor și ambarcațiunilor zburătoare proiectate de Sikorsky și a stabilit recorduri mondiale între și , câștigând recunoașterea drept unul dintre cei mai remarcabili piloți americani Din a colaborat cu G A Botezatom în construcția și testarea elicopterelor GB- și GB- În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a servit ca consilier tehnic al armatelor aeriene americane După sfârșitul războiului, a condus o școală de zbor la New York, a fost implicat activ în activități sociale: a fost

președinte al Societății foștilor piloți ruși din Statele Unite, timp de de ani a condus Uniunea Cavalerilor din St fonduri, inclusiv Fondul Tolstoi A murit în SUA "SILVER (GRAY) FOX" (Silver Fox), porecla respectuoasă a lui E A Shevardnadze, introdus în uz pe vremea când era ministrul Afacerilor Externe al URSS de către politicienii și jurnaliștii americani SIVACHEV Nikolai Vasilevici (-), om de știință sovietic american, doctor în științe istorice, profesor Laureat al Premiilor de Stat și Lomonosov Specialist în istoria Statelor Unite, istoria relațiilor de muncă și politica muncii a statului american Născut în satul Tashkino, Regiunea Autonomă Mordoviană A absolvit Facultatea de Istorie a Universității de Stat din Moscova ( ), iar apoi studii postuniversitare la Universitatea de Stat din Moscova ( ) Autor al următoarelor cărți: "Lupta politică în SUA la mijlocul anilor ' " ( ); "Politica de lucru a guvernului SUA în timpul celui de-al doilea război mondial" ( ); "Reglementarea juridică a relațiilor de muncă în SUA" ( ); SUA: Statul și clasa muncitoare (De la formarea Statelor Unite ale Americii până la sfârșitul celui de-al doilea război mondial) ( ); Istoria recentă a SUA (, ; în engleză -) (coautor), etc SIKORSKY Igor Ivanovici (-), proiectant de avioane Născut la Kiev A studiat la Școala Navală din Sankt Petersburg (-), apoi la Institutul Politehnic din Kiev În anii de studii, a călătorit în mod repetat în Franța și Germania, unde și-a îmbunătățit cunoștințele în domeniul aeronauticii și al aviației Unul dintre primii designeri de elicoptere (-); în - , la Kiev, s-a angajat cu succes în proiectarea aeronavelor În a fost invitat la Sankt Petersburg la postul de proiectant șef al departamentului de aviație al Uzinei de transport ruso-baltice, unde în următorii ani a proiectat aproximativ de avioane experimentale originale A creat primul avion rusesc de mari dimensiuni: Marele Baltic (mai) (redenumit ulterior Cavalerul Rus), Ilya Muromets (-) cu motoare, unic din punct de vedere al capacității de transport și al autonomiei de zbor Airbus-ul proiectat de S a ridicat în aer pasageri, a oferit un nivel ridicat de confort pentru acele vremuri, inclusiv lumină, căldură, o toaletă și chiar o punte de observație Până în , au fost produse peste de avioane de tip Ilya Muromets (în timpul operațiunilor de luptă din timpul Primului Război Mondial, doar avion de acest tip a fost doborât) În a emigrat în Europa, iar în martie în SUA În , lângă New York, a creat compania de aviație Sikorsky Aeroengineering Corporation, care a construit o serie de noi modele de ambarcațiuni zburătoare amfibie care au stabilit numeroase recorduri mondiale și au fost operate cu succes în timpul celui de-al Doilea Război Mondial La mijlocul anilor , a început industria elicopterelor În aprilie , S a fuzionat cu Voight pentru a forma o nouă companie aeriană, Voight-Sikorsky Aircraft În ianuarie , S și-a creat propria companie, Sikorsky Aircraft (Sikorsky Aircraft), de mulți ani lider în industria americană de elicoptere În s-a pensionat, rămânând consultant onorific al firmei sale A murit în SUA Ernest Joseph SIMMONS (-), savant și critic literar american slav Absolvent al Universității Harvard În - a locuit la Moscova, unde a studiat studiile slave În , pe când stătea la Moscova prin intermediul Consiliului American al Societăților Învățate, a încercat fără succes să stabilească un schimb cultural între SUA și URSS A predat limbi slave la Universitatea Cornell (-) Din a fost profesor de studii slave la Universitatea Columbia, iar în curând (până în) a fost șef de catedra și profesor de rusă Literatura Universității Columbia Autor al cărții Literatura și cultura engleză în Rusia ( ), precum și o serie de cărți despre scriitori ruși de seamă: Pușkin ( ); Dostoievski: The Making of a

Romancier ( ); Lev Tolstoi ( ); Cekov: O biografie ( ) Editor al URSS: A Concise Handbook ( ) SIMONOV Konstantin (Kirill) Mihailovici (-), scriitor, dramaturg, poet, jurnalist sovietic Născut la Petrograd Printre lucrările scrise de S se numără piesa "Chestiunea rusă", scenariul "Întâlnirea pe Elba", numeroase articole de propagandă în care sunt create imagini extrem de ideologice ale americanilor și Statelor Unite Cu amărăciune și regret, și-a amintit mai târziu piesa sa "O umbră extraterestră", în care i-a "demascat" pe oamenii de știință sovietici drept "cosmopoliți fără rădăcini" care erau în slujba informațiilor americane Premiera piesei lui S "Oamenii ruși" a avut loc cu succes la New York la sfârșitul anului Sinclair Upton Bill (-), scriitor american Până în , în opiniile sale politice și ideologice, el era aproape de socialiștii americani În a absolvit Universitatea Columbia În , fiind deja autorul mai multor cărți, a devenit membru al Partidului Socialist din SUA În , jurnalul socialist Appeal to Reason a început să-și publice cartea The Jungle (Thè Jungle) Cu banii primiți de la publicarea acestei cărți, a înființat o comună socialistă în Englewood, New Jersey, care a durat un an La propunerea lui S în SUA a fost creată Societatea Socialistă Interuniversitară (Societatea Socialistă Interuniversitară) Primind de la S în cu inscripție dedicatorie cartea "Junglea" și citind-o cu interes, L N Tolstoi a remarcat: "O carte uimitoare Autorul este un socialist la fel de limitat ca toți ceilalți, dar un expert în viața muncitorilor Expune defectele acestei vieți americane Nu știi unde este mai rău "(adică în Rusia sau în SUA - Auth) O copie a cărții lui S cu multe note în creion de Tolstoi este păstrată în biblioteca Muzeului Yasnaya Polyana S însuși nu a fost de acord cu mulți dintre contemporanii săi, care considerau "Război și pace" un mare roman El, după propria sa recunoaștere, nu și-a putut da seama de numeroasele personaje din roman, de soarta lor și de numele rusești și poreclele diminuate străine ochiului și urechii sale americane Nu a putut termina de citit niciunul dintre romanele lui F M Dostoievski După octombrie , a urmărit cu mare atenție evoluția evenimentelor din Rusia Sovietică, a fost entuziasmat de revoluție și V I Lenin, considerând grozav atât evenimentul, cât și persoana care l-a realizat În a părăsit rândurile Partidului Socialist, exprimându-și dezacordul față de poziția pacifistă a partidului, dar după un timp s-a alăturat acestuia și a rămas membru până în În s-a alăturat Ciarte ("Lumina"), un grup internațional de Scriitori vest-europeni organizați de Henri Barbusse din susținătorii Internaționalei Comuniste și scriitori cu minte pacifistă (grupul s-a destrămat în) S-a opus intervenției SUA în timpul războiului civil în Rusia sovietică Membru al Primului Congres al Scriitorilor Sovietici de la Moscova ( ) A crezut orbește declarațiile autorităților oficiale și ale organelor de presă ale URSS despre absența în țară a faptelor de încălcare a drepturilor civile, foamete, deportări Era convins de sinceritatea mărturisirilor acuzatului în timpul proceselor politice din URSS din anii ' El credea că poporul muncitor rus are nevoie de dictatura proletariatului pentru a consolida drepturile și libertățile câștigate În anii , lucrările lui S erau cunoscute pe scară largă în întreaga lume, inclusiv iar în URSS Cu toate acestea, relația lui S cu autoritățile sovietice a început să se deterioreze din cauza faptului că cărțile sale au fost publicate în URSS fără permisiunea autorului şi fără a-i plăti drepturi de autor Cu ajutorul lui A Kollontai și al vechiului său prieten A S Gumberga a obținut plata unei taxe de , mii de dolari de către Editura de Stat și i-a încredințat lui A R Williams funcțiile agentului său literar în

URSS A participat la finanțarea proiectului de realizare a filmului lui S Eisenstein "Trăiască Mexic!", care s-a dovedit a fi un eșec atât din punct de vedere financiar, cât și artistic A fost nominalizat de Partidul Democrat pentru Congresul SUA ( ), pentru postul de guvernator al Californiei (, și) Ulterior, atât S însuși, cât și opera sa au fost date uitării în URSS, în primul rând datorită faptului că S a început să ia parte la lucrările Congresului anticomunist pentru libertatea culturii, a refuzat să recunoască valabilitatea pactul de neagresiune sovieto-german din Autor a peste de cărți, printre care: Salvați de dușman ( ); Un călugăr soldat ( ); Primăvara și recolta (Regele Midas) ( ); Jurnalul lui Arthur Stirling ( ); Manassas: A Novei of the War ( ); Un căpitan de industrie ( ); Schimbătorii de bani ( ); Mileniul: o comedie a anului ( ); King Coal, A Novei of the Colorado Strike ( ); Jimmie Highgins ( ); Cartea vieții: minte și trup ( ); ulei! ( ); Boston ( ); Spion ( ); seria de romane Lanny Budd (-); autobiografiile Pelerinajul iubirii ( ); Avanpost american; A Book of Reminiscences ( ) și Autobiography of Upton Sinclair ( ) De asemenea, a scris sub pseudonimul Clarke Fitch; Frederick Garrison Edgar Grant Sisson (-), spion și jurnalist american Din - a fost redactor executiv la Collier's, din - a fost redactor la Cosmopolitan Magazine Din a trecut la serviciul public, devenind vicepreședinte al Comitetului pentru Informații Publice din SUA În octombrie , S a fost trimis de președintele V Wilson în Rusia cu instrucțiuni secrete în calitate de reprezentant al său special la Guvernul provizoriu, dar a ajuns la Petrograd la zile după căderea acestui guvern În timpul șederii sale în capitala Rusiei, s-a bucurat de deplină independență politică și financiară față de ambasadorul american D Francis, urmând doar instrucțiunile primite de la Washington Predat personal de V I Lenin a primit textul rusesc al discursului președintelui la Congresul SUA din ianuarie , care conținea "paisprezece puncte" ale lui Wilson și a luat măsuri active fără precedent pentru a-l răspândi pe scară largă în Rusia sovietică În , a pregătit un raport adresat lui Wilson "The German-Bolshevik Conspiracy" (Conspirația germano-bolșevică), ale cărui concluzii s-au bazat pe documentele primite și informații privind finanțarea vizitei lui V I Lenin și asociații săi din Elveția până în Rusia în aprilie Un control de specialitate efectuat în Statele Unite a confirmat autenticitatea acestor documente, publicate sub denumirea de Documente Sisson ("Documente Sisson") în de către Comitetul de Informații Publice din SUA Potrivit experților americani care au examinat documentele Sisson, printre acestea au existat câteva falsuri evidente, care au subminat credibilitatea întregii colecții În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, S a fost angajat al Oficiului de Informare Publică (Oficiul de Informare Publică) Autorul O sută de zile roșii; O cronică personală a revoluției bolșevice, noiembrie - martie ( ) SITKA, oraș, vezi Novoarkhangelsk SITKA (SITHA), INSULA, vezi insula Baranova SKYLER (Schuyler) Eugene (Schuyler, Eugene) (-), editor american, traducător literar, diplomat A fost considerat cel mai mare specialist american în problema evreiască din Rusia A absolvit Universitatea Yale ( ) și Columbia Law School ( ) Prima experiență de comunicare în limba rusă a fost dobândită ca student, în timpul șederii la New York a ofițerilor de marina ruși - membri ai expediției navale ruse în America de Nord (-) A practicat drept din , precum și traduceri și lingvistică A fost consul american la Moscova (-), apoi la Revel În - a fost secretar al misiunii SUA la Sankt Petersburg, de fapt, a îndeplinit funcțiile de atașat pentru relații publice și culturale A corespondat cu I A Turgheniev și s-a întâlnit cu el la

Baden-Baden ( ), i-a dat mai multe exemplare din romanul Părinți și fii tradus de el în același an A fost primul editor al operelor lui Turgheniev din America Turgheniev l-a invitat pe S să vină în Rusia: "Nu mă îndoiesc că veți fi primit cel mai cordial: știți cât de iubiți americanii sunt în Rusia - și un american care este angajat în literatura noastră are și mai multe drepturi de a fi un oaspete binevenit în tara noastra " În cadrul unei întâlniri la Baden-Baden, Turgheniev i-a dat lui S scrisori de recomandare adresate lui L N Tolstoi, F I Tyutcheva, V F Odoevski și alții, care au marcat începutul cunoașterii personale a americanului cu marile figuri literare ruse din acea vreme S a început să-i viziteze pe Odoievski la Moscova; în septembrie a locuit o săptămână cu L N Tolstoi în Yasnaya Polyana; în a tradus și publicat în revista americană Hours at Home fragmente din Poveștile lui Tolstoi din Sevastopol, iar în a publicat în Statele Unite romanul Cazacii tradus în engleză de acesta, recomandat în atenția sa de Turgheniev A corespuns cu L N , care l-a simpatizat Tolstoi El cunoștea foarte bine literatura rusă modernă și a scris recenziile ei anuale pentru jurnalul englez Athenaeum (-) Într-una dintre aceste recenzii ( ) a fost primul care a introdus cititorilor americani și englezi romanul lui Tolstoi "Război și pace" (revista era destul de cunoscută atât în SUA, cât și în Anglia) Într-o serie de articole "Pictures of Russian Life" (Pictures of Russian Life), publicate în în ziarul "New York Times" (New York Times), a vorbit despre Moscova și Sankt Petersburg, menționând că "istoria Rusia nu a fost încă scrisă Ceea ce avem acum nu este istoria Rusiei, ci istoria câtorva ruși de seamă Din - a fost consul general al SUA la Constantinopol, Turcia În a publicat o carte despre atrocitățile turcilor din Bulgaria Rechemat din postul de consul general după ce autoritățile turce l-au acuzat că a conspirat cu Rusia pentru a crea un stat bulgar independent În - a fost în serviciul diplomatic în mai multe țări europene În iunie , S , împreună cu Turgheniev, a luat parte la deschiderea celebrului monument Opekushinsky lui A S Pușkin la Moscova A călătorit mult în Rusia, despre care Schuyler E a lăsat memorii Eseuri alese cu memorii de E Schuyler ( ) A călătorit și în Asia Centrală, despre care a scris o carte de impresii de călătorie Turkestan: Notes of a Journey in Russian Turkestan, Kho-kand, Bukhara and Kuldja ( ) În această carte, S a scris: "Am trăit în Rusia atât de mult timp și mi-am făcut atât de mulți prieteni încât nu pot decât să am alte sentimente decât cele mai bune sentimente pentru această țară și oamenii ei" A predat la Universitatea Johns Hopkins și la Universitatea Cornell ( ) S a lăsat în urmă studii interesante despre Petru I: Peter the Great, Emperor of Russia: A Study of Historical Biography ( ), despre călătoriile lui HM Przewalski ( ) A fost distins cu Ordinul rusesc Sf Ana ( ) A murit la Veneția SKVIRSKY Boris Evseevici (-), diplomat sovietic Membru al mișcării revoluționare din Orientul Îndepărtat al Rusiei În octombrie-noiembrie se afla în Statele Unite ca parte a unei delegații din Republica Orientului Îndepărtat trimisă pentru a stabili relații comerciale între Republica Orientul Îndepărtat și Statele Unite A rămas la Washington în perioada Conferinței de la Washington din - și după plecarea la Moscova a șefului delegației A A Yazykov Odată cu dispariția FER în noiembrie , el a devenit reprezentantul comercial neoficial al Rusiei Sovietice în Statele Unite A implicat A S Humberg În septembrie a devenit șeful Biroului de Informații al Rusiei (mai târziu sovietic) (Biroul de Informații al Uniunii Sovietice), în timp ce acționa simultan ca consul (reprezentant) neoficial al URSS în Statele Unite Participant la

negocierile preliminare cu reprezentanții administrației SUA privind stabilirea relațiilor diplomatice dintre URSS și SUA (octombrie) După stabilirea relațiilor diplomatice, a rămas la Washington ca consilier al ambasadei URSS SKIBIN George (Skibine, George) (n) (nume real și patronimic Yuri Borisovich), coregraf Născut în Yasnaya Polyana A emigrat în Franța, unde a devenit coregraful șef al Companiei de balet al Operei din Paris În - a servit în armata SUA În s-a căsătorit cu celebra balerină americană Marjorie Tallchief și s-a mutat definitiv în Statele Unite Director artistic al Baletului Harkness din New York (-), unde a montat o serie de spectacole de balet De asemenea, a fost coregraf pentru Baletul Civic din Dallas, Texas A predat la Universitatea din North Texas SKRYABIN Alexander Nikolaevici (/ -), compozitor și pianist rus A studiat la Corpul de Cadeți (-), iar apoi până în la Conservatorul din Moscova Profesor la Conservatorul din Moscova (-) A făcut des turnee cu propriile sale compoziții pentru pian în Rusia și în străinătate În - a concertat în SUA cu organizat de V I Concerte Safonov, care au făcut o mare impresie asupra comunității muzicale americane Autor a simfonii, concert pentru pian, un număr mare de lucrări pentru pian de forme mici SLAVINSKY Nikolai Evstafievici (-?), scriitor rus A venit în SUA în la sora sa Maria Slavinskaya, care s-a căsătorit cu emigrantul rus Vladimir Heinz (William Frey) și a devenit Mary Frey în căsătorie Autor al "Scrisorilor" despre SUA, publicat în revista "Notes of the Fatherland" în - și publicat ca o carte separată numită "Letters about America and Russian Settlers" ( ) A descris cu adevărat și plin de culoare viața de zi cu zi a americanilor, în special a newyorkezilor O parte din "Scrisori" este dedicată presei americane, - viața indienilor americani, dar în majoritatea "Scrisorilor" S a descris în detaliu viața emigranților ruși, desemnându-i doar cu inițiale A acordat o atenție deosebită dezamăgirii trăite de foștii ruși cu viață în America, în care potențialul lor creativ a rămas nefolosit Contrar așteptărilor de a găsi în America "pământul promis" și fericirea, scria S , nefamiliarizat cu condițiile locale de viață, neștiind limba țării, neeligibil pentru asistență, rușii s-au confruntat de la bun început cu nevoia de a duce o luptă disperată pentru supraviețuire și cu suferințe nesfârșite SLEZKIN Lev Yurievich (n), om de știință sovietic american, doctor în științe istorice Specialist în istoria Statelor Unite și Americii Latine - ricky Născut în Vladikavkaz Absolvent al Facultății de Istorie a Universității de Stat din Moscova ( ) Din lucrează la Institutul de Istorie Mondială al Academiei de Științe a URSS (RAS) Autor de cărți: "Războiul hispano-american din " ( ); "La originile istoriei americane Virginia și New Plymouth - " ( ); "La originile istoriei americane Massachusetts, Maryland - " ( ); "Legendă, utopie, realitate în istoria timpurie a Americii" ( ); "La originile istoriei americane Virginia și Maryland în timpul Revoluției engleze - " ( ); "La originile istoriei americane Roger Williams ( ) SLONIMSKY Nikolai Leonidovici (-), compozitor, enciclopéd muzical Născut în Sankt Petersburg În a început să ia lecții de pian; a studiat armonia și orchestrația la Conservatorul din Sankt Petersburg După octombrie , a devenit pianist-repetitor la Opera din Kiev, apoi s-a mutat la Ialta, iar de acolo prin Turcia la Paris, unde a devenit secretarul lui S Koussevitz În s-a mutat în Statele Unite, unde s-a angajat într-o varietate de activități muzicale: a predat la Eastman School of Music (-), a dirijat Boston Chamber Orchestra (Boston Chamber Orchestra) (-) și orchestra Universității Harvard (Universitatea Harvard) Orchestra) (-), susținând concerte de muzică americană de avangardă;

a publicat articole muzicologice în ziare și reviste La mijlocul anilor a predat limbi și literatură slavă la Universitatea Harvard, iar mai târziu a predat muzică la Universitatea din California În a devenit redactor al Enciclopediei Internaționale a Muzicii și Muzicienilor ("Enciclopedia Internațională a Muzicii și Muzicienilor"); în , editor al Baker's Biographical Dictionary of Music (Baker's Biographical Dictionary of Musicians) În a venit în URSS Autor de cărți: "Muzică din " (a apărut într-un număr mare de ediții în anii și); "Adăugări la "Muzică din "" ( ); "Muzica Americii Latine" ( ); "Drumul către muzică" ( ); The Musical Lecture Book, autobiografia Perfect Pitch ( ), precum și Thesaurus of Scales and Melodic Figurations ( ) și The Lexicon of Musical Invectives ( ) Jessica Smith (Smith, Jessica) (-), jurnalist și editor american Ea a venit în Rusia în ca angajată a Comitetului de serviciu al prietenilor americani pentru a-i ajuta pe cei înfometați Ea a lucrat în satele rusești până în , fiind și corespondent pentru Presa Federată Căsătorită în cu agronomul american Harold Ware, ea a lucrat cu el la ferma ruso-americană pe care a fondat-o (-) După ce a părăsit URSS, ea a vizitat în mod frecvent țara (ultima dată în) Redactor-șef al publicației lunare Soviet Russia Today (-) cu de tiraje, redenumit mai târziu New World Review Fondator și vicepreședinte al Consiliului Național al Prieteniei Americano-Sovietice Autoarea cărților: Women in Soviet Russia ( ) și People Come First ( ) SMITH Joseph Allen (Smith, Joseph Alien) (-), plantator american, călător A călătorit în toată Europa de câțiva ani; în timpul șederii sale la Londra, a comunicat îndeaproape cu trimisul american Rufus King (Rufus King) și cu trimisul rus S R Vorontsov În a ajuns la Sankt Petersburg Considerat primul călător american care a vizitat Rusia În capitala Rusiei, a fost primit la curtea regală cu onorurile cuvenite unui reprezentant oficial al unei puteri străine S-a întâlnit cu cancelarul rus A R Vorontsov (fratele lui S R Vorontsov) S scria în scrisorile sale către King: "Semnele de prietenie și de atenție acordate mie în acest oraș (Sankt Petersburg) au depășit tot ceea ce mă puteam aștepta sau merit Nu aș mai spune nimic despre asta dacă nu m-aș gândi că în multe cazuri au fost destinate nu atât mie, cât țării căreia îi aparținem În evenimentele solemne de la Curte, eram tratat ca niște trimiși străini și de multe ori, ca călător american, mă întâlneam cu o primire mai binevoitoare decât dacă aș avea statut diplomatic Împăratul m-a invitat să iau masa cu el într-o atmosferă de familie , m-a așezat lângă el și mi-a vorbit ceva timp despre America și Franța " A stat în capitala Rusiei timp de luni, apoi a făcut călătorii în Caucaz și Astrakhan (-) și a plecat spre Persia via Odesa, lângă Marea Neagră ( ) S-a întors în SUA în În scrisorile sale private, a revenit invariabil la problema necesității de a stabili relații diplomatice cu drepturi depline între Rusia și SUA, deși a remarcat că a încercat să evite acest subiect în timpul comunicărilor sale din timpul său stai la Sankt Petersburg În SUA, a întreținut relații de prietenie strânse cu trimisul rus A Ya Dashkov Scrisori ale autorului din Rusia - , publicat în în South Carolina Historical Magazine Samantha SMITH (Smith, Samantha) (-), o școală americană care a devenit cunoscută pe scară largă în URSS și SUA după publicarea scrisorii ei adresate secretarului general de atunci al Comitetului Central al PCUS Yu V Andropov, în care a cerut respingerea confruntării și pentru pace A fost invitată în URSS de guvernul sovietic, devenind un fel de simbol al înțelegerii reciproce tot mai mari dintre cele două țări ( ) Ea a murit într-un accident de avion în Statele Unite SMITH Walter Bedell (Smith, Walter Bedell) (-), ofițer de informații și

diplomat american, general Membru al Primului și al celui de-al Doilea Război Mondial (în acesta din urmă a servit ca șef de cabinet al lui D Eisenhower) Ambasador al SUA în URSS (-) Din până în a fost director al Agenției Centrale de Informații din SUA Secretar de stat adjunct al SUA (-) În a doua jumătate a anilor , a fost angajat în activități antreprenoriale, a fost membru al consiliului de administrație al mai multor companii de top din SUA, inclusiv United Fruit Company (United Fruit Co) A primit ordine din țări ale lumii, inclusiv Ordinul Sovietic Kutuzov, gradul I Autor de cărți de memorii: My Three Years in Moscow ( ); Cele șase mari decizii ale lui Eisenhower: Europa (-) ( ) SMITH Hedrick Laurence (Smith, Hedrick Laurence) (p), jurnalist, eseist american Corespondent și șef de birou pentru The New York Times din Moscova (-) Autor al cărților cunoscute pe scară largă în SUA: The Russians ( ) și The New Russians ( ), care au avut un impact semnificativ asupra formării ideilor americane despre ruși și despre viața în URSS și Rusia, precum și cărți: Evreii din Moscova ( ); Jocul de putere; How Washington Works ( ) și alții Coautor al Pentagon Papers ( ) Autor a numeroase programe de televiziune și emisiuni despre URSS A primit Premiul Pulitzer pentru reportaje din URSS SMITH Edward Ellis (Smith, Edward Ellis) (-), spion american Născut în Virginia de Vest A absolvit Universitatea West Virginia ( ) În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a servit în armata SUA în Europa A primit trei stele de bronz pentru curaj După sfârșitul războiului, a lucrat în serviciile de informații ale armatei la Washington, a studiat rusă la * Şcoala de Informaţii Navale În a fost trimis la Moscova ca asistent al atașului militar american În septembrie s-a întors la Washington, unde a fost detașat la CIA În a devenit primul ofițer CIA trimis într-o călătorie de afaceri la Moscova sub un "acoperiș" diplomatic În , el a raportat conducerii sale că KGB-ul a încercat să-l recruteze folosind o relație intimă cu o servitoare a ambasadei ruse A fost rechemat de la Moscova și concediat de la CIA După demitere, a lucrat la Instituția Hoover pentru Război, Revoluție și Pace, iar mai târziu a devenit vicepreședinte al băncii A scris mai multe cărți, inclusiv despre poliția secretă țaristă și despre anii tineri ai lui I V Stalin A murit într-un accident de mașină Până la sfârșitul vieții, el a fost suspectat că a predat materiale secrete către KGB SMITH LAW (Smith Act din), act legislativ Numele oficial este Alien Registration Act din Aprobată de Congresul SUA la iunie Această lege, de fapt, a creat temeiul legal pentru urmărirea penală a Partidului Comunist din SUA, deși efectul ei s-a extins la o categorie largă de străini și organizații create de aceștia Se prevede înregistrarea anuală a tuturor străinilor, începând cu vârsta de ani, și amprentarea lor obligatorie; în plus, fiecare dintre ei trebuia să furnizeze autorităților toate informațiile despre sine și locul său de reședință și să poarte în permanență cu el o carte de identitate În conformitate cu legea, procedura de deportare a străinilor nedoriți a fost înăsprită Li s-a interzis să predea diverse doctrine și să răspândească idei sau apeluri pentru răsturnarea violentă a guvernului SUA, precum și să organizeze grupuri care vizează astfel de activități Deși legea nu menționa în mod specific comuniștii și era menită să acopere fasciștii și naziștii, prevederile legii au fost aplicate doar liderilor Partidului Comunist din SUA S-a găsit confirmare legislativă în cazul "Dennis împotriva Statelor Unite" (Dennis vs Statele Unite) ( ), în cursul căruia Curtea Supremă a SUA i-a recunoscut constituționalitatea și de comuniști activi au fost condamnați la diverse pedepse de închisoare pentru încălcarea acesteia În anii următori, procedura de condamnare pentru

activități subversive a fost complicată de un număr mare de rezerve, în urma cărora, după , guvernul SUA a renunțat la practica inițierii unor astfel de dosare SMITHSONOVSKIY INSTITUTE (Smithsonian Institution), cel mai mare complex de instituții culturale, educaționale și științifice din Statele Unite A fost fondată în la Washington pe baza Institutului Național pentru Avansarea Științei, care exista din Deja în anii , el a stabilit contacte științifice puternice cu Academia de Științe din Sankt Petersburg și alte instituții științifice rusești din Moscova, Kazan, Riga, Odesa, Kiev și multe alte orașe În a avut loc primul schimb de colecții mari de carte între S I și Academia Rusă de Științe În aprilie , secretarul S I Joseph Henry a apelat la navigatorul și geograful rus, președintele Academiei de Științe din Sankt Petersburg (-), amiralul F P Ca și cu o solicitare de a ajuta la achiziționarea întregii colecții de lucrări ale Academiei, inclusiv toate materialele disponibile ale Academiei, atât publicate, cât și de arhivă, referitoare la Alaska, care tocmai fusese achiziționată de Statele Unite din Rusia În ianuarie , J Henry a regizat F P O scrisoare de recunoștință către Litke pentru asistența acordată în achiziționarea unei cantități mari de materiale, care, în cuvintele sale, a constituit "una dintre cele mai semnificative atracții" ale bibliotecii S I La rândul său, S i finalizate pentru trimitere la diverse adrese rusești, au fost publicate colecții Noah în literatura americană În ciuda restricțiilor vamale și de cenzură privind importul și exportul de materiale tipărite în și din Rusia, ambele părți au reușit să facă schimb de informații cu succes de mulți ani În S i și-a exprimat în scris satisfacția trimisului rus în Statele Unite cu privire la modul în care s-a realizat un astfel de schimb de informații între Rusia și Statele Unite NSC- , (NSC-), document de politică externă Hotărârea Consiliului de Securitate Națională (NSC) al Statelor Unite din aprilie nr , al cărei proiect a fost întocmit în cea mai mare parte de viitorul secretar adjunct al Apărării al Statelor Unite în administrarea lui J F Kennedy de Paul Nitze (n) A fost o analiză cuprinzătoare a politicii externe a SUA față de URSS, a pornit din inevitabilitatea războiului cu Uniunea Sovietică și a prevăzut o serie de măsuri economice, politice și de propagandă îndreptate împotriva URSS Conținea propuneri pentru întărirea puterii militare a Statelor Unite și a aliaților săi, astfel încât să depășească potențialul militar al URSS și al aliaților săi și a propus amânarea oricăror negocieri cu Uniunea Sovietică până în momentul în care Statele Unite le vor putea conduce de la o poziție de forță Declanșarea Războiului Coreean ( ) a fost folosită ca confirmare a temerilor exprimate în documentul despre amenințarea sovietică și a servit drept pretext pentru o creștere uriașă a cheltuielilor militare americane START- (START I), abreviere folosită pentru prima etapă a negocierilor dintre URSS și Statele Unite privind reducerea armelor strategice (Strategie Arms Réduction Talks) În mai , administrația președintelui R Reagan a propus ca URSS să înceapă negocieri privind reducerea armelor strategice ofensive Propunerile americane prevedeau o reducere cantitativă și calitativă vizibilă a armelor nucleare, stabilirea parității nucleare strategice între URSS și SUA și controlul efectiv asupra implementării acordurilor deja încheiate în domeniul limitării armelor nucleare strategice Negocierile au început în , dar au fost întrerupte de desfășurarea de rachete Pershing-P și de croazieră de către Statele Unite în Europa Negocierile au fost reluate la Geneva în Tratatul dintre URSS și SUA privind reducerea și limitarea armelor strategice ofensive a fost semnat la Moscova la iulie START- nu a intrat în vigoare din cauza faptului că după prăbușirea URSS au

apărut state cu arme nucleare arme - Rusia, Ucraina, Belarus și Kazahstan, care, prin semnarea Protocolului de la Lisabona la mai , și-a asumat obligațiile fostei URSS Tratatul prevedea stabilirea unei perioade de ani în care urmau să fie reduse arsenalele nucleare ale Statelor Unite și a foste republici sovietice - Rusia, Ucraina, Belarus și Kazahstan Conform tratatului, Statele Unite au primit dreptul de a păstra cca de focoase nucleare, în timp ce toate cele foste republici ale URSS ar putea păstra un total de de focoase nucleare (Rusia - nu mai mult de mii) Prevederile tratatului și intenția Statelor Unite de a adera la acestea în mod unilateral au fost confirmate în timpul unei reuniuni la nivel înalt din februarie START I a fost ratificat de Senatul SUA la octombrie Kazahstanul a ratificat START I la iulie , și Belarus pe februarie Ucraina a ratificat START- pe noiembrie , dar a prezentat o listă de cerințe care contraziceau obligația sa de a elimina toate armele nucleare de pe teritoriul său La decembrie , tratatul a intrat în vigoare, dar schimbul de instrumente de ratificare nu a avut loc din cauza poziției Dumei de Stat a Federației Ruse, care a făcut aderarea Ucrainei la Tratatul de neproliferare a Armele nucleare o condiție pentru ratificare Rusia, însă, a aderat la prevederile Tratatului START- , iar până la începutul anului , Forțele nucleare strategice Sian (SNF) au rămas cca de rachete balistice intercontinentale (ICBM) (, mii focoase), pe submarine nucleare (ȘPIUI) - focoase, pe bombardiere grele - până la focoase (total unități) START- (START II), abreviere folosită în legătură cu etapa a -a a negocierilor dintre Rusia și Statele Unite privind reducerea armelor strategice (Strategie Arms Reduction Talks (START)) Un acord între Rusia și Statele Unite privind reducerea și limitarea în continuare a armelor strategice ofensive a fost semnat la Moscova la ianuarie de către președinții Federației Ruse și ai Statelor Unite ale Americii B N Elțin și George Bush La semnarea tratatului, ambele părți au pornit de la faptul că acesta va intra în vigoare după ce Belarus, Kazahstan și Ucraina vor ratifica Tratatul START- și își vor îndeplini obligațiile de a adera la Tratatul privind neproliferarea armelor nucleare ca state nenucleare START- prevedea reducerea până în ianuarie (sau până la decembrie dacă Statele Unite au oferit asistență Rusiei în eliminarea armelor strategice de ofensivă) a numărului de focoase nucleare din Statele Unite și Rusia la Ratificat fără niciun fel amendamente de către Senatul SUA la ianuarie În iunie a fost înaintat de către Președintele Federației Ruse spre ratificare Dumei de Stat a Rusiei și discutat în comitetele Dumei în perioada - A rămas neratificat până în aprilie ; Explicația oficială pentru poziția negativă dură a parlamentarilor ruși au fost costurile uriașe care urmează în legătură cu implementarea tratatului de înlocuire a rachetelor cu mai multe focoase cu rachete cu un singur bloc Neoficial, refuzul de a ratifica tratatul a fost asociat cu problema extinderii NATO spre Est În martie , la Helsinki, președinții Federației Ruse și ai Statelor Unite au semnat o Declarație comună, care prevede amânarea termenului limită pentru finalizarea eliminării START în temeiul Tratatului START- până la decembrie Protocolul la Tratatul START- privind prelungirea termenelor pentru eliminarea armelor strategice a fost semnat la septembrie și ratificat de Duma de Stat a Federației Ruse împreună cu START- , dar nu a fost ratificat de SUA Senat În , Departamentul de Energie al SUA a anunțat un plan pe ani de "reînnoire" a de focoase nucleare, de două ori limita START II Deși această decizie prevede păstrarea focoaselor "extra" în așa-numitele "rezervă neactivată", partea rusă consideră că este disponibilitatea Statelor

Unite de a se retrage din tratat În aprilie , Tratatul START- a fost ratificat de ambele camere ale Adunării Federale a Federației Ruse, împreună cu Tratatul ABM semnat de SUA și URSS în Unul dintre articolele Legii de ratificare conține o prevedere care dacă SUA se retrag unilateral din Tratatul ABM sau îl încalcă într-un fel sau altul, Rusia se va considera îndreptățită să se retragă din Tratatul START II Ratificarea Tratatului START- a servit drept bază pentru reluarea consultărilor și negocierilor privind următoarea etapă a reducerii armelor nucleare - START- La septembrie , președintele american B Clinton și-a anunțat decizia de a amâna pe termen nelimitat desfășurarea unui sistem național de apărare antirachetă Poziția fermă negativă a Rusiei a fost invocată drept principalul motiv pentru această decizie, dar au fost luate în considerare și dificultățile tehnologice pe care le-au întâmpinat Statele Unite în procesul de testare a noilor sisteme În septembrie , la New York, în cadrul Summit-ului Mileniului, a avut loc o întâlnire între președintele american B Clinton și președintele rus V V Putin Declarația comună a președinților a subliniat că Rusia și Statele Unite "își reafirmă angajamentul față de Tratatul ABM ca piatră de temelie a stabilității strategice" Vezi și Inițiativa de apărare strategică Snow Edgar (Snow, Edgar) (-), jurnalist american A fost în URSS în timpul celui de-al Doilea Război Mondial A mers de două ori la Stalingrad (decembrie și februarie), a discutat cu soldați și lideri militari sovietici, precum și cu soldați, ofițeri și generali germani capturați A descris evenimentele dramatice din acele luni în People on Our Side ( ) De asemenea, autor al cărților: The Pattern of Soviet Power ( ); Stalin trebuie să aibă pace ( ); Bătălia pentru Asia ( ) și altele, dintre care majoritatea sunt dedicate Chinei Council for International Research and Scientific Exchanges (International Research and Exchange Board), o organizație guvernamentală americană (abreviată ca IREX - IREX) Promovează stabilirea de contacte, dezvoltarea cooperării și extinderea interacțiunii între comunitățile academice din Rusia, țările CSI, Europa Centrală și de Est, Mongolia și SUA Subordonat administrativ Agenției de Informații din SUA (USIA), iar din octombrie - Departamentului de Stat al SUA Din , IREX a oferit burse (granturi) pentru cercetare în științe umaniste și sociale, oferă oportunități de evaluare inter pares într-o gamă largă de discipline și promovează analiza științelor politice Programele IREX sunt finanțate de organizații publice și guvernamentale, precum și de fundații private din Statele Unite Desfășoară competiții deschise la nivel național între oameni de știință și specialiști ruși pentru granturi pentru a efectua cercetări științifice individuale și pentru a participa la programe educaționale și alte programe din SUA; beneficiarii granturilor sunt selectați de comitete de selecție independente De asemenea, se acordă granturi pentru proiecte comune comune (cu participarea cercetătorilor americani) în toate științele umaniste și sociale, în special în domeniul biblioteconomiei și arhivelor IREX promovează diseminarea sistemelor de telecomunicații în rândul comunităților academice din Rusia și din alte țări ale fostei URSS, inclusiv universități, institute de educație și cercetare, biblioteci și arhive; ajută la conectarea organizațiilor publice la e-mail Printre programele implementate de IREX în Rusia se numără și o școală de vară în SUA pentru profesorii de engleză din instituțiile de învățământ superior În același timp, AIREX contribuie la crearea condițiilor favorabile pentru activitatea de cercetare a oamenilor de știință americani din Rusia, îi ajută să obțină acces la bibliotecile și

arhivele rusești, asistând în același timp aceste biblioteci și arhive în transferul informațiilor lor într-o bază care poate fi citită de mașină De asemenea, IREX asista centrele de cercetare americane in obtinerea informatiilor necesare stabilirii de contacte stiintifice cu parteneri din Rusia si alte tari ale fostei URSS AIREX are reprezentanțe în Moscova, Vladivostok, Rostov-pe-Don și Irkutsk SOVETOLOGIE (Sovietologie), un complex de științe sociale (umanitare) care se ocupă cu studiul Uniunii Sovietice; Experții occidentali în acest domeniu au fost numiți sovietologi (sovietologi) După dispariția URSS ( ), ei au început să fie numiți, spre deosebire de "rușii" (rușii) - specialiști în literatura și limba rusă, "erudiți ruși" sau "rusologii" (rușiștii) SOVIET BUREAU (Biroul Guvernului Sovietic Rus, Biroul Sovietic Rus), o reprezentare comercială și economică neoficială a Rusiei sovietice și apoi a URSS la New York Fondată în de L K Martens și Socialul finlandez foaia S Nuorteva ca organ de propagandă al guvernului sovietic din Statele Unite, spre deosebire de Biroul de Informații al Rusiei din Statele Unite, practic sub același nume - Biroul de Informații al Rusiei (Biroul de Informații din Rusia) În lipsa relațiilor diplomatice oficiale între Rusia Sovietică și Statele Unite, biroul era format în mare parte din cetățeni americani și se ocupa de probleme economice, tehnice și comerciale, având ca sarcină principală, conform definiției Comisariatului Poporului pentru Afaceri Externe al RSFSR, depășind blocada economică și stabilind relații comerciale cu Statele Unite Deja în , Martens și biroul său au devenit principalul canal prin care a fost finanțată aripa de stânga a Partidului Socialist din SUA, iar mai târziu activitățile comuniștilor americani În acest sens, Martens a fost ajutat de J Hammer, care a fost numit consilier financiar și "atașat comercial" Activitățile Biroului au fost subvenționate de Allied Drug and Chemical Corporation a lui J Hammer din fondurile primite din vânzarea pietrelor prețioase introduse ilegal în Statele Unite de către curierii sovietici Din iunie , a avut propriul său organ tipărit - săptămânalul Rusia Sovietică (Rusia Sovietică) Prin decizia guvernului american, S b a fost închis în decembrie , iar la ianuarie Martens și personalul său au fost expulzați din țară La scurt timp, biroul și-a reluat activitățile ca S B , condus de reprezentantul neoficial al Rusiei Sovietice în SUA, B E Skvirsky, iar managerul este fostul redactor al ziarului Novy Mir G Weinstein Odată cu formarea URSS în decembrie , aceasta a fost redenumită Biroul de Informații al Uniunii Sovietice (Biroul de Informații al Uniunii Sovietice) "CONFERINȚA NOILOR AUTORIZATORI RUSII PENTRU CUMPĂRĂRI DIN AMERICA", prima reprezentare neoficială a intereselor comerciale și economice ale Rusiei Sovietice în SUA A fost convocat la New York la ianuarie la inițiativa profesorului Yu V Lomonosov, care a fost de acord să coopereze cu autoritățile sovietice În cursul întâlnirii, au fost rezumate rezultatele activităților misiunii, care a constat din reprezentanți ai mai multor ministere ale Guvernului provizoriu, precum și deciziile guvernului SUA de a opri împrumuturile Rusiei în legătură cu retragerea acesteia din s-au comentat războiul Întâlnirea a recunoscut în unanimitate necesitatea de a lua măsuri urgente pentru a folosi comenzile deja plasate în SUA de către Guvernul provizoriu în interesul Rusiei Sovietice VIAȚA SOVIETICĂ (Viața sovietică), vezi "URSS" Soviet World Outlook, buletin informativ lunar Fondată în Publicată în Coral Cables, Florida, de Institutul de Studii Internaționale Avansate și Universitatea din Miami Acesta a fost subtitrat "Raport lunar privind viziunea Kremlinului asupra problemelor de interes special pentru Statele Unite" Publicarea revistei a fost

întreruptă după prăbușirea URSS SOGRIN Vladimir Viktorovich (n), istoric rus-american, doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) Născut în Chelyabinsk Absolvent al Facultății de Istorie a Universității de Stat din Moscova ( ) Specialist în probleme generale ale istoriei SUA și istoria gândirii politice americane Șef al Departamentului de istoriografie al Institutului de Istorie Mondială al Academiei Ruse de Științe Redactor-șef al revistei RAS "Științe sociale și modernitate" (din) Autorul cărților: "Originile ideologia burgheză modernă a SUA" ( ); Curente ideologice în revoluția americană din secolul al XVIII-lea ( ); "Fondatorii Statelor Unite Portrete politice" ( ); Mituri și realități ale istoriei americane ( ); "Directii critice ale istoriografiei non-marxiste a SUA secolului XX" ( ); "Jefferson Uman Gânditor Politician ( ); "Ideologia în istoria americană De la părinții fondatori până la sfârșitul secolului al XX-lea" ( ); "Președinți și democrație Experiența americană" ( ) SDI (SDI), vezi Inițiativa de apărare strategică SOYER Raphael (Soyer, Raphael) (-), artist american Născut în Borisoglebsk Cel mai faimos dintre cei trei frați artiști care s-au stabilit în Statele Unite în (frații Moses și Isaac) Considerat unul dintre cei mai proeminenți reprezentanți ai școlii americane de realism socialist în artele vizuale Expus la expoziții personale din Câștigător al mai multor premii prestigioase Autor al cărții de memorii Jurnalul artistului A murit în SUA SOKOLOV Alexandru (Sasha) Vsevolodovici (n), scriitor Născut la Ottawa (Canada) în familia unui diplomat sovietic Absolvent al Facultății de Jurnalism a Universității de Stat din Moscova A părăsit URSS în Canada în din cauza relațiilor complicate cu autoritățile sovietice Curând s-a mutat în SUA A primit faimă internațională largă după publicarea în Statele Unite a primei cărți - "Școala proștilor" ( ), care a fost tradusă în multe limbi ale lumii În , a fost publicată o continuare a acestei cărți, Between the Dog and the Wolf În s-a întors în URSS De atunci, mai multe dintre cărțile sale au fost publicate în Rusia, inclusiv "Palisandria" SOLZHENITSYN Alexander Isaevich (n), scriitor rus, laureat al Premiului Nobel pentru literatură ( ) Născut la Kislovodsk Absolvent al Departamentului de Fizică și Matematică a Universității Rostov Membru al Marelui Război Patriotic Arestat în februarie pentru criticarea lui I V Stalin în scrisori personale și condamnat la ani de închisoare Pe baza impresiilor personale, a scris romanul "În primul cerc" În - a fost închis într-unul din lagărele kazahe Eliberat după moartea lui Stalin cu drept de ședere numai în Asia Centrală Prima publicație a lui S a fost povestea "O zi din viața lui Ivan Denisovich", publicată în revista "New World" cu permisiunea specială a lui H S Hrușciov în Majoritatea operelor literare ale lui S în URSS au fost nu au fost publicate oficial, dar au fost publicate prin canalele "samizdat" După publicarea Arhipelagul Gulag la Paris, a fost expulzat din URSS în Germania ( ) În s-a mutat în SUA și a locuit în Vermont până în Nu a cerut cetățenia americană Deseori denumit "Reclusul Vermont" sau "Sihastrul Vermont" din cauza refuzului său de a comunica cu membrii presei și publicul În rarele sale apariții în presă, el a criticat atât ordinea sovietică, cât și realitatea americană, provocând acuzații de răspuns din partea presei americane de ingratitudine și ceartă cu orice sistem În anii emigrării forțate, a publicat un număr mare de lucrări în Germania, SUA, Franța, printre care "Lenin la Zurich", "Un vițel cu un stejar", o lucrare istorică în mai multe volume "Roata roșie" etc De la sfârșitul anilor , el a început să fie publicat pe scară largă în URSS și apoi în Rusia A fost distins cu Premiul de Stat în pentru Arhipelagul Gulag În s-a întors în

Rusia A fost ales membru titular al Academiei de Științe a Federației Ruse ( ) SOLOVEY Elena Yakovlevna (n), actriță de film A absolvit VGIK ( ) Primul rol din filmul "The Deer King" ( ) Ea a jucat cu succes rolurile principale în multe filme care au primit o largă recunoaștere (Sclava dragostei, Piesa neterminată pentru un pian mecanic, Oblomov, Soția stângă etc) La începutul anilor , a emigrat în Statele Unite, unde joacă pe o scenă semi-profesională (în trupa lui Alla Kigel, în teatrul muzical rus "Wandering Stars", organizat de compozitorul Alexander Zhurbin în Brighton Beach) și predă actorie la cursuri de regie Ocazional este invitată să filmeze în Rusia, nu este filmată în filme americane SOLOVIEV Vladimir Isaakovich (n), jurnalist Născut în Tashkent Publicat în diferite periodice sovietice de top Împreună cu soția sa E Klepikova, în a creat o agenție de presă privată În același an a emigrat în SUA Împreună cu soția sa, a scris și publicat o serie de cărți în rusă și engleză, printre care: "Lupta la Kremlin: de la Andropov la Gorbaciov" ( ); "Boris Elțin" ( ) SOLOMATIN Boris Aleksandrovici (n), ofițer de informații sovietic, general-maior pensionat Născut în Odesa Absolvent al MGIMO ( ) În serviciile de informații din până în Timp de de ani de serviciu, a fost rezident al Primei Direcții Principale a KGB-ului URSS din Delhi, Washington, New York și Roma Timp de aproape de ani, în apogeul Războiului Rece, a condus cele mai importante operațiuni de informații ale KGB-ului împotriva Statelor Unite În , el l-a recrutat pe unul dintre cei mai valoroși agenți de informații străini, "spionul secolului" John Walker, maistru al Marinei SUA, ofițer de comunicații și ofițer de cifrare al sediului comandantului flotei de submarine americane din Oceanul Atlantic , care mai târziu a fost numit cel mai mare eșec din sistemul de securitate al SUA Printre cei recrutați de S se numără și ofițerul de marină Glenn Michael Souter, care a predat KGB-ului informații documentare despre planurile militar-strategice ale SUA în Marea Mediterană, Orientul Mijlociu și alte regiuni, scenarii pentru exerciții cu arme nucleare A fost numit Yu V Andropov "clasicul inteligenței" Un ofițer de contrainformații american de rang înalt a spus: "Solomatin ne-a dat probleme serioase oriunde a lucrat Este considerat probabil cel mai bun agent care a lucrat vreodată pentru KGB Este dificil de evaluat amploarea prejudiciului pe care l-a făcut Statelor Unite" Philip Parker (Philip Parker) a numit S "pedeapsă pură" Salisbury Harrison Evans (-), jurnalist, istoric și eseist american Născut în Minneapolis (Minnesota) A absolvit Universitatea din Minnesota ( ) În și-a început cariera de jurnalist la agenția de presă United Press (United Press) Timp de aproape de ani, a lucrat pentru ziarul New York Times, trecând de la corespondent la unul dintre redactorii ziarului În timpul celui de-al Doilea Război Mondial a fost pe frontul sovieto-german ( ) Cu reportajele sale și cartea Rusia pe drum ( ), scrisă de el sub impresia că se află în zona de război, a atras atenția atât în URSS, cât și în SUA A fost numit șef al biroului de la Moscova al ziarului New York Times (-) A mai lucrat în China, despre care a scris mai multe cărți, și la Hanoi în timpul războiului din Vietnam A scris și publicat de cărți, dintre care majoritatea sunt dedicate problemelor relațiilor sovieto-americane, luptei celor două sisteme pe arena internațională A primit Premiul Pulitzer pentru o serie de reportaje din URSS ( ), care au fost criticate în presa americană de dreapta Una dintre cele mai faimoase cărți ale lui S este dedicată blocadei de la Leningrad din anii Al Doilea Război Mondial - Cele de zile Asediul Leningradului ( ) Lucrarea la carte a durat aproape de ani: S și-a început crearea în Cartea a fost tradusă în rusă

(" de zile Asediul Leningradului") și publicată pentru prima dată în Rusia în , după moartea lui S El a mai scris cărți: Un american în Rusia ( ); La Moscova - și dincolo: Narațiunea unui reporter ( ); Jurnalul Moscovei: Sfârșitul lui Stalin ( ); O nouă Rusie? ( ); Rusia ( ); Noapte neagră, zăpadă albă: revoluția rusă - ( ); Bătăliile de la Createsi ale mareșalului Jukov ( ); Rusia în revoluție - ( ); Fără teamă sau favoare ( ) etc SARE- (SARE I), vezi OSV- SARE- (SARE II), vezi OSV- SOROKIN Pitirim Alexandrovich (-), sociolog, unul dintre cei mai cunoscuți "rus-americani" Născut în districtul Yarensky din provincia Vologda Predicator laic de la vârsta de ani În a plecat să lucreze la Institutul Psihoneurologic înființat de V M Behterev Din a studiat dreptul la Universitatea din Sankt Petersburg, absolvind în Din a fost unul dintre liderii Partidului Socialist Revoluționar A editat (împreună cu E K Breshko-Breshkovskaya) ziarul "Voința poporului" În a fost deputat al Adunării Constituante și membru al comitetului executiv al Sfatului Țăranului secretarul A F Kerensky A făcut declarații dure împotriva bolșevicilor și a lui V I Lenin Ostile a întâlnit evenimentele din octombrie A participat la lupta împotriva bolșevicilor, a fost arestat În noiembrie , publică o scrisoare în ziarul Pravda sub titlul "Renunțarea lui Pitirim Sorokin", în care își anunța retragerea din Partidul Socialist-Revoluționar și demisia unui membru al Adunării Constituante A câștigat o atenție specială V I Lenin, care a văzut în această decizie "un semn al întoarcerii întregii clase, al întregii democrații mic-burgheze" și i-a dedicat articolul polemic "Confesiuni valoroase ale lui Pitirim Sorokin" (noiembrie) În - a fost angajat în activități științifice și de predare la Petrograd, a publicat Sistemul de sociologie în două volume În perioada NEP, a continuat să se certe cu bolșevicii, drept urmare a fost suspendat de la predare ( ), iar în august a fost arestat Exilat din Rusia cu un grup de reprezentanți de seamă ai intelectualității ruse la septembrie , cu angajamentul de a nu se întoarce în Rusia sub pedeapsa capitală O vreme a locuit la Berlin, iar apoi la Praga, unde a editat revista Rusia Țărănească În a fost invitat în SUA de sociologii americani pentru a susține un curs de prelegeri despre istoria revoluției ruse Profesor de sociologie la Universitatea din Minnesota (-) Primul profesor de sociologie la Universitatea Harvard ( ), fondator și șef al Centrului de Sociologie Harvard (-) A luat cetățenia americană în Este considerat unul dintre fondatorii sociologiei americane și mondiale, autorul teoriei convergenței În s-a retras din activitățile științifice și didactice Autor a numeroase lucrări, printre care: "Crimă și pedeapsă, ispravă și recompensă" ( ); "Lev Tolstoi ca filozof" ( ); "Probleme ale egalității sociale" ( ); "Sistemul sociologiei" în volume (-); "Teoria generală a dreptului ( ) În SUA a publicat lucrări: "Sociologia revoluției" ( ); "Teorii sociologice moderne" ( ); "Dinamica socială și culturală" în volume (-); "Criza secolului nostru" ( ); "Reconstrucția umanismului" ( ); autobiografie O lungă călătorie ( ) În , la New York a fost publicată cartea sa Rusia și Statele Unite, în care C și-a exprimat convingerea că aliații trebuie să mențină relații pașnice și de prietenie chiar și după încheierea războiului scone ceai în SUA Într-un necrolog scris de profesorul N S Timashev, a spus: "P Sorokin a murit, după ce a primit recunoașterea ca mare om de știință în toate națiunile civilizate, cu excepția celor aflate sub jugul comunist SOROS George (Soros, George) (n), antreprenor miliardar american, filantrop Născut la Budapesta într-o familie de evrei, al cărei cap a ajuns în Rusia în timpul Primului Război Mondial ca prizonier de război În timpul celui de-al

Doilea Război Mondial, familia S a fost nevoită să se ascundă de deportare În a emigrat în Anglia A absolvit London School of Economics ( ) În timpul studiilor, a fost foarte influențat de ideile filozofului austriac Karl Popper (Karl Popper) (-) În s-a mutat în Statele Unite, a primit cetățenia americană A lucrat într-o corporație financiară În , și-a fondat propriul fond internațional de investiții, Quantum Corpse (Quantum Group), care a devenit în cele din urmă cel mai de succes fond din istoria bursei americane Prima întreprindere caritabilă a lui S a fost crearea unui fond de burse pentru studenții de culoare la Universitatea din Cape Town, dar un an mai târziu S l-a închis din cauza abuzurilor din partea administrației universității În a început activități caritabile pentru a oferi asistență financiară dizidenților est-europeni, "Solidaritatea poloneză", "Carta " cehoslovacă În , a fondat Open Society Fund la New York, care a pus bazele unei rețele de instituții caritabile care se întinde acum în de țări A deschis fundații caritabile în Ungaria ( ), China (-), Iugoslavia ( ) A creat Fundația Soros-Uniunea Sovietică în URSS ( ), condusă (după ce academicianul A D Saharov a refuzat să o conducă) de Consiliul Fundației format din Y Afanasiev, T Zaslavskaya, V Rasputin, dar în și s-a schimbat toată conducerea de două ori Din , s-a dedicat aproape în întregime activităților caritabile, deschizând organizații caritabile în de orașe din de țări în - La mijlocul anilor , aceste fonduri au angajat aproximativ de oameni În a înființat Institutul Central European cu filiale la Budapesta și Praga, precum și International Science Foundation și Open Media Research Institute În , în legătură cu criza monedei britanice inițiată de el, a câștigat miliarde de dolari în câteva zile A fost chemat la o audiere în Comitetul Camerei Reprezentanților a Congresului SUA pentru Finanțe, investigând activitățile fondului său de investiții ( ) A achiziționat arhiva Radio Liberty și a mutat-o la Praga, unde a fondat Institutul de Cercetare a Presei Libere ( ) A fondat proiectul Internet în interesul dezvoltării telecomunicațiilor, în primul rând în Europa de Est și URSS ( ) În perioada - , fondurile sale au cheltuit pentru activități caritabile și alte activități legate de implementarea proiectelor lor, de peste miliard de dolari Pentru a sprijini cercetarea în domeniul științelor naturale din Rusia, S a alocat de milioane de dolari, plătind granturi de circa de mii oameni de stiinta De asemenea, a fondat Proiectul Death in America pentru a promova îngrijirea adecvată a muribușilor ( ) și Friends Help Friends să distribuie gratuit seringi de unică folosință dependenților de droguri pentru a evita contractarea SIDA (pe o bază de "rău minim") În Rusia, au fost create fundațiile "Inițiativa culturală" (activitățile sale au provocat critici corecte la adresa lui S , în urma cărora primul său consiliu a fost dizolvat), "Societatea deschisă" Autor de cărți: Alchemy of Finance ( ); Deschiderea sistemului sovietic ( ); Underwriting Democracy ( ); Soros on Soros: Staying Ahead of the Curve (coautor cu un grup de jurnalişti) ( ); The Crisis of Global Capitalism: Open Society Endangered ( ); Societatea deschisă: Criza recunoașterii capitalismului global sidered ( ) Câștigător al mai multor diplome științifice onorifice, inclusiv Universitățile din Yale, Oxford, Budapesta și alte instituții de învățământ superior din lume SUFLET Norman Eugene (Saul, Norman Eugene) (n), istoric american, specialist în istoria Rusiei și a URSS Unul dintre cei mai mari specialiști americani din istoria relațiilor ruso (sovietice)-americane Născut în La Fontaine, Indiana A absolvit Universitatea de Stat din Indiana ( ), doctorat la Universitatea Columbia ( ) În - s-a pregătit la Universitatea de Stat din Leningrad, în - - la Universitatea de Stat

din Moscova Din este profesor de istorie modernă a Rusiei la Universitatea din Kansas Autor de cărți despre istoria Rusiei și URSS și relațiile dintre SUA și Rusia, printre care: Rusia și Mediterana - ( ); Marinarii în revoltă Flota baltică rusă în ( ); Prieteni îndepărtați; Statele Unite și Rusia - ( ); Concordia si conflictul Statele Unite și Rusia - ( ) și colab Editor al seriei Dialog ruso-american privind relațiile culturale - "SOYUZ-APOLLO", PROGRAM SPATIAL, experiment spațial internațional A început în ianuarie și a continuat până în decembrie La iulie , nava spațială americană Apollo a fost andocata cu nava spațială sovietică Soyuz Şederea comună pe orbită apropiată de Pământ a durat zile În starea de andocare, au fost efectuate de orbite în jurul Pământului Participanții la proiectul internațional sunt astronauții americani T Stafford, V Brand (Vanee Brand) (n) și D Sleyton (Donald K Slayton) (-) și cosmonauții sovietici A Leonov și V Kubasov "UNIUNEA VETERANILOR ÎNTREUNĂRII DE PE ELBA" (Elbe Alliance), organizație publică veterană Fondată în pentru a înlocui organizația publică existentă anterior American Elbe Vétérans (de mulți ani, secretarul executiv al organizației a fost Joseph Polowsky) Scopul organizației este de a promova înțelegerea și cooperarea ruso-americană, în special între veteranii ruși și americani ai celui de-al Doilea Război Mondial Efectuează lucrări de cercetare privind istoria relațiilor ruso-americane Are fonduri de cărți, reviste și arhive despre istoria relațiilor ruso-americane și a diplomației civile, care sunt închise publicului larg Cartea Yanks Meet Reds a fost publicată pe cheltuiala sindicatului "ALIANȚA PENTRU PROGRES", programul de politică externă a SUA față de America Latină, propus de J F Kennedy în timpul campaniei electorale prezidențiale din octombrie la Tampa, Florida Oficial, scopurile S r p au fost subliniate de președintele Kennedy pe martie , într-un discurs la o recepție la Casa Albă pentru de diplomați din țările Americii Latine Asistența economică și socială americană acordată țărilor din America Latină a avut ca scop îmbunătățirea relațiilor dintre Statele Unite și țările din această regiune, precum și prevenirea răspândirii influenței sovietice și comuniste în general în America Latină Președintele a exprimat "sentimente deosebite de prietenie" popoarelor din Cuba și Republica Dominicană și și-a exprimat speranța că "se alătură în curând comunității oamenilor liberi" Participanții Conferinței Sociale și Economice Interamericane, desfășurată la Pun-ta-del-Este (Uruguay) în perioada - august , au elaborat și semnat Carta Uniunii Delegat al Cubei Che Guevara, exprimându-și solidaritatea cu obiectivele conferinței, a numit-o un instrument al imperialismului sortit înfrângerii Cuba a fost singura dintre cele de țări din America Latină care s-a abținut de la semnarea documentului Deși până la sfârșitul anilor , S r p a încetat practic să mai existe, a reușit să împiedice răspândirea pe scară largă a ideilor radicale ale revoluției cubaneze în America Latină Spargo, John (-), scriitor, lider al Partidului Socialist din SUA Unul dintre cei mai activi oponenți ai URSS, care de mulți ani a avut o influență notabilă asupra formării politicii externe a SUA față de Uniunea Sovietică A fost consilier pentru Rusia Sovietică și mai târziu pentru URSS sub președinții W Wilson, W G Harding, K Coolidge și G Hoover Unul dintre inițiatorii extinderii activităților Administrației Americane de Ajutorare (ARA) în Rusia Potrivit ideii lui S , dacă în activitățile ARA sunt implicați cetățeni ruși care nu au legătură cu regimul bolșevic, aceasta ar putea "deveni cea mai importantă organizație care funcționează în Rusia, către care oamenii se vor îndrepta destul de firesc" S credea că o astfel de organizație

ar putea deveni în cele din urmă nucleul noului guvern rus Autor de cărți: Bolșevism: The Enemy of Politicai and Industrial Democracy ( ); Psihologia bolșevismului: o examinare critică a funcționării efective a bolșevismului în Rusia ( ); Rusia ca problemă americană ( ); Eșecul creatului în istoria AII: o examinare critică a activităților reale ale bolșevismului în Rusia ( ) SPESIVTSEVA Olga Alexandrovna (-), balerină Născut la Rostov-ve-pe-Don În - a fost solist la Teatrul Mariinsky În a emigrat în Franța, unde s-a alăturat trupei de balet a Operei din Paris După ce a părăsit Opera din Paris, a cântat cu diverse companii din Australia și Argentina În s-a mutat în SUA În , ca urmare a unei căderi nervoase, a devenit pacientă în spitalele de psihiatrie, unde a petrecut următorii de ani În anii , la inițiativa compatrioților ei, a fost transferată într-o reședință permanentă la ferma Fondului Tolstoi, unde și-a petrecut restul vieții Cineaștii ruși au creat lungmetrajul "Gizet's Mania" și un semidocumentar de televiziune în episoade "The Grace of the th Century", dedicat vieții lui S Died în SUA POLITICA "DIN POZIȚIE DE FORȚĂ", un curs politic care prevedea utilizarea amenințărilor cu utilizarea forței în relațiile internaționale A fost în centrul "diplomației atomice" a Statelor Unite în raport cu URSS și cu țările din lagărul socialist MANUALE PRIVIND SUA PUBLICATE ÎN URSS ȘI RUSIA În secolul iar pe parcursul primelor decenii ale secolului XX în Rusia nu au fost publicate lucrări enciclopedice fundamentale despre Statele Unite Cele mai complete informații despre Statele Unite au fost conținute în articolele "Statele Unite ale Americii de Nord" din Marea Enciclopedie și în Dicționarul Enciclopedic (publicat de F A Brockhaus și I A Efron, Sankt Petersburg, -) Articole de referință și informații similare ca sferă și volum "Statele Unite ale Americii" au fost conținute în trei ediții ale Marii Enciclopedii Sovietice, publicate în - , - și, respectiv, - Prima carte fundamentală de referință despre Statele Unite a fost publicată în URSS de Institutul de Stat "Enciclopedia Sovietică" (p), editată de F N Petrova, P I Lebedev-Polyansky și B Yu Slivker în (ediția a -a a fost publicată în) Este explicată decizia de a publica acest manual S-a ajuns la concluzia că "în condițiile celui de-al Doilea Război Mondial și a luptei de eliberare a popoarelor URSS împotriva invadatorilor naziști, cercurile largi ale intelectualității sovietice, în special muncitorii politici, comandanții și soldații Armatei Roșii și Marinei, arată un interes sporit pentru viața țărilor străine" În , editura din Moscova "Gândirea" a publicat cartea de referință "Statele Unite ale Americii" (de pagini) editată de A V Anikin, care a acoperit în principal problemele economice și socio-economice ale Statelor Unite În , Editura de Literatură Politică (Editura Politică) a publicat cartea fundamentală de referință enciclopedică Modern United States of America (de pagini), editată de E A Iva-nyan, în a cărui creație Sf de autori și care este cea mai cuprinzătoare colecție de informații despre Statele Unite moderne de la sfârșitul anilor În , Editura Relații Internaționale a publicat în seria Our Business Partners monografia colectivă Statele Unite ale Americii (de pagini) care conține informații despre economia SUA Primul dicționar din istoria Rusiei și a URSS engleză-rusă lingvistică "Americana" a fost publicat în de editura "Polygram" din Smolensk (pagini) sub conducerea și supravegherea generală a lui G V Chernov Dicționarul conține informații enciclopedice detaliate despre Statele Unite, conține peste de intrări despre istoria, statul, structura economică și socială, literatura, arta și viața de zi cu zi a Statelor Unite Include, de asemenea, date despre americanii care au adus o

contribuție semnificativă la istoria, știința și cultura Statelor Unite În , editura "Limba Rusă" a publicat un dicționar lingvistic și regional al lui G D Tomakhin "SUA" (p), care conține St de intrări de dicționar "URSS" (URSS), o revistă lunară în limba engleză, publicată în Uniunea Sovietică pentru cititorul american în baza unui acord încheiat în decembrie între URSS și SUA Distribuit din octombrie în marile orașe din SUA În același timp, în conformitate cu același acord, revista americană America a început să fie distribuită în cele mai mari orașe ale URSS (tirajul ambelor reviste timp de mulți ani a rămas la nivelul de de mii de exemplare La sfârșitul anilor , tirajul lor a fost majorat la mii) Având în vedere că numele revistei sovietice a îngreunat distribuirea în rândul cititorilor americani, din ianuarie a început să apară sub denumirea de Viața sovietică Din , din cauza dispariției URSS și a lipsei de fonduri din partea guvernului rus pentru a-și continua publicarea, revista a încetat să mai fie publicată (ultimul număr al revistei a fost publicat în decembrie) În primăvara anului , în baza unui acord între Agenția de presă Novosti și compania americană Rich Frontier Publishing, publicarea revistei a fost reluată la două luni sub o nouă denumire - Russian Life În iulie , revista a fost achiziționată de Agenția Rusă de Informații Novosti (RIA Novosti) și a început din nou să fie publicată lunar Ezra Stiles (-), cărturar și duhovnic american A absolvit Universitatea Yale ( ) Doctor Onorific în Divinitate de la Universitățile Edinburgh ( ), Dartmouth ( ) și Princeton ( ) Participant activ la primele încercări de a vota în coloniile engleze din Noua Anglie, întreprinse la inițiativa lui B Franklin ( ) Admis în exercițiul dreptului în Membru al Societății Filosofice Americane din Fondator al Colegiului de Stat din Rhode Island, acum Universitatea Brown ( ), președinte al Universității Yale ( ), profesor de studii ecleziastice și istorie Inițiatorul primei încercări de a stabili contacte științifice directe între ruși Oameni de știință ruși și americani: în a scris o scrisoare personală către M V Lomonosov, în care a vorbit pozitiv despre planurile omului de știință rus de a explora regiunile arctice și de a găsi o cale din Rusia către America prin Arctica Scrisoarea a fost trimisă lui B Franklin pentru a fi transmisă la Sankt Petersburg, dar nu a fost niciodată trimisă de acesta din urmă, se pare că în legătură cu primirea unui mesaj despre moartea lui Lomonosov Stines, Norman Casswell (-), inginer minier, prospector Din a fost strâns asociat cu dezvoltarea zăcămintelor de minereu de fier, iar apoi a minelor de aur din Siberia, Altai și pe râu Lena, deținând de ceva timp postul de director al minelor de aur Lena În timpul Primului Război Mondial, împreună cu alți ingineri minieri, a încercat să stabilească controlul asupra extracției de platină în această regiune, în care Statele Unite au avut o nevoie militară În - a fost angajat al atașatului militar al ambasadei SUA la Petrograd, iar în - a condus secția rusă a informațiilor militare americane în Scandinavia În - , a colaborat cu companii britanice care și-au păstrat interesele în Urali, încercând fără succes să le readucă controlul asupra proprietăților pierdute în Rusia Soarta ulterioară este necunoscută STALIN Iosif Vissarionovici (nume real Dzhugashvili) (-), politician și om de stat sovietic Potrivit memoriilor americanilor care au vorbit cu el în anii (în special, Anna Louise Strong), el a vorbit cu aprobare despre întreprinderea americană și despre necesitatea de a combina această calitate cu "sfera rusă" pentru a rezolva problemele economice cu care se confruntă URSS El a considerat perspicacitatea afacerilor americane un antidot pentru discuțiile și schemele pseudo-revoluționare În ,

într-un interviu cu scriitorul german Emil Ludwig, răspunzând la întrebarea sa despre motivele "respectului excepțional pentru tot ce este american", la care a fost martor în URSS, S nota: "Exagerați Nu avem un respect special pentru nimic american Dar respectăm eficiența americană în orice - în industrie, în tehnologie, în literatură, în viață Nu uităm niciodată că SUA este o țară capitalistă Dar printre americani există mulți oameni sănătoși din punct de vedere spiritual și fizic; sănătoși pe parcursul abordării lor față de muncă, de afaceri Simtim cu această eficiență, această simplitate " În absența relațiilor diplomatice între URSS și SUA, el a vorbit adesea în favoarea stabilirii acestora În cadrul întâlnirii cu T D Campbell, în ianuarie , nota că "recunoașterea diplomatică este în prezent dificilă pentru SUA", dar și-a exprimat convingerea că "chestiunea recunoașterii diplomatice se va rezolva de la sine atunci când ambele părți își vor da seama că relațiile diplomatice sunt benefice Baza principală este relațiile comerciale și normalizarea acestora, ducând la crearea unor norme juridice " Sub S , s-au stabilit relații diplomatice între URSS și SUA ( ), iar relațiile aliate sovieto-americane s-au format în timpul celui de-al Doilea Război Mondial Membru al "Trei Mari" lideri ai URSS, SUA și Marea Britanie, în cadrul cărora întâlnirile de la Teheran ( ), Ialta ( ) și Berlin ( ) au avut loc cele mai importante probleme ale cooperării militare și ale postbelicului ordinele de pace au fost rezolvate Surse de memorii americane, în special lucrările lui A Harriman, C Bohlen și alții, mărturisesc că S l-a tratat pe președintele F Roosevelt cu un respect deosebit, "rar s-a certat cu el și, dacă se întâmpla să refuze cererile președintelui, el a făcut-o întotdeauna cu regret" (C Bohlen) Spre deosebire de W Churchill, care a fost urmat de o lungă urmă de antisovietism de la primii pași ai Rusiei sovietice pe arena internațională, Roosevelt nu a cerut sfaturi Conducerea rusă a sentimentelor ostile, care a contribuit în multe privințe la stabilirea unei relații personale mai de încredere cu președintele american S decât cu oricare dintre ceilalți lideri străini ai vremii Acest lucru a fost evident mai ales în timpul întâlnirilor celor Trei Mari de la Teheran și Yalta S l-a numit pe Roosevelt "un politician hotărât și curajos", deși își putea permite remarci private și critice despre președintele Statelor Unite, precum cea pe care a făcut-o într-o conversație privată cu M Djilas Potrivit lui Djilas, Stalin spunea la acea vreme că, spre deosebire de Churchill, care era gata "să-ți scoată chiar și un ban din buzunar", Franklin Roosevelt "își pune mâna în buzunar doar pentru monede mai mari" Atitudinea lui S față de Statele Unite a fost ambiguă Alături de declarații care arătau respectul său pentru americani, el putea declara că "America este sursa necazurilor noastre interne" și că ea va pieri "în flăcările revoluției mondiale" Atitudinea lui S față de Statele Unite a devenit deosebit de ostilă după începerea Războiului Rece, când Statele Unite, în ochii conducerii sovietice, au devenit "principala țară a imperialismului" și "reacției internaționale" Recunoașterea puterii militare și economice a Statelor Unite cot la cot cu S cu o idee adânc înrădăcinată a pieirii capitalismului american, inevitabilitatea noilor războaie inter-imperialiste cu participarea Statelor Unite și a altor capitaliste ţări Discuând cu o personalitate proeminentă din Partidul Republican G Stassen (Harold Stassen) în aprilie , S a reacționat cu neîncredere evidentă la declarația americanului despre absența pericolului unei noi crize economice în Statele Unite Într-o conversație cu un corespondent pentru ziarul Pravda în (după începutul războiului din Coreea), el a numit fără echivoc Statele Unite centrul "nucleului agresor" care se

formase în Occident Personalitatea lui S a atras atenția multor autori americani, ambii s-au întâlnit personal cu el și nu l-au văzut niciodată S Rosenman (Samuel Rosenman), care l-a urmărit pe S în Potsdam, și-a amintit: "Stalin este o persoană calmă Este mai bătrân decât credeam, dar mai priceput și mai calculat decât mi-am imaginat anterior El gândește repede " E Stettinius a scris după conferința din Crimeea (Ialta) din a "Trei Mari": "Este un politician dur, dar foarte realist" J Byrnes, care s-a întâlnit și cu S în timpul Conferinței de la Ialta, și-a amintit că a fost "neobișnuit de politicos față de președinte (Roosevelt) și părea că se străduiește să ajungă la un acord deplin cu el Era mereu într-o dispoziție bună și îi plăcea o glumă" "Îmi este foarte greu să pun una lângă alta bunăvoința și atenția pe care mi le-a arătat personal și cruzimea dezgustătoare a execuțiilor sale în masă Cei care nu l-au cunoscut personal, scria A Harriman, l-au văzut doar ca pe un tiran Am văzut și cealaltă parte a lui - o minte dezvoltată, o abilitate fantastică de a pătrunde în detalii, perspicacitate, uimitoare sensibilitate umană, arătată de el, cel puțin în timpul războiului Am descoperit că era mai bine informat decât Roosevelt și mai realist decât Churchill În unele privințe, el a fost cel mai eficient conducător militar Și, în același timp, era, desigur, un tiran sângeros Trebuie să mărturisesc că pentru mine, Stalin rămâne cea mai de neînțeles și mai controversată persoană pe care am cunoscut-o vreodată și să las istoria să dea verdictul final Un mare număr de lucrări despre S , scrise de cercetători americani, au fost publicate în SUA; cele mai remarcabile sunt Politica americană a lui Stalin a lui William Taubman ( ) și Stalin la putere a lui Robert Tucker ( ) Vezi și unchiul Joe STANISLAVSKY Konstantin Sergeevich (nume real Alekseev) (-), regizor sovietic și figură de teatru, teoretician al teatrului Una dintre cele mai cunoscute figuri de teatru rusesc din SUA, - care a avut un impact uriaș asupra teatrului și actorilor americani Timp de multe decenii, "sistemul Stanislavsky" a stat la baza abilităților scenice ale celor mai mari reprezentanți ai lumii teatrale a țării În - a plecat în turneu cu trupa Teatrului de Artă din Moscova din SUA Mai mulți actori au decis să nu se întoarcă în URSS și au rămas în străinătate, devenind propagandiști activi ai "metodei Stanislavsky" în Europa și America În timpul șederii sale în Statele Unite, S a primit ordin de a scrie o carte despre școala sa, rezultând cea mai faimoasă lucrare a lui S "Viața mea în artă", publicată mai întâi în Statele Unite și abia mai târziu publicată în URSS În SUA a fost publicată o altă carte a lui S - "Lucrarea unui actor despre sine" Potrivit remarcabilului actor dramatic rus S Yu Yursky, "sistemul Stanislavsky" "a intrat în cinematografia americană! Astăzi joacă în mod nefiresc, în plus, au început să-l aprecieze - cu cât actoria este mai nemotivată, cu cât actoria este mai nejustificată, cu atât mai bine! Aceasta este soarta sistemului Stanislavsky! De aceea întreaga lume urmărește cu atâta atenție filmele americane!" START , cm SNV- START , cm SNV-STARTSEV Abel Isaakovich (n), om de știință-american rus, doctor în filologie ( ) Specialist în domeniul literaturii americane și istoria relațiilor sociale și culturale ruso-americane Născut la Mariampol (Lituania) A absolvit Facultatea Literară și Lingvistică a Universității a II-a de Stat din Moscova ( ) În - a fost cercetător la Institutul de Literatură și Artă al Academiei Comuniste din cadrul Comitetului Executiv Central al URSS În - a fost cercetător la Institutul de Literatură Mondială al Academiei de Științe a URSS Autor de cărți: "John Dos Passos" ( ); America și societatea rusă ( ); History of American Literature, vol ( ) (coautor); "Mark Twain și

America" (,); "Caietele rusești ale lui John Reed" (,); "De la Whitman la Hemingway" (,); "Studii ruso-americane" ( ) STAFFORD Thomas Patten (Stafford, Thomas Patten) (n), astronaut american, general-locotenent în pensie Născut în Weatherford (buc Oklahoma) În a absolvit Academia Navală a SUA (Academia Navală din SUA), doctor onorific în științe la Universitatea de Stat din Oklahoma și o serie de alte instituții de învățământ superior americane și străine El a comandat nava spațială Apollo, care s-a andocat cu nava spațială sovietică Soyuz în timpul implementării primului experiment spațial internațional Soyuz-Apollo ( ) A primit cele mai înalte ordine militare și civile și medalii ale Statelor Unite, precum și medalii de la NASA și alte organizații și societăți aerospațiale americane și internaționale După pensionare, a fost consilier al candidatului republican la președinție R Reagan ( ), membru al consiliului de administrație al mai multor companii Coautor al mai multor manuale de pilotaj STEKL Eduard Andreevici (- ?), diplomat rus, consilier privat Trimisul Rusiei în SUA (-), care l-a înlocuit pe defunctul însărcinat cu afaceri rus A A Bodisco În literatura și cercetarea occidentală, el este adesea menționat ca baron "von Steckl" sau "de Steckl", deși nu avea un titlu de baron La fel ca predecesorul său, a fost căsătorit cu un american El a avut relații de prietenie strânse cu mulți oameni de stat și politicieni americani, inclusiv cu secretarul de stat W Sewar și senatorul California W M Gwin, cei mai zeloși și consecvenți susținători ai ideii de a dobândi posesiuni rusești în America de Nord Relația lui S cu Seward era de o natură deosebit de încrezătoare, ei erau uniți de interese comune și de dorința de a se ajuta reciproc în realizarea scopurilor personale politice și de altă natură Devenit unul dintre cei mai activi susținători ai vânzării Alaskai către Statele Unite, S a susținut că cedarea Americii Ruse ar oferi o oportunitate reală pentru guvernul rus de a se concentra în Siberia de Est, și în special asupra Amurului, toate fondurile sale, care timp de mulți ani au fost irosite pe colonii din America de Nord El a insistat că, făcând acest pas, Rusia va exclude orice posibilitate de ciocniri între SUA și Rusia în viitor, deoarece extinderea în continuare a SUA în America de Nord este inevitabilă și nimic nu o poate opri "Rolul nostru este de a domina Estul Rolul Statelor Unite este de a exercita controlul absolut asupra continentului american", a scris el lui A M Gorchakov în septembrie În insistența sa de a scăpa de Alaska, a mers până acolo încât le-a scris superiorilor săi din Sankt Petersburg: "Dacă Statele Unite nu vor să plătească pentru Alaska, lăsați-i să-l ia gratis" la care a primit un răspuns de la Alexandru al II-lea, care scria, în special: "Vă rog, vă rog să nu spuneți niciun cuvânt despre o concesiune fără compensație Consider că este nesăbuit să ispitești lăcomia americană" A semnat, în conformitate cu autoritatea care i-a fost acordată de Alexandru al II-lea, Acordul privind vânzarea Alaska rusească către Statele Unite în Primind personal un cec în valoare de , milioane de dolari plătită de Trezoreria SUA pentru Alaska, la la propria discreție, a dispus de fondurile care i-au fost alocate de țar "pentru o anumită utilizare" în valoare de de mii de dolari, din care a plătit cu generozitate și necontrolat mari recompense și mită politicienilor americani și membrilor presei care au influențat aprobarea tratatului de către Congresul SUA Cunoscut pentru declarația lui Alexandru al II-lea despre rolul jucat de S în încheierea contractului: "Pentru tot ce a făcut, a meritat un "mulțumesc" special din partea mea" S a primit de la rege o recompensă de de mii de dolari, o pensie anuală de mii de dolari și Ordinul Vulturului Mare ( ) Nu a

așteptat recunoașterea meritelor sale din partea publicului rus La începutul secolului XX în Statele Unite au fost găsite documente care atestă primirea de către S a unor sume mari în aur de la Riggs Bank (Riggs Bank) I s-a refuzat să mai lucreze în serviciul public S și-a petrecut ultimii ani ai vieții în Franța, unde familia sa făcea mai mult parte a americanilor (mulțumită soției sale) decât a comunității ruse din Paris STAN Anna (Stenskaya) (Sten Anna) (-), actriță de film S-a născut la Kiev A primit educație actoricească la Moscova, a jucat la Teatrul de Artă din Moscova Una dintre cele mai importante actrițe ale cinematografiei mut sovietice Filmat la studioul Mezhrabpomfilm în filmele lui B Barnet și F Otsep "Moscova în octombrie" ( ), "Descendentul lui Genghis Khan" ( ), etc A emigrat în Germania, unde a continuat să joace în filme (-) În s-a mutat în Statele Unite, la invitația lui Samuel Goldwyn (Sam Goldwyn), unul dintre cei mai mari moguli americani de film Primul film al lui S în Statele Unite a fost filmul Nana ( ), urmat de filmul We Live Again ( ), bazat pe romanul lui L Tolstoi "Învierea", în care a jucat rolul Katyusha Maslova Aceste filme și cele ulterioare cu participarea lui S nu au avut succes în rândul publicului, ca urmare a carierei cinematografice a lui S aproape s-a încheiat, deși ea a continuat să joace ocazional la Hollywood până în S a jucat în doar de filme în URSS, Germania și SUA A fost căsătorită cu regizorul și scenaristul F Otsep (-), care a realizat mai multe filme care și-au lăsat amprenta asupra cinematografiei sovietice timpurii ("Miss * Mend", ; "The Living Corpse" cu Vera Maretskaya, etc), și care a scris scenariile pentru filmele "Polikushka", ; "Țigara de la Mosselprom", ; "Aelita", ; Grefier colegial, Emigrat din URSS împreună cu S , a făcut filme, incl cu participarea lui S , în Germania și alte țări europene, precum și în SUA Isaac Stern (Stern, Isaak) (n), violonist american Unul dintre cei mai importanți violoniști ai lumii secolului XX Născut în Kremeneț, Rusia A fost dus de părinții săi în copilărie în SUA în A studiat la Conservatorul din San Francisco (-) A debutat cu Orchestra Simfonică din San Francisco, condusă de P Monte (Peirre Monteaux) în De atunci a cântat cu toate orchestrele simfonice de top din Europa și America A făcut turnee cu succes constant la Moscova și Leningrad în , și Datorită muncii sale energice și influenței publice, cea mai faimoasă sală de concert din New York și SUA, Carnegie Hall, a fost salvată de la distrugere, la deschiderea căreia P ŞI Ceaikovski STETTINIUS Edward Reilly Jr (Stettinius, Edward Reilly, Jr) (-), om de stat și diplomat american, antreprenor Născut în Chicago În - a lucrat pentru General Motors, în special, elaborând un plan de asigurări pentru muncitori În a plecat să lucreze în United States Steel (United States Steel), conducând în consiliul de administrație al companiei Din - în serviciul public, mai întâi - în Biroul de producție industrială (Oficiul de management al producției), apoi - asistent special al președintelui SUA F Roosevelt, șeful Biroului pentru implementarea Legii de împrumut-închiriere ( ) -) secretar de stat al SUA (-) A participat la lucrările conferinței din Crimeea (Yalta) în Un susținător al consolidării și dezvoltării relațiilor sovieto-americane În dezacord cu criticile aduse lui F Roosevelt pentru decizia sa de a asista URSS în războiul împotriva Germaniei naziste și pentru "concesiunile" sale către I V Stalin la Ialta, S a scris în cartea Roosevelt and the Russians; Conferința de la Yalta ( ): "Abilitatea de a uita rapid evenimentele din trecut este o slăbiciune umană, iar poporul american ar trebui să-și amintească că a fost în pragul dezastrului în Dacă Uniunea Sovietică nu și-ar putea păstra pe front,

germanii ar fi fost capabili să cucerească Marea Britanie Ar fi ocupat Africa și în acest caz s-ar fi putut stabili în America Latină Această amenințare a fost preocuparea constantă a președintelui Roosevelt" În - a fost șeful delegației SUA la primele sesiuni ale Adunării Generale a ONU Autorul cărții Lend-Lease: Weapon for Victory ( ) STEFENS Lincoln Joseph (Steffens, Lincoln Joseph) (-), jurnalist, publicist american, unul dintre scriitorii americani, poreclit de președintele T Roosevelt "muckraker" Născut în San Francisco A absolvit Universitatea din California ( ) De asemenea, a studiat la universitățile din Berlin, Leipzig, Heidelberg și Sorbona, de unde s-a întors în SUA în A lucrat pentru o serie de periodice americane înainte de a deveni redactor executiv la McClure's Magazine (-), iar apoi adjunct redactor-șef al revistei americane (-) A devenit celebru pentru cărțile sale care au expus corupția municipală: Rușinea orașelor ( ), Lupta pentru autoguvernare ( ) etc Dezamăgit de eficiența operelor sale literare, s-a apucat de jurnalism A vizitat Mexic și Europa ca corespondent pentru periodice americane, a scris multe despre mexicani revoluțiile rusești și ambele rusești, precum și conferințe internaționale postbelice; l-a intervievat pe B Mussolini și i-a admirat personalitatea și părerile Întors dintr-o călătorie în Rusia în iunie , S a adus un mesaj personal de la A F Kerensky președintelui V Wilson, iar la iunie a trimis o scrisoare consilierului prezidențial, colonelul E House, în care își exprima părerea că în temeiul În anumite condiții, printre care refuzul aliaților de a declara de către aceștia scopurile războiului, Rusia "poate fi obligată să lupte", deși a recunoscut că aceasta "poate fi iluzia lui" Ulterior, a vizitat în mod repetat URSS Ajuns pentru prima dată în Rusia Sovietică în același timp cu misiunea Bullitt, s-a întâlnit și a discutat cu V I Lenin (martie); a învăţat din conversaţiile cu el impresia că este "cel mai mare liberal" În aceste zile ale șederii sale la Moscova a ajuns la concluzia care se reflecta în fraza sa, adesea citată în URSS în scopuri propagandistice: "Am văzut viitorul și funcționează" ("Am fost în viitor , și funcționează") La întoarcerea sa în Statele Unite, a încercat fără succes să influențeze poziția guvernului american și a președintelui Wilson cu privire la problema încetării ostilităților din Rusia În , el a scris că este un patriot al Rusiei, că viitorul ei era, dar că nu ar vrea să trăiască acolo, deoarece asta ar echivala cu a servi în armată în condiții militare, când nu există milă pentru cei slabi El credea că este necesar să slujească Rusia, dacă se poate, fiind în afara granițelor ei În același timp, credea că viitorul aparține Italiei fasciste, îl admira pe Mussolini și credea că atât el, cât și Lenin erau chemați la viață de necesitate istorică În timpul Marii Depresiuni, Statele Unite au văzut planurile cincinale sovietice ca pe o manifestare a unei noi culturi industriale; a numit URSS "o oază de speranță" Comunismul sovietic a considerat sfârşitul logic al tehnocraţiei ştiinţifice şi, în acelaşi timp, desăvârşirea tradiţiei liberale, şi a calificat acuzaţiile de crime comise în Rusia în anii colectivizării ca fiind exagerate Cu puțin timp înainte de moartea sa ( ) a devenit membru al Partidului Comunist din SUA Autor de lucrări autobiografice: An Autobiography of Lincoln Steffens ( ); Un băiat călare ( ) Următoarele cărți au fost publicate postum: Lincoln Steffens Speaking ( ) și Letters of Lincoln Steffens ( ) Văduva lui C , jurnalista Ella Winter (Winter, Ella), care împărtășea în mare măsură părerile soțului ei, a lucrat la Moscova în timpul celui de-al Doilea Război Mondial Stevens, John Frank (Stevens, John Frank) (-), inginer american A fost inginer-șef al Canalului Panama (-), a participat la

proiectarea căilor ferate din Munții Stâncoși și a supravegheat construcția unui număr de alte proiecte de inginerie importante în Statele Unite A condus misiunea (comisia) de experți în transportul feroviar (Comisia consultativă a experților feroviari), trimisă în martie de guvernul SUA în Rusia, cu scopul oficial de a ajuta Guvernul provizoriu al Rusiei în "restabilirea ordinii pe căile ferate rusești" , dar în realitate cu scopul de a consolida pozițiile SUA în partea asiatică a Rusiei și de a controla acțiunile Japoniei pentru a preveni răspândirea influenței sale în această regiune a Rusiei În octombrie , cu câteva zile înainte de lovitura de stat, a fost numit consilier al ministrului Căilor Ferate al Guvernului provizoriu A format Corpul Serviciului Feroviar Rus (-), iar în anii de intervenție străină a condus Comisia Inter-Aliată de Căi Ferate din Siberia A părăsit Rusia în Autor al Amintiri ale unui inginer ( ) Vezi și misiune Stevens Stevens Edmund William (Stevens, Edmund William) (-), jurnalist american A studiat la Universitatea din Moscova ( ) În s-a căsătorit cu Consiliul cetățean rus Nina Bondarenko A lucrat ca traducător la Editura din Moscova, iar mai târziu la Camera de Comerț americano-rusă A colaborat cu o serie de periodice engleze și americane În s-a întors în SUA A însoțit multe personalități politice străine în timpul șederii lor la Moscova în timpul celui de-al Doilea Război Mondial (W Churchill, A Harry-man, W Wilkie etc) A fost corespondent de război în Rusia (-), a scris cartea Rusia nu este ghicitoare ( ) A participat la operațiuni militare aliate în Africa, pentru care a primit ordinul militar englez S-a întors în Rusia ca corespondent pentru ziarul Christian Science Monitor (-) În a scris a doua sa carte, Aceasta este Rusia fără cenzură Din până la sfârșitul vieții a trăit în URSS, a fost șeful biroului revistelor "Time" (Time) și "Life" (Life) din Moscova, a colaborat cu o serie de ziare și reviste engleze și americane A primit Premiul Pulitzer pentru Reportaj Internațional ( ) Ultimii ani ai vieții sale - bătrânul corpului jurnaliștilor străini acreditați la Moscova MISIUNEA STEVENS, o acțiune paramilitară aliată care a intrat în istorie din martie sub denumirea de Corpul pentru Întreținerea Căilor Ferate Ruse (-), precum și Comisia Inter-Aliată de Căi Ferate din Siberia A fost organizată la cererea Guvernului provizoriu și conform ordinului președintelui V Wilson sub conducerea lui John F Stevens cu scopul proclamat oficial de a exercita controlul general asupra statului căilor ferate rusești și de a oferi asistența tehnică necesară În anii de intervenție străină și-a continuat activitățile în regiunile Siberia și Orientul Îndepărtat, unde se aflau trupele aliate Membrii misiunii erau exclusiv ofițeri americani, al căror număr a ajuns la de persoane Adevăratul scop al misiunii a fost acela de a crea condiții pentru întărirea pozițiilor americane în partea asiatică a Rusiei, întrucât planurile Japoniei, care includeau, în special, stabilirea controlului asupra Manciuriei de Nord, au pornit de la necesitatea extinderii acesteia în Siberia de Est și nu se potriveau industriașilor și finanțatorilor americani, care, la rândul lor, plănuiau să unească rutele oceanice și căile ferate din nordul american și Orientul Îndepărtat rusesc într-un singur sistem feroviar Seattle-Vladivostok, cu perspectiva unei pătrunderi în continuare în partea europeană a Rusia Funcționând de ceva timp ca consilieri ai Guvernului provizoriu, membrii misiunii au preluat conducerea Căii Ferate Transsiberiene pentru a preveni căderea acesteia în mâinile japonezilor Și-a încetat oficial activitățile în iunie , cu toate acestea, un mic grup de ofițeri - membrii misiunii au rămas în Rusia până în noiembrie Stevenson Adlai Ewing (Stevenson, Adiai Ewing)

(-), om de stat și politician american Guvernator al Illinois - De două ori a fost nominalizat de Partidul Democrat la funcția de președinte al Statelor Unite în și , iar de ambele ori a fost învins de candidatul republican Dwight Eisenhower A făcut vizite în Uniunea Sovietică (în și , fără a lua în calcul o călătorie privată în), unde a fost considerat unul dintre cei mai acceptabili candidați la președinția Statelor Unite pentru URSS Sa întâlnit cu N S Hruşciov, A A Gromyko, A I Mikoyan, a călătorit mult prin țară Impresionat de șederea sa în URSS, a scris cartea Prieteni și dușmani ( ), în care a numit Uniunea Sovietică "țară vibrantă", "căutând să ajungă din urmă cu Statele Unite și reușind acest lucru" În a fost numit reprezentant al SUA la ONU În această calitate, el a făcut parte din Consiliul de Securitate al ONU cu primul acuzație publică împotriva URSS cu privire la desfășurarea de rachete pe teritoriul Cubei În sprijinul acuzațiilor, au fost afișate pentru prima dată imagini cu aceste rachete luate din spațiu Acest discurs S a anunțat începutul crizei Caraibe (cubaneze) Un schimb de replici cu reprezentantul de atunci al URSS la ONU, ambasadorul V A Zorin După ce a ascultat acuzația lui S cu cererea de a răspunde la întrebarea dacă URSS a desfășurat rachete în Cuba, Zorin, care la acea vreme nu avea nicio informație despre acest pas al guvernului său și nu avea instrucțiuni în acest sens respect, a spus că răspunsul va fi dat în timp util S a remarcat la aceasta că era gata să aștepte un răspuns până "până când clopoțelul îngheață"; atâta timp cât circumstanțele o cer Autor al unui număr de cărți, printre care: Cali to Greatness ( ); Noua America ( ); Putting First Things First ( ) Stimson, Henry Lewis (-), om de stat și diplomat american Născut la New York A studiat la universitățile Yale și Harvard A început să practice avocatura în ; în a devenit procurorul unuia dintre districtele din New York Secretar de Război al SUA (- și -), secretar de stat al SUA (-) Autor al Doctrinei Stimson ( ), care a condamnat agresiunea japoneză în Manciuria Un oponent activ al stabilirii de relații diplomatice între SUA și URSS Vorbind în fața Consiliului pentru Relații Externe din New York la februarie , el a formulat abordarea generală a SUA cu privire la recunoașterea noilor guverne Deși se presupunea că S a comentat decizia președintelui Wilson de a nu recunoaște guvernele unui număr de țări din America Latină care nu i se potriveau, S însuși a avut în vedere în primul rând guvernul URSS În acest discurs, S a spus că "actul de recunoaștere nu se bazează pe problema legitimității constituționale a noului guvern, ci pe capacitatea sa de facto de a-și îndeplini obligațiile de membru al familiei națiunilor" El a considerat atacul german asupra Uniunii Sovietice din iunie un "dar al Providenței" pentru Statele Unite El a jucat un rol important în implementarea "Proiectului Manhattan" și în decizia președintelui G Truman privind bombardarea atomică de la Hiroshima și Nagasaki, luând-o departe de vechea capitală a Japoniei - Kyoto La sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, el a fost un susținător activ al teoriei "echilibrului de putere" și al necesității existenței sferelor de influență: a considerat conceptul de sfere de interes sovietice și americane singura modalitate logică de a evita "confruntarea frunților cu URSS" El a apărat caracterul obiectiv al încercărilor URSS de a-și asigura zone de securitate în Europa de Est, în timp ce Statele Unite ar fi trebuit să se ocupe de același lucru în America Latină El a menționat existența a două orbite paralele de interese și a criticat tendința predominantă în politica externă a SUA de a "să se agațe de o opinie exagerată despre Doctrina Monroe și, în același timp, să se implice în toate problemele care apar în Europa

Centrală" El credea că în relațiile cu Rusia nu ar trebui să arăți nici încredere deplină, nici ostilitate extremă și și-a exprimat îngrijorarea cu privire la intenția președintelui Truman de a vorbi limbajul "franconiei crude" cu liderii sovietici Retrăgându-se din funcția de secretar de război al SUA, în ultimul său memorandum adresat lui Truman (septembrie), el a conturat conceptul dezvoltării treptate a cooperării cu URSS în domeniul energiei atomice, văzând-o ca pe o modalitate de a preveni un cursa înarmărilor nucleare și promovarea democratizării URSS însăși El a scris în jurnalul său că este convins că nu există motive pentru o ciocnire a intereselor ruse și americane pe scena mondială și că este posibil să se evite confruntarea Autor al cărții (împreună cu MacGeorge Bundy) Despre serviciul activ în pace și război ( ) STRAVINSKI Igor Fedorovich (-), compozitor Născut în Oranienbaum A început să joace la ani În - a studiat dreptul la Universitatea din Sankt Petersburg În , talentul său muzical a fost descoperit de N Rimsky-Korsakov, care i-a devenit profesor și mentor A câștigat faima internațională după ce a compus baletul The Firebird ( ); compozițiile sale ulterioare - "Petrushka" ( ), "The Rite of Spring" ( ) - l-au pus la egalitate cu cei mai mari compozitori ai secolului al XX-lea În s-a mutat în Elveția, apoi în Franța ( ) În SUA - din , a devenit cetățean american în , ceea ce ia adus la acea vreme o atitudine extrem de ostilă în URSS În , în timpul "dezghețului", a vizitat URSS, unde concertele sale au fost primite cu entuziasm de comunitatea muzicală a țării A murit în SUA, înmormântat la Veneția STRATEGIC DEFENSE INITIATIVE, SDI (Strategic Defense Initiative, SDÌ), un proiect de creare a unui sistem american de apărare spațială împotriva rachetelor balistice intercontinentale sovietice, prezentat de președintele SUA R Reagan la martie și numit "Războiul Stelelor" prin analogie cu celebrul lungmetraj american Adevărata autoritate a sistemului i-a aparținut fizicianului Edward Teller (Teller, Edward), "părintele" bombei americane cu hidrogen Inițiativa lui Reagan a stârnit controverse acerbe în rândul liderilor politici și militari americani, care s-au îndoit de realitatea implementării proiectului "umbrelă laser" și de caracterul rezonabil al cheltuirii fondurilor colosale pentru implementarea acestuia În URSS, inițiativa președintelui SUA a fost percepută ca subminând negocierile începute cu privire la reducerea armelor strategice ofensive (START-) Evenimentele ulterioare au demonstrat că principalul scop al administrației Reagan a fost de a provoca URSS la cheltuieli financiare mai mari pentru arme, ceea ce ar duce la o criză economică în țară Începând cu februarie , Statele Unite și Rusia au negociat posibilitatea de a face schimb de informații despre SDI pentru a "dezvolta, crea și opera în comun un sistem de apărare la scară globală" La mai , Departamentul de Apărare al SUA a anunțat încetarea cercetărilor ulterioare legate de crearea unui sistem de apărare antirachetă bazat pe spațiu, care până atunci costase SUA de miliarde de dolari atacuri cu rachete ale "statelor teroriste" și a făcut declarații cu privire la necesitatea de a revizui și moderniza Tratatul ABM din Statele Unite și-au anunțat intenția de a împărtăși cu Rusia evoluțiile în domeniul creării unui sistem național de apărare antirachetă, al cărui cost este estimat la de miliarde de dolari Partea rusă a reacționat negativ la aceste intenții, afirmând că orice corectare a tratatului și orice abatere de la aceasta ar pune în pericol acordurile încheiate anterior privind reducerea armelor nucleare și va duce la o nouă rundă a cursei înarmărilor În același timp, experții și oamenii de știință militari ruși și-au exprimat îndoielile cu privire la fezabilitatea creării și lansării pe orbită

apropiată de Pământ a unei platforme spațiale de de tone cu arme laser, pe care partea americană a promis că o va testa în , deoarece, în opinia lor, o sursă capabilă să furnizeze energie unui astfel de sistem nu există în prezent și este îndoielnic că va apărea în viitorul apropiat STRELNIKOV Boris Georgievici (-), jurnalist-american sovietic Născut la Rybinsk, pe Volga Și-a petrecut copilăria într-un sat siberian, a absolvit școala în Caucazul de Nord Membru al Marelui Război Patriotic, a fost grav rănit A studiat la Școala Centrală Komsomol A început să studieze jurnalismul la Komsomolskaya Pravda În anii a lucrat în SUA în în cinstea unui corespondent permanent la ziarul Pravda Autor a mai multor cărți despre Statele Unite Împreună cu jurnalistul V M Peskov (n) a fost trimis de Pravda într-o călătorie specială cu mașina în SUA, pe urmele lui I Ilf și E Petrov, cu sarcina de a scrie despre această țară la aproape decenii de la publicarea cărții One-Story America , scrisă în Rezultatul acestei călătorii în America provincială a fost cartea "Tărâmul dincolo de ocean" ( ), care a fost semnificativ inferioară ca claritate cărții lui Ilf și Petrov, dar vizibil mai puțin ideologică și mai puțin critică, în primul rând pentru că a fost scrisă și publicată în perioada de detenție internațională STRONG Anna Louise (Strong, Anna Louise) (-), jurnalist american Absolvent al Universității din Chicago ( ); a fost prima femeie care a primit un doctorat de la această universitate În - a studiat limbi străine în Germania și Elveția Ea a simpatizat cu comuniștii și mișcarea internațională a muncii; a aderat la Partidul Comunist din SUA în anii Ajunsă în Rusia în ca reprezentant al mișcării Quaker pentru a ajuta oamenii înfometați din regiunea Volga, ea a început apoi să coopereze cu agenția de știri Hearst International News Service în calitate de corespondent la Moscova A scris rapoarte despre experimentul socialist Ea a propagat ideea că măsurile punitive luate la instrucțiunile lui I V Stalin împotriva kulakilor în anii , a reflectat voința maselor largi ale țărănimii și că pentru bolșevici aceasta era singura modalitate de a stimula producția agricolă După ce s-a căsătorit cu agronom sovietic Shubin, a rămas permanent în URSS, dar nu și-a luat cetățenia sovietică Ea a negat categoric existența foametei în Rusia în anii , faptele deportării și asasinatele politice din anii Potrivit uneia dintre cunoștințele ei, ea a considerat URSS o mare școală duminicală, unde toată lumea este instruită pe calea virtuții și a muncii cinstite Ea a fondat ziarul "Moscow News" (Moscow News) în limba engleză ( ), conceput inițial pentru cetățenii străini vorbitori de limba engleză care au vizitat URSS În , a părăsit ziarul și a plecat mai întâi în Spania, apoi în China, unde a publicat lunar Scrisoarea din China Revenită în URSS din China în , a fost arestată în februarie și a petrecut câteva zile la Lubyanka, experimentând "umanitatea" sistemului penitenciar sovietic A fost declarată nebună de medici și spionă de autorități A avea un pașaport american a ajutat-o să părăsească URSS, dar i s-a interzis oficial intrarea în URSS Drept urmare, ea s-a mutat definitiv în China S-a bucurat de sprijinul activ al autorităților chineze și al însuși Mao Zedong În a fost "reabilitată" de autoritățile sovietice Autor de cărți care promovează deschis sistemul socialist și "modul de viață sovietic", printre care: Prima dată în istorie; Doi ani din noua viață a Rusiei ( ); Copiii revoluției: Povestea Coloniei de copii a lui John Reed de pe Volga, care este, de asemenea, o poveste a întregii mari structuri a Rusiei ( ); Steaua Roșie la Samarkand ( ); Sovieticii cuceresc grâul: Drama agriculturii colective ( ); Această lume sovietică ( ); Noua Constituție sovietică: un studiu în democrația socialistă ( ); The

Soviet Expected It ( ); Popoarele URSS ( ); Era Stalin ( ); autobiografie I Change Worlds: The Remaking of an American ( ) În a publicat o carte despre "noua Polonie" A murit în China Struve Vasily Yakovlevich (pe numele real Friedrich Georg Wilhelm) (-), om de știință, astronom și geodez rus Strămoș al celebrei dinastii de astronomi Născut în Altona, Germania Absolvent de la Derpt (Tar tusky) universitate Academician al Academiei de Științe din Sankt Petersburg ( ) Director al Observatorului Pulkovo (-) S și fiul său Otto Vasilievici Struve (-), care i-a succedat tatălui său ca director al Observatorului Pulkovo (-), au jucat un rol important în stabilirea și dezvoltarea primelor contacte științifice între astronomii americani și ruși: la invitație în - -x astronomi de seamă ai SUA au vizitat și au lucrat la Observatorul Pulkovo: E White, K Abbey, A Hall și alții în SUA (-) Nepotul lui S , Ludwig Ottovici Struve (-), a devenit și el astronom Strănepotul S - Otto Ludwigovich Struve (-) - s-a născut la Harkov A absolvit Universitatea din Harkov ( ) În timpul primului război mondial a servit în armata rusă pe frontul turc S-a întors la Harkov în , unde și-a continuat studiile și a primit o diplomă în astronomie În a fost mobilizat în armata generalului A I Denikin și a emigrat după înfrângerea ei Stabilit în SUA ( ) Profesor la Universitatea din Chicago ( ) Director al unui număr de observatoare majore americane, incl Observatorul Yerkes (-) și Observatorul Greenbank (-) Vicepreședinte (-) și președinte (-) al Uniunii Internaționale a Astronomilor, membru al numeroaselor societăți astronomice și academii de științe străine În i s-a acordat medalia de aur a Societății Regale Astronomice din Londra, devenind al -lea reprezentant al dinastiei în ani care a primit acest premiu A menținut activ contacte științifice cu astronomii sovietici Coautor al cărții Astronomia secolului XX (; ediția rusă -) A murit în SUA La moartea lui O L Struve a răspuns la toate publicațiile astronomice de top din lume STRUVE Gleb Petrovici (-), critic literar, profesor, jurnalist Născut în Sankt Petersburg A absolvit o școală comercială din Sankt Petersburg ( ) În timpul primului război mondial a servit în armată În s-a alăturat Armatei de Voluntari a generalului M V Alekseev În decembrie a emigrat în Finlanda; în s-a mutat în Anglia, unde a intrat la Universitatea din Oxford În a părăsit Anglia și a locuit la Berlin și Paris, făcând jurnalism și contribuind la publicațiile emigrate rusești În a început să predea literatura rusă la Universitatea din Londra După sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, s-a mutat în Statele Unite, a predat la California (Berkeley), Columbia, Harvard, Washington, Colorado și alte universități Material colectat intenționat despre viața și opera scriitorilor ruși emigrați din Europa și America; rezultatul acestei activități a fost cartea Russian Literature in Exile, publicată la New York în ("Literatura rusă în exil O experiență de revizuire istorică a literaturii ruse"), în care a sistematizat informații despre fluxurile de emigranți din Rusia în perioada ani ai revoluției și după ea A promovat energic opera scriitorilor ruși și a contribuit la publicarea cărților lor în Statele Unite (inclusiv I Bunin, N Gumilyov, O Mandelstam, B Pasternak, A Akhmatova, M Voloshin, N Zabolotsky, N Klyuev) În a fost ales președinte de onoare al Asociației Oamenilor de Știință Ruso-Americani din SUA (Grupul Academic Rus în SUA) Autor de cărți: Literatura rusă sovietică ( ); Literatura rusă sub Lenin și Stalin - ( ) și multe altele STRUKOV Mihail Mihailovici (-), proiectant de aeronave, arhitect, antreprenor Născut în Ekaterinoslav A absolvit Institutul Politehnic din Kiev cu o diplomă în inginerie civilă ( ) A studiat independent matematica și

aerodinamica A participat la Primul Război Mondial a trăit la gradul de căpitan, a fost distins cu Ordinul Sfântul Gheorghe În timpul Războiului Civil a fost în Armata Albă Din anii a devenit interesat de crearea planoarelor În a emigrat în China, în s-a mutat în SUA S-a angajat în designul interior al marilor magazine, a proiectat clădiri de teatru La începutul celui de-al Doilea Război Mondial, el a propus forțelor aeriene americane un proiect pentru un bombardier bimotor cu un design original al aripii Din , a fost președinte și proiectant șef al Chase Aircraft Corporation, creată cu participarea sa, care a primit o comandă de la Forțele Aeriene pentru construcția de planoare După sfârșitul războiului, compania a început să construiască avioane ușoare de transport pentru aterizare, inclusiv cu piston, și mai târziu cu motoare turboreactor și sarcină utilă crescută, continuând în același timp să creeze noi tipuri de corpuri de avioane În anii , el și-a fondat propria companie, Stroukoff Aircraft Corporation, devenind președinte și designer șef Noua companie a creat mai multe modele noi de aeronave cu tren de aterizare, dezvoltate personal de S , care au fost folosite de US Air Force în timpul războiului din Vietnam A murit în SUA STURUA Melor Georgievici (n), jurnalist internațional rus, americanist Născut în Tiflis, Georgia Absolvent al MGIMO ( ) Din - în ziarul "Izvestia" A lucrat ca corespondent obișnuit al ziarului în SUA (- , -), editorialist și editorialist internațional la ziarul Izvestia din Moscova, corespondent pentru ziarul din Londra Din , este corespondent la ziarul Izvestia din Statele Unite ale Americii și profesor la Universitatea din Minnesota CAZ STANDLEY (Standley, incident), un incident internațional numit după ambasadorul SUA în URSS, amiralul William H Standley (-) S-a întâmplat la Moscova, la începutul lui martie , când un militar profesionist, care nu se distingea prin experiență și tact diplomatic, care, la sugestia cunoscutului său de mult timp, președintele F Roosevelt, a devenit ambasador în URSS, a condamnat aspru oficialii sovietici care nu a arătat recunoștința cuvenită Americii pentru asistența sovietică acordată Uniunii în cadrul Lend-Lease Vorbind la o conferință de presă în fața jurnaliștilor străini, ambasadorul a spus: "Este nedrept Poporul american dă milioane pentru a ajuta poporul rus, iar poporul rus nici măcar nu știe de unde vine acest ajutor Aparent, autoritățile sovietice încearcă să creeze impresia în țară și în străinătate că duc războiul singur, folosind doar resursele proprii Ca urmare a reacției oficiale negative din URSS și a reacției ambigue din SUA și Marea Britanie la această declarație, amiralul Standley a demisionat din funcția de ambasador al SUA în URSS, iar demisia sa a fost acceptată de președintele Roosevelt, deși la la cererea lui Roosevelt, el a rămas încă în postul de ambasador până în octombrie (Pentru a nu crea impresia, după cum a mărturisit la Moscova emisarul lui F Roosevelt, J Davis, că Standley a fost rechemat pentru "fapta lui eroică") A Harriman a venit la Moscova pentru a-l înlocui pe Standley Standley însuși și asociații săi dintre militarii și diplomații americani au crezut că demersul său nu a fost în zadar, având o impresie corectă asupra conducerii sovietice Într-adevăr, în lunile următoare, presa sovietică și declarațiile oficiale ale liderilor sovietici au început să menționeze mult mai des ajutorul acordat Uniunii Sovietice de către Statele Unite și Marea Britanie iulie Ministrul Afacerilor Externe al URSS V M Molotov a subliniat rolul important jucat de Lend-Lease în desfășurarea războiului și a afirmat că aceste provizii oferă o bază solidă pentru cooperarea sovieto-americană postbelică Ziarul Pravda a notat într-unul dintre articolele sale că poporul sovietic nu numai că

știe despre Lend-Lease, ci dar ei apreciază foarte mult și "sprijinul oferit de marea republică de peste mări" În aprilie , ziarul Krasnaya Zvezda a numit Statele Unite "arsenalul democrației", iar în ordinul său cu ocazia Zilei Armatei Roșii din februarie , I V Stalin a subliniat rolul Lend-Lease în asigurarea recentelor succese militare ale forțele armate sovietice pe fronturile celui de-al Doilea Război Mondial SUDEIKIN Sergey Yurievich (-), artist, scenograf Născut la Smolensk A studiat la Școala de Pictură, Sculptură și Arhitectură din Moscova (-) sub K A Korovin și la Academia de Arte din Sankt Petersburg (-) A lucrat cu regizori de teatru de seamă: F Komissarzhevsky, A Tairov și alții A emigrat la Paris în În s-a mutat la New York, unde timp de mulți ani a proiectat producții de balet ale lui J Balanchine, V Nijinsky, M Fokin și etc Cu baletul "Petrushka" de I Stravinski, a fost invitat la Opera Metropolitană ( ) A murit în SUA SUMAROKOV Alexander Petrovici (-), scriitor rus În - a studiat la corpul nobiliar de pământ, unde a început să studieze poezia A scris tragedii și comedii În "Ditiramb către împărăteasa Ecaterina a II-a în ziua onomastică a ei la noiembrie " el a cântat "Russian American" (un indian reprezentând populația indigenă a Americii stăpânită de ruși), America rusă și viitoare înflorire a navigației, comerțului și culturii pe teritoriul posesiunilor rusești de pe continentul american : "Dincolo de canalul Okiyana, / Rosska văd Americana, / De pe țărmurile asiatice / Degeaba adâncurile pântecelui, / Aruncă furtună, întristare și bucurie: / Sunt la sicriul lui Bering, / Văd flota, meserii și grindină Peru S aparține "Conversație în Regatul Morților: Cortez și Montezuma: Eroii au nevoie de bunătate și milă", unde indianul Montezuma (Montezuma) este înfățișat ca un tiran, spaniolul Cortez (Cortez) este întruchiparea înțelepciune, curaj și noblețe, un om care i-a salvat pe cei cuceriți de el cu bunătate popoare (locuind în Mexic) de tirania lui Montezuma și le-a transferat coroanei spaniole S a numit-o pe Ecaterina a II-a stăpâna celor "trei părți ale cercului pământesc" - Europa, Asia și America SUPYAN Viktor Borisovici (n), om de știință-american rus, doctor în economie ( ), profesor ( ) Membru titular al Academiei Ruse de Studii Umanitare ( ) Specialist în probleme socio-economice din SUA și Rusia, incl pe probleme de muncă, democrație economică, privatizare, migrație internațională a forței de muncă, servicii etc Născut la Moscova A absolvit MGIMO ( ) și studii postuniversitare la Institutul pentru SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS ( ) Director adjunct al ISKRAN (din), profesor la Academia All-Rusian de Comerț Exterior Autor și coautor al următoarelor cărți: U S Labor Force Utilization ( ); "Munca salariată în SUA într-o nouă etapă de revoluție științifică și tehnologică" ( ); The American Economy: Man and Technological Progress ( ) (editor responsabil și coautor); Transformarea întreprinderilor rusești From State Control to Employée Ownership ( ) (coautor); "Dezvoltarea economică a Rusiei și tendințele mondiale la începutul secolului" ( ) (coautor); "Statele Unite la începutul secolului" ( ) (coautor) "USA*CANADA - ECONOMIE, POLITICĂ, CULTURĂ", jurnal lunar, organ al Institutului pentru SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe Înființată în sub numele "USA: Economics, Politics, Ideology" și publicată sub acest nume până în ianuarie Singura revistă academică lunară din Rusia dedicată problemelor unui studiu cuprinzător al Statelor Unite și al Canadei Primul și pe termen lung redactor-șef al revistei a fost V M Berezhkov, în multe feluri a contribuit la formarea revistei ca cea mai autorizată și populară publicație în domeniul studiilor americane și canadiene În conformitate cu un acord semnat în februarie de reprezentanții Agenției

All-Union pentru Drepturi de Autor (VAAP) și ai Serviciului Național de Informații Tehnice al Departamentului de Comerț al SUA, revista SUA: EPI a fost tradusă și publicată în SUA pentru o serie de ani, printre alte reviste socio-politice și științifice sovietice După , revista SUA ❖ Canada continuă să fie tradusă și distribuită de către departamentele guvernamentale americane, în ciuda absenței acordurilor relevante, de ex cu încălcarea legilor dreptului de autor Seward, William Henry (-), om de stat american Guvernator al statului New York (-), senator american (-) secretar de stat al SUA (-) Un susținător activ al expansiunii posesiunilor americane în emisfera vestică, care credea că latino-americanii, britanicii și rușii, prin activitățile lor pe continentul american, nu fac decât să pună bazele unei viitoare State Unite mai puternice "Stând aici și întorcându-mi privirea către nord-vest", a spus el într-unul dintre discursurile sale, "văd un rus care este preocupat să construiască porturi, așezări și fortificații la vârful acestui continent ca avanposturi ale Sankt-Petersburgului, și eu pot spune: "Du-te și construiește-ți avanposturile de-a lungul coastei, chiar și până în Oceanul Arctic - vor fi totuși avanposturile țării mele, monumente ale civilizației Statelor Unite în nord-vest " A apărat acordarea statului Oregon, situat în extremul nord-vest al Statelor Unite, dovedind că teritoriul a fost la fel de vital pentru finalizarea formării Statelor Unite ca și statul New York Ghidat în primul rând de interesele comerciale și economice ale Statelor Unite, el a subliniat invariabil importanța pentru statul american din Pacificul de Nord și asigurarea accesului "steagul american" în porturile din Siberia, Kamchatka, Insulele Kurile și Aleutine Din partea americană, a condus negocierile privind achiziția Alaska de la Rusia Semnarea Tratatului de vânzare a Alaska Rusiei către Statele Unite ( ) a fost privită în general în cercurile politice și în presa americană extrem de negativ: achiziția Alaska a fost numită "capriciul lui Seward", iar Alaska însăși a fost numită "congelatorul lui Seward" " A fost rănit acasă de unul dintre conspiratori în momentul tentativei de asasinare a președintelui A Lincoln în Teatrul Ford din Washington Autor al autobiografiei lui Willam H Seward, din până în , cu un memoriu din viața sa și selecții din scrisorile sale, din până în ( ) TAIROV Alexander Yakovlevich (-), regizor de teatru sovietic Pentru prima dată, el a prezentat comunității teatrale sovietice piesele dramaturgului american Eugene O'Neill (-) Piese de teatru puse în scenă: "The Shaggy Monkey" ( ); "Dragoste sub ulmi" ( ); "Toți copiii lui Dumnezeu li se dau aripi" (a fost în Teatrul de Cameră sub numele "Negro") ( ) Văzând spectacolele lui Tairov ale pieselor sale în timpul turneului Teatrului de Cameră din Paris, Y O'Neill a fost încântat "Teatrul de Cameră mi-a împlinit visul", a spus dramaturgul Tynes, George W (-), crescător de păsări Născut în Virginia A absolvit Universitatea Wilberford cu o diplomă în creșterea păsărilor și a peștilor S-a mutat în reședința permanentă în URSS în , ca parte a unui grup de afro-americani - specialiști și muncitori agricoli, organizat de J O Golden, a acceptat cetățenia sovietică în Cunoscut ca unul dintre puținii "negri ruși" În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a fost directorul unei ferme de păsări Mai târziu a lucrat în Georgia, Crimeea și regiunea Volga, iar înainte de a se pensiona ( ) - directorul uneia dintre fermele de păsări de lângă Moscova A murit la Moscova Tucker, Robert Warren (n), politolog american, Kremlinolog A studiat la Universitatea din California din Berkeley ( ), la Universitatea Stanford (-) Profesor de științe politice la Universitatea Johns Hopkins din Co-director și

președinte al Institutului Lehrman (-) Co-editor al revistei National Interest (-) Autor de cărți: The Just War; A Study in Contemporary American Doctrine ( ); Națiune sau Imperiu? Dezbaterea asupra politicii externe americane ( ); Stânga radicală și politica externă americană ( ); Un nou izolaționism Amenințare sau promisiune ( ); Dincolo de izolare: Politica externă a SUA în tranziție (Ed) ( ); Inegalitatea națiunilor ( ); Dezbaterea nucleară ( ) etc Tucker, Robert Charles (n), politolog, kremlinolog american A absolvit Universitatea Harvard ( ), și-a susținut teza de doctorat în Angajat al Ambasadei SUA la Moscova (-) În s-a căsătorit cu un cetățean sovietic Evgenia Pestretsova, dar cuplul T a putut părăsi URSS abia în A lucrat ca cercetător la Corporația RAND (-) A predat la Universitatea Indiana (-) și la Universitatea Johns Hopkins ( ) Profesor la Universitatea Princeton din Membru al Consiliului de Administrație (-), Vicepreședinte (-), Președinte al Asociației Americane pentru Avansarea Studiilor Slave (Ate- Asociaţia ricană pentru Avansarea Studiilor Slave) (-) Autor de cărți: Filosofie și mit în Karl Marx ( ); The Soviet Politicai Mind: Studies in Stalinism and Post-Stalin Change ( ); The Marxian Revolutionary Idea ( ); Stalin ca revoluționar - : un studiu de istorie și personalitate ( ); Politica ca leadership ( ); Cultura politică și conducerea în Rusia sovietică: de la Lenin la Gorbaciov ( ); Stalin la putere: Revoluția de sus - ( ) În anii au fost publicate mai multe monografii ale lui T în rusă în Rusia, printre care: "Stalin: calea către putere - Istorie și personalitate" ( ); "Stalin la putere" ( ) TALVI (Talvi) (nume și prenume real von Jacob, Robinson Therese Albertina Louise) (von Jacob, Robinson Therese Albertina Louisa) (-), critic literar american, rusist Autor al primului studiu în Statele Unite ale literaturii ruse și locul său în literaturile slave, scris pe baza metodologiei abordării istorice comparative a analizei limbilor și literaturii slavilor de est și de vest ( ) Cu munca ei, ea a pus bazele cercetării în Statele Unite privind istoria dezvoltării literaturilor slave Ea credea că țarul Petru I "a pus piatra de temelie a templului literaturii ruse", iar Lomonosov "și-a ridicat zidurile" La una dintre etapele muncii ei critice din , T l-a numit pe A S Pușkin "un imitator al lui Byron", dar mai târziu, având ocazia să cunoască mai bine operele lui Pușkin, ea și-a schimbat atitudinea față de el și l-a numit personificarea poeziei ruse, un fenomen absolut excepțional și aproape singurul poet rus care chiar " gândit în versuri" Evaluând contribuția lui T la studiile slave americane și rusești, A N Nikolyukin a scris: "Lucrarea ei a pus pentru prima dată studiul literaturii ruse pe o bază serioasă în SUA și, deși în viitor literatura rusă și istoria ei au fost interpretate în mod repetat și diferit și uneori distorsionate, Talvey se distinge printre slaviștii americani printr-o dragoste rară pentru subiectul cercetării sale și dorința de a transmite cititorului american fluxul necomplicat al bogatei arte a cuvântului poporului rus TAMIROV Akim (-), actor de teatru și film Născut în Tiflis (Tbilisi) S-a mutat la Moscova, unde a studiat la școala Teatrului de Artă din Moscova; la absolvire, a devenit actor dramatic A rămas în SUA împreună cu un grup de alți actori ai Teatrului de Artă din Moscova în timpul unui turneu în Împreună cu soția sa, actrița Tamara Shein, s-a alăturat trupei lui N Baliyev A jucat în teatrele din New York de pe Broadway A început să joace la Hollywood în A jucat în de filme, printre care: His Butler's Sister ( ) (în box office-ul sovietic - "His Butler's Sister"); Pentru cine bat clopotele ( ); Gangsterul ( ); Fiesta ( ); Anastasia ( ); Romanoff și Julieta ( ); Topkapi ( ); a jucat adesea rolul personajelor

rusești Pentru rolul secundar (Pablo) din filmul Pentru cine sună clopoțelul, a fost distins cu Globul de Aur și nominalizat la Oscarul Oscar ( ) De asemenea, a fost nominalizat la Oscar în pentru rolul secundar din General Died at Dawn ( ) TAUBMAN William Chase (Taubman, William Chase) (n), politolog american, specialist în Uniunea Sovietică În a intrat la Universitatea Columbia În - a studiat ca student de schimb la Facultatea de Drept a Universității de Stat din Moscova În și-a luat doctoratul Din predă la Amherst College Facultatea de Științe Politice în - , - și din În a predat la Universitatea Yale A servit în Departamentul de Stat al SUA (-) Membru al Consiliului IREX (IREX) (-), membru un număr de asociații și societăți științifice americane, inclusiv Asociația Americană de Științe Politice, Fédération of American Scientists, American Association for the Advancement of Slavic Studies Autor al unor lucrări despre politica internă și externă a URSS și relațiile sovieto-americane, printre care: The View From Hill Lenins Tineretul sovietic în ferment ( ); Guvernarea orașelor sovietice: Birocrația politică și dezvoltarea urbană în URSS ( ); Politica americană a lui Stalin: de la Antanta la Detente la Războiul Rece ( ); Primăvara Moscovei (coautor) ( ); Globalism and its Critics: The American Foreign Policy Debate of the s ( ) (ed) Taft, William Howard (-), al -lea președinte al Statelor Unite (-) Născut în Cincinnati (Ohio) A absolvit Universitatea Yale ( ) și Facultatea de Drept din Cincinnati ( ) În a fost admis în practica dreptului, ceea ce a făcut până în , când a fost ales la curtea statului Ohio În - a fost guvernator civil al Filipinelor, iar în - a fost ministru de război în administrația președintelui T Roosevelt În , în ajunul anului alegerilor prezidențiale din SUA, a întreprins o călătorie în străinătate în mai multe țări din întreaga lume, inclusiv Rusia Raportând Ministerului rus al Afacerilor Externe în scopul vizitei lui T , ambasadorul Rusiei în Statele Unite, baronul R R Rosen a scris că, în opinia sa, singurul motiv al vizitei domnului Taft la Sankt Petersburg, în afară de datoria de curtoazie, a fost dorința, printr-un schimb personal de opinii, de a netezi impresia politicii ostile a SUA față de Rusia în timpul conflictului ruso-japonez din - și "ajutând astfel la întărirea simpatiilor tradiționale ruso-americane" Ajuns la Vladivostok din China, a mers cu un tren regal special de-a lungul Căii Ferate Transsiberiane, atrăgând atenția populației locale la fiecare stație prin care trecea trenul Ajuns la Moscova, s-a stabilit la Hotelul Național, a vizitat Kremlinul, un spectacol de balet la Teatrul Bolșoi și un spectacol de circ La Sankt Petersburg a avut o întâlnire cu Nicolae al II-lea, care a oferit ministrului american de război o cină oficială și o recenzie militară La întoarcerea sa în SUA, T , care a devenit al doilea viitor președinte al SUA după John Buchanan care a vizitat Rusia în calitate oficială, a păstrat amintiri frumoase despre această țară Cu excepția "conflictului pașapoartelor", anii de mandat al lui T ca președinte al Statelor Unite nu au fost bogați în evenimente din relațiile americano-ruse (George Marie, numit ambasador în Rusia în , considera postul oferit el de importanță secundară și chiar avea de gând să-l refuze) După încheierea mandatului său prezidențial, a început să predea și a devenit profesor de drept la Universitatea Yale (-) El a salutat Revoluția din februarie din Rusia, adresându-se cu următorul mesaj mitingului de masă de la New York organizat de Comitetul american pentru asistență guvernului democratic al Rusiei" "Sfârșitul absolutismului în Rusia este prima mare victorie a acestui război Că s-a realizat fără violență serioasă și vărsare de sânge este un miracol istoric Marele stat rus va înflori

în condiții de libertate civilă într-un membru conducător, util și progresist al familiei de state TWAIN Mark (Twain, Mark) (nume real și prenume Clemens Samuel Lenghorne) (-), scriitor american Primele lucrări umoristice T au apărut în , iar în următorii ani a scris sub pseudonimul Thomas Jefferson Snodgrass, V Epaminandos Adrastus Blub, Sergeant Fathom, Josh În a început să publice sub pseudonimul Mark Twain A lucrat reporter în ziarul din San Francisco "Call" (Cali) și a publicat prima sa poveste "The celebr galoping frog from Calaveras County" în în ziarul din New York "Saturday Press" (Saturday Press) Prima lucrare a lui T tradusă în limba rusă a fost Epoca de aur ( ), iar primele traduceri în rusă ale celor mai faimoase opere majore ale lui T Prințul și săracul, Aventurile lui Tom Sawyer au apărut abia în , deși deja din numele său a fost cunoscut pe scară largă în Rusia În s-a întâlnit la Paris cu I S Turgheniev Potrivit memoriilor lui J Boyesen, care l-a prezentat lui T lui Turgheniev, după vizita lui T la el, Turgheniev a exclamat: "În sfârșit, am văzut un american adevărat, primul american care îndeplinește ideile mele despre ce ar trebui să fie un american Toți ceilalți prieteni ai voștri și, apropo, voi înșivă sunteți cosmopoliți fără chip; toți ați putea fi aproape oricine Dar acest om are propria lui față, el este carnea cărnii pământului său În , T (sub numele său adevărat), printre primii de turiști americani "organizați" care au navigat spre Rusia cu nava "Quaker City" (Quaker City), a vizitat Sevastopol (unde americanii au fost loviți de femeile fumătoare din înalta societate locală), Crimeea și Odesa (T îl considera un oraș tipic american: "Nu am observat nimic care să ne spună că suntem în Rusia") Scopul principal al călătoriei sale turistice a fost să viziteze teatrul de operațiuni al războiului din Crimeea recent încheiat În timpul șederii lor la Livadia, americanii, cu asistența consulului american la Odesa, T Smith, și a unui angajat al misiunii americane din Sankt Petersburg, J Curtin, care se întâmplase să se afle în Crimeea în aceste zile, au vizitat Palatul Livadia În timpul șederii lor în palat, a avut loc o întâlnire prestabilită, scurtă, pur protocolară cu Alexandru //, în cadrul căreia Smith a citit textul discursului de bun venit adresat regelui în numele americanilor prezenți Deși pentru pregătirea ei s-a creat un comitet, textul a trebuit să fie alcătuit de un T , care mai târziu a scris: "Nu am avut obiecții la asta, din moment ce nu am absolut nicio modestie și nu-mi pasă cui să scriu - împărat sau oricine altcineva, dar având în vedere că în comitet erau cinci, m-am gândit că pot scrie măcar un paragraf pentru toți Adresa, scrisă în numele "un grup de cetățeni americani privați", menționa că "America datorează mult Rusiei, este îndatorată Rusiei în multe feluri și mai ales pentru prietenia nesfârșită în anii săi de mari încercări Cu speranță, ne rugăm lui Dumnezeu ca această prietenie să continue și în viitor " Alexandru al II-lea, în răspunsul său, și-a exprimat speranța că relațiile de prietenie dintre Rusia și Statele Unite vor dura pentru totdeauna După încheierea părții oficiale, Marele Duce Mihail i-a preluat pe americani, care le-au făcut un tur al palatului său din Oreanda și i-a tratat pe americanii înfometați cu un "mic dejun de lux" T și-a conturat impresiile despre călătorie în lucrarea "Simples în străinătate", al cărei capitol al -lea este complet dedicat vizitei Livadiei și Oreandei și întâlnirii cu membrii familiei regale și mari demnitari ruși În ciuda înclinației lui T pentru o descriere satirică a multor din ceea ce a văzut în Rusia și în alte țări, el a vorbit cu mare respect despre monarhul rus și despre familia sa "Ni se face să înțelegem cât de sincere sunt sentimentele prietenești ale Rusiei față

de America, chiar dacă persoanele private sunt onorate cu o primire atât de amabilă", a scris el mai târziu Impresiile lui T de la vizitarea Rusiei s-au reflectat și în cealaltă lucrare a lui, "Din caiete" Vorbind despre o recepție pe o navă americană în onoarea guvernatorului Crimeei P E Kotzebue, T și-a amintit în mod jucăuș: "Micul șmecher cu care am dansat acest fantastic dans rusesc la bal nu îmi iese din cap Oh, de ce nu știu rusă! În romanul "The American Pretender" T a scris despre - Rusia: "Sunt interesat de această țară de ceva timp Are oameni grozavi, minunați, care merită să fie liberi " De-a lungul anilor, atitudinea negativă a lui T față de autocrația rusă a început să prevaleze asupra prieteniei sale față de ruși și Rusia În Tom Sawyer Abroad ( ), el scria că Rusia "ocupă la fel de puțină poziție în lume ca Rhode Island și, spre deosebire de Rhode Island, nu are nici măcar jumătate din ceea ce ar trebui salvat" În , a fost unul dintre organizatorii șederii lui M Gorki în Statele Unite, dar a vorbit tăios despre comportamentul oaspetelui din Rusia: "Își aruncă pălăria în fața publicului, apoi o ține de pomană " CONFERINȚA DE LA TEHERAN , întâlnirea liderilor URSS, SUA și Marea Britanie (nume de cod "Eureka" (Eureca)) A avut loc în perioada noiembrie - decembrie Prima dintr-o serie de întâlniri ale "Trei Mari" - șefii puterilor conducătoare ale coaliției anti-Hitler - I V Stalin, Franklin D Roosevelt și Winston Churchill Data convocării conferinței a fost amânată de mai multe ori de Stalin din cauza inacceptabilității locurilor propuse de aliați pentru el Propunerile lui Roosevelt de a organiza o întâlnire la Casablanca sau Tunis (Churchill a sugerat Londra) au fost respinse decisiv de Stalin, care a sugerat ca răspuns Moscova, Astrakhanul sau Arhangelsk În cele din urmă, Stalin s-a impus, insistând să țină o întâlnire la Teheran, lângă granița sovietică, în legătură, așa cum a subliniat în corespondența pe această temă, cu necesitatea de a fi mai aproape de Moscova în condiții de război La recomandarea urgentă a lui Stalin, care a primit informații de la informațiile sovietice despre atentatul asupra vieții liderilor coaliției anti-Hitler, care era pregătit de germani, lui Roosevelt i sa oferit cazare în ambasada sovietică puternic păzită din Teheran (acolo se afla și reședința lui Stalin) Această decizie a stârnit o nemulțumire sinceră la adresa britanicilor, care au văzut în ea o manevră a URSS pentru a-l putea îndoctrina psihologic pe președintele american, mai ales că încă din primele zile ale cunoașterii personale a lui Stalin cu Roosevelt, liderul sovietic a dat semne deosebite de atenţie pentru preşedinte Cartierul lui Roosevelt a fost folosit cu pricepere de Stalin pentru a asigura eficacitatea negocierilor Acest lucru este dovedit, în special, de o scrisoare de mulțumire trimisă de Roosevelt lui Stalin În ea, președintele scria: "Acolo (la Ambasada URSS - Auth) nu numai că am fost extrem de confortabil, dar sunt și pe deplin conștient de cât de mult am putut face într-o perioadă scurtă de timp datorită faptul că am fost vecini atât de apropiați în timpul întâlnirii noastre Judecând după aceste cuvinte, Roosevelt nici măcar nu s-a gândit că o astfel de desfășurare ar face mult mai ușor pentru informațiile sovietice să asculte cu urechea conversațiile președintelui SUA cu anturajul său În misiunea americană au avut loc întâlniri de lucru ale "Trei Mari" Participanții la întâlnire nu au avut o agendă oficial coordonată: fiecare dintre părți avea dreptul să ridice orice problemă de interes pentru ea Principalul subiect al întâlnirii a fost planul strategic de înfrângere a Germaniei și Japoniei Conferința a luat în considerare problemele de coordonare a operațiunilor militare ulterioare ale URSS, SUA și Marea Britanie în Europa împotriva Germaniei naziste și

aliaților săi, precum și chestiunile de cooperare postbelică și asigurarea unei păci durabile Stalin și-a exprimat regretul că URSS nu va putea lua parte la ostilitățile împotriva Japoniei în această etapă a războiului, dar a promis că își va consolida prezența militară în Siberia și va contribui la înfrângerea Japoniei după înfrângerea Germaniei Roosevelt a propus ideea creării unei adunări mondiale, formată din - de state membre, pentru a lua măsuri urgente în caz de urgență sau amenințare la adresa păcii Participanții la conferință sunt de acord S-a convenit ca activitățile unei astfel de organizații internaționale să se bazeze pe principiul asigurării, în primul rând, a unității de acțiune a celor puteri (inclusiv a Chinei), care este necesară combaterii agresiunii în viitor Liderii Statelor Unite și Marii Britanii i-au dat lui Stalin asigurări categorice că un al doilea front în Europa va fi deschis în mai La întoarcerea sa în Statele Unite, Roosevelt i-a scris lui Stalin că el consideră conferința "un eveniment istoric, confirmând că nu doar capacitatea noastră de a duce război împreună, dar și de a lucra pentru cauza lumii viitoare, în perfectă armonie" Într-o scrisoare de răspuns către Roosevelt din decembrie , Stalin scria: "Sunt de acord cu dumneavoastră că Conferința de la Teheran a fost un mare succes și că întâlnirile noastre personale au fost foarte importante în multe privințe Acum există încredere că popoarele noastre vor acționați împreună la unison și acum și după încheierea acestui război" TATE, George (-), ofițer de marină Născut la Londra; La vârsta de ani, s-a mutat în America împreună cu familia În a intrat în serviciul flotei ruse cu gradul de locotenent și a slujit acolo toată viața În a fost promovat viceamiral, iar în amiral al flotei ruse A murit la Sankt Petersburg TEMKIN Dmitry (Tiomkin, Dimitry) (-), compozitor Născut în Rusia, a absolvit Universitatea din Petrograd și Conservatorul din Petrograd Un elev al lui A K Glazunov În a călătorit în Statele Unite cu soția sa, o balerină, iar în a emigrat în Statele Unite În anii a devenit unul dintre cei mai importanți compozitori de la Hollywood Autor de muzică pentru de filme de la Hollywood și pentru lungmetrajul sovietic "Ceaikovski" ( ) A primit premii Oscar pentru muzica de film În s-a mutat definitiv la Londra TERMEN Lev Sergeevich (Teremin Leon) (-), fizician rus, inventator al instrumentelor muzicale electronice Născut în Rusia După octombrie a emigrat în SUA În a inventat un instrument muzical electronic, care și-a primit numele - "Theremin", ale căror sunete erau extrase fără a-l atinge Avea propriul său studio în New York Compozițiile sale muzicale au fost interpretate de mulți interpreți și dirijori de frunte (în special, L Stokowski) și au fost folosite în filme de la Hollywood Considerat "părintele" muzicii electronice și un geniu al electronicii În a fost răpit de GPU și transportat la Moscova; a trecut prin taberele Magadan După eliberarea sa, la mijlocul anilor ' , a lucrat într-un laborator secret al KGB, fiind cercetător la Departamentul de acustică al Facultății de Fizică a Universității de Stat din Moscova Din a lucrat la Conservatorul de Stat din Moscova, dar în a fost privat de posibilitatea de a lucra din cauza faptului că informații despre el au fost publicate în presa americană A fost din nou "descoperit" în , după apariția unui articol despre el în lunarul sovietic "Soverhenno sekretno" A fost invitat în SUA pentru a primi un premiu pentru invențiile sale și a vizitat acolo S-a întors în patria sa, unde mai târziu a murit TURNER Ted (Robert Edward) (Turner, Ted (Robert Edward)) (p), mogul de televiziune Născut în Cincinnati (Ohio) A absolvit Universitatea Brown și Universitatea Atlanta ( ) În anii , a achiziționat un mic post de televiziune în Atlanta, Georgia, pe care l-

a transformat în curând într-o superstație WTBS folosind tehnologia prin satelit și cablu În a fondat și a devenit președinte al corporației de televiziune Turner Broadcasting Systems (Turner * sistem de difuzare) De asemenea, a fondat și a condus postul de televiziune Cable News Network (CNN), care difuzează non-stop în întreaga lume Rusia era singura țară din lume în care transmisiunile CNN erau distribuite gratuit până la ianuarie În , împreună cu E M Sagalaev au fondat cel de-al -lea canal al Televiziunii Centrale Ruse (TV-) TIMAȘEV Nikolai Sergheevici (-), sociolog, economist Născut la Sankt Petersburg în familia ministrului Comerțului și Industriei al Rusiei A absolvit Universitatea din Sankt Petersburg, susținându-și teza de master în ; studiat cu PL Sorokin Curând a primit un doctorat în drept pentru o disertație în două volume "Excitația criminală a maselor" După octombrie , a fost membru al unui grup de reprezentanți ai intelectualității din Petrograd (așa-numitul caz Tagantsev), acuzat că a rezistat comunismului A fugit în Finlanda ( ) În anii a predat la o serie de universități europene; în - - redactor asistent al ziarului parizian Vozrozhdenie În a fost lector de sociologie la Universitatea Harvard La invitația lui P A Sorokin, împreună cu câteva zeci de oameni de știință proeminenti americani și europeni, au luat parte la lucrarea la cartea "Dinamica socială și culturală" (-) Profesor de sociologie la Universitatea Fordham (-), unde a creat Departamentul de Sociologie; A predat și la alte instituții de învățământ superior din Statele Unite Timp de decenii, a fost considerat un inamic activ al regimului sovietic El a fost numit de M Gorki "unul dintre vechii ticăloși" pentru un articol de ziar în care scria că "dispariția personalității lui Stalin ar fi jucat un rol major, poate decisiv în istoria eliberării Rusiei de sub jugul comunist" În s-a retras cu un titlu onorific pe viață corespunzător titlului rus de om de știință onorat Editor al "New Journal" ( ) Autor al lucrării în volume "Legea Rusiei Sovietice" ( ); de asemenea: O introducere în sociologia dreptului ( ); Trei lumi ( ); Teoria sociologiei (?); Sociologie generală ( ) (coautor); Război și revoluție: A Sociologica! Analiză ( ) și altele Lucrările științifice ale lui T au fost traduse în limbi A murit în SUA Fiul T Sergei Nikolaevich Timashev (n) este un biochimist american proeminent Timoșenko Stepan Prokofievici (-), om de știință, inginer Este considerată o autoritate de clasă mondială în domeniul teoriei elasticității și rezistenței materialelor Născut în Ucraina A absolvit Universitatea din Sankt Petersburg ( ) În a studiat și a lucrat în Germania; în a primit o invitație de a lucra la Institutul Politehnic din Kiev, unde a lucrat până în În s-a mutat la Sankt Petersburg, unde a predat la Institutul Electrotehnic și Poligrafic După octombrie s-a mutat la Kiev; în a emigrat în Iugoslavia, iar apoi în SUA ( ) Profesor la Universitățile Michigan ( ) și Stanford ( ) A fost ales membru al academiilor de științe din multe țări, inclusiv membru corespondent străin ( ) și membru străin cu drepturi depline al Academiei de Științe a URSS ( ) În și a venit în URSS Este autorul cărții de memorii As I Remember ( ), în care, în special, scria: "Gândindu-mă la motivul realizărilor noastre în America, ajung la concluzia că educația pe care școlile superioare de inginerie ruse le-au dat noi am jucat un rol important în această chestiune " A murit în Germania TITOV Grigory Petrovici (-), muzician, balalaika Născut în Sankt Petersburg În a emigrat în SUA Și-a creat propria orchestră de balalaika, alături de care a jucat în multe filme de la Hollywood A făcut un turneu activ în Statele Unite și în alte țări ale lumii A devenit proprietarul restaurantului din Washington "Balalay ka", care

era foarte popular printre turiști A fost implicat activ în activități caritabile în rândul emigranților ruși din Statele Unite A murit în SUA Tocqueville Alexis Charles Henry Clerel de Tocqueville (-), istoric, sociolog și om politic francez A sosit în SUA pentru a studia sistemul penitenciar american, dar a efectuat un studiu mai larg și mai profund al vieții politice americane (-) Autorul lucrării clasice "Despre democrația în America" ( ), în care, în special, a scris, comparând Statele Unite și Rusia: "În prezent există două mari națiuni în lume care pornesc de la începuturi diferite puncte, dar ajunge la unul și același rezultat Mă refer la ruși și americani Ambele aceste națiuni s-au dezvoltat în mod discret și, în timp ce atenția omenirii s-a îndreptat către alte subiecte, ele s-au trezit brusc pe primul rang între națiuni, iar lumea și-a descoperit aproape în același timp existența și măreția Toate celelalte națiuni și-au epuizat resursele naturale și nu pot decât să-și mențină puterea, dar aceste două națiuni sunt în proces de creștere Toate celelalte națiuni s-au oprit în dezvoltarea lor sau o continuă cu mare dificultate, acestea două merg ușor și fără nicio dificultate pe o cale care nu are limită LA FEL DE Pușkin, care a numit cartea lui T "glorioasă", într-o scrisoare către P Chaadaev întreabă: "Ai citit Tocqueville? Sunt încă profund impresionat de cartea lui și complet speriat de ea Se presupune că cauza fricii lui Pușkin a fost perspectiva periculoasă a triumfului democrației în "cinismul său dezgustător" și "tirania" asupra sufletului uman, despre care a scris în articolul "John Tanner" PE Bestuzhev, fiind în exil, a citit cartea lui T și a tradus fragmente din ea în rusă Exilat în Caucaz, membru al cercului lui Herzen și Ogarev N M Satin i-a scris lui V G Belinsky: "Zilele trecute citeam un eseu excelent al lui Tocqueville despre Democrația în America Ce impresie tristă mi-a făcut această carte Da, utilitatea, înțeleasă într-un mod atât de vulgar pe cât o înțeleg mulți, este, desigur, absurdă, criminală Americanii liberali asupresc o întreagă generație (negri) într-o măsură incredibilă - pentru că este util Americanii umanitari extermină o cu totul altă generație (indienii) pentru că este util; și toate acestea sunt liniștite, legale, filantropice, fără vărsare de sânge, fără a încălca regulile și morala! Ei iubesc știința pentru că este utilă, ei iubesc copiii, soția pentru că sunt folositori Iubesc banii, nu le este rușine să fie spioni, îi privează pe oameni de libertatea lor veșnică și așa mai departe Și toate acestea sunt prudente, atât de legitime, atât de tangibil de utile Dar la ce îi va duce o asemenea străduință ! Pentru a fi util? "Nu va opri oare cele mai bune impulsuri ale sufletului uman Morala, regulile de onoare vor fi de prisos Vor alunga lacrimi și bucurii din societatea lor, dragostea va fi absurdă pentru ei, Dumnezeu va fi o prejudecată utilă " Impresionat citind cartea lui T V G Belinsky a scris un articol critic despre civilizația americană, în care a întrebat îngrijorat: "Stai puțin, și vom avea drumuri de fier și, poate, poștă aeriană, iar fabricile și fabricile noastre vor ajunge la perfecțiune, bogăția națională va crește; dar vom avea un sentiment religios, vom avea moralitate - aceasta este întrebarea! Vom fi tâmplari, vom fi lăcătuși, vom fi producători; dar vom fi oameni - asta este întrebarea! Cartea lui T a fost tradusă complet în rusă de F Yakubovich și publicată în N G Chernyshevsky, care, însă, a subliniat că America descrisă de T s-a schimbat de-a lungul anilor În "Cronica Rusului" A I Turgheniev, publicată în Sovremennik al lui Pușkin, cartea lui T este numită "cea mai inteligentă și mai remarcabilă carte a timpului nostru" A fost tradusă în rusă la sfârșitul secolului al XIX-lea iar în TOLSTAYA Alexandra Lvovna (-), contesă, scriitoare,

persoană publică Fiica cea mică a lui L N Tolstoi Născut în Yasnaya Polyana În timpul Primului Război Mondial, a fost o soră a milei pe Frontul de Nord-Vest, iar mai târziu pe frontul turc S-a întors la Yasnaya Polyana după Revoluția din februarie cu gradul de colonel și trei cruci de Sfântul Gheorghe După noiembrie , a fost numită curator ("comisar") al L N Tolstoi în Iasnaia Poliana Ceka a fost arestat de mai multe ori În august , a fost condamnată de Tribunalul Militar Suprem la ani într-un lagăr de concentrare în dosarul Centrului Tactic A fost eliberată sub amnistie în vara anului Ea a fost membră a Comitetului rus de asistență pentru foameți (Vserospomgol), creat în iulie prin decret al Comitetului executiv central al întregii Rusii, care, puțin peste o lună mai târziu, în august a acelui an, a fost lichidată printr-un decret al aceluiași Comitet Executiv Central All-Rusian Și o săptămână mai târziu, ziarul Pravda a publicat un mesaj despre primele arestări ale membrilor acestui comitet, mulți dintre care la sfârșitul anului au fost trimiși în străinătate împreună cu un grup mare de figuri marcante ale științei și culturii ruse În anii , ea a luat parte activ la activitățile Administrației Americane de Ajutorare (ARA) din Rusia, a fost angajată a reprezentanței acesteia din Moscova; era sub supraveghere atentă a Ceka În raportul secret al Ceka către guvernul sovietic, s-a remarcat în mod deosebit că contesa A L Tolstaya, care "exprimă evident ura față de regimul sovietic" Din - director al muzeului L N Tolstoi În , ea a părăsit URSS în Japonia pentru a susține prelegeri În a renunțat la cetățenia sovietică, iar după un timp s-a mutat în Statele Unite, unde a rămas definitiv În primăvara anului , la inițiativa S V Panina, S V Rahmaninov, B A Bakhmetyeva și colab au înființat o fermă și Fundația Tolstoi ("Comitetul pentru Asistență pentru Toți Rușii aflați în Nevoie") pentru a oferi asistență refugiaților ruși Fundația a finanțat crearea de case de bătrâni, orfelinate, a acordat asistență așa-ziselor persoane strămutate din rândul foștilor cetățeni sovietici în mutarea lor în Statele Unite Din este cetăţean american În URSS, a fost considerat un inamic ireconciliabil al puterii sovietice La sfârșitul anilor , cu participarea personală a lui I V Stalin, în presa sovietică a fost lansată o campanie zgomotoasă pentru "demascarea spionajului" de către T În ajunul sărbătoririi a de ani de la nașterea lui L N Tolstoi ( ) a trimis o scrisoare Muzeului Iasnaia Poliana în care scria: "Mi-e greu că în aceste zile prețioase pentru mine nu pot fi cu tine, cu oamenii mei, pe pământ rusesc Din punct de vedere mental, nu mă voi despărți niciodată de tine Activitatea umanitară publică a lui T a fost marcată de Congresul Ruso-Americanilor, care a adoptat o decizie la iunie , de a o alege în Casa Gloriei Ea a scris o carte în două volume despre tatăl ei ("Tatăl", ; publicată în Rusia în) și a publicat memorii ("Fiica",) A murit în SUA TOLSTOY FUND (Tolstoi Fund) ("Comitetul pentru Asistență pentru Toți Rușii în Nevoie"), o organizație caritabilă fondată în în SUA de fiica cea mică a lui L N Tolstoi Alexandra Tolstoi să ofere asistență cuprinzătoare refugiaților ruși din întreaga lume și să păstreze și să dezvolte "cele mai bune tradiții ale artei, istoriei și gândirii ruse și, în general, cele mai bune idei umanitare ale culturii ruse" (Un fond cu un nume similar există în New York din și a fost creat de traducătoarea Isabel Hapgood pentru a strânge fonduri pentru țăranii înfometați din Rusia; toate fondurile colectate au fost trimise lui Leo Tolstoi) Are un fond de numerar de milioane de dolari ( ) Are o bibliotecă extinsă; publică periodic un buletin (Buletin informativ) Ține o conferință anuală în primăvară la New York Are propria sa fermă, unde locuiesc emigranți

ruși în vârstă, lipsiți de posibilitatea de a se asigura și de a se servi La această fermă, în special, aproximativ a trăit câteva decenii, celebra balerină rusă O A Spesivtseva TOLSTOI Lev Nikolaevici (-), scriitor rus După propria sa recunoaștere, de la vârsta de ani a ținut un "jurnal al lui Franklin" (numit după remarcabilul american Benjamin Franklin), în care nota zilnic care dintre virtuțile proclamate de Franklin în almanahul său "Săracul Richard" a încălcat-o ziua trecută Numele lui Franklin este menționat de două ori în Anna Karenina Lucrările lui T însuși erau binecunoscute în America: traducătorul și editorul american Y Skyler a fost primul care a tradus în engleză "War and Peace", "Sevastopol Tales" și povestea "Cazacii" T și Skyler s-au întâlnit la Moscova în , iar în toamna aceluiași an, Skyler, la invitația lui T , a venit la Yasnaya Polyana și a locuit acolo timp de o săptămână Între ei au avut loc multe conversații, al căror conținut Skyler le-a repetat mai târziu în scrierile sale După ce a părăsit Rusia, Skyler a corespondat cu T Potrivit contemporanilor, lucrările lui T au găsit mult mai mulți admiratori în Statele Unite decât în Anglia Cluburile lui Tolstoi au fost create peste tot în țară El a numit America "cea mai simpatică" țară cu el În același timp, T credea la începutul secolului al XX-lea că "America și-a pierdut tinerețea", că este o țară ale cărei idealuri "nu au supraviețuit nici măcar unei generații de oameni" Mulți americani care au venit în Rusia în acei ani au considerat de datoria lor să facă o vizită la Yasnaya Polyana și să-l cunoască pe T Peste de americani l-au vizitat pe scriitor la moșia lui, iar unii dintre ei au venit acolo de mai multe ori Se pare că întâlnirea cu americanii i-a făcut lui T o plăcere deosebită I-a spus unuia dintre americanii care l-au vizitat: "Nu sunt acasă pentru toată lumea, în primul rând nu sunt acasă pentru un interviu, dar un american mă poate găsi întotdeauna" S-a întâlnit, în special, cu J Kennan ( ), care a descris o întâlnire cu T într-unul dintre articolele din revista "Century" (Century), precum și cu politicieni proeminenți din SUA Albert Beveridge (Albert Beveridge) ( ) și William Jennings Bryan ( ), traducătoarea Isabel Hapgood ( ), celebra sufragetă americană Jane Addams ( ) și alții o cădere la "cel mai jos nivel de moralitate, conștiință religioasă" și au ilustrat această convingere prin faptul că nici unul dintre scriitorii americani care l-au vizitat nu-i cunoştea pe cei mai buni scriitori ai ţării sale ( ) Într-un interviu cu jurnalistul american James Creelman, care i-a făcut o vizită în , T a spus: "Țara voastră produce doar pungi de bani În anii de dinainte și de după Războiul Civil, viața spirituală a poporului tău a înflorit și a dat roade Acum sunteți niște materialiști mizerabili " Într-o conversație cu un alt american care l-a vizitat, T a recunoscut că America era mare și puternică în epoca lui Emerson și Thoreau, dar la începutul secolului al XX-lea a început să se bazeze doar pe forța militară și pe capitalul bancar: "America, mă tem, nu crede decât în dolarul atotputernic" Într-o scrisoare publicată în aprilie în jurnalul North American Review (North American Review), T scria: "Dacă ar fi să mă întorc către poporul american, aș încerca să-i exprim recunoștința pentru marele ajutor pe care l-am primit de la scriitorii săi care au înflorit în anii ' Aș menționa pe Gariston, Parker, Emerson, Baloo și Thoreau, nu ca pe cei mai mari, ci ca pe cei care cred că m-au influențat în mod deosebit " T a remarcat că, spre deosebire de Turgheniev, îi place literatura americană, că "este foarte bună" Cel mai adesea, T a fost foarte apreciat de Thoreau, pe care îl admira de obicei, precum și de Emerson și Parker Rafturile bibliotecii Yasnaya Polyana au fost pline cu lucrările multor autori americani Cu puțin

timp înainte de moarte, a făcut cunoștință cu lucrarea E Sinclair, care i-a trimis cartea sa The Jungle în cu o inscripție dedicată, după ce a citit-o pe care T a numit-o "uimitoare" și a cerut publicarea ei în limba rusă T a fost ales membru de onoare stabilit în Statele Unite în Walt Whitman Society (Walt Whitman Society), al cărei scop era studierea operelor acestui poet american Cu toate acestea, doar câteva dintre lucrările lui Whitman au fost lăudate de T , în primul rând datorită faptului că, în opinia sa, le lipsea o "filozofie clară a vieții" Whitman, la rândul său, a apreciat foarte mult "Poveștile de la Sevastopol" a lui T , considerându-le "o carte magnifică, strălucitoare", "emotionantă, perspicace și puternică", dar a spus că în T "departe de a-i place totul, ceva chiar respinge" - de exemplu, asceza lui În același timp, Whitman a spus despre cărțile lui T și I S Turgheniev că "fac o impresie magnifică despre ceva solid, puternic și modern și, destul de ciudat, ceva american" Frank Norris (-) nota: "Cu cât etica scriitorului este mai înaltă, cu atât scrierile lui sunt mai bune De exemplu, Tolstoi Forța și profunzimea romanelor sale provin în întregime din marea bunătate și filantropie a autorului lor Stephen Crane (Stephen Crane) (-) îl considera pe T "cei mai buni dintre cei mai buni scriitori ai timpului nostru" Președintele american Theodore Roosevelt l-a numit pe T "un mare scriitor" și a remarcat că a citit "Anna Karenina" cu mai mult interes decât "în memoria mea orice altă carte" Atitudinea față de T de la Henry James Jr a fost ambiguă (Henry James, Jr) (-), care a luat în considerare impactul lui T și F M Dostoievski despre alți scriitori ca un "dezastru natural", l-a criticat aspru pe T pentru neglijarea sa față de compoziție și stil În Memorial Grove de la Cimitirul Național Arlington din Washington, DC, a fost plantat un mesteacăn alb rus, care este asociat cu numele lui T TOLSTOI Fedor Ivanovici, conte (-), călător rus, aventurier Era cunoscut sub numele de "Americanul" În - , I F a participat la circumnavigarea lumii Kruzenshtern și Yu F Lisyansky Pentru încălcarea disciplinei pe navă, a fost arestat, apoi a aterizat pe malul unei colonii rusești din America de Nord (pe una dintre Insulele Aleutine) și s-a întors la Moscova prin Kamchatka Personalitatea extraordinară a lui T a dat de mâncare multor scriitori și poeți ruși care și-au înzestrat personajele literare cu aspectul sau trăsăturile sale de caracter (Zarețki în "Eugene Onegin" de A S Pușkin), Repetilov în "Vai de inteligență" de A S Griboedov, Turbin în "Doi husari" " de L N Tolstoi, Svidrigailov în "Crimă și pedeapsă" de F M Dostoievski) M Gorki, caracterizand tipurile din "literatura burgheză" rusă, l-a atribuit pe T tipului de "oameni obraznici" din istorie Thomas Norman Mattoon (-), socialist american, lider al Partidului Socialist din SUA Candidat la funcția de președinte al Statelor Unite din partea Partidului Socialist timp de de ani (-) Unul dintre cei mai activi oponenți ideologici ai bolșevismului și comunismului, care a fost obiectul unor critici ascuțite și acuzații de fascism și simpatie pentru Hitler din partea comuniștilor americani și ai Uniunii Sovietice aproape toată durata lungii sale vieți politice El credea că "experiența sovietică demonstrează că adevărata libertate nu poate exista într-un stat cu un sistem de partid unic Când democrația este suprimată în cadrul acestui partid, așa cum sa întâmplat în URSS, libertatea este fără îndoială moartă Ceea ce s-a întâmplat cu libertatea și democrația în Rusia sovietică nu poate fi pus pe seama regimului stalinist Ar fi mult mai corect să spunem că el a adus la punctul extrem anumite mijloace și metode inerente însuși bolșevismului unu de la inițiatorii înființării unei organizații publice

internaționale de intelectuali anticomuniști - Congresul pentru Libertate Culturală și filiala sa americană - Comitetul American pentru Libertatea Culturală, suspectat a fi finanțat de Agenția Centrală de Informații a SUA T a fost și membru al Comitetului american pentru apărarea lui Leon Troțki, ceea ce a cauzat dificultăți în obținerea vizei de intrare în URSS ( ) În cele din urmă, viza i-a fost eliberată după o conversație purtată cu el de ambasadorul sovietic A A Troianovski În timpul șederii lor la Moscova, soții T au fost însoțiți de însărcinat cu afaceri al SUA în URSS L Henderson Au vizitat și Leningrad și Kiev "Aveam o suspiciune puternică că Rusia nu se îndreaptă către o societate fără clase, ci, dimpotrivă, perpetuează și, mai mult, întărește noi contradicții de clasă Nu lăsați pe nimeni să vă spună că acolo nu se simt contradicții de clasă Împreună cu mare admirație pentru realizările sociale enorme, am simțit teamă în atmosfera din jur, de parcă ar fi o substanță complet materială Rusul citește doar știrile pe care guvernul i le oferă pentru a le citi, "T a scris după ce a vizitat URSS, respingând astfel cuvintele prietenului său de mulți ani, unul dintre liderii comuniștilor americani, Elizabeth Gurlie Flynn (Elizabeth Gurlie Flinn) (-), care credea că i-ar plăcea comunismul dacă rămâne mult timp destul în Rusia În același timp, T a recunoscut și apreciat foarte mult contribuția URSS la lupta împotriva fascismului, în special asistența oferită de poporul sovietic Spaniei republicane Autor al mai multor cărți, printre care: Socialist Faith; Condiții preliminare pentru pace Thompson, Llewellyn E (-), diplomat american Unul dintre cei mai buni practicanți ai Uniunii Sovietice de la Departamentul de Stat al SUA În serviciul diplomatic din A lucrat la Ambasada SUA în URSS în anii - A participat la conferințele din San Francisco și Berlin (Potsdam) Ambasador al SUA în URSS (- și -) Singurul diplomat american care a reprezentat interesele țării sale atât în timpul administrării președintelui republican (Dwight Eisenhower), cât și în timpul administrării președintelui democrat (Lyndon Johnson) A fost un susținător al normalizării relațiilor sovieto-americane, în special, la sfârșitul anilor , a propus cu insistență să-l invite pe H S Hrușciov în SUA, considerând o astfel de vizită ca pe o modalitate de a stabili relații mai strânse între liderii ambelor țări A participat la organizarea Summit-ului de la Paris ( ) între N S Hruşciov şi D Eisenhower şi Summit-ul de la Viena ( ) între N S Hruşciov şi J Kennedy El a menținut relații strânse de lucru cu liderii sovietici și s-a bucurat de o autoritate binemeritată cu ei În timpul celui de-al doilea mandat ca ambasador al SUA la Moscova, el a fost "excomunicat" din comunicarea personală cu liderii sovietici în legătură cu escaladarea participării americane la războiul din Vietnam A participat la etapa inițială la negocierile sovieto-americane privind SALT- (-) COMERȚUL ȘI RELAȚIILE ECONOMICE ÎNTRE RUSIA (URSS) ȘI SUA În mai , a ancorat în portul Kronstadt prima navă din istoria relațiilor ruso-americane, care a făcut o călătorie transatlantică direct în Rusia Nava a livrat Rusiei mărfuri coloniale din Indiile de Vest - zahăr, rom, indigo, mahon, sassafras și s-a întors în Noua Anglie cu o încărcătură de cânepă, fier și lenjerie achiziționată din Sankt Petersburg Această primă vizită a comercianților americani în Rusia a rămas practic neobservat de ruși, întrucât americanii nu se distingeau încă de frecvenții oaspeți britanici, însă trimisul englez în Rusia nu a omis să informeze Londra despre vestea tulburătoare a provocării către coroana britanică Încercările autorităților britanice din coloniile americane de a interzice o astfel de activitate a constructorilor și comercianților

americani s-au încheiat cu un eșec - prima navă (Boston) a fost urmată de nave din New York, Philadelphia și același Boston, ceea ce a consolidat dreptul americanilor de a face comerț cu Rusia independentă de țara mamă În decembrie , trimisul american de atunci în Olanda și viitorul președinte al SUA, J Adams, a scris ca răspuns la informațiile pe care le-a primit despre intenția Ecaterinei a II-a de a promova dezvoltarea comerțului ruso-american: "Ideea deschiderii comerțului între Rusia și America de Nord îmi este extrem de plăcut În vremurile trecute, un astfel de comerț se desfășura Cunosc mai multe familii din Boston care și-au făcut avere cu el, iar aceasta este o dovadă suficientă că comerțul a fost profitabil America va fi unul dintre cei mai mari cumpărători din lume de piele, cupru, in, in, cânepă, pânză, medicamente, ulei de in, pene și puf, mosc, rubarbă etc , pentru care, în condițiile comerțului liber, ar putea plăti fie în mărfuri, fie în bani" Răspunsul lui B Franklin ( ) la întrebarea care i-a interesat pe ruși, ce bunuri sunt cele mai solicitate în America de Nord, pare interesant: "Toate tipurile de îmbrăcăminte pentru bărbați și femei" În septembrie , guvernul Rusiei a primit de la Paris un apel semnat de plenipotențiarii Congresului SUA J Adams, B Franklin și T Jefferson, în care se propunea încheierea unui tratat de prietenie și comerț între Rusia și Rusia Statele Unite Inițiativa americanilor a rămas fără răspuns În același timp, în , nave americane au ancorat în porturile rusești, iar în , doar Kronstadt a fost vizitat de St de nave comerciale americane care au livrat în Rusia ceai, cafea, orez, zahăr brut, țesături de mătase, citrice, migdale, plută, ulei de măsline și cărți Din Rusia erau exportate fier, pânză, cânepă, peri, grăsime de lumânare, in, cânepă și blănuri Până în , navele comerciale americane au făcut mai mult de de escale în porturile rusești, ca urmare, potrivit contemporanilor, nu exista o singură casă sau navă în Noua Anglie care să nu folosească cuie rusești, toate navele americane au navigat din pânza rusească și ancorele și tachelajul lor metalic erau din fier rusesc Până în acest moment, o parte semnificativă a exporturilor rusești - până la % - era efectuată de nave comerciale americane Printre primii negustori ruși din America s-au numărat Vasily Apraksin, care a livrat cânepă în America și s-a bucurat de ospitalitatea multor negustori bogați din New England (-), rezident al Slobodskului, Ksenofont Anfilatov ( ), care a vizitat în repetate rânduri Statele Unite Sosirea primului consul american la Sankt Petersburg, L Harris, în , a fost precedată de o intensificare vizibilă a comerțului dintre cele două țări, dovadă a căreia a fost apelarea în într-un singur port din Kronstadt de către de nave comerciale americane (numărul de nave americane în toate porturile rusești a depășit o sută), marfă comercială care aproape a dublat încărcătura livrată de navele comerciale din alte țări De-a lungul celor cinci ani, din până în , volumul exporturilor americane către Rusia în termeni monetari a crescut de la la de dolari În , peste de nave comerciale americane au vizitat porturile rusești, inclusiv, potrivit lui L Harris, au sosit în Kronstadt și câteva - în porturile Mării Baltice, - în Arhangelsk Ca urmare a complicației situației internaționale de pe continentul european, s-a dovedit că cea mai mare parte a exporturilor și importurilor rusești au fost efectuate pe nave comerciale americane În fruntea listei exporturilor rusești către Statele Unite în anii se aflau încă pânză, prelată, lenjerie și alte produse de in (% din toate importurile de lenjerie din SUA au venit din Rusia) Următoarele în ceea ce privește importurile au fost cânepa și fierul Până în , fierul a ajuns pe primul loc, în primul rând pentru că industriașii locali au

început să înlocuiască cu succes cânepa rusească cu iută și cânepă de manila în producția de frânghie Ca și înainte, seuul și perul de lumânare au rămas un articol important de export rusesc în Statele Unite În general, în anii și , mărfurile rusești reprezentau - % din toate importurile americane După ridicarea embargoului și stabilirea relațiilor diplomatice dintre cele două țări, comerțul ruso-american s-a extins considerabil, deși chiar și în anii și , exporturile directe americane către Rusia au reprezentat doar , până la % din totalul american exporturi și aproximativ % din toate importurile rusești Valoarea exporturilor rusești către Statele Unite în a ajuns la , milioane de dolari În mod periodic, au apărut discuții despre posibilitatea încheierii unui acord comercial ruso-american care nu au dus la nimic concret, în primul rând din cauza atitudinii negative din partea lui Alexandru I, care considera ca un asemenea acord nu este in interesul Rusiei După un alt eșec al lui W Pinckney în negocierile cu guvernul rus de a încheia un astfel de acord ( ), negocierile au fost reluate abia după moartea lui Alexandru I și Washington a primit informații confidențiale despre o schimbare a poziției oficiale a Sankt-Petersburgului cu privire la aceasta emisiune Tratatul comercial ruso-american (Tratat de comerț și navigație) a fost semnat în ; aprobat de Nicolae în decembrie ; ratificarea sa a fost susținută de Senatul SUA în martie (a fost denunțată de SUA la ianuarie din cauza unui "conflict de pașapoarte") Trimisul american la Sankt Petersburg și viitorul președinte american John Buchanan, care a participat la elaborarea și semnarea tratatului, au descris poziția țării sale astfel: "Am vrut să încheiem acest tratat mai mult din dorința de a fi în relații bune cu Rusia decât pentru a crede că ne va aduce mari beneficii din comerț " Potrivit acordului la care sa ajuns, durata Tratatului a fost determinată până în , cu reînnoire automată anuală ulterioară, cu excepția cazului în care una dintre părți își notifică celeilalte intenția de a nu-l reînnoi cu cel puțin un an înainte de expirarea sa (ceea ce a fost făcut de către Statele Unite aproape de ani mai târziu) Până la sfârșitul anilor , exporturile americane către Rusia au început să depășească cu mult exporturile rusești către Statele Unite în termeni de valoare La sfârșitul anilor și începutul anilor , ponderea exporturilor rusești în volumul total al importurilor americane a început să scadă treptat, în primul rând ca urmare a apariției de noi surse de bunuri similare sau echivalente mai ieftine (China, Filipine etc) Restricționarea activităților comerciale ale companiilor comerciale americane pe teritoriul Rusiei și, mai ales, în Sankt Petersburg, și-a jucat rolul Volumul total al comerțului ruso-american a crescut din până în , deși într-o măsură mult mai mică decât volumul total al comerțului exterior rusesc sau american În termeni valoric, exporturile SUA către Rusia au reprezentat mai puțin de % din toate exporturile SUA, iar ponderea SUA în totalul importurilor rusești a scăzut de la % în la , % în Pe locul la importurile rusești din SUA (mai mult tocmai, din Indiile de Vest) era zahărul livrat pe navele americane (deși odată cu dezvoltarea producției de zahăr din sfecla de zahăr ucraineană, ponderea zahărului importat a început să scadă considerabil după) Locul a fost ocupat de bumbac brut (% din toate importurile rusești) În anii Războiului Crimeei (-), s-a remarcat dezvoltarea rapidă a relațiilor comerciale ruso-americane: în livrările americane către Rusia, un loc proeminent a fost acordat (pe lângă zahăr și bumbac brut) armelor, prafului de pușcă, precum şi cele furnizate în principal Siberiei şi Alaska alimente bunuri În condiții militare, care au limitat eficacitatea activităților comerciale ale Companiei Ruso-

Americane, inclusiv autoaprovizionarea, importanța livrărilor americane efectuate de nave americane neutre în porturile de pe coasta Pacificului și a Mării Baltice a crescut semnificativ După sfârșitul războiului și până în , ponderea bumbacului brut în volumul total al exporturilor americane către Rusia a crescut brusc, ceea ce a dus la dezvoltarea rapidă a industriei textile în partea centrală a Rusiei Nave americane livrate în Rusia cca % din toate importurile de bumbac rusești, iar în bumbacul american în termeni de valoare era de cca % din toate importurile rusești din SUA Bumbacul a fost urmat de zahăr și tutun De asemenea, au fost exportate în Rusia din SUA roți pentru vagoane de cale ferată, mașini agricole și de cusut, curele de mașini din piele, ceasuri, tipuri scumpe de lemn etc Exportul direct din SUA în Rusia în a reprezentat % din toate exporturile americane, în timp ce importurile de mărfuri rusești în SUA au scăzut la , % În , mărfuri americane în valoare de aproape , milioane de dolari au fost importate în Rusia, în timp ce mărfuri rusești au fost livrate în Statele Unite pentru o sumă totală care depășește ușor , milioane de dolari În , aceste sume erau mai mari de , milioane de dolari și cca de mii de dolari, respectiv Raportul nefavorabil pentru Rusia s-a bazat pe o scădere a cererii de lenjerie și lenjerie rusească, cânepă și fier din cauza creșterii producției de bunuri similare din bumbac și iută și a dezvoltării metalurgiei americane, deși Statele Unite au continuat să importe unele pânză, cânepă, peri, păr de cal și alte mărfuri tradiționale de export rusești Importurile americane de cereale rusești - grâu, secară și ovăz - au scăzut și ele SUA au început să exporte cereale Războiul civil american a afectat semnificativ atât volumul total al comerțului american cu Rusia, cât și principalul export american în Rusia - bumbacul brut Reducerea exportului de bumbac american a necesitat răspândirea activă a culturilor sale în partea asiatică a Rusiei și atragerea către noi exportatori, în primul rând către Egipt Exporturile rusești de cânepă, lenjerie și fier către Statele Unite au continuat și ele să scadă din cauza dezvoltării sectoarelor economiei americane care produc aceste mărfuri și a apariției de noi furnizori pe piața americană La începutul anilor , unul dintre elementele importante ale exporturilor americane către Rusia a fost petrolul din Pennsylvania, deși în acești ani câțiva americani întreprinzători (Sf John Constant, Laslo Shandor etc) au pus bazele dezvoltării producției de petrol și industria de rafinare a petrolului în regiunea caucaziană a Rusiei, în Kuban și în provincia Samara Până în , volumul anual al exporturilor de petrol american în Rusia era de cca de mii de tone (până în era deja de milioane de tone) În - au început livrările de locomotive americane către Rusia, ceea ce a stimulat dezvoltarea activă a zăcămintelor de cărbune din Rusia Centrală Războiul ruso-turc din - a contribuit la o extindere semnificativă a relațiilor comerciale ruso-americane, în primul rând ca urmare a achiziționării de către Rusia în Statele Unite a mai multor nave cu aburi de mare capacitate pentru pasageri (pentru a le transforma în nave de război) și diverse arme În plus, imposibilitatea de a utiliza porturile Rusiei de la Marea Neagră pentru importul de mărfuri din Europa a dus la o extindere semnificativă a importurilor de cereale, cupru (sub formă de cartușe), petrol și echipamente tehnice din Statele Unite De la începutul anilor , relațiile comerciale și economice bilaterale au început să scadă considerabil (în , nici măcar o navă comercială americană nu a venit în Rusia) Printre motivele invocate au fost dezvoltarea relațiilor comerciale active între Rusia și Europa (în primul rând cu Germania și Anglia) și dezvoltarea

producției proprii de bunuri industriale a Rusiei, anterior importate din străinătate Mașinile de cusut și echipamentele agricole erau încă importate din SUA în Rusia În aceiași ani, importurile din Rusia în Statele Unite au variat în intervalul de - milioane de dolari anual Până la sfârșitul secolului, bumbacul a rămas principalul articol de export american în Rusia, ajungând în în valoare de % din toate importurile oficiale rusești din SUA În anii următori, au crescut livrările de export din Statele Unite ale locomotivelor feroviare, precum și mașinile de scris ale sistemului Remington, mașinile de cusut ale sistemului Singer (înainte de construcția la Podolsk, lângă Moscova, a fabricii rusești a companiei Singer operată de americanii în) și mașinile agricole (secerătoare și snopi) ale sistemului McCormick Volumul exporturilor de petrol americane către Rusia a scăzut după construirea unei rafinării de petrol la Sankt Petersburg, care a început să producă kerosen (sub denumirea de "caucasin", care a reflectat apariția unei noi surse de țiței) Până în , volumul exporturilor americane către Rusia era semnificativ inferior exporturilor din Germania și Anglia La sfârşitul secolului al XIX-lea pentru prima dată au fost primite propuneri din partea Statelor Unite de a acorda împrumuturi Rusiei, în special de la un consorțiu financiar, care includea J P Morgan (John P Morgan) și John D Rockefeller (John D Rockefeller) Din aceeași perioadă datează primele manifestări ale concurenței dintre Rusia și Statele Unite, în special în domeniul producției de petrol și al exporturilor de petrol, în special pe piețele din Asia de Est În , compania americană Standard Oil (Standard Oii) a manifestat un interes vizibil pentru cumpărarea unei acțiuni impresionante din câmpurile petroliere de la Baku, dar Rusia nu a fost interesată de această ofertă În , exporturile americane către Rusia (inclusiv mărfuri americane livrate în Rusia prin Anglia și Germania) au ajuns la , milioane de dolari, pe locul doi după germană (, milioane de dolari) și engleză (, milioane de dolari) După izbucnirea războiului ruso-japonez, exporturile din Statele Unite în Rusia au început să scadă, iar în s-au ridicat la / din nivelul anului În anii de război, sa înregistrat o creștere deosebit de vizibilă a importului de -metale feroase către Rusia din Statele Unite, care au început să scadă imediat după încheierea războiului Exporturile rusești către SUA în anii - erau încă dominate de materii prime (în principal minereu de mangan) și produse semifabricate, inclusiv lână brută Între și , producția americană a fost în medie de aprox % din exporturile rusești, în timp ce mai puțin de % din mărfurile importate în SUA erau de origine rusă În - , valoarea exporturilor americane către Rusia era de ori mai mare decât valoarea exporturilor rusești către SUA Acest raport s-a schimbat semnificativ în anii următori de dinainte de război, dar exporturile americane în Rusia au depășit în continuare importurile din Rusia: în - , exporturile americane către Rusia erau în medie de , milioane de dolari; importuri din Rusia - , milioane de dolari Ca și până acum, bumbacul a fost în fruntea listei mărfurilor importate în Rusia din SUA Volumul comerțului cu Rusia în termeni valoric a fost mai mic de , % din volumul întregului comerț exterior al SUA Valoarea investițiilor americane în economia rusă a fost semnificativ mai mică decât cea a țărilor europene În , exporturile americane către Rusia au început să crească brusc, odată cu începerea Primului Război Mondial, iar Statele Unite ale Americii erau singura țară din lume capabilă să furnizeze produsele militare necesare Rusiei Volumul exporturilor SUA către Rusia, care în se ridica la peste de milioane de dolari, a crescut brusc în la de milioane de dolari, iar în

a scăzut la de milioane de dolari (datorită evenimentelor revoluționare care au avut loc în Rusia în acel an) D Francis, care a devenit ambasador al SUA în Rusia în , i-a scris președintelui W Wilson "Cred că Rusia este o țintă mai bună pentru investițiile americane și ingeniozitatea și întreprinderea americană decât orice altă țară din lume" Până în octombrie , investițiile americane în Rusia au reprezentat mai mult de % din toate investițiile străine americane, în plus, o pondere semnificativă a acestor investiții a aparținut a mari companii americane, inclusiv National City Bank of New York, International Harvester, Singer Manufacturing Company etc După octombrie , relațiile comerciale și economice ale SUA cu Rusia sovietică au fost reduse aproape la nimic, ca urmare a faptului că guvernele sovietice americane au acceptat ca plată aurul rusesc Foștii aliați din Primul Război Mondial, inclusiv Statele Unite, au declarat blocada economică a Rusiei sovietice (cu excepția regiunilor necontrolate de bolșevici), care a continuat oficial până la ianuarie Motivul oficial al acestei decizii a americanului autoritățile a fost intenția de a păstra rezervele de aur rusești (conform guvernului SUA, Rusia sovietică avea în rezerve de aur în valoare de circa de milioane de dolari) pentru un guvern democratic, care în viitorul apropiat avea să-i înlocuiască pe bolșevicii la putere Secretarul de stat american B Colby (Bainbridge Colby) a spus că guvernul său "consideră că este posibil să intre în relații, cu atât mai prietenoase, doar cu un guvern rus care nu va fi sovietic" După încheierea Războiului Civil din Rusia Sovietică și retragerea trupelor străine de pe teritoriul său, sa înregistrat o creștere a interesului antreprenorilor americani pentru dezvoltarea relațiilor comerciale și economice cu Rusia, deși acest interes s-a manifestat în principal prin mici și întreprinderile mijlocii din țară (la începutul anului existau peste de astfel de companii în Statele Unite) Ceva mai devreme (decembrie), în Statele Unite a fost înființată Asociația Comercială Americană pentru Promovarea Comerțului cu Rusia, care avea drept scop stabilirea comerțului cu Rusia și reflecta intenția cercurilor de afaceri americane de a găsi canale alternative pentru dezvoltarea comerțului sovieto-american ocolind autoritățile americane, inclusiv implicând chiar și bănci germane ca intermediari În același timp (octombrie), cunoscuta declarație a lui V I Lenin într-un interviu cu un corespondent pentru ziarul american Chicago Daily News: "Suntem hotărât în favoarea unui acord economic cu America, cu toate țările, dar mai ales cu America" (sublinierea V I Lenin - Auth) Iar în februarie , într-un interviu acordat corespondentului ziarului american The World, L Eyre (Lincoln Euge), Lenin sublinia: "Vom avea nevoie de produse industriale americane - locomotive, automobile etc mai mult decât bunurile oricărei alte ţări La iulie , Departamentul de Stat al SUA a emis o declarație prin care anunța ridicarea restricțiilor comerciale din timpul războiului asupra tuturor mărfurilor, cu excepția materialelor de calitate militară Cu toate acestea, Departamentul de Stat a subliniat în mod special că ridicarea embargoului nu implică în niciun fel recunoașterea politică a regimului sovietic, ci că oamenii de afaceri americani pot de acum încolo să facă comerț cu bolșevicii pe riscul și riscul lor, fără a conta pe consulare oficiale sau alte asistență din partea statului lor în cazul în care ei sau ei au probleme Împrumuturile americane pe termen lung către Rusia sovietică încă nu erau autorizate Între și , mai mult de jumătate din exporturile americane către Rusia sovietică au fost ajutoare caritabile În octombrie , Lenin i-a scris lui G V Chicherin: "Înțelegerile și

concesiile cu americanii sunt primordiale pentru noi" (italicele lui Lenin - Auth) Volumul total al exporturilor americane către URSS a fost de , milioane de dolari în și de , milioane de dolari în ; în a ajuns deja la , milioane de dolari, adică o sumă care depășește volumul importurilor din alte țări - parteneri comerciali ai URSS O creștere similară a fost observată în exporturile rusești către Statele Unite, care au crescut de la , milioane USD în la , milioane USD în și , milioane USD în Comerțul cu Statele Unite a fost exprimat în termeni de valoare aproximativ V din comertul exterior total al URSS Între și , volumul exporturilor americane către URSS a scăzut considerabil, în primul rând datorită faptului că țările europene au deschis credit pe termen lung organizațiilor comerciale sovietice Cu toate acestea, până la sfârșitul anului , în ceea ce privește exporturile către URSS, Statele Unite erau pe locul doi după Germania, deși condițiile pentru acordarea unui împrumut american erau încă foarte dure În perioada - , întreprinzătorii străini au depus peste de cereri de concesii în URSS, dar în marea majoritate a cazurilor aceste cereri nu au fost satisfăcute de guvernul sovietic din motive politice sau practice În martie , în URSS existau de concesii străine, dintre care au fost acordate cetățenilor americani (inclusiv lui Armand Hammer și lui A Harriman) Un număr mare de politicieni americani și reprezentanți ai cercurilor de afaceri din SUA care au vizitat URSS în anii - , inclusiv un grup de congresmeni ( ), oameni de afaceri și editori ( ), s-au întors în SUA cu o fermă convingere în succesul experimentul sovietic şi în necesitatea dezvoltării relaţiilor comerciale SUA-sovietice relaţiile şi chiar recunoaşterea diplomatică a URSS Până la sfârșitul anilor , s-a înregistrat o creștere semnificativă a numărului de acorduri de cooperare tehnică încheiate între URSS și SUA (de la la mijlocul anului la peste la începutul anului) Principalele acorduri comerciale și de cooperare tehnică au inclus acorduri cu International General Electric, Standard Oii din New Jersey, Ford Motor, International Harvester, Radio Corporation of America" (Radio Corporation of America), etc Până în , a existat o creștere notabilă a comerțului cu Comerțul sovieto-american: exporturile americane către URSS s-au ridicat la aproape de milioane de dolari în , în - , în - , în - , milioane de dolari, iar exporturile rusești în SUA, respectiv - , , , , și , milioane de dolari Până la sfârșitul anului , împrumuturile primite de guvernul sovietic de la industriașii americani (%) și bancherii (%) au devenit o sursă importantă de finanțare pe termen scurt pentru economia sovietică URSS a devenit principalul importator de echipamente americane pentru industria producătoare de petrol și de rafinare a petrolului (aproape o treime din toate aceste echipamente produse în SUA) și unul dintre principalii importatori de echipamente și camioane agricole și electrice americane Asistența tehnică URSS în construcția de mari instalații industriale a fost oferită de companii americane precum Du Pont de Nemour and Company, Lockwood Greene and Company, McDonald Engineering Company și altele În și URSS a achiziționat cca / din tractoare și % din combinele produse în SUA Statele Unite, care nu au recunoscut URSS, au depășit Marea Britanie și Franța în ceea ce privește comerțul cu URSS, mult mai devreme decât Statele Unite au stabilit relații diplomatice cu URSS În octombrie , în Statele Unite a fost creată o organizație antidumping, ale cărei activități aveau ca scop restricționarea comerțului cu Rusia și interzicerea importului de mărfuri rusești în Statele Unite (Conferința comună pentru concurența neloială a Rusiei), care era condusă de președintele Asociației Americane a Producătorilor de Mangan

(Asociația Americană a Producătorilor de Mangan) J K Adkerson (J Carson Adkerson), care a exprimat interesele industriașilor americani nemulțumiți de creșterea concurenței sovietice pe piața mondială, iar în - , la inițiativa a peste de firme și companii americane din Statele Unite a fost lansată o campanie de impunere a unui embargo asupra importurilor sovietice pentru dumpingul unui număr de mărfuri efectuat de URSS (inclusiv antracit, mangan, grâu) , cheresteaua și cheresteaua, azbest, chibrituri) pe piața mondială, precum și ca sancțiune pentru folosirea forței de muncă prizonieri în extragerea sau producerea acestor bunuri Ca răspuns, guvernul sovietic a redus comenzile pentru produse americane de la , milioane de dolari în august la de dolari în septembrie și la de dolari în octombrie Această campanie, combinată cu refuzul continuu al SUA de a acorda împrumuturi pe termen lung ale URSS, a afectat o scădere semnificativă a volumul comerţului dintre cele două ţări în - , care practic s-a redus la zero (volumul exporturilor americane către URSS a fost: în - , , în - , , în - cca milioane USD) În același timp, însă, a crescut și numărul oamenilor de stat și politicieni americani de seamă care susțin dezvoltarea relațiilor comerciale și economice dintre SUA și URSS, printre care și senatorii W Bora, B K Wheeler (Burton K Wheeler), S W Brookhart (Smith W Brookhart), B Cutting (Bronson Cutting), K Pittman (Key Pittman), J T Robinson (Joseph T Robinson), X Johnson (Hiram Johnson), R M LaFolette Jr (Robert M LaFollette, Jr), J Norris (George W Norris), congresmeni Fiorello La Guardia, A Sabath (Adolph Sabath) și alții Punctul lor de vedere a fost susținut de reviste americane importante precum Business Week, Iron Age, Nation's Business, Chicago Journal of Commerce și alții În ianuarie , într-un interviu cu T D Campbell I V Stalin a subliniat: "SUA au mai multe motive pentru legături de afaceri extinse cu URSS decât orice altă țară Și asta nu numai pentru că SUA este bogată atât în tehnologie, cât și în capital, ci și pentru că în nicio țară oamenii noștri de afaceri nu primesc atâta cordialitate și ospitalitate ca în SUA În mai , răspunzând la întrebările corespondentului american Ralph W Barnes, Stalin a salutat stabilirea unor legături comerciale mai strânse sovieto-americane După stabilirea relațiilor diplomatice dintre URSS și SUA, acordurile bilaterale reînnoite anual, definindu-și obligațiile reciproce în domeniul comercial și economic în condiții practic neschimbate reciproc avantajoase, au devenit o practică Din până în , volumul exporturilor americane către URSS a crescut de la milioane dolari la milioane dolari (, % din totalul exporturilor americane), iar exporturile sovietice către SUA de la , milioane dolari la milioane dolari (, % din totalul importurilor americane) În - , s-au făcut tranzacții pentru exportul din URSS în SUA de metale neferoase, antracit, minereuri de mangan, azbest, cherestea, materii prime pentru blană, țesături și conserve Achizițiile sovietice de echipamente militare americane, inclusiv tancuri Christie, motoare de avioane și tancuri, artilerie și echipamente radio, au atins o scară semnificativă Guvernul sovietic a făcut chiar o încercare de a achiziționa un cuirasat și alte nave de război din Statele Unite Acordurile, încheiate cu participarea activă a Amtorg, prevedeau și trimiterea specialiștilor sovietici în Statele Unite pentru pregătire În anii , sute de ingineri și tehnicieni sovietici au fost instruiți în întreprinderi americane de automobile, electronice, metalurgice, chimie și alte întreprinderi Cu toate acestea, stabilirea relațiilor diplomatice între URSS și SUA, a căror absență a fost adesea citată de autoritățile sovietice drept motiv pentru volumul nesemnificativ al comerțului dintre ele, nu a dus la o intensificare vizibilă a acestuia

față de anii precedenți Mai mult, Legea Johnson, adoptată în SUA în , a legat dezvoltarea în continuare a relațiilor comerciale și economice dintre cele două țări cu condiția ca Uniunea Sovietică să plătească datoriile către Statele Unite iulie prin schimbul de note între Comisarul Poporului pentru Afaceri Externe al URSS M M Litvinov și ambasadorul SUA în URSS W Bullitt au semnat primul Acord privind relațiile comerciale dintre URSS și SUA din istoria relațiilor sovieto-americane Cu toate acestea, activitățile continuate și intensificate ale Internaționalei Comuniste, care, în opinia Statelor Unite, a încălcat acordurile la care s-a ajuns în anii de negocieri între F D Roosevelt și M M Litvinov, deja în a creat o amenințare serioasă de anulare a acestui acord Cu toate acestea, până în volumul importurilor sovietice din Statele Unite se ridica la , milioane de dolari, deși a scăzut din nou la , milioane de dolari în - Importurile americane din Rusia în acești ani au fost în medie de de milioane de dolari La august , URSS și SUA au încheiat un alt acord important, care prevedea, în special, stabilirea reciprocă a regimului națiunii celei mai favorizate în comerțul dintre ele O altă lovitură adusă relațiilor comerciale și economice dintre URSS și SUA a fost dată de pactul sovieto-german din și de războiul cu Finlanda care a urmat în : din ordinul lui Roosevelt, a fost impus un embargo asupra vânzării de materii prime strategice (inclusiv aluminiul) către Uniunea Sovietică Războiul dintre statul sovietic și Germania nazistă, început în iunie , a determinat un nou nivel al relațiilor comerciale și economice între URSS și SUA, care s-au bazat pe Legea Lend-Lease și care s-a menținut pe tot parcursul anilor de război Potrivit datelor Departamentului de Stat al SUA publicate în , costul total al ajutorului de tip Lend-Lease acordat URSS din până la iulie s-a ridicat la , miliarde de dolari, cel mai mare volum al exporturilor americane scăzând în (, miliarde de dolari) dolari) (în - , miliarde de dolari, în - milioane de dolari) Livrările de împrumut-închiriere în s-au ridicat la , %, în - , , în - , , în - , , în - , % din toate livrările de export ale SUA către URSS, dar pe toată lungimea ruso-americană relațiile comerciale și economice nu au depășit în medie , - % din volumul total al operațiunilor de export din SUA Importurile rusești în Statele Unite în s-au ridicat la puțin peste de milioane de dolari în valoare și nu au depășit niciodată , % din totalul importurilor americane Totodată, în volumul total al operațiunilor de export-import ale URSS, relațiile comerciale cu SUA au ocupat un loc destul de semnificativ: importurile din SUA în perioada - s-au ridicat între , și , % din volumul total din importurile sovietice, exporturile către SUA - , % din totalul exporturilor sovietice În martie , Departamentul de Comerț al SUA a introdus restricții discriminatorii asupra comerțului cu URSS, iar în iulie acordul comercial sovieto-american din a fost denunțat de Congresul SUA, care practic a minimalizat volumul relațiilor comerciale și economice sovieto-americane în următorii de ani Pe tot parcursul Războiului Rece, relațiile comerciale și economice dintre URSS și SUA s-au redus practic la achiziții sovietice de cereale americane În conformitate cu Actul de control al exporturilor din și Actul de control al asistenței pentru apărare reciprocă din din , Statele Unite au refuzat ajutorul țărilor care făceau comerț cu URSS și au introdus unilateral licențe pentru mărfurile furnizate URSS, iar în ianuarie au mers să rupă acord comercial cu URSS în și a privat Uniunea Sovietică de statutul de națiune cea mai favorizată Rezultatul a fost restrângerea comerțului reciproc În anii ' , la inițiativa și cu participarea lui N S Hrușciov, au fost făcute încercări deosebit de

active de normalizare a relațiilor sovieto-americane, în special în domeniul comercial și economic, dar aceste încercări au fost fără succes Abia odată cu începerea unei perioade de relaxare a tensiunii internaționale, asociată cu primul summit de la Moscova între L I Brejnev și R Nixon în , au început schimbările în relațiile comerciale și economice dintre cele două țări care păreau promițătoare în acei ani Potrivit comunicatului sovieto-american, adoptat la sfârșitul reuniunii la nivel înalt sovieto-american din mai , părțile și-au declarat disponibilitatea de a extinde relațiile comerciale și economice și de a soluționa pretențiile financiare reciproce (inclusiv împrumut-închiriere) La octombrie , la Washington a fost semnat un acord comercial sovietico-american care prevedea furnizarea de - Introducerea tratamentului națiunii celei mai favorizate de către URSS și împrumuturi de la Banca Export-Import, care ar putea contribui în viitor la extinderea relațiilor comerciale dintre cele două țări Acordul, însă, nu a intrat în vigoare din cauza adoptării de către Congresul SUA a amendamentului Jackson-Vanik la Trade Act din (Trade Act din), care lega acordarea națiunii celei mai favorizate în comerț și credite către Uniunea Sovietică cu întrebări privind politica de stat a URSS cu privire la drepturile civile și, în special, dreptul cetățenilor URSS de a emigra Din , cea mai mare parte a exporturilor sovietice către Statele Unite au fost produse chimice (îngrășăminte cu azot și amoniac) Pe de altă parte, cerealele și soia au reprezentat peste % din importurile sovietice din SUA, iar mașinile și echipamentele de la la % După prăbușirea Uniunii Sovietice, importurile de cereale rusești din Statele Unite au scăzut brusc În același timp, livrările pe piața americană de produse din metalurgia rusă feroasă și neferoasă, industria nucleară și industria metalelor prețioase au crescut rapid Deci, de exemplu, conform datelor pentru trimestrul al anului , importul de metale feroase, neferoase și prețioase și pietre prețioase în Statele Unite din Rusia a constituit % din volumul total al exporturilor rusești către Statele Unite , în timp ce exportul de minerale rusești în America a fost doar ok , % Pentru multe sectoare ale industriei ruse, exporturile către Statele Unite au devenit o chestiune de supraviețuire: de exemplu, în structura consumului de aluminiu produs în Rusia în - prima jumătate a anului , exporturile către Statele Unite au însumat , % (consum intern - %) În prima jumătate a anilor a avut loc o creștere impresionantă a comerțului ruso-american Volumul exporturilor sovietice către Statele Unite în termeni valoric a crescut de la de milioane în la , miliarde de dolari în , importurile din SUA de la , miliarde în la , miliarde de dolari în În , cifra de afaceri totală a ruso-americani comerțul s-a ridicat la , miliarde de dolari În același timp, relațiile comerciale și economice ruso-americane nu au ocupat un loc de frunte în complexul general al relațiilor ruso-americane: ponderea SUA în comerțul exterior al Rusiei era de % până în , iar Ponderea Rusiei în comerțul exterior american este de doar , % În aceiași ani, însă, a existat o creștere vizibilă a investițiilor americane în economia rusă: odată cu creșterea volumului total al investițiilor străine în economia rusă de la miliarde de dolari la sfârșitul anului la miliarde de dolari la începutul lunii iulie , ponderea Statelor Unite în rândul investitorilor străini a crescut în aceeași perioadă de la la % În , SUA reprezentau cca % din fluxul total de investiții străine directe în Rusia În același timp, ponderea Rusiei în investițiile străine din SUA a continuat să fie mai mică de , % Principalul aflux de capital american în Rusia până în a fost investițiile de portofoliu, în principal în titluri de stat O

creștere mai semnificativă a investițiilor americane în economia rusă continuă să fie împiedicată de pretențiile serioase ale multor companii petroliere de top din SUA (Exxon, Amoco, Conoco) la legea rusă privind partajarea producției, ale cărei prevederi limitează investițiile mari de capital ale petrolului american companii din domenii atât de promițătoare din Rusia, cum ar fi Timan-Pechersk, Priobskoye, Sakhalin-Un obstacol și mai serios este starea precară a economiei și finanțelor rusești Cele mai mari investiții în Rusia au fost făcute de companiile de băuturi răcoritoare (Coca-Cola Company, PepsiCo) și companiile de tutun Philip Morris, R J Reynolds International (RJ Reynolds International) Investițiile directe ale Rusiei în SUA au ajuns în la milioane USD (, % din toate investițiile directe acumulate în SUA) În , vicepreședintele SUA A Gore a asigurat guvernul rus că administrația de la Washington încearcă să se asigure că Rusia devine "una dintre Cei mai mari parteneri comerciali și economici ai Americii" În februarie , el a declarat că din volumul comerțului bilateral dintre Rusia și Statele Unite a crescut semnificativ, iar în a ajuns la , miliarde de dolari (exporturile Rusiei în Statele Unite - aproximativ , miliarde de dolari, importurile Rusiei din SUA aproximativ , miliarde de dolari) miliarde de dolari), în timp ce în cifra de afaceri comercială dintre Rusia și Statele Unite a fost în termeni monetari de cca , miliarde de dolari Înainte de , exporturile rusești către SUA erau dominate de materii prime și produse primare, în timp ce importurile din SUA erau dominate de alimente (%) și de mașini și echipamente (%) Din , importurile rusești din SUA au înregistrat o scădere a ponderii mașinilor și echipamentelor (%), în timp ce ponderea produselor alimentare (inclusiv produse din tutun și băuturi alcoolice) a depășit % Achizițiile pe scară largă de cereale americane au încetat practic Începând cu , ponderea SUA în comerțul exterior al Rusiei era de cca %, în timp ce ponderea Rusiei în cifra de afaceri din comerțul exterior al SUA este de ori mai mică - , % Volumul total al cifrei de afaceri din comerțul exterior în comerțul ruso-american în a fost de peste , miliarde de dolari, iar în - St , miliarde de dolari (exporturile SUA către Rusia - , miliarde de dolari, importurile din Rusia - , miliarde de dolari) A se vedea, de asemenea, împrumuturi și credite din SUA către guvernul provizoriu al Rusiei și guvernul sovietic, TORN Lyudmila Karlisovna (Zemlis) (n), persoană publică Născut la Rostov-pe-Don În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, ea a fost în lagăre germane cu părinții ei, după încheierea războiului - în lagăre pentru persoane strămutate S-a mutat împreună cu părinții ei în SUA În anii , a fost director al Freedom House din New York În anii , ea a participat activ la eliberarea mai multor soldați sovietici din captivitatea afgană TOMA, oraș rusesc Centrul districtului Totemsky din regiunea Vologda Cunoscut din Patria I,A Kuskov - principalul conducător al Americii ruse și fondatorul Fort Ross Singurul oraș rusesc în care există un muzeu dedicat Fortului Ross și Americii Ruse, deschis în fosta casă Kuskov Trachtenberg, Alexander L (-), socialist Născut în Rusia Membru al revoluției din În a emigrat în SUA, unde în scurt timp a devenit membru activ al Partidului Socialist din SUA A studiat la Trinity College (Trinity College), iar apoi la Yale University (Yale University), unde a lucrat în interesul partidului În s-a mutat la New York și a condus departamentul de studii sindicale la Rand School of Social Science, centrul intelectual al gândirii socialiste americane El a aparținut aripii de stânga a Partidului Socialist El a cunoscut cu entuziasm Revoluția din februarie din Rusia, subliniind caracterul ei democratic După octombrie a activat în

interesele bolșevicilor; a condus Liga pentru recunoașterea Rusiei Sovietice ( ) În a devenit membru al primului Comitet Executiv Central al Partidului Muncitorilor din America, care în sa alăturat Partidului Comunist din America, care se afla într-o poziție ilegală de ani, a fost unul dintre fondatorii Ligii Americane Writers ( ), care susțineau adesea opinii pro-comuniste TREDIAKOVSKY Vasily Kirillovich (-), scriitor, poet, traducător, filolog rus A studiat la Academia slavo-greco-latină (-) și la Sorbona (-) Academician al Academiei de Științe din Sankt Petersburg (-), a fost privat de titlul său academic pentru neînțelegeri cu superiorii săi * Într-una dintre poeziile sale, datată , el reflectă începutul relațiilor comerciale dintre Rusia și America: "Cumpararea este binecuvântată, / Îmbogățitul va veni, / Națiunile se vor împrieteni cu noi, / Familiile americane" COMISIA TRIPARTITĂ (Comisia Trilaterală), comisia socio-politică americană Creat în la inițiativa industriașului și finanțatorului David Rockefeller (David Rockefeller) și cu participarea activă a lui Z Brzezinski cu scopul de a dezvolta abordări coordonate ale principalelor țări occidentale și ale Japoniei față de politica externă, economică și socială O atenție deosebită a fost acordată coordonării politicii externe a acestor țări în raport cu URSS și țările din lagărul socialist La diferite etape de activitate multe viitoare personalități politice și de stat proeminente din SUA și din alte țări participante au participat activ la activitatea sa, inclusiv și un număr de viitori președinți și vicepreședinți americani, secretari de stat, secretari ai apărării și altele asemenea Din , publică jurnalul trimestrial Foreign Affairs, precum și un număr mare de publicații de referință Vârful de activitate și influență politică a venit în a doua jumătate a anilor ' Odată cu plecarea multor membri activi ai comisiei de pe arena politică americană în anii și prăbușirea URSS, T k și-a pierdut sensul și a încetat practic să mai funcționeze TROFIMENKO Genrikh Aleksandrovich (n), savant ruso-american, specialist în politica externă a SUA și URSS (Rusia) și relațiile ruso-americane Doctor în științe istorice, profesor om de știință onorat al Federației Ruse ( ) Născut în Bryansk Absolvent al MGIMO ( ) În - a lucrat la All-Union Radio and Television, trecând de la redactor de producție la comentator politic În - a lucrat la Institutul Mișcării Muncii din cadrul Academiei de Științe a URSS, iar din - la Institutul din SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS În - a predat la Academia Diplomatică a Ministerului Afacerilor Externe al URSS În - a ținut prelegeri despre problemele relațiilor sovietice (ruse)-americane la o serie de universități americane, inclusiv Columbia și universități americane Autor și coautor al cărților: "Global War Strategy" ( ); SUA: Politică, război, ideologie ( ); "Politica externă a Uniunii Sovietice" ( ) (coautor); Modern US Foreign Policy Concepts ( ) (Redactor responsabil și coautor); Strategia globală a SUA în condițiile revoluției științifice și tehnologice ( ) (coautor); "Modern US Foreign Policy" în volume ( ) (redactor director și coautor); Doctrina militară a SUA ( ) TROTKI Lev Davidovich (numele real Bronstein) (-), revoluționar, om politic Născut în Yanovka, lângă Elizavetgrad, Ucraina A absolvit liceul la Odesa De la o vârstă fragedă, a participat activ la activități revoluționare S-a alăturat RSDLP ( ) A plecat la Londra, apoi în Elveția ( ), a participat împreună cu V I Lenin la crearea ziarului Iskra După despărțire, RSDLP s-a alăturat menșevicilor S-a întors în Rusia și a jucat un rol decisiv în organizarea revoluției din A fost exilat în Siberia ( ), iar în a plecat în străinătate După izbucnirea primului război mondial, a locuit în Austria, Elveția și

Franța; a fost expulzat din Franța în ianuarie și s-a mutat în SUA Potrivit autorului celei mai cuprinzătoare biografii a lui T I Deutcher, T și familia sa (soția și doi copii) au fost întâlniți pe debarcaderul din New York de către reprezentanți ai Societății Hebrew Sheltering and Immigrant Aid Society, care i-au găzduit într-un Apartament cu camere in Bronx, la distanta de zona centrală a orașului New York Într-un interviu publicat în ziarul New York Call (New York Cali) la ianuarie , T spunea: "Nu sunt un revoluționar Sunt elevul lui Karl Marx, marele socialist german Sunt o persoană pașnică și viața mea a fost dedicată încercării de a ajunge la un acord între țările lumii A lucrat împreună cu N Bukharin în ziarul radical din New York Novy Mir, devenind principalul său autor și redactor timp de câteva săptămâni Potrivit acestuia, "s-a implicat prea repede în treburile socialismului american și a lucrat până la gât pentru el" Memoriile socialistului american Ludwig Lore și ale socialistului japonez Sen Katayama se referă, în special, la întâlnirea socialiștilor de stânga americani și a emigranților ruși care a avut loc la ianuarie în zona New York-ului Brooklyn (cu participarea lui T , N Bukharin, V Volodarsky, G Chudnovsky și A Kollontai), care au discutat "programul de acțiune al socialiștilor de stânga cu scopul de a organiza forțele radicale ale mișcării socialiste americane" Cu privire la multe aspecte ale acestei probleme, Buharin a luat o poziție opusă celei luate de T , ceea ce a dus adesea la serioase diferențe politice și ideologice între ei și chiar la o luptă totală pentru controlul mișcării de stânga din Statele Unite Buharin a insistat asupra retragerii aripii de stânga din Partidul Socialist și formarea propriului său partid, în timp ce T a susținut păstrarea unității organizaționale a Partidului Socialist, dar în același timp pentru crearea unui organ de presă independent al Partidului Socialist aripa stângă pentru a-și reflecta părerile În această problemă au prevalat părerile lui T Aceleași surse susțin că în timpul scurtei sale șederi în Statele Unite, T a condus întreaga mișcare de stânga americană și că, dacă ar fi stat mai mult în Statele Unite, mișcarea de stânga a țării ar fi câștigat un "conducător excelent" Mult mai târziu, T a considerat scurta sa ședere în Statele Unite ca neimportantă și nedemn de menționat În martie , cu puțin timp înainte ca Statele Unite să declare război Germaniei, el a fost unul dintre inițiatorii campaniei aripii stângi a Partidului Socialist SUA de rezistență la mobilizarea și organizarea grevelor muncitorilor împotriva războiului În timp ce se afla în Statele Unite, s-a educat intens la Biblioteca Publică din New York, studiind economia americană și a ținut prelegeri în rusă și germană (adesea cu Buharin), primind dolari per prelegere El a considerat șederea în SUA ca un scurt "interludiu" între lungul său "exil" în Europa și întoarcerea în Rusia După Revoluția din februarie, a plecat în Rusia (sfârșitul lunii martie), dar pe drum a fost arestat de autoritățile britanice în Canada și, după o lună de internare într-un lagăr, a fost eliberat la cererea Guvernului provizoriu rus S-a alăturat bolșevicilor în august , devenind unul dintre cei mai activi organizatori și conducători ai Revoluției din octombrie În primul guvern sovietic a fost Comisar al Poporului pentru Afaceri Externe În "Programul său de pace" scria că "burghezia Statelor Unite a intervenit în război, apărându-și dreptul sacru de a exporta muniție în Europa și de a face miliarde din sânge european " În perioada - noiembrie , a avut loc o ședință a Comitetului Executiv Central All-Rusian (VTsIK), în cadrul căreia T a spus, în special, că Statele Unite au intrat în război sobru considerând să obțină profituri din el și să fie interesat să slăbească ambele părţi

în conflict El a subliniat în special interesul producătorilor militari americani pentru război, ceea ce a făcut posibilă dublarea exportului produselor lor În același timp, T a găsit posibil și necesar să declare că "America nu urmărește cucerirea teritorială" și că poate fi tolerantă față de guvernul sovietic, deoarece este interesată să epuizeze statele aliate și Germania și, printre alte lucruri, interesat de hosting cercetând capitala lor în Rusia El a negociat o pace separată la Brest-Litovsk După primele dificultăți în negocierile de la Brest-Litovsk, a demisionat din funcția de Comisar al Poporului pentru Afaceri Externe și a fost numit Comisar al Poporului pentru Afaceri Militare A jucat un rol activ în crearea Armatei Roșii, a fost considerat aproape a doua persoană în Rusia sovietică după Lenin În a fost înlăturat din funcția de Comisar al Poporului pentru Comisar Militar și din Biroul Politic, exclus din partid ( ) și exilat la Alma-Ata ( ) În a fost expulzat din URSS în Turcia, unde a rămas până în S-a mutat în Franța, iar în în Mexic A încercat să creeze a Patra Internațională De-a lungul anilor, el și-a revizuit semnificativ multe dintre opiniile sale, inclusiv cele referitoare la Statele Unite În lucrarea sa "Despre istoria revoluției ruse" a scris: "Într-un fel sau altul, dar cu timpul se vor forma Statele Unite ale Europei și vor deveni una dintre cele două axe ale organizării mondiale a economiei Cealaltă axă va fi Statele Unite ale Americii " Ucis la direcția lui I V Stalin la casa lui din Coyoacán, Mexico City, la scurt timp după ce s-a aflat că era pe cale să călătorească în Statele Unite pentru a depune mărturie în fața Comitetului pentru activități antiamericane a Camerei ("Comitetul zarurilor") despre activitățile comuniste din America Troianovsky Alexander Antonovici (-), diplomat sovietic Primul ambasador (plenipotențiar) al URSS în SUA (-) Născut în Tula S-a alăturat RSDLP în Ca ofițer în armata rusă, a îndeplinit sarcinile organizațiilor bolșevice de a distribui pliante anti-război între soldați în timpul războiului ruso-japonez din În a demisionat din serviciul militar, iar în , prin decizia Tribunalului Militar din Kiev, a fost privat de toate drepturile unui ofițer pensionar Arestat și exilat pentru activități revoluționare În exil în Franța și Austria (-), a colaborat cu V I Lenin și sa întâlnit cu I V Stalin De ceva vreme a stat în poziția "apărătorilor" și s-a alăturat menșevicilor În - a slujit în Armata Roșie; s-a despărțit de menșevici și în s-a alăturat din nou în RSDLP În a devenit membru al consiliului de administrație al Comisariatului Poporului pentru Comerț Exterior și președinte al consiliului de administrație al Oficiului de Stat pentru Comerț Import-Export În a plecat să lucreze în Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe al URSS și a fost numit plenipotențiar în Japonia; a rămas în acest post până în La noiembrie a fost numit primul plenipotențiar sovietic în Statele Unite Prezentarea acreditărilor lui F Roosevelt a avut loc nu două săptămâni mai târziu, ca de obicei, ci a doua zi după sosirea lui T la Washington, ceea ce a constituit o dovadă a dorinței președintelui SUA de a sublinia respectul și atenția deosebită față de țara reprezentată de primul ambasador sovietic Salutându-l pe T , Roosevelt și-a exprimat satisfacția pentru numirea "un bărbat cunoscut pentru atitudinea sa prietenoasă față de SUA" în postul de ambasador sovietic la Washington Anii de mandat al lui T ca reprezentant plenipotențiar al URSS la Washington au fost anii formării relațiilor sovieto-americane, primii pași pe calea cooperării în domeniile comercial, economic, științific și cultural T a jucat un rol important în încheierea acordului comercial sovieto-american din , care a fost reînnoit anual în anii următori A fost foarte respectat de președintele

F Roosevelt, care a glumit odată la una dintre recepțiile de la Casa Albă: "Dacă domnul Troianovski spune, privind luna, că este soarele, eu personal, domnilor, îl voi crede " A avut acces direct la Stalin, căruia i-a raportat punctele forte ale vieții americane, meritând să fie adoptat în URSS În rapoartele sale de la Washington, el a susținut apropierea de Statele Unite în fața amenințării fasciste După întoarcerea în URSS în , a fost trimis să predea la Școala Diplomatică Superioară, a lucrat în Biroul de Informații Sovietic Autorul cărții De ce Statele Unite sunt în război împotriva Germaniei lui Hitler ( ), prefațe la cărțile din seria Foreign Policy Library TRUMAN Harry S (Truman, Harry S) (-), al -lea președinte al Statelor Unite (-) Vicepreședinte al Statelor Unite ( ), iar după moartea lui F Roosevelt - președinte al Statelor Unite A fost ales pentru un al doilea mandat în În anii Războiului Rece, presa și publicațiile sovietice au citat pe larg cuvintele lui T , rostite de acesta în , a doua zi după atacul Germaniei fasciste asupra URSS: " Dacă vedem că Germania câștigă, atunci ar trebui să ajutăm Rusia, iar dacă Rusia câștigă, atunci ar trebui să ajutăm Germania și astfel să-i lăsăm să se omoare cât mai mult posibil Aici se termină de obicei citatul Aceste cuvinte, care caracterizau cu adevărat poziția lui T din acea vreme, au fost urmate de o continuare, care de obicei era omisă ca lipsită de interes: "Dar eu nu vreau, sub nicio formă, ca Germania să câștige" La zile după moartea lui F Roosevelt, T s-a întâlnit pentru prima dată în calitate de președinte al SUA cu V M Molotov, care se afla în drum spre Conferința de la San Francisco din Conversația care a avut loc între ei, referitoare, în special, la acordurile sovieto-americane la Conferința din Crimeea (Ialta) din privind organizarea de alegeri libere în Polonia, a fost extrem de dur La exclamația lui Molotov că "nimeni nu i-a vorbit așa vreodată", T , care nu s-a distins niciodată prin tact diplomatic, a răspuns: "Îndeplinește acordurile pe care le-ai încheiat și nu vor vorbi așa cu tine" La câteva zile după capitularea Germaniei, el a anunțat încheierea contractului de împrumut-închiriere, dar a fost nevoit să-și anuleze în curând decizia, având în vedere existența unei obligații secrete a URSS de a declara război Japoniei la luni după încheierea lui războiul cu Germania Încercările administrației T de a rezilia contractul de împrumut-închiriere au fost făcute cu cunoștința și acordul lui T tot în august , dar livrările au fost întrerupte în cele din urmă pe septembrie , la săptămâni după capitularea Japoniei Acțiunile administrației T au fost aspru criticate de fostul secretar al Trezoreriei SUA G Morgenthau, care mai târziu a scris că "guvernul SUA a dat dovadă de cruzime prin rezilierea Lend-Lease Act, tăindu-le pe aliații noștri de ajutor într-un moment în care erau încă mutilat și schilodit de război Decizia lui T privind bombardarea atomică a orașelor japoneze Hiroshima și Nagasaki nu a fost atât o acțiune militară a etapei finale a celui de-al Doilea Război Mondial, cât prima acțiune a începutului Războiului Rece cu URSS În decembrie , secretarul de stat al SUA J Byrnes a primit un ordin exhaustiv de la T de a începe implementarea unei politici mai dure față de URSS Toți anii următori la Casa Albă au aderat la convingerea necesității de a trata sovieticii dintr-o poziție de forță În martie , el a numit programul de asistență militară și economică Greciei și Turciei (vezi Doctrina Truman) răspunsul Americii la "valul expansionist în creștere al tiraniei comuniste" La mai , vorbind la Laramie, Wyoming, a numit comunismul "o combinație de diverse rele", "cea mai recentă formă de tiranie" și "un nou imperialism puternic", iar pe iunie la St Louis a declarat că " prin infiltrare, subversiune,

propagandă și agresiune indirectă, conducătorii Uniunii Sovietice caută să-și extindă puterea totalitară " El era convins că "pe măsură ce puterea și eficacitatea sistemului liber devin evidente pentru întreaga lume, pe măsură ce popoarele care sunt astăzi nehotărâte se îndreaptă către democrație, pericolul dominației comuniste va scădea și în cele din urmă va dispărea" În ultimul său mesaj către Congresul SUA din ianuarie , el a declarat URSS vinovată de izbucnirea Războiului Rece, declarând: "Ne confruntăm cu un test lung și dificil de forță și rezistență între lumea liberă și dominația comunistă , între politica noastră și economia noastră, știința noastră și tehnologia noastră și faptul că de ce sunt capabili libertatea noastră și sclavia lor, între unirea noastră voluntară a statelor libere și fuziunea lor forțată a "republicilor populare", între strategia noastră și strategia lor, între nervii noștri și nervii lor Autor al memoriului în volume Anul deciziilor ( ) și Anii de proces și Nore - ( ) DOCTRINA TRUMAN (Doctrina Truman), un program de politică externă prezentat de președintele SUA G Truman într-un discurs înaintea unei sesiuni comune a ambelor camere a Congresului SUA din martie A definit politica externă a SUA ca o politică de "sprijin pentru popoare libere care rezistă încercărilor de a le supune unei minorități armate sau presiunii externe" Reamintind membrilor Congresului că Statele Unite au cheltuit de miliarde de dolari pentru a obține victoria în al Doilea Război Mondial, președintele și-a descris programul drept o contribuție la pacea și libertatea mondială "Semințele regimurilor totalitare sunt hrănite de sărăcie și nevoi", a spus el "Ei se răspândesc și cresc în pământul rău al sărăciei și al tulburărilor Și ajung să înflorească când speranța pentru o viață mai bună moare printre oameni Trebuie să sprijinim această speranță " etc prevedea acordarea de asistență militară și economică a SUA guvernelor Greciei și Turciei în lupta împotriva răspândirii influenței comuniste în țările lor, i e împotriva ameninţării reale a venirii la putere în aceste ţări ale forţelor politice pro-sovietice etc motivat de faptul că în condițiile de instabilitate economică cauzată de cel de-al Doilea Război Mondial și de distrugere (Grecia), precum și de existența unei amenințări la adresa unității naționale (Turcia), "minoritatea militantă" a reușit să creeze un mediu de "haos politic" " în aceste țări, care amenințau cu extinderea zonei "Cortinei de Fier" în sudul Mediteranei Pe baza intereselor naționale ale Statelor Unite și ținând cont și de faptul că Marea Britanie, care se confruntă cu dificultăți economice, care a oferit anterior asistență financiară acestor țări, nu poate să o continue, Truman a propus ca Congresul SUA să aloce de dolari milioane pentru o astfel de asistență (de milioane de dolari ai Greciei și de milioane de dolari ai Turciei) până la iunie și trimiterea de specialiști civili și militari în Grecia și Turcia, la cererea acestora, pentru a ajuta aceste țări în relansarea economică și pregătirea personalul local Prin decizia Congresului SUA, asistența solicitată de Președinte a fost însușită în totalitate Legea corespunzătoare a fost semnată de Truman la mai TUGANOVA Olga Erastovna (n), savant ruso-american Doctor în științe istorice ( ) Specialist în domeniul culturii și literaturii americane S-a născut la Moscova A absolvit Facultatea de Drept a Universității de Stat din Moscova ( ) În - a lucrat ca angajată a Redacției pentru Informații Externe TASS, a predat drept internațional la MGIMO (-), iar apoi a lucrat la institutele de cercetare ale Academiei de Științe a URSS În ultimii ani, a lucrat la Institutul de Istorie Mondială al Academiei Ruse de Științe Președinte al Comisiei pentru Istoria Culturii a Statelor Unite

a Consiliului Științific pentru Istoria Culturii Mondiale al Academiei Ruse de Științe Autor și compilator (editor) al următoarelor cărți: "Politica SUA și Britanică în Orientul Apropiat și Mijlociu" ( ); "SUA: criză socio-politică Probleme ale mișcării muncitorești și democratice generale" ( ); "Interacțiunea culturilor URSS-SUA secolele XVШ-XX" ( ); Cultura contemporană a SUA ( ); "Personaj american Eseuri despre cultura americană (,) TURGENEV Andrei Ivanovici (-), poet și traducător rus Autorul primei biografii a lui Benjamin Franklin publicat în limba rusă și primul traduceri ale operelor lui Franklin din limba franceză ( ), publicate într-o singură ediție a Universității din Moscova sub titlul "Un extras din notele familiei Franklinov cu adăugarea unei Scurte descriere a vieții sale și a unora dintre scrierile sale" Baza lucrării lui T s-a bazat pe Autobiografia lui Franklin, iar lucrarea în sine s-a deschis cu următoarele cuvinte ale lui T : "Hurnicie neobosit, o dragoste înfocată pentru științe, combinată cu sinceritate și onestitate, au fost principalele trăsături în lucrarea lui Franklin caracter " TURGENEV Ivan Sergeevich (-), un scriitor rus care s-a bucurat de o mare popularitate în Statele Unite și a avut o mare influență asupra operei multor scriitori americani În cercurile literare rusești, T era adesea numit "american" Numele lui T și extrase din "Notes of a Hunter" au apărut în Statele Unite în pe paginile revistei "North American Review" (North American Review) În , a avut loc o vizită a navelor rusești la New York, care, pe lângă rezonanța politică, a avut și consecințe culturale Unul dintre ofițerii de marina ruși ai escadrilei ia oferit lingvistului și traducător din New York Eugene Skyler o copie a romanului lui T Skyler, Fathers and Sons, care fusese publicat la Moscova cu puțin timp înainte Skyler a tradus romanul în engleză și l-a publicat în vara lui la New York A fost prima ediție a romanului lui Turgheniev în limba engleză Romanul nu a primit imediat recunoaștere în Statele Unite Succesul său ceva mai târziu a fost ajutat în mare măsură de criticul literar american Thomas Perry A doua ediție a romanului a avut loc în SUA în Primele lucrări colectate ale lui T în limba engleză au fost publicate în volume de editura din New York a lui G Golta în - În , T a scris într-o scrisoare către P V Annenkov: "Ieri mi s-a întâmplat un lucru extraordinar, pe care nu pot decât să vă spun Există un editor în America, Henry Golt, care de cinci ani tipărește traduceri ale operelor mele Întrucât nu există o convenție literară între America și Europa, Gault nici nu s-a gândit să-mi ceară vreo autorizație, mai ales că și alte edituri au publicat lucrările mele Închipuiți-vă uimirea mea: ieri am primit o scrisoare de la acest Gault, în care, după multe complimente (folosește chiar și cuvântul entuziasm!) mă anunță că la început vânzarea lucrurilor mele a fost lentă; dar că acum a primit atât de mult profit de la ei, încât îmi poate trimite de franci sub formă de remunerație - și, într-adevăr: cu scrisoarea era un bill a vue în de franci Această grandiozitate cu adevărat americană m-a atins; Mărturisesc sincer că în decursul carierei mele literare nu am fost atât de flatat de mulți Mi s-a mai spus că, dacă îndrăznesc să spun asta, m-am bucurat de o oarecare popularitate în America; dar această dovadă personal m-a încântat Succesul său literar în Statele Unite T s-a datorat în mare măsură și scriitorului William Dean Howells, care, în special, a scris că T "a stabilit tiparul romanului viitorului" În SUA au fost publicate și romanele "Fum", "Cuibul nobililor" (sub titlul "Liza"), care au pus bazele "modei pentru Turgheniev" în cercurile literare din Noua Anglie În publicațiile americane, s-a făcut adesea o paralelă între sclavia negrilor din SUA și iobăgia din Rusia, iar critica americană îl punea

pe T la egalitate cu Dickens După publicarea în limba engleză a romanului Cuibul nobililor, Howell a scris: "Pe măsură ce citești, te familiarizezi cu viața rusească, deși înainte de tine nu este o carte de referință sau un manual; tu însuți devii rus și deja vrei să te adresezi eroilor cărții după nume și patronimic " Potrivit memoriilor lui Howells, în acei ani, toți tinerii scriitori i-au citit lui Turgheniev, care le-a deschis "o lume nouă - o lume unică a realității" După moartea lui T Walt Whitman a scris cu regret în toamna anului : a murit, nobil și trist Turgheniev Henry James, care l-a clasat mai presus de toți scriitorii moderni de ficțiune, credea că "nu există niciun alt autor străin care să se încadreze în literatura mondială la fel de organic ca Turgheniev în ochii cititorului de limbă engleză" John Reed a făcut o paralelă între Cabana unchiului Tom a lui Beecher Stowe și Notele vânătorului de Turgheniev Memoristul american Frank Harris a considerat imaginea Bazarovului lui Turgheniev la fel de semnificativă în literatura mondială precum imaginile lui Hamlet și Don Quijote T era foarte interesat de America și visa să facă o vizită în această țară Într-o conversație cu Boyesen, el a spus: "A fost ideea mea obișnuită fixă să vă vizitez țara În tinerețea mea, când am studiat la Universitatea din Moscova, tendințele mele democratice și entuziasmul meu pentru republica nord-americană au devenit proverbiale și tovarăși studenții mă spuneau "american" Încă nu mi-am pierdut speranța de a trece Oceanul Atlantic și de a privi cu ochii mei țara, a cărei dezvoltare am urmărit-o doar de departe Și în i-a scris: "Una dintre cele mai puternice dorințe ale mele este să vizitez eu însumi țara ta, Lumea Nouă, care pentru Lumea Veche este ceea ce este Viitorul pentru Prezent sau Trecut - și sper că voi împlini acest lucru dorința mea înainte să părăsesc această țară" T și-a exprimat dorințe similare în corespondență cu G James Această dorință a lui T a rămas neîmplinită, dar este curios că America, care, potrivit lui A N Nikolyukin, mulți scriitori ruși ai secolului al XIX-lea "un simbol al prăbușirii vieții și al principiilor morale", a continuat să atragă atenția lui T Așa că, acesta și-a completat povestea "Ape de izvor" cu cuvintele că eroul ei "își vinde toată proprietatea și pleacă în America" Pe când se afla în Europa, T s-a întâlnit cu mulți scriitori americani, inclusiv G Beecher Stowe, M Twain, J R Lowell (James Russell Lowell) În anii ai secolului XX atitudinea față de T în SUA s-a schimbat, după cum reiese din afirmația lui Upton Sinclair că T "nu este un gânditor, ci doar un artist în sensul restrâns al cuvântului - unul care vede existentul și îl înfățișează cu un stilou priceput " și că "acum din Rusia se aud alte voci Proletariatul revoluționar își refă țara, iar noul tineret nu are nevoie de Turgheniev Rușii au devenit un popor de acțiune, iar Hamletul rusesc a fost lăsat la ochi" E Hemingway, care credea că el însuși, datorită lui T , trăia într-un fel în Rusia, ia scris în lui F S Fitzgerald că T și "Părinții și fiii" săi nu mai entuziasmează felul în care îi îngrijorau pe cititorii vremii lor TURCHIN John Basil (Turchin, John Basil) (nume real, nume, patronimic Turchaninov Ivan Vasilyevich) (-), ofițer rus, colonel al Statului Major rus Născut în Novocherkassk în familia unui ofițer pensionar A absolvit Școala de artilerie Mihailovski în , până în a slujit în artileria cazacilor Don A participat la ostilitățile din Ungaria și la campania din Crimeea Absolvent al Academiei Statului Major Sub pretextul nevoii de tratament pe apele din Marienbad, a mers acolo în , iar apoi a emigrat în SUA Pentru "neîntoarcerea la locul de serviciu" a fost amenințat cu un tribunal militar în Rusia În SUA, la început a achiziționat o mică fermă lângă New York, dar în scurt timp a

dat faliment și a fost nevoit să o vândă În anii următori, s-a mutat din stat în stat în căutarea unui loc de muncă, a încercat meseriile de topor, arhitect, constructor Odată cu izbucnirea Războiului Civil, a luat parte activ la acesta de partea nordicilor, îmbinând, potrivit unuia dintre jurnaliştii americani, "educaţia militară primită în Rusia cu patriotismul american" El a comandat cu succes o unitate militară în lupte împotriva sudicilor, câștigând porecla "Tunetul rusesc" În februarie , trimisul rus în SUA, E A Stekl a raportat la Sankt Petersburg că "un fost ofițer rus, un anume Turchaninov" lupta în armata de Nord și că ambasada nu știa "cum este el aici a apărut " Diferențele fundamentale ale lui T cu autoritățile militare superioare ale nordicului în problema sclaviei negrilor au devenit motivul inițierii unui proces împotriva lui Poziția lui T a fost susținută de președintele A Lincoln, care l-a făcut general de brigadă, protejându-l astfel de pedepse, întrucât instanța, formată din colonele, nu avea dreptul să-l condamne pe general A primit o armă de onoare în numele cetățenilor din Chicago Persecuția de către cercurile militare rasiste i-a adus lui T faima națională ca reprezentant al unui grup radical de lideri militari ai țării, făcându-l în același timp unul dintre cei mai urâți de generalii de sclavi din sud ai nordului A constat (ca și soția sa Nadejda Antonovna Turchaninova) în corespondență cu A I Herzen, căruia i-a scris: "Această republică este un paradis pentru bogați; ei sunt aici cu adevărat independenți; cele mai groaznice crime și cele mai negre intrigi sunt plătite cu bani Smecherul-capitalist este un prinț american, a cărui respectabilitate nu poate fi atacată la fel ca respectabilitatea țarului rus; prima persoană este la fel de inviolabilă și sacră ca persoana celei de-a doua; unul va zdrobi fiecare dușman cu jandarmi și soldați, celălalt cu dolari și tâlhari subordonați lui "Această republică", credea T , "este permanentă, nu se va uza niciodată și va înflori timp de secole și secole, oriunde doriți, chiar și în Rusia, poate avea loc ceva de genul unei revoluții sociale, doar că nu în America" Ultimii ani ai vieții și-a petrecut într-o sărăcie extremă: cererea sa pentru o pensie ca veteran de război a fost inițial respinsă, dar după intervenția politicienilor care au servit ca soldați în regimentul său, cu șase luni înainte de moartea sa, i s-a acordat o sumă anuală pensie de de dolari Autorul unei cărți despre Civil War Chickmauga Bătălii remarcate pentru Unire în timpul Războiului Civil ( ), precum și articole din revista militară lunară Military Rambles, publicată de el în (au fost publicate doar numerele din februarie și martie, devenite astăzi o raritate bibliografică) Judecând după titlul singurei sale cărți despre bătăliile majore din timpul Războiului Civil, intenționa să continue seria, dar nu a lăsat alte cărți sau manuscrise A murit într-un spital de psihiatrie Soția lui T și-a petrecut toți anii Războiului Civil cu soțul ei pe front ca o soră a milei, și-a ținut propriile agende Ea a împărtășit pe deplin părerile soțului ei cu privire la sclavie, a scris cu admirație despre curajul soldaților armatei din Nord și a criticat aspru incompetența comandanților lor, guvernul de la Washington și nehotărârea președintelui A Lincoln Potrivit unor rapoarte, ea s-a întâlnit personal cu Lincoln, cu care a discutat probleme legate de război și eliminarea sclaviei M Boatner's Dictionary of the Civil War (Boatner M The Civil War Dictionary NY,) conţine un articol despre cuplul T Potrivit publicaţiilor dintr-una din revistele americane, în timpul uneia dintre bătăliile cu sudiştii, când brigada nordici a clătinat și a început să se retragă, Nadezhda Turchaninova s-a repezit la linia de foc și a oprit retragerea După moartea lui N A Turchaninova, ținând

cont de meritele sale militare, Departamentul de Război al SUA i-a permis să fie înmormântată la cimitirul militar din Mound City (Illinois) alături de soțul ei Piatra funerară este inscripționată: "John B Turchin, general de brigadă, Serviciul de voluntariat al Statelor Unite, decembrie - iunie ; Nadine, soția sa, noiembrie - iulie Unul dintre asociații americani ai lui T deține cuvintele: "El a fost unul dintre cei mai bine educați și cunoscători soldați din țară El ne-a iubit țara mai mult decât mulți dintre băștinașii ei" Tuchelsky, John (-), inginer american Lucrător ereditar al uzinei G Ford din Detroit A venit în Rusia cu unul dintre primele grupuri de specialiști americani în prin intermediul Societății Ruse de Asistență Tehnică A fost ales de compatrioții săi șeful eșalon în care au fost trimiși de la Petrograd în Siberia cu echipamentul și materialele aduse La sosirea în Kemerovo, a fost ales primar al satului american rezultat - Colonia Industrială Autonomă "Kuzbass" (AIC) A participat la construcția centralei electrice a cocsificării, după finalizarea acesteia a plecat temporar în Statele Unite, unde a primit diploma de inginerie electrică La întoarcerea sa în Rusia, a continuat să lucreze în Kuzbass, iar după lichidarea AIK s-a mutat la Leningrad, unde a lucrat la una dintre uzinele electrice În a plecat în orașul Gorki pentru a construi o fabrică de automobile (GAZ) S-a căsătorit cu un cetățean sovietic În a fost arestat sub acuzația de spionaj A murit în spitalul închisorii din Gorki TYRKOVA-WILLIAMS Ariadna Vladimirovna (-), jurnalist, persoană publică Născut și educat în Sankt Petersburg La sfârşitul secolului al XIX-lea angajat în activități revoluționare; în a fost arestată pentru contrabandă cu literatură revoluționară A fost condamnată, dar a reușit să plece în străinătate Ea a locuit la Stuttgart, a lucrat pentru P Struve în ziarul său "Liberation" În s-a întors în Rusia și s-a alăturat conducerii Partidului Cadeților După ce s-a căsătorit cu jurnalistul britanic Williams, ea și-a luat cetățenia britanică Între cele două războaie mondiale, ea a locuit la Londra În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, în Franța Din s-a stabilit în SUA Ea a lucrat activ în presa rusă pentru emigrați și a fost implicată în activități caritabile în interesul refugiaților ruși Autor de memorii și lucrări în volume "Viața lui Pușkin" ( ) A murit în SUA TALBOT Strobe (Talbott, Strobe) (n), om de stat, eseist, jurnalist american Născut în Dayton, Ohio A absolvit Universitatea Yale ( ), unde s-a specializat în istoria și literatura rusă În a primit o diplomă de master la Universitatea Oxford Editor și traducător al ediției americane a N S Hruşciov Corespondent diplomatic (-), din - redactor al revistei Time În - , l-a consiliat pe B Clinton în treburile sovietice, cu care s-a împrietenit în timp ce studia încă la Oxford '(-) Din - prim-adjunct al secretarului de stat al Statelor Unite A venit în repetate rânduri în Rusia pentru negocieri privind cele mai importante aspecte ale relațiilor ruso-americane Participant la toate întâlnirile la nivel înalt dintre președinții Federației Ruse B N Eltsin si V V Putin și președintele SUA B Clinton Autor al unor lucrări despre relațiile sovietice (ruse)-americane, printre care: Endgame: Inside Story of SALT II ( ); Deadly Gambits: Reagan Administration and Arms Control ( ); Administrația și impasul în controlul armelor nucleare ( ); Rușii și Reagan ( ); Reagan și Gorbaciov (cu M Mandelbaum) ( ); La cele mai înalte niveluri (cu Michael Beschloss) ( ) U- (U-), un tip de avion de recunoaștere american cu un singur loc, care, în ceea ce privește caracteristicile sale aerodinamice, este un planor cu motor Lucrările la crearea sa au început în cu scopul special de a survola teritoriul URSS la altitudini inaccesibile în acel stadiu pentru luptătorii și

rachetele sovietice (km), cu încălcarea normelor legale internaționale Pentru crearea U- , Agenţiei Centrale de Informaţii i s-au alocat de milioane de dolari În perioada iulie -mai , cca de zboruri de recunoaștere la mare altitudine peste teritoriul URSS Potrivit directorului adjunct al CIA, Richard Bissell, până în , U- -urile colectau o parte semnificativă din cele mai valoroase informații de informații despre URSS Încălcarea frontierelor aeriene ale URSS de către una dintre aceste avioane a dus la un scandal internațional major, care a rămas în istorie sub numele de "incident cu U- " Președintele SUA D Eisenhower a remarcat într-o conversație privată: "Dacă ei (rușii - Auth) ar face același lucru împotriva noastră, acest lucru ar putea declanșa un război nuclear" Avioanele U- au efectuat și zboruri regulate de recunoaștere deasupra teritoriului Cubei Până la august (când una dintre aceste avioane de recunoaștere, zburând deasupra teritoriului Cubei, a descoperit și fotografiat rachete sovietice pregătite pentru instalare), astfel de zboruri au fost efectuate de ori pe săptămână, iar după august - săptămânal Fotografiile primite pe octombrie au confirmat în sfârșit faptul că pe teritoriul Cubei au fost dislocate rachete sovietice, care a fost începutul crizei din Caraibe (cubaneze) din Având în vedere secretul atât al zborurilor în sine, cât și al designului aeronavei de recunoaștere și echipamentul instalat pe el, piloții, potrivit lui R Bissell, "au primit instrucțiuni, dar nu ordine, să se sinucidă dacă erau capturați de ruși" și aruncă în aer avionul Pentru a face acest lucru, piloților li s-a dat o monedă de metal goală, în interiorul căreia se afla un ac cu otravă În spatele scaunului pilotului a fost plasat un dispozitiv exploziv, conceput să pornească siguranța la de secunde după ce pilotul a apăsat un buton special și ejectează din avion Printre piloții U- , a existat convingerea că dispozitivul exploziv a fost de fapt proiectat pentru o perioadă mai scurtă de timp, sau nu a implicat deloc timp de ejectare și a fost activat imediat după ce pilotul a apăsat butonul Potrivit lui Bissell, acordul lui Eisenhower de a zbura cu U- deasupra teritoriului sovietic a fost condiționat de convingerea lui că, în cazul unui accident, pilotul va muri și, astfel, principalele dovezi vor dispărea Zborurile aeronavelor de recunoaștere U- au fost întrerupte la începutul anilor din cauza apariției sateliților spionați spațiali Vezi și Incidentul U- , Francis Gary Powers INCIDENT U- , unul dintre cele mai grave scandaluri internaționale din perioada Războiului Rece, cauzat de încălcarea frontierei URSS în mai de către un avion de recunoaștere U- american pilotat de pilotul american Francis Gary Powers, și distrugerea ulterioară a acestuia și capturarea pilotului După declarația făcută de N S Hrușciov, despre încălcarea spațiului aerian sovietic de către un avion american și că acesta a fost doborât de o rachetă sovietică, un reprezentant al Departamentului de Stat al SUA, primind asigurări CIA că pilotul nu poate supraviețui și, prin urmare, nu exista pericolul oferindu-le adevăratul scop al zborului, a emis următoarea declarație oficială: "Conform unui raport primit de Departamentul de Stat de la NASA o aeronavă de recunoaștere meteorologică U- cu sediul în Adana, Turcia, pilotată de un pilot civil, a mers dispărut la mai Domnul Hrușciov a anunțat că un avion american a fost doborât deasupra teritoriului URSS Este posibil ca acesta să fie avionul dispărut "După anunțul amânat în mod deliberat cu o zi de către autoritățile sovietice că pilotul aeronavei a reușit să se ejecteze și a fost capturat de viu, guvernul SUA a fost nevoit să admită că granița sovietică fusese încălcat în scopuri de recunoaștere Potrivit deciziei lui Hrușciov, s-a

încercat să se pună totul pe seama "clicii militariste a Statelor Unite" pentru a-l scoate din pericol pe președintele D Eisenhower Cu toate acestea, Eisenhower nu numai că a decis să admită acest fapt, ci și-a asumat întreaga responsabilitate pentru a evita acuzațiile inevitabile într-un astfel de caz de pierdere a controlului asupra armatei Aceasta este prima recunoaștere din istoria Statelor Unite de către un președinte american a faptului de spionaj internațional care a provocat întreruperea summitului de la Paris programat în două săptămâni și anularea vizitei de stat planificate a președintelui american D Eisenhower la URSS în vara lui "Oamenii sovietici m-ar considera nebun dacă aș primi aici un om care ne trimite avioane spion", a spus liderul sovietic În timpul campaniei prezidențiale din , candidatul democrat la președintele SUA J F Kennedy a declarat că, dacă ar fi președinte, și-ar cere "scuze" lui Hrușciov D Eisenhower nu și-a cerut scuze URSS White, Andrew Dickson (-), istoric și diplomat american Ambasador al SUA în Rusia (-) Unul dintre puținii americani care s-a întâlnit atât ca persoană privată, cât și ca reprezentant oficial al țării sale cu împărați ruși - de la Nicolae I la Nicolae al II-lea - și a avut ocazia să-și facă o impresie personală acestor monarhi ruși Autorul lucrării în volume Autobiography ( ), care, în special, conține o listă a "păcatelor" dinastiei Romanov și prezice că "această dinastie, dacă nu chiar Nicolae (Nikolai I - Auth), va fi pedepsit pentru ei Acest tânăr monarh, a cărui slăbiciune a fost cauza unor consecințe atât de teribile, va aduce pedeapsă asupra lui și asupra celor care îl urmează Wilkie Wendell (Wilkie, Wendell) (-), politician american, candidat la funcția de președinte american din partea Partidului Republican la alegerile prezidențiale din Născut într-o familie de profesori de școală, descendenți ai emigranților din Germania A absolvit Universitatea Bloomington (Indiana) A lucrat la o uzină metalurgică, un secerător sezonier, un bucătar În timpul Primului Război Mondial, U a servit în armata SUA, a participat la luptele din Europa S-a întors în Statele Unite cu gradul de căpitan Angajat în advocacy, a devenit în curând coproprietar al unui birou de avocatură din Akron (Ohio) A luat parte activ la viața politică a Statelor Unite și, datorită publicității politice bine organizate și calităților personale, într-un scurt scurt într-o perioadă scurtă de timp a câștigat o mare popularitate în țară În a fost desemnat candidat la președinția Statelor Unite din partea Partidului Republican, dar a fost învins, pierzând în fața lui F Roosevelt În august , a fost trimis de președintele Roosevelt la Moscova pentru a se întâlni cu liderii sovietici și a pregăti un raport despre capacitatea Uniunii Sovietice de a rezista războiului împotriva Germaniei naziste Dirijarea "caracteristicilor" către U către conducătorii URSS I V Stalin și V M Molotov, comisarul adjunct al Poporului pentru Afaceri Externe al URSS S Lozovsky a raportat: "Wilkie își demonstrează în mod deliberat antifascismul, deoarece este de origine germană și se teme că nu va fi acuzat de patriotism american insuficient Toate declarațiile sale pro-sovietice sunt de natură electorală, deoarece el speră, pe valul de simpatie pentru Uniunea Sovietică, să candideze la președinție la alegerile din " Pe documentul lui V M Molotov, a fost elaborată o rezoluție: "Adeverința este destul de bună (o raritate pentru Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe) Este necesar să luăm în considerare cei cărora le trimitem criptări De altfel, referința lăudată de Molotov a fost extrem de superficială, iar concluziile conținute în ea erau exagerate și nefondate Cu toate acestea, U a fost primit la Moscova în prima categorie și a avut o conversație detaliată

cu Stalin Ambasadorul SUA la Moscova, William Standley (William Standley), căruia nu-i plăcea U , credea că el a urmărit în mod clar obiectivele politice personale venind în URSS Întors dintr-o călătorie, U a declarat nevoia de a ajuta poporul sovietic în lupta sa împotriva fascismului și de a grăbi deschiderea unui al doilea front "Nu ar trebui să ne fie frică de Rusia", a spus el Trebuie să învățăm să cooperăm cu ea în lupta împotriva unui inamic comun - Hitler Trebuie să învățăm să cooperăm cu ea pe scena mondială după încheierea războiului, deoarece Rusia este un stat dinamic, o nouă societate viabilă, o forță care nu poate fi ignorată în lumea viitoare, oricare ar fi ea " Raportul lui W , un fost rival politic al lui Roosevelt, care s-a aflat în tabăra susținătorilor liniei sale de politică externă, a jucat un anumit rol în activarea programelor de acordare a asistenței militare URSS sub Lend-Lease Porecla cunoscută U , inventată de Harold Ickes, Secretarul de Comerț în administrația Roosevelt: "barefoot boy from Wall Street" (Barefoot boy from Wall Street) - un indiciu al originii lui U "de jos" și popularitatea sa în rândul oamenii de rând din America Wilson Edmund (Wilson, Edmund) (-), critic literar, scriitor, jurnalist american Născut în Red Bank (buc New Jersey) Absolvent al Universității Princeton ( ); A lucrat ca reporter pentru New York Evening Sun A servit în armata SUA în timpul Primului Război Mondial În - a fost redactor-șef al revistei Vanity Fair; în a condus redacția literară a revistei Noua Republică, iar în a devenit director adjunct al revistei În - a fost litolog pentru revista The New Yorker Din , a menținut o corespondență constantă cu V V Nabokov, care a devenit pentru U personificarea literaturii ruse și cu care U a luat naștere mai târziu o serie de proiecte literare comune, inclusiv traducerea în engleză a lui Mozart și Salieri de către A S Pușkin U a tradus poezia lui Pușkin "Călărețul de bronz" și a fost autorul mai multor lucrări literare în versuri și proză, precum și a lucrării politice That the Finland Station; a Study in the Writing and Acting of History ("To the Finland Station") ( ), dedicat Revoluției din octombrie în Rusia și conducătorilor săi, inclusiv V I Lenin, care a apărut în această lucrare ca o personalitate remarcabilă, construind un viitor socialist pentru întreaga omenire Pușkin și Lenin au fost tocmai acele figuri istorice ruse care au devenit legătura dintre U și Nabokov și ale căror nume au fost menționate constant într-o corespondență extinsă între ei (mai târziu această corespondență Scârțâitul a fost adunat într-o ediție într-un singur volum a unui volum impresionant Nabokov, Vladimir Vladimirovici - ; Scrisorile Nabokov - Wilson -) U și Nabokov au convergit complet în credința că Pușkin a fost cel mai mare poet al secolului al XIX-lea, dar aveau opinii diametral opuse cu privire la Lenin W a vizitat URSS la mijlocul anilor În , cartea lui W A Window on Russia a fost publicată postum; Pentru uzul cititorilor străini ("Fereastra către Rusia în beneficiul cititorilor străini") WINANS Thomas DeKay (Winans, Thomas De Kay) (-), om de afaceri american, inginer-inventator, proprietarul unei clădiri de mașini și al unei fabrici de reparații auto din Sankt Petersburg De la începutul anului și continuând până în , construcția celei mai lungi (km) cale ferată cu două șine Nicholas (după - octombrie) din lume, W și fratele său William L Winans au fost timp de mulți ani principalii producători de locomotive și material rulant pentru ea W , iar după plecarea sa în - fratele său William până în a gestionat această arteră de transport cu mare profit pentru ei înșiși Fondată de frații W , împreună cu Joseph Harrison (Harrison), compania a topit fier pentru construirea unuia dintre podurile de peste râu Neva din Sankt Petersburg În anii ,

guvernul rus a decis să transfere drumul în mâinile private, iar în acest scop s-a anunțat că este gata să-l vândă celui mai mare ofertant Întors la Sankt Petersburg în , W și-a exprimat disponibilitatea de a-l cumpăra cu de milioane de ruble cu plata acestei sume în termen de ani În așteptarea unor posibile complicații, el a promis că va garanta plata anuală a unei sume suplimentare de milioane de ruble din veniturile primite din exploatarea drumului Cu toate acestea, guvernul rus a decis să vândă drumul Societății Căilor Ferate Ruse ( ), care deținea deja căile ferate Moscova-Varșovia și Moscova-Nijni Novgorod După cum a raportat la Washington Eugene Skyler, consulul american la Moscova, "singurul obstacol major în calea succesului domnului Winans a fost faptul că era american Era o prejudecată puternică în țară împotriva unei căi ferate atât de importante și a unor bani atât de uriași care cădeau în mâinile unui străin În , Winans a părăsit Rusia împreună cu soția sa rusă și s-a mutat în Anglia După plecarea sa, Rusia a început să cumpere locomotive din SUA: primele locomotive cumpărate din Philadelphia au ajuns la Sankt Petersburg în , iar alte de locomotive - în În , în mare parte cu asistența activă a lui Yu Skyler și Consulul general rus V Bodisko de locomotive au fost comandate la New York Achiziționarea activă a locomotivelor cu abur în Statele Unite a contribuit la dezvoltarea transportului feroviar și a industriei de exploatare a cărbunelui în Rusia Whistler, George Washington (-), om de afaceri și inginer american În a venit în Rusia și a început să construiască fortificații, un arsenal naval și docuri la Kronstadt; a supravegheat exploatarea podurilor peste râu Neva; a sfătuit cu privire la construirea unui pod peste râu Dvina în Arhangelsk și un pod de oțel peste râu Neva Împreună cu T D Winans era angajat în construirea de trăsuri El a fost unul dintre managerii construcției căii ferate Nikolaevskaya (acum Oktyabrskaya), care a făcut legătura între Sankt Petersburg și Moscova în (deschisă oficial la martie), precum și unul dintre inițiatorii proiectului nerealizat rămas pentru construirea căii ferate transsiberiene cu participarea americanilor A murit la Sankt Petersburg de holeră, fără să aștepte finalizarea construcției căii ferate Nikolaev Fiul său, George William Whistler (-), a venit la Sankt Petersburg în și a rămas acolo până în , urmărind punerea în aplicare a planurilor tatălui său pentru construcția de căi ferate în Rusia Whitman, Walter (Walt) (-), poet american Nu a primit educație formală, încetând să mai studieze la vârsta de ani Era un comisar, un ucenic de tipografi, un compozitor, un profesor de școală A scris pentru multe ziare (-) În a publicat celebra sa carte Leaves of Grass, care a primit o evaluare negativă din partea criticilor literari americani ai vremii Adăugat și reluat în mod repetat această lucrare timp de mai bine de decenii (-) Faima lui U a ajuns în Europa în Prima mențiune a numelui lui U în Rusia datează din ianuarie și are legătură tocmai cu cartea Leaves of Grass, care a fost numită în mod eronat roman Poezia lui "Bate, bat, tobe!" (în diferite traduceri - "Beat, beat, drum!", "Drum beat") (Drum Taps) a fost tradusă (dar nu tipărită) de I S Turgheniev cu de ani înainte ca poemele lui W să devină cunoscute în general în Rusia În , era planificată publicarea Leaves of Grass în Rusia, iar W a scris o prefață la aceasta, care a devenit cunoscută sub numele de Scrisoare către rus Scrisoarea scria, parțial: "Voi sunteți ruși și noi suntem americani Țările noastre, atât de departe una de cealaltă, atât de diferite la prima vedere - cu o asemenea diferență în condițiile sociale și politice de viață și, în consecință, în metodele noastre de dezvoltare morală și practică din ultimele sute de ani - și, în același

timp, atât asemănătoare între ele pe cealaltă în ceea ce privește anumite proprietăți, de altfel, foarte semnificative Ideea care trece prin secole că ambele sunt destinate misiunilor istorice și prestabilite de sus: o componentă arzătoare a prieteniei curajoase inerentă tuturor oamenilor , nedepasit de nicio alta rasa umana ; extinderea uriașă a limitelor și granițelor teritoriale; neformarea și obscuritatea multor lucruri, nerezolvate încă definitiv, dar recunoscute de toți ca primul pas către un viitor infinit mai mare; faptul că ambele popoare vor trebui să păstreze, să protejeze și, dacă este necesar, să lupte cu restul lumii pentru poziția lor independentă și de conducere; o dorință de nescăpat care vine din adâncul sufletului ambelor mari societăți, atât de pasionale, atât de neînțeles, atât de fără fund - toate aceste calități sunt, fără îndoială, inerente voi, rușilor și nouă americanilor Numeroase traduceri ale poemelor lui W aparțin lui K D Balmont, care l-a numit un poet american strălucit, ale cărui poezii "reprezintă un imn continuu la viață" Între și , Balmont a scris articole despre U El a tradus și Leaves of Grass, dar Comitetul de presă din Moscova a confiscat această carte În mai , editorul Leaves of Grass a fost amendat prin hotărâre judecătorească, iar anumite secțiuni au fost eliminate din cartea publicată Unul dintre cei mai convinși propagandiști ai lui W a fost K Chukovsky, care a remarcat influența poetului american asupra operei futuriștilor ruși, în special asupra lui V Khlebnikov și a începutului V Mayakovsky În , Chukovsky a publicat o carte mică numită "Poetul anarhist Wat Whitman; traducere în versuri și caracterizare", care conținea două eseuri despre poet și o traducere a mai multor poezii ale sale Ciukovski și-a explicat decizia de a prelua traducerea lucrărilor lui U în rusă după cum urmează: "Din moment ce îmi pare sincer rău pentru acei prieteni și cunoștințe care nu au putut să o citească, am început să traduc pentru ei pentru a le împărtăși fericirea mea lor " M Gorki îl considera pe U "exorbitant de lăudat" A Lunacharsky a folosit o traducere a poeziei lui Whitman "Beat, beat, drum!" ca pliant de propagandă în rândul soldaților Armatei Roșii care au participat la luptele cu unitățile militare expediționare americane care au debarcat în timpul intervenției americane în nordul Rusiei - Ulam (Ulam) Adam Bruno (Ulam, Adam Bruno) (n), sovietolog, istoric american Născut în Lvov A emigrat împreună cu părinții în SUA ( ) Cetăţean american din Absolvent al Universităţii Brown ( ) şi al Universităţii Harvard ( ) Din a predat istoria URSS și a Rusiei la Universitatea Harvard Director al Centrului de Studii Ruse de la Universitatea Harvard ( ) Unul dintre cei mai importanți specialiști americani în relațiile URSS și ruso-(sovietice)-americane În a fost consilier al candidatului la președinție R Reagan Autor de cărți: The New Face of Soviet Totalitarism ( ); Bolșevicii: Istoria intelectuală și politică a triumfului comunismului în Rusia ( ); expansiune și coexistență; Istoria politicii externe sovietice - ( ); The Rivais: America și Rusia de la al Doilea Război Mondial ( ); Stalin: Omul și epoca lui ( ); The Russian Politicai System ( ); Ideologii și iluzii: gândire revoluționară de la Herzen la Soljenițîn ( ); O istorie a Rusiei Sovietice ( ); În numele poporului: profeți și conspiratori în Rusia pre-revoluționară ( ); precum și romanul Afacerea Kirov ( ) UNALASHKA, o insulă din arhipelagul Insulelor Aleutine Situat în largul coastei de sud-vest a Alaska De la începutul secolului al XIX-lea satul U din vârful nordic al insulei a fost un centru și port major al Companiei Ruso-Americane Obiectivele istorice ale U sunt Biserica Ortodoxă a Înălțării Domnului (Biserica Sfânta Înălțare), fondată în , și parcul de molid (Plantația de molid Sitka), în care s-

au păstrat copaci plantați în de coloniștii ruși A trecut în Statele Unite ca urmare a semnării Tratatului de vânzare a Alaska Rusiei către Statele Unite în Universitatea Johns Hopkins, o instituție de învățământ superior din Statele Unite Unul dintre cele mai importante centre educaționale și de cercetare din țară, care oferă studenților un program extins de predare a limbii și literaturii ruse și un program de studii ruse (Studii de zonă rusă) Fondată în și numit după primul său sponsor, comerciantul din Boston Johns Hopkins, care a lăsat milioane de dolari în testamentul său pentru a crea o universitate și un spital La sfârșitul secolului al XX-lea peste mii de studenți au studiat la universitate Toate cursurile de literatură rusă sunt predate în limba rusă Pe lângă cursul principal de limba și literatura rusă, universitatea a organizat un curs special de limba rusă scrisă și vorbită, precum și cultura rusă pentru studenții care doresc să-și îmbunătățească dezvoltarea generală în domeniul științelor umaniste În programul de studii ruse se acordă o atenție deosebită studiului perioadei istoriei sovietice (rusești) din anii până în prezent, adică de la venirea la conducerea URSS N S Hruşciov şi până în prezent De asemenea, se acordă multă atenție studiului perioadei post-sovietice, incl dezvoltarea proceselor și reformelor politice în țările CSI Domeniile de cercetare includ Rusia post-comunistă: economie, politică și securitate; reforme de piață și economii în tranziție în fosta URSS; politica externă a Rusiei și a țărilor CSI; democratizarea și autoritarismul în societățile post-comuniste; istorie și politică în statele din Asia Centrală (fostele republici sovietice din Asia Centrală) etc GEORGE WASHINGTON UNIVERSITY (Universitatea George Washington), o instituție de învățământ superior din Statele Unite Unul dintre centrele de învățământ de top ale țării, printre diviziile cărora se află o facultate de limbi germanice și slave, precum și Institutul de Studii Europene, Ruse și Eurasiatice (Institutul de Studii Europene, Ruse și Eurasiatice) la școală de Internaţional probleme native pentru ei Elliot/Elliott School of International Affairs) Fondată în ca Columbian College (Columbian College), în redenumită Columbia University (Columbian University) Și-a primit numele actual în Inițial, ideea creării unei universități în Districtul Columbia (acum Washington) i-a aparținut lui George Washington, care a lăsat o parte din acțiunile sale din compania Potomac înființării acesteia Se presupunea că universitatea va fi fondată sub auspiciile guvernului federal, dar această idee nu a primit sprijinul Congresului SUA În plus, Compania Potomac a încetat să mai existe, iar acțiunile Washingtonului și-au pierdut valoarea Decizia Congresului de a fonda universitatea a fost luată numai în timpul președinției lui J Monroe Până la sfârșitul secolului XX Universitatea a oferit studenților un program larg de predare a limbii și literaturii ruse, oferind studenților programe de calculator rusești, legături computerizate către baze de date în limba rusă din întreaga lume, înregistrări de muzică rusă și organizând excursii studenților în Rusia WALKER (Walker) John Anthony Jr (Walker, John Anthony, Jr) (p ?), un ofițer de navă american, unul dintre cei mai valoroși agenți străini ai Comitetului pentru Securitatea Statului URSS Recrutat în de șeful rezidenței KGB din Washington, generalul B A Solomatin Potrivit experților americani, documentele transferate către W au permis informațiilor sovietice să recreeze exact copii ale mașinilor de cifrare, care, în combinație cu cheile cifrurilor transferate de acesta, au oferit acces la corespondența secretă americană la toate nivelurile guvernamentale și militare majore - corespondență de la Departamentul de Stat, armata,

Agenția Centrală de Informații Prezidențială a SUA cu liderii militari de pe teren U a implicat membrii familiei sale în activități de informații, inclusiv fratele său Arthur și fiul lui Michael și colegul criptograf al Marinei americane Jerry Witworth În timpul muncii sale pentru serviciile secrete sovietice, a primit ca recompensă aproximativ milion de dolari A stârnit suspiciunile Biroului Federal de Investigații (FBI) cu cheltuielile sale nerezonabil de mari, care nu corespundeau cu salariul primit Emis de FBI fostei sale soții Având în vedere prejudiciul semnificativ cauzat de aceștia securității naționale a SUA, W a fost condamnat în la închisoare pe viață, complicii săi fiind și ei condamnați la diverse pedepse Wallace, Henry Agard (-), jurnalist, om politic și om de stat american A editat revista "Wallace's Farmer" (Wallace's Farmer) din S-a angajat în creșterea soiurilor de porumb cu randament ridicat, a organizat comerțul cu semințe Secretar al Agriculturii SUA (-), Vicepreședinte al SUA (-), Secretar al Comerțului SUA (-) A vorbit din poziții de stânga liberale, a identificat comunismul cu fascismul A devenit un susținător activ al dezvoltării cooperării dintre URSS și SUA în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și după acesta În a vizitat Asia Centrală sovietică și Orientul Îndepărtat El a cerut ca Statele Unite să împărtășească cu URSS secretul armelor atomice ca și cu un fost aliat capabil să evolueze spre democrație; a recunoscut ireversibilitatea schimbării în Europa de Est postbelică S-a opus ferm Războiului Rece, afirmând ( ): "Trebuie să punem bazele pentru stabilirea unei păci autentice cu Rusia Conflictul ideologic va exista întotdeauna, dar acesta nu poate fi un motiv pentru care diplomații nu pot crea baza existenței în siguranță a ambelor sisteme unul lângă altul " El a susținut ideea de a împărți lumea în sfere de interes Vorbind la New York în septembrie , * a declarat: "Din partea noastră, trebuie să recunoaștem că nu avem mai multe motive să ne implicăm în treburile politice ale Europei de Est decât are Rusia în afacerile politice din America Latină, Europa de Vest și Statele Unite Fie că ne place sau nu, dar rușii vor încerca să-și socializeze sfera de interes așa cum noi încercăm să ne democrăm sfera de interese Rușii nu ar trebui să incite comuniștii locali la activitate politică în Europa de Vest, America Latină și Statele Unite, doar deoarece nu ar trebui să ne amestecăm în afacerile politice din Europa de Est și Rusia" Într-o scrisoare adresată președintelui H Truman, el a scris: "O mare parte din ceea ce ne-a alarmat cu privire la comportamentul sovietic recent a fost rezultatul situației lor economice dificile și al preocupării lor cu privire la problemele de securitate temerile legate de "încercuirea capitalistă" W i-a recomandat insistent lui Truman "să le demonstreze (URSS - Auth) că vrem să facem comerţ cu ei şi să ne întărim relaţiile economice cu ei" După discursul de la Fulton al lui W Churchill (martie), care conținea o mențiune despre "Cortina de Fier", Truman a avertizat: "Cu cât ne comportăm mai duri, cu atât rușii vor deveni mai duri" Aceste declarații și similare au dat motive oponenților săi politici să-l numească pe W "stalinist" și să-l acuze pe Partidul Progresist pe care l-a creat de "complicitate cu comunismul" A fost demis din funcția de secretar al Comerțului de către președintele Truman În a devenit candidatul Partidului Progresist al SUA la președinție, dar a fost învins la alegeri Conducerea sovietică a încercat să folosească U în scopuri propagandistice, folosind, în special, "scrisoarea deschisă" lui Stalin din mai , care conținea critici la adresa politicii externe americane În , sub influența războiului din Coreea, Wu a criticat aspru regimul sovietic, ceea ce a

provocat o nemulțumire extremă în rândul liderilor URSS Numele de familie U a încetat practic să fie menționat în rapoartele presei sovietice În ultimii ani ai vieții, s-a îndepărtat de politică, fiind angajat în agricultură WALLING, William English (-), scriitor și socialist american A venit pentru prima dată în Rusia în și timp de ani a studiat țara, mișcarea muncitorească rusă Am intervievat multe figuri revoluționare și literare celebre, inclusiv V I Lenin şi M Gorki Impresionat de ceea ce a văzut și auzit în Rusia, a scris cartea Rusia's Message: The True Import of the Revolution ( ), în care a numit revoluția din "primul act" al viitoarei revoluții sociale După evenimentele din februarie din Rusia, el a refuzat oferta președintelui V Wilson de a pleca în Rusia ca parte a misiunii Ruta (vezi Misiunea Ruta) După octombrie , el a luat o atitudine extrem de negativă față de bolșevici și "machiavelianismul sovietic" și a devenit coautor cu Samuel Gompers în cartea lor comună Out of Their Own Mouths: A Revélation and an Inctment of Sovietism ( ) U a fost căsătorit cu o cetățeană rusă Anna Strunskaya, care a emigrat în Statele Unite și a devenit ulterior colaborator literar cu J London Strunskaya și-a însoțit soțul în călătoriile sale în Rusia sovietică și a fost co-autor al uneia dintre cărțile sale Washburn, Stanley (-), jurnalist american A colaborat cu ziarele Minneapolis Journal (Minneapolis Journal) și Chicago Daily News (Chicago Daily News), publicând în ele corespondență despre evenimentele revoluționare din Odesa din și din alte orașe rusești din În a devenit corespondent de război al săptămânalului Collier "(Collier's) și până în a fost detașat în armata rusă ca singurul jurnalist american care a acoperit luptele de pe frontul ruso-german cei din timpul Primului Război Mondial În telegrama Ministrului Afacerilor Externe al Rusiei S D Sazonov Ambasadorului în SUA G P Bakhmetev din ( ) septembrie , a fost informat că un reprezentant al presei "numai din statele aliate" a fost admis în armata rusă (Statele Unite, care aveau mai bine de ani înainte de a intra în război, nu erau încă considerat stat aliat) "Singura excepție", a scris Sazonov în continuare, "o face comandantul suprem în favoarea americanului Washburn, care, având în vedere simpatia manifestată în America pentru Rusia, a fost admis pe picior de egalitate cu francezii și corespondenți englezi Vă rugăm să subliniați acest semn de afecțiune specială pentru America Corespondența lui U de pe frontul ruso-german a fost publicată pe paginile Chicago Tribune și New York Sun La întoarcerea sa în Statele Unite, la începutul anului , după o ședere de luni în Rusia, unde, potrivit unuia dintre diplomații ruși, a reușit să "pătrundă spiritul rus până la capăt", U a ținut adesea prelegeri care, potrivit aceluiași diplomat, "sunau ca cuvintele unui apostol care proclamă o nouă Evanghelie despre Rusia" și "au fost o adevărată revelație pentru publicul american Expresiile sale bine îndreptate au acționat magic și au tăiat în mintea ascultătorilor, insuflându-le o credință fermă în puterea invincibilă și viitorul înfloritor al Patriei noastre Mai târziu a fost membru al misiunii Stevens (vezi misiunea Stevens) deja cu grad de maior în armata SUA și ca asistent militar la misiunea și misiunea Ruth (vezi misiunea Ruth) în Rusia Autor de cărți: The Russian Campaign, April to August ( ); Victorie în înfrângere: agonia Varșoviei și retragerea Rusiei ( ); Ofensiva rusă ( ) Mai târziu a fost membru al Misiunii Stevens (deja major în armata SUA și ca asistent militar al misiunii) și al Misiunii Root în Rusia USACHEV Igor Grigorievici (-), savant internațional rus, americanist Doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) Ambasador extraordinar și plenipotențiar Născut la Moscova A absolvit Institutul

de Aviație din Moscova ( ) și Școala Diplomatică Superioară ( ) Autor al cărților: "SUA: Militarism și dezarmare De la confruntare la negocieri" ( ); "Uniunea Sovietică și problemele dezarmării" ( ); "International Détente și SUA" ( ); "John Foster Dulles: Mit și realitate politică" ( ), etc UTKIN Anatoly Ivanovici (n), om de știință-american rus, doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) Academician al Academiei de Științe ale Naturii ( ) Specialist în istoria SUA și relații internaționale Născut în Balakovo, regiunea Saratov A absolvit Facultatea de Istorie a Universității de Stat din Moscova ( ) și studii postuniversitare la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS ( ) Autor de cărți: "Thomas Jefferson" ( ) (coautor); Centrele de putere americane și europene ( ); "Strategia de expansiune globală; doctrinele politicii externe americane" ( ); "Theodore Roosevelt" ( ); "Futurologia americană a relațiilor internaționale" ( ); Diplomația lui Woodrow Wilson ( ); SUA și Japonia Ieri, azi, mâine ( ); Strategia americană pentru secolul ( ); Roosevelt ( ); "SUA la începutul secolului" ( ) (coautor), etc WELLES Sumner (-), om de stat și diplomat american Numit în postul de secretar de stat adjunct al Statelor Unite din primele zile ale administrației lui F Roosevelt în martie În a devenit primul secretar de stat adjunct, ceea ce s-a explicat prin apropierea personală a lui W și familia lui președintelui Multă vreme a aderat la concepțiile antisovietice, crezând că comunismul amenință Statele Unite și toate țările americane nentu El a evaluat pozitiv acordurile de la Munchen cu Hitler După ce a făcut o călătorie lungă în mai multe țări europene în și s-a întâlnit cu liderii Marii Britanii, Franței, Germaniei și Italiei, s-a întors la Washington cu încredere în inevitabilitatea războiului în Europa și în necesitatea de a uni toți oponenții lui Hitler El și-a exprimat regretul pentru relațiile proaste dintre URSS și SUA, care, totuși, nu reprezintă o dovadă a unei schimbări a atitudinii sale față de comunism El a luat inițiativa reluării dialogului cu URSS, inclusiv și în așteptarea că acest lucru ar convinge conducerea sovietică de necesitatea unui curs mai dur față de Japonia A doua zi după atacul german asupra URSS, el a emis o declarație oficială în care anunța că guvernul SUA va saluta orice acțiune a forțelor anti-Hitler, indiferent de natura lor La iunie , a declarat ambasadorului URSS în SUA K A Umansky că, în opinia guvernului american, respingerea "agresiunii, care este acum dată de poporul și armata URSS, corespunde intereselor istorice ale Statelor Unite" El credea că Statele Unite ar trebui să considere URSS ca un partener egal în asigurarea ordinii mondiale postbelice și că Uniunea Sovietică, la fel ca Statele Unite, are dreptul să se lase ghidată de interesele sale geopolitice La Moscova, U a considerat unul dintre puținii lor binevoitori din Departamentul de Stat al SUA U a participat direct la dezvoltarea structurii și conceptului ONU Autor de cărți: Lumea celor patru libertăți ( ); The Time for Decision ( ); Şapte decizii care au modelat istoria ( ) FABERGE Alexander Kirillovich (-), genetician, citolog Născut în Sankt Petersburg Nepotul celebrului bijutier rus Carl Faberge După octombrie a emigrat împreună cu părinții săi în Anglia, unde a fost educat ca genetician doctorat de la Universitatea din Londra În s-a mutat în SUA și a predat la Universitatea din Wisconsin (-) În ultimii ani ai vieții, a lucrat ca cercetător în genetică la Universitatea din Texas A murit în SUA FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION (FBI) (Biroul Federal de Investigații - FBI), o agenție federală, o divizie a Departamentului de Justiție al SUA Creat în Investighează încălcările legilor federale (cu excepția celor supuse controlului

altor agenții federale) Ea desfășoară activități de contrainformații în toată Statele Unite și, de asemenea, luptă împotriva corupției și crimei organizate În timpul existenței FBI, mai mulți agenți ai serviciilor speciale sovietice (ruse) au fost expuși dintre angajații săi, inclusiv Richard Miller ( ), condamnat la de ani de închisoare și eliberat la începutul anului , și Earl Edwin Pitts ( ) Potrivit presei americane, la sfârșitul anului , FBI a început să verifice activitățile a angajați ai Departamentului de Stat al SUA, Agenției Centrale de Informații și ai altor organizații guvernamentale americane Motivul începerii anchetei a fost mărturia lui O Kh Ames, care a dat motive să suspecteze aceste persoane în cooperare cu serviciile speciale ale URSS și Rusia FEDOROV Victoria (n), actriță de film Fiica actriței de film Zoya Fedorova, care a fost reprimată în anii și ucisă în la Moscova în circumstanțe neclare, și atașatul naval al Ambasadei SUA la Moscova, Jackson R Tate, care a devenit ulterior contraamiral al Marinei SUA S-a născut la Moscova Absolvent al VGIK A jucat într-un număr de filme sovietice Una dintre cele mai notabile lucrări ale ei a fost rolul din lungmetrajul regizat de M Bogin "Doi", unde F a jucat o fată surdă-mută La începutul anilor , după publicarea poveștii sale de naștere, ea a stabilit o corespondență cu tatăl ei și a plecat în Statele Unite în martie , cu puțin timp înainte de moartea acestuia Călătoria în SUA a fost organizată și plătită de revista americană National Inquirer Pentru aceasta, F a promis că va oferi un interviu exclusiv pentru publicare pe paginile sale În iulie același an, s-a căsătorit cu pilotul american de aviație civilă Frederick Pony Trăiește în SUA, a devenit casnică, a jucat ocazional în reclame de televiziune Autor al cărții autobiografice Fiica lui Admirai ( ) Sosind a mers la Moscova în cu un proiect de a crea un lungmetraj detectiv ruso-american FEDOROVICH Vladimir Antonovici (n), om de știință american, doctor în științe economice ( ), profesor ( ) om de știință onorat al Federației Ruse ( ) Specialist în domeniul reglementării de stat a economiei, științei și tehnologiei în Statele Unite Membru al Marelui Război Patriotic Născut la Moscova Absolvent al MGIMO ( ) În - - angajat al Agenției de Presă Novosti Din - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Expert de stat al SCST al URSS și reprezentant permanent al SCST în Comitetul pentru Știință și Tehnologie al UNECE (-) Autor de cărți: USA: Science and Education ( ) (coautor); SUA: State and Economy ( ) (coautor); "Capitalismul american și managementul statului Sistemul de contracte federale: evoluție, probleme, contradicții" ( ); SUA: Organizing Government Programs ( ) (coautor); SUA: Military Production and Economics ( ) (coautor); Capitalismul american în anii ' Modele și tendințe în dezvoltarea economiei" ( ); The American State on the Eve of the st Century ( ) (coautor); SUA: State and Market ( ) (coautor); "SUA la începutul secolului" ( ) (coautor), etc FEKLISOV Alexander Semenovici (n), ofițer de informații sovietice, colonel KGB, erou al Rusiei Născut la Moscova A absolvit școala fabricii, a lucrat la fabrică Absolvent al Institutului de Ingineri de Transporturi din Moscova A lucrat în agențiile de securitate de stat din până în În - a lucrat în rezidențiatul din New York Obține informații secrete despre electronică, radar, tehnologie cu jet, energie atomică, facilități de producție pentru fabricarea unei bombe atomice Potrivit acestuia, a lucrat cu soții Rosenberg, de la care a primit informații secrete Într-o carte publicată în Franța în , el a scris: "Au lucrat pentru noi Dar nu pot spune că informațiile transmise de ei au jucat un rol decisiv " În - a ocupat o funcție de conducere în rezidențiatul de la Londra; în timpul șederii sale acolo, a obținut materiale secrete despre crearea

și îmbunătățirea armelor atomice, precum și informații despre planurile și munca americanilor de a crea o bombe cu hidrogen În - a condus departamentul american de informații externe al KGB, în - - reședința informațiilor sovietice la Washington Sub numele de A S Fomin a luat parte activ la soluționarea pașnică a crizei din Caraibe (cubaneze) din , ca mediator neoficial, în stadiul inițial al negocierilor dintre guvernele URSS și SUA (pe partea americană, un astfel de canal a fost diplomatia de la Washington) corespondent John Scali) În - a fost angajat în activități de cercetare în domeniul inteligenței Candidat la Științe Istorice A primit Ordine Steagul Roșu al Muncii, Ordine Steaua Roșie, Ordinele Războiului Patriotic și Insigna de Onoare, o insignă "Pentru Serviciu în Informații" Autor al cărții "Peste ocean și pe insulă" ( ) FEOFANOV Oleg Alexandrovici (n), om de știință-american rus Doctor în filozofie ( ), profesor ( ), membru titular al Academiei Internaționale de Informatizare ( ) Specialist în domeniul psihologiei sociale și publicității politice, tehnologii politice Născut în Khabarovsk Absolvent al MGIMO ( ) În - a lucrat la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS, apoi la Institutul de Științe Sociale din subordinea Comitetului Central al PCUS, iar din la Academia de Științe Sociale din subordinea Centrală Comitetul PCUS Din - la Academia de Management sub președintele Federației Ruse Autor de cărți: "Fericirea pe credit" ( ); "SUA: Publicitate și societate" ( ) Philby Harold Adrian Russell ("Kim") (Philby, Harold Adrian Russell) (-), spion ilegal sovietic Născut în India A absolvit Universitatea din Cambridge ( ) În a fost recrutat de serviciile secrete sovietice, care i-au pus sarcina de a se infiltra în serviciile secrete britanice Ca corespondent pentru ziarul londonez The Times, a fost în Spania în timpul războiului civil (-) La începutul celui de-al Doilea Război Mondial, a fost corespondentul șef de război pentru The Times la sediul armatei expediționare britanice din Europa În a devenit angajat al serviciilor secrete britanice MI- , deținând postul de șef al departamentului sovietic până la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial ( ); în același timp a fost unul dintre șefii adjuncți ai Serviciului Secret britanic În a ajuns la Washington ca ofițer de legătură pentru a asigura interacțiunea MI- cu Agenția Centrală de Informații (CIA) și Biroul Federal de Investigații (FBI) al SUA și a rămas în acest post până în , devenind unul dintre cele mai utile agenți ilegali care furnizează informații secrete sovietice extrem de valoroase despre activitățile serviciilor de informații și contrainformații americane Informațiile pe care le-a transmis au făcut posibilă expunerea agenților străini și prevenirea multor operațiuni ascunse împotriva URSS După o evadare forțată în URSS din cauza pericolului de a fi expus, s-a stabilit la Moscova și s-a căsătorit cu un cetățean sovietic A fost introdus la gradul de general (dar nu l-a primit), a primit ordine sovietice, incl Ordinul lui Lenin, Ordinul Steagului Roșu, Ordinul Prieteniei Popoarelor etc A scris memorii, care au fost retipărite în mod repetat în Occident În mai , cu puțin timp înainte de moartea sa, a acordat un interviu scriitorului american Philip Knightly, care l-a inclus în cartea sa The Master Spy: The Story of Kim Philby ( ) A murit și a fost înmormântat la Moscova FILIPPOV Boris Andreevici (-), scriitor, poet, editor A studiat la Universitatea din Leningrad În anii puterii sovietice, a fost arestat în repetate rânduri (, ,) În timpul celui de-al Doilea Război Mondial a plecat în Germania, în anii - a fost în lagăre pentru persoane strămutate În s-a mutat în SUA, unde a predat la mai multe universități americane și a publicat în publicații emigrate Împreună cu G P Struve a

pregătit și publicat colecții de lucrări ale poeților și scriitorilor - clasici ai literaturii ruse moderne, inclusiv lucrări de A Akhmatova, N Zabolotsky, N Gumilyov, M Voloshin Fischer, Louis (-), jurnalist și eseist american Născut în Philadelphia într-o familie de imigranți din Rusia În a fost trimis într-o călătorie de afaceri în Rusia sovietică ca corespondent pentru New York Evening Post (-); în - a fost corespondent la săptămânalul liberal The Nation În corespondența sa și-a creat, în principiu, o imagine favorabilă a țării, descriind în tonuri binevoitoare evenimentele care au avut loc în ea, în urma cărora și-a câștigat reputația de jurnalist occidental prietenos cu Rusia El a scris: "Aici totul este în mișcare Viața, atmosfera, oamenii - totul este dinamic Uneori toate acestea mă captează într-o așa măsură încât încep să cred că nimic nu este imposibil în URSS S-a întâlnit în mod repetat cu liderii URSS, inclusiv cu I V Stalin, era prieten cu G V Chicherin, M M Litvinov A fost în corespondență cu Chicherin, lăsând o interesantă moștenire epistolară A avut legături extinse în cercurile guvernamentale, publice și culturale ale Uniunii Sovietice și Moscova A primit pe o bază prietenească informații documentare și orale unice, pe care le-a folosit în publicațiile sale și mai târziu în cărțile sale Într-una dintre scrisorile sale către Chicherin, el scria: "O carte în care am pus multă energie și entuziasm (adică lucrarea în volume Soviets in publicată în Afaceri mondiale - Auth), în opinia mea, este extrem de pro-sovietic și vă prezintă politica aproape fără ambiguitate într-un spirit prietenesc Chicherin și-a adus propria contribuție la textul cărții lui F , oferind material suplimentar în unele secțiuni și făcând comentarii la acestea În corespondența ulterioară dintre F și Cicherin, discuția cărții și capitolele sale individuale a continuat, iar Cicherin a încercat chiar să-l avertizeze pe F împotriva exceselor în justificarea politicii externe sovietice: "La pagina vorbești ca un stalinist Dar este treaba ta, cartea ta" Chicherin, în același timp, l-a convins pe F că "politburoul" sovietic nu este deloc un dictator al Komintern-ului și a remarcat cazuri de divergență de poziții între guvernul URSS și Komintern, în special pe Kellogg-Briand pact (vezi pactul Kellogg-Briand) Corespondența F și lucrarea în volume publicată de el i-a adus reputația de unul dintre cei mai importanți experți americani în Uniunea Sovietică și politica sa externă În a plecat în Spania, unde a participat la Războiul Civil, luptând în rândurile Brigăzii Internaționale, iar apoi s-a întors în Statele Unite În anii , a făcut cercetare și predare la Universitatea Princeton Autor al unui număr mare de cărți despre URSS și politicienii sovietici: printre care: Machines and Men in Russia ( ); Călătorie sovietică ( ); Oameni și politică: o autobiografie ( ); Viața și moartea lui Stalin ( ); Rusia revizuită: O nouă privire asupra Rusiei și a sateliților ei ( ); cele mai bune biografii scrise de autori străini B I Viața lui Lenin a lui Lenin ( ), care a câștigat Premiul Național pentru Carte în ; Cincizeci de ani de comunism sovietic ( ); Drumul Rusiei de la pace la război: relațiile externe sovietice - ( ); Drumul spre Ialta ( ) În ultimii ani ai vieții, a fost într-o căsătorie civilă cu S Alliluyeva FISHER Myers Jr (Fisher, Miers, Jr) (-), comerciant american Unul dintre primii americani care a făcut afaceri în C Petersburg în - A fondat prima casă de comerț americană la Sankt Petersburg ( ) FLOROVSKII Georgy Vasilevici (-), protopop, teolog, istoric bisericesc Născut la Elizavetgrad, în a absolvit Facultatea de Istorie și Filologie a Universității Novorossiysk În a devenit asistent universitar la această universitate La sfârşitul anului emigrează cu părinţii la Sofia, în decembrie se mută la Praga, în - locuieşte la

Paris, predă la Universitatea Teologică Ortodoxă În timpul celui de-al Doilea Război Mondial a trăit în Elveția, Iugoslavia și Cehoslovacia, după război a predat la multe dintre cele mai mari universități din Europa În septembrie s-a mutat în SUA Profesor de teologie și patrologie, apoi decan al Academiei Teologice Sf Vladimir (Seminarul) din New York (-), profesor la Universitățile Columbia, Harvard și Princeton Doctor onorific în științe de la Universitatea din Boston ( ) Un reprezentant activ al Ortodoxiei în mișcarea ecumenica De-a lungul anilor vieții sale în SUA, a publicat peste de lucrări; printre care: "Părinții Bisericii Răsăritene ai secolului al IV-lea"; "Părinții bizantini din secolele V-VIII"; "Căile teologiei, creștinismului și culturii ruse" FOKIN Mihail Mihailovici (Michel) (-), coregraf Născut la Sankt Petersburg, a absolvit Școala de Teatru din Sankt Petersburg ( ) A debutat ca solist de balet la Teatrul Mariinsky în A realizat prima producție de balet în A predat la Școala de Teatru din Sankt Petersburg (-) În - a cântat cu studioul său de balet în orașele Rusiei În a plecat împreună cu soția sa, balerina Vera Antonova-Fokina, în SUA Din până la sfârșitul vieții, a regizat un studio de balet în New York, unde a condus φ a servit și soția lui În a primit cetățenia americană A murit în SUA VULPE Gustavus Baca (Vulpea, Gustavus Vasa) (-), om de stat american, secretar adjunct al Marinei SUA (-), căpitan gradul I În a fost trimis în Rusia ca reprezentant personal al președintelui american Andrew Jackson pentru a transfera împăratului Rusiei o copie a rezoluției adoptate de ambele camere ale Congresului SUA în legătură cu atentatul la viața lui Alexandru al II-lea (aprilie)) A fost primit excepțional de călduros de împărat și de curtea regală În legătură cu interzicerea cetățenilor americani de a primi premii străine, Alexandru al II-lea i-a dăruit trimisului Americii o tabagă împodobită cu de diamante Guvernele orașelor din Sankt Petersburg, Moscova, Kronstadt și Kostroma l-au numit pe F cetățean de onoare al orașelor lor În plus, i s-au oferit autografe neprețuite ale lui Petru , Pușkin, Derzhavin, Jukovski, Gogol, Karamzin și alte relicve culturale rusești, care sunt acum stocate în arhivele Departamentului de Stat al SUA Vezi și Expediția navală americană a lui Fox din FONVIZIN Denis Ivanovici (/ -), dramaturg rus S-a întâlnit în august la Paris cu Benjamin Franklin Potrivit lui P A Vyazemsky, "reprezentantul tinerei iluminism a Rusiei a fost un interlocutor cu reprezentantul tinerei Americi" Se sugerează că B Franklin a servit ca prototip al lui Starodum în comedia lui F "Undergrowth" ( ) Fundația John D și Catherine T McArthur este o organizație filantropică americană non-profit fondată de John D și Catherine T MacArthur în Este una dintre cele mai mari zece organizații filantropice din Statele Unite, cu active în sumă de St miliarde de dolari ( ) Sediul lui F este situat în Chicago, Illinois Programul F urmărește următoarele obiective: sprijinirea cercetării independente și a abordărilor creative pentru rezolvarea problemelor sociale urgente; promovarea rolului "activistului de știință" în construcția societății civile; promovează dezvoltarea profesională și potențialul creativ al oamenilor de știință și practicienilor; să ofere sprijin și să promoveze legăturile dintre oamenii de știință și practicieni, să le mențină interacțiunea cu colegii străini Din , la Moscova funcționează o reprezentanță a F În același an, F a stabilit un program amplu care prevede alocarea de granturi cetățenilor statelor independente ale fostei URSS în domeniul sănătății, educației, populația, protecția mediului, pacea și cooperarea internațională, creativitatea individuală, mass-media, arta etc Cetățenii oricăruia dintre statele fostei Uniuni Sovietice, care vor lucra la un proiect în propria țară,

au voie să participe la concurs Tinerii și femeile sunt invitați în mod special să participe la program În interesul unui studiu cuprinzător și obiectiv al proiectelor, F se bazează pe recomandările comisiei mixte de selecție, care a inclus experți din Statele Unite și din statele fostei Uniuni Sovietice CARNEGIE ENOWMENT FOR INTERNATIONAL PEACE (CARNEGIE ENOWMENT FOR INTERNATIONAL PEACE) este o organizație non-guvernamentală americană, non-profit, cu sediul în Washington DC Fondată în pe cheltuiala milionarului Andrew Carnegie (Carnegie, Andrew) (-) pentru a promova implementarea cercetare internațională pentru pace, devenind prima organizație de acest gen din Statele Unite Primul președinte de onoare al F a fost William G Taft În a fost creată filiala europeană a fondului În , la Moscova a fost deschis Centrul Carnegie, care a devenit singura ramură străină de filologie creată în ultimii ani F alocă o parte semnificativă a resurselor sale financiare și, de asemenea, atrage fonduri de la alte organizații caritabile din SUA pentru a implementa un program amplu de cercetare în Rusia Seminarii și reuniuni ale grupurilor de lucru regulate la Centrul Carnegie Moscova sunt organizate pe următoarele programe de cercetare: relații interregionale și conflicte etnice în Rusia și CSI, politica economică în tranziție în Rusia, politică și societate în tranziție, neproliferarea armelor nucleare, probleme de securitate și autodeterminare națională în spațiul post-sovietic, problemele migrației în spațiul post-sovietic etc F publică cărți, monografii, culegeri de documente, publică revista Foreign Policy Fondul de ajutorare a scriitorilor și oamenilor de știință ruși în exil, o organizație caritabilă publică americană Denumit anterior Fondul pentru Ajutorarea Scriitorilor și Oamenilor de Știință Ruși din afara Rusiei Fondată în pentru a ajuta scriitorii și oamenii de știință expulzați din Rusia de regimul comunist Organizează prelegeri și concerte, trimite cereri de donații scriitorilor, artiștilor, oamenilor de știință, muzicienilor și actorilor ruși Nu există publicații private Ține conferințe anuale, de obicei la începutul lunii noiembrie a fiecărui an, la New York Fundația Rockefeller este o organizație filantropică A fost fondată în la inițiativa proeminentului industriaș și finanțator american J D Rockefeller (John D Rockefeller) (-) La sfârșitul anului , el ocupa locul în rândul fundațiilor filantropice din SUA, cu active financiare de peste , miliarde de dolari Este una dintre principalele organizații non-profit (în total sunt aproximativ) controlate de familia Rockefeller Activitățile lui F R acoperă multe aspecte ale vieții politice, socio-economice, financiare și culturale a Statelor Unite Veniturile bugetare sunt formate din venituri din acțiuni și valori mobiliare ale diferitelor corporații, obligațiuni guvernamentale, donații de la alte organizații și persoane fizice Are reprezentanțe și filiale în țări străine F R deține, de asemenea, Centrul de Cercetare și Conferințe din Bellagio (Italia), unde se țin conferințe și seminarii pe o gamă largă de probleme internaționale politice, economice, sociale, științifice și tehnice Are legături strânse cu departamentele guvernamentale americane, cu care se realizează un schimb intens de personal El participă activ la finanțarea Conferințelor Pugwash, precum și a întâlnirilor Dartmouth cu personalități publice din Rusia și alte țări CSI SOROS FUND (Fundația Thè Soros), o organizație filantropică Fondurile naționale neguvernamentale independente și centrele de informare ale F S , create pe cheltuiala celebrului finanțator și antreprenor american George Soros, funcționează în de țări din Europa Centrală și de Est, Asia Centrală, Africa de Sud, Haiti, precum și în toate fostele țări

republici ale URSS (fondate în perioada -) În Rusia, F S funcționează din Activitatea principală este promovarea dezvoltării relațiile dintre SUA, Rusia și țările CSI, în special în domeniile culturii, științei și educației, prin acordarea de granturi și subvenții pentru activități de cercetare, precum și organizarea de diverse seminarii și conferințe În , sub auspiciile lui F S împreună cu o serie de organizaţii publice ale URSS, F S "Cultural Initiative" (Inițiativa Culturală a Fundației Internaționale - Rusia (Fundația Soros)) Scopul principal este de a oferi sprijin financiar inițiativelor și proiectelor publice și individuale în interesul extinderii oportunităților de activitate creativă în diverse domenii ale vieții publice; în crearea de noi forme de cooperare culturală și științifică; în modernizarea bazei materiale a instituţiilor de cultură, ştiinţă şi învăţământ; precum și finanțare pentru formare și stagii pentru specialiști, absolvenți și studenți din străinătate O atenție deosebită este acordată dezvoltării unei societăți civile deschise, creării de instituții democratice în Rusia și țările CSI, problemelor mass-media, economiei și managementului, drepturilor omului, protecției mediului și asistenței medicale În primăvara anului , o prezentare a noului F S - International Science Foundation (International Science Foundation) de milioane de dolari au fost alocați pentru ani de activitate a fundației În februarie-mai , MNF a implementat un program de sprijin urgent pentru știință și oamenii de știință din fosta URSS, în cadrul căruia de specialiști au primit granturi de de dolari, % dintre ei in Rusia În plus, li s-au alocat de dolari fiecare pentru achiziționarea de echipamente, în special computere Jumătate din fondurile fondului sunt destinate granturilor de la mii la mii de dolari pentru implementarea proiectelor științifice (în termen de doi ani) Aceste fonduri pot fi cheltuite pe salarii, echipamente și materiale științifice, excursii științifice etc Solicitanții de grant pot fi acele persoane care au publicat cel puțin articole științifice în reviste științifice naționale și străine de top în ultimii ani WNF acordă o mare atenție sprijinului informațional al oamenilor de știință de biblioteci ale societăților științifice rusești vor primi în mod regulat reviste de specialitate de la societățile științifice din SUA Este planificată dotarea bibliotecilor cu computere moderne și alte echipamente pentru căutarea literaturii necesare cercetătorilor La sfârșitul anilor , F S a alocat fonduri mari bibliotecilor ruse pentru achiziționarea de literatură de referință Fundația a participat la dezvoltarea și finanțarea proiectelor de dezvoltare a rețelelor de calculatoare în scop științific Mii de specialiști științifici din fosta URSS au putut, cu sprijinul financiar al Fundației, să participe la conferințe științifice internaționale în străinătate La începutul anului , investiția totală a F S în Rusia s-a ridicat la miliard de dolari În total, din până în , fondul a alocat de milioane de dolari în scopuri caritabile FORD FUND (Fundația Ford), o organizație filantropică Fondată în de Henry Ford și fiul său Edsel (Edsel Bryant Ford) ca o mică instituție filantropică În F F a fost transformată într-o organizație caritabilă la nivel național, cu resurse financiare mari În prezent este cea mai mare fundație filantropică americană Activele financiare ale fondului la sfârșitul anului erau de aproximativ miliarde USD Scopul fondului este "de a promova creșterea bunăstării publice prin participarea la rezolvarea problemelor de importanță națională și internațională", pentru a oferi sprijin organizațiilor și indivizilor "care pot contribuie la soluționarea unor probleme naționale importante" Fundația, în special, finanțează activități de cercetare și formare a specialiștilor în

domeniul relațiilor internaționale și al politicii externe O parte semnificativă din F F alocată fonduri organizațiile non-profit în scopuri non-profit este conceput pentru activități în țările în curs de dezvoltare Din F F a acționat ca sponsor al unei serii de evenimente legate de URSS, în principal în domeniul educației și culturii Dintre principalele domenii de activitate finanțate de F F în Rusia, ar trebui numită promovarea proceselor de reformă economică și sprijinirea eforturilor care vizează rezolvarea problemelor din sfera socială care apar în timpul tranziției la o economie de piață; asistență pentru consolidarea democrației prin reformarea instituțiilor politice și juridice și încorporarea standardelor internaționale privind drepturile omului în legislația națională și politicile publice; asistență pentru îmbunătățirea activității universităților și institutelor de cercetare din Rusia în domeniul științelor sociale și al jurisprudenței; precum şi diseminarea în ţările occidentale a informaţiilor despre procesele care au loc în această ţară Fundația oferă sprijin financiar centrelor de cercetare din SUA implicate în studiul Rusiei și al țărilor CSI (fostă Uniunea Sovietică) Încurajând cercetarea în acest domeniu, Fundația alocă sume mari pentru organizarea de schimburi de specialiști și studenți cu Rusia și alte țări CSI Fondurile sunt alocate Consiliului pentru Cercetare Internațională și Schimburi Științifice (IREX), la recomandările căruia bursele corespunzătoare sunt distribuite de către Consiliul American al Societăților de Cunoaștere, Consiliul pentru Cercetare în Științe Sociale și o serie de universități americane În , au fost acordate granturi Institutului de experți al Uniunii Industriașilor și Antreprenorilor din Rusia, un grup al Proiectului Drepturile Omului din Moscova, pentru cercetare și consultare cu experții occidentali cu privire la legislația care afectează drepturile omului Unul dintre exemplele lui F F în acest domeniu este asistența acordată Centrului Public Rus pentru Promovarea Reformei Dreptului Penal, al cărui scop este ameliorarea situației deținuților ruși Fundația sprijină, de asemenea, reformele în învățământul superior în științe sociale, în special prin Fundația Rusă pentru Știință În , reprezentanța din Moscova a F F Fundația CHARLES F Kettering, o organizație filantropică Fondată în de milionarul Ch Kettering cu scopul de a promova studiul și analiza "noilor fenomene și procese în știință și societate" și mai ales interacțiunea lor la scară internațională Sponsor major al întâlnirilor Dartmouth Un loc mare în cercetarea științifică îl ocupă problemele educației, mediului și utilizării spațiului cosmic Consiliul de administrație al fundației include membri proeminenți ai publicului american și ai mediului academic Publică trimestrial revista "New Ways" (New Ways), alte materiale tipărite FORD Henry (Ford, Henry) (-), industriaș și inventator Fondator al Ford Motor Company ( ), primul care a introdus transportorul în procesul de producție ( ) În au fost deschise birouri de vânzări ale companiei la Sankt Petersburg, apoi la Moscova, Odesa și orașele-port baltice În timpul Primului Război Mondial, producătorii americani de autovehicule, inclusiv F , au eliminat companiile germane de pe piața rusă Reprezentanții F din Rusia și-au informat sediul în că în ani compania va putea face în Rusia "aproape aceeași afacere ca în America" În martie , între F şi P P Vatolin, reprezentând compania rusă a lui I Stakheev, a semnat un acord prin care acesta din urmă a devenit reprezentantul autorizat al lui F în Rusia Conform contractului, compania lui Stakheev s-a angajat să cumpere de mașini în termen de ani mașini ale mărcii Ford, precum și piese de schimb pentru acestea de vânzare în partea europeană a Rusiei, Siberiei și Asiei Centrale În

același an, la inițiativa Biroului Sovietic din New York și cu participarea lui Julius Hammer, F a intrat în negocieri cu autoritățile sovietice și a încheiat o înțelegere pentru a vinde tractoare Fordson Rusiei Sovietice printr-o companie din New York - Corporația de Comerț și Industrie a Poporului Comunist (Communist People's Industrial Trading Corporation), creată de Biroul Sovietic "Tractorul Ford va fi o mașină ideală pentru fermele comuniste din Rusia", a raportat șeful AMTORGg BINE Martens Comisar G Chicherin După , operațiunile comerciale au fost continuate prin intermediul Companiei Americane Unite ale lui Armand Hammer (Alamerico), care în a devenit oficial reprezentantul comercial al lui F în Rusia Sovietică Continuând să fie ostil bolșevismului și bolșevicilor, F și-a sacrificat totuși opiniile politice în numele obținerii succesului antreprenorial în Rusia sovietică URSS a devenit cel mai mare cumpărător străin de tractoare Ford Potrivit lui F însuși, compania sa a furnizat URSS % din toate camioanele, mașinile și tractoarele (în total, din până în , URSS a achiziționat peste de mii de tractoare Fordson, precum și sute de mașini și camioane) Revista americană Nation's Business a scris: "Dacă Lenin este Dumnezeul Rusiei de astăzi, atunci Ford este Sfântul Petru al său" În perioada - , volumul achizițiilor de tractoare de la F a început să scadă, și au început întreruperi în furnizarea de piese de schimb pentru mașinile achiziționate deja de Uniunea Sovietică Pe lângă mutarea producției de tractoare Fordson de la Detroit, Michigan la Cork, Irlanda, problemele care au apărut au fost cauzate de concurența sporită din partea International Harvester Company După anularea acordurilor cu Alamerico de către guvernul sovietic, A Hammer a reușit cu ajutorul lui L D Troțki pentru a extinde participarea companiei sale în relația guvernului sovietic cu F , cu toate acestea, până în , conducerea afacerilor cu F a trecut complet la AMTORG La mai a fost semnat un acord cu firma F privind asistența tehnică acordată Uniunii Sovietice în construcția fabricilor de automobile pe o perioadă de ani Nijni Novgorod (viitoarea Uzină de Automobile Gorki, GAZ) a fost aleasă pentru construcția unei fabrici cu ciclu complet Conform acordului, capacitatea de producție a fabricii urma să asigure producția a de mii de camioane și mașini anual Două magazine de asamblare au fost planificate inițial să fie construite la Moscova Acordurile au inclus obligația guvernului sovietic de a cumpăra de la F în termen de ani produsele companiei sale pentru un total de milioane de dolari, precum și stagii și instruire pentru constructorii auto sovietici și mecanici auto la uzina Ford din Dearborn, lângă Detroit Prima întreprindere "Ford" din URSS - Uzina de asamblare de automobile nr - a fost construită în Kana-Vino, la periferia orașului Nijni Novgorod; primul "camion" sovietic a părăsit porțile fabricii la februarie Fabrica cu ciclu complet a fost fondată în mai lângă Nijni Novgorod, în satul Monastyrka, în ianuarie a început să producă produse În , acordul a fost reziliat de comun acord, deoarece URSS a început să producă mașini de producție proprie În total, în perioada - au fost semnate contracte în valoare de peste de milioane de dolari între organizațiile sovietice și F Într-o conversație cu diplomatul și omul de afaceri american E Johnston, I V Stalin a apreciat foarte mult cooperarea cu F , spunând: "Uniunea Sovietică este îndatorată domnului Henry Ford El a ajutat la crearea industriilor noastre de tractoare și automobile " În același timp, Stalin a recunoscut că / din toate întreprinderile industriale sovietice au fost construite cu asistență tehnică americană sau folosind echipamente și materiale achiziționate în SUA Cărțile scrise de F au fost publicate și republicate în mod repetat în URSS,

recomandat au fost date conducătorilor întreprinderilor industriale sovietice ca manual și studenților ca manual Expresiile "Fordism" (un sistem de organizare a producției de masă în linie) și "Fordizare" au apărut în viața de zi cu zi În URSS, în seria Viața oamenilor remarcabili a fost publicată o carte despre F Însuși F a scris o serie de cărți de memorii: Viața și munca mea ( ) (în rusă - Viața mea și realizările mele,); Azi și mâine ( ) (în rusă - Azi și mâine,); Mergând înainte ( ) FORD Gerald Rudolph (Ford, Gerald Rudolph) (n) (nume real și prenume Leslie L King Jr), al -lea președinte al Statelor Unite (-) Şederea lui F ca preşedinte al Statelor Unite nu a lăsat o amprentă notabilă în istoria relaţiilor sovieto-americane Abia în noiembrie în cadrul unei întâlniri de lucru F la Vladivostok cu L I Brejnev a convenit asupra abordărilor generale ale Acordului SALT- și asupra "plafoanelor" cantitative pentru anumite tipuri de rachete nucleare strategice și pentru rachetele cu focoase multiple În cei ani rămași ai președinției sale, F s-a concentrat asupra problemelor politice externe și interne legate de asigurarea realegerii sale la președinția Statelor Unite, inclusiv sfârşitul războiului din Vietnam Autor al cărții de memorii A Time to Heal ( ) FOREIGN AFFERS (Foreign Affairs), un jurnal de luni despre politică mondială și relații internaționale Fondată în , publicată în New York City de Council on Foreign Relations (Council on Foreign Relations) cu un tiraj de cca mii de exemplare (din) Personalități politice și de stat proeminente din SUA și din multe țări ale lumii au fost publicate în revistă în momente diferite Unul dintre primele numere ale revistei a fost trimis de primul său redactor-șef Archibald K Coolidge (-) în Rusia sovietică lui Karl Radek, care l-a returnat ceva timp mai târziu, însoțit de o scrisoare în care se spunea că V I Lenin a făcut chiar note în el Astăzi, acest număr al revistei este păstrat în sala de recepție a Consiliului pentru Relații Externe cu note în marja unuia dintre articole William Hyland, editorul revistei din până în , a arătat acest număr al M C Gorbaciov, care a vorbit la Consiliu în În comentariile sale pe această temă, Gorbaciov l-a numit pe Radek "trădător" Politica editorială a revistei conduse de A Coolidge încă de la apariția primului număr prevedea cea mai frecventă publicare a articolelor despre Rusia și Uniunea Sovietică În primii de ani de existență, revista a publicat de articole despre URSS - mult mai mult decât în orice altă revistă occidentală nespecializată Cel mai faimos articol publicat în iulie , semnat anonim "X", de George F Kennan, în care a fost proclamată prima dată doctrina "ilimitării" În anii și , interesul cititorilor din URSS și Rusia a scăzut oarecum, ceea ce s-a reflectat în numărul de articole dedicate subiectului "rus" Forrestal, James Vincent (-), om de stat american Secretarul Marinei americane (-), primul secretar al Apărării al SUA din istoria țării (-) (până în au existat miniștri de război) A studiat Universitatea Princeton, dar nu a absolvit După primul război mondial, la care a participat pentru o perioadă foarte scurtă de timp, s-a dedicat activității antreprenoriale În iunie a devenit asistent administrativ special al președintelui F Roosevelt, dar după luni a primit postul de secretar adjunct al Marinei SUA În mai , după moarte Ministrul F Knox (Frank Kpoh), numit secretar al Marinei SUA În dezbaterea din asupra oportunității unirii tuturor forțelor armate ale țării sub autoritatea unui singur Minister al Apărării, a luat o poziție extrem de negativă de teama inevitabilului, după cum i se părea, slăbirii rolului a marinei Deja în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, el a avertizat despre intențiile postbelice ale URSS și și-a exprimat convingerea că Uniunea Sovietică

este un dușman al Statelor Unite Perioada șederii lui F la postul ministerial a fost marcată de o complicare gravă a relațiilor cu președintele G Truman și comandanții marini de seamă ai țării Aproape singurul lucru în care F l-a susținut pe deplin pe președinte a fost convingerea că este necesar să se urmeze un curs dur către URSS după încheierea celui de-al Doilea Război Mondial L-a convins J F Kennan să publice în iulie în revista Foreign Affairs un articol sub pseudonimul "X" (X), care conține o prezentare a teoriei "ilimitării" În timpul campaniei pentru alegerile prezidențiale din , el a arătat o simpatie clară față de rivalul republican al lui Truman, T E Dewey (Thomas E Dewey), în urma căruia i s-a cerut demisia la martie În acest moment, el prezenta deja manifestări ale unei tulburări mentale clare, care a fost atribuită supraîncărcării fizice și stresului nervos în procesul de a servi ca secretar al Apărării al Statelor Unite, precum și relațiilor dificile cu "establishment" de la Washington și presa Declarațiile și comportamentul paranoic al lui F au făcut necesară plasarea lui într-un spital de psihiatrie S-a sinucis aruncându-se pe fereastra de la etajul al spitalului, strigând "tancuri rusești!" FORT ROSS (Fort Ross), un oraș din statul California, fostă așezare și cetate rusească pe pământ american; depozit de alimente, post comercial și centru de comerț cu blănuri al Companiei Ruso-Americane (RAC) Înființată după planul N P Rezanov și A A Baranova I A Lumpy pe o coastă înaltă și abruptă a coastei Pacificului din California, la km vest de Santa Rosa și la km de San Francisco; numit oficial F -R august Zona în care a fost ridicat F -R se afla la km nord de Bodega Bay (Bodega Wau) Din a fost cunoscut sub numele de Форт-Rumyantsev (Fortul Rumiantzeff) Potrivit unei versiuni a achiziției de către ruși a satului indian, pe teritoriul căruia a apărut ulterior F -R , zona a fost cumpărată de la indieni pentru "trei pături, trei perechi de pantaloni, două topoare, trei sape și un anumit număr de mărgele" Zidurile lui F R , ridicate din sequoia, amenințau oaspeții nepoftiti cu botnițele a tunuri dintre cele care au tras în trupele lui Napoleon în Războiul Patriotic din Steagul Companiei Ruso-Americane a arborat peste ziduri In populatia din F -R era alcătuit din de oameni care erau angajați în agricultură și pescuitul focilor de blană și, de asemenea, făceau comerț în San Francisco cu fierul pe care îl produceau Principala populație locuia în Willow Creek, pe râu Slavyanka (în prezent - "Russian River" (Russian River)) Soția lui Kuskov, Ekaterina Prokhorovna, originară dintr-un trib indian local, a deschis o școală în care au studiat atât copiii ruși, cât și cei indieni Din turnurile clopotnite ale misiunilor spaniole, topite de locuitorii din F -R clopote; unii dintre ei au supraviețuit până în zilele noastre Contrar calculelor și datorită relațiilor dintre RAC și guvernul SUA și proprietarii americani privați de nave comerciale, America rusă de-a lungul existenței sale nu s-a putut asigura cu produse agricole și a fost aproape complet dependentă de aprovizionarea cu produse alimentare și alte provizii livrat pe teritoriul său la început de către americani, iar din - de către nave comerciale engleze Cheltuielile Rusiei pentru întreținerea F -R în - a depășit de mii de ruble, în timp ce veniturile pentru aceeași perioadă - s-a ridicat la doar , mii de ruble Până la sfârșitul anilor , conținutul lui F -R a devenit și mai neprofitabilă pentru RAC, iar Consiliul principal al RAC a fost nevoit să ridice problema desființării coloniei ruse din California în fața guvernului rus Referindu-se la factorii inutilității economice, la "inconvenientul" politic asociat cu "ocuparea ulterioară a satului Ross" și la lipsa unor beneficii semnificative pentru compania însăși,

consiliul principal al RAC a sugerat ca guvernul rus să părăsească sat, închideți biroul, îndepărtați garnizoana rusă, îndepărtați toate echipamentele, precum și armele și obuzele și distribuiți restul oamenilor din San Francisco ( ) Prima ofertă de vânzare a F -R pentru de mii de dolari, a fost făcută în primăvara anului unui reprezentant al Companiei britanice Hudson Bay (Compania Golfului Hudson), care a închiriat această colonie rusă și a aprovizionat-o cu alimente (în baza unui acord din), iar în - la autoritățile mexicane În septembrie comandantul F -R A G Rotchev a negociat vânzarea coloniei unui cetățean mexican stabilit în California, "căpitanul" John A Sutter (Sutter, Zutter) (John Augustas Sutter), care s-a dovedit a fi un om cu calități morale foarte dubioase, pentru de mii de dolari , cu un plan de rate pe ani, despre care s-a semnat un acord între viceconsulul rus la San Francisco P S Kostromitinov și Sutter (decembrie) Angajații RAC și rezidenții din F -R mutat la Novoarkhangelsk Sutter nu a achitat la timp suma stipulată în contract, iar autoritățile mexicane au intervenit în rezolvarea acestei probleme și au garantat plata sumei datorate către RAC Cu toate acestea, intrarea trupelor americane în California ( ) a împiedicat finalizarea acestei înțelegeri Negocierile au fost continuate cu autoritățile SUA, iar între timp, pe teritoriul F -R au fost descoperite cele mai bogate zăcăminte de aur (ianuarie), care au marcat începutul "gopsei aurului" din California RAC a încercat să participe la exploatarea aurului și chiar a extras puțin aur, apoi l-a predat trezoreriei ruse Cu toate acestea, după anexarea Californiei la Statele Unite ( ), soarta coloniei Ross a fost în cele din urmă hotărâtă și fără a plăti Rusiei vreo compensație pentru teritoriul cedat Statelor Unite Istoria lui F -R a atras atenția regizorului de film sovietic S Eisenstein, care în anii a întreprins crearea filmului "Zutter's Gold" (Sutter - Auth) după propriul scenariu, dar nu l-a finalizat niciodată Restaurat în prezent prin eforturile locuitorilor ruși din California și ale Societății Istorice Ruse Americane din San Francisco, F -R devenit monument-rezerva al statului California: casa lui I A Kuskov, A G Rotchev, capela Sfintei Treimi, festivaluri de muzică și artă populară rusă, spectacole de teatru În centrul turistic al modernului F -R a expus o copie a drapelului dat de țarul Paul I Companiei Ruso-Americane F -R până astăzi rămâne mândria ruso-americanilor și regretele multor generații de ruși În , cu ocazia împlinirii a de ani de la independența americană, în SUA a fost bătută o medalie comemorativă, pe aversul căreia a fost plasată imaginea lui F -R , iar pe revers - fondatorul său Kuskov În noiembrie , sub auspiciile societății culturale și educaționale "America Rusă" în F -R a avut loc o conferință internațională a reprezentanților popoarelor care au locuit cândva America Rusă, la care au participat americani, ruși, iakuti, evenks, evens, Yukaghirs, Yupiks, Klinkits, Karoks, Pomos, Miwoks și alții Participanții au convenit să continue întâlniri similare în viitor în alte regiuni din America Rusă, incl pe Sitka și Kodiak FOSTER William Zebulon (Foster, William Zebulon) (-), lider al mișcării comuniste americane În s-a alăturat Partidului Socialist, dar în a fost exmatriculat pentru apartenența la aripa stângă a acestuia, după care a devenit membru al organizației Muncitorilor din lume ai industriali, a luat parte activ la mișcarea sindicală din SUA S-a alăturat Partidului Muncitorilor Comuniști din America în , cu asistența și recomandarea lui E Browder În a vizitat Rusia Sovietică, a participat la lucrările celui de-al treilea Congres al Internaționalei Comuniste (CI), în a fost ales membru al Prezidiului Cominternului și a devenit un colaborator permanent al organului teoretic și politic al

CI, jurnalul Comunist International După o luptă reușită împotriva conducerii "revisioniste" a Partidului Comunist din SUA, condusă de J Lovestone (Jay Lovestone), a fost ales președinte al Comitetului Național al PC-ului SUA (-) Președinte de onoare al CPUSA (-) În calitate de oficial, a vizitat în mod repetat URSS (din până în - de cel puțin ori) În , toți cei membri ai Comitetului Național CP au fost arestați și condamnați la închisoare F a fost eliberat din cauza unei boli grave Autor de cărți: Statele Unite și Uniunea Sovietică ( ); The Twilight of the World Capitalism ( ) (în traducere rusă The Decline of the American Capitalism,); Istoria Partidului Comunist al Statelor Unite ( ) (în traducerea rusă "Istoria celor trei internaționale",) etc Franklin, Benjamin (-), om de stat și politician american, om de știință și diplomat Unul dintre "părinții fondatori" ai Statelor Unite și cei mai educați oameni ai timpului său Și-a început viața, bogată în evenimente și realizări, ca tipografi ucenic, apoi ca funcționar al Adunării din Pennsylvania și a ajuns să fie unul dintre cei mai respectați politicieni și oameni de știință ai tinerei Republici Americane El a fondat un club de dezbateri, care în de ani s-a transformat în Societatea Filozofică Americană, ai cărei membri din anii până în anii au fost aleși de oameni de știință ruși, inclusiv T N von Klingstadt ( ), E R Dashkov ( ), P S Pallas ( ), F P Adelung ( ), I F Kruzenshtern ( ), V Ya, Struve ( ) și alții În F a devenit primul membru american al Academiei Ruse de Științe și Arte Trimițându-i lui F o diplomă cu privire la alegerea sa în unanimitate ca membru străin al Academiei, remarcabilul fizician rus I A Euler a scris că Academia din Sankt Petersburg "de mai bine de un sfert de secol nu a încetat să-și admire meritele rare, mai mult decât orice alt academician" În Rusia, numele F a fost menționat pentru prima dată în Vedomosti din Sankt Petersburg pe iunie , în legătură cu experimentele sale privind crearea unui paratrăsnet: "Domnul Veniamin Franklin s-a aventurat atât de departe încât vrea să scoată din atmosferă acel îngrozitor foc care distruge adesea pământuri întregi" Lucrările lui F au apărut în traducere rusă încă din , dar fără a indica numele autorului De la sfârșitul anului F a devenit unul dintre cei mai cunoscuți scriitori și oameni de știință străini din Rusia În septembrie , în Notes on Some Glorious People of the Present Century, Moskovskie Vedomosti a publicat primul portret literar al lui F în limba rusă, în care NI era autorul său Novikov a scris: "Franklin în unele secole va fi venerat ca o zeitate Electricitatea transformă toată fizica; satele Angliei transformă toată politica Franklin a fost șeful ambelor schimbări importante și, astfel, și-a câștigat două cele mai bune locuri în rândul posterității În , prima traducere în limba rusă a almanahului lui F Poor Richard (Almanahul lui Roog Richard) a fost publicată la Sankt Petersburg sub titlul The Doctrine of the Good-Natured Richard, punând bazele numeroaselor ediții rusești ale acestei lucrări și, în general, publicarea literaturii americane în Rusia În , lucrările colectate ale lui F , inclusiv Autobiografia sa, au fost publicate în Rusia În , la Sankt Petersburg a fost publicat un "Fragment din însemnările soților Franklinov", cu o scurtă descriere a vieții sale și câteva dintre scrierile sale adăugate Traducerea acestei cărți din franceză a fost realizată de A I Turgheniev, autorul primei biografii F în rusă În , a fost publicată o traducere completă în limba rusă a broșurii lui F "Notes on the Savages of North America" , un extras din care, intitulat "Doctor Franklin's News on the Hospitality of North Americans", a fost publicat în jurnal New Monthly Works încă din Primul dintre scriitorii ruși D I a stabilit contact personal cu F Fonvizin,

care a avut ocazia să comunice în mod repetat cu el la Paris în - Printre rușii cu care F s-a întâlnit în Europa s-au numărat și trimisul rus în Franța, I S Baryatinsky, trimisul rus în Anglia S R Vorontsov, sora lui Vorontsov, prințesa Ekaterina Dashkova, cu care F a fost în corespondență El a fost sincer displacut de Catherine a II-a, care a declarat, arătând spre portretul lui F : "Nu-l iubesc" și l-a considerat "instigatorul" ideilor rebele periculoase Observațiile Ecaterinei a II-a făcute pe marginea cărții de A I Radishchev "Călătorie de la Sankt Petersburg la Moscova", unde autorul nu-și ascunde admirația pentru F , "care a vărsat tunet din cer și un sceptru din mâna regilor" Potrivit Decembristului N I Lorera, tineretul militar din Sankt Petersburg, care s-a întors din campaniile militare din - , a devenit dependentă de lectură în așa măsură, încât au apărut biblioteci în rafturi, în care se aflau lucrările lui F atunci La sfârșitul anilor , lucrările lui Franklin au fost traduse în exil de către Decembriștii I I Pushchin și V I Stengheil Autor a numeroase lucrări, incl Autobiografie (,) Informarea cititorilor despre publicarea "Autobiografiei" F , N M Karamzin a exclamat: "Acest Franklin a devenit faimos și onorat în două părți ale lumii, a umilit mândria britanicilor, a acordat libertate aproape întregii Americi și a îmbogățit știința cu mari descoperiri!" FRANȚA Joseph Irwin (-), om de stat american, senator republican din Maryland (-) El a susținut recunoașterea Rusiei sovietice și dezvoltarea legăturilor comerciale și economice cu aceasta În a înaintat un proiect de rezoluție Senatului SUA, care a fost respins Împreună cu L K Martens a vorbit la întâlniri ale publicului american pentru recunoașterea Rusiei, motivându-și poziția prin nevoia de a uni forțele Statelor Unite, Rusiei și Germaniei împotriva imperialismului Marii Britanii și Japoniei În vara anului a ajuns la Moscova M-am întâlnit cu V I Lenin, într-o conversație cu care a ridicat problema eliberării dintr-o închisoare sovietică a unui jurnalist american M Harrison arestat la începutul aceluiași an pentru spionaj, încălcând astfel condiția "de a nu vorbi despre prizonieri" pe care i-a fost dată la emiterea unui viza pentru a intra in Rusia F nu a îndrăznit să pună la îndoială temeinicia acuzației împotriva compatriotului său și nici să ceară eliberarea ei, cumnata guvernatorului statului său; a cerut doar "să se gândească dacă se poate face ceva pentru ea" G Chicherin, pe care Lenin a decis să-l consulte pe această temă, a respins posibilitatea eliberării lui Harrison, "până când America nu va face pace cu noi și va garanta o atitudine favorabilă față de noi" În plus, Chicherin a considerat că este imposibil să-l "întâlnească" pe F , deoarece a încălcat condiția în care i s-a permis să vină în Rusia În s-a căsătorit cu un T D rus în Franța Degtyareva FREY William (Frey, William) (nume real, patronimic și prenume Vladimir Konstantinovich Heinz) (-), fondator al comunei Cedar Valley Născut într-o garnizoană de armată în familia unui ofițer rus rusificat, originar din statele baltice Din copilărie, a fost interesat de matematică, a studiat la o școală de artilerie și apoi la Academia Statului Major al Rusiei, după ce a primit un realitatea inspectorului A predat matematică și a lucrat la Observatorul Pulkovo Avea gradul militar de căpitan A călătorit în toată Rusia ca geodez Sub influența evenimentelor din anii din Rusia (în special, tentativa de asasinat asupra lui Alexandru al II-lea) și a scrierilor democraților revoluționari ruși, precum și a lui I S Turgheniev, L N Tolstoi și alții au ajuns la concluzia despre necesitatea unei revoluții sociale și a educației oamenilor capabili să o realizeze Atenție F a atras articole despre America, publicate în periodice rusești și, în special,

informații despre activitățile comunelor din Statele Unite (comuna "Oneida" (Oneida) etc) În a plecat împreună cu tânăra sa soție Maria Slavinskaya-Frey în Germania, iar apoi în SUA, unde până în și-a schimbat multe meserii A studiat literatură despre activitățile comunelor În cererea sa de admitere în comună, "Oneida" s-a identificat ca astronom și s-a referit la persecuția "comuniștilor" de către autoritățile țariste drept motivul emigrării sale din Rusia El a subliniat că consideră "comunismul, bazat pe principii liberale, singura modalitate de a vindeca haosul în care există societatea de astăzi" În , împreună cu câțiva dintre asociații săi, a înființat Comuna Valea Cedrului, care a durat până în Pe lângă disputele și disputele interne, diferențele între părerile filozofice ale membrilor comunei, precum și părerile soției sale M Frey despre "iubirea liberă", a contribuit la încetarea existenței sale După mai multe adulterii cu rușii în vizită (cu unul dintre care a avut un copil), a părăsit comuna pentru o vreme Timp de câțiva ani, F a trăit în ferma-comuna experimentală "Noua Odesa", fondată în Oregon de coloniști evrei care au emigrat din Rusia După întoarcerea soției sale, cuplul a plecat la Londra ( ), de unde F a întreținut o corespondență extinsă cu compatrioții din Rusia, incl cu L N Tolstoi În a scris despre intenția sa de a-și dedica restul vieții implementării ideii comuniste În același an, F a venit în Rusia ca cetățean american și a vizitat Iasnaia Polyana, unde s-a întâlnit cu Tolstoi și, la invitația acestuia, a rămas oaspetele scriitorului timp de zile Tolstoi a vorbit ulterior despre F , l-a considerat unul dintre cei mai interesanți oameni pe care i-a cunoscut, "un om care, prin calitățile sale morale, a fost unul dintre cei mai remarcabili oameni ai secolului nostru și nu numai al nostru" și chiar urma să scrie despre el Se crede că F a servit într-o oarecare măsură ca prototip al lui Simonson, un personaj din Învierea lui Tolstoi F a murit la Londra, iar văduva sa s-a mutat la New York FREYNA COMPANY (Freyn Engineering Company), o companie de consultanță pentru construcții industriale Fondată în de Freyn, Henry Joseph (-) Conform contractului cu guvernul sovietic, numit "prima piatră de hotar în transferul tehnologiei occidentale către Uniunea Sovietică în domeniul metalurgiei", trebuia să construiască noi (inclusiv uzinele metalurgice din Kuznetsk și Magnitogorsk) și să modernizeze cca de uzine metalurgice vechi în URSS ( ) Un grup de ingineri ai companiei a fost în URSS din până în , când acordul a fost anulat Frost, Robert Lee (-), poet american A recunoscut "influența determinantă" a I S Turgheniev despre dezvoltarea operei sale La cererea președintelui John F Kennedy, acesta a vizitat URSS în ca "ambasador de bunăvoință" și a fost primit cu căldură de Uniunea Scriitorilor din URSS Întrebat de un jurnalist dacă îi este greu să comunice cu sovieticii, neștiind limba rusă, el a răspuns: "Dar râdem în aceeași limbă" În timpul discuției cu N S Hrușciov a cerut "rivalitate nobilă" între URSS și SUA, în locul unui conflict ostil FRANCIS David Rowland (Francis, David Rowland) (-), ambasador al SUA în Rusia (- , din octombrie - neoficial) Bătrân (doyen) al corpului diplomatic la Moscova ( ) Unul dintre primii reprezentanți diplomatici străini și-a exprimat "bucuria vie" față de schimbarea sistemului din Rusia ca urmare a Revoluției din februarie El a luat inițiativa recunoașterii Guvernului provizoriu al Rusiei de către Statele Unite, care a fost întotdeauna foarte mândru de Informand Washingtonul despre revolutia care avusese loc in Rusia, F a cerut autoritatii sa recunoasca imediat Guvernul Provizoriu, subliniind in dispecera sa "dezirabilitatea acestui lucru din toate punctele de vedere" "Această

revoluție", i-a scris el secretarului de stat american R Lansing, "este realizarea practică a principiului guvernării pe care îl apărăm și îl promovăm Mă refer la o regulă bazată pe consimțământul celor care sunt guvernați Mărturisirea noastră va avea un efect moral extraordinar, mai ales dacă o facem mai întâi" Cel mai apropiat prieten și consilier al președintelui Wilson, colonelul E House, a recomandat să nu se grăbească cu recunoașterea noii Rusii, ci mai întâi să țină consultări pe această temă cu Anglia și Franța pentru a coordona acțiunile Cu toate acestea, opinia lui House a fost ignorată la Washington, ceea ce ia permis lui F să-i devanseze pe colegii săi din Londra și Paris din Petrograd P N Milyukov a amintit că "ambasadorul Statelor Unite, cel mai drag Francis (dar deloc diplomat) dorea cu siguranță ca America să fie prima care recunoaște lovitura de stat rusă" La ( ) martie , într-o ceremonie solemnă, F a anunţat Guvernul provizoriu că este recunoscut de guvernul SUA În mai , F scria: "Nu mi-am pierdut speranța că Rusia va ieși din acest test ca o republică cu un guvern creat pe baza unor principii corecte" Potrivit istoricului american W Williams, chiar și atunci când era ambasador în Rusia, F , la fel ca colegul său britanic D Buchanan, a insistat asupra arestării și lichidării fizice a lui V I Lenin, pentru a evita evoluțiile nedorite din Rusia pentru țările lor După ce guvernul SUA a decis să declare stare de război între SUA și Germania, F a fost instruit să aducă în atenția Guvernului provizoriu al Rusiei că "Statele Unite, hotărând să se opună celui mai mare inamic și cea mai mare amenințare la adresa democrația în lume, să facă acest lucru cu un sentiment de încredere în principiile triumfului final ale libertății și justiției, la care au aderat timp de un secol și un sfert și în care toate națiunile civilizate au toată speranța pentru pacea mondială" "Guvernul și poporul Statelor Unite", ar fi trebuit să spună ambasadorul într-o conversație cu P N Milyukov, sunt mulțumiți că marele popor al Rusiei s-a alăturat puternicelor state democratice care luptă împotriva autocrației și își exprimă sincera recunoștință față de statul rus pentru faptul că aceste noi legături de prietenie le completează pe cele care le-au unit de atâția ani popoarele acestor doua tari Guvernul SUA speră și crede sincer că Rusia, inspirată de aceste mari idealuri, va fi și mai persistentă în îndeplinirea obligațiilor sale față de umanitate și recunoaște necesitatea menținerii păcii interne, astfel încât un stat unit și patriotic să învingă puterea autocrației prin violență și intrigi secrete amenintarea democratiei care a fost proclamata de poporul rus" Ambasadorul american a îndeplinit instrucțiunile conducerii sale cu cea mai mare grijă La august , crezând că de acum încolo totul se va pune la punct, F a recomandat Washingtonului să acorde Rusiei un nou împrumut în valoare de milioane de dolari, menționând totodată că la Petrograd situația este calmă Seria ulterioară de telegrame cifrate trimise de F către Departamentul de Stat, a demonstrat încă o dată Shaft incapacitatea lui de a înțelege ce se întâmplă Considerat încă decanul corpului diplomatic, F a condus oficial opoziția față de puterea sovietică din partea reprezentanților diplomatici ai foștilor aliați ai Rusiei în Primul Război Mondial F a rămas un oponent activ al loviturii de stat din octombrie și al recunoașterii guvernului Rusiei Sovietice până în ultimele zile ale vieții sale Poziția sa este evidențiată de interzicerea categorică a personalului ambasadei de a intra în orice contact cu bolșevicii noiembrie F a transmis un mesaj poporului Rusiei Chiar și având în vedere circumstanțele excepționale în care a fost publicat acest mesaj și faptul că guvernul la care a fost acreditată Ambasada SUA nu mai există, o astfel de mișcare a unui

diplomat străin a fost fără precedent Dreptul internațional nu prevede apelurile unui reprezentant diplomatic străin către poporul țării de acreditare prin șeful guvernului acestei țări F s-a adresat poporului Rusiei în numele poporului american și al guvernului SUA, precum și în numele său, îndemnându-i să aibă grijă de propriile interese "Poate că este adevărat că te-ai săturat de război și vrei pace, dar ce fel de pace te aștepți de la un guvern care nu este doar imperialist în formă, ci și cel mai mare dușman al democrației? - a scris F - Dezacordurile intrafamiliale iti irosesti fortele, iti slabesti spiritul si iti irosesti energia in zadar F a încheiat acest apel cu un avertisment: "Un guvern care nu-și îndeplinește obligațiile în temeiul acordurilor semnate de acesta nu poate conta pe respectul civilizației și nici nu poate primi sprijinul loial al propriilor cetățeni și, prin urmare, nu poate supraviețui " Autor al Rusiei de la Ambasada Americană, aprilie - noiembrie ( ) Fulton, Robert (-), inginer american, inventator al cazanului cu abur, al vaporului cu aburi, al submarinului, al artistului Prin diplomații ruși din SUA - A Ya Dashkov și P P Svinina - a sugerat N P Rumyantsev proiectele sale pentru construcția de nave cu abur și ideea de a crea torpile ( ), care au primit un sprijin larg în Rusia Ultima navă cu aburi construită de F în SUA a fost numită "Împăratul Rusiei" Alexandru I a dat instrucțiuni guvernului rus să încheie un acord pe ani cu F cu condiția ca prima navă să fie lansată în ani Războiul Patriotic din și Războiul Anglo-American din - , care a început la scurt timp după , și apoi moartea lui F , au împiedicat punerea în aplicare a acestor planuri Ideea lui F a fost pusă în aplicare în noiembrie de către crescătorul din Sankt Petersburg de origine scoțiană Charles Baird, care a fost primul care a conectat St Petersburg cu Kronstadt cu vaporul cu aburi FURSENKO Alexander Alexandrovich (n), istoric-americanist rus, doctor în științe istorice ( ), membru titular al Academiei Ruse de Științe ( ), academician-secretar al Departamentului de istorie și membru al Prezidiului Rusiei Academia de Științe Născut la Leningrad Absolvent al Facultății de Istorie a Universității de Stat din Leningrad ( ) Specialist în istoria Americii și relații internaționale Autor al cărților: "Lupta pentru împărțirea Chinei și doctrina americană a "Ușilor deschise" (-)" ( ); "Dinastia Rockefeller" ( ); Deceniul critic al Americii, anii ( ); "Revoluția americană și formarea SUA" ( ); "Președinții și politica americană în anii " ( ); "Criza rachetelor cubaneze" ( ); The Making of the American State ( ) (editor și coautor); Dicționar de istorie americană ( ) (ed) Hazard John Newbold (-?), jurist american, specialist în statul sovietic, drept penal și dreptul locuinței Născut în Syracuse, New York A absolvit Universitatea Yale ( ), și-a continuat studiile la universitățile Harvard și Chicago A studiat la Institutul de Drept din Moscova (-) A fost admis să practice avocatura la New York în În a fost numit director adjunct al departamentului sovietic al Administrației Lend-Lease din Washington, deținând acest post până în A jucat un rol important în organizarea și coordonarea acestui program A predat la Universitatea Columbia (-), a fost consilier al procurorului american la procesele de la Nürnberg ale principalilor criminali de război naziști Autor de cărți: Legea locuinței sovietice ( ); Tendințe recente în tratarea criminalilor în URSS ( ); Drept și schimbare socială în URSS ( ); Sistemul Sovietic de Guvernare ( ); Soluționarea disputelor în societatea sovietică: anii formativi ai instituțiilor juridice ( ); Problema naționalității sovietice ( ); Comuniștii și legea lor ( ); Dreptul sovietic și sistemele juridice occidentale: un manual pentru comparație ( ); The Soviet Legai System:

Fundamental Principies and Historical Commentary ( ); Gestionarea schimbării în URSS: rolul politico-juridic al juristului sovietic ( ) și alții Samuel Hazard (- ?), comerciant și editor american S-a angajat în comerț în Philadelphia, a deținut o companie de brokeraj pentru comerțul cu bumbac în Alaska (-) Fondator și editor al săptămânalului Register of Pennsylvania (-) Editor al Arhivelor (-) și al Analelor (-) din Pennsylvania, publicat în Consulul SUA la Arkhangelsk (-) Armand Hammer (-), antreprenor american Fiul lui Julius Hammer Născut la New York, a studiat la Universitatea Columbia În documentele perioadei sovietice timpurii, el a fost numit "Armand Yulievich Gammer" În tinerețe, a fost aproape de rușii de stânga care trăiau în Statele Unite Mai întâi prin tatăl său, iar mai târziu pe cont propriu, el a fost strâns asociat cu Partidul Socialist Muncii, iar apoi cu comuniștii americani, după instrucțiunile cărora a menținut contactul cu bolșevicii de-a lungul anilor și M-am întâlnit cu V I Lenin în (la Stuttgart, la cel de-al VII-lea Congres al Internaționalei a II-a) și în (la Moscova) Potrivit datelor oficiale, el i-a prezentat lui Lenin o figurină de desktop cu o maimuță așezată pe un volum din lucrarea lui Darwin "Originea speciilor" și privind un craniu uman; a primit un cadou de retur - o vază de masă și o fotografie a lui Lenin cu cu propria sa inscripție de mână "Tovarășului Armand Hammer" Documentele PCUS desecretizate în anii arată că după octombrie X a servit ca agent și curier al Internaționalei Comuniste, fiind intermediar în transferul de fonduri pentru nevoile Partidului Comunist American și ale mișcării muncitorești din Statele Unite Era aproape de K L Martens S-a dovedit a fi primul dintre industriașii americani care au semnat acorduri de concesiune cu Rusia sovietică (în - minele de azbest Alapaevsk din Urali și aprovizionarea cu cereale Rusiei, în - fabrica de creioane din Moscova, mai târziu fabrica numită după Sacco și Vanzetti), care au oferit un serviciu imens guvernului sovietic care a avut ocazia să citeze acest fapt ca exemplu al relațiilor comerciale și economice în curs de dezvoltare sovieto-americane și dovadă a siguranței și profitabilității de a face afaceri cu Rusia Lenin i-a explicat lui Martens: "Să fie fictiv, dar o concesie (azbest sau alte obiecte de valoare din Urali sau orice altceva) Este important pentru noi să arătăm și să tipărim (mai târziu, după începerea execuției) că americanii au mers la concesii Este important din punct de vedere politic" (Italicile lui Lenin - Auth) Într-o altă scrisoare către Martens, Lenin a subliniat în mod specific: "Trebuie să avem grijă de concesionari în mod pur: acest lucru este primordial atât din punct de vedere economic, cât și din punct de vedere politic" (italicile lui Lenin - Auth) Pe lângă aspectul politic și propagandistic al dezvoltării relațiilor comerciale și economice dintre Rusia sovietică și Statele Unite, Lenin a subliniat, conform memoriilor lui X , interesul Rusiei de a dobândi "cunoștințele și spiritul care au făcut America ceea ce este ea astăzi " În absența altor parteneri americani adevărați în acorduri comerciale și economice, guvernul sovietic și Lenin au făcut încercări nereușite de a-l convinge pe X să preia finanțarea Coloniei Industriale Autonome Kuzbass și să se angajeze în electrificarea Uralilor cu furnizarea de energie electrică echipamente pe credit În legătură cu o plecare temporară din Moscova în octombrie , X a primit o scrisoare de la Lenin, în care îi transmitea salutările lui Julius Hammer, Jim Larkin (James Larkin), Charles Ruthenberg și Ferguson (probabil Aitken Ferguson (Aitken Ferguson), "toți acești camarazi minunați, acum stând în închisorile americane " La sfârșitul anului , el a înființat United American Company (Alamerico) pentru a

desfășura afaceri cu Rusia, care a înlocuit defuncta companie-mamă Allied Drag End Chemical Corporation (Allied Drug and Chemical) Corporation) și a funcționat până în În , a fondat compania American Industrial Concession în URSS, care a moștenit afacerile Alamerico și a primit o concesiune pentru producția de creioane (fabrica de creioane X a fost naționalizată de autoritățile sovietice în) Dezvoltarea s-a dovedit a fi nepromițătoare și neprofitabilă și din acest motiv a fost oprită în , având totuși un important rol politic și propagandistic pentru URSS În - , X (ca J Hammer înaintea lui) a fost legătura dintre G Ford și autoritățile sovietice în timpul negocierilor privind achiziționarea de tractoare americane de către Uniunea Sovietică, iar mai târziu ( ) privind construcția unui automobil uzină din Nijni Novgorod și instruire în constructorii auto sovietici din SUA În total, X a reprezentat interesele a de companii americane în Rusia O parte semnificativă din comisioanele primite de X pentru medierea implementării acordurilor între Ford și autoritățile sovietice, precum și a acordurilor cu alți antreprenori americani (în special, cu privire la vânzarea blănurilor rusești în SUA), a fost direcționată spre finanțare Partidul Comunist din SUA și organizațiile muncitorești pro-comuniste Drept recompensă pentru serviciile pe care le-a prestat mișcării internaționale comuniste și muncitorești, el s-a bucurat de drepturi exclusive și de posibilitatea dobândirii nu întotdeauna legale în Rusia sovietică lucrări ale celor mai mari artiști ai lumii și lucrări de artă de bijuterii rusești pentru vânzare ulterioară în SUA și alte țări occidentale Timp de ani de rezidență în Rusia, X a scos din țară multe opere de artă valoroase, inclusiv deținute de familia imperială, multe dintre acestea fiind apoi vândute la expoziții speciale de artă din marile magazine universale americane, în special Gimbels (Gimbel's) În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, X a fondat compania "United Distillers" (United Distillers), care producea alimente și alcool industrial În anii următori, a fost organizatorul a numeroase expoziții de artă "Comori ale Casei Romanov" în Statele Unite și a devenit proprietarul uneia dintre cele mai valoroase colecții private de artă din lume El a prezentat URSS un tablou de F Goya, care, după cum s-a dovedit mai târziu, avea defecte grave (pictura a fost deteriorată și ulterior adăugată de cineva) În anii , ministrul Culturii al URSS E A Furtseva i-a dăruit lui X un tablou de K Malevici, pe care l-a vândut ulterior cu de dolari, pe piața mondială a uleiului și a îngrășămintelor artificiale Folosind cu succes vechile legături comuniste, a menținut relații de afaceri cu autoritățile sovietice, precum și cu o serie de regimuri dictatoriale din lume În anii și , el a servit drept legătură și canal pentru schimbul informal de mesaje între autoritățile sovietice și americane, inclusiv cel mai înalt nivel de conducere politică din ambele țări În , a inițiat construcția (cu ajutorul unui împrumut primit de URSS de la Banca Export-Import) a World Trade Center din Moscova, care de atunci se numește Centrul Ciocanului (centrul a fost dat în funcțiune în ianuarie ,) În , a încheiat un acord cu Ministerul Comerțului Exterior al URSS privind crearea în orașul Tolyatti a unui complex gigantic pentru producția, depozitarea și transportul îngrășămintelor minerale și cu privire la contra-livrările de acid superfosforic din SUA către URSS , și amoniac, uree și clorură de potasiu din URSS până în SUA Academicianul B N În octombrie , Laskorin a evaluat această tranzacție a guvernului sovietic, care a adus X miliarde, după cum urmează: "A cumpărat de la noi un concentrat chimic energetic sub formă de amoniac În schimb, A Hammer ne-a oferit energetic cel mai scăzut produs cu potențial sub

formă de acid fosforic Această înțelegere a avut loc pe baza incompetenței noastre ca parteneri " În , X a semnat încă două acorduri cu URSS care reglementează furnizarea de produse chimice din URSS către SUA A apărut ca acuzat într-un proces în dosarul finanțării campaniei electorale a președintelui R Nixon (acuzat că banii alocați de acesta au fost folosiți ilegal pentru a ascunde din atenția publicului abuzuri din scandalul Watergate) Ținând cont de starea de sănătate și de vârsta înaintată, a fost condamnat la o amendă de mii de dolari, și o pedeapsă cu închisoare cu suspendare pe o perioadă de an După încheierea procesului, a reluat activitatea politică și antreprenorială activă, pe care a continuat-o până în ultimele zile ale vieții Premiat cu Ordinul Sovietic Prietenia Popoarelor ( ) Autor a cărți de memorii: The Quest of the Romanoff Treasure ( ); Hammer ( ) (împreună cu H London), în care a distorsionat multe fapte din viața lui pentru interese personale și a ascuns acțiunile sale nepotrivite Julius Hammer (-), medic și antreprenor american Născut în Odesa A emigrat în SUA împreună cu părinții în În tinerețe a lucrat la o fabrică, apoi la o farmacie La vârsta de ani, s-a alăturat Partidului Muncii Socialist Cu participarea activă X aripa stângă a partidului a creat Partidul Muncitoresc Comunist (Partidul Muncii Comunist) Drept urmare, X a primit cardul de partid numărul și în curând a devenit membru al comitetului executiv al Comitetului de partid al orașului New York La început, a plătit chiria clădirii sediului partidului, iar ulterior l-a achiziționat și a donat-o partidului S-a căsătorit cu Rosa Lipschitz, de asemenea membră a acestui partid Când X a avut primul copil, părinții i-au dat numele Armand, care în combinație cu numele de familie Hammer însemna în engleză "mână și ciocan" (Arm and Ham-mer) - emblema Partidului Socialist Laburist Și-a primit diploma de medicină de la Columbia College of Physicians and Surgeons A făcut investiții de succes în afacerea cu farmacii și până în deținea farmacii Continuând să coopereze activ cu Partidul Muncitoresc Socialist, el a fost unul dintre sponsorii financiari ai acestuia El a susținut crearea de consilii muncitorești în Statele Unite ca prim pas către răsturnarea guvernului capitalist și instaurarea dictaturii proletariatului în Statele Unite L-a cunoscut pe L Trotsky în timp ce acesta din urmă locuia la New York și lucra în ziarul socialist din New York Novy Mir A cooperat strâns cu L K Martens după numirea sa ca prim reprezentant sovietic în SUA și a oferit asistență financiară și consultativă Biroului sovietic neoficial creat de Martens la New York Și-a fondat propria companie la New York, Allied Drug and Chemical Corporation (-), cel puțin jumătate din fondurile pentru crearea căreia au fost contribuite de Martens, i e Guvernul sovietic și care a devenit unul dintre canalele Internaționalei Comuniste pentru a oferi sprijin financiar Partidului Comunist din SUA A fost arestat în pentru un avort ilegal în clinica sa de acasă, ceea ce a dus la moartea pacientului, și condamnat la închisoare de la , la ani (conform mărturisirii fiului său Armand Hammer, avortul ilegal a fost efectuat de acesta) , apoi student în anul I la medicină) În timp ce a fost închis, a continuat să păstreze legătura cu Martens, care plecase în Rusia După ce a aflat de la el despre disponibilitatea guvernului sovietic de a încheia acorduri de concesiune cu antreprenorii americani, el i-a încredințat fiul său Armand conducerea afacerilor A fost recomandat de V I Lenin B Reinstein ca "marxist sincer și altruist" Într-o scrisoare adresată tuturor membrilor Comitetului Central al PCR(b) din octombrie , V I Lenin relata că "milionarul american Hammer, rus de naștere (sedând în închisoare, acuzat de avort ilegal; de fapt, răzbunare pentru

comunism), dă un milion de puds de cereale muncitorilor din Urali în condiții foarte favorabile (%) și cu chitanța de bijuterii Ural la comision de vânzare în America În Rusia, există fiul (și însoțitorul) acestui Ciocan, un medic care i-a adus Semashko în dar cu instrumente chirurgicale în valoare de de dolari Acest fiu a fost în Urali cu Martens și a decis să ajute la restabilirea industriei Uralului" (Italicile lui Lenin peste tot - Auth) X a fost eliberat din închisoare în aprilie , după un apel scris adresat guvernului american și autorităților judiciare, cu justificarea utilității sale în stabilirea și dezvoltarea relațiilor comerciale și economice între Rusia sovietică și Statele Unite, în special, ca dealer autorizat al companiei Ford Motor și al altor antreprenori americani din Rusia În același timp, a primit permisiunea oficială de a călători în Rusia După ce a fost eliberat din închisoare, s-a întâlnit cu G Ford, i-a propus să construiască o fabrică de mașini în Rusia și a primit acordul pentru compania sa pentru un împrumut de luni pentru furnizarea de produse din fabricile Ford către Rusia La sosirea la Moscova, cu ajutorul unei vechi cunoștințe, L Trotsky a primit de la guvernul sovietic o nouă clădire luxoasă pentru reprezentanța companiei sale, în care a aranjat recepții mărețe pentru membrii Congresului SUA care au venit în Rusia, mari antreprenori, artiști, scriitori și jurnaliști americani Predos a dat guvernului sovietic un împrumut în valoare de DAR mii de dolari pentru achiziționarea de echipamente petroliere în Statele Unite pentru câmpurile petroliere caucaziene Guvernul sovietic a returnat X de mii de dolari din fonduri publice, suplimentându-i cu permisiunea de a vinde fiului său în condiții deosebit de favorabile cele mai valoroase opere de artă din principalele muzee și galerii de artă ale țării După moartea lui Lenin, relațiile dintre autoritățile sovietice și compania familiei X, Allied American Corporation, au început să se deterioreze, drept urmare acordurile încheiate cu aceasta au fost anulate Cu ajutorul și sprijinul lui L D Trotsky X a reușit să păstreze temporar legăturile de afaceri cu Ford Motor Company, dar din aceste funcții au fost transferate către AMTORG După , s-a retras din activitatea antreprenorială activă, trecând conducerea afacerilor în mâinile fiului său, Armand Hammer "HAMMONDA PROJECT", proiect de afaceri ruso-american Inițiat de antreprenorul american John Hayes Hammond (Hammond) (Hammond, John Hays) în Prevăzut alocarea de către partea americană a de milioane de dolari pentru construirea unui sistem de irigații pentru Stepa Foametă din Turkestanul rus El a fost întâmpinat cu ostilitate de reprezentanții statelor din sudul SUA în Congresul SUA, care au insistat că implementarea acestui proiect va afecta interesele plantatorilor americani de bumbac, o parte semnificativă din ale căror produse au fost exportate în Rusia Negocierile asupra proiectului au fost anulate ca urmare a unui "conflict de pașapoarte" Harper, Samuel Nortrup (-), om de știință și publicist american, unul dintre cei mai importanți experți în Rusia A venit pentru prima dată în Rusia în pentru a studia limba rusă El a remarcat creșterea sentimentului anti-american în Rusia în timpul războiului ruso-japonez din - , cauzată de poziția sincer pro-japoneză a guvernului SUA În anii următori (cu excepția perioadei în care a fost declarat persona non grata) aproape în fiecare an a petrecut luni în Rusia (din până în a vizitat Rusia în total de ori); a ajuns în Rusia cu puțin timp înainte de octombrie Analizând Revoluția din februarie din Rusia în primele zile după realizarea acesteia, el a informat Departamentul de Stat că, în opinia sa, scopul revoluției, precum și Duma de Stat și alte departamentele de stat ale Rusiei, era "a crea condiții pentru a permite Rusiei să-și

adune toate forțele într-un pumn După octombrie , dezaprobând "atacul bolșevic furios", a acceptat dureros persecuția prietenilor săi liberali ruși El a insistat asupra înlocuirii rapide a ambasadorului american D R Francis: "Pentru a juca acest joc destul de periculos (cu Rusia sovietică - Auth), este probabil de dorit o persoană mai activă decât actualul ambasador" În același timp, l-a criticat pe R Robins pentru apelurile sale de a recunoaște Rusia sovietică El a fost (împreună cu profesorul J F Jameson (J Franklin Jameson)) membru al unei comisii speciale americane pentru a studia "documentele Sisson" (vezi Sisson Edgar), care le-a recunoscut ca originale, dar a refuzat să comenteze concluzia acesteia În a fost detașat la Departamentul de Stat al SUA ca consultant al departamentului rus Ajuns la concluzia în că există un pericol real ca Rusia să fie ocupată de Germania și să o avanseze în Orientul Îndepărtat cu o invazie ulterioară a Statelor Unite, a fost de acord cu necesitatea ca Statele Unite să participe la intervenție Prin poziția sa în problema intervenției, și mai ales prin participarea sa la studiul autenticității documentelor Sisson, a atras suspiciunile autorităților sovietice de apartenență la serviciile speciale ale SUA și de ceva timp a fost considerat persona non grata în Rusia Sovietica În noiembrie a venit a concluzionat că "în Rusia are loc o renaștere, mai ales din punct de vedere economic, sfidând guvernul sovietic", iar un an mai târziu chiar a declarat: "Apare o nouă viață care va crea o Rusie mai bună și mai mare" În vizitele ulterioare în URSS (,) a fost de acord cu unele dintre principiile ideologice ale stalinismului și a impregnat de entuziasmul tineresc al constructorilor noii societăți În s-a alăturat Departamentului de Stat al SUA și a adus o contribuție semnificativă la stabilirea relațiilor SUA-sovietice, deși de la bun început s-a opus numirii lui W Bullitt ca ambasador în URSS El credea că URSS a încheiat un pact de neagresiune cu Germania în pentru a recâștiga pământurile de-a lungul graniței de vest care i-au aparținut inițial Autor de cărți: Instruirea civilă în Rusia ( ); Făcând bolșevici ( ); Guvernul Uniunii Sovietice ( ) Fiul lui X, Paul V Harper, a publicat în și a republicat în memoriile tatălui său The Russia I Believe In: The Memoirs of Samuel N Harper - HARRIS (Gorriss, Harris), Levett (Levitt) (Harris, Levett (Leviti)) (?-), om de afaceri american, diplomat Primul consul al SUA la Sankt Petersburg (-) Înainte de a fi repartizat în Rusia, a slujit la Ambasada Americană la Paris, sub conducerea lui B Franklin Numit ca reprezentant oficial american în capitala Rusiei până la stabilirea relațiilor diplomatice oficiale între Rusia și Statele Unite A sosit în Rusia și a preluat mandatul în octombrie A fost întâmpinat cu o atenție și o cordialitate extraordinare, ceea ce s-a explicat prin interesul evident al Rusiei de a dezvolta, în primul rând, relațiile comerciale și economice cu Statele Unite Sosirea lui X în Rusia a fost precedată de o intensificare sesizabilă a comerțului dintre cele două țări, dovadă a căreia a fost apelarea în într-un singur port din Kronstadt a de nave comerciale americane (în toate porturile rusești numărul navelor americane a depășit un o sută), a cărui încărcătură comercială era aproape de două ori mai mare decât încărcătura livrată de navele comerciale din alte țări Până în acest moment, o parte semnificativă a exporturilor rusești - până la % - era efectuată de nave comerciale americane În anii lui J K Adams în postul de trimis american la Sankt Petersburg (-) X a devenit, de fapt, principalul manager al relațiilor comerciale ruso-americane Profitând de drepturile nelimitate care i-au fost acordate de Adams, a folosit pe scară largă favoritismul în relația cu oamenii de afaceri americani El a fost acuzat de

compatrioții săi de corupție și fraudă financiară în timpul șederii sale în Rusia A fost în strânse relații de afaceri cu ministrul rus al Comerțului de atunci (viitorul ministru al Afacerilor Externe și președinte al Consiliului de Stat, precum și fondatorul celebrei Biblioteci Rumyantsev) N P Rumiantsev După ce a părăsit Rusia în legătură cu o anchetă în Statele Unite ale Americii cu privire la acuzații împotriva lui de corupție și tranzacții financiare ilegale și după încheierea mai multor procese împotriva lui (-), a vizitat de mai multe ori Rusia, în care a păstrat o afacere interes Nepotul său, John Levett Harris, a fost consulul SUA la Sankt Petersburg între - Roy Harris (-), compozitor american Și-a dedicat Simfonia a cincea luptei eroice a poporului sovietic în al Doilea Război Mondial ( ) Simfonia a fost interpretată pentru prima dată în URSS pe mai , în Sala de concerte din Moscova P I Ceaikovski HARRISON (Harrison) Joseph (Harrison, Joseph) (-), inginer mecanic, inventatorul cazanului cu abur Harrison A sosit la Sankt Petersburg în și, împreună cu Thomas Winans, a semnat un contract cu guvernul rus pe construcția de locomotive și vagoane de marfă pentru căile ferate rusești Închizându-și fabrica de locomotive din Philadelphia ( ), X a mutat o parte din echipamentul fabricii la Sankt Petersburg pentru a îndeplini contractul semnat A construit pe cheltuiala lui primul pod de oțel peste râu Neva ( ) și l-a prezentat în dar țarului Nicolae I A primit Ordinul rusesc Sf Ana Întors în SUA în Autor al cărții Thè Iron Worker and King Solomon ( ), în care, în special, își descrie activitățile de afaceri din Rusia Harrison, Marguerite Elton Baker (-), jurnalist american, ofițer de informații militare americane În , pe când se afla la Moscova în calitate de corespondent pentru ziarul Baltimore Sun, a fost arestată sub acuzația de spionaj și închisă pentru luni Solicitările pentru eliberarea lui X au venit către V I , Lenin și alți lideri sovietici de la oficialii americani în vizită în Rusia Cu o asemenea cerere, lui Lenin i s-a adresat, în special, senatorul american J France, care s-a întâlnit cu el la Moscova în iulie , căruia i s-a permis să intre în Rusia cu condiția să nu vorbească despre "prizonieri", ca toată lumea era chemată în documente oficiale sovietice americani care sunt închiși din diverse motive G Chicherin, pe care Lenin i-a cerut să vorbească pe această temă, s-a opus categoric la eliberarea lui X , neconsiderând că este posibilă "sacrificarea securității noastre": "Până când America nu va face pace cu noi și va garanta o atitudine favorabilă față de noi, există un pericol ca America să susțină o revoltă de la Kronstadt și nu este sigur să lași un spion american să intre în America Probabil, X a fost eliberat împreună cu alți "prizonieri" americani în conformitate cu acordul încheiat în cu Administrația Americană de Ajutor (ARA) pentru a oferi asistență alimentară populației ruse înfometate Autor de cărți: Marooned in Moscow: The Story of an American Woman Prisoned in Russia ( ); Povești neterminate dintr-o închisoare rusească ( ); Ursul roșu sau dragonul galben ( ) și autobiografia There is Always Tomorrow: Thè Story of a Checkered Life ( ) Hough, Jerry (n), savant american de la Kremlin Unul dintre experții de frunte în sistemul politic și statal sovietic, care l-a considerat ca un întreg rațional și capabil Născut în Saline, Kansas A absolvit Universitatea Harvard ( ) și un doctorat la aceeași universitate ( ) Din predă la Universitatea din Illinois Autor de cărți: Prefecții sovietici; Organele locale de partid în luarea deciziilor industriale ( ); Uniunea Sovietică și teoria științelor sociale ( ); Cum este guvernată Uniunea Sovietică (cu Merle Fainsod) ( ); Deschiderea economiei sovietice ( ); Rusia și Occidentul:

Gorbaciov și politica reformelor ( ); Democratizare și revoluție în URSS ( ) House, Edward Mandell (-), om de stat și diplomat american Născut în Houston (Texas) În - a studiat la Universitatea Cornell, dar după moartea tatălui său, a preluat o plantație de bumbac și o bancă și s-a implicat în activități politice din statul său În semn de recunoaștere a serviciilor pe care le-a făcut unuia dintre guvernatorii statului, a primit titlul onorific de "Colonel" și de acum înainte a fost cunoscut drept "Casa Colonelului" El a jucat un rol proeminent în sprijinirea candidatului Partidului Democrat W Wilson la alegerile prezidențiale din din statul Texas și a devenit curând consilier personal al președintelui W Wilson, exercitând o influență puternică asupra deciziilor Casa Albă în politica externă și reprezentarea Statelor Unite la cele mai importante conferințe internaționale din anii antebelic și postbelic Sub influența lui X Wilson a luat o serie de decizii importante, inclusiv și-a formulat "Paisprezece puncte", dintre care unul privea direct Rusia În ajunul primului război mondial, el a considerat Rusia și expansionismul rus "cel mai mare pericol pentru Europa", iar Germania - o barieră între Europa și slavi Odată cu izbucnirea războiului, poziția sa față de Rusia și Germania s-a schimbat semnificativ În aprilie , X i-a scris ministrului britanic de Externe A Balfour (Arthur J Balfour) că Occidentul ar trebui "să țină cont de Rusia așa cum va fi în de ani, și nu de ceea ce este astăzi" și acest lucru nu ar trebui luat în considerare Germania ca "inamic permanent" "Timpul va face Germania democratică și, în acest sens, ea va deveni la fel de periculoasă ca Statele Unite, Anglia sau Franța Rusia este o problemă complet diferită, care ar putea fi rezolvată în viitor " În jurnalele sale, X susține că ar fi mai rezonabil să împărțim imperiul rus în unități autonome pentru a asigura Europa Totodată, în - s-a opus cu tărie la intervenția străină în Rusia, dar mai târziu a luat o poziție neutră în această problemă, crezând, aparent, că aceasta se va destrama fără intervenție externă Cu toate acestea, el a rămas un oponent hotărât al participării Japoniei la intervenția din Rusia, crezând că aceasta ar putea afecta grav caracterul moral al Statelor Unite atât în ochii americanilor înșiși, cât și în ochii comunității mondiale X a luat parte la Conferința de pace de la Paris din , în cadrul căreia a fost trimisă o misiune specială în Rusia sovietică, condusă la recomandarea lui X W Bullitt (vezi misiune Bullitt) Cu toate acestea, la întoarcerea misiunii, concluziile și propunerile acesteia au fost respinse de toți participanții la conferința de pace, cu excepția lui X însuși El a jucat, de asemenea, un rol decisiv în aprobarea de către președintele Wilson a propunerii lui H Hoover de a extinde activitățile Administrația Americană de Ajutorare (ARA) către Rusia Sovietică și să ofere asistență alimentară populației înfometate dintr-o serie de regiuni rusești În - , influența lui X asupra deciziilor administrației Wilson a început să scadă considerabil, iar în ultimele luni ale șederii ei la putere, aceasta a dispărut complet În anii următori, X s-a retras complet din activitatea politică HVOSTOV Nikolai Alexandrovici (-), marinar militar rus Ofițer al flotei comerciale ruse, care a fost în serviciul Companiei Ruso-Americane (-) A sosit la Sitka pe nava "Elizaveta" cu reaprovizionare umană și provizii de hrană pentru coloniștii ruși ( ) și s-a întors înapoi la Ohotsk cu o încărcătură fără precedent de blănuri, estimată la , milioane de ruble După achiziţionarea N P Rezanov, la D'Wulf, goeleta "Juno" a fost numită căpitanul acesteia Împreună cu N P Rezanov și G I Davydov a explorat coasta de vest a Americii și a navigat către țărmurile Americii Ruse A

murit împreună cu Davydov în urma unui accident din Sankt Petersburg Haywood William (Bill, "Big Bill") Dudley (Haywood, William (Bill, Big Bill) Dudley) (-), lider al mișcării muncitorești americane, unul dintre liderii aripii de stânga a Partidului Socialist din SUA În primii ani de activitate, a manifestat o înclinație clară către anarho-sindicalism Unul dintre fondatorii și liderii organizației Industrial Workers of the World (din - Secretar General al IWW) În autobiografia sa, a vorbit despre discursul său din mai către muncitorii imigranți ruși din Statele Unite, în care a vorbit despre o revoluție iminentă Ca răspuns la o întrebare a unuia dintre lucrători, care ar trebui sprijinit după întoarcerea în Rusia, X , care, potrivit lui, nu avea o înțelegere completă a programelor partidelor politice ruse și a situației politice din țară în general, a răspuns surprinzător de clar: "Sfatul meu, tovarășe muncitori: lupta de partea partidului care stă, în primul rând, pentru puterea deputaților muncitorilor și soldaților, în al doilea rând, pentru o pace separată cu Germania și, în al treilea rând, pentru refuzul de a recunoaște datoriile regale A fost arestat în pentru răzvrătire și condamnat la de ani de închisoare El a salutat lovitura de stat din octombrie din Rusia din celula sa de închisoare, declarând: "La asta am visat" A devenit membru al Partidului Comunist din America în Eliberat din închisoare pe cauțiune, în același an a fugit în Rusia, unde s-a stabilit S-a întâlnit și a vorbit în mod repetat cu V I Lenin (l-am întâlnit prima dată în la Congresul Internaționalului a II-a de la Copenhaga) A devenit unul dintre inițiatorii creării Coloniei Industriale Autonome "Kuzbass" Întrucât unul dintre membrii grupului de inițiativă (împreună cu S Yu Rutgers și J S Calvert) a discutat această problemă cu Lenin La rezolvarea problemei în guvernul sovietic despre componența consiliului de conducere al coloniei, candidatura lui Lenin a fost considerată inadecvată din cauza lipsei lui X a abilităților administrative necesare și pentru că este "doar un agitator, un semi-anarhist" Cu puțin timp înainte de moartea sa, a fost numit vicepreședinte al Biroului Negru al Secretariatului Creditorului de Est al Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste Autor al cărților publicate în limba rusă: Blood and Tears ( ) și Bill Haywood's Book Autobiografia lui William D Haywood ( ) (publicată postum) A murit la Moscova A fost înmormântat la zidul Kremlinului, lângă mormintele lui J Reid și C Rutenberg, urna cu o parte din cenușă a fost transportată la Chicago și îngropată în groapa comună a victimelor evenimentelor de la Chicago din KHEIFETZ Yasha (Heifetz, Jascha) (nume real și patronimic Joseph Robertovich) (-), violonist american Considerat unul dintre cei mai mari violonişti ai timpului nostru Născut la Vilna, a studiat la o școală de muzică (-), iar apoi la Conservatorul din Sankt Petersburg cu L Auer A debutat la Sankt Petersburg cu un concert solo la vârsta de ani De la vârsta de ani a făcut turnee cu concerte în orașele din Rusia, Germania și țările scandinave Era cunoscut pe scară largă în Europa În ajunul evenimentelor din octombrie din Rusia, a emigrat și s-a stabilit în Statele Unite Primul său concert în SUA a avut loc pe octombrie Cetățean american din În a făcut un turneu cu succes în URSS A jucat în filme de la Hollywood A murit în SUA Hellman (Hellman) Lilian (Hellman, Lilian) (-), dramaturg și scenarist american Unul dintre cei mai faimoși dramaturgi americani din URSS, ale cărui piese au fost puse în scenă în aproape toate teatrele sovietice în anii și Faima și popularitatea ei în URSS în acei ani au fost mult facilitate de faptul că a fost suspectată de "simpatiza cu comunismul" de către Comitetul pentru activități antiamericane a Congresului SUA și

ostracizată de Hollywood în același timp cu "Hollywood" Zece" ( ) Ca răspuns la insistența comitetului de a condamna comunismul împotriva tuturor celor realizatori care au căzut sub suspiciune, ea i-a scris președintelui comitetului P Thomas (Parnell Thomas): "Nu pot și nu îmi voi remodela conștiința la moda sezonului acesta" Autor al unui număr mare de lucrări dramatice cu semnificație socială traduse și puse în scenă în URSS, printre care: Micile vulpi ( ); Vezi pe Rin ( ); "Toys in the Attic" (Jucării în mansardă) ( ) Ernest Miller Hemingway (-), scriitor american Născut în Oak Park (Illinois) După ce a absolvit liceul, a lucrat ca reporter pentru ziarul The Star din Kansas A participat la Primul Război Mondial ca șofer de ambulanță, a fost grav rănit În timpul războiului civil spaniol din - a fost jurnalist în rândurile Brigăzii Internaționale, care a luptat de partea republicanilor Impresiile X de la șederea în Spania au stat la baza unuia dintre cele mai cunoscute romane ale sale "Pentru cine sună clopoțelul" (Pentru cine sună clopoțelul) A cunoscut și iubit bine literatura rusă, I S Turgheniev "cel mai mare scriitor care a trăit vreodată" și l-a numit pe JLH Tolstoi "profeț" Dintre scriitorii sovietici, a remarcat M Sholokhov În Uniunea Sovietică până la sfârșitul anilor , el a fost cunoscut în primul rând pentru romanul său anti-război Adio armelor și povestea Bătrânul și marea Romanul X Pentru cine sună clopotele, dedicat evenimentelor războiului civil spaniol din , a fost interzis pentru publicare în URSS timp de multe decenii M Sholokhov a încercat să obțină permisiunea ministrului culturii al URSS E A Furtseva a publicat această lucrare cu reduceri într-una dintre revistele literare sovietice, dar a fost refuzată, iar romanul a fost publicat în traducere rusă abia în Eugene Hurd (-), chirurg american În timpul războiului ruso-japonez din - a fost corespondent de război american La începutul primului război mondial, a venit în Rusia, a intrat în armata rusă și a primit gradul de căpitan ( ), iar în - gradul de colonel al serviciului medical A efectuat peste de mii de operații chirurgicale în condiții de luptă A primit ordine de luptă rusă După evenimentele revoluționare din , a părăsit Rusia și a intrat în serviciul medical militar în armata americană din Franța Printre alți medici americani care au participat la Primul Război Mondial în rândurile armatei ruse, numele lui Malcolm Grow (Malcolm C Grow), un medic din Philadelphia căruia i-a fost distins Crucea Sf George pentru curaj, precum și Dr DE EXEMPLU Egbert (E N Egbert), care a devenit medicul șef al spitalului de campanie al armatei ruse Hibben Paxton (-), jurnalist și diplomat american În anii care au precedat Primul Război Mondial, a fost angajat al Ambasadei SUA la Sankt Petersburg, corespondent de război pentru Collier's (-), apoi corespondent pentru Associated Press (-), iar în - - corespondent european pentru Chicago Tribune Odată cu crearea în a Comisiei de Cruce Roșie Rusă în America (Comisia Rusă Coss Roșie în America) a devenit secretarul acesteia, iar apoi director al Comitetului American pentru Ajutorarea Copiilor Ruși El nu și-a ascuns simpatia pentru Rusia sovietică și a susținut recunoașterea imediată a acesteia de către Statele Unite, ceea ce a dus la anchetarea lui X de către un tribunal militar ( ), care a cerut privarea de gradul său de ofițer în Corpul de rezervă al SUA Cazul a fost în scurt timp respins Autor al Raportului despre foametea rusească, ( ) HILKVIT Morris (Hillquit, Morris), (nume real, patronimic și prenume Mikhail Veniaminovici Khilkovich) (-), socialist american S-a născut în Riga A emigrat împreună cu părinții săi în Statele Unite în A primit o diplomă în drept la Universitatea din New York ( ) Din membru al Partidului Socialist A lucrat pentru primul ziar evreu

american, Arbeiter Zeitung din New York A participat la International Cong - în presa Internaționalei Socialiste din În timpul șederii lui M Gorki în SUA ( ), el și-a organizat prelegerile pentru a strânge fonduri în favoarea mișcării revoluționare din Rusia și a contribuit, de asemenea, la publicarea operelor scriitorului în STATELE UNITE ALE AMERICII În perioada - , a deținut funcții de conducere în Partidul Socialist Laburist (Partidul Socialist Laburist), devenind de fapt a doua persoană din partid după De Leon, iar în a jucat un rol decisiv în unirea grupului de membri de partid pe care îl condus cu Partidul Social Democrat (Partidul Social Democrat)) Eugene Debs și formarea pe baza lor a Partidului Socialist din America (Partidul Socialist al Americii) Din până în a fost avocat practicant, unul dintre cei mai de succes avocați ai mișcării de stânga din SUA, vorbind la procesele anarhiștilor și socialiștilor În același timp, a apărat cu succes interesele marilor corporații În - și - a fost membru al comitetului executiv național al Partidului Socialist; a participat la lucrările congreselor socialiste internaționale (, și) În - a fost avocat la Sindicatul Interetnic al Croitorilor de Doamne După Revoluția din octombrie din Rusia, el i-a susținut pe bolșevici În - a colaborat cu Biroul Sovietic din New York Până la sfârșitul vieții, însă, a crezut că o alianță deschisă cu comuniștii este periculoasă pentru Partidul Socialist Candidat al Partidului Socialist la funcția de primar al New York-ului (, ,) și membru al Camerei Reprezentanților SUA (, , , ,) Autor al: Istoria socialismului în Statele Unite ( ); Socialismul în teorie și practică ( ); Socialismul rezumat ( ); De la Marx la Lenin ( ) și autobiografia publicată postum Frunze libere dintr-o viață ocupată ( ) Khilkov Mihail Ivanovici (-), om de stat, prinț rus În a făcut o călătorie în Europa și SUA În a plecat din nou în SUA, a plecat să lucreze în compania anglo-americană pentru construcția căii ferate transatlantice, iar mai târziu a devenit responsabil de materialul rulant și serviciul de tracțiune După întoarcerea în Rusia, a ocupat funcții de conducere la diferite căi ferate rusești Din ianuarie până în - Ministrul Căilor Ferate al Rusiei Numirea lui X într-un post guvernamental de către noul țar rus Nicolae al II-lea a fost în mare măsură facilitată de bogata sa experiență profesională și de viață După un an și jumătate din mandatul său de ministru, X a fost primul dintre actualii membri ai cabinetului rus care a făcut o lungă călătorie în Statele Unite pentru o cunoaștere mai profundă a sistemului de transport al țării (în special Occidentul, care a fost dezvoltat activ de către americani), pentru a utiliza informațiile primite pentru dezvoltarea arterelor de transport ale Siberiei Împreună cu specialistul american Joseph Pangborn (Joseph Pangbom), a înaintat și a împins cu insistență ideea construirii unei căi ferate transsiberiene prin teritoriul Manciuriei Centrale ( ) ca o alternativă mai ieftină și practic mai ușor de fezabil pentru a construi o cale ferată cale ferată de-a lungul malurilor râurilor Amur și Ussuri Acordul încheiat între Rusia și China privind construcția Căii Ferate din China de Est (CER) prin teritoriul Manciuriei a provocat serioase îngrijorări ale SUA cu privire la "amenințarea tot mai mare pentru China din partea Rusiei" și a dus la complicarea relațiilor ruso-americane, deși a fost exprimată opinia în cercurile diplomatice americane că întărirea poziției Rusiei în Asia de Est este în interesul american (Temerile Statelor Unite cu privire la întărirea rolului Rusiei în regiune au fost unul dintre motivele pentru care Statele Unite au proclamat politica "ușilor deschise" în China) natural posibilitățile Siberiei Pe parcursul anilor de mandat de ministru X a arătat o atenție deosebită

americanilor, profitând de orice ocazie pentru a le vorbi în engleză (cu un puternic accent american), fiind considerat în cercurile politice rusești "inginer american" Cu participarea directă a lui X Rusia a comandat un număr mare de locomotive din SUA în anii pentru căile sale ferate din Siberia și Europa Până când americanii au finalizat construcția Uzinei de locomotive Sormovo și au vândut-o unei companii ruse în , cea mai mare parte a locomotivelor au fost livrate Rusiei din Statele Unite În ultimii ani ai vieții a fost membru al Consiliului de Stat al Rusiei Hillman, Sidney (-), lider al mișcării muncitorești americane Născut în Lituania În a emigrat în SUA Din a fost șeful Uniunii Muncitorilor din Îmbrăcăminte din Statele Unite, mai târziu președinte al Sindicatului Croitorilor Bărbați Unite În a venit la Moscova, s-a întâlnit cu V I Lenin Întors în Statele Unite, a vorbit la congresul anual al sindicatului său (mai) cu un raport despre acordul la care ajunsese la Moscova cu Lenin privind crearea unei cooperative de producție în comun, care, potrivit concesiunii primite de la guvernul sovietic, ar fi angajat în producția de îmbrăcăminte și produse textile în Rusia Acțiunile din cooperativă, în valoare de dolari fiecare, au fost oferite muncitorilor americani și altora interesați de relansarea economiei sovietice Unul dintre fondatorii Congresului Sindicatelor Industriale din SUA, un aliat politic activ al lui F Roosevelt La inițiativa și cu participarea lui X , Corporația comercială ruso-americană, Asociația industrială și comercială ruso-americană (RATPRA) și Corporația industrială ruso-americană (RAIK), condusă de X În , au participat la crearea Federației Mondiale a Sindicatelor Hiss, Alger (-), fost oficial al Departamentului de Stat al SUA A absolvit Universitatea Johns Hopkins și Facultatea de Drept din Harvard Ca asistent special al Secretarului de Stat al SUA, a participat la lucrările Conferinței din Crimeea (Yalta) din Secretarul general al Conferinței de la San Francisco din , a prezidat prima ei sesiune Președinte al Carnegie Endowment for the Promotion of World Peace El a fost acuzat în de înaltă trădare și spionaj în interesele URSS (în -) pe baza unor materiale care au devenit cunoscute serviciilor de informații americane de la fostul jurnalist comunist Whittaker Chambers Mărturia lui Chambers a fost susținută în instanță de congresmanul de atunci Richard Nixon X , chemat să depună mărturie în fața Comitetului pentru activități antiamericane a Congresului SUA (august), a negat categoric toate acuzațiile împotriva sa În urma a procese, care au durat în total aproape un an, a fost condamnat la ani de închisoare sub acuzația de mărturie mincinoasă ( ) Instanța nu a reușit să demonstreze că X aparținea rețelei de agenți sovietici A petrecut de luni în închisoare, eliberat în noiembrie Cartea Allen Weinstein (Allen Weinstein) Sperjur ( ) conține dovezi împotriva lui X , dar până în ultimii ani ai vieții lui X a continuat să insiste asupra nevinovăției sale O serie de autori americani care au studiat "cazul Hiss" s-au convins că, prin "demascarea" acestuia, cercurile conservatoare de dreapta din Statele Unite au urmărit, în primul rând, scopul de a critica raționalitatea politicii externe (în raport către URSS) și politica internă a administrației președintelui F Roosevelt și a pus în locul "presumptuosului * Berali" În , o instanță federală din SUA a refuzat lui X să anuleze sentința În , într-un interviu, X spunea că în anii simpatiza cu Rusia: "Desigur, am considerat pericolul hitlerist cel mai grav și am văzut potențiali aliați în sovietici" După încheierea Pactului de neagresiune sovieto-german din , "a fost greu să arăt aceeași simpatie, dar eram convins, luând în considerare această problemă din punct de vedere al politicii de putere, că au fost

îndemnați la acest pas de către politica britanică de liniște Fiecare s-a gândit la propriile interese În ceea ce privește politica americană de astăzi, nu mi-am schimbat convingerea că, în interesul Statelor Unite și al lumii întregi, ar trebui să evităm confruntarea În octombrie , reprezentanții autorităților oficiale ruse au declarat că în arhivele ruse nu există dovezi că X ar fi fost vreodată agent al serviciilor speciale sovietice KHLEBNIKOV Kirill Timofeevici (-), om de afaceri rus Concesionar al Companiei Ruso-Americane (RAK), conducător al biroului Novoarkhangelsk al RAK pe aproximativ Sitka (-) și un asistent al celor conducători șefi ai Americii Ruse care s-au schimbat în acest timp (L A Gagemeister, S I Yanovsky, M I Muravyov, P E Chistyakov și F P Wrangel) Din - unul dintre directorii Consiliului Principal al RAC Membru corespondent al Academiei de Științe din Sankt Petersburg (ales în pentru numeroase lucrări despre America Rusă și pentru colecțiile de colecții pentru muzeele Academiei de Științe) Potrivit contemporanilor, nimeni nu cunoștea America Rusă mai bine decât X Cu puțin timp înainte de moartea lui A S Pușkin, el i-a oferit introducerea sa în trecerea în revistă istorică a posesiunilor rusești din America pentru publicare în Sovremennik sau în alt jurnal Notele lui Hlebnikov despre America este o descriere enciclopedică a Americii ruse din prima treime a secolului al XIX-lea - a văzut lumina pe părți: părțile I și VI în , II-V - în KHOZIN Grigory Sergeevich (n), om de știință-american rus, specialist în domeniul problemelor globale și al cooperării științifice și tehnice ruso-americane Doctor în Științe Istorice ( ), profesor ( ), membru titular al Academiei de Cosmonautică K E Ciolkovski ( ) Născut la Novosibirsk Absolvent al Institutului Militar de Limbi Străine ( ) Membru al Institutului pentru SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (-) Profesor al Universității de Stat din Moscova (-), șef al Centrului pentru Probleme Globale al Academiei Diplomatice a Ministerului Afacerilor Externe al Federației Ruse din Autor al cărților: "Militariști în spațiu" ( ); "URSS-SUA: orbitele cooperării spațiale" ( ); "Probleme globale ale prezentului Critica conceptelor burgheze" ( ); "Ca răspuns la viitor" ( ); "Putere și impotență Revoluția științifică și tehnologică și politica imperialismului" ( ); SUA: Space and Politics ( ); "Există un viitor pentru cosmonautica rusă: Rusia în cosmonautica mondială după Războiul Rece" ( ) Hall Asaph (-), astronom american Profesor de astronomie la Universitatea Harvard ( ) Membru al Academiei Naționale de Științe din SUA ( ) Autor al multor descoperiri, inclusiv descoperirea a sateliți ai planetei Marte: Deimos și Phobos El a condus o delegație de astronomi americani care a vizitat Observatorul Pulkovo în și a fost, de asemenea, membru al delegației americane care a vizitat Vladivostok în pentru a observa apropierea planetei Venus de Pământ În a fost ales membru corespondent al Academiei de Științe din Sankt Petersburg HALL Gus (Hull, Gus) (nume și prenume real Arvo Kusta Halberg) (Arvo Kusta Halberg) (-), politician american, comunist, //\ secretar naţional al PC SUA (-), secretar general al Partidului Comunist din SUA (din) Născut în Iron (Minnesota) A lucrat ca tăietor de lemne și oțel În a plecat în URSS, unde a studiat la Institutul Lenin (-) S-a alăturat Partidului Comunist din SUA în A servit în Marina SUA în perioada - A fost arestat și închis sub acuzația de conspirație și propagandă pentru răsturnarea violentă a guvernului SUA (-) A candidat la funcția de președinte al Statelor Unite la toate alegerile prezidențiale din Autor al cărții For a Radical Change: The Communist View ( ); Fighting Racism ( ) și colab RĂZBOI RECE (război coid), o stare de tensiune internațională A început la scurt timp după sfârșitul celui de-al

Doilea Război Mondial și a continuat timp de mai bine de patru decenii Ea și-a găsit expresia în confruntarea dintre două tabere ideologice asociate cu două superputeri nucleare - URSS și SUA - și două sisteme socio-politice Termenul "h v " a fost folosit pentru prima dată de B Baruch în discursul său rostit în Columbia (Carolina de Sud) pe aprilie , iar apoi repetat în timpul unui discurs în fața Comitetului Senatului al Congresului SUA din octombrie : "Deși războiul s-a încheiat, suntem într-o stare rece, un război care se încălzește" Paternitatea termenului este atribuită scriitorului de discursuri prezidențiale Herbert Bayard Swope, iar utilizarea pe scară largă a acestuia este atribuită lui Walter Lippman, care a folosit adesea acest termen în articolele sale H v condus prin toate mijloacele (diplomatice, politice, propagandistice), cu excepția celor pur militare Deși starea H V întreținute efectiv în relațiile dintre URSS și SUA din octombrie , excluzând anii de relații aliate dintre ei în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, oficial a început să fie asociată cu discursul premierului britanic W Churchill în orașul american Fulton (Missouri) la martie Pik h v este considerată perioada Războiului Coreean (-), deși de-a lungul deceniilor s-au observat adesea suișuri și coborâșuri în gradul de intensitate al acestuia Începutul sfârșitului H V atribuită de obicei la mijlocul anilor Linia sub perioada H V a fost în cele din urmă rezumat doar cu prăbușirea URSS în La ianuarie , președintele american George W Bush a declarat: "Din voia lui Dumnezeu, America a câștigat Războiul Rece" Remarca lui J F Kennan "Nimeni nu va "va" Războiul Rece A fost o rivalitate politică lungă și costisitoare, alimentată de ambele părți de evaluări nerealiste și exagerate ale intențiilor și puterii părții adverse" Cercetătorii americani despre originile și cauzele H V Aceștia sunt împărțiți în cercetători "ortodocși" din anii ' și ' , care acuzau Uniunea Sovietică că a dezlănțuit-o, și "revizioniștii" anilor ' , care considerau SUA drept principalul vinovat Cercetători americani de frunte h v George F Kennan, John Lewis Gaddis, Walter LaFiber, D F Fleming (DF Fleming), David Horowitz (David Horowitz), William Appleman Williams (Willaim Appleman Willaims), Gabriel Kolko (Gabriel Kol-ko), Gar Alprovitz, Daniel Yergin, Adam Yulam și alții Cu un număr mare de articole publicate în Lucrări ale URSS și Rusiei dedicate secolului chimic, colecția "Politica externă sovietică în anii Războiului Rece (-) se remarcă printr-o nouă abordare a evaluării sale Lectură nouă "( ) HOUELLS William Dean (Howells, William Deán) (-), scriitor, critic literar și editor american La de ani, a primit postul de consul al SUA la Veneția și a rămas pe acesta până în La întoarcerea sa în Statele Unite, a colaborat cu New York Times și revista The Nation Redactor-șef al revistei Atlantic Monthly (-), șef de critică la Harper's Magazine (-), redactor-șef la Cosmopolitan (-) El i-a prezentat cititorului american opera lui I S Turgheniev cu o recenzie entuziastă a romanului său Fumul ( ) În cursul anului a publicat mai multe recenzii ale romanelor Cuibul nobililor (publicată în SUA sub titlul Lisa) și Rudin În opera sa artistică, X , care a scris multe dintre propriile sale romane, a fost serios influențat de proza lui Turgheniev și și-a exprimat speranța că "același romancier ca și Turgheniev" va apărea în Statele Unite La rândul său, Turgheniev a apreciat în mod pozitiv opera lui X , recunoscând că îi face "plăcere", și l-a numit scriitor național cu "însemnul americanismului" pe tot ceea ce scrie Personal cu Turgheniev, pe care l-a numit "romanierul meu preferat", X nu l-a întâlnit niciodată În cartea sa Prieteni și cunoștințe literare ( ) X a scris despre marea influență asupra operei sale și L N Tolstoi: " M-a

ajutat atât de mult cât poate o persoană să o ajute pe alta M-a influențat nu doar estetic, ci și etic, astfel încât de atunci nu am mai putut percepe viața ca înainte Tolstoi trezește în cititorul său dorința de a deveni bărbat - nu de dragul unei ipostaze, ci pe bune Din până în X a publicat în revista "Harper" recenzii ale operelor lui Tolstoi În X nota că "Balzac, împreună cu Dickens și Gogol, au marcat debutul erei realismului" În ochii lui X Tolstoi era măsura artei adevărului vieții, succesorul lui N V Gogol După ce a primit vestea morții lui Tolstoi, X a scris: "Contele Tolstoi a fost un realist atât în artă, cât și în viață Nu este ușor de determinat exact ce influență a avut asupra umanității moderne, dar cred că această influență a fost enormă "Lucrările lui X însuși (numit în rusă de William Gowels sau Gauells) au început să fie adesea tipărite în Rusia în - - e: în , a fost publicat romanul A Woman's Reason ( ) sub titlul "His Work", iar în - sub titlul "New Journal" - romanul A Hazard of New Fortunes publicat în acelasi an in SUA În ianuarie-martie , Sankt-Peterburgskiye Vedomosti a publicat o traducere a lui X The Rise of Silas Lapham ( ) sub titlul Lapham's Career of Power După , a primit un doctorat în literatură de la o serie de universități americane de top, inclusiv Yale, Columbia și Princeton De la înființarea în a Academiei Americane de Arte și Litere (Academia Americană de Arte și Litere) și până la sfârșitul vieții a fost președintele acesteia CRONICA ÎNTREGII LUMII, cronograf de Martin Belsky Publicat în poloneză la Cracovia în și Manuscris tradus în rusă în Conține prima referință în rusă la călătoria unui italian nativ din "Enova" (Genova) Columb (X Columb) și prima utilizare a cuvântului "America" ca denumirea "marii insule", descoperită în timpul unei călătorii de un anume "ishpan" (spaniol) "Albericus vespusius" Completați intrarea în "H v s " citește: "Despre campania lui Ammercus Vesputya: Ammercus este poreclit numele marii insule a Americii, această insulă poate fi numită pentru a patra parte a lumii: dar Ammercus Vesputya a găsit acea insulă " Hrușciov Nikita Sergeevich (-), om de stat și om politic sovietic Din septembrie - Prim-secretar al Comitetului Central al PCUS, în același timp în - - Președinte al Consiliului de Miniștri al URSS Membru al Biroului Politic (Prezidiul) Comitetului Central al PCUS din Eliberat din funcțiile de prim-secretar al Comitetului Central al PCUS și membru al Prezidiului Comitetului Central al PCUS la octombrie principal iniţiator al politicii de convieţuire paşnică şi îmbunătăţire a relaţiilor cu Statele Unite în anii ' Această dorință în X a fost combinată, însă, cu recursul frecvent la astfel de psihologi mijloace politice de a pune presiune asupra Statelor Unite ca cacealma politică, ceea ce a dus la agravarea rivalității sovieto-americane în lupta pentru influență în lume X a recurs la astfel de metode, în special, pentru a acoperi adevăratul rămas în urma URSS din SUA, în primul rând în domeniul militar-strategic În anii săi în funcție, a ținut mai multe întâlniri la nivel înalt cu doi președinți americani Întâlnirile lui X cu D Eisenhower au avut loc în la Geneva, Elveția (în cadrul unei întâlniri a liderilor URSS, SUA, Marea Britanie, Franța), iar în la Camp David, SUA (în urma acestei întâlniri) prima vizită vreodată a unui lider sovietic în SUA în , cartea Face to Face with America a fost publicată în URSS, care a primit Premiul Lenin pentru literatură sub conducerea lui X) Întâlnirea summit-ului de la Paris cu participarea lui X , D Eisenhower și a liderilor europeni, programată pentru mai , nu a avut loc din cauza incidentului U- Întâlnire cu J F Kennedy a avut loc în la Viena, Austria Imaginea lui X și a politicii sale externe față de Statele Unite pentru o lungă perioadă de timp a fost asociată

de americani cu o fotografie în care X era înfățișat cu un pumn ridicat amenințător, iar expresia "Te vom îngropa" a fost citată în afara contextului Aceste cuvinte au fost într-adevăr rostite de X la noiembrie , la una dintre recepțiile de la Kremlin Fraza completă era următoarea: "Dacă nu ne plac, nu accepta invitațiile noastre și nu ne invita la tine! Ne place sau nu, istoria este de partea noastră; te vom îngropa!" şi reflecta ferm convingere X în victoria finală a socialismului asupra capitalismului la scară globală În timpul șederii sale în Statele Unite, într-o vizită oficială în septembrie , X a fost nevoit în repetate rânduri să explice publicului și presei americane adevărata "istoric-dialectică", și nu sensul cotidian al cuvintelor pe care le-a rostit Apogeul tensiunii în relațiile sovieto-americane în anii când X era la putere în URSS a atins în timpul crizei cubaneze (caraibelor) Deciziile politice luate de H cu puțin timp înainte și în timpul crizei și care afectează direct relațiile sovieto-americane au fost adesea citate printre alte motive, inclusiv cele politice și economice interne, care au devenit motivul înlăturării lui H de la putere în În , Occidentul a fost publicată cartea Hrușciov Speaks; Discursuri, articole și conferințe de presă selectate Numeroase ediții ale cărții Hrușciov Remembers: The Last Testament au apărut în SUA în anii Fiul X - Serghei Nikitich Hrușciov (n) - de profesie inginer militar În anii tatălui său la putere, el a lucrat în birouri secrete de proiectare aerospațială A participat la pregătirea pentru publicarea memoriilor tatălui său Hrușciov despre Hrușciov, publicate în la Londra, precum și a cărților: "Conspirația" ( ); "Pensionar de importanță aliată" ( ); Nikita Hrușciov: Criză și rachete O privire dinăuntru "( ); Nikita Hrușciov ( ); Nikita Hrușciov: Crearea unei superputeri ( ) A predat la Universitatea Harvard Din - cetățean american Hughes (James) Langston (-), poet și scriitor american A studiat la Universitatea Columbia (-), a absolvit Universitatea Lincoln în În calitate de student, a călătorit în Europa și Africa ca marinar A admirat Uniunea Sovietică și succesele construcției socialiste; a propus să se adauge "încă o literă C" la numele Statelor Unite - Statele Unite Socialiste ale Americii A venit în URSS în ca parte a unui grup de de negri americani pentru a filma un film despre discriminarea rasială în Statele Unite Acest proiect nu era destinat să se concretizeze După eșecul proiectului, a întreprins o lungă călătorie prin Asia Centrală, petrecând în total un an în URSS În Uzbekistan, a fost invitat să sărbătorească Crăciunul printre compatrioții săi care lucrau pentru planul de bumbac stație de lângă Tașkent El și-a descris impresiile în cartea I Wonder as I Wonder: An Autobiographical Journey ( ) A fost singurul corespondent american de culoare care a acoperit Războiul civil spaniol din , la misiune de la ziarul Afro-American din Baltimore În a predat la Universitatea din Atlanta, iar în a colaborat cu Universitatea din Chicago În anii săi McCarthy, el a fost interogat în mod repetat de diferite comisii din Senat cu privire la opiniile sale pro-sovietice și despre presupusa apartenență la Partidul Comunist din SUA, pe care nu le-a recunoscut niciodată Este autorul a numeroase colecții de poezie și proză, precum și a unor lucrări jurnalistice dedicate, în special, negrilor americani și culturii lor muzicale Hughes (Hughes) Charles Evans (Hughes, Charles Evans) (-), om de stat american Născut în Glens Falls (buc New York) A primit o diplomă în drept la Columbia Law School ( ) și, în același an, a fost admis să practice dreptul la New York În a absolvit Universitatea Brown Guvernator al statului New York (-) În - a fost membru al Curții Supreme a SUA A candidat pentru președinția Statelor Unite în ,

concurând cu W Wilson Secretar de stat al SUA (-) în anii administrației lui W Harding, judecător șef al Curții Supreme a SUA (-) În calitate de șef al departamentului de politică externă al SUA, a fost unul dintre cei mai activi oponenți ai recunoașterii Uniunii Sovietice Apărând ideea de nerecunoaștere a URSS și refuzând în mod fundamental să participe la lucrările conferințelor internaționale de la Genova și Haga, el și-a motivat poziția prin nevoia de a pedepsi bolșevicii pentru naționalizarea proprietății străine, refuzul lor de a plătesc datoriile guvernului țarist și în general își îndeplinesc obligațiile internaționale Ca răspuns la propunerea șefului Ministerului de Externe sovietic, G Chicherin, de a începe negocierile diplomatice (decembrie), X , referindu-se la practica economică și politică a autorităților sovietice, a afirmat că, în opinia sa, " în prezent nu există motive pentru negocieri" X a evidențiat activitățile de propagandă ale guvernului sovietic, care își propune să provoace răsturnarea instituțiilor politice americane Cu toate acestea, el credea că după nu au existat restricții privind dezvoltarea comerțului între aceste țări Înainte de a părăsi postul de secretar de stat al SUA în , el a pregătit un raport de de pagini în care și-a prezentat toate argumentele împotriva stabilirii unor relații normale cu regimul sovietic Demisia lui X a fost întâmpinată cu o satisfacție nedisimulată în URSS K Radek l-a numit pe X "întruchiparea urii concentrate față de capital pentru Uniunea Sovietică", iar G V Chicherin - "cel mai ireconciliabil dintre toți inamicii implacabil ai Uniunii Sovietice" Huli Cordell (-), om de stat american Născut în Overton, Tennessee A studiat dreptul la Universitatea din Cumberland Angajat în activități politice, devenind membru al Camerei Reprezentanților SUA (- , -) Secretar de stat al SUA (-), care a ocupat această funcție mai mult decât toți predecesorii și succesorii săi În memoriile sale, el a subliniat că de la bun început a fost un susținător al stabilirii relațiilor diplomatice cu URSS Datorită faptului că președintele F Roosevelt a jucat un rol decisiv în formularea și implementarea politicii externe a țării, rolul personal al lui X în deciderea stabilirii relațiilor diplomatice cu URSS ( ) a fost minim, deși a avut o contribuție semnificativă la altele deciziile managementului privind dezvoltarea în continuare a relaţiilor cu URSS A condus delegația americană la Conferința de la Moscova a miniștrilor de externe ai URSS, SUA și Marea Britanie din octombrie , care a deschis o serie de întâlniri ale celor Trei Mari El nu a participat personal la întâlnirile celor "Trei Mari" de la Teheran, deși a rămas șeful Departamentului de Stat al SUA Se crede că, în calitate de secretar de stat al SUA, a respectat pe deplin ideea lui Roosevelt despre rolul șefului oficial al politicii externe a țării, adică a fost un executant capabil și precis al inițiativelor prezidențiale, un tovarăș de arme loial al președintelui Roosevelt, care nu și-a permis niciodată să nu fie de acord cu el în opiniile și abordările sale pentru rezolvarea sarcinilor de politică externă cu care se confruntă țara După ce a părăsit deja postul de secretar de stat al SUA, X a recunoscut că, acceptând să ocupe această funcție, știa deja că această postare "implică umilințe la care nimeni nu ar fi de acord în viața privată dacă ar vrea să-și păstreze respectul de sine Am experimentat totul, dar am continuat să lucrez El mai deține sintagma: "A negocia cu Rusia nu este ca și a negocia cu alte mari puteri De fiecare dată când intram în contact cu Moscova, trebuia să țin cont de această împrejurare S-a retras de la sine din cauza stării de sănătate Câștigător al Premiului Nobel pentru Pace în , ca recunoaștere a serviciilor oferite

comunității mondiale Autor al unor memorii în volume Thè Memoirs of Cordell Huli ( ) HAPGOOD Isabel Florence (-), una dintre cele mai cunoscute traducătoare americane de literatură rusă A promovat activ lucrările lui L N Tolstoi, în special romanele sale Război și pace și Anna Karenina Ea a fost în corespondență cu Tolstoi, inițiând-o în , trimițându-i traducerea poveștilor "Copilărie", "Adolescență" și "Tinerețe" Ajunsă în Rusia împreună cu mama ei (-), ea s-a întâlnit și a discutat cu Tolstoi de două ori în , iar în vara anului a rămas cu el în Iasnaia Polyana V V Stasov l-a recomandat în atenția lui Tolstoi pe X , menționând că "cel mai bun dintre toate" reușește să traducă Tolstoi și N V Gogol și că "îl idolatrizează pe Lev Tolstoi" X tradus și în engleză A S Pușkin, I A Bunin, M Gorki, I A Turgheniev, N S Leskova, epopee rusă ("Cântece epice ale Rusiei"), a fost primul traducător în engleză a poveștilor lui A P Cehov După propria ei relatare, George Kennan a considerat-o "cea mai bună traducătoare în viață din rusă" Relația lui X cu Tolstoi s-a complicat în (după X , "o pisică neagră a alergat între noi") după ce ea a refuzat, din motive de principiu, să traducă în engleză povestea sa Sonata Kreutzer și tratatul Regatul lui Dumnezeu este în noi În , corespondența dintre X și Tolstoi a fost reluată în legătură cu organizarea Fundației Tolstoi din New York cu scopul de a strânge fonduri pentru țăranii înfometați din Rusia X a trimis la Tolstoi toate fondurile strânse în SUA Ea a vizitat din nou Rusia în pentru a colecta materiale pentru o carte despre muzica bisericească rusă și a fost nevoită să părăsească țara în ajunul evenimentelor revoluționare Nu a apucat niciodată să scrie cartea Autor de cărți: Russian Rambles ( ); A Survey of Russian Literature ( ) și multe articole de reviste și ziare În și-a publicat memoriile O plimbare în Moscova cu contele Tolstoi Ea a participat la lucrarea la lucrările colectate în de volume ale lui L N Tolstoi, publicat la New York în HAPGOOD Elizabeth (Elizaveta Lvovna) (Hapgood, Elizabeth) (-), critic literar, persoană publică Un prieten apropiat al lui K S Stanislavski Proprietarul unei case din Connecticut, care timp de câteva decenii după al Doilea Război Mondial a servit drept refugiu pentru emigranții din URSS, inclusiv și dezertori (în special, VL Kravchenko, a căror cenușă este îngropată pe teritoriul moșiei ei) A fost foarte respectată în colonia rusă din Statele Unite pentru disponibilitatea ei de a ajuta într-o situație dificilă Haskell, William Nafew (-), militar și personalitate publică americană, general locotenent Cu gradul de colonel, a fost director al biroului American Relief Administration (ARA) din Rusia și a rămas în acest post pe toată perioada de activitate a ARA în țară (-) A devenit unul dintre susținătorii activi ai politicii de recunoaștere diplomatică a Rusiei de către Statele Unite, deși Herbert Hoover i-a interzis să-și exprime oficial acest punct de vedere M-am întâlnit de mai multe ori cu V I Lenin, despre care a lăsat informații interesante în memoriile sale X scrie că una dintre conversațiile pe care le amintește în special pentru că era o ilustrare vie a incertitudinii lui Lenin cu privire la capacitatea țării de a face față problemelor economice cu care se confruntă fără ajutor extern În noiembrie , conform lui X , Lenin i-a cerut să predea o scrisoare personală adresată lui Hoover, care la acea vreme era ministru de comerț în biroul președintelui W Harding X a amintit că Lenin a avertizat că scrisoarea îi va fi predată personal de către comisarul poporului pentru afaceri externe G Chicherin Scrisoarea, potrivit lui Lenin, citată de X , conținea o invitație pentru Hoover să vină în Rusia și să participe, împreună cu Lenin, la reorganizarea vieții economice a țării Cu câteva zile înainte de

plecarea lui X din Moscova, o astfel de scrisoare i-a fost într-adevăr predată, dar semnată de Chicherin A fost predat lui H Hoover personal în biroul acestuia din urmă din Washington "Bineînțeles", scrie X , "că Hoover nu a răspuns niciodată la acest mesaj, fiind un funcționar al unui guvern care nu recunoștea guvernul sovietic, dar m-am întrebat adesea la ce s-a gândit Hoover când am citit scrisoarea lui Chicherin Ce ocazie minunată de activitate creativă i s-ar prezenta dacă ar putea accepta invitația Dacă, ocupând o altă funcție, și-ar prelua această sarcină și dacă i s-ar garanta libertatea de acțiune, este foarte posibil ca Rusia de astăzi (memoriile se referă la - Auth) să urmeze un drum diferit de cel prevăzut pentru ea cinci ani plan La întoarcerea sa în SUA (vara) X a fost invitat la Departamentul de Stat și primit de secretarul de stat al SUA C Hughes Potrivit memoriilor lui X , acesta i-a spus acestuia din urmă că acordarea unui ajutor umanitar generos de către Statele Unite Rusiei a contribuit la crearea unei atitudini favorabile a rușilor față de Statele Unite și reprezentanții săi și că Rusia este pregătită să se normalizeze relaţiile cu America X a încercat să-l convingă pe Hughes că Rusia ar dori să aibă de-a face cu Statele Unite și că liderii sovietici preferă recunoașterea Rusiei de către America decât recunoașterea oricărui alt stat Potrivit lui X , el nu a reușit să-l convingă pe Hughes În publicațiile sovietice din perioada apogeului Războiului Rece, X a fost caracterizat ca un organizator activ al exportului de obiecte de valoare de muzeu din Rusia, instruindu-și angajații să caute icoane deosebit de bogate decorate cu aur și pietre prețioase în catedralele din Moscova și Petrograd Potrivit autorului sovietic A Polyakov, X deține cuvintele: "Trebuie să salvăm valorile rusești de la bolșevici și să le trimitem în America; vor fi în siguranță acolo " Institutul Esalen Centrul de schimb ruso-american, o organizație publică de sponsorizare, o filială a Institutului Esalen Cunoscut anterior ca Programul de schimb sovietico-american ( ), Centrul de schimb sovietico-american ( ) Fondată în pentru a îmbunătăți relațiile dintre cele două țări prin dezvoltarea de noi abordări ale cooperării sovietice (ruse)-americane, precum și pentru a promova stabilirea și dezvoltarea de contacte între profesioniști din ambele țări prin organizarea de dialoguri informale între politicieni ruși și americani și oameni de știință în cadrul diplomației civile CENTRAL INTELLIGENCE OFFICE (CIA) (Agenția Centrală de Informații, CIA), agenția federală din SUA implicată în activități de informații în afara Statelor Unite Creat la iulie în temeiul Legii Securității Naționale din ; în subordinea Consiliului Naţional de Securitate Acesta a înlocuit Central Intelligence Group, creat în , care, la rândul său, a înlocuit prima agenție de informații din SUA, Office of Strategic Services, creată în timpul celui de-al Doilea Război Mondial CIA este organizația principală a întregii "comunități de informații" din Statele Unite (directorul CIA este și șeful acestei "comunități") Cartierul general al CIA este situat la periferia Washingtonului - Langley În pragul sediului este întinsă în marmură porunca biblică: "Cunoaște adevărul și vei găsi libertatea" Agenția are un personal de de oameni Scopul declarat oficial al creării CIA este de a sprijini conducerea americană în atingerea celor mai importante obiective de politică externă ale Statelor Unite și de a oferi Casei Albe informații oportune și cuprinzătoare necesare pentru luarea deciziilor guvernamentale pe baza acesteia Potrivit lui David Wise, cel mai respectat autor de non-ficțiune CIA din America, "În perioada apogeului Războiului Rece, CIA a existat în primul rând pentru a colecta informații despre Uniunea Sovietică; restul obiectelor erau

secundare Pe lângă informații, CIA a fost angajată în "război psihologic", operațiuni ascunse și așa mai departe În anii macarthysmului, a fost una dintre principalele ținte ale criticilor senatorului J McCarthy, care a acuzat această agenție de informații și angajații săi că facilitează pătrunderea comuniștilor în aparatul de stat al SUA Decizia de a stabili prima rezidență a CIA la Moscova a fost luată abia la sfârșitul anului Primul rezident oficial al CIA a fost ofițerul profesionist de informații Paul Garbler (Garbler, Paul), detașat în la Ambasada SUA la Moscova ca asistent atașat naval Sarcina principală a lui Garbler a fost să mențină contactul secret cu cel mai important agent CIA din URSS, colonelul GRU Oleg Penkovsky Ulterior, după ce s-a întors la Washington, Garbler a fost suspectat că este agent KGB și a trebuit să treacă prin toate etapele unui lung test de loialitate și să experimenteze neîncrederea colegilor săi înainte de a-și putea restabili parțial "numele bun" În anii , CIA a fost acuzată că desfășoară activități de informații în Statele Unite și desfășoară activități speciale (interceptări telefonice, citire a corespondenței, percheziții neautorizate) împotriva cetățenilor americani, i e cu încălcarea prevederilor legii care a definit inițial funcțiile acestei agenții federale Principala plângere împotriva CIA, făcută de autoritățile executive și legislative ale Statelor Unite, a fost, în opinia noului său director, W Colby (Willaim Colby), că, angajându-se în acest gen de activitate, CIA " aproape și-a anulat sarcina principală din acea perioadă - desfășurarea activităților de informații în Uniunea Sovietică După prăbușirea URSS, mai mulți foști și unul actual director al CIA, James Woolsey Jr , au vizitat Rusia (James R Woolsey, Jr), care a sosit într-o vizită de lucru pentru a organiza întâlniri și negocieri cu conducerea Serviciului de Informații Externe al Federației Ruse și Direcția Principală de Informații a Ministerului Apărării RF Zimbalist, Efrem Alexandrovich (-), violonist, compozitor, profesor, dirijor Născut la Rostov-pe-Don În a fost admis la Conservatorul din Sankt Petersburg A studiat cu L Auer Din a făcut un turneu în Germania și Anglia În , C și-a făcut debutul american cu Orchestra Simfonică din Boston Succesul uriaș al turneelor în Statele Unite a influențat decizia lui de a se stabili în această țară În următoarele decenii, Ts a susținut în mod activ concerte în multe țări ale lumii, inclusiv în URSS (și) Potrivit remarcabilului violonist sovietic D Oistrakh, Ts a avut "o influență enormă asupra artelor spectacolului din această țară (SUA - Auth), creând, în esență, școala de vioară, care este acum cunoscută pe scară largă în întreaga lume " Din a predat la cunoscuta instituție de învățământ muzical din Statele Unite - Curtis Institute of Music, devenind directorul acesteia în (până în) El a recunoscut că de-a lungul vieții sale artistice a rămas un artist rus în spirit În a încetat să susțină în mod activ concerte, revenind doar ocazional pe scenă În - a fost membru al juriului a patru Concursuri Internaționale P I Ceaikovski la Moscova A murit în SUA CIA, vezi Agenția Centrală de Informații TCHAIKOVSKI Piotr Ilici (-), compozitor rus Unul dintre cei mai faimoși și populari compozitori ruși ai secolului al XIX-lea din SUA S-a exprimat opinia că în anii Ch era mai popular în SUA decât în patria sa Unele dintre scrierile sale, incl Primul Concert pentru pian și Concertul pentru vioară au fost interpretate pentru prima dată în SUA La inițiativa directorului Orchestrei Simfonice din New York, Walter Damrosh, fiul celebrului dirijor newyorkez Leopold Damrosh, Ch a fost invitat să deschidă celebra sală de concerte din New York Carnegie Hall cu un concert din compozițiile sale (mai), care a devenit cel mai mare eveniment din

viața muzicală a orașului În cinstea lui Ch din Washington, Societatea Filarmonică din Boston a organizat serbări muzicale Programul șederii lui Ch în capitala americană prevedea o vizită a președintelui SUA B Harrison la Casa Albă (nu s-au găsit dovezi documentare că această întâlnire a avut loc) și o seară muzicală la ambasada Rusiei cu spectacolul lucrările lui la pian În scrisorile din SUA, Ch a scris: "Se pare că sunt de zece ori mai faimos în America decât în Europa Sunt lucruri care nu se cunosc încă la Moscova, dar aici sunt interpretate de mai multe ori pe sezon și scrie articole întregi și comentarii despre ele" Unul dintre criticii muzicali americani a scris despre concertele lui Ch : "Să-i urăm bun venit lui Piotr Ilici Ceaikovski Nu scrie muzică precum Bach, Beethoven sau chiar Wagner, dar ne-a dat gânduri noi, ne-a deschis orizonturi mai largi și ne-a arătat o nouă rază de frumusețe în acest ocean minunat numit muzică " CHALIDZE Valeri Nikolaevici (n), editor, editor Născut la Moscova, a absolvit Universitatea de Stat din Tbilisi cu o diplomă în fizică La mijlocul anilor , a devenit un participant activ la mișcarea pentru drepturile omului Editor la Probleme publice (-); fondator al Comitetului pentru Drepturile Omului (împreună cu A D Saharov și A Tverdokhlebov) A părăsit URSS pentru a preda în SUA ( ) și a fost privat de cetățenia sovietică S-a stabilit în Statele Unite, unde a editat periodicul Chronicle of the Press și a fondat editura Chalidze Publications Editat jurnalul "URSS - Contradicții interne" Autor al cărților publicate în SUA: Drepturile omului și Uniunea Sovietică ( ); "Rusia criminală" ( ); "Străin în Uniunea Sovietică" ( ) Lucrările sale au început să fie publicate din nou în URSS în În august , Ch a returnat cetățenia sovietică Chaplin, Charles Spencer (-), actor de film, regizor, producător Toată viața creativă Ch a trecut la Hollywood Ch pus multe filme în care a jucat rolurile principale, câștigând faima mondială pentru crearea imaginii unui "mic vagabond" Unul dintre puținii asupra cărora lucrarea lui Ch a făcut o impresie deprimantă a fost M Gorky, care a vorbit despre marele comedian și despre colegii săi de la Hollywood: "Fairbanks, Harold Lloyds și alți magicieni, în frunte cu monotonul sentimental și plictisitor Charlie Chaplin " Preferând să rămână "în afara politicii", Ch a vorbit ocazional pozitiv despre URSS și în apărarea colegilor săi americani, care au fost persecutați din motive politice, ceea ce a permis aparatului ideologic sovietic să-l încadreze printre "personalitățile culturale ale lumii progresiste " În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, el a susținut activ deschiderea unui al doilea front, declarând în iunie : "Aliatul nostru rus duce o luptă eroică Să deschidem un al doilea front Această idee nu este a mea - este sugerată de instinctul natural al oamenilor Czartorysky (Czartorysky, Czartoryzhsky, Czartoryzhsky) Adam Jerzy (Adam Adamovich) (-), prinț, om de stat și diplomat polonez și rus În a intrat în serviciul public rus, s-a apropiat de viitorul împărat Alexandru În a primit postul de tovarăș (adjunct) ministru al afacerilor externe Devenit în ministru al afacerilor externe al Rusiei, el a susținut dezvoltarea contactelor ruso-americane Prin primul consul american la Sankt Petersburg, Levett Harris, el a sugerat președintelui SUA T Jefferson să trimită un mesaj împăratului Alexandru I cu o propunere de încheiere a unui acord comercial între cele două țări În s-a pensionat În anii următori, s-a retras din activitatea politică activă din Rusia, trecând complet la problemele Poloniei În timpul revoltei poloneze din - , a fost președinte al guvernului și șef al afacerilor externe După înăbușirea revoltei, a emigrat la Paris Autor al mai multor memorii "WORLD CATASTROMHE CLOCK" ("Doomsday Clock")

(Doomsday Clock), tipărit pe coperta revistei lunare "Buletinul Oamenilor de Știință Atomic" din și reflectă gradul de tensiune internațională din lume Potrivit fostului redactor-șef al revistei, Eugene Rabinovich, World Catastrophe Clock a fost conceput pentru a "sperii oamenii până la punctul de a-i face să gândească rațional" ore (probabil miezul nopții) au simbolizat sfârșitul lumii, iar minutele rămase înainte de aceasta - gradul de apropiere de ea Atunci când acest ceas a apărut pentru prima dată pe coperta unei reviste, acționarii lui arătau minute până la miezul nopții Între și s-au mutat în direcții diferite de ori În , după apariția unei bombe cu hidrogen în arsenalul URSS și al SUA, mâinile au fost mutate cu minute mai aproape de miezul nopții și au arătat două minute până la miezul nopții Ulterior, aceste săgeți și-au schimbat poziția în funcție de "încălzirea" sau "răcirea" situației internaționale La minute de la miezul nopții, săgețile au fost puse deoparte în , după semnarea de către guvernele URSS, SUA și Marea Britanie a Tratatului privind interzicerea testării armelor nucleare în atmosferă, în spațiul cosmic și sub apă , și tot în , după semnarea Acordului interimar între URSS și SUA privind anumite măsuri în domeniul limitării armelor strategice ofensive (SALT-) Înainte de alegerile prezidențiale din , ceasul arăta minute până la , iar odată cu sosirea lui R Reagan la Casa Albă, mâinile au fost mutate cu minute mai aproape de miezul nopții și timp de mai bine de ani au arătat minute până la După începutul perestroikei în URSS, mâinile au început să se întoarcă din ce în ce mai departe de la miezul nopții - o catastrofă nucleară la nivel mondial, iar în decembrie , după prăbușirea URSS, săgețile au fost fixate pe cea mai îndepărtată creatură din toți anii marca acestor ore este de la minute la , i e la nivelul tensiunii internaționale minore care nu amenință lumea cu Armaghedonul În decembrie , prin hotărâre a consiliului de administrație al Ch v k au fost mutate cu minute mai aproape de miezul nopții Pentru a explica această decizie au fost invocate următoarele motive: fragilitatea lumii după sfârșitul epocii Războiului Rece; eșecul mai multor operațiuni de menținere a păcii ONU într-o serie de regiuni ale planetei; situația explozivă din Orientul Mijlociu; continuarea cursei înarmărilor de către unele țări, inclusiv Statele Unite; dorința unui număr mic de regimuri dictatoriale din lume de a obține acces la arme nucleare sau de a stabili producția acestora în țările lor; slăbiciunea democrației ruse și incapacitatea Rusiei de a-și controla stocurile de arme nucleare și materiale fisionabile Deși, după cum se menționează în decizie, pericolul unei catastrofe nucleare la nivel mondial este departe, cca de mii de unități de arme nucleare Printre altele, a prevalat poziția Pentagonului, insistând asupra superiorității militare a Statelor Unite asupra unei Rusii renaștere și asupra extinderii NATO până la granițele Rusiei S-a subliniat în mod special că conservatorii americani încă privesc Rusia ca pe un "imperiu rău", iar retorica lor intransigentă inspiră opoziția comunistă rusă și fasciștii să preia puterea în țară, iar în unele locuri câștigă S-a remarcat, de asemenea, că naționaliștii ruși își exprimă din ce în ce mai multe cereri privind necesitatea păstrării puterii nucleare a Rusiei, considerând acest lucru o chestiune de onoare națională Ca urmare a tuturor acestor lucruri, a conchis Michael Moore, redactor-șef al Buletinului Oamenilor de Știință Atomiști, noua oră pe "Ch v k " din ianuarie - minute până la În , acționările ceasului s-au deplasat cu încă minute mai aproape de miezul nopții din cauza apariției unui număr de "puncte fierbinți" în lume și a agravării problemei terorismului internațional, adică pentru prima dată de la "lansarea" "Ch v k "

trecerea nu era direct legată de Rusia CHASE MANHATTAN BANK, una dintre cele mai mari bănci americane Fondată în la New York În mai și-a deschis o sucursală la Moscova, devenind prima bancă americană din istorie care a avut o sucursală în URSS CHELISCHEV Pavel Fedorovich (-), pictor, grafician, scenograf Născut în Kaluga A fost educat acasă, a studiat la școala de artă pentru copii din Moscova (din); în - a urmat cursuri de artă la Universitatea din Moscova Din - la Kiev, unde a studiat la atelierul de pictură icoană a mănăstirii și la Academia de Arte În s-a alăturat Armatei Voluntarilor, unde a slujit ca cartograf; în a emigrat la Constantinopol În - a locuit în Bulgaria și Germania, unde a executat comenzi individuale pentru proiectarea de piese de teatru și cărți Din s-a stabilit la Paris și a început să picteze într-o manieră suprarealistă Din , peisajele și portretele sale, realizate incl din materiale netradiționale și cu utilizarea efectelor de iluminare, au devenit celebre A participat la numeroase expoziții internaționale în Europa și SUA A colaborat cu J Balanchine la realizarea unor spectacole de balet în Franța, SUA și Argentina La începutul celui de-al Doilea Război Mondial s-a mutat în SUA; în a primit cetăţenia americană Creativitatea Ch reprezentată în multe muzee și galerii de artă importante din lume, incl la Muzeele de Artă Modernă din Paris și New York, Galeria Tate din Londra și Galeria Tretiakov din Moscova CHEREPNIN Alexander Nikolaevici (-), compozitor, pianist, profesor Născut în Sankt Petersburg A studiat la Conservatorul din Sankt Petersburg După octombrie s-a mutat cu familia la Tiflis (Tbilisi), unde și-a continuat studiile la concert vatori În a emigrat în Franța În a făcut primul său turneu în SUA La începutul anilor a plecat în China, unde a fost director al Conservatorului din Shanghai (-), iar apoi în Japonia, unde a condus Editura de Muzică din Tokyo În s-a mutat în SUA și s-a stabilit la Chicago; A predat o clasă de compoziție la Universitatea din Chicago În a primit cetățenia americană În a venit în turneu în URSS Cu toată gama variată a operei lui Ch s-a remarcat prin prezența pronunțată a temei ruse Autor de opere (inclusiv "Ol-Ol" după L Andreev, ; a finalizat opera neterminată a lui M Mussorgsky "Căsătoria"), balete (inclusiv "Legenda lui Razin", ; "Trepak",) și lucrări simfonice , inclusiv simfonii și o suită pentru orchestră simfonică "Dansuri Ruse" A publicat mai multe colecții de cântece populare rusești CHERNENKO Konstantin Ustinovich (-), om de stat și om politic sovietic, secretar general al Comitetului Central al PCUS și președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al URSS (-) A autorizat reluarea negocierilor dintre URSS și Statele Unite privind armele nucleare și spațiale S-a ajuns la un acord de reluare a negocierilor între Ministrul Afacerilor Externe al URSS A A Gromyko și secretarul de stat al SUA J Schultz la ianuarie În timpul scurtei șederi a lui Ch în fruntea statului sovietic, nu a avut loc nici o singură întâlnire la vârf între liderii URSS și SUA și nici un a fost semnat un singur acord interstatal sovietico-american CHERNOV Geliy Vasilyevici (-), lingvist rus, doctor în filologie ( ), profesor ( ) Născut în Usolye, regiunea Perm Absolvent al Facultății de Traduceri a Institutului Pedagogic de Stat din Moscova Maurice Thorez ( ), iar apoi studii postuniversitare la același institut ( ) Specialist în domeniul teoriei traducerii simultane și a comunicațiilor interculturale În - și - a fost angajat al Secretariatului ONU la New York Președinte al Școlii Internaționale de Traducători din Moscova (-) Profesor la Universitatea Lingvistică de Stat din Moscova Redactor-șef și șef al echipei de autori care a creat și publicat în dicționarul lingvistic unic englez-rus "Americana" Compilator al versiunii americane a

dicționarului englez-rus și rus-englez și Pocket Companion al dicționarului Americana Chernyshevsky Nikolai Gavrilovici (-), scriitor rus, democrat revoluționar, publicist Revista Sovremennik, al cărei lider ideologic era Ch , a acordat o mare atenție materialelor privind situația politică internă din Statele Unite și, încă din , a publicat un articol, A View of the Internal Relations of the United States, în care s-a acordat o preferință clară părerilor nordici În , același jurnal a publicat recenziile lui C despre evenimentele din America, în special revolta lui John Brown, în care autorul a simpatizat cu aboliționiștii și a admirat isprava lui John Brown, care și-a dat viața în lupta împotriva sclavilor proprietarii Ch a considerat că acțiunea armată a lui Brown este începutul războiului civil și a numit sclavia "răul rădăcină" al Statelor Unite În Sovremennik Ch a publicat principalele articole din Constituția provizorie a lui J Brown, iar ca anexă la jurnalul pentru cititorilor li s-a oferit cartea lui G Beecher Stowe Cabana unchiului Tom Interesul lui Ch pentru evenimentele revoluționare din Statele Unite (care, credea el, prevestesc o revoluție țărănească în Rusia și au un impact corespunzător asupra situației din țară) se reflectă în romanul Ce trebuie făcut?, unde ideile lui Ch , în special despre sclavie și inegalitatea rasială, încorporată în gândurile și gura personajelor sale Unul dintre personajele romanului, Polozov, la fel ca mulți democrați ruși din acea vreme, idealizează America, menționând că "au o persoană în America - acum muncitor de cizmar sau plugar, mâine general, poimâine președinte, iar acolo un funcţionar sau un avocat Acesta este un popor foarte special, sunt întrebați despre o persoană doar pentru bani și inteligență Ch a notat cu o recenzie publicarea în limba rusă (tradusă de A Yakubovich) a cărţii lui A de Tocqueville Despre democraţia în America Era foarte interesat de istoria și politica americană A fost un susținător de neclintit al lui A Lincoln și al poziției Nordului în războiul civil american În articolul "Politică" ( ), referindu-se la conflictul dintre Nord și Sud, el a scris că rezultatul acestui conflict va decide în mare măsură soarta nu numai a Americii, ci și a Europei "Exemplul Americii de Nord este o forță constantă care va trebui fie să atragă Europa pe o anumită cale, fie să o respingă Peste un an sau doi, poate, nu va fi posibil să descoperim schimbări în istoria Europei de Vest din deznodământul actualei crize nord-americane; dar, pe de altă parte, decenii întregi va acționa în direcția sa, așa cum a acționat înainte însăși fundația Uniunii Nord-Americane, cu singura diferență că acum exemplul nu este dat de un trib mic, slab în comparație cu cel occidental state europene, ci de o națiune puternică care a ocupat deja unul dintre primele locuri între toate statele în ceea ce privește puterea lor externă În timpul Războiului Civil, a prezis victoria Nordului, iar după încheierea războiului, evoluția țării în direcție socialistă După moartea lui Lincoln, el l-a criticat puternic pe președintele E Johnson pentru incapacitatea sa de a continua marea lucrare a predecesorului său și înclinația sa către compromisul politic Ținând cont de faptul că Alexandru al II-lea și guvernul său erau interesați să susțină Nordul în lupta împotriva Sudului, poziția sincer pro-Lincoln a lui Sovremennik și a lui Ch însuși nu a dus niciodată la o complicare a relațiilor cu cenzura țaristă CHERNYAKOV Boris Abramovici (n), om de știință american, doctor în economie ( ) Specialist în domeniul problemelor agrare ale Statelor Unite Născut în Chelyabinsk Absolvent al Academiei Agricole din Moscova K A Timiryazev ( ) Mai mult de de ani a lucrat în diferite organizații agricole din Moscova și regiunea

Moscovei Din - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Autor al cărților: "Chemization of US Agriculture" ( ); "SUA: agricultura, chimie, ecologie" ( ); US Agriculture in the s ( ) (coautor); US Agricultural Sector at the End of the th Century ( ) (coautor); "Statele Unite la începutul secolului" ( ) (coautor) CHURCHMAN, John (-), fizician american autodidact Autorul unor lucrări despre magnetism, cunoscut pe scară largă în cercurile academice ale Rusiei deja în , mai ales după ce și-a trimis Atlasul magnetic la Academia Rusă de Științe și Arte din Sankt Petersburg și a primit ca răspuns de la Prințesa E R Dashkova copie completă a lucrărilor Academiei A fost ales membru al Academiei de Științe din Sankt Petersburg ( ) la recomandarea președintelui Academiei E R Dashkova În a vizitat Sankt Petersburg, unde a fost primit de autoritățile oficiale ale țării Cele puncte ale lui Wilson, vezi "paisprezece puncte" ale lui Wilson Cehov Anton Pavlovici (-), scriitor rus Creativity Ch a devenit cunoscut în SUA în anii , când au apărut pentru prima dată reviste americane - tradus de Isabel Hapgood povestirile sale În - , a fost publicată o culegere în volume de lucrări ale lui Ch , traduse de Constance Garnet (Constance Gârneț), care a considerat limba rusă a lui Cehov "magnifica" W D Howell a scris: "Ai citit vreodată Livada de cireși a lui Cehov? Ce viață, ce culori, ce frumusețe a vieții sunt cuprinse în această carte! Printre marii admiratori ai lui Ch s-au numărat T Dreiser, S Anderson (Sherwood Anderson), T S Elliot (TS Elliott), F S Fitzgerald, T Wolfe, E Hemingway, William Saroyan, William Faulkner, J K Oates (Joyce Carol (Dates), Tennessee Williams (Tennessee Williams), Arthur Miller Dramaturgul american Eugene O'Neill (Eugene O'Neill) credea că C aparține celor mai perfecte piese fără intrigi CEHOV Mihail Alexandrovici (-), actor, regizor, profesor de teatru Nepotul A P Cehov Născut în Sankt Petersburg Actor al Teatrului de Artă din Moscova, mai târziu (-) - director al Teatrului de Artă din Moscova- A participat la un turneu al Teatrului de Artă din Moscova din SUA în - ; presa americană l-a numit pe Ch "Mozartul scenei", "omul cu o mie de chipuri" În timpul turneului european, o parte dintre actorii Teatrului de Artă din Moscova- ( ) au decis să nu se întoarcă în URSS; jucat pe scenele teatrelor de teatru din Berlin, Viena, Paris, Londra În și-a deschis studioul la Londra În s-a stabilit în Statele Unite, unde și-a creat propria școală de actorie, Actors Laboratory, care era foarte faimoasă și populară în rândul comunității actoricești În s-a mutat la Hollywood Atât de cunoscute vedete de la Hollywood precum Gregory Peck (Gregory Reek), Ingrid Bergman, Yul Brynner, Marilyn Monroe (Marilyn Monroe) și alții au trecut prin școala lui Ch Mulți actori dramatici au numit școala lui Ch o forjă de talente teatrale În a fost nominalizat la Oscar pentru rolul din filmul Enchanted și în același an a devenit membru al Academiei de Arte Cinematografice din SUA În ultimii ani ai vieții, s-a ocupat în principal de predare Autor al unei cărți despre actorie, Către actor A murit în SUA CHINNOV Igor Vladimirovici (n), poet Născut la Riga, absolvent al Facultății de Drept a Universității din Riga ( ) În timpul celui de-al doilea război mondial s-a mutat în Germania, apoi în Franța În - a lucrat în departamentul rus al postului de radio "Freedom" din München În s-a mutat în SUA, unde a predat literatura rusă la mai multe universități americane După ce s-a pensionat în , s-a stabilit în Florida Este considerat unul dintre cei mai buni poeți ruși din exil, deși a fost publicat în Occident în număr extrem de mic Din , a început să publice în URSS, apoi în Rusia CHIRIKOV Alexei Ilici (-), navigator rus, căpitan-comandant Cu gradul

de locotenent principal, a fost asistent al lui V Bering în - și - în timpul expedițiilor sale din Kamchatka iunie Ch pe barca de pachete "Sf Pavel" și V Bering pe nava "Sf Peter" a părăsit portul Petru și Pavel, dar după săptămâni, din cauza condițiilor meteorologice dificile, căile navelor lor s-au divergent După zile de încercări nereușite de a găsi nava lui Bering, Ch și-a continuat drumul propus La iulie , primii europeni au ajuns pe coasta de vest a Americii de Nord, au descoperit mai multe insule Aleutine, pierzând în același timp o parte semnificativă a echipei în circumstanțe neclare și din cauza bolii Soarta celor membri dispăruți ai expediției, care au încercat să aterizeze pe țărm (așa-numitul "grup Dementiev"), i-a îngrijorat pe ruși timp de multe decenii M V Lomonosov a scris în : "Dacă ai putea obține un locuitor al ținutului care se află vizavi de nasul Chukchi, atunci ar fi foarte era plin de speranţă să primim veşti despre acei ruşi care au fost pierduţi de Chirikov pe coasta de vest a Americii Expediția Bering-Chirikov din a pus bazele dezvoltării practice a părții de nord-vest a Americii de Nord de către Rusia În octombrie , Ch s-a întors bolnav de tuberculoză, cu o echipă epuizată și slăbită la Petropavlovsk A participat la compilarea hărții finale a descoperirilor rusești în Oceanul Pacific ( ) Mai multe obiecte geografice sunt numite după Ch , incl o insulă din partea de nord a Oceanului Pacific (vezi Insula Chirikov) INSULA CHIRIKOV, în Oceanul Pacific de Nord, în Golful Alaska Descoperit de A I Chirikov în Numit în cinstea sa de navigatorul englez George Vancouver în Vândut de Rusia în temeiul Tratatului de vânzare a Alaska Rusiei către Statele Unite în CHIHACHEV Petr Alexandrovici (-), geolog și geograf rus Membru de onoare al Academiei de Științe din Sankt Petersburg (din), membru de onoare al Societății Geografice Ruse (din) A trăit cea mai mare parte a vieții în străinătate A călătorit în SUA În articolul "Despre industria de transport maritim și lacurile din America de Nord", el a scris: "Rusia și Statele Unite sunt două state, în fața cărora se dezvăluie cel mai strălucit viitor Poziția geografică a ambelor este simplă și neîntreruptă; motoarele activității lor populare, deși diferite în felul lor, sunt puternice și tinere Intrând recent în domeniul istoriei, ei și-au asigurat un loc în posteritate, îndreptându-se solemn și ferm către scopul lor CHICHAGOV Vasily Yakovlevich (-), militar rus, amiral În a fost numit lider al unei expediții secrete pentru a găsi rute maritime de la Arkhangelsk peste Oceanul Arctic până la țărmurile Americii de Nord Expediția a fost întreprinsă din inițiativa lui M V Lomonosov, care credea că "Oceanul de Nord este un câmp vast în care gloria Rusiei poate fi agravată, combinată cu beneficii de neegalat prin inventarea navigației est-nord către India și America" Datorită condiţiilor climatice severe de cca Expediția Spitsbergen a fost încheiată și returnată la Arhangelsk O a doua încercare, ceva mai reușită, a fost făcută în , dar și, fără a-și atinge scopul, a fost abandonată Un număr de obiecte geografice sunt numite după Ch , incl insulă din Arhipelagul Alexander în largul coastei Americii de Nord Insula Chichagof este situată în Arhipelagul Alexander, sud-estul Alaska Numit după V Ya Chichagov Vândut de Rusia în temeiul Tratatului de vânzare către Statele Unite ale Alaskai Ruse din CHICHERIN Georgy Vasilievici (-), om de stat sovietic, diplomat Născut în satul Karaul, provincia Tambov, într-o familie de proprietari de pământ bogat, rudă cu familia Naryshkin A absolvit Facultatea de Istorie și Filologie a Universității din Sankt Petersburg ( ), a lucrat în arhivele Ministerului Afacerilor Externe al Rusiei În a emigrat în Germania, justificând nevoia de plecare din cauza stării sale de

sănătate În timpul șederii sale în străinătate, s-a interesat de ideile marxismului, a intrat în RSDLP ( ) În s-a alăturat menșevicilor În zilele Revoluției din octombrie din Rusia, a fost într-o închisoare engleză, unde a fost închis pentru propagandă împotriva războiului La cererea L D Troţki, care a declarat că niciun cetăţean britanic nu va primi permisiunea de a părăsi Rusia până când Ch va fi eliberat, acesta din urmă a fost eliberat pe * libertate și, la întoarcerea la Moscova, a devenit adjunctul lui Troțki în Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe ( ) Din mai , a fost Comisar Poporului pentru Afaceri Externe al RSFSR, iar din - a fost Comisar Poporului pentru Afaceri Externe al URSS În politica externă, a urmărit linia conducerii sovietice, în același timp distanțandu-se, pe cât posibil, de "diplomația Komintern", i e "caracter de clasă" ireconciliabil în aprecierile situației internaționale și solicită o revoluție mondială În calitate de șef al Ministerului de Externe sovietic, el a jucat un rol major în rezolvarea celor mai importante probleme ale relațiilor sovieto-americane în anii și începutul anilor ; a căutat în mod activ recunoașterea diplomatică a Uniunii Sovietice de către Statele Unite și extinderea legăturilor comerciale și economice dintre aceste țări S-a concentrat pe apropierea de Germania, spre deosebire de Anglia Publicistul și omul de știință american Louis Fisher, care îl cunoștea bine pe Ch și avea o corespondență amicală cu el, și-a amintit mai târziu: "Chicherin a fost un om de geniu Geniul este ceva mai mult decât inteligență și talent Lenin, Troțki și Buharin nu erau mai proști decât Cicherin și poate mai deștepți decât el Dar geniul are o calitate aparte care nu poate fi definită cu precizie Foarte des se exprimă în arta naturii Printre conducătorii sovietici, Ch , însă, nu s-a bucurat de încredere, dovadă fiind o scrisoare top secret a lui F E Dzerjinski L B Kamenev din octombrie , în care șeful cekist al țării scria: "Chicherin este un diplomat al vechii școli și nu se poate avea încredere în el" În anii , Ch a început să-și piardă influența asupra politicii externe a Uniunii Sovietice și în curând s-a retras sau a fost îndepărtat din treburile statului Corespondența sa cu Louis Fischer în anii - conține informații care sugerează că Ch era îngrijorat dureros de faptul că lucrarea în două volume a lui Fischer Soviets in World Affairs conținea informații despre care ar fi susținut ideea de intervenție a țărilor Antantei în Rusia La august , C i-a scris lui Fischer despre asta: "Aceasta este o lovitură mortală pentru reputația mea Disperarea mea nu are limite Lovitura pe care ai dat-o m-a adus în pragul sinuciderii În următorii ani, el a încercat să-l convingă pe Fisher să excludă aceste informații din text, astfel încât să nu fie incluse în traducerile cărții în alte limbi A murit după o lungă boală gravă și a fost îngropat într-o atmosferă de neatenție vizibilă față de el din partea statului sovietic Un contemporan care a fost martor la cortegiul funerar al lui Ch a scris în jurnalul său: "Câteva mașini Autobuz Acesta este Chicherin înmormântat, și nu în Piața Roșie, ci într-un cimitir, ca contabilul șef al unui trust din clasa de mijloc Ch Peru deține o serie de lucrări despre istoria relațiilor internaționale; în a fost publicată o colecție a articolelor și discursurilor sale despre politica internațională Chkalov Valery Pavlovich (-), pilot sovietic Erou al Uniunii Sovietice ( ) Născut în satul Vasilevo, provincia Tambov În Armata Roșie din A absolvit școala de zbor ( ), devenind pilot de luptă, iar din - pilot de încercare În anii a realizat o serie de zboruri record, inclusiv faimosul prim zbor non-stop de la Moscova către SUA prin Polul Nord (împreună cu G F Baidukov și A V Belyakov) ( ), care l-a făcut cunoscut pe scară largă în SUA Printre cei care au

primit echipajul Chkalovsky pe pământ american s-au numărat și ambasadorul URSS în SUA A A Troianovsky și J K Marshall, viitor general și secretar de stat al SUA, care ulterior i-a găzduit pe membrii echipajului acasă la el A murit în timp ce testa aeronava Chamberlin, William Henry (-), publicist și istoric american În - a lucrat în redacția New York Tribune (New York Tribune); în - - corespondent al ziarului "Christian Say- ens monitor "(Christian Science Monitor) în URSS O ședere lungă în URSS i-a oferit lui Ch o mare cantitate de materiale pentru activitățile sale jurnalistice și de prelegere ulterioare A fost considerat unul dintre cei mai mari experți ai URSS, adesea invitat să țină prelegeri la universitățile din SUA (în special, la universitățile Yale și Harvard) Autor de cărți: Rusia sovietică: un record viu și o istorie ( ); Epoca de fier a Rusiei ( ); în două volume Revoluția Rusă - ( ); Colectivism: O falsă utopie ( ); Enigma rusă: o interpretare ( ); Ucraina: o națiune scufundată ( ) etc Chambers, David Whittaker (numele real Jay Vivien) (-), jurnalist Editor al revistelor Time and Life, ulterior National Review Născut într-o familie cu probleme de homosexuali și alcoolici În a intrat la Universitatea Columbia, dar a studiat acolo doar un an A fost membru al Partidului Comunist din SUA între - A contribuit la ziarele The Daily Worker și The Mases A părăsit partidul pentru o scurtă perioadă de timp în legătură cu cazul lui Jay Lovestone, dar a revenit curând în rândurile ei După ce a părăsit în sfârșit rândurile PC-ului SUA după procesele politice de la Moscova din anii , a lucrat la revista Time, a fost redactor principal al departamentului de externe și s-a remarcat prin opinii extrem de anticomuniste Printre colegii săi, avea reputația de "otrăvitor de fântâni" La o audiere în fața Comitetului pentru activități antiamericane din cadrul Congresului SUA ( ), acționând ca martor pentru acuzare, el a depus mărturie că Alger Hiss, membru al Departamentului de Stat al SUA, era alături de el și membru al spionului sovietic rețeaua din Washington și a prezentat copii ale documentelor de la Departamentul de Stat, care i se presupune că i-au fost date de Hiss Pentru asistarea serviciilor de informații americane în "demascarea agentului sovietic", Hiss Ch a fost eliberat de răspundere Proeminentul economist american J K Galbraith a scris despre Ch : "Oamenii vorbeau cu reverență pentru abilitatea și erudiția sa literară și cu consternare pentru opiniile sale politice, în acei ani de extremă dreaptă și paranoic anticomunistă A fost adesea considerat un pic nebun" Până la sfârșitul zilelor sale Ch a suferit de manie de persecuție Autor al cărții autobiografice Martor ( ) SHALYAPIN Fedor Ivanovici (-), cântăreț de operă, actor Artistul Primului Popor al RSFSR Născut în Kazan Și-a început cariera de operă în cu compania privată de operă a lui Savva Mamontov la Moscova A făcut turnee active în Europa și America, inclusiv la Milano, New York, Londra Era prieten cu M Gorki, relații cu care timp de mulți ani de comunicare au fost ambigue și au dus adesea la fricțiuni serioase între ei În Gorki, indignat de faptul că sh printre alți artiști de operă ai Teatrului Mariinsky, a îngenuncheat în fața țarului Nicolae al II-lea, a scris Sh : "Se pare că nu-ți dai seama de nenorocirea a ceea ce ai făcut, nu îți este rușine cu tine însuți - este mai bine pentru noi să nu ne vedem pe fiecare alta, iar tu nu vii la mine" La scurt timp însă, "absurdul rus" Sh a fost iertat de Gorki, care a recunoscut "incoerența" atitudinii sale față de el "F Chaliapin, scria Gorki câteva săptămâni mai târziu, este un chip simbolic; această ființă umană, care a întruchipat tot binele și talentul poporului nostru, precum și mult din răul ei Oameni ca el vin să ne amintească tuturor: poporul rus este atât de puternic,

frumos, talentat! Iată carnea cărnii sale, un om care, cu forțele sale, a trecut prin spinii și cheile vieții pentru a sta cu mândrie la rând cu cei mai buni oameni din lume, pentru a cânta tuturor despre Rusia, pentru a arăta toată lumea cum este ea - înăuntru, în adâncul ei - talentată și mare, fermecătoare " După octombrie , Sh a continuat să cânte pe scena de operă și a câștigat o și mai mare popularitate în rândul oamenilor cu spectacolele sale gratuite în fața "publicului muncitoresc, țărănesc și soldat" A emigrat din Rusia sovietică în A trăit în SUA (-) și a continuat să aibă performanțe în ciuda stării de sănătate în declin Agentul său de concert a fost S Yurok În februarie , printr-o rezoluție a Consiliului Comisarilor Poporului din RSFSR, Sh a fost privat de titlul de "Artist al Poporului al RSFSR" pentru "asistarea Gărzilor Albe" Potrivit memoriilor lui A Sedykh, care l-a informat pe Sh despre privarea titlului său de "Artist al Poporului", "Fyodor Ivanovici și-a întins mâinile uluit, dar, în același timp, ochii i s-au albit de furie "Ce ar trebuii să fac? - el a intrebat - Deci, Chaliapin nu este un artist al poporului? Și cui i-a cântat Chaliapin, dacă nu oamenilor? Cai, nu? Mi se va lua pașaportul? Ei bine, nu poți schimba sângele, sângele meu este rusesc Pașaport - ce! Nu numai că îmi pot lua pașaportul, dar și tu poți să-mi dai jos hainele Au filmat În Rusia am cântat pentru zahăr și făină timp de cinci ani " Potrivit lui A Sedykh, acesta a luat o decizie fermă să nu se mai întoarcă în Rusia, pentru că acolo "i-au uns fața cu muștar" În , M Gorki l-a făcut de rușine pe Sh în legătură cu procesul intentat autorităților sovietice pentru publicarea manuscrisului Notelor sale autobiografice "Sunt destul de sigur", a scris Gorki, "că nu tu ai inventat această afacere proastă, dar paraziții din jurul tău au inspirat-o și au început toate acestea pentru a închide în sfârșit ușile patriei tale înaintea ta Nu te face de rușine, Fedor! Atât de grozav, un artist minunat și te comporți atât de rușinos! Fără a nega, în principiu, dreptul de autor al lui Sh asupra propriilor "Note" din punct de vedere juridic, Gorki i-a refuzat simultan dreptul moral asupra acestora, întrucât el însuși a luat parte activ la scrierea lor și le-a considerat trei sferturi a operei sale Totodată, soția lui M Gorki E P Peshkova (-) a scris în memoriile ei că Gorki a apelat la I V Stalin cu întrebarea dacă lui Sh i-ar fi permis să se întoarcă în patria sa, la care a răspuns: "Ei bine, ușile sunt deschise, sunteți binevenit" În , printr-o decizie specială a guvernului sovietic, adoptată la insistențele lui V I Nemirovici-Danchenko, Sh și alte câteva figuri ale culturii ruse (M Cehov, U Lansere, L Leonidov, E Roșchina-Insarova) au fost lăsați să se întoarcă în URSS și li s-au promis chiar apartamente, dar Sh a profitat A murit la Paris și a fost înmormântat la Batignolles În , cu acordul fiicei lui Sh Irina Feodorovna, cenușa tatălui ei a fost transportată la Moscova și reîngropată la Cimitirul Novodevichy La iunie , Consiliul de Miniștri al Federației Ruse a anulat decizia Consiliului Comisarilor Poporului din RSFSR din februarie privind privarea lui Sh de titlul de "Artist al Poporului al RSFSR" ca nefondată Fiul cel mare al lui Sh , artistul și ilustratorul Boris Fedorovich Chaliapin, s-a stabilit în Statele Unite Lucrarea sa a fost publicată în mai multe periodice americane de top, inclusiv coperțile revistelor Time (Time), Life (Life) și altele Italia și sa alăturat tatălui său Mai târziu s-a stabilit în SUA, unde a jucat într-o serie de filme de la Hollywood; filmat și în studiourile europene de film Nu și-a atins faima deosebită ca actor de film În anii , a primit un pașaport sovietic și intenționa să se întoarcă în URSS, dar din cauza pierderii pașaportului, întoarcerea nu a avut loc A murit

în Italia El a lăsat moștenire Camerei de arme din Rusia un inel cu diamante, oferit tatălui său de Nicolae al II-lea și Muzeului Bakhrushinsky din Moscova - fotografii și scrisori de familie SHAMBERG Vladimir Mihailovici (n), om de știință rus, economist internațional Doctor în științe economice ( ) Specialist în economie din SUA Născut la Moscova Absolvent al MGIMO ( ) și studii postuniversitare la Institutul de Economie al Academiei de Științe a URSS ( ) A predat la Institutul Industrial Kuibyshev (-); a lucrat la Editura Literatură Politică (-) Din până în a lucrat la Institutul de Economie Mondială și Relații Internaționale al Academiei de Științe a URSS Din toamna anului , predă la instituții de învățământ superior din Statele Unite, inclusiv la Universitățile Columbia, Georgetown și Connecticut, iar din toamna anului - la Academia Forțelor Aeriene din SUA (Colorado) Autor al următoarelor cărți: "Despre conceptele burgheze ale concurenței economice între două sisteme Eseul critic "( ); "SUA: Probleme și contradicții ale reglementării de stat-monopol a creșterii economice" ( ); "Portretul economic și social al Statelor Unite" ( ) (coautor) Redactor-șef al cărții de referință "Economia Mondială" (, ,) Shapiro, Henry (-?), jurnalist american Născut în România S-a mutat cu părinții săi în Statele Unite în , a primit cetățenia americană în A fost căsătorit cu un cetățean rus A absolvit Universitatea Harvard ( ) A primit studii juridice, de ceva vreme s-a angajat în practica dreptului Din s-a apucat de jurnalism, a colaborat cu agenția de presă United Press International, revista Atlantic Monthly și altele În a devenit șef al biroului United Press International din Moscova În timpul celui de-al Doilea Război Mondial a fost corespondent de război M-am dus la locul bătăliei de la Stalingrad, scrie sav o serie de corespondență larg cunoscută în acei ani, iar mai târziu o carte despre bătălia de la Stalingrad Timp de mulți ani a trăit la Moscova, a fost membru al cercurilor oficiale sovietice și a acoperit pe scară largă viața politică, economică și culturală sovietică și moscovenă în rapoartele sale Există o observație umoristică binecunoscută a anilor de după război: "Două lumi - doi Shapiros" (Al doilea Shapiro, în ale cărui articole și studii imaginea lumii și a Uniunii Sovietice arăta în sens opus, a fost un economist internațional, angajat al Institutului de Economie Mondială și Relații Internaționale al Academiei de Științe a URSS A I Shapiro) a predat la Universitatea din California (Berkeley) (-) și la Universitatea din Tel Aviv ( ) Profesor de jurnalism la Universitatea din Wisconsin (-) SHATOV Mihail Vasilievici (numele real Kashtanov) (-), ofițer al Armatei Roșii, scriitor În timpul celui de-al Doilea Război Mondial a fost luat prizonier de către germani S-a alăturat Armatei Ruse de Eliberare Vlasov (ROA), care a luat parte la luptele împotriva armatei sovietice După sfârşitul războiului, a trăit în lagăre pentru persoane strămutate în Germania (-) În s-a mutat în SUA, unde a publicat Bibliografia Mișcării pentru Eliberarea Popoarelor Rusiei ( ) Unul dintre fondatorii Congresului Ruso-Americanilor A murit în SUA SHVEDKOV Yuri Alexandrovici (n), om de știință-american rus Doctor în științe istorice ( ) Specialist în politică externă din SUA Născut la Moscova A absolvit MGIMO ( ) și studii postuniversitare la același institut ( ) În - - angajat al Comitetului de Informare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe al URSS, din până în - angajat al Ministerului de Externe al URSS În - - în Departamentul Internațional al Comitetului Central al PCUS Din - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Autor de cărți: US Monopoly Capital after the Second World War ( ) (coautor); SUA: Foreign Policy Management ( )

(coautor); "SUA: Mecanismul de politică externă" ( ); "The Mechanism of Shaping US Foreign Policy" ( ) (coautor); Originile și forțele motrice ale strategiei de politică externă a SUA în anii ( ) (coautor) SHVEDOVA Nadejda Aleksandrovna (n), savant ruso-american Doctor în științe istorice ( ) Specialist în domeniul politicii sociale din SUA S-a născut la Moscova Absolvent al Facultății de Istorie a Universității de Stat din Moscova ( ) Din este membru al Institutului pentru SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Vicepreședinte al Centrului Internațional pentru Femei Gaia, conduce programul de diplomație publică Autor de carte? SUA: stat și politică socială Toward an Analysis of Conservative Trends in the s ( ) (coautor); Asistență medicală: modelul american ( ); "Integrarea femeilor în procesul de dezvoltare socială" ( ) (coautor) SHEVARDNADZE Eduard Amvrosievici (n), politician sovietic Membru al Biroului Politic al Comitetului Central al PCUS (-), ministru al afacerilor externe al URSS (-), ministru al relațiilor externe al URSS ( ) Șeful statului (din), președinte al Republicii Georgia (din noiembrie) În calitate de șef al Ministerului de Externe al Uniunii Sovietice, a fost un participant activ la negocierile la nivel înalt, inclusiv cu preşedinţii SUA R Reagan şi George W Bush (-) El a jucat un rol decisiv, dar ambiguu în Rusia post-sovietică în revizuirea politicii externe sovietice față de Statele Unite, după ce M S a venit la putere în URSS Gorbaciov și începutul perestroikei Cercurile politice rusești s-au opus celor întâmplate din schimbările din țară, i-au atribuit lui Sh vinovăția personală pentru predarea pozițiilor sovietice în principalele direcții ale politicii externe a țării și, în primul rând, în chestiuni legate de securitatea națională, reducerea armelor strategice și dezarmarea După ce a fost ales președinte al Republicii Georgia, Sh urmează un curs de politică externă independent de Rusia, o parte integrantă din care este dezvoltarea activă a relațiilor politice și economice dintre SUA și Georgia Vezi și acordurile ruso(sovietice)-americane la granița de stat ȘEVCENKO Arkadi Nikolaevici (-), diplomat sovietic, dezertor, agent CIA Născut în Ucraina Absolvent al MGIMO ( ) A lucrat ca consilier al ministrului de externe al URSS A A Gromyko Cu sprijinul familiei, Gromyko a devenit subsecretar general al ONU la New York El a fost recrutat de CIA și, timp de un număr de ani, a furnizat informații politice valoroase serviciilor de informații americane Sub amenințarea expunerii în , a cerut azil politic în Statele Unite În URSS, a fost condamnat la pedeapsa capitală pentru trădare Publicat în memoria Statelor Unite Breaking with Moscow ( ) A murit în SUA SHEIDINA Inna Lvovna (-), om de știință-american rus, doctor în științe istorice ( ) Născut în Georgia Absolvent al Institutului Pedagogic de Stat din Moscova M Thorez ( ) În - a lucrat la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS, iar apoi la Institutul de Economie Mondială și Relații Internaționale al Academiei de Științe a URSS Autor de cărți: SUA: Think Tanks ( ); "Strategia globală a SUA în condițiile revoluției științifice și tehnologice" (coautor) ( ); URSS-SUA; Jumătate de septembrie de conviețuire pașnică (coautor) ( ); "Factorii forțelor non-militare în politica externă a SUA" ( ) SHELIKHOV (Shelekhov) Grigori Ivanovici (-), navigator la Irkutsk, om de afaceri Știind despre încercările active ale Marii Britanii (expediția lui J Cook), Franței (expediția lui La Perouse) și Spaniei de a obține un punct de sprijin pe coasta de vest a Americii de Nord și fiind un martor al comerțului cu blănuri de succes pe care compatrioții săi S-au angajat în largul coastei Alaska, s-a îndreptat către Catherine a II-a cu ideea de a proclama că o parte de nord-vest a continentului nord-

american este teritoriul rusesc Din a organizat călătorii cu nave comerciale către Insulele Kurile și Aleutine În , împreună cu partenerul său, negustorul Kursk I I Golikov, a înființat o companie de comerț cu blănuri și la august , cu un grup de vânători-comercianți (în număr de aproximativ de persoane), însoțit de soția sa Natalya Alekseevna, a plecat din Ohotsk pe corăbii construite la propriile sale șantiere navale Kodiak, care a fost atins la iunie Una dintre navele PI - "Arhanghelul Mihail" - nu a navigat către destinația finală, după toate probabilitățile naufragiat în drum spre insulă Până în , primele așezări rusești au fost fondate pe Kodiak În ciuda reticenței inițiale a împărătesei de a-și susține propunerea, sh împreună cu I I Golikov a întreprins o călătorie la Sankt Petersburg ( ), după ce i-a trimis anterior Ecaterinei a II-a o hartă geografică a coastei Insulelor Aleutine și blănuri scumpe În cele din urmă, Sh a reușit s-o convingă pe împărăteasa de perspectivele promițătoare ale "ideei nobile" pe care a conceput-o A primit de către Ecaterina a II-a o medalie de aur cu diamante, o sabie de argint și un certificat de laudă, dar nu a primit dreptul de monopol de a face comerț în Pacific pe care și-l dorea atât de mult La sfârșitul unei competiții dure cu o altă companie importantă din regiune - Lebedev-Lastochkin, a primit acest drept mai târziu cu ajutorul lui Platon Zubov, favoritul Ekaterinei, care a fost în mod clar mituit de el A fost unul dintre fondatorii nord-estului american - companie ( ), pe baza căreia, după moartea sa, au fost create Compania Americană Unită ( ) și Compania Ruso-Americană ( ) Din , a condus în mod imperios așezările rusești din America Rusă, a luptat fără milă cu populația locală recalcitrantă - poporul Kodiak, care nu dorea să se supună noilor veniți Sh este creditat cu un rol decisiv în faptul că granițele Imperiului Rus s-au mutat mult spre est, ajungând pe coasta de nord-vest a Americii După moartea lui Sh , Ecaterina a II-a a acordat nobilimea familiei sale Autorul lucrărilor "Comerciantul rus Grigory Shelekhov, rătăcind din până în de la Ohotsk de-a lungul Oceanului de Est până la țărmurile americane și returnându-l în Rusia, cu o notificare detaliată a descoperirii insulelor Kyktak și Afagnak recent dobândite , la care nici gloriosul navigator Aglian Căpitanul Cook nu a ajuns, și cu adăugarea unei descrieri a modului de viață, obiceiurilor, ritualurilor, locuințelor și hainelor popoarelor care trăiau acolo și care s-au supus statului rus: și clima, anual schimbări, animale, animale domestice, pești, păsări, creșteri pământești și multe alte obiecte curioase, acolo care a constatat că totul a fost descris corect și precis de el însuși "( ) și" negustorul rus Grigory Shelekhov a continuat să rătăcească de-a lungul Oceanului de Est până la America ţărmuri în "( ) Golful din nord-estul Mării Okhotsk, izolat de Peninsula Kamchatka, strâmtoarea dintre Peninsula Alaska și aproximativ Kodiak, care leagă Golful Cook (Kenaisky) cu Oceanul Pacific, precum și un oraș din regiunea Irkutsk din Rusia SHEMYAKIN Mihail Mihailovici (numele real Kardanov) (n), artist, editor Născut la Moscova Până în a locuit la Dresda (RDA), unde tatăl său a servit în Grupul de Forțe de Vest La întoarcerea sa în URSS, a studiat la mai multe școli de artă din Leningrad, dar a fost expulzat de pretutindeni pentru nonconformism A fost arestat și internat în instituții de psihiatrie În a emigrat la Paris În s-a mutat în SUA Considerat unul dintre cei mai de succes artiști emigranți din URSS A înființat Fondul Veteranilor Sovietici din Afganistan Ia parte activ la activități sociale, inclusiv și în Rusia, unde vine des Laureat al Premiului de Stat al Federației Ruse ( ) ȘERȘNEV Evgheni Sergheevici (n), om de știință-american rus, doctor în economie ( ) Academician al

Academiei pentru Studiul Problemelor Securității Naționale ( ) Specialist în domeniul comerțului internațional și al relațiilor economice sovietice (ruse)-americane Născut în Khotimsk, regiunea Mogilev A absolvit Institutul de Aviație din Moscova ( ) și Academia de Comerț Exterior ( ) A lucrat în Ministerul Comerțului Exterior al URSS (inclusiv reprezentantul comercial al URSS în SUA), a fost angajat ONU Are rang de Trimis Extraordinar și Plenipotențiar Din - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) complex de producție furajeră (folosind experiența Alaska) Autor de cărți: US Customs Protectionism ( ); "URSS-SUA: relații economice" (editor-managing și coautor) ( ); Strategia alimentară a SUA ( ); "Statele Unite la începutul secolului" ( ) (coautor) ȘESTAKOV Ivan Alekseevici (-), ofițer de marină rusă Căpitan de gradul I, adjutant al Marelui Duce Konstantin Nikolaevici În a fost trimis în Statele Unite pentru a supraveghea construcția fregatei cu aburi General Admiral ral ", pe care s-a întors la Kronstadt în ca prim comandant În - a fost agent naval al Rusiei într-o serie de țări europene Autor al programului de transformare și consolidare a flotei ruse, conceput timp de de ani A fost considerat în cercurile maritime un specialist autorizat în Statele Unite Autor al unui număr de articole despre America în Colecția Marine sub pseudonimul Excelsior El a fost critic la adresa Companiei Ruso-Americane (RAC), crezând că activitățile acesteia nu aduc niciun beneficiu industriei ruse, ci doar dăunează populației locale, pe care compania o păstrează în mod deliberat în barbarie primitivă Este considerat autorul unei note adresate Ministerului de Externe al Rusiei (februarie), care a fundamentat oportunitatea vânzării Americii Ruse către Statele Unite Pentru a proteja posesiunile rusești, potrivit lui Sh , era "evident imposibil, iar ceea ce nu poate fi păstrat, este mai bine să cedezi în avans și în mod voluntar" După concesionarea Americii Ruse, credea Sh , populația sa rusificată ar putea fi relocată în Rusia (au fost numite Amur sau malul strâmtorii tătarilor) În ceea ce privește forțele navale rusești din Oceanul Pacific, acestea, potrivit lui Sh , "vor fi foarte formidabile dacă nevoia de a proteja coloniile izolate nu le va ține în punctele cele mai neprotejate" "Shilka", o navă de propagandă a Flotilei Primorsky El a fost trimis sub steag roșu în portul american Seattle prin decizia Comitetului Vladivostok al RSDLP în decembrie pentru a conduce campanii de propagandă în rândul muncitorilor americani Liderii filialelor locale ale Federației Americane a Muncii (AFL) și ai Organizației Muncitorilor din lume (IWW) au fost numiți drept inițiatori ai tranziției transoceanice Shilka, dar reprezentanții aripii de stânga a Partidului Socialist din SUA au fost adevărații inițiatori În timpul șederii lor la Seattle, "marinarii revoluționari ruși" au împărțit pliante, ziare, afișe, au vorbit cu povești despre revoluția din Rusia și liderul acesteia V I Lenin Participanții la mitingul muncitorilor, condus de unul dintre liderii Muncitorilor Industriali ai Lumii, Roy Brown, au pregătit o scrisoare către Lenin și i-au cerut liderului călătoriei de agitație, comisarul Kriukov, să o predea la destinație Scris pe hârtie absorbantă subțire, mesajul indica destinatarul său: "La Nikolai Lenin și reprezentanții guvernului bolșevic și, prin ei, la muncitorii Rusiei" Documentul, complet secret de marinari și de căpitanul "navei revoluționare", a fost ascuns într-un cache de pe navă, cunoscut doar de membri ai echipajului, inclusiv de comisarul Kriukov însuși La întoarcerea navei la Vladivostok, mesajul a fost predat Comitetului Bolșevic din Vladivostok, care l-a transmis lui V I Lenin Răspunsul la acest mesaj a fost Scrisoarea lui Lenin către

muncitorii americani SCHLESINGER Arthur Meñep Jr (Schlesinger, Arthur Meier, Jr) (p), istoric american A absolvit Universitatea Harvard (Universitatea Harvard) Profesor de istorie la Universitatea Harvard (-) Consilier al președintelui John F Kennedy în politica externă (-); după moartea lui Kennedy, a rămas o vreme consilier al președintelui L Johnson ( ) Din este profesor la University of the City of New York (New York City University) Președinte al Institutului American de Arte și Litere (din) În The Cycles of American History, publicat în , el a scris: "Uniunea Sovietică rămâne un stat puternic, cu o capacitate uriașă și brutală de a suprima consumul, de a pedepsi disidența și de a produce rachete nucleare Dar dovezile realității problemelor sovietice sunt suficiente pentru a convinge chiar și ideologii de la Washington că Rusia sovietică este un stat în același timp atât de puternic, * pentru a amenința restul lumii și atât de slabă încât câteva șocuri minore ar fi suficiente pentru a prăbuși economia ei pe cale de moarte Autor de cărți: The Age of Jackson (, Premiul Pulitzer); The General and President (cu Richard Rovere) ( ); The Age of Roosevelt (vol , -), The Politics of Burrow, A Thousand Days (, Premiul Pulitzer); Președinția imperială ( ); Criza încrederii, Robert Kennedy and His Times ( ); The Bitter Heritage ( ) și alții Doctrina Schlesinger (CONCEPTUL DE RĂZBOI NUCLEAR LIMITAT) (Doctrina Schlesinger, concept de război limitat (nuclear), concept militar-politic propus de secretarul american al Apărării în administrațiile președinților R Nixon NJ Ford (-) de James Schlesinger (Schlesinger, James Rodney) (n) De fapt, a fost o dezvoltare ulterioară a aspectelor de contraforță ale strategiei militaro-politice americane (vezi strategia "Răspuns flexibil") J Schlesinger a anunțat deschis că Statele Unite își redirecționează forțele strategice de la instalațiile civile la cele militare din URSS Astfel, conducerea americană a trimis un fel de semnal Moscovei: în cazul unui schimb de lovituri nucleare, Statele Unite ar dezactiva doar instalațiile militare ale părții opuse Partea sovietică, conform logicii dezvoltatorilor noii strategii, ar fi trebuit să aibă un stimulent puternic să se abțină de la lovituri asupra zonelor populate americane în caz de război și să-și limiteze atacul asupra Statelor Unite și doar la ținte militare Într-un efort de "militarizare" strategiei militaro-politice americane, pentru a-i conferi un caracter mai tradițional de "continuare a politicii prin alte mijloace", dezvoltatorii Sh d a pornit de la faptul că, odată cu o astfel de dezvoltare a evenimentelor, Statele Unite, datorită superiorității sale tehnologice (până la mijlocul anilor) în dezvoltarea și producția de arme strategice cu focoase multiple țintite individual, ar primi avantaje militare-politice suplimentare față de partea opusă "Având o forță de rezervă pentru a amenința ținte urbane/industriale și având sisteme ofensive cu flexibilitate sporită și capacitatea de a alege în lovirea unei ținte, noi vom putea implementa opțiuni de răspuns care vor cauza mai puține daune civile decât acum", a spus J Schlesinger W d și-a primit dezvoltarea ulterioară în strategia de "compensare a opoziției" în perioada administrației președintelui John Carter Cu toate acestea, în condițiile în care Uniunea Sovietică a început să desfășoare rapid în a doua jumătate a anilor rachetele sale strategice cu focoase multiple (inclusiv cele care aveau un potențial de contraforță semnificativ, în primul rând rachete de tip SS- și SS-), Sh d iar modificările sale și-au pierdut în mare măsură realismul SHMELEV Nikolai Petrovici (n), om de știință-american rus, scriitor Doctor în Științe Economice ( ), profesor ( ), membru titular al Academiei Ruse de Științe ( ), specialist în domeniul economiei Adjunct

al Poporului al URSS (-) Membru al Consiliului Consultativ sub președintele Federației Ruse (-), membru al Conferinței Constituționale a Rusiei ( ), membru al Consiliului Economic Național Director al Institutului Europei al Academiei Ruse de Științe (din) Născut la Moscova Absolvent al Facultății de Economie a Universității de Stat din Moscova ( ) În - a fost cercetător la Institutul de Economie al Academiei de Științe a URSS, în - a fost membru al Institutului de Economie al Sistemului Socialist Mondial al Academiei de Științe a URSS În - a fost lector în Departamentul de propagandă al Comitetului Central al PCUS În - - șef de departament la Institutul de Economie sistemul socialist mondial al Academiei de Științe a URSS În - la Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS (RAS) Din - la Institutul Europei al Academiei Ruse de Științe Membru al Uniunii Scriitorilor Ruși și al Uniunii Scriitorilor din Moscova Autor de cărți: "Problemele creșterii economice" ( ); "Relații economice Est-Vest" ( ); "Socialismul și relațiile economice internaționale" ( ); "Economia mondială: tendințe, schimbări, contradicții" ( ); "La punctul de cotitură: perestroika economică în URSS" ( ) (coautor); "Avansuri și datorii Ieri și mâine ale reformelor economice rusești" ( ); precum și câteva opere majore de ficțiune, printre care: povestea "Casa lui Pașkov" ( ), romanele "Sylvester" ( ), "M-am îmbolnăvit pe drum" ( ), "Performanță în cinstea domnului primul ministru" ( ) SHMEMAN Alexander Dmitrievich (-), personaj religios, teolog Născut în Reval (Tallinn) Din - în Franța Din - în SUA Profesor la Universitatea Columbia și profesor de Istoria Bisericii și Liturghie la Academia Teologică Sf Vladimir din New York Rector al Academiei (-) Autor al cărții "Calea istorică a Ortodoxiei" și al altor lucrări despre liturghie, publicate în rusă și engleză SHNEERSOHN Menachem Mendel (-?), personaj religios evreu Născut în Rusia în familia rabinului Levi Yitzhak A părăsit URSS în pentru Polonia, iar în pentru SUA Un participant activ la viața religioasă evreiască și autorul sistemului de educație religioasă a tinerilor din Statele Unite Rabinul Lubavitcher ( ) și liderul mișcării Hasidice Șeful uneia dintre cele mai mari edituri religioase evreiești din lume "Lubavitch Hassidim" SHOLLAR Lyudmila Frantsevna (căsătorită cu Viltzak Lyudmila Fedorovna) (-), balerină, profesoară de balet A absolvit Școala de Teatru din Sankt Petersburg ( ) elevul lui M Fokin Până în a fost solist la Teatrul Mariinsky A emigrat în Franța ( ), apoi s-a mutat în SUA ( ) Solist al Baletului Diaghilev și al Baletului Rus (-) Fondatoare (împreună cu soțul ei A I Viltzak) a Școlii de Balet din New York, care a funcționat până la sfârșitul anilor ' A predat la New York American Ballet School până în și apoi la New York Ballet Theatre În anii a predat la Washington DC și San Francisco A murit în SUA ȘOSTAKOVICH Dmitri Dmitrievici (-), compozitor sovietic Unul dintre cei mai mari compozitori ai secolului XX, cunoscut pe scară largă în SUA Am fost de multe ori în SUA Guvernul sovietic a încercat să folosească Sh și numele său în propaganda lor de politică externă, deși în URSS unele dintre lucrările sale au fost interzise, iar el însuși a fost constant sub supraveghere Așadar, în , Ministerul Securității de Stat al URSS s-a opus călătoriei lui Sh în SUA și doar intervenția personală a lui I V a ajutat la rezolvarea pozitivă a acestei probleme Stalin Una dintre cele mai cunoscute lucrări simfonice ale lui Sh - Simfonia a șaptea (Leningrad) a fost interpretată la iulie în studioul Corporației Naționale de Radiodifuziune de către Orchestra NBC (NBC) sub conducerea lui Arturo Toscanini (Arturo Toscanini) în prezența a , mii de oameni Potrivit Chicago Sun, care a comentat concertul de a doua zi, "sunetele bătăliei de la Leningrad au tunat

ieri în urechile lumii: orchestra, dirijată de Toscanini, a interpretat o simfonie care exprimă furia și, în același timp, un premoniția victoriei " Symphony Sh a fost interpretată de orchestre americane sub conducerea lui S Koussevitzky, L Stokowski (Léopold Stokowsky), Y Ormandy (Eugene Ormandi) și alți dirijori americani de seamă Înainte de reprezentarea acestei simfonii pe august , Koussevitzky s-a adresat publicului cu cuvintele: "Vă vorbesc ca muzician și îmi declar credința în umanitate, pentru că sper la victoria Rusiei Simfonia lui Șostakovici este un mesajul credinței și al biruinței spiritului uman asupra morții Noi, cei care ne-am adunat aici cu o singură dorință - să-i ajutăm pe ruși în ziua neagră a istoriei, ar trebui să fim recunoscători marilor oameni, care, prin cele mai grave suferințe, ne conduc la speranță, lumină, înviere Fiul Sh - Maxim Dmitrievici Şostakovici (n), dirijor, pianist Născut la Moscova Absolvent al Conservatorului de Stat din Moscova A debutat ca dirijor în A fost dirijorul Orchestrei de radio și televiziune sovietice În , în timpul unui turneu în Germania, a rămas în străinătate cu fiul său pianist de ani Stabilit în SUA Ocazional dă concerte în Rusia, în special, a cântat ca dirijor într-un program de concert dedicat aniversării a de ani a tatălui său la Moscova ( ) Shotwell, James (-), geograf, profesor american Unul dintre liderii "încrederii creierului" de politică externă a președintelui american Wilson, consilierul economic al lui Wilson la Conferința de pace de la Versailles Președinte al Asociației Societății Națiunilor (-) În - a slujit în Biroul de Informații Militare A luat parte la Conferința de la San Francisco din După Revoluția din octombrie din Rusia, a formulat principiile fundamentale ale politicii externe a SUA față de Rusia sovietică: să nu recunoască bolșevicii ca autoritate legitimă asupra poporului rus, să exprime cel mai sincer simpatie pentru poporul rus în toate modurile posibile și să protesteze împotriva dezmembrării Rusiei Potrivit IIL, în America se credea că doar două popoare din Rusia aveau (datorită trecutului istoric al țărilor lor, a înaltei conștiințe culturale și a poziției lor geografice) dreptul la autodeterminare - poloneză și finlandeză Cât despre restul - statele baltice, popoarele din Caucaz sau din partea asiatică a Rusiei - atunci, potrivit lui S , fără a obiecta asupra autonomiei lor mai mult sau mai puțin largi, Statele Unite și-au condamnat separatismul și au crezut că doar dușmanii Rusiei își doresc independența "Vrem să vedem o Rusie puternică și viabilă și nu vrem moartea sau dezintegrarea ei de dragul unor principii abstracte, a căror aplicare este încă imposibilă pentru toate popoarele și statele Europei", a dezvoltat Sh gândurile exprimate de Secretarul de stat american R Lansing, în recomandările de politică externă prezentate președintelui Wilson la începutul anului , "o Ucraina independentă este moartea Rusiei europene, iar dacă suntem împotriva separării Caucazului și provinciilor baltice de Rusia, atunci , bineînțeles, ne opunem și mai puternic la o Ucraina independentă " SHPOTOV Boris Mihailovici (n), istoric rus, americanist Doctor în științe istorice ( ) Specialist în domeniul istoriei afacerilor în SUA A absolvit Facultatea de Istorie a Universității de Stat din Moscova ( ), apoi studii postuniversitare la Universitatea de Stat din Moscova ( ) Din - la Institutul de Istorie Mondială al Academiei de Științe a URSS (RAS) Autorul cărților: "Mișcarea agriculturii în SUA - " ( ); "Revoluția industrială în SUA" ( ) STEINBERG Isaak Nachmanovich (Steinberg, Isaak Nachman) (-), om politic, avocat Născut în Rusia A studiat la universitățile din Moscova și Heidelberg Social-revoluționar de stânga, primul comisar al poporului sovietic pentru justiție în

guvernul de coaliție al bolșevicilor (-) a fost arestat de rege guvern pentru activitate revoluționară, iar după prăbușirea coaliției social-revoluționarilor cu bolșevicii - guvernul sovietic, dar pentru activitate contrarevoluționară ( ) După eliberare, a emigrat în Germania ( ), apoi s-a mutat în Anglia ( ), Australia și în în SUA A primit cetățenia americană A colaborat la publicații ruse de stânga și a fost implicat în activități caritabile în organizații publice evreiești Autor al cărții "Din februarie până în octombrie " ( ) scrisă în celula închisorii Butyrka, precum și al biografiei lui M Spiridonova: Spiridonova; Terorist revoluționar ( ) și cărți În atelierul revoluției ( ) A murit în SUA STEINMETZ Charles Proteus (-), electrostist american Născut în Wroclau, Germania A studiat la Wroclaw University În anii studenției, a editat revista ilegală "Socialist", a fost nevoit să părăsească țara din cauza persecuțiilor politice din partea autorităților germane S-a mutat în Elveția, unde a intrat la Facultatea de Mecanică a Universității Elvețiene de Tehnologie ( ) Un an mai târziu s-a mutat în SUA A fost angajat ca inginer consultant șef la Compania General Electric ( ), unde a lucrat până la sfârșitul vieții Multe invenții din domeniul ingineriei electrice sunt asociate cu numele de Sh A luat parte activ la viața politică a țării, a susținut Partidul Socialist și candidații acestuia la funcții alese, a fost un orator popular, a fost membru în redacția revistei de stânga New Review (-) împreună cu Y Debs, M Gorky și W Dubois Am urmărit îndeaproape evoluțiile din Rusia El credea că "țara sovietică este singurul punct luminos din întreaga lume" februarie a scris o scrisoare către V I Lenin, în care și-a oferit asistența în implementarea planului de electrificare a țării Lenin, din motive necunoscute, practic a refuzat această propunere Formularea refuzului suna extrem de neconvingător: "Lipsa unor relații oficiale și recunoscute legal între Rusia sovietică și Statele Unite ale Americii face extrem de dificilă pentru noi și pentru tine să punem în aplicare propunerea ta în practică" (absența unor astfel de relații nu a împiedicat sosirea în Rusia în aceiaşi ani a mii de alţi specialişti americani în Societate pentru acordarea asistenţei tehnice Rusiei) Este posibil ca sosirea activului socialist Sh să fi fost considerată nepotrivită din motive politice Cu toate acestea, s-a decis să se folosească scrisoarea lui Sh în scopuri de propagandă, iar Lenin a publicat această scrisoare și răspunsul său la aceasta "în speranța că atunci mulți oameni care trăiesc în America sau în țări legate prin acorduri comerciale atât cu Statele Unite, cât și cu Statele Unite Rusia", vă va ajuta cu informații, traduceri din rusă în engleză etc implementează intenția lui Sh de a "ajuta Republica Sovietică" Scopurile propagandistice ale corespondenței lui Lenin cu S sunt vizibile și în scrisoarea ulterioară a lui Lenin către un american, în care este numit "una dintre puținele excepții din frontul unit al reprezentanților științei și culturii care se opun proletariatului", precum și în decizia lui Lenin de a trimite materiale S GOELRO spre distribuire în SUA Cu puțin timp înainte de moartea lui Sh , i s-a dat o cerere de asistență în încercarea de a-i interesa pe industriașii americani să vândă pe credit tractoare Rusiei Sovietice La instrucțiunile lui Lenin, au fost colectate informații detaliate despre IP, iar biografia lui a fost publicată în ziarul Pravda pe aprilie STERN Lyudmila Yakovlevna (n), activistă pentru drepturile omului Născut la Leningrad Participant activ la mișcările de protest împotriva procesului lui Y Daniel și A Sinyavsky și împotriva persecuției lui A D Saharov A fost forțat să plece URSS în S-a stabilit în SUA, unde nu și-

a oprit activitățile în domeniul drepturilor omului, a lucrat în periodice ruse emigrate A scris și publicat cărți în SUA: "La locul de reședință" ( ); "Sub semnul celor patru" ( ); "Wanderlust" ( ) SHULMAN (Shulman) Marshall Darrow (Shulman, Marshall Darrow) (n), politolog și om de stat american Născut în Jersey City (buc New Jersey) A absolvit universitățile din Michigan ( ) și Columbia ( ) Membru al Misiunii Americane la Liga Națiunilor (-) În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a servit în Forțele Aeriene ale SUA În - - angajat al Departamentului de Stat al SUA, în - - Asistent secretar de stat D Acheson În - - Director adjunct al Centrului de Cercetare Rusă de la Universitatea Harvard (Centrul de Cercetare Rusă, Universitatea Harvard), din - Profesor de Politică Internațională la Facultatea de Drept și Diplomație Fletcher, unde a ținut prelegeri despre politică internațională În anii , a fost unul dintre cei mai importanți experți în politică externă ai Partidului Democrat În - , a fost consilier special al secretarului de stat S Vance pe treburile sovietice cu rang de ambasador Autor și editor al cărților: Unele implicații ale schimbărilor în politica sovietică față de Occident - ( ); Politica externă a lui Stalin reevaluată ( ); Dincolo de războiul rece ( ); Tensiuni est-vest în lumea a treia ( ) SHULZ George Pratt (Shulz, George Pratt) (p), om de stat american, secretar al Muncii (-), secretar de stat al SUA (-) A absolvit Universitatea Princeton și Institutul de Tehnologie din Massachusetts (MIT) A servit ca marine în timpul celui de-al Doilea Război Mondial A predat la MIT (-), la Universitatea din Chicago (-) și la Post-Graduate School of Business a aceleiași universități (-) Președinte al Grupului Bechtel (-) Participant la negocierile sovieto-americane privind controlul armelor și dezarmarea din anii A luat o poziție moderată L-a însoțit pe președintele SUA R Reagan într-o călătorie la Reykjavik pentru a se întâlni cu M S Gorbaciov ( ) Autor al cărții de memorii Turmoil and Triumph: My Years as Secretary of State ( ) Insulele Shumagin, un arhipelag din sud-vestul Alaska Ei au fost observați de V Bering în timpul primei sale expediții din Kamchatka ( ) și investigați în timpul celei de-a doua expediții din Kamchatka ( ) Ele poartă numele unuia dintre marinarii expediției Bering, care a murit și a fost îngropat acolo Cesionat de Rusia Statelor Unite în temeiul Tratatului de vânzare către Statele Unite ale Alaskai Ruse din ABBY James Edward (-), fotograf și jurnalist american A fost reporter pentru Washington Post Ca fotograf, a mers în URSS în , unde I V Stalin a pozat de bunăvoie pentru el Este autorul unui amplu album de fotografii realizate în Spania în timpul războiului civil (-) Co-scris În jurul lumii în unsprezece ani ( ) Everett, Alexander Hill (-), diplomat american A absolvit Universitatea Harvard ( ) Secretar al lui John Quincy Adams când a fost trimis în Rusia (-) În anii vieții sale la Sankt Petersburg, "cu admirație și surpriză", el a remarcat "marele respect pe care împăratul și curtea sa îl au față de caracterul național american" Secretar al Misiunii SUA în Țările de Jos (-), apoi însărcinat cu afaceri interimar (-) trimis american în Spania (-) Unul dintre proprietarii ziarului "North American Review" (North American Review) ( ) Autor de cărți despre situația politică din Europa, Statele Unite și alte țări din emisfera vestică Impresiile primite de la viața la Moscova i-au permis să concluzioneze că capitala rusă "umbrește comparația poeților, iar gloria orașului Mexico și Quito se estompează " În , E a scris o odă în onoarea victoriei Rusiei în război cu Napoleon, în care fiii Rusiei, ridicându-se "din temple și colibe" pentru a lupta "pentru libertatea Rusiei și drepturile

omenirii" "Eureka" (Eureka), numele de cod al conferinței de la Teheran a "Celor trei mari" (noiembrie-decembrie), folosit în corespondența secretă a liderilor a state EGLEVSKY Andrey (Eglevsky, Andre) (-), dansator Născut la Moscova A fost scos de părinții emigrați în anii În anii și , a făcut turnee active cu o serie de companii de balet de top din lume, inclusiv cu New York City Ballet Theatre, - A lucrat cu J Balanchine A jucat în filmul lui Ch Chaplin "Ramp Lights" A încetat din să predea balet, în special, la New York School of American Ballet (Școala Teatrului American de Balet); director al Școlii de dans clasic și de caracter A murit în SUA Eisenhower Dwight David (Eisenhower, Dwight David) (-), al -lea președinte al Statelor Unite (-), general al armatei SUA Comandant al forțelor aliate în teatrul de operații european în etapa finală a celui de-al Doilea Război Mondial urlet de război Într-o conversație personală cu ambasadorul american A Harriman I V Stalin l-a descris pe E drept comandant și om astfel: "Generalul Eisenhower este un om grozav nu numai datorită realizărilor sale militare, ci și datorită caracterului său uman, prietenos și sincer Acesta nu este un fel de personalitate "nepoliticos", ca majoritatea militarilor" Unul dintre cei cetățeni străini a primit cel mai înalt ordin militar sovietic al Victoriei ( ) Ordinul i-a fost prezentat la sediul lui E din Frankfurt de către mareșalul G K Jukov La unul dintre banchete cu participarea ambilor comandanți, E a spus că singurul lucru pe care el și Jukov și-ar dori să obțină este pacea, chiar dacă "trebuie să luptăm pentru aceasta" În august , Jukov și E au zburat împreună de la Berlin la Moscova, unde E a fost invitat de Jukov (în acord cu I V Stalin) După cum a explicat mai târziu Jukov, "Aceasta a însemnat că Dwight Eisenhower a fost invitat în Uniunea Sovietică nu ca om de stat, ci ca o figură militară majoră în al Doilea Război Mondial" În timpul vizitei, E sa întâlnit cu Stalin Singurul general american din istoria relațiilor sovieto-americane onorat să fie prezent alături de Stalin și alți lideri sovietici pe podiumul Mausoleului Lenin (în timpul paradei sportivilor de pe Piața Roșie) Stalin l-a invitat personal pe podiumul Mausoleului împreună cu ambasadorul american A Harriman În timpul unei recepții la Kremlin, el a participat la vizionarea unui film documentar despre capturarea Berlinului de către trupele sub comanda lui Jukov După vizionare, a glumit că, dacă Jukov își va pierde vreodată slujba în URSS, va putea găsi altul la Hollywood, la care a urmat răspunsul cu totul serios al lui Stalin: "Mareșalul Jukov nu va rămâne niciodată fără un loc de muncă în Uniunea Sovietică " În timpul șederii sale în URSS, a vizitat Moscova și Leningrad; într-o călătorie în direcția lui Stalin, a fost însoțit de Jukov E considera prietenia lui cu Jukov pur personală și nu reflecta natura relațiilor care s-au dezvoltat după război între statele lor Cu o săptămână înainte de sosirea lui E în URSS, prin decizia președintelui G Truman, Statele Unite au supus orașelor japoneze Hiroshima și Nagasaki unor bombardamente atomice, dar doar faptul bombardării Hiroshimei a fost menționat pe scurt în Sovietul presa, care nu a provocat niciun răspuns notabil nici în cercurile guvernamentale ale URSS, nici în publicul larg al țării Vorbind în aceste condiții la o conferință de presă la Moscova, E a spus: "Nu văd nimic în viitor care ar putea împiedica Rusia și Statele Unite să devină cei mai apropiați prieteni Dacă într-adevăr o să fim prieteni, ar trebui măcar să ne înțelegem puțin Tot ce sugerez este să păstrăm bunul simț și să nu cădem în minciunile și propaganda câtorva indivizi fără minte Cu toate acestea, la întoarcerea sa în Statele Unite, E le-a spus reporterilor că "era încrezător că Statele Unite vor putea trăi în

pace cu Rusia Acum nu știu Oamenii sunt speriați și îngrijorați peste tot Toată lumea se simte în pericol " E însuși nu l-a sfătuit pe Truman să folosească bomba, deoarece Japonia fusese deja învinsă Descriind relațiile sovieto-americane, E a scris că din , Rusia și America au depins una de cealaltă în războiul pentru victoria finală asupra țărilor axei europene, dar ideologic au ocupat poziții diametral opuse Din această confruntare între sistemele de conducere ale celor două mari state, scria E în în cartea sa Cruciada în Europa, "pot să apară două tabere ostile, ale căror contradicții vor fi capabile să provoace o nouă catastrofă militară Dacă totuși, prin metode eficiente de cooperare, s-ar putea construi efectiv un pod, pacea și unitatea în lume ar fi asigurate Niciun alt dezacord între state nu ar putea fi privit ca o amenințare la adresa unității și păcii lumii întregi dacă s-ar putea obține încredere reciprocă între America și Uniunea Sovietică În timpul președinției sale (-) a avut două ședințe la cel mai înalt nivel cu liderii sovietici N S Hruşciov şi N A Bulganin: în cadrul Conferinței de la Geneva a șefilor de guvern ai celor puteri din și la Camp David, în timpul șederii lui Hrușciov în Statele Unite la sesiunea Adunării Generale a ONU din Negocierile cu Hrușciov programate pentru mai (vezi Summit-ul de la Paris) și De asemenea, vizita oficială planificată a lui E în URSS în vara acelui an nu a avut loc din cauza incidentului cu aeronava americană U- care a încălcat granița de stat URSS în scopuri de recunoaștere la mai Autor de memorii: Crusade in Europe ( ); Anii Casei Albe: Mandat pentru schimbare - ( ); Anii Casei Albe - : Purtând pacea ( ) Doctrina Eisenhower, doctrină militaro-politică În ianuarie , președintele D Eisenhower s-a adresat ambelor camere ale Congresului SUA, cerând acordul legiuitorilor pentru a folosi forțele armate americane în Orientul Mijlociu dacă este necesar pentru a proteja această regiune de "agresiunea comunistă" Potrivit deciziei corespunzătoare a Congresului, adoptată în luna martie a aceluiași an, de milioane de dolari au fost alocați pentru acordarea de asistență economică și militară oricărei țări din Orientul Mijlociu care a apelat la Statele Unite pentru ajutor în respingerea agresiunii militare din orice țară controlată de comunismul internațional Prin aceeași decizie a Congresului, i s-a permis trimiterea forțelor militare americane în regiunea specificată pentru un scop similar EISENSTEIN Serghei Mihailovici (-), regizor de film sovietic S-a născut în Riga A urmat cursurile la Institutul din Petrograd (-), și-a continuat studiile la Institutul de Ingineri În s-a oferit voluntar pentru Armata Roșie ca inginer, a participat la cluburi de teatru din armată ca artist, actor și regizor În a predat artă comandanților și soldaților garnizoanei Kremlinului, în timp ce studia la Atelierele superioare de regie de stat din Meyerhold A filmat primul film "Strike", iar în - "Anul " ("Cuirasatul Potemkin") În , a întreprins o serie de călătorii în străinătate care au durat câțiva ani, timp în care a cunoscut și s-a împrietenit cu mulți oameni celebri De un an și jumătate, împreună cu G V Aleksandrov și cameramanul E K Tisse a fost la Hollywood, SUA (-), unde a venit la invitația companiei de film Paramount (Paramount) pentru a filma filmul Zutter's Gold (bazat pe romanul istoric al lui Blaize Sandrar (Blaize Sandrar) Thè Gold), care povestește despre primele zile ale goanei aurului din California Potrivit memoriilor lui E care îl însoțește pe scriitorul englez Ivor Montagu (Ivor Montegue), conducerea companiei de film a decis că povestea era "de modă veche, moartă, s-a retras în trecut, iar subiectul de conversație a fost epuizat" E a oferit companiei mai multe subiecte pentru realizarea unui film, incl bazat pe romanul O tragedie

americană de T Dreiser, dar sub presiunea oponenților oricărei cooperări cu sovieticii, compania a refuzat continuarea negocierilor cu E A Montague a amintit: "S-au scris scrisori în care acuza Paramount de trădare împotriva Statelor Unite; trădarea a constat în faptul că compania a importat "afurisitul de câine roșu Eisenstein" - da, exact așa s-a spus - pângărind astfel puritatea țării lor Mai târziu, Ch Chaplin a scris că E a venit la Hollywood, "acoperit cu gloria "Potemkin" și "Zece zile care zguduia lumea" (așa a fost numit filmul lui E "Octombrie" în SUA - Auth) Nu a existat nicio propagandă în scenariu (a filmului Zutter's Gold - Auth), dar faptul că Eisenstein a venit din Rusia sovietică a speriat brusc Paramount, iar compania și-a abandonat în cele din urmă ideea E însuși, exagerând în mod clar posibilitățile de influență a ideilor care sunt distructive pentru sistemul capitalist socialism, a scris: "În America și Europa, apariția filmelor noastre a sunat ca o lovitură surpriză, în care întrebările sociale erau puse vizual în toată lățimea lor publicului care nu auzise niciodată despre el de pe ecrane, nu o văzuse niciodată Și filmele noastre, uneori difuzate cu mulți ani înaintea recunoașterii diplomatice oficiale a țării noastre, au pătruns victorios în țările capitaliste în ciuda interdicțiilor cenzurii și cu arta lor i-au recrutat ca prieteni chiar și pe cei care nu au putut întotdeauna să înțeleagă imediat măreția idealurilor noastre În a realizat filmul Trăiască Mexic! În același an, a călătorit în Statele Unite pentru un turneu de prelegeri, după care s-a întors la Moscova L-a întâlnit pe P Robson în străinătate, l-a invitat în URSS în Anii următori ai activității sale cinematografice au fost marcați atât de succese creative majore (Ivan cel Groaznic), cât și de lucrări de film oportuniste care nu au lăsat o amprentă notabilă în cinematografia autohtonă Euler Leonard (-), fizician, matematician și mecanic rus Elveția de origine A venit în Rusia în la invitația Academiei de Științe și Arte din Sankt Petersburg, a primit titlul academic de adjunct În a devenit profesor de filozofie a științelor naturale, iar în - profesor de matematică La invitația regelui prusac Frederic al II-lea, a plecat în Prusia ( ); a participat la crearea Academiei Regale de Științe Prusac și a rămas în țară timp de de ani În - a fost membru de onoare străin al Academiei de Științe și Arte din Sankt Petersburg În s-a întors în Rusia și a devenit membru cu drepturi depline al acestei academii Ales în ca primul membru rus al Academiei Americane de Arte și Științe A murit în Rusia Ames Aldrich Haysen (Ames, Aldrich Haysen) (n), ofițer al Agenției Centrale de Informații a SUA (CIA), recrutat de Comitetul pentru Securitatea Statului URSS în Arestat împreună cu soția sa Maria del Rosario Casas în pentru spionaj pentru URSS și Rusia Acuzat de extrădarea a cel puțin agenți CIA din rândul deținătorilor de secrete ruși de rang înalt și ofițeri de informații (inclusiv generalul GRU V Polyakov) care operau pe teritoriul rus, care au fost apoi arestați de KGB și împușcați În cursul inspecțiilor repetate efectuate de CIA, el a trecut cu succes testele (pe un "detector de minciuni"), ceea ce este de obicei considerat ca o dovadă a loialității depline a persoanei verificate După cum a fost stabilit de anchetă, E a primit drept recompensă pentru cooperarea cu serviciile secrete sovietice de la , până la milioane de dolari - cea mai mare sumă plătită vreodată de KGB agentului său Prejudiciul cauzat de E securității naționale a SUA este considerat cel mai grav din istoria agențiilor de informații americane În , un tribunal american l-a condamnat pe E la închisoare pe viață fără drept de grațiere Soția lui E , care știa de cooperarea soțului ei cu serviciile de informații din

URSS și Rusia și nu l-a informat, dar a acceptat să asiste la ancheta americană, a fost condamnată la ani de închisoare Cazul E a dat naștere Congresului SUA să adopte Legea Debí of Honor, care garantează asistență familiilor ofițerilor KGB și GRU care erau agenți americani care au fost supuși pedepsei capitale după expunerea lor Equitable Life Insurance Society din Statele Unite, companie americană de asigurări A fost fondată în Din a funcționat în Rusia ca una independentă, dar în a fost achiziționată de casa financiară a lui JP Morgan (vezi casa bancară a lui Morgan), care și-a intensificat vizibil activitățile în Rusia A fost naționalizat de guvernul sovietic în , în urma căruia a suferit o importantă nye pierderi materiale Până în octombrie , valoarea creanțelor ei față de guvernul URSS se ridica la cca milioane de dolari EXPEDIȚIA FLOTEI AMERICANE ÎN RUSIA , o vizită neoficială în august la Sankt Petersburg a unei escadrile americane sub comanda eroului Războiului Civil, amiralul David Farragut (David Farragut) (-) Escadrila includea fregata cu șurub Franklin, corvetele cu șurub Ticonderoga și Canendegda și vaporul cu vâsle Frolic Responsabil pe partea rusă pentru primirea oaspeților americani a fost, ca și în primirea cu șase luni mai devreme a expediției navale americane Fox din , contraamiralul S S Lesovski Şederea marinarilor americani în capitala Rusiei a dat motive presei ruse să sublinieze încă o dată sentimentele prieteneşti pe care popoarele ambelor ţări le au unul faţă de celălalt Farragat și soția sa și ofițerii de marina americani care l-au însoțit au vizitat și Moscova, unde li s-au arătat toate obiectivele turistice, inclusiv Kremlinul și catedralele sale "În copilărie", și-a amintit amiralul, "deseori m-am gândit la Moscova ca la o lume fantastică, dar ceea ce am văzut depășește cu mult visele mele cele mai sălbatice" Americanii au mers apoi cu trenul la Nijni Novgorod, unde au vizitat târgul de renume mondial și au fost invitați la cina unui comerciant cu țigani Ultimele două zile ale șederii americanilor la Sankt Petersburg au abundat în recepții și baluri somptuoase Despre unul dintre ei, ținut în casa lui S S Lesovsky, "Buletinul Kronstadt" a scris: "Amiralul și ofițerii escadronului au ajuns la debarcaderul Petrovsky pe la ora seara La debarcader, au fost întâmpinați cu un cor de muzică militară și imediat, ca prin farmec, întreg drumul de la debarcader până la casa comandantului șef a fost luminat cu străluciri strălucitoare Noaptea a fost frumoasă, iar întreaga stradă a fost plină de mulțimi de oameni care l-au salutat pe eroul marinar american și pe tovarășii săi cu strigăte puternice de "Hura" A doua zi pe fregata "Franklin" amiralul Farragat a dat un "mic dejun dansant" de rămas bun Când escadrila americană a părăsit apele rusești pe rada Transund, americanii s-au întâlnit cu escadrila blindată a Flotei Baltice sub comanda eroului apărării Sevastopolului, viceamiralul G I Butakov Timp de zile, marinarii au făcut schimb de vizite la nave; în plus, americanii au făcut o călătorie la Vyborg După cum scria Buletinul Kronstadt, această întâlnire s-a remarcat prin "solemnitate, foarte decentă pentru o întâlnire amicală a escadrilelor militare din două state puternice legate prin legături de prietenie" Un an mai târziu, nava amiral Franklin, tot sub comanda lui D Farragat, a primit permisiunea de a intra în apele teritoriale rusești Ulterior, expediții similare ale marinei americane, care erau în mod clar de recunoaștere, au fost trimise în Rusia la fiecare ani: în iulie (sub comanda lui J Gest (Jonathon Guest)), în iulie (sub comanda lui J Worden (John Warden)), în iulie (sub comanda lui T O Selfridge Jr (Thomas O Selfridge, Jr)) De regulă, Alexandru al II-lea a făcut o vizită la navele americane, urmată de un prânz sau o cină oficială la reședința

de vară a țarului, Tsarskoye Selo, în onoarea ofițerilor superiori de marina americani care au fost membri ai expediției EXPEDIȚII ALE FLOTEI RUSE ÎN AMERICA - , vezi expediția navală rusă în America de Nord (-) EXPEDIȚII ALE FLOTEI RUSE ÎN AMERICA , vizite neoficiale ale escadrilelor rusești în porturile americane De la mijlocul lunii ianuarie până la mijlocul lunii ianuarie Mai în Norfolk a fost escadrila navală rusă ca parte a navei amiral "Svetlana", precum și navele "Bogatyr", "Nazimov", "Askold" sub comanda generală a amiralului A Butakov Căpitanul navei emblematice a fost Marele Duce Alexei Alexandrovich, care a efectuat a doua sa vizită în Statele Unite din Printre pasageri s-a aflat și nepotul țarului, Marele Duce Konstantin Scopul principal al expediției era evident: retragerea escadrilei navale ruse mediteraneene în apele americane mai sigure în cazul unui conflict militar în Europa care atunci părea inevitabil La mijlocul anului , escadrila rusă aflată sub comanda amiralului K Pausino a vizitat portul San Francisco În ciuda faptului că escadrila avea doar navă mare - corveta cu abur "Bayan", iar restul de erau nave de război mici și vechi, în plus, aveau nevoie de reparații după o trecere lungă și dificilă prin Oceanul Pacific, sosirea lor pe coasta de vest Statele Unite ale Americii au fost agitate de Londra, care a văzut în această vizită o amenințare la adresa coastei Pacificului din Canada US EXPORT-IMPORT BANK (U S Export-Import Batik), o corporație financiară și de credit de stat independentă a SUA, care finanțează comerțul american cu țările în curs de dezvoltare ale lumii Banca garantează sau acordă împrumuturi cumpărătorilor străini de bunuri și servicii din SUA, asigură împrumuturi din SUA împotriva riscurilor politice sau comerciale și promovează crearea de locuri de muncă prin dezvoltarea exporturilor E -i b operează în paralel cu băncile private, dar nu concurează cu acestea De peste de ani de existență, E -i b a susținut exporturile SUA de peste de miliarde de dolari Creată la februarie cu un capital inițial de milioane de dolari, cu scopul specific de a finanța comerțul cu URSS, dar până la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial nu a oferit Uniunii Sovietice niciun împrumuturi semnificative sau mai ales pe termen lung Principalul obstacol în acest sens a fost refuzul categoric al guvernului sovietic de a prezenta propuneri spre satisfacția Statelor Unite cu privire la stingerea datoriilor anulate ale guvernului țarist În aceste condiții, estimările sovietice ale E -i b iar activitățile sale au fost invariabil negative: a fost numit "un instrument al politicii externe a imperialismului american" folosit pentru a pune presiune asupra URSS, iar activitățile sale au fost caracterizate ca "dovada întăririi capitalismului monopolist de stat în SUA și în intensificarea agresivității politicii externe a imperialismului american" În iunie E -i b a primit statutul de agenție guvernamentală independentă și i s-a acordat dreptul de a dispune de suma de , miliarde de dolari, în loc de limita existentă anterior de de milioane de dolari În mai , guvernul sovietic a încercat să obțină un împrumut bancar de miliard de dolari pentru restabilirea economiei naționale distrusă de al Doilea Război Mondial, dar a fost refuzată sub pretextul că capitalul băncii era extrem de epuizat În septembrie , guvernului URSS i s-a refuzat în cele din urmă un împrumut american pe termen lung În E -i b a fost în ajunul lichidării în legătură cu decizia președintelui D Eisenhower de a reduce cheltuielile guvernamentale și de a stabili relații cu Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BIRD), dar Congresul SUA a insistat asupra păstrării E -i b În mai , la recomandarea președintelui R Nixon, care credea că finanțarea exporturilor SUA către Uniunea Sovietică este în

interesul american, E -i b a decis să aloce Uniunii Sovietice un împrumut de de milioane de dolari - cel mai mare acordat vreodată "regimurilor comuniste" În curând, banca a oferit URSS un împrumut suplimentar în valoare de de milioane de dolari pentru construcția Centrului "Hammer" pentru Internațional comertul la Moscova La începutul anilor , între guvernul Federației Ruse și E -i b în cadrul cooperării ruso-americane, au fost încheiate o serie de acorduri care prevăd furnizarea de resurse de credit bancar pentru finanțarea companiilor americane care își desfășoară activitatea în Rusia sub garanții din partea guvernului rus Acordarea de credite către E -i b a fost supus unor condiții financiare stricte: cel puțin % din aceste împrumuturi trebuie utilizate pentru achiziționarea de echipamente fabricate în SUA, care sunt adesea inferioare ca calitate față de mostre similare din alte țări și, uneori, nu se potrivesc cu tehnologiile rusești Cooperarea cu E -i b a fost complicat de cererea sa de plăți de compensații suplimentare (, % din valoarea împrumutului) pentru asigurarea împotriva riscurilor politice Printre contractele de credit cu banca valabile pentru se numără achiziționarea (până în) a de avioane americane pentru compania Aeroflot (, miliarde de dolari), finanțând realizarea unui sistem automat de control al traficului aerian Siren-on- (milioane de dolari)), achiziționarea de echipamente informatice pentru clinici și institute de cercetare rusești (milioane de dolari), etc ELMAN Mihail Saulovich (Misha) (Elman, Misha) (-), violonist Născut în Ucraina într-o familie de muzicieni Deja la vârsta de ani a susținut concerte cu o orchestră Elevul L, Auer În , la recomandarea lui Auer, a intrat la Conservatorul din Sankt Petersburg La vârsta de ani, tânărul virtuoz a susținut concerte cu mare succes la Berlin, apoi în Anglia, Franța, Austria și țările scandinave În a făcut un turneu în Statele Unite cu Orchestra Simfonică din Sankt Petersburg, devenind favoritul Americii muzicale Cetățean american din A susținut cu succes programe de concerte, a fost considerat unul dintre cei mai importanți violoniști din lume A scris piese pentru vioară și pian A rămas creativ până în ultimii ani ai vieții În , S Yurok, care era impresarul său, a sugerat Ministerului Culturii al URSS să organizeze un tur al E în Uniunea Sovietică, dar autoritățile sovietice au considerat ca invitația unui "emigrant" din punct de vedere politic "nepotrivită" Autor al memoriilor Thè Father ( ) publicate în SUA A murit în SUA EMIGRARE DIN RUSIA ÎN SUA În primele decenii de existență a Statelor Unite, emigrarea din Rusia în această țară a fost extrem de limitată, atât din cauza existenței unei interdicții de renunțare la cetățenia rusă, cât și din cauza restricțiilor stricte privind durata șederii temporare a rusului cetățeni aflați în străinătate Până în , doar cca de mii de imigranți din Imperiul Rus Dar până în , cel puțin , milioane de oameni plecaseră de acolo, iar ponderea rușilor, ucrainenilor și belarușilor în acest total se ridica la - , % în secolul al XIX-lea și nu mai mult de % - în secolul XX Primul val de emigranți din Rusia în Statele Unite în anii au fost în principal menoniți și germani din Volga, precum și un număr mic de evrei și polonezi care au părăsit țara prin Germania A urmat emigrarea unor mari grupuri din populația evreiască din regiunile sudice, care au părăsit Rusia de teamă să nu fie înrolați în armată în timpul războiului ruso-turc din - , precum și din cauza pogromurilor care au măturat aceste zone în Punctul principal de emigrare a fost portul Odesa, prin care, începând din septembrie , majoritatea emigranților au părăsit Rusia În iunie , numărul emigranților evrei din Moscova și orașele din sudul Rusiei se ridica la cca - de mii de oameni

În , peste de evrei au părăsit Basarabia, în principal spre Statele Unite Consecința acestei emigrări în masă și adesea prost organizată a fost concentrarea unui număr mare de emigranți în tabere de refugiați înființate în grabă în Franța și în alte câteva țări europene, unde au trecut prin greutăți grave, în ciuda asistenței financiare oferite de cei bogați comunități evreiești europene și ruse Emigranții care au ales Statele Unite ca viitoare reședință au ajuns în principal la New York, Philadelphia și Baltimore Emigrația evreiască în masă, percepută ca urmare a politicii naționale duse de guvernul țarist al Rusiei, a atras atenția publicului american, care a inițiat apeluri către Președinte și Congresul SUA cu cererea de a se pronunța în apărarea cetățenilor ruși discriminați Odată cu aceasta, afluxul de emigranți a dus la apariția unui număr de probleme sociale grave pentru autoritățile municipale din marile orașe americane, inclusiv cele legate de angajarea acestora Potrivit New York Times, în vara anului , cca mii de emigranți evrei, ceea ce a stârnit îngrijorare pentru comunitățile evreiești bogate deja stabilite în oraș, care au insistat să reinstaleze străini social și religios pentru ei noi emigranți din orașele mari de pe coasta de est până în vest și în zonele rurale ale Statelor Unite marea majoritate a acestor emigranți săraci nu cunoșteau limbi străine și aderau la opinii religioase foarte ortodoxe) Dificultatea reinstalării lor în zonele rurale ale Statelor Unite a fost că majoritatea emigranților evrei erau artizani urbani care nu au lucrat niciodată pământul Cu excepția fermei experimentale "New Odessa" organizată de aceștia în Oregon, munca agricolă nu a prins rădăcini în rândul emigranților evrei În perioada - , St de mii de oameni, iar în - - deja St de mii de oameni În doar luni din , cca de mii de evrei Cu toate acestea, deja în august , un grup de câteva sute de emigranți evrei s-a format la New York, cerând să fie trimiși acasă Pentru a atenua situația emigranților evrei ruși care nu și-au găsit loc în Statele Unite, cu ajutorul organizațiilor publice evreiești americane, s-au deschis canale de emigrare către țările din America Latină (Brazilia, Mexic), Canada și Palestina În , printr-un ordin special al lui Nicolae al II-lea, adepții sectei Doukhobor și ai altor varietăți de teism creștin (molocani, săritori etc) au fost lăsați să călătorească în străinătate L N Tolstoi a jucat un rol important în facilitarea emigrării din Rusia în - a Doukhobors, dintre care majoritatea au ales să rămână permanent în Canada, deși au fost puternic încurajați să vină în California Molokanii care au emigrat din Rusia în - s-au stabilit în California și Hawaii, care s-au stabilit la început în Los Angeles și San Francisco, apoi au început să-și întemeieze colonii în alte părți ale Statelor Unite (în Arizona, Washington etc) La început În anii , fluxul de emigrare din Rusia către Statele Unite s-a stabilizat și a înregistrat o medie de cca de mii de emigranți pe an (timp de ani, din până în , peste , milioane de oameni au părăsit Rusia spre SUA, majoritatea evrei și ucraineni) Din diverse motive, numărul maxim de ruși plecați în Statele Unite a trebuit - - cca , milioane de oameni Declarația lui M Gorki despre emigranții care s-au stabilit în Statele Unite (aparent, inclusiv emigranții din Rusia, ceea ce este clar nedrept față de ei, multe dintre care America le datorează celor mai mari descoperiri științifice și tehnice de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutului secolului al XX-lea) este cunoscută : "Emigrarea ! Asta e oribil! Un emigrant nu mai este aceeași persoană care a făcut America Acesta este pur și simplu gunoaiele Europei, gunoiul ei, leneș, laș, neputincios, omuleț, lipsit de energie, fără de care nu este nimic de făcut aici

Emigrantul modern nu este capabil să-și facă viață - nu poate decât să caute o viață pregătită, calmă și bine hrănită Astfel de emigranți sunt cel mai bine înecați în ocean " Întoarcerea recentilor emigranți ruși de naționalitate evreiască în patria lor, care a devenit mai activă după , deja ca cetățeni americani interesați să își înceapă propria afacere, a agravat "conf likt" ca urmare a refuzului autorităților ruse de a considera aceste persoane drept străini și a condus la denunțarea de către Statele Unite a Tratatului comercial ruso-american din Impulsul pentru un alt val de emigrare din Rusia către Statele Unite au fost evenimentele revoluționare din , în special lovitura de stat din octombrie, care a avut ca rezultat, în primul rând din motive politice, emigrarea din Rusia sovietică în Statele Unite: în - oameni, în - , în - , în - , în - , în - , în - persoane În , un total de de imigranți ruși au sosit în Statele Unite din diferite țări În , cota anuală pentru intrarea nativilor din Rusia și URSS în Statele Unite a fost stabilită la de persoane, dar din cauza restricțiilor severe ale autorităților sovietice la părăsirea țării, emigrarea din URSS în Statele Unite (cu excepția rară a "dezertorilor" din călătoriile de afaceri) a fost practic redusă la zero Din până în , doar puțin mai mult de , mii de nativi ai Rusiei au sosit în SUA, inclusiv din Rusia însăși - de persoane Al Doilea Război Mondial a reprezentat o altă etapă în istoria emigrării din URSS în SUA Acest val de emigrare s-a bazat în primul rând pe motive politice și ideologice: o parte semnificativă a emigrației militare și postbelice au fost persoane care, din anumite circumstanțe, au fost nevoite să părăsească URSS sau să nu se întoarcă acolo sub amenințarea unor represiuni inevitabile împotriva ei și familiile lor (colaboratori, prizonieri de război, rezidenți ai teritoriilor aflate temporar sub ocupație germană etc) În perioada - , , mii de imigranți de "origine rusă" (adică născuți în Rusia sau URSS) au sosit în SUA și doar , mii au venit direct din URSS, în timp ce St mii - din alte țări Și în sfârșit, al treilea în secolul XX Valul de emigrare din URSS s-a produs în ultima treime a secolului și s-a bazat, într-o măsură mult mai mare decât în deceniile precedente ale secolului, pe motive de natură național-etnică și economică ENTOV Revold Mikhailovici (n), savant ruso-american Doctor în Științe Economice ( ), profesor ( ), membru titular al Academiei Ruse de Științe ( ) Specialist în domeniul teoriei financiare Născut la Kiev A absolvit Facultatea de Economie a Universității de Stat din Harkov ( ) Din - la Institutul de Economie Mondială și Relații Internaționale al Academiei de Științe a URSS (IMEMO), unde și-a finalizat studiile postuniversitare în Autor al următoarelor cărți: Creditul de stat al SUA în perioada imperialismului ( ) ; The Mechanism of the US Business Cycle ( ) (coautor și co-editor); Modelul economic al SUA ( ) (coautor și editor director); "Ciclorul economic în SUA (anii ' - începutul anilor ')" ( ) (coautor și redactor director) etc AEPINUS Franz Ulrich Theodor (-), fizician și matematician rus Născut în Germania Din a locuit în Rusia Membru activ al Academiei de Științe și Arte din Sankt Petersburg (din) El a salutat Revoluția Americană trimițând o scrisoare de felicitare lui Benjamin Franklin, în care l-a descris drept un politician strălucit care a câștigat libertatea și independența țării sale ERTE (un pseudonim derivat din inițialele numelui și prenumelui real - Roman Tirtov) (-), artist, decorator, creator de modă Născut în Sankt Petersburg Din , și-a conectat viața cu arta designului de modă, a colaborat cu case celebre de înaltă modă, și-a publicat modelele în revista de modă americană Harper's Bazar, în urma căreia a câștigat faima mondială A creat decoruri pentru producții

teatrale în diferite țări ale lumii, inclusiv pentru teatrele din New York A murit în SUA - SW Charles, vezi Hughes Charles Evans, "JUNO" ȘI "AVOS", primul musical sovietic (muzică de Alexei Rybnikov, text de Andrei Voznesensky), bazat pe povestea de dragoste fictivă a lui H P Rezanova și fiica comandantului cetății spaniole Monterey (California) Jose Dario d'Arguello - Concepción (Conchita) d'Arguello ( ) Acest subiect a atras anterior atenția scriitorilor americani F Bret Hart (poemul "Concepción de Argüello",) și Gertrude Etherton (romanul "Rezanov",) În scrisoarea sa de sinucidere către directorul Consiliului principal al Companiei Ruso-Americane (RAC) M M Buldakov (ianuarie), Rezanov a recunoscut însă că nu era loc în inima lui pentru această femeie, că răposata lui soție a rămas iubirea lui și că întreaga poveste cu mireasa americană a fost "o consecință a entuziasmului și a unui nou sacrificiu către patrie " Autorul a folosit în titlul musicalului numele a două nave ale Americii Ruse: construite la Novoarkhangelsk din ordinul lui N P Rezanov al licitației ruse "Avos", transferat ulterior sub comanda intermediarului G I Davydov, și căpitanul goeletei americane "Juno" (Juno) John D'Wolfe, au cumpărat de la acesta în timpul șederii ei la Novoarkhangelsk de către coloniști ruși și transferați sub comanda lui N P Rezanov, iar apoi locotenentului N A Hvostov IURCEVICH Vladimir Ivanovici (-), inginer constructor naval Născut la Moscova A studiat la catedra de construcții navale a Institutului Politehnic din Sankt Petersburg (-) A lucrat în portul Kronstadt ca inginer naval Mai târziu a lucrat la Reval, unde s-a angajat în proiectarea de nave marine, inclusiv submarine, și la Nikolaev, unde a fost trimis ca șef al departamentului șantierului naval Baltic În timpul Primului Război Mondial, în calitate de căpitan de stat major, a lucrat în departamentul de construcții navale al Statului Major Naval și a fost unul dintre autorii mai multor proiecte pentru construcția de superdreadnoughts rusești Lucrării Y a primit Ordinul Sf Stanislau gradul I și Sf Ana gradul III După Revoluția din Octombrie din , a emigrat la Paris, unde s-a implicat în cele din urmă în construcția unei nave maritime de pasageri Proiectul autorului Yu a stat la baza creării vasului cu aburi Normandia Din cauza lipsei de noi propuneri în s-a mutat în Statele Unite Din a lucrat ca consultant tehnic la Marina SUA În a primit cetățenia SUA A murit la New York YUROK Sol (Hurok, Sol) (nume real, nume și patronimic Gurok Solomon Izrailevich) (-), impresar american de concert a stat la origini Schimb cultural sovietico-american din Născut în orașul Pogar, lângă Bryansk În a emigrat în SUA În anii , și-a fondat propria companie de concerte, Yurok Artiste, Inc (Artişti Hurok, Inc) A fost agent de concert pentru mulți reprezentanți de seamă ai lumii artei, inclusiv balerinele Anna Pavlova și F Chaliapin De la mijlocul anilor , timp de aproape două decenii, Yu a organizat turnee repetate în Statele Unite ale trupei de balet a Teatrului Bolșoi al URSS (primul turneu în), Ansamblul de dans popular de stat al URSS sub conducerea IN ABSENTA Moiseev (primul turneu în), Ansamblul Beryozka sub conducerea lui N Nadezhdina, Teatrul de Păpuși de Stat sub conducerea lui S Obraztsov, pianistul E Gilels, violoncelistul M Rostropovich, cântărețul G Vishnevskaya, violoniștii L Kogan , I Bezrodny și mulți alții Cu participarea sa activă în URSS, au făcut turnee principalele orchestre simfonice din SUA - Philadelphia, Boston, Cleveland, precum și multe alte echipe creative și soliști Autor al lui Impresario: A Memoir ( ) (cu Ruth Good) și S Hurok Présents: A Memoir of the Dance World ( ) La Hollywood, a fost filmat filmul Tonight We Sing ("Astăzi cântăm"), care se bazează pe biografia lui Yu IURCHENKO Vitaly Sergeevich (n), ofițer

KGB, ofițer de informații A lucrat în aparatul central al KGB-ului din Moscova În - a fost angajat al Ambasadei URSS la Washington În timpul unei călătorii de afaceri în Italia ( ) a dispărut; a apărut mai târziu în SUA Potrivit presei americane, Yu a cerut azil politic în Statele Unite Potrivit Biroului Federal de Investigații, Agenției Centrale de Informații și autorilor americani, el a oferit o mare cantitate de informații clasificate, inclusiv informații despre ofițerii de informații sovietici care lucrează în străinătate și agenți CIA din URSS În circumstanțe ciudate, s-a întors pe neașteptate în URSS, explicând că a fost răpit de serviciile de informații americane După întoarcere, a dispărut din câmpul de vedere al publicului internațional și rus și al presei IUSCEVICI Igor (n), dansator Născut în cu Piryatin, provincia Poltava În a emigrat la Belgrad A fost partener de balet al celor mai faimoase balerine și solist al celor mai faimoase companii de balet din Europa, inclusiv Baletul Rusesc de la Monte Carlo (- și -) Solist al Teatrului American de Balet (-) A lucrat cu J Balanchine A predat la New York Ballet School În a făcut un turneu în URSS cu Teatrul American de Balet PARITATEA NUCLEARĂ, un concept militar-politic introdus în uz internațional în primul rând pentru a caracteriza relația care s-a dezvoltat în anii între arsenalele nucleare ale URSS și SUA YAZKOV Evgeny Fedorovich (n), om de știință-american rus, doctor în științe istorice ( ), profesor ( ) Premiul Laureat al Statului ( ) și Lomonosov ( ) Specialist în istoria SUA, politica agricolă, mișcarea fermelor și istoria sistemului de partide politice din SUA Născut în Bogorodsk, regiunea Nijni Novgorod A absolvit Facultatea de Istorie a Universității de Stat din Moscova ( ), iar apoi studii postuniversitare la Universitatea de Stat din Moscova ( ) Autorul cărților: "Mișcarea grevă a proletariatului agricol din SUA în - " ( ); "Mișcarea agricolă din Statele Unite, - " ( ); Recent US History (coautor) (, ; în engleză -); Managing Editor, Problems in American Studies, vol - (-) JAKOBSON Roman Osipovich (-), lingvist, critic literar Născut la Moscova În a intrat la Catedra slavo-rusă a Facultății de Istorie și Filologie a Universității din Moscova, iar din până în a lucrat la aceeași universitate În a plecat la Praga ca parte a misiunii permanente a RSFSR și nu s-a mai întors în patria sa În - a fost profesor la Universitatea Masaryk din Praga După ocuparea Cehoslovaciei de către Germania, a trăit și a predat ceva timp în țările scandinave, iar în s-a mutat în SUA În - a fost profesor de limbi slave, literatură și lingvistică generală la Universitatea Columbia; în - a predat la Universitatea Harvard și a condus studiile slave la această universitate; din a predat simultan la Massachusetts Institute of Technology (Massachusetts Institute of Technology) În anii și , a predat activ la o serie de universități importante din Statele Unite, precum și la Tokyo și Paris Membru al Academiilor britanice și finlandeze Considerat unul dintre cei mai mari slaviști și lingviști din lume A murit în SUA IAKOVLEV Alexander Nikolaevici (n), om politic sovietic și rus, savant internațional, americanist Membru titular al Academiei de Științe a URSS (RAS) ( ) Născut în regiunea Yaroslavl Membru al celui de-al Doilea Război Mondial A fost grav rănit Absolvent al Institutului Pedagogic Iaroslavl ( ) În conducerea Comitetului Central al PCUS, a studiat la Universitatea Columbia (-) După ce s-a întors la Moscova, timp de mulți ani a lucrat în partid În legătură cu "greșelile ideologice făcute" într-un articol pe care l-a scris în "Gazeta literară" în , a fost trimis în "exil onorific" ca ambasador în Canada (-) În timpul șederii sale în Canada s-a întâlnit Xia și s-au împrietenit cu secretarul Comitetului Central al PCUS M S , care a

sosit acolo într-o scurtă călătorie de afaceri Gorbaciov După ce Yu V Andropov s-a întors la Moscova și a devenit director al Institutului de Economie Mondială și Relații Internaționale al Academiei de Științe a URSS (-) În a devenit membru al Biroului Politic al Comitetului Central al PCUS Este considerat părintele ideologic al perestroikei și al glasnostului, ceea ce i-a câștigat ura ireconciliabilă a vechii nomenclaturi de partid și a cercurilor conservatoare din țară Autor de cărți: "Ideologia "Imperiului" american" ( ); "Pax Americana ideologie imperială; origini, doctrine" ( ); "De la Truman la Reagan; Doctrine și realități ale epocii nucleare ( ) Redactor al colecției "SUA: de la mare la "bolnav"" ( ); redactor executiv al colecției "Rusia și SUA: relații diplomatice, - Documente" ( ) Yakovlev Nikolai Nikolaevici (-), istoric-americanist rus Profesor, doctor în științe istorice Născut în orașul Ordzhonikidze, Republica Socialistă Sovietică Autonomă Osetia de Nord A absolvit Universitatea de Stat din Moscova ( ) și MGIMO ( ) A lucrat la Institutul din SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS, Institutul de Sociologie Autorul cărții The Pearl Harbor Mystery ( ); Istoria recentă a SUA ( ) (coautor); "Washington" ( ); " august " ( ); "Crossing the Line" ( ); "CIA împotriva URSS" ( ); "Franklin Roosevelt: om și politician" ( ); "Pearl Harbor, decembrie Povestea adevărată și ficțiune "( ), etc CONFERINȚA IALTA , vezi Conferința Crimeea (Yalta) Yanitsky Oleg Nikolaevici (n), om de știință rus Specialist în ecologie socială americană și europeană Născut la Moscova Absolvent al Institutului de Arhitectură din Moscova ( ) doctor în arhitectură ( ), doctor în filozofie ( ) Președinte al Comitetului de cercetare "Mediu și societate", Societatea Rusă de Sociologi, membru al Asociației Internaționale de Sociologie Lucrează la Institutul de Sociologie al Academiei Ruse de Științe Autor de cărți: "Urbanizarea și contradicțiile sociale ale capitalismului Critica sociologiei urbane americane" ( ); Ecologia orașului Concepte interdisciplinare străine" ( ) etc Yarmolinsky Abraham (Yarmolinsky, Avraham) (-), istoric, critic literar american Specialist în istoria Americii Ruse și a literaturii ruse Fellow, mai târziu șef al Departamentului de slavonă al Bibliotecii Publice din New York A negociat în cu A S Gumberg despre publicarea arhivelor acestuia din urmă În , S Yesenin a predat lui Y manuscrise din dintre poezii sale, intenționând să publice în SUA o colecție tradusă de Y A dedicat mulți ani studiului literaturii ruse și sovietice, studiilor ruso-americane Într-una din cărțile lui J se află pentru prima dată o fotocopie a documentului rusesc despre descoperitorul Americii - "americus vespucia" - un navigator italian care a intrat în istorie sub numele de Amerigo Vespucci Autor de lucrări istoriografice și literare, printre care: Turgheniev - Omul - Arta lui și epoca lui ( ); Literatura rusă ( ); Russian Americana: secolele XVI-XVIII; Un studiu bibliografic și istoric ( ); Drumul către Revoluție; Un secol de radicalism rus (,); Literatura sub comunism; Politica literară a Comitetului Central al Partidului Comunist de la sfârșitul celui de-al doilea război mondial până la moartea lui Stalin ( ); precum și compilatorul unui număr mare de antologii și colecții de lucrări ale scriitorilor ruși și sovietici În , Ya , împreună cu soția sa B Deutsch (V Deutch), au tradus în engleză un roman în versuri de A S Pușkin "Eugene Onegin" YAKHONTOV Viktor Alexandrovici (- ?), general rus, jurnalist, lector Născut în Sankt Petersburg A absolvit Corpul de Cadeți din Sankt Petersburg, Școala Militară Pavlovsk și Academia Statului Major Membru al Primului Război Mondial Din - în serviciul militar-diplomatic În - a fost agent militar (atașat) al Rusiei în Japonia, de unde a plecat în SUA în A

predat istoria Rusiei la universitățile americane, a ținut prelegeri în sălile publice americane Unul dintre fondatorii Universității Populare din New York, a cărui sarcină a fost eliminarea analfabetismului în mediul de lucru De la începutul anilor ' și până la întoarcerea în URSS în , a fost redactor-șef al ziarului Russian Voice Autor de cărți: Rusia și Uniunea Sovietică în Orientul Îndepărtat ( ); Sovieticii chinezi ( ); Ochi pe Japonia ( ); Politica externă a URSS ( ); memoriile Over the Divide; Înregistrarea impersonală a experiențelor personale ( ) Yatskov Anatoly Antonovich (-), ofițer de informații sovietice, colonel KGB, Erou al Rusiei (, postum) Născut la Akkerman (acum Belgorod-Dnestrovsky, Moldova) La sfârșitul planului de nouă ani, a fost muncitor, constructor și mecanic A absolvit Institutul Poligrafic din Moscova ( ), a lucrat ca inginer de proces Îi plăcea să facă parașutism În agențiile de securitate din până în Înainte de Marele Război Patriotic, a fost trimis la rezidențiat la New York prin informații științifice și tehnice A efectuat operațiuni și a obținut scheme, calcule și desene pentru Proiectul Manhattan, care a accelerat dezvoltarea armelor atomice în URSS Mai târziu a lucrat în rezidențele KGB într-un număr de țări din Europa de Vest În ultimii ani ai vieții a fost angajat în predare, a condus facultatea la institutul de informații A primit ordinele Revoluției din octombrie, Steagul Roșu al Muncii, Războiul Patriotic, Steaua Roșie și insigna "Pentru Serviciu în Informații" În , un timbru poștal dedicat lui Ya ANEXA I iulie noiembrie mai februarie Cronica relațiilor ruso-americane în secolele XVIII-XX - în lucrarea manuscrisă a lui Maxim Grecul din perioada Moscovei a vieții sale, este cuprinsă prima mențiune în limba slavonă veche a existenței "Lumii Noi" - tradus în rusă "Cronica lumii" (cronograful lui M Belsky), unde a fost folosit pentru prima dată cuvântul "America" - prima întâlnire documentată a personalităților istorice celebre din Rusia și America - Petru I și William Penn - a avut loc la Londra - au început pregătirile pentru prima expediție Kamchatka a lui V I Bering, echipat pentru a afla dacă Asia se leagă de America; în august expediția a ajuns la °N; s-a stabilit existenţa unei strâmtori între continente - începutul expediției marinarilor ruși M Gvozdev și I Fedorov, care a fost prima dintre expedițiile rusești care au ajuns pe coasta de nord-vest a Americii; pentru prima dată au fost cartografiate țărmurile asiatice și americane ale strâmtorii Bering - au început pregătirile pentru a -a expediție Kamchatka a lui V I Bering și A I Chirikov, în vara anului au fost explorate partea de nord a Oceanului Pacific și coasta de nord-vest a Americii, au fost descoperite Insulele Aleutine, Alaska și Arhipelagul Alexander - în ziarul "Sankt Petersburg Vedomosti" pentru prima dată în Rusia, a fost dată o descriere geografică și istorică a Americii de Nord și a populației sale - prima vizită a americanilor în Rusia pe brigantul "Wolf" (proprietar N Boylestone), care a efectuat un zbor transatlantic direct cu o încărcătură de mărfuri - descoperirea lui Kodiak de marinarul rus S Glotov - începutul unei expediții secrete guvernamentale conduse de P K Krenitsyn, care a explorat Insulele Aleutine și Alaska - a fost întreprinsă o expediție secretă sub conducerea lui V Ya Chichagov să găsească rute maritime de la Arhangelsk prin Oceanul Arctic până la țărmurile Americii de Nord, echipate la inițiativa lui M V Lomonosov - Omul de știință american E Stiles trimis prin B Franklin M V Lomonosov o scrisoare care a marcat începutul contactelor științifice dintre oamenii de știință americani și ruși iunie - B Franklin îi trimite o scrisoare lui F Aepinus cu o înaltă evaluare a tratatului de teoria electricității și magnetismului,

inițiind un schimb practic de lucrări științifice între oamenii de știință din Rusia și America ianuarie septembrie - Pentru prima dată, un om de știință din Rusia, academicianul T I von Klingstadt - Această zi este datată o scrisoare a împărătesei Ecaterina a II-a către regele englez George al III-lea, cu refuzul asistenței militare pentru a înăbuși revolta în coloniile americane - Negustor și navigator rus G I Shelikhov a organizat călătoria navelor comerciale către Insulele Kurile și Aleutine Mai - a început o călătorie de lungă durată prin Statele Unite ale educatorului și călătorul rus F V Karzhavin, unul dintre primii ruși care au vizitat America februarie august - Rusia proclamă Declarația de neutralitate armată -un diplomat american F Dane a sosit în Rusia pentru a afla posibilitatea stabilirii unor relații diplomatice între Statele Unite și Rusia - Fizicianul rus L Euler a fost ales pentru prima dată membru al Academiei Americane de Arte și Științe iunie august iunie - sosirea în Rusia a primei nave comerciale americane -începutul expediției lui G I Shelikhov și I I Golikov până la coasta de nord-vest a Americii -G I Shelikhov a ajuns la pr Kodiak, după ce a fondat pe ea o bază de transbordare de vânătoare; în acolo a apărut o aşezare rusească - începutul unei expediții de zece ani de navigatori și oameni de știință ruși I I Billings și G A Sarychev, care a explorat partea de nord a Oceanului Pacific și a ajuns în Insulele Aleutine și coasta Americii Vara - sosirea la Sankt Petersburg a unuia dintre primii americani - călătorul J Ledyard, care a călătorit timp de doi ani în Rusia, în special în Siberia - Crearea Companiei Nord-Est americane de către comercianții ruși aprilie - sosirea în Rusia a unuia dintre primii americani - marinarul naval J P Jones, înscris în Marina Rusă cu grad de contraamiral - Navigatorul rus G L Pribylov a descoperit un grup de insule la nord de Insulele Aleutine, numite după el - Insulele Pribylov septembrie noiembrie - alegerea lui E R Dashkova membru de onoare al Societății Americane de Filosofie -Pentru prima dată, un american, B Franklin, a fost ales membru al Academiei Ruse de Științe și Arte - comerciantul A A Baranov a devenit primul conducător al Americii Ruse toamna - D D a sosit în SUA Golitsyn este primul emigrant din Rusia care s-a stabilit definitiv în America toamna - pe cca Kodiak a început activitatea misiunii Bisericii Ortodoxe Ruse, trimisă acolo de Sfântul Sinod - conducătorul Americii Ruse A A Baranov a construit o fortăreață și un sat lângă Golful Yakutat - crearea Companiei Unite Americane de către comercianții ruși iulie - Compania Ruso-Americană (RAC) este fondată prin decretul lui Paul vara - conducătorul Americii Ruse A A Baranov a fondat cetatea Mikhailovskaya pe aproximativ Sitka - prima mențiune oficială a rușilor care s-au stabilit în Statele Unite, înregistrată de al doilea recensământ al populației țării Vara - începutul primei expediții în jurul lumii din istoria Rusiei sub comanda navigatorilor și oamenilor de știință ruși I F Kruzenshtern și Yu F Lisyansky cu intrarea în America Rusă octombrie - sosirea în Rusia și preluarea mandatului primului consul american la Sankt Petersburg, L Harris - prima expediție pe țărmurile Californiei a avut loc sub conducerea negustorului și navigatorului rus I A Kuskov, organizat de conducătorul Americii Ruse A A Baranov iunie - stabilirea corespondenței regulate între împăratul rus Alexandru I și președintele SUA T Jefferson, începutul corespondenței a fost trimiterea de către președinte către împărat în a unei liste de lucrări privind constituția americană, însoțită de o scrisoare personală august toamna - începutul unei călătorii de cinci ani a navigatorului american J D'Wolfe în Rusia pe goeleta "Juno"; în vara anului ajunge la pr Sitka - conducătorul Americii Ruse A A Baranov despre Sitka a construit o fortăreață și

satul Novoarkhangelsk, care în a devenit capitala Americii Ruse februarie - începerea călătoriei ofițerului de navă și comerciantului rus N P Rezanov pe goeleta Junona (sub comanda lui N A Khvostov) achiziționată de la J D'Wolf, însoțit de goeleta Avos (sub comanda lui G I Davydov) până la coasta de vest a Americii de Nord până la Golful San Francisco - au început primele călătorii directe ale navelor comerciale rusești în SUA cu mărfuri rusești, organizate de comerciantul rus K A Anfilatov - a avut loc un schimb de rapoarte și mesaje între trimisul rus Porecla august-decembrie în Londra M M Alopeus și ministrul Afacerilor Externe al Rusiei ȘI EU Budberg, pe de o parte, și trimișii americani la Londra, J Monroe și W Pinckney, precum și secretarul de stat american J Madison, pe de altă parte, în cadrul cărora s-a ajuns la un acord privind stabilirea relațiilor diplomatice între Rusia și Statele Unite iunie - numirea lui A Ya Dashkov în calitate de primul consul general al Rusiei și însărcinat cu afaceri în Statele Unite; din august a devenit trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Rusiei la Congresul SUA - Înființarea Companiei americane de blană de către antreprenorul american J Astor octombrie aprilie - sosirea în Rusia a primului reprezentant diplomatic oficial al SUA în Rusia, J K Adams - încheierea unei convenții comerciale pe ani între Compania Russian American și American Fur Company Mai - Negustor și navigator rus I A Kuskov a fondat cetatea și satul Ross (Fort Ross) din California septembrie și - împăratul rus Alexandru a emis decrete, conform cărora teritoriul din nord-vestul Statelor Unite la sud la ° latitudine nordică declarat sub jurisdicția Companiei Ruso-Americane și a stabilit monopolul companiei asupra vânătorii, pescuitului și comerțului în zonă; navelor străine li s-a interzis să se apropie de țărmurile Americii Ruse mai aproape de de mile italiene decembrie aprilie Proclamarea doctrinei Monroe - la Sankt Petersburg, s-a semnat Convenția privind comerțul, navigația și pescuitul, încheiată între Rusia și statele nord-americane, în care, în special, a fost stabilită pentru prima dată granița dintre posesiunile celor două țări decembrie - este semnat Tratatul privind comerțul și navigația, încheiat între Rusia și statele nord-americane; Principiul națiunii celei mai favorizate a fost stabilit în relațiile comerciale dintre cele două țări - a fost publicat primul roman rusesc în SUA - "Ivan Vyzhigin" de F V Bulgarin septembrie - semnarea de către viceconsulul rus la San Francisco P S Acord Kostro-mitinov privind vânzarea satului Ross din California către americanul J Sutter - încetarea existenței coloniei ruse Fort Ross după anexarea Californiei la Statele Unite Toamna - înființarea societății comerciale antreprenoriale pe acțiuni americano-ruse iunie - semnarea unui contract comercial între Compania Ruso-Americană și Compania Comercială Americano-Rusă pe o perioadă de de ani iulie - Se semnează la Washington Convenția privind neutralitatea navală, încheiată între Rusia și Statele Unite ale Americii de Nord - Medicii voluntari americani au sosit în Rusia pentru a participa la războiul Crimeii - prima vizită în Rusia a unui om de știință american; astronomul E D Alb - Istoricul și scriitorul rus A B Lakier a călătorit prin Statele Unite, călătorind aproape întreaga țară - a avut loc primul schimb de colecții de carte între Instituția Smithsonian (SUA) și Academia de Științe din Sankt Petersburg Septembrie - sosirea expediției navale rusești în America de Nord - escadronul S S Lesovsky la New York și escadrila A A Popov din San Francisco - a început prima călătorie în Rusia a călătorul american J Kennan, în timpul acestei vizite și a celor ulterioare în Rusia, a petrecut mult timp în Siberia, a descris

viața și viața condamnaților ruși iulie - sosirea la Kronstadt într-o vizită amicală a expediției navale americane sub comanda căpitanului G Fox decembrie - O "întâlnire specială" la Sankt Petersburg cu participarea împăratului Alexandru al II-lea a decis să vândă posesiunile rusești din America de Nord către Statele Unite martie - Tratatul dintre Rusia și Statele Unite ale Americii de Nord semnat la Washington privind cesiunea coloniilor ruse din America de Nord (Tratat privind vânzarea Alaska Rusiei către Statele Unite) august august octombrie La noiembrie, o escadrilă americană a vizitat Rusia sub comanda amiralului D Farragat -vizitarea Rusiei de către primul grup turistic american organizat, care a inclus Mark Twain - a avut loc transferul oficial al Alaska în Statele Unite ale Americii -sosirea escadrilei ruse în SUA; pe nava amiral - fregata "Svetlana" ca ofițer superior a fost fiul împăratului Alexandru al II-lea, Marele Duce Alexei Alexandrovici, care a făcut prima sa vizită în Statele Unite ianuarie-mai iulie-august martie - a doua vizită în Statele Unite ale Marelui Duce Alexei Alexandrovici, fiul împăratului Alexandru al II-lea -Vizită în Rusia a fostului președinte american W S Grant cu soția lui -Convenția privind extrădarea reciprocă a infractorilor, încheiată între Rusia și Statele Unite ale Americii de Nord, a fost semnată la Washington decembrie - în legătură cu foametea care a început în Rusia, guvernul rus a acceptat propunerea Statelor Unite de a oferi asistență populației înfometate a țării mai - Expoziția mondială de artă și industrie s-a deschis la Chicago, unde Rusia avea propriul pavilion; expoziţia a fost vizitată de preşedintele SUA G Cleveland; Vernisajul expoziției a fost programat să coincidă cu o vizită în Statele Unite ale navelor marinei ruse - Compania industrială americană Westinghouse a primit o concesiune pentru furnizarea de frâne pneumatice pentru trenurile feroviare rusești de călători ("frânele de sistem Westinghouse") septembrie - Tratatul de pace de la Portsmouth este semnat la Portsmouth, New Hampshire, cu participarea activă a președintelui SUA T Roosevelt -Biblioteca Congresului SUA a achiziționat Colecția Yudinsky, o bibliotecă privată colectată de comerciantul din Krasnoyarsk G V Yudin, care a marcat începutul fondului rusesc al bibliotecii decembrie - adoptarea de către ambele camere ale Congresului SUA a unei rezoluții comune privind denunțarea Tratatului comercial ruso-american din (Tratat de comerț și navigație) în legătură cu "conflictul pașapoartelor" - viitorul președinte american G K Hoover și omul de afaceri englez L Urquhart au fondat Societatea Ruso-Asiatică, care a primit mari concesii în Rusia martie martie - recunoașterea de către SUA a Guvernului provizoriu al Rusiei și stabilirea relațiilor diplomatice cu acesta - mesajul președintelui Federației Americane a Muncii S Gompers către președintele Consiliului Petrograd N S Chkheidze în legătură cu crearea Guvernului provizoriu în Rusia martie - O întâlnire în masă a publicului din New York a avut loc în onoarea victoriei Revoluției din februarie în Rusia aprilie - Guvernul provizoriu al Rusiei a trimis o misiune diplomatică extraordinară în Statele Unite, condusă de B A Bakhmetiev să negocieze un împrumut de la guvernul SUA pentru achiziționarea de mașini agricole; în iunie misiunea a fost transformată în ambasada Guvernului provizoriu rus în SUA mai - Statele Unite acordă primul împrumut guvernului provizoriu al Rusiei iunie - sosirea în Rusia a primului grup de reemigranți, cetățeni americani de origine rusă, care și-au exprimat dorința de a se întoarce în patria lor după evenimentele revoluționare din pentru a lucra în întreprinderi industriale și în agricultură noiembrie - Secretarul de stat american R Lansing îl

asigură pe ambasadorul Guvernului provizoriu în SUA B A Bakhmetyev că guvernul SUA va continua să-l recunoască drept reprezentant oficial al Rusiei noiembrie - a fost trimisă guvernului Rusiei sovietice o notă, semnată de atașatul militar al Ambasadei SUA în Rusia, generalul W Judson, pentru a opri furnizarea de echipamente militare și alimente către Rusia (nota Judson) Decembrie - Comitetul Vladivostok al RSDLP (b) a trimis vaporul de agitație Shilka în portul american Seattle pentru a face propagandă în rândul muncitorilor americani ianuarie - Președintele SUA W Wilson a transmis un mesaj Congresului, în care a conturat programul de pace, cunoscut sub numele de "paisprezece puncte"', al șaselea punct al programului viza direct Rusia ianuarie - A avut loc Reuniunea Comisarilor Noii Rusii pentru Achiziții în America (primul organism neoficial care a reprezentat interesele comerciale și economice ale Rusiei Sovietice în SUA) martie - Președintele american Wilson s-a adresat celui de-al IV-lea Congres extraordinar al sovieticilor întregi rusești cu un mesaj care a vorbit despre atitudinea guvernului și a poporului SUA față de poporul rus mai - șefului misiunii americane a Crucii Roșii în Rusia, R Robins, i s-a prezentat o scrisoare personală a lui V I Lenin și planul de dezvoltare a relațiilor economice dintre Rusia și Statele Unite, elaborat de Comisia pentru Comerț Exterior din cadrul Consiliului Economic Suprem iunie - începutul intervenției militare americane în nordul Rusiei (debarcarea trupelor americane la Murmansk și Arhangelsk) august august ianuarie-martie - începutul intervenției americane în Siberia și Orientul Îndepărtat (debarcarea Forței Expeditionare Americane la Vladivostok) - s-a trimis contestație la V I Lenin - "Scrisoare către muncitorii americani" - ca răspuns la un mesaj de la o întâlnire a muncitorilor din orașul american Seattle - numirea lui L K Martens ca reprezentant oficial al RSFSR în Statele Unite și crearea unei reprezentări comerciale și economice neoficiale a Rusiei sovietice la New York condusă de el - martie - șederea în Rusia a unei misiuni internaționale condusă de diplomatul american W Bullitt, întreprinsă cu cunoștința președintelui SUA W Wilson și a prim-ministrului britanic D Lloyd George pentru a clarifica posibilitățile și condițiile de încetare a ostilităţilor din Rusia Mai - Fundația Societății Ruse de Asistență Tehnică din SUA, a cărei sarcină principală a fost să asiste la plecarea specialiștilor tehnici și a muncitorilor americani în Rusia octombrie - V I Lenin a dat răspunsuri la întrebările unui corespondent al Chicago Daily News, în care se sublinia: "Suntem hotărât în favoarea unui acord economic cu America - cu toate țările, dar mai ales cu America" decembrie iulie - înființarea unei organizații publice a cercurilor de afaceri din SUA - Asociația Comercială Americană pentru Dezvoltarea Comerțului cu Rusia - A fost publicată o declarație de către Departamentul de Stat al SUA pentru a permite exportul de mărfuri americane în Rusia, cu condiția ca comerțul cu RSFSR să fie efectuat de către antreprenori privați pe propriul risc, fără ajutorul guvernului decembrie - Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe al RSFSR a trimis o telegramă reprezentantului RSFSR în SUA, L K Martens din SUA ianuarie martie - Se organizează în Rusia prima comună agricolă de reemigranți din SUA - s-a luat decizia Biroului Politic al Comitetului Central al PCR (b), Consiliul Suprem al Economiei Naționale și Consiliul de Apărare de a transfera uzina AMO practic nefuncțională americanilor care au venit prin Societatea Rusă de Asistență Tehnică martie - Comitetul Executiv Central All-Rusian a trimis un apel către Congres și președintelui SUA W Harding cu o propunere de a stabili relații normale de afaceri și comerciale între cele două țări; Ca

răspuns la acest apel, secretarul de stat american C Hughes, într-o declarație din martie, a înaintat cererea de garanții a proprietății private în Rusia sovietică ca o condiție pentru dezvoltarea comerțului ruso-american mai iulie - restabilirea comunicaţiilor poştale între Rusia Sovietică şi SUA, întreruptă după octombrie -A M Gorki a trimis o scrisoare șefului Administrației Americane de Ajutor (ARA) G Hoover cu o cerere de a oferi asistență populației înfometate din Rusia august - a fost semnat la Riga un acord între guvernul RSFSR și Administrația Americană de Ajutorare (ARA) privind acordarea de asistență celor înfometați și bolnavi din regiunea Volga și alte regiuni ale Rusiei septembrie (octombrie) - se înființează Corporația comercială și industrială ruso-americană - o companie antreprenorială cu capital social mixt; a fost prima corporație majoră formată de sindicatul american împreună cu guvernul sovietic decembrie - Congresul SUA decide să acorde asistență populației înfometate din Rusia - A Hammer - primul dintre industriașii americani - a semnat un acord cu Rusia sovietică privind concesiunile (minele de azbest Alapaevsk din Urali) - a fost înființată compania de export-import - "United American Company (Alamerico)" - Crearea Coloniei Industriale Autonome "Kuzbass", AIK - o asociație industrial-comunală a muncitorilor americani din Siberia iunie - a fost adoptată decizia Consiliului Muncii și Apărării al RSFSR "Cu privire la emigrația industrială americană" Decembrie - La New York a fost înființată un birou de reprezentanță al Sindicatului Textilelor All-Russian din Statele Unite pentru a cumpăra bumbac american pentru industria textilă rusă mai - Societatea pe acțiuni sovieto-americană AMTORG este organizată în SUA cu scopul de a sprijini dezvoltarea comerțului ruso-american - J Rosenberg a fondat American Jewish Agricultural Corporation "Joint" cu scopul de a sprijini activitățile agricole ale evreilor din URSS august mai - Este semnat la Paris pactul Kellogg-Briand renunțând la război ca instrument al politicii naționale; La septembrie , pactul a fost semnat de URSS - a fost semnat un acord privind construirea de către G Ford a unei fabrici de automobile la Nijni Novgorod octombrie - Mesajul președintelui SUA F D Roosevelt Președintelui Comitetului Executiv Central al URSS M I Kalinin privind stabilirea relațiilor diplomatice între SUA și URSS octombrie - a fost transmis un mesaj de la președintele Comitetului Executiv Central al URSS M I Kalinin către președintele american F D Roosevelt privind stabilirea relațiilor diplomatice între URSS și SUA noiembrie - Comunicatul comun al Comisarului Poporului pentru Afaceri Externe al URSS M M Litvinov și președintele SUA F D Roosevelt despre negocierile financiare noiembrie - a avut loc un schimb de note între Comisarul Poporului pentru Afaceri Externe al URSS M M Litvinov și președintele SUA F D Roosevelt privind stabilirea relațiilor diplomatice între URSS și SUA noiembrie - a avut loc un schimb de scrisori între Comisarul Poporului pentru Afaceri Externe al URSS M M Litvinov și președintele SUA F D Roosevelt pe probleme de protecție juridică a cetățenilor, pe propagandă, pe probleme religioase și pe cauze judiciare noiembrie noiembrie iulie - Numirea lui W K Bullitt ca primul ambasador american în URSS - numirea A A Troianovsky ca primul plenipotențiar sovietic din Statele Unite -prin schimb de note între Comisarul Poporului pentru Afaceri Externe al URSS M M Litvinov și ambasadorul SUA în URSS U K Bullitt a semnat primul acord de relații comerciale între URSS și SUA ianuarie - a avut loc un schimb de note între Comisarul Poporului pentru Afaceri Externe al URSS și Însarcinatul de afaceri al SUA în URSS cu privire la problema soluționării creanțelor și a creanțelor pentru proprietăți

naționalizate - iunie - primul zbor non-stop de la Moscova către SUA prin Polul Nord a fost efectuat de piloții sovietici B P Chkalov, G F Baidukov și A V Belyakov iulie - al doilea zbor non-stop Moscova-Polul Nord-America a fost efectuat de un echipaj format din M M Gromova, A B Yumashev și S A Danilina iulie - - a avut loc prima vizită a navelor marinei americane în URSS în misiune de prietenie august august - prin schimbul de note între Comisarul Poporului pentru Afaceri Externe al URSS M M Litvinov și ambasadorul SUA în URSS J E Davis a încheiat un acord privind relațiile comerciale între URSS și SUA, conform căruia părțile și-au acordat reciproc tratamentul de națiune cea mai favorizată în comerțul reciproc februarie - A fost semnat la Washington un acord între URSS și SUA privind schimbul de colete poștale - fiica lui L N Tolstoi A L Tolstoi a fondat o organizație caritabilă în SUA - Fundația Tolstoi martie iunie - Congresul SUA a adoptat Lend-Lease Act -începutul Marelui Război Patriotic al poporului sovietic împotriva Germaniei naziste; Pe iunie, președintele SUA F D Roosevelt a făcut o declarație despre disponibilitatea guvernului american de a oferi asistență Uniunii Sovietice în lupta sa împotriva fascismului - iulie - prima vizită a lui G L Hopkins la Moscova ca reprezentant personal al președintelui SUA F D Roosevelt să negocieze cu conducerea sovietică august septembrie - Misiunea SUA condusă de W A Harriman, reprezentantul special al președintelui SUA F D Roosevelt -la Conferința Inter-Aliată de la Londra, URSS a aderat la Carta Atlantică anglo-americană (semnată de F D Roosevelt și W Churchill la august) - la Moscova a avut loc o conferință a miniștrilor de externe ai URSS, septembrie - Statele Unite și Marea Britanie, care au luat în considerare problemele militare și economice octombrie octombrie, care ajută în războiul cu Germania - Președintele SUA F D Roosevelt a semnat decizia de extindere a Lend-Lease Act la URSS; o notificare oficială în acest sens a fost trimisă guvernului URSS la octombrie ianuarie - la Washington, reprezentanții a mari puteri - URSS, SUA, Marea Britanie și China - și a altor de state au semnat o declarație a Națiunilor Unite privind lupta împotriva țărilor blocului fascist, prin care se proclamă crearea unei -Coaliția Hitler iunie - La Washington este semnat un acord între guvernele URSS și SUA privind principiile aplicabile asistenței reciproce în purtarea unui război împotriva agresiunii iunie - Comunicatele sovieto-americane și sovieto-britanice sunt publicate cu privire la un acord de deschidere a unui al doilea front în Europa în - august - La Moscova au avut loc negocieri sovieto-britanice cu participarea unui reprezentant al președintelui SUA; Pe august, W Churchill a informat oficial guvernul sovietic despre refuzul Marii Britanii și al Statelor Unite de a deschide un al doilea front în Europa în septembrie - începutul distilării aeronavelor americane furnizate URSS sub Lend-Lease, de-a lungul rutei aeriene Alaska-Siberia Prima ediție a cărții de referință "Statele Unite ale Americii", pregătită de Institutul Științific de Stat "Enciclopedia Sovietică", a fost publicată în URSS - începutul implementării în Statele Unite a "Proiectului Manhattan" - un program de creare a unei bombe atomice - octombrie - La Moscova a avut loc o conferință a miniștrilor de externe ai URSS, SUA și Marea Britanie, care a adoptat o Declarație privind problema securității generale după război - noiembrie - decembrie - Conferința de la Teheran a liderilor puterilor conducătoare ale coaliției anti-Hitler - I V Stalin, F D Roosevelt și W Churchill; Au fost semnate declarații privind acțiunea comună în războiul împotriva Germaniei și privind cooperarea postbelică a celor trei puteri - În Statele Unite este înființat Consiliul Național al Prieteniei

Americano-Sovietice iunie - Debarcarea aeriană și maritimă anglo-americană în Normandia (nord-vestul Franței) a deschis un al doilea front pe continentul european împotriva Germaniei naziste - februarie - a avut loc conferința din Crimeea (Yalta) a liderilor URSS, SUA și Marea Britanie - I V Stalin, F D Roosevelt şi W Churchill februarie - În Crimeea este semnat un acord între guvernul URSS și guvernul SUA cu privire la prizonierii de război și civilii eliberați de trupele sub comanda sovietică și trupele sub comanda SUA Martie - aliații occidentali ai URSS în al Doilea Război Mondial au încercat să încheie un tratat de pace separat cu Germania, care a intrat în istorie drept "Incidentul de la Berna" aprilie - apare primul număr al revistei ilustrate "Amerika" în limba rusă, publicat de departamentele de propagandă ale SUA pentru distribuție în URSS; Acest jurnal a fost întrerupt în aprilie aprilie - iunie - a avut loc o întâlnire pe Elba în apropierea orașului Torgau a unităților Armatei a -a Gărzi sovietice și Armatei americane A avut loc Conferința de la San Francisco a statelor fondatoare ale Națiunilor Unite, la care a fost adoptată Carta Națiunilor Unite mai - iunie iulie iulie - august - a doua vizită a lui G Hopkins în URSS în calitate de reprezentant personal al președintelui SUA G Truman - primul test de către americani a bombei atomice din Alamogordo (pc New Mexico) -a avut loc conferința de la Berlin (Potsdam) a liderilor celor trei puteri aliate (URSS - I V Stalin, SUA - G Truman și Marea Britanie - W Churchill, din iulie - K Attlee), care a discutat despre probleme ale structurii și politicii postbelice față de Germania august octombrie - Generalul armatei americane D Eisenhower vizitează URSS ca invitat oficial al mareșalului G K Jukov -a fost semnat la Washington un acord între guvernele URSS și SUA privind utilizarea materialelor de împrumut-închiriere disponibile sau în curs de achiziție în Statele Unite martie - Prim-ministrul britanic W Churchill a ținut un discurs în orașul american Fulton; formal, se obișnuiește să se asocieze începutul Războiului Rece cu acest discurs mai - La Moscova este semnat un acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind organizarea canalelor comerciale de comunicații radioteletip între URSS și SUA iunie - Statele Unite au prezentat un plan pentru controlul energiei atomice (planul Baruch) Comisiei pentru Energie Atomică a ONU iunie - URSS și-a prezentat planul pentru stabilirea controlului internațional asupra energiei atomice Comisiei pentru Energie Atomică a ONU septembrie - Ambasador al URSS în SUA N V Novikov a fost trimis la ministrul de externe al URSS V M "Telegramă lungă" Molotov, care conține o analiză a posibilei dezvoltări a politicii externe a SUA în perioada postbelică februarie iulie - Au început primele emisiuni radio în rusă "Vocea Americii" - Uniunea Sovietică a refuzat să participe la Planul Marshall (un program de acordare a asistenței americane statelor europene) ca fiind incompatibil cu interesele naționale și suveranitatea țărilor europene iulie - Revista Foreign Affairs a publicat un articol anonim semnat "X", scris, așa cum a devenit cunoscut ulterior, de diplomatul și politologul american J F Kennan, care a subliniat doctrina de politică externă a "izolării", care a fost reflectată pentru prima dată în "telegrama lungă" secretă de către J F Kennan către Departamentul de Stat al SUA în februarie decembrie - Congresul SUA a adoptat o lege în virtutea căreia URSS a fost exclusă din numărul de țări în care livrările americane erau permise ca parte a operațiunilor de împrumut-închiriere neterminate martie iulie - Departamentul de Comerț al SUA impune restricții discriminatorii asupra comerțului cu URSS - Congresul SUA a denunțat Acordul comercial sovieto-american din septembrie - A

fost semnat un acord între URSS și SUA privind calendarul și procedura pentru returnarea a spărgătoare de gheață și a de fregate ale Marinei SUA primite de Uniunea Sovietică în baza Lend-Lease iulie și august iulie - schimb de mesaje între președintele SUA G Truman și președintele Prezidiului Sovietului Suprem al URSS N M Shvernik în problema relațiilor sovieto-americane - în cadrul reuniunii la vârf de la Geneva a șefilor de guverne din URSS, SUA, Marea Britanie și Franța, dedicată problemelor unificării și dezarmării Germaniei, președintele SUA D Eisenhower a proclamat principiul "cerului deschis" ianuarie - guvernul sovietic a apelat la guvernul SUA cu o propunere de a încheia un acord de prietenie și cooperare între URSS și SUA pe o perioadă de de ani; oferta a fost respinsă februarie - Prim-secretar al Comitetului Central al PCUS N S Hrușciov a vorbit pentru prima dată public cu ideea coexistenței pașnice În conformitate cu un acord interguvernamental încheiat în decembrie , în SUA a început publicarea revistei lunare ilustrate URSS în limba engleză și a fost reluată publicarea și difuzarea în URSS a revistei lunare ilustrate America în limba rusă iulie - Prima dintre Conferințele Pugowsh a avut loc cu participarea oamenilor de știință, personalități politice și publice din multe țări ale lumii ianuarie - la Washington, ambasadorul URSS în SUA G N Zarubin și asistent special al secretarului de stat american W S Lacey a semnat primul acord din istoria relațiilor sovietice-americane între * URSS și SUA privind schimburile în domeniul științei, tehnologiei, educației, culturii și alte domenii (acordul Lacy-Zarubin) La octombrie , iunie-iulie , la Geneva au început negocierile între reprezentanții URSS, SUA și Marea Britanie cu privire la problema încetării testelor de arme nucleare -deschiderea Expoziției sovietice de realizări ale științei, tehnologiei și culturii la New York și a Expoziției americane de la Moscova în parcul Sokolniki; la deschiderea Expoziției Americane de la Moscova a avut loc o "dezbatere de bucătărie" între vicepreședintele SUA R Nixon și președintele Consiliului de Miniștri al URSS, prim-secretar al Comitetului Central al PCUS N S Hruşciov - vizita președintelui Consiliului de Miniștri al URSS, primul secretar - septembrie, containerul Comitetului Central al PCUS N S Hruşciov în Statele Unite în legătură cu sesiunea ordinară a Adunarea Centrală a ONU; în cadrul vizitei a avut loc o întâlnire cu N S Hrușciov cu președintele SUA D Eisenhower la Camp David, lângă Washington octombrie - Adunarea Generală a ONU a aprobat un proiect de rezoluție comun sovietic-american privind utilizarea spațiului cosmic în scopuri pașnice mai - Aeronava americană de recunoaștere U- a încălcat granița aeriană a URSS și a fost doborâtă lângă Sverdlovsk; acest incident a provocat un scandal internațional grav mai - la Paris a început o ședință a președintelui Consiliului de Miniștri al URSS, prim-secretar al Comitetului Central al PCUS N S Hrușciov cu președintele SUA D Eisenhower', a fost întrerupt pe mai în legătură cu cererile inacceptabile ale liderului sovietic pentru ca Statele Unite să își ceară scuze pentru incidentul cu aeronava americană U- octombrie - noiembrie În perioada - iunie a avut loc la Hanovra (New Hampshire) prima întâlnire Dartmouth a politicienilor, oamenilor de știință, lucrătorilor culturali și artiștilor americani și sovietici -La Viena a avut loc o întâlnire între președintele Consiliului de Miniștri al URSS, primul secretar al Comitetului Central al PCUS, N S Hrușciov și președintele SUA J F Kennedy Liderii SUA și sovietici au făcut schimb de opinii cu privire la relațiile bilaterale și la problemele internaționale decembrie - Adunarea Generală a ONU a aprobat un proiect de rezoluție comun al URSS și al Statelor Unite privind principiile

convenite pentru negocierile de dezarmare Octombrie - Criza din Caraibe (cubană), care a complicat grav situația internațională și a pus lumea în fața amenințării reale a unui război nuclear iunie - La Geneva este semnat un memorandum de înțelegere între URSS și SUA privind stabilirea unei linii directe de comunicație între Moscova și Washington ("linia fierbinte") mai - Președintele SUA L B Johnson a proclamat o politică de "punte" iunie - Convenția consulară dintre guvernul URSS și guvernul SUA este încheiată la Moscova decembrie noiembrie - La Washington este semnat Acordul dintre URSS și SUA privind pescuitul în partea de nord-est a Oceanului Pacific -la Washington a fost semnat un acord între guvernul URSS și guvernul Statelor Unite privind comunicațiile aeriene ianuarie Pe și iunie a început experimentul spațial sovieto-american Soyuz-Apollo -Întâlnirile au avut loc la Glasboro (SUA), președintele Consiliului de Miniștri al URSS A N Kosygin cu președintele SUA L B Johnson decembrie - înființarea Institutului SUA al Academiei de Științe a URSS, în - redenumit Institutul SUA și Canada al Academiei de Științe a URSS; din - Institutul SUA și Canada al Academiei Ruse de Științe noiembrie ianuarie - La Helsinki au început negocierile între URSS și SUA privind limitarea armelor strategice ofensive -în URSS a început să apară revista lunară "USA: Economics, Politics, Ideology" (din - "USA * Canada: Economics, Politics, Culture") septembrie - la Washington a semnat: Acordul dintre URSS și SUA privind măsurile de îmbunătățire a liniei de comunicare directă dintre URSS și SUA; Acord privind măsurile de reducere a riscului unui război nuclear între URSS și SUA aprilie - a fost semnat un alt acord între URSS și SUA privind schimburile și cooperarea în domenii științifice, tehnice, educaționale, culturale și altele - mai - Președintele SUA R Nixon a efectuat o vizită oficială în Uniunea Sovietică, aceasta a fost prima vizită oficială a unui președinte în exercițiu al SUA la Moscova din întreaga istorie a relațiilor bilaterale A avut loc o întâlnire între Secretarul General al Comitetului Central al PCUS L I Brejnev cu R Nixon În cadrul întâlnirii au fost semnate: Tratatul dintre URSS și SUA privind limitarea sistemelor de apărare antirachetă (Tratatul ABM); Acord interimar între URSS și SUA privind anumite măsuri în sfera limitării armelor strategice ofensive (SALT-GU, documentul "Fundamentele relațiilor dintre URSS și SUA"; Acord între URSS și SUA privind cooperarea în domeniul protecției mediului; Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind cooperarea în domeniul științei medicale și al sănătății publice; Acordul între guvernul URSS și guvernul SUA privind cooperarea în domeniul științei și tehnologiei (prelungit în); Acord între URSS și SUA privind cooperarea în explorarea și utilizarea spațiului cosmic în scopuri pașnice (efectul acestui prim acord prelungit în); Acord între Guvernul URSS și Guvernul Statele Unite ale Americii privind prevenirea incidentelor pe marea liberă și în spațiul aerian de deasupra acesteia octombrie - semnat la Washington: Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind comerțul; Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind soluționarea împrumuturilor-închirierii, asistenței reciproce și a creanțelor; Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind procedura de finanțare - crearea în Statele Unite a unei organizații publice - Congresul Ruso-Americanilor aprilie mai - prima apariție pe piața sovietică a băuturilor răcoritoare produse de corporația americană PepsiCo, Inc - pentru prima dată în istoria URSS, sucursală a unei bănci americane, una dintre cele mai mari bănci din SUA, a fost deschis la Moscova - Chase Manhattan Bank - iunie - o vizită oficială în Statele Unite ale Secretarului General al Comitetului Central al PCUS L

I Brejnev și o întâlnire la summit L I Brejnev și președintele SUA R Nixon; în cadrul întâlnirii au fost semnate următoarele documente: Principiile de bază ale negocierilor privind limitarea ulterioară a armelor strategice ofensive; Acord între URSS și SUA privind prevenirea războiului nuclear; Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind cooperarea în domeniul cercetării Oceanului Mondial; Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind cooperarea în domeniul agriculturii; Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind cooperarea în domeniul transporturilor; Acord general între URSS și SUA privind contactele, schimburile și cooperarea (pentru perioada până la decembrie); convenția dintre URSS și SUA privind impozitarea; Acord între URSS și SUA privind cooperarea științifică și tehnică în domeniul utilizării pașnice a energiei atomice (prelungit în); Protocol între guvernul URSS și guvernul SUA privind cooperarea în rezolvarea problemei extinderii și îmbunătățirii condițiilor pentru activitățile comerciale la Moscova și Washington iunie - la San Francisco a avut loc deschiderea Consulatului General al URSS iulie - Se deschide consulatul SUA la Leningrad octombrie februarie iunie - iulie - La Viena au început negocierile sovieto-americane privind reducerea reciprocă a forțelor armate și a armamentului din Europa Centrală A fost fondat Consiliul Economic și Comercial Americano-Sovietic (ASTEC) - Președintele SUA R Nixon a fost într-o vizită oficială în Uniunea Sovietică; s-a întâlnit cu Secretarul General al Comitetului Central al PCUS L I Brejnev În cadrul întâlnirilor au fost semnate: Un acord pe termen lung între URSS și SUA privind promovarea cooperării economice, industriale și tehnice; Tratatul dintre URSS și SUA privind limitarea testelor subterane ale armelor nucleare și Protocolul la acesta; Protocolul la Tratatul dintre URSS și SUA privind limitarea sistemelor de apărare antirachetă din mai (Tratatul ABM); Acord între URSS și SUA privind cooperarea în domeniul energiei; Acord între URSS și SUA privind cooperarea în domeniul locuințelor și al altor tipuri de construcții; Acord între URSS și SUA privind cooperarea în domeniul cercetării științifice și dezvoltării unei inimi artificiale - noiembrie - o şedinţă de lucru a Secretarului General al Comitetului Central al PCUS L I Brejnev și președintele SUA J Ford În timpul întâlnirii, a fost semnată o Declarație comună sovieto-americană, în care părțile și-au confirmat intenția de a încheia un nou acord privind SALT pentru o perioadă până la sfârșitul anului decembrie - Congresul SUA a adoptat Actul de Comerț Jackson-Vanik, care a condiționat acordarea comerțului și a creditului națiunii celei mai favorizate Uniunii Sovietice de cererile de schimbare a politicii de emigrare iulie - Ca parte a programului spațial internațional Soyuz-Apollo, nava spațială americană Apollo s-a andocat cu nava spațială sovietică Soyuz iulie și august septembrie mai - la Helsinki, în cadrul CSCE, au avut loc întâlniri și convorbiri între secretarul general al Comitetului Central al PCUS L I Brejnev cu președintele american George Ford -a fost semnat un acord privind cumpărarea de către Uniunea Sovietică a cerealelor din Statele Unite în următorii ani -a fost semnat Tratatul dintre URSS și SUA privind exploziile nucleare subterane în scopuri pașnice; au avut loc ceremonii de semnare la Moscova și Washington octombrie ianuarie februarie - Este publicată o declarație comună sovieto-americană cu privire la Orientul Mijlociu - A fost pus în funcțiune un nou sistem de comunicații guvernamentale directe între URSS și SUA prin sateliți artificiali Pământeni -La Geneva au început întâlniri între delegațiile URSS și SUA pe tema interzicerii noilor tipuri și sisteme de arme de distrugere în masă, inclusiv a celor

radiologice - iunie - La Helsinki au avut loc consultări sovieto-americane pe tema limitării anumitor tipuri de activități îndreptate împotriva obiectelor spațiale și incompatibile cu relațiile pașnice dintre state decembrie - A fost încheiat un acord între URSS și SUA privind privilegiile și imunitățile diplomatice prin intermediul unui schimb de note între Ambasada URSS în SUA și Departamentul de Stat al SUA decembrie - Secretar general al Comitetului Central al PCUS, președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al URSS L I Brejnev a trimis un mesaj președintelui american John Carter cu privire la normalizarea relațiilor dintre SUA și China ianuarie - iunie - La Berna au început negocierile sovieto-americane cu privire la problema sistemelor antisateliți -la Viena a avut loc o întâlnire între Secretarul General al Comitetului Central al PCUS, Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al URSS L I Brejnev cu președintele SUA J Carter, în cadrul întâlnirii au semnat: Tratatul dintre URSS și Statele Unite privind limitarea armelor strategice ofensive (SALT-) și Protocolul la acesta; Declarație comună privind principiile și direcțiile principale ale negocierilor ulterioare privind limitarea armelor strategice; o serie de alte documente - înființarea unei organizații publice americane de sponsorizare - Centrul pentru Schimb Ruso-American al Institutului Esalen ianuarie - în legătură cu politica URSS față de Afganistan, în special cu intrarea trupelor sovietice în această țară, președintele american John Carter a anunțat decizia administrației americane de a amâna examinarea și ratificarea Tratatului SALT- în Senatul SUA; întârzie deschiderea de noi consulate americane și sovietice; stoparea sau reducerea exporturilor către URSS ale unui număr de mărfuri, inclusiv produse agricole (La ianuarie a fost impus un embargo asupra furnizării acestor produse); suspendarea schimburilor economice, științifice, tehnice și culturale dintre URSS și SUA aprilie august - Comitetul Național Olimpic al SUA decide să nu trimită echipa SUA la Jocurile Olimpice din de la Moscova - A fost publicat un mesaj privind adoptarea de către administrația lui John Carter a unei "noui strategii nucleare", formulată în directiva prezidențială nr aprilie august noiembrie decembrie - Președintele SUA R Reagan a anunțat decizia de ridicare a embargoului privind livrările cu produse agricole către URSS - Președintele SUA R Reagan a ordonat producția la scară largă de arme cu neutroni La Geneva au început negocierile între URSS și SUA privind limitarea armelor nucleare în Europa - Președintele SUA R Reagan a publicat o declarație privind impunerea de sancțiuni împotriva Uniunii Sovietice în legătură cu evenimentele din Polonia: suspendarea zborurilor aeronavelor Aeroflot în Statele Unite, amânarea unor negocieri, înăsprirea procedurii de emitere autorizații pentru vânzarea anumitor tipuri de echipamente către URSS, pentru a refuza prelungirea acordurilor bilaterale care au expirat în martie - Secretar general al Comitetului Central al PCUS, președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al URSS L I Brejnev a anunțat decizia conducerii sovietice de a introduce un moratoriu unilateral asupra desfășurării armelor nucleare cu rază medie de acțiune în partea europeană a URSS iunie - Președintele SUA R Reagan a anunțat decizia de extindere și extindere semnificativă a interdicției impuse la sfârșitul anului privind furnizarea de echipamente de petrol și gaze către URSS, extinzând această interdicție nu numai la produsele firmelor americane, ci și de asemenea, echipamentelor fabricate de filialele lor din străinătate și companii străine sub licențe americane iunie - La Geneva au început negocierile sovieto-americane privind limitarea și reducerea armelor strategice noiembrie - Președintele SUA

R Reagan a anunțat ridicarea sancțiunilor împotriva URSS, care erau exprimate prin interzicerea furnizării de echipamente de petrol și gaze de către companiile americane, filialele acestora din străinătate și companiile străine care produc astfel de echipamente sub licențe americane martie septembrie - Președintele SUA R Reagan a anunțat începerea lucrărilor în cadrul "inițiativei strategice de apărare" (SDI) - Președintele SUA R Reagan a decis să impună sancțiuni URSS în legătură cu incidentul cu un avion de linie sud-coreean care a încălcat granița sovietică și a fost doborât în regiunea Sahalin în noaptea de august spre septembrie; Potrivit acestei decizii, din septembrie, birourile Aeroflot din Washington și New York au fost închise, iar contactele dintre companiile aeriene americane și Aeroflot au fost interzise noiembrie - în legătură cu începerea desfășurării în Europa a rachetelor americane cu rază medie de acțiune "Pershing- " și a rachetelor de croazieră, Declarația Secretarului General al Comitetului Central al PCUS, Președintele Prezidiului Supremului Sovietic al URSS Yu V Andropov, care a spus că, întrucât Statele Unite, prin acțiunile sale, au zădărnicit posibilitatea de a ajunge la un acord în negocierile privind limitarea armelor nucleare în Europa, URSS consideră că este imposibil să-și continue participarea la acestea și anulează un moratoriu privind desfășurarea armelor nucleare sovietice cu rază medie de acțiune în partea europeană a URSS mai - Comitetul Național Olimpic al URSS a anunțat imposibilitatea participării sportivilor sovietici la Jocurile Olimpice de la Los Angeles, în legătură cu încercările administrației americane de a folosi jocurile în scopuri politice și cu refuzul guvernului SUA de a asigura securitatea sportivilor iunie - Declarația guvernului sovietic este publicată cu o propunere către guvernul SUA de a începe negocierile pentru a preveni militarizarea spațiului cosmic iulie - Prin intermediul unui schimb de note între Departamentul de Stat al SUA și Ambasada URSS în SUA, s-a ajuns la un acord privind organizarea comunicațiilor prin fax în plus față de linia telegrafică directă existentă URSS-SUA martie aprilie - La Geneva se deschide prima rundă de discuții sovieto-americane privind armele nucleare și spațiale - Secretar general al Comitetului Central al PCUS M S Gorbaciov a înaintat o propunere ca URSS și SUA să introducă un moratoriu asupra creării, inclusiv a lucrărilor de cercetare, testare și desfășurare a armelor spațiale de lovitură, pentru întreaga perioadă a discuțiilor de la Geneva privind armele nucleare și spațiale, să-și înghețe armele ofensive strategice; în același timp, trebuie oprită desfășurarea rachetelor americane cu rază medie de acțiune în Europa și, în consecință, acumularea de măsuri de represalii sovietice aprilie - Secretarul general al Comitetului Central al PCUS MS Gorbaciov a anunțat că din aprilie până în noiembrie Uniunea Sovietică impune un moratoriu asupra desfășurării rachetelor sale cu rază medie de acțiune, suspendă alte măsuri de răspuns în Europa aprilie - Președintele SUA R Reagan a anunțat că decizia anunțată de URSS de a impune un moratoriu asupra desfășurării rachetelor sale cu rază medie de acțiune și de a suspenda alte măsuri de represalii în Europa până în noiembrie este un "pas de propagandă" mai - Noile reguli elaborate de Departamentul de Comerț al SUA au intrat în vigoare, care prevăd restricții suplimentare asupra exporturilor americane către URSS iulie - a fost publicată o declarație a Secretarului General al Comitetului Central al PCUS M S Gorbaciov privind introducerea de către Uniunea Sovietică a unui moratoriu unilateral asupra oricăror explozii nucleare pentru perioada august până la ianuarie ; se afirmă că moratoriul va continua să

funcționeze dacă Statele Unite, la rândul lor, se abțin de la efectuarea de teste nucleare august - noiembrie - Președintele SUA R Reagan a anunțat că Statele Unite refuză să accepte propunerea URSS de a declara un moratoriu comun asupra exploziilor nucleare -La Geneva a avut loc o întâlnire între secretarul general al Comitetului Central al PCUS Mihail Gorbaciov și președintele SUA R Reagan În cadrul întâlnirii au fost semnate următoarele: Un acord general între guvernul URSS și guvernul SUA privind contactele, schimburile și cooperarea în domeniul științei, tehnologiei, educației, culturii și alte domenii; Program de cooperare și schimburi între URSS și SUA pentru - ianuarie - de comun acord, secretar general al Comitetului Central al PCUS M S Gorbaciov și președintele SUA R Reagan au rostit discursurile de Anul Nou yami, respectiv, poporului Statelor Unite ale Americii și poporului Uniunii Sovietice; aceste apeluri au fost difuzate la televiziune din URSS și SUA ianuarie - Secretar general al Comitetului Central al PCUS M S Gorbaciov a emis o declarație în care a prezentat un program pentru eliminarea treptată a armelor nucleare până în anul și a anunțat prelungirea cu trei luni a moratoriului unilateral al URSS asupra exploziilor nucleare aprilie - în conformitate cu acordul la care sa ajuns, a fost reluat traficul aerian regulat între URSS și SUA, întrerupt prin decizia administrației americane din decembrie mai - Secretarul general al Comitetului Central al PCUS Mihail Gorbaciov a anunțat că guvernul sovietic a decis să-și prelungească moratoriul unilateral asupra testelor nucleare până la august august august - octombrie ianuarie februarie - s-a anunțat că guvernul sovietic a decis prelungirea moratoriului unilateral asupra exploziilor nucleare până la ianuarie - în vederea implementării Cooperării şi Programul de Schimb între URSS şi SUA pentru - acorduri de lucru semnate - la Reykjavik (Islanda) a avut loc o întâlnire între Secretarul General al Comitetului Central al PCUS M S Gorbaciov cu președintele SUA R Reagan -Prima rundă de discuții sovieto-americane privind înființarea de centre pentru reducerea pericolului nuclear a avut loc la Geneva -la Washington a fost semnat Acordul de Cooperare între Administrația Principală a Arhivelor din cadrul Consiliului de Miniștri al URSS și Consiliul Societăților Cunoașterii din SUA - primul document din istoria ambelor țări, al cărui scop este reglementarea relaţiile dintre sistemele arhivistice ale URSS şi SUA aprilie - La Moscova este semnat un acord între URSS și SUA privind cooperarea în explorarea și utilizarea spațiului cosmic în scopuri pașnice august septembrie noiembrie - Pentru prima dată, un grup de militari americani a inspectat desfășurarea exercițiilor militare pe teritoriul Belarusului - Acordul dintre URSS și SUA privind înființarea centrelor de reducere a riscului nuclear și două protocoale la acesta au fost semnate la Washington - Prima rundă de negocieri sovieto-americane la scară largă a început cu privire la limitarea și, în cele din urmă, încheierea testelor nucleare - decembrie - Secretarul general al Comitetului Central al PCUS Mihail Gorbaciov și președintele SUA R Reagan s-au întâlnit la Washington În cadrul întâlnirii au fost semnat: Tratatul dintre URSS și SUA privind eliminarea rachetelor lor cu rază intermediară și mai scurtă (Tratatul IRS-RMD), precum și o serie de alte documente bilaterale legate de acest lucru tratat decembrie aprilie - revista americană "Time" este aleasă secretar general al Comitetului Central al PCUS M S Gorbaciov "omul anului" -Protocolul la Acordul pe termen lung între URSS și SUA privind promovarea cooperării economice, industriale și tehnice din iunie a fost semnat la Moscova aprilie - La Moscova este adoptată Declarația comună sovieto-americană

privind dezvoltarea în continuare a relațiilor comerciale și economice sovieto-americane mai - S-a încheiat un acord între guvernele URSS și SUA prin intermediul unui schimb de note privind aplicarea Tratatului IRM-RMD la rachetele cu rază medie și mai scurtă care pot fi utilizate ca purtători de arme pe bază fie asupra tehnologiilor existente sau viitoare - a avut loc o întâlnire la Moscova cu secretarul general al Comitetului Central al PCUS M S Împunge mai - iunie Bachev și președintele SUA R Reagan În cadrul ședinței a semnat: Acord între URSS și SUA privind notificările lansărilor de rachete balistice intercontinentale și rachete balistice lansate submarin; Program de cooperare și schimburi între URSS și SUA pentru - ; Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind căutarea și salvarea pe mare; Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind cooperarea în domeniul științei și tehnologiei transporturilor; Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind relațiile reciproce în domeniul pescuitului decembrie - Secretar general al Comitetului Central al PCUS, președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al URSS M S Gorbaciov cu președintele SUA R Reagan, acestora li s-a alăturat noul președinte american George W Bush decembrie - prin decizia guvernului SUA, o aeronavă specială a fost trimisă în URSS pentru a oferi asistență locuitorilor Armeniei afectați de cutremur; ajutorul oficial al SUA pentru Uniunea Sovietică a fost acordat pentru prima dată după al Doilea Război Mondial martie - A fost semnat la Moscova Acordul General de Comerț între Consorțiul Economic Extern al Sovietului și Consorțiul Comercial American, care reglementează aspectele economice, juridice, financiare și de altă natură ale activităților consorțiilor și ale întreprinderilor mixte pe care le creează pe teritoriul URSS mai - la Tașkent a început prima întâlnire a orașelor surori ale URSS și SUA iunie - La Moscova este semnat un acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind prevenirea activităților militare periculoase - septembrie septembrie - Adjunctul Poporului al URSS B N Elțin se afla într-o vizită neoficială în Statele Unite; a fost primit de președintele american George W Bush - în Jackson Hole (Wyoming) semnat: Acord între guvernul URSS și guvernul Statelor Unite privind notificarea reciprocă în avans a exercițiilor strategice majore; Memorandum de înțelegere între Guvernul URSS și Guvernul Statelor Unite privind un experiment bilateral privind controlul și schimbul de date în legătură cu interzicerea armelor chimice; Acord între guvernele URSS și SUA privind principiile verificării experimentale și măsurilor de stabilitate; Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind Comisia Regională Strâmtoarea Bering noiembrie - Adunarea Generală a ONU a aprobat rezoluția prezentată în comun de URSS și SUA "Consolidarea păcii, securității și cooperarea sub toate aspectele sale în conformitate cu Carta ONU"; a fost prima astfel de inițiativă a celor două țări din ONU - decembrie - în largul coastei Maltei la bordul motonavei sovietice "Maxim Gorki" a avut loc o întâlnire între secretarul general al Comitetului Central al PCUS, președintele Sovietului Suprem al URSS M S Gorbaciov și președintele SUA George W Bush; pentru prima dată în istorie, a avut loc o conferință de presă comună cu participarea simultană a liderilor URSS și SUA (decembrie) decembrie mai - iunie - revista americană "Time" l-a ales pe liderul sovietic M S Gorbaciov -M S Gorbaciov, președintele URSS, a efectuat o vizită de stat în Statele Unite; în timpul vizitei M S Gorbaciov sa întâlnit în mod repetat cu președintele american George W Bush; Pe iunie a avut loc o conferință de presă comună între președinții URSS și SUA În cadrul întrevederii au fost semnate: Acordul dintre URSS și SUA privind distrugerea și

neproducția armelor chimice și privind măsurile de promovare a Convenției multilaterale privind interzicerea armelor chimice; Acordul privind relațiile comerciale dintre URSS și SUA; Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind traficul aerian; Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind furnizarea de cereale; Acord între guvernul URSS și guvernul SUA cu privire la anumite probleme ale navigației maritime; Acord între URSS și SUA privind linia de delimitare a spațiilor maritime (în partea de nord a Oceanului Pacific și în Oceanul Arctic); Acord între URSS și SUA privind cooperarea științifică și tehnică în domeniul utilizării pașnice a energiei atomice; Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind cooperarea în explorarea Oceanului Mondial; Acord între URSS și SUA privind extinderea schimburilor de studenți la instituțiile de învățământ superior; Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind cooperarea și asistența reciprocă între serviciile vamale ale acestor țări; Acord între guvernul URSS și guvernul SUA privind înființarea de centre culturale și de informare ale URSS și SUA la Washington și Moscova; precum și mai multe protocoale, printre care: Protocolul la Tratatul dintre URSS și SUA privind limitarea testelor subterane ale armelor nucleare din iulie ; Protocolul la Tratatul dintre URSS și SUA privind exploziile nucleare subterane în scopuri pașnice din mai De asemenea, au fost adoptate: Declarația comună sovieto-americană privind cooperarea în utilizarea pașnică a energiei atomice; Declarația comună sovieto-americană privind cooperarea tehnică și economică; Declarație comună a președinților URSS și SUA cu privire la Tratatul privind armele strategice; Declarație comună a președinților URSS și SUA cu privire la viitoarele negocieri privind armele nucleare și spațiale și consolidarea în continuare a stabilității strategice; Declarație comună a președinților URSS și SUA cu privire la discuțiile de la Viena privind forțele convenționale din Europa; Declarație comună a președinților URSS și SUA cu privire la crearea unui parc internațional sovietic-american în zona strâmtorii Bering "Beringia"; Declarația comună sovieto-americană privind neproliferarea armelor nucleare și chimice, a rachetelor militare capabile să poarte astfel de arme și a anumitor alte rachete și tehnologii militare de rachete iunie - În cadrul unei reuniuni la summit de la Washington, a fost adoptat programul Operațiunii SUA-URSS, care prevede trimiterea de medici sovietici și americani în țările în curs de dezvoltare pentru a oferi îngrijiri medicale comune iulie - Administrația SUA a decis să permită lansarea sateliților americani folosind vehicule de lansare sovietice; pentru a efectua lansări, partea sovietică s-a angajat să asigure acest program atât cu rachete, cât și cu personal de inginerie august septembrie - a intrat în funcțiune o nouă linie regulată Aeroflot, care leagă Leningrad de New York - Președintele URSS Mihail Gorbaciov s-a întâlnit la Helsinki cu președintele SUA George W Bush - la invitația președintelui URSS M S Gorbaciov în URSS au fost - septembrie, fostul președinte american R Reagan cu soția sa octombrie octombrie - La New York este organizată prima teleconferință directă între URSS și SUA - Ministrul Afacerilor Externe al URSS E A Shevardnadze și secretarul de stat american John Baker au adoptat o declarație comună sovieto-americană "Responsabilitatea pentru pace și securitate într-o lume în schimbare" decembrie - Președintele american George W Bush a semnat un ordin executiv prin care să acorde Uniunii Sovietice împrumuturi garantate de guvernul SUA în valoare de miliard de dolari pentru a cumpăra alimente și alte produse agricole din SUA; acest decret a suspendat, de fapt, oficial partea din amendamentul Jackson-Vanik la Legea comerțului din

în legătură cu URSS aprilie - Un avion de pasageri sovietic IL- a aterizat pe Aeroportul Internațional Miami (Florida), deschizând primul serviciu aerian regulat între Moscova și Miami mai - la locul de testare Kapustin Yar, la km de Volgograd, au fost eliminate ultimele rachete sovietice RSD- cu rază medie de acțiune, ceea ce a reprezentat finalizarea implementării de către Statele Unite și Uniunea Sovietică a acordurilor anterioare privind distrugerea tuturor rachetelor cu rază medie și mai mică iunie - Președintele american George W Bush și-a anunțat decizia de a suspenda amendamentul Jackson-Vanik privind comerțul cu Uniunea Sovietică pentru încă șase luni iunie - Compania aeriană americană Alaska Airlines deschide serviciul aerian direct între Anchorage și Orientul Îndepărtat sovietic - iunie - Președintele RSFSR B N se afla într-o vizită de lucru în Statele Unite Eltsin, a fost primit de presedintele american George W Bush iulie - august - a avut loc la Moscova o întâlnire între președintele MS URSS, Gorbaciov și președintele SUA George W Bush În cadrul întâlnirii au fost semnate: Tratatul dintre URSS și SUA privind reducerea și limitarea armelor strategice ofensive (START-) \ Protocolul privind Comisia mixtă de conformitate și inspecții în legătură cu Tratatul dintre URSS și SUA privind reducerea și limitarea armelor strategice ofensive; Memorandum de înțelegere între guvernele URSS și SUA și cooperare în domeniul prevenirii accidentelor, dezastrelor naturale și eliminării consecințelor acestora; Acord privind proviziile medicale de urgență și asistența aferentă; Protocol privind cooperarea consultativă și tehnică în domeniul economiei; Memorandum de înțelegere și cooperare în domeniul securității aviației civile; Memorandum de înțelegere și cooperare în domeniul locuințelor și dezvoltării economice august septembrie - Președintele american George W Bush a făcut o declarație scrisă prin care condamna introducerea stării de urgență în URSS - compania americană de televiziune ABC a susținut o teleconferință, în cadrul căreia președintele URSS M S Gorbaciov și președintele RSFSR B N Eltsin a răspuns la întrebările americanilor din New York, Miami, Philadelphia, Chicago, Detroit, Los Angeles și San Francisco octombrie octombrie noiembrie - La Madrid a avut loc o întâlnire între președintele URSS M S Gorbaciov și președintele american George W Bush La Madrid a fost deschisă o conferință de pace privind Orientul Mijlociu, coprezidată de URSS și SUA -la Moscova, prezentarea oficială a primei instituții de învățământ neguvernamentale plătite din URSS - Universitatea Internațională, a cărei inițiativă i-a aparținut lui George W Bush, M S Gorbaciov și B N Eltsin noiembrie - Liderii companiilor de televiziune din URSS și Statele Unite au încheiat un acord de cooperare care prevede un schimb reciproc constant de programe decembrie - Președintele Federației Ruse B N Elțin l-a informat pe președintele american George W Bush despre semnarea de către liderii Belarus, Rusiei și Ucrainei a Acordului privind formarea Comunității Statelor Independente februarie - negocieri ale președintelui Federației Ruse B N Eltsin și președintele american George W Bush la Camp David; a fost adoptată Declarația de la Camp David, care a fixat o nouă formulă pentru relațiile ruso-americane; în timpul întâlnirii, sfârșitul Războiului Rece a fost proclamat oficial pentru prima dată aprilie - a fost semnat la Washington un acord între Banca de Comerț Exterior a Rusiei și Banca Export-Import a Statelor Unite, care a fost primul acord în relațiile ruso-americane care oferă sprijin de stat pentru exportul de bunuri și servicii din Statele Unite până în Rusia mai - la Lisabona, Republica Belarus, Republica Kazahstan, Federația Rusă, Ucraina au semnat cu Statele Unite ale Americii Protocolul la

Tratatul dintre URSS și SUA privind reducerea și limitarea arme ofensive strategice din iulie (START-), asumându-și obligațiile fostei URSS în temeiul Tratatului; Protocolul a obligat, de asemenea, Belarus, Kazahstan și Ucraina să adere la Tratatul de neproliferare a armelor nucleare ca state nenucleare - iunie - vizita Președintelui Federației Ruse B N Eltsin în SUA Întâlnirile cu președintele american George W Bush au avut loc la Washington În cadrul vizitei au fost semnate: Carta parteneriatului și prieteniei ruso-americane; Acord între Federația Rusă și Statele Unite ale Americii privind încurajarea și protecția reciprocă a investițiilor; Acord între Federația Rusă și Statele Unite privind evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale în ceea ce privește impozitele pe venit și capital; Acord între Federația Rusă și Statele Unite ale Americii privind cooperarea în explorarea și utilizarea spațiului cosmic în scopuri pașnice; Acord între guvernul Federației Ruse și guvernul SUA privind cooperarea științifică și tehnică în domeniul combustibilului și energiei; Acord între Statele Unite și Federația Rusă privind transportul, depozitarea și distrugerea în siguranță și sigură a armelor și pentru prevenirea răspândirii armelor; Memorandumul de înțelegere SUA-Rusia Open Land; Memorandum de înțelegere între guvernul Federației Ruse și guvernul Statelor Unite privind navigația aeriană, utilizarea spațiului aerian și controlul traficului aerian; Memorandum de înțelegere între Guvernul Federației Ruse și Guvernul Statelor Unite privind soluționarea problemei noilor clădiri administrative ale ambasadelor de la Washington și Moscova; Memorandum privind reducerile profunde și la scară largă ale armelor strategice; Declarație comună ruso-americană privind relațiile bilaterale; Declarație comună ruso-americană privind sistemul global de apărare; Declarație comună ruso-americană privind cooperarea în domeniul conversiei industriei de apărare; Declarație comună ruso-americană asupra științei și tehnologiei; Declarație comună ruso-americană privind interzicerea armelor chimice Ca urmare a acordurilor la care s-a ajuns în cadrul întâlnirii, Rusia a redat statutul de națiune cea mai favorizată în comerțul bilateral iunie - La Moscova se deschide biroul de reprezentanță al Partidului Democrat al SUA iunie - primul grup de voluntari (aproximativ de persoane) din organizația americană "Peace Corps" a mers în orașele rusești Saratov și Vladivostok iulie - A început Programul de parteneriat între spitalele din SUA și Rusia septembrie - Se deschide Consulatul General al SUA la Vladivostok octombrie Pe octombrie, SUA au declarat un moratoriu de luni asupra tuturor testelor nucleare - A fost semnat la Moscova un acord executiv între Agenția Spațială Rusă și NASA privind cooperarea în domeniul zborurilor spațiale cu echipaj și programul de explorare a Marte octombrie - A intrat în vigoare Legea Statelor Unite pentru sprijinirea libertății, care prevede o serie de programe în sprijinul pieței libere și a reformelor democratice în Rusia și alte țări CSI; Programul Nunn-Lugar a fost adoptat ca un amendament la lege, oferind asistență SUA Rusiei și altor țări CSI în rezolvarea problemelor de conversie și eliminare a armelor de distrugere în masă Noiembrie - Primul vehicul privat de lansare Soyuz în trei etape al Rusiei cu nava spațială Resurs- la bord a fost lansat din cosmodromul rusesc Plesetsk în cadrul programului proiectului comun Europa-America cu Statele Unite decembrie - în zona peninsulei Kamchatka, primul experiment ruso-american a fost realizat cu succes folosind racheta balistică submarină rusă (SLBM) în scopuri științifice; în locul unui focos nuclear, pe rachetă a fost instalat un bloc de produse științifice și tehnice, inclusiv un dispozitiv unic pentru producerea unui medicament

terapeutic valoros interferon în condiții de greutate ianuarie - o întâlnire a președintelui Federației Ruse B N Elțîn cu președintele american George W Bush, în cadrul căruia a fost semnat Tratatul dintre Federația Rusă și Statele Unite privind reducerea și limitarea în continuare a armelor strategice de ofensiv (START-) februarie - A fost semnat un acord între guvernul Federației Ruse și guvernul Statelor Unite privind utilizarea uraniului foarte îmbogățit extras din armele nucleare aprilie - Moscova a găzduit o prezentare a International Science Foundation, fondată de antreprenorul american J Soros, pentru a sprijini cercetarea fundamentală în țările fostei URSS - aprilie - Președintele Federației Ruse, B N , s-a întâlnit la Vancouver Eltsin și președintele SUA B Clinton', în urma întâlnirii din aprilie, a fost adoptată Declarația de la Vancouver aprilie - au avut loc exerciții militare comune ruso-americane în Siberia, care a fost primul exemplu de cooperare între forțele armate ale Rusiei și ale Statelor Unite de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial mai - în conformitate cu acordul ruso-american din , Institutul Hoover pentru Război, Revoluție și Pace, la o ceremonie solemnă, a predat Arhivei de Stat a Federației Ruse în microcopii milioane de coli din fondurile sale rusești iunie - a fost semnat la Washington un acord între Rusia și Statele Unite privind furnizarea de alimente către Rusia în valoare de de milioane de dolari; acesta este primul dintr-o serie de acorduri în acest domeniu, în conformitate cu deciziile reuniunii summit-ului ruso-american de la Vancouver iunie - Acordul de cooperare între societatea pe acțiuni "Sistemul energetic unificat al Rusiei" și Asociația energetică a SUA a fost semnat la Moscova în cadrul Programului de parteneriat energetic iunie - este anunțat programul comun ruso-american "Freedom Exchange", al cărui scop este schimbul de oameni de afaceri între cele două țări iulie - la Tokyo, în cadrul reuniunii șefilor de stat și de guvern ai principalelor țări industrializate ale lumii ("big șapte"), a avut loc o întâlnire între președintele Federației Ruse B N Eltsin și președintele SUA B Clinton iulie - Administrația Clinton a notificat Congresul SUA intenția sa de a adera la interpretarea "îngustă sau tradițională" a Tratatului ABM sovietico-american din , refuzând astfel să lucreze la desfășurarea unui sistem de apărare antirachetă bazat pe spațiu iulie - O nouă lege a imigrației a intrat în vigoare în Statele Unite, conform căreia este mult mai ușor să intrați în Statele Unite și să obțineți locuri de muncă acolo pentru oamenii de știință și ingineri care au lucrat în fosta URSS la crearea armelor de distrugere în masă și mijloacele lor de livrare - septembrie - în timpul vizitei în Statele Unite ale primului ministru al Federației Ruse V S Cernomyrdin, în conformitate cu Declarația de la Vancouver din aprilie , a fost înființată Comisia ruso-americană de cooperare economică și tehnologică și au fost semnate o serie de documente septembrie septembrie - Departamentul de Apărare al SUA lansează strategia militară a SUA pentru perioada post-Război Rece -crearea Fondului de investiții ruso-american, al cărui scop este colectarea investițiilor de capital american pentru economia rusă, în primul rând pentru companiile rusești de energie, procesare și export septembrie - Patriarhul Alexi al II-lea al Moscovei și al Întregii Rusii sosește într-o vizită în Statele Unite pentru a deschide oficial festivitățile cu ocazia împlinirii a de ani de creștinism ortodox în America septembrie - O declarație a Departamentului de Stat al SUA este lansată la Washington în care se precizează că Statele Unite și Federația Rusă au inițiat o conferință internațională privind sprijinul economic pentru procesul de pace din Orientul Mijlociu septembrie - Consorțiul spațial americano-rus

Lockheed-Khrunichev-Energy International a semnat primul contract comercial pentru utilizarea vehiculului de lansare Proton pentru a lansa sateliți americani pe orbita joasă a Pământului noiembrie noiembrie - Consiliul de Securitate al Federației Ruse a aprobat "Dispozițiile de bază ale doctrinei militare a Federației Ruse" - a fost publicat la Washington un raport privind rezervele de aur și alte metale prețioase din Alaska și nord-estul Rusiei, elaborat în comun de oameni de știință și specialiști din Rusia și Statele Unite; Este pentru prima dată când astfel de informații sunt făcute publice noiembrie La decembrie, la Atlanta (Georgia), a fost deschisă o conferință la care au participat de șefi de companii de televiziune și radio din SUA și CSI - Președintele SUA B Clinton i-a felicitat pe ruși pentru primele alegeri parlamentare în spiritul adevăratei democrații și și-a exprimat satisfacția pentru adoptarea noii Constituții ruse - decembrie - la Moscova, în cadrul sesiunii ordinare (a -a) a Comisiei ruso-americane de cooperare economică și tehnologică, au fost semnate o serie de documente interguvernamentale ianuarie - A fost deschisă o linie telefonică directă care face legătura între birourile miniștrilor apărării din Federația Rusă și Statele Unite - - ianuarie - vizita președintelui american B Clinton în Rusia, în cadrul căreia s-a întâlnit cu președintele rus B N Eltsin În cadrul reuniunii la summit de la Moscova au fost semnate: Acordul privind comunicațiile aeriene între Federația Rusă și Statele Unite; Acord de cooperare în domeniul asistenței medicale și al cercetării biomedicale; Acord de cooperare în domeniul studierii efectelor radiațiilor asupra sănătății umane și asupra mediului; Declarație comună a președinților Federației Ruse și ai Statelor Unite cu privire la neproliferarea armelor de distrugere în masă și a mijloacelor de transport ale acestora; Declarația comună ruso-americană privind drepturile omului; Declarație comună privind controalele la export și politica privind transferurile de arme convenționale și tehnologii cu dublă utilizare; Declarația ruso-americană privind Orientul Mijlociu; Memorandumul de intenție între guvernul Federației Ruse și guvernul Statelor Unite privind cooperarea în domeniul controlului exporturilor, precum și documentul final al reuniunii președinților - Declarația de la Moscova ianuarie - la Moscova, președinții Statelor Unite, Rusiei și Ucrainei au semnat o declarație tripartită; Ucraina s-a angajat să îndepărteze toate focoasele nucleare către Rusia în anumite condiții și să se alăture Tratatului de neproliferare a armelor nucleare ca stat non-nuclear ianuarie februarie - Fundația Camerei de Comerț Americane din Rusia - de la Cape Canaveral a fost lansată naveta spațială Discovery, la bordul căreia a lucrat pentru prima dată echipajul americano-rus; din partea rusă, echipajul a inclus cosmonautul Serghei Krikalev martie - în timpul unei vizite în Statele Unite, o întâlnire a delegației Dumei de Stat a Rusiei, condusă de purtătorul de cuvânt al Dumei I Rybkin, s-a întâlnit cu președintele SUA B Clinton și vicepreședintele A Gore martie - martie - Președintele SUA B Clinton a anunțat prelungirea de către Statele Unite a moratoriului privind testarea armelor nucleare până la sfârșitul lunii septembrie - A avut loc o conferință ruso-americană la Cambridge (Massachusetts), care a discutat despre posibilitatea implementării unor proiecte comune privind conversia întreprinderilor militare în Rusia, privind utilizarea tehnologiei rachetelor militare în scopuri pașnice etc ; La conferință au participat oameni de știință din ambele țări, reprezentanți ai guvernului SUA, șefi ai asociațiilor ruse de cercetare și producție martie - în Alaska, au început exercițiile comune sub numele de cod

"Arctic SAREKS" cu participarea specialiștilor militari din Statele Unite, Rusia și Canada; scopul este de a elabora acțiuni pentru salvarea persoanelor aflate în dificultate în regiunile arctice martie - Se formează Coaliția Industrială din SUA; scopul este de a ajuta firmele americane să stabilească și să dezvolte legături de afaceri cu antreprenori din Rusia și din alte țări din fosta Uniune Sovietică aprilie mai - A fost deschisă o nouă rută de transport maritim care leagă Vladivostok de California - cea mai mare expoziție din istoria relațiilor ruso-americane "Tehnologia din Rusia- " a fost deschisă la Washington, unde sunt stabilite realizările Rusiei în domeniul comunicațiilor, electronicii, industriei aerospațiale, apărării, medicinei și ingineriei mecanice mai - conform Declarației de la Moscova, semnată de Președintele Federației Ruse B N Elțin și președintele american B Clinton, pe ianuarie , au încetat să ținteze forțele nucleare strategice ale Federației Ruse și ale Statelor Unite la instalații situate pe teritoriile americane și, respectiv, ruse - iunie - la Washington, în cadrul sesiunii ordinare (a -a) a Comisiei ruso-americane de cooperare economică și tehnologică, au fost semnate o serie de documente interguvernamentale iunie - a fost semnat un acord între Agenția Spațială Rusă (RSA) și NASA privind participarea Rusiei la dezvoltarea și funcționarea unei stații spațiale civile permanente iulie - la Napoli, în cadrul reuniunii șefilor de stat și de guvern ai principalelor țări industrializate ale lumii ("cele șapte mari"), a avut loc o întâlnire între președintele Federației Ruse B N Eltsin și președintele SUA B Clinton - septembrie - primele exerciții comune ruso-americane de comandă și personal au avut loc la terenul de antrenament Totsk din districtul militar Volga pentru a stabili interacțiunea în operațiunile de menținere a păcii - întâlniri ale președintelui american B Clinton și pre- - septembrie, Președintele Federației Ruse B N Elțîn, în timpul căreia au fost semnate următoarele: - decembrie Declarație comună a președinților Federației Ruse și ai Statelor Unite cu privire la problema stabilității strategice și a securității nucleare; Declarația comună a președintelui Federației Ruse și a președintelui Statelor Unite ale Americii "Parteneriatul pentru Progresul Economic"; Declarație comună a Președintelui Federației Ruse și a Președintelui Statelor Unite privind cooperarea în domeniul aplicării legii și al luptei împotriva criminalității; Acord între guvernul Federației Ruse și guvernul SUA privind cooperarea și asistența reciprocă în chestiuni vamale; a făcut un mesaj comun ruso-american privind conservarea mediului arctic - în cadrul sesiunii ordinare (a IV-a) a Comisiei ruso-americane de cooperare economică și tehnologică desfășurată la Moscova, au fost semnate o serie de documente interguvernamentale - J Soros a fondat proiectul Internet în interesul dezvoltării telecomunicațiilor, în primul rând în Europa de Est și fosta URSS februarie - a avut loc întâlnirea navei spațiale americane "Discovery" și a stației orbitale rusești "Mir"; aceasta este prima întâlnire între obiectele spațiale rusești și americane de la andocarea Soyuz și Apollo în aprilie - Pentru a comemora de ani de la întâlnirea trupelor sovietice și americane de pe Elba la Washington, la Cimitirul Național Arlington a fost dezvelită în mod solemn o placă comemorativă cu cuvintele "Spiritul Elbei" în engleză și rusă mai - o întâlnire a președintelui Federației Ruse B N Elțin și președintele SUA B Clinton cu ocazia împlinirii a de ani de la Victoria în Marele Război Patriotic; Președinții Federației Ruse și ai Statelor Unite au adoptat: Declarația comună ruso-americană privind reforma economică, comerțul și

investițiile; * Declarație comună ruso-americană privind transparența și ireversibilitatea procesului de reducere a armelor nucleare; Declarație comună ruso-americană privind neproliferarea; Declarație comună privind securitatea europeană; Declarație comună privind dezvoltarea unui nou regim internațional de control al exporturilor; Declarație comună de reafirmare a angajamentului SUA și Rusiei față de Tratatul ABM - iunie - la Halifax (Canada), în cadrul reuniunii șefilor de stat și de guvern ai principalelor țări industrializate ale lumii ("big șapte"), a avut loc o întâlnire între președintele american B Clinton și președintele rus B N Elțin iunie - a avut loc prima andocare în ultimii de ani a navei spațiale din Statele Unite și Rusia - stația orbitală rusă Mir și nava spațială reutilizabilă americană Atlantis - iunie - a avut loc la Moscova sesiunea ordinară (a -a) a Comisiei ruso-americane de cooperare economică și tehnologică, în cadrul căreia au fost semnate o serie de documente interguvernamentale octombrie octombrie ianuarie - la Hyde Park (lângă New York), a avut loc o întâlnire între președintele american B Clinton și președintele rus B N Eltsin - Exercițiile ruso-americane "Peacemaker- " au început la baza armatei americane Fort Riley - Senatul SUA a ratificat Tratatul dintre Federația Rusă și Statele Unite privind reducerea și limitarea în continuare a armelor strategice ofensive (START-) ianuarie - La Washington a avut loc sesiunea obișnuită (a -a) a Comisiei ruso-americane de cooperare economică și tehnologică, în cadrul căreia au fost semnate o serie de documente interguvernamentale martie - aprilie - Președintele Federației Ruse B N Eltsin și președintele SUA B Clinton - în cadrul reuniunii șefilor de state și guverne ale principalelor țări industrializate ale lumii (G) de la Moscova, a avut loc o întâlnire între președintele SUA B Clinton și președintele rus B N Eltsin aprilie - a fost finalizată prima etapă de cercetare și au fost dezvoltate bazele conceptului proiectului de construcție a liniei de cale ferată transcontinentală America - Siberia și a tunelului de sub strâmtoarea Bering; peste de organizații ruse și americane au luat parte la lucrările proiectului - iunie - primele exerciții ruso-americane de apărare tactică antirachetă au avut loc la locul național de testare de la Baza Forțelor Aeriene Falcon (Colorado) - iulie - a avut loc la Moscova sesiunea ordinară (a -a) a Comisiei ruso-americane de cooperare economică și tehnologică, în cadrul căreia au fost semnate mai multe documente interguvernamentale; Prim-ministrul Federației Ruse V S Cernomyrdin și vicepreședintele SUA A Gore au anunțat formarea Forumului ruso-american pentru piețele de capital septembrie - La New York este adoptată o Declarație ruso-americană privind problema distincției între apărarea antirachetă strategică și cea nestrategică Noiembrie - a fost publicat primul dicționar lingvistic și cultural englez-rus din istoria Rusiei și a URSS "Americana", publicat de editura din Smolensk "Polygram" - ianuarie - Simpozionul ruso-american "Oportunități financiare și de investiții în Rusia" a avut loc la Boston, cu participarea reprezentanților oficiali ai guvernelor SUA și Rusiei, șefi ai marilor întreprinderi, bănci și firme de investiții - februarie - următoarea (a -a) sesiune a Comisiei ruso-americane de cooperare economică și tehnologică a avut loc în SUA, în cadrul căreia au fost semnate o serie de documente interguvernamentale martie - o întâlnire a președintelui Federației Ruse B N Eltsin și președintele SUA B Clinton În cadrul întâlnirii au fost semnate: Declarația comună ruso-americană privind securitatea europeană; Declarație comună privind parametrii pentru viitoarele reduceri ale armelor nucleare; Declarația comună a președinților Federației Ruse și ai Statelor Unite cu privire

la Tratatul antirachete balistice; Declarație comună privind armele chimice; Declarație comună privind inițiativa economică ruso-americană mai - o întâlnire a președintelui Federației Ruse B N Elțin și președintele SUA B Clinton în cadrul unei întâlniri a lideri ai țărilor membre NATO, la care B N Eltsin - iunie - la Denver (Colorado), a avut loc o reuniune a șefilor de stat și de guvern ai țări industrializate de top din lume ("Big Eight"), cu participarea deplină a Rusiei la discuția despre aproape toate problemele in agenda; o întâlnire a președintelui Federației Ruse B N Eltsin și președintele SUA B Clinton iulie - Președintele american B Clinton a notificat Congresul SUA extinderea automată a comerțului cu Rusia a națiunii celei mai favorizate, menționând că Rusia "îndeplinește pe deplin" criteriile pentru libertatea emigrației - iulie - O conferință ruso-americană despre perspectivele comerțului și investițiilor a avut loc la Los Angeles, cu participarea reprezentanților lumii afacerilor ruse și a oamenilor de afaceri din SUA - următoarea (a -a) sesiune a Comitetului ruso-american a avut loc la Moscova - septembrie misiuni de cooperare economică și tehnologică, în perioada care a semnat o serie de documente interguvernamentale septembrie - La New York, miniștrii de externe ai Rusiei, Belarusului, Kazahstanului și Ucrainei și secretarul de stat al SUA semnează Memorandumul de succesiune la Tratatul ABM din , stabilind formatul multilateral al tratatului; reprezentanții acestor țări au semnat, de asemenea, declarații convenite cu privire la problema delimitării sistemelor de apărare antirachetă strategice și nestrategice, Acordul privind măsurile de consolidare a încrederii în domeniul apărării antirachetă și o serie de alte documente; în aceeași zi, ministrul rus de externe și secretarul de stat al SUA au semnat Protocolul la Tratatul dintre Federația Rusă și Statele Unite privind reducerea și limitarea în continuare a armelor strategice ofensive octombrie - La Washington a fost deschisă o conferință privind problemele comerciale și investiționale "Summitul de afaceri ruso-american ", în care La întâlnire au fost prezenți reprezentanți ai celor mai mari companii americane, care au discutat despre problemele practice ale afacerilor în Rusia - martie - următoarea (a -a) sesiune a Comisiei ruso-americane de cooperare economică și tehnologică a avut loc în SUA, în cadrul căreia au fost semnate o serie de documente interguvernamentale mai - crearea unui port spațial plutitor, creat ca parte a proiectului SUA-Ruso-Ucrainean-Norvegian "Sea Launch" (Sea Launch), a fost finalizată; portul spațial va fi situat în Oceanul Pacific la ecuator (la sud de Insulele Hawaii) - iulie - La Moscova a avut loc o reuniune de lucru a copreședinților Comisiei ruso-americane pentru cooperare economică și tehnologică, în cadrul căreia au fost luate în considerare rezultatele lucrărilor comisiei de la crearea ei în și direcțiile s-au discutat despre activitățile sale în viitor - septembrie - la Moscova a avut loc o întâlnire între președintele Federației Ruse B N Eltsin și președintele SUA B Clinton În cadrul ședinței, președinții au semnat: Declarație comună privind schimbul de informații privind lansările de rachete și avertizarea timpurie; Declarație comună privind Protocolul la Convenția privind armele biologice; Declarație comună de principii pentru gestionarea și eliminarea plutoniului declarat ca nu mai este necesar în scopuri de apărare; Declarație comună privind situația din Kosovo; Declarație comună privind provocările comune de securitate la începutul secolului ; Declarație comună privind comerțul, investițiile și cooperarea tehnologică și contactele prin organizații neguvernamentale De asemenea, au fost semnate mai multe documente interguvernamentale -

în conformitate cu acordul dintre NASA și spațiul rusesc Noiembrie-decembrie, realizată în , agenția a început asamblarea Stației Spațiale Internaționale (ISS) - decembrie - o delegație reprezentativă americană condusă de primul adjunct al secretarului de stat al SUA S Talbot a vizitat Moscova la o instrucțiune personală a președintelui SUA; au avut loc întâlniri cu Președintele Guvernului Federației Ruse E M Primakov și alți oficiali; Au fost discutate problemele economice, problemele neproliferării armelor de distrugere în masă, reducerea și limitarea armelor strategice ofensive și martie - Senatul și Camera Reprezentanților a Congresului SUA au adoptat un proiect de lege pentru implementarea unui sistem național de apărare antirachetă; Ministerul Afacerilor Externe al Federației Ruse a condamnat această decizie a Congresului SUA iunie - la Köln, în cadrul unei întâlniri a șefilor de stat și de guvern din principalele țări industrializate ("Big Eight"), a avut loc o întâlnire între președintele Federației Ruse B N Elțin și președintele SUA B Clinton, s-a ajuns la un acord privind respectarea de către ambele țări a tuturor acordurilor semnate anterior privind limitarea și reducerea armelor și demararea discuțiilor de către părțile viitorului tratat START- Au fost discutate și chestiuni de cooperare economică bilaterală iulie - La Washington a avut loc o reuniune de lucru a copreședinților Comisiei ruso-americane pentru cooperare economică și tehnologică, în cadrul căreia s-a exprimat satisfacția față de activitatea misiunea și a confirmat importanța acesteia în asigurarea stabilității relațiilor ruso-americane și în promovarea dezvoltării cooperării practice în beneficiul ambelor state septembrie - la Auckland (Noua Zeelandă) în timpul lucrărilor forumului "Cooperare economică Asia-Pacific" (APEC), a avut loc o întâlnire între prim-ministrul Federației Ruse V V Putin cu președintele SUA B Clinton} a discutat despre problemele limitării și reducerii armelor strategice, neproliferarea armelor nucleare, aspecte legate de Tratatul ABM, precum și unele probleme ale relațiilor economice ruso-americane octombrie - Vehiculul de lansare Zenit a lansat satelitul american Direct TV -R pe orbită geostaționară de pe platforma plutitoare Odyssey; aceasta este prima lansare comercială în cadrul proiectului de lansare a Mării SUA-Ruse-Norvegiană-Ucraineană noiembrie - la Oslo (Norvegia), a avut loc o întâlnire între președintele SUA B Clinton și prim-ministrul Federației Ruse V V Putin} a discutat chestiuni legate de controlul armelor, probleme asociate cu intenția SUA de a crea un sistem național de apărare antirachetă limitat aprilie - Duma de Stat a Adunării Federale a Federației Ruse a ratificat Tratatul dintre Federația Rusă și Statele Unite privind reducerea și limitarea în continuare a armelor strategice ofensive (START-), precum și un pachet de acorduri în privind apărarea antirachetă aprilie mai - Consiliul de Securitate al Rusiei a aprobat o nouă doctrină militară rusă - Operațiunea cu echipaj uman al Stației Spațiale Internaționale (ISS) a început de către un echipaj comun american-rus, al cărui membru era cosmonautul rus Yu Usachev - iunie - o întâlnire a președintelui Federației Ruse V V Putin și președintele SUA B Clinton În cadrul întrevederii, președinții au semnat: Declarație comună privind principiile stabilității strategice; Memorandum de înțelegere între Federația Rusă și Statele Unite privind înființarea unui centru comun pentru schimbul de date din sistemele de avertizare timpurie și notificările de lansare de rachete; Declarație comună privind gestionarea plutoniului, care prevede distrugerea a de tone de plutoniu de calitate pentru arme de fiecare parte; Declarație comună privind cooperarea în lupta împotriva încălzirii globale septembrie - La New York, în cadrul Summitului Mileniului, a avut loc o întâlnire

între președintele SUA B Clinton și președintele rus V V Putin Declarația comună a președinților a subliniat că Rusia și Statele Unite "își reafirmă angajamentul față de Tratatul ABM ca piatră de temelie a stabilității strategice" octombrie - Un echipaj comun sovietic-american format din astronautul William (Bill) Shepard (comandantul navei) și cosmonauții S Krikalev și Yu Gidzenko a acostat la Stația Spațială Internațională (ISS), marcând începutul operațiunii comune a navei stație, creată prin eforturile Statelor Unite, Rusiei, Uniunii Europene și Japoniei ANEXA II Ambasadorii (trimișii) Statelor Unite în Imperiul Rus, URSS și Federația Rusă Ambasadori (trimiși) Ani de ambasadă Șeful statului reprezentat John Quincy Adams John Quincy Adams (-) - J Madison William Pinkney William Pinkney (-) - J Madison - J Monroe George W Campbell George W Campbell (-) - J Monroe Henry Middleton Henry Middleton (-) - J Monroe - J K Adams - E Jackson John Randolph John Randolph (-) - E Jackson James Buchanan James Buchanan (-) - E Jackson William Wilkins William Wilkins (-) - E Jackson George M Dallas George M Dallas (-) - M Van Buren Churchill Cambreling (-) - M Van Buren - W Garrison Charles S Todd Charles S Todd (-) - J Regiment Ralph Ingersoll Ralph Ingersoll (-) - J Regiment Continuare Ambasadori (trimiși) Ani de ambasadă Șeful statului reprezentat Arthur Bagby Arthur Bagby (-) - J Polk - Taylor Neill Brown Neill Brown (-) - M Fillmore Thomas H Seymour Thomas H Seymour (-) - F Pierce - J Buchanan Francis Pickens Francis Pickens (-) - J Buchanan John Appleton John Appleton (-) - J Buchanan Cassius Marcellus Clay Cassius Marcellus Clay (-) - - A Lincoln A Lincoln - E Johnson Simon Cameron Simon Cameron (-) - A Lincoln Andrew Greg Curtin Andrew Gregg Curtin (-) - S U A Acorda James Lawrence Orr (-) - S U A Acorda Marshall Jewell (Bijuterie) Marshall Jewell (-) - S U A Acorda George Henry Bowker George Henry Boker (-) - S U A Grant - R Hayes Edwin Wallace Stoughton Edwin Wallace Stoughton (-) - P Hayes John Watson Foster John Watson Foster (-) - P Hayes - W Garfield William Henry Hunt William Henry Hunt (-) - H A Arthur Alphonso Taft Alphonso Taft (-) - H A Arthur Continuare Ambasadori (trimiși) Ani de ambasadă Șeful statului reprezentat George Van Ness Lothrop George Van Ness Lothrop (-) - Cleveland Lambert Tree Lambert Tree (-) - b Harrison Charles Emory Smith Charles Emory Smith (-) - B Harrison Andrew Dickson White (-) - b Garnizon - G Cleveland Clifton Rodes Breckinridge (-) - Cleveland Ethan Allen Hitchcock Ethan Allen Hitchcock (-) - U McKinley Turnul Carol cel Mare Turnul Carol cel Mare (-) - U McKinley - T Roosevelt Robert Senderson McCormick Robert Senderson McCormick (-) - T Roosevelt George von Lengerke Meyer George von Lengerke Meyer (-) - T Roosevelt Ghicitoare de John Wallace Ghicitoare de John Wallace (-) - T Roosevelt William Woodwille Rockhill (-) - U G Taft Breasla Curtis (-) - U G Taft George Thomas Marye George Thomas Marye (-) - B Wilson David Rowland Francis David Rowland Francis (-) - oct (neoficial până în) Wilson William Christian Bullitt (-) - F D Roosevelt Continuare Ambasadori (trimiși) Ani de ambasadă Șeful statului reprezentat Joseph Edward Davis Joseph Edward Davis (-) - F D Roosevelt Laurence Adolph Steinhardt (-) - F D Roosevelt William Harrison Standley (-) - F D Roosevelt William Averell Harriman William Averell Harriman (-) - F D Roosevelt Walter Bedell Smith Walter Bedell Smith (-) - YS Truman Alan Goodrich Kirk Alan Goodrich Kirk (-) - G S Truman George Frost Kennan George Frost Kennan (n) (declarat persona non grata) G S Truman Charles Eustis Bohlen Charles Eustis Bohlen (-) - D D Eisenhower Llewellyn E Thompson - D D Eisenhower Llewellyn E Thompson (-) - L B

Johnson Foy David Kohler Foy David Kohler (-) - J F Kennedy - L B Johnson Grinda Jacob Dyneley Grinda Jacob Dyneley (-) - P M Nixon Walter John Stessel Jr Walter John Stoessel, Jr (-) - R M Nixon - J R Vad Malcolm Toon Malcolm Toon (-) - J R Vad Thomas J Watson Jr Thomas J Watson, Jr (-) - J E Carter Arthur Adair Hartman Arthur Adair Hartman (n) - R U Reagan Continuare Ambasadori (trimiși) Ani de ambasadă Șeful statului reprezentat Jack Foust Matlock Jack Foust Matlock ( ) - R U Reagan - J G W tufiș Robert Schwarz Strauss Robert Schwarz Strauss (n) - J G U tufiș Thomas Pickering Thomas Pickering (P-) - W J Clinton James Franklin Collins James Franklin Collins (n) - W J Clinton Ambasadorii (trimișii) Rusiei, URSS și Federației Ruse în SUA Ambasadori (trimiși) Ani de ambasadă Șeful statului reprezentat Rusia Andrey Yakovlevich Dashkov (-) Însarcinat cu afaceri (-) Trimis (-) Alexandru I Fedor (Friedrich) Petrovici Palen (-) - Alexandru I Petr Ivanovici Poletika (-) - Alexandru I Fedor (Diederik) Vasilievich Teil-fan-Seroskerken (-) - Alexandru I Pavel (Paul) Alekseevich Krudener (-) - Nicolae I Alexandru Andreevici Bodisko (-) - Nicolae I Eduard Andreevich Stekl (-) - Nicolae I - Alexandru al II-lea Konstantin Gavrilovici Katakazi (-) - (declarat persona non grata) Alexandru al II-lea Heinrich Genrikhovich Offenberg (-) - Alexandru al II-lea Continuare Ambasadori (trimiși) Ani de ambasadă Șeful statului reprezentat Nikolai Pavlovich Shishkin (-) - Alexandru al II-lea Mihail Fedorovich Bartolomey (-) - Alexandru al II-lea - Alexandru al III-lea Karl (Kirill) Vasilievici Struve (-) - Alexandru al III-lea Grigory Lvovich Kantakuzen (-) - Alexandru al III-lea - Nicolae al II-lea Ernst Karlovich Kotzebue (-) - Nicolae al II-lea Arthur Pavlovich Cassini (-?) - Nicolae al II-lea Roman Romanovich Rosen (-) - Nicolae al II-lea George (Yuri) Petrovici Bakhmetev (-) - martie Nicolae al II-lea Boris Alexandrovici Bakhmetiev (-) martie-octombrie Y E Lvov - A F Kerensky URSS Alexandru Antonovici Troianovski (-) - I V Stalin Konstantin Alexandrovici Umansky (-) - I V Stalin Maxim Maksimovici Litvinov (-) - I V Stalin Andrei Andreevici Gromyko (-) - I V Stalin Nikolai Vasilevici Novikov (-) - I V Stalin Alexandru Semenovici Panyushkin (-) - I V Stalin Georgy Nikolaevich Zarubin (-) - I V Stalin - N S Hruşciov Mihail Alekseevici Menșikov (-) - N S Hruşciov Anatoly Fedorovich Dobrynin (n) - N S Hruşciov - L I Brejnev - Yu V Andropov - K U Chernenko - M S Gorbaciov Yuri Vladimirovici Dubinin (n) - M S Gorbaciov Continuare Ambasadori (trimiși) Ani de ambasadă Șeful statului reprezentat Alexander Alexandrovich Bessmertnykh (n) - M S Gorbaciov Federația Rusă Victor Georgievici Komplektov (n) - B N Eltsin Vladimir Petrovici Lukin (n) - B N Eltsin Iulius Mihailovici Vorontsov (n) - B N Eltsin Yuri Viktorovich Ushakov (n) -B N Eltsin - V V Putin ANEXA III Lista literaturii folosite MATERIALE DE ARHIVĂ • Arhiva politicii externe a Federației Ruse (fonduri , , ,) • Arhiva A M Gorki Scrisori către scriitori T VII M , • Arhiva Președintelui Federației Ruse (fonduri ,) • RTSKhIDNI (fonduri , , , ,) • TsGAOR (scrisoare de la G E Lvov către Ch Krein, octombrie ; scrisoare de la G E Lvov către președintele V Wilson, noiembrie) • TsKhSD (fonduri , ,) • Comitetul american pentru încurajarea guvernării democratice în Rusia, Records, , ID:CSZYY -A Holdings of the Hoover Institution on War, Revolution and Peace, Universitatea Stanford, Palo Alto, California (Instituția Hoover) • Relațiile americane cu Rusia Rezumatul unei adrese înainte Camera Internațională de Comerț de Herbert Hoover Washington, luni seara, mai • Bakhmetieff, Boris, Reminiscențe O serie de interviuri acordate lui Wendell H Link din iulie până în decembrie ,

vol The Bakhmetieff Archive, Columbia Oral History Research Office, Butler Library, Columbia University, New York (Biblioteca Butler) • Balabanova, Angelica Hârtii Biblioteca Butler • Barrett, William S America în Rusia, sau jurnalul unui lup rus: jurnal dactilograf, - ID: CSUSYY -A (Instituția Hoover) • Baiseli, Walter Russell Memorandum privind Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste: dactilografiat, ID: CSUZ -A (Instituția Hoover) • Bohlen, Charles Hârtii Divizia Manuscrise Biblioteca Congresului • Bugbee, Fred William Corespondenţă ID:CSUZ -A Instituția Hoover • Crane, Charles R Papers Biblioteca Butler • Davis, Joseph Hârtii Divizia Manuscrise Biblioteca Congresului Washington DC • DeWitt Poole, Clinton Raport detaliat despre revoluția rusă și intervenția aliată la Arhanghel, și o serie de interviuri cu DeWitt Poole de Wendell H Link în perioada ianuarie-martie , voi - Biblioteca Butler • Ferguson, Alan Corespondență olografă, - , cu William Sidney Graves ID: CSUS -A Instituția Hoover • Fisher, Louis Hârtii Biblioteca Sterling Memorial, Universitatea Yale • Fleming, Harold M Papers, - ID CSUZ -A Instituția Hoover • Graves, William Sidney Lucrări, - ID: CSUZ -A Instituția Hoover • Salut, Richard Hârtii diverse ID:CSUZXX -A Instituția Hoover • Harris, Ernest Lloyd Lucrări, - ID:CSUZXX -A Instituția Hoover • Hopkins, Harry Hârtii File Room Files Biblioteca Franklin D Roosevelt, Hyde Park • Haskell WH Memoirs, ID:CSUZ -A Instituția Hoover • Henderson, Loy W Memorii ID:CSUZ -A Instituția Hoover • Hoover John Elwood Congresul american și revoluția rusă, martie până în februarie : teză dactilografă, ID CSUZ -A Instituția Hoover • Kerensky, Alexandr Fiodorovich Lucrări diverse, - ID: CSUZ -A Instituția Hoover • Knox, Alfred de William Graves LSUZ -A Instituția Hoover • Lansing's Memorandum Books, Lansing Papers, Memorandum on the Russian Situation, decembrie ; Memo on Absolutism and Bolsevism, octombrie Divizia Manuscrise Biblioteca Congresului • Documente Maklakov VA, - ID: CSUZ -A Instituția Hoover • Scrisoare dactilografiată Martens LK, , către Boris Bakhmetev ID:CSUZYY -A Instituția Hoover • McDuffee, Roy W Thè Departamentul de Stat și Revoluția Rusă, martie-noiembrie, Disertație mimeografică, ID:CSUZ -A Instituția Hoover • National Archives and Records, Washington, DC (Record Groups , , ; Records of Department of State Relating to Politicai Relations between the United States and Russia and the Soviet Union, - M , Rolls - , Dosarele / , / , / - / , / - , / - ; Înregistrările Relațiilor între Departamentul Politic și Statul Sovietic, Relațiile cu Departamentul de Stat al Uniunii Sovietice - N Role - , Dosarele / - , / - , / - / / ; Records of the United States Relations to Politica Relations to the United States Relations și Uniunea Sovietică, - T Rola ; Lansing către Wilson (-) M - M Rola) • Saharov KV Scrisoare dactilografiată, , către William S Graves ID:CSUZZZ -A Instituția Hoover • Semenov EP bani germani către Lenin: traducere dactilografă a articolelor, ID: CSUZYY -A Instituția Hoover • Sokolov BN Scrieri mimeografice, - ID:CSUZXX -A Instituția Hoover • Wolfe, Henry Cutler Lucrări, - ID: CSUZ -A Instituția Hoover COLECTII DE DOCUMENTE • Adibekov G M , Shakhnazarova E N , Shirinya K K Structura organizatorică a Comintern, - M , • Arhiva Revoluției Ruse Ed G V Gessen Ediție retipărită M , - • Vizita de stat a președintelui URSS M S Gorbaciov în Statele Unite ale Americii mai - iunie Documente și materiale M , • Documente ale politicii externe a URSS - • Documente și materiale ale întâlnirii sovieto-americane de la Vladivostok din - noiembrie M , • Documente și materiale ale celei de-a treia reuniuni la nivel înalt sovieto-american iunie- iulie M , • Corespondența Președintelui Consiliului de Miniștri al URSS cu președinții SUA și

prim-miniștrii britanici în timpul Marelui Război Patriotic din - T - M , • Colecție completă de legi ale Imperiului Rus T , , , Sankt Petersburg, , , • Protocoale de audiere a amiralului A V Kolchak de către Comisia Extraordinară din Irkutsk în perioada ianuarie - februarie APP T • De dragul păcii pe pământ Summit-ul sovietico-american de la Viena, - iunie M , • Rzheshevsky O Război și diplomație Documentație Comentarii M , • Rusia și SUA: relații diplomatice - Documentație M , • Rusia şi SUA: formarea relaţiilor - M , • Expediții rusești pentru a explora partea de nord a Oceanului Pacific în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea Colectarea documentelor M , • Culegere de tratate, acorduri și convenții existente încheiate cu state străine, vol IX, X, XI, XII, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII • Culegere de tratate și convenții existente legate de navigația militară, cu anexa la Carta Consulară SPb , Tip Căile ferate din Moscova, • O colecție de tratate, convenții și acorduri actuale încheiate de Rusia cu alte state și referitoare la diverse probleme de drept internațional T , , Sankt Petersburg, • Colectarea acordurilor comerciale încheiate de Rusia cu țări străine SPb , M-vo comerț și industrie, • Programul de pace sovietic în acțiune M , APN, • Uniunea Sovietică la conferințe internaționale din timpul Marelui Război Patriotic din - Conferința de la Berlin (Potsdam) a liderilor celor trei puteri aliate - URSS, SUA și Marea Britanie iulie - august M , • Uniunea Sovietică la conferințe internaționale din timpul Marelui Război Patriotic din - Conferința din Crimeea a liderilor celor trei puteri aliate - URSS, SUA și Marea Britanie - februarie M , • Uniunea Sovietică la conferințe internaționale din timpul Marelui Război Patriotic din - Conferința de la Teheran a liderilor celor trei puteri aliate - URSS, SUA și Marea Britanie noiembrie - decembrie M , • Summit-ul sovietico-american Moscova, mai - iunie M , • Relațiile sovieto-americane - Culegere de documente de bază ale Academiei de Științe a URSS M , Institutul SUA și Canada, • Relațiile sovieto-americane - Culegere de documente de bază ale Academiei de Științe a URSS Părțile și M , Institutul SUA și Canada, • Relațiile sovieto-americane în timpul Marelui Război Patriotic din - T - , M , • Un primer american Ed Wu Daniel J Boorstin Univ din Chicago, • O compilație a mesajelor și documentelor președinților NY, • Cronologia și Manualul documentar al statului Alaska Ellen Lloyd Trover și William F Swindler (eds) NY, • Dicționar de istorie a diplomației americane a -a editie Ed de J Găsind Greenwood Press, • Relațiile externe ale Statelor Unite Vol Wash , ; Vol Wash , • Jados S Documente ale relațiilor ruso-americane: de la Washington la Eisenhower Universitatea Catolică din America, Washington, • Venona Spionajul sovietic și răspunsul american, - Robert Louis Benson, Michael Warner (eds), • Lumea învăţării LUCRĂRI COLECTATE • Gorki M Opere colectate În t M , - • Yesenin S A Lucrări adunate În vol M , • Lenin V I Componența completă a scrierilor În t M ediţia a V-a • Maiakovski V Opere colectate În t M , - • Corespondența lui Gorki În vol M , • Pilnyak B Lucrări alese M , • Stalin I V Lucrări În t M , - • Troţki L Lucrări M , - • Chicherin G V Articole și discursuri pe probleme de politică internațională M , ENCICLOPEDII, REFERINȚE • Americana Smolensk, • Sovietologii americani Director Academia de Științe a URSS M , INION, • Antologie de gândire politică mondială În volume, M , • Arhiva Revoluției Ruse În t M , - • Marea Enciclopedie Sovietică M , - • Marea Enciclopedie Sovietică M , - • Marea Enciclopedie Sovietică M , - • Oameni de stat ai Rusiei XIX-începutul secolului XX Ghid biografic Universitatea de Stat din Moscova, • Dicționar diplomatic În vol M , - • Istoria artei militare Informațiile

militare ale secolului XX Minsk, • Istoria familiilor nobilimii ruse În vol M , • Cinematograf Dicţionar enciclopedic M , • Cine este cine în Rusia și în fosta URSS M , - • V I Lenin Cronica biografică În t M , - • Istoria internă Enciclopedie (istoria Rusiei din cele mai vechi timpuri până în) T M , • Reviste din SUA M " ISKAN, • Rusă în străinătate Cartea de aur a emigrării Prima treime a secolului XX Dicționar biografic enciclopedic M , • Dicţionar de istorie americană Ed A A Fursenko SPb , • Enciclopedia istorică sovietică M , - • Statele Unite ale Americii moderne Carte de referință enciclopedică M , • Director "Statele Unite ale Americii" Ed A V Anikina M , • Director "Statele Unite ale Americii" Ed F N Petrova, P I Lebedev-Polyansky și B Yu Slivker M , • Dicţionar Enciclopedic Ed F Brockhaus și I A Efron În de volume și anexe SPb , - • Un primer american Ed De Daniel J Boorstin NY, • Un dicționar biografic al stângii Vol IV Belmont, Mass , • Dicționar de biografie americană NY, și Suplimente la • Dicţionar de istorie americană Cambridge, Mass , • Dicţionar de politică americană Ed De Edward C Smith și Arnold J Zurcher NY, • Dicționarul de artă Editura Macmillan Washington, DC, • Un dicționar de istorie contemporană americană până în prezent NY, • Enciclopedia Americana NY, • Enciclopedia politicii externe americane A DeConde Voi - NY, • Enciclopedia Asociaţiilor Gale Research Inc NY, • Enciclopedia Britannica NY, • Dicționarul de operă Grove Editura Macmillan Washington, DC, • Dicționar istoric al Statelor Unite Los Angeles, California, • Капе, Joseph Nathan Fapte despre președinți A patra editie NY, • Morris, Richard B Enciclopedia istoriei americane NY, • Noua Enciclopedie Britannica Chicago, • Dicționarul de muzică și muzicieni New Grove Editura Macmillan Washington, DC, • Paneth, Donald Enciclopedia Jurnalismului American NY, • Blueprint, Jack C și Greenberg, Milton Dicționarul politic american Ediția a cincea NY, • Shavit, David Relațiile Statelor Unite cu Rusia și Uniunea Sovietică Un dicționar istoric Greenwood Press , • Enciclopedia științelor sociale (Eds de Adam Cooper și Jessica Cooper) Ediția a II-a Londra şi New York , • The Standard Periodicals Directory, Ediția a -a • Cine este Cine în America Chicago, - - • Cine a fost Cine în America Chicago , • Almanahul mondial, - ДНЕВНИКИ, МЕМУАРЫ • Anikin A V Oameni de știință Întâlniri cu economiști de seamă M , • Botkin P S Imagini din viața diplomatică Paris, • Gromyko A A Comemorativ T - M , • Gruzenberg O O Ieri Paris, • Denikin A I Eseuri despre problemele rusești Lupta generalului Kornilov; august - aprilie M , • Dobrynin A F Pur confidențial M , • Jukov G K Amintiri și reflecții M , • Kakurin E N Cum a luptat revoluția, - T M , • Kornienko G M Războiul Rece: relatarea martorilor oculari M , • Milstein M A Prin anii de războaie și sărăcie Memorii ale unui ofițer de informații militare M , • Milyukov P N Amintiri M , • Mihailovski G N Note Din istoria Ministerului de Externe al Rusiei, - T - M , • Novikov N V Memorii ale unui diplomat M , • Troianovsky O A Prin ani și distanțe M , • Chuev F O sută patruzeci de conversații cu Molotov M , • Acheson D Prezent la Creație Anii mei în Departamentul de Stat NY, • Baker, J , III Politica diplomatiei Revoluție, război și pace, - NY, • Balabanoff, Angelica Viața mea de rebel NY, • Bentley, Elizabeth Povestea lui Elizabeth Bentley Din robie NY, • Berkman A Mitul bolșevic (Jurnal -) NY, • Bohlen Ch Martor al istoriei, - NY, • Brzezinski Zb Puterea și principiul Memorii ale consilierului pentru securitate națională, - NY, • Buchanan, Sir George Misiunea mea în Rusia și alte memorii ale diplomației Londra, • Budenz, Louis Francis Asta e povestea mea NY, • Byrnes Vorbind sincer NY, • Carter J Păstrarea credinței Memorii ale

unui președinte NY, • Chambers, Whittaker Martor NY, • Deane J Alianţa Strânge Bloomington, • Moare, Martin Povestea lui Martin Dies New York, • Djilas M Convorbiri cu Stalin NY, • Eastman, Max Eroii pe care i-am cunoscut; Cei care au trăit vieți grozave NY, • Eisenhower, Dwight D Wing Peace, - NY, • Francis, David R Rusia De la Ambasada Americii aprilie -noiembrie NY, • Gates R Din umbre NY, • Gitlow, Benjamin Mărturisesc; Adevărul despre comunismul american NY, • Goldman E Living My Life Vol - NY, • Graves, William S Aventura siberiană a Americii, - NY, • Harper, Paul V (Ed) Rusia în care cred: Memoriile lui Samuel H Harper, - University of Chicago Press, • Harriman F și Abel E Trimis special la Churchill și Stalin, - NY, • Hillquit, Morris Frunze libere dintr-o viață ocupată NY, • Hoover, Herbert Amintirile NY, • Huli C Amintirile lui Cordell Hull Vol - NY, • Memorii Kennan GF, - Boston, • Kissinger H Casa Albă Ani Boston, • Lockhart, RY Bruce Memoriile unui agent britanic Londra, • Loubat, Joseph Florimond Misiunea lui Gustavus Fox în Rusia, NY, • Matusow, Harvey M Martor fals NY, • Rosenberg, James N Pe stepe; Un jurnal rusesc NY, • Scott, John În spatele Uralilor: un muncitor american în orașul oțelului din Rusia Bloomington: Indiana Univ Press, • Seymour, Charles (Ed) Hârtiile intime ale Colonelului House aranjate ca o narațiune • Sisson, Edgar O sută de zile; O cronică personală a revoluției bolșevice NY, • Smith WB Cei trei ani la Moscova NY, • Standley, William (cu Arthur A Ageton) Ambasadorul admiratorului în Rusia Chicago, • Steffens, Lincoln Autobiografia lui Lincoln Steffens Harcourt, Brace NY, • Sternberg, IN În Atelierul Revoluției NY, • Vanee C Alegeri grele Criticai ani in politica externa a Americii NY, MONOGRAFII, CĂRȚI • Batyuk V , Evstafiev D Primele înghețuri Relațiile sovieto-americane în - M , • Berezkin A V Revoluția din octombrie și SUA, - M , • Bolhovitinov N N Formarea relațiilor ruso-americane - M , * • Bolhovitinov N N Relațiile ruso-americane și vânzarea Alaska M , • Borisov A URSS și SUA Aliați în anii de război, - M , • Bykov A , Panov L Capitala diplomatică a Rusiei Vologda, • Bucard A Adevărul despre diplomații americani M , • Vasiukov V S Istoricul intervenției M, • Interacțiunea culturilor URSS și SUA, secolele XVIII-XX Reprezentant ed O E Tuganov M , • Vlasov A , Ivanov I , Panfilov A , Stroganov O Strategia minciunii M , • Percepții despre SUA de ambele maluri ale Atlanticului Rezumat de articole Ed V A Korolenko M , • Ganelin R F Relațiile sovieto-americane la sfârșitul anului - începutul anului L , • Ganelin R F Rusia și SUA Eseuri despre istoria relațiilor ruso-americane, - L , • Gorki M Orașul Diavolului Galben Pamflete, scrisori și articole despre America M , • Gorki M Gânduri intempestive M , • Gorki și prezentul M , • Gubar Oleg Pușkin, Teatrul, Odesa O , • Dreptul internațional actual În vol M , • S G Eliseev și studiile japoneze mondiale Rezumat de articole M • Episcopul Grigore (Grabbe) Despre istoria diviziunilor bisericești rusești în străinătate Mănăstirea Sfânta Treime, Jordanville, • Episcopul Grigore (Grabbe) Biserica Rusă în fața răului care domnește Mănăstirea Sfânta Treime, Jordanville, • Ivanov R F IN SI Lenin despre Statele Unite M , • Ivanov R F Dwight Eisenhower Om, politician, comandant M , • Ivanov R F , Petrova N K Forțele socio-politice ale URSS și SUA în anii de război - Voronej, • Ivanyan E A Casa Albă: președinți și politică M , • Ivanyan E A De la George Washington la George Bush; Casa Albă și presa M , • Ivanyan E A Ronald Reagan Cronica vieții și timpului M , • Istoria politicii externe și a diplomației SUA, - M , • Istoria Americii Ruse Ed acad N N Bolhovitinov În vol M , - • Istoria SUA În vol M , - • Kedrov M S Pentru nordul sovietic L , • Korolenko V G Într-un an de foame Observații, reflecții și note Sankt Petersburg, •

Korolenko V G Călătorește în America Moscova, • Krasnov I John Reed; adevărul despre Rusia Roșie M , • Krutitskaya E I , ^Mitrofanova L S Plenipotențiarul Alexandru Troianovski M , • Ksenofontov T N Lumea pe care au vrut-o și au urât M , • Kuzmin G V Înfrângerea intervenţioniştilor şi a albilor în - M , • Kunina A E Miturile demontate M , • Kunina A E Eșecul planurilor americane de dominare a lumii în - M , • Kuropyatnik G P Rusia și SUA: relații economice, culturale și diplomatice, - M , • Lebedev V V Relațiile economice ruso-americane, - M , • Malkov V L "Proiectul Manhattan" Inteligență și diplomație M , • Mendelson M O Relațiile literare ruso-americane la sfârșitul secolului al XIX-lea Editura Academiei de Științe, M , • Mulyarchik A S Ascultându-ne: despre legăturile literare și culturale dintre URSS și SUA M , • N Raport despre o călătorie de afaceri a Armatei de Voluntari în Siberia în APP T • Nikolyukin A N Relațiile dintre literatura rusă și cea americană M , • Nikolyukin A N O privire în istorie este o privire în viitor; Scriitori ruși și sovietici, oameni de știință, personalități culturale despre SUA M , • Nikolyukin A N Legăturile literare dintre Rusia și SUA M , • Nosik B Lumea și darul lui Vladimir Nabokov M , • Ornatsky I A Banca de import-export din SUA M , • Eseu despre istoria Misiunii Spirituale Ortodoxe Americane (Misiunea Kodiak -) La aniversarea a de ani de Ortodoxie în America (-) Ediția Mănăstirii Valaam, Sankt Petersburg, • Pesikov Y Columb american pe Volga Saratov, • Petrov V P Rușii în istoria americană M , • V O Walter Lippmann și căile Americii M , • Pilnyak Boris Experiența de lectură de azi Materiale ale conferinței științifice M , • Polyakov A Sabotaj sub steagul ajutorului M , • Radishchev A N Călătorie de la Sankt Petersburg la Moscova SPb , • Compania ruso-americană și studiul nordului Pacificului, - Colectarea documentelor M , • Rusia și SUA la începutul secolelor XIX-XX Metode matematice în cercetarea istorică Rezumat de articole M , • Rusia și SUA: comerț și relații economice, - M , • America Rusă Conform impresiilor personale ale misionarilor, exploratorilor, marinarilor, exploratorilor și altor martori oculari M , • America Rusă în notele inedite ale lui K T Hlebnikov L , • Biserica Ortodoxă Rusă din străinătate, - În vol Ed A A Sollogub Misiunea spirituală la Ierusalim, • Sayere M , Kan A Război secret împotriva Americii M , • Sayere M , Kan A Război secret împotriva Rusiei Sovietice M , • Skalkovsky K comerțul rusesc în Oceanul Pacific Studiu economic al comerțului și navigației rusești în regiunea Primorsky din Siberia de Est, Coreea, China, Japonia și California SPb , • Sobolevsky A I Literatura tradusă a Rusiei Moscovite în secolele XIV-XVII SPb , • Politica externă sovietică în timpul Războiului Rece (-) Lectură nouă M , • Politica externă contemporană a SUA În vol M , • Soljenițîn A I Roata rosie Șaptesprezece martie Paris, • Startsev A I America și societatea rusă M , Editura Academiei de Științe a URSS, • Startsev A I studii ruso-americane M , • Stashevsky D N Forțele progresiste americane în lupta pentru recunoașterea statului sovietic Kiev, • Tarasov V V Lupta împotriva intervenţioniştilor din nordul Rusiei M , • Ter-Asaturov V G O notă suplimentară despre activitățile Reprezentanței Ruse în America (Ambasada la Washington și Comitetul de achiziții din New York) după lovitura de stat bolșevică din Rusia Nova Scotia, Canada, • Tradiții ale diplomației ruse Interesele naționale și activitatea diplomatică a G V Chicherin M , • Şcoala de falsificare a lui Troţki L Stalin M , (Retipărire reproducere a ediției din) • Khenkin Kirill Vânător cu capul în jos Frankfurt, • Monumente artistice din secolele XIII-XIX Solvychegodsk, Veliky Ustyug, Totma M , "Arta", • Chernov S A SUA:

politică față de URSS (cicluri, valuri, sistem) M , • Chernyshevsky N G Ce să fac? L , • Chicherin G V Articole și discursuri pe probleme de politică internațională M , • Steinberg I Din februarie până în octombrie Berlin, • Yungblud V T Epoca Roosevelt: diplomații și diplomație Sankt Petersburg, • Allen, Robert V Rusia se uită la America; The View to Library of Congress Washington DC, • Secretarii de stat americani și diplomația lor Vol , , NY, - • Andrews, Clarence Leroy Povestea Alaskai Seattle, Caldwell, ID , • Archer, Jules Rușii și americanii NY, • Bane, Suda Lorena și Ralph Haswell Luts (Eds) Organizația americană de ajutorare în Europa, - California, • Bentley, Elizabeth Out of Bondage: Povestea lui Elizabeth Bentley NY, • Beschloss M Anii de criză Kennedy și Hrușciov - NY, • Beschloss M , Talbott S La cele mai înalte niveluri Bush, Gorbaciov și sfârșitul Războiului Rece NY, • Episcopul Donald Gordon Acordurile Roosevelt-Litvinov; Viziunea americană Syracuse Univ Press, • Bose, Tarum Chandra Relațiile americano-sovietice, - Calcutta, • Bradle, John Intervenția Aliată în Rusia, - Londra, • Brinkley D Dean Acheson Anii Războiului Rece, - Yale Univ Press, • Brockriede, Wayne și Robert L Scott Momente din Retorica Războiului Rece NY, • Brockway, Thomas P Documente de bază în politica externă a Statelor Unite NY, • Brownell W , Billings R So Close to Greatness: A Biography of William C Bullitt NY, • Budenz, Louis Francis Invazia bolșevică a Occidentului; Recunoașterea Marelui Război Politic pentru America Sovietică Linen, NJ, • Cazul lui Leon Troţki Raportul audierilor privind acuzațiile formulate împotriva lui în procesele de la Moscova De către Comisia preliminară de anchetă NY, • Chevigny, Hector Domnul Alaska Baranov și aventura rusească NY, • Chevigny, Hector America Rusă The Great Alaskan Venture, - NY, • Clemens, Samuel Inocenți în străinătate NY, • Condoide, Mihail V Comerț ruso-american Un studiu al monopolului sovietic al comerțului exterior Conferința cetățenilor pentru Uniunea Economică Internațională NY, • Copp, DeWitt Incident la Boris Gleb; Tragedia lui Newcomb Moti Garden City, NY, • Dallek Uriaș cu defecte Lyndon B Johnson and His Times, - NY, • Daniels, Robert V Rusia: Rădăcinile confruntării Harvard University Press, • DeSantis Y Diplomația tăcerii: Serviciul extern american, Uniunea Sovietică și Războiul Rece, - Chicago, • Moare, Martin Calul Troian din America NY, • Diggins J Up from Communism Istoria intelectuală americană NY, • Diplomații, - Ed De G Craig și F Lowenheim Princeton, • Draper, Théodore Comunismul american și Rusia sovietică: perioada formativă NY, • Draper, Théodore Rădăcinile comunismului american NY, • Dunn D Prins între Roosevelt și Stalin Ambasadorii Americii la Moscova Univ Presa din Kentucky, • Epstein, Edward Jay Dosar; Istoria secretă a lui Armand Hammer NY, • Farnsworth, Beatrice William Bullitt și Uniunea Sovietică Indiana Univ Press, • Filene, Peter G Americanii și experimentul sovietic, - Cambridge, Mass , • Fisher, Louis Bărbații și Politica NY, • Fisher, Louis Drumul Rusiei de la pace la război; Relațiile externe sovietice, - NY, • Fisher, Louis Sovieticii în afacerile mondiale O istorie a relațiilor dintre Uniunea Sovietică și restul lumii, - Princeton University Press, • Florence Ronald Fiicele lui Marx NY, • Gaddis, John Lewis Acum știm: regândirea istoriei războiului rece NY, • Gaddis, John Lewis Rusia, Uniunea Sovietică și Statele Unite O istorie interpretativă NY, • Ganzel, Dewey Mark Twain în străinătate Croaziera "Orașului Quaker" University of Chicago Press, • Garb, Paula Au venit să stea; nord-americani în URSS Moscova, • Garthoff, Raymond L Marea tranziție; Relațiile americano-sovietice și sfârșitul Războiului Rece Washington, DC, • George, Alexander și George, Juliette Woodrow Wilson și Colonel

House NY, • Gouldn Joseph C Cei mai buni ani, - NY, • Grayson, Benson L Imaginea americană a Rusiei NY, • Grun, Bernard Orarul istoriei; O legătură orizontală între oameni și evenimente NY, • Gunther, John În interiorul Rusiei astăzi NY, • Isaackson W și Thomas E Înțelepții Șase prieteni și lumea pe care au făcut-o NY, • Hammer, Armand Căutarea comorii Romanoff NY, • Harper, Samuel N Making bolşeviks Chicago Univ Presă, • Hering, George Ajutorul Rusiei, - : strategie, diplomație, originile Războiului Rece NY, • Hicks, Granville John Reed Crearea unui revoluționar NY, • Hillquit, Morris Istoria socialismului în Statele Unite NY, • Hochman, Stanley și Hochman Eleanor Un dicționar de istorie contemporană americană NY, • Hoopes, Townsend The Devii și John Foster Dulles Boston, • Jensen, Ronald J Achiziția din Alaska și relațiile ruso-americane Seattle Univ de la Washington Press, • Jessup, Filip Elihu Root , voi , NY, • Jones, Robert Huhn Drumurile spre Rusia; Împrumut-închiriere SUA către Uniunea Sovietică Oklahoma Press, • Kennan, George F At a Century's Ending NY, • Kennan, George F Rusia și Occidentul sub Lenin și Stalin Boston, • Kennan, George F Relațiile sovieto-americane, - vol l, Rusia părăsește războiul NY, • Kennan George F Relațiile sovieto-americane, - Voi Decizia de a interveni NY, • Kissinger, Henry A Diplomatie NY, • Kissinger, Henry A Casa Albă Ani Boston, • Kurth, Peter Anastasia; Ghicitoarea lui Anna Anderson Boston, • LaFeber, Walter Confruntarea; Relațiile SUA-Japoneză de-a lungul istoriei NY, • Larson, Thomas B Rivalitatea sovieto-americană NY, • Lasch, Christopher Agonia stângii americane NY, • Lasch, Christopher Liberaisul american și revoluția rusă NY, • Laserson, Max Impactul american asupra Rusiei; Diplomatic and Ideologica!, - NY, • Leffler M A Prépondérance of Power Securitatea Națională, Administrația Truman și Războiul Rece Stanford, • Leich, Harold M New Soviet and Baltic independent seriais la Biblioteca Congresului; O listă de exploatații Biblioteca Congresului Washington, DC, • Leich, Harold M Colecțiile rusești de la Biblioteca Congresului Biblioteca Congresului Washington DC, • Libbey, James K Alexander Gumberg și relațiile sovieto-americane, - The University Press of Kentucky, • Maddox, Robert James Războiul necunoscut cu Rusia: intervenția siberiană a lui Wilson San Raphael, California, • Manning, Clarence A Influența Rusiei asupra Americii timpurii NY, • Martel, Leon Împrumut-închiriere, împrumuturi și începutul Războiului Rece: Un studiu al implementării politicii externe Boulder, Colorado, • Massie, Robert K Romanov Ultimul capitol NY, • Mastny V Războiul Rece și Insecuritatea Sovietică: Anii Stalin NY, • Mayer, Arno J Wilson vs Lenin; Politicai Origins of the New Diplomacy, - NY, • Mayers D Thè Ambasadorii și politica sovietică a Americii NY, • McElroy, Robert W Moralitatea și politica externă americană Princeton, • Morris, Bernard S Comunismul internațional și politica americană Atherton Press, NY, • Norton, Henry K Republica din Orientul Îndepărtat Siberia NY, • Page, Stanley W Lenin și Revoluția Mondială Gloucester, Mass , • Platt, Benjamin Thomas Relațiile ruso-americane, - Baltimore, Johns Hopkins Press, • Puterile R Secretul si Puterea Viața lui JE Hoover NY, • Reinerston, J Colonel House, Woodrow Wilson și socialismul european, - Universitatea din Wisconsin, • Robins, Raymond Povestea proprie NY, • Ross, Edward AUsworth Republica Sovietică Rusă NY, • Saul, Norman E și Mackenzie Richard D (eds) Dialogul ruso-american privind relațiile culturale, - University of Missouri Press, • Saul, Norman E Concord and Conflict; Statele Unite și Rusia, - University Press of Kansas, • Saul, Norman E Prieteni îndepărtați; Statele Unite și Rusia, - University Press of Kansas, • Schlesinger, Arthur M , Jr The Cycles of American History, Boston, • Schuman, F Politica americană

față de Rusia din NY, • Schwartz Speculatorul Bernard Baruch la Washington, - Chapel Hill, • Sestanovich, Stephen N Slavi în California San Francisco, California, • Sherman Robert E Roosevelt și Hopkins O istorie intimă NY, • Somin, Ilya Cruciada născută moartă Eșecul tragic al intervenției occidentale în războiul civil rus, - New Brunswick, • Sorokin, Pitirim Rusia și Statele Unite NY, • Strahovsky, Leonid Ivan Opinia americană despre Rusia, - University of Toronto Press, • Strahovsky, Leonid Ivan Intervenție la Arhanghel; Povestea intervenției aliate și a contrarevoluției ruse în nordul Rusiei, - Princeton University Press, • Strahovsky, Leonid Ivan Originile intervenției americane în Rusia de Nord ( ) Princeton University Press, • Swanberg, WA Norman Thomas; Ultimul idealist NY, • Tarsaidze, Alexandre Țari și președinți; Povestea prieteniei uitate NY, • Taubman William Politica americană a lui Stalin De la Antanta la Detente la Razboiul Rece NY, • Thompson, Dorothy Noua Rusie NY, • Tompkins, Pauline Relațiile americano-ruse în Orientul Îndepărtat NY, • Troţki L Lenin New York, • Unterberger, Betty Miller Intervenția americană în războiul civil rus Washington, Mass , • Unterberger, Betty Miller American Siberian Expédition, - Un studiu de politică națională Duke University Press, • Walker, Martin Creatori ai secolului american; O narațiune în douăzeci și șase de vieți NY, • Williams WA Relații americano-ruse, - NY, • Wilson, Joan Hoff Ideologie și Economii; Relațiile SUA cu Uniunea Sovietică, - Univ de Missouri Press, • Înțelept, David Molehunt; Căutarea secretă a trădătorilor care a distrus CIA NY • Wise, David și Ross, Thomas B The U- Affair NY, • Yarmolinsky, Avrahm ruso-americană; Secolele XVI-XVIII; Un studiu bibliografic și istoric Biblioteca Publică din New York, • Yarmolinsky, Avraham Visul american al unui rus; O memorie despre William Frey Univ de Kansas Press, • Zubok V , Pleshakov C În interiorul Războiului Rece al Kremlinului De la Stalin la Hrușciov Universitatea Harvard Press, СТАТЬИ • Agranat G A Soarta Americii Ruse // "USA-EPI", , nr • Aleksandrova I A Oameni de știință americani - membri străini ai Academiei de Științe a URSS // "USA-EPI", , nr • Andreev A V Relații culturale și științifice sovieto-americane//"USA-EPI", , nr • Anikin A V Pușkin și America Despre problema democraţiei // "USA-EPI", , nr • Apteker Herbert William Dubois și tradițiile sale // "USA-EPI", , nr • Baydukov G F Misiune în SUA, anul // "USA-EPI", , Nr • Baturin T F Cooperarea comercială și economică între URSS și SUA I "USA-EPI", , nr • Bolhovitinov N N Din istoria relațiilor științifice ruso-americane în secolele XVIII-XIX//USA-EPI, , nr • Bolhovitinov N N Rusia și Războiul de Independență al SUA // "USA-EPI", , nr • Bolhovitinov N N La originile primelor contacte//"USA-EPI", , nr • Bolhovitinov N N , Ponomarev V N Medicii americani în războiul Crimeei și "USA-EPI", , nr • Bolhovitinov N N Studii străine despre America Rusă//"USA-EPI", , nr • Bolhovitinov N N Vânzarea Alaska: documente, scrisori, memorii și "USA-EPI", , nr • Garlin Sender Un prieten al Uniunii Sovietice - Charles Steinmetz / / "USA-EPI", , nr • Gvishiani L A Anul , misiunea lui William Bullitt // "USA-EPI", , nr • Gvishiani L A Din octombrie până la începutul intervenţiei//"USA-EPI", , Nr - •Gvishiani-Kosygina L A La originile relaţiilor economice // "USA-EPI", , nr • Henry Ernst Ideile lui Lenin și relațiile sovieto-americane // "USA-EPI", , nr • Henry Ernst Lenin și America // "USA-EPI", , nr • Gilenson B A Corespondenți americani la Moscova în timpul Primului Război "USA-EPI", , nr • Dangulov A S John Reed în Rusia revoluționară // "USA-EPI", , nr • Doikov Yu V Pitirim Sorokin // "USA-EPI", , nr • Zemlyanichenko M A , Kalinin M M Mark Twain în Livadia // USA-EPI, , nr • Zimenkov R I , Curieri V G American

Economic Assistance to Russia: Main Problems and Trends//USA-EPI, , nr • Zonin S A Escadrile rusești în Statele Unite (-)//"USA-EPI", , nr • Ivanyan E A Kremlinul împotriva Casei Albe/Casa Albă împotriva Kremlinului//USA-EPI, , nr ; , nr • Izakov B R Șaptezeci de ani // "USA-EPI", , nr • Izyumov A I Nikolai Andreevici Borodin // "USA-EPI", , nr • Keppen A K Realizări științifice ale emigrării ruse în SUA//"USA-EPI", , nr • Komarov L S ChTZ - "Caterpillar" // "USA-EPI", , nr • Korshunov Yu L Escadrile americane pe rada Kronstadt // SUA-EPI, , nr • Korshunov Yu L Neutralitatea armată a Rusiei pe mare în timpul luptei SUA pentru independență // "USA-EPI", , nr • Korshunov Yu L Primii circumnavigatori ai Rusiei - oaspeții lui George Washington // "USA-EPI", , nr • Korshunov Yu L Paul Jones - Amiral al Marinei Ruse // "USA-EPI", , nr • Pisica David Colegi de călători Prieteni intelectuali ai comunismului // "USA-EPI", , nr • Kotlyarov A Yu Misiune specială (Istoria căilor aeriene Alaska-Siberia) și SUA-EPI, , nr • Dyer S I Legături culturale în timpul războiului // "USA-EPI", , nr • Krutitskaya E I , Mitrofanova L S Primul ambasador al URSS în SUA // "USA-EPI", , nr • Kuropyatnik G P Escadrila rusă în SUA în - //"USA-EPI", , nr • Lalayants I E Georgy Antonovich Gamov//"USA-EPI", , N(r) • Lalayants I E German Germanovich Meller // "USA-EPI", , nr • Lapitsky M I Bill Heywood: "Ceea ce am visat " // "USA-EPI", , nr • Lapitsky M I Epitaful Partidului Comunist American // "USA-EPI", , nr • Malahin P M Din istoria relaţiilor economice cu SUA // "USA-EPI", , nr • Mostovets N V IN SI Lenin și Partidul Comunist din SUA // "USA-EPI", , nr • Nabokov N Bagaje / / "Star", , nr • Najafov D G Politica URSS față de SUA în - //"USA-EPI", , nr • Nikitin B V Marinarii militari sovietici din SUA în timpul războiului // "USA-EPI", , nr • Nitoburg E L Molokans in America // "USA-EPI", , nr • Nitoburg E L Biserica Ortodoxă Rusă din America // SUA ❖ Canada: Economie, Politică, Cultură, , nr • Nitoburg E L La originile diasporei ruse în America // "USA-EPI", , nr • Nitoburg E L La originile diasporei ruse din SUA: al doilea val // "USA-EPI", , nr • Nitoburg E L La originile diasporei ruse din SUA: al treilea val Și "SUA ❖ Canada: Economie, Politică, Cultură", , nr • Petrov P S* Solidaritatea muncitorească în acțiune//"USA-EPI", , nr • Pleshakov K V Uniunea Sovietică și Statele Unite, experiența percepției reciproce // "USA-EPI", , nr • Pleshakov K V Stalin și America // "USA-EPI", , nr • Popova E I - : Americanii și Rusia sovietică // "USA-EPI", , nr • Pochtarev A N Misiune de prietenie//"USA-EPI", , nr • Radovsky M I Din istoria relațiilor științifice ruso-americane, Buletinul Academiei de Științe a URSS, , nr • Rogov S M Noua agendă în relațiile ruso-americane: aspecte economice//USA-EPI, , nr • Salnikov Yu P Memoria unui zbor record // "USA-EPI", , nr • Samchuk I A Strângeri de mână pe Elba // "USA-EPI", , nr • Sevostyanov G N Agravarea relațiilor sovieto-americane în vara anului : cauze și consecințe // "Istoria nouă și contemporană", , nr • Sivachev N V Franklin Roosevelt - Președintele Action and Political Realist / / USA-EPI, , nr • Skakun P I Lend-Lease: acte și persoane I "USA-EPI", , nr • Startsev A America și Societatea Rusă I "Literatura Internațională" , nr / • Terebov O V Proiectant și antreprenor de avioane Mihail Strukov // "USA-EPI", , nr • Terebov O V Istoricul Mihail Mihailovici Karpovici // "USA-EPI", , nr • Tolstoi IV Compozitorul Nabokov // "Star", , nr • Trush M I "Scrisoare de la Lenin către muncitorii americani"//"USA-EPI", , nr • Fisher Harry Suntem din Batalionul Lincoln//"USA-EPI", , nr • Frenkel M Yu Ruta transafricană de aprovizionare cu arme din SUA către URSS în - //"USA-EPI", , nr • Freeman Harry Martori oculari americani din octombrie // "USA-EPI", , nr • Hapgood Isabella F Plimbându-se prin Moscova cu contele Tolstoi

Publicație de V Alexandrov // "Lumea nouă", , nr • Cechin O I Aliați // "USA-EPI", , nr - • Shpotov B M Compania Ford și Rusia: din istoria relațiilor, - / / "SUA ❖ Canada: economie, politică, cultură", , Nθ • Egenburg L I Alexander Nikolaevici Seversky // "USA-EPI", , nr • Egenburg L I Al cincilea ocean al lui Igor Sikorsky // "USA-EPI", , nr • Engel V V "Conflict de pașaport"//"USA-EPI", , nr •Iakovlev N N URSS-SUA - motive pentru cooperare și conflict (-)// "USA-EPI", , nr • Yakushevsky A S Intervenție împotriva Rusiei Sovietice // "USA-EPI", , nr • Yakhontov V A Rusă în America // "USA-EPI", , nr - • Brown, John B The Disappearing Russian Ambasada Archives, - //Prolog, Spring • Kennan, George F Istoriografia sovietică și rolul Americii în intervenție, American Historical Review, ianuarie , voi LXV, nr • Kennan George F Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică, - //Foreign Affairs, iulie , vol , nr • Vorontzoff-Dashkov A Prințesa ERDashkova: Prima femeie membră a Societății Americane de Filozofie//Proceedings of the American Philosophical Society, septembrie , vol , nr PERIODICE • Anuarul american • Buletinul Ministerului Afacerilor Externe al URSS, - • Buletinul Ministerului Relațiilor Externe al URSS, • Buletinul diplomatic al Ministerului Afacerilor Externe al Federației Ruse, - • "SUA - Economie, Politică, Ideologie", - • SUA ❖ Canada: Economie, Politică, Cultură, - • Nezavisimaya Gazeta • "Top Secret" • Izvestia • "Sursa", - • Fapte la dosar, - • Biografie curentă • Timpul • Newsweek • New York Times BAZELE DE DATE ELECTRONICE www us imdb com www usinfo state gov www acda gov/treaties www sais-jhu eduwww worldbank org www lcweb loc gov www rockfound org www carnegie ruwww english upenn edu www voa govwww yahoo com www refdesk com/factbio www stasi bradley edu www law uoknor edu www macfdn org www russiatoday com www army mil www soros org www biography com www nas edu www fordfound org www rusam com www eia doe gov www kettering org www nsa gov www pathfinder com www secretary state gov www state gov www thomas loc gov www hoover stanford edu www russiancouncil org www gopher cornell edu www princeton edu www foreignaffairs org www ceip org www gwu edu www parks sonoma net www scruz net www jhu edu www scsdwww exim gov www rjgeib com www usia gov www lcweb loc gov www irex org www celebsite com www mrshowbiz com www clark net www hoover stanford edu www utexas edu www catalog loc gov www nationalacademies org www hartford-hwp com/cp- usawww yclusa org www cdi org www armscontrol ru www usatrade gov www census gov Ediție Enciclopedică Eduard A Ivanyan ENCICLOPEDIA RELAȚIILOR RUSO-AMERICANE DIN secolele XVIII-XX Editor O, V Chkhikvishvili Editor artistic A S Skorokhod Editor tehnic Z D Gusev Corectori E V Plehanov și L A Popyonova Aspect computer N M Korshunova Seria de licență LR Nr din octombrie emisă de Comitetul de Stat de Presă al Federației Ruse Beneficiu fiscal - clasificator integral rusesc al produselor OK- - , volumul ; - carti, brosuri Semnat pentru publicare la mai Format x '/ib Hartie offset Căști "Times" Imprimare offset Conv cuptor l , Uch -ed l Ed Nr -i/ Tiraj de exemplare Pretul este negociabil Ordinul nr Editura "Relații internaționale" , Moscova, Sadovaya-Spasskaya, Tel departament vanzari: - - Tipărit după aspectul original al editurii "Relații internaționale" din Întreprinderea Unitară de Stat Federală a Ordinului Insigna de Onoare a Tipografiei Regionale Smolensk V I Smirnova , Smolensk, bulevardul im Yu Gagarina, Tel : - - , - - , - - Enciclopedia relațiilor ruso-americane XVIII-E secolul XX - M : Intern relaţii, - p ISBN - - - "Enciclopedia relațiilor ruso-americane XVIII-XX secole" este o publicație fundamentală de referință, care cuprinde peste de articole, care acoperă o perioadă istorică de trei secole, în care s-a

format și dezvoltat relația dintre statul rus și Statele Unite ale Americii Cartea reflectă toate etapele formării acestor relații, de la apariția primelor ruși și așezări rusești în America de Nord, primele contacte politice, economice, științifice și culturale între ruși și americani și stabilirea relațiilor diplomatice între cele două țări până la ultimele evenimente ale secolului al XX-lea UDC ((+)+) " / " ( ) BBC ( )- (US)i + ( ) (US)i ISBN - - - g